The Gutenberg Bible

Volume 1 of the Vatican's Gutenberg Bible
Stamp.Barb.AAA.IV.16

Файл подготовлен проектом Библия Онлайн
bibleonline.ru

Библия Гутенберга — издание Вульгаты, выпущенное Иоганном Гутенбергом в первой половине 1450-х годов. Традиционно считается точкой отсчёта истории книгопечатания в Европе. Хотя это не первая инкунабула, среди других первопечатных изданий её выделяет исключительное качество оформления.

После завершения каждая Библия, как правило переплеталась в два тома.
Это первый том Библии из Апостольской библиотеки ватикана.
Данный том содержит книги Ветхого завета начиная с Пятикнижия Моисеева и заканчивается Псалмами.

В 2001 году, ЮНЕСКО внесло Библию Гутенберга в программу по защите всемирного документального наследия «Память мира».

Авторские права © Ватиканская апостольская библиотека.

Файл создан проектом Библия Онлайн.
http://bibleonline.ru/

In 1450, in the small German town of Mainz, Johann Gensfleisch, or Gutenberg, gave life to one of the most important tools for the advancement of culture and knowledge: movable type. His goal was to achieve the serialized production of volumes that as nearly as possible resembled manuscript books. Between 1452 and 1455, he began to plan the production of the western world's first printed books, including the famous 42-line Bible. To complete this monumental work, it was necessary to create 290 distinct typographic characters: specifically, 47 majuscule letters and 243 miniscule letters. The text was printed at first with 40 lines of text per page, across two columns; in the later stages of printing, this was changed to 42 lines. For this reason, the work is called the 42-line Bible.

The printed typeface mimicked the gothic script used in the handwritten missals of the Rhine region. The text was printed either on vellum or on paper imported from Italy; of the copies that survive today, 150 are paper and 35 are vellum. The printing was done with an oil-based ink containing copper, lead and titanium. To justify the text blocks, Gutenberg used spaces of varying sizes, different punctuation marks, ligatures, and abbreviations of words. Although the work has no colophon, the printing was done in collaboration with the printer Johann Fust (who financed the project) and the renowned scribe Peter Schöffer. The printing was completed over the course of three years; four compositors worked on the project from the beginning, with an additional two joining the team before the work was done.

When completed, each Bible comprised two folio volumes. The text follows the St Jerome Vulgate, translated in the fifth century. Please also see volume 2.

In 2001, UNESCO added the Gutenberg Bible to its 'Memory of the World' register.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana.

STAMP. BARB.
A.A.A. IV
16

Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED ©

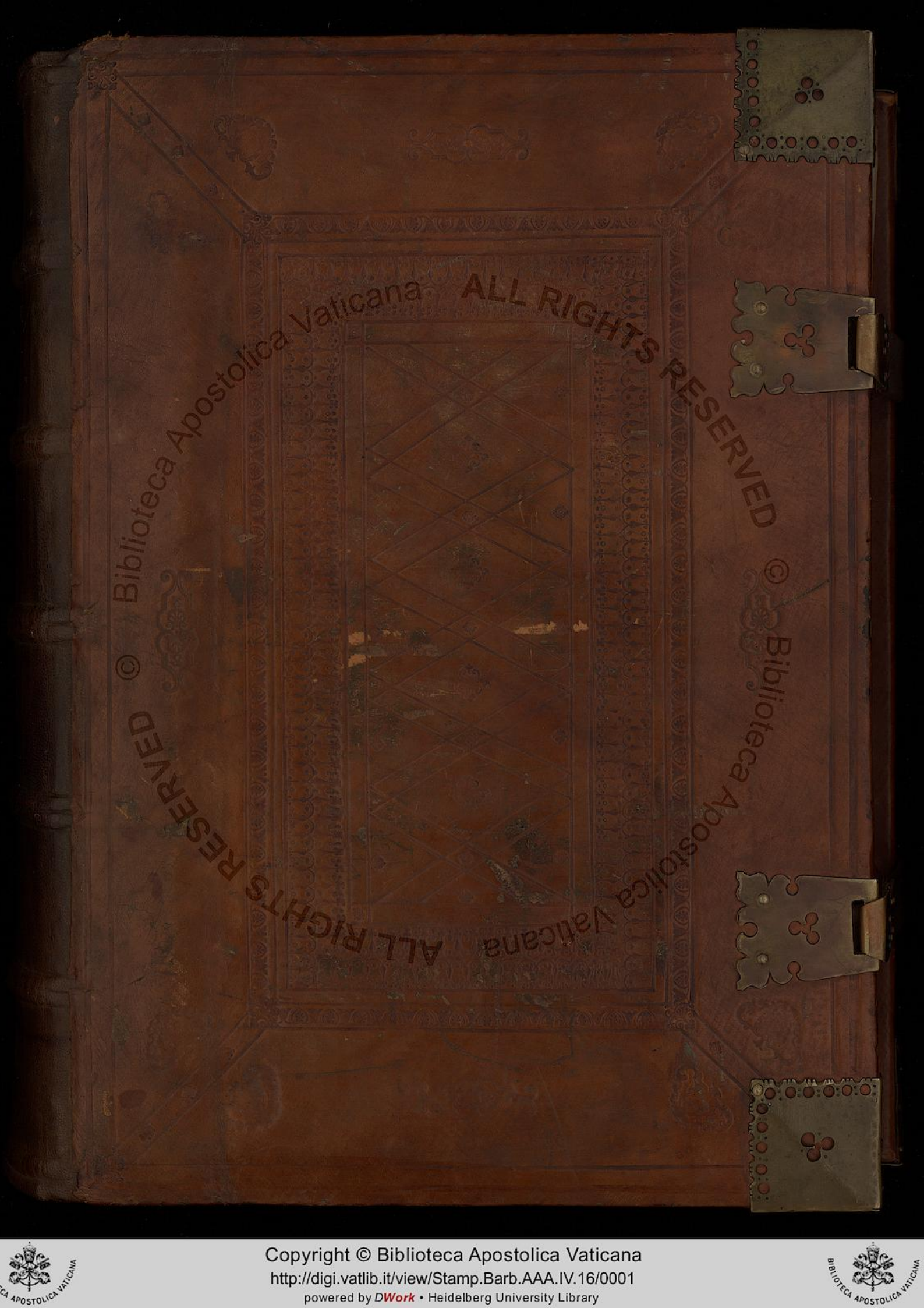
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0001
powered by DWork • Heidelberg University Library

Stamp. Barb.
AAA.IV
16

Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED ©

H 3031
Ajax 4201

AAA.IV.16

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0002
powered by DWork • Heidelberg University Library

Genesis.
Exodi.
Leuitici.
Numeri.
Deuteronomij.
Josue
Judicū
Ruth
Regum j
Regum ij
Regū iij
Regū iiij
Paralipomenō j et ij
Esdre j
Nemie
Esdre iij.
Tobias.
Judith.
Hester.
Job. Psalmista.

Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0003
powered by DWork • Heidelberg University Library

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

Incipit epla beati ieronimi ad paulinum De omnibus theologie libris

Frater ambrosius tua michi munuscula perferens · deculit simul ⁊ suauissimas litteras: que a principio amicicias sic probate iam fidei et veteris amicicie pferebant. Vera enī illa necessitudo ē et xpi glutino copulata: quā nō utilitas rei familiaris · non pfectus tantū corpis · nō subdola ⁊ palpās adulatio: sed dei timor · et diuinarū scripturarū studia conciliant. Legim⁹ in veteribs historijs · quosdā lustrasse puincias · nouos adisse ylos · maria trāsisse: ut eos quos ex libris nouerāt: coram q̄s viderent. Sic pitagoras memphiticos vates · sic plato egiptum · ⁊ architam tarentinū · eamq; ora ytalie · que quondā magna grecia dicebat: laboriosissime peragrauit: et ut qui athenis mgr erat · ⁊ poteus · cuiusq; doctrinas achademie gignasia pfonabāt · fieret peregrinus atq; discipulus: maleus aliena verecunde discere: q̄s sua impudenter ingerere. Denicq; cum litteras quasi toto orbe fugientes persequitur · raptus a piratis et venūdatus · tyranno crudelissimo parut · ductus captiuus uinc⁹ et seruus: tamen quia philosophus: maior emente se fuit · ad ytumlinū · lacteo eloquentie fonte manantem · de ultimis hispanie galliarū q; finibus quosdam venisse nobiles legimus: et quos ad cōtemplatōnem sui roma non traxerat: unius hominis fama perduxit. Habuit illa etas mandium omnibus seculis · celebrādumq; miraculum: ut urbem rām ingressi: aliud extra urbem quererent. Apollon⁹ siue ille mag⁹ ut vulgus loquitur · siue phus ut pitagorici tradunt · iranit ylas · peragrauit caucalū albanos · scithas · massagetas · opulentissima indie regna penetrauit: et ad extremum latissimo physon amne trāsmisso venit ad bragmanas: ut hyarcam in throno sedentē aureo · ⁊ de tantali fonte potantem · inter paucos discipulos · de natura · de moribs ac de cursu dierū ⁊ siderū audiret docentem. Inde y elamitas · babilonios · chaldeos · medos · assirios · parthos · syros · phenices · arabes · palestinos · reuersus ad alexandriā · peruenit ad ethiopiam: ut gimnosophistas ⁊ famosissimam solis mensam videret ī fabulo. Inuenit ille vir vbiq; quod discerer: ⁊ semp proficiens · semper se melior fieret. Scripsit super hoc plenissime octo voluminibus · philostratus. mpl'i.

Quid loquar de seculi hominibs: cum apostolus paulus · vas electionis · et magister gentium · qui de conscientia tanti in se hospitis loquebatur · dicens. An experimentum queritis eius qui in me loquitur christus · post damascum arabiāq; lustrata · ascenderit iherosolimā ut videret petrū et māserit apud eum diebus quindecim? Hoc enim misterio ebdomadis et ogdoadis: futur⁹ gentium predicator instruendus erat. Cursumq; post annos quatuordecim assumpto barnaba et tyto · exposuit cum apostolis euangelium: ne forte ī vacuum curreret aut cucurrisset. Habet nescio quid latentis energie vive vocis actus: et in aures discipuli de auctoris ore transfusa: fortiꝰ sonat. Unde et eschines cū rodi egularet · et legeret illa demosthenis

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0005
powered by DWork • Heidelberg University Library

oratio quā aduersus eum habuerat: mirātibus cunctis atq; laudātibus: suspirās ait. Quid si ipam audisset beatam sua verba resonāte? ¶ Ne hoc dico q̄ sit aliquid in me tale q̄ uel possis a me audire uel uelis discere: sed quo ardor tuus et discendi studiū. etiā absq; nobis per se probari debeat. Ingeniū docile. ⁊ sine doctore laudabile est. Nō q̄d inuenias: sed quid queras cōsideram⁹. Mollis cera et ad formandū facilis: etiā si artificis ⁊ plaste cellent manus: tamen virtute totum est quicquid esse potest. Paulus apostolus ad pedes gamalielis. legem moysi et ꝓphetas didicisse se gloriat: ut armatus spiritualibz telis. postea doceret confidenter. Arma enim nostre milicie non carnalia sunt. sed potencia deo. ad destructionē munitionū et cogitationes destruentes. et omnē altitudinem extollentem se aduersus sciencia dei: et captiuantes omnē intellectum ad obediēdum xp̄o: et paratī subiugare omnē inobedientiā. Thimotheū scribit ab infancia sacris litteris eruditum: et hortatur ad studiū lectionis: ne negligat gratiam que data sit ei per impositionē manū⁹ prelbiterij. Tyto precipit. ut inter cetera uirtutes episcopi. quē breui sermone depinxit. sciencia q̄ nō negligat scripturaz. obtinētem inquit eū q̄ fidē doctrinā est fidelem sermonem: ut potens sit exhortari in doctrina sana ⁊ contradicentes reuincere. ¶ Sancta quippe rusticitas solū sibi prodest: ⁊ quātū edificat ex uite merito ecclesiā xp̄i: tātū nocet si destruētibus nō resistat. Malachias ꝓphetarum ultimo q malachiā dñs interrogauit sacerdotes legē. Iurātū sacerdotis officiū est: interrogatū respōdere de lege. Et in deuteronomio legim⁹. Interroga patrem tuū et annūciabit tibi: maiores tuos et dicent tibi. In psalmo q̄q̄gesimodecimooctauo. Cantabiles mihi erant iustificatōes tue: in loco peregrinationis mee. Et in descriptione iusti uiri. cum cum arbori vite dauid que est in paradiso compararet: inter cetera uirtutes hoc etiā intulit. In lege domini uoluntas eius. ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte. Daniel in fine sacratissime visionis ait. Iusti⁹ fulgere quasi stellas: et intelligentes id est doctos quasi firmamentū. Uides quantū inter se distant iusta rusticitas. ⁊ docta iusticia. Alij stellis: alij celo ꝓparant. Quanq̄ iuxta hebraicā ueritatem. utrūq; de eruditis possit intelligi. Ita enī apud eos legim⁹. Qui aūt docti fuerint fulgebūt q̄si splēdor firmamenti: et q̄ ad iusticiā erudiunt multos: q̄si stelle i ꝑpetuas eternitates. Cur dicit paul⁹ apl̄us uas electionis? Semper q̄a uas legis: ⁊ scripturaz sanctarū erat armariū. Pharisei stupent in dñi doctrina. et mirant in petro et iohāne. quomō legē sciāt: cū lras nō didicerit. Quicūq̄d enī aliis exercitatio et quotidiana i lege meditatio tribuere solet. illis hoc spiritu⁹ sanctus suggerebat. Et erāt iuxta q̄ scriptū ē docibiles deo. Duodecim annos saluator impleuerat: et in templo sedens. de questionibz legis interrogās: magis docet dū prudenter interrogat. Nisi forte rusticū ꝑtrū. rusticum iohānem dicim⁹: quoz utrūq; dicere poterat. ⁊ si imperit⁹ sermone: nō tamen sciencia. Iohānes rustic⁹: piscator indoct⁹. Et unde illa vox obsecro: In principio erat uerbū. et uerbū erat apud deū. ⁊ deus erat verbū? Logos grece: multa

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0006
powered by DWork • Heidelberg University Library

significat. Nam ⁊ verbū est et ratio·⁊ supputatio: et causa uniuscuiusq; rei·p quā sūt singula que subsistūt: que uniuersa recte intelligimus in xpō. Hoc docus plato nescuit·hoc demosthenes eloquens ignorauit. Perdā inquit sapientiā sapientiū: et prudentiā prudentiū reprobabo. Vera sapiētia perdet fallā sapientiā: et quā ꝯ stultitia pdicationis in cruce sit: tamen paulus sapiētiā loquit inter perfectos. Sapiētiam autem nō seculi istius·que destruitur·nec principum: sed loquimur dei sapiētiam in misterio absconditam: quā pdestinauit deus ante secula. Dei sapientia·xpō est. Xps enim·dei virtus et dei sapientia. Hec sapientia in misterio abscondita est·de qua ⁊ noni psalmi titulus pnotatur pro occultis filij: in quo sunt omnes thesauri sapientie et scientie dei absconditi. Et qui in misterio absconditus erat·pdestinatus est ante secula: predestinatus autem et pfiguratus in lege et prophetis. Unde et prophete appellabantur videntes: quia videbant eū quē ceteri non videbant. Abraham vidit diem eius·et letatus est. Aperiebantur celi ezechieli: qui pplo peccatori clausi erāt. Reuela mē dauid oculos meos: ⁊ considerabo mirabilia de lege tua. Lex enī spiritualis ē: ⁊ reuelatōne opꝰ est ut intelligat: ac reuelata facie dei gloriā ꝺ speculēmur. Liber in apocalipsi septem sigillis signatꝰ ostenditur: quem si dederis homini sciēnti līras ut legat: respōdebit nō. Non possum. Signatꝰ ē enī. Quāti hodie putāt se nosse līras: tenēt signatum librū·nec aperire possūt·nisi ille reserauerit q̄ habet clauē dauid: q̄ aperit et nemo claudit: claudit ⁊ nemo aperit. In actibus apostolorū·sanctus eunuchus·imo sanctus vir·sic enim eū sacra scriptura cognominat: cū legeret ysaiam prophetam·interrogatus a philippo·putasne intelligis que legis: respondit. Quomodo possum: nisi aliquis me docuerit? Ego ut de me loquar interiner sanctior sum hoc eunucho·nec studiosior: qui de ethiopia id est de extremis finibus mūdi venit ad templū·reliquit aulam regiam: ⁊ tātus amator legis fuit diuine scientie·ut etiam in vehiculo literas legeret sacras. Et tamen cum librū teneret·et verba dñi in cogitatōne cōciperet·lingua voluerat·labijs personaret: ignorabat eū quē in libro nesciens venerabatur. Venit philippus: ostendit ei ihesum: qui clausus latebat in līa. O mira doctoris virtus. Eadem hora credidit eunuchꝰ: baptizatꝰ fidelis et sanctꝰ mgr efficit de discipulo plus in deserto fōte ecclie: q̄ in aurato synagoge templo reperit. Hec a me pstricta sūt breuit: neq; tenū eplaris āgustia euagari longius patebatur: ut intelligeres·te in scripturis sacris sine ꝓuio et mōstrāte semitā·nō posse ingredi. Taceo de grammaticis·rethoricis·philosophis·geometricis·dyaleticis·musicis·astronomicis·astrologis·medicis·q̄rū scientia mortalibꝫ sana uel utilissima est: ⁊ in tres partes scindit·i doctrinā·ratonē·⁊ usum. Ad minores artes venīā: et que non tam lingua q̄ manu āminīstrātur. Agricole·cementarij·fabri metallorꝫ·lignorūq; sectores·lanarij q̄ et fullones·⁊ ceteri qui variā suppellectilē et vilia opuscula fabricāt: ablq; doctore esse non possunt q̄ cupiūt. Quod mediocre est pmittūt medici: eradant fabrilia fabri. Sola scripturarū ars ē:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0007
powered by DWork • Heidelberg University Library

quam sibi passim omnes vendicant. Scribim⁹ indocti · doctiq; poemata passim. Hanc garrula anus · hanc delirus senex · hanc sophista verbosus: hanc vniuersi presumūt · lacerant · docent anteq; discant. Alij abducto supercilio grandia verba ruminantes · inter mulierculas de sacris litteris philosophantur. Alij discunt prochpudor a feminis · quod viros doceant: et ne parum hoc sit · quadā facilitate verborū · imo audacia · edisserūt alijs: qđ ipi nō intelligunt. Taceo de meis libris: qui si forte ad scripturas sāctas post seculares litteras venerint · et sermone compto aures ppli mulserit: quicquid dixerint · hoc legem dei putant. Nec scire dignantur quid prophete · quid apostoli senserint · sed ad sensum suū incongrua aptāt testimonia: quasi grande sit: et non vitiosissimū dicendi genus · deprauare sententias: ⁊ ad voluntatem suam sacram scripturā trahere repugnantem. Quasi non legerim⁹ omerocētonas ⁊ virgilliocētonas: ac nō sic etiā ⁊ maronē sine xp̄o possim⁹ dicere xp̄ianū · qa scripserit iā redit ⁊ virgo redeūt saturnia regna: iā noua ꝓgenies · celo demittit alto. Et patrē loquentē ad filiū. Mate mee vires · mea magna potētia solus. Et post verba saluatoris in cruce. Talia ptabat memorās · fixusq; manebat. Puerilia sūt hec · ⁊ circulator; ludo silia · docere qđ ignores: imo ut cū stomacho loqr: nec hoc qđē scire qđ nescias. Vide licet manifestissimas. VII.

Prima ē genesis i q̄ de creatura mūdi de exordio generis humani · de diuisione trē · de confusione liguaꝝ ⁊ gētiū usq; ad exitū scribit hebreus. Pater exodus cū decē plagis: cū decalogo cū mysticis diuinisq; ꝑceptis. Tu ꝓmptu ē leuiticꝰ liber: in quo singla sacrificia imo singule pene syllabe ⁊ vestes aaron ⁊ tot⁹ ordo leuitic⁹ spirāt celestia sacramēta. Numeri vero nōe totius arismetrice et ꝓphetie baalaam ⁊ q̄dragītaduaꝝ mansionū ꝑ heremū misteria ꝺtinēt? Deuteronomiū vero scōa lex ⁊ euāgelice legis ꝓfiguratio · nonne sic ea habet q̄ priora sunt ut noua sint oīa de veteribꝰ? Hucusq; moyses: hucusq; penthateucus: quibus quinq; verbis loqui se velle apostolus i ecclesia gloriatur. Job exemplar patientie q̄ non misteria sua sermone complectitur? Prosa incipit · versu labit · rursus sermone finit: omneq; leges dyaletice · propositione · assūptione · ꝺfinatione · ꝺclusione determinat. Singla i eo verba plena sūt sensibꝰ: ⁊ ut de ceteris silē · resurrectionē tot⁹q; sic ꝓbrat: ut nullus de ea manifestiꝰ et cautiꝰ scripserit. Scio inqt q redēptor meꝰ vivit: ⁊ in nouissimo die de terra surrecturꝰ sū: et rursū circūdabor pelle mea · ⁊ in carne mea videbo deū: quē visurꝰ sū ego ipe ⁊ oculi mei conspecturi sunt: et nō alꝰ. Reposita est hec spes mea in sinu meo. Veniā ad iheſum naue qui typū dñi non solum in gestis · verū etiā in noīe ꝑtulit. Transit iordanem · hostiū regna subuertit: diuidit terram victori ꝑplo: et per singulas urbes · vicolos · montes · flumina · torrentes · atq; confinia ecclie celestiq; ierusalē spiritualia regna describit. In iudicū libro quot principes ꝑplī · tot figure sunt. Ruth moabitis ysaie explet vaticiniū decennis: emitte agnū domine dñatorem terre: de petra deserti ad montem filie syon. Samuel in hely mortuo et in oc-cisione saul veterem legem aboliram

mōstrat: porro in sadoch atq; dauid
nouū sacerdotiū nouūq; imperiū sacra-
menta testatur. ¶Malachim id est terci-
us et quartus regū liber a salomone
usq; iechoniam et a ieroboam filio na-
bath usq; ad oseē qui ductus est in as-
surios: regnum iuda et regnum descri-
bit israhel. Si hystoriam respicias ver-
ba simplicia sunt: si in litteris seculum
latentem inspexeris ecclesie paucitas &
hereticoz contra ecclesiam bella narrāt.
Duodecim ꝓphete in uni⁹ voluminis
angustias coarctati multo aliud quā
sonant in ira prefigurāt. Osee crebro
nomiat effraim. samariā. ioseph. israel. & uxorē fornicariā et fornicatōnis
filios et adulterā cubicło clausā mari-
ti msto ꝙ sedere uiduam: et sub veste
lugubri marici ad se reditū prestolari.
Johel filius fatuel describit terrā duo-
decim tribuū. eruca. brucho. locusta. ru-
bigine vastante assumptā. & post eius-
dem prioris ꝓphe effusū iri spiritū san-
ctum sup suos dei et ancillas id est sup
cētumgenti credētiū nōia: & effusū iri in
renacło syon. Qui cētumginti ab uno
usq; ad quindeci. paulatim & p̄ incremē-
ta surgētes quindecim gradū numerū
efficiūt: q̄ in psalterio mistice ordinat.
Amos pastor & rusticus & ruborū mora
distinguens paucis ūbis explicari nō
potest. Quis enim digne exprimat tri-
a et q̄tuoz sceleta damasci & gaze tyri &
ydumee & filioz amon & moab & in se-
ptimo & octauo gradu iudee & israel? Hic
loquitur ad uaccas pingues que sūt
in samarie monte: & ruituram domū
maiorē minorēq; testatur. Ipse cernu
ficatorē locuste. & stantē dñm sup mu-
litū uel adamātinū: & uncinū pomoz
attrahētē supplicia peccatoribz. & famē
in terra: no famē panis. nec sitim aque
sed audiendi verbū dei. Abdias qui
interpretat̄ seruus dñi pronat contra
edom: & sanguineū cremūq; fratris q̄
iacob semp emulū hasta pupit spūali.
Jonas pulcerrima columba naufra-
gio suo passionē dñi p̄figurans. mū-
dum ad penitentiā reuocat: et sub no-
mine ninive salutem gentibus nūciat.
Micheas de morasti rotheres cristi va-
stationem annūciat filie latronis: et
obsidionē ponit cōtra eam: quia ma-
xillā percusserit iudicis israhel. Naum
consolator orbis increpat ciuitatem
sanguinū: & post euersionē illius lo-
quitur: ecce sup montes pedes euange-
lizantis & annūciantis pacem. Aba-
cuc luctator fortis et rigidus stat sup
custodiā suam: & figit gradum super
munitionē ut x̄pm in cruce cōpleturꝰ
et dicat: operuit celos gloria eius. et
laudis eius plena est terra: splēdor ei⁹
ut lux erit. cornua in manibus ei⁹: ibi
abscondita est fortitudo eius. Sophō-
nias speculator et archanorū dñi co-
gnitor. audit clamorem a porta pi-
scium et ululatum a secunda: et contri-
tionem a collibus. Indicit q̄s ululatū
habitatoribus pile: quia conticuit o-
mnis ꝓpls chanaan. dilapsi sunt uni-
uersi qui inuoluti erant argento. Ag-
geus festin⁹ & letus: qui seminauit in
lacrimis ut in gaudio meteret destru-
ctum templū edificat: deūq; patrē indu-
cit loquētē: adhuc unū modicūq; et e-
go omouebo celū & terrā & mare et ari-
dam: & mouebo omnes gētes: & veniet
desiderat⁹ cūctis gentibus. Zacharias
memor dñi sui multiplex in ꝓphetia.
ihesū vestibus sordidis indutū. & lapi-
dem oculoz septē. candelabrūq; aureū
cū totidē luxernis q̄ oculis. duas q̄s
oliuas a sinistris lampadis cernit. et

a dextris: ut post equos rufos varios
nigros & albos. & dissipatas ysdrigas
ex effraim. & equū de iherim. pauperem
regem vaticinetur: & predicet regem se-
dentem super pullum filiū asine subiu-
galis. Malachias aperte. & in fine o-
mniū prophetarū. de abiectione israhel
& vocatione gentiū. non est michi
ait voluntas in vobis dicit dñs exer-
cituū: & munꝰ nō suscipiam de manu
vestra. Ab ortu enim solis usq; ad oc-
asum magnū est nomen meū in gen-
tibus: et in omni loco sacrificatur et
offertur nomini meo oblatō munda.
Ysaiam. hieremiam. ezechiel & daniel.
quis potest uel intelligere uel exponere? Quorū primꝰ nō ꝓpheciam vide-
tur michi texere sed euangeliū. Secun-
dus virgam nuceam & ollam accen-
sam a facie aquilonis: & pardum spo-
liatū suis coloribus: & quadruplex di-
uersis metris nectit alphabetum. Ter-
cius principia et finem tantis habet
obscuritatibus inuoluta: ut apud he-
breos ipse partes cum exordio genese-
os ante annos triginta non legātur.
Quartꝰ vero qui et extremꝰ inter quā-
tuor propheras. temporū conscius. et
totius mūdi philohystoricus lapidē
precisum de monte sine manibus. et
regna omnia subuertentem claro ser-
mone pronūciat. Dauid symonides
noster. pindarus et alchetus flaccus
quoq; catulus atq; serenus cithara lyra
predicat: & in decacordo psalterio ab
inferis excitat resurgentem. Salomō
pacificus & amabilis dñi. mores cor-
rigit. naturā docet: ecclesiam nūgit et
cristū: sanctarūq; nuptiaꝝ dulce canit
epithalamiū. Hester ī ecclie typo ꝑsnā
liberat de periculo: & ecclesiastes amen qui
interpretat iniquitas partes duuisi & dies
celebrē mittit in posteros. Paralipome-
non liber instrumēti veteris ephimonē
tantꝰ ac talis ē: ut absq; illo si qs scie-
riā scripturarū sibi voluerit arrogare
scīām irrideat. Per singula quippe noīa
iūcturasq; verboꝝ. & ꝑtermisse in regū li-
bris tāgūē hystorie: & innumerabiles
replicanē euāgelij questiones. Esdras
et neemias. adiutor videlicet & consō-
lator a dño. in uno volumine arctan-
tur: instaurant templū. muros extru-
unt ciuitatis: omnisq; illa turba ꝑli
redeuntis in patriā. & descriptio sacer-
dotum. leuitaꝝ israhelis. ꝑsentiq; ac
ꝑ singulas familias nuroꝝ et turrū
opera diuisa. aliud in cortice ꝑtrunt:
aliud in medulla retinent. Certis me
scripturaꝝ amore raptū. excellisse mo-
dum epistole: et tamē nō impleſſe qđ
volui. Audiuimꝰ tātū qđ nolle quid
cupere debeamꝰ: ut et nos qđ possimꝰ
dicere: concupiuit anima mea desidē-
rare iustificationes tuas in omni tpe.
Cetera illud socratica cū impletur in no-
bis. Hoc tantū scio qđ nescio. Tangā
et nouū breuiter testamentū. Mattheꝰ.
marcus. lucas. et iohānes quadriga
dñi. et veru cherubin qđ interpretat sci-
entie plenitudo ꝑ totū corpus oculati
sunt: scintille micant. discurrūt ful-
gura. pedes habent rectos. et in sub-
lime tendentes: terga pennata & ubiq;
volātia tenent se mutuo sibiq; perple-
xi sunt: & quasi rota in rotam voluū-
tur. et pergūt quorūq; eos flatꝰ spūsꝰ
sancti ꝓduxerit. Paulꝰ apls ad septē
scribit ecclias: octaua enim ad hebreoꝰ
a pleriſq; extra numeꝝ ponit. Thimo-
teum instruit & titū & philemonē pro
fugitiuo famulo deprecatur: sup quo
melius tacere puto. qꝫ pauca scribere.
Actus aplorū nudā quidē videntur.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0010
powered by DWork • Heidelberg University Library

sonare hystoriam et nascentis ecclesie infantiã tegere: sed si nouerim⁹ scriptorem eorũ luram esse medicum · cuius laus est in euangelio · animaduertim⁹ pariter omnia verba illi⁹ anime languentis esse medicinã. Iacobus · petr⁹ · Iohãnes · iudas · septem epistolas ediderunt tam misticas q̃ succinctas · et breues pariter et lõgas: breues in verbis · longas in sententijs: ut rarus sit qui nõ in earũ recidat lectione. Apocalipsis iohãnis tot habet sacramenta quot verba. Parũ dixi: ⁊ pro merito voluminis laus oñis inferior est. In verbis singulis · multiplices latent intelligentie. Oro te frater carissime inter hec viuere ista meditari · nil aliud nosse · nichilq; aliud querere: nõne videtur tibi iam hic in terris regni celestis habitaculũ? Nolo ut offendaris in scripturis sanctis · simplicitate ⁊ q̃sitilitate verboꝝ: que uel vicio interpũ uel de industria sic prolate sunt · ut rusticam contionem facilius instruerẽt: et in una eademq; sententia aliter doctus · aliter sentiret indoctus. Nõ sum tam peritus et hebes ut hec me nosse pollicear: ⁊ eorũ fructus carpere in terra quorũ radices in celo fixe sunt · sed velle fatebor: sedentem me profero: magistrum rerum in celo spondeo. Petenti datur: pulsanti aperitur: querẽs inuenit. Discam⁹ in terris: quoꝝ scientia nobis proficiat in celo. Obuijs te manibus recipiã: ⁊ ut inepte aliquid ac decernagore rusticitate effundã · quicquid quesieris tecum scire conabor.

Habes hic amantissimũ tui fratrem · qui litteras tuas michi gratias duplicauit: referens honestatem mor⁹ tuos · ⁊ temporũ seculi · fidem amicicie: amorem xpi. Nam prudentiã et eloquij venustatẽ etiã absq; illo ipsa epistola proferebat. Festina quesio te: et hereti in salo nauicule funem magis proscinde q̃ solue. Nemo renũciaturus seculo bene potest vendere · que cõtemplit ut venderet. Quicquid in sumptꝰ de tuo tuleris: pro lucro computa. Antiquũ dictum est. Auaro deest tam qđ habet: q̃ quod non habet. Credenti totus mũdus diuiciarũ est. Infidelis aũt etiã obulo indiget. Sic viuam⁹ quasi nil habentes ⁊ omnia possidentes. Vidus atq; vestitus diuine xpianorũ. Si habes in potestate rem tuã vende: si non habes proice. Tollenti tunicam: et pallium relinquendũ est. Nisi scilicet tu semper recapitinans et diem de die trahẽs caute ⁊ pedetẽptim tuas possessiunculas vendideris: non habet xps unde alat pauperes suos. Totũ deo dedit: qui se obtulit. Apostoli tantũ nauem ⁊ retia reliquerũt: vidua duo era mitie in gazophilaciũ: et pferetur crebi diuitijs. Facile cõtẽnit ocia: qui se semp cogitat esse moritur.

Incipit prologꝰ sci pauli ep̃i ma[illegible]

Studiũ mei desideratas accepi litteras · qui quodã prelagio futurorũ · cum daniele sortis⁹ est nomen obtecranas · ut translatum in latinã linguam de hebreo sermone penthateuchum nostrorũ auribus traderẽ. Periculosum opus certe · et obtrectatorũ meoꝝ latratibus patens: qui me asserunt in septuaginta interpũm stigillationem · noua p veteribus audere · ita ingeniũ q̃si vinũ probantes: cum ego sepissime testat⁹ sum me pro viribus posse in tabernaculo dei offerre q̃ possim: nec opes alteri⁹ aliorũ paupertate fedari. Nõ ut audeam origenis me studiũ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0011
powered by DWork • Heidelberg University Library

prouocauit: qui editioni ātique trāslatiōnē theodotionis miscuit: asterico et obelo id est stella et uerū omne opus distinguens: dum aut illucescere facit que minus ante fuerant: aut superflua quęq; iugulat et confodit: et maxime que euangelistarū et apostolorū auctoritas promulgauit. In quibꝫ mlta de ueteri testamento legimus que ī nostris codicibus non habentur: ut est illud. ex egipto uocaui filiū meū: ꝫ quoniā nazarenus uocabitur: et uidebunt in quē cōpunxerūt: ꝫ flumina de uentre eius fluent aque uiue: ꝫ que nec oculus uidit nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit que preparauit diligentibus se: ꝫ multa alia que propriis sintagma desiderant. Interrogemus ergo eos ubi hec scripta sūt: et cum dicere non potuerint. de libris hebraicis proferam⁹. Primū testimoniū est in osee. secūdum in ysaia. tertiū ī zacharia. quartū in puerbijs. quītū eque in ysaia: ꝫ multi ignorātes apocrifa uelicamēta sectant: ꝫ hiberas nenias libris autenticis pferūt. Causas erroris nō est meū exponere. Iudei prudentiū factū dicūt esse cōsilio: ne ptolomeus unī⁹ dei cultor etiā apud hebreos duplicē diuinitatē comphenderet: qđ maxime idcirco faciebāt quia in platonis dogma cadere uidebat. Denīq; obiciūq; saccatū aliqđ scriptura testat de pātre et filio ꝫ spiritu sancto aut aliter interpretati sūt aut omīno tacuerūt: ut et regi sanctaceret: ꝫ archanū fidei nō uulgaretur. Et nescio quis pīm⁹ auctor septuagintas cellulas alexandrie mendacio suo extruxerit. quibꝫ diuisi eadē scripitarent: cū aristeus eiusdē ptolomei ypaspistes. ꝫ nō multo post tēpore iosephus nichil tale retulerint: sed in una basilica congregatos conuiuisse scribāt non ꝓphetasse. Aliud ē enī esse uatem: aliud ē esse interpretē. Ibi spiritꝰ uentura pōdit: hic eruditio et uerborū copia ea que intelligit transfert. Nisi forte putādus est tullius economici xenofontis ꝫ platonis pitagorā et democritis ꝓtheseonem afflatus rethorico spiritu trāstulisse. Aut aliter de eisdem libris per septuagīta interpretes. aliter ꝙ apostolos spiritus sanctus testimonia texuit: ut ꝙ illi tacuerūt hīs scriptū esse mentiti sint. Quid igitur? Damnam⁹ ueteres? Minime: sed post priorū studia in domo dñi quod possumus laboram⁹. Illi interpretati sūt ātē aduentū xpi et qđ nesciebāt dubijs protulerūt sententijs: nos post passionem eius non tam ꝓphetiā q̄ historiam scribim⁹. Aliter enim audita: aliter uisa narrantur. Nō meli⁹ intelligimus meli⁹ et proferim⁹. Audi igitur emule: obtrectator auscultа. Non damno non reprehendo septuaginta: sed confidenter rudibus illis apostolos pfero. Per istoꝝ os michi xpus sonat quos ante ꝓphetas inter spiritualia carismata postulos lego: ī quibꝫ ultimū pene gradū interpres tenēt. Quid liuore torqueris? Quid ꝑitoꝝ aīos ira metus? Ubicubi ī trāslatione ubi uideor errare interroga hebreos: diuisarū urbiū mgros cōsule. Nō illi habēt de xpo cui codices nō habent. Aliud ē si cōtra se postea ab apīs usurpata testimonia ꝓbauerit: ꝫ emendatora sunt exēplaria latina. q̄ greca: greca q̄ hebrea. Ueꝝ hec ira iudex. Sūt te deprecor deliberi carissime: ut qā me tātū op⁹ libre fecisti ꝫ a geneli exordiū capere. omnibꝫ iuues: ꝙ polli eodē spū quo scripti sūt libri ī latinū eos trāsferre sermonē.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0012
powered by DWork • Heidelberg University Library

In principio creauit deus celū
et terram. Terra autem erat inanis et
uacua: et tenebre erant sup faciē abissi:
et spiritus dñi ferebatur super aquas.
Dixitq; deus. Fiat lux. Et facta ē lux.
Et vidit deus lucem q̄ esset bona: et
diuisit lucem a tenebris. appellauitq;
lucem diem et tenebras noctem. Factū
q; est vespere et mane dies unus. Dixit
quoq; deus. Fiat firmamentū in me-
dio aquarū: et diuidat aquas ab a-
quis. Et fecit deus firmamentū: diui-
sitq; aquas que erant sub firmamen-
to ab his que erant super firmamen-
tum: et factum est ita. Vocauitq; deus
firmamentū celū: et factum est vespere
et mane dies secundus. Dixit vero de-
us. Congregentur aque que sub celo
sunt in locum unū et appareat arida.
Et factum est ita. Et vocauit deus ari-
dam terram: cōgregationesq; aquaꝝ
appellauit maria. Et vidit deus q̄ es-
set bonū. et ait. Germinet terra herbā
virentem et facientem semen: et lignū
pomiferū faciens fructum iuxta genus
suū: cuius semen in semetipō sit super
terram. Et factum est ita. Et protulit
terra herbam virentem et facientem se-
men iuxta genus suū: lignūq; faciens
fructū et habēs unūquodq; semente sēm
speciē suā. Et vidit deus q̄ esset bonū:
et factū ē vespere et mane dies tertius.
Dixitq; aūt deus. Fiant luminaria
in firmamēto celi. et diuidāt diem ac
nocte: et sint in signa et tēpora. et dies et
annos: ut luceāt in firmamēto celi et
illuminēt terrā. Et factū est ita. Fecitq;
deus duo luminaria magna: luminare
maius ut pesset diei et luminare minꝰ
ut pesset nocti: et stellas. et posuit eas in
firmamēto celi ut lucerent sup terrā: et
pessent diei ac nocti: et diuiderēt lucem
ac tenebras. Et vidit dꝰ q̄ esset bonū:
et factū ē vespere et mane dies quartꝰ.
Dixit etiam deus. Producant aque
repile anime viuentis et volatile sup
terram: sub firmamēto celi. Creauitq;
deus cete grandia. et omnē animā vi-
uentem atq; motabilem quā produxe-
rant aque in species suas: et omne vo-
latile secundū genus suū. Et vidit de-
us q̄ esset bonū: benedixitq; ei dicens.
Crescite et multiplicamini. et replete a-
quas maris: auesq; multiplicentur
super terram. Et factū ē vespere et mane
dies quintus. Dixit quoq; deus. Pro-
ducat terra animā viuentem in gene-
re suo: iumenta et reptilia. et bestias ter-
re secundū species suas. Factū ē ita. Et
fecit deus bestias terre iuxta species su-
as: iumenta et omne repile terre in ge-
nere suo. Et vidit deus q̄ esset bonū:
et ait. Faciam⁹ hominē ad ymaginē et
similitudinē nostrā. et p̄sit piscibꝫ maris
et volatilibꝫ celi et bestijs uniuersq; terre:
omnīq; reptili q̄ mouet̄ in terra. Et crea-
uit deus hominē ad ymaginē dei creauit
illū: masculū et feminā creauit eos.
Benedixitq; illis deus. et ait. Crescite
et multiplicamini et replete terram. et
subicite eam: et dominamini pisibus
maris. et volatilibus celi: et uniuersis
animātibus que mouentur sup terrā.
Dixitq; deus. Ecce dedi uobis omnē
herbam afferentem semen sup terram.
et uniuersa ligna que habēt in semetipis
semētē generis sui: ut sint uobis in escā.
et cūctis aīantibus terre. omnīq; volucri
celi et uniuersis q̄ mouētur in terra. et in
quibus ē anima uiuēs: ut habeāt ad
uescendū. Et factū est ita. Vidit deus
cuncta que fecerat: et erāt valde bona.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0013
powered by DWork • Heidelberg University Library

Et factū ē velpe ⁊ mane· dies ſeptꝰ. Igitur pfecti ſunt celi ⁊ terra: ⁊ oīs ornatus eoꝝ. Compleuitq; deꝰ die ſeptimo opꝰ ſuū qđ fecerat: ⁊ requieuit die ſeptimo ab vniuſo opere qđ patrarat. Et benedixit diei ſeptimo· ⁊ ſanctificauit illū: qꝛa i ipo ceſſauerat ab oī opere ſuo qđ creauit deꝰ ut faceret. Iſte ſunt generatōnes celi ⁊ terre q̄ndo create ſūt in die quo fecit deꝰ celū ⁊ terrā: ⁊ oē virgultū agri antеq̄ oriꝛē in terra: oīnēq; herbam regionis prius q̄ germinaret. Non enī pluerat dominꝰ deꝰ sup terram: ⁊ homo non erat qui operaret terrā. Sed fons aſcendebat e terra: irrigans vniuerſam ſuperficiem terre. Formauit igitur dominꝰ deus de limo terre: ⁊ inſpirauit in facie eiꝰ ſpiraculū vite: et factus homo in aiam viuētem. Plantauerat autē dominꝰ deus paradiſum voluptatis a principio: in quo poſuit hominē quē formauerat. Produxit dñs deus de humo omne lignū pulcrum viſu· et ad veſcendū ſuaue: lignū etiā vite in medio paradiſi: lignūq; ſcientie boni ⁊ mali. Et fluuius egrediebaꝛ de loco voluptatis ad irrigandū paradiſum: qui inde diuidit in q̄tuor capita. Nomē vni phiſon. Ipſe eſt qui circuit omnē terrā euilath· ubi naſcaꝛ aurꝫ: ⁊ aurꝫ terre illiꝰ optimū ē. Ibiq; inuenit̄ bdelliū· et lapis onichinꝰ. Et nomen fluuij ſecūdi gyon. Ipſe ē qui circuit omnē terram ethiopie. Nomen vero fluminis tertij tigris. Ipē vadit cōtra aſſyrios. Fluuius aūt qrtꝰ: ipē ē euffrateſ. Tulit ergo dñs deꝰ hominē· ⁊ poſuit eū i paradiſū voluptatis· ut operaret et cuſtodiret illū: p̄ceptq; ei dicēs. Ex oī ligno paradiſi comede: de ligno aūt ſcientie boni ⁊ mali ne comedas. In q̄cūq; enim die comederis ex eo: morte moriēris. Dixit q̄ dñs deꝰ. Nō ē bonū hominē eſſe ſolū: faciamꝰ ei adiutoriū ſibi ſimile ſibi. Formatis igit̄ dñs deꝰ de humo cunctis animātibꝫ terre· et vniuſis volatilibꝫ celi: adduxit ea ad adā· ut videret qđ vocaret ea. Omne enī qđ vocauit adam anime viuentis: ipm ē nomen eius. Appellauitq; adā nominibꝫ ſuis cūcta animātia· ⁊ vniuerſa volatilia celi ⁊ omnes beſtias terre. Ade vero nō inueniebaꝛ adiutor ſimilis ei. Immiſit q̄ dñs deus ſoporē in adam. Cumq; obdormiſſet: tulit vnā de coſtis eius: et repleuit carnē pro ea. Et edificauit dñs deus coſtā quā tulerat de adam in mulierē: ⁊ adduxit eam ad adam. Dixitq; adā. Hoc nūc os ex oſſibus meis: et caro de carne mea. Hec vocabitur virago: qm̄ de viro ſumpta eſt. Quāobrē relinquet homo patrem ſuū ⁊ matrem ⁊ adherebit vxori ſue: ⁊ erunt duo i carne vna. Erat aūt vterq; nudꝰ adā ſcilicet ⁊ vxor eiꝰ: ⁊ nō erubeſcebāt.

Sed ⁊ ſerpens erat callidior cūctis aīantibꝫ terre: q̄ fecerat dñs deꝰ. Qui dixit ad mulierē. Cur p̄cepit vobis deus ut nō comederetis ex omni ligno paradiſi? Cui reſpondit mulier. De fructu lignorū que ſunt in paradiſo veſcimur: de fructu vero ligni quod eſt in medio paradiſi p̄cepit nobis deus ne comederemus· et ne tangeremꝰ illud: ne forte moriamur. Dixit aūt ſerpens ad mulierem. Nequaq; morte moriemini. Scit enim deus q̄ in quocunq; die comederitis ex eo· aperientur oculi veſtri: et eritis ſicut dij ſcientes bonū et malum. Vidit igitur mulier q̄ bonū eſſet lignū ad veſcendum· et pulcrum oculis· aſpectuq; delectabile: et tulit de fructu illiꝰ ⁊ comedit: deditq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0014
powered by DWork • Heidelberg University Library

deditq; viro suo. Qui comedit: z apti sunt oculi ambor. Cumq; cognouissẽt se esse nudos: consuerũt folia ficus: et fecerũt sibi perizomata. Et cũ audissẽt vocẽ dñi dei deambulãtis i paradiso ad auram post meridiem: abscondit se adã et uxor eius a facie dñi dei in medio ligni paradisi. Vocauitq; dñs deus adã: et dixit ei. Vbi es? Qui ait. Vocẽ tuã dñe audiui i paradiso: z timui eo q nudus essem: et abscondi me. Cui dixit dñs. Quis enĩ indicauit tibi q nudus esses: nisi q ex ligno de quo pceperã tibi ne comederes comedisti? Dixit q adam. Mulier quã dedisti michi sociam: dedit q michi de ligno: z comedi. Et dixit dñs deus ad mulierẽ. Quare hoc fecisti? Que respondit. Serpens decepit me: et comedi. Et ait dñs ad serpentẽ. Quia fecisti hoc: maledictus es inter oĩa aiãntia: z bestias terre. Super pectus tuũ gradieris: z terrã comedes cunctis diebus vite tue. Inimicicias ponã inter te z mulierẽ: z semen tuũ z semen illius. Ipa cõteret caput tuũ: et tu insidiaberis calcaneo eius. Mulieri quoq; dixit. Multiplicabo erumnas tuas: et conceptus tuos. In dolore paries filios: z tu viri potestate eris: et ipe dñabit tui. Ade vero dixit. Quia audisti vocem uxoris tue: et cõedisti de ligno ex quo pceperam tibi ne comederes: maledicta terra i opere tuo. In laboribus comedes ex ea: cunctis diebus vite tue. Spinas et tribulos germinabit tibi: z comedes herbas terre. In sudore vultus tui vesceris pane tuo donec reũtaris i terrã de qua sumptus es: quia pulvis es: z i puluerẽ reũteris. Et vocauit adam nomen uxoris sue eua: eo q mater esset cunctor viventiũ. Fecit quoq; dñs deus ade z uxori eius tunicas pellicias: et induit eos et ait. Ecce adam ĩs unus ex nobis factus est sciens bonũ et malũ. Nũc ergo ne forte mittat manũ suã: z sumat etiam de ligno vite: et comedat: et vivat in eternũ. Emisit eũ dñs deus de paradiso voluptatis: ut operaret terrã de qua sumptus est. Eiecitq; adã: et collocauit ãte paradisũ voluptatis cherubin: et flãmeum gladiũ atq; versatilem: ad custodiendam viam ligni vite.

Cognouit vero adam eua uxorẽ suã: que concepit et peperit cayn dicens. Possedi hominẽ p deũ. Rursũ q peperit fratrem eius abel. Fuit autẽ abel pastor ouiũ: z cayn agricola. Factum ẽ aũt post mltos dies ut offerret cayn de fructibus terre munera domino. Abel quoq; obtulit de primogenitis gregis sui z de adipibus eor. Et respexit dñs ad abel: et ad munera eius: ad cayn aũt et ad munera illius non respexit. Iratusq; est cayn vehementer: et concidit vultus eius. Dixitq; dñs ad eũ. Quare iratus es: z cur concidit facies tua? Nõne si bene egeris recipies? Sin aũt male: statim in foribus peccatũ tuũ aderit. Sed sub te erit appetitus eius: et tu dñaberis illi. Dixitq; cayn ad fratrem. Egrediamur foras. Cũq; essent i agro cõsurrexit cayn adũsus fratrem suũ abel: z interfecit eũ. Et ait dñs ad cayn. Vbi ẽ abel frater tuus? Qui respõdit. Nescio. Nũq̃d custos fratris mei fui ego? Dixitq; ad eũ. Quid fecisti? Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nũc igit maledictus eris sup terrã: q̃ aperuit os suũ z suscepit sanguinẽ fratris tui de manu tua. Cum operatus fueris eã: non dabit tibi fructus suos. Vagus et profugus eris sup terrã. Dixitq; cayn ad dñm. Maior est iniq̃tas mea: quã

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0015
powered by DWork • Heidelberg University Library

ut veniã merear. Ecce eicis me hodie a facie terre: et a facie tua abscondar: et ero vagus et profugꝰ i terra. Omnis igiꝫ qui inuenerit me occidet me. Dixitq; ei dñs. Nequaq; ita fiet sed omnis qui occiderit cayn septuplũ punietur. Posuitq; dñs in cayn signũ: ut non interficeret eũ oñis qui inuenisset eũ. Egressusq; cayn a facie dñi habitauit profugꝰ in terra ad orientalẽ plagã eden. Cognouit aũt cayn uxorem suã: que cõcepit et peperit enoch. Et edificauit ciuitatẽ: et uocauit nomen eius ex noĩe filij sui enoch. Porro enoch genuit yrad. Et yrad genuit mauiael: et mauiael genuit mathusael. Et mathusael genuit lamech. Qui accepit duas uxores. Nomẽ uni ada: et nomẽ alteri sella. Genuitq; ada iabel: qui fuit pater habitantiũ i tentoriis: atq; pastoꝝ: et nomen fratris eius tubal. Ipse fuit pater canentiũ cithara et organo. Sella quoq; genuit tubalcayn: qui fuit malleator: et faber: i cũcta opera eris: et ferri. Soror uero tubalcayn: noemma. Dixitq; lamech uxoribus suis ade et selle. Audite uocẽ meã uxores lamech: auscultate sermonẽ meũ. Quĩ occidi uirum i uulnꝰ meũ: et adolescentẽ in liuorem meũ. Septuplũ ultio dabit de cayn: de lamech uero septuagies septies. Cognouit quoq; adhuc adam uxorẽ suã: et peperit filiũ: uocauitq; nomẽ eius seth dicẽs. Posuit michi deꝰ semẽ aliud pro abel quẽ occidit cayn. Sed et seth nato: natus est filius: quẽ uocauit enos. Iste cepit inuocare nomen domini.

Hic est liber generationis adam: in die qua creauit deus hoĩem. Ad similitudinẽ dei fecit illũ: masculũ et feminã creauit eos: et benedixit illis: et uocauit nomẽ eoꝝ adam in die qua creati sunt. Vixit aũt adã centũtriginta annis: et genuit filiũ ad ymaginẽ et similitudinẽ suã: uocauitq; nomen eius seth. Et facti sunt dies adã postq; genuit seth octingentis annis: genuitq; filios et filias. Et factũ est oñe tempꝰ qũ uixit adam anni nongentitriginta: et mortuus est. Vixit quoq; seth centũ quinq; annis: et genuit enos. Vixitq; seth postquã genuit enos octingentis septem annis: genuitq; filios et filias. Et facti sunt omnes dies seth nongentoꝝ duodecim annoꝝ: et mortuꝰ ẽ. Vixit uero enos nonaginta annis et genuit cayna. Post cuiꝰ ortũ uixit octingentis quindecim annis: et genuit filios et filias. Factiq; sunt omnes dies enos nongentiquinq; anni: et mortuus est. Vixit quoq; cayna septuagĩta ãnis: et genuit malalehel. Et uixit cayna postq; genuit malalehel octingẽtis quadragĩta ãnis: genuitq; filios et filias. Et facti sunt omnes dies cayna nõgentidecem anni: et mortuꝰ est. Vixit autẽ malalehel sexaginta quinq; ãnis: et genuit iared. Et uixit malalehel postquã genuit iared: octingentis triginta ãnis: et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies malalehel octingentinonaginta quinq; anni: et mortuus est. Vixit iared centũ sexaginta duobꝰ annis: et genuit enoch. Et uixit iared postq; genuit enoch octingẽtis ãnis: et genuit filios et filias. Et facti sunt oñes dies iared nongentisexaginta duo anni: et mortuus ẽ. Porro enoch uixit sexaginta quinq; annis: et genuit mathusalã. Et ambulauit enoch cũ deo. Et uixit enoch postq; genuit mathusalam trecentis annis: et genuit filios et filias. Et facti sunt oñes dies enoch: trecenti sexaginta quinq; anni:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0016
powered by DWork • Heidelberg University Library

ambulauitq; cū deo ⁊ non apparuit: quia tulit eum dñs. Vixit quoq; mathusalam centū octoginta septē ānis: et genuit lamech. Et vixit mathusalā postq̄ genuit lamech septingentis octoginta duobz annis: ⁊ genuit filios et filias. Et facti sūt oīes dies mathusale nongenti sexaginta nouē anni: et mortuꝰ est. Vixit aūt lamech centum octoginta duobz ānis et genuit filiū: vocauitq; nomen eiꝰ noe dicens. Iste cōsolabit nos ab operibz et laboribz manuū nostrarū i terra: cui maledixit dominꝰ. Vixitq; lamech postq̄ genuit noe quīgentis nonaginta quinq; ānis: et genuit filios et filias. Et facti sunt oīes dies lamech septingenti septuaginta septem anni: ⁊ mortuus ē. Noe vero cum quingentoꝝ esset annoꝝ genuit sem et cham et iapheth. VI

Cumq; cepissent homines multiplicari sup terram ⁊ filias procreassent. Videntes filij dei filias hoīm q̄ essent pulcre: acceperūt sibi uxores ex oīmbus quas elegerāt. Dixitq; deus. Non p̄manebit spiritus meus in hoīe in eternū: quia caro ē. Erūtq; dies illiꝰ centū viginti annorū. Gigantes aūt erāt sup terrā in diebz illis. Postq̄ enī ingressi sunt filij dei ad filias hoīm illeq; genuerūt: isti sunt potētes a seculo: viri famosi. Videns aūt deꝰ q̄ multa malicia hoīm esset i terra: ⁊ cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tp̄e: penituit eū q̄ hoīem fecisset in terra. Et p̄cauens in futuꝝ ⁊ tactus dolore cordis intrinsecꝰ: delebo inq̄t hoīem quē creaui a facie terre: ab hoīe usq; ad aīantia: a reptili usq; ad volucres celi. Penitet enim me fecisse eos. Noe vero inuenit gratiā coram dño. Hec sunt generationes noe. Noe vir iustus atq; p̄fectꝰ fuit in generationibz suis: cū deo ambulauit: ⁊ genuit tres filios sem cham ⁊ iapheth. Corrupta est aūt terra coram dño: ⁊ repleta ē iniquitate. Cumq; vidisset deus terrā esse corruptā: oīs quippe caro corruperat viā suā sup terrā: dixit ad noe. Finis uniūse carnis venit coram me. Repleta ē terra iniq̄tate a facie eoꝝ: ⁊ ego disperdam eos cū terra. Fac tibi archam de lignis leuigatis. Mansiunculas in archa facies: ⁊ bitumine linies intrinsecꝰ et extrinsecꝰ: ⁊ sic facies eā. Trecentorū cubitoꝝ erit longitudo arche: quinquaginta cubitoꝝ latitudo: et triginta cubitoꝝ altitudo illius. Fenestrā in archa facies: et in cubito cōsummabis sūmitatē eius. Ostiū aūt arche pones ex latere deorsum. Cenacula et tristega facies in ea. Ecce ego adducā aq̄s diluuij sup terrā ut interficiā omnē carnē in qua spiritus vite est subter celū: ⁊ uniūsa que in terra sūt cōsumentur. Ponāq; fedus meū tecum: et ingredieris archā tu et filij tui uxor tua et uxores filioꝝ tuoꝝ tecum: ⁊ ex cunctis aīantibz uniuerse carnis bina induces i archā ut uiuāt tecū masculini sexꝰ ⁊ femenini. De volucribz iuxta genus suū et de iumentis i genere suo: ⁊ ex oīi reptili terre secōm genꝰ suū bina de omnibz ingredientē tecū: ut possint uiuere. Tolles igit tecū ex oīmbus escis que mandi possunt et comportabis apud te: et erunt tam tibi quā illis in cibum. Fecit igit noe omnia que p̄ceperat illi deus. VII

Dixitq; dñs ad eū. Ingredere tu et omnis domus tua in archā. Te enī vidi iustū coram me in generatione hac. Ex oīmbz animantibus mūdis tolles septena et septena masculum et feminā: de animātibz vero immūdis

duo et duo·masculū et femināꝫ: sed et de volatilibus celi septena et septena· masculū et femināꝫ·ut saluetur semen sup faciē vniuerse terre. Adhuc enim et post dies septē ego pluam sup terrā quadraginta diebꝫ et quadraginta noctibꝫ: et delebo omnē substāciā quā feci de supficie terre. Fecit ergo noe oīa q̄ mandauerat ei dñs. Eratq; sexcentoꝝ annoꝝ·quādo diluuij aque inundauerunt sup terrā. Et ingressus est noe et filij eius·uxor eius·ꝫ uxores filioꝝ ei⁹ cū eo in archam: ꝓpter aquas diluuij. De aīantibꝫ q̄ mūdis ꝫ immūdis·et de volucribꝫ ꝫ ex omni q̄ mouet sup terrā·duo ꝫ duo ingressi sunt ad noe in archā masculus ꝫ femina: sicut p̄ceperat dñs noe. Cumq; trāsissent septē dies·aque diluuij inundauerūt super terrā: anno sexcentesimo vite noe mense secūdo septimodecīo die mensis·rupti sunt omnes fontes abyssi magne: et catharacte celi apte sūt·et facta est pluuia sup terrā q̄draginta diebꝫ et q̄draginta noctibꝫ. In articulo diei illius ingressus est noe·et sem·et cham·et iapheth filij eius·uxor illi⁹ ꝫ uxores filioꝝ eius cū eis in archā: ipi ꝫ oīe animal scōm genus suū vniuersaq; iumenta in genere suo: ꝫ omne q̄ mouet super terram in genere suo: cunctūq; volatile secūdum gen⁹ suū vniuerse aues omneq; volucres ingresse sūt ad noe in archā·bina et bina ex omni carne in qua erat spūs vite. Et que ingressa sūt masculus et femina ex omni carne introierūt·sicut p̄ceperat ei deus: ꝫ inclusit eū dñs deforis. Factūq; est diluuiū quadraginta diebꝫ sup terrā: ꝫ multiplicate sunt aque: et eleuauerūt archā in sublime a terra· vehementer cū mundauerunt: et oīa repleuerūt in supficie terre. Porro archa ferebat sup aquas: et aque prevaluerūt nimis sup terrā: opta q; sunt oēs montes excelsi sub vniuerso celo. Quindecī cubitis altior fuit aqua super montes q̄s operuerat. Consūptaq; est oīs caro q̄ mouebat sup terram: volucrū aīantū bestiarū· omniūq; reptiliū que reptāt sup terrā. Vniuersi homines et cuncta in quibꝫ spiraculū vite est in terra·mortua sunt. Et deleuit de⁹ omnē substantiā que erat sup terrā· ab homīe usq; ad pecus·tam reptile q̄ volucres celi: ꝫ deleta sūt de terra. Remansit autē solus noe·et qui cū eo erāt in archa. Optinuerūtq; aque terras centūquinq̄ginta diebꝫ. viij.

Recordat⁹ aūt dñs noe cūctorūq; animāciū·et omniū iumētoꝝ q̄ erāt cū eo in archa· adduxit spiritū sup terrā: ꝫ imminute sūt aque·ꝫ clausi sunt fōtes abissi et catharacte celi: ꝫ phibite sūt pluuie de celo. Reuersiq; sūt aque de terra·euntes ꝫ redeūtes: et repersū minui·post centūquinq̄ginta dies. Requieuitq; archa mēse septīo vicesimoseptīo die mensis sup montes armenie. At vero aque ibant et decrescebāt usq; ad decimū mēsem. Decīo enī mense p̄ma die mensis apparuerūt cacumina montiū. Cūq; trāsissent quadraginta dies: aperiēs noe fenestrā arche quā fecerat dimisit corui: qui egrediebat·ꝫ nō reuertebatur donec siccarentur aque sup terrā. Emisit q; columbā post eū·ut videret si iam cessasset aque sup faciē terre. Que cū non inuenisset ubi requiesceret pes eius·reuersa est ad eū in archā. Aque enī erāt sup vniuersā terrā. Extendit q; manū suā: ꝫ apprehensā intulit in archā. Expectatis aūt vltra septē diebꝫ alijs: rursum dimisit columbā ex archa. At illa venit ad eū ad vesperā: portans

ramū olīue virentibz foliis ī ore suo. Intellexit ergo noe: qꝝ cessasset aque super terrā. Expectauitq; nichilominꝰ septem alios dies. et emisit columbā: que nō est reuersa vltra ad eū. Igitur sexcēteſimoprimo anno primo mense prima die mensis imminute sunt aque super terrā. Et aperiēs noe tectū arche aspexit. vidit qꝝ exiccata esset superficies terre. Mense secūdo septimo ⁊ vicesimo die mensis arefacta ē terra. Locutꝰ est autē dñs ad noe dicēs. Egredere de archa tu. ⁊ vxor tua. filij tui. et vxores filiorꝫ tuorꝫ tecū: cūcta aīantia que sūt apud te. ex omni carne tam in volatilibus qȝ in bestijs ⁊ vniuersis reptilibz que reptant sup terrā. educ tecū: ⁊ egredimini super terrā. Crescite et multiplicamini sup eam. Egressus ē vero noe ⁊ filij eius. ⁊ vxor illiꝰ et vxores filiorū eius cū eo: sed ⁊ oīa aīantia iumenta et reptilia que reptant sup terrā. scōm genꝰ suū. egressa sunt de archa. Edifi cauit autē noe altare dño: et tollens de cūctis pecoribz ⁊ volucribz mūdis. obtulit holocausta super altare. Odoratusq; est dñs odorē suauitatis: ⁊ ait ad eū. Nequaq; vltra maledicā terre propter hoīes. Sensus enī ⁊ cogitatō humani cordis in malū prona sunt ab adolescētia sua. Non igitur vltra percutiā omnem aīam viuentem sicut feci cunctis diebz terre sementis. et messis. frigus ⁊ estus. estas et hiems. nox ⁊ dies non requiescent.

Benedixitq; deus noe ⁊ filijs eius. ⁊ dixit ad eos. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrā. ⁊ terror vester ac tremor sit sup cūcta aīalia terre. et sup omnes volucres celi cū vniuersis que mouentꝰ sup terrā. Omnes pisces maris: manui vestre traditi sūt. et omne qđ mouetur et viuit. erit vobis ī cibū. Quasi olera virentia tradidi vobis omnia: excepto qꝝ carnē cū sanguine non comedetis. Sanguinē enī aīarū vestrarū requirā de manu cūctorꝫ bestiarꝫ. et de manu hominis. De manu viri ⁊ de manu fratris eiꝰ requirā animā hominis. Quicūq; effuderit humanū sanguinē. fundetur sanguis illiꝰ. Ad ymaginē dei quippe factus est homo. Vos autē crescite ⁊ multiplicamini. et ingredimini sup terrā et implete eam. Hec qđ dixit deus ad noe. et ad filios eiꝰ cum eo. Ecce ego statuā pactū meū vobiscū. ⁊ cū semine vestro post vos. et ad omnē aīam viuentē qđ est vobiscū. tam in volucribz qȝ ī iumentis ⁊ pecudibz terre. cunctisq; que egressa sunt de archa. ⁊ vniuersis bestijs terre. Statuā pactum meū vobiscū. ⁊ nequaq; vltra interficietur oīs caro ab aquis diluuij. neq; erit deinceps diluuiū dissipans omnem terram. Dixitq; deus. Hoc est signū federis qđ do inter me et vos et ad omnē aīam viuentē que ē vobiscū in generationes sempiternas. Arcum meū ponā in nubibz celi et erit signū federis inter me ⁊ terrā. Cūq; obduxero nubibz celū. apparebit arcus meus in nubibus. ⁊ recordabor federis mei qđ pepegi vobiscū. et cū omni anima viuente que carnē vegetat. et non erunt vltra aque diluuij ad delendā vniuersā carnem. Eritq; arcus meus in nubibz. ⁊ videbo illū ⁊ recordabor federis sempiterni: qđ pactū est inter deū et omnē aīam viuentē vniuersē carnis que est sup terram. Dixitq; dñs ad noe. Hoc est signū federis qđ constitui inter me et omnē carnem sup terrā. Erant ergo filij noe qui egressi sunt de archa. sem. cham. ⁊ iapheth. Porro cham ipse est

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0019
powered by DWork • Heidelberg University Library

pater chanaan. Tres isti sūt filij noe· et ab hijs dissēminatū est omne genꝰ hoīnū sup uniūlā terrā. Cepitq; noe uir agricola exercere terrā: z plantauit vineam. Bibensq; uinū inebriat⁹ est: et nudatus iacuit in tabernaculo suo. Dū cum uidisset cham pater chanaan· uerēda sulicet prīs sui esse nudata: nūciauit duobꝫ fribꝫ suis foras. At vēo sem z iapher· palliū imposuerūt humeris suis: et incedentes retrorsū· operuerūt verenda prīs. Facieiq; eoꝝ auerse erāt: z patris virilia nō viderūt. Euigilās aūt noe ex vino cū didicisset q̄ fecerat ei filius suus minor· ait. Maledictus chanaan: seruus seruorum erit fratribus suis. Dixitq;. Benedictus dñs deꝰ sem: sit chanaan seruus eiꝰ. Dilatet deꝰ iapher· z habitet in tabernaculis sem: sitq; chanaan seruus eius. Vixit autē noe post diluuiū· trecentis quinquagīta annis: z impleti sunt oēs dies eius nongentoꝝ quinquaginta annoꝝ et mortuus est.

·P·

Hec sunt generationes filioꝝ noe· sem· chā· z iapher. Natiq; sūt eis filij post diluuiū. Filij iapher: gomer· z magog· z madai· z iauan· et thubal. z mosoch z thiras. Porro filij gomer: ascenez· et riphat· et thogorma. Filij autē iauan· helysa z tharsis· cethim et dodanim. Ab hijs diuise sunt insule gentiū in regionibꝫ suis: unusquisq; secūm linguā suā et familias suas in nationibꝫ suis. Filij autē cham: chus et mesraym z phuth z chanaan. Filij autē chus: saba· euila· z sabatha· z regma· z sabatheca. Filij regma: saba et dadan. Porro chus genuit nemroth. Ipse cepit esse potens in terra: z erat robustus venator coram dño. Ab hoc exiuit prouerbiū. Quasi nemroth robustꝰ uenator coram domino. Fuit autem principiū regni eiꝰ babilon· z arach et archath· et calanne· in terra sennaar De ista illa egressus ē assur. Et edificauit niniuen· z plateas ciuitatis· z chale: resen q; inter niniuen z chale. Ipse est ciuitas magna. At uero mesraym genuit ludim· et ananim· et laabim· et nephtuim· z phetrusim· z chesluim· de q̄bꝫ egressi sūt philisthijm· z caphtorim. Chanaan autē genuit sydonē p̄mogenitū suū· et heteū· z iebuseū· et amorreū· z gergeseum· z eueum· z aracheū et eneum· et aradiū· samarithen· z amatheū. Et p hos dissēminati sūt pōli chananeoꝝ. Factiq; sunt terminī chanaan uenientibus a sydone ierarā· usq; gazam· donec ingrediaris sodomā et gomorram· z adamam· et seboim usq; iesa. Hij sunt filij cham in cognationibus et linguis· et generatiōnibus· et regionibus et gentibus suis. De sem q; nati sunt pres omniū filioꝝ heber· frater iapher maiore. Filij sem: helam· z assur· et arphaxat· z lud· z aram. Filij aram: hus· et hul· z gether· z mes. At uero arphaxat genuit sale· de quo ortus ē heber. Natiq; sunt heber filij duo. Nomen uni phaleg· eo q; in diebꝫ eius diuisa sit terra: z nomē fris eius iectan. Qui iectan· genuit elmodad· et saleph· et asarmoth· iare· z aduram· et uzal· et deda· et hebal· et abimahel· saba· et ophir· z euila· z iobab. Omnes isti filij iectan. Et facta est habitatiō eoꝝ· de mesa ggentibꝫ usq; sephar montē orientalem. Isti filij sem· secundum cognationes z linguas et regiones in gentibus suis. Hec familie noe· iuxta pl̄os et nationes suas. Ab hijs diuise sunt gentes i terra post diluuiū. Et

erat autē ita labij uniꝰ et sermonū

rorũdem. Cumq; proficiscerentẽ de oriente·inuenerunt campũ in terra sennaar:et habitauerũt in eo. Dixitq; alter ad proximũ suũ. Uenite faciamus lateres: et coquam⁹ eos igni. Habueruntq; lateres pro saxis·z bitumen pro cemento·et dixerunt. Uenite faciam⁹ nobis ciuitatẽ·z turrem cuiꝰ culmen pertingat usq; ad celũ:z celebrem⁹ nomẽ nostrũ anteq; diuidam⁹ in uniuersas terras. Descendit autẽ dñs ut uideret ciuitatẽ·et turrem quã edificabant filij adam:et dixit. Ecce unus est ꝓpꝰ:et unũ est labiũ omnibꝰ. Ceperũtq; hoc facere:nec desistent a cogitationibꝰ suis donec eas opere cõpleãt. Uenite igitẽ descendam⁹ et confundam⁹ ibi linguã eoꝝ:ut non audiat unusquisq; uocẽ proximi sui. Atq; ita diuisit eos dñs ex illo loco i uniuersas terras: et cessauerũt edificare ciuitatẽ. Et idcirco uocatum est nomen loci illiꝰ babel:quia ibi confusũ est labiũ uniuerse terre. Et inde dispsit eos dñs sup facẽ cunctaꝝ regionũ. Hec sunt generationes sem. Sem erat centũ annoꝝ quãdo genuit arphaxat·biennio post diluuiũ. Uixit q; sem postq; genuit arphaxat quingentis ãnis:z genuit filios z filias. Porro arphaxat uixit triginta quinq; ãnis z genuit sale. Uixitq; arphaxat postq; genuit sale ꝺ quadringẽtis ãnis:z genuit filios et filias. Sale q; uixit triginta ãnis z genuit heber. Uixitq; sale postq; genuit heber ꝺ quadringentis ãnis:z genuit filios z filias. Uixit autẽ heber triginta quatuor ãnis:z genuit phalech. Et uixit heber postq; genuit phalech ꝺ quadringentis triginta annis:et genuit filios z filias. Uixit quoq; phalech triginta ãnis:z genuit reu. Uixitq; phalech postq; genuit reu ducentis nouem annis:et genuit filios et filias. Uixit autem reu triginta duobꝰ annis:et genuit saruch. Uixit q; reu postq; genuit saruch ducentis septẽ annis:et genuit filios et filias. Uixit uero saruch triginta annis:z genuit nachor. Uixit q; saruch postq; genuit nachor ducentis annis:et genuit filios z filias. Uixit autem nachor uiginti nouem annis: et genuit thare. Uixit nachor postq; genuit thare centũ decẽ z nouẽ annis: et genuit filios z filias. Uixitq; thare septuaginta annis:z genuit abram et nachor·z aran. Hec sunt autẽ generationes thare. Thare genuit abram nachor·z aran. Porro aran genuit loth. Mortuusq; est aran ante thare patrẽ suũ:i terra nationis sue·i hur chaldeoꝝ. Duxerũt autẽ nachor·z abrã uxores. Nomen uxoris abram·sarai: et nomẽ uxoris nachor·melcha·filia aran pris melche z pris iesche. Erat autẽ sarai sterilis nec habebat filios. Tulit itaq; thare abram filiũ suũ·et loth filium aran filiũ filij sui·et sarai nurũ suã·uxorẽ abrã filij sui:z eduxit eos de hur chaldeoꝝ:ut irent in terram chanaan. Uenerunt q; usq; haram·et habitauerũt ibi. Et facti sũt dies thare ducentoꝝ quinq; ãnoꝝ·z mortuꝰ ẽ i haran.

Dixit aũt dñs ad abram. Egredere de tra tua z de cognatõne tua·z de domo pris tui·et uenĩ in terrã quã monstrauero tibi: faciãq; te in gentem magnã·et benedicã tibi: et magnificabo nomẽ tuũ·eritq; benedictus. Benedicam benedicentibꝰ tibi·z maledicam maledicentibꝰ tibi: atq; in te benedicentẽ uniuerse cognationes terre. Egressus est itaq; abram sicut ꝓceperat ei dñs:z iuit cũ eo loth. Septuagintaquinq; annoꝝ erat abram: cũ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0021
powered by DWork • Heidelberg University Library

egrederet̃ de ẏaram. Tulitq; sarai uxorẽ
suã ⁊ loth filiũ frẽs suũ: omnẽmlãq; sbstã-
tiã quã posserãt: et aiãs q̃s fecerãt in
ẏaram: ⁊ egressi sũt ut irẽt in terrã chana-
an. Cũq; uenissẽt in eã: pertãsuit abrã
terrã usq; ad locũ sychem: ⁊ usq; ad cõ-
uallẽ illustrẽ. Chananeꝰ aũt tunc erat
in terra. Apparuit autẽ dñs abram
et dixit ei. Semini tuo dabo terrã hãc.
Qui edificauit ibi altare domino qui
apparuerat ei: et inuocauit ibi nomẽ
eius. Et inde transgrediẽs ad mõtem
qui erat contra orientẽ bethel: tetendit
ibi tabernaculũ suũ: ab occidente habẽs
bethel: ⁊ ab oriente hay. Edificauit q̃q;
ibi altare dño: ⁊ ĩuocauit nomen eiꝰ.
Perexitq; abrã uadẽs: ⁊ ultra ꝓgre-
diẽs ad meridiẽ. Facta est aũt fames
in terra. Descenditq; abram ĩ egiptũ:
ut peregrinaret̃ ibi. Preualuerat enĩ fa-
mes in terra. Cumq; ꝓpe esset ut ingre-
deretur egiptum: dixit sarai uxori sue.
Noui q; pulcra facies mulier: et q̃ cum
uiderĩt te egiptij: dicturi sũt: uxor ipiꝰ
est: ⁊ interficiẽt me: ⁊ te reseruabũt. Dic er-
go obsecro te: q; soror mea sis: ut bene
sit michi ꝓpter te: et uiuat anima mea
ob gratiã tui. Cũ itaq; ingressus esset
abrã egiptũ uiderũt egiptij mulierem q;
esset pulcra nimis. Et nunciauerunt
principes pharaoni: ⁊ laudauerũt eã
apud illũ. Et sublata est mulier ĩ domũ
pharaonis: abram uero bene usi sunt
propter illã. Fuerũtq; ei oues: ⁊ boues:
et asini: ⁊ serui: et famule: ⁊ cameli. Fla-
gellauit autẽ dñs pharaonẽ plagis
maximis et domũ eius: ꝓpter sarai
uxorem abram. Uocauitq; pharao
abram: ⁊ dixit ei. Quid nam ẽ quod
fecisti michi? Quare nõ indicasti mi-
chi q; uxor tua esset? Quãobrẽm sam
dixisti esse sororẽ tuã: ut tollerẽ michi
eã ĩ uxorem. Nũc igit̃ ecce coniux tua:
accipe eam et uade. Precepitq; pharao
super abram uiris: ⁊ deduxerunt eũ et
uxorẽ eiꝰ: ⁊ oĩa q̃ habebat. ·xiii·

Ascendit ergo abram de egipto:
ipse et uxor eius: et omnia que
habebat: ⁊ loth cum eo: ad australem
plagam. Erat aũt diues ualde in pos-
sessione auri ⁊ argenti. Reuersusq; est
ꝙ iter quo uenerat a meridie in bethel:
usq; ad locũ ubi prius fixerat taberna-
culũ inter bethel: ⁊ hay: in loco altaris
q̃ fecerat ꝓus: ⁊ inuocauit ibi nomẽ
dñi. Sed ⁊ loth qui erat cũ abram: fu-
erunt greges ouiũ ⁊ armenta: ⁊ taber-
nacula: nec poterat eos capere terra ut
habitarent simul. Erat quippe substã-
cia eoꝝ multa: ⁊ non quiebãt habitare
ꝑmuniter. Unde ⁊ facta ẽ rixa inter pasto-
res gregum abram et loth. Eo aũt tpe
chananeꝰ ⁊ pherezeus habitabãt ĩ illa
terra. Dixit ergo abram ad loth. Ne
quaeso sit iurgiũ inter me et te: et inter
pastores meos et pastores tuos. Fres
enĩ sumus. Ecce uniuersa terra coram te
est: recede a me obsecro. Si ad sinistrã
ieris ego dextrã tenebo: si tu dexteram
elegeris: ego ad sinistrã ꝓgã. Eleuatis
itaq; loth oculis: uidit omnẽ circa regi-
onem iordanis: que uniuersa irrigabãt
anteq; subũteret dñs sodomam et go-
morram sicut paradisus dñi: ⁊ sicut
egipteꝰ ueniẽtibus in segor. Elegitq; sibi
loth regionem circa iordanẽ et recessit
ab oriente. Diuisiq; sũt alteruter a fra-
tre suo. Abram habitauit ĩ terra cha-
naan. Loth uero moratꝰ est in opidis
que erant circa iordanẽ: et habitauit
in sodomis. Homines aũt sodomite
pessimi erãt: ⁊ peccatores coram dño nimis.
Dixitq; dñs ad abrã: postq̃ diuisus ẽ
ab eo loth. Leua oculos tuos in directũ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0022
powered by DWork • Heidelberg University Library

et vide a loco in quo nūc es · ad aquilonem et meridiem · ad orientem et occidentem. Omnē terrā quā conspicis tibi dabo ⁊ semini tuo usq; in sempiternum: faciāq; semen tuū sicut pulverē terre. Si quis possit hoīm numerare pulverē terre: semen q; tuū numerare poterit. Surge ergo ⁊ pambula terrā in longitudine et ī latitudine sua: q; tibi dabr? sum eā. Mouens igit̄ tabernaculū suū abram venit et habitauit iuxta conuallem mambre: que est in hebron. Edificauitq; ibī altare dño.

Factū est aūt in illo tp̄e ut Hamraphel rex sennaar: ⁊ arioch rex ponti · ⁊ chodorlaomor rex elamitaq; et thadal rex gentiū inirent bellū contra bara regē sodomoq; ⁊ otra bersa regem gomorre: ⁊ cōtra sennaab regē adame · ⁊ contra semeber regē seboim contraq; regē bale: ipa ē segor. Omnes hij conuenerunt in vallem siluestrem: que nūc est mare salis. Duodecim enī annis seruierāt chodorlaomor: ⁊ ī decimo anno recesserūt ab eo. Igitur q; decimo anno venit chodorlaomor ⁊ reges qui erant cum eo: ⁊ percusserunt raphaym in astaroth · et carnaym · et zuzim cum eis · et emim in sauē cariathaym · ⁊ horreos ī montibs seyr: usq; ad campestria pharan: que ē in solitudine. Reuersiq; sūt ⁊ venerunt usq; ad fontē melphat · ipa ē cades: ⁊ percusserūt omnē regionē amalechitaq; ⁊ amorreoq; qui habitabāt in asasonthamar. Et egressi sunt reges sodomoq; · ⁊ rex gomorre · regq; adame · et rex seboim · necnon ⁊ rex bale que ē segor · et direxerūt aciem otra eos ī valle siluestri: scilicet aduersum chodorlaomor regē elamitaq; ⁊ thadal regem gentium · ⁊ amraphel regē sennaar et arioch regē pōt: q; reges aduersus quinq;. Vallis aūt siluestris habebat puteos multos bituminis. Fugiq; rex sodomorū et rex gomorre terga verterunt recideruntq; ibi: et qui remanserant fugerunt ad mōtem. Tulerūt aūt omnē substantiā sodomoq; et gomorreoq; · et vniuersa que ad cibum pertinent: et abierunt. necnon et loth et substantiā eius · filiū fris abram: qui habitabat ī sodomis.

Et ecce vnus qui euaserat nunciauit abram hebreo: q; habitabat ī conualle mambre amorrei fratris eschol · ⁊ fris aner. Hij enī pepigerāt fedus cū abrā. Dō cū audisset abram captū videlicet loth fratrem suū: numerauit expeditos vernaclos suos trecentos decē ⁊ octo · ⁊ p̄secutus est eos usq; dan. Et diuisis sotijs irruit sup eos nocte. Percussitq; eos et persecutus est eos usq; hoba que est ad leuam damasci. Reduxitq; omnē substantiā: et loth fratrem suū cū substancia illius: mulieres q; et plm. Egressus ē aūt rex sodomoq; ī occursū ei? postq; reūsus ē a cede chodorlaomor · ⁊ regū qui cū eo erant · ī valle sabe que est vallis regis. At vero melchisedech rex salem p̄ferens panem et vinū. Erat enī sacerdos dei altissimi: benedixit ei · et ait. Benedictus abram deo excelso: qui creauit celū ⁊ terrā. Et benedict? deꝰ excelsus: quo p̄tegente hostes in manibus tuis sunt. Et dedit ei decimas ex omnibs. Dixit autem rex sodomoq; ad abram. Da michī animas: cetera tolle tibi. Qui respōdit ei. Leuo manū meā ad dñm deū excelsum possessorē celi ⁊ terre: q; a filio subtegminis usq; ad corrigiā calige nō accipiā ex omnibs q; tua sūt: ne dicas · ego ditaui abrā: exceptis hijs que comederūt iuuenes · et partibus virorq; qui venerunt mecū ·

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0023
powered by DWork • Heidelberg University Library

aner·eschol ⁊ mābre. Isti accipiēt pte
ris itaq; transl- suas. Pu·
Nacis: factus est sermo dñi
ad abram per visionem dicens. Noli
timere abram: ego protector tuus sū:
et merces tua magna nimis. Dixitq;
abram. Dñe deus qd dabis michi:
Ego vadam absq; liberis: ⁊ filius pro-
curatoris domus mee·iste damascus
elyezer. Addiditq; abrā. Michi autē
nō dedisti semē·⁊ ecce vernaculus me⁹
heres meus erit. Statimq; sermo dñi
fact⁹ est ad eū dicens. Non erit hic
heres tu⁹: sed qui egredietur de utero tuo
ipm habebis heredē. Eduxitq; eū foras:
⁊ ait illi. Suspice celū: ⁊ numera stellas
si potes. Et dixit ei. Sic erit semen tuū.
Credidit abram deo: ⁊ reputatū est illi
ad iusticiā. Dixitq; ad eū. Ego dñs q̄
eduxi te de ur chaldeoꝝ: ut darem tibi
terrā istā ⁊ possideres eam. At ille ait.
Dñe deus: unde scire possum q̄ possel-
surus sim eā? Et respondit dñs. Su-
me mihi vaccā trienne et caprā
trienam·⁊ arietē āuorū trū·turturem
q; et columbā. Qui tollēs univsa hec
divisit ea p̄ medium: ⁊ utraq; partes utra
se altēinsecus posuit. Aues autē non
divisit. Descenderūtq; volucres super
cadavera ⁊ abigebat eas abrā. Cūq;
sol occūberet·sopor irruit sup abram:
⁊ horror magn⁹ ⁊ tenebrosus invasit
eū. Dictūq; est ad eū. Scito q̄ noscens·
q̄ peregrinū futurū sit semen tuū in terra
nō sua: ⁊ subicient eos seruituti·⁊ affli-
gent quadringētis ānis. Verūtamen
gentem cui seruituri sūt ego iudicabo:
et post hec egredientur cū magna sub-
stantia. Tu autē ibis ad pres tuos in
pace: sepultus in senectute bona. Gene-
ratione autem quarta revertent hūc.
Nondū enī complete sunt iniquitates
amorreoꝝ: usq; ad p̄sens temp⁹. Cū
ergo occubuisset sol·facta est caligo te-
nebrosa: ⁊ apparuit clibanus fumās:
et lampas ignis transiens inter divi-
siones illas. In die illo pepigit dñs
fed⁹ cū abrā dicēs. Semini tuo dabo
terrā hanc·a fluuio egipti usq; ad flu-
uium magnū eufraten. Cineos ⁊ cene-
zeos·cethmoneos·⁊ ethеos·⁊ ferezeos·
rapaym quoq; ⁊ amorreos·⁊ chana-
neos·et gergeseos·et iebuseos. Fu·
Igitur sarai uxor abram nō genuerat
liberos: sed habens ancillam egiptiā
nomine agar·dixit marito suo. Ecce
cōclusit me dñs ne parerem: ingredere
ad ancillā meā: si forte saltē ex illa sus-
cipiam filios. Cūq; ille acquiesceret de-
precanti: tulit agar egiptiā ancillā suā·
post annos decē quā habitare coperāt
in terra chanaan: et dedit eā viro suo
uxorē. Qui ingressus ē ad eā. At illa
cōcepisse se vidēs: despexit dñam suā.
Dixitq; sarai ad abrā. Iniqne agis
cōtra me. Ego dedi ancillā meā in sinū
tuū: q̄ videns q̄ conceperit·despecta sum
habet. Judicet dñs inter me et te. Cui
respōdit abram. Ecce ait ancilla tua
in manu tua est: utere ea ut libet. Affli-
gente igitur eā sarai fugā iniit. Cūq;
invenisset eā angelus dñi iuxta fontē
aque in solitudine que est in via sur
in deserto: dixit ad illā. Agar ancilla
sarai unde venis: et quo vadis. Que
respōdit a facie sarai dñe mee ego fu-
gio. Dixitq; ei angelus dñi. Revertere
ad dñam tuā: ⁊ humiliare sub manu
illi⁹. Et rursū. Multiplicās inqt mlti-
plicabo semē tuū: ⁊ nō numerabit pre
multitudine. Ac deinceps. Ecce ait. Con-
cepisti·⁊ paries filiū: vocabisq; nomē
ei⁹ ismael: eo q̄ audierit dñs afflictio-
nem tuā. Hic erit ferus homo. Manu

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0024
powered by DWork • Heidelberg University Library

cius cōtra omnes·et manus omniū
cōtra eū. Et regione uniuersoꝝ fratꝝ
suoꝝ figet tabernacla. Vocauit autē
agar nomē dñi qui loquebat ad eā.
tu deus qui uidisti me. Dixit enī. Pro-
fecto hic uidi posteriora uidentis me.
Propter̄a appellauit puteū illū·puteū
uiuentis & uidentis me. Ipse ē inter cades
et barad. Peperitq; agar abre filiū·qui
uocauit nomen eius ysmahel. Octo-
ginta & vi annoꝝ erat abram·cūdo
pepit ei agar ysmahelem. Cum

Postq; uero nonagīta & nouem
annoꝝ esse cepat·apparuit ei dñs.
Dixitq; ad eū. Ego dñs omnipotēs.
Ambula coram me·et esto perfectus.
Ponamq; fedus meū inter me & te·et
multiplicabo te uehementē nimis. Ce-
cidit abram pronus in faciē. Dixitq;
ei deus. Ego sum·et ponam pactum
meū tecum·eritq; pater multaꝝ gentiū.
Nec ultra uocabit nomē tuū abram·
sed appellaberis abraham·quia patrē
multaꝝ gentiū cōstitui te. Faciāq; te
crescere uehementissime·et ponā te in
gentibꝫ regesq; ex te egredientē·& statuā
pactū meū inter me et te·et inter semen
tuum post te·in generationibus tuis·
federe sempiterno ut sim deus tuus·et
seminis tui post te. Daboq; tibi & semi-
ni tuo post te terram pegrinationis
tue·omnē terrā chanaan·in possessio-
nem eternā·eroq; deus eoꝝ. Dixit iterꝫ
deꝰ ad abrahā. Et tu ergo custodies
pactū meū·et semen tuū post te in gene-
rationibꝫ suis. Hoc est pactū meū qđ
obseruabitis inter me & vos et semen
tuū post te. Circūcidet̄ ex vobis omne
masculinū·& circūcidetis carnē p̄pucij
vestri·ut sit in signū fedeꝝ inter me &
vos. Infans octo dieꝝ circūcidet̄ in vo-
bis. Omne masculinū in generationibꝫ
vestris·tam vernaculus qꝫ emptīcius
circumidet̄·& quicūq; fuerit de stirpe
ura. Eritq; pactū meū in carne ura in
fedus eternū. Masculus cuiꝰ prepucij
caro circūcisa nō fuerit·delebit̄ anima
illa de pplo suo·quia pactū meū irritū
fecit. Dixit qꝫ deꝰ ad abrahā. Sarai
uxorē tuam nō uocabis sarai·sed sa-
ram. Et benedicā ei·& ex illa dabo tibi
filium cui benedicturus sum. Eritq; in
nacōnes·& reges pploꝝ orientur ex eo.
Cecidit abraham in faciē suā·et risit
in corde suo dicens. Putasne centena-
rio nascet̄ filius·& sara nonagenaria
pariet? Dixitq; ad dñm. Vinā ysma-
hel uiuat coram te. Et ait dñs ad abra-
ham. Sara uxor tua pariet tibi filiū·
uocabisq; nomē ei⁹ ysaac. Et ordinabo
pactū meū illi in fedus sempiternū·et
semini eius post eū. Super ysmahel qꝫ
exaudiui te. Ecce benedicā ei·& augebo
et multiplicabo eū valde. Duodecim
duces generabit·& faciā illū crescere in
gentē magnā. Pactū uero meū statuā
ad ysaac·quē pariet tibi sara tpe ist⁹
in anno altero. Cumq; finiss⁹ esset ser-
mo loquentis cū eo·ascendit deus ab
abraham. Tulit autē abraham ysma-
hel filiū suū·& omnes ūnaculos domꝰ
sue·uniūsos quos emerat·& cunctos
mares ex omnibꝫ viris domus sue·&
circūcidit carnem p̄pucij eoꝝ·statim ī
ipa die sicut p̄ceperat ei deus. Abrahā
nonagīta & nouē erat annoꝝ·cūdo
circūcidit carnē p̄pucij sui·et ysmahel
filius suus tredecim annos impleue-
rat·tpe circūcisionis sue. Eadem die
circūcisus ē abraham·& ysmahel filiꝰ
eius·et omnes viri domus illiꝰ·tam
vernaculi qꝫ emptīcij et alienigene pa-
riter circumcisi sunt. Cum

Apparuit autē ei dñs in conualle

mambre·sedenti in ostio tabernaculi
sui in ipso feruore diei. Cūq; eleuasset
oculos·apparuerūt ei tres uiri stantes
prope eū. Quos cum uidisset·cucurrit
in occursum eor de ostio tabernaculi
sui·et adorauit in terra et dixit. Dñe si
inueni gratiā i oculis tuis ne trāseas
seruū tuū. Sed afferam paxillū aque·
et lauent pedes uri et requiescite sub ar-
bore. Ponāq; buccellā panis·et roborate
cor uīm postea trānsibitis. Idcirco
enī declinastis ad seruū uīm. Qui di-
xerunt. Fac ut locutus es. Festinauit
abraham in tabernaculū ad saram
dixitq; ei. Accelera tria sata simile cō-
misce·et fac subcinericios panes. Ipse
uero ad armentū cucurrit·et tulit inde
uitulū tenerrimū et optimū·deditq; pu-
ero. Qui festinauit·et coxit illū. Tulit q;
butiq; et lac·et uitulū quē coxerat·et po-
suit corā eis. Ipse uero stabat iuxta eos
sub arbore. Cūq; comedissent dixerūt
ad eū. Ubi ē sara uxor tua? Ille rūdit.
Ecce in tabernaculo ē. Cui dixit. Reuer-
tens ueniā ad te tēpore isto·uita comi-
te·et habebit filiū sara uxor tua. Quo
audito·sara risit post ostiū tabernacli.
Erāt autē ambo senes·puecteq; etatis
et desierāt sare fieri muliebria. Que risit
occulte dicens. Postq; cōsenui et dñs
meus uetul ē·uoluptati opam dabo.
Dixit autē dñs ad abraham. Quare
risit sara uxor tua dicens. Num uere
paritura sū anus? Numq d deo quicq;
ē difficile. Iuxta condictū reuertar ad
te tpe eodē que·uita comite·et habebit
sara filiū. Negauit sara·dicēs. Non
risi timore pcita. Dñs autē. Non est
ita·sed risisti. Cū ergo surrexissent
inde uiri·direxerūt oculos contra sodo-
mam·et abraham simul gradiebat
deducēs eos. Dixitq; dñs. Non celare
potero abraham que gesturus sum·cū
futur sit in gentē magnā ac robustis-
simā·et benedicende sunt in eo omnes
nacōes terre. Noui enī q pcepturus sit
filijs suis et domui sue post se·ut custo-
diant uiam dñi·et faciant iudiciū et
iusticiam·ut adducat dominus pter
abraham oīa que locut est ad eum.
Dixit itaq; dñs. Clamor sodomorū
et gomorreor multiplicat est·et pcm
eor aggrauatū est nimis. Descendā
et uidebo·utrū clamorē qui uenit ad
me·opē cōpleuerint·an non est ita ut
sciam. Conuersiq; se inde·et abierūt
sodomā. Abrahā uero adhuc stabat
corā dño·et appropinquans ait. Si-
quid ptdas iustū cū impio? Si fuerit
quinquaginta iusti in ciuitate·pibūt sic
et non parces loco illi pter quinqua-
ginta iustos si fuerit in eo? Absit a te
ut rem hāc facias·et occidas iustū cū
impio·fiatq; iustus sicut impi. Sic
est tpe tuo·qui iudicas omnē terram.
Sequaq; facies hoc iudiciū. Dixitq;
dñs ad eum. Si inuenero sodomis
quinquaginta iustos in medio ciuita-
tis·dimittā omni loco pter eos. Re-
spondit abraham·et ait. Quia semel
cepi·loquar ad dñm deū meū cū sim
puluis et cinis. Quid si min quinq-
ginta iustis quinq fuerit·delebis pter
quadraginta quinq uniuersam urbem.
Et ait. Non delebo si inuenero ibi qua-
draginta quinq. Rursūq; locutus est
ad eū. Si autē ibi quadraginta inuenti
fuerint quid facies? Ait. Non percu-
am pter quadraginta. Ne quaso inq
indigneris dñe si loquar. Quid si ibi
inuenti fuerint triginta. Respondit. Non
faciam. Si inuenero triginta. Quia
semel ait cepi·loquar ad dñm meum.
Quid si ibi inuenti fuerit viginti·ait.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0026
powered by DWork • Heidelberg University Library

non interficiã ꝓter uiginti. Obsecro inquit ne iracaris dñe si loquar adhuc semel. Quid si inuenti fuerint ibi decem? Dixit. Non delebo ꝓter decem. Abiit dñs postq̃ cessauit loqui ad abraham et ille reuersus ē in locũ suũ.

Venerunq; duo angeli sodomã uespere sedente loth in foribus ciuitatis. Qui cũ uidisset eos surrexit et iuit obuiã eis adorauitq; pronus in terrã et dixit. Obsecro dñi declinate in domũ pueri uri et manete ibi. Lauate pedes uros et mane ꝓficiscimini in uiã uram. Qui dixerũt. Minime sed in platea manebim9. Coegit illos oppido ut diuerterẽt ad eũ. Ingressiq; domũ ei9 fecit cõuiuiũ coxit azima et comederũt. Priusq; cubitum irent uiri ciuitatis uallauerũt domũ illi9 a puero usq; ad senem oes ꝓs simul. Vocauerũt loth et dixerũt ei. Vbi sunt uiri qui introierũt ad te nocte. Educ illos huc ut cognoscam9 eos. Egressus ad eos loth post tergũ adducens ostiũ ait. Nolite queso fres mei nolite malũ hoc facere. Habeo duas filias q̃ necdũ cognouerunt uirũ. Educam eas ad uos et abutimini eis sicut uobis placuerit dũmodo uiris istis nichil mali faciatis quia ingressi sunt sub umbra culminis mei. At illi dixerũt. Recede illuc. Et rursus. Ingressus es inquiũt ut aduena nũq̃d ut iudices. Te ergo ipm magis q̃ hos affligem9. Vimq; facientes loth uehementissime. Iamq; ꝓpe erat ut effringerent fores et ecce miserũt manũ uiri et introduxerũt ad se loth et clauserunq; ostiũ et eos qui foris erãt percusserũt cecitate a minimo usq; ad maximum ita ut ostiũ inuenire non possent. Dixerũt autẽ ad loth. Habes hic quẽpiã tuoq; generis aut filios aut filias. Omnes qui tui sũt educ de urbe hac. Delebim9 enim locũ istum eo q̃ increuerit clamor eoꝝ coram dño qui misit nos ut ꝑdamus illos. Egressus itaq; loth locut9 ē ad generos suos qui acceperant filias eius et dixit. Surgite egredimini de loco isto quia delebit dñs ciuitatẽ hanc. Et uisus est eis q̃si ludẽs loqui. Cumq; esset mane cogebant eũ angeli dicentes. Surge tolle uxorẽ tuã et duas filias q̃s habes ne et tu pariter peas i scelere ciuitatis. Dilinquente illo apprehenderũt manũ ei9 et manũ uxoris ac duaꝝ filiaꝝ ei9 eo q̃ parceret dñs illi educentesq; eũ posuerũt extra ciuitatẽ ibiq; locuti sunt ad eum dicentes. Salua animã tuã. Noli respicere post tergum nec stes in omni loco circa regione sed i monte saluũ te fac ne et tu simul peas. Dixitq; loth ad eos. Queso dñe mi quia inuenit seruus tu9 grãm coram te et magnificasti misericordiã tuã quã fecisti mecum ut saluares aiam meã nec possum in monte saluari ne forte apprehendat me malũ et moriar. Est ciuitas hic iuxta ad quã possum fugere parua et saluabor in ea. Nũq̃d non modica est et uiuet anima mea. Dixitq; ad eũ. Ecce etiã in hoc suscepi ꝑces tuas ut nõ subuertã urbem pro qua locutus es. Festina et saluare ibi quia nõ potero facere quicq; donec ingrediaris illuc. Idcirco uocatum est nomẽ urbis illi9 segor. Sol egressus est sup terram et loth ingressus ē segor. Igit̃ dñs pluit sup sodomã et gomorram sulphur et ignem a dño de celo et subuertit ciuitates has et omnẽ circa regionẽ uniuersos habitatores urbiũ et cuncta terre uirentia. Respiciensq;

uxor eius post se uersa est in statuam salis. Abraham autē cōsurgens mane ubi steterat prius cū dño intuit est sodomam & gomorrā & uniuersam terram regionis illius. Viditq; ascendentem fauillam de terra ñsi fornacis fumū. Cū eni subuerteret dñs ciuitates regionis illius recordatus est abrahe et liberauit loth de subuersione urbiū in ꝗbus habitauerat. Ascenditq; loth de segor et mansit in monte. Duę q; filie eius cū eo. Timuerat eni manere in segor & mansit in spelunca ipe & due filie eius cū eo. Dixitq; maior ad minorem. Pater noster senex ē & nullus uiroz remansit in terra qui possit ingredi ad nos iuxta morem uniuerse terre. Veni inebriem9 eū uino dormiamusq; cū eo ut seruare possum9 ex pre nro semen. Dederūt itaq; pri suo bibere uinum nocte illa. Et ingressa est maior dormiuitq; cū pre. At ille non sensit nec quādo accubuit filia nec quādo surrexit. Altera q; die dixit maior ad minorē. Ecce dormiui heri cū pre meo dem9 ei bibere uinū etiā hac nocte & dormies cū eo ut saluem9 semen de patre meo. Dederūtq; etiā & illa nocte patri suo bibere uinū. Ingressaq; minor filia dormiuit cū eo. Et nec quidē tunc sensit q̄ndo concubuerit uel q̄ndo illa surrexerit. Cōpepererūt ergo due filie loth de patre suo. Pepitq; maior filiū & uocauit nomen eius moab. Ipse est pater moabitaz usq; in presentē diem. Minor q; pepit filiū & uocauit nomē eius amon id est filius pplī mei ipe ē pater ammonitaz usq; hodie. ff

Profectus inde abraham in terrā australē habitauit inter cades et sur & peregrinat9 ē i gerara. Dixitq; de sara uxore sua soror mea ē. Misit ergo abimelech rex gerare & tulit eam. Venit autē de9 ad abimelech p somniū nocte & ait illi. Ecce morieris pter mulierē quā tulisti habet eni uirum. Abimelech uero nō tetigerat eā & ait. Dñe num gentem ignorantē & iustā interficies nonne ipe dixit michi soror mea est & ipsa ait. Frater meus est. In simplicitate cordis mei & mundicia manuū meaz feci hoc. Dixitq; ad eū de9. Et ego scio q̄ simplici corde fecisti et ideo custodiui te ne peccares in me & non dimisi ut tangeres eam. Nunc ergo redde uxorē uiro suo & orabit pte quia ppha ē & uiues. Si autē noluer is reddere scito q̄ morte morieris tu et oīa que tua sunt. Statimq; de nocte surgens abimelech uocauit omnes seruos suos et locut9 ē uniuersa uerba hec in auribz eoz. Timuerūtq; omnes uiri ualde. Vocauit autē abimelech etiā abraham et dixit ei. Quid fecisti nobis Quid peccauim9 i te quia induxisti sup me & sup regnū meū pctm grande Que nō debuisti facere fecisti nobis. Rursusq; expostulās ait. Quid uidisti ut hoc faceres Cui dixit abrahā. Cogitaui mecū dicens. Forsitan nō ē timor dei i loco isto & interficiēt me pp uxorem meā. Alias autē & uere soror mea est filia pris mei & non filia matris mee & duxi eam in uxorē. Postq; autē eduxit me deus de domo patris mei dixi ad eam. Hanc misericordiam facies mecū in omni loco ad quē ingredientur dices q̄ frater tuus sū. Tulit igit abimelech oues & boues & seruos et ancillas & dedit abraham. Reddidit q; illi saram uxorē suā & ait. Terra coram uobis est ubicūq; tibi placuerit habita. Sare autē dixit. Ecce mille argenteos dedi fratri tuo. Hoc erit tibi

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0028
powered by DWork • Heidelberg University Library

in vclamen oc'oz ad omnes qui tecū
sunt·et quocūq; pgeris memento te
depīxisse. Orante aūt abrahā·sana-
uit de⁹ abimelech ⁊ vxorē·ancillas q;
eius ⁊ pepererunt. Conclauerat enī dñs
omnē vuluā domus abimelech·pter
saram vxorem abrahe.

XXI

Visitauit aūt deus saram sicut
promiserat ⁊ impleuit q̄ locut⁹
est. Cōcepitq; et pepit filiū in senectute
sua·tpe quo p̄dixerat ei de⁹. Vocaut-
q; abraham nomē filij sui quē genuit
ei sara·ysaac. Et circūcidit cū octauo
die·sicut p̄ceperat ei deus·cū centū esset
annoz. Isaac quippe erate pris natus
ē ysaac. Dixitq; sara. Risū fecit michi
deus·et quicūq; audierit·corridebit
michi. Rursūq; ait. Quis audituꝝ
crederet abrahaz·q sara lactare filiū
quē pepit ei iam senū. Crevit igit puer
et ablactat⁹ ē. Fecitq; abrahā grande
cōuiuiū in die ablactatōnis ei⁹. Cūq;
vidisset sara filiū agar egipcie·ludēn-
tem·cū ysaac filio suo·dixit ad abra-
ham. Eice ancillā hanc et filiū ei⁹. Nō
enī erit hered filius ancille·cū filio meo
ysaac. Dure accepit hoc abrahā pro
filio suo. Cui dixit deus. Non tibi vi-
deatur aspez sup puero ⁊ sup ancilla
tua. Omnia que dixerit tibi sara·au-
dī vocē ei⁹·quia ī ysaac vocabit tibi
semen. Sed ⁊ filiū ancille faciā ī gentē
magnā·quia semen tuū est. Surrexit
itaq; abraham mane·⁊ tollens panē·
et vtrem aque·imposuit scapule eius·
tradiditq; puerū·⁊ dimisit eam. Que
cū abisset·errabat ī solitudine bersabee.
Cumq; consumpta esset aqua in utre·
abiecit puerū subter vnā arborē·que
ibi erat·⁊ abiit. Sedit q; eregione pro-
cul·q̄tum potest arcus iacere. Dixit
enī. Non videbo morientē puerū. Et
sedens cōtra leuauit vocē suā et fleuit.
Exaudiuit aūt deus vocē pueri. Vo-
cauitq; angel⁹ dñi agar de celo dicēs.
Quid agis agar? Noli timere. Exau-
diuit enī de⁹ vocē pueri·de loco ī quo
est. Surge ⁊ tolle puerū·et tene manū
illius·quia in gentē magnā faciā eū.
Aperuitq; oculos ei⁹ deus. Que vidēs
puteum aque·abiit ⁊ implenit utrem·
deditq; puero bibere·et fuit cū eo. Qui
creuit ⁊ morat⁹ ē ī solitudine. Factus-
q; est vir iuuenis sagittari⁹. Habita-
uitq; in deserto pharan. Et accepit illi
mater sua vxorē de terra egipti. Eodē
tpe dixit abimelech ⁊ phicol princeps
exercitus ei⁹ ad abraham. Deus tecū
est in vniuersis q̄ agis. Jura ergo per
dīum·ne nocras michi·⁊ posteris meis
stirpiq; mee·sed iuxta misericordiam quā
feci tibi·facies michi ⁊ terre ī qua vsat⁹
es aduena. Dixitq; abrahā. Ego iu-
rabo. Et increpauit abimelech pter
puteū aque·quē vi abstulerāt serui ei⁹.
Cui ditq; abimelech. Nescio quis fece-
rit hāc rem·sed ⁊ tu nō indicasti michi·
et ego nō audiui p̄ter hodie. Tulit ita-
q; abraham·oues et boues·et dedit
abimelech. Percusserūq; ambo fedus.
Et statuit abrahā septē agnas gregis
seorsū. Cui dixit abimelech. Quid sibi
volunt septem agne iste·quas stare
fecisti seorsum? At ille. Septē inquit
agnas accipies de manu mea·ut sint
michi in testimoniū·quō ego fodi pu-
teum istū. Idcirco vocat⁹ est locus ille
bersabee·quia ibi vterq; iurauit·et in-
ierūt fed⁹ p puteū iuramēti. Surrexit
aūt abimelech·et phicol princeps ex-
ercitus eius·reuersiq; sunt in terrā pa-
lestinoz. Abraham vero plantauit
nemus in bersabee·et inuocauit ibi
nomen dei eterni·et fuit colonus terre

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0029
powered by DWork • Heidelberg University Library

palestinoꝝ diebus multis. xvi

Que postꝫ gesta sunt: temptauit deus abraham: et dixit ad eum. Abraham abraham. Ille respondit. Assum. Ait illi. Tolle filiū tuū unigenitum quem diligis ysaac: et vade in terrā visionis atq; ibi offeres eū in holocaustū: sup unū montiū quē monstrauero tibi. Igit̄ abraham de nocte surgens: strauit asinū suū: duos secum duos iuuenes: et ysaac filiū suū. Cūq; cōcidisset ligna i holocaustū: abijt ad locū quē p̄ceperat ei deꝰ. Die aut̄ tertio eleuans oculis vidit locū procul: dixitq; ad pueros suos. Expectate hic cū asino: ego et puer illuc usq; p̄gressi: postꝫ adorauerimꝰ reuertemur ad vos. Tulit q; ligna holocausti: et imposuit sup ysaac filiū suū. Ipse vero portabat in manibus: ignem et gladiū. Cūq; duo pergerent simul: dixit ysaac patri suo. Pater mi: At ille respōdit. Quid vis fili: Ecce inquit ignis et ligna: ubi est victima holocausti: Dixit autem abraham. Deus p̄uidebit sibi victimā holocausti fili mi. Pergebāt ergo pariter: et venerūt ad locū quē ostenderat ei deus: in quo edificauit altare: et desup ligna cōposuit. Cūq; colligasset ysaac filiū suū: posuit eū in altare super struem lignorū. Extenditq; manū et arripuit gladiū: ut īmolaret filiū suū. Et ecce angelus dñi de celo clamauit dicēs. Abraha abraha. Qui rēdit. Assum. Dixitq; ei. Nō extēdas manū tuā sup puerū: neq; facias illi quicq;. Nūc cognoui q timeas dñm: et non pepercisti unigenito filio tuo p̄pter me. Leuauit abraha oculos suos: vidit; post tergū arietē int̄ vepres: herentē cornibus. Quē assumēs: obtulit holocaustū pro filio. Appellauitq; nomen loci illius: dñs vider. Unde usq; hodie dicit̄: in monte dñs videbit. Vocauit aut̄ angelus dñi abraham secūdo de celo dicens. Per memetipsū iurauī dicit dñs: q̄a fecisti hāc rem: et nō pepercisti filio tuo unigenito p̄pter me: benedicam tibi: et multiplicabo semē tuū sicut stellas celi: et velud arenā que est in litore maris. Possidebit semē tuū portas inimicoꝝ suoꝝ: et benedicent̄ in semine tuo omnes gentes terre: q̄a obedisti voci mee. Reuersus est abraha ad pueros suos: abierūtq; bersabee simul: et habitauit ibi. Ipsis itaq; gestis nūciatū est abrahā: q melcha q; genuisset filios nachor fratri suo: hus p̄mogenitū: et buz fratrem eius: et chamuel patrē syroꝝ: et cased: et azau: pheldas q;: et ylach: et baruhel: de quo nata est rebecca. Octo istos genuit melcha: nachor fratri abraham. Cōcubina vero illius nōie roma: peperit thabee: et gaon: et thaas: et maacha.

Vixit aut̄ sara centū viginti xvii septē annis: et mortua est in ciuitate arbee: q est hebron i terra chanaan. Venitq; abraha ut plangeret et flere eā. Cūq; surrexisset ab officio funeris: locut̄ est ad filios heth dicēs. Aduena et p̄grinus apud vos: date michi ius sepulcri vobiscū: ut sepeliā mortuum meū. Respōdētq; filij heth dicentes. Audi nos dñe. Princeps dei es apud nos: in electis sepulcris nr̄is sepeli mortuū tuū: nullusq; te prohibere poterit: quin in monumento ei⁹ sepelias mortuū tuū. Surrexit abraha et adorauit populum terre: filios videlicet heth. Dixitq; ad eos. Si placet anime vr̄e ut sepeliā mortuū meū: audite me: et intercedite pro me apud ephron filiū seoꝝ: ut det michi speluncā duplicē quā habet i extrema parte agri sui. Pecunia digna

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0030
powered by DWork • Heidelberg University Library

tradat eā michi coꝝ vobis in possessi-
onē sepulcri. Habitabat autē ephron
in medio filiorum heth. Respondit̃q;
ephron ad abrahā: cūctis audientibꝫ
qui ingrediebant̃ portā ciuitatis illi⁹.
dicēs. Sequaꝫ; ita fiet dñe mi: sed tu
magis ausculta qđ loquor. Agrū tra-
do tibi: et speluncā q̄ in eo ē: presentibꝫ
filijs populi mei: sepeli mortuū tuum.
Adorauit abraham coꝝ dño ꝛ po-
pulo terre: ꝛ locutus est ad ephron: ꝛc-
cumstante plebe ei⁹. Quelo ut audias
me. Dabo pecuniā pro agro: suscipe
eam: ꝛ sic sepeliā mortuū meū in agro.
Respōdit̃q; ephron. Dñe mi audi me.
Terra quā postulas: quadringentos
siclos argenti valet: istud est precium
inter me et te: sed quantū est hoc: sepeli
mortuū tuū. Quod cū audisset abra-
ham: appendit pecuniā quā ephron
postulauerat: audientibus filijs heth
quadringentos siclos argenti: ꝛ place
monete publice. Cōfirmatusq; ē ager
quondā ephronis: i quo erat spelūca
duplex: respiciens mambre: tam ipe
quā spelūca: et omnes arbores cius
in cūctis finibus ei⁹ p circuitū: abrahe
in possessionē. Videntibus filijs heth:
ꝛ cūctis qui intrabant portā ciuitatis
illius. Atq; ita sepeliuit abrahā sarā
uxorē suā: in spelūca agri dupli qui
respiciebat mābre. Hoc est ebron: in
terra chanaan. Et cōfirmatus ē ager: ꝛ
antrū qđ erat i eo: abrahe i possessionē
monumēti: a filijs heth.

Erat autē abraham senex dieruꝫq;
multoꝝ: ꝛ dñs i cūctis benedixerat
ei. Dixitq; ad seruū seniorē domꝰ sue
qui p̄erat omnibꝫ q̄ habebat. Pone
manū tuā subter femur meū: ut adiu-
rem te per deū celi ꝛ terre: ut nō accipias
uxorē filio meo de filiabꝫ chananeoꝝ:
inter quos habito: sed ad terram ꝛ co-
gnationē meam proficiscaris: ꝛ inde
accipias uxorem filio meo ysaac. Re-
spōdit seruus. Si noluerit mulier venī
re mecū in terrā hanc: nūquid reducere
debeo filiū tuū ad locū de quo tu egres-
sus es? Dixitq; abraham. Cave ne-
quando reducas filiū meū illuc. Dñs
celi ꝛ terre qui tulit me de domo patris
mei: et de terra nativitatis mee: q̄ locut⁹
est michi: et iurauit michi dicens: Se-
mini tuo dabo terrā hanc: ipe mittet
angelū suū coram te: et accipies inde
uxorē filio meo. Si aut̄ mulier nolu-
erit sequi te: non teneberis iuramento:
filiū tantū meū ne reducas illuc. Po-
suit ergo seruus manum sub femore
abraham dñi sui: et iurauit illi super
sermone hoc. Tulitq; decē camelos de
grege dñi sui ꝛ abijt: et omnibꝫ bonis
eius portans secū: profectusq; pergit
in mesopotamiā: ad urbem nachoꝝ.
Cumq; camelos fecisset accūbere extra
opidum: iuxta puteū aque: vespere: eo
tempore quo solēt mulieres egredi ad
hauriendā aquā: orauit dñm dicēs.
Dñe deus dñi mei abraham: occurre
obsecro michi hodie: et fac misericor-
diā cū dño meo abrahā. Ecce ego sto
prope fontē aque: et filie habitatorū
hui⁹ ciuitatis egredient̃ ad hauriēdā
aquā. Igit̃ puella cui dixero: inclina
ydriā tuā ut bibam: et illa rūdit bibe:
quin ꝛ camelis tuis dabo potū: ipsa
est quā p̄parasti seruo tuo ysaac: ꝛ per
hoc intelligam: q̄ feceris misericordiā
cū dño meo abraham. Siquidē intra
se ūba cōpleuerat: ꝛ ecce rebecca egredie-
batur filia bathuel filij melche uxoris
nachoꝝ fratris abrahā: habēs ydriam
in scapula sua: puella decora nimis:
virgoq; pulcerrima: ꝛ incognita viro.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0031
powered by DWork • Heidelberg University Library

Descenderat autē ad fontē ⁊ impleue-
rat ydriā aqua: ac reuertebat. Occur-
rit⁹q; ei seruus et ait. Pauxillū aque
michi ad bibendū prebe de ydria tua.
Que rndit. Bibe dñe mi. Celeriterq; de-
posuit ydriam sup vlnā suā: et dedit
ei potum. Cumq; ille bibisset: adiecit.
Quin ⁊ camelis tuis hauriā aquam:
donec cūcti bibant. Effundensq; ydriā
in canalibꝫ recurrit ad puteū ut hau-
riret aquā: et haustā omnibꝫ camelis
dedit. Ipe autē contemplabatur eam
tacitus: scire volēs vtrū prosperū iter
suū fecisset deus an nō. Postq; autē
biberunt cameli protulit vir inaures
aureas: appendentes siclos duos: ⁊ ar-
millos totidem: pondo siclorū decem.
Dixitq; ad eā. Cuiꝰ es filia? Indica
michi. Est in domo pris tui locus ad
manendū? Que respōdit. Filia sum
bathuelis filij nachor: quem pperit ei
melcha. Et addidit dicēs. Palearū q;
et fenī plurimū est apud nos: ⁊ locus
spaciosus ad manendū. Inclinauit
se homo ⁊ adorauit dñm dicens. Be-
nedictus dñs deus dñi mei abraham:
qui non abstulit misericordiam ⁊ veritatē
suā a dño meo: ⁊ recto itinere me pdu-
xit in domū fratris dñi mei. Cucurrit
itaq; puella: ⁊ nūciauit in domū ma-
tris sue omnia q̄ audierat. Habebat
autē rebecca fratrem nōie laban. Qui
festinꝰ egressus est ad hominē ubi erat
fons. Cūq; vidisset inaures: et armil-
las in manibꝫ sororis sue: ⁊ audisset
cūcta verba referentis hec locutꝰ ē michi
homo: venit ad virū qui stabat iuxta
camelos: ⁊ ppe fontē aque: dixitq; ad
eum. Ingredere benedicte dñi. Cur for-
ris? parauī domū et locū camelis
tuis. Et introduxit eū in hospitiū: ac
destrauit camelos: deditq; paleas et
fenū: et aquā ad lauandos pedes ca-
melorꝫ: ⁊ virorꝫ qui venerant cū eo. Et
appositus ē in ꝺspectu eiꝰ panis. Qui
ait. Non comedā: donec loquar ser-
mones meos. Rndit ei. Loquere. At
ille: seruus inquit abraham sum. Et
dominus benedixit dño meo valde ⁊
magnificatꝰ ē: et dedit ei oues ⁊ bouꝰ.
argentū et aurum seruos et ancillas:
camelos ⁊ asinos. Et pepit sara uxor
dñi mei: filiū dño meo i senectute sua:
deditq; illi oīa q̄ habuerat. Et adiura-
uit me dñs meus dicēs. Nō accipies
uxorē filio meo de filiabꝫ chananeorꝫ:
in quorꝫ terra habito: sed ad domū pa-
tris mei perges: ⁊ de cognatione mea:
accipies uxorē filio meo. Ego vero re-
spōdi dño meo. Quid si noluerit ue-
nire mecū mulier? Dñs ait in cuiꝰ cōspe-
ctu ambulo: mittet angelū suū tecū: et
diriget viā tuā: accipiesq; uxorē filio
meo de cognatione mea: ⁊ de domo
pris mei. Innocens eris a maledictio-
ne mea: cū veneris ad proximos meos
et non dederit tibi. Veni ergo hodie
ad fontē aque et dixi. Dñe deus dñi
mei abraham: si direxisti viā meā in
qua nūc ambulo: ecce sto iuxta fontē
aque: ⁊ virgo q̄ egredietur ad hauriendā
aquā: audierit a me: da michi pauxil-
lum aque ad bibendū de ydria tua: ⁊
dixerit michi: ⁊ tu bibe: ⁊ camelis tuis
hauriā: ipsa ē mulier quā ꝓparauit dñs
filio dñi mei. Cūq; hec tacitus mecum
voluerem: apparuit rebecca veniens cū
ydria quā portabat i scapula: descendit-
q; ad fontē: ⁊ hausit aquā. Et aio ad
eam. Da michi paululū bibere. Que
festinans deposuit ydriā de humero: ⁊
dixit michi. Et tu bibe: ⁊ camelis tuis
tribuā potū. Bibi: ⁊ adaquauit came-
los. Interrogauiq; eam ⁊ dixi. Cuiꝰ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0032
powered by DWork • Heidelberg University Library

es filia? Que respondit. Filia bathuelis sū filij nachor: quē pepit ei melcha. Subspendi itaq; maures ad ornandā faciē ei9: ⁊ armillas posui in manibz ei9. Pronusq; adorauī dñm: benedicens dño deo dñi mei abraham: qui gduxit me recto itinē: ut sumerē filiā frīs dñi mei filio ei9. Quāobrē si facitis misericordiā et veritatē cū dño meo: indicate michi: sin autē aliud placet: et hoc dicite michi: ut vadam ad dexteram siue ad sinistrā. Rñdērūt laban ⁊ bathuel. A dño egressus est sermo. Non possum9 extra placitū ei9 quicq; aliud loqui tecū. Ecce rebecca coram te est: tolle eā et proficiscē: et sit uxor filij dñi tui: sicut locut9 ē dñs. Quod cū audisset puer abraham: prosternēs adorauit in terra dñm. Prolatisq; vasis argēteis et aureis: ac vestibus: dedit ea rebecce pro munere. Fratribz q; eius et matri dona obtulit. Sumptoq; cibo vinoq; pariter ⁊ bibentes mansērūt ibi. Surgens autē mane: locutus est puer. Dimittite me: ut vadam ad dñm meum. Rñdērunt q; frēs ei9 ⁊ mater. Maneat puella saltē decem dies apud nos: ⁊ postea proficiscetur. Nolite ait me retinere: quia dñs direxit viā meam. Dimittite me: ut pergā ad dñm meū. Et dixērūt. Vocem9 puellā: ⁊ queramus ipius voluntatē. Cūq; vocata venisset: interrogati sūt. Vis ire cū homine isto? Que ait. Vadā. Dimisērūt ergo eā: et nutricē illius: secuūq; abraham et comites ei9: imprecantes prospera sorori sue: atq; dicentes. Soror nra es. Crescas in mille milia: ⁊ possideat semen tuū portas inimicor suor. Igit rebecca et puelle illius: ascensis camelis secute sūt virū: qui festinus reuertebat ad dñm suū. Eo autē tpore deābulabat ysaac per viā q ducit ad puteū: cuius nomē est viuentis et videntis. Habitabat enim in terra australi: et egressus fuerat ad meditādū i agro inclinata iam die. Cūq; eleuasset oculos: vidit camelos venientes procul. Rebecca q; conspecto ysaac: descendit de camelo: ⁊ ait ad puer. Quis ē ille homo qui venit p agrū in occursū nobis? Dixitq; ei. Ipe est dñs meus. At illa tollēs cito palliū suū: cooperuit se. Puer autē cūcta que gesserat: narrauit dño suo ysaac. Qui introduxit eā in tabernaculū sare matris sue ⁊ accepit eam uxorem: et intantum dilexit eam: ut dolorem qui ex morte matris eius acciderat temperaret. xxv.

Abraham vero aliā duxit uxorem: nomine cethuram: que peperit ei zamrā ⁊ iecan ⁊ madan ⁊ madian et iesboch et sue. Iecan q; genuit saba et dadan. Filij dadan fuerūt assurim ⁊ lathusim ⁊ laomin. At vero ex madian ortus ē epha ⁊ opher ⁊ enoch ⁊ abida ⁊ eldaa. Omnes hij filij cethure. Deditq; abraham cūcta que possederat ysaac: filijs autem concubinaz largitus est munera: et separauit eos ab ysaac filio suo dū adhuc ipe viueret ad plagā orientalē. Fuerūt autē dies vite abrahe centū septuaginta quīq; anni: ⁊ defunctus mortu9 est in senectute bona: plenus ⁊ pleni dierū: congregatusq; est ad populū suū. Et sepelierūt eū ysaac et ysmahel filij sui in spelūca duplici: q sita ē in agro ephron filij seor hetthei: ex regione mambre: quā emerat a filijs heth. Ibi sepultus ē ipe: ⁊ sara uxor ei9. Et post obitū ei9 benedixit deus ysaac filio eius: qui habitabat iuxta puteū nomine viventis et videntis. Hec sūt generatiōes ysmahel

filij abrahe quē pepit ei agar egiptia famula sare: ⁊ hec nomina filiorū eiꝰ in vocabulis ⁊ generationibus suis. Primogenitus ysmahelis nabaioth: deinde cedar ⁊ abdehel ⁊ mabsam mal-ma quoq; et duma et massa adad ⁊ thema ⁊ ithur ⁊ naphis ⁊ cedma. Isti sunt filij ysmahel: et hec nomina per castella ⁊ oppida eoꝝ duodecim principes tribuū suaꝝ. Et facti sūt anni vite ysmahelis centū triginta septē: deficiēsq; mortuus est et appositus ad populū. Habitauit autem ab euila usq; sur: q̄ respicit egiptū intro eūtibus assirios. Coram cūctis fratribꝫ suis obiit. Hec q̄ sunt generationes ysaac filij abrahā. Abraham genuit ysaac. Qui cū quadraginta esset annoꝝ: duxit uxorem rebeccam filiā bathuelis syri de mesopotamia sororē laban. Deprecatusq; ē ysaac dñm pro uxore sua: eo q̄ esset sterilis. Qui exaudiuit eū ⁊ dedit conceptū rebecce: sed collidebant̄ in utero eiꝰ gemuli. Que ait. Si sic michi futuꝝ erat: q̄d necesse fuit cōcipere? Perrexitq; ut cōsuleret dñm. Qui rñdens ait. Due gētes sūt in utero tuo ⁊ duo pōli ex ventre tuo dividentē: populusq; populū superabit: ⁊ maior seruiet minori. Iam tēpus pariēdi aduenerat: ⁊ ecce gemini in utero eius reperti sunt. Qui p̄mꝰ egressus est rufus erat ⁊ totus in morem pellis hispidus: vocatūq; est nomē eius esau. Protinus alter egrediēs plantā fratris tenebat manu: ⁊ idcirco appellauit eum iacob. Sexagenarius erat ysaac quādo nati sunt parvuli. Quibꝫ adultis factus ē esau vir gnarus venādi et homo agricola: iacob autem vir simplex habitabat in tabernaculis. Ysaac amabat esau eo q̄ de venationibꝫ illiꝰ vesceretur: et rebecca diligebat iacob. Coxit autem iacob pulmentū. Ad quē cū venisset esau de agro lassus ait. Da michi de cocta hac rufa: quia oppido lassus sum. Quāobrem vocatū ē nomē eiꝰ edom. Cui dixit iacob. Vende michi primogenita tua. Ille rñdit. Ecce morior. Quid michi p̄derit p̄mogenita? Ait iacob. Jura ergo michi. Juravit ei esau ⁊ vēdidit p̄mogenita: et sic accepto pane ⁊ lentis edulio comedit ⁊ bibit ⁊ abiit: quippē ēs q̄ p̄mogenita vendidisset.

Terra autem fame super terrā post eam sterilitatē que acciderat in diebꝫ abrahā: abiit ysaac ad abimelech regē palestinoꝝ in gerara. Apparuitq; ei dñs et ait. Ne descendas in egiptū: sed quiesce in terra quā dixero tibi ⁊ peregrinare in ea: ero q̄ tecū ⁊ benedicā tibi. Tibi enī et semini tuo dabo univ̄sas regiones has complēs iuramentū quod spopondi abrahā p̄ri tuo: et multiplicabo semen tuum sicut stellas celi. Dabo q̄ posteris tuis univ̄sas regiones has: ⁊ benedicent̄ in semine tuo omnes gētes ire: eo q̄ obedierit abraham voci mee ⁊ custodierit p̄cepta mea: ⁊ mādata mea et cerimonias legesq; servauerit. Mansit itaq; ysaac in gerari. Qui cū interrogaret̄ a viris loci illius sup uxore sua respōdit. Soror mea ē. Timuerat enim cōfiteri q̄ sibi esset sociata coniugio: reputans ne forte interficerēt eū p̄pter illius pulchritudinē. Cūq; p̄transissent dies plurimi ⁊ ibidē moraret̄ prospiciēs abimelech rex palestinoꝝ per fenestrā vidit eū iocantē cū rebecca uxore sua: ⁊ accersito eo ait. Perspicuū est q̄ uxor tua sit. Cur mentitus es eam sororē tuam esse? Rñdit. Timui ne morerer

propter eā. Dixitq; abimelech. Quare
impoluiſti nobis? Potuit coire quiſ-
piam de populo cum uxore tua: & in-
duxeras ſup nos grande pcm̄. Prece-
pitq; omni plo dicens. Qui tetigerit
hominis hui⁹ uxorē morte morietur.
Seuit aut̄ yſaac ī terra illa: & inuenit
in ipſo anno centuplū. Benedixitq; ei
deus. & locupletat⁹ ē homo: & ibat pfici-
ens atq; ſuccreſcens. donec magnus
uehementē effectus eſt: habuitq; poſſeſſi-
ones ouiū & armentoꝝ & familie plu-
rimū. Ob hoc inuidentes ei paleſtini-
onēs puteos quos foderāt ſerui pris
illius abraham. illo tpe obſtruxerunt
implentes humo: minatuq; ut ipe abi-
melech diceret ad yſaac. Recede a nobis:
quō potentior nobis factus es valde.
Et ille diſcedens ut uenīret ad torrentē
gerare habitaretq; ibi: rurſum fodit
alios puteos. quos foderāt ſerui pris
ſui abrahā: & quos illo mortuo olim
obſtruxerāt philiſtiim. Appellauitq;
eos eiſdem nominibus: q̄bs ante pater
uocauerat. Foderuntq; in torrente. et
repererūt aq̄m uiuā. Sed & ibi iurgiū
fuit paſtoꝝ gerare. aduerſus paſtores
yſaac dicentiū. Noſtra ē aqua. Quā
obrem nomen putei ex eo q̄d acciderat
uocauit calumniā. Foderunt aut̄ et
aliū: & pro illo q; rixati ſūt: appellauit
q; eū inimicitias. Profect⁹ inde fodit
alium putei: pro quo nō contenderūt.
Itaq; uocauit nomen eius latitudo
dicens. Nunc dilatauit nos dñs: et
fecit creſcere ſup terrā. Aſcendit aut̄ ex
illo loco ī berſabee: ubi apparuit ei do-
minus in ipa nocte dicens. Ego ſum
deus abraham pris tui. Noli timere:
quia ego tecū ſum. Benedicam tibi et
mltiplicabo ſemē tuū: ꝓpter ſeruū meū
abraham. Itaq; edificauit ibi altare
dño: et inuocato noīe dñi extendit ta-
bernacl̄m: ꝓcepitq; ſuis ſuis ut foderēt
puteū. Ad quē locū cū uenīſſet de gera-
ris. abimelech et ochozath amīci illi⁹
& phicol dux militū: locutus eſt yſaac.
Quid uenīſtis ad me hoīem quē odi-
ſtis: & expuliſtis a uobis? Qui reſpon-
derūt. Vidim⁹ tecū eſſe dñm: & idcirco
nos diximꝰ. Sit iuramentū inter nos.
et meam⁹ fedus. ut nō facias nobis
quicq; mali: ſicut et nos nichil tuor
attigim⁹. nec fecim⁹ q̄d te lederet: ſed cū
pace dimiſim⁹ auctū bñdictione dñi.
Fecit ergo eis cōuiuiū. Et poſt cibū &
potum ſurgētes mane. iurauerūt ſibi
mutuo: dimiſitq; eos yſaac pacifice ī
locū ſuū. Ecce aut̄ uenerūt in ipo die
ſui yſaac: ānunciātes ei de puteo quē
foderāt. atq; dicētes. Inuenim⁹ aquā.
Vnde appellauit eum abundantiā. et
nomē urbis impoſitū ē berſabee. uſq;
in pſentem diem. Esau uero quadra-
genarius duxit uxores duas: iudith
filiā beeri ethei. & baſemath filiā elon
eiuſdem loci: que ambe offenderant
animum yſaac et rebecce.

Xvm

Senuit aut̄ yſaac & caligauerunt
oculi eius. et uidere non poterat:
uocauitq; eſau filiū ſuū maiorem: et
dixit ei. Fili mi. Qui rndit. Adſū. Cui
pater. Vides inq̄t q̄ ſenuerim: & igno-
rem diem mortis mee. Sume arma
tua. & pharetrā & arcū: & egredere foras.
Cumq; uenatu aliquid apphenderis.
fac michi inde pulmentum ſicut uelle
me noſti: & affer ut comedam: et bene-
dicat tibi anima mea anteq; moriar.
Hō cū audiſſet rebecca. & ille abiſſet in
agrū ut iuſſionē patris impleret: dixit
filio ſuo iacob. Audiui patē tuū lo-
quentem cū eſau fratre tuo: & dicentē ei.
Affer michi de uenatione tua. & fac cibꝰ

ut comedã: et benedicã tibi corã dño
ãteq; moriar. Sũc ergo fili mi acqui-
esce consilijs meis: ⁊ pgens ad gregẽ
affer michi duos hedos optimos: ut
faciã ex eis escas patri tuo: quibꝫ liben-
ter vescatur: quas cũ intuleris et come-
derit: benedicat tibi prius qꝫ moriat.
Cui ille rñdit. Scio q̃ esau frater me-
us homo pilosus sit: et ego lenis. Si
attrectauerit me pater meus et senserit:
timeo ne putet sibi voluisse me illudẽ:
et inducat super me maledictionẽ pro
bñdictione. Ad quẽ mater: in me sit
ait ista maledictio fili mi: tantũ audi
vocẽ meã: ⁊ pgens affer q̃ dixi. Abiit ⁊
attulit: deditq; matri. Parauit illa
cibos sicut velle nouerat prẽ illius:
et vestibꝫ esau valde bonis: q̃s apud
se habebat domi induit ẽ: pelliculasq;
hedoꝝ circũdedit manibꝫ: ⁊ colli nuda
protexit. Deditq; pulmentũ: ⁊ panes
quos coxerat tradidit. Quibꝫ illatis:
dixit. Pater mi. At ille rñdit. Au-
dio. Quis es tu fili mi? Dixitq; iacob.
Ego sum pmogenit9 tuus esau. Feci
sicut pcepisti michi. Surge: sede ⁊
comede: de venatõe mea: ut benedi-
cat michi aia tua. Rursũq; ysaac ad
filiũ suũ. Quõ inquit tã cito inuenire
potuisti fili mi? Qui rñdit. Voluntas
dei fuit: ut cito occurreret michi qd vo-
lebam. Dixitq; ysaac. Accede ad me
huc ut tangam te fili mi: ⁊ pbem utrũ
tu sis filius meus esau an nõ. Accessit
ille ad patrẽ: ⁊ palpato eo: dixit ysaac.
Vox quidẽ: vox iacob est: sed manus
manus sunt esau. Et non cognouit
eũ: qa pilose manꝰ similitudine ma-
ioris expressерãt. Benedicens ergo illi
ait. Tu es filius meus esau? Rñdit. Ego
sum. At ille affer inquit michi cibos
de venatione tua fili mi: ut benedicat
tibi anima mea. Quos cum oblatos
comedisset: obtulit ei etiã vinũ. Quo
hausto: dixit ad eũ. Accede ad me: et
da michi osculum fili mi. Accessit: ⁊ oscu-
latus eũ. Statiq; ut sensit vestimento-
rum ei9 fragrantiã benedicens illi ait.
Ecce odor filij mei: sicut odor agri ple-
ni: cui benedixit dñs. Det tibi deus de
rore celi: et de pinguedine terre ĩ abun-
dantiã frumẽti: vini ⁊ olei: et seruient
tibi ppli: ⁊ adorent te tribus. Esto dñs
fratrũ tuoꝝ: ⁊ incuruentur ante te filij
matris tue. Qui maledixerit tibi: sit ille
maledictus: ⁊ qui benedixerit tibi bene-
dictionibꝫ repleat. Vix ysaac sermonẽ
impleuerat: et egresso iacob foras: ve-
nit esau: coctoq; de venatione cibos
intulit patri dicens. Surge pater mi:
⁊ comede de venatõe filij tui: ut bene-
dicat michi aia tua. Dixitq; illi ysaac.
Quis enim es tu? Qui rñdit. Ego sum
filius tu9 primogenit9 esau. Expauit
ysaac stupore vehemẽti: ⁊ ultra qꝫ credi
potest admiras ait. Quis igit ille est
qui dudũ raptam venatiõnẽ attulit
michi: ⁊ comedi ex omnibꝫ priusqꝫ tu
venires? Benedixiq; ei: ⁊ erit bñdictus.
Audito esau sermonibꝫ patris irrugit
clamore magno: et cõsternat9 ait. Be-
nedic etiã et michi pater mi. Qui ait.
Venit germanus tuus fraudulenter: et
accepit bñdictionẽ tuã. At ille ibñ ait.
Iuste vocatũ est nomẽ ei9 iacob. Sup-
plantauit enim me: en altera vice. Pri-
mogenita mea ante tulit: et nũc ecce
surripuit bñdictionem meã. Rursũq;
ad patrẽ: nũquid non reseruasti ait ⁊
michi benedictionẽ? Rñdit ysaac. Do-
minũ tuũ illũ constitui: ⁊ omnes frater
eius tuos iuuenes ei9 ibi subiugaui. Frumẽto et
vino ⁊ oleo stabiliui eũ: ⁊ tibi post hec
fili mi: vltra qd faciã? Cui esau: num

unā inquit tantū benedictionē habes
pater? Michi q; obsecro ut benedicas.
Cumq; eiulatu magno fleret: motus
ysaac dixit ad eū. In pinguedine terre
et in rore celi desup erit benedictio tua.
Viues in gladio: et fratri tuo seruies:
tempusq; veniet: cū excutias: et solues
iugum eius de ceruicibus tuis. Oderat
ergo semp esau iacob: pro bñdictione
qua bñdixerat ei pater. Dixitq; in cor
de suo. Venient dies luctus p̄is mei:
et occidā iacob frēm meū. Nunciata
sūt hec rebecce. Que mittens et vocans
iacob filiū suū: dixit ad eū. Ecce esau
frater tuus minatur ut occidat te. Nunc
ergo fili audi vocē meā: et consurgens
fuge ad laban fratrē meum in aran:
habitabisq; cū eo dies paucos: donec
requiescat furor fratris tui: et cesset in
dignatio ei⁹: obliuiscaturq; eorū que
fecisti in eū: postea mittam: et adducā
te inde huc. Cur vtroq; orbabor filio
in uno die? Dixitq; rebecca ad ysaac.
Tedet me vite mee p̄ter filias heth. Si
acceperit iacob uxorē de stirpe huius
terre: nolo viuere. xxvm

Vocauit itaq; ysaac iacob: et bene
dixit eū: p̄cepitq; ei dicens. Non
accipere cōiugem de genere chanaan:
sed vade: et proficiscere in mesopota
miam syrie: ad domū bathuel patris
matris tue: et accipe tibi inde uxorem
de filiabus laban auūculi tui. Deus aut
omnipotēs benedicat tibi: et crescere te
faciat atq; multiplicet ut sis in turbas
pplox: et det tibi benedictiones abrahe
et semini tuo post te: ut possideas ter
ram pegrinationis tue: quā pollicit⁹
est auo tuo. Cūq; dimisisset eū ysaac:
profect⁹ quenit in mesopotamiam
syrie: ad laban filiū bathuel syri: frēm
rebecce matris sue. Videns aut esau q
benedixisset p̄ suus iacob: et misisset
eum in mesopotamiā syrie: ut inde
uxorē duceret: et q post benedictionē
p̄cepisset ei dicens: nō accipies uxorē
de filiabus chanaan: quodq; obediens
iacob parentibus suis: isset in syriam:
probans quoq; q non libenter aspi
ceret filias chanaan pater suus: iuit
ad ysmahelem: et duxit uxorem: absq;
his quas prius habebat: melech filiā
ysmahel filij abraham sororē na
baioth. Igit egressus iacob de bersa
bee: pergebat aran. Cūq; venisset ad
quendā locū: et vellet in eo requiescere
post solis occubitū: tulit de lapidibs
qui iacebant: et supponens capiti suo
dormiuit in eodem loco. Vidit q; in
somnis scalā stantē sup terrā: et cacu
men illi⁹ tangēs celū: angelos quoq;
dei ascendētes et descendētes per eam:
et dñm innixū scale dicentē sibi. Ego
sum dñs deus abraham patris tui:
et deus ysaac. Terrā in qua dormis
tibi dabo: et semini tuo: eritq; semē tuū
sicut pulvis terre. Dilataberis ad orien
tem et occidentē: et septentrionē: et meri
diem: et benedicentur in te: et in semine
tuo cūcte tribus terre. Et ecce custos tu⁹
quocūq; perrexeris: et reducā te in terrā
hanc: nec dimittam nisi compleuero
oīa que dixi. Cūq; euigilasset iacob
de somno: ait. Vere dñs est in loco isto:
et ego nesciebā. Pauensq;: ait: horribilis
est inquit: locus iste. Non est hic aliud
nisi dom⁹ dei: et porta celi. Surgens
ergo iacob mane: tulit lapidē quem
supposuerat capiti suo: et erexit in titu
lum: fundēs oleū desup. Appellauitq;
nomen urbis bethel: que prius luza
vocabat. Vouit etiā votū dicens. Si
fuerit deus mecū: et custodierit me in
via per quam ego ambulo: et dederit

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0037
powered by DWork • Heidelberg University Library

michi panē ad vescendū: & vestimentū
ad induendū: reuersusq; fuero pspere
ad domū pris mei: erit michi dns in
deū: et lapis iste quē erexi in titulū: vo-
rabit dom⁹ dei: cunctorūq; q̄ dederis
michi: decimas offerā tibi. xxix

Profect⁹ ergo iacob: venit in terrā
orientalem: et vidit puteum in
agro: tres q; greges ouiū accubantes
iuxta eū. Nam ex illo adaquabantur
pecora: & os eius grandi lapide clau-
debatur. Mos q; erat: ut cūctis ouibꝫ
congregatis euoluerent lapidē: & refecti
gregibꝫ rursum sup os putei ponerent.
Dixitq; ad pastores. Fres unde estis?
Qui rnderūt. De aran. Quos interro-
gans: nūquid ait nostis laban filiū
nachor? Dixerunt. Nouim⁹. Sanus
ne est inquit? Valet inquiunt: et ecce
rachel filia eius venit cum grege suo.
Dixitq; iacob. Adhuc multū diei su-
perest: nec est tempus ut reducant ad
caulas greges. Date ante potū ouibꝫ:
et sic eas ad pastū reducite. Qui respō-
derunt. Non possum⁹ donec omnia
pecora congregent: & amoueam⁹ lapi-
dem de ore putei ut adaquem⁹ greges.
Adhuc loquebant: & ecce rachel venie-
bat cū ouibus patris sui. Nam gregē
ipsa pascebat. Quā cū vidisset iacob:
et sciret consobrinā suā: ouesq; laban
auūculi sui: amouit lapidem quo pu-
teus claudebatur: et adaquato grege
osculat⁹ est eā. Et eleuata voce fleuit:
et indicauit ei q; frater esset pris sui: et
fili⁹ rebecce. At illa festinās nūciauit
patri suo. Qui cum audisset venisse ia-
cob filiū sororis sue: occurrit obuiā
ei: complexusq; eum: & in oscula ruens:
duxit in domū suā. Nudius autē tertius
istuc eris rndit. Os meū es: et caro
mea. Et postq; impleti sūt dies mensis

unⁱ: dixit ei. Num quia frater meus
es: gratis seruies michi? Dic quid mer-
cedis accipias. Habebat vero duas
filias. Nomē maioris lya: minor ve-
ro appellabatur rachel. Sed lya lippis
erat oculis: rachel decora facie & venusto
aspectu: q̄m diligēs iacob ait. Seruiā
tibi pro rachel filia tua minore: septē
annis. Rndit laban. Melius ē ut tibi
eam dem q; alteri viro. Mane apud
me. Seruiuit ergo iacob pro rachel se-
ptem annis: & videbant illi pauci dies
pre amoris magnitudine. Dixitq;
ad laban. Da michi uxorē meā: quia
iam tempⁱ expletū est ut ingrediar ad
illā. Qui vocatis multis amicoꝫ tur-
bis ad conuiuiū: fecit nuptias: & vespere
lyam filiā suā introduxit ad eū: dans
ancillā filie zelphā nōie. Ad quā cū
ex more iacob fuisset ingressus: facto
mane vidit lyam: et dixit ad socerū su-
um. Quid ē qđ facere voluisti? Nōne
pro rachel seruiui tibi? cur imposuisti
michi? Rndit laban. Non est in loco
nostro consuetudinis: ut minores ante
tradam⁹ ad nuptias. Imple ebdoma-
dam dieꝫ huius copule: & hanc q; dabo
tibi pro opere quo seruitur⁹ es michi
septē ānis alijs. Adquieuit placito:
& ebdomada nūptiarū facta rachel duxit uxo-
rem. Cui pater seruā balam tradiderat.
Tandēq; potiet⁹ optatis nuptijs: amo-
rem sequentis priori pretulit: seruiens
apud eū septem annis alijs. Videns
autē dominꝫ q; despicet lyam: aperuit
vuluā eius: sorore sterili pmanēte. Que
cōceptū genuit filiū: vocauitq; nomē
eius ruben dicens. Vidit dns humili-
tatem meā. Nunc amabit me vir me-
us. Rursūq; cōcepit: & peperit filiū & ait.
Quia vidit me dns habere cōtemptui:
dedit etiā istū michi. Vocauitq; nomē

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0038
powered by DWork • Heidelberg University Library

ei⁹ symeon. Concepitq; tercio ⁊ genuit
aliū filiū: dixitq;. Nunc q̄ copulabit̄
michi maritus meus: eo q̄ pepercim ei
tres filios. Et idcirco appellauit nomē
ei⁹ leui. Quarto concepit: ⁊ pepit filiū
et ait. Modo cōfitebor dño. Et ob hoc
vocauit eū iudam. Cessauitq; parere.

Cernens aut̄ rachel. quod
infecūda esset. inuidit sorori sue:
et ait marito suo. Da michi liberos:
alioquin moriar. Cui iratꝰ respōdit
iacob. Num pro deo ego sum. qui priuauit te fructu ventris tui? At illa. habeo inquit famulā balam: ingredere
ad illam ut pariat sup genua mea: ⁊
habeā ex illa filios. Deditq; illi balā
in cōiugiū. Que ingresso ad se viro:
concepit ⁊ peperit filiū. Dixitq; rachel.
Iudicauit michi dominꝰ: ⁊ exaudiuit
vocē meā deus michi filiū. Et idcirco
appellauit nomen eius dan. Rursūq;
bala concipiens pepit alterū: pro quo
ait rachel. Compauit me dñs cū sorore mea ⁊ inualui. Vocauitq; cum nephtalim. Hactēꝰ lya q̄ parere desisset:
zelpham ancillam suā marito tradidit. Que post conceptum dixit filiū
dixit. Fdicater. Et idcirco vocauit nomen eius gad. Peperit q̄; zelpha alterū:
dixitq; lya. Hoc pro beatitudine mea.
Beatā quippe me dicēt omnes mulieres. Propterea appellauit eū aser. Egressus aut̄ ruben tpe messis reperit mandragoras: quas matri lye
detulit. Dixitq; rachel. Da michi partē
de mandragoris filij tui. Illa rūdit.
Parū ne tibi videt̄ q̄ priueris maritum michi: nisi etiā mandragoras
filij mei tulerīs? Ait rachel. Dormiat
tecū hac nocte pro mandragoris filij
tui. Redeunteq; ad vesperam iacob de
agro: egressa ē in occursū ei⁹ lya. et ait.
Ad me inquit introibis: quia mercede
conduxi te pro mādragoris filij mei.
Dormiuitq; cū ea nocte illa: et exaudiuit deus p̄ces eius. Concepitq; et pepit
filiū quintū. ⁊ ait. Dedit deꝰ mercedē
michi. quia dedi ancillam meā viro
meo. Appellauitq; nomen ei⁹ ysachar.
Rursum lya ꝺcipiens pepit sextū filiū.
⁊ ait. Ditauit me deꝰ dote bona. Etiā
hac vice mecū erit maritus meꝰ: eo q̄
genuerim. ei sex filios. Et idcirco appellauit nomē eius zabulon. Post quē
pepit filiā noīe dinam. Recordatusq;
dñs rachelis. exaudiuit eam: et aperuit
vuluam eius: que ꝺcepit et pepit filiū
dicens. Ablstulit deus opprobriū meū.
Et vocauit nomē illius ioseph dicēs.
Addat michi dñs alterū. Facto aut̄
ioseph: dixit iacob socero suo. Dimitte me. ut reuertar in patriā meā et ad
terrā meā. Da michi vxores et liberos
meos p̄ quibꝰ seruiui tibi. ut abeam.
Tu vēꝰ nosti seruitutē qua seruiui tibi.
Ait ei laban. Inueniā gratiā in conspectu tuo. Experimēto didici. q̄a benedixerit michi deus p̄pter te. Constitue
mercedem tuam quā dem tibi. At ille
rūdit. Tu nosti quō seruierim tibi: et
quāta in manibꝰ meis fuerit possessio
tua. Modicū habuisti āteqū venirē ad
te. et nūc dives effectus es: benedixitq;
tibi deus ad introitū meū. Justū ē igit̄
ut aliq̄ndo pūdeā domui mee. Dixitq; laban. Quid tibi dabo? At ille ait.
Michil volo: sed si feceris q̄d postulo:
iterū pascam ⁊ custodiam pecora tua.
Gira omnes greges tuos. et separa
cunctas oues varias ⁊ sparsio vellere:
et q̄cūq; fuluū ⁊ mistum variūq;
fuerit. tam in ouibꝰ q̄ in capris. erit
merces mea. Respōdebitq; michi cras
iusticia mea. quando placitū tempus

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0039
powered by DWork • Heidelberg University Library

aduenerit coram te:et oia que nō fuerit
varia ⁊ maculosa ⁊ fulua·tam in ouibꝫ
q̄ in capris·furti me arguēt. Dixitq;
laban. Gratū habeo q̄ pris. Et sepa-
rauit in die illa capras·⁊ oues ⁊ hircos·
⁊ arietes·varios ⁊ maculosos. Cunctū
autē gregē unicolorē·id ē albi ⁊ nigri
velleris·tradidit in manu filiorꝫ suorꝫ:
et posuit spaciū trium dierū inter se ⁊ gene-
rum diei:qui pascebat reliquos gregēs
ei⁹. Tollens ergo iacob virgas popu-
leas virides·⁊ amigdalinas·⁊ ex pla-
tanis ex parte decorticauit eas. Decra-
dilsq; corticibꝫ·in his q̄ spoliata fuerāt·
candor apparuit:illa vero que integra
fuerūt·viridia pmanserūt:atq; in hūc
modū color effect⁹ ē varius. Posuitq;
eas in canalibꝫ·ubi effundebat aquas:
ut cū venisset greges ad bibendū·ante
oculos haberēt virgas:et in aspectu earꝫ
conciperent. Factūq; est ut in ipo calore
coitus·oues intuerentē virgas:⁊ pare-
rent maculosa ⁊ varia·et diuerso colo-
re respersa. Diuisitq; gregem iacob:et
posuit virgas in canalibꝫ ante oculos
arietū. Erāt autē alba et nigra queq;
laban:retenta vero iacob·separatis in-
ter se gregibꝫ. Igit̄ q̄ndo p̄mo tempore
ascendebant̄ oues ponebat iacob virgas
in canalibꝫ aquarū·ante oculos
arietū ⁊ ouiū·ut in earū ꝺcemplatione
cōcipe̅t:q̄ndo vero serotina admissu-
ra erat·⁊ concep⁹ extremꝰ:nō ponebat
eas. Factaq; sunt ea q̄ erant serotina·
laban:et que primi temporis·iacob.
Ditatusq; est homo ultra modum:⁊
habuit greges multos·ancillas ⁊ ser-
uos·camelos et asinos.

Postq; autē audiuit verba filiorꝫ
laban dicentiū·tulit iacob oia
que fuerūt pris nr̄i·et de illius facultate
ditatus·fact⁹ ē inclit⁹:animaduertit q;
faciem laban·q; non esset erga se sicut
heri et nudiustertius:maxime dicente
sibi dño reuertere in terrā patrū tuorꝫ·
et ad generatiōnē tuā ergꝫ tecū:misit
et vocauit rachel et lyam in agrū ubi
pascebat greges:dixitq; eis. Video fa-
ciem pris vestri:q; nō sit erga me sicut
heri et nudiustertius. Deus autē pris
mei fuit mecū:et ipe nostis q; totis vi-
ribꝫ meis seruierim patri vestro. Pater
autē vester circūuenit me·et mutauit
mercedem meā decem vicibꝫ:et tamen
non dimisit eū deus ut noceret michi.
Si quādo dixit varie erunt mercedes
tue·pariebāt omnes oues varios fet⁹:
q̄ndo vero econtrario air·alba queq;
accipies pro mercede:omnes greges
alba peperūt. Tulitq; deus substantiā
patris vestri:⁊ dedit michi. Postq; enī
ꝺcept⁹ ouiū temp⁹ aduenerat·leuaui
oculos meos:⁊ vidi in somnis ascenden-
tes mares sup feminas·varios ⁊ ma-
culosos ⁊ diuersoꝝ colorū. Dixitq; ange-
lus dñi ad me in somnis. Iacob. Et
ego rndi. Ecce. Qui air. Leua oculos
tuos·⁊ vide uniuersos masculos ascen-
dentes sup feminas·varios maculosos
atq; respersos. Vidi enī oia q̄ fecit tibi
laban. Ego sū de⁹ bethel·ubi unxisti
lapidem:et votū vouisti michi. Nunc
ergo surge ⁊ egredere de terra hac:reuer-
tens in terrā nativitatis tue. Rndensq;
rachel ⁊ lya. Numquid habem⁹ residui
quicq; in facultatibꝫ·⁊ hereditate dom⁹
patris nr̄i? Nōne iam alienas reputa-
uit nos·et vendidit:comedensq; precii
nostri? Sed deus tulit opes pris nr̄i:
et eas tradidit nobis ac filijs nostris.
Unde omnia que p̄cepit tibi dñs fac.
Surrexit autē iacob:⁊ impositis liberis
ac coniugibꝫ suis sup camelos abijt:
tulitq; omnē substantiā suā ⁊ greges·

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0040
powered by DWork • Heidelberg University Library

et quidq̃d ī mesopotamia acq̃sierat:
pergens ad ysaac p̃em suū in terra cha-
naan. Eo tpe ierat laban ad tōdendas
oues:& rachel furata est ydola patris
sui. Soluitq; iacob ascendi socero suo
ac fugeret. Cūq; abisset tam ipe q̃ oia
que iuris sui erant:& amne trāsmisso
pergeret cōtra montē galaad:nunciatum
ē laban die tercio q̃ fugeret iacob.
Qui assumptis fratribz suis:persecut̃ ē
eum diebz septē:& comprehendit eū in
monte galaad. Vidit̃q; ī somnis di-
centem sibi dñm. Caue ne quidq̃ asp̃e
loquaris contra iacob. Iamq; iacob
extenderat in monte tabernaculū. Cūq;
ille consecut̃ fuisset eū cū fratribz suis:
in eodem monte galaad fixit tentoriū.
Et dixit ad iacob. Quare ita egisti:ut
clam me abigeres filias meas quasi
captiuas gladio? Cur ignorāte me
fugere voluisti nec indicare michi:ut
prosequerer te cū gaudio & cantic̄s:&
timpanis & citharis? Non es passus
ut osculare filios meos & filias. Stul-
te operat̃ es. Et nūc quidē valet ma-
nus mea reddē tibi malū:sed de⁹ pris
tui heri dixit michi. Caue ne loquaris
contra iacob quidq̃ durius. Esto. Ad
tuos ire cupiebas:& deliderio erat tibi
dom⁹ pris. Cur furat̃ es deos meos?
Rñdit iacob. Quod insciō te p̃fectus
sum:timui ne violenter auferres filias
tuas. Quod autem furti me arguis:
apud quēcunq; inueneris deos tuos?
necetur cor̄ fratribz nris. Scrutare:
quidq̃d tuoz apud me inueneris au-
fer. Hec dicēs ignorabat q̃ rachel fura-
ta esset ydola. Ingressus itaq; laban
tabernaculū iacob et lye et vtriusq; fa-
mule:nō inuenit. Cūq; intrasset tento-
riū rachelis:illa festinans abscondit
ydola subter stramenta cameli & sedit
desup:scrutātiq; oē tentoriū & nichil
inuenienti:ait. Ne irascat dñs meus
q̃ cor̄ te assurgē nequeo:quia iuxta
consuetudinē femineā nūc accidit michi.
Sic delusa sollicitudo q̃rentis est. Ti-
mensq; iacob:cū iurgio ait. Quāob-
culpam meā et ob q̃d peccatū meū sic
exarsisti post me:& scrutatus es omnē
supellectilem meā? Quid inuenisti de
cuncta substancia domus tue? Pone
hic cor̄ fratribz meis:& fratribus tuis?
& iudicent inter me & te. Idcirco vigīti
annis tui recū:oues tue et capre:steri-
les non fuerūt:arietes gregis tui non
comedi:nec captū a bestia ostendi tibi.
Ego damnū omne reddebā. Quidq̃d
furti p̃ibat a me exigebas:die noctuq;
estu vrgebar & gelu:fugiebatq; somn⁹
ab oculis meis. Sicq; per viginti an-
nos ī domo tua seruiui tibi:q̃tuordecim
pro filiabz:et sex pro gregibz tuis.
Immutasti q̃q; mercedē meā decē vicibz.
Nisi deus pris mei abraham:& timor
ysaac affuisset michi:forsitan modo
nudū me dimisisses. Afflictionē meā
et laborem manuū meaz respexit dñs?
et arguit te heri. Rñdit ei laban. Filie
mee & filij:& greges tui & oīa que cer̄is?
mea sunt. Quid possum facere filijs &
nepotibz meis? Veni ergo & ineamus
fedus:ut sit testimoniū inter me et te.
Tulit itaq; iacob lapidem:& erexit illū
in titulū. Dixitq; fratribz suis. Afferte
lapides. Qui congregantes fecerūt tu-
mulū:comederūtq; sup eū. Quē voca-
uit laban tumulū testis:et iacob acer-
uum testimonij:vterq; iuxta p̃prietatē
lingue sue. Dixitq; laban. Tumulus
iste testis erit inter me & te hodie. Et id-
circo appellatū est nomē eius galaad.
Id ē tumulus testis. Et adiecit laban.
Intueat & iudicet dñs inter nos q̃nto

recesserim⁹ a nobis: si afflixeris filias
meas: & si introduxeris alias uxores
super eas. Nullus sermonis nostri testis
est absq; deo: qui plenus respicit. Dixit-
q; rursus ad iacob. Ecce tumul⁹ hic et
lapis quē erexi inter me et te testis erit.
Tumul⁹ iste & lapis sint in testi-
monium: si aut ego transiero illum
pergens ad te: aut tu præteriris malū
mihi cogitās. Deus abraham & deus
nachor iudicet inter nos: deus patris
eor. Iurauit ergo iacob per timorem
patris sui ysaac: immolatusq; uictimis
in monte uocauit fratres suos ut ede-
rent panē. Qui cū comedissent manse-
runt ibi. Laban uero de nocte surgens
osculat⁹ est filios & filias suas: & bene-
dixit illis: reuersusq; est in locum suū.

Iacob autē abijt in itinere
quo properat: occurrūq; ei obuiā angeli
dei. Quos cum uidisset ait. Castra dei
sunt hec. Et appellauit nomē loci illi⁹
manaim: id ē castra. Misit autem et
nuncios ante se ad esau fratrē suū in
terra seyr in regione edom: præcepitq; eis
dicēs. Sic loquimini dño meo esau.
Hec dicit frater tuus iacob. Apud la-
ban peregrinat⁹ sum: & fui usq; in præsens
diem. Habeo boues et asinos & oues.
et seruos & ancillas: mittoq; nūc lega-
tionem ad dñm meū: ut inueniā gra-
tiam in aspectu tuo. Reuersiq; sūt nūcij
ad iacob dicentes. Venimus ad esau
fratrē tuū: & ecce properat in occursū tuū
cū quadringentis uiris. Timuit iacob
valde: et pertimuit diuisit ppl'm qui secū
erat: greges q̄ & oues & boues & came-
los in duas turmas dicēs. Si uenerit
esau ad unā turmā & percusserit eā: alia
turma q̄ reliqua est saluabit. Dixitq;
iacob. Deus patris mei abraham & de⁹
patris mei ysaac dñe qui dixisti mihi.
reuertere in terrā tuā & in locū nativitatis
tue & benefaciā tibi: minor sum cūctis
miserationibus tuis & ueritate tua quā
explesti seruo tuo. In baculo meo trāsiui
iordanē istū: et nūc cū duabus turmis
regrediar. Erue me de manu fratris mei
esau quia valde eū timeo: ne forte ue-
niens percutiat matrem cū filijs. Tu lo-
cutus es q̄ bñfaceres michi: et dilata-
res semen meū sicut arenā maris que
pre multitudine numerari nō potest.
Cūq; dormisset ibi nocte illa separa-
uit de hijs que habebat munera esau
fratri suo: capras ducentas hircos vi-
ginti oues ducētas & arietes viginti:
camelos fetas cū pullis suis triginta:
uaccas q̄draginta & thauros viginti
asinas viginti & pullos earū decē. Et
misit per manus puerorū suorū singulos
seorsū greges: dixitq; pueris suis. In-
cedite me: & sit spatiū inter gregem et
gregē. Et præcepit priori dicēs. Si obui-
um habueris fratrē meū esau & interro-
gauerit te cuius es aut quo uadis aut
cuius sunt ista que sequeris: respōdebis.
Serui tui iacob. Munera misit dño
suo esau: ipse quoq; post nos uenit.
Similiter dedit mandata secūdo & tercio
et cūctis qui sequebant greges. Dicēs.
Iisdem uerbis loquimini ad esau cū
inueneritis eū: & addetis. Ipse q̄ serui
tui iacob. inter nīa insequit. Dixit enī.
Placabo illū muneribus que p̄cedunt:
et postea uidebo illū. Forsitan placa-
bitur michi. Precesserūt itaq; munera
ante eū: ipse uero mansit nocte illa in
castris. Cūq; mane surrexisset tulit
duas uxores suas et totidem famu-
las cū undecim filijs: & transiuit uadū ia-
boch. Transductisq; omnibus que ad se
pertinebant mansit solus: et ecce uir
luctabat cū eo usq; mane. Qui cū uidet

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0042
powered by DWork • Heidelberg University Library

ꝙ cū supare non posset: tetigit nerui femoris ei⁹: ⁊ statim emarcuit. Dixitq; ad cū. Dimitte me. Jam enī ascendit aurora. Rūdit. Non dimittā te: nisi bñdixeris michi. Ait ergo. Quod est nomē tibi? Respōdit. Jacob. At ille: nequaq; inquit iacob appellabit̄ nomen tuū: sed israhel. Nā si contra deū fortis fuisti: quāto magis ois hoīes pualebis? Interrogauit cū iacob. Dic michi quo appellaris nōie. Respōdit. Cur queris nomen meū qđ est mirabile? Et bñdixit ei in eodem loco. Vocauitq; iacob nomē loci illi⁹ phanuel dicens. Vidi dñm facie ad faciem: et salua facta est anima mea. Orta q; ē ei statim sol: postq; transgressus ē phanuel. Ipe vero claudicabat pede. Quā obrem filij israhel non comedunt nerui filij femoris ei⁹ ⁊ obstupuit. xxxvi

Eleuans aut̄ iacob oculos: vidit venientē esau: et cū eo ꝯdringentos viros. Diuisitq; filios lye ⁊ rachel ambarūq; famulaꝝ: ⁊ posuit utramq; ancillam ⁊ liberos earū in principio: lyam vero et filios eius in sēdo loco: rachel aut̄ et ioseph nouissimos. Et ipse pgrediens adorauit pronus in terrā septies: donec appropinq̄ret frati eius. Currens itaq; esau obuiā fratri suo: amplexat⁹ ē eū: stringensq; collū eius ⁊ osculans fleuit: leuansq; oculis vidit mulieres et paruulos earū: et ait. Quid tibi volunt isti: et si ad te ptineant? Rūdit. Paruuli sunt: quos donauit michi deus seruo tuo. Et appropinquātes ancille et filij earū incurua tī sunt. Accessit q; lya cū pueris suis: et cū simulē adorassent: nouissimi ioseph ⁊ rachel adorauerūt. Dixitq; esau. Cur nam sunt iste turme quas obuiā habuī? Rūdit. Vt inuenirē gratiā coram dño meo. At ille ait. Habeo plurima frater mi: sint tua tibi. Dixitq; iacob. Noli ita obsecro: sed si inueni gratiā in oculis tuis: accipe munuscula de manibz meis. Sic enī vidi faciē tuā: q̄si viderim vultū dei. Esto michi propitius: ⁊ suscipe bñdictionē quā attuli tibi: ⁊ quā donauit michi de⁹: tribuens oīa. Vix frater cōpellente suscipiēs ait. Gradiamur simul: eroq; socius itineris tui. Dixitq; iacob. Nosti dñe mi ꝙ paruulos habeā tenellos: ⁊ oues et boues feras mecū: quas si plus in ambulando fecero laborare: morient̄ una die cuncti greges. Precedat dñs me⁹ ante seruū suū: ⁊ ego sequar paulatim vestigia ei⁹ sicut videro paruulos meos posse: donec veniā ad dñm meū in seyr. Rūdit esau. Oro te: ut de ppto qui mecū est: saltē socij remaneāt vie tue. Non ē inquit necesse: hoc vno tantū indigeo: ut inueniā gratiā in cōspectu tuo dñe mi. Reuersus ē itaq; illo die esau itinere quo venerat ī seyr. Et iacob venit in sochot: vbi edificata domo ⁊ fixis tentorijs: appellauit nomen loci illius sochot id ē tabernacla. Transiuitq; ī salem urbem sichimor. que ē in terra chanaan: postq; reuersus est de mesopotamia syrie: ⁊ habitauit iuxta oppidū: emitq; partē agri ī qua fixerat tabernacla: a filijs emor patris sichem centū agnis: et erexit ibi altare: inuocauit sup illud fortissimū deū isral.

Egressa ē aut̄ dina xxxvii filia lye: ut videret mulieres regionis illi⁹: quā cū vidisset sichem filius emor euei: princeps terre illi⁹: adamauit eam: et rapuit: et dormiuit cū illa: vi opprimēs virginē. Et cōglutinata

est anima ei⁹ cū ea: mitigansq; delinuit blandicijs: et pergens ad emor pr̃n suū. accipe inquit michi puellā hanc in uxorē. Quod cū audisset iacob: absentibus filijs et in pastu pecor occupatis siluit donec rediret. Egresso autem emor patre sichem: ut loq̃retur ad iacob. ecce filij eius veniebāt de agro: auditoq; q̃ acciderat. iratī sunt valde: eo q̃ fedam rem opatus esset in isrl: et violata filia iacob. rem illicitā perpetrasset. Locutus est itaq; emor ad eos. Sichem filij mei adhesit anima. filie vestre. Date eam illi uxorem: et iungamus vicissim connubia. Filias vestras tradite nobis: et filias nr̃as accipite: et habitate nobiscū. Terra in potestate vestra est: exercete negociamini. et possidete eam. Sed et sichem ad pr̃n et ad fratres ei⁹ ait. Inueniā gratiā coram vobis: et quecūq; statuitis dabo. Augete dotem. et munera postulate: et libenter tribuā q̃d precieritis: tantū date michi puellā hanc uxorē. Respōderūt filij iacob. sichem et patri eius in dolo: loquentes. ob stuprū sororis. Non possumus facere q̃d petitis: nec dare sororē nostrā homini incircūciso: q̃d illicitū et nephariū est apud nos. Sed in hoc valebim⁹ federari. Si volueritis esse sicut nos: et circūcidat̃ in vobis oīs masculini sexus: tunc dabim⁹. et accipiem⁹ mutuo filias vr̃as ac nr̃as. et habitabim⁹ vobiscū: eritq; unus ppls. Si aut̃ circūcidi nolueritis: tollem⁹ filiā nostrā et recedem⁹. Placuit oblatō eor emor et sichem filio ei⁹: nec distulit adolescens quin statim q̃d petebat expleret. Amabat enī puellā valde: et erat inclitus in omni domo patris sui. Ingressiq; portam urbis locuti sunt ad pplm. Viri isti pacifici sūt: et volūt habitare nobiscū. Negocientur in terra et exerceāt eam: que spaciosa et lata cultoribus indiget. Filias eor accipiem⁹ uxores: et nr̃as illis dabim⁹. Unū e quo differt tantū bonū. Si circūcidam⁹ masculos nostros. ritum gentis imitates: et substancia eor et pecora et cuncta q̃ possidē nostra erūt. Tantū in hoc acquiescam⁹: et habitāres simul. unū efficiam⁹ pplm. Assensiq; sūt omnes. cūctis circūcisis maribus. Et ecce die tercio q̃ndo q̃ualissimus vulnerū dolor est. arreptis duo filij iacob. symeon et leui frēs dine gladijs. ingressi sunt urbem confidenter: interfectisq; omnibus masculis. emor et sichem parē necauerūt: tollentes dinā de domo sichem. sororē suā. Quibus egressis. irruerūt sup occisos reteri filij iacob. et depopulati sunt urbem in ultionem stupri: oues eor et armenta. et asinos. cunctaq; vasa hanes que in domibus et in agris erant: parvulos q̃s eor et uxores duxerūt captiuas. Quibus perpetratis audacter: iacob dixit ad symeon et leui. Turbastis me: et odiosum fecistis me chananeis et pherezeis habitatoribus terre hui⁹. Nos pauci sumus: illi cōgregati ferient me: et delebor ego et dom⁹ mea. Respōderūt. Numq̃d ut scorto abuti debuere sorore nostra?

Interea locut⁹ est deus ad iacob. Surge. et ascende bethel. et habita ibi: fac̃q; altare deo q̃ apparuit tibi: quādo fugiebas esau frātm tuū. Iacob vero conuocata omni domo sua ait. Abicite deos alienos qui in medio vr̃i sūt. et mūdamini: ac mutate vestimenta vr̃a. Surgite et ascendam⁹ in bethel. ut faciam⁹ ibi altare deo. qui exaudiuit me in die tribulacōnis mee: et fuit in itineris mei. Dederūt ergo ei oēs deos alienos quos habebāt: et inaures

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0044
powered by DWork • Heidelberg University Library

que erāt in auribꝰ eoꝝ. Ipse abscondit eos subter therebinthū: q̄ est post urbem sichem. Cumq; profecti essent: terror dei invasit omnes per circuitū ciuitates: et nō sunt ausi q̄quā sequi recedentes. Venit igit̄ iacob luzam: que est in terra chanaan: q̄ vocatur bethel: ipe & oīs pplus cū eo. Edificauitq; ibi altare: & appellauit nomē loci illi⁹: domus dei. Ibi enī apparuit ei deus: cū fugeret fratrē suū. Eodem tpe mortua est debbora nutrix rebecce: & sepulta est ad radices bethel subter querc̄: voratūq; est nomē loci illi⁹: querc⁹ fleti⁹. Apparuit autē iterū deꝰ iacob: postq; reūsus ē de mesopotamia syrie: & venit in bethel: benedixitq; ei dicēs. Non vocaberis ultra iacob: sed israhel erit nomē tuū. Et appellauit eū israhel. Dixitq; ei. Ego deꝰ omnipotēs. Cresce & multiplicare: gentes & populi nationū ex te erunt. Reges de lumbis tuis egredient̄: terrāq; quā dedi abraham et ysaac: dabo tibi et semini tuo post te. Et recessit ab eo. Ille vero erexit titulū lapideū: in loco quo locut⁹ fuerat ei deꝰ: libans sup eū libamina: & effundens oleū: vocansq; nomē loci illius bethel. Egressus autē inde: venit terre tpe ad terrā q̄ ducit effratham. In qua cū parturiret rachel: ob difficultatē partus periclitari cepit. Dixitq; ei obstetrix. Noli timere: quia et hūc habebis filiū. Egrediente autē anima pre dolore: & imminēte iam morte: vocauit nomē filij sui benonm: id est filius doloris mei. Pater vō appellauit eū beniamin: id est filꝰ dextre. Mortua ē ergo rachel & sepulta est in via que ducit effratham: hec est bethleem. Erexitq; iacob titulū sup sepulcrū eius. Hic est titul⁹ monumenti rachel: usq; in pntē diē. Egressus inde: fixit tabernaculū trās turrē gregis.

Cūq; habitaret in illa regione: abiit ruben: & dormiuit cū bala concubina patris sui. Quod illū minime latuit. Erant autē filij iacob duodecim. Filij lye: primogenitus ruben: & symeon: et leui: iudas & ysachar: & zabulon. Filij rachel: ioseph et beniamin. Filij bale ancille rachelis: dan & nepthalim. Filij zelphe ancille lye: gad & aser. Hij sunt filij iacob: qui nati sunt ei in mesopothamia syrie. Venit etiā ad ysaac patrem suū in mambre ciuitatem arbee: hec ē ebron: in qua peregrinat⁹ ē abraham et ysaac. Et completi sunt dies ysaac centū octoginta anoꝝ: & suptusq; etate mortuus est: & appositus est pplo suo senex et plen⁹ dierū: et sepelierunt eum esau et iacob filij sui.

Hec autē sunt generationes esau: ipse ē edom. Esau accepit uxorē de filiabus chanaan: ada filiā elom hethei: & oolibama filiā ane filie sebeon hevei. Basemath q̄; filiā ysmahel sororem nabaioth. Peperit aūt ada eliphaz. Basamath genuit rahuel. Oolibama genuit iehus: et ihelon: et chore. Hij filij esau: qui nati sunt ei in terra chanaan. Tulit aut rem esau uxores suas et filios & filias: & omnē aiam domꝰ sue: & substantiā & pecora: & cūcta que habere poterat in terra chanaan: & abiit in alterā regionē: recessitq; a fratre suo iacob. Diuites enī erant valde: & simul habitare non poterāt: nec sustinebat eos terra peregrinationis eoꝝ p̄ multitudine gregū. Habitauitq; esau in mōte seyr: ipe est edom. Hec aūt sūt generationes esau pris edom in monte seyr: et hec nōia filioꝝ eius. Eliphaz filius ade: uxoris esau. Rahuel q̄; filius basemath uxoris eius. Fuerūtq; eliphaz filij: theman: omar: sephua: & gathan.

et renez·z chore. Erat aũt thamna ꝛcubina eliphaz filij eſau: q̃ peperit ei amalech. Iſti ſũt filij ada·vxoris eſau. Filij autẽ rahuel·naath et zara·ſemma z meza. Iſti filij baſemath·vxoris eſau. Iſti quoq; erant filij oolibama filie ane filij ſebeon·vxoris eſau·quos genuit ei iehus z ihelon·z chore. Iſti duces filiorꝫ eſau. Filij eliphaz primogeniti eſau: dux theman·dux omar·dux ſephus·dux renez·dux chore·dux gathan·dux amalech. Iſti filij eliphaz i terra edom: et hij filij ade. Iſti quoq; filij rahuel·filij eſau. Dux naath·dux zara·dux ſemma·dux meza. Iſti autem duces rahuel·in terra edom. Iſti filij baſemath·vxoris eſau. Iſti autem filij oolibama·vxoris eſau. Dux iehus· dux ihelon·dux chore. Iſti duces oolibama filie ane·vxoris eſau. Iſti ſunt filij eſau·z hij duces eoꝝ: ipſe eſt edom. Iſti ſũt filij ſeyr horrei habitatoris terre· lothan·et ſobal·et ſebeon·et anan·et diſon·et eſer·z diſan. Iſti duces horrei filij ſeyr: in terra edom. Facti ſũt autẽ filij lothan: horrei et eman. Erat aũt ſoror lothan·thamna. Et iſti filij ſobal: aluhan et manecth·z ebal·ſephi et onan. Et hij filij ſebeon: achia et anan. Iſte ẽ anan·qui inuenit aquas calidas i ſolicudine: cũ paſceret aſinas ſebeon pris ſui. Habuitq; filiũ diſan: et filiã oolibama. Et iſti filij diſan: ahham et ielban·z iethran z charan. Iſti qꝫ filij eſer: balaannan·z zeuan·et achan. Habuit autẽ filios diſan: hus· et aran. Iſti duces horreorũ. Dux lothan·dux ſobal·dux ſebeon·dux ana· dux diſon·dux eſer·dux diſan. Iſti duces horreoꝝ: qui imperauerũt i terra ſeyr. Reges autẽ q̃ regnauerũt in terra edom·anteq; haberent regem filij iſrl:

fuerunt hij. Balath filiꝰ beor: nomẽq; vrbis eius denaba. Mortuus eſt aũt balach: z regnauit pro eo iobab filiꝰ zare de boſra. Cũq; mortuꝰ eſſet iobab: regnauit pro eo huſan·de terra themanoꝝ. Hoc qꝫ mortuo: regnauit pro eo adad filiꝰ badadi· qui percuſſit madian i regione moab: et nomẽ vrbis eiꝰ auith. Cũq; mortuꝰ eſſet adad: regnauit pro eo ſemla de maſerecha. Hoc qꝫ mortuo: regnauit p eo ſaul de fluuio rooboth. Cũq; et hic obiiſſet: ſucceſſit in regnũ balanan filiꝰ achobor. Iſto quoq; mortuo regnauit pro eo adad: nomẽq; vrbis eius phau. Et appellabat vxor eius meezabel filia matrech: filie mezaab. Hec ergo nomina ducũ eſau·in cognationibꝫ·z locis·z vocabulis ſuis·dux thamna·dux aluha· dux ietheth·dux oolibama·dux ela· dux phinon·dux renez·dux theman· dux mabſar·dux magdihel·dux hirã. Iſti duces edom habitantes in terra imperij ſui: ipſe eſt eſau pater idumeoꝝ. Habitauit autẽ iacob in terra chanaan·in qua pater ſuus peregrinatus eſt: z hec ſũt generationes eiꝰ. xxxvij

Ioſeph cũ ſedecim eſſet ãnorũ: paſcebat gregem cum fratribꝫ ſuis·adhuc puer. Et erat cũ filijs bale et zelphe vxoꝝ pris ſue: accuſabantq; fres ſuos apud prem· crimine peſſimo. Iſrahel autẽ diligebat ioſeph ſup omnes filios ſuos: eo q̃ in ſenectute geruiſſet eum. Fecitq; ei tunicã polimitã. Videntes autẽ fres eiꝰ· q̃ a patre plus cunctis filijs amaretur·oderant eũ: nec poterãt ei quicq; pacifice loqui. Accidit quoq; ut vidũ ſomniũ referret fratribꝫ ſuis: q̃ cauſa maioris odij ſeminariũ fuit. Dixitq; ioſeph fratribꝫ ſuis. Audite ſomniũ meũ qđ vidi. Putabam nos colligere

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0046
powered by DWork • Heidelberg University Library

manipulos in agro: ⁊ ẽcce consurgere manipulũ meũ ⁊ stare: vtrosq; manipulos circũstantes adorare manipulum meũ. Rñderũt frẽs ei⁹. Nũquid rex noster eris: aut subiicemur ditioni tue? Hec ergo causa somniorũ atq; sermonum: inuidie ⁊ odij fomitẽ ministrauit. Aliud q̃q; vidit somniũ: qđ narrãs fratribus ait. Vidi p somniũ: ecce solem et lunã ⁊ stellas undecim adorare me. Qđ cũ patri suo ⁊ fratribus retulisset: increpauit eũ pater suus ⁊ dixit. Quid sibi vult hoc somniũ qđ vidisti? Nũ ego ⁊ mater mea ⁊ frẽs tui adorabim⁹ te supi terrã? Inuidebãt ei igit frẽs sui: pater vero rem tacit⁹ ꝺsiderabat. Cũq; fratres illi⁹ in pascendis gregibꝫ pris morarent in sichem: dixit ad eum isrl. Fratres tui pascunt oues i sichimis: veni mittam te ad eos. Quo rñdente presto sum: ait. Vade ⁊ vide si cuncta prospera sint erga frẽs tuos ⁊ pcora: et renũcia michi quid agat. Missus de valle hebron: venit i sichem. Inuenitq; eũ vir errantẽ in agro: et interrogauit qđ quereret. At ille rñdit. Frẽs meos quero. Indica michi ubi pascãt greges. Dixitq; ei vir. Recesserũt de loco isto. Audiui aũt eos dicentes. Eamus i dothaim. Perrexit itaq; ioseph post fratres suos: ⁊ inuẽit eos i dothaim. Qui cũ vidisset eũ procul: antq; accederet ad eos cogitauerũt illũ occidere: et mutuo loquebant. Ecce somniator venit. Venite occidam⁹ eũ ⁊ mittam⁹ in cisternã veterem: dicemusq; fera pessima deuorauit eũ: ⁊ tunc apparebit qđ illi prosint somnia sua. Audiens autem hec ruben nitebatur liberare eũ de manibꝫ eoꝝ: et dicebat. Non interficiam⁹ aiam ei⁹. nec effundam⁹ sanguinem: sed ꝓicite eũ in cisternã veterem q̃ est in solitudine: manusq; vras cuate innocuas. Hoc aũt dicebat volens eripere eũ de manibꝫ eoꝝ: ⁊ reddere pri suo. Confestim igit ut venit ad frẽs suos ꝺnudauerũt eũ tunica talari ⁊ polimita: miserũq; eũ in cisternã veterẽ: que non habebat aquã. Et sedentes ut comederent panẽ ꝺ viderũt ysmahelitas viatores venire de galaad: ⁊ camelos eoꝝ portãtes aromata ⁊ resinã ꝺ et ire ducentes in egiptum. Dixit ergo iudas fratribꝫ suis. Quid nobis prodest si occidim⁹ frẽm nrm: ⁊ celauerim⁹ sanguinem ipius? Melius est ut venũdetur ysmahelitis: ⁊ man⁹ nre nõ polluant. Frater enim ⁊ caro nra est. Acquieuerũt frẽs sermonibꝫ illi⁹ ꝺ ⁊ pterẽtibꝫ madianitis negociatoribꝫ extrahẽtes eũ de cisterna venditerũt eũ ysmahelitis viginti argenteis: q̃ duxerũt eũ i egiptũ. Reuersusq; ruben ad cisternã nõ inuenit puerũ: ⁊ scissis vestibus ꝺ pgens ad fratres suos ait. Puer nõ comparet: ⁊ ego quo ibo? Tulerũt aũt tunicã ei⁹. et i sanguinẽ hedi quẽ occiderãt tinxerunt: mittentes qui ferrent ad prem et dicerent. Hãc inuenim⁹: vide vtrũ tunica filij tui sit an non. Quã cũ cognouisset pater ait. Tunica filij mei ẽ. Fera pessima comedit eũ: bestia deuorauit ioseph. Scissisq; vestibus induit ẽ cilicio: lugens filiũ suũ multo tpe. Congregatis aũt cũctis liberis ei⁹ ut leniret dolorẽ pris: noluit ꝺsolationẽ accipere: sed ait. Descendã ad filiũ meũ lugens in infernum. Et illo perseuerãte in fletu: madianite vendiderunt ioseph in egipto ꝺ putifari eunucho pharaonis magistro militum.

Capitulum viii

Eodem tempore descendẽs iudas a fratribus suis ꝺ diuertit ad virũ odollamiten nomine hiram: vidit q; ibi

filiam hoīs chananei vocabulo sue. Et accepta uxore ingressus ē ad eam. Que concepit ⁊ peperit filiū: ⁊ vocauit nomē eius her. Rursūq; cōcepto fetu natū filiū vocauit onan. Terciū q̄; peperit: quē appellauit sela. Quo nato: parere ultra cessauit. Dedit aūt iudas uxorē primogenito suo her noīe thamar. Fuit quoq; her p̄mogenit⁹ inde-nequā in ꝺspectu dñi: ⁊ ideo ab eo occisus est. Dixit ergo iudas ad onan filiū suū. Ingredere ad uxorē frīs tui: et sociare illi: ut suscites semen fratri tuo. Ille sciēs nō nasci sibi filios: introiēs ad uxorē frīs sui: semē fundebat ī terrā: ne liberi frīs noīe nascerent̄. Et idcirco p̄cussit eū dñs: eo q̄ rem detestabilem faceret. Quāobrē dixit iudas thamar nurui sue. Esto vidua ī domo patris tui: donec crescat sela filius meus. Timebat enī: ne ⁊ ipse moreret̄ sicut frēs eius. Que abiit: et habitauit in domo patris sui. Exactis aūt multis annis: mortua ē filie uxor inde. Qui post luctū ꝺsolatione suscepta ascendebat ad tonsores ouiū suaꝝ: ipse ⁊ hiras opilio gregis odollamites in thamnas. Nunciatūq; ē thamar: q̄ socer illius ascenderet ī thamnas: ad tondendas oues. Que depositis viduitatis vestibus: assūpsit meretricū: et mutato habitu sedit ī biuio itineris qđ ducit thamnam: eo q̄ creuisset sela: et non eū accepisset maritū. Quā cū vidisset iudas: suspicat⁹ ē esse meretricē. Operuerat enī vultū suū ne agnosceret̄. Ingredientiq; ad eā ait. Dimitte me ut coeam tecū. Ignorabat enim q̄ nur⁹ sua esset. Que respōdēte: qđ dabis michi ut feruaris concubitū meū: dixit. Mittā tibi hedū de gregibus. Rursūq; illa dicente: patiar quod vis: si dederis michi arrabonē donec mittas quod polliceris: ait iudas. Quid tibi vis ꝑ arrabone dari? Respōdit. Anulū tuū: ⁊ armillā: et baculū quē manu tenes. Ad unū igitur coitū mulier concepit: ⁊ surgēs abiit: depositoq; habitu quē sūpserat: induta est viduitatis vestibus. Misit aūt iudas hedū per pastorē suū odollamiten: ut reciperet pignus qđ dederat mulieri. Qui cū nō inuenisset eā: mirabatur hoīes loci illius. Ubi est mulier que sedebat in biuio? Respōdentibus rūsticis nō fuit in loco isto meretrix: reūsus ē ad iudā et dixit ei. Non inueni eā. Sed ⁊ hoīes loci illi⁹ dixerūt michi: nūq; sedisse ibi scortū. Ait iudas. Habeat sibi. Certe mendacij arguere nos nō potest. Ego misi hedū quē ꝑmiseram. Et tu nō inuenisti eam. Ecce aūt post tres menses nūciauerūt inde dicentes. Fornicata est thamar nurus tua: ⁊ videtur uter⁹ illi⁹ incumbere. Dixitq; iudas. Producite eam ut comburat̄. Que cū duceretur ad penam. Misit ad socerū suū dicens. De viro cui⁹ hec sunt: concepi. Cognosce cui⁹ sit anulus: et armilla ⁊ baculus. Qui agnitis muneribus ait. Iustior me ē: quia nō tradidi eā sele filio meo. Attamē ultra nō cognouit eam. Instāte aūt partu: apparuerunt gemini in utero: atq; in ipa effusione infantiū un⁹ ꝑtulit manū: in qua obstetrix ligauit coccinū dicens. Iste egredietur prior. Illo uero retrahēte manū: egressus ē alter. Dixitq; mulier. Quare diuisa est ꝑ macerie? Et ob hanc causam vocauit nomen eius phares. Postea egressus ē frater ei⁹: in cui⁹ manu erat coccinū: quē appellauit zaram.

Igitur ioseph ductus est in egiptū: emitq; eū phutifar eunuch⁹ pharaonis: princeps exercitus: vir

egiptius de manu ysmahelitaꝝ: a qbꝫ ꝓductus erat. Fuitq; dñs cū eo: et erat vir ī cūctis ꝓspere agēs. Habitauitq; in domo dñi sui: qui optīme nouerat dñm esse cū eo: et oīa que gereret ab eo dirigi ī manu illi⁹. Inuenitq; ioseph gratiā coram dño suo: ⁊ ministrabat ei. A quo ꝓpositus omnibꝫ gubernabat creditā sibi domū: ⁊ vniuersa que ei tradita fuerāt. Benedixitq; dñs domui egiptij ꝓter ioseph: ⁊ multiplicauit tam ī edibus qꝫ in agris cunctam ei⁹ ꝟbstantiā. Nec quicq; aliud nouerat: nisi panē quo vescebaꝫ. Erat aūt ioseph pulcra facie: et decorus aspectu. Post multos itaq; dies · iniecit dña oculos suos in ioseph: et ait. Dormi mecū. Qui nequaq; acquiescens operi nephario: dixit ad eā. Ecce dñs meus omnibus michi traditis · ignorat qd habeat in domo sua: nec quicq; ē qđ non sit in mea potestate · uel nō tradiderit michi: preter te que uxor eius es. Quō ergo possū ꝯ malū facere: ⁊ peccare ī dñm meū? Huiuscemodi ꝟbis p singlos dies loquebaꝫ: et mulier molesta erat adolescenti: et ille recusabat stuprū. Accidit aūt quadā die ut intraret ioseph domū · et operis quippiā absq; arbitris faceret: ⁊ illa ap̄hensa laciniā vestimenti eius diceret. Dormi mecū. Qui relicto ī manu eius pallio · fugit: ⁊ egressus ē foras. Cūq; vidisset mulier vestem in manibus suis · ⁊ se esse contemptā: vocauit ad se hoīes domꝰ sue: et ait ad eos. Ecce introduxit virū hebreū: ut illuderet nobis. Ingressus est ad me: ut coīret mecū. Cumq; ego succlamassem · ⁊ audisset vocem meā: reliquit pallū qđ tenebam: ⁊ fugit foras. In argumentū ergo fidei · retentū pallū ostendit marito reūtenti domū · et ait. Ingressus ē ad me seruus hebreꝰ · quē adduxisti: ut illuderet michi. Cūq; audisset me clamare: reliquit pallū qđ tenebam · ⁊ fugit foras. Hijs auditis dñs · et nimiū credulus ꝟbis coniugis · iratus est valde: tradiditq; ioseph in carcerem ubi vincti regis custodiebaꝫ: ⁊ erat ibi clausus. Fuit aūt dñs cū ioseph et misertus est illi⁹: ⁊ dedit ei gratiā in conspectu principis carceris. Qui tradidit in manu illi⁹ vniuersos vinctos qui ī custodia tenebaꝫ: et quidquid fiebat · sub ipo erat: nec nouerat aliquid · cūctis ei creditis. Dñs enī erat cū illo: ⁊ oīa opera ei⁹ dirigebat.

His itaq; gestis: accidit ut peccarēt duo eunuchi · pincerna regis ęgipti et pistor · dño suo. Iratusq; contra eos pharao · nam alter pincernis ꝓerat · alter pistoribꝰ: misit eos in carcerem principis militū · in quo erat vinctus ⁊ ioseph. At custos carceris tradidit eos ioseph: q̄ et ministrabat eis. Aliquantulū tpis fluxerat: et illi in custodia tenebaꝫ. Viderūtq; ambo somniū nocte una: iuxta interp̄tationem congruā sibi. Ad quos cū introisset ioseph mane · ⁊ vidisset eos tristes: sciscitat⁹ ē dicens. Cur tristior ē hodie solito facies vestra? Qui respondērūt. Somniū vidim⁹: et non est qui interp̄tetur nobis. Dixitq; ad eos ioseph. Nūquid nō dei ē interp̄tatio? Referte michi quid viderit⁹. Narrauit prior ꝓpositus pincernarū · somniū suū. Videbam coram me vitem in qua erant tres ꝓpagines crescere paulatim ī gemmas: ⁊ post flores uuas maturescere: calicemq; pharaonis in manu mea. Tuli ergo uuas · ⁊ expressi ī calicem quē tenebam: ⁊ tradidi poculū pharaoni. Respondit ioseph. Hec est interp̄tatio

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0049
powered by DWork • Heidelberg University Library

somniū. Tres propagines·tres adhuc dies sunt·post quos recordabitē pharao ministerij tui· et restituet te in gradum pristinū: dabisq; ei calicē iuxta officiū tuū: sicut ante facere consueueras. Tantū memētō mei cū tibi bene fuerit: et facies mecū misericordiam ut suggeras pharaoni ut educat me de isto carcere quia furtim sublatus sum de terra hebreoꝝ: ⁊ hic innocens in lacū missus sum. Videns pistoꝝ magister· q̄ prudenter somniū dissoluisset· ait. Et ego vidi somniū· q̄ tria canistra farine haberem sup caput meū: et in uno canistro q̄ erat excelsus· portare me puraḇam oēs cibos qui fiūt arte pistoria: auesq; comedere ex eo. Respondit ioseph. Hec ē īterpretatō somniī. Tria canistra· tres adhuc dies sunt post quos auferat pharao caput tuum: ac suspendet te in cruce: ⁊ lacerabūt volucres carnes tuas. Exinde dies tercius natalicij pharaonis erat. Qui faciens grande cōuiuiū pueris suis recordat̄ est inter epulas magistri pincernaꝝ· ⁊ pistoꝝ principis: restituitq; alteꝝ i locū suū· ut porrigeret ei poculū· alteꝝ suspēdit in patibulo: ut cōiectoris veritas probaret̄. Et tamē succedentibꝫ psperis: ꝓfecto pincernaꝝ oblit̄ ē interpretis sui.

Post duos annos vidit Rex pharao somniū. Putabat se stare sup fluuiū: de quo ascendebāt septē boues pulcre et crasse nimis: et pascebant̄ in locis palustribꝫ. Alie q̄q; septē emergebāt de flumine fede confecteq; macie: ⁊ pascebant̄ i ipa amnis ripa: i locis ubertimis viretibꝫ: deuorauerūtq; eas quas mira species· ⁊ habitudo corporis erat. Expergefact̄ pharao rursū dormiit: ⁊ vidit alteꝝ somniū. Septē spice pullulabāt in culmo uno· plene atq; formose: alie q̄q; totidē spice tenues· ⁊ pculse uredine orientē: deuorantes omnē priorē pulcritudinē. Euigilans pharao post quietē ⁊ facto mane pauore pterrit̄ misit ad oēs cōiectores egipti· cūctosq; sapientes: et accersitis narrauit somniū: nec erat q̄ interpretaret̄. Tunc demū reminiscens magister pincernaꝝ ait. Cōfitēor peccatū meū. Iratus rex seruis suis· me et magistrū pistoꝝ retrudi iussit in carcerem prīcipis militū: ubi una nocte uterq; vidim̄ somniū: pūagū futuroꝝ. Erat ibi puer hebreus· eiusdē ducis militū famul̄: cui narrantes somnia· audiuim̄ quidq̄d postea rei ꝓbauit eventū. Ego cū reddit̄ sum officio meo: ⁊ ille suspēsus ē in cruce. Protin̄ ad regis imperiū· eductū de carcere ioseph totondērunt: ac veste mutata obtulerunt ei. Cui ille ait. Vidi somnia· nec est qui ediſſerat: que audiui te sapientissime conicere. Rādit ioseph. Absq; me deꝰ rādebit pspera pharaoni. Narravit ergo pharao que viderat. Putabam me stare sup ripam fluminis: et septē boues de amne consendere· pulcras nimis ⁊ obesis carnibꝫ: que in pastu paludis uirecta carpebāt. Et ecce has sequebant̄ alie septem boues inanitū deformes ⁊ macilēte: ut nūq; tales in terra egipti viderim. Qui deuoratis et cōsumptis prioribꝫ· nullū saturitatis dedere vestigiū: sed simili macie ⁊ squalore torpebāt. Euigilās· rursus sopore depressus vidi somniū. Septē spice pullulabāt in culmo uno· plene atq; pulcerrime. Alie q̄q; septem tenues ⁊ pculse uredine· orientē e stipula: que priorū pulcritudinem deuorauerunt. Narravi diectoribꝫ somniū: ⁊ nemo ē qui ediſſerat. Rādit ioseph. Somniū

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0050
powered by DWork • Heidelberg University Library

regis · vnū est. Que facturus est deus ostendit pharaoni. Septē boues pulcre · ⁊ septem spice plene · septē ubertatis anni sunt: eandēq; vim somnij cōprehendunt. Septē q̄; boues tenues atq; macilente que ascenderunt post eas · ⁊ septem spice tenues · ⁊ vento urente percusse · septem anni venturi sunt famis: qui hoc ordine cōplebūtur. Ecce septē anni venient fertilitatis magne ī uniuersa terra egipti: quos sequētur septē anni alij tante sterilitatis: ut obliuioni tradatur cuncta retro abundantia. Consūptura ē enī fames omnē terrā: et ubertatis magnitudinem p̄dictura est inopie magnitudo. Od autē vidisti secūdo · ad eandē rem ptinens somnium · firmitatis indiciū ē: eo q̄ fiat sermo dei · ⁊ velocius impleat. Nūc ergo prouideat rex virū sapientē et industrium et p̄ficiat eū terre egipti: q̄ constituat p̄positos p cūctas regiones · et quintā partem fructuū per septem ānos fertilitatis qui iam nūc futuri sunt · congreget in horrea: ⁊ omne frumentū sub pharaonis potestate condatur: seruetur q; in urbibus · ⁊ p̄pareē future septē annoz fami · que oppressura est egiptū: ⁊ non delebit terra inopia. Placuit pharaoni cōsiliū: ⁊ cūctis ministris ei⁹. Locutusq; ē ad eos. Num inuenire poterimus talem virū qui spiritu dei plenus sit? Dixit ergo ad ioseph. Quia ostendit tibi deus oīa que locutus es · nūquid sapiētiorem et similē tui inuenire potero? Tu eris sup domū meā: et ad tui oris imperiū cunct⁹ pl̄s obediet. Uno tantū regni solio p̄stabo te. Dixitq; rursū pharao ad ioseph. Ecce cōstitui te sup uniūsam terram egipti. Tulitq; anulū de manu sua · ⁊ dedit eū in manu eius: uestiuitq; eū stolam byssinā: et collo torquem auream circūposuit. Fecitq; eū ascendere sup currū suū secūdo clamāte p̄cone: ut omnes coram eo genu flecterent: et p̄positū esse scirent uniuerse terre egipti. Dixit quoq; rex egipti ad ioseph. Ego sum pharao. Absq; tuo imperio nō mouebit quisq; manū aut pedem in omni terra egipti. Uertitq; nomē illius: et uocauit eum lingua egiptiaca · saluatorem mundi. Deditq; illi uxorē: asseneth filiā phutifaris sacerdotis eliopoleos. Egressus ē itaq; ioseph ad terrā egipti. Triginta annoz erat · quādo stetit in conspectu regis pharaonis · et circuiit omnes regiones egipti. Uenitq; fertilitas septem annoz: ⁊ in manipulos redacte segetes congregate sunt in horrea egipti. Omnis etiā frugū abundātia · in singulis urbibus cōdita est. Tantaq; fuit abundātia tritici · ut arene maris coequaretur: et copia mensurā excederet. Natiq; sūt ioseph filij duo anteqū ueniret fames: quos peperit ei asseneth filia phutifaris sacerdotis eliopoleos. Uocauitq; nomen primogeniti manasses · dicens. Obliuisci me fecit deus oīm laboz meoz: ⁊ domus patris mei. Nomē q̄; secūdi appellauit effraim dicēs. Crescere me fecit deus in terra paupertatis mee. Igit̄ transactis septē ubertatis annis qui fuerant in egipto: ceperunt uenire septē anni inopie · quos p̄dixerat ioseph: et in uniuerso orbe fames p̄ualuit. In cuncta etiā terra egipti · fames erat. Qua esurīēte: clamauit pl̄s ad pharaonē · alimenta petens. Quibus ille rndit. Ite ad ioseph: et q̄dq̄ ip̄e vobis dixerit facite. Crescebat aūt quotidie fames ī oīi terra: aperuitq; ioseph uniuersa horrea: et uendebat egiptijs. Nā et illos oppresserat fames.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0051
powered by DWork • Heidelberg University Library

Omnesq; prouincie venichāt ī egiptū · ut emerēt escas : ⁊ malū inopie tēperarēt.

Audiēs autem iacob q; alimenta venderēt in egipto: dixit filijs suis . Quare negligitis ? Audiui q; triticū venūdetur in egipto. Descendite · et emite nobis necessaria · ut possim⁹ viuere : ⁊ non consumamur inopia. Descendentes igit̄ frēs ioseph decem · ut emerent frumenta in egipto · beniamin domi · retento a iacob : qui dixerat fratribs eius ne forte in itinere quicq; patiat̄ mali : ingressi sunt terrā egipti : cū alijs q; pergebāt ad emendū. Erat aūt fames in terra chanaan : et ioseph erat princeps ī terra egipti : atq; ad eū nutū frumenta pplis vendebant̄. Cumq; adorassent eum fratres sui · et agnouisset eos : quasi ad alienos durius loquebat̄ · interrogās eos. Vnde venistis ? Qui rñdērūt · de terra chanaā : ut emam⁹ victui necessaria . Et tamen frēs ipe cognoscens : nō est cognit⁹ ab eis. Recordatusq; somniorū q; aliquid viderat : ait ad eos. Exploratores estis : ut videatis infirmiora terre venistis. Qui dixerūt. Nō ē ita dñe : sed famuli tui venerūt ut emerent cibos. Omnes filij vnius viri sum⁹ . Pacifici venim⁹ : nec quicq; famuli tui machinant̄ur mali. Quibs ille rūdit. Aliter ē . Immunita terre hui⁹ considerare venistis. At illi dixerunt. Duodecim nūcupāt frēs famuli tui sum⁹ : filij viri uni⁹ in terra chanaan. Minim⁹ cū patre nr̄o ē : alt⁹ nō est sup. Hoc ē ait · qđ locut⁹ sū. Exploratores estis . Jam nūc experimentū vr̄i capiā. Per salutē pharaonis nō egredietur hinc : donec veniat frat̄ vester minim⁹. Mittite ex vobis unū et adducat eū : vos aūt eritis in vinculis · donec probentur que dixistis : utrū vera an falsa sint. Alioquin p salutem pharaonis exploratores estis. Tradidit ergo illos custodie · tribus diebs . Die aūt tercio educt⁹ de carcere ait. Facite que dixi et viuetis . Deū enī timeo. Si pacifici estis · frater vester unus ligetur ī carcere : vos aūt abite · et ferte frumenta q; emistis in domos vras · ⁊ fratrē vrm minimū ad me adducite : ut possim vros pbare sermones · et nō moriamini. Fecerūt ut dixerat : et locuti sunt ad invicem. Merito hec patim̄ · quia peccauim⁹ in fratrem nrm videntes āgustias anime illi⁹ dū deprecar̄ nos · ⁊ nō audiuim⁹ : idcirco venit sup nos ista tribulatio. Et quibs intus ruben ait . Nūquid nō dixi vobis · nolite peccare in puerū : et non audistis me ? Ecce sanguis eius requirit̄. Nesciebant enī q; intelligeret ioseph : eo q; p interpretem loqueret̄ ad eos. Auertitq; se parūper · ⁊ fleuit : ⁊ reuersus locut⁹ ē ad eos : tollensq; symeonem · ⁊ ligans illis pntibs. Jussitq; ministris ut implerent saccos eor̄ tritico : ⁊ reponerent pecunias singlor̄ in sacculis suis · dans insuper cibaria in via. Qui fecerūt ita . At illi portantes frumēta in asinis suis pfecti sūt. Aperto q; uno sacco · ut daret iumento pabulū in diuersorio · cōtemplat⁹ pecuniā in ore sacculi : dixit fratribs suis. Reddita est michi pecunia. Ecce habet̄ in sacco . Et obstupefacti turbatiq; mutuo dixerūt. Quid nam ē hoc qđ fecit nobis de⁹ ? Venerūtq; ad iacob patrem suū in terra chanaan : ⁊ narrauerūt ei cūa que acciderant sibi dicentes. Locutus ē nobis dñs terre dure : ⁊ putauit nos exploratores esse prouincie . Cui rñdim⁹. Pacifici sum⁹ : nec vllas molim̄ insidias. Duodecim fratres uno patre geniti sumus : unus nō est sup : minim⁹ cū patre

nro est in terra chanaan. Qui ait nobis. Vir, pbatu ps pacifici sitis. Frem vestrū unū dimittite apud me: et ceteri abaria domibz vestris necessaria sumite·z abite. Frem̄qz vrm minimū adducite ad me·ut sciam ps nō sitis exploratores: et istū qui tenet in vinculis recipere possitis: ac deinceps q̄ vultis emendi habeatis licentiā. Hiis dictis·cum frumenta effunderēt·singuli reperēt ī ore saccoz ligatas pecunias: expertisqz simul oīb̄z·dixit pater iacob. Absq; liberis me esse fecistis. Ioseph nō ē sup: simeon tenet in vinculis·z beniamin auferetis. In me hec oīa mala recidерunt. Cui rndit ruben. Duos filios meos interfice: si nō reduxero illū tibi. Trade illū in manu mea: z ego eū tibi restituā. At ille: non descendet inquit filius me9 vobiscū. Frater ei9 mortu9 est: et ipse solus remansit. Si quid ei aduersitatis acciderit in terra ad quā pergitis: deducetis canos meos cum dolore ad inferos.

Interim fames omnē terram vehemēt p̄mebat: consumptisqz cibis quos de egipto detulerāt dixit iacob ad filios suos. Reuertimini: et emite nobis pauxillum escaz. Rndit iudas. Denūciauit nobis vir ille sub attestatione iurisiurandi·dicens. Non videbitis faciem meā: nisi frem vestrū minimū adduxeritis vobiscū. Si ergo vis eū mittere nobiscū pgem9 pariter z emem9 tibi necessaria: si aūt nō vis: nō ibim9. Vir enī ut sepe dixim9·denūciauit nobis dicens. Non videbitis faciē meā absq; fratre vrō minimo. Dixit eis israhel. In meā hoc fecistis miseriā: ut indicaretis ei z aliū habere vos frem. At illi rnderunt. Interrogauit nos ipse per ordinem nostrā pgeniem: si pater viueret: si haberem9 frem. Et nos rndimus ei sequētia: iuxta id quod fuerat scisciтat9. Nūquid scire poteramus ps dicturus esset: adducite frem vrm vobiscū. Iudas q̄ dixit patri suo. Mitte puer mecū ut pficiscam̄ z possem9 viuere: ne moriamur nos z parvuli nri. Ego suscipio puerū: de manu mea require illū. Nisi reduxero et reddidero eū tibi: ero pcī reus ī te omni tpe. Si nō intercessisset dilatio iam vice altera venissem9. Igit israel pater eoz dixit ad eos. Si sic necesse est·facite qđ vultis. Sumite de optimis terre fructibz in vasis vris z deferte viro munera: modicū resine z mellis·et storacis z stacten·z therebinti·z amigdalas. Pecuniāqz duplicem ferte vobiscū: z illam quā inuenistis ī saccis reportate: ne forte errore factū sit. Sed z frem vestrū tollite: z ite ad virū. Deus aūt meus omnipotēs faciat vobis eū placabilē: et remittat vobiscū frem vrm quē tenet ī vinculis: et hūr beniamin. Ego aūt sicut orbat9. absq; liberis ero. Tulerūt ergo viri munera et pecuniā duplicē et beniamin: descenderūtqz in egiptū: z steterūt coram ioseph. Quos cū ille vidisset et beniamin simul·p̄cepit dispensatori domus sue dicens. Introduc viros domū: et occide victimas·et instrue conuiuiū: quia hodie mecū sunt comesturi in meridie. Fecit ille qđ sibi fuerat imperatū: z introduxit viros domū. Ipsiqz expauerūt dixerūt mutuo. Propter pecuniā quā retulim9 pri9 ī saccis nris·introducti sum9·ut deuoluat in nos calumniā: et violenter subiciat seruituti: z nos et asinos nros. Quāobrem·in ipsis foribus accedentes ad dispensatorē·loquti sunt. Oram9 dne ut audias nos. Iam ante descendim9·ut emerem9 escas:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0053
powered by DWork • Heidelberg University Library

quibꝫ emptis · cū venissemus ad diuer-
sorū · aperuim⁹ saccos nr̄os · ⁊ inuenim⁹
pecuniā in ore saccoꝝ : quā nūc
eodem pondere reportauim⁹ . Sed et
aliud argentū argentū : ut emam⁹ q̄
nobis necessaria sunt . Non est in nr̄a
cōscientia : quis posuerit eā in marsu-
pijs nr̄is . At ille rūdit . Pax vobisc̄ū :
nolite timere . Deus vester et deus pr̄is
vestri · dedit vobis thesauros ī saccis
vestris . Nam pecuniā quam dedistis
mihi : pbatam ego habeo . Eduxitq;
ad eos symeon . Et introductis domū
attulit aquā : ⁊ lauerunt pedes suos :
dedit q; pabulū asinis eoꝝ . Illi vero
parabant munera : donec ingrederet̄
ioseph meridie . Audierant enī q; ibi
comesturi essent panē . Igit̄ ingressus
est ioseph domū suam : obtulerūt q; ei
munera · tenētes ī manibꝫ suis : ⁊ adō-
rauerūt proni in terrā . At ille clemēter
resalutatis eis : interrogauit eos dicens .
Sanusne ē pater vester senex : de quo
dixeratis mihi ? Adhuc vivit ? Qui
rūderūt . Salvus est · seruus tu⁹ pater
noster . Adhuc vivit . Et incurvati ad-
orauerunt eū . Attollens aut̄ ioseph
oculos : vidit beniamin frēm suū uteri-
num · ⁊ ait . Iste ē frater vester parvul⁹ :
de quo dixeratis mihi ? Et rursū . Deꝰ
inquit misereat̄ tui fili mi . Festinauit
q; ī domū · quia cōmota fuerāt viscera
ei⁹ sup̄ fratre suo : et rūpebāt lacrime :
⁊ introiens cubiculū fleuit . Rursumq;
lota facie egressus · cohibuit se : et ait .
Ponite panes . Quibꝫ appositis · seor-
sum ioseph · et seorsū fratribꝫ · egyptijs
quoq; qui vescebāt simul seorsū : illi-
citū est enī egyptijs comedere cū hebreis .
et pharaōnis putant hunusmodi cōuiuiū
sedentes coram eo · p̄mogenit⁹ iuxta
primogenita sua · ⁊ minim⁹ iuxta etatē
suā . Et mirabant̄ inuicē : lūptis parti-
bus q̄s ab eo acceperāt . Maiorq; pars
venit beniamin : ita ut quinq; partibꝫ
excederet . Bibērūtq; ⁊ inebriati sūt cū eo .

Precepit autem ioseph Rum
dispensatori domus sue · dicēs .
Imple saccos eoꝝ frumento quātum
possūt capere : ⁊ pone pecuniā singlōz
in sūmitate sacci . Calicem autē meū
argenteū · ⁊ preciū q̄ dedit tritici : pone
in ore sacci iunioris . Factūq; ē ita . Et
orto mane · dimissi sūt cū asinis suis .
Jamq; urbem exierāt : ⁊ pressērāt pau-
lulū . Tūc ioseph accersito dispēsatore
dom⁹ ait . Surge inquit et psequere vi-
ros : et apprehensis dicito . Quare red-
didistis malū p bono ? Calix quē fu-
rati estis : ipe ē in quo bibit dñs me⁹ ⁊
in quo auguriari solet . Pessimā rem
fecistis . Fecit ille ut iusserat : et apphen-
sis per ordinē locus est . Qui rūderūt .
Quare sic loquit̄ dñs noster : ut seruī
tui tantū flagitij cōmiserint ? Pecuniā
quā inuenim⁹ in sūmitate saccoꝝ
reportauim⁹ ad te de terra chanaan .
Et quomō sequēs ē · ut furati simus
de domo dñi tui aurū vel argentum ?
Apud quēcunq; fuerit inuentū seruoꝝ
tuoꝝ q̄ morietur : ⁊ nos eri⁹
seruī dñi nr̄i . Qui dixit eis . Fiat iuxta
vr̄am sententiā . Apud quēcunq; fuerit
inuentū · ipe sit seru⁹ me⁹ : vos autem
eritis innoxij . Itaq; festinato deponen-
tes in terram saccos : aperuerūt singuli .
Quos scrutatus · incipiens a maiore
usq; ad minimū : inuenit calicem in
sacco beniamin . At illi scissis vestibꝫ
oneratisq; rursū asinis · reversi sunt in
opidū : primusq; iudas cū fratribꝫ in-
gressus ē ad ioseph . Adhuc enī de loco
abierat . Corruēruntq; ante eū pariter ī terrā
corruerūt . Quibꝫ ille ait . Cur sic agere

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0054
powered by DWork • Heidelberg University Library

voluistis? An ignoratis q̄ non sit
similis mei ī augurīādi scientia? Cui
īudas. Quid rīdebimus inquit dño
meo: uel quid loquem: aut iustē pote-
rimus obtendere? Deus inuenit iniq̄ta-
tem seruoꝝ tuoꝝ. Ecce oēs seruī sum⁹
dñi mei: ⁊ nos et apud quē inuentus
ē cyphus. Rīdit ioseph. Absit a me:
ut sic agam. Qui furatus ē cyphū ipe
sit seruus meus: vos autē abite liberi
ad prēm vestrū. Accedens autē .q̄nus
iudas: confidenter ait. Oro dñe audi
me: ut loq̄ar famus tu⁹ verbū ī auribꝫ
tuis: et ne īascaris famlo tuo. Tu es
enī post pharaonē dñs me⁹. Interro-
gasti pri⁹ seruos tuos habens prēm
aut frēm: ⁊ nos rīdim⁹ tibi dño meo.
Est nobis pater senex: ⁊ puer parul⁹
qui ī senectute illi⁹ natus ē: cui⁹ vterin⁹
frater ē mortuus: et ipm solum habet
mater sua: pater vero venere diligit eū.
Dixistiq̄ seruis tuis. Adducite eū ad
me: ⁊ ponam oculos meos sup̄ illū.
Suggessim⁹ tibi dño meo: nō potest
puer relinq̄re prēm suū. Si enī illū di-
miserit morietur. Et dixisti seruis tuis.
Nisi venerit frat vester min⁹ vobiscū:
nō videbitis amplius facie mea. Cū
ergo ascendissem⁹ ad famulū tuū pa-
trem nostrū: narrauim⁹ ei oīa que lo-
cut⁹ est dñs me⁹. Et dixit pater noster.
Reuertimini: ⁊ emite nobis paxillici.
Cui diximꝰ. Nō possum⁹ ire. Si frater
noster minim⁹ descenderit nobiscū. p-
ficiscemur simul: alioquin illo absente
non audem⁹ videre faciē viri. At ille
respondit. Vos scitis q̄ duos filios
genuerit michi vxor mea. Egressus est
unus et dixistis bestia deuorauit eū:
et hucusq̄ non cōparet. Si tuleritis ⁊
istū ⁊ aliquid ei ī via cōtigerit: deduce-
tis canos meos cū merore ad inferos.

Igitur si intrauero ad seruū tuū prēm
nrm ⁊ puer defuerit: cū anima illius ex
huius anima dependeat: videritq̄ eū nō
esse nobiscū: morietur: ⁊ deducēt famuli
tui canos eius cum dolore ad inferos.
Ego .q̄rie seruus tuus sum: qui ī meā
hūc recepi fidē: ⁊ spopondi dicēs. Nisi
reduxero eū: peccā reus ero in prēm meū
omni tpe. Manebo itaq̄ seruus tuus
pro puero ī ministerio dñi mei: ⁊ puer
ascendat cum fratribꝫ suis. Nō enim
possum redire ad prēm absente puero:
ne calamitatis q̄ oppressura est prēm
meum: rebus afflictam. Nu

Non se poterat vltra cohibere io-
seph: multis coram astantibꝫ: unde
precepit ut egrederent̄ cūcti foras: ⁊ null⁹
interesset alien⁹ agnitioni mutue. Ele-
uauitq̄ vocem cū fletu: quā audierūt
egiptij omnisq̄ dom⁹ pharaonis: ⁊
dixit fratribꝫ suis. Ego sū ioseph. Ad-
huc pater meus uiuit? Non poterāt
rūdere frēs: nimio terrore pterriti. Ad
quos ille clementi: accedite inq̄t ad me.
Et cū appropinquassēt .q̄: ego sū ait
ioseph frater vester: quē vēdidistis in
egiptū. Nolite pauere: neq̄ vobis du-
rum esse videat⁹ q̄ vendidistis me ī hāc
regionibꝫ. Pro salute enī vestra misit
me deus ante vos in egiptū. Biennū
est enī q̄ cepit fames esse in terra: ⁊ ad-
huc quīq̄ āni restāt: quibꝫ nec arari
potest nec meti. Premittq̄ me deus
ut reseruemini sup̄ terram: ⁊ escas ad vi-
uendū habere possitis. Non vō cōsi-
lio sed dei volūtate huc missus sum:
qui fecit me q̄si prēm pharaonis: ⁊ do-
minū uniuerse dom⁹ eius: ac principē
in omni terra egipti. Festinate ⁊ ascen-
dite ad prēm meum: et dicetis ei. Hec
mandat filius tu⁹ ioseph. Deus fecit
me dñm uniuerse tre egipti. Descende

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0055
powered by DWork • Heidelberg University Library

ad me ne moreris: ⁊ habitabis ī terra
iessen. Eritq; iuxta me tu et filij tui et fi-
lij filiorū tuoꝝ: oues tue et armenta
tua ⁊ uniuersa que possides: ibiq; te
pascam. Adhuc enī quinq; annī reli-
dui sunt famis: ne et tu pereas ⁊ oīs
domus tua: et oīa que possides. En
oculi vri et oculi frīs mei beniamin vi-
dent: qꝝ os meū loquat ad uos. Nun-
ciate patrī meo uniūsam gloriā meā:
et cuncta que uidistis in egipto. Festi-
nate: et adducite eum ad me. Cunq;
amplexat⁹ recedisset ī collū beniamin
frīs suī fleuit: illo q̄ similiter flente siliter
sup collū eius. Osculatusq; est ioseph
oēs frēs suos: ⁊ plorauit sup singu-
los. Post que: ausi sunt loqui ad eū.
Auditūq; ē et celebri sermone vulgatū
in aula regis: uenerūt frēs ioseph. Et
gauisus est pharao: atq; oīs familia
eius. Dixitq; ad ioseph: ut imperaret
fratribs suis dicēs. Onerātes iumenta
ite ī terrā chanaan et tollite inde prēm
vrīm et cognationem et uenite ad me:
et ego dabo uobis oīa bona egipti ut
comedatis medullā terre. Precipe etiā
ut tollant plaustra de terra egipti: ad
subuectionē paruulorū suoꝝ ac ꝺomꝰ.
Et dicito. Tollite prēm vrīm ⁊ ꝓperate
quantocius uenientes: nec dimittatis
quicq̄ de supellectili vra: qa oēs opes
egipti vre erūt. Fecerūtq; filij isrl ut eis
mandatū fuerat. Quibs dedit ioseph
plaustra secm pharaonis imperiū: et
cibaria in itinere. Singulis q̄ pferri
iussit binas stolas: beniamin vero de-
dit trecentos argēteos cū quinq; stolis
optimis: tantūdem pecunie et uestiū
mittens patri suo: addens eis asinos
decem qui subuehebant ex oīb; diui-
tijs egipti: ⁊ totidem asinas tritici in
itinere panemq; ꝯcātes. Dimisit ergo
frēs suos: ⁊ pficiscentibs ait. Ne iracūdi-
mini ī via. Qui ascendentes ex egipto
venerūt in terrā chanaan ad prēm suū
iacob: ⁊ nūciauerūt ei dicētes. Ioseph
filius tuꝰ uiuit: et ipe dñatur in oīm
terra egipti. Quo audito iacob: q̄si de
graui somno euigilans: tamen non
credebat eis: illi econtra referebāt oīnē
ordinem rei. Cūq; vidisset plaustra et
uniuersa que miserat: reuixit spiritus
eius ⁊ ait. Sufficit michi si adhuc io-
seph filius meus uiuit: vadam ⁊ vide-
bo illum antq̄ moriar. Vlt

Profectusq; isrl' omnibus q̄ habe-
bat: uenit ad puteū iuramenti:
et macta ibi victimas deo patris sui
ysaac: audiuit eū per uisionē nocte vo-
cantem se: et dicente sibi. Iacob iacob.
Cui rīdit. Ecce adsū. Ait illi deꝰ. Ego
sum fortissimꝰ deus patris tui. Noli ti-
mere: sed descende ī egiptū: quia ī gen-
tem magnā faciā te ibi. Ego descendā
tecū illuc: et ego inde adducā te reūten-
tem. Ioseph q̄ ponet manꝰ suas sup
oculos tuos. Surrexit iacob mane a
puteo iuramenti: tulerūtq; eū filij cum
parvulis ⁊ uxoribs suis: in plaustris
que miserat pharao ad portandum
semen: ⁊ oīa que possiderat in terra
chanaan. Venitq; in egiptū cū omni
semine suo: filij eius ⁊ nepotes: filie et
cuncta simul ꝓgenies. Hec sunt autem
noīa filioꝝ isrl: qui ingressi sunt ī egi-
ptū: ipe cū liberis suis. Primogenit⁹
ruben. Filij ruben: enoch ⁊ phallu: et
esrom ⁊ charmi. Filij simeon: iamuhel
et iamin ⁊ ahod et iachin ⁊ saber et
saul filiꝰ chananitidis. Filij leui: ger-
son ⁊ caath ⁊ merari. Filij iuda: her
et onan ⁊ sela ⁊ phares ⁊ zara. Mo-
rui sunt autē her et onan ī terra chana-
an. Natiq; sunt filij phares: esrom et

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0056
powered by DWork • Heidelberg University Library

amul. Filij ysachar: thola ⁊ phua. et
iobab. ⁊ semron. Filij zabulō: sareth.
et thelon. ⁊ idalel. Hij filij lye. quos ge-
nuit in mesopothamia syrie: cū dina
filia sua. Omnes anime filiorū eiꝰ ⁊ filia-
rū triginta tres. Filij gad: sephon. et
aggi. suphi. et esebon. ⁊ suni. ⁊ beri. ⁊
arodi ⁊ areli. Filij aser: iemna. ⁊ iesua.
et iesui. ⁊ beria. sara qꝫ soror eorū. Filij
beria: heber ⁊ melchiel. Hij filij zelphe.
quā dedit laban lye filie sue: ⁊ hos ge-
nuit iacob. sedecim aīas. Filij rachel
uxoris iacob: ioseph ⁊ beniamin. Fa-
ctiqꝫ sunt ioseph filij ī terra egipti: qꝫs
genuit ei asseneth filia phuntfaris sa-
cerdotis eliopoleos. manasses. ⁊ effra-
im. Filij beniamin: hela. et bechor. et
asbel. ⁊ gera. ⁊ naaman. ⁊ iechri. ⁊ rus
menson et ofim. ⁊ ared. Hij filij rachel
quos genuit iacob: oēs anime q̄tuor-
decim. Filij dan: vsan. Filij nepta-
lim: iasiel. ⁊ guni. et ieser ⁊ salem. Hij
filij bale. quā dedit laban rachelī filie
sue: et hos genuit iacob: oēs anime
septem. Cunctaqꝫ anime q̄ ingresse sūt
cū iacob ī egiptū: ⁊ egresse sūt de femo-
re illiꝰ. absqꝫ uxoribus filiorū eiꝰ: sexa-
ginta sex. Filij aūt ioseph. q̄ nati sunt
ei in terra egipti: anime due. Omnes
anime domꝰ iacob. que ingresse sunt
in egiptum: fuere septuaginta. Misit
aūt iacob iudam ante se ad ioseph in
egiptū. ut nūciaret ei: ⁊ ille occurreret
ī iesen. Quo cū peruenisset iūcto ioseph
curru suo. ascendit obuiam patri ad
eundē locū: vidensqꝫ eū. irruit sup collū
eius: et inter amplexus fleuit. Dixitqꝫ
pater ad ioseph. Iam letus moriar
quia vidi faciem tuā: ⁊ superstitem te re-
linquo. Et ille locutꝰ est ad frēs suos:
et ad omnē domū pris sui. Ascendā
et nūciabo pharaoni: dicāqꝫ ei. Frēs
mei et domꝰ pris mei qui erāt in terra
chanaan. venerunt ad me: ⁊ sunt viri
pastores ouiū. curāqꝫ habēt alendoꝝ
gregū. Pecora sua. ⁊ armenta et oīa
que habere potuerūt. adduxerūt secū.
Cūqꝫ vocauerit vos. ⁊ dixerit. qd est o-
pus vrm: rūdebitis. Viri pastores fu-
mus serui tui. ab infantia nra usqꝫ ī p̄-
sens: ⁊ nos ⁊ pres nri. Hec aūt dicēs.
ut habitare possitis ī terra iesen: quia
detestant egiptij oēs pastores ouiū.
Ingressus ergo ioseph: nūci- Xlvij
auit pharaoni dicens. Pater meus ⁊
frēs. oues eoꝝ ⁊ armenta. ⁊ cuncta que
possident. venerūt de terra chanaan: ⁊
ecce ostituit ī terra iesen. Extremos qꝫ
fratrū suoꝝ quīqꝫ viros. cōstituit coram
rege. Quos ille interrogauit. Quid ha-
betis opris? Rūderūt. Pastores ouiū
sumus serui tui: ⁊ nos ⁊ pres nri. Ad
peregrinādū in terrā tuā venim9: quia
nō ē herba gregibꝰ seruoꝝ tuoꝝ. ingra-
uescente fame in terra chanaan. Peti-
musqꝫ ut esse nos iubeas tuos tuos
ī terra iesen. Dixit itaqꝫ rex ad ioseph.
Pater tuꝰ ⁊ frēs tui venerūt ad te. Terra
egipti ī cōspectu tuo ē: in optimo loco
fac eos habitare: ⁊ trade eis terrā iesen.
Nō si nosti ī eis esse viros industrios:
cōstitue illos magistros pecoꝝ meoꝝ.
Post hec introduxit ioseph prēm suū
ad regē: et statuit eū coram eo. Qui bene-
dicens illi: ⁊ interrogatus ab eo. quot
sunt dies annoꝝ vite tue: rūdit. Dies
peregrinatōnis vite mee centū triginta
annoꝝ sunt. parui et mali: et nō que-
nerūt usqꝫ ad dies patrū meorū quibꝰ
peregrinati sūt. Et būdicto rege. egressus
est foras. Ioseph vero patri ⁊ fratribꝰ
suis dedit possessionē in egipto ī opti-
mo tre solo ramesses. ut p̄ceperat pha-
rao: ⁊ alebat eos. omnēqꝫ domū pris

sui·prebens cibaria singulis. In toto
eñ orbe panis deerat: & oppresserat fa-
mes terrã: maxime egipti· & chanaan.
Et quibz omnẽ pecuniã congregauit pro
uenditõne frumenti: & intulit eã in era-
rium regis. Cũq; defecisset emptoribz
pciũ: uenit cuncta egipt9 ad ioseph di-
cens. Da nobis panes. Quare mori-
mur corã te· deficiẽte pecunia? Nullz
ille rñdit. Adducite pecora vra: & dabo
vobis pro eis cibos· si preciũ non ha-
betis. Que cũ adduxissẽt dedit eis ali-
menta pro equis et ouibus et bobus
et asinis: sustentauitq; eos illo anno
pro cõmutatõne pecorũ. Venerunt q̃z
anno sequẽ: & dixerũt ei. Non celamus
dñm nr̃m q9 deficiente pecunia· pecora
simul defecerũt: nec clam te ẽ: q9 absq;
liberis corporibz & terra michil habem9.
Cur ergo morieñ te vidente? Et nos
et terra nr̃a tui erim9. Eme nos i serui-
tutem regiã· & prebe semina: ne pereũte
cultore redigatur terra in solitudinẽ.
Emit igit̃ ioseph omnẽ terrã egipti:
uendẽtibz singulis possessiones suas
pre magnitudine famis. Subiectaq;
eam pharaoni· & cũctos pplos eius· a
nouissimis terminis egipti usq; ad extre-
mos fines ei9 ꝓter terrã sacerdotũ que
a rege tradita fuerat eis: quibz & statu-
ta cibaria ex horreis publicis ꝓbebant̃:
et id circo non sunt cõpulsi vendere
possessiones suas. Dixit ergo ioseph
ad pplos. Ecce ut cernitis & vos et terrã
vr̃am pharao possidet. Accipite semi-
na & serite agros: ut fruges habere pos-
sitis. Quintã partẽ regi dabitis: ꝙ uor
reliquas mitto vobis i sementẽ· & in
cibum familijs & liberis vestris. Qui
rñderũt. Salus nr̃a in manu tua est.
Respiciat nos tantũ dñs noster: & fa-
ciem9 regi. Ex eo tpe usq; i pñtem
diem in uniuersa terra egipti regibus
quĩta pars soluitur: et factũ est ꝙsi in
legem· absq; terra sacerdotali: q̃ libera
ab hac ꝺditione fuit. Habitauit ergo
isrl in egipto· id ẽ in terra ressen & posse-
dit eam: auctusq; est et multiplicat9 ni-
mis: et uixit in ea decẽ & septem annis.
Factiq; sunt omnes dies vite illi9 centũ
quadraginta septem annoz. Cũq; appro-
pinq̃re cerneret diẽ mortis ei9· uocauit
filiũ suũ ioseph: & dixit ad eũ. Si inue-
ni gratiã in cõspectu tuo· pone manũ
tuã sb femore meo· et facies michi mi-
sericordiã et veritatẽ: ut non sepelias
me i egipto· sed dormiã cũ patribz meis:
et auferas me de terra hac· cõdasq; me
in sepulcro maioz. Cui rñdit ioseph.
Ego faciam quod iussisti. Et ille: iura
ergo mihi. Quo iurante: adora-
uit isrl dñm· uersus ad lecti caput.

Flum

Ipis itaq; transactis nũciatũ est ioseph: q9 egrotaret
pater suus. Qui assumptis duobus
filijs manasse et effraim: ire pperexit.
Dictumq; est seni. Ecce filius tuus io-
seph uenit ad te. Qui confortatus se-
dit in lectulo. Et ingresso ad se ioseph
ait. Deus omnipotens apparuit michi
in luza· que est in terra chanaan: bene-
dixitq; michi· et ait. Ego te augebo et
multiplicabo: & faciã te i turbas pploz.
Daboq; tibi terrã hanc· et semini tuo
post te: i possessionẽ sempiternã. Duo
ergo filij tui qui nati sunt tibi in terra
egipti· anteq; hue veniret ad te mei erũt
effraim & manasses: sicut symeon & ru-
ben reputabũtur michi. Reliquos au-
tem quos genueris post eos tui erũt:
et noie fratrũ suoz vocabũtur i posses-
sionibz suis. Michi enim q̃ndo veniẽti
de mesopotamia· mortua ẽ rachel in
terra chanaan: in ipso itinere. Cumq;

uerunt tps. Et ingrediebat effratam: et
sepelierunt eā iuxta uiam effrathe: q̄ alio
nōie uocabat bethleem. Videns aūt
filios eius: dixit ad eū. Qui sunt isti?
Rndit. Filij mei sunt: quos donauit
michi dñs i hoc loco. Adduc inquit
eos ad me: ut benedicam illis. Oculi
eni isrl caligabāt pre nimia senectute:
et clare uidere nō poterat. Applicatosq;
ad se deosculatus: et circūpletens: dixit
ad filiū suū. Nō sum fraudat⁹ aspectu
tuo: insup ostendit michi deus semen
tuū. Cumq; tulisset eos ioseph de gre-
mio pris: adorauit pronus i terram:
et posuit effraim ad dexterā suā id ē ad
sinistrā isrl: manasses uero in sinistra
sua ad dexterā scilicet pris: applicuitq;
ambos ad eū. Qui extendens manū
dexterā: posuit sup caput effraim mi-
noris frīs: sinistram aūt super caput
manasse: qui maior natu erat: cōmu-
tans manus. Bñdixitq; iacob filios
ioseph: et ait. Deus i cui⁹ ospectu ambu-
lauerūt patres mei abraham et ysaac:
deus q̄ pascit me ab adolescentia mea
usq; in p̄sentem di: angelus qui eruit
me de cunctis malis: benedicat puerīs
istis: et inuocetur sup eos nomē meū
noīa q; p̄m meor abraham et ysaac:
et crescant in multitudine sup terram.
Videns aūt ioseph q; posuisset pater
suus dexteram manū sup caput effra-
im: grauiter accepit. Et apprehensam
manū patris: leuare conat⁹ ē: de capi-
te effraim: et transferre super caput ma-
nasse. Dixitq; ad p̄m. Non ita cōue-
nit pater: q̄a hic est p̄mogenit⁹. Pone
manū dexteram sup caput ei⁹. Qui renu-
ens ait. Scio fili mi scio. Et iste quip-
pe erit i ppls: et multiplicabit̄: sed frat
ei⁹ minor maior erit illo: et semen illi⁹
crescet in gentes. Benedixitq; eis in ipe
illo dicens. In te benedicetur isrl: atq;
dicet. Faciat tibi de⁹ sicut effraim et si-
cut manasse. Cōstituitq; effraim ante
manassen. Et ait ad ioseph filiū suū.
Ecce ego morior: et erit de⁹ vobiscū: et re-
ducet vos ad terrā p̄rum vrōz. Do tibi
partē unā extra frēs tuos: quā tuli de
manu amorrei in gladio et arcu meo.

Vocauit autem iacob xlix
filios suos: et ait eis. Cōgregamini: ut annūciem que uentura sunt
vobis i diebs nouissimis. Congrega-
mini et audite filij iacob: audite isrl
p̄rem vrm. Ruben primogenit⁹ me⁹.
Tu fortitudo mea: et principiū doloris
mei. Prior in donis: maior i imperio.
Effusus es sicut aqua. Non crescas:
q̄a ascendisti cubile patris tui: et ma-
culasti stratū ei⁹. Symeon et leui frēs:
vasa iniquitatis bellantia. In cōsiliū
eor non veniat anima mea: et in cetu
illor nō sit gloria mea: quia i furore
suo occiderūt virū: et in voluntate sua
suffoderunt murū. Maledictus furor
eor quia pūax: et indignatō eor q̄a
dura. Dividam eos i iacob: et dispgā
eos in isrl. Juda: te laudabūt frēs tui.
Manus tue in ceruicibus inimicorū
tuor: adorabūt te filij p̄ris tui. Catu-
lus leonis iuda. Ad predam fili mi
ascendisti: requiescens accubuisti ut leo:
et q̄si leena. Quis suscitabit eū? Non
auferet sceptrū de iuda: et dux de femo-
re ei⁹: donec veniat qui mittendus ē:
et ipe erit expectatō gentiū. Ligās ad
vineam pullum suū: et ad vitem o fili
mi asinam suā. Lauabit in vino sto-
lam suā: et i sanguine uue palliū suū.
Pulciores sūt oculi ei⁹ vino: et dētes
eius lacte candidiores. Zabulon in
litore maris habitabit: et in statione
nauium: pringens usq; ad sydonem.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0059
powered by DWork • Heidelberg University Library

Ysachar asinus fortis: accubãs inter terminos. Vidit requiẽ q̃ esset bona: et terrã q̃ optima: et supposuit humerum suũ ad portandũ: factusq; ẽ tributis seruiẽs. Dan iudicabit pplm suũ: sicut ⁊ alia tribus in isrl. Fiat dan coluber in via: cerastes ĩ semita: mordẽs ungulas equi: ut cadat ascensor eius retro. Salutare tuũ expectabo domine. Gad accinctus pliabit ante eũ: et ipe accinget retrorsũ. Aser pinguis panis eius: ⁊ pbebit delicias regibꝫ. Neptalim ceruus emissus: et dans eloquia pulcritudinis. Filꝰ accrescẽs ioseph: filius accrescens ⁊ decorꝰ aspectu. Filie discurrerũt sup murꝫ: sed exasperauerũt eũ ⁊ iurgati sũt: inuiderũtq; illi habẽtes iacula. Sedit ĩ forti arcus eius: et dissoluta sunt vincla brachiorꝫ ⁊ manuũ illius: per manus potentis iacob. Inde pastor egressus ẽ: lapis isrl. Deꝰ patris tui erit adiutor tuus: ⁊ oñipotens bñdicet tibi bñdictionibꝫ celi desuper: bñdictionibꝫ abissi iacentis deorsũ: bñdictionibus vberũ ⁊ vulue. Benedictiones patrũ tuorũ: corroborate sunt bñdictionibus patrũ eiꝰ: donec veniret desiderium collium eternorꝫ. Fiant in capite ioseph et in vertice nazarei: inter fratres suos. Beniamin lupus rapax: mane comedet predam: et vespere diuidet spolia. Omnes hii in tribubus israhel duodecim. Hec locutꝰ ẽ eis pater suus: bñdixitq; singulis bñdictionibus pprijs: ⁊ pcepit eis dicẽs. Ego cõgregor ad pplm meũ. Sepelite me cũ patribꝫ meis ĩ spelũca duplici: que est in agro: ephron ethei contra mambre ĩ terra chanaan: quã emit abraham cum agro: ab ephron ethео in possessionẽ sepulcri. Ibi sepelierũt eũ: ⁊ saram vxorẽ eiꝰ. Ibi sepultꝰ est ysaac: cũ rebecca cõiuge sua. Ibi et lya condita iacet. Finitisq; mandatis quibus filios instruebat: collegit pedes suos super lectulum ⁊ obiit: appositusq; est ad populum suum.

Quod cernens ioseph: ruit sup faciem patris: fleus ⁊ deosculans eũ: precepitq; medicis: ut aromatibus condirent patrem. Quibꝫ iussa complentibus: transierũt ꝯ draginta dies. Iste quippe mos erat cadauerũ condiendorũ. Fleuitq; eũ egiptus septuaginta diebꝫ. Et expleto planctus tpe: locutus est ioseph ad familiã pharaonis. Si inueni gratiã in conspectu vro: loquimini in auribus pharaonis: eo q̃ pater meꝰ adiurauerit me: dicens. Ecce morior: in sepulcro meo quod fodi michi in terra chanaan: sepelies me. Ascendã igitur et sepeliã patrem meũ: ac reuertar. Dixitq; ei pharao. Ascende ⁊ sepeli patrem tuum: sicut adiuratus es. Quo ascendente: ierunt cũ eo omnes seniores domus pharaonis: cũctiq; maiores natu terre egipti: domus ioseph cũ fratribus suis ablq; paruulis: ⁊ gregibus atq; armentis: que dereliquerunt ĩ terra iessen. Habuit qꝫ ĩ comitatu currus et equites et facta est turba nõ modica: venerũtq; ad aream atad: que sita est trãs iordanẽ: vbi celebrãtes exequias planctu magno: atq; vehemẽti: impleuerũt septem dies. Qꝺ cũ vidissent habitatores terre chanaã: dixerũt. Planctus magnꝰ ẽ iste egiptijs. Et idcirco vocatum est nomen loci illius: planctus egipti. Fecerunt ergo filij iacob sicut pceperat eis: ⁊ portantes eũ in terrã chanaan: sepelierũt eũ in spelunca duplici: quã emerat abrahã cũ agro in possessionẽ sepulcri: ab ephron ethео contra faciẽ mambre. Reuersusq; ioseph in egiptũ cũ fratribus suis ⁊ oñi

comitatu: sepulto pre. Quo mortuo: timētes frēs ei⁹ et mutuo colloquētes. ne forte memor sit iniurie quā passus est: et reddat nobis oīe malū qđ fecimus: mandauerūt ei. Pater tuus pcepit nobis antequ moreret: ut hec verba tibi diceremꝰ. Obsecro ut obliuiscaris sceleris fratrū tuorū: et pctī atq; malicie quā exercuerūt in te. Nos q̄q oramus: ut seruo dei patris tui dimittas iniquitatem hanc. Quibus auditis fleuit ioseph: venerūtq; ad eū frēs sui: et proni adorantes in terrā dixerunt. Serui tui sumꝰ. Quibs ille rūdit. Nolite timere. Num dei possumꝰ resistere voluntati? Vos cogitastis de me malū: sed deus vertit illud in bonū: ut exaltaret me sicut in p̄senti uidetis: et saluos faceret multos populos. Nolite timere. Ego pascā vos: et parvulos vros. Cōsolatusq; eos: et blande: et leuiter est locut⁹: et habitauit in egipto cū oīa domo pris sui. Vixitq; centūdecem annis: et vidit effraim filios usq; ad tertiā generationē. Filij q̄q machir filij manasse: nati sunt in genibs ioseph. Quibs trāsactis: locut⁹ ē fratribus suis. Post mortem meam deus visitabit vos: et asportare vos faciet de terra ista: ad terram quā iurauit abraham: ysaac: et iacob. Cūq; adiurasset eos atq; dixisset: deus visitabit vos: asportate ossa mea vobiscū de loco isto: mortuus est: expletis centūdecem vite sue annis: et conditus aromatibs: repositus est in loculo in egipto.

Incipit Exodus capitu⁹ .i.

Hec sūt noīa filioꝝ isrl: qui ingressi sunt in egiptū cū iacob. Singuli cum domibs suis intrauerunt. Ruben: symeon: leui: iudas: ysachar: zabulon: et beniamin: dan et nepthalim: gad et aser. Erāt igit̄ oēs anime eorū q̄ ingressi sunt de femore iacob: septuaginta. Ioseph autem in egipto erat. Quo mortuo et vniuersis fratribs ei⁹ omniq; cognatione sua: filij isrl crescebant: et ēsi germinantes multiplicati sunt: ac roborati nimis impleuerūt terrā. Surrexit interea rex nouus super egiptū: qui ignorabat ioseph. Et ait ad pplm suū. Ecce pplus filioꝝ isrl multus: et fortior nobis est. Venite sapienter opprimamꝰ eū: ne forte multiplicet: et si ingruerit cōtra nos bellū: addatur inimicis nostris: expugnatisq; nobis: egrediat de terra. Preposuit itaq; eis magistros operū: ut affligerent eos oneribs. Edificauerūtq; urbes tabernaculoꝝ pharaoniphiton et ramasses. Quantoq; opprimebant eos: tantomagis multiplicabantur: et crescebant. Oderātq; filios isrl egiptij: et affligebant illudentes et inuidentes eis: atq; ad amaritudinē pducebāt vitā eoꝝ operibs duris luti et laterū: omniq; famulatu quo i terre operibs p̄mebant. Dixit aūt rex egipti obstetricibus hebreoꝝ: quaꝝ una vocabatur sephora: altera phua: p̄cipiens eis. Quādo obstetricabitis hebreas: et partus tempus aduenerit: si masculus fuerit interficite eū: si femina reseruate. Timuerūt aūt obstetrices deū: et non fecerūt iuxta p̄ceptum regis egipti: sed cōseruabāt mares. Quibus accersitis ad se rex ait. Quid nā ē hoc qđ facere voluistis: ut pueros seruaretis? Que rūderūt. Non sunt hebree: sicut egiptie mulieres. Ipse enī obstetricandi habēt sciētiā: et priusq; veniamus ad eas parūt. Bene ergo fecit dūs obstetricibus: et crevit pplus: roboratusq; ē nimis

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0061
powered by DWork • Heidelberg University Library

Et quia timuerūt obstetrices deū: edi-
ficauit eis domos. Precepit ergo pha-
rao omni pplo suo dicēs. Quidquid
masculini sexus natū fuerit in flumen
proicite: quidquid femininī reseruate.
Egressus est post hec vir de
domo leui ⁊ accepit uxorē filiā
Leui: que cōcepit ⁊ peperit filiū: ⁊ vidēs
eum elegantē abscōdit tribz mensibz.
Cūqz iam celare nō posset. sūpsit fiscel-
lam scirpeā. et liniuit eam bitumīe ar
pice: posuitqz intus infantulū. ⁊ expo-
suit eū in caretto ripe fluminis: stante
procul sorore ei⁹ ⁊ considerāte euentū
rei. Ecce autē descendebat filia pharao-
nis ut lauaretur ī flumine: ⁊ puelle
eius gradiebant̄ per crepidinem aluei.
Que cū vidisset fiscellā in papirione-
misit unā e famulabz suis: et allatā
aperiēs reperitqz ī ea parvulū vagien-
tem: miserta eius ait. De infantibus
hebreoz ē hic. Cui soror pueri: vis in-
quit ut vadā. ⁊ vocē tibi mulierē hebreā
que nutrire possit infantulū? Rūdit.
Vade. Perrexit puella: ⁊ vocauit ma-
trem suā. Ad quā locuta filia pharao-
nis: accipe ait puerū istum. et nutri
michi: ego dabo tibi mercedem tuam.
Suscepit mulier ⁊ nutriuit puerū: adul-
tumqz tradidit filie pharaonis. Quē
illa adoptauit in locū filij: vocauitqz
nomē ei⁹ moyses. dicēs: quia de aqua
tuli eum. In diebz illis postq̄z creuerat
moyses egressus ē ad frēs suos: vidit
q̄z afflictionē eoz: ⁊ virū egyptiū percu-
tientem quēdam de hebreis fratribz suis.
Cūqz circūspexisset huc atqz illuc. ⁊ nullū
adesse vidisset: percussū egyptiū abscon-
dit arenis. Et egressus die altero. con-
spexit duos hebreos rixantes: dixitqz
ei qui faciebat iniuriā. Quare percutis
proximū tuū? Qui respondit. Quis
constituit te principem et iudicē super
nos? Nūquid occidere me tu vis. sicut
heri occidisti egyptium? Timuit moyses et
ait. Nuq̄ palam factū est verbū istud?
Audiuitqz pharao verbū istud: et que-
rebat occidere moysen. Qui fugiens
de aspectu ei⁹. moratus est in terra ma-
dian: et sedit iuxta puteū. Erant aūt
sacerdoti madian septē filie. que venie-
rant ad hauriendā aquā: ⁊ impletis
canalibz. adaquare cupiebāt greges
patris sui. Supuenere pastores: ⁊ eiece-
runt eas. Surrexitqz moyses: et defen-
sis puellis adaquauit oues eaz. Que
cū reuertissent ad patrē suū: dixit
ad eas. Cur velocius venistis solito?
Dixerūt. Vir egypti⁹ liberabit nos de
manu pastoz. Insup ⁊ hausit aquā
nobiscū: potūmqz dedit ouibz. At ille:
ubi est inquit? Quare dimisistis ho-
minē? Vocate eū ut comedat panē. Ju-
rauit ergo moyses q̄ habitaret cū eo.
Accepitqz sephorā filiā eius uxorem:
q̄ peperit ei filiū: quē vocauit gersan.
dicēs. Aduena fui ī terra aliena. Alter
vero peperit: quē vocauit eliezer. dicēs.
Deus enī patris mei adiutor me⁹: ⁊ eri-
puit me de manu pharaonis. Post
multū vero temporis mortuus est rex
egypti. Et ingemiscentes filij isrl̄ ꝓpter
opera. ascenderant̄ sunt. Ascenditqz cla-
mor eoz ad deū ab operibz: ⁊ audiuit
gemitū eoz: ac recordat⁹ est federis q̄
pepigit cū abrahā. ysaac. ⁊ iacob. Et
respexit dñs filios isrl̄: ⁊ cognouit eos.
Moyses autē pascebat oues
socero suo. sacerdotis madi-
an. Tunqz minasset gregem ad inte-
riora deserti: venit ad montē dei oreb.
Apparuitqz ei dñs in flamma ignis
de medio rubi: et videbat q̄ rubus
arderet. et nō combureret. Dixit ergo

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0062
powered by DWork • Heidelberg University Library

moyses. Vadam & videbo visionem
hanc magnā: ꝙre nō comburat rub⁹.
Cernens aūt dñs ꝙ ꝓgeret ad videndum: vocauit eū de medio rubi & ait.
Moyses moyses. Qui rūdit. Ille. At
ille: nō appropies inquit huc. Solue
calciamentū de ꝑdibz tuis. Locꝰ enī in
quo stas terra sancta est. Et ait. Ego
sum deus ꝓris tui deus abraham et
deus ysaac & deus iacob. Abscondit
moyses faciem suā. Non enī audebat
aspicere contra deū. Cui ait dñs. Vidi
afflictionē ꝑpli mei in egipto: et clamorem eiꝰ audiui: ꝓpter duriciā eoz qui
ꝓsunt operibz. Et sciēs dolorē eiꝰ descendi ut liberē eū de manibz egiptioz: et
educam de terra illa: in terrā bonā et
spaciosā in terrā ꝙ fluit lacte et melle:
ad loca chananei & cethei & amorrei &
pherezei et euei et iebusei. Clamor ergo filioz isrl venit ad me: viditqz afflictionē eoz qua ab egiptijs opprimūt.
Sed veni & mittā te ad pharaonē: ut
educas ꝑplm meū filios isrl de egipto.
Dixitqz moyses ad deū. Quis sū ego
ut vadam ad pharaonē & educā filios
isrl de egipto? Qui dixit ei. Ego ero tecum: et hoc habebis signū ꝙ miserim
te. Cum eduxeris ꝑplm meū de egipto:
immolabis deo sup montē istū. Ait
moyses ad deū. Ecce ego vadam ad
filios isrl & dicā eis. Deus patrū vroz
misit me ad vos. Si dixerit michi qđ
est nomē eiꝰ: quid dicā eis? Dixit dñs
ad moysen. Ego sum ꝙ sum. Ait. Sic
dices filijs isrl. Qui est: misit me ad
vos. Dixitqz iterū deus ad moysen. Hec
dices filijs isrl. Dominus deus patrū
vroz deus abraham & deus ysaac & deus iacob misit me ad vos. Hoc nomen michi est in eternū: et hoc memoriale meū i generatione & generationē.
uade & congrega seniores isrl & dices ad
eos. Dñs deus patrū vroz apparuit
michi: deus abraham et deus ysaac
et deus iacob dicēs. Visitans visitaui
vos et vidi oīa que accidetūr vobis
in egipto: & dixi ut educā vos de afflictione egipti in terrā chananei & cethei
et amorrei & pherezei et euei & iebusei
ad terrā fluentem lacte & melle: & audient vocē tuā. Ingredierisqz tu & seniores isrl ad regem egipti: & dices ad eū.
Dñs deꝰ hebreoz vocauit nos. Ibimꝰ
viam triū dierz i solitudinē: ut immolemꝰ dño deo nro. Sed ego scio ꝙ nō
dimittet vos rex egipti ut eatis: nisi
per manū validā. Extendāqz manū
meā et ꝑcutiā egiptū in cūctis mirabilibz meis ꝙ facturus sum i medio eoz:
post hec dimittet vos: dabozqz gratiam
ꝑplo huic coram egiptijs. Et cum egrediemini non exibitis vacui: sed postulabit mulier a vicina sua & ab hospita
sua: vasa argentea et aurea ac vestes
ponetisqz eas super filios et filias vestras: et spoliabitis egiptum.

Respondens moyses ait. Nō credent michi: neqz audient vocem
meam: sed dicent non apparuit tibi
dñs. Dixit ergo ad eum. Quid est qđ
tenes i manu tua? Respondit. Virga.
Dixitqz dñs. Proice eā in terrā. Proiecit & versa ē in colubrū: ita ut fugeret
moyses. Dixitqz dñs. Extende manū
tuā & apphende caudā eiꝰ. Extendit &
tenuit: versaqz est in virgā. Vt credāt
inquit ꝙ apparuerit tibi deus patrum
tuoz: deus abraham & deus ysaac &
deus iacob. Dixitqz dñs rursū. Mitte
manū tuā i sinū tuū. Quā cū misisset
in sinū: ptulit leprosā ad instar niuis.
Retracte ait manū tuā in sinū tuū. Retraxit & ptulit iterū: & erat similis carni

relique. Si non crediderint inquit tibi neq; audierit vocē signi pōris: credent verbo signi sequentis. Qđ si nec duobs quidem hijs signis crediderint neq; audierint vocem tuā: sume aquā fluminis & effunde eā sup aridā: & quidquid hauseris de flumine vertet in sanguinem. Ait moyses. Obsecro domine non sum eloquens ab heri et nudiustertij: et ex quo locut9 es ad seruū tuū: impediti oris et tardioris lingue sum. Dixit dñs ad eū. Quis fecit os hoīs aut quis fabricat9 est mutū et surdū videntē & cecū? Nōne ego? Perge igit et ego ero in ore tuo: docebog; quid loquaris. At ille: obsecro dñe inquit: mitte quē missurus es. Irat9 dñs in moysen ait. Aaron frater tuus leuites? scio q eloquens sit. Ecce ipse egredietur in occursum tuū: vidensq; te letabitur corde. Loquere ad eum: et pone verba mea in ore eius: & ego ero in ore tuo & in ore illius: et ostendam vobis quid agere debeatis. Et ipe loquetur pro te ad pplm: et erit os tuū: tu aūt eris ei in hijs que ad deū ptinent. Virgam q̄q hanc sume in manu tua: in qua facturus es signa. Abijt moyses: & reuersus ē ad iethro socerū suū. Dixitq; ei. Vadā et reuertar ad fratres meos in egiptū: ut videā si adhuc viuāt. Cui ait iethro. Vade in pace. Dixit ergo dñs ad moysen in madian. Vade et reuertere in egiptum. Mortui enī sunt oēs q̄ querebāt aiam tuā. Tulit ergo moyses uxorem suā & filios suos: et imposuit eos super asinū: reuersusq; est in egiptū: portans virgam dei in manu sua. Dixitq; ei dñs reūtenti in egiptū. Vide: ut oīa ostenta que posui in manu tua facias corā pharaone. Ego indurabo cor ei9: & nō dimittet pplm. Dicesq; ad eū. Hec dicit dñs. Filius meus pmogenitus israhel. Dixi tibi. Dimitte filiū meū ut seruiat michi: & noluisti dimittere eū. Ecce ego interficiā filiū tuū primogenitū. Cūq; esset in itinere in diuersorio occurrit ei dñs: et volebat occidere eū. Tulit illico sephora acutissimam petram: & circūcidit prepucium filij sui. Tetigitq; pedes ei9: et ait. Sponsus sanguinū tu michi es. Et dimisit eū postq̄ dixerat: sponsus sanguinū tu michi es: ob circūcisionem. Dixitq; dominus ad aaron. Vade in occursum moysi in desertū. Qui pgressus obuiā ei in montē dei: et osculat9 est eū. Narrauitq; moyses aaron omnia verba dñi: pro quibus miserat eum: et signa que mandauerat. Venerūtq; simul & congregauerūt cūctos seniores filioq; isrl: locutusq; ē aaron omnia verba que dixerat dñs ad moysen: et fecit signa corā pplo: et credidit ppls. Audierūtq; q̄ visitasset dñs filios israhel: & q̄ respexisset afflictionem illoq;: & proni adorauerūt.

Post hec ingressi sūt moyses & aaron: & dixerūt pharaoni. Hec dicit dñs de9 israhel. Dimitte pplm meū: ut sacrificet michi in deserto. At ille respondit. Quis est dñs: ut audiā vocē eius: & dimittā israhel? Nescio dñm: & israhel nō dimittā. Dixerūtq;. Deus hebreoq; vocauit nos: ut eam9 viam trium dierū in solitudinem: & sacrificem9 domino deo nostro: ne forte occidat nobis pestis aut gladius. Ait ad eos rex egipti. Quare moyses & aaron solicitatis pplm ab operibs suis? Ite ad onera vestra. Dixitq; pharao. Multus est pplus terre. Videtis q̄ turba surrexerit: quantomagis si dederitis eis requiem ab operibs? Precepit ergo in die illo prefectis operū et exactoribus

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0064
powered by DWork • Heidelberg University Library

pli dicēs. Nequaq̄ ultra dabitis paleas pplo ad cōficiendos lateres sicut prius: sed ipi vadant-et colligant stipulas: et mensuram laterum quam prius faciebant-imponetis super eos-nec minuetis quicq̄. Vacāt enī: ⁊ idcirco vociferant-dicentes. Eam⁹ et sacrificemus deo nostro. Opprimantur operibꝫ-et expleāt ea:ut nō acquiescāt verbis mendacibꝫ. Igit egressi prefecti operum ⁊ exactores-ad pplm dixerunt. Hec dicit pharao. Nō do vobis paleas. Ite et colligite vbi inuenire poteritis:nec minuet quicq̄ de opere vro. Dispersusq̄ est pplus in omnē terrā egipti: ad colligendas paleas. Prefecti q̄ operū-instabāt dicentes. Cōplete op⁹ vestrū quotidie:ut prius facere soletis quādo dabātur vobis palee. Flagellatiq̄ sunt q̄ p̄erant operibꝫ filiorū isrl: ab exactoribꝫ pharaonis dicētibꝫ. Quare non implestis mensurā laterū sicut prius: nec heri nec hodie? Venerūtq̄ p̄positi filioꝝ isrl: ⁊ vociferati sūt ad pharaonē dicentes. Cur ita agis cōtra tuos tuos? Palee nō dant̄ nobis: ⁊ lateres subito imperant̄. Ecce famuli tui flagellis cedimur: ⁊ iniuste agitur contra pplm tuum. Qui ait. Vacatis otio et idcirco dicitis. Eam⁹ et sacrificemus dño. Ite ergo ⁊ operamini. Palee nō dabūtur vobis: et reddetis consuetum numerū laterū. Videbātq̄ se p̄positi filioꝝ isrl in malū: eo q̄ diceret̄ eis nō minuetur quicq̄ operis de lateribus per singlos dies. Occurrēruntq̄ moysi ⁊ aaron q̄ stabant ex aduso-egredientes a pharaone: ⁊ dixerūt ad eos. Videat dñs ⁊ iudicet: quī fecere fecistis odorē nrm coram pharaone ⁊ suis ei⁹: et p̄buistis ei gladiū ut occideret nos. Reuersusq̄ est moyses ad dñm-et ait. Dñe: cur afflixisti pplm istū? Quare misisti me? Ex eo enim quo ingressus sum ad pharaonē ut loquerer ex nōie tuo-afflixit pplm istū: ⁊ nō liberasti eos. Dixitq̄ dñs ad moysen. Nūc videbis que facturus sum pharaoni. Per manū enī fortē dimittet eos: ⁊ in manu robusta eiciet illos de terra sua. Locutusq̄ ē dñs ad moysen dicēs. Ego dñs-qui apparui abraham-ysaac-⁊ iacob-in deo oīpotente: ⁊ nomē meū adonay nō indicaui eis. Pepigiq̄ fedus cū eis ut darē eis terrā chanaā: terrā peregrinatiōnis eoꝝ in qua fuerūt aduene. Ego audiui gemitū filiorū isrl quo egyptij oppressērūt eos: ⁊ recordatus sum pacti mei. Ideo dic filijs isrl. Ego dñs-qui educā vos de exacticulo egyptioꝝ-et eruā de seruitute-ac redimā in brachio excelso ⁊ iudicijs magnis: et assumā vos michi in pplm: ⁊ ero vester de⁹. Et scietis q̄a ego sum dñs de⁹ vester-qui eduxerim vos de exacticulo egyptioꝝ: ⁊ induxerim vos in terram-super quā leuaui manū meā-ut darem eam abraham-ysaac-et iacob: daboq̄ illā possidendā vobis-ego dñs. Narrauit ergo moyses dīa filijs isrl: qui non acquieuerūt ei: propt̄ angustiā spiritꝰ-⁊ opus durissimū. Locutusq̄ ē dñs ad moysen dicens. Ingredere ⁊ loquere ad pharaonem regem egipti: ut dimittat filios isrl de terra sua. Rādit moyses coram dño. Ecce filij isrl nō audiunt me. Et quomō audiet pharao-p̄sertim cū incircūcisus sim labijs? Locutusq̄ ē dñs ad moysen ⁊ aaron: ⁊ dedit mandatū ad filios isrl et ad pharaonem regem egipti: ut educerēt filios isrl de terra egipti. Isti sūt principes domoꝝ p familias suas. Filij ruben p̄mogeniti isrl:

enoch et phallu·et hrom et charmi. Iste
cognationes ruben. Filij symeon: ia-
muel·z iamin·z aod·z lachim·z soer·
et saul filij chananitidis. Hec pgenies
symeon. Et hec nomia filiorz leui·per co-
gnatones suas: gerson·z caath·z me-
rari. Anni aute vite leui fuerunt centũ
triginta septem. Filij gerson·lobni z se-
mei per cognatones suas. Filij caath:
amram z ysuar z hebron z oziel. An-
ni quoqz vite caath centũ triginta tres.
Filij merari: mooli et musi. Hec co-
gnatones leui·per familias suas. Ac-
cepit autem amram uxorẽ iochabeth
patruelem suã: que peperit ei aaron·et
moysen et mariam. Fuerũtqz ãni vite
amram centum triginta septem. Filij
quoqz ysuar: chore z napheg·z zechri.
Filij quoqz oziel: misael z elisaphan z
sechri. Accepit aute aaron uxorẽ elisa-
beth filiã aminadab·sororẽ naason:
que peperit ei nadab·z abiu·z eleazar·
et ythamar. Filij quoqz chore: aser·et
helchana z abiasab. Hec sunt cogna-
tones choritaz. At vero eleazar filij
aaron accepit uxorẽ de filiabz phutiel:
que pperit ei phinees. Hij sunt princi-
pes familiaz leuiticaz p cognationes
suas. Iste est aaron et moyses: quibz
pcepit dñs ut educerẽt filios isrl·de ter-
ra egipti per turmas suas. Hij sũt qui
locuti ad pharaonẽ regem egipti: ut
educãt filios isrl·de egipto. Iste ẽ moy-
ses z aaron: in die qua locut9 est dñs
ad moysen in terra egipti. Et locutus
est dñs ad moysen dicens. Ego domi-
nus. Loquere ad pharaonẽ regẽ egi-
pti·oĩa q̃ loquor tibi. Et ait moyses
coram dño. Ecce incircũcisus labijs sum.
Quomodo audiet me pharao? M
Dixitqz dñs ad moysen. Ecce cõsti-
tui te deũ pharaonis: et aaron
frater tuus erit pphera tuus. Tu loque-
ris ei oĩa que mando tibi: et ille lo-
quetur ad pharaonem: ut dimittat
filios isrl de terra sua. Sed ego indu-
rabo cor eius·et multiplicabo signa
et ostenta mea in terra egipti·z nõ au-
diet vos. Immittãqz manũ meã sup
egiptũ et eduram exercitũ meũ·z pplm
meũ filios isrl·de terra egipti·p iudicia
maxima. Et sciẽt egipti·qã ego sum
dñs·qui extenderim manũ meã·super
egiptũ: z eduxerim filios isrl·de medio
eoz. Fecit itaqz moyses z aaron: sicut
pceperat ei dñs·ita egerũt. Erat autem
moyses octoginta annorũ·et aaron
octogintariũ: quãdo locuti sunt ad
pharaonẽ. Dixitqz dñs ad moysen
et aaron. Cum dixerit vobis phara-
o ostẽdite nobis signa: dices ad aaron.
Tolle virgam tuã·et pice eam coram
pharaone: ac vertatur in colubrum.
Ingressi itaqz moyses z aaron ad pha-
raonem: fecerũt sicut preceperat dñs.
Tulitqz aaron virgã coram pharaone
et seruis eius: que versa est in colubrũ.
Vocauit aũt pharao sapientes z ma-
leficos: z fecerũt et ipsi p incãtatones
egipciacas et archana quedam similiter.
Proiecerũtqz singli virgas suas: que
versæ sunt in dracones. Sed devora-
uit virga aaron virgas eoz. Indura-
tusqz ẽ cor pharaonis: z nõ audiuit
eos sicut pceperat dñs. Dixit aũt dñs
ad moysen. Ingrauatũ est cor pharao-
nis: z nõ vult dimittere pplm. Vade
ad eũ mane. Ecce egredietur ad aquas.
Et stabis in occursum ei9 sup ripam
fluminis: z virgã que conversa est in
draconẽ·tolles in manu tua: dicesqz
ad eum. Dñs deus hebreoz misit me
ad te dicens. Dimitte pplm meũ ut sa-
crificet mihi in deserto: z usqz ad pnsẽ-

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0066
powered by DWork • Heidelberg University Library

audire me noluisti. Hec igitur dicit dñs. In hoc scies q̃ sim dñs. Ecce ego cũtia virga que ī manu mea ē aquã fluminis: et vertentur ī sanguinē. Pisces quoq; qui sunt in fluuio morientur: et cõputrescent aque: et affligentur egipti bibẽtes aquã fluminis. Dixit q̃ dñs ad moysen. Dic ad aaron. Tolle virgam tuã et extende manũ tuã sup aquas egipti et sup fluuios eor et riuos et paludes et oẽs lacus aquar ut vertant ī sanguinẽ: et sit cruor ī oĩ terra egipti tam in ligneis vasis q̃ in saxeis. Fecerunt q̃ moyses et aaron sicut p̃ceperat dñs. Et eleuans virgam percussit aquã fluminis coram pharaone et seruis eius: que versa est ī sanguinem: et pisces qui erant in flumine mortui sunt. Computruitq; fluuius: et non poterãt egipti bibere aquã fluminis: et fuit sanguis ī tota terra egipti. Fecerunt q̃ similiter malefici egiptior in incãtationibus suis. Et indurata ē cor pharaonis: nec audiuit eos sicut p̃ceperat dñs. Auertitq; se et ingressus est domũ suã: nec apposuit cor etiam hac vice. Fodierũt autem oĩes egipti p circuitũ fluminis aquã ut biberent. Non enī poterant bibere aquã fluminis. Impletiq; sunt septem dies: postq̃ percussit dñs fluuiũ.

VII

Dixit quoq; dñs ad moysen. Ingredere ad pharaonẽ: et dices ad eũ. Hec dicit dñs. Dimitte plm meũ: ut sacrificet michi. Si aut̃ nolueris dimittere ecce ego percutiam oĩes terminos tuos ranis et ebulliet fluuius ranas: q̃ ascendẽt et ingredient̃ domũ tuã et cubiculũ lecti tui et super stratũ tuũ et in domos seruor tuor et ī plm tuũ et in furnos tuos: et in reliquas vasorũ tuor et ad te et ad plm tuũ et ad oĩes seruos tuos intrabũt rane. Dixitq; dominus ad moysen. Dic ad aaron. Extende manũ tuam sup fluuios et sup riuos et paludes: et educ ranas sup terrã egipti. Et extendit aaron manũ super aquas egipti et ascenderũt rane operueruntq; terrã egipti. Fecerũt aut̃ et malefici p incãtationes suas similiter: eduxerũtq; ranas sup terrã egipti. Vocauit aũt pharao moysen et aaron: et dixit eis. Orate dñm ut auferat ranas a me et a plo meo: et dimittã plm ut sacrificet dño. Dixitq; moyses ad pharaonẽ. Cõstitue michi quando deprecer p te et p seruis tuis et p plo tuo: ut abigantur rane a te et a domo tua et a seruis tuis et a plo tuo: et tantũ in flumine remaneant. Qui rndit. Cras. At ille iuxta inquit verbũ tuũ fiat: ut scias quoniã non est sicut dñs deus noster: et recedent rane a te et a domo tua et a seruis tuis et a plo tuo: et tantũ in flumine remanebũt. Egressiq; sũt moyses et aaron a pharaone: et clamauit moyses ad dñm pro sponsione ranar: quã dixerat pharaoni. Feceritq; dñs iuxta verbum moysi: et mortue sunt rane de domibus et de villis et de agris. Congregauerũtq; eas in immensos aggeres: et cõputruit terra. Videns aũt pharao q̃ data esset requies ingrauauit cor suũ: et nõ audiuit eos sicut p̃ceperat dñs. Dixitq; dñs ad moysen. Loquere ad aaron. Extende virgã tuã et percute pulueres terre: et sint scinifes in uniuersa terra egipti. Fecerunt q̃ ita. Et extendit aaron manũ virgam tenens percussitq; pulueres terre: et facti sunt scinifes in hominibus et in iumentis. Omnis puluis terre versus ē in scinifes per totã terram egipti. Fecerũtq; similiter

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0067
powered by DWork • Heidelberg University Library

malefici in incantationibz suis·ut educerent scinifes: et non potuerūt. Erātq; scinifes tam i hominibz quam in iumentis. Et dixerūt malefici ad pharaonem. Digit9 dei est hic. Induratum est cor pharaonis: z nō audiuit eos: sicut p̄ceperat dñs. Dixit quoq; dñs ad moysen. Consurge diluculo: z sta coram pharaone. Egredietur enī ad aq̄s. Et dices ad eum. Hec dicit dñs. Dimitte populū meum: ut sacrificet mihi. Quod si non dimiseris eū: ecce ego mittam in te·et in seruos tuos·et in pplm tuū·et in domos tuas·oīe genus muscaꝝ: et implebūtur oīes dom9 egiptior·muscis diūsi generis z oīs terra in qua fuerint. Faciāq; mirabilem in die illa terram illam·in qua pplus meus ē ut nō sint ibi muste: et scias quoniam ego dñs in medio terre: ponamq; diuisionem inter pplm meū z populū tuū. Cras erit signum istud. Feceritq; dñs ita. Et venit muscа grauissima in domos pharaonis z seruoꝝ eius·et in omnem terrā egipti: corruptaq; est terra ab huiusmodi muscis. Vocauitq; pharao moysen z aaron: et ait eis. Ite: et sacrificate deo vr̄o in terra hac. Et ait moyses. Non potest ita fieri. Abominationes enī egiptior immolabim9 dño deo nr̄o Quod si macta[u]erim9 ea que colunt egipti coram eis: lapidibz nos obruēt. Viam trium dierū pergemus in solitudinē: et sacrificabim9 dño deo nr̄o sicut p̄cepit nobis. Dixitq; pharao. Ego dimittā vos·ut sacrificetis dño deo vestro i deserto: verumtamen longius ne abeatis. Rogate pro me. Et ait moyses. Egressus a te orabo dñm: et recedet musca a pharaone·et a seruis suis·et a pplo ei9 cras. Verūtamē noli ultra fallere: ut nō dimittas populū sacrificare dño. Egressusq; moyses a pharaone·orauit dñm. Quiq; fecit iuxta verbū illi9: z abstulit muscas a pharaone·z a seruis suis·z a pplo ei9. Non superfuit nec una ex eis. Et ingrauatū est cor pharaonis: ita ut nec hac quidem vice dimitteret populū

Dixit autē dñs ad moysen. Ingredere ad pharaonē: z loqre ad eū. Hec dicit dñs deus hebreoꝝ. Dimitte pplm meū: ut sacrificet mihi. Quod si adhuc renuis et retines eos: ecce manus mea erit sup agros tuos·z super equos et asinos z camelos·et oues z boues: pestis valde grauis. Et faciet dñs mirabile inter possessiones isrl z possessiones egiptior: ut nil omnino pereat ex his que p̄tinēt ad filios isrl. Constituitq; dñs tempus dicēs. Cras faciet dñs verbū istud in terra. Fecit ergo dñs verbū hac altera die: z mortua sūt oīa animātia egiptior. De animalibz vero filior isrl nichil omnino p̄riit. Et misit pharao ad videndum: nec erat quicq; mortuū de his que possidebat isrl. Ingrauatūq; est cor pharaonis: z nō dimisit pplm. Et dixit dominus ad moysen et aaron. Tollite plenas manus cineris de camino: z sparget illū moyses i celū coram pharaone: fietq; pulvis sup omnē terram egipti. Erunt enī in hominibus·z iumentis vlcera et vesice turgentes: in universa terra egipti. Tulerunt ergo cinerem de camino·z steterūt coram pharaone: z sparsit illū moyses in celū. Factaq; sunt vlcera vesicaꝝ turgentiū in hominibz z iumentis: nec potuerant malefici stare coram moyse p̄ter vulnera que in illis erant: z in omni terra egipti. Indurauitq; dominus cor pharaonis: z non

audiuit eos sicut locut⁹ est dominus
ad moysen. Dixit q̄ dñs ad moysen.
Mane consurge: et sta coram phara-
one: et dices ad eū. Hec dicit dominus
deus hebreoꝝ. Dimitte ꝓplm meū: ut
sacrificet michi: quia in hac vice mit-
tam omnes plagas meas sup cor tuū:
et sup seruos tuos: z sup ꝓplm tuū: ut
scias quod nō sit similis mei i omni
terra. Nūc enī extendens manū: percu-
tiam te et ꝓplm tuū pestē: pibisq; de
terra. Idcirco autem posui te ut ostē-
dam in te fortitudinē meam: et narre-
tur nomē meū in omni terra. Adhuc
retines ꝓplm meū: z non vis eū dimit-
tere? En pluā cras hac ipa hora gran-
dinem multā nimis: qualis nō fuit
in egipto a die qua fundata est: usq;
in pīsens temp⁹. Mitte ergo iam nūc:
et cōgrega iumēta tua: et omnia que
habes i agro. Homines enī z iumenta:
et vniūsa que inuenta fuerint foris:
nec congregata de agris: ceciderintq;
sup ea grando: morietur. Qui timuit
verbum dñi de seruis pharaonis: fecit
confugere seruos suos et iumenta in
domos: qui autē neglexit sermonem
dñi: dimisit seruos suos et iumenta
in agris. Et dixit dñs ad moysen. Ex-
tende manū tuā i celū: ut fiat grando
in vniuersa terra egipti: sup homes et
sup iumenta: et sup omnem herbam
agri: in terra egipti. Extenditq; moy-
ses virgam in celū: et dñs dedit voces
et grādinē ac discurrēta fulgura
sup terram. Pluitq; dñs grandinem
sup terram egipti: et grando et ignis
mixta pariter ferebātur. Tantusq; fuit
magnitudinis: quāta ante nūq; appa-
ruit in vniūsa terra egipti ex quo gen⁹
illa condita est. Et percussit grando in
omni terra egipti cūcta que fuerunt in
agris: ab homine usq; ad iumentū.
Cunctāq; herbam agri percussit gran-
do: et omne lignū regionis confregit.
Tantū in terra gessen ubi erant filij isrl:
grando non cecidit. Misitq; pharao:
et vocauit moysen z aaron: dicēs ad
eos. Peccaui etiā nunc. Dñs iustus:
et ego et ꝓplus meus impij. Orate dñm:
ut desinant tonitrua dei et grando:
ut dimittā vos: et nequaq; hic ultra
maneatis. Dixit moyses. Cum egressus
fuero de urbe: extendā palmas meas
ad dñm: et cessabūt tonitrua: et gran-
do nō erit: ut scias quia dñi est terra.
Noui autē: q⁹ et tu z serui tui necdum
timeatis dñm deū. Linū ergo z ordeū
lesum est: eo q⁹ ordeum esset virens: et
linū iam folliculos germinaret. Triticū
autē et far non sūt lesa: quia serotina
erant. Egressusq; moyses a pharao-
ne ex urbe: extendit manus ad dñm:
et cessauerunt tonitrua z grando: nec
ultra stillauit pluuia sup terram. Vi-
dens autē pharao q⁹ cessasset pluuia
et grando z tonitrua auxit peccatū: z
ingrauatū e cor ei⁹ nimis: nec dimisit
isrl: sicut ꝑcepat dñs ꝑ manū moysi.
Et dixit dominus ad moysen. Ingredere ad pharaonē. Ego
enī indurauī cor eius: z seruoꝝ illius:
ut faciam signa mea hec in eo: et nar-
res in auribus filij tui et nepotū tuoꝝ
quotiens otriuerim egiptios et signa
fecerim in eis: z scias quia ego dñs.
Introierunt ergo moyses z aaron ad
pharaonē: et dixerūt ei. Hec dicit dñs
deus hebreoꝝ. Usquequo nō vis subici
michi? Dimitte ꝓplm meum: ut sacri-
ficet michi. Si autē resistis: z nō vis
dimittere eū: ecce ego inducam cras lo-
custam in fines tuos: que operiet sup-
ficiē terre: ne quicq; eius appareat: sed

rumedatur quod residuū fuerit grandīni. Corrodet enī omnia ligna que germinātī agris: et implebūt domos tuas: ⁊ suoꝝ tuoꝝ: et oīum egiptioꝝ: quantā nō viderūt patres tui et aui: ex quo orti sunt sup terrā: usqꝫ in p̄sentem diem. Auertitqꝫ se: ⁊ egressus est a pharaone. Dixerunt aut̄ ei serui pharaonis ad eū. Usquequo patiemur hoc scandalū? Dimitte homines: ut sacrificent dño deo suo. Nōne vides quod perierit egiptus? Reuocauerūtqꝫ moysen ⁊ aaron ad pharaonē. Qui dixit eis. Ite: sacrificate dño deo vr̄o. Quinam sunt qui ituri sūt? Ait moyses. Cū parvulis nostris et senioribꝫ pergemus: cū filijs ⁊ filiabꝫ: cū ouibus ⁊ armentis. Est enī solemnitas dñi dei nostri. Et respōdit pharao. Sit dñs sit vobiscū. Quomodo ego dimittā vos et parvulos vestros: cui dubiū est quod pessime cogitetis? Non fiat ita: sed ite tantū viri ⁊ sacrificate dño. Hoc enī ⁊ ipi petistis. Statimqꝫ eiecti sunt de conspectu pharaonis. Dixit aut̄ dñs ad moysen. Extende manū tuam sup terram egipti ad locustam: ut descendat super terram: et deuoret omnē herbam que residua fuerit grandīni. Et extendit moyses virgam sup terram egipti: ⁊ dñs induxit ventum vrentē tota illa die et nocte. Et mane facto: ventus vrens leuauit locustas. Qui ascenderūt sup vniūsam terram egipti: et sederūt in cūctis finibꝫ egipti orum innumerabiles: quales ante illud tempus non fuerant nec postea future sunt. Operuerūtqꝫ vniūsā superficiem terre: vastantes omnia. Deuorata ē igitur herba terre: et quidquid pomoꝝ i arboribꝫ fuit ꝫ grādo dimiserat. Nichil quoꝫ omnino virens relictū est in lignis: et in herbis terre: in cūcta egipto. Quāobrem festinus pharao vocauit moysen et aaron: et dixit eis. Peccaui in dñm deū vestrū: et in vos. Sed nūc dimittite peccatū michi: etiam hac vice: et rogate dñm deum vestrū: ut auferat a me mortem istā. Egressusqꝫ est moyses de cōspectu pharaonis: ⁊ orauit dñm. Qui flare fecit ventum ab occidente vehementissimum: et arreptā locustā ꝑiecit i mare rubrū. Non remānsit ne una quidem: in cūctis finibꝫ egipti. Et indurauit dñs cor pharaonis: nec dimisit filios isrl. Dixit autem dñs ad moysen. Extende manū tuā in celū: ⁊ sint tenebre sup terrā egipti: tam dense ut palpari queant. Extenditqꝫ moyses manum in celū: ⁊ facte sunt tenebre horribiles in vniuersa terra egipti. Tribus diebꝫ nemo vidit fratrem suū: nec mouit se de loco in quo erat. Vbicūqꝫ aut̄ habitabant filij isrl: lux erat. Vocauitqꝫ pharao moysen et aaron: et dixit eis. Ite sacrificate domino. Oues tantū vestre ⁊ armenta remaneant: parvuli vr̄i eant vobiscū. Ait moyses. Hostias quoqꝫ ⁊ holocausta dabis nobis: que offeramꝰ dño deo nostro. Eunti greges pergent nobiscū. Non remanebit ex eis ungula que necessaria sūt in cultū dñi dei nr̄i: p̄sertim cū ignoremꝰ quid debeat immolari: donec ad ipm locū veniamꝰ. Induratus aut̄ dñs cor pharaonis: ⁊ noluit dimittere eos. Dixitqꝫ pharao ad moysen. Recede a me: et cave ne ultra videas faciē meā. Quocūqꝫ die apparueris michi morieris. Cui dixit moyses. Ita fiat ut locutus es. Non videbo ultra faciem tuā. Xi

Erit dixit dñs ad moysen. Adhuc una plaga tangā pharaonem

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0070
powered by DWork • Heidelberg University Library

re egiptū: re post hec dimittet vos · z ex-
ire cōpellet. Dices ergo oīi plebi: ut
postulet vir ab amico suo z mulier a
vicina sua vasa argētea z aurea re ve-
stem. Dabit autem dñs gratiā pplo
suo coram egiptijs. Fuitq; moyses vir
magn⁹ valde ī terra egipti · coram seruis
pharaonis z oīi pplo. Et ait. Hec di-
cit dñs. Media nocte ingrediar ī egi-
ptum: z morietur oīe p̄mogenitum ī ter-
ra egiptioz a p̄mogenito pharaonis
q̄ sedet ī solio eius · usq; ad p̄mogenitum
ancille q̄ ē ad molā: re oia p̄mogenita
iumentoz. Eritq; clamor magnus in
uniūsa tra egipti: qlis nec ante fuit:
nec postea futurus ē. Apud oīes au-
tem filios isrl nō mouebit canis · ab ho-
mine usq; ad pecus: ut sciatis quanto
miraculo diuidat dñs egiptios · z isrl.
Descendentq; oīes serui tui isti ad me: z
adorabūt me dicentes. Egredere tu: re
oīis pplus q̄ subiectus ē tibi. Post hec
egrediem. Et exiuit a pharaone · ira⁹
nimis. Dixit autem dñs ad moysen.
Non audiet vos pharao: ut multa si-
gna fiāt in tra egipti. Moyses autem
et aaron fecerūt oīia signa z obtenta
que scripta sunt · coram pharaone: re in-
durauit dominus cor pharaonis: nec
dimisit filios isrl de terra sua.

Dixit quoq; dominus ad moysen
et aaron · in terra egipti. Mensis
iste vobis principiū mensiū: p̄mus erit
in mensibus anni. Loquimini ad vniuer-
sum cetū filioz israel: z dicite eis. De-
cima die mēsis hui⁹ · tollat vnusquis-
q; agnū · per familias et domos suas.
Si autem minor est numer⁹ · ut sufficere
possit ad vescendū agnū: assumet
vicinū suū qui cōiunctus ē domui ei⁹:
iuxta numer⁹ aiarum que sufficere pos-
sunt ad esum agni. Erit autem agnus
absq; macula: masculus anniculus.
Juxta quē ritum tolletis et hedum: re
seruabitis eū usq; ad quartādecimam
diem mēsis hui⁹. Immolabitq; eum
uniūsa multitudo filioz isrl ad vespe-
ram: re sumēt de sanguine eius · ac po-
nent sup vtrūq; postem: re in supliminaribz domoz ī quibz comedent illū.
Et edēt carnes nocte illa assas igni: z
azimos panes cū lactucis agrestibus.
Non comedetis ex eo crudū quid nec
coctū aqua: sed assum tantū igni. Ca-
put cū pedibus eius z intestinis vora-
bitis: nec remanebit quicq; ex eo usq;
mane. Si q̄d residuū fuit · igne cōbu-
retis. Sic autem comedetis illum. Re-
nes vestros accingetis: z calciamēta ha-
bebitis ī pedibus · tenētes baculos ī ma-
nibus: et comedetis festinātes. Est enī
phase: id ē transitus domini. Et trans-
ibo p terrā egipti nocte illa: percutiāq;
omne primogenitū in terra egipti · ab
homine usq; ad pecus: et ī cūctis dijs
egipti · faciā iudicia ego dñs. Erit au-
tem sanguis vobis in signū in edib⁹
in quibz eritis: et videbo sanguinē ac
transibo vos: nec erit ī vobis plaga
disperdens · quādo percussero terrā egi-
ptī. Habebitis autem hūc diem ī mo-
nimentū: z celebrabitis eā solemnem
dño in generationibz vris · ritu sem-
piterno. Septē diebz azima comedē-
tis. In die primo nō erit fermētum in
domibz vestris. Quicūq; comederit fer-
mentū · peribit aīa illa de israhel: a pri-
mo die usq; ad diem septimum. Dies
prima erit sancta ac solemnis: et dies
septima · eadem festiuitate venerabilis.
Nichil operis facietis in eis · excep-tis
hijs q̄ ad vescendū pertinent: z obserua-
bitis azima. In eadē enī ipsa die edu-
cam exercitum vestrū de terra egipti: et

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0071
powered by DWork • Heidelberg University Library

custodietis diē istum in generationes
vestras·ritu perpetuo. Primo mense
quartadecima die mēsis ad vesperā·co-
medetis azima: usq; ad diē vicesimā
primam eiusdē mensis ad vesperā. Sep-
tem diebus fermētatū non inuenietur
i domibus vestris. Qui comedit fermen-
tatū·peribit aīa eius de cetu isrl: tam de
aduenis q̄ de indigenis terre. Oīne fer-
mentatū nō comedetis. In cūctis ha-
bitaculis vestris edetis azima. Vocā-
uit aut̄ moyses oēs seniores filioz
israhel: & dixit ad eos. Ite tollētes ani-
mal per familias vestras: & immola-
te phase. Fasciculūq; ysopi tingite i san-
guine qui est in limine: et aspergite ex
eo superliminare et utrūq; postē. Nullꝰ
vestrū egrediat ostiū domus sue·usq;
mane. Transibit enī dominꝰ percutiēs
egiptios. Cumq; vidit sanguinem i
superliminari et in utroq; poste rūscen-
det ostiū domꝰ: et non sinet percussorē
ingredi domos vestras·et ledē. Custo-
di vbū istud: legitimū tibi & filijs tuis
usq; in eternū. Cumq; introieritis tra
quam dominꝰ deus daturꝰ est vobis.
ut pollicitus ē: obseruabitis cerimonias
istas. Et cū dixerint vobis filij vri
que ē ista religio: dicetis eis. Victima
transitus dñi est: quādo transiit sup
domos filioz isrl in egipto: percutiens
egiptios·et domos nostras liberauit.
Incuruatusq; pplꝰ adorauit. Et egres-
si filij israhel: fecerūt sicut preceperat dñs
moysi·et aaron. Factū ē aut̄ i nocte
medio·percussit dñs oīne primogenitū
rum in terra egipti: a primogenito pha
raonis qui in solio eius sedebat·usq;
ad primogenitū captiue·que erat i car-
cere: et oīne primogenitū iumentorum.
Surrexitq; pharao nocte et oēs ser-
ui eius·cunctaq; egiptus: et ortus est
clamor magnꝰ i egipto. Neq; enī erat
domus i qua non iacēt mortuꝰ. Vo-
catusq; pharao moyse et aaron nocte·
ait. Surgite: egredimini a populo meo
vos & filij isrl. Ite & immolate dño·si-
cut dicitis. Oues vras & armēta assu-
mite ut petieratis: & abeūtes benedicite
michi. Vrgebātq; egiptij pplm de ter-
ra exire velociter·dicētes. Oēs morie-
mur. Tulit igit̄ pplꝰ conspersam fari-
nam anteq; fermētaret: & ligans i pal-
lijs posuit super humeros suos. Fece-
runtq; filij isrl·sicut preceperat dñs mo-
ysi: et petierūt ab egiptijs vasa argen-
tea & aurea vestēq; plurimā. Dñs au-
tem dedit gratiā pplo coram egiptijs·ut
comodarent eis: & spoliauerūt egipti-
os. Profectiq; sunt filij isrl de ramasse
in sochot seyscenta fere milia peditū viro-
rum: absq; parvulis & mulieribus. Sed
et vulgꝰ promiscuū innumerabile as-
cendit cū eis: oues & armēta·& animā-
tia diuersi generis multa nimis. Coxerūt
q; farinā quā duxū de egipto cōspersam
tulerāt: et fecerūt subcinericios pa-
nes azimos. Neq; enī poterat fermen-
tari·cogētibs exire egiptijs·& nullā fa-
cere sinētibus moram: nec pulmenti
quicq; occurrerat pparare. Habitatio
autem filioz isrl qua māserūt i egipto·
fuit quadringentorūtrigīta ānorum.
Quibus expletis: eadem die egressus
est oīs exercitꝰ domini de terra egipti.
Nox ista obseruabilis domini: quādo
eduxit eos de terra egipti. Hanc obser-
uare debent oēs filij isrl·in generati-
onibs suis. Dixitq; dñs ad moysen &
aaron. Hec ē religio phase. Oīs ali-
enigena non comedet ex eo. Oīs au-
tem seruus emptitius circūcidē: & sic co-
medet. Aduena et mercenarius non
edent ex eo. In una domo comedē: nec

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0072
powered by DWork • Heidelberg University Library

effectis de carnibz eius foras: nec os illius cõtingetis. Omnis cetus filioz isrl faciet illud. Quod si quis peregrinorũ in vestrã voluerit tãsire colomã et facere phase domino: circũcidet prius omne masculinũ eius. & tũc rite celebrabit: eritq; sicut indigena terre. Si quis autem circũcisus nõ fuit: nõ vescetur ex eo. Eadem lex erit indigene: et colono q̃ pegrinat apud vos. Fecerunq; omnes filij isrl sicut pcepat dñs moysi et aaron: & eadẽ die eduxit dñs filios isrl de tra egipti p turmas suas. xm

Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Sanctifica michi omne pmogenitũ quod aperit vulvã ĩ filijs isrl: tam de hominibz q̃ de iumentis. Mea sũt enĩ omnia. Et ait moyses ad plm. Memẽtote diei huiꝰ ĩ qua egressi estis de egipto & de domo seruitutis: quoniã in manu forti eduxit vos dominus de loco isto: ut non comedatis fermentatũ panẽ. Hodie egredimini mense nouaz frugũ. Cũq; introduxerit te dñs ĩ tã chananei & cheti & amorrei & eunei et iebusei quã iurauit pribus tuis ut daret tibi terrã fluentẽ lacte et melle: celebrabis hunc morem sacroz mense isto. Septẽ diebus vesceris azimis: et in die septimo erit solennitas domini. Azima comedetis septẽ diebz. Nõ apparebit apud te aliquid fermentatũ: nec in tũctis finibus tuis. Narrabisq; filio tuo in die illo dicens. Hoc est qđ fecit michi dñs: quãdo egressus sum de egipto. Et erit quasi signũ ĩ manu tua et quasi monimentũ ante oculos tuos: & ut lex dñi semper sit in ore tuo. In manu enĩ forti eduxit te dominus de egipto: ut custodias huius rei ordinẽ tẽpe suo a diebz in dies. Cũq; introduxerit te dñs in terrã chananei sicut iurauit tibi & pribz tuis et dederit tibi eã: separabis omne qđ aperit vulvã domino: et quod pmineũ est in pecoribus tuis. Quicquid habueris masculini sexus consecrabis dño. Primogenitũ asini mutabis ove: qđ si non redemeris interficies. Omne autẽ pmogenitum hois de filijs tuis pcio redimes. Cũq; interrogauerit te filius tuus dicens quid est hoc: respõdebis ei. In manu forti eduxit nos dominꝰ de terra egipti: de domo seruitutis. Nã cum indurasset pharao & nollet nos dimittere occidit dominꝰ omne primogenitũ in tra egipti: a pmogenito hois usq; ad pmogenitũ iumentorũ. Idcirco immolo dño omne qđ aperit vulvã masculini sexus: et omnia primogenita filioz meoz redimo. Erit igitur quasi signũ in manu tua & ql appensum quid ob recordationẽ ante oculos tuos: eo qđ in manu forti eduxit vos dominus de egipto. Igitur cum emisisset pharao populũ nõ eos duxit dñs per viã terre philistijm q̃ vicina ẽ: reputans ne forte pniteret eũ si vidisset adũlũ se bella cõsurgere et reuerterentur ĩ egiptũ: sed circumduxit q viã deserti que ẽ iuxta mare rubrũ. Et armati ascenderũt filij isrl de tra egipti. Tulit q̃ moyses ossa ioseph secũ: eo q adiurasset filios isrl dicẽs. Visitabit vos deus: efferte ossa mea hinc vobiscum. Profectiq; de soccoth: castrametati sunt i etham: i extremis finibz solitudinis. Dñs autem pcedebat eos: ad ostendẽdã viã: per diem in columna nubis: & per noctẽ in columna ignis: ut dux esset itineris utroq; tpe. Nũq; defuit columna nubis q diem: nec columna ignis q noctem: coram plbo.

Locutus est autẽ dñs ad xm

moysen dicens. Loq̃re filijs isrl. Reuer-
ti castrametentur regione phiairoth:
que est inter magdalum et mare contra
belsephon. In conspectu eius ca-
stra ponetis sup mare. Dicturus enim est
pharao super filijs isrl. Coarctati sunt
in terra: rõdusit eos desertũ. Et indura-
bo cor eius ac persequet̃ vos: et glori-
ficabor in pharaone et in oĩ exercitu
eius: sciẽtq; egipti quia ego sum do-
minus. Fecerũtq; ita. Et nunciatũ est
regi egiptioꝝ: q̃ fugisset ppls. Immu-
tatũq; est cor pharaonis et seruoꝝ ei⁹
super populũ: et dixerũt. Quid volu-
mus facere: ut dimitterem⁹ isrl ne ser-
uiret nobis? Junxit ergo currũ: et oĩem
populũ suũ assumpsit secũ. Tulitq; sex-
centos currus electos: et quicquid i egi-
pto currũ fuit: et duces oĩ⁹ exercit⁹.
Indurauitq; dominꝰ cor pharaonis
regis egipti: et persecutus est filios isrl.
At illi egressi erãt i manu excelsa. Cũ
q; persequerent egipti: uestigia p̃cedenti-
um: reperierũt eos i castris super mare.
Oĩs equitatus et currus pharaonis
et oĩus exercitus erãt in phiairoth
cõtra belsephon. Cũq; appropinquasset
pharao: leuãtes filij isrl oculos: vi-
derũt egiptios post se: et timuerũt val-
de. Clamauerũtq; ad dominũ: et dixe-
runt ad moysen. Forsitan nõ erãt se-
pulcra i egipto: ideo tulisti nos ut mo-
reremur in solitudine. Quid hoc fac̃e vo-
luisti: ut educ̃es nos ex egipto? Nõne
iste est sermo quẽ loquebamur ad te i egi-
pto dicentes: recede a nobis: ut seruia-
mus egiptijs? Multo enim melius est ser-
uire eis: q̃ mori in solitudine. Et ait
moyses ad populũ. Nolite timere. State
et videte magnalia dei: que facturꝰ
est hodie. Egiptios enim quos nũc vide-
tis: nequaq̃ ultra videbitis: usq; in
sempiternũ. Dominꝰ pugnabit pro
vobis: et vos tacebitis. Dixitq; dñs
ad moysen. Quid clamas ad me? Lo-
quere filijs isrl: ut proficiscãtur. Tu
autẽ eleua virgã tuã et extende manũ
tuã super mare: et divide illud: ut gra-
diant̃ filij isrl in medio mari p̃ siccũ.
Ego autem indurabo cor egipti⁹: ut
persequãtur vos: et glorificabor i pha-
raone et in oĩ exercitu eius: et in cur-
ribus et in equitibꝫ illius. Et sciẽt egi-
pti⁹ quia ego sum dñs: cũ glorificat⁹
fuero in pharaone et in curribus atq;
in equitibꝫ eius. Tollensq; se angelus
domini qui p̃cedebat castra isrl: abiit
post eos: et cũ eo pariter columna nu-
bis p̃ora dimittẽs: post tergũ steterit: in-
ter castra egiptioꝝ et castra isrl. Et erat
nubes tenebrosa et illuminãs noctẽ:
ita ut ad se invicẽ toto nocte: ape-
dere nõ valerẽt. Cũq; extendisset moy-
ses manũ sup mare: abstulit illud do-
minus: flante vento uehementi et vrẽti
tota nocte: et vertit i siccum. Diuisaq;
est aqua: et ingressi sunt filij isrl p̃ me-
dium siccũ maris. Erat enim aqua quasi
murus a dextera eorũ et leua. Perse-
quentesq; egipti: ingressi sũt post eos:
et oĩes equitatus pharaonis: currꝰ
eius et equites per medium maris. Jamq;
adueniebat vigilia matutina: et ecce re-
spiciens dñs super castra egiptioꝝ per
columnã ignis et nubis: interfecit ex-
ercitũ eorũ et subuertit rotas curruũ: fe-
rebãturq; i profundũ. Dixerũtq; egipti⁹.
Fugiam⁹ israhelẽ: quia dñs pugnat
pro eis cõtra nos. Et ait dominꝰ ad
moysen. Extende manũ tuã sup mare:
ut reuertãtur aque ad egiptios: super
currus et equites eorũ. Cũq; extendisset
moyses manũ contra mare: reũsum
est primo diluculo ad porem locum.

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0074
powered by DWork • Heidelberg University Library

Fugiẽtibulq; egiptijs occurrerunt aq̃e: ⁊ inuoluit eos dñs ī medijs fluctibꝫ. Reuersiq; sunt aq̃e: ⁊ operuerũt currꝰ et equites cũcti exercitus pharaonis: qui sequẽtes ingressi fuerãt mare: nec unus quidẽ superfuit ex eis. Filij aũt isrl: perierũt p medium sicci maris: ⁊ aq̃e eis erãt quasi pro muro: a dextris et a sinistris. Liberauitq; dominꝰ ī die illo isrl de manu egiptiorũ: ⁊ uiderunt egiptios mortuos sup littus maris: ⁊ manũ magnã quam exercuerat dñs cõtra eos. Timuitq; ppls dñm: et crediderũt dño: ⁊ moysi seruo ei⁹.

Tunc cecinit moyses ⁊ filij isrl: carmen hoc dño: et dixerũt. Cantemus domino. Gloriose enĩ magnificatus est: equũ et ascensorem dereit in mare. Fortitudo mea ⁊ laus mea dominꝰ: ⁊ factus est michi in salutẽ. Iste deus meus et glorificabo eũ: deus patris mei: ⁊ exaltabo eũ. Dominꝰ quasi uir pugnator: omnipotens nomen ei⁹: currus pharaonis: et exercitũ eius proiecit ī mare. Electi principes ei⁹ submersi sunt ī mari rubro: abissi operuerũt eos: descenderũt in profundũ quasi lapis. Dextera tua dñe magnificata ẽ in fortitudine: dextera tua dñe percussit inimicum: et ī multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos. Misisti iram tuã: que deuorauit eos sicut stipulã: et in spiritu furoris tui cõgregate sunt aque. Erexit unda fluens: congregate sũt abissi in medio mari. Dixit inimicus. Persequar ⁊ cõprehendã: diuidã spolia: implebit aĩa mea. Euaginabo gladiũ meũ: interficiet eos manꝰ mea. Flauit spiritꝰ tuꝰ: ⁊ operuit eos mare: submersi sũt quasi plũbũ ī aquis uehemẽtibꝫ. Quis similis tui ī fortibꝫ dñe? Quis similis tui magnificꝰ ī sanctitate? terribilis atq; laudabilis: ⁊ faciẽs mirabilia? Extendisti manũ tuã: ⁊ deuorauit eos ira. Dux fuisti in misericordia tua: ppls quẽ redemisti. Et portasti eũ in fortitudine tua: ad habitaculũ sanctũ tuũ. Audierũt ppli ⁊ irati sũt: dolores obtinuerũt habitatores philistiim. Tunc cõturbati sunt principes edom: robustos moab obtinuit tremor: obrigueruũt oĩes habitatores chanaan. Irruat super eos formido et pauor: in magnitudine brachij tui: fiant immobiles quasi lapis: donec pertranseat ppls tuus dñe: donec pertranseat populus tuꝰ iste quẽ possedisti. Introduces eos: et plantabis in monte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo quẽ operatus es domine. Sanctuarium tuũ domine: quẽ firmauerũt manꝰ tue. Dñs regnabit in eternum ⁊ ultra. Ingressus ẽ enĩ eques pharao cũ curribꝫ et equitibꝫ eius in mare: ⁊ reduxit super eos dominꝰ aquas maris. Filij aũt isrl ambulauerũt p siccũ: in medio ei⁹.

Sumpsit ergo maria pphetissa: soror aaron: cimpanũ ī manu sua: egressiq; sunt oĩes mulieres post eã cũ cimpanis et choris: quibus prĩnebat dices. Cantemꝰ dño. Gloriose enĩ magnificatus est: equũ et ascensorẽ eius dereit in mare. Tulit aũt moyses isrl de mari rubro: ⁊ egressi sunt in desertum sur. Ambulauerũtq; tribꝫ diebꝫ per solitudinẽ: et nõ inuenieb̃ant aquã. Et uenerunt in marath: nec poterant bibere aquas de marath: eo ꝙ essent amare. Vnde ⁊ congruũ loco nomẽ imposuit: uocans illũ marath id ẽ amaritudinẽ. Et murmurauit ppls ira moysen dicẽs. Quid bibem⁹? At ille clamauit ad dñm. Qui ostendit ei lignum: quod cũ misisset ī aquas: in dulcedinem

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0075
powered by DWork • Heidelberg University Library

uerle sunt. Ibi cōstituit ei ꝓcepta atq; iudicia: et ibi tentauit eū dicens. Si audieris vocem dñi dei tui: et qđ rectū est coram eo feceris: et obedieris mādatis ei⁹: custodieriq; oīa ꝓcepta illi⁹: cunctū langorē quē posui in egipto nō inducā super te. Ego enī sum dominꝰ deus saluator. Venerūt autē in helim filij israel: ubi erant duodecim fontes aquarum: et septuaginta palme: et castrametati sunt iuxta aquas. xvi

XVI Profectiq; de helim venit omnis multitudo filiorū israel in desertum syn: qđ est inter helim et sinai: quintadecima die mensis secundi postq; egressi fuerāt de terra egipti. Et murmurauit oīs cōgregatio filiorū israel contra moysen et aaron in solitudine. Dixerunt q; filij israel ad eos. Vtinā mortui essemꝰ per manū dñi in terra egipti: quādo sedebamꝰ super ollas carnium: et comedebamꝰ panē in saturitate. Cur induxistis nos in desertū istud: ut occideretis omnē multitudinē fame? Dixit autem dñs ad moysen. Ecce ego pluā vobis panes de celo. Egrediat ꝓpls et colligat q̄ sufficiunt per singulos dies: ut tentē eū vtrum ambulet in lege mea an non. Die autem sexto parent quod inferant: et sit duplum quam colligere solent p singulos dies. Dixerunt q; moyses et aaron ad oēs filios israel. Vespere scietis q dominꝰ eduxerit vos de terra egipti: et mane videbitis gloriā domini. Audiui enī murmur vestrū contra dñm. Nos vero qđ sumꝰ: quia inmurmuratis contra nos? Et ait moyses. Dabit vobis dñs vespere carnes edere: et mane panes in saturitate: eo q audierit murmurationes vestras quibꝰ murmurati estis contra eū. Nos enī qđ sumꝰ? Nec contra nos est murmur vestrū: sed contra dominū. Dixit quoq; moyses ad aaron. Dic vniuerse cōgregationi filiorū israel. Accedite coram domino. Audiuit enī murmur vestrū. Cūq; loqueret aaron ad omnē cetum filiorū israel: respexerūt ad solitudinem. Et ecce gloria dñi apparuit in nube. Locutus est autē dominꝰ ad moysen dicēs. Audiui murmurationes filiorū israel. Loquere ad eos. Vespere comedetis carnes: et mane saturabimini panibꝰ: scietisq; qꝫ ego sum dominꝰ deus vester. Factū est ergo vespere et ascendēs coturnix cooperuit castra: mane quoq; ros iacuit per circuitū castrorū. Cūq; operuisset superficiem terre: apparuit in solitudine minutū et quasi pilo tusum in similitudinem pruine super terrā. Quod cū vidissent filij israhel: dixerunt ad inuicē. Manhu? Quod significat. Quid est hoc? Ignorabant enī qđ esset. Quibꝰ ait moyses. Iste est panis quē dñs dedit vobis ad vescendū. Hic est sermo quē ꝓcepit vobis dñs. Colligat unusquisq; ex eo quātū sufficit ad vescēdū: gomor p singla capita. Iuxta numerum animarū vestrarū q̄ habitāt in tabernaculo: sic colligetis. Fecerūq; ita filij israel: et collegerūt alius plus alius minus: et mensi sūt ad mensurā gomor: Nec q̄ plus collegerat habuit amplius: nec q̄ minꝰ parauerat reperit minꝰ: sed singuli iuxta id qđ edere poterant cōgregauerūt. Dixitq; moyses ad eos. Nullus relinquat ex eo in mane. Qui non audierūt eū: sed dimiserūt quidā ex eis usq; mane: et fetere cepit ⁊ mībꝰ arq; computruit. Et iratꝰ est contra eos moyses. Colligebant autē mane singuli: quātū sufficere poterat ad vescendum. Cūq; incaluisset sol: liquefiebat. In die autem sexta collegerunt cibos

duplices: id est duo gomor per singulos homines. Venerūt autē omnes principes multitudinis: et narraverūt moysi. Qui ait eis. Hoc est quod locutus est dominus. Requies sabbati sanctificata est domino. Cras quodcūq; operandū est facite: et que coquenda sunt coquite. Quidq̄d autem reliquū fuerit reponite usq; in mane. Fecerunq; ita ut preceperat moyses: et non computruit: neq; vermis inventus est in eo. Dixitq; moyses. Comedite illud hodie: quia sabbatū est domino: non invenietis hodie in agro. Sex diebus colligite: in die autem septimo sabbatū est domino: idcirco non invenietis veniq; septima dies: et egressi de populo ut colligerent: non invenerūt. Dixit autē dominus ad moysen. Usquequo non vultis custodire mandata mea: et legē meā? Videte quod dominus dederit vobis sabbatum: et propter hoc tribuit vobis die sexta cibos duplices. Maneat unusquisq; apud semetipsum: et nullus egrediatur de loco suo die septimo: et sabbatizabit populus die septimo. Appellavitq; dominus israel nomē eius man. Quod erat quasi semen coriandri albū: gustusq; eius quasi similē cum melle. Dixit autē moyses. Iste est sermo quē precepit dominus. Imple gomor ex eo: et custodiatur in futuras retro generationes: ut noverint panē quo alui vos in solitudine: quando eduxi eos de terra egipti. Dixitq; moyses ad aaron. Sume vas unum: et mitte ibi man quantum potest capere gomor: et repone coram domino ad servandum in generationes vestras: sicut precepit dominus moysi. Positumq; illud aaron in tabernaculo reservandum. Filii autē israhel comederunt man quadraginta annis: donec venirent in terram habitabilem. Hoc cibo alti sunt usquequo tangerent fines terre chanaan. Gomor autē decima pars est ephi. Cum igitur profecta omnis multitudo filiorum israel de deserto syn: per mansiones suas. iuxta sermonē domini: castrametati sunt in raphidim: ubi non erat aqua ad bibendū populo. Qui iurgatus contra moysen ait. Da nobis aquā ut bibamus. Quibus respondit moyses. Quid iurgamini contra me? Cur temptatis dominū? Sitivit ergo ibi populus pro aque penuria: et murmuravit contra moysen dicens. Cur fecisti nos exire de egipto: ut occideres nos et liberos nostros ac iumenta nostra? Clamavit autē moyses ad dominū dicēs. Quid faciam populo huic? Adhuc paululū: et lapidabit me. Et ait dominus ad moysen. Antecede populū: et sume tecū de senioribus israel: et virgā qua percussisti fluviū tolle in manu tua: et vade. Ecce ego stabo ibi coram te: supra petrā oreb: percuties petram: et exibit ex ea aqua: ut bibat populus. Fecit ita moyses coram senioribus israel. Et vocavit nomē loci illius temptatio: propter iurgiū filiorum israel: et quia temptaverunt dominū dicentes. Est ne deus in nobis an non? Venit autē amalech: et pugnabat contra filios israhel in raphidim. Dixitq; moyses ad iosue. Elige viros: et egressus pugna contra amalech cras. Ego stabo in vertice collis: habens virgā dei in manu mea. Fecit iosue ut locutus erat moyses: et pugnavit contra amalech. Moyses autē et aaron et hur ascenderunt super verticē collis. Cumq; levaret moyses manus: vincebat israhel. Sin autē paululū remisisset: superabat amalech. Manus autē moysi erant graves. Sumentes igitur lapidē posuerūt

subter eū in quo sedit: aaron autem ꝛ hur sustentabāt manꝰ eius ex utraq; parte. Et factū est ut manꝰ illius non lassarent: usq; ad occasum solis. Fugauitq; iosue amelech et populū eius in ore gladij. Dixit autem dominus ad moysen. Scribe hoc ob monimentum in libro: ꝛ trade auribꝰ iosue. Delebo enī memoriam amelech sub celo. Edificauitq; moyses altare: ꝛ vocauit nomen eius dominus exaltatio mea dicens. Quia manus solius domini et bellum dei erit contra amelech: a generatione in generationem.

Cumq; audisset iethro sacerdos madian cognatꝰ moysi omnia que fecerat dominꝰ moysi ꝛ israel populo suo ꝛ quod eduxisset dominꝰ israel de egipto: tulit sephoram uxorem moysi quā remiserat et duos filios eiꝰ: quorum unus vocabat gersan dicente patre aduena fui in terra aliena: alter vero eliezer deus enī ait patris mei adiutor meus: et eruit me de gladio pharaonis. Venit ergo iethro cognatus moysi et filij eius et uxor eius ad moysen in desertū ubi erat castrametatꝰ iuxta montē dei: et mandauit moysi dicēs. Ego iethro cognatus tuus uenio ad te et uxor tua ꝛ duo filij tui cū ea. Qui egressus in occursum cognati sui adorauit: ꝛ osculatus est eum. Salutauerunt q; se mutuo verbis pacificis. Cūq; intrasset tabernaculū: narrauit moyses cognato suo cūcta q̄ fecerat dominus pharaoni ꝛ egiptijs propter israel: omnēm laborem qui accidisset eis in itinere: et q̄ liberauerat eos dominꝰ. Letatusq; est iethro super omnibꝰ bonis que fecerat dominꝰ israel: eo q̄ eruisset eū de manu egiptiorū. Et ait. Benedictꝰ dominꝰ qui liberauit vos de manu egiptiorū ꝛ de manu pharaonis: qui eruit populū suū de manu egipti. Nunc cognoui quia magnꝰ dominꝰ super omnes deos: eo q̄ super bulierūt contra eos. Obtulit ergo iethro cognatus moysi holocaustū et victimas deo: venerunt q; aaron ꝛ omnes seniores filiorū israel: ut comederent panē cū eo coram deo. Altera autē die sedit moyses ut iudicaret populū: qui assistebat moysi a mane usq; ad uesperā. Quod cū vidisset cognatus eius omnia scilicet que agebat in populo ait. Quid est quod facis in plebe? Cur solus sedes: et omnis populus prestolatur de mane usq; ad uesperā? Cui respondit moyses. Venit ad me populus: querens sententiā dei. Cūq; acciderit eis aliq̄ disceptatio uenīt ad me ut iudicem inter eos: et ostendam precepta dei et leges eius. At ille: non bonā inquit rem facis. Stulto labore consumeris: et tu ꝛ populus iste qui tecum est. Vltra vires tuas est negotiū. Solus illud nō poteris sustinere: sed audi uoce mea atq; consilia: et erit dominꝰ tecū. Esto tu populo in his que ad deū pertinent ut referas q̄ dicuntur ad eū: ostendasq; populo cerimonias ꝛ ritū colendi: viāq; per quā ingredi debeant: et opus quod facere. Prouide autē de omni plebe viros sapientes et timentes deum in quibus sit veritas: et qui oderint auaritiā: et constitue ex eis tribunos ꝛ centuriones ꝛ quinquagenarios ꝛ decanos: q̄ iudicent populum omni tp̄e. Quidquid autē maius fuerit referāt ad te: et ipsi minora tantūmodo iudicent: leuiusq; sit tibi partito cū alios onere. Si hoc feceris implebis imperiū dei ꝛ precepta eiꝰ poteris sustentare: ꝛ omnis hic populus reuertetur ad loca sua cum pace. Quibus auditis moyses: fecit oīa que ille suggesserat. Et electis viris strenuis

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0078
powered by DWork • Heidelberg University Library

de cunctis israel constituit eos principes
plebi·tribunos·et centuriones·et quin-
quagenarios et decanos: qui iudica-
rent plebem domini omni tempore. Quid-
quid autem grauius erat referebant
ad eum: faciliora tantummodo iudi-
cantes. Dimisitq; cognatum suum: qui
reuersus abiit in terram suam. ℣

Mense tercio egressionis israel de ter-
ra egipti: in die hac venerunt in soli-
tudinem synai. Nam profecti de raphidim
et peruenientes usq; in desertum synai·ca-
strametati sunt in eodem loco: ibiq; israel
fixit tentoria contra regionem montis. Moyses
autem ascendit in montem ad deum. Vo-
cauitq; eum dominus de monte et ait.
Hec dices domui iacob: et annunciabis
filiis israel. Vos ipsi vidistis quecumq;
egyptiis: quomodo portauerim vos su-
per alas aquilarum: et assumpserim michi.
Si ergo audieritis vocem meam·et custo-
dieritis pactum meum: eritis michi in re-
gnum sacerdotale: et gens sancta. Hec
sunt verba que loqueris ad filios israel.
Venit moyses: et conuocatis maioribus
natu populi·exposuit omnes sermones hos
quos mandauerat dominus. Respondit q; omis
populus simul. Cuncta que locutus est
dominus·faciemus. Cumq; retulisset moy-
ses verba populi ad dominum: ait ei do-
minus. Jam nunc veniam ad te in caligi-
ne nubis: ut audiat me populus loquen-
tem ad te: et credat tibi in perpetuum. Nunci-
auit ergo moyses verba populi ad dominum.
Qui dixit ei. Vade ad populum·et sanctifica
illos hodie et cras: lauentq; vestimen-
ta sua: et sint parati in diem tercium. In
die enim tercio descendet dominus coram
omni plebe·super montem synai. Constitue
terminos populo per circuitum: et dices
ad eos. Cauete ne ascendatis in mon-
tem: nec tangatis fines illius. Omnis
qui tetigerit montem morte morietur. Ma-
nus non tanget eum: sed lapidibus opprimetur: aut confodietur iaculis. Sive ju-
mentum fuerit sive homo·non viuet. Cum
perrexit clangere bucina: tunc ascendant
in montem. Descendit q; moyses de mon-
te ad populum: et sanctificauit eum. Cumq; la-
uissent vestimenta sua: ait: ad eos. Este
parati in die tercium: et ne appropin-
quetis uxoribus vestris. Jamq; aduene-
rat tercius dies·et mane inclaruerat:
et ecce repente audiri tonitrua·ac mica-
re fulgura: et nubes densissima operi-
re montem. Clangorq; bucine vehemen-
tius perstrepebat: et timuit populus qui erat
in castris. Cumq; eduxisset eos moyses in
occursum dei de loco castrorum: steterunt
ad radices montis. Totus autem mons
synai fumigabat: eo q; descendisset do-
minus super eum in igne: et ascenderet fu-
mus ex eo quasi de fornace. Erat q; mons
iste terribilis: et sonitus bucine paula-
tim crescebat in maius: et prolixius
tendebatur. Moyses loquebatur: et domi-
nus respondebat ei. Descendit q; dominus
super montem synai in ipso montis vertice:
et vocauit moysen in cacumen eius. Quo
cum ascendisset: dixit ad eum. Descen-
de et contestare populum: ne forte velit tran-
sscendere terminos ad videndum deum:
et pereat ex eis plurima multitudo. Sa-
cerdotes quoq; qui accedunt ad domi-
num sanctificentur: ne percutiat eos. Di-
xitq; moyses ad dominum. Non potest
vulgus ascendere in montem synai. Tu
enim testificatus es: et iussisti dicens. Po-
ne terminos circa montem: et sanctifica
illum. Cui ait dominus. Vade descende:
ascendesq; tu et aaron tecum. Sacerdo-
tes autem et populus non transeant termi-
nos: nec ascendant ad dominum: ne for-
te interficiat illos. Descendit q; moyses

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0079
powered by DWork • Heidelberg University Library

ad ꝓplm: ⁊ oīa narrauit eis. ℟

Vocatusq; ē dñs cūctos sermones hos. Ego sum dñs deus tuus qui eduxi te de ra egipti: de domo seruitutis. Nō habebis deos alienos coram me. Nō facies tibi sculptile: neq; omnē similitudinē que est in celo desuper: et que in terra deorsum: nec eoz q̄ sunt in aquis sub terra. Nō adorabis ea neq; coles. Ego sum dñs deus tuus fortis zelotes: visitans iniquitatē patrum in filios: in terciā et quartā generationē eoz qui oderūt me: et faciens misericordiā in milia his qui diligūt me: et custodiūt p̄cepta mea. Nō assumes nomē dñi dei tui in vanū. Non enī habebit insontē dñs eum: qui assumpserit nomē domini dei sui frustra. Memento ut diem sabbati sanctifices. Sex diebs operaberis: et facies oīa opa tua. Septimo aut̄ die sabbatum dñi dei tui est. Nō facies oīe opus in eo: tu et filius tuus et filia tua: seruus tuus et ancilla tua: iumentū tuū et aduena: qui est intra portas tuas. Sex enī diebus fecit dominus celum et terrā et mare et oīa que in eis sunt: ⁊ requieuit in die septimo. Ideireo bñdixit dñs diei sabbati: et sanctificauit eū. Honora patrē tuū ⁊ matrē tuā: ut sis longeuus sup terrā quā dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi. Nō occides. Non mechaberis. Nō furtū facies. Non loq̄ris cōtra p̄ximū tuū falsum testimoniū. Non concupisces domū p̄ximi. Nec desiderabis uxorē eius: nō seruū non ancillā nō bouē nō asinū: nec oīa q̄ illius sunt. Cūctus aut̄ ꝑplis audiebat voces: ⁊ lampades: ⁊ sonitū buccine: montēq; fumantem: et pauore concussi stetērunt procul: dicentes moysi. Loquere tu nobis: et audiem⁹. Nō loquatur nobis dñs: ne forte moriam̄. Et ait moyses ad ꝓplm. Nolite timere. Ut enī probaret vos venit deus: et ut terror illius esset in vobis: ⁊ nō peccaretis. Stetitq; ꝑplis de lōge: moyses autem accessit ad caliginē in qua erat deus. Dixitq; preterea dñs ad moysen. Hec dices filiis isrl. Vos vidistis q̄ de celo loquutus sim vobis. Non facietis deos argenteos: nec deos aureos facietis vobis. Altare de terra facietis michi: et offeretis super eo holocausta et pacifica vra: oues vestras et boues: i oīi loco in quo memoria fuerit nominis mei. Veniā ad te: et benedicā tibi. Quod si altare lapideū feceris michi: non edificabis illud de sectis lapidibs. Si enī leuaueris cultrū tuū sup eo: polluetur. Nō ascendes per gradus ad altare meū: ne reueletur turpitudo tua. ℣

Hec sunt iudicia que propones eis. Si emeris seruū hebreum: sex annis seruiet tibi: in septimo egredietur liber gratis. Cum quali veste intrauerit: cū tali exeat. Si habēs uxorē: et uxor egredietur simul. Si aut̄ dñs dederit illi uxorem: ⁊ peperit filios ⁊ filias: mulier ⁊ liberi eius erūt dñi sui: ipe vero exibit cū vestitu suo. Quod si dixerit seruus: diligo dominū meū et uxorem ac liberos: non egrediar liber: offerat eum dñs dis: et applicabit ad ostiū ⁊ postes: perforabitq; auricula eius subula: et erit ei seruus in seculū. Si quis vendiderit filiam suā in famulā: non egredietur sicut ancille exire consueuerunt. Si displicuerit oculis domini sui cui tradita fuerit: dimittet eam: ꝓpio aut̄ alieno vendidi non habebit potestatem: si spreuerit eam. Si aut̄ filio suo desponderit eam: iuxta morem filiaꝝ faciet illi. Quod si alteram ei acceperit.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0080
powered by DWork • Heidelberg University Library

prouidebit puelle nupcias ⁊ vestimenta: et precium pudicicie nō negabit. Si ria ista non fecerit: egredietur gratis absq; pecunia. Qui percusserit hominē volens occidere: morte moriat. Qui autē nō est insidiatus: sed deus illum tradiderit in manū eius: cōstituā tibi locū in quo fugere debeat. Si quis p industriā occiderit pximū suū: et per insidias: ab altari meo euelles eū ut moriat. Qui percusserit patrē suū aut matrē: morte moriat. Qui maledixerit pri suo uel matri: morte moriat. Qui furat⁹ fuit hominē: et uendiderit eum: conuict⁹ noxe morte moriat. Si rixati fuerint viri et percusserit alter pximū suū lapide uel pugno: et ille mortuus nō fuit sed iacuerit in lectulo: si surrexerit et ambulauerit foris super baculū suū: innocens erit qui percussit: ita tamen ut operas eius: et impēsas in medicos restituat. Qui percusserit suū suā uel ancillam uirga et mortui fuerint in manibz eius: criminis reus erit. Si autē uno die uel duobz supuixerit: nō subiacebit pene: quia pecunia illius ē. Si rixati fuerint viri: et percusserit quis mulierē pregnātem ⁊ abortiuū quidē fecerit: sed ipsa uixerit: subiacebit damno quātū marit⁹ mulieris expetierit: et arbitri iudicauerint. Si autē mors eius fuit subsecuta: reddet aiam pro aia. Oculū p oculo: dentē p dēte: manū p manu: pedē p pede: adustionē pro adustione: vuln⁹ p vulnere: liuorem pro liuore. Si percusserit quispiam oculū serui sui aut ancille: ⁊ luscos eos fecerit: dimittet eos liberos pro oculo quē eruit. Dentē q; si excusserit suo uel ancille sue: similer dimittet eos liberos. Si bos cornu percusserit virū: aut mulierē: et mortui fuerit: lapidibz obruetur: et non comedent carnes eius: dñs q; huius innocēs erit. Quod si bos cornupeta fuit ab hesterno: et nudiustertio: et contestati sūt dñm ei⁹: nec recluserit dominus eū: occideritq; virū aut mulierem: et bos lapidibz obruetur: ⁊ dñm eius occidet. Quod si pciū fuit ei impositū: dabit pro aia sua: quidquid fuerit postulauerit. Filiū q; ⁊ filiā si cornu percusserit: simili sententie subiacebit. Si seruū ancillamq; inuaserit: triginta siclos argenti dñō dabit: bos vero lapidibus opprimetur. Si quis aperuerit cisternā et foderit: et nō operuerit eā: ceciderit q; bos: aut asin⁹ in eam: reddet dñs cisterne pretiū iumentoz: qđ aut mortuū est: ipius erit. Si bos alien⁹ bouē alteri⁹ vulneraverit: et ille mortu⁹ fuit: vendent bouem viuū et diuidēt pciū: radauer autem mortui inter se dispertient. Si autem sciebat q; bos cornupeta esset ab heri et nudiustertius: et nō custodiuit eū dñs suus: reddet bouem pro boue: et radauer integrum accipiet.

Si quis furat⁹ fuit bouē aut ouē: et occiderit uel uendiderit: quinq; boues pro uno boue restituet: ⁊ quinq; oues pro una oue. Si effringens fur domū siue suffodiēs fuit inuēt⁹: et accepto vulnere mortu⁹ fuit: percussor nō erit reus sanguis. Qđ si oriens sole hoc fecerit: homicidiū patrauit: et ipe morietur. Si non habuerit qđ pro furto reddat: ipe venūdabit. Si inuētū fuit apud eū qđ furat⁹ est viuens: siue bos: siue asinus: siue ouis: duplū restituet. Si leserit quispiā agrū uel vineā et dimiserit iumētū suū ut depascat aliena: quidquid optimū habuerit in agro suo uel in vinea p damni estimatione restituet. Si egressus ignis inuenerit spinas: ⁊ comprehenderit aceruos frugum

siue stantes segetes in agris: reddet da-
mnū qui ignem succenderit. Si quis
cōmendauerit amico pecuniā aut va-
in custodiā: et ab eo qui susceperat fur-
to ablata fuerit: si inuenit fur duplū
reddet. Si latet fur: dñs domꝰ applica-
bitur ad deos: et iurabit q̄ non extende-
rit manū in rem p̄simi sui ad perpe-
trandā fraudē tam in boue: q̄ in asi-
no: et oue: ac vestimēto: et quidq̄d da-
mnū inferre potest. Ad deos veniusq;
causa ducetur: et si illi iudicauerit: du-
plū restituet p̄simo suo. Si quis com-
mendauerit p̄simo suo bouem: asinū-
ouem: et omne iumentū ad custodiā: et
mortuus fuit ac debilitatus: uel raptum
ab hostibꝫ nullusq; hoc uiderit: iusiu-
randū erit in medio q̄ non extenderit
manum ad rem p̄simi sui: suscipietq;
domin⁹ iuramentū: et ille reddere non
cogetur. Quod si furto ablatus fuit: re-
stituet damnū domino. Si comestus
a bestia: deferat ad eum quod occisus
est: et non restituet. Qui a proximo
suo quicq̄ horū mutuo postulauerit:
et debilitatum aut mortuus fuerit dñs
nō p̄sente: reddere compelletur. Quod
si in p̄senciaꝫ dñs fuit: non restituet:
maxime si conductus uenerat pro mer-
cede operis sui. Si seduxerit quis ūgi-
nem: necdū desponsatā: dormieritq; cū
ea: dotabit eam: et habebit eā uxorem.
Si pater uirginis dare noluit: reddat
pecuniā iuxta modū dotis: quā ūgi-
nes accipere consueuerūt. Maleficos
non patieris uiuere. Qui coierit cum
iumēto: morte moriat. Qui immolat
diis occidet: p̄ter dño soli. Aduenam
non cōtristabis: neq; affliges eū. Ad-
uene enī et ipi fuistis i terra egipti. Vi-
due et pupillo nō nocebitis. Si leserit
eos: vociferabūtur ad me: et ego
audiā clamorem eoꝝ: et indignabitur
furor meus: percutiāq; vos gladio: et
erūt uxores uestre uidue: et filij uri pu-
pilli. Si pecuniā mutuā dederis p̄lo
meo pauperi qui habitat tecū: non ur-
gebis eū quasi exactor: nec uluris op-
primes. Si pignꝰ a p̄simo tuo acceperis
uestimētū: ante solis occasum red-
des ei. Ipm enī e solū quo operit indu-
mentū carnis eius: nec habet aliud in
quo dormiat. Si clamauit ad me ex-
audiā eū: quia misericors sum. Dijs
non detrahes: et principi p̄pli tui non
maledices. Decimas et p̄mitias tuas
non tardabis offere. Primogenitū
filioꝝ tuoꝝ dabis michi. De bobꝫ q̄
et ouibꝫ similiter facies. Septē diebꝫ
sit cū matre sua: die octaua reddes eū
michi. Viri sancti eritis michi. Carnē
que a bestijs fuerit p̄gustata nō come-
detis: sed proicietis canibꝫ.

Non suscipies uocē mendacij: nec
iunges manū tuā ut pro impio
dicas falsum testimoniū. Nō seqūris
turbā ad faciendū malū: nec in iudicio
plurimoꝝ acquiesces sententie: ut a uero deui-
es. Pauperis q̄ nō miserebere in iudi-
cio. Si occurreris bouī inimici tui: aut
asino errāti: reduc ad eum. Si uideris
asinū odieris te: iacere sub onere nō pe-
rtransibis: sed subleuabis cū eo. Non
declinabis in iudicio pauperis. Men-
dacium fugies. Insontē et iustū nō occi-
des: quia aduersor impiū. Nec accipi-
es munera: q̄ excecāt prudentes: et
subuertit uerba iustoꝝ. Peregrino mo-
lestus nō eris. Scitis enī aduenarū a-
nimas: quia et ipi peregrini fuistis in
terra egipti. Sex annis seminabis terā
tuā: et congregabis fruges eius. Anno
autē septimo dimittes eā et requiescere
facies: ut comedāt pauperes p̄pli tui:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0082
powered by DWork • Heidelberg University Library

et quidqd reliquū fuit edāt bestie agri.
Sic facies in vinea: et in oliueto tuo.
Sex diebꝫ operaberis: septima die cessabis: ut requiescat bos et asinus tuus:
et refrigeretur filius ancille tue: et aduena. Omnia que dixi vobis custodite: et
per nomē eorū dei non iurabitis:
neq; audiet de ore vestro. Tribꝫ vicibꝫ
p singulos annos: michi festa celebrabitis. Solemnitatē azimorꝫ custodies. Septem diebꝫ comedetis azima
sicut precepi tibi tempore mensis nouorum: quādo egressus es de egipto. Non
apparebis in cōspectu meo vacuus. Et
solemnitatē messis primitiuorꝫ operis
tui: quecūq; seminaueris in agro: solemnitatē qꝫ in exitu anni: quādo congregaueris omnes fruges tuas de agro.
Ter in anno apparebit omne masculinū
tuū coram dño deo tuo. Non immolabis super fermento sanguinē victime mee:
nec remanebit adeps solēnitatis mee
usq; mane. Primicias frugū terre tue
deferes in domū dñi dei tui. Non coques
edū in lacte matris sue. Ecce ego mittam angelū meū: qui precedat te et custodiat in via: et introducat in locū quē
parauī. Obserua cū et audi vocē eius.
nec cōtemnēdū putes: quia nō dimittet cū peccaueris: et ē nomē meū in illo.
Quod si audieris vocē eius: et feceris
oīa que loquor: inimicus ero inimicis tuis: et affligā affligentes te. Precedetq; te angelus meus: et introducet
te ad amorreū et cetheum et pherezeum
chananeūq; et eueum et iebuseū: quos
ego cōteram. Non adorabis deos eorū:
nec coles eos. Non facies opera eorū
sed destrues eos: et cōfringes statuas
eorū. Seruietisq; dño deo vō: ut benedicā panibꝫ tuis et aquis: et auferam
infirmitatem de medio tui. Non erit
infecūda nec sterilis terra tua. Numerū
dierū tuorū implebo. Terrorē meū mittam in p̄cursum tuū: et occidā omnē
pplm ad quē ingredieris. Cunctorūq;
inimicorꝫ tuorū coram te terga vertam:
emittens crabones p̄ius q̄ fugabūt
eueum et chananeū et cetheum: anteqū
introeas. Non eiciam eos a facie tua
anno uno: ne terra in solitudinē redigatur: et crescant contra te bestie. Paulatim expellam eos de cōspectu tuo: donec augearis et possideas terrā. Ponā
autē finiuos tuos a mari rubro usq;
ad mare palestinorꝫ: et a deserto usq;
ad fluuiū. Tradā in manibꝫ vrīs habitatores terre: et ejicā eos de cōspectu
vestro. Non inibis cū eis fedus: nec cū
diis eorꝫ. Non habitent in terra tua: ne
forte peccare te faciāt in me si cultus diꝰ
eorꝫ: qđ tibi certe erit in scādalū.

Dixit quoq; dixit. Ascende ad dominū tu et aaron: nadab et abiu
et septuaginta seniores ex isrl: et adorabitis procul. Soluscq; moyses ascender ad
dñm: et illi non appropiquabūt: nec
plebs ascendet cū eo. Venit ergo moyses
et narrauit plebi oīa ūba dñi atq;
iudicia. Responditq; omis plebs: una
voce. Omnia verba dñi que locutus
est facie. Scripsit aut̄ moyses uniuersos sermones dñi: et mane consurgens edificauit altare dño ad radices
montis: et duodecim titulos p duodecim tribꝫ isrl. Misitq; iuuenes de filiis
isrl et obtulerunt holocausta: immolauerūtq; victimas pacificas dño: vitulos duodecim. Tulit itaq; moyses dimidiā partem sanguinis et misit in crateras: pars aut̄ residuā fudit sup altare. Assumensq; volumē federis legit
audiente plo. Qui dixerūt. Omnia que
locutus est dominꝰ faciemus et erimꝰ

obedientes. Ille vero sumpsit sanguinē respersit in ppm. Et ait. Hic ē sanguis federis qđ pepigit dñs vobiscū: super cunctis sermonibz hijs. Ascenderūq; moyses et aaron. nadab et abiu. et septuaginta de senioribus isrl'. et viderunt deū isrl'. Sub pedibz eius quasi opus lapidis saphirini: et quasi celū cū serenū est. Nec contra eos qui procul recesserāt de filijs isrl' misit manū suā. Viderūq; deū: et comederunt ac biberunt. Dixit autē dominꝰ ad moysen. Ascende ad me in montē. et esto ibi: dabo tibi duas tabulas lapideas et legem ac mādata que scripsi: ut doceas filios isrl'. Surrexerūt moyses. et iosue minister eiꝰ: ascendensq; moyses in mōtē dei. senioribus ait. Expectate hic: donec reuertamur ad vos. Habetis aaron et hur vobiscū: si quid natū fuit questionis referetis ad eos. Cūq; ascendisset moyses. operuit nubes montē: et habitauit gloria dñi sup synai tegens illū nube sex diebz. Septimo autē die. vocauit eum dñs de medio caliginis. Erat autem species glorie domini quasi ignis ardens super verticem montis: in conspectu filiorū israhel. Ingressusq; moyses medium nebule. ascendit in montem: et fuit ibi quadraginta diebus. et quadraginta noctibus.

Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs. Loquere filijs isrl': ut tollāt michi primicias. Ab omni hoīe qui offert voluntarius. accipies eas. Hec sunt autem que accipere debetis. Aurū et argētū et es. et iacinctū et purpurā. coccumq; bisso. et byssum. et pilos caprarū. et pelles arietū rubricatas. pellesq; iacinctinas. et ligna sethim: oleū ad luminaria cōcinnāda: aromata in unguentum et thimiama bonī odoris: lapides onichinos et gemmas ad ornandū ephot et racionale. Faciēq; michi sanctuariū. et habitabo in medio eoꝝ iuxta omnē similitudinē tabernaculi quod ostendā tibi: et omniū vasoꝝ in cultū eius. Sicq; facietis illud. Arcā de ligno sethim compingite: cuiꝰ longitudo habeat duos et semis cubitos. latitudo cubitū et dimidiū. altitudo cubitū similit ac semissem: et deaurabis eam auro mundissimo intus et foris. Facies q; supra. coronā auream p circuitum: et quatuor circulos aureos. quos pones p quatuor arche angulos. Duo circuli sint in latere uno: et duo in altero. Facies q; vectes de lignis sethim. et operies eos auro. Introduces q; p circulos. qui sunt in arche lateribz: ut portetur in eis. Qui semp erūt in circulis: nec unq; extrahentur ab eis. Ponesq; in archa testificationē quā dabo tibi. Facies et propiatoriū de auro mundissimo. Duos cubitos et dimidium tenebit longitudo eius: et cubitū ac semissem latitudo. Duos q; cherubin aureos et productiles facies ex utraq; parte oraculi. Cherubin unꝰ sit in late uno: et alter in altero. Utrūq; latus propiatorij tegāt expādentes alas. et operientes oraculū: respicientq; se mutuo. versus vultibus in propiatoriū. quo operienda est archa: in qua pones testimoniū qđ dabo tibi. Inde propiabo et loquar ad te: supra propiatorio scilicet. ac medio duoꝝ cherubin qui erūt super archam testimonij. cuncta que mādabo per te filijs isrl'. Facies et mensam de lignis sethim. habentē duos cubitos longitudinis. et in latitudine cubitū. et in altitudine cubitū ac semissem: et inaurabis eam auro purissimo. Facies q; illi labiū aureum per circuitū: et ipsi labio

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0084
powered by DWork • Heidelberg University Library

corona incensi altam quatuor digitis: et sup illã alteram coronã auream. Quatuor quoq; circulos aureos ꝑparabis: et pones eos in quatuor angulis eiusdem mẽse p singulos pedes. Subter coronã erũt circuli aurei: ut mittãtur vectes p eos: et possit mensa portari. Ipos quoq; vectes facies de lignis sethim: et circũdabis auro: ad subuehendã mẽsam. Parabis et acetabula: ac phialas: thuribula et cyathos: in quibs offerenda sunt libamina: ex auro purissimo: et pones sup mensã panes ꝓpositionis in conspectu meo semp. Facies et candelabrũ ductile de auro mũdissimo: hastile eius: et calamos scyphos et speculas: ac lilia ex ipo procedẽtia. Sex calami egrediẽtur de lateribs: tres ex uno latere: et tres ex altero. Tres scyphi quasi in nucis modũ p calamos singulos: speculeq; simul et lilia: et tres similit scyphi instar nucis i calamo altero: speculeq; simul et lilia. Hoc erit op9 sex calamoꝝ: q̃ producendi sunt de hastili. In ipso aut candelabro erũt quatuor scyphi in nucis modũ: speculeq; p singulos et lilia. Et specula sub duobs calamis p tria loca: qui simul sex fiũt: procedẽtes de hastili uno. Et specule igit et calami ex ipo: erunt uniusa ductilia ex auro purissimo. Facies et lucernas septem: et pones eas sup cãdelabrũ: ut luceãt ex aduso. Emũctoria q̃q; et ubi ea que emũcta sunt extinguãtur: fiãt de auro purissimo. Omne põd9 candelabri cũ uniusis vasis suis: habebit talentum auri purissimi. Inspice et fac secũdũ exemplar qđ tibi i mõte mõstratũ est.

Tabernaculum vero ita facies. Decem cortinas de bisso retorta: et iacinto ac purpura: coccoq; bistincto variatas ope plumarii facies. Longitudo cortine unius habebit viginti octo cubitos: latitudo q̃tuor cubitorũ erit. Unius mensure fient uniusa cortina. Quinq; cortine sibi iũgentur mutuo: et alie quinq; nexu simili cohercbũt. Ansulas iacinctinas in lateribus ac sũmitatibs facies cortinaꝝ: ut possint inuicẽ copulari. Quinquagenas ansulas cortina habebit in utraq; pte ita insertas: ut ansa contra ansam veniat: et altera alteri possit aptari. Facies et quinquaginta circulos aureos: quibus cortinaꝝ vela iungenda sunt: ut unũ tabernaculũ fiat. Facies et saga cilicina undecim: ad operiendũ tectũ tabernaculi: longitudo sagi uni9 habebit triginta cubitos: et latitudo q̃tuor. Equa erit mensura sagoꝝ oĩm. Et quibus quinq; iunges seorsum: et sex sibi mutuo copulabis: ita ut sextũ sagum in fronte tecti duplices. Facies et quinquaginta ansas in ora sagi uni9: ut cõiũgi cũ altero queat: et quinquaginta ansas in ora sagi alteri9: ut cũ altero copulẽt. Facies et quinquaginta fibulas eneas: quibs iũgant anse: ut unũ ex oĩbus opimentũ fiat. Quod autem superfuit in sagis que parãtur tecto id est unũ sagũ qđ ampli9 est: ex medietate eius opies tabernaculi posteriora: et cubitus ex una pte pendebit: et alter ex altera: qui plus est in sagoꝝ longitudine: utrinq; latus tabernaculi protegens. Facies et opimentũ aliud tecto de pellibs arietũ rubricatis: et sup hoc rursum aliud opimentũ de iacinctinis pellibus. Facies et tabulas stantes tabernaculi de lignis sethim: q̃ singule denos cubitos in longitudine habeãt: et in latitudine singulos ac semissem. In lateribus tabule: due in cassaturc

sient: quibꝫ tabula altera tabule cõnectatur. Atqꝫ ĩ hũc modũ cũcte tabule parabũtur. Quaꝫ vigintí erũt ĩ latere meridiano qđ vergit ad austrũ: quibꝫ quadraginta bases argẽteas fundes: ut bine bases singulis tabulis p duos angulos subiacãt. In latere ꝙ; secundo tabernaculi qđ vergit ad aquilonẽ. vigintí tabule erũt: quadraginta habentes bases argẽteas. Bine bases singulis tabulis supponẽtur. Ad occidentalem vero plagã tabernaculi facies sex tabulas: ꝛ rursũ alias duas. ꝙ in angulis erigãtur post vergũ tabernacli. Erũtqꝫ sibi cõiũcte a deorsũ usqꝫ ad sursum: et una oĩes compago retinebit. Duabꝫ quoqꝫ tabulis que in angulis ponẽde sunt: similis iũctura fuabit. Et erũt simt tabule octo: bases earꝫ argẽtee sedeci: duabꝫ basibꝫ p unã tabulã supputatis. Facies et vectes de lignis sethim quinqꝫ ad cõtinendas tabulas. in uno latere tabernaculi. ꝛ quinqꝫ alios in altero: ꝛ eiusdẽ numeri ad occidentalẽ plagã: qui mittẽtur p medias tabulas: a sũmo usqꝫ ad sũmũ. Ipas qꝫ tabulas deaurabis: ꝛ fundes in eis ãnulos aureos per quos vectes tabulata cõtineãr: quos opies laminis aureis. Et eriges tabernaculũ: iuxta exemplar qđ tibi in mõte mõstratũ est. Facies ꝛ velũ de iacindo ꝛ purpura. coccoqꝫ bistinctο. et bisso retorta. opere plumario. et pulcra varietate contextũ: quod appendes ante quatuor columnas de lignis sethim: q ipse: quidem deaurate erũt. et habebũt capita aurea. et bases argẽteas. Inferetur autem velũ per circulos: intra qđ pones archam testimonij: ꝛ quo sanctuariũ. ꝛ sãctuarij sãctuaria dividẽ. Pones et propiciatoriũ sup archam testimonij. in sancta sanctorũ: mensamqꝫ extra velum: ꝛ cõtra mẽsam candelabrũ in latere tabernaculi meridiano. Mensa enim stabit ĩ plaga aquilonis. Facies ꝛ tentoriũ in introitu tabernacli. de iacindo et purpura. coccoqꝫ bistinctο. et bisso retorta opere plumario: et quinqꝫ columnas deaurabis lignoꝫ sethim. ante quas ducetur tentoriũ: quaꝫ erunt capita aurea. ꝛ bases ernee.

XXVII

Facies et altare de lignis sethim. quod habebit quinqꝫ cubitos in longitudine: ꝛ totidẽ in latitudine id est quadrũ: et tres cubitos in altitudine. Cornua autẽ p quatuor angulos ex ipo erũt: et opies illud ere. Facieqꝫ in usus eius lebetes ad suscipiendos cineres: et forcipes. atqꝫ fuscinulas. ꝛ ignium receptacla. Oĩa vasa ex ere fabricabis. Craticlamqꝫ in modũ retis eneam: p cuiꝰ quatuor angulos erũt quatuor ãnuli enei. quos pones subtꝰ arulã altaris. Eritqꝫ craticla usqꝫ ad altaris mediũ. Facies ꝛ vectes altaris de lignis sethim duos. quos operies laminis eneis. et indures p circulos: erunt qꝫ ex utroqꝫ latere altaris ad portandũ. Non solidũ sed inane ꝛ cauũ intrinsecus facies illud: sicut tibi in monte mõstratũ est. Facies et atrium tabernacli: in cuiꝰ australi plaga contra meridiẽ: erũt tentoria de bisso retorta. Centũ cubitos unũ latus tenebit ĩ longitudine: et columnas viginti cũ basibꝫ totidẽ eneis: que capita cũ celaturis suis habebũt argẽtea. Similiter ꝛ in latere aquilonis. per longũ erunt tentoria centum cubitoꝝ: columne viginti. et bases enee eiusdẽ numeri: et capita earꝫ cũ celaturis suis argẽtea. In latitudine vero atrij qđ respicit ad occidentẽ erũt tentoria per quinquaginta

cubitos: ⁊ columne decem basesq; rotundum. In ea quoq; atrij latitudine que respicit ad orientē quinquaginta cubiti erūt: in quibz quindecim · cubitoꝝ tentoria lateri uno deputabuntur columneq; tres · ⁊ bases totidē: et ī latere altero erūt tentoria cubitos obtinēcia quīndecim · columne tres · et bases totidem. In introitu uero atrij · erūt tentoriū · cubitoꝝ viginti · ex iacincto et purpura · coccoq; bistincto et bisso retorta: opꝫ plumarij. Columnas habebit ꝙtuor: cū basibz totidē. Omnes columne atrij ꝫ circuitū · vestite erūt argenteis laminis: capitibz argenteis: et basibz eneis. In lōgitudine occupabit atriū cubitos centū: in latitudine quinquagīta. Altitudo quīq; cubitorū erit: fiatq; de bisso retorta: et habebit bases eneas. Cūcta vasa tabernaculi ī omnes usus ⁊ ceremonias · tam paxillos eiꝰ qꝫ atrij · ex ere facies. Precipe filijs isrl' ut afferant tibi oleum de arboribz olivaꝝ purissimū · pilozq; contusū: ut ardeat lucerna semp · in tabernaculo testimonij extra velum quod oppansū est testimonio: et collocabūt eā aaron et filij eiꝰ · ut usq; mane luceat corā dño. Perpetuus erit cultꝰ per successiones eorum corā filijs israhel.

xxviii

Applica quoq; ad te aaron frēm tuū cū filijs suis de medio filioꝝ isrl · ut sacerdocio fungantur michi aaron · nadab · ⁊ abiū · eleazar · ⁊ ythamar: faciesq; vestem sanctā · aaron fratri tuo in gl'am et decorē. Et loqueris cūctis sapientibz corde · quos repleui spiritu prudētie: ut faciāt vestes aaron fratri tuo ī gl'am et decorem: quibus sanctificatꝰ ministret michi. Hec aut erūt vestimēta que facient. Racionale ⁊ suphumerale: tunicā ⁊ lineā strictā: cidarim · et baltheū. Facient fratri tuo aaron · et filijs eius vestimēta sancta: ut sacerdocio fungant̄ michi. Accipientq; aurum et iacinctū et purpuram · coccūq; bistinctum et byssum. Facient aut̄ suphumerale de auro ⁊ iacincto et purpura coccoq; bistincto et bisso retorta: opere polimito. Duas oras iunctas habebit in utroq; latere summitatū: ut ī unū redeant. Ipsa quoq; textura et cūcta operis varietas erit ex auro ⁊ iacincto ⁊ purpura: coccoq; bistincto ⁊ bisso retorta. Sumesq; duos lapides onichinos · et sculpes in eis noīa filioꝝ isrl: sex nomina in lapide uno · ⁊ sex reliqua ī altero · iuxta ordinē nativitatis eorū. Opere sculptoris · et celatura gemmarij · sculpes eos nominibz filioꝝ isrl · inclusos auro atq; circumdatos: et pones in utroq; latere suphumeralis · memoriale filijs isrl. Portabitq; aaron nomina eoꝝ corā dño sup utrūq; humerū: ob recordationem. Facies et uncinos ex auro: et duas catenulas auri purissimi sibi invicem cohērentes: quas inseres uncinis. Racionale quoq; iudicij faciesopere polimito iuxta texturā superhumeralis: ex auro iacincto · et purpura · coccoq; bistincto ⁊ bisso retorta. Quadrangulū erit et duplex. Mensuram palmi habebit · tam in longitudine qꝫ in latitudine: ponesq; in eo quatuor ordines lapidū. In primo versu erit lapis sardius · et topazius et smaragdus. In secūdo carbunculus ⁊ saphirꝰ et iaspis. In tercio · ligurius achates · et amethistus. In quarto crisolitus · onichinꝰ et berillus. Inclusi auro erūt p ordines suos: habebūtq; nomina filioꝝ isrl. Duodecim nominibz celabuntur · singuli lapides nominibus

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0087
powered by DWork · Heidelberg University Library

singulos: per duodecim tribus. Facies
in racionali catenas sibi inuicem cohærentes: ex auro purissimo. et duos anulos aureos quos pones in utraq; racionalis summitate: catenasq; aureas
iunges anulis qui sunt in marginibus ei9: et ipsaq; catenaq; extrema duobus copulabis uncinis in utroq; latere superhumeralis quod racionale respicit. Facies et duos anulos aureos. quos pones in summitatibus racionalis. et in horis que ex regione sunt superhumeralis. et posteriora eius aspiciunt:
necnon et alios duos anulos aureos. qui ponendi sunt in utroq; latere superhumeralis deorsum. quod respicit contra faciem iunture inferioris. ut aptari possit cum superhumerali. et stringat racionale anulis suis cū anulis superhumeralis. vitta iacinctina: ut maneat iuntura fabrefacta. et a se inuicem racionale et superhumerale nequeant separari. Portabitq; aaron nomina filioz israel in racionali iudicij super pectus suum. quando ingredietur sanctuarium:
memoriale coram dño iugiter. Pones autem in racionali iudicij doctrinam et veritatem. que erūt in pectore aaron quando ingredietur coram dño: et gestabit iudicium filioz israel in pectore suo. in conspectu dñi semp. Facies et tunicā superhumeralis totā iacinctinā: in cuius medio supra. erit capitium. et ora per gyrum eius texilis. sicut fieri solet in extremis vestium partibus: ne facile rumpat. Deorsum uero ad pedes eiusdem tunice per circuitū quasi malapunica facies. ex iacincto et purpura. et torto bistino. et bisso retorta. mixtis in medio tinctilibus: ita ut tinctilium sit aureum et malūpunicum: rursumq; tinctilium. aureum et malūpunicum.
Et vestiet ea aaron in officio ministerij: ut audiatur sonitus quando ingreditur et egreditur sanctuarium. in conspectu dñi: et non moriatur. Facies et lammina de auro purissimo: in qua sculpes opere celatoris sanctum domino. Ligabisq; ea vitta iacinctina: et erit super thyaram immines fronti pontificis. Portabitq; aaron iniquitates eorū. que obtulerunt et sanctificauerūt filij israhel: in cunctis muneribus et donariis suis. Erit aurea lammina semp in fronte eius: ut placatus sit ei dñs. Stringesq; tunicā bysso: et thyaram byssinā faciet et balcheū opere plumarij. Porro filijs aaron tunicas lineas parabis. et balcheos. ac thyaras in gloriam et decorem: vestiesq; his omnibus aaron fratrem tuum. et filios eius cum eo et unctos consecrabis manu9: sanctificabisq; illos. ut sacerdotio fungantur michi.
Facies et feminalia linea ut operiant carnē turpitudinis sue. a renibus usq; ad femora: et utentur eis aaron et filij ei9 quando ingredientur tabernaculū testimonij. uel quando appropinquāt ad altare ut ministrent in sanctuario:
ne iniquitatis rei moriantur. Legitimum sempiternum erit aaron: et semini eius post eum.

Sed et hoc facies: ut michi in sacerdotio consecrent. Tolle vitulū de armento. et arietes duos immaculatos:
panesq; azimos. et crustulā absq; fermento. q consparsa sint oleo: lagana q azima. oleo lita. De similia tritica cūcta facies: et posita in canistro offeres:
vitulū autē et duos arietes. et aaron ac filios ei9 applicabis ad ostiū tabernaculi testimonij. Cūq; laueris patrē cū filijs suis aqua. indues aaron vestimentis suis. idest linea et tunica. et

suphumerali · et rationali quod con-
stringes baltheo: et pones thyaram
in capite eius · et lamina sanctam sup
thyaram · et oleum unctionis fundes
super caput eius: atq; hoc ritu consecra-
bitur. Filios quoq; illius applicabis
et indues tunicis lineis: cingesq; bal-
theo · aaron scilicet et liberos eius · et im-
pones eis mitras: erūtq; sacerdotes mi-
chi religione perpetua. Postq; initiaueris manū eorū: applicabis et vitulū co-
ram tabernaculo testimonij. Imponēt-
q; aaron et filij eius manū super caput
illius · et macabis eū in conspectu dñi:
iuxta ostiū tabernaculi testimonij: sum-
ptumq; de sanguine vituli · pones super
cornua altaris digito tuo: reliquum
autē sanguinē fundes iuxta basim ei⁹.
Sumes et adipē totū q̄ operit intestī-
na · et reticulū iecoris · ac duos renes · et
adipē q̄ super eos ē et offeres incensum
super altare: carnes vero vituli et coriū
et fimū combures foris extra castra: eo
quō pro peccō sit. Unū q; arietē sumes ·
super cuius caput ponent aaron et filij
eius manus: quē cū mactaueris: col-
les de sanguine ei⁹ et fundes circa alta-
re: ipm autem arietē secabis in frusta:
lotaq; intestina ei⁹ et pedes pones super
cōcisas carnes · et super caput illius: et
offeres totū arietē in incensū super alta-
re. Oblatio est dño: odor suauissimus
victime dñi. Tolles quoq; arietē alte-
rum: super cuius caput aaron et filij ei⁹
ponent manus. Quē cum immolaue-
ris · sumes de sanguine eius · et pones
super extremū auriculē dextere aaron et fi-
liorū eius · et super pollices manus eorū
ac pedis dextri: fundesq; sanguinē super
altare p circuitū. Cūq; tuleris de san-
guine q̄ est super altare · et de oleo unc-
tionis: asperges aaron et vestes eius ·
filios et vestimēta eorū. Consecratisq;
ipis et vestibus · colles adipē de arietē
et caudam et aruinā que operit vitalia
ac reticulū iecoris · et duos renes atq;
adipem q̄ super eos ē · armūq; dextrū eo
quod sit aries cōsecrationis: tortāq;
panis vnius · crustulam consperlam
oleo · laganū de canistro azimorum
quod positū est i cōspectu dñi: ponesq;
oīa super manus aaron et filiorū
eius · et sanctificabis eos · eleuans eoꝝ
domino. Suscipiesq; vniūsa de ma-
nibus eorū et incendes super altare in ho-
caustū: odorem suauissimū in cōspectu
dñi: quia oblatio ei⁹ est · sumes quoq;
pectusculū de ariete quo initiat⁹ est aa-
ron: sanctificabisq; illud eleuatū coram
dño: et cedet in partē tuā. Sanctifica-
bisq; et pectusculū cōsecratū et armum
quē de ariete separasti · quo initiat⁹ est
aaron et filij eius: cedentq; in partem
aaron et filiorū eius iure perpetuo a filijs
israhel: quia primicia sūt et inicia de
victimis eorū pacificis que offerūt dño.
Vestem autē sanctam qua vtetur aa-
ron · habebūt filij eius post eum · ut un-
gant in ea: et cōsecrentur manus eorū.
Septē diebus utetur illa qui pontifex p
eo fuerit constitutus de filijs eius: et q̄
ingrediet tabernaculum testimonij ut
ministret in sanctuario. Arietem autē
consecrationis tolles: et coques car-
nes eius i loco sancto: quibus vescetur
aaron et filij eius. Panes quoq; qui
sunt i canistro · in vestibulo tabernacli
testimonij comedent · ut sit placabile
sacrificiū: et sanctificent offerentiū ma-
nus · alienigena non vescetur ex eis:
quia sancti sunt. Quod si remanserit
de carnibus cōsecratis siue de panibus
usq; mane: combures reliquias igni
nō comedentur: quia sanctificata sūt.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0089
powered by DWork • Heidelberg University Library

Omnia que p̄cipio tibi facies super aaron et filios eius. Septem diebus consecrabis manus eorū: et vitulū p̄ peccato offeres p̄ singulos dies ad expiandum. Mundabisq; altare cum immolaueris expiationis hostiā: et unges illud in sanctificationē. Septem diebs expiabis altare et sanctificabis: et erit sanctū sanctor. Omnis qui tetigerit illud sanctificabit. Hoc ē quod facies i altari. Agnos āniculos duos p̄ singulos dies iugiter unū agnum mane et alterū vespere: decimā partem similē consperse oleo tunso · quod habeat mensuram quartam partē hin: et vinū ad libandū eiusdem mensure i agno uno. Alterū uero agnū offeres ad vesperā · iuxta ritū matutine oblationis: et iuxta ea q̄ diximus in odorem suauitatis. Sacrificiū dño deo ē oblatione perpetua in generationes vestras. ad ostiū tabernaculi testimonij coram dño: ubi constituam ut loquar ad te. Ibiq; p̄cipiam filijs israel: et sanctificabitur altare in gloria mea. Sanctificabo et tabernaculū testimonij cum altari · et aaron cum filijs suis: ut sacerdotio fungantur michi. Et habitabo i medio filioq; israel · eroq; eis deus: et scient quia ego dñs deus eorum qui eduxi eos de terra egipti · ut manerem int̄ illos: ego dñs deus ipor. ℣er

Facies quoq; altare ad adolēdū thymiama de lignis setthim: habens cubitū longitudinis · et alterum latitudinis · et quadrangulū: et duos cubitos i altitudine. Cornua ex ipo p̄cedent: vestiesq; illud auro purissimo · tam cacūlam eius quā parietes per circuitū et cornua. Faciesq; ei coronā aureolā per gyrū: et duos anulos aureos sub corona p̄ singula latera: ut mittātur in eos vectes · et altare portetur. Ipos quoq; vectes facies de lignis setthim: et inaurabis. Ponesq; altare contra velum quod ante archā pendet testimonij · coram propiciatorio quo tegitur testimoniū · ubi loquar tibi: et adolebit incensum super eo aaron · suaue fragrans. Mane quando cōponet lucernas · incendet illud: et quando collocat eas ad vesperū uret thymiama sempiternū coram dño in generationes vestras. Non offeretis super eo thymiama cōpositionis alterius: nec oblationem et victimā · nec liba libabitis. Et deprecabitur aaron super cornua eius semel per annū · i sanguine quod oblatū est p̄ peccato: et placabit super eo in generationibs vestris. Sanctum sanctor erit dño. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs. Quando tuleris summā filioq; israel iuxta numerū dabūt singuli p̄cium pro animabs suis dño: et non erit plaga in eis cum fuerint recensiti. Hoc autē dabit oīs qui transit ad nomē: dimidium sicli iuxta mensurā templi. Siclus viginti obolos habet. Media pars sicli offeretur dño. Qui habet̄ in numero a viginti annis et supra dabit p̄cū. Diues nō addet ad medium sicli: et pauper nichil minuet. Susceptamq; pecuniā que collata est a filijs israel · trades in usus tabernaculi testimonij · ut sit monimentum eorum coram dño: et p̄cietur animabus eoq;. Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Facies et labium eneum cū basi sua ad lauandum: ponesq; illud inter tabernaculum testimonij et altare. Et missa aqua lauabūt i ea aaron et filij ei9 manus suas ac pedes: quādo ingressuri sunt tabernaculum testimonij · et quando accessuri sunt ad altare · ut

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0090
powered by DWork • Heidelberg University Library

offerant in eo thymiama dño: ne forte moriant. Legitimū sempiternū erit ipsi & semini eius p successiones. Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Sume tibi aromata primū mirre et electe quingentos siclos. et cinamomi medium idest ducentos quinquaginta siclos: calami similiter ducentos quinquaginta siclos. casie aut quingentos siclos in pondere sanctuarij: oleū de oliueti mensuram hin. Faciesq; unctionis oleum sanctum unguentum compositum ope unguentarij: et unges ex eo tabernaculum testimonij. et archam testamenti. mensamq; cum vasis suis. candelabrū & utensilia eius altaria thymiamatis et holocausti. et uniuersa supellectilem que ad cultum eorum pertinet: sanctificabisq; omnia. et erunt sancta sanctorum. Qui tetigerit ea sanctificabit. Aaron et filios eius unges: sanctificabisq; eos ut sacerdotio fungantur michi. Filijs quoq; israel dices. Hoc oleum unctionis sanctū erit michi in generationes vestras. Caro hominis nō ungetur ex eo: & iuxta compositionē eius non facietis aliud quia sanctificatū est: et sanctum erit vobis. Homo quicunq; tale compositum. et dederit ex eo alieno: exterminabitur de populo suo. Dixitq; dñs ad moysen. Sume tibi aromata stacten. et onicham. galbanum boni odoris. & thus lucidissimū: equalis ponderis erūt omnia. Faciesq; thymiama cōpositū ope unguentarij mixtū diligenter. & purū: & sanctificatione dignissimū. Cūq; in tenuissimū pulueren uniuersa contuderis pones ex eo coram tabernaculo testimonij: in quo loco apparebo tibi. Sanctū sanctorum erit vobis thymiama. Talem compositionem non facietis in usus

vros: quia sanctū ē dño. Homo quicunq; fecerit simile ut odore illius perfruatur: peribit de populis suis.

Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Ecce vocaui beseleel ex nomine filiū huri filij hur de tribu iuda: et implebi eum spiritu dei. sapientia & intelligētia et scientia: in omni opere ad excogitādum quicquid fabrefieri potest ex auro et argento et ere. marmore. & gemmis. & diuersitate liguoꝝ. Dedīq; ei sociū oholiab filium achisamech: de tribu dan. Et in corde omnis eruditi posui sapientiam. ut faciant cuncta que precepi tibi: tabernaculum federis. et archam testimonij & propiciatoriū qđ sup eam est: et cuncta vasa tabernaculi. mensamq; et vasa eius. candelabrū purissimū cū vasis suis: et altaria thymiamatis & holocausti. & omnia vasa eorū: labiū cum basi sua: vestes sanctas in ministerio aaron sacerdotis et filijs eius ut fungant officio suo in sacris: oleum unctionis. & thymiama aromatū in sanctuario. Omnia que precepi tibi facient. Et locutus ē dñs ad moysen dicens. Loquere filijs israhel: et dices ad eos. Videte ut sabbata mea custodiatis: quia signū ē inter me & vos in generationibz vestris: ut sciatis quia ego dñs q̄ sanctifico vos. Custodite sabbatū meū. Sanctum enī est vobis. Qui polluerit illud: morte morietur. Qui fecerit opus i eo: peribit anima illius de medio populi sui. Sex diebus facietis opus: in die septimo sabbatum est: requies sancta domino. Omnis qui fecerit opus in hac die morietur. Custodiant filij israhel sabbatum: et celebrent illud in generationibz suis. Pactum est sempiternū inter me et filios israhel: signūq; perpetuum.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0091
powered by DWork • Heidelberg University Library

Sex enim diebus dominus fecit celū
et terram: et in septimo ab omni ope-
re cessauit. Deditq; dñs moysi com-
pletis huiusmodi sermonibs i mon-
te synai duas tablas testimonij lapi-
deas: scriptas digito dei. xxxii
Videns autē plus q moram fa-
ceret moyses descendendi de mon-
te: congregatus aduersus aaron dixit.
Surge: fac nobis deos qui nos pre-
cedant. Moysi enī viro huic qui nos
eduxit de terra egipti: ignoramꝰ quid
acciderit. Dixitq; ad eos aaron. Tol-
lite inaures aureas de uxorū filiorū
q; filiarū uestrarū auribs: et afferte ad
me. Fecit plus que iusserat: deferens
inaures ad aaron. Quas cum ille ac-
episset formauit opere fusorio: et fecit
ex eis vitulum conflatilem. Dixerūtq;.
Hij sūt dij tui israhel: qui te eduxerunt
de terra egipti. Quod cum vidisset aa-
ron edificauit altare coram eo: et preco-
nis voce clamauit dicens. Eras solem-
nitas dñi ē. Surgentesq; mane ob-
tulerūt holocausta et hostias pacificas:
et sedit plus manducare et bibere: et
surrexerunt ludere. Locutus est autem
dñs ad moysen dicēs. Vade descende:
peccauit plus tuus quē eduxisti de ter-
ra egipti. Recesserūt cito de via quam
ostendisti eis. Fecerūnq; sibi vitulum
conflatilem et adorauerunt: atq; im-
molantes ei hostias dixerūt. Isti sūt
dij tui israhel: qui te eduxerunt de ter-
ra egipti. Rursumq; ait dominus ad
moysen. Cerno q plus iste dure cer-
vicis sit. Dimitte me ut irascat furor
meus contra eos et deleā eos: faciāq;
te in gentem magnam. Moyses autē
orabat dñm deum suum dicens. Cur
dñe irascit furor tuus contra plum tu-
um quem eduxisti de terra egipti: in
fortitudine magna et in manu robu-
sta? Ne queso dicāt egipti: callide edu-
xit eos ut interficeret i mōtibs et deleret
e terra. Quiescat ira tua: et esto placa-
bilis super nequitia plī tui. Recordare
abraham et ysaac et israel seruoꝝ tuoꝝ:
quibus iurasti per temetipsum dicēs.
Multiplicabo semen vestrum sicut stel-
las celi: et uniuersam terram hanc de
qua locutus sum dabo seminī vestro:
et possidebitis eam semp. Placatusq;
est dñs: ne faceret malum quod locu-
tus fuerat aduersus plm suū. Et reuer-
sus est moyses de mōte: portans du-
as tabulas testimonij in manu sua
scriptas utraq; parte: et factas opere
dei. Scriptura quoq; dei erat sculpta
in tabulis. Audiens autem iosue tu-
multū plī vociferātis dixit ad moy-
sen. Ululatus pugne audit in castris.
Qui respōdit. Non est clamor adhor-
tantiū ad pugnam: neq; vociferatio
compellentiū ad fugam: sed vocē can-
tantium ego audio. Cūq; appropin-
quasset ad castra vidit vitulū et chro-
os: iratusq; valde precipit de manu ta-
bulas: et cōfregit eas ad radicē mon-
tis. Arreptumq; vitulum quē fecerant
cōbussit et contriuit usq; ad puluerem:
quem sparsit in aquam: et dedit ex ea
potū filijs israel. Dixitq; moyses ad aa-
ron. Quid tibi fecit hic plus: ut indu-
ceres super eum peccatū maximū? Cui
ille respōdit. Ne indigneꝰ dñs meus.
Tu enī nosti plm istum q pronus sit
ad malū. Dixerunt michi. Fac nobis
deos qui nos precedant. Huic enim
moysi qui nos eduxit de terra egipti:
nescimus quid acciderit. Quibs ego
dixi. Quis vestrū habet aurū? Tulerūt
et dederūt michi et proiecī illud i ignē:
egressusq; est hic vitulus. Videns ergo

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0092
powered by DWork • Heidelberg University Library

moyses ꝓplm quod esset nudat⁹: spoliauerat enim eū aaron ꝓpter ignominiam sordis et inter hostes nudū constituerat: et stans in porta castrorum ait. Si quis ē dñi iūgat̄ michi. Congregatiq; sunt ad eum oēs filij leui. Quibus ait. Hec dicit dñs deus isrl. Ponat vir gladiū sup femur suum. Ite et redite de porta usq; ad portam per medium castroꝝ: et occidite vnusquisq; fratrem suū et amicū et ꝓximū suum. Fecerūtq; filij leui iuxta sermonem moysi: ceciderūtq; in die illo quasi triginta tria milia hominū. Et ait moyses. Consecrastis manus vestras hodie dño. vnusquisq; in filio z in fratre suo: ut detur vobis benedictio. Facto aut̄ altero die locutus est moyses ad ꝓplm. Peccastis peccatū maximū. Ascendā ad dñm: si quo modo eum quiuero deꝑcari ꝓ scelere vestro. Reuersusq; ad dñm ait. Obsecro dñe. peccauit ꝓplus iste peccatū maximū: fecerūtq; sibi deos aureos. Aut dimitte eis hanc noxam: aut si non vis: dele me de libro tuo quem scripsisti. Cui rndit dñs. Qui peccauerit michi: delebo eū de libro meo. Tu aut̄ vade: z duc ꝓplm istū quo locut⁹ sum tibi. Angelus autem meus p̄cedet te. Ego aut̄ in die ultionis visitabo z hoc peccatū eoꝝ. Percussit aut̄ dominus ꝓplm pro reatu vituli: quē fecerat aaron. ffffm

Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Vade z ascēde de loco istato tu et ꝓplus tuus quem eduxisti de terra egipti: in terram quā iurauī abraham ysaac et iacob. dicēs semini tuo dabo eam: z mittā ꝓcursorem tui angelum: ut eiciam chananeū et amorreum et cetheum et pherezeum et euheum et iebuseum: z intres in terram fluentē lacte z melle. Non enī ascendam tecū: quia ꝓplus dure cervicis est: ne forte disperdam te in via. Audiensq; ꝓplus sermonem hūc pessimū luxit: z nullus ex more induerus est cultu suo. Dixitq; dñs ad moysen. Loquere filijs isrl. Populus dure cervicis es: semel ascendam in medio tui et delebo te. Jam nūc depone ornatū tuum: ut sciam quid faciā tibi. Depositerunt ergo filij isrl. ornatum suū a mōte oreb. Moyses quoq; tollēs tabernaculū. tetendit extra castra procul: vocauitq; nomē eius tabernaculum federis. Et oīs ꝓplus qui habebat aliquā questionem. egrediebat̄ ad tabernaculum federis extra castra. Cūq; egrederetur moyses ad tabernaculum surgebat vniuersa plebs. z stabat vnusquisq; in ostio papilionis sui: aspiciebāq; retrō moysi donec ingrederetur tentorium. Ingresso aut̄ illo tabernaculum federis. descendebat columna nubis z stabat ad ostium: loquebaturq; dñs cum moyse: cernentibus vniuersis ꝙ columna nubis staret ad ostiū tabernaculi. Strabantq; ipi et adorabant ꝑ fores tabernaculorū suoꝝ. Loquebatur aut̄ dñs ad moysen facie ad faciē. sicut solet loqui homo ad amicū suū. Cumq; ille reuerteret̄ in castra: minister eius iosue filius nun puer nō recedebat de tabernaculo. Dixit aut̄ moyses ad deum. precipis ut educam ꝓplm istum. et nō indicas michi quem missurus sis mecum: presertim cū dixeris. noui te ex nomine: z inuenisti gratiā coram me. Si ergo inueni gratiā in conspectu tuo: ostende michi faciē tuā. ut sciam te: z inueniā gratiā ante oculos tuos. Respice ꝓplm tuum gentem hanc. Dixitq; deus. Facies mea p̄cedet te. z requiem dabo tibi.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0093
powered by DWork • Heidelberg University Library

Et ait moyses. Si non tu ipse precedas: ne educas nos de loco isto. In quo enim scire poterimus ego & populus tuus inuenisse nos gratiã in cõspectu tuo: nisi ambulauerit nobiscũ: ut glorificemur ab omnibus populis qui habitãt super terram? Dixit autẽ dñs ad moysen. Et verbũ istud quod locutus es faciã. Inuenisti enim gratiam coram me: & teipm noui ex nomine. Qui ait. Ostende mihi gloriam tuam. Cui dit. Ego ostendam omne bonum tibi: & vocabo in nomine dñi coram te: et miserebor cui voluero: & clemẽs ero in quẽ mihi placuerit. Rursũq; ait. Nõ poteris videre faciẽ meã. Nõ enim videbit me homo et viuet. Et iterũ. Ecce inquit ẽ locus apud me: et stabis supra petram. Cũq; transibit gloria mea: ponam te in foramine petre: et protegam dextera mea donec transeã. Tollãq; manũ meam: & videbis posteriora mea: faciẽ autẽ meã videre nõ poteris.

Et dixit dñs ps̃de ait tibi duas tabulas lapideas instar priorũ: & scribã super eas verba q̃ habuerũt tabule quas fregisti. Esto paratus mane: ut ascendas statim in montem synai: stabisq; mecũ super vertice mõtis. Nullus ascendat tecum: nec videatur quispiã per totum montem: boues quoq; et oues non pascantur contra. Excidit ergo duas tabulas lapideas: quales antea fuerant: et de nocte consurgens ascendit in montem synai: sicut preceperat ei dñs: portans secum duas tabulas. Cũq; descendisset dñs p nubẽ: stetit moyses cum eo: inuocãs nomẽ dñi. Quo transeunte coram eo ait. Dominator dominus deus: misericors et clemens: patiens et multe miserationis et verus: qui custodis misericordiam in milia: qui aufers iniquitatem & scelera atq; peccata: nullusq; apud te per se innocens est: qui reddis iniquitatem patrum filijs ac nepotibus in terciã et quartã progenie. Festinusq; moyses curuatus est pronus in terram: & adorans ait. Si inueni gratiã in conspectu tuo domine: obsecro ut gradiaris nobiscum: populus enim dure ceruicis est: ut auferas iniquitates nostras atq; peccata nostra possideas. Respondit dñs. Ego inibo pactum videntibus cunctis: signa faciam: que nunq; visa sunt super terram: nec in vllis gentibus: ut videat populus iste in cuius es medio opus dñi terribile quod facturus sum. Obserua cuncta que hodie mando tibi. Ego ipse eiciam ante faciem tuã amorreum et chananeum et hetheum: pherezeum quoq; et eueum et iebuseũ. Caue ne vnquam cũ habitatoribus terre illi⁹ iungas amicicias: que tibi sint in ruinam: sed aras eorũ destrue: et confringe statuas: lucosq; succide. Noli adorare deũ alienũ. Dominus zelotes nomen eius: deus ẽ emulator. Ne ineas pactum cũ hominibus illius regionis: ne cũ fornicati fuerint cũ dijs suis: et adorauerint simulacra eorũ: vocet te quispiam: ut comedas de immolatis. Nec uxorẽ de filiabus eorũ: accipies filijs tuis: ne forte cũ ipse fuerint fornicate: fornicari faciant in deos suos filios tuos. Deos conflatiles nõ facies tibi. Solemnitatẽ azimorum custodies. Septem diebus vescris azimis: sicut precepi tibi: in tempore mensis nouorũ. Mense enim nouorũ temporis egressus es de egipto. Omne quod aperit vulvam generis masculini: meũ erit. De cunctis animantibus: tam de bobus q̃ de ouibus meũ erit. Primogenitũ

alīni redīmes oue. Sī autem nec pretium p eo dederis: occidēt. Primogenitum filiorū tuoꝝ redīmes: nec apparebis ī cōspectu meo vacuus. Sex diebꝫ opaberis: die septimo cessabis arare et metere. Solemnitatem ebdomadaꝝ facies tibi · in p̄mitijs frugum messis tue tritice: et solemnitatem · quando redeunte anni tempore cuncta cōdunt. Tribus temporibꝫ anni apparebit omne masculinū tuū: in cōspectu omnipotentis dñi dei israhel. Cum enī tulero gentes a facie tua · et dilatauero terminos tuos · nullus insidiabit terre tue: ascendente te · et apparente in conspectu dñi dei tui · ter in anno. Nō immolabis sup fermēto sanguinē hostie mee: neꝫ relinquet mane de victimis solemnitatis phase. Primitias frugū terre tue offeres ī domo dñi dei tui. Nō coques hedum in lacte matris sue. Dixitꝫ dominus ad moysen. Scribe tibi verba hec: quibus et tecum et cum israhel pepigi fedus. Fuit ergo ibi cū domino moyses quadragīta dies · et quadraginta noctes: panem non comedit · et aquam nō bibit: et scripsit in tabulis verba federis decem. Cūꝫ descenderet moyses de mōte synai · tenebat duas tabulas lapideas testimonij: et ignorabat q̄ cornuta esset facies sua: ex consortio sermonis dñi. Videntes autē aaron et filij israhel · cornutam moysi faciē: timuerūt p̄pe accedere. Vocatiꝫ ab eo reuersi sunt: tam aaron q̄ǯ principes synagoge. Et postꝫ locutus est ad eos: venerunt ad eum et cētā omnes filij israhel. Quibꝫ precepit cuncta que audierat a dño in mōte synai. Impletisꝫ sermonibꝫ · posuit velamen super faciem suā. Quod ingressus ad dñm et loquēs cū eo · auferebat donec exiret: et tunc loquebat̄ ad filios isrl omnia que sibi fuerant imperata. Qui videbant faciem egredientis moysi esse cornutā: sed operiebat rursus ille faciē suā: si quādo loquebat̄ ad eos. xxxv

Congregata igitur congregata omni turba · filiorꝫ israhel · dixit ad eos. Hec sunt que iussit dominꝰ fieri. Sex diebꝫ facietis opus. Septimꝰ dies erit vobis sanctꝰ: sabbatum et requies dñi. Qui fecerit opus in eo · occidetur. Non succendetis ignem in omnibꝫ habitaculis vestris per diem sabbati. Et ait moyses ad omnem cateruam filiorꝫ israhel. Iste est sermo quē precepit dñs dicens. Separate apud vos p̄mitias dñi. Omnis volūtarius z̄ pio animo offerat eas domino. Aurum et argentum · et hiacinctū et purpurā · coccūꝫ bistinctū et byssum · pilos caprarꝫ · pelles quoꝫ arietum rubricatas et ianctinas: ligna sethim · et oleum ad luminaria concinnanda · z̄ ut conficiatur unguentum et thymiama suauissimū: lapides onichinos et gemmas · ad ornatū superhumeralis z̄ rationalis. Quisquis vērū sapiens est · veniat et faciat q̄ dominus imperauit: tabernaculū · scilicet z̄ tectum eius atq; operimentū · anulos z̄ tabulata cū vectibꝫ · paxillos z̄ bases · archam z̄ vectes · p̄piatorij · z̄ velum quod ante illud appendit: mensā cū vectibꝫ et vasis · z̄ propositionis panibꝫ: candelabrū ad luminaria succēdenda · vasa illius et lucernas · et oleum ad nutrimēta ignis: altare thymiamatis et vectes · z̄ oleū unctionis z̄ thymiama ex aromatibꝫ: ostiorij ad ostiū tabernaculi · altare holocausti et craticulam eius eneam cū vectibus et vasis suis: labrum z̄ bases eius: cortinas atrij cū columnis z̄ basibꝫ · ostiorij ī foribus

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0095
powered by DWork • Heidelberg University Library

vestibuli · paxillos tabernaculi ⁊ atrij
cum funiculis suis: vestimenta quoꝝ
usus est in ministerio sanctuarij: vestes
aaron pontificis ac filioꝝ eius: ut sa-
cerdotio fungantur mihi. Egressaq;
omnis multitudo filioꝝ israhel · de con-
spectu moysi: obtulerūt mēte ꝓmpti-
ssima atq; deuota · primitias dño · ad
faciendū opus tabernaculi testimonij.
Quicqd ad cultū et ad vestes sanctas
necessariū erat · viri cū mulieribꝫ ꝓtule-
runt: armillas · et inaures · anulos ⁊
dextralia. Omne vas aureum in do-
naria dñi separatū est. Si quis habe-
bat iacinctū et purpuram · coccumq;
bistinctum · byssum · et pilos caprarū ·
pelles arietū rubricatas ⁊ iacinctinas ·
argēti ⁊ auri · eriscq; metalla obtulerūt
dño: lignaq; sethim in varios usus.
Sed et mulieres docte que neuerāt de-
derunt · iacinctū · purpurā · et vermiculū
ac byssum · ⁊ pilos caprarū: sponte pro-
pria cuncta tribuētes. Principes vero
obtulerunt lapides onichinos ⁊ gem-
mas ad superhumerale et rationale:
aromataq; ⁊ oleū ad luminaria con-
cinnanda: et ad ꝑparandū vngentū ·
ac thymiama odoris suauissimi com-
ponendum. Omnes viri et mulieres
mente deuota obtulerunt donaria: ut
fierent opa que iusserat dñs ꝑ manū
moysi. Cuncti filij israhel · voluntaria
domino dedicauerūt. Dixitq; moyses
ad filios israhel. Ecce vocauit dñs ex
nomine beselehel filiū huri · filij hur · de
tribu iuda: impleuitq; eum spiritu dei ·
sapientia · et intelligentia et scientia · et
omni doctrina: ad excogitandum et
faciendum opus in auro et argento
et ere et ferro · sculpendisq; lapidibus ·
et opere carpentario. Quicquid fabre
adinueniri potest: dedit in corde eius.
Ooliab quoq; filium achisamech · de
tribu dan. Ambos erudiuit sapiētia:
ut faciāt opa abietarij · polimitarij ac
plumarij · de iacincto ⁊ purpura · cocco
q; bistincto ⁊ bisso ⁊ texant omnia: ac
noua quoq; reperiant.

Fecit ergo beseleel · et ooliab · et o-
mnis vir sapiēs · quibꝫ dedit dñs
sapientiā et intellectū · ut scirent fabre
operari que in usu sanctuarij necessa-
ria sunt: et que ꝑcepit dñs. Cumq; vo-
casset eos moyses et omnē eruditum
virum · cui dederat dñs sapientiam · et
qui sponte sua obtulerunt se ad faciē-
dum opus: tradidit eis omnia dona-
ria filioꝝ israhel. Qui cum instarent
operi cotidie: mane vota ꝓlus offere-
bat. Vnde artifices venire compulsi ·
dixerunt moysi. Plus offert ꝓlus q̄
necessariū est. Iussit ergo moyses · pre-
conis voce cantari. Nec vir nec mulier
quicq; offerat ultra in ope sanctuarij.
Sicq; cessatum est a muneribus offe-
rendis · eo q; oblata sufficerent ⁊ super-
abundarent. Fecerunt q; omnes corde
sapientes ad explendū opus taberna-
culi cortinas decem · de bisso retorta ⁊
iacincto ⁊ purpura · coccoq; bistincto:
ope vario · ⁊ arte polimita. Quarum
una habebat in longitudine viginti
octo cubitos: et in latitudine quatuor
una mensura erat oīm cortinaꝝ. Cō-
iunxitq; cortinas quinq; altera altera:
et alias quinq; sibi mutuo copulauit.
Fecit et ansas iacinctinas in ora cor-
tine unius ex utroq; latere · et in ora cor-
tine alterius similiter: ut contra se in-
uicem venirent anse: ⁊ mutuo iunge-
rentur. Vnde et quinquaginta fudit
circulos aureos · qui morderent cortī-
narū ansas: et fierent unū tabernaculū.
Fecit et saga undecim · de pilis caprarū ·

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0096
powered by DWork • Heidelberg University Library

ad opiendū tectum tabernacli. Vnum
lagum ī longitudine habebat cubitō
triginta: et in latitudine cubitos qua-
tuor. Vnius mēsure erāt oīnia laga.
Quoz quīq; iūxit seorsum: et sex alia
separatim. Fecitq; ansas quīquaginta
in ora lagi unius · z quīquaginta
in ora lagi alterius ut sibi inuicē iun-
gerētur: et fibulas eneas quīquagīta
quibz necteretur tectum: ut unū pallū
ex oīnibz lagis fieret. Fecit et operiū
tabernaculi de pellibus arietū rubrica-
tis: aliudq; desup velamē de pellibus
iacīnthinis. Fecit z tabulas tabernacu-
li de lignis sethim stantes. Decē cubito-
rum erat longitudo tabule unius: et
unū ac semis cubitū latitudo retinebat.
Bine in capitature erant per singulas
tabulas: ut altera alteri iungerē. Sic
fecit ī oīnibz tabernacli tabulis. E quī-
bus viginti ad plagā meridianā erāt
contra austrū: cū quadraginta basibz
argenteis. Due bases sub una tabula
ponebantur ex utraq; parte angulox:
ubi in capitature lacerum in angulis
terminātur. Ad plagā q; tabernaculi
que respicit ad aquilonē fecit viginti
tabulas cum quadraginta basibz
argenteis: duas bases p singulas ta-
bulas. Contra occidentē vero ideſt ad
eam partem tabernaculi que mare re-
spicit · fecit sex tabulas: et duas alias
per singulos angulos tabernaculi re-
tro que iūcte erant a deorsum usq; sur-
sum: et in unam compagem pariter
ferebantur. Ita fecit ex utraq; parte p
angulos: ut octo essent simul tabule:
et haberent bases argenteas sexdecim:
binas scilicet bases sub singulis tabu-
lis. Fecit z vectes de lignis sethim quīn-
q; ad cōtinendas tabulas uni⁹ lateris
tabernaculi: z quīnq; alios ad alteri⁹
lateris coaptandas tabulas: et extra
ipos · quīq; alios vectes ad occidentalē
plagā tabernaculi contra mare. Fecit
quoq; vectem alium: qui per medias
tabulas ab angulo usq; ad angulū
pcurreret. Ipa autē tabulata deaura-
uit: fusis basibz earum argenteis. Et
circulos eorum fecit aureos · per quos
vectes induci possent: quos z ipos la-
minis aureis operuit. Fecit z velum de
iacīncto et purpura · vermiculo ac bis-
so retorta ope polimitario variū atq;
distinctum: et quatuor columnas de
lignis sethim · quas cum capitibz de-
auranit: fusis basibz earz argenteis.
Fecit et velamen ī introitu tabernaculi
ex iacīncto · purpura vermiculo · bisso
q; retorta ope plumarij: z columnas
quinq; cum capitibz suis quas op-
eruit auro: baseſq; earum fudit ene-
as · et operuit auro. xxxvm

Fecit autem beseleel · et archam de
lignis sethim · habentem duos
semis cubitos in longitudine: et cubi-
tum ac semissē ī latitudine: altitudo q;
unius cubiti fuit et dimidij. Vestiuit
q; eam auro purissimo intus z foris.
Et fecit illi coronā auream per gyrū
conflans quatuor anulos aureos p
quatuor angulos ei⁹: duos anulos
in latere uno: z duos ī altero. Vectes
quoq; fecit de lignis sethim · qs vesti-
uit auro: et quos misit ī anulos qui
erant in lateribz arche ad portandū
eam. Fecit z propiciatoriū ideſt oraculū
de auro mundissimo · duox cubitox
et dimidij in longitudine: z cubiti ac
semis in latitudine. Duos etiam che-
rubin ex auro ductili quos posuit ex
utraq; parte propiciatorij: cherub unum
in summitate unius partis et cherub
alterum in summitate partis alterius

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0097
powered by DWork • Heidelberg University Library

Duos cherubin ī singulis summitatibus ꝓpiatorij: extendentes alas: et tegentes propiatoriū: seqz mutuo et illud respicientes. Fecit et mensam de lignis sethim: in longitudine duorū cubitorum: et ī latitudine unius cubiti: que habebat in altitudine cubitum ac semissem. Circundeditqz eā auro mundissimo: et fecit illi labium aureum per gyrū: ipsiqz labio coronam auream: interasilem quatuor digitoz: et super eandem: alteram coronā auream. Fudit et quatuor circulos aureos: quos posuit ī quatuor angulos q singlos pedes mense cōtra coronam: missiqz in eos vectes ut posset mensa portari: ipsosquoqz vectes: fecit de lignis sethim: et circundedit eos auro. Et vasa ad diuersos usus mense: acetabula: fialas: et scyphos et thuribula ex auro puro: ī quibz offerenda sūt libamina. Fecit et candelabrum ductile: de auro mundissimo. De cuius vecte: calami: scyphi: spiculeqz ac lilia procedebant: sex in utroqz latere. Tres calami ex parte una: et tres ex altera. Tres scyphi in nucis modū per calamos singulos: spiculeqz simul et lilia: et tres scyphi instar nucis in calamo altero: spiculeqz simul et lilia. Equum erat opus sex calamoz: qui procedebāt de stipite candelabri. In ipso autē vecte erāt quatuor scyphi in nucis modū: spiculeqz q singulos et lilia: et spicule sub duobus calamis per loca tria: qui simul sex fiunt calami: procedentes de vecte uno. Et spicule igitur et calami ex ipo erāt: universa ductilia ex auro purissimo. Fecit et lucernas septem cū emūctoriis suis: et vasa ubi ea que emuncta sunt extinguāntur: de auro mundissimo. Talentū auri appendebat candelabrum cum omnibz vasis suis. Fecit et altare thymiamatis de lignis sethim: q quadrum singlos habens cubitos et in altitudine duos: e cuius angulis procedebant cornua: vestitiqz illud auro purissimo: cū crastida ac parietibz et cornibz. Fecitqz ei coronā auream lam per gyrū: ꝛ duos anulos aureos sub corona q singula latera: ut mittātur in eos vectes: et possit altare portari. Ipsos autem vectes fecit de lignis sethim: et opuit laminis aureis. Cōposuit ꝛ oleū ad sanctificatiōnis unctiōnis: ꝛ thymiamata de aromatibz mundissimis: opē pigmētarij.

Fecit et altare holocausti de lignis sethim: quinqz cubitorum per quadrum. Et trium ī altitudine: cuius cornua de angulis procedebant: operuitqz illud laminis eneis. Et in usus eius parauit ex ere vasa diuersa: lebetes: forcipes: fuscinulas: uncinos: ꝛ ignium receptacula. Craticlamqz eius in modum retis fecit eream: et subter eā ī altaris medio arulā fusis quatuor anulis q totidem reciaculi sūmitates: ad immittendos vectes ad portandū. Quos et ipos fecit de lignis sethim ꝛ opuit laminis eneis: induxitqz in circulos qui ī lateribz altaris eminebāt. Ipm autem altare nō erat solidum: sed cauū: ex tabulis: ꝛ intus vacuū. Fecit et labrum eneū cū basi sua: de speculis mulierū que excubabāt in ostio tabernaculi. Fecit et atrium: in cuius australi plaga erant cortinę de bisso retorta cubitoz centū: columne earū viginti cum basibz suis. Capita columnarū ꝛ tota opis celatura argentea. Eque ad septentrionalem plagā: cortine columne basesqz et capita columnarum eiusdem mēsure et opis ar

metalli erāt. In ea vero plaga que ad occidentē respicit fuerūt tēctoria cubitoꝝ quīquaginta · columne decem cum basibꝫ suis enee: et capita columnarꝫ. et rota opis celatura argētea. Porro cōtra orientem quīquaginta cubitoꝝ parauit tentoria · et quibus quīndecim cubitos columnarum triū cū basibus suis unum tenebat latus: et in parte altera · quia inter utraq; introitum tabernaculi fecit · quindecim eque cubitoꝝ erant tentoria: columneq; tres et bases totidem. Cuncta atrij tentoria bissus retorta texuerat. Bases columnarum fuere enee: capita autē earū cū cunctis celaturis suis argentea: sed et ipas columnas atrij uestiuit argento. Et in introitu eius ope plumario fecit tentorium · ex iacincto · purpura · uermiculo ac bisso retorta · quod habebat viginti cubitos in longitudine: altitudo uero quinq; cubitoꝝ erat · iuxta mensuram quā cuncta atrij tentoria habebāt. Columne autem in ingressu fuere quatuor cum basibus eneis: capitaq; earum et celature argentee. Paxillos quoq; tabernaculi et atrij p gyrū · fecit eneos. Hec sunt instrumēta tabernaculi testimonij · que enumerata sunt iuxta preceptum moysi in cerimonijs leuitaꝝ p manū ythamar filij aarō sacerdotis · que beseleel filius huri filij hur de tribu iuda domino per moysen iubente complenerat: iuncto sibi socio ooliab filio achisamech de tribu dan: q̄ et ipe artifex lignorū egregius fuit · et polimitarij. atq; plumarij · ex iacincto · purpura · uermiculo et bisso. Omne aurum qđ expensum est in opere sanctuarij · et quod oblatum est i donarijs viginti et nouem talentoꝝ fuit · et septingentoꝝ triginta siclorꝫ: ad mēsurā sanctuarij. Oblatum est autem ab hijs q̄ transierunt ad numerum · a vigintī annis et supra: de sexcentis tribus milibus et quingentis quīquaginta armatorū. Fuerunt ꝓterea centū talenta argenti: e quibꝫ conflate sūt bases sanctuarij · et introitus ubi velum pendet. Centū bases facte sunt de talentis centum: singulis talentis per bases singulas supputatis. De mille autē septingentis et septuaginta quinq; fecit capita columnarum: quas et ipas uestiuit argēto. Eris quoq; oblata sūt talenta septuagintaduo milia · et ꝺ̄ringēti supra siclū: ex quibus fuse sunt bases in introitu tabernaculi testimonij · et altare eneum cum craticula sua · omniaq; vasa que ad usum eius pertinent: et bases atrij · tam in circuitu qđ in ingressu eius: et paxilli tabernaculi atq; atrij p gyrū. xxxix

De iacincto vero et purpura · uermiculo ac bisso · fecit uestes · quibus induerēt aaron · quādo ministrabat in sanctis: sicut precepit dominus moysi. Fecit igitur superhumerale de auro · iacincto et purpura · coccoq; bis tincto et bisso retorta: ope polimitario. Inciditq; bracteas aureas · et extenuauit in fila ut possent torqueri cū ꝓpꝝ colorum subtegmine: dualeq; oras sibi inuicem copulatas in utroq; latere summitatum · et baltheum ex eisdē coloribus: sicut ꝓceperat dominus moysi. Parauit et duos lapides onichinos altricios et inclusos auro: et sculptos arte gēmaria nominibus filiorū israhel. Sex nomina in lapide uno · et sex in altero: iuxta ordinem natiuitatis eorum. Posuitq; eos in lateribus superhumeralis · in monimentum filiorum israhel: sicut preceperat

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0099
powered by DWork • Heidelberg University Library

dñs moysi. Fecit et racionale ope polimito-iuxta opus lupthumeralis-ex auro-iacincto-purpura torcoq; bis tincto et bisso retorta: quadrangulū duplex-mensure palmi: et posuit in eo gemmarum ordines quatuor. In primo versu erat sardius-topazius smaragdus: in secundo carbunculus saphirus-iaspis: in tercio-ligurius achates-amethistus: in quarto-crisolitus-onichinus-et berillus: circundati et inclusi auro p ordines suos. Ipiq; lapides duodecim-sculpti erāt nominibus duodecim tribuū isrl': singuli pr nomina singulorum. Fecerunt in racionali catenulas sibi invicem cohērentes de auro purissimo: et duos uncinos-totidemq; anulos aureos. Porro anulos posuerūt in utroq; latere racionalis ex quibs penderēt due catene auree: quas inseruerūt uncinis qui in lupthumeralis angulis eminebant. Hec et ante et retro ita ouenīēt sibi: ut superhumerale et racionale mutuo nec terentur. Stricta ad balthei et anulis fortius copulata-quos iungebat vitta iacincina-ne laxa fluerēt et a se invicē moverentur: sicut p̄cepit dñs moysi. Fecerunt quoq; tunicam superhumeralis totam iacincinam-et capitium in superiori parte contra medium-oramq; per gyrum capitij texturam: deorsum aut ad pedes malapunica ex iacincto purpura-vermiculo ac bisso retorta: et tintinnabula de auro purissimo-que posuerūt inter malagranata in extrema parte tunice per gyrū: tintinnabulum aut aureū et malumpunicum: quibus ornatus incedebat pontifex quādo ministerio fungebatur-sicut precepit dominus moysi. Fecerūt et tunicas byssinas operi textili aaron et filijs eius et mitras cū coronulis suis et bisso: feminalia de linea byssina: cingulum vero de bisso retorta-iacincto-purpura-ac vermiculo-distinctū arte plumaria-sicut preceperat dominus moysi. Fecerunt et laminam sacre veneracionis de auro purissimo: scripseruntq; in ea opere gemmario sanctum domini: et ligauerunt eam cū mitra vitta iacincina-sicut preceperit dñs moysi. Perfectū est igitur omne opus tabernacli et tecti testimonij. Fecerunt; filij isrl' cuncta que preceperat dominus moysi: et obtulerūt tabernaculum-et tectum-et universā supellectilem: anulos-tabulas-vectes-columnas-ac bases-operimentū de pellibs arietum-rubricatis-et aliud operimentum de iacinctinis pellibs: velum-archam-vectes-propiatorium-mensam cum vasis suis-et propositionis panibs-candelabrum-lucernas-et utensilia earum cū oleo: altare aureum-et unguentum-et thymiama ex aromatibus: et tentorium in introitu tabernaculi-altare eneum-reticulum-vectes et vasa eius omnia: labrum cum basi sua-tentoria atrij-et columnas cum basibus suis: tentorium in introitu atrij-funiculosq; illius et paxillos. Nichil ex vasis defuit: que in ministeriū tabernaculi et in tectū federis iussa sunt fieri. Vestes q̄q; quibus sacerdotes uterē in sanctuario-aaron scilicet et filij eius-obtulerūt filij israhel: sicut preceperat dominus. Que postq; moyses cuncta vidit completa: benedixit eis. rl

Locutusq; ē dominꝰ ad moysen dicens. Mense primo prima die mensis eriges tabernaculum testimonij: et pones in eo archam-diviseq; ante illam velum: et illata mensa-pones

sup eam que rite ꝓcepta sūt. Candelabrum stabit cū lucernis suis · et altare aureū: ī quo adolet incensū corā archa testimonij. Velamentū ī introitu tabernaculi testimonij ponies: et ante illud altare holocausti. Labrum inter altare ⁊ tabernaculū: qđ implebis aqua. Circundabisq; atriū tentorijs: ⁊ ingressū eius. Et assumpto unctionis oleo unges tabernaculū cū vasis suis ut sanctificentē: altare holocausti ⁊ oīa vasa eius: labrū cū basi sua. Oīa unctionis oleo consecrabis: ut sint sancta sanctorū. Applicabisq; aaron et filios eius ad fores tabernaculi testimonij: et lotos aqua indues sanctis vestibus · ut ministrent mihi: et unctio eorū in sacerdotiū sempiternū ꝓbet. Fecit qz moyses oīa q̄ ꝓceperat dominus. Igit̄ mense ꝑmo anni secūdi · prima die mensis · collocatū ē tabernaculū. Erexit qz moyses illud et posuit tabulas · ac bases et vectes: statuitq; columnas · et expandit velū sup tabernaculū: imposito desup operimento · sicut dñs ꝑceperat. Posuit et testimoniū in archa subdens infra vectibus: et oraculū desup. Cūq; intulisset archam ī tabernaculū testimonij: appendit ante eā velum ut expleret dñi institutionem. Posuit ⁊ mensam in tabernaculo testimonij ad plagam septentrionalē extra velum: ordinatis corā · ꝓpositionis panibus: sicut ꝓceperat dñs moysi. Posuit ⁊ candelabrum ī tabernaculo testimonij ex regione mense · in parte australi: locatis per ordinem lucernis iuxta ꝓceptum dñi. Posuit ⁊ altare aureum sub tecto testimonij cōtra velum: et adoleuit sup eo incensum aromatū: sicut iusserat dñs moysi. Posuit ⁊ velamentū ī introitu tabernaculi testimonij · ⁊ altare holocausti in vestibulo testimonij: offerens in eo holocaustū ⁊ sacrificiū ut dñs imperauerat. Labrū q̄; statuit inter tabernaculū testimonij et altare implens illud aqua: lauerūtq; in eo moyses et aaron ac filij eius manus suas ac pedes · cū ingrederent̄ velū federis · et accederent ad altare: sicut ꝓceperat dñs moysi. Erexit et atriū p gyrum tabernaculi et altaris: ducto in introitu eius tentorio. Postq; oīa perfecta sūt operuit nubes tabernaculū testimonij: et gloria dñi impleuit illud. Nec poterat moyses ingredi velū federis: nube operiente oīa · et maiestate dñi coruscante: quia cūcta nubes operuerat. Si quādo nubes tabernaculū deserebat: ꝓficiscebant̄ filij israel · p turmas suas. Si pendebat desup: manebant in eodem loco. Nubes quippe dñi incubabat p diem tabernaculo · et ignis i nocte: videntibus cūctis populis israhel per cunctas mansiones suas.

Incipit liber leuitici ·i·

Vocauit aut̄ moysen: et locutus est ei dñs de tabernaculo testimonij dicēs. Loquere filijs israhel: et dices ad eos. Homo q̄ obtulerit ex vobis hostiam dño · de pecoribus id est de bobus et ouibus offerens victimas: si holocaustū fuerit eius oblatio ac de armento: masculū immaculatū offeret ad ostiū tabernaculi testimonij · ad placandum sibi dñm. Ponetq; sup caput hostie manus · et acceptabilis erit: atq; in expiationem eius proficiēs. Immolabitq; vitulū corā dño: ⁊ offerēt filij aaron sacerdotes sanguinem eius · fundentes per altaris circuitū: qđ est ante ostiū tabernaculi.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0101
powered by DWork • Heidelberg University Library

Detractaq; pelle hostie·artus ī frusta
concident: et subiicient ī altari ignem·
Struent ligna; ante composita·⁊ membra
que sunt cesa desup ordinātes·caput
videlicet et cuncta que adherent iecori·
intestinis et pedibus lotis aqua: adole-
bitq; ea sacerdos super altare in holo-
caustū et suauem odorem dño. Quod
si de pecoribus oblatio ē·de ouibs siue
de capris holocaustū: agnū anniculū
et absq; macula offeret: immolabitq;
ad latꝰ altaris qđ respicit ad aquilo-
nem·corā dño. Sanguinē vero illiꝰ
fundet sup altare filij aarō·p circuitū:
diuidentq; membra·caput et omnia que
adherent iecori: et imponēt sup ligna·
quibs subiciendus ē ignis. Intestina
vero et pedes lauabūt aqua: ⁊ oblata
omnia adolebit sacerdos super altare ī
holocaustū et odorem suauissimū dño.
Si autē de auibus holocausti oblatio
fuerit dño·de turturibus et pullis co-
lumbe: offeret eā sacerdos ad altare·⁊
retorto ad collū capite·ac rupto vul-
neris loco·decurrere faciet sanguinē
sup crepidinem altaris: uesicula vero
gutturis et plumas·proiciet ꝓpe alta-
re ad orientalē plagā·in loco in quo
cineres effundi solent. Confringetq;
alasq; eius·et non secabit: neq; ferro
diuidet eam: et adolebit super altare·
lignis igne suppositō. Holocaustū ē: et
oblatio suauissimi odoris dño. ¶
Anima cū obtulerit oblationem
sacrificij domino: similā erit eiuꝰ
oblatio. Fundetq; sup eam oleum et
ponet thus: ac deferet ad filios aarō
sacerdotes. Quoꝝ unus tollet pugillū
pleni similē et olei ac totum thus: et
ponet memoriale sup altare·ī odorē
suauissimū dño. Quod autē reliquū
fuerit de sacrificio erit aaron et filiorū
eius: sanctū sanctorū de oblationibs
dñi. Cum autē obtuleris sacrificium
coctū ī clibano de simila·panes sine
ulla absq; fermēto cōspersos oleo·et laga-
na azyma oleo lita: si oblatio tua fue-
rit de sartagine·simile consperse oleo
et absq; fermēto: diuides eā minutati-
et fundes sup eam oleū. Sin autem·de
craticula fuerit sacrificiū: eque similā
oleo cōspergetur: quā offerens dño·
trades manibus sacerdotis. Qui cum
obtulerit eā·tollet memoriale de sacri-
ficio: et adolebit super altare in odorē
suauitatis domino. Quicquid autem
reliquum est·erit aaron et filioꝝ eius:
sanctum sanctoꝝ de oblationibs dñi.
Omnis oblatio que offertur domino
absq; fermento fiet: nec quicq; fermēti
ac mellis adolebitur in sacrificio dñi:
Primicias tantū eorum offeretis ac
munera: sup altare vero nō imponent
in odorē suauitatis. Quicquid obtu-
leris sacrificij·sale condies: nec auferes
sal federis dei tui de sacrificio tuo. In
omni oblatione offeres sal. Si autē ob-
tuleris munus primitiaꝝ frugū tuarū
dño·de spicis adhuc viridibz: torrebis
eas igni·⁊ contrites ī more farris·et
sic offeres primicias tuas dño: fundens
sup ea oleū et thus imponens·quia
oblatio dñi ē. De qua adolebit sacer-
dos in memoriam muneris·partem
farris fracti·⁊ olei: ac totū thus. ¶
Quod si hostia pacificoꝝ fuerit eiꝰ
oblatio·et de bobus voluerit
offere: mare siue feminā immaculatā
offeret corā dño. Ponetq; manū sup
caput·victime sue: que immolabitur
in introitu tabernaculi testimonij. Fun-
detq; filij aarō sacerdotes·sāguinem
ꝑ altaris circuitū: et offerent de hostia
pacificoꝝ in oblationē dño adipem

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0102
powered by DWork • Heidelberg University Library

qui opit vitalia · et quicquid pingue-
dinis est intrinsec9 · duos renes cum
adipe quo tegunt̃ ilia · et reticulum
iecoris cū renunculis: adolebuntq; ea
super altare in olocaustū lignis igne
supposito in oblationē suauissimi o-
doris dñō. Si vero de ouibs fuerit ei9
oblatio et pacificoꝝ hostia: siue mas-
culū obtulerit siue feminā: immacula-
ta erūt omnia. Si agnū obtulerit coꝝ
domino · ponet manū suā sup caput
victime sue: q̄ immolabit in vestibulo
tabernaculi testimonij. Fundētq; filij
aaron sanguinem eius per circuitum
altaris: et offerent de pacificorū hostia
sacrificiū dñō · adipem et caudā totā
cum renibs et pinguedinē que operit
ventrem atq; vniuersa vitalia · et vtrū
q; renunculū cum adipe qui est iuxta
ilia · reticulūq; iecoris cum renunculis:
et adolebit ea sacerdos super altare in
pabulū ignis et oblationis dñi. Si
capra fuerit ei9 oblatio · et obtulerit eā
dñō: ponet manū suā sup caput eius:
immolabitq; eam in introitu tabernacu-
li testimonij. Et fundent filij aaron
sanguinē eius per altaris circuitum:
tolletq; ex ea in pabū ignis dominici ·
adipem qui opit ventrem · et qui tegit
vniuersa vitalia · duos renūculos cū
reticulo quod est sup eos iuxta ilia · et
aruinam iecoris cū renunculis: ado-
lebitq; ea super altare sacerdos · in ali-
moniam ignis et suauissimi odoris.
Omnis adeps domini erit iure pe-
tuo · in generationibus et cunctis ha-
bitaculis vestris: nec sanguinem nec
adipem omnino comedetis.

Locutusq; est dñs ad moysen di-
cens. Loqre filijs israel. Anima
que peccauerit per ignorantiam · et de
vniuersis mandatis domini q̄ precepit
ut nō fierent quippiā fecerit: si sacerdos
qui vnctus est peccauerit · delinquere
faciens ppm: offeret pro peccato suo
vitulū immaculatū dñō. Et adducet
illum ad ostiū tabernaculi testimonij ·
coram dñō: ponetq; manum super
caput ei9: et immolabit eum domino.
Hauriet quoq; de sanguine vituli: in-
feretq; illum i tabernaculū testimonij.
Cūq; intinxerit digitū in sanguinem
aspergat eum septies coram dñō: contra
velum sanctuarij. Ponetq; de eodem
sanguine super cornua altaris thymi-
amatis gratissimi dñō: qd est in taber-
naculo testimonij. Omnē aūt reliquū
sanguinē fundet in basim altaris olo-
caustii · i introitu tabernaculi. Et adipē
vituli offeret pro peccato: tam cū qui
vitalia opit · q̄ omnia que intrinsecus
sunt · duos renunculos et reticulū qd
est supra eos iuxta ilia · et adipem ie-
coris cum renunculis · sicut offertur de
vitulo hostie pacificoꝝ: et adolebit ea
super altare olocausti. Pellem vero ⁊
omnes carnes · cū capite et pedibus et
intestinis ⁊ fimo ⁊ reliquo corpore effe-
ret extra castra in locū mundū · ut cine-
res effundi solent: incenderetq; ea sup li-
gnoꝝ struē: que in loco effusoꝝ cinerū
cremabuntur. Quod si omnis turba
filioꝝ israel ignorauerit · et p ignorantiam
fecerit qd ꝺra mandatum domini est ·
et postea intellexerit peccatum suum:
offeret p peccato suo vitulū. Adducet
qꝫ eum ad ostiū tabernaculi: ⁊ ponent
seniores plebis manus super caput eius
coram dñō. Immolatoq; vitulo in
cōspectu dñi · inferet sacerdos q̄ unctus
est de sanguine eius i tabernaculū testi-
monij: tinctoq; digito aspergens septies
cōtra velū. Ponetq; de eode sanguine
in cornibs altaris: qd est coram dño

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0103
powered by DWork • Heidelberg University Library

in tabernaculo testimonij. Reliquum
autē sanguinem fundet iuxta basim
altaris holocaustoꝝ: quod est in ostio
tabernaculi testimonij. Omnemq; eius
adipem tollet: et adolebit supra altare:
sic faciens et de hoc vitulo quomodo
fecit ꝛ prius: et rogabit pro eis sacerdos
propitius erit eis dñs. Ipsum autem
vitulū efferet extra castra atq; comburet
sicut et priorē vitulū: qa est pro peccato
multitudinis. Si peccauerit princeps
et fecerit unū e pluribus per ignorantiā
quod domini lege prohibet: et postea
intellexerit peccatū suū: offeret hostiā
coram dño: hircum de capris immaculatum: ponetq; manum suam sup
caput eius. Cumq; immolauerit eum
in loco ubi solet mactari holocaustum
coram dño: quia pro peccato est: tinget
sacerdos digitum in sanguine hostie
pro peccato: tangens cornua altaris
holocausti: et reliquū fundet ad basim
eius: adipē vero adolebit supra sicut
in victimis pacificoꝝ fieri solet. Rogabitq; pro eo sacerdos et pro peccato ei⁹:
et dimittetur ei. Quod si peccauerit a-
nima per ignorantiam de plebe terre
ut faciat quicq; de his que dñi lege
prohibentē: atq; deliquat: et cognouerit peccatum suum: offeret capram
immaculatam: ponetq; manus super
caput hostie que pro peccato est: ꝛ im-
molabit eam i loco holocausti. Tollet
q; sacerdos de sanguine i digito suo:
et tangens cornua altaris holocausti:
reliquū fundet ad basim ei⁹. Omnem
autē adipē auferens sicut auferri solet
de victimis pacificorū adolebit super
altare i odorem suauitatis domino:
rogabitq; pro eo: et dimittē ei. Sin
autem de pecoribus obtulerit victimā
pro peccato ouē scilicet immaculatā:
ponet manum sup caput eius: et im-
molabit eam in loco ubi solent cedi
holocaustoꝝ hostie. Sumetq; sacerdos
de sanguine ei⁹ digito suo: et tangēs
cornua altaris holocausti: reliquum
fundet ad basim eius. Omnē quoq;
adipē auferēs: sicut auferri solet adeps
arietis q immolat pro pacificis tremabit sup altare incensū dñi: rogabitq;
pro eo et pro peccō ei⁹: ꝛ dimittet ei. Si
peccauerit anima et audierit
vocē iurantis testisq; fuerit qđ
ipe vidit aut conscius est: nisi indicauerit: portabit iniquitatem suā. Anima
que tetigerit aliqđ immūdū: siue qđ
occisum a bestia est: aut p se mortuū
aut qđliber aliud reptile ꝛ oblita fuerit immūdicie sue: rea est et deliquit:
et si tetigerit quicq; de immūdicia ho-
minis iuxta oēm impuritatē qua
pollui solet oblitaq; cognouerit poste-
a: subiacebit delicto. Anima q iura-
uerit et pronūciauerit labijs suis ut uel ma-
le quid faceret uel bene et non fecerit: ꝛ
id ipm iuramēto ꝛ sermone firmauerit:
oblitaq; postea intellexerit delictū suū:
agat penitentiā pro peccato ꝛ offerat
de gregibus agnam siue capram: o-
rabitq; pro eo sacerdos ꝛ pro peccatis
eius. Si autem non potuerit offerre
pecus: offerat duos turtures uel duos
pullos columbaꝝ dño: unū pro pecō
et alterū in holocaustum: dabitq; eos
sacerdoti. Qui primū offerens pro pec-
cato retorquebit caput eius ad pinnu-
las: ita ut collo adhereat et nō penit⁹
abrumpat: et asperget de sanguine
eius parietem altaris. Quicquid aūt
reliquū fuerit fauces distillari ad fun-
damentum eius: quia pro peccato est.
Alterū vero in holocaustū adolebit ut
fieri solet: rogabitq; pro eo sacerdos

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0104
powered by DWork • Heidelberg University Library

et pro pcō eius: et dimittet ei. Quod si non quiuerit manꝰ eiꝰ duos offere turtures · aut duos pullos columbarum: offeret pro pcō suo simile partē ephy · decimam. Non mittet ī eā oleū nec thuris aliquid imponet · qa pro peccato est: tradetq; eam sacerdoti: ꝙ plenū ex ea pugillum hauriēs cremabit super altare in monimentum eius qui obtulerit · rogans pro illo et expians: reliquā vero partem ipe habebit in munere. Locutusq; ē dominus ad moysen dicens. Anima si prevaricās cerimonias ꝙ errorem · in his ꝙ dño sūt sanctificata peccauerit: offeret pro delicto suo arietem immaculatum de gregibus · qui emī potest duobꝫ siclis iuxta pondus sanctuariꝫ: ipmq; qō intulit damnū restituet et quintā partē ponet supra tradens sacerdoti: ꝙ rogabit pro eo offerens arietem: ⁊ dimittet ei. Anima ꝙ peccauerit ꝙ ignorantiā fecerintq; unū ex his que domini lege prohibentur · et peccati rea · intellexerit iniquitatem suam · offeret arietem immaculatum de gregibꝫ sacerdoti iuxta mensuram estimationemq; peccati: ꝙ orabit ꝙ eo qa nesciēs fecerit: ⁊ dimittet ei · qa ꝙ errore deliquit ī dño. M

Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Anima que peccauerit · et contēpto domino negauerit proximo suo depositum quod fidei eius creditū fuerat · uel vi aliquid extorserit · aut calumniam fecerit sive rem perditam inuenerit et infitians insup peieraverit · et qlibet aliud · ex pluribus fecerit in quibus solent peccare homines: conuicta delicti reddet omnia que ꝙ fraudē voluit obtinere integra: et quintam insup partem dño cui damnū intulerat. Pro pcō aut suo offeret arietem immaculatum de grege: et dabit eum sacerdoti iuxta estimationem mensuramq; delicti: qui rogabit pro eo corā dño · et dimittetur illi pro singulis ꝙ faciendo peccauit. Locutusq; est dñs ad moysen · dicens. Precipe aaron et filiis eius. Hec ē lex holocausti. Cremabitur in altari tota nocte usq; mane. Ignis ex eodem altari erit. Vestietur tunica sacerdos · et feminalibꝫ lineis: tolletq; cineres quos voranꝫ ignis exussit: et ponens iuxta altare · spoliabitur poribꝫ vestimentis: indutusq; alijs efferet eos extra castra: et in loco mundissimo usq; ad fauillam cōsumi faciet. Ignis autem in altari semper ardebit: quē nutriet sacerdos · subiciēs ligna mane · ꝙ singulos dies: et imposito holocausto desup · adipes adolebit pacificoꝝ. Ignis est iste perpetuus: qui nunq; deficiet in altari. Hec est lex sacrificij et libamentoꝝ que offerent filij aaron corā dño et corā altari. Tollet sacerdos pugillum similē ꝙ conspersa est oleo · et totum thus · qō sup similā est: adolebitq; illud in altari in monimentum odoris suauissimi domino. Reliquā aut partem simile comedet aaron cum filijs suis absq; fermento et comedet in loco sanctuariꝫ atrij tabernaculi. Ideo autem non fermentabitur: quia pars eius in dñi offertur incensum. Sanctum sanctoꝝ erit: sicut pro peccato atq; delicto. Mares tantum stirpis aarō · comedent illud. Legitimum ac sempiternum erit in generationibꝫ vestris de sacrificijs dñi. Omnis qui tetigerit illa sanctificabitur. Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Hec est oblatio aaron et filioꝝ eius quā offerre debent domino ī die unctionis sue. Decimam partem ephy offerent

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0105
powered by DWork • Heidelberg University Library

simile ī sacrificio sempiterno. Medium
eius mane et medium eius vespere: ñ
in sartagine oleo conspersa frigetur.
Offeret autem eā calidam in odorem
suauissimū dño sacerdos qui iure pa-
tri successerit: ⁊ tota cremabit in altari.
Omne enim sacrificiū sacerdotū igne
consumetur: nec quisq; comedet ex eo.
Locutus est autem dominus ad mo-
ysen dicēs. Loquere aaron et filijs ei⁹.
Ista est lex hostie pro peccato. In loco
ubi offertur holocaustum: immolabit
coram domino. Sanctum sanctorū
est. Sacerdos qui offert comedet eam
in loco sancto: ī atrio tabernaculi. Quic-
quid tetigerit carnes eius sanctificabi-
tur. Si de sanguine illius vestis fuerit
aspersa lauabit in loco sancto. Vas
autē fictile in quo cocta est cōfringet:
ex ri vas eneum fuerit defricabitur: et
lauabit aqua. Omnis masculus de
genere sacerdotali vescetur de carnibs
eius: quia sanctum sanctorū ē. Hostia
enim que offertur pro peccato: cui⁹ san-
guis infertur ī tabernaculū testimonij
ad expiandum in sanctuario non co-
medetur: sed comburetur igni. VII

Hec ē quoq; lex hostie pro delicto.
Sancta sanctorū est. Ideirco ubi
immolabit holocaustū: mactabitur ⁊
victima pro delicto. Sanguis eius p
gyrum altaris fundetur. Offerent ex
ea caudam ⁊ adipem qui operit viscera:
duos renunculos et pinguedinē que
iuxta ilia ē: reticulumq; iecoris cū renun-
culis: et adolebit ea sacerdos sup altā-
re. Incensum est domini pro delicto.
Omnis masculus de sacerdotali gene-
re ī loco sancto vescetur hijs carnibs:
quia sanctum sanctorū est. Sicut pro
peccō offert hostia: ita et p delicto. Ve-
rusq; hostie lex una erit. Sacerdotem
qui eam obtulerit purgabit. Sacerdos
qui offert holocaustū victimā: habebit
pellem eius. Et omne sacrificiū simile
quod coquitur in clibano: et quicquid
in craticula vel in sartagine parabitur
ei⁹ erit sacerdotis: a quo offertur: sive
oleo conspersa sive arida fuerit. Cūctis
filijs aaron mensura equa p singulos
dividetur. Hec est lex hostie pacificō-
rum: que offertur domino. Si pro gratiā
actione oblatio fuerit: offerent panes
absq; fermento: conspersos oleo et la-
gana azima uncta oleo coctamq; si-
milam et crustidas: olei admixtione
consparsas: panes quoq; fermentatos
cum hostia gratiā que immolatur
pro pacificis: ex quibus unus p pri-
mitijs: offertur dño: et erit sacerdotis
qui fuderit hostie sanguinem. Cui us
carnes eadem comedentur die: nec rema-
nebit ex eis quicquā usq; mane. Si vo-
to vel sponte quispiā obtulerit hostiā:
eadem similiter edetur die. Sed ⁊ si qd
in crastinū remanserit: vesci licitū est.
Quicquid autē tertius invenerit dies
ignis absumet. Si quis de carnibus
victime pacificorū die tertio comederit:
irrita fiet ei⁹ oblatio nec proderit offe-
renti: quin potius quecunq; anima
tali se edulio contaminaverit pūari-
tationis rea erit. Caro que aliquid te-
tigerit immundū non comedetur: sed
cōburetur igni. Qui fuerit immūdus
vescetur ex ea. Anima polluta q̄ ederit
de carnibs hostie pacificorū q̄ oblata
est dño pibit de populis suis: et que
tetigerit immunditiam hominis vel
iumenti sive cuiūis rei que polluere po-
test: et comederit de huiusmodi car-
nibs: interibit de pplis suis. Locutusq;
est dñs ad moysen dicens. Loquere fi-
lijs israhel. Adipem ovis et bovis et

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0106
powered by DWork • Heidelberg University Library

capre non comedetis. Adipem cadaueris morticini et ei⁹ animalis quod a bestia captum ē habebitis ī varios usus. Si quis adipē qui offeri debet in incensum domini comederit: pibit de populo suo. Sanguinem quoq; omnis animalis non sumetis in cibo: tam de quibꝫ qꝫ de pecoribꝫ. Omnis anima que ederit sanguinem: peribit de populis suis. Locutusq; ē dominus ad moysen dicens. Loquere filijs israhel dicēs. Qui offert victimā pacificoꝝ dño: offerat simul et sacrificium id est libamenta eius. Tenebit manibꝫ adipem hostie: et pectusculū. Cūq; ambo oblata domino consecauerit tradet sacerdoti: qui adolebit adipem super altare: pectusculum autē erit aaron ⁊ filioꝝ eius. Armus quoq; dexter de pacificorum hostijs cedet in primitias sacerdotis. Qui obtulerit sanguinem et adipem filioꝝ aaron: ipe habebit et armū dexterū in portione sua. Pectusculum enī eleuationis ⁊ armū separationis tuli a filijs israhel de hostijs eoꝝ pacificis: et dedi aaron sacerdoti et filijs ei⁹ legē perpetuā ab oīm populo israhel. Hec est unctio aaron et filiorum eius in cerimonijs dñi die quo obtulit eos moyses ut sacerdotio fungerentur: et que p̄cepit eis dari dominus a filijs israhel religione perpetua in generacionibꝫ suis. Ista est lex holocausti et sacrificij pro peccato atq; delicto: et p consecratione ⁊ pacificoꝝ victimis quā obtulit dñs moysi ī mōte synai: quādo mandauit filijs israhel ut offerent oblationes suas domino ī deserto synai. VIII

Locutusq; ē dominus ad moysen dicens. Tolle aaron cum filijs suis: uestes eoꝝ et unctionis oleum: uitulū p pcō: duos arietes canistrū cum azimis: et congregabis omnem cetum ad ostiū tabernaculi. Fecit moyses ut dominus imperarat: cōgregataq; oīs turba ante fores tabernaculi ait. Iste est sermo quē iussit dominus fieri. Statimq; obtulit aaron ⁊ filios eius. Cumq; lauisset eos: uestiuit pontificem subucula linea: accingēs eum baltheo: ⁊ induēs eum tunica iacintina: et desup humerale imposuit: quod astringens cingulo aptauit racionali in quo erat doctrina ⁊ ueritas. Cidari quoq; texit caput: et sup eam contra frontem posuit laminam auream consecratā in sanctificacione: sicut p̄ceperat ei dominus. Tulit et unctionis oleū: quo liniuit tabernaculum cum omni supellectili sua. Cūq; sanctificās aspersisset altare septem uicibꝫ unxit illud et omnia uasa eius: labrumq; cū basi sua sanctificauit oleo. Quod fundens super caput aaron: unxit eū et consecrauit. Filios qꝫ ei⁹ oblatos consecrauit: uestiuitq; tunicis lineis et cinxit baltheis: imposuitq; mitras ut iusserat dñs. Obtulit ⁊ uitulum p peccato. Cumq; sup caput ei⁹ posuisset aaron et filij eius manus suas: immolauit eum hauriens sanguinem: et tincto digito tetigit cornua altaris per gyrū. Quo expiato et sanctificato: fudit reliquum sanguinē ad fundamenta ei⁹. Adipem uero qui erat super uitalia et reticulum iecoris duosq; renunculos cum arumulis suis adoleuit super altare: uitulū cū pelle et carnibꝫ et fimo cremans extra castra: sicut preceperat dominus. Obtulit et arietem in holocaustum. Super cuius caput cū imposuissent aaron et filij eius manꝰ suas: immolauit eum: et fudit sanguinem eius p circuitū altaris. Ipmq; arietē

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0107
powered by DWork • Heidelberg University Library

in frusta concidens: caput eius & artus
et adipem adoleuit igni: loris prius
intestinis et pedibus. Totumq; simul
arietem incendit super altare eo q; esset
holocaustum suauissimi odoris dñi:
sicut preceperat ei. Obtulit & arietem in
consecrationem sacerdotii: posuerunt
q; super caput eius aaron et filii eius
manus suas. Quem cū immolasset
moyses: sumens de sanguine: tetigit
extremū auricule dextre aaron: et pollicē
manus eius dextre: similiter et pedis.
Obtulit et filios aaron. Cumq; de san-
guine arietis immolati tetigisset extre-
mum auricule singulorū dextre: et pol-
lices manus ac dextri pedis: reliquū
fudit super altare per circuitum. Adi-
pem vero et caudam: omnemq; pingue-
dinem que operit intestina: reticulum
q; iecoris et duos renes cū adipibus
suis & armo dextro separauit. Tollens
autem de canistro azimorum quod
erat coram dño panes absq; fermēto:
et collyridā aspersam oleo laganum
q; posuit super adipes et armū dextrū:
tradens simul omnia aaron et filiis
eius. Quī postq; leuauerunt ea coram
dño: rursum suscepta de manibus eorū
adoleuit super altare holocausti: eo q;
consecrationis esset oblatio in odorē
suauitatis sacrificii dñi. Tulitq; pectu-
culum eleuans illud coram domino de
ariete cōsecrationis in partem suam:
sicut preceperat ei dominus. Assumens
q; unguentum: & sanguinem qui erat
in altari aspersit super aaron et vesti-
menta ei⁹: et super filios illius ac veste
eorū. Cumq; sanctificasset eos in vestitu
suo: precepit eis dicens. Coquite carnes
ante fores tabernaculi: & ibi comedite
eas. Panes quoq; consecrationis edi-
te q̄ positi sunt i canistro: sicut precepit
michi deus dicens. Aaron et filii eius
comedēt eos. Quicqd aūt reliquū fue-
rit de carne et panibus: igni absumet.
De ostio quoq; tabernaculi nō egredie-
mini septē diebus: usq; ad diem quo imple-
bitur temp⁹ cōsecrationis vestre. Septē
enim diebus finitur consecratio sicut
impresentiarū factū ē: ut ritus sacrificii
compleretur. Die ac nocte manebitis
i tabernaculo: obseruātes custodias dñi
ne moriamini. Sic enī michi preptū
ē. Fecerūtq; aaron & filii ei⁹ cuncta que
locut⁹ est dñs per manū moysi.

Octauo autem die vocauit
moyses aaron et filios eius ac
maiores natu israhel: dixitq; ad aaron.
Tolle de armento vitulū pro peccato:
et arietē in holocaustū: utrunq; imma-
culatum: et offer illos coram domino:
et ad filios israhel loqueris. Tollite
hircum pro peccato et vitulum atq; a-
gnum anniculum et sine macula in
holocaustum: bouem et arietem p pacifi-
cis: & immolate eos coram domino:
in sacrificio singulorū similam cōsper-
sam oleo offerentes. Hodie enim dñs
apparebit vobis. Tulerūt ergo cuncta
que iusserat moyses ad ostiū taberna-
culi: vbi cū omnis multitudo astaret
ait moyses. Iste est sermo quē precepit
dñs: facite et apparebit vobis gloria
eius. Et dixit ad aaron. Accede ad al-
tare: et immola pro peccato tuo. Offer
holocaustum: et deprecare pro te & pro
populo. Cumq; mactaueris hostiam
populi: ora pro eis: sicut preceptit dñs.
Statimq; aaron accedens ad altare
immolauit vitulum pro peccato suo:
cuius sanguinē obtulerunt ei filii sui.
In quo tingens digitū tetigit cornua
altaris: et fudit residuū ad basim ei⁹.
Adipemq; et renunculos ac reticulū

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0108
powered by DWork • Heidelberg University Library

ĩcoris que sunt pro peccato adoleuit
sup altare: sicut preceperat dominus
moysi. Carnes vero et pellẽ eius extra
castra combussit ignĩ. Immolauit et
holocaustũ victimã. Obtulerũq; ei filij
sui sanguinem eius: quẽ fudit p altaris circuitũ. Ipam etiã hostiã i frusta
concisam cũ capite et membris singulis obtulerunt: que omnia sup altare
remanuit ignĩ: lotis a qua prius intestinis et pedibus. Et pro peccato ppli
offerens: mactauit hircum: expiatoq;
altari fecit holocaustũ: addens in sacrificio libamenta: que pariter offerũtur
et adolens ea super altare: absq; cerimoniis holocausti matutini. Immolauit et bouem atq; arietem hostias
pacificas populi. Obtulerunteq; ei filij
sui sanguinẽ quẽ fudit super altare in
circuitu: adipem aũt bouis et caudã
arietis renunculosq; cũ adipibus suis
et reticulũ ĩecoris posuerũt sup pectora.
Cũq; cremata essent adipes sup altare:
pectora cor; z armos dextros separauit
aaron eleuans coram dño: sicut preceperat moyses. Et extendens manũ
ad ppl'm benedixit ei: sicq; completis
hostijs pro peccato z holocaustis z pacificis descendit. Ingressi aũt moyses
et aaron in tabernaculũ testimonij et
deinceps egressi: benedixerunt populo.
Apparuitq; gloria dñi omni multitudini: et exiit egressus ignis a domino
deuorauit holocaustũ et adipes: q̃ erãt
sup altare. Quod cũ vidisset turba: laudauerũt dñm ruẽtes i facies suas.

Arreptisq; nadab z abiu filij aaron
thuribulis suis imposuerunt ignem et incensum desupe offerẽtes coram domino ignẽ alienũ: quod eis
preceptum non erat. Egressusq; ignis
a domino deuorauit eos: z mortui sũt
coram dño. Dixitq; moyses ad aaron.
Hoc est qđ locutus est dñs. Sanctificabor in his qui appropinquant mihi: et in conspectu omnis ppli glorificabor. Quod audiens tacuit aaron.
Vocatis aũt moyses · misahele et elisaphan · filijs oziel patrui aaron: ait
ad eos. Ite et tollite fratres vestros de
cõspectu sanctuarij: et asportate extra
castra. Confestimq; pgentes tulerunt
eos sicut iacebant vestitos lineis tunicis: et ieicerunt foras ut sibi fuerat imperatum. Locutusq; ẽ moyses ad aarõ
et ad eleazar z ythamar filios ei9. Capita vestra nolite nudare · et vestimẽta
nolite scindere · ne forte moriamini: z
sup omnem cetum oriat indignatio.
Fratres vestri et omnis domus israhel
plangãt incendiũ qđ dñs suscitauit:
vos aũt non egrediemini fores tabernaculi: alioquin pibitis. Oleũ quippe
sancte unctionis est sup vos. Qui fecerunt omnia iuxta preceptũ moysi. Dixitq; dñs ad aaron. Vinũ et omne
qđ inebriare potest nõ bibetis · tu z filij
tui quãdo intrabitis in tabernaculũ
testimonij ne moriamini quia preceptum sempiternum est i generationes
vestras: et ut habeatis scientiã discernendi · inter sanctũ et prophanũ · inter
pollutũ et mundum: docealisq; filios
israhel omnia legitima mea q̃ locutus
est dñs ad eos pr manũ moysi. Locutusq; est moyses ad aaron: et ad eleazar et ythamar filios eius · qui erant
residui. Tollite sacrificiũ qđ remansit
de oblatione domini z comedite illud
absq; fermẽto iuxta altare: q̃a sanctũ
sanctor; est. Comedetis aũt i loco sancto qđ datũ est tibi et filijs tuis · de oblationibus domini: sicut preceptum
ẽ michi. Pectusculũ quoq; qđ oblatũ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0109
powered by DWork • Heidelberg University Library

est. et armū qui separatus est edetis in
loco mundissimo tu et filij tui: et filie
tue tecū. Tibi enī ac liberis tuis reposita
sunt de hostijs salutaribus filioꝝ israhel: eo
q armū ⁊ pectus ⁊ adipes qui
tremātur in altari. eleuauerūt coram
dño: et primeāt ad te. ⁊ ad filios tuos
lege perpetua: sicut p̄cepit dominus. In-
ter hec hircum qui oblat⁹ fuerat pro
peccato cum quereret moyses et inuentum
reperiret: iratusq; contra eleazar. et ythā-
mar filios aaron qui remanserāt ait.
Cur non comedistis hostiā p peccato
in loco sancto. que sancta sanctorum
est. et data vobis ut portetis iniquita-
tem multitudinis ⁊ rogetis pro ea in
conspectu dominī: p̄sertim cum de san-
guine illius nō sit illatū intra sancta.
et comedere debueratis eam in sancta-
rio sicut p̄ceptum est michi? Respon-
dit aaron. Oblata est hodie victima
pro peco ⁊ holocaustū coram dño: michi
autē accidit qđ vides. Quomō potui
comedere eā: aut placere dño i cerimo-
nijs mēre lugubris? Quod cū audisset
moyses: recepit satisfactionem. ¶ I
Locutus est dñs ad moysen. ⁊ aa-
ron dicens. Dicite filijs israhel.
Custodite oīa que scripsi vobis: ut
sim deus vester. Hec sunt animalia q̄
comedere debetis de cunctis animan-
tibus terre. Omne qđ habet diuisam
ungulam et ruminat in pecoribus co-
medetis. Quicquid aūt ruminat ⁊ ha-
bet ungulam sed nō diuidit eā. sicut
camelus ⁊ cetera. nō comedetis illud:
et inter immunda reputabitis. Lepo-
grillus qui ruminat ungulamq; nō
diuidit immundus est: lepus quoq;
nam ⁊ ipe ruminat sed ungulam nō
diuidit: et sus que cū ungulam diui-
dat non ruminat: hoꝝ carnibus non
vescemini. Hec cadauera contingetis
quia immunda sunt vobis. Hec etiā
sunt que gignūtur in aquis: et vesci
licitum est. Omne quod habet pinnu-
las ⁊ squamas tam in mari q̄ in flu-
minibus et stagnis comedetis. Quic-
quid autē pinnulas et squamas nō
habet eoꝝ que in aquis mouentur et
viuūt abominabile vobis et execrandū
q; erit. Carnes eoꝝ non comedetis: et
morticina vitabitis. Cuncta que non
habent pinnulas ⁊ squamas i aquis
polluta erunt. Hec sunt q̄ de auibus
comedere nō debetis: et vitanda sunt
vobis. Aquilam. et grip̄hū. et alietū
et miluum. ac vulturem iuxta genus
suum: et omne corui genetis. in simi-
litudinem suam: struthionē. ⁊ nocuā.
et larum ⁊ accipitrē iuxta gen⁹ suum:
bubonē et mergulū. et ibin. et cygnū
et onocrotalū. et prophirionem. hero-
dionem. et caradrion iuxta genus su-
um: upupam quoq; et vespertilionē.
Omne de volucribus quod graditur
sup quatuor pedes abominabile erit
vobis. Quicquid autē ambulat qui-
dem sup quatuor pedes sed habet lon-
giora retro crura p que salit super ter-
ram. comedere debetis: ut est brucus
in genere suo. ⁊ attacus atq; ophio-
machus. atq; locusta: singula iuxta
genus suū. Quicquid aūt ex volucri-
bus. quatuor tantum habet pedes ex-
ecrabile erit vobis: et quicūq; morti-
na eorum tetigerit polluetur. et erit
immūdus usq; ad vesperā: ⁊ si necesse
fuerit ut portet quippiā horū mortuū
lauabit vestimenta sua. et immūdus
erit usq; ad occasum solis. Oīne ani-
mal quod habet quidem ungulam
sed nō diuidit eam. nec ruminat. im-
mūdum erit: ⁊ quicquid tetigerit illud

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED ALL

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0110
powered by DWork • Heidelberg University Library

contaminabit. Quod ambulat super manus et cunctis animantibus que incedunt quadrupedia: immundum erit. Qui tetigerit morticina eorum polluetur usq; ad vesperum: et qui portauerit huiusmodi cadauera lauabit vestimenta sua: et immundus erit usq; ad vesperum: quia omnia hec immunda sunt vobis. Hec quoq; inter polluta reputabuntur de hijs que mouentur in terra: mustela et mus et corocodrillus singula iuxta genus suum: migale cameleon: et stellio: et lacerta et talpa: omnia hec immunda sunt. Qui tetigerit morticina eorum immundus erit usq; ad vesperum: et super quem ceciderit quicq; de morticinis eorum polluetur. Tam vas ligneum et vestimentum: quam pelles: et cilicia: et in quocunq; fuerit opus tingentur aqua: et polluta erunt usq; ad vesperum: et sic postea mundabuntur. Vas autem fictile in quo horum quicq; intro ceciderit polluetur: et ideo frangendum est. Omnis cibus quem comedetis si fusa fuerit super eum aqua immundus erit: et omne liquens quod bibitur de omni vase immundum erit. Et quicquid de morticinis huiusmodi ceciderit super illud immundum erit: sive clibani: sive ollarum pedes destruentur: et immundi erunt. Fontes vero et cisterne: et omnis aquarum congregacio munda erit. Qui morticinum eorum tetigerit polluet. Si ceciderit super sementem non polluent eam: sin autem quispiam aqua sementem perfuderit: et postea morticinis tacta fuerit: illico polluetur. Si mortuum fuerit animal quod licet vobis comedere: qui cadauer eius tetigerit immundus erit usq; ad vesperum. Et qui comederit et eo quippiam sive portauerit: lauabit vestimenta sua: et immundus erit usq; ad vesperum. Omne quod reptat super terram abominabile erit: nec assumetur in cibum. Quicquid super pectus quadrupes gradiet: et multos habet pedes sive per humum trahit non comedetis: quia abominabile est. Nolite contaminare animas vestras: nec tangatis quicq; eorum ne immundi sitis. Ego sum dominus deus vester. Sancti estote: quia ego sanctus sum: ne polluatis animas vestras in omni reptili quod movetur super terram. Ego enim sum dominus qui eduxi vos de terra egipti: ut essem vobis in deum. Sancti eritis: quia ego sanctus sum. Ista est lex animantium ac volucrum et omnis anime viuentis que movetur in aqua: et reptat in terra: ut differencias noveritis mundi et immundi: et ut sciatis quid comedere et respuere debeatis.

Locutusq; est dominus ad moysen dicens. Loquere filijs israhel: et dices ad eos. Mulier si suscepto semine peperit masculum immunda erit septem diebus iuxta dies separacionis menstrue: et die octauo circumcidet infantulus: ipsa vero triginta tribus diebus manebit in sanguine purificationis sue. Omne sanctum non tanget: nec ingredietur in sanctuarium donec impleantur dies purgacionis sue. Sin autem feminam pepererit immunda erit duabus ebdomadibus iuxta ritum fluxus menstrui: et sexaginta sex diebus manebit in sanguine purificationis sue. Cumq; expleti fuerint dies purificationis sue pro filio sive pro filia deferet agnum anniculum in holocaustum et pullum columbe sive turturem pro peccato ad ostium tabernaculi testimonij et tradet sacerdoti: qui offeret illa coram domino: et orabit pro ea: et sic mundabit a profluvio sanguinis sui. Ista est lex parturien-

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0111
powered by DWork • Heidelberg University Library

masculū et femināꝫ. Quod si nō inue-
nerit manus eius nec poterit offerre
agnū sumet duos turtures uel duos
pullos columbaꝝ: unū in holocaustū
et alterꝫ pro peccato. Orabitꝫ pro ea
sacerdos et sic mundabitur. VIII

Hoc ritusꝫ est dñs ad moysen et
aaron dicens. Homo in cuius
cute et carne ortus fuerit diuersus co-
lor siue pustula aut lucens quippiā
id ē plaga lepre: adducetur ad aarō
sacerdotē uel ad unūquemlibet filiorꝫ
eius. Qui cum uiderit lepram i cute et
pilos i album mutatos colorē ipam
qꝫ speciē lepre humiliorem cute et car-
ne reliqua: plaga lepre ē et ad arbitriū
eius separabit. Sin autem lucēs
candor fuerit in cute nec humilior car-
ne reliqua: et pili coloris pristini: re-
cludet eum sacerdos septem diebus et
considerabit die septimo. Et siquidem
lepra ultra nō creuerit nec transierit in
cute pores terminos: rursum recludet
eum septem diebꝫ alijs: et die septimo
contemplabitur. Si obscurior fuerit
lepra et non creuerit in cute mundabit
eā qꝫa scabies ē: lauabitꝫ homo uesti-
menta sua et mundus erit. Quod si
postꝫ a sacerdote uisus ē et redditus
est mundicie iterꝫ lepra creuerit adducet
ad eum: et immundicie condemnabit.
Plaga lepre si fuerit i homine adduce-
tur ad sacerdotem: et uidebit eum.
Cumꝫ color albus in cute fuerit et ca-
pillorꝫ mutauerit aspectum ipa quoꝫ
caro uiua apparuerit: lepra uetustissi-
ma iudicabit nec inolita cuti. Con-
taminabit itaqꝫ eum sacerdos et nō
recludet: quia plenā immundicie est.
Sin aūt efloruerit discurrens lepra i
cute et operuerit omnē carnē a capite
usqꝫ ad pedes quicquid sub aspectu
oculorꝫ cadit: cōsiderabit eū sacerdos
et uidebit lepra mundissima iudicabit
eo qꝫ omnis in candorem uersa sit: et
idcirco homo mundus erit. Quando
uero caro uiuēs in eo apparuerit tunc
sacerdotis iudicio polluet: et inter im-
mundos reputabit. Caro enim uiua
si lepra aspergitur: immūda ē. Quod
si rursum uersa fuerit in album et to-
tum hominē operuerit: considerabit eū
sacerdos et mundū esse decernet. Caro
autem et cutis i qua ulcus natum est
et sanatū et in loco ulceris cicatrix al-
ba apparuerit siue subrufa: adducetur
homo ad sacerdotem. Qui cū uiderit
locū lepre humiliorem carne reliqua
et pilos uersos in candorem: cōtami-
nabit eum. Plaga enim lepre orta ē
in ulcere. Quod si pilus coloris ē pri-
stini et cicatrix subobscura et carna
carne non est humilior: recludet eum
septem diebus. Et siquidem creuerit
adiudicabit eum lepre: sin aūt steterit
in loco suo ulceris est cicatrix et hmo
mūdus erit. Caro autem et cutis quā
ignis exusserit et sanata album siue
rufam habuerit cicatricem: considerabit
eam sacerdos. Et ecce uersa est in albo-
rem et locus eius reliqua cute ē humi-
lior: contaminabit eum: quia plage
lepre in cicatrice orta ē. Quod si pilorꝫ
color nō fuerit immutatus nec humi-
lior plaga carne reliqua et ipsa lepre
species fuerit subobscura: recludet eū
septem diebꝫ: et die septimo contemplabi-
tur. Si creuerit in cute lepra conta-
minabit eum: sin aūt in loco suo can-
dor steterit non satis clarus plaga
combustionis est et idcirco mūdabit.
quia cicatrix est combusture. Uir siue
mulier in cuius capite uel barba ger-
minauerit lepra: uidebit eos sacerdos.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0112
powered by DWork • Heidelberg University Library

Et si quidē humilior fuerit lor⁹ carne reliqua·et capillus flauꝰ·solitoq; subtilior:contaminabit eos:quia lepra capitis ac barbe est. Sinautē viderit locū macule equalē viciue carnī·et capillū nigrū:recludet eos septē diebus: et die septīmo intuebitur. Si nō creuerit macula·⁊ capillus sui coloris ē·et locus plage carnī reliquę equalis:radetur homo absq; loco macle:⁊ recludet septem diebus alijs. Si die septīmo visa fuerit stetisse plaga i loco suo·nec humilior carne reliqua·mūdabit eū: lotisq; vestibꝰ suis mundus erit. Sinautē post emundationem·rursus creuerit macula in cute·nō queret amplius utrū capillꝰ in flauū colorē sit conmutatus:quia apertē immūdus est. Porro si stetcrit macula·et capilli nigri fuerint:nouerit hominē sanatum esse:et cōfidenter eū pronuncīet mūdū. Vir siue mulier in cuius cute candor apparuerit:intuebit eos sacerdos. Si deprehenderit subobscurū alborē lucere in cute:sciat nō esse leprā·sed maculā coloris candidi:et hoīem mundum. Vir de cuiꝰ capite capilli fluūt·caluꝰ et mūdus est. Et si a fronte ceciderint pili:recaluaster et mūdus ē. Sinautē in caluicio siue i recaluatione albus uel rufus color fuerit exortus·et hoc sacerdos viderit:condemnabit eum haut dubie lepre: que orta est in caluicio. Quicūq; ergo maculatus fuerit lepra·⁊ separatus est ad arbitriū sacerdotis:habebit vestimenta dissuta caput nudum·os velle cōtectum:contaminatum ac sordidum se clamabit. Omni tempore quo leprosus est et immūdus:solus habitabit extra castra. Vestis lanea siue linea·que lepram habuerit in stamine atq; subtegmine aut certe pellis uel quicquid ex pelle confectum est:si alba uel rufa macula fuerit infecta·lepra reputabit:ostendē q; sacerdoti. Qui consideratā recludet septem diebus:et die septimo rursus aspiciēs·si deprehenderit creuisse·lepra perseuerans est:pollutum iudicabit vestimentū·et omne in quo fuerit inuenta:⁊ idcirco comburetur flammis. Quod si eā viderit nō creuisse·pcipiet et lauabunt id in quo lepra est:recludetq; illud septem diebus alijs. Et cū viderit faciem quidem pristinam nō reuersam nec tamen creuisse lepram: immūdum iudicabit⁊ igne cōburet: eo q; infusa sit in superficie vestimenti uel per totū lepra. Sinautē obscurior fuerit locus lepre postq; vestis est lota: abrūpet eū et a solido diuidet. Quod si vltra apparuerit in hijs locis q; prius immaculata erant:lepra volatilis et vaga debet igne comburi. Si cessauerit·lauabit aqua ea q; pura sūt secū: et mūda erūt. Ista ē lex lepre vestimēti lanei et linei·staminis atq; subtegminis·omnisq; supellectilis pellicee:quō mūdari debeat uel polluī. rm·

Locutusq; est dominus ad moysen dicens. Iste est ritus leprosi quando mundandus est. Adducetur ad sacerdotem. Qui egressus de castris. cum inuenerit lepram esse mundatā. pcipiet ei qui purificat·ut offerat duos passeres viuos pro se quos velsi licitū ē:et lignū cedrinū·vermiculum q;·et yssopum. Et vnum ex passeribꝰ immolari iubebit in vase fictili super aquas viuentes:aliū autem viuum cum ligno cedrino et cocco et yssopo tinget i sanguine passeris immolati· quo asperget illum qui mundandus ē septies·ut iure purgetur:et dimittet

passeré vinū ut in agrū auolet. Lunq; lauerit homo vestimenta sua · radet omnes pilos corporis · ⁊ lauabitur aqua · purificatusq; ingredietur castra: ita dumtaxat ut maneat extra tabernaculum suū septem diebus: et die septima radet capillos capitis · barbam q; ⁊ supercilia · ac totius corporis pilos. Et lotis rursum vestibz et corpore · die octauo assumet duos agnos immaculatos · et ouē anniculam absq; macula: et tres decimas similæ i sacrificiū que conspersa sit oleo: et seorsum olei sextariū. Lunq; sacerdos purificans hominē statuerit eū et hec oīa corā dño in ostio tabernaculi testimonij: tollet agnū et offeret eum pro delicto oleiq; sextariū. Et oblatis ante dñm oīibz · immolabit agnum ubi solet immolari hostia p pcō et holocaustū: id est in loco sancto. Sicut enim pro peccato: ita ⁊ pro delicto · ad sacerdotē pūnet hostia. Sancta sanctorum est. Assumēsq; sacerdos de sanguine hostie que immolata ē pro delicto ponet sup extremum auricule dextre eius qui mūdatur · et sup pollices manus dextre et pedis: et de olei sextario mittet in manū suam sinistram · ingeretq; digitum dextrū in eo: et aspergет corā dño septies. Quod aūt reliquū ē olei i leua manu · fundet super extremū auricule dextre eius qui mūdatur · et super pollices manus ac pedis dextri: et super sanguinem qui effusus ē pro delicto: et sup caput eius. Rogabitq; pro eo coram dño: et faciet sacrificium pro peccato. Tunc immolabit holocaustū: et ponet illud in altari cum libamētis suis: et homo rite mūdabit. Quod si pauper est · et nō potest manus eius inuenire que dicta sūt: p delicto sumet agnum ad oblationem · ut roget pro eo sacerdos · decimamq; partē similæ cōspersæ oleo in sacrificiū · et olei sextarium · duosq; turtures siue duos pullos columbe: quoz unus sit pro pcō · ⁊ alter in holocaustum: offereq; ea die octauo purificationis sue sacerdoti ad ostium tabernaculi testimonij coram dño. Qui suscipiēs agnum p delicto · et sextariū olei · leuabit simul: immolatoq; agno · de sanguine eius ponet super extremū auricule dextre eius qui mūdatur: et sup pollices manus eius ac pedis dextri. Olei vero partē mittet in manū suam sinistram: in quo intingens digitum dextre manus aspergет septies coram dño tangetq; extremū dextre auricule illius qui mundatur · et pollices manus ac pedis dextri: in loco sanguinis qui effusus ē p delicto. Reliquā autē partem olei que est in sinistra manu · mittet sup caput purificati ut placet pro eo dñm: et turturem siue pullum columbe offeret: unum pro delicto · et alterū in holocaustū cū libamentis suis. Hoc est sacrificium leprosi · qui habere non potest oīa in emundationē sui. Locutusq; ē dñs ad moysen et aaron dicens. Cunq; ingressi fueritis terram chanaan · quā ego dabo vobis in possessionē: si fuerit plaga lepre in edibus: ibit cuius ē domus nuncians sacerdoti · et dicet. Quasi plaga lepre videtur michi esse in domo mea. At ille precipiet ut efferantur uniuersa de domo priusq; ingrediatur eam · et videat utrū leprosa sit: ne immunda fiant omnia q in domo sunt. Intrabitq; postea ut consideret lepram domus: et cum viderit in parietibz illius ꝯsi vallículas pallore siue rubore deformes · et humiliores

ſuperficie reliqua: egrediet̃ oſtiũ domus
et ſtatim claudet illã ſeptem diebus:
reuerſuſq; die ſeptimo cõſiderabit eã.
Si inuenerit reuũſſe lepra ſubebit etiã
lapides in quibꝫ lepra eſt: et proiicient
eos extra ciuitatem i locũ immũdum:
domũ aut̃ ipam radi intrinſecus p
circuitũ · z ſpergi puluerẽ raſure extra
urbẽ i locũ immundũ: lapidesq; alios
reponi pro hijs qui ablati fuerant · et
luto alio liniri domũ. Sinaut̃ poſt
q̃ etiã ſunt lapides · et puluis elatus
et alia terra lita ingreſſus ſacerdos vi-
derit reuerſam lepram · et parietes re-
ſperſos maculis: lepra eſt gleuerans
et immũda domus. Quam ſtatim de-
ſtruẽt: et lapides eꝰ ac ligna atq; uni-
uerſũ puluerẽ proiicient extra opidũ in
locum immũdum. Qui intrauerit do-
mum quãdo clauſa eſt immundus
erit uſq; ad veſperum: et qui dormierit
in ea et comederit quippiam lauabit
veſtimenta ſua. Quod ſi intreoiens ſa-
cerdos viderit lepram non reuũſſiſſe in do-
mo poſtq̃ denuo lita fuerit: purificabi-
bit eam reddita ſanitate. Et in purifi-
catione eꝰ ſumet duos paſſeres lignũ
q; cedrinũ et vermiculũ atq; yſopum:
et immolato uno paſſere in vaſe fictili
ſuper aquas viuas · tollet lignũ cedri-
num · et yſopum z coccum · et paſſerem
viuũ · et tinget oĩa in ſanguine paſ-
ſeris immolati atq; in aquis viuentibꝫ
et aſperget domũ ſepties: purificabit
q; eam tam in ſanguine paſſeris q̃ in
aquis viuentibus · et in paſſere viuo
lignoq; cedrino et yſopo · atq; vermi-
culo. Cumq; dimiſerit paſſerem auola-
re in agrũ libere: orabit pro domo et
ſure mundabitur. Iſta eſt lex omnis
lepre z pauſure · lepre veſtiũ z domo-
rum
cicatricis et erumpentiũ papularum:
lucẽtis macle z i varias ſpecies colori-
bus immutatis: ut poſſit ſciri quo q;
mundũ q̃d uel immundũ ſit. Fu

Locutuſq; eſt dominus ad moy-
ſen et aaron dicens. Loquimini
filijs iſrahel: z dicite eis. Vir q̃ patitur
fluxum ſeminis · immũdus erit: et tũc
iudicabit̃ huic vitio ſubiacere: cũ per
ſingula momẽta adtraxerit carni eius
atq; concreuerit fedus humor. Omne
ſtratum in quo dormierit immundũ
erit: z ubicũq; ſederit. Si quis hominũ
tetigerit lectũ eius lauabit veſtimenta
ſua: et ipe lotus aqua immũdus erit
uſq; ad veſperũ. Si ſederit ubi ille ſede-
rat: et ipſe lauabit veſtimenta ſua: et
lotus aqua immundus erit uſq; ad
veſperum. Qui tetigerit carnem eꝰ la-
uabit veſtimẽta ſua: z ipe lotus aqua
immũdus erit uſq; ad veſperum. Si
ſaliua huiuſcemodi homo iecerit ſup
eum qui mũdus eſt lauabit veſtimen-
ta ſua: z lotus aqua immundus erit
uſq; ad veſperum. Sagma ſup quod
ſederit immũdum erit: z quicquid ſub
eo fuerit qui fluxum ſeminis patitur
pollutũ erit uſq; ad veſperum. Qui tẽ-
tauerit horum aliquid lauabit veſti-
menta ſua: et ipe lotus aqua immun-
dus erit uſq; ad veſperum. Omnis quẽ
tetigerit qui talis eſt non lotis ante
manibꝫ · lauabit veſtimenta ſua: et
lotus aqua immundus erit uſq; ad
veſperum. Vas fictile quod tetigerit
confringetur: vas autem ligneum la-
uabitur aqua. Si ſanatus fuerit qui
huiuſcemodi ſuſtinet paſſionẽ numne-
rabit ſeptem dies poſt emundationẽ
ſui: et lotis veſtibꝫ · et toto corpore in
aquis viuentibꝫ erit mũdus. Die aut̃
octauo ſumet duos turtures aut duos
pullos columbe: et veniet in cõſpectu

domini ad ostiū tabernaculi testimonij: dabitq; eos sacerdoti. Qui faciet unū pro peccato: et alterū in holocaustū: rogabitq; pro eo coram dño ut emūdet a fluxu seminis sui. Vir de quo egreditur semen coitus: lauabit aqua omne corpus suum: et immundus erit usq; ad vesperū. Vestem et pellem quā habuerit lauabit aqua: et immunda erit usq; ad vesperū. Mulier cum qua coierit lauabit aqua: et immūda erit usq; ad vesperū. Mulier que redeunte mense patit fluxū sanguinis: septem diebus separabit. Omnis q tetigerit eam immūdus erit usq; ad vesperū. Et locus in quo dormierit uel sederit diebus separationis sue polluetur. Qui tetigerit lectum suū lauabit vestimenta sua: et ipse lotus aqua immundus erit usq; ad vesperum. Omne vas supra quod illa sederit: quisquis attigerit lauabit vestimenta sua: et ipe lotus aqua pollutus erit usq; ad vesperū. Si coierit cū ea vir tempore sāguinis menstrualis immūdus erit septem diebus: et omne stratū in quo dormierit polluet. Mulier que patitur multis diebus fluxum sanguinis non in tpore menstruali: uel q post menstruū sāguinē fluere nō cessat: q diu subiacet huic passioni immūda erit: ꝙsi sit i tpore menstruo. Omne stratū in quo dormierit: et vas in quo sederit: pollutū erit. Quicunq; tetigerit eam lauabit vestimenta sua: et ipe lotus aqua immūdus erit usq; ad vesperū. Si steterit sanguis: et fluere cessauerit: numerabit septē dies purificationis sue: et die octauo offeret pro se sacerdoti duos turtures aut duos pullos columbaꝝ ad ostiū tabernaculi testimonij: qui unū faciet pro peccato: et alterū i holocaustum: rogabitq; pro ea coram dño: et pro fluxu immūditie eius. Docebis ergo filios israhel ut caueāt immūditias: et non moriant in sordibus suis cū polluerit tabernaculū meū: qd est inter eos. Ista est lex eius qui patit fluxum seminis: et q polluit coitu: et que menstruis tporibus separatur uel que iugi fluit sanguine: et hominis q dormierit cū ea.

XVI

Locutusq; ē dns ad moysen post mortem duoꝝ filiorum aaron: quādo offerentes ignē alienū interfecti sunt. Et ꝑcepit ei dicēs. Loquere ad aaron fratrem tuū: ne omni tempore ingrediatur sanctuariū: quod ē intra velum coram ꝓpiciatorio quo tegitur archa: ut nō moriatur: quia in nube apparebo sup oraculū: nisi hec ante fecerit. Vitulum pro peccato offeret: et arietem in holocaustum. Tunica linea vestietur: feminalibus lineis verenda velabit. Accinget zona linea: et ridarim lineam imponet capiti. Hec enī vestimenta sunt sancta: quibus cunctis nō lotus fuerit induetur. Suscipietq; ab uniuersa multitudine filiorū israel duos hircos pro peccato: et unum arietem in holocaustū. Cumq; obtulerit vitulū et oraverit ꝓ se et pro domo sua: duos hircos stare faciet coram domino i ostio tabernaculi testimonij: mittēsq; sup utrūq; sortem: unā domino: et alteram capro emissario: cuius ceciderit sors dño: offeret illū pro peccato: cuius aūt in caprū emissarium: statuet eum vivū coram dño: ut fundat preces sup eum: et emittat eū in solitudinē. Ipse rite celebratis: offeret vitulū: et rogans pro se et ꝓ domo sua immolabit eū. Assumptoq; thuribulo quod de pruni altaris impleuerit: et hauriens manu compositum thymiama in incensum:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0116
powered by DWork • Heidelberg University Library

ultra velū introibit in sancta · ut ponat
sup ignem aromatibus nebula eorū
et vapor operiat oraculū quod est super
testimoniū: et nō moriatur. Tollet q̄
de sanguine vituli: et aspergat digito
septies contra propiatoriū ad orientē.
Cumq; mactauerit hircū pro peccato
pplī · inferet sanguinē eius intra velū
sicut p̄ceptum est de sanguine vituli:
ut aspergat et regione oraculi · et expiet
sanctuariū ab immūdiciis filioꝝ israel:
et a p̄uaricationibus eorū · cunctisq;
peccatis. Iuxta hūc ritum faciet in ta-
bernaculo testimonij q̄d fixū est inter
eos: i medio sordiū habitationis eoꝝ.
Nullus hominum sit in tabernaculo
quādo pōtifex sanctuariū ingredit · ut
roget pro se et pro domo sua · et pro
uniuerso cetu israel: donec egrediatur ta-
bernaculum. Cū aūt egressus fuerit ad altare
q̄d coram dño est oret pro se: et sūptum
sanguinem vituli atq; hirci fundat
sup cornua eius p girum: aspergensq;
digito septies · expiet et sanctificet illud
ab immūdiciis filioꝝ israhel. Postq̄
emundauerit sanctuariū · et taberna-
culum · et altare · tunc offerat hircum
viuentē: et posita vtraq; manu super
caput eius cōfiteatur oīes iniquita-
tes filioꝝ israel · et uniuersa delicta atq;
peccata eoꝝ: que imprans capiti eius
mittet illū per hominē paratum in
desertū. Cumq; portauerit hircus oīes
iniquitates eorū in terrā solitariam ·
et dimissus fuerit i deserto · reuertetur
aaron in tabernaculum testimonij: et
depositis vestibus quibus prius indu-
tus erat cum intraret sanctuariū · relic-
tisq; ibi · lauabit carnem suā in loco
sancto: induetur q; vestibus suis. Et
postq̄ egressus obtulerit holocaustū
suum ac plebis rogabit tam pro se
q̄ pro pplo: et adipem qui oblatus ē
pro peccatis adolebit sup altare. Ille
vero qui dimiserit caprū emissarium
lauabit vestimēta sua et corp⁹ aqua:
et sic ingredietur in castra. Vitulum
aūt et hircū qui p peccato fuerant im-
molati et quoꝝ sanguis illatus est i
sanctuariū ut expiatio compleretur ·
asportabunt foras castra · et cōburent
igni tam pelles q̄ carnes eoꝝ ac fimū:
et quicūq; cōbusserit ea · lauabit vesti-
menta sua · et carnē aqua: et sic ingre-
dietur castra. Erit q; vobis hoc legitī-
mum sempiternū. Mense aut̄ septīo
decīma die mensis · affligetis animas
vras: nullūq; opus facietis siue indi-
gena siue aduena qui peregrinantur
inter vos. In hac die expiatio erit vri
atq; mūdatio: ab omnibus peccatis
vestris coram dño mūdabimini. Sab-
batū enī requietionis est: et affligetis
animas vestras religione perpetua.
Expiabit aut̄ sacerdos qui unct⁹ fu-
erit: et cuius manus iniciate sunt ut
sacerdotio fungat̄ pro patre suo. In-
duetur q; stola linea · et vestibus sāctis:
et expiabit sanctuarium et tabernacu-
lum testimonij atq; altare: sacerdotes
q̄ et uniuersum populum. Erit q; hoc
vobis legitimū sempiternū: ut oretis
pro filijs israel · et pro cunctis peccatis e-
orum semel in anno. Fecit igitur si-
cut p̄ceperat dominus moysi. ruit ·

Et locutus est dñs ad moysen di-
cens. Loquere aaron et filijs ei⁹
et cunctis filijs israel: dices ad eos. Iste
est sermo quē mandauit dñs dicens.
Homo quilibet de domo israhel · si
occiderit bouē aut ouē · siue capram
in castris uel extra castra · et non obtu-
lerit ad ostium tabernaculi oblatio-
nē dño: sanguinis reus erit. Quasi si

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0117
powered by DWork • Heidelberg University Library

sanguinem fuderit: hic pibit de medio pli sui. Idco sacerdoti offerre debent filij israhel hostias suas quas occidūt in agro ut sanctificentur domino ante ostiū tabernaculi testimonij: et immolent eas hostias pacificas dño. Fundetq; sacerdos sanguinem sup altare domini ad ostiū tabernaculi testimonij: et adolebit adipem i odorē suauitatis dño: et nequaq; ultra immolabunt hostias suas demonibs cū q̄bus fornicati sunt. Legitimū sempiternū erit illis et posteris eorum. Et ad ipos dices. Homo de filijs israhel et de aduenis qui pegrinātur apud vos qui obtulerit holocaustum siue victimam et ad ostiū tabernaculi testimonij nō adduxerit eam ut offeratur domino: interibit de populo suo. Homo q̄liber de domo israhel et de aduenis q̄ pegrinantur inter vos si comederit sanguinem obfirmabo faciē meam ꝺra animam illius et disperdam eam de populo suo: quia anima carnis i sanguine ē: et ego dedi illū vobis ut sup altare i eo expietis pro animabs vris: et sanguis pro anime piaculo sit. Idcirco dixi filijs israhel. Omnis anima ex vobis non comedet sanguinē: nec et aduenis q̄ pegrinantur apud vos. Homo quicunq; de filijs israhel et de aduenis qui pegrinātur apud vos si venatione atq; aucupio ceperit feram uel auē quibus uesci licitū est: fundat sanguinē et opiat illū terra. Anima enī omnis carnis in sanguine ē. Vnde dixi filijs israhel. Sanguinē uniusc carnis non comedetis: quia anima carnis in sanguine ē: et quicūq; comederit illū interibit. Anima que comederit morticinū uel raptum a bestia tā de indigenis q̄ de aduenis lauabit

vestimenta sua et semetipm aqua: et contaminatus erit usq; ad vesperū: et sic ordine mundus erit. Quod si nō lauerit vestimenta sua uel corpus: portabit iniquitatem suam. xvm

Locutusq; est dominus ad moysen dicēs. Loquere filijs israhel: et dices ad eos. Ego sum dominꝰ deꝰ vester. Iuxta consuetudinē terre egipti in qua habitastis nō facietis: et iuxta morem regionis chanaan: ad quā ego introducturꝰ sum vos nō agetis: nec i legitimis eorū ambulabitis. Facietis iudicia mea et precepta mea seruabitis: et ambulabitis in eis. Ego dominus deus vester. Custodite leges meas atq; iudicia: que faciens homo viuet i eis. Ego dominus deus vester. Omnis homo ad proximā sanguinis sui non accedet ut reueleꝛ turpitudinē eius. Ego dñs. Turpitudinem patris tui et turpitudinē matris tue nō discoopies. Mater tua est: non reuelabis turpitudinē eius. Turpitudinē uxoris patris tui nō discoopies. Turpitudo enī patris tui est. Turpitudinē sororis tue ex patre siue ex matre que domi uel foris genita est non reuelabis. Turpitudinem filie filij tui uel neptis ex filia nō reuelabis: quia turpitudo tua est. Turpitudinem filie uxoris patris tui quā peperit patri tuo et est soror tua: non reuelabis. Turpitudinē sororis patris tui non discoopies: quia caro est patris tui. Turpitudinem sororis matris tue non reuelabis: eo q̄ caro sit matris tue. Turpitudinē patrui tui nō reuelabis: nec accedes ad uxorem eius: que tibi affinitate conūgit. Turpitudinē nurus tue nō reuelabis q̄a uxor filij tui est: nec discoopeties ignominiam eius. Et uxorem fratris sui

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0118
powered by DWork • Heidelberg University Library

nullus accipiat. Turpitudinē uxoris fratris tui nō reuelabis: quia turpitudo fratris tui est. Turpitudinē uxoris tue et filie eius nō reuelabis. Filiam filij eius: z filiā filie illius non sumes ut reueles ignominiā ei⁹: quia caro illius sunt: et talis coitus incestus est. Sororem uxoris tue in pelicatū illi⁹ non accipies: nec reuelabis turpitudinem eius adhuc illa uiuente. Ad mulierem que patit menstrua nō accedes: nec reuelabis foeditatē eius. Cum uxore proximi tui non coibis: nec seminis cōmixtione maculaberis. De semine tuo nō dabis ut cōsecretur ydolo moloch: nec pollues nomen dei tui. Ego dñs. Cum masculo non cōmisceris coitu femineo: quia abominatio est. Cū omni pecore nō coibis: nec maculaberis cū eo. Mulier non succumbet iumento nec misscebitur ei: quia scelus est. Nec polluamini i oīb⁹ his⁹ quibus etāminate sūt uniūse gētes quas ego eiciam ante conspectū uestrum: et quibus polluta est terra cui⁹ ego scelera uisitabo: ut euomat habitatores suos. Custodite legitima mea atq; iudicia: ut nō faciatis ex oīb⁹ abominationibus istis tam indigena quā colonus qui peregrinantur apud uos. Omnes enī execrationes istas fecerūt agricole terre q̄ fuerūt ante uos: et polluerūt eā. Cauete ergo ne z uos sitis euomat cū pacta feceritis: sicut euomuit gentē q̄ fuit ante uos. Omnis aīa q̄ fecerit de abominationib⁹ his⁹ quippiā: peribit de medio pop̄li sui. Custodite mandata mea. Nolite facere q̄ fecerunt his⁹ q̄ fuerunt ante uos: et ne polluamini in eis. Ego dominus de⁹ uester. Locutus ē dominus ad moysen dicens. Loquere ad omnem cetū filioz israhel: et dices ad eos. Sancti estote: quia ego sanctus sum dominus deus uester. Uir mulierem et matrem suā timeat. Sabbata mea custodite. Ego dñs de⁹ uester. Nolite conuerti ad ydola: nec deos conflatiles facietis uobis. Ego dñs deus uester. Si immolaueritis hostiam pacificoz dño ut sit placabilis: eo die quo fuerit immolata comedetis eam: et die altera. Quicquid aūt reliquum fuerit i die tertiū: igne comburetis. Si quis post biduū comederit ex ea profanus erit et impietatis reus: portabitq; iniquitatem suam quia sanctū domini polluit: et peribit anima illi⁹ de populo suo. Cumq; messueris segetes terre tue nō tondebis usq; ad solum superficiē terre: nec remanentes spicas colliges: neq; in uinea tua racemos et grana decidentia congregabis: sed pauperib⁹ et peregrinis carpenda dimittes. Ego dominus de⁹ uester. Non facietis furtum: nec mētiemini: nec decipiet unusquisq; proximū suum. Non peierabis in nomine meo: nec pollues nomen dei tui. Ego dñs. Nō facies calumniam proximo tuo: nec ui opprimes eū. Nō morabitur opus mercenarij tui apud te usq; mane. Non maledices surdo: nec coram ceco pones offendiculum: sed timebis dñm de⁹ tuus: quia ego sum dominus. Nō facies quod iniquū est: nec iniuste iudicabis. Nō consideres ylonam pauperis: nec honores uultum potentis. Iuste proximo tuo iudica. Nec eris criminator: nec susurro in populis. Non stabis cōtra sanguinē proximi tui. Ego dñs. Nō odietis fratrem tuum in corde tuo: sed publice argue eū: ne habeas sup illo peccatum. Non quereris ultionem: nec

memor eris iniurie ciuium tuorꝝ. Diliges amicū tuū sicut teipm. Ego dñs. Leges meas custodite. Jumentū tuū non facies coire cum alterius generis animantibꝫ. Agrum tuū non seres diuerso semine. Veste ex duobus texta est non induēris. Homo si dormierit cū muliere coitu seminis que sit ancilla etiā nobilis·et tamē pro nō redempta nec libertate donata: uapulabūt ambo et non morientur: quia non fuit libera. Pro delicto autem suo offeret dño ad ostiū tabernaculi testimonij arietem: orabitq; pro eo sacerdos et pro peccato eius coram domino ꝛ repropiciabitur ei: dimittetur q̄ peccm. Quādo ingressi fueritis terrā·et plantaueritis in ea ligna pomifera: auferetis ꝓpucia eoꝝ. Poma que germinat immūda erunt vobis: nec edetis ex eis. Quarto autem anno omnis fructus eoꝝ sanctificabit laudabilis domino. Quinto aūt anno comedetis fructus: cōgregātes poma que protulit. Ego dominus deus vester. Non comedetis carnem cū sanguine. Nō augurabimini: nec obseruabitis somnia. Neq; in rotundū attondebitis comam: nec radetis barbam. Et sup mortuo nō incidetis carnes vestras: neq; figuras aliquas aut stigmata facietis vobis. Ego dominus. Ne prostituas filiam tuā: ne contāminetur terra et implea tur piaculo. Sabbata mea custodite: et sanctuariū meū metuite. Ego dñs. Nō declinetis ad magos: nec ab ariolis aliquid scisciteminī: ut polluamini per eos. Ego dominus deus vester. Coram cano capite consurge: ꝛ honora personā senis: et time dominū deū tuum. Ego sum dominus. Si habitauerit aduena i terra vra·et morat⁹ fuerit inter vos·nō exprobretis ei: sed sit inter vos quasi indigena: ꝛ diligetis eum quasi vosmetipsos. Fuistis enī ꝛ vos aduene in terra egipti. Ego dñs deus vester. Nolite facere iniquū aliquid in iudicio: in regula·in pondere·i mensura. Statera iusta·ꝛ equa sint pondera: iustus modius: equusq; sextarius. Ego dominꝰ deus vester: q̄ eduxi vos de terra egipti. Custodite omnia precepta mea et vniuersa iudicia: et facite ea. Ego dominus.

Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Loquereis filijs israhel. Homo de filijs isrl ꝛ de aduenis qui habitant in isrl: si quis dederit de semine suo ydolo moloch·morte moriat. Populus terre lapidabit eū: et ego ponam faciem meā cōtra illū·succidamq; eū de medio pp̄li sui: eo q̄ dederit de semine suo moloch·et contāminauerit sanctuariū meū·ac polluerit nomē sanctum meū·quod si negligens pp̄lus terre et quasi parui pendens imperiū meum·dimiserit hominē qui dedit de semine suo moloch·nec voluerit eum occidere: ponā faciē meam sup hominem illū et cognationē eius: succidāq; et ipm ꝛ oēs qui cōsenserūt ei·ut fornicarentur cū moloch de medio populi sui. Anima q̄ declinauerit ad magos et ariolos et fornicata fuerit cum eis: ponā faciem meā cōtra eā: et interficiā illā de medio pp̄li sui. Sanctificamini et estote sancti: quia ego sanctus sum dñs deꝰ vester. Custodite p̄cepta mea: et facite ea. Ego dñs q̄ sanctifico vos. Qui maledixerit patri suo aut matri: morte moriat. Patri matriq; q̄ maledixerit: sanguis eius sit super eum. Si mechat⁹ quis fuerit cū uxore alterius: et adulterū p̄petrauerit cum coniuge

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0120
powered by DWork • Heidelberg University Library

proximi sui: morte morientur et mechus et adultera. Qui dormierit cū nouerca sua et reuelauerit ignominiā patris sui: morte moriant ambo. Sanguis eorū sit sup eos. Si quis dormierit cū nuru sua uterq; moriatur: quia scelus operati sunt. Sanguis eorū sit sup eos. Qui dormierit cū masculo coitu femineo: uterq; operatus est nefas: morte moriātur. Sit sanguis eorū sup eos. Qui supra uxorē filiam duxerit matrē eius: scelus operatus ē. Vnus arcebit cū eis: nec pmanebit tantū nefas i medio uestri. Qui cum iumento z pecore coierit: morte moriat: pecus q; occidite. Mulier q succubuerit cuilibet iumento: simul interficietur cū eo. Sanguis eorū sit sup eos. Qui acceperit sororem suam filiā patris sui uel filiā matris sue et uiderit turpitudinē eius: illaq; cōspexerit fratris ignominiā: nefariā rem operati sunt. Occidentur i conspectu pplī: eo q turpitudinē suā mutuo reuelauerint: et portabūt iniquitatem suam. Qui coierit cum muliere i fluxu menstruo z reuelauerit turpitudinem eius: ipsaq; aperuerit fontē sanguinis sui: interficientur ambo de medio pplī sui. Turpitudinem matertere et amite tue non discoopies. Qui hoc fecerit ignominiam carnis sue nudauit: portabunt ambo iniquitatem suā. Qui coierit cum uxore patruī uel auunculi sui et reuelauerit ignominiā cognatiōnis sue: portabūt ambo peccatū suū. Absq; liberis morientur. Qui duxerit uxorem fratris sui rem fecit illicitam: turpitudinē fratris sui reuelauit: absq; filijs erit. Custodite leges meas atq; iudicia et facite ea: ne et uos eum mar terra quā ingressuri estis et habitaturi. Nolite ambulare in legitimis nationū: quas ego expulsurus sū ante uos. Omnia enī hec fecerūt: et abominatus sum eas. Vobis autē loquor. Possidete terrā eorū quā dabo uobis i hereditatem: terrā fluentē lacte et melle. Ego dñs deus uester: qui separaui uos a ceteris pplīs. Separate ergo et uos iumentū mundū ab immundo: et auem mundam ab immunda. Ne polluatis animas uestras in pecore et auibus et cunctis que mouentur in terra: et q̄ uobis ostendi esse polluta. Eritis sancti michi: quia sanctus ego sum dñs: et separaui uos a ceteris pplīs ut esseris mei. Vir siue mulier i quibz phitonis uel diuinationis fuerit spūs: morte moriantur: lapidibus obruent eos. Sanguis eorū sit super illos. ℣ℓ

Dixit quoq; dñs ad moysen. Loquere ad sacerdotes filios aaron: et dices ad eos. Ne contaminet sacerdos in mortibz ciuiū suorū: nisi tantū in consanguineis ac pximis: id est sup patrem et matrem z filiū et filiam fratrem quoq; et sororem uirginem: que non est nupta uiro: sed nec i principe populi sui contaminabitur. Nec radent caput nec barbā: neq; i carnibus suis facient incisuras. Sancti erūt deo suo: et nō polluent nomen eius. Incensum enī dñi et panes dei sui offerūt: et ideo sancti erunt. Scortū z uile prostibulum nō ducet uxorem: nec eam que repudiata est a marito: quia consecratus est deo suo: et panes pposito nis offert. Sit ergo sanctus: quia z ego sanctus sum dominus q̄ sanctifico uos. Sacerdotis filia si deprehensa fuerit in stupro: et uiolauerit nomē patris sui: flammis exurētur. Pontifex id est sacerdos maximus inter fratres suos: super cuius caput fusum ē unctionis

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0121
powered by DWork • Heidelberg University Library

oleum·et cuius manus in sacerdotio cõsecrate sunt. Vestibulq; est sanctis vestibꝫ:caput suũ nõ discooperiet·vestimenta nõ scinder:⁊ ad omnẽ mortuũ nõ ingrediẽ omnino. Super pr̃e quoq; suo et matre nõ contamĩnabitur:nec egrediet̃ de sanctis ne polluat sanctuariũ dñi:quia oleũ sancte vnctõis dei sui sup eum est. Ego dñs. Virginẽ ducet vxorẽ. Viduã aũt et repudiatã et sordidã atq; meretricem nõ accipiet sed puellã de populo suo:ne ꝺmisceat stirpem generis sui vulgo genꝰ sue: quia ego dominꝰ qui sanctifico eum. Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Loquere ad aaron. Homo de semine tuo p familias qui habuerit maculã non offeret panes deo suo:nec accedet ad ministeriũ eius. Si cecus fuerit·si claudꝰ·si uel paruo uel grandi⁊ torto naso:si fracto pede si manu·si gibbus si lippus·si albugĩnem habens ĩ oculo·si iugem scabiem·si impetiginem ĩ corpore·uel hernioſus:oñis q̃ habuerit maculam de semine aaron sacerdotis· nõ accedet offere hostias dño nec panes deo suo. Vescetur tamen panibus qui offerũtur ĩ sãctuario·ita dũtaxat ut intra velum non ingrediat̃:nec accedat ad altare qui maculam habet: et cõtamminare nõ debet sanctuariũ meum. Ego dominꝰ q̃ sanctifico eos. Locutus est ergo moyses ad aaron⁊ ad filios eius et ad omnem israhel· cuncta q̃ sibi fuerant imperata.

Locutusq; est ꝺns ad moysen dicens. Loquere ad aaron⁊ ad filios eius·ut caueãt ab hijs q̃ consecrata sũt filioꝝ isrl:et nõ cõtamĩnẽt nomen sanctificatorũ michi·que ipsi offerunt. Ego dñs. Dic ad eos:et ad posteros vꝝ. Oñis homo q̃ accesserit de stirpe vestra ad ea que consecrata sunt·et que obtulerũt filij isrl dño in quo est immũditia:peribit coram dño. Ego sum dominus. Homo de semine aaron qui fuerit leprosus aut patiens fluxum seminis·non vescetur de hijs q̃ sanctificata sũt michi:donec sanetur. Qui tetigerit immũdum sup mortuo·et ex quo egreditur semen q̃ coitus·⁊ qui tãgit reptile⁊ quodlibet immũdum cuius tactus est sordidus· immundus erit usq; ad vesperum:et non vescetur hijs q̃ sanctificata sũt:sed cũ lauerit carnẽ suã aqua et occubuerit sol·tunc mundatus vescetur de sanctificatis·quia cibꝰ illi⁹ ẽ. Morticinũ et raptum a bestia nõ comedent:nec polluentur in eis. Ego ꝺns. Custodiant p̃cepta mea·ut nõ subiaceant peccato:et moriãtur in sanctuario cũ polluerint illud. Ego dominus: qui sanctifico eos. Omnis alienigena nõ comedet de sanctificatis. Inquilinus sacerdotis et mercennariꝰ non vescet̃ ex eis. Quẽ autem sacerdos emerit·et q̃ vernaculus dom⁹ eius fuerit:hij comedent ex eis. Si filia sacerdotis cuilibet ex populo nupta fuerit:de hijs q̃ sanctificata sũt·et de primitijs non vescet̃. Si enaũt vidua uel repudiata⁊ absq; liberis reũsa fuerit ad domum patris sui: sicut puella cõsueuerat·alet̃ cibis patris sui. Omnis alienigena comedendi ex eis nõ habet potestatem. Qui comederit de sanctificatis p ignorantiam·addet quintam partem cum eo q̃ comedit·et dabit sacerdoti ĩ sanctuarium: nec cõtamĩnabunt sanctificata filioꝝ israhel que offerũtur dño: ne forte sustineant iniquitatem delicti sui·cum sanctificata comederint. Ego dominꝰ:qui sanctifico eos. Locutusq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0122
powered by DWork • Heidelberg University Library

est dñs ad moysen dicēs. Loquere ad
aarō et filios eius · et ad oēs filios
isrl: dicesq; ad eos. Homo de domo
israhel et de aduenis q̄ habitāt apud
vos · qui obtulerit oblationem suam
uel vota soluens uel sponte offerens:
quicquid illud obtulerit ī holocaustū
dñi ut offeratur p vos: masculus im-
maculatus erit ex bobus et ouibus et
ex capris. Si maculam habuerit non
offeretis: neq; erit acceptabile. Homo
qui obtulerit victimā pacificorū dño ·
uel vota soluens uel sponte offerens
tam de bubus q̄ de ouibz: immacula-
tum offeret ut acceptabile sit. Omnis
macula non erit in eo. Si cecū fuerit ·
si fractū · si cicatricem habens · si papu-
las aut scabiem · aut impetiginē · non
offeretis ea domino: nec adolebitis ex
eis sup altare dñi. Bouem et quē aure
et cauda amputatis voluntarie offerre
potes: votum autem ex his solui non
potest. Omne animal qđ uel tōrtis
uel unguis uel scabis · ablatiuq; testiculi
est non offeretis dño: et in terra vestra
hoc omino ne faciatis. De manu a-
lienigene nō offeretis panes deo vro ·
et quicquid aliud dare voluerit · quia
corrupta et maculata sunt oīa: nō
suscipietis ea. Locutusq; est dominus
ad moysen dicēs. Bos · ouis · et capra
cū genita fuerint · septem diebz erunt
sub vbere matris sue: die aūt octauo
et deinceps offerri poterūt dño. Sive
illa bos sive ouis non immolabunt
una die cū fetibz suis. Si immolaueri-
tis hostiam pro gratiarū actione dño
ut possit esse placabilis: eo dē die com-
edetis eam. Non remanebit quicq; in
mane alterius diei. Ego dñs. Custodi-
te mandata mea: et facite ea. Ego do-
minus. Ne polluatis nomen meum
sanctū: ut sanctificer in medio filiorū
isrl. Ego dominus · qui sanctifico vos:
et eduxi de terra egipti · ut essem vobis
in deum. Ego dominus. Pēm

Locutusq; est dñs ad moysen di-
cens. Loquere filijs israhel: et di-
ces ad eos. Hec sunt ferie dñi: eas
vocabitis sanctas. Sex diebus facie-
tis opus: dies septimus quia sabbati
requies est · vocabitur sanctus. Omne
opus non facietis in eo. Sabbatum
dñi est in cunctis habitationibz ve-
stris. Hec sunt ergo ferie dñi sancte: eas
celebrare debetis tēporibus suis. Mense
primo quarta decima die mensis
ad vesperum phase dñi est: et quinta-
decima die mensis huius solemnitas
azimoz domini est. Septem diebus
azima comedetis. Dies primus erit
vobis celeberrimus · sanctusq; Omne
opus seruile non facietis in eo: sed of-
feretis sacrificium ī igne dño · septem
diebus. Dies autē septimus erit celebri-
or et sanctior: nullūq; seruile opus fa-
cietis in eo. Locutusq; est dominus ad
moysen dicens. Loquere filijs israhel:
et dices ad eos. Cum ingressi fueritis
terram quā ego dabo vobis et messue-
ritis segetem: feretis manipulos spica-
rum primitias messis vestre ad sacer-
dotem. Qui eleuabit fasciculū coram
domino ut acceptabile sit pro vobis
altero die sabbati: et sanctificabit illū.
Atq; in eodem die quo manipulus
consecratur · offeretur agnus immacu-
latus anniculus in holocaustum dñi:
et libamenta offerent cum eo due decī-
me similē conspersē oleo in incensum
domini odorem q; suauissimū: liba
quoq; vini · quarta pars hin. Panē
et polentam et pulles non comedetis
ex segete: usq; ad diem qua offeratis

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0123
powered by DWork • Heidelberg University Library

ex ea deo vestro. Preceptū ē sempiternū in generationibꝫ ꝯ cunctisq; habitaculis vestris. Numerabitis ergo ab altera die sabbati i quo obtulistis manipulum primitiarum septem ebdomadas plenas usq; ad alteram diē explerionis ebdomade septime id ē quinquaginta dies: et sic offeretis sacrificiū nouū dño. ex omnibus habitaculis vestris. panes primitiarū duos de duabus decimis simile fermentat: quos coquetis in primitias dñi. Offeretisq; cum panibꝫ septem agnos immaculatos anniculos. et vitulū de armento vnū. et arietes duos: et erunt in holocaustū cū libamentis suis in odorē suauissimum dño. Facietis ꝛ hircū pro peccato: duosq; agnos anniculos hostias pacificorū. Cumq; eleuauerit eos sacerdos cum panibꝫ primitiarū coram dño: cedent in vsum ei. Et vocabitis hūc diem celeberrimum atq; sanctissimum. Omne opus seruile nō facietis in eo. Legitimū sempiternum erit in cunctis habitaculis ꝛ generationibus vestris. Postꝫ autem messueritis segetē terre vestre nō secabitis eam usq; ad solū: nec remanentes spicas colligetis: sed pauperibus et pegrinis diminuetis eas. Ego sum dñs deus vester. Locutusq; ē dominus ad moysen dicens. Loquere filijs israhel. mense septimo ꝑma die mensis erit vobis sabbatum memoriale clangentibus tubis: et vocabitur sanctū. Omne opus seruile nō facietis in eo: ꝛ offeretis holocaustum domino. Locutusq; ē dominꝰ ad moysen dicēs. Decimo die mensis huius septimi dies expiationum erit celeberrimus. et vocabitur sanctus: affligetisq; animas vestras in eo: et offeretis holocaustum dño. Omne opus seruile non facietis in tempore diei huius quia dies ꝓpiationis est: ut ꝓpietur vobis dominꝰ deus vester. Omnis anima q afflicta non fuerit die hac pribit de ꝑplis suis: et que operis quippiam fecerit: delebo eam de ꝑplo suo. nichil ergo operis facietis i eo. Legitimū sempiternum erit vobis in cunctis generationibꝫ et habitationibꝫ vestris. Sabbatum requietionis ē: et affligetis animas vestras. Die nono mensis septimi. a vespere usq; ad vesperū celebrabitis sabbata vestra. Et locutꝰ ē dominus ad moysen dicens. Loquere filijs israhel. A quintodecimo die mensis huius septimi erunt ferie tabernaculorum septē diebꝫ domino. Dies primus vocabitur celeberrimus atq; sanctissimus. Omne opus seruile nō facietis in eo: et septē diebus offeretis holocausta dño. Die quoq; octauus erit celeberrimus atq; sanctissimus: et offeretis holocaustum dño. Est enī cetus atq; collecte. Omne opus seruile nō facietis in eo. Hec sūt ferie domini quas vocabitis celeberrimas atq; sanctissimas: offeretisq; in eis oblationes domino. holocausta ꝛ libamenta iuxta ritum vniuscuiusq; diei: exceptis sabbatis domini domus q vestris. et que offeretis ex voto uel q spōte tribuitis dño. A quintodecimo ergo die mensis septimi quando congregaueritis omnes fructus terre ure celebrabitis ferias dñi septem diebus. Die primo et die octauo erit sabbatū: id ē requies. Sumetisq; vobis die primo fructus arboris pulcerime spatulasq; palmarum et ramos ligni densarum frondium. ꝛ salices de torrente. ꝛ letabimini coram domino deo vō: celebrabitisq; solemnitatem eius septē diebus per annū. Legitimū sempiternū

erit in generationibus vestris. Mense
septimo festa celebrabitis et habitabitis
in umbraculis septem diebus. Omnis
qui de genere est israhel manebit in taber-
naculis: ut discant posteri vestri q in
tabernaculis habitare fecerim filios isrl cū
educerē eos de tra egipti. Ego dns deus
vester. Locutusq est moyses super sole-
mnitatibus dni ad filios isrl. xxiii

Et locutus ē dominꝰ ad moysen
dicens. Precipe filijs israhel: ut
offerant tibi oleū de olivis purissimū
ac lucidū ad concinnandas lucernas
iugiter extra velum testimonij in taber-
naculo federis. Ponetq eas aarō a ve-
spere usq in mane coram dño: cultu
perpetuo in generationibus vestris.
Super candelabrū mundissimū ponent
semp in cōspectu dni. Accipies quoq
similā et coques ex ea duodecim panes:
qui singuli habebunt duas decimas.
Quos senos altrinsecus super mensam
purissimā coram dño statues et pones
super eos thus lucidissimū: ut sit panis
in monimentū oblationis dño. Per
singla sabbata mutabunt coram dño.
suscepti a filijs israhel federe sempiter-
no: eruntq aaron et filiorum eius ut
comedant eos in loco sancto: quia san-
ctum sanctoꝝ est de sacrificijs dni iure
perpetuo. Ecce aūt egressus filij mulieris
israhelitidis quē pepererat de viro egi-
ptio inter filios israhel: iurgatus ē in
castris cū viro israhelite. Cuiq blasphe-
masset nomen dni: et maledixisset ei:
adductus ē ad moysen. Vocabat aūt
mater eius salumith filia dabri: de tribu
dan. Miseruntq eum in carcerē: donec
nossent quid iuberet dominus. Qui lo-
cutus ē ad moysen dicens. Educ blas-
phemū extra castra: et ponant omnes
qui audierunt manus suas sup caput
eius et lapidet eum ptis universus: et
ad filios israhel loquereis. Homo qui
maledixerit deo suo portabit peccatū
suū: et qui blasphemaverit nomē dni
morte moriat. Lapidibus opprim et
eum omnis multitudo populi. Sive
ille civis seu peregrinus fuerit: q blasphe-
maverit nomen dni morte moriatur.
Qui percusserit et occiderit hominē: mor-
te moriatur. Qui percusserit animal
reddat vicarium: id ē animā p anima.
Qui irrogaverit maculā civili cuiusq
suoꝝ: sicut fecit sic fiet ei. Fracturā pro
fractura: oculū pro oculo: dentem pro
dente restituet. Qualem inflixerit ma-
culam: talē sustinere cogetur. Qui per-
cusserit jumentum: reddat aliud. Qui
percusserit hominē: punietur. Equum
iudicium sit inter vos: sive peregrin⁹: sive
civis peccaverit: quia ego sum dns
deꝰ vester. Locutusq ē moyses ad fili-
os israhel: et eduxerunt eum q blasphe-
maverat extra castra: ac lapidibus op-
presserunt. Fecerūntq filij israhel: sicut
preceperat dominus moysi. xxv

Locutusq est dominꝰ ad moysen
in monte synai dicens. Loquere
filijs israhel: et dices ad eos. Quando
ingressi fuerit is terram quā ego dabo
vobis: sabbatizet sabbatum dño. Sex
annis seres agrum tuū: et sex annis
putabis vineam tuam: colligesq fru-
ctus eius. Septimo aūt anno sabbata-
tum erit terre: requietionis dni. Agrū
nō seres: et vineam nō putabis. Que
sponte gignet humus nō meties: et uvas
primitiaz tuarū nō colliges ñsi vinde-
miam. Annus enim requietionis ter-
re est. Sed erunt vobis in cibum: tibi
et servo tuo: ancille et mercennario tuo:
et advene qui peregrinatur apud te.
Jumentis tuis et pecoribus omnia que

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0125
powered by DWork • Heidelberg University Library

nascūtur p̄hebunt tibū. Numerabis quoq; tibi septem ebdomades ānoꝝ· id est septies septem· que simul faciūt quadraginta nouem:⁊ clanges buccina mēse septimo decima die mēsis ꝓpiciationis tpe ī uniuersa tra ūra. Sanctificabisq; annū quinquagesimū:et uocabis remissionem cūctis habitatoribꝫ terre tue. Ipse ē enī iubileꝰ. Reūtet homo ad possessionem suam:et unusquisq; rediet ad familiam pristinam: quia iubileus est et quinquagesimus annꝰ. Nō seretis aut; metetis:sponte in agro nascentia· et primitias uindemie non colligetis ob sanctificationē iubilei: sed statim ablata comedetis. Anno iubilei rediet oēs ad possessiones suas. Quādo uendes quippiā ciui tuo· uel emes ab eo· ne contristes fratrem tuum:sed iuxta numerꝰ ānoꝝ iubilei emes ab eo:⁊ iuxta supputationem fructuum uendet tibi. Quantoplus anni remanserint post iubileū· tanto crescet et precii: quāto min⁹ temporis numerabitis:tāto minoris⁊ empcio constabit. Tempꝰ enī fructū uendet tibi. Nolite affligere contribules uestros: sed timeat unusquisq; deū suū: quia ego dns deus uester. Facite precepta mea·⁊ iudicia custodite·et implete ea ut habitare possitis ī terra absq; ullo pauore·⁊ gignat uobis humꝰ fructus suos quibus uescamini usq; ad saturitatem: nullius impetum formidātes. Quod si dixeritis quid comedem⁹ anno septimo si non seuerimus neq; collegerimus fruges nostras: dabo benedictionē meā uobis āno sexto·⁊ faciet fructus trium annorū: seretisq; anno octauo·⁊ comedetis ueteres fruges usq; ad nonum annum. Donec noua nascantur edetis uetera. Terra quoq; non uendet imperuū quia mea est:et uos aduene et coloni mei estis. Unde cuncta regio possessionis uestre sub redemptionis condicione uendetur. Si attenuatus frater tuus uendiderit possessiunculā suā·et uoluerit ꝓximus eius:potest redimere qđ ille uendiderat. Si nauē nō habuerit proximū·et ipse ꝑcium ad redimendum potuerit inuenire: computabūtur fructus ex eo tempore quo uendidit· et quod reliquū est reddat emptori:sicq; recipiet possessionem suam. Quod si non inuenerit manus eius ut reddat precii:habebit emptor qđ emerat usq; ad ānum iubileum. In ipo enī oīs uenditio redit ad dnm·⁊ ad possessorem pristinum. Qui uendiderit domum intra urbis muros: habebit licentiam redimēdi donec unus impleatur annꝰ. Si nō redemerit et āni circulꝰ fuerit euolutꝰ: emptor possidebit eam· et posteri eius imperuū:⁊ redimi non poterit⁊ iam in iubileo. Si nauem in uilla fuerit domꝰ que muros non habet:agrorū iure uendetur. Si ante redempta non fuerit:ī iubileo reuertetur ad dominū. Edes leuitaꝝ que ī urbibꝫ sunt:semper possent redimi. Si redempte nō fuerint in iubileo reuertentur ad dominos: quia domus urbium leuitarum pro possessionibꝫ sunt inter filios israhel. Suburbana autem eorū nō uenient: quia possessio sempiterna est. Si attenuatus fuerit frater tuus et infirmus manu· et susceperis eū quasi aduenā et peregrinū et uixerit tecū:ne accipias usuras ab eo: nec amplius quā dedisti. Time deum tuum:ut uiuere possit frater tuus apud te. Pecuniā tuam non dabis ei ad usurā:⁊ frugum superabundantiā nō exiges. Ego dns deꝰ uester

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0126
powered by DWork • Heidelberg University Library

qui eduxi vos de terra egipti· ut darem
vobis terram chanaan: et essem vester
deus. Si paupertate compulsus vendi-
derit se tibi frater tuus: nō eū opprimes
seruitute famulorū: sed quasi mercen-
narius et colonus erit. Vsq; ad ānū
iubileum operabitur apud te: et postea
egredietur cū liberis suis: et reuertetur
ad cognationem et ad possessionem
patrū suoꝝ. Mei enim serui sūt: et ego
eduxi eos de terra egipti. Non venient
conditione seruorū. Ne affligas eū per
potentiā: sed timeto deū tuū. Serui
et ancilla sint vobis de nationibꝫ que
in circuitu vestro sunt· et de aduenis
q̄ peregrinant apud vos: uel q̄ ex his
nati fuerint in terra vestra. Hos habe-
bitis famulos: et hereditario iure trā-
mittetis ad posteros: ac possidebitis
in eternum· fratres autē vestros filios
israhel· ne opprimatis per potentiam.
Si inualuerit apud vos manus ad-
uene atq; peregrini· et attenuat⁹ frater
tuus vendiderit se ei· aut cuiꝫ de stirpe
eius: post venditionem potest redimi.
Qui voluerit ex fratribꝫ suis redimet
eum: et patruus et patruelis· et cōsan-
guineus· et affinis. Sin autem et ipse
poterit· redimet se· supputatis dūta-
xat annis a tempore venditionis sue
usq; in annū iubileū: et pecunia qua
venditus fuerat iuxta annoꝝ numeꝝ·
et rationē mercenarij supputata. Si
plures fuerint anni qui remanēt usq;
ad iubileū· sedm hos reddet et preciū:
si pauci· ponet rationem cum eo iuxta
ānorum numeꝝ: et reddet emptori qd
reliquum est· annoꝝ quibꝫ ante seruiuit
mercedibꝫ imputatis. Non affliget eū
violenter in conspectu tuo. Quod si q̄
hec redimi non poterit: āno iubileo
egredietur cum liberis suis. Mei enim

sunt filij israhel: quos eduxi de tra
egipti. Ego dñs deꝰ vester.

Non facietis vobis ydolum et scul-
ptile: nec titulos erigetis: nec in-
signē lapidē ponetis in terra vra ut ado-
retis eum. Ego enī sum dñs deꝰ vester.
Custodite sabbata mea: et pauete ad
sanctuariū meum. Ego dominꝰ. Si
in p̄ceptis meis ambulaueritis et man-
data mea custodieritis et feceritis ea:
dabo vobis pluuias tēporibus suis.
Et terra gignet germen suū: et pomis
arbores replebūtur. Apprehendet mes-
sium tritura vindemiam et vindemia
occupabit sementē: et comedetis panē
vestrum in saturitate: et absq; pauore
habitabitis in terra vestra. Dabo pa-
cem in finibus vestris: dormietis· et
nō erit qui exterreat. Auferam malas
bestias: et gladius nō transibit termi-
nos vestros. Persequemini inimicos
vestros: et corruent coram vobis. Per-
sequentur quinq; de vestris centū alie-
nos: et centum de vobis decem milia.
Cadent inimici vestri gladio in con-
spectu vestro. Respiciam vos et crescere
faciā: multiplicabimini: et firmabo pa-
ctum meum vobiscum. Comedetis ve-
tustissima veterū: et vetera nouis super-
uenientibꝫ proicietis. Ponā tabernac-
ulū meū in medio vestri: et nō abiciet
vos aīa mea. Ambulabo inter vos· et
ero vester deꝰ: vosq; eritis pplus meus.
Ego dñs deus vester· qui eduxi vos
de terra egipti ne seruiretis eis: et q̄
confregi catthenas ceruicum vestrarū
ut incederetis erecti. Quod si nō audie-
ritis me· nec feceritis omnia mādata
mea si spreueritis leges meas et iudi-
cia mea contempseritis ut nō faciatis
ea que a me cōstituta sunt· et ad irritū
perducatis pactum meum: ego quoq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0127
powered by DWork • Heidelberg University Library

hec facia vobis. Visitabo vos velo
citer in egestate & ardore qui consumat
oculos vestros: & consumat animas
vestras. Frustra seretis sementem: que
ab hostibus deuorabit. Ponam faciē
meam contra vos. & corruetis coram
hostibus vris: & subiciemini his qui
oderunt vos. Fugietis nemine perse
quente. Si nautem nec sic obedieritis
mihi. addam correptiones vestras
septuplum ꝓpter peccata vestra: & con
teram superbiam duricie vestre. Dabo
q; vobis celum desup sicut ferrum: et
terram eneam. Consumetur in cassū
labor vester: nō proferet terra germen:
nec arbores poma prebebūt. Si am
bulaueritis ex aduerso mihi. nec vo
lueritis audire me: addam plagas ve
stras usq; in septuplum ꝓpter peccata
vestra. Emittāq; in vos bestias agri
que consumant vos et pecora vestra:
et ad paucitatem cuncta redigāt. dese
teq; fient vie vestre. Quod si nec sic vo
lueritis recipe disciplinam sed ambu
laueritis ex aduerso michi: ego quoq;
cōtra vos aduersus incedā et ptia
vos septies ꝓpter peccata vestra: indu
camq; sup vos gladiū ultorē federis
mei. Cūq; cōfugeritis in urbes mittā
pestilentiā i medio vestri: & trademini
in manibus hostiū postq; cōfregero
baculū panis vestri. ita ut decē mulie
res in uno clibano coquant panes &
reddant eos ad pond⁹: et comedetis &
non saturabimini. Si nautem nec pr
hec audieritis me. sed ambulaueritis
contra me: et ego incedam aduersus
vos in furore contrario. & corripiam
vos septē plagis propter peccata vra:
ita ut comedatis carnes filiorū vestrorū
et filiarū vrarū. Destruam excelsa vra:
et simulacra cōfringā. Cadetis inter
ruinas ydolorū vrorū. & abominabit
vos anima mea: in tantum ut urbes
vras redigam i solitudinē. et deserta
faciam sanctuaria vestra. nec recipiā
ultra odorem suauissimū. dispergam
q; terram vram: et stupebūt super ea
inimici vri cū habitatores illi⁹ fuerit.
Vos autem dispergam in gentes. et
euaginabo post vos gladium: eritq;
terra vestra deserta: et ciuitates dirute.
Tunc placebūt terre sabbata sua cun
ctis diebus solitudinis sue: quando
fueritis in terra hostili. Sabatizabit
et requiescet in sabbatis solitudinis
sue: eo q; non requieuerit in sabbatis
vris. quando habitabatis in ea. Et q̄
de vobis remanserint dabo pauorē
in cordibus eorū. in regionibus hostiū.
Terrebit eos sonit⁹ folij volantis: et
ita fugient quasi gladium. Cadent
nullo sequente: & corruent singuli sup
fratres suos. q̄si bella fugientes. Ne
mo vrūm inimicis audebit resistere. Pe
ribitis inter gētes: & hostilis vos ita con
sumet. Quod si et de his aliq̄ remanserint tabescent in iniquitatibus suis
in terra inimicorum suorū: & propter
peccata patrū suorū et sua affligentur.
donec confiteantur iniquitates suas
et maiorū suorū quibus preuaricati
sunt in me: et ambulauerūt ex aduīso
mihi. ambulabo igitur et ego cōtra
eos: & inducam illos in terrā hostilem
donec erubescat in circumcisa mens
eorū. Tunc orabūt pro impietatibus
suis: et recordabor federis mei: quod
ꝓpigi cū iacob & ysaac. & abrahā. Ter
re q; memor ero: q̄ cū relicta fuerit ab eis
complacebit sibi in sabbatis suis: pacī
ens solitudinem propter illos. Ipsi
vero rogabūt pro peccatis suis: eo q̄
abiecerunt iudicia mea & leges meas

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0128
powered by DWork • Heidelberg University Library

despexerunt. Attamen etiã cũ essent in terra hostili nõ penitũ abieci eos: neq; sic despexi ut consumerem: et irritum facerem pactũ meũ cũ eis. Ego enim sũ dñs deus eor̃: et recordabor̃ foederis mei pristini: quãdo eduxi eos de tra egipti in cõspectu gentiũ ut essem deus eorũ. Ego dominus deus. Hec sunt iudicia atq; precepta et leges quas dedit dñs inter se et inter filios israhel in monte synai: per manum moysi. Feriã ·

Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Loquere filijs israhel: et dices ad eos. Homo qui votũ fecerit et spoponderit deo animã suã: sub estimatione dabit preciũ. Si fuerit masculus a vicesimo ãno usq; ad sexagesimũ ãnũ dabit quinquagĩta siclos argenti ad mensurã sanctuarij: si mulier: triginta. A quinto autem anno usq; ad vicesimũ masculus dabit viginti siclos: femina decẽ. Ab uno mense usq; ad annum quinq; p masculo dabunt quinq; sicli: pro femina tres. Sexagenarius et ultra masculus dabit quindeci siclos: femina decẽ. Si pauper fuerit et estimationem reddere nõ valebit: stabit corã sacerdote: et quantum ille estimauerit et viderit eũ posse reddere· tantũ dabit. Animal autem qđ immolari potest dño si quis voverit sanctũ erit et mutari nõ poterit: id est nec melio malo: nec pio bono. Quod si mutauerit: et ipm qđ mutatũ est· et illud pro quo mutatũ est consecratũ erit dño. Animal immũdum qđ immolari dño nõ potest si quis voverit adducetur ãte sacerdotẽ: q diiudicãs verum bonũ an malũ sit· statuet pretium. Quod si dare voluerit is qui offert· addet supra estimationẽ quintã partem. Homo si voverit domũ suã et sanctificauerit dño: considerabit eã sacerdos utrum bona an mala sit: et iuxta pretiũ qđ ab eo fuerit constitutũ venundabitur. Si autẽ ille qui voverat voluerit redimere eã dabit quintã partem estimationis supra: et habebit domũ. Quod si agrum possessionis sue voverit et consecrauerit domino: iuxta mensuram seminis estimabit̃ preciũ. Si triginta modior̃ ordei seritur terra: quinquaginta siclis venundetur argenti. Si statim ab ãno incipientis iubilei voverit agrum: quãto valere potest· tanto estimabitur. Si autẽ post aliquãtum temporis: supputabit sacerdos pecuniã iuxta annor̃ qui reliqui sunt numerũ usq; ad iubileum: et detrahetur ex precio. Quod si voluerit redimere agrũ ille q̃ voverat· addet quintam partẽ estimate pecunie: et possidebit eam. Si autẽ voluerit redimere · sed alteri cuilibet fuerit venundatus· ultra eũ qui voverat redimere nõ poterit: quia cũ iubilei venerit dies sanctificatus erit domino: et possessio cõsecrata ad ius pertinet sacerdotum. Si ager emptꝰ est et nõ de possessione maior̃ sanctificatus fuerit dño: supputabit sacerdos iuxta annorum numer̃ usq; ad iubileũ preciũ: et dabit ille q̃ voverat eum domino. In iubileo autem reuertetur ad priorem dominum q̃ vendiderat eum: et habuerat in sorte possessionis sue. Omnis estimatio siclo sanctuarij ponderabitur. Siclus viginti obulos habet. Primogenita q̃ ad deum pertinet nemo sanctificare potest et vouere. Sive bos sive ouis fuerit: dñi sũt. Quod si immũdũ est animal· redimet qui obtulit iuxta estimationem suam: et addet quintã partem precij. Si redimere noluerit

vendẽ alterũ: quãtocũq; fuerit ãre estimatũ. Oñe qđ dño cõsecrat siue homo fuerit siue animal·siue ager non venũet: nec redimi poterit quicquid semel fuerit cõsecratũ. Sanctũ sanctorũ erit dño. Et oĩs cõsecratio q̃ offert ab hõmine nõ redimetur: sed morte morietur. Omnes decime ẽre siue de pomis arborum siue de fugibꝫ dñi sũt: ⁊ illi sanctificabũt. Si qs aũt voluerit redimere decimas suas: addet quintam partem eaꝫ oĩm decimaꝝ. Boues et oues et capre q̃ sub pastoris virga trãseũt: quicquid decimũ venerit sanctificabit dño. Nõ eligetur nec bonũ nec malũ: nec altero cõmutabit. Si qs mutauerit: ⁊ qđ mutatũ ẽ·⁊ p quo mutatũ est lãctificabit dño: ⁊ nõ redimet. Hec sũt p̃cepta q̃ mãdauit dñs moysi ad filios israhel: in monte synai. Incipit: ua geneũ qui grece liber numeri dr̃ ·t·

Locutusq; est dominus ad moysen in deserto synai ĩ tabernaculo federis: p̃ma die mensis secundi ãno altero egressionis eorũ ex egipto dicens. Tollite summam vniuerse congregationis filiorꝫ israhel p cognationes ⁊ domos suas· et nomina singulorꝫ·quicquid sexus ẽ masculini a vicesimo ãno et supra· oĩm virorꝫ fortiũ ex israhel: ⁊ numerabitis eas p turmas suas tu et aaron. Erunꝫ vobiscum principes tribuũ ac domorꝫ ĩ cognationibꝫ suis: quorꝫ ista sunt nomina. De tribu ruben: elysur filius sedeur. De tribu symeon: salamihel filius surisaddai. De tribu iuda: naason filius amminadab. De tribu isachar: nathanael filius suar. De tribu zabulon: eliab filius helon. Filiorꝫ aũt ioseph de tribu ephraim: elisama filiꝰ ammiud. De tribu manasse: gamalihel filiꝰ phadassur. De tribu beniamin: abidan filius gedeonis. De tribu dan: abiezer filiꝰ amisaddai. De tribu aser: phegiel filius ochran. De tribu gad: eliasaph filius duel. De tribu neptalim: ahira filiꝰ enan. Iſti nobilissimi principes mltitudinis p tribus et cognationes suas· et capita exercitus israhel: quos tulerũt moyses ⁊ aaron cum oĩ vulgi multitudine: et congregauerũt primo die mensis sedi recensentes eos p cognationes et domos ac familias· et capita et nomina singulorꝫ a vicesimo ãno et supra: sicut preceperat dominꝰ moysi. Numeratiq; sunt in deserto synai de ruben primogenito israhelis p generationes et familias ac domos suas· et nomina capitum singulorꝫ· omne qđ sexus ẽ masculini a vicesimo ãno et supra procedentium ad bellũ: quadraginta sex milia quingẽti. De filiꝭ symeon per generationes et familias ac domos cognationũ suarꝫ recensiti sunt per nomina et capita singulorũ· omne quod sexus est masculini a vicesimo ãno et supra· procedentium ad bellum: quinquaginta nouem milia trecenti. De filiꝭ gad p generationes ⁊ familias ac domos cognationum suarũ· recensiti sunt per nomina singulorũ a vigintĩ ãnis et supra oĩes qui ad bella procedebant: ꝫdraginta quinq; milia sexcẽti quinq̃ginta. De filiꝭ iuda p generationes ⁊ familias· ac domos cognationũ suarꝫ p nomina singulorum a vicesimo ãno et supra· oĩes qui poterant ad bella procedere recensiti sunt: septuaginta ꝫquor milia sexcenti. De filiꝭ isachar per

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0130
powered by DWork • Heidelberg University Library

generationes et familias ac domos cognationū suaꝝ p nomina singlorꝝ a vicesimo anno ⁊ supra omnes qui ad bella ꝓcederent recensiti sunt: quinquaginta quatuor milia ꝯdringenti. De filijs zabulon per generationes et familias ac domos cognationū suarum recensiti sunt p nomina singulorū a vicesimo āno et supra· oēs q̄ poterant ad bella procedere: quīquaginta septem milia· quadringēti. De filijs ioseph filiorū ephraim per generationes ⁊ familias ac domos cognationū suaꝝ recensiti sunt per nomina singulorꝝ a vicesimo āno et supra· omnes qui poterāt ad bella procedere: quadraginta milia quingenti. Porro filiorū manasse p generationes et familias ac domos cognationū suarum recensiti sunt p nomina singlorꝝ a viginti ānis et supra· omnes q̄ poterant ad bella procedere: triginta duo milia ducenti. De filijs beniamin per generationes et familias ac domos cognationū suaꝝ recensiti sunt nominibus singulorꝝ a vicesimo āno et supra· oēs qui poterant ad bella procedere: triginta quīq̄ milia ꝯdringenti. De filijs dan p generationes et familias ac domos cognationum suarū recensiti sunt nominibꝫ singulorum a vicesimo āno ⁊ supra oēs q̄ poterant ad bella ꝓcedere: sexaginta duo milia septingenti. De filijs aser per generationes et familias ac domos cognationū suaꝝ recēsiti sūt p nomina singulorꝝ a vicesimo anno ⁊ supra omnes qui poterant ad bella procedere: quadraginta milia et mille quīgenti. De filijs neptalim p generationes et familias ac domos cognationū suarum recensiti sunt nominibꝫ singlorꝝ a vicesimo āno ⁊ supra oēs q̄ poterant ad bella procedere: quīquaginta tria milia quadringenti. Hij sūt quos numerauerūt moyses et aarō et duodecim principes israhel· singulos p domos cognationū suaꝝ: fuerūtq; omnis numerus filiorꝝ israhel p domos et familias suas a vicesimo anno et supra qui poterant ad bella ꝓcedere: sexcenta tria milia virorū quingenti quīquaginta. Leuite aūt in tribubꝫ familiaꝝ suaꝝ nō sunt numerati cū eis. Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Tribum leui noli numerare: neq; pones summā eorū cū filijs israhel: sed constitue eos sup tabernaculū testimonij. Cuncta vasa eius et quicquid ad cerimonias pertinet ipi portabunt: tabernaculum et oīa vtensilia eius: ⁊ erunt in ministerio ac p girū tabernaculi metabūtur. Cū ꝓficiscendū fuerit deponent leuite tabernaculū: cū castra metanda erigent. Quisquis extraneorū accesserit occidetur. Metabuntur aūt castra filij israhel· vnusquisq; per turmas ⁊ cuneos atq; exercitū suū: porro leuite p girū tabernacli figēt tentoria ne fiat indignatio sup multitudinē filiorꝝ israhel: et excubabūt i custodijs tabernacli testimonij. Fecerūt ergo filij israhel iuxta oīa q̄ ꝓceperat dñs moysi.

Locutusq; est dñs ad moysen et aarō dicēs. Singuli per turmas signa atq; vexilla et domos cognationum suarū castra metabūtur filiorū israhel: per girum tabernaculi federis. Ad orientē iudas figet tentoria per turmas exercitꝰ suū: eritq; princeps filiorꝝ eius naason filius aminadab: ⁊ dis de stirpe eius summa pugnatium septuaginta quatuor milia sexcentorum. Iuxta eum castra metabūt de tribu

isachar·quoꝝ princeps fuit nathanael filiꝰ suar: et oñis numerus pugnatorum eius quinqginta ꝛquor milia ꝯdringẽti. In tribu zabulõ princeps fuit heliab filiꝰ helon: oñesqꝫ de stirpe eius exercitus pugnatorũ quinquaginta septẽ milia ꝯdringẽti. Ymũsi qui in castris iude adnumerati sunt. fuerũt centũ octoginta sex milia quadringenti: et per turmas suas primi egredient. In castris filioꝝ ruben ad meridianã plagam erit princeps elisur filius sedeur: et cunctus exercitus pugnatorũ eiꝰ qui numerati sũt quadraginta sex milia quingenti. Juxta eũ castra metati sunt de tribu symeon. quorũ princeps fuit salamihel filius surisaddai: et cunctus exercitus eiꝰ pugnatorũ ꝙ numerati sũt quinqginta nouẽ milia trecẽti. In tribu gad princeps fuit eliasaph filiꝰ duel: ꝛ cunctus exercitus pugnatoꝝ eius ꝙ numerati sunt ꝯdraginta quinqꝫ milia sexcenti quinquaginta. Omnes qui recensiti sunt in castris ruben. centum quinquaginta milia et mille ꝯdringenti quinquaginta: p turmas suas in secundo loco proficiscent. Leuabitur autem tabernaculũ testimonij p officia leuitarum et turmas eoꝝ. Quomodo erigetur: ita ꝛ deponetur. Singuli per loca et ordines suos proficiscent. Ad occidentalem plagam erunt castra filioꝝ ephraim: quorũ princeps fuit helisama filius ammiud. Cunctus exercitꝰ pugnatorũ eius qui numerati sunt: quadraginta milia quingenti. Et cũ eis tribus filioꝝ manasse. quoꝝ princeps fuit gamaliel filius phadassur: cunctusqꝫ exercitus pugnatorũ eiꝰ qui numerati sunt. triginta duo milia ducẽti. In tribu filioꝝ beniamin princeps fuit abidan filius gedeonis: et cũctus exercitus pugnatoꝝ eius qui recensiti sunt: triginta quinqꝫ milia quadringenti. Omnes qui numerati sunt in castris ephraim centũ octo milia centum: p turmas suas tertio proficiscentur. Ad aquilonis partem castra metati sunt filij dan: quoꝝ princeps fuit ahiezer filius ammisaddai. Cunctus exercitus pugnatoꝝ eiꝰ qui numerati sunt: sexaginta duo milia septingẽti. Juxta eum fixere tẽtoria de tribu aser: quorũ princeps fuit phegiel filiꝰ ochran. Cunctus exercitus pugnatorũ eius qui numerati sunt: ꝯdraginta milia ꝛ mille quingenti. De tribu filiorũ neptalim princeps fuit ahira filius enan. Cunctus exercitꝰ pugnatorũ eiꝰ quinqginta tria milia quadringenti. Oñes ꝙ numerati sunt in castris dan. fuerunt centum quinquaginta septem milia. sexcenti: et nouissimi proficiscent. Hic numerus filioꝝ israhel per domos cognationũ suaꝝ et turmas diuisi exercitus: sexcenta tria milia quingenti quinquaginta. Leuite aũt non sunt numerati inter filios israhel. Sic enim preceperat dominꝰ moysi. Fecerũtqꝫ filij israhel iuxta oĩa ꝙ mandauerat dñs. Castra metati sũt p turmasꝫ suas· ꝛ p̃fecti p familias ac domosꝫ p̃rũ suoꝝ.

Hec sũt generationes aarõ et moysi in die qua locutus ẽ dominꝰ ad mõysen in monte sinai: et hec nomina filiorum aaron. Primogenitꝰ eiꝰ nadab: deinde abiu· et eleazar· et ythamar. Hec nomina filiorũ aarõ sacerdotum ꝙ uncti sunt: et quorũ replere ꝛ consecrare manꝰ ut sacerdotio fungentur. Mortui sunt enim nadab ꝛ abiu cum offerrent ignẽ alienum in conspectu domini ĩ deserto sinai absqꝫ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0132
powered by DWork • Heidelberg University Library

libereis: tunc tuq; sūt sacerdotū eleazar et ithamar corā aaron patre suo. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs. Applica tribum leui · et fac stare i conspectu aaron sacerdotis ut ministrent ei et ꝑ cubent et obseruēt quicquid ad cultū pertinet mīstrudinis corā tabernaculo testimonij: ut custodiāt vasa tabernaculi · seruientes i ministerio ei⁹. Dabis q; dono leuitas aaron et filijs eius quibs traditi sūt a filijs israhel: aarō aūt et filios eius constitues sup cultū sacerdotij. Extraneus ꝙ ad ministrādū accesserit · morietur. Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Ego tuli leuitas a filijs israhel pro oī primogenito ꝙ aperit vuluam in filijs israhel: erunt q; leuite mei. Meum est enī oīe ꝑmogenitum. Exquo percussi ꝑmogenitos in terra egipti: sanctificaui michi quicquid primū nascit in isrl. Ab homine usq; ad pecus mei sunt. Ego dñs. Locutusq; est dñs ad moysen in deserto synai dicens. Numera filios leui p domos patrū suoꝝ et familias: omnem masculū ab vno mense et supra. Numerauit moyses ut preceperat dñs: q inuenti sūt filij leui per nomina sua · gerson · et caath · et merari. Filij gerson: lebni et semei. Filij caath: amram · et iessaar · hebron · et oziel. Filij merari: mooli · et muli. De gerson fuere familie due · lebnitica et semeitica · quarum numerus est ꝑfis sexus masculini ab vno mense et supra: septē milia quingentorū. Hij post tabernaculū metabuntur ad occidentem sub principe eliasaph filio lael: q habebūt excubias in tabernaculo federis · ipm tabernaculum et opimentum eius · tentoriū qđ trahitur ante fores tabi federis et cortinas atrij: tentoriū q; qđ appenditur in introitu atrij tabernaculi · q quicqđ ad ritum altaris pertinet: funes tabernaculi q omnia utensilia eius. Cognatio chaath habebit ꝑfos · amramitas et iessaaritas q hebronitas · q ozielitas. Hee sunt familie caathitarū · recensite per nomina sua: oēs generis masculini ab vno mense et supra · octo milia sexcenti: habebūt excubias sanctuarij · q castra metabuntur ad meridianam plagam. Princeps q eorum erit elisaphan filij oziel: q custodiēt archā mensam q et candelabrum · altaria et vasa sanctuarij in quibs ministratur et velū · cunctaq; huiusmodi supellectilē. Princeps autē principū leuitarū eleazar filij aaron sacerdotis erit sup excubitores custodie sanctuarij. At vero de merari erūt populi mooslite q muslite recensiti p nomina sua: omnes generis masculini ab vno mense q supra · sexe milia ducenti. Princeps eoꝝ suriel filius abiaiel: in plaga septentrionali castra metabūtur. Erunt sub custodia eorum tabule tabernaculi q vectes et columne ac bases earū · et omnia ꝙ ad cultum huiusmodi pertinēt: columneq; atrij per circuitum cum basibus suis: et paxilli cū funibs. Castra metabuntur ante tabernaculum federis id est ad orientalē plagā · moyses et aaron cū filijs suis: habentes custodiam sanctuarij in medio filiorum israhel. Quisquis alien⁹ accesserit · morietur. Omnes leuite quos numerauerunt moyses et aarō iuxta preceptum dñi ꝑ familias suas in genere masculino a mense uno et supra: fuerunt viginti duo milia. Et ait dominus ad moysen. Numera ꝑmogenitos sexus masculini de filijs isrl ab uno mense q supra: et habebis summā eoꝝ. Tollesq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0133
powered by DWork • Heidelberg University Library

leuitas mihi: p omni primogenito filiorū israhel. Ego sum dominꝰ. Et pecora eorꝝ pro uniuersis primogenitis pecorū filiorꝝ israhel. Recensuit moyses sicut ꝓceperat dñs ꝓmogenitos filiorū israhel: et fuerunt masculi per nomina sua a mense uno ⁊ supra uiginti duo milia ducenti septuaginta tres. Locutusqꝫ ē dñs ad moysen. Tolle leuitas pro ꝓmogenitis filiorꝝ israel ⁊ pecora leuitarꝝ pro pecoribꝫ eorū: erūtqꝫ leuite mei. Ego sum dñs. In ꝓcio autem ducentorꝝ septuagintatriū qui excedūt numerū leuitarꝝ de primogenitis filiorꝝ israhel accipies quinqꝫ siclos p singula capita: ad mensuram sanctuarij. Siclus habet uiginti obolos. Dabisqꝫ pecuniā aaron et filijs eius: precium eorꝝ qui supra sunt. Tulit igit moyses pecuniā eorꝝ qui fuerāt amplius et quos redemerat a leuitis pro primogenitis filiorū israhel mille trecentorum sexagintaquinqꝫ siclorum iuxta pondus sanctuarij: et dedit eam aaron ⁊ filijs eius iuxta uerbum quod preceperat sibi dominus. iiii

Locutusqꝫ est dñs ad moysen et aaron dicens. Tolle summam filiorꝝ caath de medio leuitarꝝ p domos et familias suas a tricesimo anno et supra usqꝫ ad quinquagesimū ānū: oēm qui ingrediūtur ut stent et ministrent in tabernaculo federis. Hic ē cultus filiorꝝ caath. Tabernaculū federis et sanctum sanctorū ingredient aarō et filij eius quando mouenda sūt castra: et deponent uelum quod pendet ante fores. inuoluētqꝫ eo arcam testimonij. et operient rursum uelamine iacinctinarū pellium. extendētqꝫ desuper pallium totum iacinctinū: et inducēt uectes. Mensam quoqꝫ ꝓpositionis inuoluent iacinctino pallio: ⁊ ponēt cum ea thuribula et mortariola. cyathos et cratheras ad liba fundenda. Panes semp in ea erunt. Extendentqꝫ desuper palliū coccineū quod rursum operient uelamento iacinctinarꝝ pelliū: et inducent uectes. Sument et palliū iacinctinū quo operient candelabrum cum lucernis et forcipibꝫ suis. ⁊ emunctorijs. et cūctis uasis olei que ad concinnandas lucernas necessaria sunt: et super omnia ponent operimentū iacinctinarū pelliū. et inducent uectes. Altare quoqꝫ aureum inuoluēt iacinctino uestimento: et extendent desuper operimentum iacinctinarū pelliū: inducentqꝫ uectes. Omnia uasa quibus ministratur in sanctuario inuoluent iacinctino pallio: et extendent desuper operimentum iacinctinarū pelliū: inducentqꝫ uectes. Sed ⁊ altare mundabūt cinere. et inuoluent illud purpureo uestimento: ponentqꝫ cum eo oīa uasa quibꝫ in ministerio eius utuntur: id ē ignium receptacula fuscinulas ac tridentes uncinos et batilla. Cuncta uasa altaris operient simul uelamine iacinctinarꝝ pellium: et inducent uectes. Cumqꝫ inuoluerint aaron ⁊ filij eius sanctuariū et omnia uasa eius in commotione castrorꝝ: tunc intrabunt filij caath ut portent inuoluta: ⁊ non tangant uasa sanctuarij ne moriantur. Ista sunt onera filiorū caath in tabernaculo federis super quos erit eleazar filius aaron sacerdotis: ad cuius pertinet curam oleum ad concinnādas lucernas et compositionis incensum et sacrificium qđ semp offertur et oleū unctionis et quicquid ad cultū tabernaculi pertinet: oīumqꝫ uasorum que in sanctuario sunt. Locutusqꝫ est dñs

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0134
powered by DWork • Heidelberg University Library

ad moysen et aaron dicens. Nolite perdere pfin caath de medio leuitaꝝ: sed hoc facite eis ut viuant: et nō moriantur si tetigerint sancta sanctorū. Aaron ⁊ filij eius intrabunt: ipsiq; disponent opa singloꝝ: et diuidēt quid portare quis debeat. Alij nulla curiositate videant que sunt in sanctuario priusq; involuant: alioquin morientur. Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Tolle summā etiā filioꝝ gerson per domos ac familias et cognationes suas a triginta ānis ⁊ supra usq; ad annos quinquaginta. Numera omnes· qui ingrediunt̄ ⁊ ministrant in tabernaculo federis. Hoc ē officiū familie geresonitaꝝ: ut portent cortinas tabernaculi et tectū federis· opimentū aliud· et super oīa velamen ianuē tentoriiq; nō pendet in introitu tabernaculi federis· cortinas atrij ⁊ velum in introitu quod est ante tabernaculum. Omnia que ad altare pertinēt funiculos ⁊ vasa ministerij iubente aaron et filijs ei⁹ portabūt filij gerson: ⁊ scient singuli cui debeant operi mancipari. Hic est cultus familie geresonitarum in tabernaculo federis. Erunt q; sub manu ithamar filij aaron sacerdotis. Filios quoq; merari p familias et domos patrū suoꝝ recensebis a triginta ānis ⁊ supra usq; ad annos quinquaginta: oīes q̄ ingrediūtur ad officium ministerij sui et cultū federis testimonij. Hec sunt onera eorū. Portabunt tabulas tabernaculi ⁊ vectes eius· columnas et bases earū: columnas quoq; atrij p circuitum cum basibꝫ et paxillis ⁊ funibꝫ suis. Oīa vasa et supellectilem ad numerū accipient: sicq; portabunt. Hoc est officiū familie merecitarū et ministerium in tabernaculo federis: cui q; sub manu ithamar filij aaron sacerdotis. Recensuerūt igitur moyses et aaron ⁊ principes synagoge filios caath p cognationes et domos patrū suorū a triginta annis ⁊ supra usq; ad ānum quinquagesimum· omnes q̄ ingrediūtur ad ministerium tabernaculi federis: ⁊ inuenti sūt duo milia septingēti quinquaginta. Hic ē numerus pfi caath: qui intrant tabernaculū federis. Hos numerauit moyses ⁊ aaron iuxta sermonem dñi pr manū moysi. Numerati sunt ⁊ filij gerson p cognationes et domos patrum suoꝝ a triginta annis ⁊ supra· usq; ad quinquagesimū annum omnes qui ingrediuntur ut ministrent in tabernaculo federis: et inuenti sunt duo milia sexcenti triginta. Hic est populus gersonitaꝝ: quos numerauerūt moyses et aaron iuxta verbū dñi. Numerati sunt ⁊ filij merari p cognationes et domos patrū suorum a triginta ānis et supra usq; ad annum quinquagesimum omnes q̄ ingrediuntur ad explendos ritus tabernaculi federis: et inuenti sunt tria milia ducenti. Hic est numerus filioꝝ merari: quos recensuerunt moyses et aaron iuxta imperium dñi pr manū moysi. Oīes q̄ recensiti sūt de leuitis et q̄s fecit ad nomē moyses ⁊ aarō ⁊ principes isrl p cognationes ⁊ domos pr̄m suoꝝ a triginta annis ⁊ supra usq; ad annū quinquagesimū ingredientes ad ministeriū tabernaculi ⁊ onera portāda: fuerūt simul octo milia quingenti octoginta. Iuxta verbū dñi recensuit eos moyses vnūquēq; iuxta officiū ⁊ onera sua: sicut preceperat dñs.

Locutusq; est dominus ad moysen dicens. Precipe filijs israel:

ut eiciant de castris omnē leprosum
et qui seminē fluit pollutusq; est super
mortuo. Tam masculum q̄ fēminam
eicite de castris: ne contaminent ea cū
habitauerint vobiscum. Fecerunq;
ita filij isrl: et eiecerunt eos extra castra
sicut locut⁹ erat dñs moysi. Locutus
q; ē dñs ad moysen dicens. Loquere
ad filios isrl. Vir siue mulier cum fece-
rint ex oīnibus peccatis que solent hu-
mānibus accidere: et per negligentiam
transgressi fuerint mandatū dñi atq;
deliquerint cōfitebunt peccatum suū: et
reddent ipm caput quitamq; partem
delicti ei in quē peccauerint. Si autē
non fuerit qui recipiat debunt dño et
erit sacerdotis: excepto ariete q̄ offertur
pro expiatione ut sit placabilis hostia.
Omnes quoq; primitie quas offerēt
filij israhel ad sacerdotē pīnēt: et quic-
quid in sanctuariū offertur a singulis.
et traditur manibus sacerdotis ipsius
erit. Locutus ē dñs ad moysen dicēs.
Loquere ad filios israhel: et dices ad
eos. Vir cuius uxor errauerit: maritū
q; contemnens dormierit cum altero
viro: et hoc maritus deprehendere nō
quiuerit sed latet adulteriū: et reticēbus
argui nō potest: quia nō est inuenta
in stupro: si spiritus zelotipie cōcita-
uerit virum contra uxorem suam que
uel polluta ē uel falsa suspicione appe-
ritur: adducet eam ad sacerdotem: et
offeret oblationem pro illa decimam
partē sati farine ordeacee. Non fundet
super eam oleum nec imponet thus:
quia sacrificium zelotipie est: et obla-
tio inuestigans adulteriū. Offeret
igitur eam sacerdos et statuet coram
dño: assumetq; aquam sanctā in vase
fictili: et pauxillum terre de pauimēto
tabernaculi mittet in eā. Cūq; fecerit
mulier in conspectu dñi discooperiet
caput eius: et ponet super manus illius
sacrificium recordationis: et oblationē
zelotipie. Ipe autem tenebit aquas a-
marissimas: in quas cum execratione
maledicta congessit: adiurabitq; eā
et dicet. Si nō dormiuit vir alienus
tecum: et si nō polluta es deserto mariti
thoro: non te nocebūt aque iste ama-
rissime in ꝑs maledicta cōgessi. Si-
autē declinasti a viro tuo atq; polluta
es: et concubuisti cum altero: hijs ma-
ledictionibus subiacebis. Det te dñs in
maledictionē et exemplum; cūctorum
in ꝑplo suo. Putrescere faciat femur tu-
um: et tumens uterus dirumpat. In-
grediantur aque maledicte in uentrē
tuum: et uterq tumescens putrescat fe-
mur. Et respondebit mulier. Amen: a-
men. Scribetq; sacerdos in libello ista
maledicta: et delebit ea aquis amaris-
simis in quas maledicta congessit: et
dabit ei bibere. Quas cum exhauserit:
tollet sacerdos de manu eius sacrifici-
um zelotipie: et eleuabit illud coram
domino imponetq; illud super altare:
ita dumtaxat ut prius pugillum sa-
crifitij tollat de eo quod offertur et in-
cendat super altare: et sic potum det mu-
lieri aquas amarissimas. Quas cū
biberit: si polluta est et contempto viro
adulterij rea: transibunt eam aque
maledictionis: et inflato uentre cōpu-
trescet femur: eritq; mulier in maledicti-
onem et in exemplū oīnī ꝑplo. Quod
si polluta non fuerit erit innoxia: et fa-
ciet liberos. Ista est lex zelotipie. Si de-
clinauerit mulier a viro suo et si pollu-
ta fuerit: maritusq; zelotipie spiritu
concitatus adduxerit eam in cōspectu
domini: et fecerit ei sacerdos iuxta ōia
que scripta sunt: maritus absq; culpa

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0136
powered by DWork • Heidelberg University Library

erit: & illa recipiet immolatē suā. vi
Locutus ē dñs ad moysen dicēs.
Loquere ad filios israhel: & dices ad eos. Vir siue mulier cū fecerint votum ut sanctificent & se voluerint domino cōsecrare: a vino et oñe quod inebriare potest abstinebūt. Acetum ex vino et ex qualibet alia potione et quicquid de vua exprimitur nō bibēt: uuas recentes siccasq; non comedent cūctis diebz quibz ex voto dño consecrant: quicqd ex vinea esse potest ab uuapalla usq; ad acinū non comedēt. Omni tempore separationis sue nouacula nō transibit p caput eius: usq; ad completū diē quo dño cōsecratur sanct9 erit. crescente crine capitis ei9. Omni tempore cōsecrationis sue sup mortuū non ingredietur: nec sup patris quidē et matris et fratris sororisq; funere contaminabit: quia consecratio dei sui sup caput eius est. Omnibz diebus separationis sue sanctus erit domino. Si autē mortuus fuerit subito quispiā coram eo polluet caput cōsecrationis eius: qđ radet illico et in eadem die purgationis sue. et rursum septima. In octaua autē die offeret duos turtures uel duos pullos columbe sacerdoti in introitu federis testimonij: faciet q; sacerdos unū pro peccato. & alterū in holocaustū: et deprecabit pro eo quia peccauit super mortuo: sanctificabitq; caput eius in die illo. et cōsecrabit domino dies separationis illi9. offeres agnū anniculū p peccato: ita tamen ut dies priores irriti fiant: quoniā polluta ē sanctificatio eius. Ista ē lex consecrationis. Cū dies quos ex voto decreuerat complebūtur. adducet eū ad ostiū tabernaculi federis: ut offerat oblationem ei9. dño agnū anniculum immaculatū in holocaustū. et ouē anniculā immaculatā p peccato. et arietem immaculatū hostiā pacifica: canistrū q; panū azimoz qui conspersi sunt oleo. & lagana absq; fermēto uncta oleo ac libamina singuloz: q̄ offeret sacerdos coram dño. et faciet tam p peccato q̄ in holocaustū. Arietem vero immolabit hostiā pacificā dño: offerens simul canistrū azimoz & libamenta que ex more debent. Tunc radetur nazareus ante ostium tabernaculi federis ras caput consecrationis sue: colligetq; capillos eius et ponet sup ignē qui est suppositus sacrificio pacificorū. et armū cocti arietis. torta q; absq; fermento unā de canistro. & laganū azimum unū. & tradet i manibz nazarei postq; rasū fuerit caput ei9: suscepta q; rursū ab eo eleuabit i cōspectu dñi. & sanctificata sacerdotis erit. sicut pectusculū qđ separari iussū est & femur. Post hec potest bibere nazareus uinū. Ista ē lex nazarei cū uouerit oblationē suā dño pter cōsecrationis sue: exceptis his q̄ inuenerit manus eius. Iuxta qđ mēte denouerat: ita faciet ad perfectionem sanctificationis sue. Locutus ē dominus ad moysen dicens. Loquere aaron et filijs ei9. Sic benedicetis filijs israhel: et dicetis eis. Benedicat tibi dñs: et custodiat te. Ostendat dñs faciem suam tibi: et misereatur tui. Conuertat dñs vultum suum ad te: & det tibi pacem. Inuocabunt nomē meū sup filios israhel: & ego benedicā eis. vii
Factum est autem i die qua complett moyses tabernaculum et erexit illud. unxitq; et sanctificauit cū omnibus vasis suis altare similiter et omnia vasa eius: obtulerunt principes israhel & capita familiarū qui

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0137
powered by DWork • Heidelberg University Library

erant per singulas tribus prefecti eorum
qui numerati fuerant munera coram
dño. Sex plaustra tecta cum duodecim
bubus. Unum plaustrū obtulere duo
duces. et unū bouē singuli: obtuleūt
q̄z ea in conspectu tabernaculi. Dixit aūt
dñs ad moysen. Suscipe ab eis ut ser-
uiant in ministerio tabernaculi: et tra-
des ea leuitis iuxta ordinē ministerij
sui. Itaq; cū suscepisset moyses plau-
stra z boues: tradidit eos leuitis. Duo
plaustra et quatuor boues dedit filijs
gerson. iuxta id quod habebant neces-
sarium: quatuor alia plaustra et octo
boues dedit filijs merari sēm officia
et cultum suum. sub manu ithamar
filij aarō sacerdotis. Filijs aūt caath
non dedit plaustra et boues: quia in
sanctuario seruiūt. et onera p̄ris portant
humeris. Igit̄ obtuleūt duces
in dedicationē altaris. die qua unctū
est oblationē suam ante altare. Dixit
q̄z dñs ad moysen. Singuli duces per
singulos dies offerant munera in de-
dicationem altaris. Primo die obtu-
lit oblationē suā naason filius āmina-
dab de tribu iuda: fuerunt̄q; in ea acera-
bulum argenteum. pondo centumtri-
ginta siclorum. fiala argentea habēs
septuaginta siclos iuxta pondus san-
ctuarij. utrumq; plenum similā cōspre-
sa oleo in sacrificium: mortariolum
ex decem siclis aureis plenū incenso: bo-
uem de armento z arietem et agnum
anniculū in holocaustū hircumq; pro
peccato: et in sacrificio pacificorum bo-
ues duos. arietes quīq;. hircos quin-
q;: agnos āniculos quīnq;. Hec ē ob-
latio naason filij āminadab. Secūdo
die obtulit nathanael filius suar dux
de tribu issachar. acerabulum argēteū
appendēs centūtriginta siclos. fialam
argenteā habentē septuaginta siclos
iuxta pondus sanctuarij. utrumq; ple-
num similā conspersa oleo in sacrificiū:
mortariolum aureū habens decem si-
clos plenū incenso: bouem de armēto
et arietem. et agnum anniculū in olo-
caustum hircumq; pro peccato: et in sa-
crificio pacificorum boues duos. arie-
tes quīq;. hircos quīnq;: agnos āni-
culos quīnq;. Hec fuit oblatio nathā-
nael filij suar. Tercio die princeps fili-
orum zabulon heliab filius helon ob-
tulit acerabulū argenteum appendens
centumtriginta siclos. fialam argen-
team habentē septuaginta siclos ad
pondus sanctuarij. utrumq; plenū si-
mila conspersa oleo in sacrificiū: mor-
tariolum aureum appendens decem
siclos plenū incenso: bouem de armen-
to et arietem. et agnum āniculum in
holocaustum hircumq; pro peccato: et
in sacrificio pacificoz boues duos. ari-
etes quīnq;. hircos quīq;: agnos an-
niculos quīnq;. Hec ē oblatio heliab
filij helon. Die quarto princeps filio-
rum ruben elisur filius sedeur. obtulit
acerabulum argenteum appendēs cen-
umtriginta siclos. fialam argenteā
habentem septuaginta siclos ad pon-
dus sanctuarij. utrumq; plenum simi-
la conspersa oleo in sacrificium: mor-
tariolum aureum appendens decem
siclos plenum incenso: bouem et arie
tem z agnum āniculum in holocaustū.
hircumq; pro peccato: et in sacrificio
pacificoz boues duos. arietes quīnq;
hircos quīq;: agnos āniculos quīq;.
Hec fuit oblatō elisur filij sedeur. Die
quīto princeps filiorum simeon sala-
miel filius surisaddai. obtulit acerabu-
lum argenteum appendens centumtri-
ginta siclos. fialam argenteā habentē

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0138
powered by DWork • Heidelberg University Library

septuaginta siclos ad pondus sanctuarij · utrumq; plenū similа consperſa oleo in ſacrificium: mortariolū aureum appendens decem siclos plenum incenſo: bouem de armento et arietem· et agnum anniculum in holocaustū· hircumq; pro peccato: et in hostias pacificoꝝ boues duos· arietes quinq;· hircos quinq;: agnos āniculos quinq;. Hec fuit oblatio salamiel filij surisaddai. Die septo princeps filioꝝ gad heliasaph filij duel · obtulit acetabulum argenteum appendens centumtriginta siclos· fialam argenteā habentē septuaginta siclos ad pondus sanctuarij · utrumq; plenum similа consperſa oleo in ſacrificium: mortariolum aureum appendens decē siclos plenū incenſo: bouem de armento ꝛ arietem· et agnū anniculū in holocaustum· hircumq; pro peccato: et in hostias pacificorum boues duos· arietes quinq;· hircos quinq;: agnos anniculos quinq;. Hec fuit oblatio heliasaph filij duel. Die septimo princeps ephraim· elisama filius ammiud · obtulit acetabulum argenteum appendens centumtriginta siclos · fialam argenteā habentem septuaginta siclos ad pondꝰ sanctuarij· utrumq; plenū similа cōsperſa oleo in ſacrificium: mortariolū aureum appendens decē siclos plenū incenſo: bouem de armento· ꝛ arietē et agnū āniculum in holocaustum· hircumq; pro peccato: ꝛ in hostias pacificorū boues duos· arietes quinq;· hircos quinq;: agnos āniculos quinq; . Hec fuit oblatio elisama· filij ammiud. Die octauo princeps filioꝝ manasse gamaliel filius phadassur · obtulit acetabulum argenteum appendens centumtriginta siclos · fialā argenteā habentē

septuaginta siclos ad pondus sanctuarij· utrumq; plenū similа consperſa oleo in ſacrificium: mortariolū aureū appendens decem siclos plenū incenſo: bouem de armento· ꝛ arietem· ꝛ agnū anniculum ī holocaustum · hircumq; pro peccato: et in hostias pacificorū boues duos· arietes quinq;· hircos quinq;: agnos āniculos quinq;. Hec fuit oblatio gamaliel filij phadassur. Die nono princeps filiorū beniamin abidan filius gedeonis · obtulit acetabulum argenteū appendens centūtriginta siclos· fialam argenteam habentē septuaginta siclos ad pondꝰ sanctuarij· utrumq; plenum similа cōsperſa oleo in ſacrificium: mortariolum aureum appendens decē siclos plenum incenſo: bouem de armento· ꝛ arietē· ꝛ agnum anniculum ī holocaustū · hircumq; pro peccato: ꝛ in hostias pacificorū boues duos· arietes quinq;· hircos quinq;: agnos anniculos quinq;. Hec fuit oblatio abidan filij gedeonis. Die decimo princeps filioꝝ dan· abiezer filius amisaddai · obtulit acetabulum argenteum appendens centumtriginta siclos· fialam argenteā habentē septuaginta siclos ad pondus sanctuarij · utrumq; plenum similа cōsperſa oleo in ſacrificium: mortariolum aureum appendens decem siclos plenum incenſo: bouem de armento ꝛ arietem· et agnum āniculum in holocaustum· hircūq; p peccato: ꝛ ī hostias pacificoꝝ boues duos · arietes quinq;· hircos quinq;: agnos āniculos quinq;. Hec fuit oblatio abiezer filij amisaddai. Die undecimo princepꝰ filioꝝ aser phagaiel filius ochran· obtulit acetabulum argenteum appendens centumtriginta siclos · fialam argenteam habentem

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0139
powered by DWork · Heidelberg University Library

septuaginta siclos ad pondꝰ sanctuarij: utrumq; plenū similā conspersa oleo in sacrificium: mortariolum aureum appendens decem siclos plenum incenso: bouem de armento: & arietem: et agnum anniculum in holocaustum: hircumq; pro peccato: et in hostias pacificorum boues duos: arietes quinq;: hircos quinq;: agnos anniculos quinq;. Hec fuit oblatio phagaihel filij ochran. Die duodecimo princeps filioꝝ neptalim ahira filius henan: obtulit acetabulum argenteū appendens centumtrigintā siclos: phialam argenteā habentē septuagīta siclos ad pondus sanctuarij: utrumq; plenū similā conspersa oleo in sacrificium: mortariolū aureum appendēs decem siclos plenū incenso: bouem de armento: et arietē: et agnum anniculū in holocaustum hircumq; pro peccato: & in hostias pacificorum boues duos: arietes quinq;: hircos quinq;: agnos anniculos quinq;. Hec fuit oblatio ahira filij henan. Hec in dedicatione altaris oblata sunt a principibꝫ israhel in die qua cōsecratū est: acetabula argētea duodecim: phiale argentee duodecim: ita ut centumtrigīta argenti siclos haberet vnum acetabulum: et septuaginta siclos vna phiala: id est in cōmune valoꝫ oīm ex argento: sicli duo milia ꝯdringenti pōdere sanctuarij: mortariola aurea duodecim plena incenso: denos siclos appendentia pondere sanctuarij: id est simul auri sicli centumuīgīti: boues de armento in holocaustum duodecim: arietes duodecim: agnī anniculi duodecim & libamenta eorum: hirci duodecim: pro peccato: in hostias pacificorum boues viginquatuor: arietes sexaginta: hirci sexaginta: agnī anniculi sexaginta. Hec oblata sunt in dedicatione altaris: quādo unctū e. Cumq; ingrederetur moyses tabernaculū federis ut consuleret oraculum: audiebat vocem loquentis ad se de propiciatorio: qđ erat sup archā testimonij inter duos cherubin: unde & loquebat ei. VIII

Locutus ē dñs ad moysen: dicēs. Loquere aarō: et dices ad eum. Cum posueris septem lucernas: candelabrum in australi parte erigat. Hoc igitur precipe ut lucerne contra boreā regione respiciant ad mensam panū propositionis: contra eam partē quā candelabrum respicit lucere debebunt. Fecitq; aarō: & imposuit lucernas super candelabrū ut ꝓceperat dominus moysi. Hec autem erat factura candelabri: ex auro ductili tam medius stipes qꝫ cuncta que ex utroq; calamorū latere nascebantur. Juxta exemplū qđ ostendit dñs moysi: ita operatus est candelabrum. Et locutus est dominꝰ ad moysen dicēs. Tolle leuitas ex medio filiorum israhel: et purificabis eos iuxta hunc ritum. Aspergant aqua lustrationis: & radant omnes pilos carnis sue. Cumq; lauerint vestimēta sua et mundati fuerint: tollant bouē de armento & libamentum eiꝰ: similā oleo conspersa: bouem aūt alterum de armento tu accipies ꝓ peccato: & applicabis leuitas coram tabernaculo federis: cōuocata oīi multitudine filioꝝ israhel. Cumq; leuite fuerint corā dño ponent filij israhel manus suas super eos: et offeret aaron leuitas munꝰ in conspectu domini a filijs israhel: ut seruiant in ministerio eius. Leuite qꝫ ponent manus suas super capita bouum: et quibus vnum facies pro peccato: & alterum in holocaustum domini:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0140
powered by DWork • Heidelberg University Library

ut deprecetur p eis. Statuesq; leuitas in conspectu aaron et filiorum eius ⁊ consecrabis oblatos domino: ac separabis de medio filiorum israhel ut sint mei: ⁊ postea ingrediantur tabernaculum federis ut seruiant michi. Sicq; purificabis et cōsecrabis eos in oblacionem domini: quoniam dono donati sunt michi a filijs israhel. Pro primogenitis q̄ aperiunt omnem uuluā in israel accepi eos. Mea sunt enī oīa primogenita filioꝝ israhel: tam ex hominibus q̄z ex iumentis. Ex die quo percussi omnē primogenitum in terra egipti sanctificaui eos michi: et tuli leuitas pro cūctis primogenitis filiorū israhel. tradidiq; eos dono aaron et filijs eius de medio ipsi: ut seruiāt michi pro israhel in tabernaculo federis: et orent pro eis ne sit in ipso plaga si ausi fuerint accedere ad sanctuarium. Fecerunq; moyses et aaron et oīs multitudo filiorū israhel sup leuitis q̄ preceperat dñs moysi: purificatiq; sunt et lauerunt uestimenta sua. Eleuauit q̄z eos aarō in conspectu dñi ⁊ orauit pro eis: ut purificati ingrederentur ad officia sua in tabernaculū federis corā aaron ⁊ filijs eius. Sicut preceperat dominus moysi de leuitis: ita factum est. Locutus ē dominus ad moysen dicēs. Hec est lex leuitaꝝ. A uiginti quīq; annis et supra ingredient: ut ministrent in tabernaculo federis. Cumq; quīquagesimum annum etatis impleuerint seruire cessabunt: nec unq; ministri fratrum suorū in tabernaculo federis ut custodiāt que sibi fuerit commendata: opera autē ipsa non faciant. Sic dispones leuitis in custodijs suis.

Locutus est dñs ad moysen in deserto synai. anno secūdo postq; egressi sūt de terra egipti mense primo dicens. Faciant filij israhel phase in tempore suo. quartadecima die mensis huius ad uesperam: iuxta omnes cerimonias ⁊ iustificationes eius. Precepitq; moyses filijs israhel: ut facerēt phase. Qui fecerunt tempore suo quartadecima die mensis ad uesperam in monte synai: iuxta omnia que mandauerat dñs moysi fecerūt filij israhel. Ecce autem quidam immundi super anima hominis. qui nō poterant facere phase in die illo: accedētes ad moysen et aaron. dixerunt eis. Immūdi sumꝰ super anima hominis: quare fraudamur ut nō ualeamus offerre oblationem dño. in tempore suo inter filios israhel? Quibus respondit moyses. State: ut consulam quid precipiat dominus de uobis. Locutusq; est dominus ad moysen dicēs. Loquere filijs israhel. Homo qui fuerit immundus super anima. siue in uia procul in gente uestra. faciat phase domino in mense secūdo quartadecima die mensis ad uesperam: cum azimis et lactucis agrestibus comedent illud. Non relinquēt ex eo quippiam usq; mane. nec os eius nō cōfringent: omnē ritū phase obseruabunt. Si quis aūt ⁊ mūdus est ⁊ in itinere nō fuit. ⁊ tamen nō fecit phase. exterminabit anima illa de populis suis: quia sacrificium domino nō obtulit tempore suo. Peccatū suū ipe portabit. Peregrinus quoq; et aduena si fuerint apud uos: faciēt phase domino iuxta cerimonias ⁊ iustificationes suas. Preceptum idem erat apud uos tā aduene q̄z indigene. Igit die qua erectum est tabernaculum operuit illud nubes. Uespere autē sup tentoriū erat quasi species ignis usq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0141
powered by DWork • Heidelberg University Library

ad mane. Sic fiebat iugiter. Per die
opiebat illud nubes: et per noctem ignis
species ignis. Cumq; ablata fuisset nu-
bes que tabernaculum protegebat · tūc
proficiscebātur filij israhel: et in loco ubi
stetisset nubes · ibi castrametabantur.
Ad imperiū dñi proficiscebant: et ad
imperium illius figebāt tabernaculū.
Cunctis diebus quibus stabat nubes
super tabernaculū manebāt in eodem
loco: et si euenisset ut multo tēpore ma-
neret sup illud · erant filij isrl in excubi-
js dñi: et non proficiscebātur q̄quot
diebus fuisset nubes super tabernacu-
lum. Ad imperiū dñi erigebāt tentoria:
et ad imperiū illius deponebāt. Si
fuisset nubes a vespere usq; ad mane:
et statim diluculo tabernaculū reliquis-
set proficiscebātur: et si post diem et no-
ctem recessisset · dissipabāt tentoria. Si
vero biduo aut uno mēse uel longio-
ri tempore fuisset sup tabernaculum ·
manebāt filij israhel in eodem loco · et
nō proficiscebant: statim autem ut re-
cessisset mouebāt castra. Per uerbum
dñi figebāt tēntoria · et p verbū illi⁹ pro-
ficiscebātur: erātq; in excubijs dñi iuxta
imperium eius per manū moysi. ℣ ·

Locutus ē dñs ad moysen dicēs.
Fac tibi duas tubas argenteas
ductiles: q̄bus cōuocare possis multitu-
dinē quādo mouenda fuit castra. Cūq;
increpuerit tubis: cōgregabit ad te o-
mnis turba ad ostium tabernaculi fe-
deris. Si semel clanxeris: venient ad
te principes et capita multitudinis isra-
hel. Si autem prolixior atq; concisus
clangor increpuerit: mouebūt castra
primi qui sunt ad orientalē plagam.
In secūdo aūt sonitu et pari ululatu
tube leuabūt tentoria qui habitāt ad
meridiem: et iuxta hūc modū reliqui
faciant ululantibus tubis in p̄fectione.
Quādo autem congregādus est p̄ls-
simplex tubarū clangor erit: et nō consi-
se ululabunt. Filij aūt aaron sacerdo-
tis clangent tubis: eritq; hoc legitimū
sempiternū in generationibus vris. Si
exieritis ad bellum de terra vestra · con-
tra hostes q̄ dimicant aduersum vos ·
clangetis ululantibus tubis: et erit re-
cordatio vestri coram dño deo vestro:
ut eruamini de manibus inimicorū vō-
rum. Si quādo habebitis epulū et dies
festos et kalendas · canetis tubis super
holocaustis et pacificis victimis: ut sint
vobis in recordationē dei vestri. Ego
dñs deus vester. Anno secundo mēn-
se secūdo · vicesima die mensis · eleuata ē
nubes de tabernaculo federis. Profe-
ctiq; sunt filij israhel per turmas suas
de deserto synai: et recubuit nubes in
solitudine pharan. Mouerūtq; castra
primi iuxta imperiū dñi in manu moy-
si · filij iuda p turmas suas: quorum
princeps erat naason filius amminā-
dab. In tribu filiorū isachar fuit prin-
ceps nathanael filius suar: in tribu za-
bulon erat princeps eliab filius elon.
Depositumq; est tabernaculum: quod
portātes egressi sunt filij gerson et me-
rari. Profectiq; sunt et filij ruben p tur-
mas et ordinem suum: quor⁹ princeps
erat elisur filius sedeur. In tribu aūt
filior⁹ symeon princeps fuit salamihel
filius surisaddai: porro in tribu gad
erat princeps eliasaph filius duel. Pro-
fectiq; sunt et caathite: portantes san-
ctuarium. Tam diu tabernaculū por-
tabatur: donec venirent ad erectionis
locum. Mouerunt castra et filij ephra-
im per turmas suas: in quor⁹ exercitu
princeps erat elisama filius ammiud.
In tribu aūt filior⁹ manasse princeps

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0142
powered by DWork • Heidelberg University Library

fuit gamaliel filius phadassur: et in tribu beniamin erat dux abidan filius gedeonis. Nouissimi castrorum omnium profecti sunt filii dan per turmas suas: in quorum exercitu princeps fuit ahiezer filii ammisaddai. In tribu aut filiorum aser erat princeps phagaihel filii ochran: et in tribu filiorum neptalim princeps fuit ahira filius henan. Hec fuit castra et profectiones filiorum israhel per turmas suas quando egrediebantur. Dixitq; moyses obab filio rahuel madianiti cognato suo. Proficiscimur ad locum qui dns daturus est nobis: veni nobiscum ut benefaciamus tibi: quia dns bona promisit israheli. Cui ille respondit. Non vadam tecum: sed reuertar in terram meam in qua natus sum. Et ille: noli inquit nos relinquere. Tu enim nosti in quibus locis per desertum castra ponere debeamus: et eris ductor noster. Cumq; nobiscum veneris: quicquid optimum fuerit ex opibus quas nobis traditurus est dominus dabimus tibi. Profecti sunt ergo de monte dni uiam trium dierum: archaq; federis dni precedebat eos per dies tres. prouidens castrorum locum. Nubes quoq; dni super eos erat per diem cum incederent. Cumq; eleuaretur archa. dicebat moyses. Surge domine et dissipentur inimici tui: et fugiant qui oderunt te a facie tua. Cum aut deponeret. aiebat. Reuertere dne ad multitudinem exercitus israel. ℣ Interea ortum est murmur populi: quasi dolentium pro labore contra dnm. Quod cum audisset iratus est: et accensus in eos ignis dni deuorauit extremam castrorum partem. Cumq; clamasset populus ad moysen: orauit moyses ad dnm. et absorptus est ignis. Vocauitq; nomen loci illius incendium: eo q; succensus fuisset contra eos ignis dni. Vulgus quippe promiscuum qd ascenderat cum eis. flagrauit desiderio carnium sedens et flens. iunctis sibi pariter filiis israel: et ait. Quis dabit nobis ad vescendum carnes? Recordamur piscium quos comedebamus in egipto gratis: in mente nobis veniunt cucumeres. et pepones. porriq;. et cepe. et allia. Anima nostra arida est. nichil aliud respiciunt oculi nostri nisi man. Erat aut man quasi semen coriandri coloris bdellij. Circuibatq; populus. et colligens illud frangebat mola siue terebat in mortario: coquebatq; in olla et faciebat ex eo torculas saporis ysi panis oleati. Cumq; descenderet nocte super castra ros: descendebat pariter et man. Audiuit ergo moyses flentem populum per familias: singulos per ostia tentorij sui. Iratusq; est furor dni valde: sed et moysi intoleranda res visa est: et ait ad dominum. Cur afflixisti seruum tuum? Quare non inueni gratiam coram te? Et cur imposuisti pondus uniuersi populi huius super me? Numquid ego concepi omnem hanc multitudinem uel genui eam. ut dicas michi porta eos in sinu tuo sicut portare solet nutrix infantulum: et defer in terram pro qua iurasti patribus eorum? Unde michi carnes: ut dem tante multitudini? Flent contra me dicentes: da nobis carnes ut comedamus. Non possum solus sustinere omnem hunc populum: quia grauis michi est. Sin aliter tibi uidetur: obsecro ut interficias me. et inueniam gratiam in oculis tuis: ne tantis afficiar malis. Et dixit dominus ad moysen. Congrega michi septuaginta uiros de senibus israhel. quos tu nosti q; seniores populi sint ac magistri: et duces eos ad ostium

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0143
powered by DWork • Heidelberg University Library

tabernaculi federis·faciesq; ibi stare te-
cum ut descendam ⁊ loquar tibi: ⁊ au-
feram de spiritu tuo tradamq; eis · ut
sustentent tecum onus pli · ⁊ non tu
solus graueris. Populo quoq; dices.
Sanctificamini. Cras comedetis car-
nes. Ego enī audiui vos dicere. Quis
dabit nobis escas carnium? Bene nobis
erat in egipto. Vt det vobis dominꝰ
carnes ⁊ comedatis·non vno die nec
duobz uel quinq; aut decem·nec vigin-
ti quidē·sed usq; ad mensem diecum:
donec egreat per nares vras ⁊ vertatur
in nauseam: eo qđ repulerit dūm q̄
in medio vestri est · ⁊ fleueritis corā eo
dicentes quare egressi sumꝰ ex egipto
ut peiremꝰ in solitudine? Et ait mo-
yses. Sexcenta milia peditum huius
pli sūt. Et tu dicis dabo eis esum car-
nium mense integro? Numquid ouiū
et boum multitudo cedetur · ut possit
sufficere ad cibum: uel omnes pisces
maris in unū congregabūtur ut eos
sacient? Cui respōdit dūs. Numquid
manus dñi invalida est? Iam nunc
videbis: utrum meus sermo ope com-
pleatur. Venit igit moyses ⁊ narra-
uit pli verba dñi·congregans septu-
aginta viros de senibz israhel: quos
stare fecit circa tabernaculum. Descen-
ditq; dūs p nubem ⁊ locutus ē ad eū:
auferens de spiritu qui erat in moyse:
et dans septuaginta viris. Cumq; re-
quieuisset in eis spiritus pphetauerūt:
nec vltra cessauerūt. Remanserāt autē
in castris duo viri·quorū vnus voca-
batur heldad·⁊ alter medad·sup quos
requieuit spiritus: nam ⁊ ipi descripti
fuerant: ⁊ non exierant ad tabernacu-
lum. Cumq; pphetarent in castris: cu-
currit puer ⁊ nunciauit moysi dicens.
Heldad et medad pphetant in castris.
Statim iosue filiꝰ nun minister moy-
si·et electus e pluribz ait. Domine mi
moyses prohibe eos. At ille: quid in-
quit emularis pro me? Quis tribuat
ut omnis pls pheret: ⁊ det eis dūs
spiritum suum? Reuersusq; ē moyses
et maiores natu israhel ī castra. Ven-
tus autem egrediens a dño arreptas
transtulit coturnices detulit ⁊ dimisit
in castra·iuxta quātum vno die con-
ficī potest ex omni parte castrorum per
circuitum: volabantq; in aere duobus
cubitis altitudine sup terrā. Surgens
ergo populus toto die illo et nocte ac
die altera·congregauerunt coturnicū·
qui parum decem choros: ⁊ siccauerūt·
eas p gīrum castroꝝ. Adhuc carnes
erant in dentibz eorū·nec defecerat hu-
iusce modi cibus: ⁊ ecce furor dñi con-
citatus in populū·percussit eū plaga
magna nimis. Vocatusq; est ille lo-
cus sepulcra concupiscentie: ibi enī sep-
lierunt populū q̄ desiderauerat. Egres-
si autem de sepulcris concupiscentie
venerūt ī aseroth: ⁊ mānserūt ibi.

Locutaq; est maria et aarō cōtra
moysen pter uxorē eiꝰ ethiopis-
sam: ⁊ dixerunt. Num p solū moysen
locutꝰ est dominus? Nonne ⁊ nobis
similiter ē locutus? Quod cū audisset
dominus·iratus est. Erat enim moy-
ses vir mitissimus super omnes ho-
mines qui morabātur in terra. Sta-
tim locutus est ad eum ⁊ ad aaron·⁊
mariā. Egredimini vos tantum tres
ad tabernaculū federis. Cumq; fuisset
egressi descendit dominꝰ in columna
nubis: et stetit in introitu tabernaculi
vocans aaron et mariam. Qui cum
illesent dixit ad eos. Audite sermones
meos. Si qs fuerit inter vos prophe-
ta dñi ī visione apparebo ei: uel pr

sermonum loquar ad illum. At non talis seruus meus moyses: qui in omni domo mea fidelissimus est. Ore enim ad os loquor ei. Palam: et non per enigmata et figuras dnm videt. Quare ergo nō timuistis detrahere seruo meo moysi? Iratusq; contra eos abiit. Nubes quoq; recessit que erat super tabernaculum. Et ecce maria apparuit candens lepra quasi nix. Cūq; respexisset eam aaron et vidisset percussam lepra: ait ad moysen. Obsecro domine mi ne imponas nobis hoc peccatum qō stulte commisimus: ne fiat hec quasi mortua: et ut abortuum qō proicitur de vulua matris sue. Ecce iam medium carnis eius deuoratū est a lepra. Clamauitq; moyses ad dnm dicens. Deus obsecro sana eam. Cui respondit dominus. Si pater eius spuisset in faciē illi? nōne debuerat saltem septē diebs rubore suffundi? Expiet septem diebs extra castra: et postea reuocabit. Exclusa est igitur maria extra castra septem diebs: et populs nō est motus de loco illo donec reuocata est maria. cm

Profectusq; est populs de aseroth: fixis tentoriis in deserto pharan. Ibiq; locutus est dominus ad moysen dicēs. Mitte viros qui considerent terrā chanaan quā daturus sum filijs israhel: singulos de singulis tribubs et principibus. Fecit moyses qō dns imperat: de deserto pharan mittēs principes viros: quorū ista sunt nomina. De tribu ruben samua filium zechur: de tribu symeon saphat filiū uri: de tribu iuda chaleb filiū iephone: de tribu isachar igal filiū ioseph: de tribu ephraim osee filiū nun: de tribu beniamin phalti filiū raphu. De tribu zabulon geddihel filiū sodi: de tribu ioseph scptm manasse gaddi filiū susi: de tribu dan amihel filium gemalli: de tribu aser sechur filiū michael: de tribu neptalim naabi filium bapsi: de tribu gad guhel filium machi. Hec sunt nomina virorū quos misit moyses ad considerandam terram: vocauitq; osee filiū nun iosue. Misit ergo eos moyses ad considerandā terrā chanaan: et dixit ad eos. Ascendite per meridianā plagam. Cumq; veneritis ad mōtes considerate terram qualis sit: et populm qui habitator est eius utrum fortis sit an infirm? pauci numero an plures: ipa terra bona an mala: urbes quales. murate an absq; muris: hum? pinguis an sterilis nemorosa an absq; arboribus. Confortamini et afferte nobis de fructibus terre. Erat autem temp? quādo iam precoque uue uesci possunt. Cumq; ascendissent explorauerunt eam a deserto syn usq; ad roob intrantibus emath. Ascenderunt q; ad meridiem et venerunt in hebron ubi erant achiman et sisai et dolmai filij enach: nam hebron septem annis ante thanim urbem egipti condita est. Pergentesq; usq; ad torrentem botri abscinderūt palmitē cū uua sua quē portauerunt in vecte duo viri. De malis quoq; granatis et de ficis loci illius sumserunt: qui appellatus est nehelescol id est torrens botri eo quod botrū portassent inde filij israhel. Reuersiq; exploratores ire post ?dragintā dies omni regione circuita venerunt ad moysen et aaron et ad omnem cetum filiorū israhel in desertum pharan quod est in cades. Locutiq; eis et omni multitudini ostenderunt fructus terre et narrauerunt dicentes. Venimus in terrā ad quā misistis nos que reuera fluit

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0145
powered by DWork • Heidelberg University Library

lacte et melle·ut ex his fructibꝫ cognoscā posset: sed cultores fortissimos habet·et urbes grandes atq; muratas. Porrexq; enach vidimꝰ ibi. Amalech habitat in meridie·etheus et iebuseus et amorreus in montanis. Chananeꝰ vero moratur iuxta mare·et circa fluenta iordanis. Inter hec caleb compellens murmur populi qui obstrepebant contra moysen ait. Ascendamus·et possideamus terram: quoniā poterimus obtinere eam. Alij vero qui fuerant cū eo dicebant. Nequaq; ad hunc pōm valemus ascendere: quia fortior nobis est. Detraxerūtq; terre quā inspexerant apud filios israhel dicentes. Terra quā lustrauimꝰ devorat habitatores suos. Populꝰ quē aspeximꝰ, procere stature ē. Ibi vidimꝰ mōstra quedam filiorū enach de genere gigāteo: quibꝫ comparati ñri locuste videbamꝰ. Fleuitq; igitur vociferās oīs turba fleuit nocte illa: et murmurauit tūc ora moysen et aaron cūcti filij israhel dicētes. Vtinā mortui essemus ī egipto·et non in hac vasta solitudine. Vtinam preamus·et non inducat nos dominus ī terrā istam: ne cadamus gladio·et uxores ac libri nostri ducātur captiui. Nonne melius ē reuerti in egiptū? Dixerūtq; alter ad alterū. Constituamꝰ nobis ducem·et reuertamur ī egiptum. Quo audito moyses et aaron ceciderūt pronī in terram coram oīi multitudine filiorꝫ israhel. At vero iosue filiꝰ nun· et caleb filius iephone·qui et ipi lustraverant terram·scidērunt vestimenta sua: et ad omnē multitudinē filiorum israhel locuti sunt. Terra quā circumiimus valde bona est. Si placuerit dōs inducere nos in eam: et tradat nobis lacte et melle manantē. Nolite rebelles esse contra dominū·neq; timeatis populū terre huius: quia sicut panē ita eos possumus devorare. Recessit ab eis omne presidiū: dōs nobiscū ē· nolite metuere. Cunctaq; clamaret oīs multitudo et lapidibꝫ eos vellet opprimere: apparuit gloria domini super tectum federis·cūctis videntibus filijs israhel. Et dixit dōs ad moysen. Vsquequo detrahet mihi populus iste? Quousq; non credent mihi ī oīibꝫ signis q̄ feci coram eis? Feriam igitur eos pestilentia·atq; consumā: et faciam principem super gentē magnā et fortiorem nimꝫ hac est. Et ait moyses ad dominum. Vt audiant egiptij de quorꝫ medio eduxisti populū istum·et habitatores terre huius q̄ audierunt quod tu domine in populo isto sis·et facie videaris ad faciem: et nubes tua protegat illos·et in columna nubis precedas eos per diem·et in columna ignis per noctē·quod occideris tantā multitudinem quasi unū hominem· et dicant. Non poterat introducere populū in terram pro qua iurauerat: ideo occidit eos in solitudine. Magnificetur ergo fortitudo domini sicut iurasti dicēs. Dominꝰ patiens et multe misericordie·auferens iniquitatem et scelera·nullumq; innocentem derelinquens: qui visitas peccata patrū in filios in terciam et quartā generationē: dimitte obsecro peccatum populi tui huius scdm magnitudinem misericordie tue: sicut propitius fuisti egredientibus de egipto usq; ad locum istū. Dixitq; dominꝰ. Dimisi iuxta verbū tuum vivo ego: et implebitur gloria domini vniuersa terra. Verumtamen omnes homines qui viderunt maiestatē meam et signa q̄ feci in egipto et in solitudine.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0146
powered by DWork • Heidelberg University Library

et temptauerũt me iam ꝑ decem vices
nec obedierunt voci mee· nõ videbũt
terram pro qua iurauĩ patribus eorũ:
nec quisq; ex illis qui detraxit michi
intuebitur eam. Seruus meus chaleb ꝙ
plenus alio spiritu secutꝰ est me indu-
cam in terram hanc quã circuiuit· et
semen eius possidebit eam: quoniam
amalechites ⁊ chananeus habitãt in
vallibus. Cras mouete castra: ⁊ reuer-
timini in solitudinẽ ꝙ viam maris ru-
bri. Locutusq; ẽ dñs ad moysen ⁊ aa-
ron dicens. Vsquequo multitudo hec
pessima murmurat contra me? Que-
relas filiorũ israhel audiui. Dic ergo
eis. Viuo ego ait dominus: sicut lo-
cuti estis audiente me· sic faciã vobis.
In solitudine hac iacebunt cadavera
vestra. Omnes qui numerati estis a
vigintĩ ãnis ⁊ supra· ⁊ murmurastis
contra me· non intrabitis terram sup
quã leuaui manũ meam ut habitare
vos faceremꝫ: preter chaleb filiũ iephu-
ne· ⁊ iosue filiũ nun. Parvulos autẽ
vestros de quibꝫ dixistis quod prede
hostibus forent introducam: ut vide-
ant terram que vobis displicuit: ibi
cadavera iacebũt in solitudine. Filij
vestri erunt vagi in deserto ãnis qua-
draginta: ⁊ portabunt fornicationẽ
vestram· donec consumentur cadavera
patrũ in deserto: iuxta numerũ ꝺ̃ dra-
ginta dierꝫ quibus considerastis terrã.
Annus pro die imputabitur. Et qua-
draginta ãnis recipietis iniquitates
vestras: ⁊ scietis ultionem meã. Quo-
niam sicut locutꝰ sum· ita faciã omĩ
multitudini huic pessime· que consur-
rexit aduersum me: in solitudine hac
deficiet ⁊ morietur. Igitur omnes viri
quos miserat moyses ad cõtemplan-
dam terram· ⁊ qui reuersi murmurare
fecerant contra eũ omnẽ multitudinẽ.
Detrahentes terre qđ esset mala: mo-
rui sunt atq; percussiq; in conspectu do-
mini. Iosue autẽ filius nun ⁊ chaleb
filius iephone vixerunt ex omnibus
qui pergerant ad considerandã terrã.
Locutusq; est moyses vniuersa verba
hec ad omnes filios israhel: et luxit
populꝰ nimis. Et ecce mane primo
surgentes· ascenderũt verticem mõtis
atq; dixerunt. Parati sumꝰ ascendere
ad locum de quo dominus locutus
est: quia peccauimus. Quibus moy-
ses. Cur inquit transgredimini vebũ
dñi· quod vobis non redet in prospe-
rum? Nolite ascendere· non enim est
dñs vobiscum: ne corruatis coram ini-
micis vestris. Amalechites ⁊ chanane-
us ante vos sunt quoꝝ gladio corru-
etis: eo ꝙ nolueritis acquiescere dño:
nec erit dominus vobiscũ. At illi con-
tumaces· ascenderũt in verticem mon-
tis. Archa autem testamenti domini
et moyses non recesserũt de castris. De-
scendentes amalechites ⁊ chananeus q̃
habitabãt in mõte: et percutiens eos atq;
cõtẽdẽs· plecutꝰ ẽ eos usq; hyrma. ¶ ·

Locutus est dominꝰ ad moysen
dicens. Loquere ad filios isrl· ⁊
dices ad eos. Cum ingressi fueritis ter-
ram habitationis vestre quã ego dabo
vobis· ⁊ feceritis oblationẽ domino
in holocaustum· aut victimam pacifi-
cam vota soluẽtes· vel sponte offerẽtes
munera· aut in solemnitatibꝫ vestris a-
dolentes odorem suauitatis dño: de
bubus siue de ouibꝫ offeret quicunq;
immolauerit victimam: sacrificiũ sile
decimam partem ephi cõspersam oleo·
quod mensurã habebit quartã partẽ
hin: et vinum ad libamina fundenda eiꝰ-
dem mensure dabit in holocaustũ siue

in victimam. Per agnos singulos ⁊ arietes erit sacrificiū simile duarū decimarū·que aspersa sit oleo tercie partis hin: ⁊ vinū ad libamentū tercie partis eiusdem mensure offeret in odorē suauitatis dño. Quādo vero de bubꝫ feceris holocaustum aut hostiam ut impleas votū uel pacificas victimas: dabis per singulos boues simile tres decimas consperse oleo · quod habeat medium mensure hin: ⁊ vinū ad libandū fundendū eiusdem mensure i oblationem suauissimi odoris dño. Sic facies per singulos boues et arietes et agnos·⁊ edos: tam indigene qꝫ pregrini eodem ritu offerent sacrificia. Unū preceptum erit atqꝫ iudiciū tā vobis qꝫ aduenis terre. Locutus est dominꝰ ad moysen dicens. Loquere filijs isrl· et dices ad eos. Cum veneritis i terrā quā dabo vobis·⁊ comederitis de panibus regionis illius: separabitis primitias dño de cibis vestris. Sicut de areis primitias separabitis: ita et de pulmentis dabitis primitias domino. Quod si p ignorantiam preterieritis quicqꝫ horū que locutus est dominus ad moysen·⁊ mandauit p eū ad vos· a die qua cepit iubere ⁊ ultra·oblitaqꝫ fuerit facere multitudo: offeret vitulū de armento holocaustum in odorē suauissimū dño·et sacrificiū eius ac liba ut cerimonie postulāt · hircumqꝫ pro peccato: ⁊ rogabit sacerdos pro omni multitudine filiorꝫ israhel ⁊ dimittetur eis · quoniā non sponte peccauerunt nichilominus offerēs incensū dño pro se et pro peccato atqꝫ errore suo·⁊ dimittetur uniuerse plebi filiorꝫ isrl· et aduenis qui peregrinant̄ inter vos: quoniā culpa ē oīus pplo p ignorantiam. Quod si anima una nescius peccauerit· offeret capram āniculam pro peccato suo: et deprecabit̄ pro ea· sacerdos qū inscia peccauerit corā domino: imprecabitqꝫ ei veniā·⁊ dimittet̄ illi. Tam indigenis qꝫ aduenis una lex erit omniū q̄ peccauerit ignorātes. Anima vero que p superbiā aliquid commiserit· siue civis sit ille siue peregrinus: quoniā aduersus dñm rebellis fuit·peribit de populo suo. Verbū enim dñi contempsit· et p̄ceptū illius fecit irritum: idcirco delebitur ⁊ portabit iniquitatem suā. Factum est autē cum essent filij israhel i solitudine · et inuenissent hominē colligentē ligna i die sabbati: obtulerunt eum moysi et aaron et uniuerse multitudini. Qui recluserunt eum in carcerem· nescientes qd sup eo facere deberēt. Dixitqꝫ dñs ad moysen. Morte moriatur homo iste: obruat eum lapidibꝫ omnis turba extra castra. Cūqꝫ eduxissent eū foras obruerunt eū lapidibꝫ: ⁊ mortuus est, sicut preceperat dñs. Dixit quoqꝫ dominus ad moysen. Loquere filijs israhel et dices ad eos. Ut faciāt sibi fimbrias per angulos palliorū·ponēres in eis vittas iacinctinas. Quas cum viderint recordent̄ omniū mādatorꝫ dñi·nec sequantur cogitationes suas et oculos p res varias fornicātes: sed magis memores p̄ceptorꝫ dñi: faciāt ea: sintqꝫ sancti deo suo. Ego dominus deus vester · qui eduxi vos de terra egipti: ut essem deus vester. Fui

Ecce autem chore filiꝰ yzaar filij chaath·filij leui·et dathan·atqꝫ abiran filij eliab. Hon quoqꝫ filius pheleth de filijs ruben surrexerunt contra moysen: alijsqꝫ filiorꝫ israhel ducēs quinquaginta viri proceres synagoge·et qui tempore concilij p nomina

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0148
powered by DWork • Heidelberg University Library

vocabantur. Cumq; steterent aduersū moysen et aaron dixerunt. Sufficiat vobis quia oīs multitudo sanctorū est et in ipīs est dñs. Cur eleuamini super pplm dñi? Quod cum audisset moyses cecidit pronus i faciē: locutusq; ad chore et ad omnē multitudinē. Mane inquit notum faciet dñs qui ad se pertineant et sanctos applicabit sibi: et quos elegerit appropinquabūt ei. Hoc igit facite. Tollat vnusquisq; thuribula sua tu chore et oīs conciliū tuū: et hausto cras igne ponite desuper thimiama corā dño: et quemcunq; elegerit ipe erit sanctus. Multū erigimini filij leui. Dixitq; rursum ad chore. Audite filij leui. Num parū vobis est q̄ separauit vos deus israhel ab omni plo: et iunxit sibi ut seruiretis ei in cultu tabernaculi: et stetis corā frequentia populi et ministraretis eis? Idcirco ad se fecit accedere te et oīes fratres tuos filios leui: ut vobis etiā sacerdotiū vendicetis: et omnis globus tuus stet contra dñm? Quid est enim aaron ut murmuretis contra eū? Misit ergo moyses ut vocaret dathan et abiram filios eliab. Qui respondērūt. Non venimus. Numquid parum est tibi quod eduxisti nos de terra egipti que lacte et melle manabat ut occideres in deserto: nisi et dominatus fueris nostri? Reuera induxisti nos i terram que fluit riuis lactis et mellis: et dedisti nobis possessiones agroꝝ et vineaꝝ. An et oculos nostros vis eruere? Non venimus. Iratusq; moyses valde. Dixit ad dñm. Ne respicias sacrificia eoꝝ. Tu scis quod nec asellū quidem unquā acceperim ab eis: nec afflixerim quempiam eoꝝ. Dixitq; ad chore. Tu et omnis congregatio tua state coram dño: et aaron die crastino separatim. Tollite singuli thuribula vestra: et ponite super ea incensū offerentes dño ducenta quinquaginta thuribula: aaron quoq; teneat thuribulum suū. Quod cū fecissent stantibus moyse et aaron: et congregassent aduersum eos omnē multitudinē ad ostium tabernaculi: apparuit cunctis gloria dñi. Locutusq; dominus ad moysen et aaron ait. Separamini de medio congregatiōnis huius: ut eos repente disperdam. Qui ceciderūt pronī in faciem: atq; dixerunt. Fortissime deus spirituum uniuerse carnis: num uno peccante contra omnes tua ira deseuiet? Et ait dominus ad moysen. Precipe uniuerso populo ut separent a tabernaculis chore et dathan et abiram. Surrexitq; moyses et abijt ad dathan et abiram: et sequentibus eū seniorib⁹ israhel dixit ad turbam. Recedite a tabernaculis impioꝝ: et nolite tangere q̄ ad eos pertinent: ne involuamini in peccatis eorum. Cūq; recessissent a tentoriis eorum p circuitum: dathan et abiram egressi stabant in introitu papilionū suarum: cū uxoribus et liberis: omniq; frequentia. Et ait moyses. In hoc scietis quod dominus miserit me: ut faceren uniuersa que cernitis: et non ex pprio ea corde protulerim. Si consueta hominū morte interierint: et visitauerit eos plaga qua et ceteri visitari solent: nō misit me dñs. Sin aūt nouam rem fecerit dominus: ut aperiens terra os suum deglutiat eos et omnia que ad illos pertinent: descenderintq; viuentes in infernū: scietis q̄ blasphemauerint dominū. Confestim igitur ut cessauit loqui dirupta est terra sub pedibus eorū: et aperiens os suū

devorauit illos cū tabernaculis suis· et vniuersa substātia eorū. Descenderūt q̄ viui in infernū operti humo: ⁊ perierunt de medio multitudinis. At vero omnis israhel qui stabat p̄ girū fugit a clamore pereuntiū dicens. Ne forte ⁊ nos ira deglutiat. Sed ⁊ ignis egressus a dño interfecit ducentos quinq̄ginta viros q̄ offerebāt incensū. xvii

Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Precipe eleazaro filio aaron sacerdoti ut tollat thuribula que iacent in incendio· et ignem huc illuc q̄ dispergat: quoniā sanctificata sunt in mortibs peccatoꝝ: producatq; ea in lamnas· ⁊ affigat altari· eo q̄ oblatum sit in eis incensum dño ⁊ sanctificata sint: ut cernāt ea pro signo et monimēto filij israhel. Tulit ergo eleazar sacerdos thuribula enea· in quibs obtulerant hi quos incendium deuorauit· et produxit ea i lamnas affigēs altari· ut haberent posteri filij israhel quibs commonerentē: ne quis accedat alienigena et qui nō est de semine aaron· ad offerendū incensum dño: ne patiantur sicut passus est chore· ⁊ oīs congregatio ei⁹ loquēte dño ad moysen. Murmurauit autē oīs multitudo filiorū israhel sequenti die cōtra moysen ⁊ aaron dicens. Vos interfecistis pplm dñi. Cūq; oriretur seditio et tumultus incresceret· moyses et aaron fugerunt ad tabernaculū federis. Quod postq̄ ingressi sunt operuit nubes: ⁊ apparuit gloria dñi. Dixitq; dominus ad moysen. Recedite de medio huius multitudinis: ⁊ iam nunc delebo eos. Cumq; tacerent in terra dixit moyses ad aarō. Tolle thuribulum· et hausto igne de altari mitte incensū desuper· pergens cito ad populū: ut roges pro eis. Iam enim egressa est ira a domino· ⁊ plaga desecuit. Quod cū audisset aaron· ⁊ cucurrisset ad mediā multitudinē quā iam vastabat incendium obtulit thymiama: et stans inter mortuos ac viuētes pro ipso deprecatus est: et plaga cessauit. Fuerūt autē qui perierūt quatuordecim milia hominū ⁊ septingenti: absq; his qui perierant in seditione chore. Reuersus q; ē aaron ad moysen ad ostiū tabernaculi federis· postq̄ quieuit interitus. Et locutus ē dñs ad moysen dicens. Loquere ad filios israhel· ⁊ accipe ab eis virgas singulas p cognationes suas a cunctis principibs tribuū virgas duodecim: et vniuscuiusq; nomē super scribes virge sue. Nomen autē aaron erit in tribu leui: et una virga cunctas eorū familias cōtinebit: ponesq; eas in tabernaculo federis coram testimonio ubi loquar ad te. Nec et hijs electus germinabit virga eius: ⁊ cohibebo a me querimonias filiorū israhel· quibus contra vos murmurant. Locutusq; est moyses ad filios israhel: et dederunt ei oēs principes virgas per singulas tribus. Fuerunt q; virge duodecim absq; virga aarō. Quas cum posuisset moyses coram dño in tabernaculo testimonij: sequenti die regressus inuenit germinasse virgā aaron in domo leui· ⁊ turgentibus gemmis eruperant flores: qui foliis dilatatis in amygdalas deformati sunt. Protulit ergo moyses oēs virgas de conspectu dñi ad cunctos filios israhel: viderūq; receperunt singuli virgas suas. Dixitq; dominus ad moysen. Refer virgam aaron i tabernaculū testimonij· ut seruetur ibi i signū rebellium filiorū isrl: ⁊ quiescāt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0150
powered by DWork • Heidelberg University Library

querele eoꝝ a me ne moriant. Feceꝝ moyses sicut ꝓceperat dñs. Dixerunt aũt filij isrl ad moysen. Ecce consumpti sum⁹: oñes pibim⁹. Quicũqz accedit ad tabernaclm dñi · moritr. Num ulqz ad intrectionẽ cũcti delẽdi sum⁹? Dixitqz dñs ad aarõ. VIII

Tu ꝛ filij tui ꝛ dom⁹ ꝑris tui tecũ portabitis iniquitatem sanctuarij: et tu ꝛ filij tui simul sustinebitis peccata sacerdotij vri. Sed et fratres tuos de tribu leui et sceptro patris tui sume tecum: prestoqz sint et ministrẽt tibi. Tu aũt ꝛ filij tui ministrabitis in tabernaculo testimonij. Excubabunteqz leuite ad precepta tua · et ad cuncta opera tabernaculi: ita dũtaxat ut ad vasa sanctuarij ꝛ altare non accedant ne et illi moriãtur · et vos peccatis simul. Sint autem tecum et excubent in custodijs tabernaculi · ꝛ in omnibz ceremonijs eius: alienigena nõ miscebitur vobis. Excubate in custodia sanctuarij · et in ministerio altaris: ne oriat indignatio sup filios isrl. Ego dedi vobis fratres vestros leuitas de medio filiorum isrl: ꝛ tradidi donum dño · ut seruiant in ministerijs tabernaculi ei⁹. Tu aũt et filij tui custodite sacerdotiũ vestrum: ꝛ oñia que ad cultũ altaris pertinent · ꝛ intra velum sunt · ꝑ sacerdotes amministrabuntur. Si quis extraneus accesserit occidetur. Locutus est dñs ad aaron. Ecce dedi tibi custodiam ꝓmitiaꝝ meaꝝ. Oñia que sanctificantur a filijs isrl tibi tradidi ꝛ filijs tuis · pro officio sacerdotali legitima sempiterna. Hec ergo accipies de hijs que sanctificantur ꝛ oblata sunt dño. Omnis oblatio ꝛ sacrificiũ · et quicquid ꝓ peccato atq; delicto redditur michi · ꝛ erit in sancta sanctoꝝ: tuũ erit et filiorũ tuoꝝ. In sanctuario comedes illud. Mares tantũ edent ex eo: quia consecratũ est tibi. Primicias aũt quas vouerint ꝛ obtulerint filij isrl tibi dedi ꝛ filijs tuis ac filiabz tuis iure ꝑpetuo. Qui mundus est in domo tua · vescetur eis. Omne medullam olei et vini ac frumẽti · quicquid offerunt ꝓmiciarũ domino · tibi dedi. Vniuersa fetugũ initia que gignit humus ꝛ domino deportantur: erunt in usus tuos. Qui mundus est in domo tua · vescetur eis. Omne quod ex voto reddiderint filij isrl · tuũ erit. Quicquid ꝓmum erumpit e vulua cuncte carnis quã offerũt domino · sive ex hominibz sive de pecoribz fuerit · tui iuris erit: ita dumtaxat ut pro hominis primogenito ꝓcium accipies: ꝛ oñe animal qũ immundũ est redimi facias: cuius redemptio erit post unũ mensem: siclis argenti quinq; ponderis sanctuarij. Siclus vigiti obolos habet. Primogenitũ autem bouis ꝛ ouis et capre non facies redimi: quia sanctificate sunt domino. Sanguinẽ tantũ eorũ fundes super altare: ꝛ adipes adolebis in suauissimũ odorem domino. Carnes vero in usum tuũ erunt: sicut ꝓtulculum consecratũ ꝛ armus dexter tua erũt. Omnes ꝓmitias sanctuarij quas offerũt filij isrl domino: tibi dedi et filijs ac filiabus tuis iure ꝑpetuo. Pactum salis ẽ sempiternũ coram domino tibi ac filijs tuis. Dixitqz dominus ad aaron. In terra eoꝝ nichil possidebitis: nec habebitis partem inter eos. Ego pars ꝛ hereditas tua ī medio filioꝝ isrl. Filijs aũt leui dedi oñes decimas isrlis in possessionẽ · pro ministerio quo seruiunt michi ī tabernaculo federis: ut non accedant ultra

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0151
powered by DWork • Heidelberg University Library

filij israhel ad tabernaculum·nec committant peccatū mortiferū: solis filijs leui mihi in tabernaculo seruientibus et portantibus peccata populi: legitimū sempiternū erit in generationibus vestris. Nichil aliud possidebunt decimarum oblatione contenti: quas ī usus eoꝝ et necessaria separaui. Locutusqꝫ est dominus ad moysen dicens. Precipe leuitis atqꝫ denuncia. Cū acceperitis a filijs israel decimas quas dedi vobis: primitias earum offerte dño·id est decimam partē decime: ut reputetur vobis in oblationē primitiuoꝝ: tam de areis qꝫ de torcularibus et uniuersis quoꝝ accipitis primitias offerte dño· et date eā aaron sacerdoti. Omnia que offertis ex decimis· et in donaria domini seperabitis: optima ⁊ electa erūt. Dicesqꝫ ad eos. Si p̄clara et meliora queqꝫ obtuleritis ex decimis· reputabitur vobis ꝙsi de area et torculari dederitis p̄mitias: ⁊ comederis eas ī omnibꝫ locis vr̄is· tam vos qꝫ familie vr̄e: qꝛa preciū ē p ministerio quo seruitis ī tabernaculo testimonij: et nō peccabitis super hꝛc· egregia vobis ⁊ pinguia reseruātes: ne polluatis oblationes filiorum israhel· et moriamini. vr

Locutusqꝫ est dominꝰ ad moysen et aaron dicens. Iſta ē religio victime quā constituit dñs. Precipe filijs israhel· ut adducant ad te vaccā rufam tratis integre in qua nulla sit macula· nec portauerit iugū: traditisqꝫ eam eleazaro sacerdoti. Qui eductam extra castra immolabit in conspectu omniū: ⁊ tinguēs digitum in sanguine eius· asperget contra fores tabernaculi septies vicibꝫ: comburetqꝫ eā cunctis videntibꝫ: tam pelle ⁊ carnibus eiꝰ qꝫ sanguine et fimo flamme traditis. Lignum quoqꝫ cedrinum et ysopum coccumqꝫ bis tinctū sacerdos mittet ī flammam· que vaccam vorat. Et tūc demū lotis vestibꝫ ⁊ corpore suo· egredietur in castra: commaculatusqꝫ erit usqꝫ ad vesperam. Sed ⁊ ille qui combusserit eam lauabit vestimenta sua et corpus· et immundus erit usqꝫ ad vesperam. Colliget aūt vir mundus cineres vacce· ⁊ effundet eoꝝ extra castra in loco purissimo: ut sint multitudini filioꝝ israhel in custodiam et in aquā asperſionis: quia pro peccato vacca combusta est. Cumqꝫ lauerit q̄ vacce portauerat cineres vestimenta sua: immundus erit usqꝫ ad vesperum. Habebunt hꝛc filij israhel et aduene q̄ habitant inter eos sanctū iure perpetuo. Qui tetigerit cadauer hominis ⁊ per hꝛc septem diebꝫ fuerit immūdus· aspergē ex hac aqua die tercio ⁊ septimo: ⁊ sic mundabitur. Si die tercio asperſus non fuerit: septimo nō poterit emundari. Omnis qui tetigerit humane anime mortuum· ⁊ asperſus hac commixtione nō fuerit· polluet tabernaculum domini: ⁊ peribit ex israhel. Quia aqua expiationis nō est asperſus immundus erit: ⁊ manebit spurcicia eiꝰ super eum. Iſta est lex hominis q̄ moritur in tabernaculo. Omnes q̄ ingredientur tentoriū illius· ⁊ uniuersa vasa que ibi sunt polluta erunt septem diebus. Vas quod nō habuerit operculū nec ligaturam desuper· immundū erit. Si quis in agro tetigerit cadauer occisi hominis· aut p se mortui· siue os illius vel sepulcrū: immundꝰ erit septem diebus. Tollent de cineribꝫ combustionis atqꝫ peccati· ⁊ mittēt aquas viuas super eos in vas: in quibus cū homo mundus intinxerit ysopū· asperget eo

omne tentoriū ⁊ cunctam suppellectilē
et homines huiusmodi contagione
pollutos: atq; hoc modo mundus lu-
strabit immūdū tercio ⁊ septimo die
expiatusq; die septimo lauabit et se et
vestimēta sua: ⁊ immundus erit usq;
ad vesperam. Si quis hoc ritu nō fue-
rit expiat⁹ peribit anima illius de me-
dio ecclesie: quia sanctuariū dñi pollu-
it: ⁊ nō est aqua lustrationis aspersus.
Erit hoc preceptū legitimū sempiternū.
Ipse quoq; qui aspergit aquas lauabit
vestimenta sua. Omnis qui tetigerit
aquas expiationis: immūdus erit
usq; ad vesperam. Quicquid tetigerit
immundus: immūdum faciet: ⁊ ani-
ma que horum quippiam tetigerit im-
munda erit usq; ad vesperum.

Venerunq; filij israhel et omnis
multitudo in desertum sin mense
primo: ⁊ mansit pplus in cades. Mor-
tuaq; ē ibi maria: ⁊ sepulta in eodem lo-
co. Cumq; indigeret aqua popul⁹ con-
uenerunt aduersum moysen et aarō:
et versi in seditionē dixerūt. Vtinam
perissemus inter fratres nostros coram
domino. Cur eduxistis ecclesiā dñi in
solitudinem: ut ⁊ nos ⁊ nīa iumenta
moriamur? Quare nos fecistis ascen-
dere de egipto: ⁊ adduxistis ad locum
istū pessimum qui fieri nō potest: q̄ nec
ficus gignit: nec vineas nec mala gra-
nata: insuq; ⁊ aquam nō habet ad bi-
bendū? Egressusq; moyses ⁊ aaron
dimissa multitudine in tabernaculū
federis: corruerunt pmi in terram: cla-
mauerunq; ad dominū atq; dixerunt.
Domine deus audi clamorē populi
huius: ⁊ aperi eis thesaurū tuū fontē
aque viue: ut sanati cesset murmura-
tio eorū. Et apparuit gloria dñi super
eos. Locutusq; ē dominus ad moysen
dicens. Tolle virgam et congrega po-
pulum tu ⁊ aarō frater tuus: ⁊ loqui-
mini ad petrā coram eis: ⁊ illa dabit
aquas. Cumq; eduxeris aquā de petra
bibet omnis multitudo ⁊ iumenta eius.
Tulit igit moyses virgam qui erat in
conspectu dñi sicut preceperat ei: cōgre-
gata multitudine ante petram: dixitq;
eis. Audite rebelles ⁊ incredduli. Num
de petra hac vobis aquā poterimus
educere? Cumq; eleuasset moyses manū
percutiens virga bis silicem: egresse sūt
aque largissime: ita ut popul⁹ biberet
et iumēta. Dixitq; dominus ad moysen
et aaron. Quia nō credidistis michi
ut sanctificaretis me coram filijs isrl:
non introducetis hos populos in ter-
ram quā dabo eis. Hec ē aqua contra-
dictionis: vbi iurgati sunt filij israhel
contra dñm: ⁊ sanctificat⁹ est in eis. Mi-
sit interea nūcios moyses de cades ad
regem edom: qui dicerent. Hec mādat
frater tuus israhel. Nosti omnē labo-
rem qui apprehendit nos: quomodo
descenderit patres nri in egiptū: ⁊ habi-
tauerim⁹ ibi multo tempore: afflixerit
q; nos egiptij ⁊ patres nostros: ⁊ quo-
modo clamauerim⁹ ad dñm et exau-
dierit nos: misericq; angelū qui edu-
xerit nos de egipto. Ecce in urbe cad-
que ē in extremis finibs tuis positi: ob-
secramus ut nobis transire liceat per
terram tuā. Non ibimus p agros nec
per vineas: nō bibemus aquas de pu-
teis tuis: sed gradiemur via publica:
nec ad dexteram nec ad sinistram decli-
nantes: donec transeamus terminos
tuos. Cui respōdit edom. Non transi-
bis per me. Alioquin armat⁹ occurrā
tibi. Dixerunq; filij israhel. Per terrā
gradiemur viā: ⁊ si biberim⁹ aquas
tuas nos et pecora nostra: dabimus

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0153
powered by DWork • Heidelberg University Library

quod iustum est. Nulla erit in precio
difficultas: tantū velociter transeam⁹.
At ille respōdit. Nō transibis. Et
continuo egressus est obuius cū infinita
multitudine & manu forti: nec voluit
acquiescere deprecanti. ut concederet
transitū p fines suos. Quāobrem di-
uertit ab eo israhel. Cumq; castra mo-
uissent de cades. venerūt in montē or
qui est in finibus terre edom: ubi locut⁹
est dominꝰ ad moysen dicēs. Pergat
inquit aaron ad ꝓpl̄os suos. Nō enī
intrabit terram quā dedi filijs israhel:
eo quod incredulus fuerit ori meo ad
aquas contradictionis. Tolle aaron
et filium eiꝰ cū eo: & duces eos in mon-
tem or. Cumq; nudaueris patrem veste
sua. indues ea eleazarum filiū eius: &
aarō colligetur. et morietur ibi. Fecit
moyses ut ꝑceperat dñs: & ascenderūt
in montem or coram omī multitudine.
Cumq; aaron spoliasset vestibs suis:
induit eis eleazarū filium eius. Illo
mortuo in montis supcilio: descendit
cū eleazaro. Omīs aūt multitudo vidēs
occubuisse aarō: fleuit sup eo triginta
diebs p cūctas familias suas.

Quod cum audisset chananeꝰ rex
arad. qui habitabat ad meridiē.
venisse solitos isrl̄ per exploratorū viā.
pugnauit contra illū: et victor existēs.
duxit ex eo predā. At israhel voto se do-
mino obligans ait. Si tradideris po-
pulū istum in manu mea: delebo urbes
eius. Exaudiuitq; dñs preces israhel.
et tradidit chananeū: quē ille interfecit
subuersis urbibs eius: et vocauit no-
men loci illius orma. id est anathema.
Profecti sunt aūt et de monte or. p viā
q̄ ducit ad mare rubrū: ut circui-
rent terrā edom. Et tedere cepit popu-
lum itineris ac laboris: loquutusq; contra
dominum & moysen ait. Cur eduxisti
nos de egipto: ut morīrem̄ i solitu-
dine? Deest panis: nō sunt aque: ani-
ma nostra iam nauseat sup̄ cibo isto
leuissimo. Quāobrem misit dñs in
ꝑplm ignitos serpentes: ad quoꝝ pla-
gas & mortes plurimorū venerūt ad
moysen atq; dixerunt. Peccauimus:
quia locuti sumus contra dominū et
te. Ora ut tollat a nobis serpentes.
Oravit moyses pro populo. Et locu-
tus est dominꝰ ad eū. Fac serpentem
eneum: & pone eum pro signo. Qui per-
cussus aspexerit eum viuet. Fecit ergo
moyses serpentem eneū: et posuit eum
pro signo. Quē cū percussi aspicerent:
sanabātur. Profectiq; filij israhel: ca-
strametati sunt in oboth. Unde egressi
fixere tentoria i ieabarim i solitudine
que respicit moab. cōtra orientalem
plagam: & inde mouentes venerūt ad
torrentem zareth. Quē relinquentes
castrametati sunt contra arnon. que
est in deserto. et prominet in finibus
amorrei. Siquidem arnon terminus
est moab: diuidēs moabitas et amor-
reos. Unde dicitur in libro bellorum
dñi. Sicut fecit in mari rubro: sic face-
et in torrentibus arnon. Et repuli tor-
rentium inclinati sunt ut requiescerēt
in aaron: et recumberent in finibs mo-
abitarū. Et eo loco apparuit puteus:
super quo locutus ē dñs ad moysen.
Congrega populū: et dabo ei aquam.
Tūc recinit israhel carmē istud. Ascen-
dat puteus concinebāt: puteus quē fo-
derunt principes: et perauerunt duces
multitudinis. in datore legis & in ba-
culis suis. De solitudine: mathana.
De mathana: nahalihel. De nahalihel:
in bamoth. Bamoth vallis est i regiō-
ne moab. i vertice salsa: et qū respicit

contra desertū. Misit autē isrl nūcios
ad seon regem amorreoꝝ dicēs. Obse-
cro ut transire michi liceat per terram
tuam. Non declinabimus in agros
et vineas:non bibemus aquas ex pu-
teis. Via regia egradiemur: donec
transeamus terminos tuos. Qui con-
fidere noluit ut transiret israhel per fi-
nes suos:quin potius congregato exercitu congre-
gato egressus est obuiā in desertum ⁊
venit in iasa:pugnauitq; contra eum.
A quo percussus est in ore gladij:⁊ pos-
sessa ē terra eius ab arnon usq; iaboc-
et filios ammon: quia forti presidio
tenebantur terminī āmonitarū. Tulit
ergo israhel omnes ciuitates eius: et
habitauit in urbibs amorrei:i esebon
scilicet ⁊ viculis eius. Urbs esebon fu-
it regis seon amorrei · qui pugnauit
contra regem moab: et tulit omnem
terram que ditionis illius fuerat usq;
arnon. Idcirco dicitur in prouerbio.
Venite in esebon:edificetur ⁊ construa-
atur ciuitas seon. Ignis egressus ē de
esebon·flamma de opido seon:⁊ deuo-
rauit ar moabitaꝝ·⁊ habitatores ex-
celsorū arnon. Ve tibi moab: periisti
populе chamos. Dedit filios eius in
fugā:⁊ filias in captiuitatē regi amor-
reorum seon. Iugum ipōrū dispersit
ab esebon usq; dibon: lassi quieuerūt
in iophe usq; medaba. Habitauit ita-
q; israhel i terra amorrei. Misitq; moy-
ses qui exploraret iazer:cuius ceperūt
viculos·⁊ possederūt habitatores. Ver-
tentesq; se ⁊ ascenderunt per viam ba-
san:⁊ occurrit eis og rex basan cum o-
mni plebe sua pugnaturꝰ in edrai. Di-
xitq; dns ad moysen. Ne timeas eū:
quia in manu tua tradidi illum et o-
mnem plebē ei ac terram eius: faciesq;
illi sicut fecisti seon regi amorreorum
habitatori esebon. Percusserūt igitur
et hunc cum filijs suis · uniuersumq;
plebem eius usq; ad internicionē:et pos-
sederūt terrā illiꝰ. Profectiq; castrame-
tati sūt i campestribs moab:ubi trans
iordanen iherichō sita est.

Videns aūt balac filius sephor o-
mnia q̄ fecerat israhel amorreo:
et qꝫ timuissent eum moabite·et im-
petum eius ferre nō possent: dixit ad
maiores natu madian. Ista delebit
hic populos oēs qui in nīis finibs
commorantur:quomodo solet bos
herbas usq; ad radices carpere. Ipe e-
rat eo tempore rex in moab. Misit er-
go nuncios ad balaam filium beo
ariolum· qui habitabat iuxe flumen
terre filioꝝ ammon:ut vocarent eū et
dicerent. Ecce egressus est populus ex
egipto qui operuit superficiem terre sedeꝫ
contra me. Veni igitur ⁊ maledic po-
pulo huic quia fortior me est: si quo
modo possim prouocare et eicere eū de ter-
ra mea. Noui enī qꝫ benedictus sit cui
benedixeris:⁊ maledictus in quē male-
dicta congesseris. Perrexerunteꝫ senio-
res moab et maiores natu madian:
habentes diuinationis preciū in ma-
nibs. Cumq; venissent ad balaam · et
narrassent ei omnia verba balac: ille
respōdit. Manete hic nocte: ⁊ respon-
debo quicquid michi dixerit dominus.
Manentibs illis apud balaam: venit
deus et ait ad eum. Quid sibi volunt
homines isti apud te? Respondit. Ba-
lac filius sephor rex moabitarū misit
ad me dicens. Ecce populꝰ qui egres-
sus est de egipto operuit superficiem ter-
re: veni ⁊ maledic ei:si quo modo pos-
sim pugnans abigere eum. Dixitq;
deus ad balaam. Noli ire cū eis neq;
maledicas populo·quia benedictus ē.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0155
powered by DWork • Heidelberg University Library

Qui mane consurgens dixit ad principes. Ite in terrā vrām: quia prohibuit me deus venire vobiscū. Recesserūt principes dixerūtq; ad balac. Noluit balaam venire nobiscum. Rursum ille multo plures & nobiliores ⁊ ãte miserat misit. Qui cum venissent ad balaam dixerunt. Sic dicit balac filius sephor. Ne recuses venire ad me. Paratus sum honorare te: & quicquid voluerís dare. Veni et maledic populo isti. Respondit balaam. Si dederit michi balac plenā domum suā argenti & auri: nō potero immutare verbum dñi dei mei: nec vel plus uel minus loquar. Obsecro ut hic maneatis etiam hac nocte: et sciam quid michi rursum respōderat dominus. Venit ergo deus ad balaam nocte: et ait ei. Si vocare te venerint homines isti: surge & vade cum eis: ita dumtaxat: quod precepero tibi facias. Surrexit balaam mane: et strata asina profectus est cum eis: et iratus est deus. Stetitq; angelus domini in via contra balaam qui sedebat asine: & duos pueros habebat secum. Cernens asina angelū stantē in via euaginato gladio: auertit se de itinere: & ibat per agrum. Quā cum verberaret balaam et vellet ad semitam reducere: stetit angelus in angustijs vuarū macerarū quibus vinee cingebātur. Quē videns asina innixit se pariete: & attriuit sedentis pedem. At ille iterum verberabat: et nichilominus angelus ad locum angustum transiens: vbi nec ad dexteram nec ad sinistram poterat deuiari: obuius stetit. Cūq; vidisset asina stantem angelum: procidit sub pedibus sedentis. Qui iratus vehementius cedebat fuste latera eius. Aperuitq; dñs os asine: et locuta est. Quid feci tibi: Cur percutis me ecce iam tercio: Respondit balaam. Quia commeruisti: & illusisti michi. Vtinā haberem gladiū ut te occiderem. Dixit asina. Nonne anīmal tuū sum: cui semp sedere cōsuesti: usq; in presentem diē: Dic quid simile unquā fecerim tibi. At ille ait. Nunq;. Protinus aperuit dominus oculos balaam: et vidit angelum stantem in via euaginato gladio: adorauitq; cū pronus in terram. Cui angelus. Cur inquit tercio verberas asinā tuā: Ego veni ut aduersarer tibi: quia preceps est via tua: michiq; contraria. Et nisi asina declinasset de via dans locum resistenti: te occidissem: & illa viueret. Dixit balaam. Peccaui: nesciēs q tu stares contra me. Et nūc si displicet tibi ut vadam: reuertar. Ait angel⁹. Vade cum istis: & caue ne aliud quā precepero tibi loquaris. Iuit igitur cū principibus. Quod cum audisset balac: egressus est in occursum ei⁹ in opido moabitarum quod situm est in extremis finibs arnon. Dixitq; ad balaam. Misi nuncios ut vocarent te. Cur nō statim venisti ad me: An quia mercedē aduentui tuo reddere nequeo: Cui ille respondit. Ecce adsum. Nūquit loqui potero aliud nisi quod deus posuerit in ore meo: Perexerunt ergo simul: & venerunt in urbem que in extremis regni eius finibus erat. Cumq; occidisset balac boues et oues: misit ad balaam et principes qui cum eo erant munera. Mane autem facto: duxit eum ad excelsa baal: et inuitus est extremam partem populi. VIII

Dixitq; balaā ad balac. Edifica michi hic septem aras: et para totidem vitulos: totidemq; numero arietes. Cumq; fecisset iuxta sermonem

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0156
powered by DWork • Heidelberg University Library

balaam: imposuerunt simul vitulum et arietem super arā. Dixitq; balaā ad balac. Sta paulisper iuxta holocaustū tuū donec vadam: si forte occurrat mihi dominus: et quodcunq; imperauerit loquar tibi. Cūq; abisset velociter occurrit illi deus. Locutusq; ad eum balaam: septem inquit aras erexi: et imposui vitulum et arietē desuper. Dñs autem posuit verbū in ore eius: et ait. Reuertere ad balac: et hec loqueris. Reuersus inuenit stantem balac iuxta holocaustum suum et omnes principes moabitaq; parabola sua dixit. De aram adduxit me balac rex moabitarū: de montibz orientis. Veni inquit et maledic iacob: uenta et detestare israhel. Quomō maledicam: cui non maledixit deus? Qua ratione detester: quē dominus nō detestatur? De summis silicibz videbo eum: et de collibus considerabo illum. Populus solus habitabit: et inter gētes nō reputabitur. Quis dinumerare possit pulueren iacob: et nosse numerū stirpis israhel? Moriatur anima mea morte iustorum: et fiant nouissima mea horū similia. Dixitq; balac ad balaā. Quid est hoc quod agis? Ut maledicerem inimicis meis vocaui te: et tu econtrario benedicis eis? Cui ille respondit. Num aliud possum loqui: nisi quod iusserit dñs? Dixit ergo balac. Veni mecum in alterum locū: unde partem israhel videas: et totum videre nō possis: inde maledicito ei. Cumq; duxisset eum in locum sublimem sup verticem montis phasga: edificauit balaam septem aras: et impositis supra vitulo atq; ariete: dixit ad balac. Sta hic iuxta holocaustum tuū: donec ego obuius pergam. Cui cū dñs occurrisset: posuissetq; verbū in ore eius ait. Reuertere ad balac: et hec loqueris ei. Reuersus inuenit eū stantem iuxta holocaustum suū: et principes moabitaq; cum eo. Ad quē balac. Quid inquit locut? est dominus? At ille assumpta parabola sua ait. Sta balac et ausculta: audi fili sephor. Non est deus quasi homo ut mentiatur: nec ut filius hominis ut mutet. Dixit ergo et nō faciet: locutus est et non implebit? Ad benedicendum adductus sum: benedictionem prohibere non valeo. Non est ydolum in iacob: nec videtur simulacrū in israhel. Dominus deus eius cū eo est: et clangor victorie regis in illo. Deus eduxit illum de egipto: cuius fortitudo similis est rinocerotis. Non est augurium in iacob: nec diuinatio in israhel. Temporibz suis dicetur iacob et israhel quid operat? sit deus. Ecce populus ut leena consurget: et quasi leo erigetur. Non accubabit donec deuoret predam: et occisoz sanguinem bibat. Dixitq; balac ad balaam. Nec maledicas ei nec benedicas. Et ille. Nōne aui dixi tibi: q; quicquid michi deus imperaret hoc facerem? Et ait balac ad eum. Veni et ducam te ad alium locum: si forte placeat deo ut inde maledicas eis. Cūq; duxisset eū super verticem montis phogor qui respicit solitudinē: dixit ei balaā. Edifica michi hic septē aras: et para totidē vitulos: eiusdemq; numeri arietes. Fecit balac ut balaā dixerat: imposuitq; vitulos et arietes p singulas aras. Cum

Cumq; vidisset balaā quod placeret domino ut benediceret israheli: nequaq; abiit ut ante perrexerat ut augurium quereret: sed dirigens contra desertū vultum suū: et eleuans

oculos vidit israhel in tentoriis commorantem per tribus suas: et irruente
in se spiritu dei assumpta parabola ait. Dixit balaam filius beor: dixit homo
cui obturatus est oculus: dixit auditor
sermonū dei qui visionē omnipotentis
intuitus est: qui cadit et sic aperiuntur
oculi eius. Quam pulcra tabernacula
tua iacob et tentoria tua israhel: ut val-
les nemorose · ut horti iuxta fluuios
irrigui: ut tabernacula que fixit dñs:
quasi cedri prope aquas. Fluet aqua
de situla eius: et semen illius erit in aquas
multas. Tolletur prior agag rex eius: et
auferetur regnū illius. Deus eduxit il-
lum de egipto: cuius fortitudo similis
est rinocerotis. Deuorabūt gentes hos-
tes illius: ossaq; eorū confringent: et
perforabunt sagittis. Accubans dormi-
uit ut leo: et quasi leena quā suscitare
nullus audebit. Qui benedixerit tibi
erit ipe benedictus: qui maledixerit in
maledictione reputabit. Iratusq; ba-
lac cōtra balaam: complosis manibs
ait. Ad maledicendum inimicis meis
vocaui te: quibs econtrario tercio bene-
dixisti. Reuertere ad locū tuum. Decre-
ueram quidē magnifice honorare te:
sed dominus priuauit te honore dispo-
sito. Respōdit balaam ad balac. Nonne
nuncijs tuis quos misisti ad me
dixi: si dederit michi balac plenam do-
mum suam argenti et auri: nō potero
preterire sermonem dñi dei mei: ut uel
boni quid uel mali proferam ex corde
meo: sed quicquid dñs dixerit: hoc lo-
quar? Veruntamen pgens ad pplm
meum: dabo consiliū: quid pplus tuus
huic plo faciet extremo tempore. Sum-
pta igit parabola: rursum ait. Dixit
balaam filius beor: dixit homo cuius
obturatus est oculus: dixit auditor
sermonū dei: qui novit doctrinā altissi-
mi: et visiones omnipotentis videt: qui
cadens apertos habet oculos. Videbo
eum sed nō modo: intuebor illum: sed
non prope. Orietur stella ex iacob: et
cōsurget virga de israhel: et percutiet du-
ces moab · vastabitq; omnes filios
seth: et erit idumea possessio eius. Ipse
duras seir cedet inimicis suis: israhel
vero fortiter aget. De iacob erit q̄ do-
minetur: et perdat reliquias ciuitatis.
Cūq; vidisset amalech: assumens pa-
rabolam ait. Principiū gentiū ama-
lech: cuius extrema pdentur. Vidit q̄q;
cineum: et assumpta parabola ait. Ro-
bustum quidem ē habitaculū tuū: sed
si in petra posueris nidum tuū: et fueris
electus de stirpe rām quā diu potens pe-
manere? Attur enim capiet te. Assum-
ptaq; parabola: iterum locut? ē. Heu
quis vivet? ē: quādo ista faciet deus?
Venient in trieribs de ytalia: superabūt
assirios: vastabuntq; hebreos: et ad
extremū et ipi pibunt. Surrexitq; ba-
laam et reuersus ē in locū suū: balac q̄q;
via qua venerat rediit.

Habitabat aūt eo tempore israhel in
Sethim: et fornicatus est pplus cū
filiabs moab: que vocauerūt eos ad
sacrificia sua. At illi comederūt: et ado-
rauerunt deos earum. Initiatusq; est
israhel beelfegor. Et iratus dominus
ait ad moysen. Tolle cūctos principes
populi: et suspende eos contra solem in
patibulis: ut auertatur furor me? ab
israhel. Dixitq; moyses ad iudices israhel.
Occidat unusquisq; proximos suos
qui initiati sunt beelfegor. Et ecce unus
de filijs israhel introiit coram fratri-
bus suis ad scortum madianitem: vi-
dente moyse et omni turba filiorum
israhel: qui flebāt ante fores tabernacli.

Quod cū vidisset finees filiꝰ eleazari filij aaron sacerdotis · surrexit de medio multitudinis: ⁊ arrepto pugione ingressus est post virum israheliten in luxuriam: et perfodit ambos simul virū scilicet et mulierem i locis genitalibꝫ. Cessauitq; plaga a filijs isrl: et occisi sunt viginti quatuor milia hominū. Dixitq; dñs ad moysen. Finees filiꝰ eleazari filij aaron sacerdotis auertit iram meam a filijs israhel: quia zelo mei commotus est contra eos: ut non ipe delerē filios israhel i zelo meo. Quocirca loquere ad eos. Ecce do ei pacem federis mei: ⁊ erit tam ipi q; semini eius pactum sacerdotij sempiternū: quia zelatus est pro deo suo · ⁊ expiauit scelus filiorum israhel. Erat aūt nomen viri israhelite q; occisus ē cū madianitide zambri filiꝰ salu: dux de cognatione et tribu symeonis. Porro mulier madianitis que pcussa interfecta ē vocabatur cozbi: filia sur principis nobilissimi madianitarum. Locutusq; est dominꝰ ad moysen dicens. Hostes vos sentiant madianite ⁊ pcutite eos: qa et ipsi hostiliter egerunt contra vos: et decepere insidijs per ydolum phogor · et cozbi filiam ducis madian sororem suam: que pcussa est in die plage pro sacrilegio phogor. Feu

Postq; noxioꝝ sanguis effusus ē: dixit dñs ad moysen ⁊ eleazar filium aaron sacerdotem. Numerate omnē summam filioꝝ israhel a vigesimo annis et supra p domos et cognationes suas: cunctos qui possunt ad bella procedere. Locuti sunt itaq; moyses et eleazar sacerdos in campestribꝫ moab supr iordanen contra iericho ad eos qui erant a vigesimo annis et supra sicut dñs imperarat: quoꝝ ē iste numerus. Ruben: primogenitꝰ israhel. Hunus filius enoch · a quo familia enochitaꝝ: ⁊ phallu · a quo familia phallutarum: et esrom · a quo familia esromitaꝝ: ⁊ charmi · a quo familia charmitarum. Hee sunt familie de stirpe ruben: quarū numerus inuentus est quadraginta tria milia ⁊ septingenti triginta. Filius phallu eliab: huiꝰ filij namuhel ⁊ dathan et abiron. Isti sūt dathan et abiron · principes vocati q; surrexerunt contra moysen ⁊ aaron in seditione chore · quādo aduersus dñm rebellauerūt: et aperiens ira os suū deuorauit chore morientibꝫ plurimis: quando combussit ignis ducentos quinquaginta viros. Et factū ē grande miraculum: ut chore pereunte filij illiꝰ nō perirent. Filij symeon p cognationes suas · namuhel ab hoc familia namuhelitarū: iamin ab hoc familia iaminitarum: iachin · ab hoc familia iachinitarum: zare · ab hoc familia zareitarum: saul · ab hoc familia saulitarum. Hee sunt familie de stirpe symeon: quarū omnis numerus fuit viginti duo milia ducentoꝝ. Filij gad per cognationes suas: sephon · ab hoc familia sephonitarū: aggi · ab hoc familia aggitaꝝ: suni · ab hoc familia sunitarum: ozni · ab hoc familia oznitarum: her · ab hoc familia heritarum: arod · a quo familia aroditarum: ariel · ab hoc familia arielitarum. Iste sunt familie gad: quarum omnis numerus fuit q̄draginta milia quingentorum. Filij iuda · her ⁊ onan: qui ambo mortui sunt in terra chanaan. Fueruntq; filij iuda p cognationes suas: sela a quo familia selaitarū: phares · a quo familia pharesitarum: zare · a quo familia zareitarū. Porro filijs

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0159
powered by DWork • Heidelberg University Library

phares : esrom·a quo familia esromitarum:⁊ amul·a quo familia amulitarum. Iste sunt familie iuda : quarū omnis numerus fuit septuaginta sex milia quingentorum . Filij ysachar p cognationes suas:thola·a quo familia tholaitarū : phua·a quo familia phuaitarum:iasub·a quo familia iasubitarū : semran·a quo familia semranitarū . Hee sunt cognationes ysachar : quarum numer⁹ fuit sexaginta quatuor milia trecentorū. Filij zabulō per cognationes suas:sared·a quo familia sareditarum:helon·a quo familia helonitarū:ialel·a quo familia ialelitarum. Hee sūt cognationes zabulon:quarum numerus fuit sexaginta milia quingentorum. Filij ioseph per cognationes suas manasse et ephraim. De manasse ort⁹ ē machir:a quo familia machiritarū. Machir genuit galaad:a quo familia galaaditarū. Galaad habuit filios iezer : a quo familia iezeritaꝝ:⁊ elech· a quo familia elechitarum : ⁊ asrihel·a quo familia asrihelitarū:et sechem·a quo familia sechemitarū : et semida·a quo familia semidaitarum:⁊ epher·a quo familia epheritarum. Fuit autem epher pater salphaad:q̄ filios nō habebat sed tantum filias quarū ista sunt nomina: maala·⁊ noa·⁊ egla·et melcha·et thersa. Hee sūt familie manasse : ⁊ numerus earū quinquaginta duo milia septingentorū. Filij aūt ephraim per cognationes suas fuerūt hij. Suthala· a quo familia suthalaitarū:becher·a quo familia becheritarū:thehen·a quo familia thehenitarum. Porro filius suthala fuit heran:a quo familia heranitarum. Hee sunt cognationes filiorū ephraim:quarū numer⁹ fuit triginta duo milia quingentorū. Isti sunt filij ioseph per familias suas. Filij beniamin in cognationibꝫ suis:bale·a quo familia balaitarum:a3bel·a quo familia a3belitaꝝ:achiram·a quo familia achiramitarum:suphan·a quo familia suphamitarū:ophan·a quo familia ophamitaꝝ. Filij bale:herēd et noeman. De herēd familia heredītarū:de noeman familia noemanitarū . Hij sunt filij beniamin p cognationes suas:quorum numerus quadraginta quinq; milia sexcentorum . Filij dan p cognationes suas: suhan·a quo familia suhanitarū. Hee cognationes dan per familias suas. Omnes fuere suhanite:quorū numer⁹ erat sexaginta quatuor milia ꝯcentorū. Filij aser per cognationes suas : iemna·a quo familia iemnaitaꝝ:iessui·a quo familia iessuitarum:brie a quo familia brieitarū . Filij brie habet·a quo familia haberitarum:et melchihel·a quo familia melchihelitarū. Nomen autem filie aser fuit sara . Hee cognationes filiorum aser:et numerus eorū quinquaginta tria milia · quadringentorū. Filij neptalim per cognationes suas:iessihel·a quo familia iessihelitarum:guni·a quo familia gunitarū: iaser·a quo familia iaseritarum : sellem·a quo familia sellemitarum. Hee sunt cognationes filiorum neptalim per familias suas·quorum numerus quadraginta quinq; milia·quadringentorum. Ista est summa filiorū israhel qui recensiti sunt·sexcenta milia·⁊ mille·septingenti triginta. Locutusq; est dominꝰ ad moysen dicens. Istis dividetur terra iuxta numerum vocabulorum in possessiones suas. Pluribꝫ maiorem partem dabis· et paucioribꝫ

nūmorē: singulis sicut nunc recensiti sunt tradetur possessio: ita dumtaxat ut sors terram tribubus diuidat ⁊ familijs. Quicquid sorte contigerit: hoc uel plures accipiāt uel paucores. Hic quoq; est numerus filioꝝ leui p familias suas. Gerson. a quo familia gersonitarū: caath. a quo familia caathitarum: merari. a quo familia merari tarū. Hec sunt familie leui. Familia lobni. familia hebroni. familia mooli. familia musi. familia chori. At uero caath. genuit amram: qui habuit uxorem iochabeth filiam leui. que nata ē ei in egipto. Hec genuit uiro suo amram filios aarō et moysen: ⁊ mariam sororem eoꝝ. De aaron orti sūt nadab et abiu et eleazar et ithamar: quoq; nadab et abiu mortui sunt. cum obtulissent ignem alienū coram dño. Fuerunt q; omnes qui numerati sunt uiginticria milia generis masculini ab uno mense et supra: qui non sunt recensiti inter filios israhel: nec eis cū ceteris data possessio ē. Hic ē numerus filioꝝ israhel. qui descripti sunt a moyse et eleazaro sacerdote i campestribs moab supra iordanem cōtra iherichō: inter quos nullus fuit eorū qui ante numerati sunt a moyse ⁊ aaron in deserto synai. Predixerat enī dominus q omnes morerētur i solitudine. Sullusq; remānsit ex eis: nisi chaleb filius iephone. et iosue filius nun.

XXVII.

Accesserūt autē filie salphaad. filij epher. filij galaad. filij machir. filij manasse. q̄ fuit filius ioseph. quoꝝ sunt nomina. malaa. ⁊ noa. et egla. et melcha. ⁊ thersa: stetereūq; coram moyse et eleazaro sacerdote ⁊ cunctis principibs populi ad ostium tabernaculi federis. atq; dixerunt. Pater noster mortuus est in deserto: nec fuit in seditione q̄ conciata est contra dñm sub chore: sed in peccato suo mortuus est. Hic non habuit mares filios. Cur uocatur nomen illius de familia sua: qa non habet filium? Date nobis possessionem inter cognatos patris nri. Retulitq; moyses causam earū ad iudicium dñi. Qui dixit ad eum. Justam rem postulant filie salphaad. Da eis possessionē inter cognatos patris sui: et ei in hereditatē succedant. Ad filios autem israhel loqueris hec. Homo cū mortuus fuerit absq; filio. ad filiam eius translibit hereditas: si filiam non habuerit: habebit successores fratres suos. Quod si et fratres non fuerint: dabitis hereditatem fratribs patris eius. Si nec patruos habuerit: debitur hereditas his qui ei proximi sūt. Erit q; hoc filijs israhel sanctū lege perpetua: sicut precepit dominus moysi. Dixit quoq; dominus ad moysen. Ascende in montem istū abarim: ⁊ contempla re inde terram quā daturus sum filijs israhel. Cumq; videris eam. ibis et tu ad populum tuū sicut uit frater tuus aaron: quia offendistis me in deserto sin i cōtradictione multitudinis: nec sanctificare me uoluistis coram ea super aquas. Hec sunt aque contradictionis in cades deserti sin. Cui respondit moyses. Prouideat dominus deus spirituum omnis carnis hominem qui sit super multitudinē hanc: et possit egredi ⁊ intrare ante eos. ⁊ educere eos uel introducere: ne sit populus dñi sicut oues absq; pastore. Dixitq; dñs ad eum. Tolle iosue filium nun virum i quo est spiritus dei: ⁊ pone manū tuā super eum. Qui stabit coram eleazaro sacerdote et omni multitudine: et dabis

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0161
powered by DWork • Heidelberg University Library

ri precepta cunctis videntibꝰ ⁊ partem
glorie tue: ut audiat eū omnis synagoga filiorū israhel. Pro hoc si quid
agendū erit eleazar sacerdos cōsulet
dñm. Ad verbū eius egredietur et ingredietur ipse et oēs filij israel cum eo:
et cetera multitudo. Fecit moyses ut
preceperat dñs. Cumq; tulisset iosue
statuit eum coram eleazaro sacerdote
et omni frequentia pplī: et impositis
capiti eius manibꝰ cuncta replicauit
que mandauerat dñs. xxviii

Dixit quoq; dñs ad moysen. Precipe filijs israel: et dices ad eos.
Oblationē meā ⁊ panes ⁊ incensum
odoris suauissimi offerte per tempora
sua. Hec sunt sacrificia que offerre debetis. Agnos anniculos immaculatos duos quotidie in holocaustū sempiternum: unū offeretis mane ⁊ alterū
ad vesperum: decimā partē ephi similequē consperса sit oleo purissimo ⁊ habeat quartā partem hin. Holocaustū
iuge est quod obtulistis in monte synai in odorem suauissimū incensi dñi.
Et libabitis vini quartā partem hin
per agnos singulos in sanctuario domini: altercumq; agnū similiter offeretis ad vesperam iuxta omnē ritū sacrificij matutini ⁊ libamentoꝝ eius oblationem suauissimi odoris dño. Die
autem sabbati offeretis duos agnos
anniculos immaculatos ⁊ duas decimas simile oleo cōsperse in sacrificio:
et liba que ritе funduntur p singula sabbata in holocausto sempiterno. In kalendis aūt id est in mensium exordijs
offeretis holocaustum dño. vitulos de
armento duos. arietē unum. agnos
anniculos septē immaculatos: ⁊ tres
decimas simile oleo consperse in sacrificio per singulos vitulos: et duas
decimas simile oleo cōsperse p singulos arietes: ⁊ decimam decime simile
et oleo in sacrificio p agnos singulos.
Holocaustum suauissimi odoris atq;
incensi est dño. Libamenta autē vini q̄
per singulas fundenda sunt victimas
ista erunt. Media pars hin p singlos
vitulos: tercia pr arietem: quarta per
agnū. Hoc erit holocaustum p omnes
menses: qui sibi anno vertente succedunt. Hirco quoq; offeretur domino
pro peccatis in holocaustū sempiternū
cū libamentis suis. Mense aūt primo
quartadecima die mensis phase dñi
erit: et quintadecima die solemnitas.
Septem diebꝰ vescent azimis: quarū
dies prima venerabilis et sancta erit.
Omne opus seruile nō facietis in ea.
Offeretisq; in incensum holocaustum
dño vitulos de armento duos. arietē
unum agnos anniculos immaculatos septem: ⁊ sacrificia singulorum ex
similа que consperса sit oleo: tres decimas p singulos vitulos ⁊ duas decimas p arietem. et decimā decime per
agnos singulos. id ē p septē agnos:
et hircum p peccato unū ut expietur
pro vobis: preter holocaustum matutinum qđ semp offeretis: ita facietis per
singulos dies septem dierū in fomitē
ignis et in odorem suauissimū dño: q̄
surget de holocausto ⁊ de libationibus
singulorū. Dies quoq; septimus celeberrimus ⁊ sanctus erit vobis. Omne
opus seruile non facietis in eo. Dies
etiam primitiuorum quādo offeretis
nouas fruges domino expletis ebdomadibus: venerabilis et sancta erit.
Omne opus seruile non facietis in ea.
Offeretisq; holocaustum in odorē suauissimum dño. vitulos de armēto duos. arietem unum agnos anniculos

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0162
powered by DWork • Heidelberg University Library

immaculatos septē: atq; in sacrificijs eoꝝ simile oleo conspersę tres decimas per singulos vitulos: ꝙ arietes duas: per agnos decimā decime ꝙ simul sunt agni septem: hircū quoq; qui mactatur ꝙ expiatione: ꝑter holocaustū sempiternū ⁊ libis ei⁹. Immolata offeres omnia cū libationibꝫ suis.

Mensis etiam septimi prima dies venerabilis et sancta erit vobis. Omne opus seruile nō facietis in ea: quia dies clangoris ē et tubarū. Offeresq; holocaustū i odorē suauissimū dño: vitulum de armēto unū ⁊ arietē unum: ⁊ agnos āniculos immaculatos septem: et in sacrificijs eorū simile oleo cōsperse tres decimas ꝙ singulos vitulos: duas decimas ꝙ arietē unam decimā ꝙ agnū qui simul sunt agni septem: ⁊ hircum ꝙ peccato ꝙ offertur in expiationē ꝓpli preter holocaustum kalendarū cū sacrificijs suis: ⁊ holocaustum sempiternū cū libationibꝫ solitis. Iuxta eadem cerimonijs offeres i odorē suauissimum incensum dño. Decima quoq; dies mensis huius septimi erit vobis sancta atq; venerabilis: ⁊ affligetis animas vras. Omne opus seruile non facietis in ea. Offeresq; holocaustum dño in odorem suauissimū: vitulū de armēto unū: arietē unum: agnos āniculos immaculatos septē: et in sacrificijs eorum simile oleo conspersę tres decimas ꝙ singlos vitulos: duas decimas ꝙ arietem: decimā decime per agnos singulos ꝙ sunt simul septem agni: et hircum pro peccato: absq; his q̄ offerꝫ ꝙ delicto solent in expiationē ⁊ in holocaustum sempiternum in sacrificio ⁊ libaminibꝫ eorū. Quintadecima vero die mensis septimi que vobis sācta erit atq; venerabilis: omne opus seruile nō facietis in ea: sed celebrabitis solemnitatē dñō septem diebꝫ. Offeresq; holocaustū in odorem suauissimū dño vitulos de armēto tredecim arietes duos: agnos anniculos immaculatos quatuordecim: et in libamentis eorū: simile oleo cōsperse: tres decimas ꝙ vitulos singulos qui sunt simul vituli tredecim: et duas decimas arieti uno: id ē simul arietibꝫ duobus ⁊ decimam decime agnis singulis ꝙ sunt simul agni quatuordecim: ⁊ hircum ꝙ peccato absq; holocausto sempiterno: ⁊ sacrificio ⁊ libamine eius. In die altero offeres vitulos de armento duodecim: arietes duos: agnos āniculos immaculatos quatuordecim: sacrificiaq; ⁊ libamina singulorꝫ ꝙ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabis: ⁊ hircum pro peccato absq; holocausto sempiterno sacrificio q; eius ⁊ libamine. Die tercio offeres vitulos undecim: arietes duos: agnos anniculos immaculatos quatuordecim: sacrificiaq; ⁊ libamina singulorꝫ per vitulos et arietes ⁊ agnos rite celebrabis: ⁊ hircum pro peccato absq; holocausto sempiterno: sacrificioq; et libamine eius. Die quarto offeres vitulos decem: arietes duos agnos anniculos immaculatos q̄tuordecim: sacrificiaq; et libamina singulorum per vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabis: et hircū ꝙ peccato absq; holocausto sempiterno sacrificioq; eius et libamine. Die quinto offeres vitulos nouem: arietes duos: agnos anniculos immaculatos quatuordecim: sacrificiaq; et libamina singulorꝫ per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis: et hircum pro peccato absq; holocausto sempiterno sacrificioq; eius et

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0163
powered by DWork • Heidelberg University Library

libamine. Die septo offeres vitulos duos arietes duos · agnos anniculos immaculatos quatuordecim: sacrificia eorū & libamina singulorū & vitulos & arietes et agnos rite celebrabis: et hircū pro peccato absq; holocausto sempiterno sacrificioq; eius & libamine. Die octauo quia festa celebrabimus · omne opus seruile non facietis offerentes holocaustum in odorem suauissimū dño vitulū unū arietem unum · agnos anniculos immaculatos septē: sacrificiaq; & libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis · & hircum pro peccato absq; holocausto sempiterno sacrificioq; eius & libamine. Hec offerētis domino in solemnitatibus vestris: preter vota et oblationes spontaneas in holocausto · in sacrificio in libamine et in hostiis pacificis.

Narrauitq; moyses filiis israhel omnia que ei dominus imperarat: & locutus est ad principes tribuū filiorū israhel. Iste est sermo quē precepit dominus. Si quis viroq; votū domino vouerit · aut se constrinxerit iuramento: nō faciet irritum verbū suū: sed oīne qđ promisit implebit. Mulier si quippiā vouerit et se constrinxerit iuramento que ē in domo patris sui · & in etate adhuc puellari: si cognouerit pater votū qđ pollicita ē · & iuramentū quo obligauit animā suā & tacuerit: vota rea erit. Quicquid pollicita est et iurauit · opere oplebit. Sinaūt statim ut audierit cōtradixerit pater: & vota et iuramēta eius irrita erūt: nec obnoxia tenebit sponsioni eo q cōtradixerit pater. Si maritū habuerit et vouerit aliquid & semel de ore eius verbū egrediens · animam ei obligauerit iuramento: quo die audierit vir & nō contradixerit · vota rea erit: reddetq; qcquid promiserat. Sinaūt audiēs statim contradixerit & irritas fecerit pollicitationes ei · verbaq; quibs obstrinxerat animam suā: placabilis erit ei dns. Vidua et repudiata quicquid vouerint reddent. Vxor in domo viri cum se voto constrinxerit & iuramento: si audierit vir & tacuerit nec cōtradixerit sponsioni: reddet qcquid promiserat. Sinautem extimplo cōtradixerit: nō tenebitur promissionis rea quia maritus contradixit: & dns ei propitius erit. Si vouerit et iuramento se astrinxerit ut per ieiunium uel cetera rerum abstinentiam affligat animā suam: in arbitrio viri erit si faciat siue nō faciat. Quod si audiens vir tacuerit et in alterā diē distulerit sententiā: quicquid vouerat atq; promiserat reddet: quia statim ut audiuit tacuit. Sinautem contradixerit postq; reticuit: portabit ipe iniquitatem eius. Iste sunt leges quas cōstituit dominus moysi inter virum et vxorē: inter patrē & filiā q in puellari adhuc etate est: uel que manet in parentis domo.

Locutusq; est dominus ad moysen dicēs. Vlciscere prius filios israhel de madianitis: & sic colligeris ad populum tuum. Statimq; moyses armate inquit ex vobis viros ad pugnam: qui pergant ultionē domini ex pectore de madianitis. Mille viri de singulis tribubus eligantur ex israhel:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0164
powered by DWork • Heidelberg University Library

qui mitant ad bellū. Dederūq; mille-
nos de singulis tribubus id est duode-
cim milia expeditos ad pugnā: quos
misit moyses cū phinees filio eleaza-
ri sacerdotis: vasaq; sancta & tubas ad
clangendū tradidit ei. Cūq; pugnas-
sent cōtra madianitas atq; vicissent.
omnes mares occiderūt & reges eorū
evi et recem. & sur. et ur. et rebe quinq;
principes gentis: balaam quoq; filiū
beor interfecerūt gladio: reperūtq; mu-
lieres eorū et parvulos omniaq; pecō-
ra & cūctam supellectilem. Quicquid
habere potuerant depopulati sunt: cā
urbes q̄z viculos. et castella flamma
consumpsit. Et tulerunt predā et uni-
uersa que reperāt tam ex hominibs q̄z
ex iumentis: & conduxerūt ad moysen
eleazarū sacerdotem & ad omnē mul-
titudinem filiorū israhel. Reliqua aūt
utensilia portauerūt ad castra in cam-
pestribs moab: iuxta iordanen contra
iherycho. Egressi sunt aūt moyses et
eleazar sacerdos & omnes principes
synagoge ī occursum eorum extra ca-
stra. Iratusq; moyses principibs exer-
citus tribunis & centurionibus q̄ vene-
rant de bello ait. Cur feminas reser-
vastis? Nonne iste sunt qui decepērūt
filios israhel ad suggestionē balaam.
et prevaricari fecerūt vos in dño super
peccato phogor unde et plagas est po-
pulus? Ergo cūctas interfitite. Quic-
quid est generis masculini etiā in par-
vulis. & mulieres que noverūt viros ī
coitu jugulate: puellas aūt et omnes
feminas virgines reservate vobis: et
manete extra castra septē diebus. Qui
occiderit hominē. vel occisum tetigerit:
lustrabit die tercio & septimo. Et de o-
mni preda sive vestimentū fuerit sive
vas et aliquid in utensilia ꝑparatū de
raprarū pilis & pilis & ligno expia-
bitur. Eleazar quoq; sacerdos ad vi-
ros exercitus qui pugnaverāt sic locu-
tus est. Hoc ē preceptū legis: qđ man-
davit dns moysi. Aurū & argentum &
es et ferrum & plumbū et stannū et o-
mne quod potest transire ꝑ flammas.
igne purgabitur: quicquid aūt igne
nō potest sustinere. aqua expiationis
sanctificabitur: & lavabis vestimēta
vestra die septimo. & purificati postea
castra intrabitis. Dixit quoq; domi-
nus ad moysen. Tollite summam eo-
rum que capta sunt ab homine usq;
ad pecus tu & eleazar sacerdos. & prin-
cipes vulgi: divideq; ex equo predā
inter eos qui pugnaverunt et egressi
sunt ad bellū et inter omnē reliquam
multitudinē: et separabis partē domi-
no ab hijs qui pugnaverūt & fuerunt
in bello unam animā de quingentis
tam ex hominibs q̄z ex bobus & asinis
et ovibs: & dabis eam eleazaro sacerdo-
ti: quia primitie domini sunt. Ex me-
dia quoq; parte filiorū israhel accipies
quinquagesimū caput hominū & bou
et asinoz & ouiū cunctorūq; animan-
tium: & dabis ea levitis qui excubant
in custodijs tabernaculi dñi. Fecerunt
q̄z moyses et eleazar sicut preceperat
dominus. Fuit autem preda quā exer-
citus reperat. ovium sexcēta septuagīta
quinq; milia: bouū septuaginta duo
milia. asinorū sexaginta milia & mil-
le: animē hominū sexus femineī q̄ nō
cognoverāt viros. triginta duo milia.
Dataq; ē media pars hijs qui in pre-
lio fuerāt. ovium trecenta triginta sex
milia quingente. e quibus in partem
domini supputate sunt oves sexcente
septuaginta quinq;. & de bobus trigin-
ta sex milibz boues septuagīta & duo:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0165
powered by DWork • Heidelberg University Library

de asinis triginta milibꝫ quingentis. asinꝰ sexagintaunus. De animabus hominū sedecim milibꝫ. cessērūt in partem dñi triginta due animē. Tradidit qꝫ moyses numerū primitiarū dñi eleazaro sacerdoti sicut fuerat ei imperatū ex media parte filiorꝫ israhel: quā separauerat his qui in prelio fuerāt. De media vero parte que contigerat reliquę multitudini id est de ouibꝫ trecentis triginta septem milibꝫ quingentis. et de bobus triginta sex milibꝫ. et de asinis triginta milibus quingentis. et de hominibꝫ sedecim milibꝫ tulit moyses quinquagesimū caput: et dedit leuitis qui excubabant in tabernaculo dñi: sicut preceperat dñs. Cumqꝫ accessissent principes exercitus ad moysen et tribuni centurionesqꝫ dixerūt. Nos serui tui recensuimus numerꝫ pugnatorꝫ quos habuimꝰ sub manu nra: et ne vnꝰ quidem defuit. Obhanc causā offerimꝰ in donarijs dñi singuli qđ in preda auri potuimꝰ inuenire periscelides et armillas anulos et dextralia ac murenulas: ut deprecetis pro nobis dñm. Susceperuntqꝫ moyses et eleazar sacerdos omne aurū in diuersis speciebꝫ pondo sedecim milia septingentos quinquaginta siclos: a tribunis et centurionibꝫ. Vnusquisqꝫ enim qđ in preda rapuerat suū erat. Et susceptū intulerunt in tabernaculū testimonij: in monimentū filiorꝫ israhel coram dño. xxxij.

Filij aūt ruben et gad habebant pecora multa: et erat illis iumentis infinita substantia. Cumqꝫ vidissent iazer et galaad aptas animalibus alendis terras: venerunt ad moysen et ad eleazarum sacerdotē et principes multitudinis: atqꝫ dixerūt. Astaroth et dibon et iazer et nemra et ebon et eleale et sabam et nebo et beon terrā quā percussit dñs in conspectu filiorū israhel. regionis vberrime est ad pastū animaliū: et nos serui tui habemus iumenta plurima: precamurqꝫ si inuenimus gratiā coram te. ut des nobis famulis tuis eam in possessionē nec facias nos transire iordanem quibus respondit moyses. Siquid fratres vestri ibunt ad pugnā: et vos hic sedebitis? Cur subuertitis mentes filiorū israhel. ne transire audeant in locum quē eis daturus est dñs? Sonne ita egerunt pres vestri. quādo missi de cadesbarne ad explorandā terrā? Cumqꝫ venissent usqꝫ ad vallem botri lustrata omni regione subuerterūt mentes filiorum israhel ut nō intrarēt fines quos eis dñs dedit: qui iratꝰ iurauit dicēs. Si videbunt homines q̄ ascenderūt ex egipto a viginti ānis et supra terram quā sub iuramento pollicitus sum abraham ysaac et iacob: et noluerūt sequi me preter caleph filiū iephone cenezeum et iosue filiū nun. Isti impleuerunt voluntatem meā. Iratusqꝫ dñs aduersum isrl circunduxit eum per desertum quadraginta ānis: donec consumeretur vniuersa generatio que fecerat malū in cōspectu eiꝰ. Et ecce inquit vos surrexistis p patribus vris incrementa et alumni hominū peccatorū: ut augeretis furorē dñi contra israhel. Quod si noluerītis sequi eum i solitudine plm derelinquet: et vos causa eritis necis omniū. At illi ꝓpe accedentes dixerunt. Caulas ouium fabricabimus et stabula iumentorū. parunlisqꝫ quoqꝫ nris vrbes munitas: nos autem ipi armati et accincti pgemus ad prelium ante filios israhel: donec introducamꝰ eos ad loca sua. Parunli

nostrī et quicquid habere possumus e-
runt in urbibꝫ muratis ꝓpter habita-
torum insidias. Non reuertemur ī do-
mos nr̄as usqꝫ dum possideant filij
israhel hereditatē suam: nec quicqꝫ que-
rimus trans iordanen· quia iam habe-
mus possessionem nr̄am in orientali
eius plaga. Quibꝫ moyses ait. Si fa-
citis quod promittitis expediti pergi-
te cor̄ dn̄o ad pugnā· et oīs vir bel-
lator armat⁹ iordanen transeat· donec
subuertat dominus inimicos suos·
et subiciatur ei oīs terra: tunc reitis
inculpabiles apud deum et apud isra-
hel: et obtinebitis regiones quas vul-
tis cor̄ dn̄o. Si autē qđ dicitis nō fe-
ceritis: nulli dubium ē quin peccetis in
deū: et sciote quoniā peccatū vr̄m appre-
hendet vos. Edificate ergo vrbes par-
vulis vestris et caulas et stabula qui-
bus ac iumentis: et qđ pollicīi estis
implete. Dixerunt ꝙ filij gad et ruben
ad moysen. Serui tui sum⁹. Faciem⁹
qđ iubet dn̄s noster. Parvulos vr̄os
et mulieres et pecora ac iumenta relin-
quemus in urbibꝫ galaad: nos aut̄
famuli tui oīes expediti ꝓgredim⁹ ad
bellum sicut tu dn̄e loqueris. Precepit
ergo moyses eleazaro sacerdoti et io-
sue filio nun et principibus familiar
tribus israhel: et dixit ad eos. Si trans-
ierint filij gad et filij ruben vobiscum
iordanen oīes armati ad bellū cor̄
domino· et vobis fuerit terra subiecta:
date eis galaad in possessionē. Si au-
tem noluerint transire vobiscum ī ter-
ram chanaan: inter vos habitandi ac-
cipiant loca. Respōderuntꝫ filij gad·
et filij ruben. Sicut locutus est dn̄s ser-
uis suis ita faciemus. Ipi armati per-
gemus cor̄ dn̄o ī terram chanaan: et
possessionē iā sortite nos cōtinebit
trans iordanen. Dedit itaqꝫ moyses
filijs gad et ruben et dimidie tribui
manasse filij ioseph regnū seon regis
amorrei et regnū og regis basan: et ter-
ram eorū cum urbibus suis per circu-
itum. Igit̄ extruxerunt filij gad dibon
et aththaroth et aroer et roth et sophan
et iazer iectaa et bethnemra et betharan
urbes munitas: et caulas pecoribus
suis. Filij vero ruben edificauerūt esse-
bon et eleale et cariathaim et nabo et ba-
almeon vertis nominibus: sabama q̄: im-
ponentes vocabula urbibꝫ quas
extruxerāt. Porro filij machir filij ma-
nasse pregressi sunt in galaad: et vastaue-
runt eam interfecto amorreo habitato-
re eius. Dedit ergo moyses terrā ga-
laad machir filio manasse: qui habi-
tauit in ea. Iair autem filius manasse
abiit et occupauit vicos eius: quos
appellauit auothiair id ē villas iair.
Nobe quoqꝫ profectus et apprehendit
canath cum vicinis suis: vocauitqꝫ
eam ex nomine suo nobe.

Hec sunt mansiones filiorū israhel qui egressi sunt de egipto per
turmas suas ī manu moysi et aaron:
quas descripsit moyses iuxta castro-
rum loca que dn̄i iussione mutabant. Pro-
fecti igitur de ramesse mense primo
quintadecima die mensis primi: fece-
runt altera die phase filij israhel ī ma-
nu excelsa videntibus cunctis egiptijs: et
sepelientibus primogenitos quos per-
cusserat dominus. Nam et in dīs eo-
rum exercuerat ultionem. Castrametā-
ti sunt in soccoth: de soccoth venerunt
in etham que est in extremis finibus
solitudinis. Inde egressi venerunt con-
tra phiairoth que respicit beelsephon:
et castrametati sunt ante magdalum.
Profectiqꝫ de phiairoth transierūt per

mediū mare ī solitudinē: et ambulantes tribus diebꝫ p deserti etiam castrametati sunt ī mara. Profectiq; de mara venerunt in helim vbi erant duodecim fontes aquarꝫ ⁊ palme septuaginta: ibiq; castrametati sunt. Sed ⁊ inde egressi: fixerūt tētoria sup mare rubrū. Profectiq; de mari rubro castrametati sunt in deserto synai: vnde egressi venerunt in dephca. Profectiq; de dephca castrametati sunt in halus egressiq; de halus · raphidim fixere tentoria · vbi populo defuit aqua ad bibendū. Profectiq; de raphidim: castrametati sunt in deserto synai. Sed et de solitudine synai egressi · venerūt ad sepulcra cōcupiscentie: profectiq; de sepulcris concupiscentie castrametati sunt ī asseroth: et de asseroth venerūt in rethma. Profectiq; de rethma castrametati sunt in remonphares: vnde egressi venerūt ī lebna. De lebna castrametati sunt ī relsa: egressiq; de relsa venerunt ī reelatha. Vnde profecti castrametati sunt in monte sepher: egressi de monte sepher venerunt in arada. Inde profecti ceres castrametati sunt ī maceloth: profectiq; de maceloth: venerunt in taath. De taath castrametati sūt in thare: vnde egressi fixere tentoria ī mercha ⁊ de mercha castrametati sunt in elmona: profectiq; de elmona venerūt ī moseroth. Et de moseroth castrametati sunt in banechaan: profectiq; de banechaan venerunt in montem gadgad. Vnde profecti castrametati sūt ī iethebatha: et de iethebatha venerūt in ebrona. Egressiq; de ebrona castrametati sunt in asiongaber: inde profecti venerunt in desertum syn. Hec est cades. Egressiq; de cades castrametati sūt ī mōte or: in extremis finibꝫ ire edom. Ascenditq; aaron sacerdos in mōtem or iubente domino: ⁊ ibi mortuus est anno quadragesimo egressionis filiorū israhel ex egipto mense quinto p̄mo die mensis cū esset annorū centumviginti trium. Audiuitq; chananeus rex arad · q̄ habitabat ad meridiem: ī terrā chanaan venisse filios isrl'. Et profecti de monte or castrametati sūt in salmona: vnde egressi venerunt in phinon. Profectiq; de phinon castrametati sunt in oboth: ⁊ de oboth venerūt ī ieabarim q̄ ē ī finibꝫ moabitarꝫ. Profectiq; de ieabarim fixere tentoria in dibongad: vnde egressi castrametati sunt in elmon deblathaim. Egressiq; de elmon deblathaim venerunt ad montes abarim contra nabo: profectiq; de montibus abarim transierūt ad campestria moab sup iordanen contra iericho. Ibiq; castrametati sūt de bethsimon usq; ad bellathim in planorib loris moabitarum: vbi locutus ē dominꝰ ad moysen. Precipe filijs israhel: ⁊ dic ad eos. Quando transieritis iordanen intrantes terram chanaan · dispdite cūctos habitatores terre illius: cōfringite titulos ⁊ statuas comminuite atq; oīa excelsa vastate: mundantes terram et habitantes in ea. Ego enim dedi vobis illam in possessionem: quā dīuidetis vobis sorte. Pluribus dabitis latiorem: ⁊ pauciorib angustiorem. Singulis ut sors cecderit: ita tribuetur hereditas. Per tribus ⁊ familias possessio diuidetur. Si autem nolueritis interficere habitatores terre: qui remanserint · erunt vobis quasi claui in oculis et lancee in lateribꝫ et aduersabuntur vobis in terram habitationis vestre: et quicquid illis cogitaueram facere vobis faciā. PERUM

Locutusq; ē dominus ad moysen dicens. Precipe filijs israhel: et dices ad eos. Cum ingressi fuerius terram chanaan: ⁊ in possessionē vobis sorte cesserit: hijs finibus terminabit. Pars meridiana incipiet a solitudine syn que est iuxta edom: et habebit terminos contra orientē mare salsissimum: qui circuibunt australē plagā per ascensum scorpionis: ita ut transeant in senna ⁊ perueniant ad meridiē usq; ad cadesbarne: unde egredient confinia ad villam nomine adar et tendent usq; asemona. Ibiq; q̄ gyrum terminus ab asemona usq; ad torrentē egypti: ⁊ magnū maris litore finietur. Plaga autē occidentalis a mari magno incipiet: ⁊ ipso fine claudē. Porro ad septentrionalē plagam a mari magno terminī incipient pertinentes usq; ad montem altissimū: a quo venient in emath usq; ad terminos sedada: ibuntq; confinia usq; ad ebrona et villam henan. Hij erunt terminī in parte aquilonis. Inde metabuntur fines contra orientalem plagā de villa henan usq; sephama: ⁊ de sephama descendent terminī i reblatha cōtra fontē daphnim. Inde pertinent contra orientem ad mare aenereth ⁊ tendēt usq; iordanem: ⁊ ad ultimū salissimo claudentur mari. Hanc habebitis terram per fines suos in circuitu. Precepitq; moyses filijs israhel dicens. Hec erit terra quā possidebitis sorte: ⁊ quā iussit dominus dari nouem tribubs ⁊ dimidie tribui. Tribus enī filiorū ruben p̄ familias suas et tribus filiorū gad iuxta cognationū numerum: media quoq; tribus manasse id est due semis tribus acceperunt partem suam trans iordanem cōtra iericho ad orientalē plagā.

Et ait dñs ad moysen. Hec sūt nomina virorū qui terram dividant vobis. Eleazar sacerdos ⁊ iosue filius nun: et singuli principes de tribubs singlis quorū infra sunt vocabula. De tribu iuda: caleph filius iephone. De tribu symeon: samuhel filius amiud. De tribu beniamin: helidad filius chaselon. De tribu filiorū dan: bocci filius iogli. Filiorū ioseph de tribu manasse: hanniihel filius ephot. De tribu ephraim: camuhel filius septhan. De tribu zabulon: helisaphan filius pharnach. De tribu ysachar: duxi phaltihel filius ozan. De tribu aser: ahiud filius salomi. De tribu neptalim: phedahel filius amiud. Hij sūt quibus precepterat dñs ut dividerēt filijs israhel terrā chanaan.

Nec quoq; locutus ē dñs ad moysen i campestribs moab supra iordanem contra iericho. Precipe filijs israhel ut dent leuitis de possessionibus suis urbes ad habitandū et suburbana eaq; p circuitū: ut ipsi in oppidis maneant: ⁊ suburbana sint pecoribs ac iumentis: que a muris ciuitatum foris circuitus p circuitum mille passuum spacio tendentur. Contra orientem duo milia erunt cubitī: ⁊ contra meridiem similiter erūt duo milia. Ad mare quoq; qđ respicit occidentē eadem mensura erit: ⁊ septentrionalis plaga equali termino finietur. Erunt q; urbes in medio: ⁊ foris suburbana. De ipsis aūt oppidis q̄ leuitis dabitis sex erunt in fugitiuorū auxilia separata: ut fugiat ad ea qui fuderit sanguinem: et exceptis hijs alia quadraginta duo oppida: id ē simul quadraginta octo cum suburbanis suis. Ipseq; urbes que dabuntur de possessionibs filiorū israhel: ab hijs q̄ plus habent

plures auferent: ꝛ ꝙ minus pauciores. Singuli iuxta mensurã hereditatis sue dabunt oppida leuitis. Ait dñs ad moysen. Loquere filijs israhel: ꝛ dices ad eos. Quando transgressi fueritis iordanen in terrã chanaan: decernite ꝙ urbes esse debeãt ꝑ presidia fugitiuoꝝ: qui nolentes sanguinem fuderint: in quibus cũ fuerit profugus: cognatus occisi eum occidere nõ poterit: donec stet in conspectu multitudinis: ꝛ causa illi⁹ iudicetur. De ipsis autẽ urbibus que ad fugitiuorũ subsidia separanẽ tres erunt trans iordanen ꝛ tres in terra chanaan: tã filijs israhel ꝙ aduenis atq; peregrinis: ut confugiat ad eas: qui nolens sãguinẽ fuderit. Si quis ferro percusserit ꝛ mortuus fuerit ꝙ percussus est: reus erit homicidij: ꝛ ipe morietur. Si lapidem iecerit ꝛ ictus occubuerit: similiter puniet. Si ligno percussus interierit: percussoris sanguine vindicabitur. Propinquus occisi homicidam interficiet: statim ut apprehenderit eum percutiet. Si per odium quis hominẽ impulerit uel iecerit quippiã in eum per insidias: aut cũ esset inimicus manu percusserit ꝛ ille mortuus fuerit: percussor homicidij reus erit. Cognatus occisi statim ut inuenerit eũ iugulabit. Quod si forte sine odio et absq; inimicicijs quicq; horũ fecerit: ꝛ hoc audiente populo fuerit comprobatũ: atq; inter percussorem et propinquũ sãguinis questio uentilata: liberabit innocens de ultoris manu: ꝛ reducetur ꝙ sententiã in urbem ad quã cõfugerat: manebit q; ibi donec sacerdos magnus ꝙ oleo sancto unct⁹ est moriat. Si interfector extra fines urbiũ que exulibus deputate sunt fuerit inuentus et percussus ab eo qui ultor est sanguinis: absq; noxa erit qui eum occiderit. Debuerat enim profugus usq; ad mortem pontificis in urbe residere. Postq; aũt ille obierit: homicida reuertetur in terrã suã. Hec sempiterna erunt ꝛ legitima: ĩ cunctis habitationibꝫ vrĩs. Homicida sub testibus punietur. Ad uni⁹ testimoniũ nullus cõdemnabitur. Nõ accipietis precium ab eo qui reus ẽ sanguinis: statim ꝛ ipe morietur. Exules ꝛ profugi ante mortem pontificis nullomodo in urbes suas reuerti poterunt ne polluatis terram habitationis vre ꝙ infonium cruore maculat: nec aliter expiari potest nisi per eius sanguinem: qui alterius sanguinẽ fuderit: ita emundabitur vra possessio me ꝛmorãte vobiscum. Ego enim sum dom⁹: qui habito inter filios israhel.

Accesserunt aũt ꝛ principes familiarũ galaad filij machir filij manasse de stirpe filioꝝ ioseph: locuti sunt moysi corã principibus israhel atq; dixerunt. Tibi dño nostro ꝓcepit dominus ut terrã sorte diuideres filijs israhel: et ut filiabꝫ salphaad fratris nostri dares possessionẽ debitã patri: quas si alterius tribus homines uxores acceperint sequetur possessio sua et trãllata ad aliã tribũ de nra hereditate minuetur: atq; ita fiet ut cũ nubile⁹ id est quinquagesimus ãnus remissionis aduenerit confundatur sortium distributio ꝛ alioꝝ possessio ad alios transeat. Respõdit moyses filijs isrl: et domino precipiente ait. Recte tribꝫ filiorũ ioseph locuta est: ꝛ hec lex super filiabꝫ salphaad a dño promulgata est. Nubant quibus volunt tantũ ut sue tribus hominibꝫ: ne cõmisceatur possessio filiorum isrl de tribu in tribũ. Omnes enim uiri ducent uxores de tribu

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0170
powered by DWork • Heidelberg University Library

et cognatione sua-et cunctę femine de eadem tribu maritos accipient:ut hereditas permaneat in familijs nec sibi misceantur tribus:sed ita manēt ut a domino separate sunt. Fecerūtq; filie salphaad ut sibi fuerat imperatū-et nupserūt malaa et thersa et egla et melcha et noa filijs patrui sui de familia manasse q̄ fuit filius ioseph:et possessio q̄ illis fuerat attributa mānsit in tribu et familia pris earū. Hec sunt mādata atq; iudicia q̄ mādauit dñs p manū moysi ad filios isrl in campestribus moab supra iordanem ꝯra iherichō.

Incipit liber deuteronomii qui Deutronomium ꝓnotatur Capl̄m .i.

Hec sūt verba q̄ locutus ē moyses ad omnem isrl trans iordanem in solitudine campestri-cōtra mare rubrum:inter pharan et thophel et laban et aseroth. Vbi auri est plurimū-undecim diebs de oreb:p viā montis seir usq; cadesbarne. Quadragesimo anno undecimo mense prima die mensis locutus est moyses ad filios isrl oīa que preceperat illi dñs-ut diceret eis:postq; percussit seon regem amorreorū-qui habitauit ī esebon:et og regem basan qui mansit in aseroth et in edrai trās iordanem in terra moab. Cepitq; moyses ēplanare legē et dicere. Dominus deus noster locutus est ad nos ī oreb dicens. Sufficit vobis q̄ in hoc monte mansistis. Reuertimini et venite ad montem amorreoꝝ et ad cetera que ei proxima sunt campestria atq; montana et humiliora loca contra meridiē et iuxta litus maris:terram chananeorū et libani usq; ad flumen magnū eufratem. Ecce inquit tradidi vobis. Ingredimini et possidete eā:sup qua iurauit dñs patribs vīs abraham ysaac et iacob:ut daret illam eis et semini eorum post eos. Dixiq; vobis illo in tempore. Non possum solus sustinere vos quia dñs deꝰ noster multiplicauit vos:et ecce hodie sicut stelle celi plurimi. Dominus deus patrū vōꝝ addat ad hunc numerꝝ multa milia: et benedicat vobis sicut locutus ē. Nō valeo solus negocia vestra sustinere et pondus et turgia. Date ex vobis viros sapientes et gnaros quorꝝ cōuersatio sit probata in tribubs vīs:ut ponam eos vobis principes. Tunc respondistis michi. Bona res est quā vis facere. Tuliq; de tribubus vīs viros sapientes et nobiles et cōstitui eos principes tribunos et centuriones et quinquagenarios ac decanos qui docerēt vos singula:precepiq; eis dicens. Audite illos:et quod iustū ē iudicate. Siue ciuis sit ille siue peregrinus:nulla erit distantia ꝓsonarū. Ita paruū audietis ut magnū:nec accipietis cuiusq; ꝓsonam:quia dei iudiciū ē. Quod si difficile vobis visum aliquid fuerit referte ad me:et ego audiā. Precepiq; omnia que facere deberetis. Profectiq; de oreb transiuimus p heremū terribilem et maximam solitudinē quā vidistis per viam montis amorrei:sicut preceperat dñs deꝰ noster nobis. Cūq; venissemus in cadesbarne dixi vobis. Venistis ad montē amorrei:quē dñs deus noster daturus ē vobis. Vide terram quā dominus deus tuus dabit tibi. Ascende et posside eā:sicut locutꝰ ē dñs deus noster pribus tuis. Noli timere:nec quicq; pauceas. Et accessistis ad me oēs atq; dixistis. Mittamus

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0171
powered by DWork • Heidelberg University Library

viros q̃ cõsiderent terrã: et renunciẽt
per quod iter debeamus ascendere: et
ad quas ꝓgere ciuitates. Cũq; michi
sermo placuisset: misi ex vobis duode-
cim viros singulos de tribubus suis.
Qui cum pretxissent et ascendissent in
montana: venerũt usq; ad vallem bo-
tri: et considerata terra: sumentes de
fructibus eius ut ostenderẽt uberta tem
attulerũt ad nos: atq; dixerũt. Bona
est terra quã dñs deus noster daturus
est nobis. Et noluistis ascendere: sed
increduli ad ẽmonem dei nostri mur-
murastis in tabernaculis vestris: atq;
dixistis. Odit nos dñs: et ideirco edu-
xit nos de terra egipti ut traderet nos
in manu amorrei atq; deleret. Quo a-
scendemus? Nuncij terruerunt cor nos-
trum dicentes. Maxima multitudo
est: et nobis statura procerior. Urbes
magne et ad celũ usq; munite. Filios
enachim vidimus ibi. Et dixi vobis
nolite metuere: nec timeatis eos. Do-
minus deus qui ductor ẽ noster: pro
vobis ipe pugnabit: sicut fecit in egi-
pto cunctis videntibus: et ĩ solitudine
ipi vidistis. Portauit te dñs de⁹ tuus
ut solet homo gestare parulũ filium
suũ in omni via ꝙ quã ambulastis: do-
nec veniretis ad locũ istum. Et nec sic
quidem credidistis domino deo vestro
qui precessit vos in via et metatus est
locum in quo tentoria figere deberetis:
nocte ostendens vobis iter ꝙ ignem: et
die per columnã nubis. Cũq; audisset
dñs vocem sermonũ vorũ: iratus iu-
rauit et ait. Non videbit quispiã de
hominibꝫ generationis hui⁹ pessime
terram bonã quã sub iuramento polli-
citus sũ pribus vestris: preter caleph
filiũ iephone. Ipe enim videbit eam:
et ipi dabo terrã quã calcauit et filijs
eius: quia secut⁹ est dñm. Nec mirãdꝫ
indignatio ĩ ꝑsm: cum michi quoq;
iratus deus ꝓter vos dixerit. Nec tu
ingredieris illuc: sed iosue filius nun
minister tu⁹ ipe intrabit ꝓ te. Hunc ex
hortare et robora: et ipe sorte terrã diui-
det isrli. Paruuli vestri de quibꝫ dixi-
stis q̃ captiui ducerentur et filij qui hꝰ
die boni ac mali ignorant distantiã
ipsi ingredientur: et ipis dabo terram
et possidebũt eam: vos aũt reuertimi-
ni et abite ĩ solitudinẽ ꝙ viam maris
rubri. Et respondistis michi. Pecca-
uimus dño. Ascendemus et pugnabi-
mus: sicut precepit dñs deus noster.
Cũq; instructi armis ꝓgeretis ĩ mon-
tem: ait michi dñs. Dic ad eos. Noli-
te ascendere neq; pugnetis. Nõ enim sũ
vobiscum: ne cadatis coram inimicis
vestris. Locut⁹ sum et nõ audistis: sed
aduersantes imperio dñi et tumentes
superbia ascendistis in montẽ. Itaq;
egressus amorreus q̃ habitabat ĩ mon-
tibus et obuiam veniens ꝑsecutus est
vos sicut solent apes persequi: et reci-
dit de seir usq; horma. Cunq; reuersi
ploraretis cora dño nõ audiuit vos:
nec voci vre voluit acquiescere. Sedi-
stis ergo ĩ cadelbarne multo tẽpore.

Profectiq; inde venimus in solitu-
dinem q̃ ducit ad mare rubrũ
sicut michi dixerat dominus: et circui-
uimus montem seir longo tempore.
Dixitq; dñs ad me. Sufficit vobis
circuire montem istũ: ite contra aqui-
lonem: et populo precipe dicens. Trans-
ibitis per terminos fratrum vestrorũ
filiorꝫ esau qui habitant in seir: et time-
bunt vos. Videte ergo diligenter ne
moueamini contra eos. Neq; enim
dabo vobis de terra eorũ quantum
potest vnꝰ pedis calcare vestigium:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0172
powered by DWork • Heidelberg University Library

quia in possessionē esau dedi montē
seir. Cibos emetis ab eis pecunia: et
comedetis: aquā emptam haurietis
et bibetis. Dñs deus tuꝰ benedixit tibi
in omni opere manuum tuarꝫ. Nouit
iter tuum: quomodo transieris solitu-
dinem hanc magnā p quadraginta
annos: habitans tecū dñs deus tuus:
et nichil tibi defuit. Cūqꝫ transissemus
fratres nros filios esau qui habitabāt
in seir per viam campestrem de elath
et de asiongaber: venimus ad iter qđ
ducit in desertū moab. Dixitqꝫ domi-
nus ad me. Non pugnes cōtra moa-
bitas: nec ineas aduersus eos preliū.
Non enī dabo tibi quicqꝫ de terra eorū:
quia filijs loth tradidi ar in possessio-
nem. Emim primi fuerūt habitatores
eius: pls magnus ⁊ validus et tam
excelsus ut de enachim stirpe quasi gi-
gantes crederent: et essent similes fili-
orū enachim. Denīqꝫ moabite appel-
lant eos emim. In seir aūt prius ha-
bitauerunt horim: quibꝫ expulsis atqꝫ
deletis habitauerunt filij esau sicut fe-
cit israhel in terra possessionis sue quā
dedit illi dominꝰ. Surgentes ergo ut
transiremus torrentē zareth: venimus
ad eum. Tempus aūt quo ambulaui-
mus de cadesbarne usqꝫ ad transitum
zareth triginta et octo ānorū fuit: do-
nec consumeretur oīs congregatio
hominū bellatorū de castris sicut iura-
uerat dominus: cuius manus fuit ad-
uersus eos ut interirent de castrorū me-
dio. Postqꝫ aūt omnes cecidērūt pu-
gnatores: locutus ē dñs ad me dicēs.
Tu transibis hodie terminos moab
urbem nomine ar: ⁊ accedes ī vicinia
filiorū ämon. Caue ne pugnes ctra
eos: nec mouearis ad prelīū. Nō enī
dabo tibi de terra filiorū ämon: quia
filijs loth dedi eā in possessionē. Terra
gigantum reputata est: ⁊ in ipa olim
habitauerūt gigantes: quos ammo-
nite vocant zomzommim populus ma-
gnus et multus et procere longitudi-
nis sicut enachim quos deleuit dñs a
facie eorum: et fecit illos habitare pro
eis: sicut fecerat filijs esau q̄ habitant
in seir delens horreos: et terram eorū
illis tradens: quā possident usqꝫ in
presens. Eueos quoqꝫ q̄ habitabant ī
aserim usqꝫ gazam capadoces expu-
lerunt eos: qui egressi de capadocia de-
leuerunt eos: ⁊ habitauerunt pro illis.
Surgite et transite torrentem arnon.
Ecce tradidi ī manu tua seon regem
esebon amorreū et terram eius: incipe
possidere: et committe aduersus eum
prelium. Hodie incipiā mittere terro-
rem atqꝫ formidinē tuā in pplos q̄ ha-
bitant sub oīi celo: ut audito nomi-
ne tuo paueant: ⁊ in morem parturien-
tium contremiscant: ⁊ dolore teneant.
Misi ergo nuncios de solitudine ca-
demoth ad seon regem esebon verbis pa-
cificis dicens. Transibimus p terram
tuam: publica gradiemur via. Non
declinabimus neqꝫ ad dextram neqꝫ
ad sinistram: alimenta precio vende
nobis ut vescamur: aquā pecunia tri-
bue et sic bibemus. Tantū ē ut nobis
concedas transitum: sicut fecerūt filij
esau qui habitant in seir: et moabite
qui habitant in ar: donec veniamus
ad iordanem: et transeamꝰ ad terram
quā dominus deus noster daturus
est nobis. Noluitqꝫ seon rex esebon
dare nobis transitum quia induraue-
rat dominus deus tuus spiritū eius:
et obfirmauerat cor illius ut ita trade-
retur in manus tuas: sicut nūc vides.
Dixitqꝫ dominꝰ ad me. Ecce cepi tibi

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0173
powered by DWork • Heidelberg University Library

tradere seon·et terrā ei⁹:incipe possidere eam. Egressusq; est seon obuiā nobis cū omni pplo suo ad prelīū in iassa:⁊ tradidit eum dñs deus noster nobis: percussimusq; eum cū filijs suis et oī pplo suo:cūctasq; urbes in tempore illo cepimus interfectis habitatoribz earū viris ac mulieribus et paruulis. Non reliquimus in eis quicq; absq; iumentis que ī partem venere pdantiū: et spolijs urbium quas cepimus ab aroer q̄ est sup ripam torrētis arnon oppido·quod in valle situm est usq; galaad. Nō fuit vicus et ciuitas que nostras effugeret manꝰ. Oēs tradidit dñs deꝰ noster nobis:absq; terra filioꝝ ām̄on ad quā nō accessimus ⁊ cūctis q̄ adiacent torrēti ieboc:⁊ urbibus mōtanis vniūsq; locis a q̄bus nos prohibuit dñs deꝰ noster. Iiii

Itaq; conuersi ascendimꝰ per iter basan. Egressusq; est og rex basan in occursum nobis in populo suo ad bellandum in edrai:dixitq; dñs ad me. Ne timeas eum:quia in manu tua tradītus est cū oī pplo ac terra sua·facies q; ei sicut fecisti seon regi amorreoꝝ·q̄ habitauit in esebon. Tradidit ergo dominus deꝰ noster ī manibus nostris etiam og regem basan et vniuersum pplm eius:percussimusq; eos usq; ad internitionem:vastantes cunctas ciuitates illius uno tempore. Non fuit oppidum q̄ nos effugeret. Sexaginta urbes:omnē regionē argob regni og in basan. Cuncte urbes erant munite muris altissimis portisq; et vectibus:absq; oppidis innumeris q̄ non habebant muros. Et deleuimus eos sicut feceramꝰ seon regi esebon dispergentes omnē ciuitatem virosq; ac mulieres et paruulos:iumenta autem et spolia urbium diripuimus. Tulimꝰ q; illo in tempore terrā de manu duoꝝ regum amorreoꝝ qui erant trans iordanen a torrente arnon usq; ad montem hermon quē sydonij sarion vocāt et amorrei sanir:oēs ciuitates que sūt in planicie·et vniuersam terram galaad ⁊ basan usq; ad selcha·⁊ edrai ciuitates regni og ī basan. Solus quippe og rex basan restiterat de stirpe gigantum. Monstratur lectus eius ferreus qui est ī rabath filiorum ammon:nouē cubitos habens longitudinis:⁊ q̄tuoꝝ latitudinis ad mensuram cubiti virilis manus. Terrāq; possedimus tempore illo ab aroer q̄ est sup ripā torrentis arnon:usq; ad mediam partem montis galaad. Et ciuitates illiꝰ dedi ruben et gad: reliq; autem partem galaad et omnē basan regni og tradidi medie tribui manasse omnē regionem argob. Cuncta basan vocatur terra gigantū. Iair filiꝰ manasse possedit omnē regionem argob usq; ad finiꝰ gessuri ⁊ machati. Vocauitq; eā nomine suo basan auothiair id est villas iair:usq; ī presentem diem. Machir quoq; dedi galaad:et tribubus ruben et gad dedi de terra galaad usq; ad torrētem arnon medium torrentis et finium usq; ad torrentem ieboc qui est terminus filiorum ām̄on:et planitiem solitudinis atq; iordanen ⁊ finiꝰ renereth usq; ad mare deserti q̄ est salsissimū ad radices montis phasga cōtra orientē. Precepiq; vobis ī tempore illo dicēs. Dominus deꝰ vester dat vobis terrā hanc in hereditatem:expedimini p̄edite fratres vestros filios israhel omnes viri robusti absq; uxoribus ⁊ paruulis atq; iumentis. Nō enim q̄ plura

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0174
powered by DWork • Heidelberg University Library

habeatis pecora et in urbibz remanere debebunt quas tradidi vobis: donec requiem tribuat dominus fratribz vestris sicut vobis tribuit: et possideant etiam ipi terram quā daturus est eis trans iordanem: nunc reuertetur unusquisq; in possessionē suā quā dedi vobis. Iosue quoq; in tempore illo pcepi dicens. Oculi tui viderūt que fecit dñs deus noster duobz hijs regibus: sic faciet omnibus regnis ad q̄ transiturus es. Ne timeas eos. Dominꝰ enī deus vester pugnabit p vobis. Precatus q; sum dñm in tempore illo dicēs. Domine deꝰ tu cepisti ostendere seruo tuo magnitudinē tuā manūq; fortissimā. Neq; enim ē alius deus uel in celo uel in terra qui possit facere opera tua: et comparari fortitudini tue. Transibo igitur et videbo terram hanc optimā trans iordanem: et mōtem istū egregiū et libanū. Iratusq; est dñs mihi propter vos nec exaudiuit me. Sed dixit mihi. Sufficiat tibi: nequaq̄ ultra loquaris de hac re ad me. Ascende cacumen phasge: et oculos tuos circūfer ad occidentem et ad aquilonē austrū q; et orientem et aspice. Nec enī transibis iordanem istum. Precipe iosue et corrobora eum atq; cōforta: quia ipe precedet populū istū: et diuidet eis terram quā visurus es. Nāsimulq; in valle contra phanum phgor.

Et nunc israhel audi precepta et iudicia q̄ ego doceo te ut facies ea viuas: et ingrediens possideas terrā quā dominus deus patrū vestrorū daturus est vobis. Non adderis ad verbum quod vobis loquor: nec auferetis ex eo. Custodite mandata domini dei vestri que ego pcipio vobis. Oculi vestri viderunt omnia que fecit dominꝰ contra beelphegor: quomodo cōtriuerit omnes cultores tuos de medio vestri. Vos aūt qui adhesistis dño deo vō viuitis uniuersi: usq; in presentem diē. Scitis q; docuerim vos precepta atq; iusticias sicut mandauit mihi dominus deus meus: ut facietis ea in terra quā possessuri estis: et obseruabitis et implebitis opere. Hec est enim vestra sapientia et intellectus coram pplis: ut audientes uniuersa precepta hec dicāt. Ecce pplus sapiens et intelligens gens magna. Nec est alia natio tā grādis que habeat deos appropinquantes sibi: sicut deus noster adest cūctis obsecrationibz nris. Que est enim alia gens sic inclita ut habeat cerimonias iustasq; iudicia: et uniuersam legē quā ego ponam hodie ante oculos vros? Custodi igitur temetipm et animam tuam sollicite. Ne obliuiscaris verborum que viderūt oculi tui: et ne excidāt de corde tuo cūctis diebz vite tue. Docebis ea filios ac nepotes tuos: diem in quo steristi coram dño deo tuo in oreb: quando dñs locutus est mihi dicens. Congrega ad me pplm ut audiāt sermones meos: et discāt timere me omni tempore quo viuūt in terra: doceantq; filios suos. Et accessistis ad radices montis qui ardebat usq; ad celum: erātq; in eo tenebre et nubes et caligo. Locutusq; ē dominꝰ ad vos de medio ignis. Vocem verborū eius audistis: et formam penitus non vidistis. Et ostendit nobis pactum suum quod precepit ut faceretis: et decem verba que scripsit in duabz tabulis lapideis. Michiq; mādauit in illo tēpore ut docerem vos cerimonias et iudicia: que facere deberetis in tra quā possessuri estis. Custodite igit̄ sollicite animas

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0175
powered by DWork • Heidelberg University Library

uras. Non vidistis aliquam similitudinem in die qua locutus est vobis dominus in oreb de medio ignis: ne forte decepti faciatis vobis sculptam similitudinem aut ymaginem masculi uel feminę: similitudinem omnium iumentorum que sunt super terram uel auium sub celo volantium. atq; reptilium que mouentur in terra: luue piscium qui sub terra morantur in aquis: ne forte oculis eleuatis ad celum videas solem et lunam et omnia astra celi: et errore deceptus adores ea et colas: que creauit dñs deus tuus in ministerium cunctis gentibz que sub celo sunt. Vos aut tulit dñs et eduxit de fornace ferrea egipti: ut haberet populum hereditarium sicut es in presenti die. Iratusq; est dñs contra me propter sermones vestros et iurauit. ut non transirem iordanen: nec ingrederer terram optimam quam daturus est vobis. Ecce morior in hac humo: non transibo iordanen vos transibitis et possidebitis terram egregiam. Caue ne quando obliuiscaris pacti dñi dei tui quod pepigit tecum: et facias tibi sculptam similitudinem eorum que fieri dñs prohibuit. Quia dñs deus tuus ignis consumens est: deus emulator. Si genueritis filios ac nepotes. et moram fueritis in terra. decepti; feceritis vobis aliquam similitudinem parcentes malum coram dño deo vestro. ut eum ad iracundiam prouoceris: testes inuoco hodie celum et terram. cito perituros vos esse de terra: quam transito iordane possessuri estis. Non habitabitis in ea longo tempore: sed delebit vos dominus atq; disperget in omnes gentes: et remanebitis pauci in nationibus ad quas vos ducturus est dñs. Ibiq; seruietis dijs q̄ hominum manu fabricati sunt. ligno et lapidi qui nō vident. nec audiunt non comedūt nō odorant. Cumq; quesieris ibi dñm deū tuū inuenies eum: si tamen toto corde quesieris. et tota tribulatione anime tue postq; te inuenerint omnia que p̄dicta sunt. Novissimo aut tempore reuerteris ad dominum deū tuū et audies vocem ei⁹: quia deus misericors dñs deus tuus est. Non dimittet te nec omnino delebit: neq; obliuiscetur pacti i quo iurauit patribz tuis. Interroga de diebus antiquis q̄ fuerunt ante te. ex die quo creauit deus hominem super terram a summo celi usq; ad summum eius: si facta est aliquando huiusmodi res. aut vnquā cognitū e ut audiret pl̄s vocem dñi loquentis de medio ignis. sicut tu audisti et vixisti: si fecit deus ut ingrederet et tolleret sibi gentē de medio nationū p temptationes signa atq; portenta et pugnā et robustam manū extentumq; brachium et horribiles visiones: iuxta omnia que fecit pro nobis dñs deus noster in egipto videntibus oculis tuis: ut scires quoniā dñs ipse est deus: et non ē alius preter eum. De celo te fecit audire vocem suam ut doceret te: et in terra ostendit tibi ignē suū maximum: et audisti verba illius de medio ignis quia dilexit patres tuos et elegit semen eorum post eos. Eduxitq; te p̄sidens in virtute sua magna ex egipto ut deleret nationes maximas et fortiores te in introitu tuo: et introduceret te daretq; tibi terrā earum in possessionem: sicut cernis in presenti die. Scito ergo hodie et cogitato in corde tuo quod dñs ipse est deus in celo sursum et in terra deorsum: et nō sit alius. Custodi precepta eius atq; mādata que ego p̄cipio tibi ut bene sit tibi. et filijs

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0176
powered by DWork • Heidelberg University Library

tuis post te:et permaneas multo tempore super terram quã dãs deus tuus daturus est tibi. Tunc separauit moyses tres ciuitates trans iordanen ad orientalem plagam ut confugiat ad eas qui occiderit nolens proximũ suũ nec fuerit sibi inimicus ante unũ et alterum diẽ ⁊ ad harum aliquã urbium posset euadere:bosor in solitudine que sita est in terra campestri de tribu ruben: et ramoth in galaad que est in tribu gad:⁊ golam in basan que est ĩ tribu manasse. Ista est lex quã proposuit moyses coram filijs israhel:⁊ hec testimonia et cerimonie atq; iudicia que locutus est ad filios israhel· quando egressi sunt de egipto trans iordanen in valle circa phanum phogor ĩ terra seon regis amorrei qui habitauit ĩ esebon quẽ percussit moyses. Filij quoq; israhel egressi ex egipto possederunt terram eius et terrã og regis basan duorum regũ amorreoꝝ qui erant trans iordanen ad solis ortũ ab aroer que sita ẽ sup ripam torrentis arnon usq; ad montẽ sanir ꝙ est ⁊ hermon omnẽ planiciem trans iordanen ad orientalem plagã usq; ad mare solitudinis ⁊ usq; ad radices mõtis phasga. ℣

Vocauitq; moyses omnẽ israhelẽ: et dixit ad eum. Audi israhel cerimonias atq; iudicia:ꝙ ego loquor in auribꝫ vestris hodie. Discite ea:et opre complete. Dominꝰ deus noster ppigit nobiscum fedus in oreb. Non cum patribꝫ nostris iniit pactũ sed nobiscum:qui in presentiarꝫ sumus et viuimus. Facie ad faciem locutus ẽ nobis in monte de medio ignis. Ego sequestre ⁊ medius fui inter dñm et vos in tempore illo:ut annunciarẽ vobis verba eius. Timuistis enim ignem: et nõ ascendistis ĩ montem. Et ait. Ego dominus deus tuus: qui eduxi te de terra egipti de domo seruitutis. Non habebis deos alienos in cõspectu meo. Non facies tibi sculptile nec similitudinem omniũ que in celo sunt desup et que in terra deorsum:⁊ que versant̃ in aquis sub terra. Nõ adorabis ea: et non coles. Ego enĩ sum dãs deus tuus· deꝰ emulator reddens iniquitatẽ patrũ sup filios in terciã et quartam generationem his qui oderunt me:⁊ faciens misericordiã in multa milia diligentibꝫ me ⁊ custodientibus precepta mea. Non usurpabis nomen domini dei tui frustra:quia nõ erit impunitus qui super re vana nomen eius assumpserit. Obserua diem sabbati ut sanctifices eum:sicut precepit tibi dãs deus tuus. Sex diebꝫ operaberis:et facies omnia opera tua. Septimus dies sabbati est: id est requies dñi dei tui. Non facies in eo quicq; operis tu ⁊ filius tuus ⁊ filia seruus ⁊ ancilla:bos et asinus et omne iumentũ tuũ et peregrinus qui est intra portas tuas:ut requiescat seruus et ancilla tua sicut ⁊ tu. Memento ꝙ ⁊ ipe seruieris in egipto:et eduxerit te inde dominus deus tuus in manu forti ⁊ brachio extento. Idcirco precepit tibi ut obseruares diẽ sabbati. Honora patrem tuũ et matrẽ sicut precepit tibi dãs deus tuus: ut longo viuas tempore:et bene sit tibi in terra quã dãs deus tuus daturus ẽ tibi. Non occides· neq; mechaberis:furtumq; non facies:nec loquaris cõtra proximũ tuũ falsum testimoniũ. Nõ concupisces uxorem proximi tui:non domũ non agrum· non seruum· non ancillam· nõ bouem nõ asinũ:et omnia quecq; illius sunt. Hec verba locutꝰ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0177
powered by DWork • Heidelberg University Library

est dominus ad omnē multitudinem
vestrā in monte de medio ignis & nu-
bis & caliginis voce magna nichil
addens amplius: & scripsit ea ī duabs
tabulis lapideis quas tradidit michi.
Vos aūt postq̄ audistis vocē de me-
dio tenebrarū et montem ardere vidi-
stis accessistis ad me oēs principes
tribuū et maiores natu: atq; dixistis.
Ecce ostendit nobis dñs deus noster
maiestatē & magnitudinē suā. Vocē
enim eius audiuim⁹ de medio ignis:
et probauimus hodie q̄ loquente deo
cum homine viuere it homo. Cur ergo
moriemur: et deuorabit nos ignis
hic maximus? Si enim audierimus
vltra vocem dñi dei nostri moriemur.
Quid est omnis caro ut audiat vocē
dei viuentis qui de medio ignis loqui-
tur sicut nos audiuimus: & possit vi-
uere? Tu magis accede et audi cuncta
que dixerit dñs deus noster tibi: loque-
risq; ad nos: et nos audientes facie-
mus ea. Quod cum audisset dñs ait
ad me. Audiui vocē verboz̄ ppli huius
que locuti sunt tibi. Bene oia sunt lo-
cuti. Quis det talem eos habere mentē
ut timeāt me et custodiāt uniūsa mā-
data mea ī oūi tempore: ut bene sit eis
et filijs eoz̄ ī sempiternū? Vade et dic
eis. Reūrimini ī tentoria vra. Tu vero
hic sta mecum: & loquar tibi omnia
mandata mea et cerimonias atq; iu-
dicia que docebis eos ut faciant ea in
tra quā dabo illis in possessionem. Cu-
stodite igitur & facite que p̄cepit domi-
nus deus nobis. Non declinabitis
neq; ad dextrā neq; ad sinistram: sed
per viam quā precepit domin⁹ deus
vester ambulabitis: ut viuatis et be-
ne sit nobis et prorogentur dies vestri
in terra possessionis vestre. Vi

Hec sunt p̄cepta et cerimonie atq;
iudicia que mandauit dñs de⁹
vester ut docerem vos & faciatis ea in
terra ad quā transgredimini possiden-
dam: ut timeas dñm deum tuū & custo-
dias oūia mandata & precepta eius
que ego precipio tibi & filijs ac nepoti-
bus tuis cunctis diebz̄ vite tue: ut pro-
longentur dies tui. Audi israhel & ob-
serua ut facias q̄ precepit tibi dñs et
bene sit tibi & multiplicetis amplius:
sicut pollicitus ē dñs deus patrū tuoz̄
tibi terrā lacte et melle manantē. Au-
di israhel. Dominus deus noster de⁹
unus est. Diliges dñm deum tuū ex
toto corde tuo: & ex tota anima tua: et
ex tota fortitudine tua. Eruntq; verba
hec que ego p̄cipio tibi hodie in corde
tuo: & narrabis ea filijs tuis & medita-
beris sedens in domo tua & ambulās
in itinere dormiens atq; consurgens:
et ligabis ea quasi signum in manu
tua: erūtq; & mouebūtur inter oculos
tuos: scribesq; ea in limine et postibus
domus tue. Cumq; introduxerit te do-
minus de⁹ tuus ī terrā p̄ qua iurauit
patribz̄ tuis abraham ysaac & iacob &
dederit tibi ciuitates magnas et opti-
mas quas non edificasti. domos ple-
nas cunctarū opū quas nō extruxisti.
cisternas quas nō effodisti. vineta et
olineta que non plantasti. & comede-
ris & saturatus fueris: cave diligenter
ne obliuiscaris dñi qui eduxit te de ter-
ra egipti. de domo seruitutis. Dñm
deū tuū timebis et illi soli seruies: ac
per nomen illius iurabis. Non ibitis
post deos alienos cunctarū gentiū q̄
in circuitu vestro sunt: quoniā deus
emulator dñs deus tuus ī medio tui:
nequando irascatur furor dñi dei tui
contra te: & auferat te de superficie terre.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0178
powered by DWork • Heidelberg University Library

Non temptabis dñm deum tuū: sicut temptasti i loco temptationis. Custodi precepta dñi dei tui ac testimonia ⁊ cerimonias quas p̄cepit tibi: ⁊ fac qđ placitum est et bonū in conspectu dñi ut bene sit tibi: et ingressus possideas terram optimam de qua iurauit dñs patribꝫ tuis ut deleret oēs inimicos tuos coram te sicut locutꝰ ē. Cū interrogauerit te filius tuus cras dicēs quid sibi volūt testimonia hec ⁊ cerimonie atq; iudicia que p̄cepit dñs deꝰ noster nobis: dices ei. Serui eramꝰ pharaonis in egipto: ⁊ eduxit nos dñs de egipto in manu forti: fecitq; signa atq; prodigia magna ⁊ pessima in egipto cōtra pharaonē ⁊ omnē domū illius in conspectu nostro: et eduxit nos inde ut introductis daret terā sup qua iurauit patribus nr̄is. Preceptiq; nobꝭ dñs ut faciamus oīa legitima hec: et timeamus dñm deū nostrum ut bene sit nobis cunctis diebus vite nostre sicut ē hodie. Eritq; nostri miseri coꝝ: si custodierimus et fecerimus oīa p̄cepta eius coram dño deo nostro sicut mandauit nobis. vii

Cum vero introduxerit te dominꝰ deus tuus in terā quā possessurus ingrediēris ⁊ deleuerit gentes multas coram te ethеum et gergezeum et amorreum chananeū et pherezeum et eueum et iebuseum septē gentes maio maioris numeri oꝫ tu es ⁊ robustiores te ⁊ tradiderit eas dñs deus tuus tibi: percuties eas usq; ad interitionem. Non inibis cū eis fedus nec miserebēris earū: neq; sociabis cū eis cōiugia. Filiam tuā non dabis filio eius: nec filiam illius accipies filio tuo: quia seduceret filium tuum ne sequatur me ⁊ ut magis seruiat diis alienis. Irascēq; furor dñi: et delebit te cito. Quin potius hec facietis eis. Aras eoꝝ subuertite ⁊ confringite statuas lucosq; succidite: ⁊ sculptilia comburite: quia pls sanctus es domino deo tuo. Te elegit dñs deus tuus: ut sis ei populus peculiaris de cunctis pplis qui sunt sup terram. Non quia cūctas gentes numero vincebatis nobis iunctus ē dominus et elegit vos cū oīibꝫ finis pplis pauciores: sed quia dilexit vos dominus: ⁊ custodiuit iuramentum qđ iurauit patribꝫ vestris. Eduxitq; vos i manu forti et redemit de domo seruitutis: de manu pharaonis regis egipti: ⁊ scies quia dñs deus tuus ipe ē deus fortis et fidelis custodiens pactū ⁊ misericordiam diligentibus se ⁊ his qui custodiunt precepta eius in mille generationes: et reddens odientibus se statim ita ut disperdat eos et ultra nō differat protinus eis restituēs qđ merentꝫ. Custodi ergo precepta et cerimonias atq; iudicia: que ego mandabo tibi hodie ut facias. Si postꝫ audieris hec iudicia custodieris ea et feceris custodiet et dominus deus tuus tibi pactum ⁊ misericordiā quā iurauit patribus tuis et diliget te ⁊ multiplicabit: benedicetq; fructui ventris tui ⁊ fructui terre tue frumento tuo atq; vindemie oleo et armentis gregibus ouiū tuarū super terram: pro qua iurauit patribus tuis ut daret tibi. Benedictus eris inter omnes pplos. Non erit apud te sterilis utriusq; sexus: tam in hominibus qꝫ in gregibus tuis. Auferet dñs a te omnē languorem: ⁊ infirmitates egipti pessimas quas nouisti nō inferet tibi sed cunctis hostibus tuis. Deuorabis omnes pplos quas dominus deus tuus daturus ē tibi. Nō parcet

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0179
powered by DWork • Heidelberg University Library

eis oclus tuus: nec fuies dijs eoꝝ: ne
sint in ruinam tui. Si dixeris ī corde
tuo plures sūt gentes istę ñj ego. quo-
modo potero delere eas: noli metuere
sed recordare. que fecerit dñs deꝰ tuus
pharaoni et cunctis egiptijs plagas
maximas quas viderunt oculi tui et
signa atq; portenta manūq; robustā
et extentū brachiū: ut educeret te dñs
nus deus tuus. Sic faciet cunctis po-
pulis quos metuis. Insuꝑ et crabro-
nes mittet dñs deꝰ tuus in eos: donec
deleat oñes atq; disperdat qui te fuge-
rint et latere potuerint. Non timebis
eos: quia dñs deus tuus in medio tui
est deus magnus ⁊ terribilis. Ipe con-
sumet nationes has in conspectu tuo
paulatim atq; per partes. Nō poteris
eas delere pariter: ne forte multiplicen-
tur contra te bestie terre. Dabitq; eas
dominus deus tuus in cōspectu tuo:
et interficiet illos donec penitus dele-
antur. Tradetq; reges eoꝝ in manus
tuas: ⁊ disperdes nomina eorū sub ce-
lo. Nullus poterit resistere tibi: donec
conteras eos. Sculptilia eorum igne
combures. Nō concupisces argentū
et aurū de quibus facta sunt: neq; as-
sumes ex eis tibi quicq; ne offendas
propterea quia abominatio est dñi
dei tui: nec inferes quicq; ex ydolo in
domū tuā: ne fias anathema sicut et il-
lud ē. Quasi spurcitiā detestaberis: ⁊ ve-
lud imūnamentū ac sordes abomina
tionis habebis: qa anathema ē. Om-
ne mandatū qđ ego precipio
tibi hodie cave diligenter ut fa-
cias ut possitis vivere ⁊ multiplicemi-
ni: ingrediq; possideatis terram pro
qua iuravit dñs patribus vestris. Et re-
cordaberis cunctī itineris per quod ad-
duxit te dñs deus tuus quadraginta
annis ꝙ desertum ut affligeret te atq;
temptaret: et nota fierent que in tuo a-
nimo versabantur: utrum custodires
mandata illius an non. Afflixit te pe-
nuria: et dedit tibi cibum manna quē
ignorabas tu ⁊ patres tui ut ostenderet
tibi ꝙ nō in solo pane vivit homo:
sed in omni verbo qđ egreditur de ore
domini. Vestimentū tuū quo opertie-
baris nequaq; vetustate defecit: et pes
tuus non ē subtritus. En quadrage-
simus annus est: ut recogites in corde
tuo: quia sicut erudit filiū suū homo
sic dñs deus tuus erudivit te. ut custo-
dias mandata dñi dei tui ⁊ ambules
in vijs eius: et timeas eū. Dñs enim
deus tuus introducet te in terram bo-
nam. terram rivorū aquarūq; ⁊ fonti-
um: i cuius campis ⁊ montibꝰ erum-
punt fluviorū abyssi: terram frumenti
ordei ac vineaꝝ in qua ficus et mala-
granata et olivete nascuntur: terram
olei ac mellis ubi absq; ulla penuria
comedes panem tuū et rerum omniū
abundantia perfruetis: cuius lapides
ferrum sunt. et de montibus eius ris
metalla fodiuntur. ut cum comederis
et saciatus fueris benedicas domino
deo tuo pro terra optima quā dedit ti-
bi. Observa ⁊ cave nequando obliui-
scaris dñi dei tui. ⁊ negligas mādata
eius atq; iudicia ⁊ cerimonias quas
ego pcipio tibi hodie: ne postq; come-
deris et saciat⁹ fueris. domos pulcras
edificaveris ⁊ habitaveris in eis: ha-
bueriscq; armēta ⁊ ovū greges. argen-
ti ⁊ auri cumulaq; rerū copiam. eleve-
tur cor tuū ⁊ non reminiscaris domi-
nī dei tui. qui eduxit te de terra egipti
de domo servitutis ⁊ ducor tuus fuit ī
solitudine magna atq; terribili ī qua
erat serpens flatu adurens et scorpio

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0180
powered by DWork • Heidelberg University Library

ac dipsas et nulle omino aque: qui
eduxit tuos de petra durissima et obla-
uit te manna in solitudine qđ nescie-
runt pres tui. Et postq̃ afflixit ac pro-
bauit: ad extremu misereus est tui: ne
dicetes in corde tuo fortitudo mea et ro-
bur manus mee hec michi omia pfti-
terunt: sed recorderis dñi dei tui: q ipse
vires tibi prebuerit ut implere pactu
suu sup quo iurauit patribs tuis sicut
preseus indicat dies. Si autē oblit⁹
dñi dei tui secutus fueris deos alienos
coluerisq; illos et adorueris: ecce nūc
pdico tibi q omino dispereas. Sicut
gentes ias deleuit dominus in introitu
tuo: ita et vos peribis si inobedieres
fueris voci domini dei vestri. ℣

Audi israhel. Tu transgredieris ho-
die iordanen ut possideas nacio-
nes maximas et fortiores te ciuita-
tes ingentes et ad celu usq; muratas:
populum magnu atq; sublimem: filios e-
nachim quos ipse vidisti et audisti:
quibus nullus potest ex aduerso resi-
stere. Scies ergo hodie q dñs deus
tuus ipe transibit ante te ignis deuo-
rans atq; cōsumens: qui cōterat eos
et deleat atq; disperdat ante faciē tuā
velociter: sicut locutus e tibi. Ne dicas
in corde tuo cū delauerit eos dñs deus
tuus in conspectu tuo: propter iusticiam
meam introduxit me dñs ut terram
hanc possiderem: cū propter impietates
suas istę delete sint nationes. Neq; e-
nim propter iusticias tuas et equitatē
cordis tui ingredieris ut possideas ter-
ras earū: sed quia ille egerunt impie
introeunte te delete sunt: et ut comple-
ret verbū suu dñs quod sub iuramen-
to pollicitus est pribus tuis abraham
ysaac et iacob. Scito ergo q nō propter
iusticias tuas dñs deus tuus dederit
tibi terram hāc optimā in possessionē:
cum durissime cervicis sis pls. Me-
mento et ne obliuiscaris quomō ad
iracundiā prouocaueris dñm deū tuū
in solitudine: et ex eo die quo egressus
es ex egipto usq; ad locū istum: semper
aduersum dñm contendisti. Nā et in
oreb prouocasti eū: et iratus delere te
voluit quādo ascendi in montem ut
acciperem duas tabulas lapideas pa-
cti quod pepigit vobiscū deus. Et per-
seueraui in mōte quadraginta diebs
ac noctibus: panē non comedēs et a-
quam non bibens. Deditq; michi do-
minus duas tabulas lapideas scri-
ptas digito dei: et continētes omnia
verba: que vobis locutus e in monte
de medio ignis quādo contio populi
congregata est. Cūq; transissent qua-
draginta dies et totidem noctes dedit
michi dñs duas tabulas lapideas:
tabulas federis: dixitq; michi. Surge
et descende hinc cito: quia pls tuus
quē eduxisti de egipto deseruerūt velo-
citer viam quā demōstrasti eis: fecerūt
q; sibi conflatile. Rursumq; ait dñs
ad me. Cerno q pls iste dure cervicis
sit. Dimitte me ut conteram eum: et
deleam nomen eius sub celo: et con-
stituam te sup gentem que hac maior
et fortior sit. Cūq; de monte ardente
descenderem et duas tabulas federis
urarq; tenerem manu: vidissemq; pec-
asse vos dño deo vro et fecisse vobis
vitulum conflatilem ac deseruisse ve-
lociter viam eius quā vobis ostende-
rat: proieci tabulas de manibs meis
confregiq; eas in conspectu vestro. Et
procidi ante dñm sicut prius quadra-
ginta diebs et noctibus panem nō co-
medens et aquam nō bibens propter
omnia peccata vra que gessistis contra

dñm: ⁊ eũ ad iracundiã prouocastis.
Timui enĩ indignationẽ ⁊ iram illã:
qua aduersum vos cõcitatus delere
vos voluit. Et exaudiuit me dñs etiã
hac vice. Aduersum aaron quoq;
vehementer iratus voluit eum conte-
rere: et pro illo similiter deprecatus
sum. Peccatũ aũt vrm qđ fecerat id
est vitulũ arripiens igne combussi: et
in frusta cõminuens omninoq; in pul-
erem redigens proieci in torrentẽ qui
de mõte descendit. In incendio quoq;
et in temptatione. ⁊ in sepulcris concu-
piscentie prouocastis dñm: et quãdo
misit vos de cadesbarne dicens ascen-
dite et possidete terrã quã dedi vobis:
et contempsistis imperiũ dñi dei vestri
et non credidistis ei: neq; vocem eius
audire voluistis: sed semper fuistis re-
belles a die qua nosse vos cepi. Et ia-
cui coram dño quadraginta diebus
ac noctibus quibus eũ supplicitet depre
rabar ne deleret vos ut fuerat comminatus: et exaudiuit me. Dixitq; dñs ad me. Vade
et precede populum hunc ut ingrediatur
et possideat terrã quã iurauit patribus
eorum: ut tradam eis. Et nũc israhel
quid dñs deus tuus petit a te nisi ut
timeas dñm deũ tuũ et ambules in
viis eius et diligas eũ: ac seruias do-
mino deo tuo in toto corde tuo ⁊ in to-
ta anima tua custodiasq; mandata
dñi et cerimonias eius quas ego ho-
die precipio tibi ut bene sit tibi? Ecce dñi
dei tui celum ẽ et celũ celi terra ⁊ omnia
que in ea sunt et tamen patribus tuis
in hijs quas ante confregisti: ponesq;
eas in archa. Feci igitur archam de li-
gnis sethim. Cumq; dolassem duas
tabulas lapideas instar priorũ: ascen-
di in montẽ habens eas in manibus.
Scripsitq; in tabulis iuxta id qđ pri-
us scripserat verba decem que locut⁹
ẽ dñs ad vos ĩ mõte de medio ignis
quãdo pples cõgregat⁹ est: et dedit eas
michi. Reuersusq; de monte descendi:
et posui tabulas in archam quã feceã:
que hucusq; ibi sunt sicut michi pre-
cepit dñs. Filij aũt israhel castra moue-
runt ex beroth filiorũ iachan in mosu-
ra vbi aaron mortuus et sepultus ẽ:
pro quo sacerdotio fungitur filius
ei⁹ eleazar. Inde venerũt ĩ gadgad: de
quo loco pfecti castrametati sũt ĩ iethe-
batha in terra aquaꝝ atq; torrentiũ. Eo
tẽpore separauit tribu leui ut portaret
archam fœderis domini: et staret coram
eo in ministerio ac benediceret ĩ nomi-
ne illi⁹ usq; in presentẽ diem. Quãobre-
rem nõ habuit leui partem neq; posses-
sionem cũ fratribus suis: quia ipe dñs
possessio eius est: sicut promisit ei dñs
deus tuus. Ego aũt steti in monte si-
cut prius ñdraginta diebus ac noctibus: exaudiuitq; me dñs etiã hac vice: et perdere noluit. Dixitq; michi.

conglutinatus ē dñō et amauit eos: elegitq; semen eor̄ post eos id est vos de cunctis gentibꝫ sicut hodie comprobatur. Circūdate igit̄ ꝓpucium cordis vestri ⁊ cervicem vram non indurescis amplius: quia dñs deus vester ipe est deus deor̄ et dñs dñantium deꝰ magnus et potens ⁊ terribilis: qui psonā nō accipit nec munera. Facit iudiciū pupillo et vidue: amat peregrinum: ⁊ dat ei victum atq; vestitū. Et vos ergo amate peregrinos: quia ⁊ ipi fuistis aduene in terra egipti. Dominum deum tuū timebis: et ei soli seruies. Ipsi adherebis: iurabisq; ī nomine illius. Ipse est laus tua et deus tuus: qui fecit tibi hec magnalia et terribilia que viderūt oculi tui. In septuaginta animabus descenderunt patres tui in egiptum: et ecce nunc multiplicauit te dominus deus tuus sicut astra celi. Et

Ama itaq; dñm deū tuū: et observa precepta eius et cerimonias iudicia atq; mandata omni tempore. Cognoscite hodie que ignorant filij vestri: qui non viderūt disciplinā dñi dei vestri: magnalia eius et robustam manū extentumq; brachium: signa ⁊ opera que fecit in medio egipti: pharaoni regi et vniuerse terre eius: oīmq; exercitui egiptiorum et equis ac curribꝫ: quomodo operuerit eos aque maris rubri: cum vos psequerent̄ ⁊ deleuerit eos dñs usq; in ꝑsentē diem: vobisq; que fecerit in solitudine: donec venirētis ad hūc locū: ⁊ dathan atq; abiron filijs eliab qui fuit filius ruben: quos aperto ore suo terra absorbuit cū domibus ⁊ tabernaculis ⁊ vniuersa substantia eor̄ quā habebat in medio israel: oculi vestri viderunt oīa opera dñi magna q̄ fecit: ut custodiatis vniuersa mādata illiꝰ q̄ ego hodie ꝓcipio vobis et possitis introire ⁊ possidere terram ad quā ingredimini: multoq; in ea viuatis tempore quā sub iuramento pollicitus est dñs patribꝫ vestris et semini eor̄ lacte et melle manantē. Terra aūt ad quā ingrediēris possidendā. non est sicut terra egipti de qua existi vbi iacto semine ī ortoꝝ morem aque ducuntur irrigue: sed montuosa est ⁊ campestris: de celo expectans pluuias: quā dñs deus tuus semp inuisit ⁊ oculi illius ī ea sunt a principio āni usq; ad finē eiꝰ. Si ergo obedieritis mādatis meis que ego hodie ꝓcipio vobis: ut diligatis dñm deū vestrū ⁊ seruiatis ei in toto corde vro et ī tota anima vestra: dabit pluuiā terre vre ꝓporaneā et serotinam ut colligatis frumentum et vinū et oleum fenū q̄ ageis ad pascenda iumenta: ut ⁊ ipi comedatis ac saturemini. Cauete ne forte decipiatur cor vrm et recedatis a dño: seruiatisq; diis alienis ⁊ adoretis eos: iratusq; dñs claudat celum ⁊ pluuie nō descendant: nec terra det germen suū: preceps q; velociter de terra optima quā dominus daturus ē vobis. Ponite hec verba mea in cordibus ⁊ in animis vris: et suspendite ea ꝑ signum in manibus: et inter oculos vestros collocate. Docete filios vestros: ut illa meditentur. Quando sederis in domo tua et ambulaueris ī vīa: ⁊ accubueris atq; surrexeris scribes ea super postes ⁊ ianuas domus tue: ut multiplicent̄ dies tui et filiorꝫ tuorꝫ in terra: quā iurauit dominꝰ patribus tuis: ut daret eis q̄diu imminet celum terre. Si enī custodieritis mādata que ego ꝓcipio vobis: et feceritis ea ut diligatis dñm deum vestrum et ambuletis ī oīmbus vijs

eius adherentes ei: dispergat dñs omnes gentes istas ante faciem vestram: et possidebitis eas q̃ maiores et fortiores vobis sunt. Omnis locus quē calcauerit pes vester: vester erit. A deserto et libano et flumine magno eufrate usq; ad mare occidentale erunt terminj vestri. Nullus stabit cōtra vos. Terrorem vestrum et formidinem dabit dñs deus vester sup omnem terram quā calcaturi estis: sicut locutus est vobis. Ecce propono in conspectu vestro hodie benedictionem et maledictionem: benedictionem si obedieritis mandatis dñi dei vestri que ego hodie precipio vobis: maledictionem si nō obedieritis mandatis dñi dei vestri. sed si recesseritis de via quā ego nunc ostendo vobis. et ambulaueritis post deos alienos quos ignoratis. Cum introduxerit te dñs deus tuus in terram ad quā pergis habitandam. pones benedictionē sup montem garizim. maledictionē sup montem hebal: qui sunt trans iordanen post viam q̃ pergit ad solis occubitū. i terra chananei qui habitat in campestribus contra galgalam que est iuxta vallem tendentem et incantem. prul. Vos aūt transibitis iordanen ut possideatis terrā quā dñs deus vester daturus est vobis: et habeatis ac possideatis illā. Videte ergo ut impleatis cerimonias atq; iudicia q̃ ego hodie ponā in aspectu vestro. Hec sunt precepta atq; iudicia que facere debetis in terra quā dñs deus patrum vestrorū daturus est tibi: ut possideas eam cūctis diebus quibus sup humū gradieris. Subuertite oīa loca in quibus coluerūt gentes quas possessuri estis deos suos: sup montes excelsos et colles et subter omne lignū frondosum. Dissipate aras eorum et confringite statuas: lucos igne comburite et ydola comminute: disperdite nomina earū de locis illis. Nō facietis ita dño deo vestro: sed ad locū quē elegerit dñs deus vester de cūctis tribubus vestris ut ponat nomen suū ibi et habiter in eo venietis et offeretis in loco illo holocausta et victimas vestras. decimas et primitias manuū vestrarū. et vota atq; donaria primogenita boum et ouium: et comedetis ibi in conspectu domini dei vestri. ac letabimini in cunctis ad que miseritis manū vos et domus vestre in quibus benedixit vobis dñs deus vester. Non facietis ibi que nos hic facimus hodie: singuli quō sibi rectum videtur. Neq; enim usq; in presens tempus venistis ad requiē et possessionem quā dñs deus vester daturus est vobis. Transibitis iordanen et habitabitis in terra quā dñs deus vester daturus est vobis: ut requiescatis a cunctis hostibus per circuitum. et absq; vllo timore habitetis in loco quem elegerit dominus deus vester: ut sit nomen eius in eo. Illuc omnia que precipio conferetis: holocausta et hostias ac decimas et primitias manuū vestrarū. et quicquid primum est in muneribus que vouistis dño. Ibi epulabimini coram dño deo vestro vos et filij et filie vestre. famuli et famule. atq; leuites qui in vestris urbibus commorat. Neq; enim habet aliam partem et possessionē inter vos. Caue ne offeras holocausta tua i omni loco quē videris: sed in eo quē elegerit dñs in una tribuū tuarū offeres hostias et facies quecunq; precipio tibi. Sin aūt comedere volueris et te esus carnium delectauerit. occide et comede iuxta benedictionē domini dei tui quā dedit tibi in urbibus tuis: sive immundum

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0184
powered by DWork • Heidelberg University Library

fuerit hoc est maculatum ⁊ debile. siue
mundū hoc ē integrum ⁊ sine macula
quod offerri licet sicut capreā et cetuū
comedes: ablq; eiu dumtaxat sanguinis quē sup terrā quasi aquā effundes.
Non poteris comedere ī oppidis tuis
decimā frumenti et vini et olei tui. primogenita armentoꝝ ⁊ pecoꝝ et oīa
que voueris et sponte offerre volueris
et primitias manuū tuaꝝ: sed coram
dño deo tuo comedes ea in loco quē
elegerit dñs deus tuus. tu et filius tuꝰ
et filia et seruus et famula ⁊ leuites
qui manet in urbibꝫ tuis: ⁊ letaberis
et reficieris coram dño deo tuo in cūctis
ad que extenderis manū tuā. Caue ne
derelinquas leuitem ī oīi tēpore quo
versaris in terra. Quādo dilatauerit
dñs deꝰ tuus terminos tuos sicut locutus est tibi. et volueris vesci carnibꝫ
quas desiderat anima tua: locus aūt
quē elegerit dñs deus tuꝰ ut sit nomē
eius ibi si procul fuerit occides de armentis ⁊ pecoribꝫ que habueris sicut
precepit tibi: et comedes in oppidis tuis ut tibi placet. Sicut comeditē capree et cervus ita vescēris eis: et mundus
et immūdus in cōmune vescentur: hoc
solum caue ne sanguinem comedas.
Sanguis enī eoꝝ pro anima est: ⁊ idcirco non debes animā comedere cum
carnibꝫ: sed sup terram fundes quasi
aquā. ut bene sit tibi et filijs tuis post
te: cum feceris qđ placet in cōspectu domini. Que aūt sanctificaueris et voueris dño tolles ⁊ venies ad locum quē
elegerit dñs: ⁊ offeres oblationes tuas
carnem ⁊ sanguinē sup altare dñi dei
tui. Sanguinē hostiaꝝ fundes ī altari:
carnibꝫ aūt ipe vesceris. Obtua et audi omnia que ego pcipio tibi ut bene
sit tibi ⁊ filijs tuis post te ī sempiternū:
cum feceris quod bonū est ⁊ placitum
in conspectu dñi dei tui. Quando disperdiderit dñs deus tuus ante faciē tuā
gentes ad quas ingrediens possidendas et possederis eas atq; habitaueris
in terra eaꝝ: cave ne imiteris eas post
qꝫ te fuerint introcūte subuerse: ⁊ requiras cerimonias eaꝝ dicens. Sicut coluerūt gentes iste deos suos. ita ⁊ ego
colā. Nō facies similiter dño deo tuo.
Omnes enī abominationes quas aversatur dñs fecerūt diis suis offerentes filios et filias: ⁊ comburentes eas
igni. Oē pcipio tibi hoc tantū facito
dño: nec addas quicq; nec minuas.
Si surrexerit in medio tui xm
propheres. aut q̄ somniū vidisse se dicat ⁊ pdixerit signū atq; portentum et euenerit qđ locutus est. ⁊ dixerit
tibi. eamus ⁊ sequamur deos alienos
quos ignoras ⁊ seruiamus eis: non
audies verba pphete illi⁹ aut somniatoris. quia temptat vos dñs deus vester: ut palam fiat utrū diligatis eum
an non in toto corde ⁊ in tota anima
vestra. Dominū deū vrm sequimini
et ipm timete: ⁊ mandata illius custodite: ⁊ audite vocem eius. Ipi seruietis:
et ipi adherebitis. Propheta aūt ille
aut fictor somniorū interficietur quia
locutus ē ut vos averteret a domino
deo vestro qui eduxit vos de terra egipti et redemit vos de domo seruitutis:
ut errare te faceret de via quā tibi pcepit dominus deus tuus: ⁊ auferes malum de medio tui. Si tibi voluerit persuadere frater tuus filiꝰ mris tue aut filius tuus uel filia siue uxor que est in
sinu tuo aut amicus quē diligis ut
animā tuā clam dicens. eamus ⁊ seruiamus diis alienis quos ignoras
tu et patres tui cūctaꝝ ī circuitu gentiū

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0185
powered by DWork • Heidelberg University Library

que iuxta uel procul fuit ab initio usq; ad finem terre: non acquiescas ei nec audias neq; parcat ei oculus tuus ut misereatis et occultes eum: sed statim interficies. Sit primu manus tua super eu: et post te omnis populus mittat manu. Lapidibus obrutus necabit: quia voluit te abstrahere a dño deo tuo qui eduxit te de terra egipti de domo seruitutis: ut & omnis israhel audiens timeat: et nequaq; ultra faciat quippiam huius rei simile. Si audieris in una urbium tuarum quas dñs deus tuus dabit tibi ad habitandu dicentes aliquos egressi sunt filij belial de medio tui et auerterunt habitatores urbis tue atq; dixerunt: eamus et seruiamus dijs alienis quos ignoratis: quere solicite et diligenter rei veritate perspecta si inueneris certu esse quod dicitur: et abominationem hanc opere perpetratam: statim percutes habitatores urbis illius in ore gladij: & delebis eam: omniaq; que in illa sunt usq; ad pecora. Quicquid etiam supellectilis fuerit congregabis in medio plateaq; eius: et cum ipsa ciuitate succendes: ita ut uniuersa consumas dño deo tuo: et sit tumulus sempiternus. Nō edificabit ampli⁹: & nō adherebit de illo anathemate quicq; in manu tua: ut auertat dñs ab ira furoris sui & misereatur tui: multiplicet q; te sicut iurauit patribus tuis quādo audieris vocem dñi dei tui: custodies omnia precepta eius que ego precipio tibi hodie: ut facias quod placitum est in conspectu domini dei tui. xiij

Filij estote dñi dei vestri. Nō vos incidetis: nec facietis caluitium inter oculos mortuo: quia dñs sanctus es dño deo tuo: et te elegit ut sis ei in populu peculiarem de cunctis gentibus que sunt super terra. Non comedatis que immunda sunt. Hoc est animal qđ comedere debetis: bouem & ouem et capram cervum et capream bubalum tragelaphum pigargum origem camelopardulum. Omne animal qđ in duas partes findit ungulam & ruminat comedetis: de hijs aut que ruminant et ungulam non findunt hec comedere nō debetis: camelum leporem hyrogrillum. Quia ruminant & non diuidunt ungulam: munda erunt vobis. Sus quoq; quia diuidit ungulam et nō ruminat: immunda erit. Carnibus eorum nō vescemini: et cadauera nō tangetis. Hec comedetis ex omnibus q morantur in aquis. Que habent pinnulas et squamas comedite: que absq; pinnulis & squamis sunt ne comedatis quia immunda sunt. Omnes aues mundas comedite. Immundas ne comedatis: aquilam gallicer et grephum: & aliguu ixion & vultureum ac miluum iuxta genus suum et omne coruum genetis: et struthionem ac noctuam & larum atq; accipitrem iuxta genus suum: herodium ac cygnum et ibin ac mergulum porphirionem & nicticoracem onocrotalum & caradrium singula in genere suo: upupam quoq; et vespertilionem: et omne qđ reptat et pinnulas habet immundum erit et nō comedetur. Omne quod mundum est comedite. Omnequid aut morticinum est: ne vescamini ex eo. Peregrino qui intra portas tuas est da ut comedat aut vende ei quia tu populus sanctus dñi dei tui es. Nō coques hedum in lacte matris sue. Decimam partem separabis de cunctis fructibus tuis qui nascuntur in terra per annos singulos: et comedes in conspectu dñi dei tui in loco quem elegerit ut in eo nomen illius inuocetur: decimam frumenti

nũ ⁊ vini ⁊ olei·et pmogenita de armẽ-
tis et ouibꝫ tuis: ut discas timere do-
minũ deũ tuũ omni tempore. Cũ aũt
longior fuerit via·et loꝰ quẽ elegerit
dñs deus tuus·tibiꝫ benedixerit·nec
poteris ad eum hec cũcta portare: ven-
des omnia ⁊ in preciũ rediges porta-
bilꝫ manu tua et pficiscens ad locũ
quẽ elegerit dñs deus tuus: et emes ex
eadẽ pecunia quicquid tibi placuerit
siue ex armentis siue ex ouibꝫ. Vinũ
quoꝫ et sicerã ⁊ oñe quod desiderat
anima tua: ⁊ comedens coram dño deo
tuo: et epulaberis tu et domus tua et
leuita qui intra portas tuas ẽ. Cave
ne derelinquas eũ: quia nõ habet ali-
am partem ĩ possessione tua. Anno
tercio separabis aliã decimã ex oñibꝫ
que nascunt tibi eo tempore ⁊ repones
intra ianuas tuas: veniesqꝫ leuites q̃
aliam nõ habet partẽ nec possessionẽ
tecum et peregrinus ac pupillus et vi-
dua qui intra portas tuas sunt ⁊ com-
edent et saturabunt: ut benedicat tibi
dominus deus tuus in cunctis operi-
bus manuum tuarꝫ q̃ feceris.

Septimo anno facies remissionẽ:
que hoc ordine celebrabit. Cui
debetur aliquid ab amico uel pximo
ac fratre suo repetere nõ poterit: quia
annus remissionis est dñi. Peregrino
et aduena exiges: ciuem et pximum
repetendi nõ habes potestatẽ. Et oñi-
no indigens ⁊ mendicus nõ erit inter
vos: ut benedicat tibi dñs deus tuus
in terra quã traditurus est tibi ĩ posses-
sionem: si tamen audieris vocem dñi
dei tui·⁊ custodieris vniuersa que iussit
et que ego hodie pcipio tibi: benedicet
tibi ut pollicitus ẽ. Fenerabis gentibꝫ
multis: ⁊ ipe a nullo accipies mutuũ.
Dominaberis nationibus plurimis:
et tui nemo dominabit. Si unus de
fratribus tuis qui morãtur intra por-
tas ciuitatis tue in terra quã dñs deꝰ
tuus daturus est tibi·ad paupertatem
deuenerit: non obdurabis cor tuũ·nec
contrahes manũ sed aperies eam pau-
peri: et dabis mutuũ quo eũ indigere
perspexeris. Cave ne forte subrepat ti-
bi impia cogitatio et dicas ĩ corde tuo
appropinquat septimꝰ ãnus remissi-
onis: ⁊ averras oculos a paupere fra-
tre tuo·nolens ei quod postulat mu-
tuum commodare ne clamet contra
te ad dñm ⁊ fiat tibi in peccatum: sed
dabis ei. Nec ages quippiam callide
in eius necessitatibus subleuãdis: ut
benedicat tibi dominus deus tuus in
omni tempore et in cunctis ad q̃ ma-
num miseris. Non deerunt pauperes
in terra habitationis tue: idcirco ego
pcipio tibi·ut aperies manũ fratri
tuo egeno et pauperi: qui tecũ versatur
in terra. Cũ tibi venditus fuerit frater
tuus hebreus aut hebrea·⁊ sex ãnis ser-
uierit tibi: in septimo anno dimittes
eum liberũ. Et quẽ libertate donaveris
nequaqꝫ vacuũ abire patieris: sed da-
bis viaticũ de gregibꝫ·et de area ⁊ tor-
cular tuo quibus dñs deus tuꝰ benedi-
xerit tibi. Memento q̃ et ipe seruieris
in terra egipti·et liberauerit te dñs deꝰ
tuus: et idcirco ego nũc pcipio tibi.
Si quis dixerit nolo egredi eo q̃ dili-
gat te et domũ tuã·et bene sibi apud
te esse senserit: assumes subulam et pe-
forabis aurem eius in ianua domus
tue: ⁊ erit tibi usqꝫ in eternũ. Ancille
quoꝫ similiter facies. Non averres
ab eis oculos tuos·quãdo dimiseris
eos liberos·qui iuxta mercedẽ mercena-
rii·per sex annos seruierunt tibi: ut be-
nedicat tibi dñs deꝰ tuꝰ ĩ cunctis opib

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0187
powered by DWork • Heidelberg University Library

que agis. De ꝓmogenitis q̄ nascunt̄ in armentis et ouibus tuis quicquid est sexus masculini sanctificabis dño deo tuo. Non operaberis in ꝓmogenito bouis: et nō tondebis primogenita ouium. In conspectu dñi dei tui comedes ea p ānos singulos in loco quē elegerit dñs tu⁹ et domus tua. Si aut habuerit maculam et uel claudū fuerit uel rectum aut in aliqua parte deforme uel debile nō immolabis dño deo tuo: sed intra portas urbis tue comedes illud. Tā mūdus q̄ immūdus similit̄ uescent̄ eis ut̄ caprea et cerua. Hoc solū obseruabis ut sāguinē eorū nō comedas: sed effundes in terrā quasi aquā.

Obserua mensem nouaꝝ frugum et uerni primū ꝓteris ut facias phase dño deo tuo: quoniā in isto mense eduxit te dñs deus tuus de egipto nocte. Immolabisq; phase domino deo tuo de ouibus et de bubꝫ in loco quē elegerit dñs de⁹ tu⁹: ut habiter nomē eius ibi. Nō comedes i eo panem fermentatū. Septē diebꝫ comedes absq; fermēto afflictionis. panē: quū in pauore egressus es de egipto: ut memineris diei egressionis tue de egipto oīb⁹ diebꝫ uite tue. Nō apparebit fermentatū in oīb⁹ terminis tuis septem diebꝫ: et nō remanebit de carnibus eius q̄ immolatū e uespere. in die primo mane. Non poteris immolare phase in qualibet urbiū tuarū quas dñs deus tuus datur⁹ est tibi: sed in loco quē elegerit dominus de⁹ tuus ut habiter nomen eius ibi. Immolabis phase uespere ad solis occasum quādo egressus es de egipto: et coques et comedes i loco quē elegerit dñs de⁹ tu⁹: manēq; surgēs uades i tabernacula tua. Sex diebꝫ comedes azima: et in die septima quia collecta est dñi dei tui nō facies opus. Septem ebdomadas numerabis tibi ab ea die qua falcem i segetem miseris et celebrabis diem festū ebdomadarū domino deo tuo. oblationē spontaneā man⁹ tue quā offeres iuxta benedictionē dñi dei tui: et epulaberis corā dño deo tuo tu et filius tuus et filia tua et seruus tuus et ācilla tua et leuites qui ē intra portas tuas. et aduena ac pupillus et uidua qui morant̄ uobiscū i loco quē elegerit dominus deus tuus ut habiter nomen eius ibi: et recordaberis quoniā seruus fueris i egipto: custodiesq; ac facies que ꝓcepta sunt. Solemnitatē quoq; tabernaculorū celebrabis ꝑ septem dies quando collegeris de area et torcular fruges tuas: et epulaberis in festiuitate tua tu et filiꝰ tuus et filia et seruus tuus et ancilla: leuites quoq; et aduena. et pupillꝰ et uidua q̄ intra portas tuas sunt. Septem diebus domino deo tuo festa celebrabis in loco quē elegerit dominus: benedicetq; tibi dominus deus tuus i cūctis fructibꝫ tuis et i oīb⁹ opere manuū tuaꝝ: eritq; in letitia. Tribꝫ uicibꝫ p annū apparebit oīe masculinū tuū in aspectu dñi dei tui i loco quē elegerit: i solēnitate azimoꝝ. et i solēnitate ebdomadaꝝ: et in solēnitate tabernaculorū. Nō apparebit ante dominū uacuus: sed offeret unusquisq; secūm q̄ habuerit iuxta benedictionē domini dei sui quā dederit ei. Judices et magistros ostitues in oīb⁹ portis tuis quas dñs de⁹ tuus dederit tibi p singulas tribus tuas ut iudicent populū iusto iudicio: nec in alterā partem declinent. Non accipies psonam nec munera: quia munera excecant oculos sapientū: et mutant

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED
ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0189
powered by DWork • Heidelberg University Library

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0190
powered by DWork • Heidelberg University Library

verba iustorū. Iuste quod iustum est prosequeris: ut vivas & possideas terrā quā dominus deus tuus dederit tibi. Non plantabis lucum & omnem arborem iuxta altare domini dei tui: nec facies tibi atq; constitues statuā: quę odit dominus deus tuus. cvm

Non immolabis dño deo tuo bouem et ouem i quo est macula aut quippiā vicij: quia abominatio est dño deo tuo. Cumq; reperti fuerint apud te intra vnā portaz tuarū quas dñs deus tuus dabit tibi vir aut mulier qui faciant malum i conspectu dominī dei tui & trānsgrediātur pactum illius: ut vadant et seruiant dijs alienis & adorent eos solē & lunā & omnē militiam celi q̄ non precepi & hoc tibi fuerit nūciatū: audieris inquisieris diligenter: et verū esse repereris: et abominatio facta ē in isrl: educes virū ac mulierē q̄ rem sceleratissimā perpetrarūt ad portas ciuitatis tue: et lapidibus obruentur. In ore duoz aut trium testium peribit q̄ interficiet. Nemo occidatur: uno cōtra se dicente testimoniū. Manus testiū prima interficiet eum: et manus reliqui postea extrema mittet: ut auferas malū de medio tui. Si difficile & ambiguum apud te iudicium esse perspexeris inter sāguinē & sāguinē: causā & causā: leprā & nō leprā: & iudicū intra portas tuas videris verba variari: surge et ascende ad locū quē elegerit dñs deus tuus: veniesq; ad sacerdotes leuitici generis & ad iudicē q̄ fuerit illo tempore: quęresq; ab eis: q̄ indicabūt tibi iudicij veritatē: & facies quodcunq; dixerint: q̄ presunt loco quē elegerit dñs & doceuerit te iuxta legem eius sequeris: sententiā eoz: nec declinabis ad dextram neq; ad sinistrā. Qui aūt superbierit nolens obedire sacerdotis imperio qui eo tempore ministrat dño deo tuo ex decreto iudicis: morietur homo ille: & auferes malū de isrl: cūctusq; populus audiens timebit ut nullus deinceps intumescat superbia. Cū ingressus fueris terrā quā dñs deus tuus dabit tibi: & possederis eā habitaueris q̄ in illa et dixeris constituā sup me regē sicut habent oēs p circuitū nationes: cū constitues quē dñs deus tuus elegerit de numero fratrū tuoz. Non poteris alterius gentis hominē regē facere: qui non sit frater tuus. Cumq; fuerit cōstitutus: nō multiplicabit sibi equos nec reducet populū in egiptū equitatus numero sublenatus: presertim cū dñs precepit vobis ut nequaq̄ amplius p eandē viā reuertamini. Non habebit vxores plurimas q̄ illiciāt animū eius: neq; argēti & auri immensa pondera. Postq̄ aūt sederit in solio regni sui describet sibi deuteronomiū legis huius i volumine: accipiēs exemplar a sacerdotibus leuitice tribus & habebit secum: legetq; illud oībus diebus vite sue ut discat timere dñm deū suū: et custodire verba et cerimonias eius q̄ in lege precepta sūt. Nec eleuet cor eius i superbiā sup fres suos: neq; declinet in partē dextrā uel sinistrā: ut lōgo tempore regnet ipe & filius eius super israhel. cvm

Non habebunt sacerdotes & leuite et oēs qui de eadem tribu sunt partem & hereditatē cū reliquo israhel: quia sacrificia dñi & oblationes eius comedent. Et nichil aliud accipiēt de possessione fratrū suoz. Dñs enī ipe ē hereditas eoz: sicut locutus ē illis. Ius erit iudicū sacerdotū a populo & ab his q̄ offerūt victimas: siue bouē siue ouē immolauerit debunt sacerdoti armū

ac ventriculū: p̄mitias frumenti vini
et olei ⁊ lanaꝝ partē ex ouiū tonsione.
Ipm enī elegit dñs deus tuꝰ de cunctis
tribubꝫ tuis: ut stet et ministret nomi-
ni dñi dei tui ipe ⁊ filij eiꝰ ī sempiternū.
Si egressus leuites ex una urbiū tuaꝝ ex
oīb⁹ isl in qua habitat et voluerit ve-
nire desiderās locū quē elegerit domi-
nus: ministrabit ī nomīe dñi dei sui
sicut oēs fratres eiꝰ leuite q̄ stabunt
eo tempore corā dño. Partē ciborū
eandē accipiet quā et ceteri: excepto eo
quod ī urbe sua ex paterna ei succes̄io-
ne debet. Quādo ingressus fueris terrā
quā dñs deus tuus dabit tibi cave
ne imitari velis abominationes illa-
rum gentiū: nec inueniat in te qui lu-
stret filiū suū aut filiā ducēs per ignem
aut q̄ ariolos scīsitetur aut obseruet
somnia atq; auguria: ne sit maleficꝰ
ne incātatoꝝ: ne phitones cōsulat nec
diuinos: et querat a mortuis veritatē.
Oīa enī hec abominat dñs: ⁊ prop-
ter istiusmodi scelera delebit eos in
introitu tuo. Perfectꝰ eris ⁊ absq; ma-
cula: cū dño deo tuo. Gentes iste quā-
rum possidebis terrā augures et diui
nos audiūt: tu aūt a dño deo tuo ali-
ter institutꝰ es. Prophetā de gente tua
et de fratribus tuis sicut me suscitabit
tibi dñs deꝰ tuus: ipm audies ut peti-
sti a dño deo tuo ī oreb quādo contio
congregata ē atq; dixisti. Ultra non
audiā vocem dñi dei mei: et ignē hūc
maximū amplius nō videbo ne moria-
ar. Et ait dñs michi. Bene oīa sūt
locuti. Prophetam suscitabo eis de me-
dio fratrū suoꝝ similē tui: et ponā ver-
ba mea ī ore eius: loquetur q; ad eos
oīa que p̄cepero illi. Qui aūt verba
eius n̄ loquetur ī nomīe meo audi-
re voluerit: ego ultor existā. Propheta
aūt qui arrogantia depravatus vo-
luerit loquī in nomīe meo q̄ ego nō
p̄cepi illi ut diceret: aut ex nomīe ali-
orū deoꝝ: interficiet. Quod si tacita
cogitatione respōderis: quomodo pos-
sum intelligere verbū qđ dñs non est
locutus: hoc habebis signū. Quod in
nomīe dñi pphēta ille p̄dixerit et nō
euenerit: hoc dñs nō ē locutus: sed per
tumorem animi sui prophēta confin-
xit: ⁊ idcirco non timebis eū.

Cum disperdiderit dñs deus tuus
gentes quaꝝ tibi traditurus est
terrā: ⁊ possederis eā habitaueris q; ī ur-
bibus eiꝰ ⁊ in edibꝫ: tres ciuitates sepa-
rabis tibi ī medio terre quā dñs deus
tuus dabit tibi ī possessionē sternens
diligenter viā: et in tres equaliter par-
tes totā terre tue prouinciā diuides: ut
habeat e vicino q̄ propter homicidiū
profugus est quo possit cuadere. Hec
erit lex homicide fugientis: cuius vita
seruāda ē. Qui percusserit proximū suū
nescīens: ⁊ q̄ heri ⁊ nudiustercꝰ nullū
contra eū odiū habuisse cōprobat sed
abisse cum eo simpliciter in siluā ad li-
gna cedenda: ⁊ ī succisione lignoꝝ secu-
ris fugerit manu ferrumq; lapsum de
manubrio amicū eiꝰ percusserit et occi-
derit: hic ad unā supradictaꝝ urbium
confugiet ⁊ viuet: ne forte sanguis proxim⁹
eius cuius effusus ē sanguis dolore
stimulatus p̄sequatur et ap̄hendat
eum si longior via fuerit: ⁊ percutiat a-
nimam eiꝰ q̄ nō est reus mortis: quia
nullū odiū cum q̄ occisus ē odiū p̄us
habuisse monstratur. Idcirco p̄cipio
tibi ut tres ciuitates equalis intra se
spacij dividas. Cum aūt dilatauerit
dñs deꝰ tuus fines tuos sicut iura-
uit p̄ribꝫ tuis et dederit tibi cunctā ter-
ram quā eis pollicitus est: si tamen

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0192
powered by DWork • Heidelberg University Library

custodieris mãdata ei⁹ ⁊ feceris que hodie p̃cipio tibi ut diligas dñm deũ tuum ⁊ ãbules ĩ vijs ei⁹ omñi tẽpore: addes tibi tres alias ciuitates ⁊ supradictaꝝ triũ vrbium numeꝝ duplicabis: ut nõ effundat̃ sanguis innoxius in medio tre quã dñs deꝰ tuus dabit tibi possidendã: ne sis sãguinis reus. Si quis aũt odio habẽs proximũ insidiatus fuerit vite ei⁹ surgensq; peculerit illũ et mortuꝰ fuerit fugeritq; ad unã de supradictis vrbibꝫ: mittẽt seniores ciuitatis illi⁹ ⁊ arripiẽt eũ de loco effugij tradentq; ĩ manu proximi cui⁹ sanguis effusus ẽ: ⁊ moriet̃. Nõ misereberis ei⁹: ⁊ auferes noxiũ sãguinẽ de isrl: ut bene sit tibi. Nõ assumes ⁊ transferes finiũs proximi tui quos fixerũt pores ĩ possessione tua: quã dñs deus tuus dabit tibi in tra quã acceperis possidendam. Nõ stabit testis unus cõtra aliquẽ quicquid illud peccati ⁊ facinoris fuerit: sed ĩ ore duoꝝ aut triũ testiũ stabit oñe verbũ. Si steterit testis mẽdax dicta ipsius accusans eũ p̃uaricationis: stabũt ãbo quorũ causa ẽ ãte dñm ĩ cõspectu sacerdotũ ⁊ iudicũ q̃ fuerint ĩ diebꝫ illis. Cũq; diligentissime p̃scrutãtes inuenerit falsũ testẽ dixisse cõtra fratrem suũ mendaciũ: reddent ei sicut fratri suo facere cogitauit · et auferes malũ de medio tui: ut audientes ceteri timorem habeãt ⁊ nequaq̃ talia audeant facere. Non misereberis ei⁹: sed animam pro anima · oculũ pro oculo · dentem pro dente · manũ pro manu: pedem pro pede exiges. Cꝛ

Si exieris ad bellũ dicta ipstes tuos. ⁊ videris equitat⁹ ⁊ currus · ⁊ maiorẽ q̃ tu habeas aduersarij exercitus multitudinẽ: nõ timebis eos q̃a dñs deus tuus tecũ ẽ q̃ eduxit te de terra egipti. Appropinquãte aũt ĩa prelio stabit sacerdos ãte acie: ⁊ sic loquet̃ ad ꝑplm. Audi isrl. Vos hodie cõtra inimicos vros pugnã cõmittitis: non pertimescat cor vrm. Nolite metuere nolite cedere nec formidetis eos: q̃a dñs deus vester ĩ medio vri ẽ: ⁊ pro vobis cõtra aduãrios dimicabit ut eruat vos de periculo. Duces q̃q; p singulas turmas audiẽte exercitu proclamabũt. Quis est homo q̃ edificauit domũ nouã: et nõ dedicauit eã? Vadat ⁊ reuertatur in domũ suã: ne forte moriat̃ in bello et alius dedicet eã. Quis ẽ homo q̃ plantauit vineã: et necdũ fecit eã esse communẽ de qua vesci oñibꝫ liceat? Vadat et reuertat̃ ĩ domũ suã: ne forte moriat̃ in bello et alius homo ei⁹ fungatur officio. Quis ẽ homo q̃ despõdit uxorem ⁊ nõ accepit eã? Vadat ⁊ reuertat̃ in domũ suã: ne forte moriat̃ in bello et alius homo accipiat eã. Hijs dictis addẽt relĩq; ⁊ loquent̃ ad ꝑplm. Quis est homo formidolosus ⁊ corde pauidus? Vadat ⁊ reuertat̃ in domũ suã: ne pauere faciat corda fratrũ suoꝝ sicut ipse timore preteritꝰ ẽ. Cũq; siluerit duces exercitus et finẽ loquẽdi fecerint: unusquisq; suos ad bellũ cuneos ꝑparabit. Si quãdo accesseris ad expugnandã ciuitatẽ: offeres ei pmũ pacẽ. Si receperit ⁊ aperuerit tibi portas: cũctus ꝑplus qui ĩ ea ẽ saluabit̃ · et fuiet tibi sub tributo. Sin aũt fedus inire noluerit et ꝛpetint cõtra te bellũ oppugnabis eã. Cumq; tradiderit dñs deꝰ tuus illã in manu tua: ꝓcties oñe q̃ ĩ ea generis masculini ẽ in ore gladij absq; mulieribꝫ ⁊ infantibꝫ ĩumẽtis ⁊ ceteris q̃ in ciuitate fuit. Omnẽ predã exercitui diuides: ⁊ comedes de spoliis hostiũ tuoꝝ q̃ dñs deꝰ tuus dederit tibi. Sic

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0193
powered by DWork • Heidelberg University Library

facies cūctis ciuitatibꝫ q̄ a te ꝓcul valde sunt: et nō sūt de hijs urbibꝫ quas ī possessionē acceptur⁹ es. De hijs aūt ciuitatibꝫ q̄ dabunt tibi nullū oīno ꝑmittes viuere sed interficies ī ore gladij: ethеum videlicet ⁊ amorreū ⁊ chananeum pherezeū ⁊ eueum ⁊ iebuseū sicut ꝑcepit tibi dñs de⁹ tuus: ne forte doceant vos facere cūctas abominationes quas ipi operati sūt dijs suis: et peccetis in dñm de⁹ vr̄m. Quādo obsederis ciuitatē multo tꝑore ⁊ munitionibus circundederis ut expugnes eā: nō succides arbores de q̄bꝫ vesci potest: nec securibꝫ p circuitū debes vastare regionē quū lignū est ⁊ nō hꝰmo: nec potest bellantiū ꝺra te augere numer⁹. Si qua aūt ligna nō sūt pomifera sed agrestia ⁊ in vsꝰ apta: succide et extrue machinas donec capias ciuitatem que contra te dimicat. Cap. xxi

Quādo inuentus fuerit in terra quā dñs de⁹ tuꝰ dat⁹ est tibi hꝰmin⁹ cadauer occisi: ⁊ ignorabit⁹ cedis re⁹: egredient maiores natu et iudices tui ⁊ metient a loco cadaueris singlas p circuitū spacia ciuitatū: ⁊ quā vicinior rem reperis esse ꝙspexerint seniores ciuitatis illi⁹ tollēt vitulā de armēto que nō traxit iugū nec terrā scidit vomere: et ducent eā ad vallē asperā atq; laxosam q̄ nunq̄ arata est nec sementē recepit: ⁊ rodent in ea cervices vitule. Accedentq; sacerdotes filij leui quos elegerit dñs de⁹ tuꝰ ut ministrēt ei ⁊ benedicāt in nomine ei⁹ ⁊ ad verbū eoꝝ oīe negotiū pendet ⁊ quicquid mūdū uel immundū est iudicet: ⁊ veniet maiores natu ciuitatis illi⁹ ad interfectū lauabūt q; manꝰ suas sup vitulam q̄ in valle cesa est: ⁊ dicent. Manus nr̄e nō effuderūt sāguinē hūc: nec oculi viderunt.

Propitius esto ꝓpl̄o tuo isr̄l quē redemisti dñe: ⁊ nō reputes sāguinē innocentē in medio ꝓpl̄i tui isr̄l. Et auferet ab eis reatus sāguinis: tu aūt alienꝰ eris ab innocentis cruore q̄ fusus est tū feceris q̄d ꝑcepit dñs. Si egressus fueris ad pugnā ꝺra inimicos tuos et tradiderit eos dñs de⁹ tuꝰ ī manu tua captiuosq; duxeris: ⁊ videris ī numero captiuoꝝ mulierē pulcrā ⁊ adamaueris eā voluerisq; habere vxorem: introduces eā ī domū tuā. Que radet crines et circuncidet ungues. ⁊ deponet vestē in qua capta est: sedensq; ī domo tua flebit ꝑrem ⁊ matrē suā uno mense: ⁊ postea intrabis ad eā. dormisq; tū illa: et erit vxor tua. Si aūt postea nō placuerit aīo tuo. dimittes eā liberā: nec vendere poteris pecunia nec opprimere p potestatem: qā humiliasti eā. Si habuerit hꝰmo vxores duas unā dilectā et alterā odiosā genueritq; ex eis liberos et fuerit filiꝰ odiosꝰ ꝑmogenit⁹ volueritq; substantiā inter filios suos diuidere: nō poterit filiū dilecte facere ꝑmogenitum et ꝑferre filiū odiosꝰ: sed filiū odiosꝰ agnoscet ꝑmogenitū dabitq; ei de hijs q̄ habuerit cūcta duplicia. Iste est enī principiū liberoꝝ ei⁹: et huic debent⁹ ꝑmogenita. Si genuerit hꝰmo filiū cōtumacē ⁊ protervū q̄ nō audierit patris ac mr̄is imperiū. ⁊ coherci⁹ obedire cōtemnerit: apprehendēt eū ⁊ ducēt ad seniores ciuitatis illi⁹ ⁊ ad portam iudicij: dicentq; ad eos. Filiꝰ noster iste ꝓtervus et amarus est: monita nr̄a audire cōtemnit. cōmessationibꝰ vacat ⁊ luxurie atq; cōuiuijs: lapidibus eū obruet ꝓpl̄s ciuitat⁹ ⁊ morietur ut auferatis malū de medio vr̄i: ⁊ vniuersus isr̄l audiēs timebit. Quādo peccauerit homo q̄ morte plectendū

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0194
powered by DWork • Heidelberg University Library

est: et adiudicatus morti appensus fuerit in patibulo: nō pmanebit cadauer eius in ligno: sed in eadē die sepelietur: qa maledictus a deo ē q pendet in ligno: et nequaq̄ dabis terrā tuā quā dns deus tuus dederit tibi in possessionē. xxij

Non videbis bouē et ouem fratris tui errantē et prętereibis: sed reduces fratri tuo. etiam si nō ē pximus frater tuus nec notus tibi. Duces in domū tuam: et erit apud te q̄diu querat eū frater tuus et recipiat. Similiter facies de asino et de vestimēto: et de omni re fratris tui q̄ perierit: si inueneris eā ne negligas q̄si alienā. Si videris asinū fratris tui aut bouē cecidisse in via: nō despicies sed subleuabis cū eo. Sō induetur mulier veste virili: nec vir utetur veste femínea. Abominabilis enim apud deū est q̄ facit hoc. Si ambulās per viā in arbore uel in terra nidū auis inueneris et matrem pullis uel ouis desuper incubantē: nō tenebis eā cū filijs sed abire patieris captos tenes filios: ut bene sit tibi et lōgo viuas tempore. Cum edificaueris domū nouā facies murū tecti p circuitum ne effundat sanguis in domo tua: et sis reus labente aliquo et in p̄ceps ruente. Sō seres vineā tuā altero semine: ne et semētis quā seminaueris et que nascunt ex vinea pariter sanctificentur. Non arabis in boue simul et asino. Non induetis vestimēto qđ ex lana linoq; cōtextū ē. Funiculos in fimbrijs facies per q̄tuor angulos pallij tui quo operiris. Si duxerit vir vxorē et postea odio habuerit eā quelibetq; occasiones q̄bus diminuat eā obiciens ei nomen pessimū: et dixerit vxorē hanc accepi et ingressus ad eam nō inueni virginē: tollent eā pater et mater eius et ferent secū signa virginitatis ei⁹ ad seniores urbis q̄ in porta sunt: et dicet pater. Filiā meā dedi huic vxorē: quā quia odit imponit ei nomē pessimū ut dicat nō inueni filiā tuā virginē: et ecce hec sūt signa virginitatis filie mee. Expandent vestimentū coram senioribus ciuitatis: apprehendentq; senes urbis illius virū et verberabūt illū. condemnantes insup centū siclis argenti quos dabit p̄i puelle. quū diffamauit nomen pessimū sup virginē israel: habebitq; eā vxorē et nō poterit dimittere omnibus diebus vite sue. Quod si verū est qđ obicit et non est in puella inuenta virginitas: eicient eā extra fores domus p̄ris sui et lapidibus obruent viri ciuitatis illius et morietur quoniā fecit nephas in israhel ut fornicaretur in domo patris sui: et auferes malū de medio tui. Si dormierit vir cū vxore alterius uterq; morientur id est adulter et adultera: et auferes malū de israel. Si puellā virginē desponderit vir et inuenerit eā aliquis in ciuitate et cōcubuerit cum ea: educes utrūq; ad portā ciuitatis illius et lapidibus obruentur: puella qa nō clamauit cum esset in ciuitate: vir quia humiliauit vxorē proximi sui: et auferes malū de medio tui. Si inuenit in agro repererit vir puellā q̄ desponsata est et apprehendēs dormierit cum ea ipse moriet̄ solus: puella nichil patietur nec ē rea mortis: quū sicut latro cōsurgit contra fratrē suum et occidit animā eius ita et puella q̄sta ē. Sola erat in agro: clamauit et nullus affuit q̄ liberaret eā. Si inuenerit vir puellam virginē que non habet sponsum et apprehendēs concubuerit cū illa et res ad iudiciū venerit: dabit qui dormiuit cum ea patri puelle centūquinquaginta siclos argenti: et habebit eā

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0195
powered by DWork • Heidelberg University Library

uxorē qā humiliauit illā. ſñ potēit
dimittere eam cunctis diebus vite ſue.
Non accipiet homo uxo- xxiij
rem patris ſui: nec reuelabit operi-
mentū ei⁹. Non intrabit eunuchus at-
tritus uel amputatis teſticulis ⁊ abſci-
ſo uirgo eccleſiā dñi. ſñ ingredietur
manſer hoc ē de ſcorto natus in eccle-
ſiam dñi uſq; ad decimā generationē.
Ammonites ⁊ moabites etiā poſt de-
cimam generationē nō intrabunt ec-
cleſiam dñi in eternū: quia noluerūt
vobis occurrere cū pane ⁊ aqua i via
quando egreſſi eſtis de egipto: et quia
conduxerūt ꝺra te balaam filiū beor
de meſopotamia ſirie ut malediceret
tibi: ⁊ noluit dñs deus tuus audire
balaam: vertitq; maledictionē eius in
benedictionē tuā eo q; diligeret te. ſñ
facies cū eis pacē: nec queras eis bona
cunctis diebꝫ vite tue in ſempiternum.
ſñ abominaberis ydumeū qā frater
tuus eſt: nec egiptiū qā aduena fuiſti
in terra ei⁹. Qui nati fuerint ex eis ter-
tia generatione intrabunt in eccleſiā dñi.
Quādo egreſſus fueris aduſus hoſtes
tuos in pugnā: cuſtodies te ab omni
re mala. Si fuerit inter vos homo q̄
in nocturno ſit pollut⁹ ſomnio egre-
dietur extra caſtra: ⁊ nō reuertet priuſq;
ad veſperā lauetur aqua: ⁊ poſt ſolis
occaſum regredietur i caſtra. Habebit
locum extra caſtra ad quē egrediaris
ad requiſita nature: gerens pxillū in
balteo. Cunq; ſederis fodies per circu-
itum. ⁊ egeſta humo operies quo cre-
atus es. Dñs enī deus tuus ambu-
lat in medio caſtrorū ut eruat te ⁊ tra-
dat tibi inimicos tuos: ut ſint caſtra
tua ſancta et nichil i eis appareat fedi-
tatis: ne dereliquat te. ſñ trades ſuū
dño ſuo q̄ ad te confugerit. Habitabit
tecum in loco qui ei placuerit: ⁊ i una
urbiū tuarū requieſcet: ne cōtriſtes eū.
ſñ erit meretrix de filiabꝰ iſrl: nec ſcor-
tator de filijs iſrl. ſñ offeres mercedē
proſtibuli: nec pretiū canis in domo
dñi dei tui quicquid illud ē qđ voueris
qā abominatio ē utrūq; apud dñm
deū tuū. Non fenerabis fratri tuo ad
uſurā pecuniā nec fruges nec quālibet
aliā rem: ſed alieno. Fratri autem tuo
abſq; uſura id quo indiget cōmoda-
bis: ut benedicat tibi dñs de⁹ tuus in
oīi opere tuo in terra ad quā ingredi-
eris poſſidendā. Cū voū voueris dño
deo tuo nō tardabis reddere qa requi-
ret illud dñs de⁹ tuus: ⁊ ſi moratus
fueris reputabit tibi i peccatū. Si no-
lueris polliceri: abſq; peccato eris. Qđ
aūt ſemel egreſſum ē de labijs tuis ob-
ſeruabis ⁊ facies ſicut promiſiſti dño
deo tuo: ⁊ ꝓpria voluntate et ore tuo
locutus es. Ingreſſus vineā proximi
tui comede uuas quātū tibi placuerit:
foras aūt ne efferas tecū. Si intraueris
ſegetē amici tui frāge ſpicas ⁊ manu
deteres: falce aūt nō metes. xxiiij
Si acceperit homo uxorē ⁊ habu-
erit eam ⁊ non inuenerit gratiā
ante oculos eius ꝓpter aliquā fedita-
tem: ſcribet libellum repudij et dabit
in manu illius: ⁊ dimittet eā de domo
ſua. Cunq; egreſſa alteri⁹ mariti duxe-
rit et ille quoq; oderit eam ſcripſerit; q̄
libellum repudij ⁊ dimiſerit de domo
ſua uel certe mortuus fuerit: non pote-
rit prior marit⁹ recipere eam i uxorē
quia polluta ē ⁊ abominabilis facta
eſt coram domino: ne peccare facias
terrā tuam quā dñs deus tuus tradi-
derit tibi poſſidendā. Cum acceperit
homo nup uxorē nō procedet ad bellū
nec ei quippiā neceſſitatis iniungetur

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0196
powered by DWork • Heidelberg University Library

publice: sed vacabit absq; culpa domui sue: ut uno anno letetur cū uxore sua. Nō accipies loco pignoris inferiorem et superiorē molam: qa animā suam apposuit tibi. Si deprehensus fuerit homo sollicitans fratrem suū de filijs isrl· & vendito eo acceperit precū interficiet: et auferes malū de medio tui. Observa diligenter ne incurras plagam lepre: sed facies quecūq; docuerit te sacerdotes leuitici generis iuxta id qđ precepi eis: & imple sollicite. Mementote que fecerit dñs de⁹ vester marie in via cum egrederemini de egipto. Cum repetes a proximo tuo rem aliq; quā debet tibi· non ingredieris domū eius ut pignus auferas: sed stabis foris et ille tibi proferet qđ habuerit. Si aūt pauper ē· non pnoctabit apud te pignus sed statim reddes ei āte solis occasum: ut dormiens i vestimēto suo benedicat tibi: & habeas iusticiā corā dño deo tuo. Nō negabis mercedem indigentis et pauperis fratris tui· sive aduene q̄ tecū morat in terra et intra portas tuas est: sed eadem die reddes ei precū laboris sui ante solis occasū· quia pauper ē & ex eo sustentat animā suā: ne clamet contra te ad dñm & reputetur tibi i peccatū. Nō occident patres pro filijs nec filij p̄ patribus: sed unusquisq; pro peccato suo morietur. Nō peruertes iudicium aduene & pupilli: nec auferes pignoris loco vidue vestimētum. Memento q̄ seruieris in egipto: et eruerit te dñs de⁹ tuus inde. Idcirco precipio tibi ut facias hāc rē. Quādo messueris segetem i agro tuo· et oblitus manipulū reliqueris: nō reuertēris ut tollas illū· sed aduenā & pupillum et viduam auferre patieris: ut benedicat tibi dñs deus tu⁹ in omni opere manuū tuarū. Si fruges colligeris olivarū: quicquid remanserit in arboribus nō reuertēris ut colligas: sed relinques aduene pupillo ac vidue. Si vindemiaueris vineam tuam· non colliges remanētes racemos: sed redent i usus aduene pupilli ac vidue. Memento q̄ et tu seruieris i egipto: & idcirco precipio tibi ut facias hāc rem.

Si fuerit causa inter aliquos & interpellauerit iudices: quē iustū esse p̄spexerint illi iusticie palmam dabunt: quē impiū condemnabūt impietatis. Si ergo eum q̄ peccauit dignū viderint plagis: prosternēt et coram se faciant verberari. Pro mensura peccati erunt et plagarū modus: ita dumtaxat ut quadragenariū numerū nō excedant: ne fede lacerat⁹ ante oculos tuos abeat frater tuus. Non ligabis os bovis terentis in area fruges tuas. Quādo habitauerint fratres simul et unus ex eis absq; liberis mortuus fuerit: uxor defuncti non nubet alteri sed accipiet eam frater eius et suscitabit semen fratris sui: et primogenitū ex ea filium nomine illius appellabit ut nō deleatur nomen ex isrl. Si ergo noluerit accipere uxorē fratris sui q̄ ex lege debet: perget mulier ad portā ciuitatis ut interpellabit maiores natu: dicet q̄. Non vult frater viri mei suscitare semen fratris sui in israhel: nec me in coniugiū sumere. Statimq; accersiri eum facient: & interrogabūt. Si responderit nolo eam uxorem accipere: accedet mulier ad eū coram senioribus· & tollet calciamentū de pede ei⁹ spuetq; in faciē eius et dicet. Sic fiet homini qui non edificat domū fratris sui. Et vocabit nomen illius i israhel domus discalciati. Si habuerint inter se iurgiū

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0197
powered by DWork • Heidelberg University Library

viri duo et unus contra alterū rixari
reperit: volensq; uxor alterius eruere
virū suū de manu fortioris: misericq;
manum et apprehenderit verenda eius:
abscides manū illius: ne flecteris sup
eam ulla misericordia. Non habebis
in sacculo diuersa ponderа maius ꝛ
minus: nec erit in domo tua modius
maior ꝛ minor. Pondus habebis iu-
stum et verū: ꝛ modi? equalis ꝛ verus
erit tibi: ut multo uiuas tempore super
terrā quā dñs deus tuus dederit tibi.
Abominaē enim dñs eum qui facit
hec: ꝛ aduersaē omnē iniustitiā. Me-
mento que fecerit tibi amalech in via
quādo egrediebaris ex egipto: quoniā
occurrerit tibi ꝛ extremos agminis tui
qui lassi residebant ceciderit: quādo tu
eras fame et labore confectus: ꝛ non
timuerit deū. Cum ergo dominus de-
us tuus dederit tibi requiē et subiecerit
cūctas q circuitū nationes in ꝛra quā
tibi pollicit? ē: delebis nomē ei? sub ce-
lo. Caue ne obliuiscaris. XXVI

Cumq; intraueris terrā quā domi-
nus deus tuus tibi daturus est
possidendā et obtinueris eam: atq; ha-
bitaueris ī illa: tolles de cūctis frugibꝫ
tuis primitias et pones in cartallo
pergesq; ad locum quē dñs deus tuus
elegerit ut ibi inuocetur nomen eius:
accedesq; ad sacerdotē qui fuerit ī die-
bus illis et dices ad eū. Profiteor ho-
die coram domino deo tuo: q ingressus
sum ī terrā pro qua iurauit patribus
nostris ut daret eam nobis. Susci-
tetq; sacerdos cartallū de manu tua
ponet ante altare domini dei tui: ꝛ lo-
queris in conspectu dñi dei tui. Syrus
persequebaē patrem meū: q descendebat
in egiptum et ibi peregrinatus est in
paucissimo numero: creuitq; ī gentem
magnā ac robustam ꝛ infinite multi-
tudinis. Afflixerunt nos egiptij et
persecuti sunt imponentes onera gra-
uissima: ꝛ clamauimus ad dñm deū
patrū nostrorū qui exaudiuit nos et
respexit humilitatē nostrā ꝛ laborem
atq; angustiā: et eduxit nos de egipto
in manu forti et brachio extento: in in-
genti pauore: in signis atq; portentis:
et introduxit ad locū istū: et tradidit
nobis terrā lacte et melle manantem.
Et idcirco nūc offero primitias frugū
terre: quā dominus dedit michi. Et di-
mittes eas ī conspectu dñi dei tui: et a-
dorato dño deo tuo epulaberis ī oñi-
bus bonis que dominus deus tuus
dederit tibi et domui tue: tu et leuites
et aduena qui tecū est. Quādo comple-
ueris decimā cūctaꝫ frugū tuaꝫ: anno
decimarū tertio: dabis leuite ꝛ aduene
ꝛ pupillo ꝛ vidue ut comedant intra
portas tuas ꝛ saturentē: loquerisq; in
conspectu dñi dei tui. Abstuli quod sa-
nctificatū est de domo mea et dedi illud
leuite et aduene ꝛ pupillo ac vidue si-
cut iussisti michi. Non preteriui mādata
tua: nec sum oblitus imperij. Non com-
edi ex eis in luctu meo: nec separaui ea
in qualibet immūditia: nec expendi ex
hijs quicq; in re funebri. Obediui voci
domini dei mei: ꝛ feci oīa sicut preci-
pisti michi. Respice de sanctuario tuo et
de excelso celorū habitaculo: ꝛ benedic
populo tuo israel: ꝛ ꝛre quā dedisti nobis
sicut iurasti patribꝫ nostris: terre lacte
et melle manantī. Hodie dominus
deus tuus precipit tibi ut facias māda-
ta hec atq; iudicia: ut custodias ꝛ im-
pleas ex toto corde tuo ꝛ ex tota aīa tu-
a. Dominū elegisti hodie ut sit tibi de-
us ꝛ ambules in viis eius: ut custodi-
as cerimonias illius et mādata atq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0198
powered by DWork • Heidelberg University Library

iudicia:et obedias eius imperio. Et
dñs elegit te hodie ut sis ei populus
peculiaris sicut locutus est tibi ⁊ custo-
dias omnia precepta illius:⁊ faciet te
excelsiorē cūctis gentibꝫ quas creauit
in laudem et nomen et gloriam suā:
ut sis populus sanctus domini dei
tui sicut locutus est. xxvij
Precepit autē moyses et seniores
populo israhel dicentes. Custo-
dite omne mandatum quod precipio
vobis hodie. Cūqꝫ transieritis iordanen
in terrā quā dñs deus tuus dabit
tibi · eriges ingentes lapides et calce
leuigabis eos ut possis in eis scribere
oīa verba legis huꝰ iordane trans-
misso:ut introeas terrā quā dñs deus
tuus dabit tibi : terram lacte et melle
manantem sicut iurauit patribꝫ tuis.
Quādo ergo transieritis iordanen eri-
gite lapides quos ego hodie p̄cipio
vobis in monte hebal : et leuigabis
eos calce·⁊ edificabis ibi altare domi-
no deo tuo de lapidibꝫ quos ferrum
non tetigit·et de saxis informibus et
impolitis:et offeres sup eo holocaustа
domino deo tuo ⁊ immolabis hostias
pacificas : comedesqꝫ ibi ⁊ epulaberis
coram domino deo tuo. Et scribes super
lapides oīa verba legis huius plane
et luculenter. Dixeruntqꝫ moyses et sa-
cerdotes leuitici generis ad omnē israhelem. Attende et audi israhel. Hodie
factus es populus domini dei tui. Au-
dies vocem eius : et facies mandata
atqꝫ iustitias quas ego precipio tibi.
Precepitqꝫ moyses populo in die illo
dicens. Hi stabunt ad benedicendum
dño super montem garizim iordane
trāsmisso: symeon leui iudas yssachar
ioseph et beniamin . Et ex regione isti
stabunt ad maledicendum in monte
hebal:ruben gad et aser zabulon dan
et neptalim. Et pronūciabunt leuite:
dicentqꝫ ad omnes viros israhel excel-
sa voce . Maledict⁹ homo q̄ facit sculp-
tile ⁊ conflatile abominationē dñi·
opus manuū artificū: ponetqꝫ illud
in abscondito. Et respondebit omnis
populus:⁊ dicet amen . Maledictus
qui non honorat patrē suum et matrē.
Et dicet oīs populus amen. Male-
dictus qui trāsferet terminos proximi
sui. Et dicet oīs popul⁹ amen. Ma-
ledictus qui errare facit cecum i itinere.
Et dicit omnis pplus amen. Maledi-
ctus qui pverterit iudicium aduene pupil-
li et vidue. Et dicet omnis populus a-
men. Maledictus qui dormit cū vxore
patris sui:et revelat operimentū lecti
ei⁹. Et dicet oīs pplus amen. Ma-
ledictus qui dormit cū oī iumento.
Et dicet oīs populus amen . Male-
dictus qui dormit cū sorore sua filia
patris sui uel mātis sue. Et dicet oīs
pplus amen. Maledictus q̄ dormit cū
socru sua. Et dicet oīs pplus amē. Ma-
ledictus qui clam p̄cusserit proximū
suum. Et dicet omnis populus amē.
Maledictus q̄ accipit munera·ut per-
cuciat animā sanguinis innocentis.
Et dicet omnis populus amen. Ma-
ledictus qui non permanet in sermo-
nibꝫ legis huius:nec eos opere perficit.
Et dicet oīs pplus amen. xxvij
Si autem audieris vocem domi-
ni dei tui ut facias atqꝫ custodi-
as oīa mādata eius que ego precī-
pio tibi hodie:faciet te dominus deus
tuus excelsiorem cūctis gentibus que
versant in terra. Venientqꝫ sup te oī-
nes istе benedictiones istе et apprehendent
te:si tamen p̄cepta eius audieris . Be-
nedictus tu in ciuitate:⁊ benedictus in

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0199
powered by DWork • Heidelberg University Library

agro. Benedictus fructus ventris tui ⁊ fruct⁹ terre tue: fructusq; numentoꝝ tuoꝝ greges armentorū tuoꝝ et caule ouiū tuaꝝ. Benedicta horrea tua: ⁊ benedicte reliquie tue. Benedict⁹ eris ingrediēs et egrediens. Dabit dom⁹ inimicos tuos q̄ cōsurgent aduersum te corruere⁹ in cōspectu tuo. Per viam vnā venient contra te: ⁊ p septem fugiēt a facie tua. Emittet dñs benedictionē sup cellaria tua et super omnia opera manuū tuaꝝ: benedicetq; tibi in terra quā acceperis. Suscitabit te dñs sibi in pplm sanctū sicut iurauit tibi: si custodieris mādata domini dei tui ⁊ ambulaueris i viis eius. Videbuntq; omnes terraꝝ populi p nomen dñi inuocatum sit super te: et timebunt te. Abundare te faciet dominus omnibus bonis: fructu ventri tui et fructu iumentoꝝ tuoꝝ fructu terre tue quā iurauit dominus patribꝫ tuis ut daret tibi. Aperiet dñs thesaurū suum optimū celum: ut tribuat pluuiā terre tue in tempore suo. Benedicetq; cūctis operibꝫ manuū tuaꝝ: ⁊ fenerabis gentibus multis: ⁊ ipe a nullo fenus accipies. Constituet te dñs deus tuus in caput ⁊ non in caudam: ⁊ eris semper supra et nō subter: si tamen audieris mandata domini dei tui que ego precipio tibi hodie ⁊ custodieris ⁊ feceris: ac nō declinaueris ab eis nec ad dextrā nec ad sinistram: nec secutus fueris deos alienos neq; colueris eos. Quod si audire nolueris vocem dñi dei tui ut custodias ⁊ facias oīa mādata eius ⁊ cerimonias quas ego precipio tibi hodie: venient sup te omnes maledictiones iste ⁊ apphendent te. Maledictus eris in ciuitate: maledictus in agro. Maledictū horreū tuum: et maledicte reliquie tue. Maledict⁹ fructus ventris tui et fructus terre tue: armenta boum tuoꝝ ⁊ greges ouiū tuaꝝ. Maledictus eris ingrediēs: ⁊ maledictus egrediens. Mittet dñs super te famem et esurie et increpationē in oīa opera tua que tu facies: donec conterat te et perdat velociter propter adinuentiones tuas pessimas in quibꝫ reliquisti me. Adhūgat tibi dñs pestilentiā: donec consumat te de terra ad quā ingredieris possidendā. Percutiat te dñs egestate ⁊ febri et frigore ardore et estu ⁊ aere corrupto ac rubigine: ⁊ psequatur donec pereas. Sit celum qđ supra te est eneum: ⁊ terra quā calcas ferrea. Det dñs ymbrem terre tue pulueren: et de celo descendat super te cinis donec conterearis. Tradat te dñs corruendum ante hostes tuos: ⁊ per vnam viam egrediaris contra eos: ⁊ p septē fugias: et dispergaris p omnia regna terre. Sit q̄ cadauer tuum i escam cūctis volatilibꝫ celi ⁊ bestijs terre: ⁊ nō sit q̄ abigat. Percutiat te dominus vlcere egipti: et partem corporis p quā stercora digerunt: scabie quoq; ⁊ prurigine: ita ut curari nequeas. Percutiat te domin⁹ amentia et cecitate ac furore mentis: et palpes in meridie sicut palpare solet cecus in tenebris: ⁊ nō dirigas vias tuas. Omniꝫ tempore calumniā sustineas: ⁊ opprimaris violētia nec habeas qui liberet te. Uxorem accipias et alius dormiat cū ea. Domū edifices: ⁊ nō habites in ea. Plātes vineam: ⁊ non vindemies eam. Bos tuus immoletur coram te: ⁊ nō comedas ex eo. Asinus tuus rapiatur in cōspectu tuo: ⁊ nō reddatur tibi. Oues tue dentur inimicis tuis: ⁊ non sit qui te adiuuet. Filij tui ⁊ filie tue tradantur alteri populo videntibus oculis tuis

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0200
powered by DWork • Heidelberg University Library

et deficientibz ad conspectū eorū tota die: z nō sit formidō ī manu tua. Fructus ire tue et oñes labores tuos comedat ppls quē ignoras: z sis semper calumniā sustinēs. et oppressus cūctis diebus: z stupens ad terrorē eorū que videbunt oculi tui. Percutiat te dñs vlcere pessimo in genibz et in suris: sanariq; nō possis a planta pedis usq; ad verticē tuū. Ducetq; te dominus et regem tuū quē cōstitues sup te ī gentē quā ignoras tu z patres tui: z seruies ibi dijs alienis ligno et lapidi: et eris perditus in proverbiū ac fabulā oñibus ppulis ad quos te introduxerit dominus. Sementem multam iacies in terrā et modicū cōgregabis: quia locuste devorabūt oñia. Vineā plantabis et fodies z vinū non bibes nec colliges ex ea quippiam: quū vastabit̄ vermibz. Oliuas habebis in oñibus terminis tuis z nō ungeris oleo: quia defluent z deperibunt. Filios generabis et filias z non fruēris eis: quoniā ducent̄ in captiuitatē. Oñes arbores tuas z fruges terre tue rubigo consumet. Aduena q̄ tecū versat̄ ī terra ascendet sup te ex eq; sublimior: tu aūt descendes et eris inferior. Ipe fenerabit tibi: et tu non fenerabis ei. Ipe erit in caput: et tu eris in caudam. Et venient sup te omnes maledictiones iste. et psequēs apphendent te donec intereas: quia nō audisti vocē domini dei tui: nec custodisti mādata eius z cerimonias quas precepit tibi. Erūt in te signa atq; prodigia z in semine tuo usq; in sempiternum: eo q̄ seruieris domino deo tuo in gaudio cordisq; letitia ꝓpter rerum omniū abundātiā. Seruies inimico tuo quē immittet tibi dñs in fame et siti et nuditate z oñi penuria: z ponet iugū ferreū super ceruicem tuā donec te conterat. Adducet dñs sup te gentem de longinquo z de extremis terre finibus in similitudinē aquile volantis cum impetu cuius linguā intelligere non possis: gentem procacissimā que non deferat senī nec misereat̄ parvuli: et devoret fructum iumentoz tuoz ac fruges terre tue. donec intereas: z non relinquat tibi triticum vinū et oleum armenta boum et greges ouiū donec te dissipdat z conterat in cūctis urbibz tuis: z destruantur muri tui firmi atq; sublimes. ī quibz habebas fiduciam in omni terra tua. Obsidebēris intra portas tuas in oñi terra tua quā dabit tibi dñs deus tuus: z comedes fructum ventri tui et carnes filioz tuorū z filiarū tuarū quas dederit tibi dominꝰ deus tuus. ī angustia et vastitate qua opprimet te hostis tuus. Homo delicat⁹ in te z luxuriosus valde invidebit fratri suo et vxori q̄ cubat in sinu suo ne det eis de carnibus filiorū suorū quas comedet: eo q̄ nichil aliud habeat in obsidione z penuria qua vastauerint te inimici tui intra oñes portas tuas. Tenera mulier et delicata q̄ supra terram ingredi non valebat nec pedis vestigiū figere ꝓpter mollitiem et teneritudinem nimiā: invidebit viro suo qui cubat in sinu eius super filij z filie carnibz z illuuie secundinaz q̄ egrediuntur de medio feminū eius: et super liberis qui eadem hora nati sūt. Comedent enī eos clam propter rerū oñiū penuriam: in obsidione et vastitate qua opprimet te inimicus tuus intra portas tuas. Si non custodieris z feceris omnia verba legis huius que scripta sunt in hoc volumine. z timueris nomen eius gloriosū et terribile

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0201
powered by DWork • Heidelberg University Library

hoc est dominū deum tuū: augebit dominus plagas tuas · ↄ plagas seminis tui plagas magnas ↄ perpetuas: ↄ infirmitates pessimas ↄ pertuas: ↄ convertet in te omnes afflictiones egipti quas timuisti ↄ adherebūt tibi. Insuper et uniuersos languores et plagas que nō sunt scripte i volumine legis huius inducet dominus sup te: donec te conterat. Et remanebitis pauci numero q̄ prius eratis sicut astra celi pre multitudine: quoniā non audisti vocem domini dei tui. Et sicut ātea letatus est dominus sup vos · bene vobis faciens vobq; multiplicans: sic letabit disperdens vos atq; subuertens: ut auferamini de terra ad quam ingredieris possidendā. Dispergет te dominus in omnes pplos a summitate terre usq; ad terminos eius: ↄ seruies ibi dijs alienis quos et tu ignoras ↄ patres tui ligna et lapidibs. In gentibs quoq; illis nō quiesces: neq; erit requies vestigio pedis tui. Dabit tibi dñs ibi cor pauidum et deficientes oculos · et animā consumptā merore: ↄ erit vita tua quasi pendens āte te. Timebis nocte et die: et non credes vite tue. Mane dices quis michi det vespertū: ↄ vespere quis michi det mane · ꝓpter cordis tui formidinē qua terreberis et ꝓpter ea q̄ tuis videbis oculis. Reducet te dñs classibs in egiptū per viā de qua dixit tibi ut eam āplius nō videres. Ibi venderis inimicis tuis in seruos et ancillas: et non erit qui emat.

Hec sunt verba federis q̄d precepit dominus moysi ut ferret cum filijs israhel in terra moab: ꝓter illud fedus quod cū eis ppigit in oreb. Vocauitq; moyses omnē israhel: ↄ dixit ad eos. Vos vidistis vniuersa q̄ fecit dominus coram vobis in terra egipti pharaoni et oīibs seruis ei⁹ vniuerse q̄ terre illi⁹: temptationes magnas quas viderunt oculi tui: signa illa portentaq; ingentia: ↄ nō dedit vobis dominus cor intelligens et oculos videntes: et aures que possint audire usq; in presentē diem. Adduxit vos quadraginta ānis p desertum: non sunt attrita vestimenta vra: nec calciamēta pedum vestrorū vetustate consumpta sunt. Panē non comedistis vinum ↄ sicerā nō bibistis: ut sciretis quia ipse est dominus deus vester. Et venistis ad hunc locum: egressusq; est seon rex esebon et og rex basan occurrentes nobis ad pugnā · ↄ percussimus eos et tulimus terrā eoꝝ: ac tradidimus possidendam ruben et gad ↄ dimidie tribui manasse. Custodite ergo verba pacti huius et implete ea: ut intelligatis vniuersa que facitis. Vos statis hodie cuncti coram domino deo vro · principes vestri ↄ tribus ac maiores natu atq; doctores oīis populus israhel liberi et uxores vestre et aduene q̄ tecū morantur in castris exceptis lignorū cesoribs · ↄ hijs q̄ comportant aquas: ut transeas in federe dñi dei tui · et in iureiurando quod hodie dominus deus tuus percutit tecum: ut suscitet te sibi in populū et ipse sit dominus deus tuus sicut locutus est tibi · ↄ sicut iurauit patribs tuis abrahā ysaac ↄ iacob. Nec vobis solus ego hoc fedus ferio et hec iuramenta confirmo: sed cūctis presentibs et absentibus. Vos enim nostis quomodo habitauerimus in terra egipti · ↄ quomodo trāsierimus per mediū nationū: quas trāseuntes vidistis abominationes et sordes id est ydola eoꝝ ligni et lapidē argentū

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0202
powered by DWork • Heidelberg University Library

et aurū que colebāt. Ne forte sit inter
vos vir aut mulier familia aut tribꝰ
quōꝫ cor auersum ē hodie a domino
deo vr̄o ut vadat et seruiat diis illarū
gentiū: ⁊ sit inter vos radix germinās
fel et amaritudinem. Cumq; audierit
verba iuramenti huius benedicat sibi
in corde suo dicens pax erit michi · et
ambulabo ī prauitate cordis mei: et
assumat ebria sitiente ē et dominus nō
ignoscat ei: sed tunc ꝛ̄ maxime furor
eius fumet et zelus contra hominem
illum · et sedeant sup eum oīa male-
dicta q̄ scripta sunt ī hoc volumine: et
deleat dominus nomen eiꝰ sub celo et
consumat eū in perditione ex oīnibus
tribubꝰ israhel: iuxta maledictiones q̄
in libro legis huius ac federis ponun-
tur. Dicetq; sequens generatio et filij
qui nascentur deinceps · ⁊ pegrini qui
de longe venerūt videntes plagas terre
illiꝰ et infirmitates quibꝰ eā afflixerit
dominꝰ sulphure et salis ardore com-
burens ita ut ultra non seratur nec vi-
rens quippiā germinet ī exemplū sub-
uersionis sodome ⁊ gomorre adame
et seboim quas subuertit dñs in ira
et in furore suo: ⁊ dicent oēs gentes.
Quare sic fecit dñs terre huic ? Que ē
hec ira furoris eius immensa ? Et re-
spondebūt. Quia dereliquerunt pactum
dñi nō pepigit cū patribꝰ eorū quādo
eduxit eos de terra egipti et seruierunt
diis alienis · ⁊ adorauerūt eos quos
nesciebant ⁊ quibus nō fuerunt attri-
buti: idcirco iratus est furor dñi cōtra
terram istā ut induceret sup eā oīa
maledicta que ī hoc volumine scripta
sunt: et eiecit eos de terra sua in ira et
in furore ⁊ in indignatione maxima ·
proiecitq; in terrā alienam sicut hodie
comprobat. Abscondita a dño deo
nostro que manifesta sunt nobis ⁊ fi-
lijs nostris usq; ī sempiternum: ut fa-
ciamus oīa verba legis huiꝰ.

Cum ergo venerint sup te omnes
sermones isti benedictio siue ma-
ledictio quā posui ī conspectu tuo · et
ductus penitudine cordis tui ī oīnes
gentes in quas dispersit te dñs
deus tuus ⁊ reuersus fueris ad eum · et
obedieris eius imperijs sicut ego hodie
pcipio tibi cum filijs tuis ī toto corde
tuo ⁊ in tota anima tua: reducet te do-
minus deus tuus de captiuitate tua
ac miserebit tui: ⁊ rursum cōgregabit
te de cunctis pplis in quos te ante dis-
persit. Si ad cardines celi fueris dissi-
patus inde te retrahet dominus deus
tuus: ⁊ assumet atq; introducet in ter-
ram quā possiderunt patres tui ⁊ obti-
nebis eam: ⁊ benedicens tibi · maiorꝫ
numeri te esse faciet q̄ fuerunt patres
tui. Circumcidet dominus deus tuꝰ cor
tuū et cor seminis tui: ut diligas do-
minū deum tuū ex toto corde tuo ⁊ in
tota aīa tua: ut possis viuere. Omnes
autē maledictiones has cōuertet sup
inimicos tuos: ⁊ eos qui oderunt te ⁊
psequūtur. Tu aūt reuerteris ⁊ audi-
es vocē domini dei tui faciesq; oīa
mandata que ego pcipio tibi hodie: ⁊
abundare te faciet dñs deus tuus in
cunctis operibꝰ manuū tuaꝝ in sobo-
le uteri tui ⁊ in fructu iumentoꝝ tuoꝝ:
in ubertate terre tue et in reū oīnū
largitate. Reuertetur enī dñs ut gau-
deat sup te in oīnibꝰ bonis sicut ga-
uisus ē in patribus tuis: si tamen au-
dieris vocem dñi dei tui ⁊ custodieris
precepta eius ⁊ cerimonias que ī hac
lege conscripta sunt: ⁊ reuerteris ad
dñm deum tuū in toto corde tuo et in
tota anima tua. Mandatū hoc quod

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0203
powered by DWork • Heidelberg University Library

ego precipio tibi hodie nō supra te est
neq; procul positum nec in celo situm
ut possis dicere quis nostrū valet ad
celum ascendere ut deferat illud ad nos
ut audiamꝰ atq; opere compleamus:
neq; trās mare positū ut causeris et di-
cas quis e nobis poterit mare trāsfre-
tare ⁊ illud ad nos usq; deferre ut pos-
simus audire et facere qđ preceptum
est: sed iuxta te est sermo valde in ore
tuo ⁊ i corde tuo ut facias illū. Consi-
dera qꝺ hodie ꝓposuerīm in cōspectu tuo
vitam et bonū et econtrario mortem
et malū: ut diligas dñm deum tuum
et ambules in vijs eius et custodias
mandata illius ⁊ cerimonias atq; iu-
dicia ⁊ vivas: atq; multiplicer te bene-
dicatq; tibi in terra ad quā ingredieris
possidendā. Si aūt auersum fuerit cor
tuū et audire noluerīs atq; errore rece-
ptus adoraueris deos alienos ⁊ serui-
eris eis: predico tibi hodie qꝺ pereas:
⁊ paruo tēpore moreris i terra ad quā
iordane trāsmisso ingredieris possiden-
dā. Testes invoco hodie celū et terrā qꝺ
proposuerim vobis vitam ⁊ bonum:
benedictionē ⁊ maledictionē. Elige er-
go vitam ut et tu vivas et semen tuū:
diligas dñm deū tuum atq; obedias
voci eius: ⁊ illi adhereas. Ipe est enim
vita tua et longitudo dierū tuorū: ut
habites in terra pro qua iurauit domi-
nus patribus tuis abraham ysaac et
iacob ut daret eam illis. xxxi

Abijt quoq; moyses ⁊ locutus est
omnia verba hec ad vniūsum
israhel: et dixit ad eos. Centūviginti
annoꝝ sum hodie: non possum ultra
egredi et ingredi: presertim cū et dñs
dixerit michi non trānsibis iordanem
istū. Dominus ergo deꝰ tuus trānsibit
ante te. Ipe delebit omnes gentes has
in conspectu tuo: ⁊ possidebis eas. Et
iosue iste trānsibit ante te: sicut locu-
tus est dominus. Facietq; dominus eis si-
cut fecit seon et og regibꝫ amorreorū
et terre eoꝝ: delebitq; eos. Cum ergo et
ipos tradiderit vobis similiter facietis
eis sicut ꝓcepi vobis. Viriliter agite: ⁊
confortamini. Nolite timere: ne pave-
atis ad conspectum eoꝝ quia dominꝰ
deus tuus ipe est ducor tuus: et non
dimittet nec derelinquet te. Vocauitq;
moyses iosue: et dixit ei coram omni
israhel. Confortare: et esto robustus.
Tu enim introduces populum istum
in terram quā daturum se patribus
eorum iurauit dñs: et tu eam divides
sorte. Et dominus qui ducor est vester
ipe erit tecum: nō dimittet nec derelin-
quet te. Noli timere nec paveas. Scri-
psit itaq; moyses legem hanc ⁊ tradi-
dit eam sacerdotibꝫ filijs leui qui por-
tabant archam federis dñi: et cunctis
senioribus israhel. Precepitq; eis dicēs.
Post septem ānos remissionis in so-
lennitate tabernaculorū quando omnis
cunctus te israhel ut appareat in con-
spectu domini dei tui in loco quē elege-
rit dñs. leges verba legis huius coram
omni israhel: audientibꝫ eis ⁊ in unū
omnī ꝑplo congregato. tam viris qꝫ
mulieribus parvulis et aduenis qui
sunt intra portas tuas: ut audientes
discant et timeant dñm deum vrm: ⁊
custodiant impleantq; omnes sermo-
nes legis huiꝰ. Filij quoq; eoꝝ q̄ nūc
ignorāt: ut audire possint ⁊ timeant
dñm deū suū cunctis diebꝫ q̄bꝫ vescan-
tur i terra: ad quā vos iordane trāsmis-
so ꝓgnis obtinendā. Et ait dñs ad
moysen. Ecce prope sunt dies mortis
tue. Voca iosue: ⁊ state in tabernaculo
testimonij ut ꝓcipiā ei. Abierunt ergo

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0204
powered by DWork • Heidelberg University Library

moyses et iosue et steterũt in tabernaculo testimonij: apparuitq; dominus ibi in columna nubis q̃ stetit in introitu tabernaculi: dixitq; dñs ad moysen. Ecce tu dormies cum patribus tuis: et populus iste cõsurgens fornicabit post deos alienos in terra ad quã ingrediet et habitabit in ea: ibi derelinquet me ⁊ irritum faciet fedus quod ppigi cum eo. Et iratscetur furor meus cõtra eum in die illo: ⁊ derelinquã eum ⁊ abscondam faciẽ meam ab eo: ⁊ erit in deuoratione. Inuenient eũ oĩa mala et afflictiones: ita ut dicat in illa die. Vere quia nõ est deus mecũ inuenerũt me hec mala. Ego autẽ abscondam et celabo faciem meã in die illo ꝓter omnia mala que fecit: quia secutus ẽ deos alienos. Nunc itaq; scribite vobis canticũ istud ⁊ docete filios isrl̃ ut meniter teneant et ore decanẽt: ⁊ sit michi carmẽ istud ꝓ testimonio inter filios israhel. Introducam enĩ eum in terrã pro qua iuraui patribus eius lacte et melle manantẽ. Cumq; comederint et saturati crassiq; fuerint auertentur ad deos alienos et seruient eis: detractentq; michi ⁊ irritum facient pactum meũ. Postq; inuenerint eũ mala multa et afflictiones: respõdebit ei canticum istud pro testimonio: qõ nulla delebit oblivio ex ore seminis tui. Scio enim cogitationes eius: que facturus sit hodie anteqũ introducam eũ in terrã quã ei pollicitus sum. Scripsit quoq; moyses canticum: ⁊ docuit filios isrl̃. Precepitq; dominus iosue filio nun: et ait. Confortare: ⁊ esto robustus. Tu enĩ introduces filios israhel in terrã quã pollicitus sum: ⁊ ego ero tecum. Postq; ergo scripsit moyses verba legis hui⁹ in volumine atq; compleuit: precepit leuitis qui portabãt archam federis dñi dicens. Tollite librum istũ et ponite eum in latere arche federis domini dei vestri: ut sit ibi contra te in testimonium. Ego enim scio cõtentionẽ tuã: et cervicem tuã durissimã. Adhuc viuente me ⁊ ingrediẽte vobiscũ semper cõtentiose egistis contra dñm: quanto magis cum mortuus fuero? Congregate ad me oĩes maiores natu per tribus vestras atq; doctores: ⁊ loquar audientibus eis sermones istos: et inuocabo cõtra eos celum et terram. Noui enĩ q̃ post mortẽ meã inique agetis: et declinabitis cito de via quã precepi vobis: ⁊ occurrent vobis mala in extremo tempore quãdo feceritis malũ in conspectu dñi ut irritetis eum ꝑ opera manuũ vestrarũ. Locutus est ergo moyses audiente vniuerso cetu isrl̃ ũba carminis hui⁹: ⁊ ad finẽ usq; ꝑpleuit.

Audite celi q̃ loquor: audiat terra verba oris mei. Concrescat in pluuia doctrina mea: fluat ut ros eloquiũ meũ. Quasi ymber super herbam et quasi stille super gramina: quia nomen dñi inuocabo. Date magnificentiam deo nostro: dei ꝓfecta sũt opera: et omnes vie eius iudicia. Deus fidelis et absq; vlla iniquitate: iustus ⁊ rectus. Peccauerũt ei: non filii ei⁹ in sordibus. Generatio prauа atq; quersa: hecine reddis dño ꝓlo stulte ⁊ insipiens? Nũquid nõ ipse ẽ pater tuus qui possedit te: ⁊ fecit et creauit te? Memento dierũ antiquorũ: cogita generationes singulas. Interroga patrẽ tuum et ãnunciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicent tibi. Quãdo diuidebat altissimus gentes: quãdo seperabat filios adam: Constituit terminos ꝓpter numerũ filiorũ israhel. Pars aũt domini

populus eius: iacob funiculus hereditatis eius. Inuenit eū in terra deserta: in loco horroris et vaste solitudinis. Circūduxit eū et docuit: et custodiuit quasi pupillā oculi sui. Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos: et super eos volitans. Expandit alas suas et assumpsit eum: atq; portauit ī humeris suis. Dñs solus dux eius fuit: et nō erat cum eo deus alienus. Cōstituit eū super excelsam terrā: ut comederet fructus agroꝝ. Vt suggeret mel de petra: oleumq; de saxo durissimo. Butirū de armento et lac de ouibus: cū adipe agnorū et arietum filiorū basan. Et hircos cū medulla tritici: et sanguine vue biberent meracissimū. Incrassatus est dilectus et recalcitrauit: incrassatus impinguatus dilatatus. Dereliquit deū factorem suum: et recessit a deo saluatori suo. Prouocauerūt eū in diis alienis: et in abominationibz ad iracundiā cōcitauerunt. Immolauerūt demonijs et non deo: diis quos ignorabāt. Noui recentesq; venerūt: quos nō coluerūt patres eorū. Deū q̄ te genuit dereliquisti: et oblitus es dñi creatoris tui. Vidit dñs et ad iracundiā cōcitatus ē: quia prouocauerūt eū filij sui et filie. Et ait abscondam faciē meā ab eis: et cōsiderabo nouissima eoꝝ. Generatio enim peruersa ē: et infideles filij. Ipsi me prouocauerūt in eo qui non erat deus: et irritauerunt ī uanitatibz suis. Et ego prouocabo eos ī eo q̄ nō est populus: et in gente stulta irritabo illos. Ignis succensus est in furore meo: et ardebit usq; ad inferū nouissima. Deuorabitq; terrā cū germine suo: et montiū fundamēta aduret. Congregabo sup eos mala: et sagittas meas complebo in eis. Cōsumentur fame: et deuorabūt eos aues morsu amarissimo. Dentes bestiarū immittā in eos: cū furore trahentiū sup terram atq; serpentū. Foris vastabit eos gladius et intus pauor: iuuenem simul ac virginē lactentē cum homine sene. Et dixi. ubi nam sunt? cessare faciā ex hominibz memoriā eoꝝ. Sed propter iram inimicoꝝ distuli: ne forte sugerent hostes eoꝝ. Et dicerent manus nūa excelsa: et nō dñs fecit hec oīa. Gens absq; consilio est et sine prudentia. utinā sapererent et intelligerēt: ac nouissima prouiderent. Quomodo psequebat unus mille: et duo fugarent decē milia? Nōne ideo quia deus suus vendidit eos: et dñs conclusit illos? Nō enī ē deus noster ut deus eoꝝ: et inimici nri sunt iudices. De vinea sodomoꝝ vinea eorum: et de suburbanis gomorre. Vua eoꝝ uua fellis: botrus amarissimus. Fel draconū vinū eoꝝ: et venenū aspidum insanabile. Nōne hec condita sunt apud me. et signata in thesauris meis? Mea ē ultio et ego retribuā eis in tempore: ut labatur pes eoꝝ. Iuxta est dies perditionis: et adesse festinant tempora. Iudicabit dñs populum suū: et in seruis suis miserebit. Videbit q̄ infirmata sit manus: et clausi quoq; defecerunt: reliquiq; consumpti sunt. Et dicent ubi sunt dii eoꝝ: in quibus habebant fiduciā. De quorū victimis comedebāt adipes: et bibebāt vinū libaminū. Surgant et opitulentur vobis: et in necessitate vos protegāt. Videte q̄ ego sum solus: et nō sit alius deus p̄ter me. Ego occidam et ego viuere faciā: percutiam et ego sanabo: et non ē qui de manu mea possit eruere. Leuabo ad celum manū meam: et dicā viuo ego

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0206
powered by DWork • Heidelberg University Library

in eternū. Si acuero ut fulgur gladiū meū: z arripuerit iudicū manus mea. Reddam vltionē hostibz meis: et his qui oderunt me retribuā. Inebriabo sagittas meas sanguine: z gladius meus deuorabit carnes. De cruore occisoz: z de captiuitate nudati inimicorum capitis. Laudate gentes populū eius: quia sanguinē seruoꝝ suoꝝ vlciscetur. Et vindictā retribuet hostibz eoꝝ: z propitius erit terre populi sui. Venit ergo moyses z locutus est omnia verba cantici huius in auribus pli: ipe et iosue filius nun. Compleuitq; oēs sermones istos · loquens ad vniuersum israhel: z dixit ad eos. Ponite corda vestra i omnia verba mea · que ego testificoꝝ vobis hodie: ut mandetis ea filijs vris custodire z facere z implere uniūsla q̄ scripta sūt i volumine legis huius: quia nō incassum precepta sunt vobis: sed ut singuli in eis viuerent: que facientes lōgo tempore pleueretis i terra ad quā iordane trāsmisso ingredimini possidendā. Locutusq; est dominus ad moysen in eadē die dicens. Ascende in montem istum abarim id ē transitū · in montē nebo qui est in terra moab cōtra iericho: et vide terram chanaan quā ego tradam filijs israhel obtinendā: et morere in monte. Quē conscendens iungeris populis tuis · sicut mortuus est aaron frater tuus in monte hor et appositus populis suis: qā p̄uaricati estis contra me in medio filioꝝ israhel ad aquas contradictionis in cades deserti syn: z nō sanctificastis me inter filios israhel. Econtra videbis eam: z nō ingredieris i eā: quā ego dabo filijs isrl.

Hec est benedictio qua benedixit moyses homo dei filios israhel ante mortem suā. Et ait. Dominus de syna venit: z de seir ortus est nobis. Apparuit de mōte pharan: et cū eo sanctoꝝ milia. In dextera eius ignea lex: dilexit populos. Omnes sancti i manu illius sunt: z qui appropinquant pedibz eius · accipient de doctrina illius. Legem p̄cepit nobis moyses: hereditatem multitudinis iacob. Erit apud rectissimū rex: congregatis principibz populi cum tribubz israhel. Viuat ruben z nō moriatur: z sit parvus in numero. Hec ē iude benedictio. Audi domine vocē iude: z ad populum suū introduc eum. Manus eius pugnabunt pro eo: z adiutor illius contra aduersarios eius erit. Leui q̄z ait. Perfectio tua z doctrina tua a viro sancto tuo quē probasti i temptatione: z iudicasti ad aquas contradictionis. Qui dixit patri suo et matri sue nescio vos: et fratribz suis ignoro illos: z nescierūt filios suos. Ipi custodierunt eloquiū tuum · z pactum tuū seruauerunt: iudicia tua o iacob: et legem tuam o israhel. Ponent thimiama in furore tuo: et holocaustā super altare tuum. Benedic domine fortitudini eius: et opera manuū illius suscipe. Percute dorsa inimicoꝝ eiꝰ: z qui oderūt eum nō consurgant. Et beniamin ait. Amantissimus dñi habitabit confidenter: in eo quasi in thalamo tota die morabit: z inter humeros illius requiescet. Ioseph quoq; ait. De benedictione domini terra eius: de pomis celi et rore atq; abisso subiacente. De pomis fructuum solis ac lune: de vertice antiquoꝝ montiū: de pomis collium eternoꝝ: z de frugibus terre et de plenitudine eius. Benedictio illius qui apparuit in rubo veniat super

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0207
powered by DWork • Heidelberg University Library

caput ioseph: et super verticem nazarei inter fratres suos. Quasi primogeniti tauri pulchritudo eius: cornua rinoceronis cornua illius. In ipsis ventilabit gentes usq; ad terminos terre. Hec sunt multitudines ephraim: et hec milia manasse. Et zabulon ait. Letare zabulon in egressu tuo: et yssachar in tabernaculis tuis: populos vocabunt ad montem: ibi immolabunt victimas iustitie. Qui inundationem maris quasi lac sugent: et thesauros absconditos arenarum. Et gad ait. Benedictus in latitudine gad. Quasi leo requieuit: rapuit brachium et verticem. Et vidit principatum suum qm in parte sua doctor esset repositus: qui fuit cum principibus populi et fecit iusticias domini: et iudicium suum cum israhel. Dan quoq; ait. Dan catulus leonis: fluet largiter de basan. Et neptali dixit. Neptalim abundantia perfruetur: et plenus erit benedictionibus domini. Mare et meridiem possidebit. Aser quoq; ait. Benedictus in filijs aser. Sit placens fratribus suis: et intinguat in oleo pedem suum. Ferrum et es calciamentum eius. Sicut dies iuuentutis tue ita et senectus tua. Non est alius ut deus rectissimus. Ascensor celi auxiliator tuus. Magnificentia eius discurrunt nubes: habitaculū ei⁹ sursum et subter brachia sempiterna. Eiicit a facie tua inimicum: dixitq; contere. Habitabit israhel confidenter et solus. Oculus iacob in terra frumenti et vini: celiq; caligabunt rore. Beatus tu israhel. Quis similis tui populc qui saluaris in domino? Scutum auxilij tui: et gladius glorie tue. Negabunt te inimici tui: et tu eorum colla calcabis.

Ascendit ergo moyses de campestribus moab sup montem nebo in verticem phasga contra iherichō: ostenditq; ei dominus omnem terram galaad usq; dan. et uniuersum neptalim terrāq; ephraim et manasse et uniuersam terram usq; ad mare nouissimum. et australem partem et latitudinem campi iherichō ciuitatis palmarum usq; segor. Dixitq; dominus ad eum. Hec est terra pro qua iurauī abraham ysaac et iacob dicens. Semini tuo dabo eam. Vidisti eam oculis tuis: et non transibis ad illam. Mortuusq; est ibi moyses seruus domini in terra moab iubente domino: et sepeliuit eum in valle terre moab contra phogor: et non cognouit homo sepulcrum eius usq; in presentem diem. Moyses centū et viginti annorū erat quādo mortuꝰ ē. Nō caligauit oculus ei⁹: nec dentes illi⁹ moti sunt. Fleuerūtq; eum filij israhel in campestribus moab triginta diebus: et completi sunt dies planctꝰ lugentium moysen. Iosue vero filius nun repletus est spiritu sapientie: quia moyses posuit super eum manus suas. Et obedierunt ei filij israhel: fecerunt q; sicut precepit dominus moysi. Et non surrexit propheta ultra in israhel sicut moyses quē nosset dominus a facie ad faciem in omnibus signis atq; portentis que per eum misit ut faceret in terra egipti pharaoni et omnibus seruis eius uniuersoq; terre illi⁹: et cunctam manū robustam magnaq; mirabilia que fecit moyses coram uniuerso israhel.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0208
powered by DWork • Heidelberg University Library

Explicit Deuteronomius Incipit prologus in librum Iosue.

Tandem finito pentateuco moysi velud gradi tenore liberati ad iesum filium naue manu mittimur que hebrei iosue hebraice id est iosue filii nun uocatur: et ad iudicum librum que sophthim appellat: ad ruth quoque et hester quos ipsius nominibus efferunt. Monemusque lectorem ut siluam hebraicorum nominum et distinctiones per membra diuisas diligens scriptura conseruet: ne et noster labor et illius studium pereat. Et ut in omnibus quod sepe testatus sum sciat me non in reprehensionem veterum noua cudere sicut amici mei criminantur: sed pro uili portione offerre lingue mee hominibus quos tamen nra delectat: ut per grecorum exemplaria que et sumptu et labore maximo indigent editionem nram habeat. Et si ubi in antiquorum uoluminum lectione dubitarint: hec illis conferentes inueniant quod requirunt. Maxime cum apud latinos tot sint exemplaria quot codices: et unusquisque pro arbitrio suo vel addiderit uel subtraxerit quod ei uisum est: et uerum non possit esse quod dissonat. Unde cessetur arcuato uulnere contra nos insurgere scorpius: et sanctum os uenenata carpere lingua desistat: uel suscipies si placet uel damnes si displicet: meminerimque illorum uersuum. Os tuum abundauit malicia: et lingua tua ordinabat dolos. Sedes aduersus fratrem tuum loquebaris: et aduersus filium matris tue ponebas scandalum: hec fecisti et tacui. Existimasti iniique quod ero tui similis: arguam te et statuam illa ordine contra faciem tuam. Que enim audientis uel legentis utilitas est nos laborando studere: et alios detrahendo laborare: dolere iudeos quod calumniandi eis et irridendi christi anos sit oblata occasio: et ecclesie homines id despicere immo lacerare unde aduersarii gaudeant? Quod si uetus eis tantum interpretatio placet: quod et michi non displicet et nichil extra recipiendum putat: cur ea que sub asteriscis et obelis uel addita sunt uel emendata legunt et negligunt? Quare daniele iuxta theodotionis translationem ecclesie susceperunt? Cur origenem miratur et eusebium pamphili: cuius editiones similiter dissentientes? Aut quis fuit stultitia: postque uera dixerit pferre que falsa sunt? Unde aiunt in nouo testamento probare potuerunt assumpta testimonia: que in libris ueteribus non habentur? Hec dicimus: ne omnino calumniantibus tacere uideamur. Ceterum post sancte paule dominionem cuius uita uirtutis exemplum est. et hos libros quos eustochio uirgini christi negare non potui. decreuimus dum spiritus hos regit artus pheretrae explanationi incubere. et emendatum iam diu opus quodam post liminio reparare: presertim cum et admirabilis sanctusque uir pammachius hoc idem litteris flagitet: et nos ad patriam festinates. monstrosos syrenas cantus surda deream aure fugere.

Incipit liber Iosue Capitulum .i.

Factum est post mortem moysi serui domini locutusque dominus ad iosue filium nun ministrum moysi: et dixerat ei. Moyses seruus meus mortuus est. Surge et trasi iordanem istum tu et omnis populus tecum: in terram quam ego dabo filiis israel. Omnem locum quem calcauerit uestigium pedis uestri uobis tradam: sicut locutus sum moysi. A deserto et libano usque ad flumen magnum euphraten: omnis terra cetheorum

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0209
powered by DWork • Heidelberg University Library

usq; ad mare magnū contra solis oc-
casum erit finis vester. Nullus poterit
vobis resistere cunctis diebus vite vre.
Sicut fui cum moyse ero et tecū: nō di-
mittā nec derelinquam te. Confortare
et esto robustus. Tu enī sorte divides
ipso huic terram: pro qua iurauī pa-
tribus tuis ut traderē eam illis. Confor-
tare igitur et esto robustus valde: ut
custodias et facias oīem legem quā
pcepit tibi moyses seruus meus. Ne
declines ab ea ad dexteram uel ad sinī-
strā: ut intelligas cūcta que agis. Nō
recedat volumen legis huius ab ore
tuo: sed meditaberis in eo diebus ac
noctibs: ut custodias et facias oīa
que scripta sunt in eo. Tunc diriges
viā tuā: et intelliges eā. Ecce precipio
tibi: cōfortare et esto robustus. Noli
metuere et noli timere: quoniā tecum
est dñs deꝰ tuus in oībs ad quecūq;
pgeris. Precepitq; iosue principibs
pli dices. Trāsite per mediū castrorū:
et imperate pplo et dicite. Preparate
vobis cibaria: quoniā post diē tertiū
transibitis iordanem: et intrabitis ad
possidēdam terrā quā dñs deꝰ noster
datur est nobis. Rubenitis quoq; et
gaditis et dimidie tribui manasse a-
it. Mementote sermonis quē pcepit vo-
bis moyses famulus dñi dicēs. Dñs
deus vester dedit vobis requiē et om-
nem terrā. Uxores vre et filij ac iumen-
ta manebūt in terra: quā tradidit vo-
bis moyses trāsiordanen. Vos autē
trāsite armati ante fratres vros oēs
fortes manu et pugnate pro eis donec
det requiem dñs fratribs vestris sicut
et vobis dedit: et possideāt ipi q; terrā
quam dñs deus vester datur est eis:
et sic reuertimini i terram possessionis
vre et habitabitis i ea quā vobis dedit
moyses famulus dñi transiordanen
contra solis ortum. Responderunt q;
ad iosue: atq; dixerunt. Oīa q̄ pre-
cepisti nobis faciem⁹: et quocunq; mi-
seris ibim⁹. Sicut obediuim⁹ in cun-
ctis moysi ita obediem⁹ et tibi: tantū
sit dñs deus tecum sicut fuit cū moyse.
Qui cōtradixerit ori tuo et nō obedie-
rit cūctis sermonibs q̄s pceperis ei: mori-
at. Tu tantū cōfortare: et viriliter age.

Misit igitur iosue filius nun de se-
thim duos viros exploratores
abscondite: et dixit eis. Ite et cōsidera-
te terrā: urbemq; iericho. Qui pergen-
tes ingressi sunt domum mulieris me-
retricis nomine raab: et quieuerunt
apud eam. Nūciatumq; est regi ihe-
richo: et dictum. Ecce viri ingressi sunt
huc p noctem de filijs israel: ut explo-
rarent terrā. Misitq; rex iericho ad
raab meretricem dicens. Educ viros
qui venerunt ad te: et ingressi sunt do-
mum tuā. Exploratores quippe sūt:
et omnē terram considerare venerunt.
Tollensq; mulier viros abscondit: et
ait. Fateor venerunt ad me: sed nescie-
bam unde essent. Cumq; porta claude-
retur in tenebris: et illi pariter exierūt:
nescio quo abierunt. Persequimini
cito: et comphendetis eos. Ipsa autem
fecit ascendere viros in solariū domꝰ
sue: operuitq; eos stipula lini q̄ ibi erat.
Illi aūt qui missi fuerant secuti sunt
eos p viam que ducit ad vadum ior-
danis: illicq; egressis statī porta clau-
sa est. Nec dū obdormierāt q̄ latebāt:
et ecce mulier ascendit ad eos: et ait.
Noui q̄ dñs tradiderit vobis terram.
Timor enī irruit in nos terror vester: et elan-
guerunt oēs habitatores terre. Au-
diuim⁹ q̄ siccauerit dñs aquas ma-
ris rubri ad vestrū introitum quādo

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

egressi estis de egipto: et q̄ fecistis duobus amorreorū regibus q̄ erāt trans iordanem seon et og quos interfecistis. Et hec audientes pauuum⁹ et elanguit cor nostrū: nec remānsit in nobis spiritus ad introitū vestrum. Dñs enim deus vester ipse ē deus in celo sursum: et in terra deorsum. Nunc ergo iurate michi per dñm ut quomodo ego misericordiā feci vobiscū ita et vos faciatis cū domo patris mei: detisq; michi verū signū ut saluetis patrem meum et matrē fratres ac sorores meas. et oīa que illoz sunt: et eruatis animas nostras a morte. Qui respōderunt ei. Anima nra sit pro vobis in mortem si tamen non prodideritis nos. Cumq; tradiderit nobis dñs terrā: faciemus in te misericordiā et veritatē. Demisit ergo eos p funē de fenestra. Domus enī eius herebat muro. Dixitq; ad eos. Ad montana conscendite ne forte occurrāt vobis reuertentes: ibiq; latitate tribus diebus donec redeāt: et sic ibitis p viam vram. Qui dixerunt ad eam. Innoxii erimus a iuramento hoc quo adiurasti nos si ingredientibus nobis terram signū fuerit funiculus iste coccineus et ligaueris eum in fenestra per quā dimisisti nos: et patrē tuū ac matrem fratresq; et oīem cognationem tuā congregaueris in domum tuam. Qui hostiū dom⁹ tue egressus fuerit: reus sibi erit. Sanguis ipsius erit in caput ei⁹: et nos erimus alieni. Cunctorū aūt sanguis qui tecū in domo fuerint redundabit in caput nostrum: si eos aliquis tetigerit. Quod si nos prodere volueris et sermonem istum proferre in mediū: erimus mūdi ab hac iuramēto quo adiurasti nos. Et illa respondit. Sicut locuti estis ita fiat. Dimittensq; eos ut pgerent: appēdit funiculū coccineū in fenestra. Illi vero ambulantes peruenerūt ad montana: et mānserunt ibi tres dies donec reuertērētur qui fuerāt persecuti. Querentes enim p omnem viam nō reppererūt eos. Quibz urbē ingressis. reūsi sūt et descenderūt exploratores de mōte: et trānisso iordane venerūt ad iosue filiū nun: narrauerūtq; ei oīa q̄ acciderāt sibi atq; dixerūt. Tradidit dñs oīem terrā hāc in manū nras: et timore pstrati sunt cuncti habitatores ei⁹.

Igitur iosue de nocte cōsurgens mouit castra: egrediensq; de sethim venerūt ad iordanem ipse et oēs filij israhel: et morati sunt ibi per tres dies. Quibz euolutis transierunt precones per castrorum medium: et clamare ceperunt. Quando videritis archam federis dñi dei vestri et sacerdotes stirpis leuitice portantes eā vos quoq; cōsurgite et sequimini precedētes: sitq; inter vos et archam spaciū cubitoz duum miliū ut procul videre possitis et nosse per quā viā ingrediamini quia prius nō ambulastis per eam: et cauete ne approp̄inquetis ad archam. Dixitq; iosue ad pplm. Sanctificamini: cras enim faciet dñs inter vos mirabilia. Et ait ad sacerdotes. Tollite archam federis: et p̄cedite pplm. Qui sulla complentes tulerūt: et ambulauerūt ante eos. Dixitq; dñs ad iosue. Hodie incipiam exaltare te coram oīm israhel: ut sciant q̄ sicut cū moyse fui. ita et tecum sim. Tu autem p̄cipe sacerdotibz qui portāt archam federis: et dic eis. Cum ingressi fueritis partē aque iordanis: state in ea. Dixitq; iosue ad filios israhel. Accedite huc: et audite verbum dñi dei vestri. Et rursum

in hoc inquit scietis qꝝ dominus deꝰ
uiuens in medio vestri est: et dispdet
in cōspectu vestro chananeum et hethe-
um eueum et pherezeum gergeseū quo-
qꝫ et iebuseum ⁊ amorreū. Ecce archa
federis dñi omnis terre antecedet vos
per iordanen. Parate duodecim viroſ
de duodecim tribubꝫ israhel: singuloſ
per singulas tribꝫ. Et cum posuerint
vestigia pedū suorum sacerdotes qui
portāt archam federis domini dei uni-
uerse terre in aquis iordanis. aque q̄
inferiores sūt decurrent atq; deficient:
que aūt desuper veniunt in una mo-
le cōsistent. Igitur egressus est ꝑplus
de tabernaculis suis ut trāsiret iorda-
nem: et sacerdotes qui portabāt archā
federis pregedebant ante eū. Ingressiſqꝫ
eis iordanem et pedibus eoꝝ in parte
aque tinctis: iordanis aūt ripas alueī
sui tēpore messis impleuerat: steterūt
aque descendentes in loco uno: et ad
instar montis intumescentes appare-
bant ꝓcul ab urbe que vocaſ edom
usqꝫ ad locū sarthan: que aūt inferio-
res erāt in mare solitudinis qđ nūc vo-
catur mortuū descenderūt usquequo
omnino deficerent. Populus autem
incedebat ꝯra iordanen et sacerdotes
qui portabant archam federis domini
stabant super siccam humum in me-
dio iordanis accincti: omniſqꝫ ꝑſs
per arentem alueum trāsibat.

Cumq; uniuersi trāsgressi: dixit dñs ad
iosue. Elige duodecim viros
singulos ꝑ singulas tribꝫ: et precipe
eis ut tollāt de medio iordanis alueo
ubi steterūt pedes sacerdotum duode-
cim durissimos lapides: quos pone-
tis in loco castroꝝ ubi figetis hac no-
cte tentoria. Vocauitqꝫ iosue duode-
cim viros quos elegerat de filiis israſ
singulos de singulis tribubus: et ait
ad eos. Ite ante archam dominī dei
vestri ad iordanis medīū: et portate
inde singuli singulos lapides in hu-
meris vestris iuxta numerū filiorꝫ israſ:
ut sit signū inter vos. Et quādo inter-
rogauerint vos filij vestri eras dicētes
quid sibi volunt isti lapides: respon-
debitis eis. Defecerūt aque iordanis
ante archam federis dñi cū transiret
eum: idcirco positi sunt lapides isti in
monimentū filiorū israhel usqꝫ in eter-
num. Fecerūt ergo filij israſ sicut ꝑcepit
eis iosue portātes de medio iordanis
alueo duodecim lapides ut dñs ei im-
perarat iuxta numerū filiorū israhel
usqꝫ in locū in quo castrametati sūt:
ibiqꝫ posuerūt eos. Alios quoqꝫ duo-
decim lapides posuit iosue in medio
iordanis alueo ubi steterūt sacerdotes
qui portabāt archā federis dñi: et sūt
ibi usqꝫ in ꝑsentem diem. Sacerdotes
aūt qui portabāt archam stabāt in
iordanis medio donec oīa comple-
rentur que iosue ut loqueret ad ꝑplm
preceperat dñs: ut dixerat ei moyses.
Festinauitqꝫ ꝑpls et transiit. Cumqꝫ
transissent omnes transiit et archa
dominī: sacerdotes quoqꝫ ꝑgebant ante
populū. Filij quoqꝫ ruben et gad et
dimidia tribus manasse precedebant
fratres suos filios israſ sicut eis prece-
perat moyses: et ꝙdraginta pugnato-
rum milia per turmas et cuneos incē-
debāt per plana atqꝫ campestria urbiſ
iherucho. In illo die magnificauit do-
minus iosue cōra oī israſ: ut timerēt
eum sicut timuerāt moysen dū adhuc
viueret. Dixitqꝫ ad eū. Precipe sacerdo-
tibus qui portant archam federis: ut
ascendant de iordane. Qui precepit eis
dicens. Ascendite de iordane. Cumqꝫ

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0212
powered by DWork • Heidelberg University Library

ascendissent portãtes archam fœderis
dñi et sicã humum calcare cepis-
sent · reuerse sunt aque ī alueum suũ:
et fluebãt sicut ante cõsueuerant. Po-
pulus aũt ascendit de iordane decimo
die mensis primi: et castrametati sũt
in galgalis cõtra orientalẽ plagam
urbis iericho. Duodecim quoq; lapi-
des quos de iordanis alueo sumpse
rant posuit iosue ī galgalis: et dixit
ad filios isrl. Quãdo interrogauerint
filij uestri cras patres suos et dixerint
eis quid sibi uolũt lapides isti: docebi-
tis eos atq; dicetis. Per arentem al-
ueum trãsiit isrl iordanen istũ siccante
dño deo nro aquas eius in conspe-
ctu nro donec trãsiremus sicut fecerat
prius ī mari rubro qđ siccauit donec
trãsiremus: ut discãt omnes terraꝝ ppli
fortissimam manum dñi: ut ꝛ vos ti-
meatis dñm deũ vrm omni tpe.

Postq; ergo audierũt omnes reges
amorreoꝝ qui habitabãt trans
iordanen ad occidentalem plagam et
cuncti reges chanaan qui ꝓpinqua pos-
sidebãt magni maris loca · q; siccasset
dñs fluenta iordanis cora filijs isrl
donec transirẽt: dissolutũ est cor eorũ
et nõ remansit ī eis spiritus: timentiũ
introitũ filioꝝ israhel. Eo tempore ait
dñs ad iosue. Fac tibi cultellos lapide-
os: et circũcide secundo filios israhel.
Fecit quoq; qđ iusserat dominus: ꝛ
circũcidit filios isrl ī colle ꝓpuciorũ.
Hec autẽ causa ẽ secũde circũcisionis.
Omnis ppls qui egressus ẽ de egipto
generis masculini uniuersi bellatores
uiri mortui sunt in deserto p longissi-
mos uie circuitꝰ qui omnes circũcisi
erãt: ppls autẽ qui natus est in deserto
per quadraginta annos incircumcisus
tantissime solitudinis incircumcisus fuit
donec cõsummarentur qui nõ audierũt
vocem dñi: ꝛ quibꝫ ante iurauerat ut
ostenderet eis terram lacte et melle ma-
nantem. Horũ filij in locũ successerunt
patrũ: et circũcisi sũt a iosue qui sicut
nati fuerãt in ꝓpucio erant: nec eos in
uia aliquis circũciderat. Postq; aũt
omnes circũcisi sũt: manserũt in eodẽ
castroꝝ loco donec sanarentur. Dixitq;
dñs ad iosue. Hodie abstuli obpro-
brium egipti a vobis. Vocatumq; ẽ
nomẽ loci illi galgala usq; ī presen-
tem diem. Manserũtq; filij isrl in gal-
galis: et fecerũt phase quartadecima
die mensis ad vesperũ in campestribꝫ
iericho: et comederũt de frugibus terre
die altero azimos panes et polentam
eiusdẽ ãni. Defecitq; mãna postq; com-
ederunt de frugibus terre: nec ultra sunt
ultra cibo illo filij israhel: sed comede
runt de frugibꝫ presentis ãni terre cha-
naan. Cum autem esset iosue in agro
urbis iericho leuauit oculos: et vidit
virũ stantẽ cõtra se euaginatũ tenentẽ
gladium: procesitq; ad eum et ait. Ho-
ster es · an adũsariorꝫ ? Qui respõdit.
Nequaq; : sed sum princeps exercitus
dñi: ꝛ nũc venio. Cecidit iosue ꝓnus
in terrã: ꝛ adorãs ait. Quid dñs meꝰ
loquit ad seruũ suũ ? Solue inquit
calciamentum tuum de pedibus tuis.
Locus enĩ in quo stas sanctꝰ est. Fecit
q; iosue: ut sibi fuerat imperatũ.

Iericho autem clausa erat atq; munita
timore filiorum israhel: et nullus au-
debat urbem ingredi uel egredi. Dixit
q; dominus ad iosue. Ecce dedi in ma-
nus tuas iericho et regẽ eius: omnesq;
fortes viros. Circuite urbẽ cuncti bella-
tores semel per diem. Hoc facietis sex
diebus. Septimo aũt die sacerdotes
tollent septem buccinas quaꝝ usus est

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0213
powered by DWork • Heidelberg University Library

in iubileo:et ꝓcedent archam federis. Septies̄q; circuibitis ciuitatē: et sacerdotes clangēt bucinis. Cūq; insonuerit vox tube longior atq; concisior: et in auribꝫ vestris increpuerit cōclamabit oīs̄ populꝰ vociferatione maxima:et muri fundit⁹ corruēt ciuitatis: ingrediemurq; singuli ꝑ locū contra quē steterint. Vocauit ergo iosue filiꝰ nun sacerdotes:⁊ dixit ad eos. Tollite archam federis. Et septem alij sacerdotes tollant septem iubileoꝝ bucinas: et incedāt ante archam dñi. Ad ꝓlm quoq; ait. Ite:et circuite ciuitatē armati precedentes archam dñi. Cumq; iosue verba finisset et septem sacerdotes septem bucinis clangerent ante archam federis dñi: oīs̄q; ꝑs precederet armati exercitus:reliquum vulgus archam sequebat ac bucinis omnia cōcrepabant. Preceperat aūt iosue ꝑlo dicens. Non clamabitis: nec audiet vox vestra neq; vll⁹ sermo ex ore vestro egredietur:donec veniat dies in quo dicam vobis. Clamate et vociferamini. Circuiit ergo archa dñi ciuitatē semel per diem:et reuersa in castra mansit ibi. Igit̄ iosue de nocte consurgente tulerunt sacerdotes archam dñi:⁊ septē ex eis septē bucinas quarū in iubileo vsus est:ꝓcedebāq; archā domini ambulātes atq; clangentes:⁊ armatus populꝰ ibat ante eos: vulgus aūt reliquū sequebatur archā:et bucinis ꝯsonabat. Circuierūtq; ciuitatem sc̄do die semel:et reuersi sunt in castra. Sic fecerūt sex diebꝫ. Die aūt septimo diluculo cōsurgēs: circuierunt urbem sicut dispositū erat septies. Cumq; septimo circuitu clangerēt bucinis sacerdotes:dixit iosue ad omnem isrl. Vociferamini. Tradidit enim vobis dñs ciuitatē. Sitq; ciuitas hec anathema ⁊ omnia que in ea sūt dño. Sola raab meretrix viuat: cum vniuersis que cū ea in domo sūt. Abscondit em nuntios quos direximus. Vos aūt cauete ne de hijs que ꝓcepta sūt vobis quippiā cōtingatis et initis ꝓuaricationis rei: ⁊ oīa castra isrl sub ꝓcō sint atq; turbent. Quicquid aūt auri aut argenti fuerit et vasorū eneorū ac ferri dño consecretur:repositum in thesauris eius. Igit̄ omni populo vociferante ⁊ clangentibꝫ tubis postq; in aures multitudinis vox sonitusq; increpuit muri illico corruerunt: ⁊ ascendit vnusquisq; ꝑ locū qui ꝺ̄ra se erat. Cepēruntq; ciuitatē:⁊ interfecerunt omnia que erant in ea a viro usq; ad mulierem: ab infante usq; ad senem. Boues quoq; et oues et asinos i ore gladij percusserunt. Duobꝫ aūt viris qui exploratores missi fuerāt dixit iosue. Ingredimini domū mulieris meretricis et ꝑducite eā ⁊ oīa que illi⁹ sūt:sicut illi iuramento firmastis. Ingressiq; iuuenes eduxerūt: raab ⁊ parentes ei⁹:fres quoq; ⁊ cūctam supellectilē ac cognationē illi⁹: et extra castra isrl manere fecerūt. Vrbē aūt et oīa q̄ inuenta sūt in ea succenderūt absq; auro et argento ⁊ vasis eneis ac ferro: que in erariū dñi conseruarunt. Raab vero meretricem et domum patris ei⁹ et omnia que habebat fecit iosue viuere:et habitauerūt in medio isrl usq; in ꝑsentem diē:eo q̄ abscondisset nūcios quos miserat ut explorarent iericho. In tempore illo imprecatus est iosue dicens. Maledictus vir cor̄ domino: qui suscitauerit et edificauerit ciuitatē iericho. In primogenito suo fundamenta illius iaciat: et in nouissimo

liberorum ponat portas eius. Fuit
ergo dominus cum iosue: et nomen
eius vulgatū est in oīi terra. VII
Filij autem isrl' preuaricati sunt
mādatum: et vsurpauerunt de
anathemate. Fiā achan filius charmi
filij zabdi filij zare de tribu iuda tulit
aliquid de anathemate. Iratusq; est
dñs ira filios israhel. Cūq; mitteret
iosue de iericho viros cōtra hay que
est iuxta bethauen ad orientalem pla-
gam oppidi bethel: dixit eis. Ascendi-
te: z explorate terrā. Qui precepta com-
plentes explorauerūt hay. Et reuersi
dixerūt ei. Non ascendat oīis pl's:
sed duo uel tria milia virorū pergant
et deleant ciuitatē. Quare oīis pl's
frustra uexabit contra hostes pauci-
simos? Ascenderunt ergo tria milia
pugnatorum. Qui statim terga uer-
tentes pcussi sunt a viris urbis hay:
et corruerūt ex eis triginta et sex hoīes.
Persecutiq; sunt eos aduersarij de por-
ta usq; ad sabarim: et ceciderunt per
prona fugientes. Pertimuitq; cor pl's:
z ad instar aque liquefactū est. Iosue
uero scidit uestimēta sua: et pnus ceci-
dit in terrā coram archa domini usq;
ad uesperā: tam ipse q; omnes seniores
isrl'. Miseriūq; puluerē super capita
sua: et dixit iosue. Heu dñe deus. Quid
uoluisti traducere pl's istū iordanem
fluuiū: ut traderes nos in manus a-
morrei et perderes? Vtinā ut cepim?
manssissemus trās iordanem. Mi dñe
deus quid dicā: uidens israhelem ho-
stibus suis terga uertentē? Audient
chananei et omnes habitatores terre:
et pariter conglobati circundabunt
nos: atq; delebūt nomen nostrum de
terra. Et quid facies magno nomini
tuo? Dixitq; dñs ad iosue. Surge:
cur iaces pnus in terra? Peccauit isrl'
et pūaricat? est pactū meum: tulerūq;
de anathemate et furati sūt atq; men-
titi: et absconderūt inter uasa sua. Nec
poterit israhel stare ante hostes suos:
eosq; fugiet: quia pollutus est anathe-
mate. Non ero ultra uobiscum: donec
conteratis eum qui hui? sceleris reus
est. Surge sanctifica pl'm: et dic eis.
Sanctificamini i crastinū. Hec enim
dixit dñs deus israhel. Anathema in
medio tui est israhel. Non poteris sta-
re cora hostibus tuis: donec deleatur
ex te qui ita criminat? est hoc scelere. Ac-
cedetisq; mane singuli per tribus uras:
et quācunq; tribū sors inuenerit: acce-
det p cognationes suas et cognatio
per domos domusq; per uiros: et qui-
cunq; ille in hoc facinore fuerit depre-
hensus: comburetur igni cū omni sub-
stātia sua: quū preuaricat? est pactum
domini: et fecit nephas i isrl'. Surgēs
itaq; iosue mane. Applicauit isrl' per
tribus suas: et inuenta est tribus iuda.
Que cum iuxta familias suas? esset ob-
lata: inuenta est familia zare. Illam
quoq; per domos offerens reperit za-
bdi: cui? domū in singulos diuidēs
viros inuenit achan filiū charmi filij
zabdi filij zare de tribu iuda. Et ait io-
sue ad achan. Fili mi da gloriā dño
deo israhel z cōfitere: atq; indica mihi
quid feceris ne abscondas. Respondit
q; achan iosue: et dixit ei. Vere ego pec-
cauī dñmo deo israhel: et sic et sic feci.
Vidi enī inter spolia palliū coccineū
valde bonū et ducētos siclos argenti
regulamq; aureā quīquaginta sicl-
rum: et concupiscēs abstuli et absco-
di in terra contra medium tabernacli
mei: argentumq; fossa humo operui.
Misit ergo iosue ministros: q; currētes

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0215
powered by DWork • Heidelberg University Library

ad tabernaculū illius reperetūt cuncta abscōdita in eodē loco: et argentum simul. Auferentesq; de vētorio tulerūt ea ad iosue et ad oēs filios israhel: proieceruntq; ante dominū. Tollens itaq; iosue achan filium zare argentumq; et palliū et auream regulam filios quoq; et filias eius boues et asinos et oues ipsumq; tabernaculū et cunctam supellectilem et omnis israhel cū eo: duxerunt eos ad vallem achor: ubi dixit iosue. Quia turbasti nos: exturbet te dominus in die hac. Lapidauitq; eum omnis isrl: et cuncta que illius erant igne cōsumpta sūt. Congregauerunt quoq; sup eum aceruū magnū lapidum: qui permanet usq; in presentem diem. Et auersus e furor domini ab eis. Vocatumq; est nomen loci illi⁹ vallis achor usq; hodie.

VIII

Dixit aut dominus ad iosue. Ne timeas neq; formides. Tolle tecum omnem multitudinē pugnatorū: et consurgens ascende in oppidū hay. Ecce tradidi in manum tuam regem eius et populū: urbemq; et terrā. Facies urbi hay et regi eius: sicut fecisti iericho et regi illi⁹. Predā vero et oīa animantia diripietis vobis. Pone insidias urbi post eā. Surrexitq; iosue et oīs exercitus bellatorū cum eo: ut ascenderet in hay. Et electa triginta milia virorū fortiū misit nocte: precepitq; eis dicēs. Ponite insidias post ciuitatem. Ne longius recedatis: et ceteri omnes parati. Ego aut et reliqua multitudo que mecum est ascendemus ex aduerso cōtra urbem. Cūq; exierint cōtra nos sicut ante fecimus fugiemus: et tergа vertem⁹ donec persequentes ab urbe prahant longiu⁹. Putabant enī nos fugere sicut prius. Nobis ergo fugientibus et illis persequentibus consurgetis de insidijs et vastabitis ciuitatē: tradetq; eā dominꝰ deus vester in manus vestras. Cunq; reperitis succendite eam: et sic omnia facietis ut iussi. Dimisitq; eos et perrexerunt ad locum insidiarū: sederuntq; inter bethel et hay ad occidentalē plagam urbis hay. Iosue autem nocte illa in medio mansit pplo. Surgensq; diluculo recensuit socios: et ascendit cum seniorib⁹ in fronte exercitꝰ: vallatus auxilio pugnatorū. Cūq; venissent et ascendissent ex aduerso ciuitatis steterūt ad septentrionalem urbis plagam: inter quā et eos vallis erat media. Quinq; autem milia viros elegerat et posuerat in insidijs inter bethauen et hay ex occidentali parte ciuitatis: oīs vero reliquus exercitꝰ ad aquilonem aciem dirigebat: ita ut nouissimi multitudinis occidētalem plagam urbis attingerēt. Abiit ergo iosue nocte illa: et stetit in vallis medio. Quod cum vidisset rex hay festinauit mane: et egressus est cū omni exercitu ciuitatis direxitq; aciem cōtra desertū: ignorans q̄ post tergum latarent insidie. Iosue vero et omnis israhel relictum est loco: simulātes metū et fugientes per solitudinis viam. At illi vociferātes pariter et se mutuo cohortātes: secuti sūt eos. Cunq; recessissent a ciuitate: et ne unus quidē in urbe hay et bethel remansisset qui nō persequeretur israhel sicut ceperāt aperta oppida relinquentes: dixit dominus ad iosue. Leua clipeum qui in manu tua est contra urbem hay: quoniam tibi tradā eam. Cunq; eleuasset clipeum ex aduerso ciuitatis insidie q̄ latebāt surrexerunt confestim: et pergentes ad

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0216
powered by DWork • Heidelberg University Library

ciuitatem reperūt: et succenderunt eam.
Viri autem ciuitatis qui ꝑsequebant̄
iosue respicientes et videntes fumum
urbis ad celū usq; cōscendere: nō potue-
rūt ultra huc illucq; diffugere: ꝑsertim
cum hīj qui simulauerant fugam et
tendebant ad solitudinē: contra pcse-
quētes fortissime reluctarent. Videsq;
iosue et omnis israhel q̄ capta esset
ciuitas et fumus urbis ascenderet: re-
uersus percussit viros hay. Siquidē
et illi qui reperāt et succenderāt ciuita-
tem: egressi ex urbe ora suos: medios
hostiū ferire reperūt. Cum ergo ex utra-
q; parte aduersarij cederent̄ ita ut nul-
lus de tanta multitudine saluaretur:
regem quoq; urbis hay apprehendere
uiuentē: et obtulerunt iosue. Igitur o-
mnibus interfectis qui israhelem ad de-
serta tendētes fuerant ꝓsecuti: et in eode
loco gladio corruentibus: reuersi filij
israhel percusserunt ciuitatē. Erant aūt
qui in eodē die ceciderāt a uiro usq;
ad mulierem: duodecim milia homi-
um omnis urbis hay. Iosue uero
non contraxit manū quā in sublime
porrexerat tenens clipeum: donec inter-
fecerent̄ omnes habitatores hay. Ju-
menta aūt et predam ciuitatis diuise-
runt sibi filij israhel: sicut ꝑceperat do-
minus iosue. Qui succendit urbē: et
fecit eam tumulū sempiternū. Regem
quoq; eius suspēdit in patibulo usq;
ad uesperam et solis occasum: pcece-
pitq; iosue et deposuerunt cadauer ei⁹
de cruce: ꝓiecerūntq; in ipso introitu
ciuitatis congesto super eum magno
aceruo lapidum qui ꝑmanet usq; in
presentē diem. Tunc edificauit iosue
altare dño deo israhel in monte hebal:
sicut ꝑceperat moyses famulus dñi
filijs israhel et scriptū est in uolumine
legis moysi: altare de lapidibz impo-
litis quos ferrū non tetigit: et obtulit
sup eo holocaustum dño: immolauit
q; pacificas victimas. Et scripsit iosue
sup lapides deuteronomiū legis moy-
si: qđ ille digesserat coram filijs israhel.
Omnis aut̄ ꝓlus et oēs maiores
natu: duces q; ac iudices stabant ex u-
traq; parte arche in conspectu sacerdo-
tum qui portabāt archā federis dñi: ut
aduena ita et indigena. Media pars
eorū iuxta montem garizim et media
iuxta montem hebal: sicut ꝓceperat
moyses famulus dñi. Et primū qui-
dem benedixit ꝓlo israhel: post hec le-
git oīa uerba benedictionis et male-
dictionis et cūcta que scripta fuerant
in legis uolumine. Nichil ex hīs que
moyses iusserat reliquit intactum: sed
uniuersa replicauit coram oī multitu-
dine israhel mulieribz ac paruulis et ad-
uenis q̄ inter eos morabāt. ℣

Quibus auditis: cūctis reges trās
iordanen qui uersabāt in mon-
tanis et campestribz et maritimis ac
litore magni maris hīj quoq; qui ha-
bitabāt iuxta libanū ethеus et amor-
reus chananeus pherezeus et eueus et
iebuseus congregate sunt pariter: ut
pugnarēt contra iosue et israhel uno a-
nimo eademq; sententia. At hīj qui
habitabāt in gabaon: audientes cun-
cta que fecerat iosue iericho et hay: et
callide cogitantes ceperūt sibi cibaria:
saccos ueteres asinis imponētes et u-
tres uinarios scissos atq; cōsutos cal-
ciamentaq; prauiqua que ad indicium
uetustatis pannis cōsuta erāt: in-
duti ueteribz uestimētis: panes quoq;
quos portabant ob uiaticū duri erāt
et in frusta cōminuti. Peruenerūntq; ad
iosue qui tunc morabatur in castris

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0217
powered by DWork • Heidelberg University Library

galgale et dixerũt ei atq; simul omnĩ
israheli. De terra longinqua venim⁹:
pacẽ vobiscum facere cupiẽtes. Respon-
derunt q; viri isrl' ad eos: atq; dixerũt.
Sfe forte in terra que nobis sorte debẽ
habitetis: et non possim⁹ fedus inire
vobiscũ. At illi ad iosue: serui inquĩ
unt tui sumus. Quibs iosue ait. Quĩ
nam estis vos: aut unde venistis? Re-
sponderũt de terra longinqua valde
venerũt serui tui: in nomine dñi dei tui.
Audiuim⁹ enĩ famã potentie ei⁹: cun-
cta que fecit in egipto et duobs regibs
amorreorũ qui fuerunt trãs iordanem
scilicet regi esebon et og regi basan qui
erãt i astaroth: dixerũtq; nobis seniо-
res z omnes habitatores terre nostre.
Tollite i manibus cibaria ob longis-
simam viam: et occurrite eis et dicite.
Serui vestri sum⁹: fedus inite nobiscũ.
Ecce panes quãdo egressi sumus de do-
mibus nris: ut venirem⁹ ad vos cali
dos sumpsim⁹: nunc arefacti sunt:
et vetustate nimia comminuti. Vtres
vini novos impleuim⁹: nũc rupti sũt
et soluti. Vestes z calciamenta quibs
induimur et que habem⁹ in pedibus
ob longitudinẽ lõgioris vie trita sũt:
et pene consumpta. Susceperũt igitur
de cibariis eor: et os dñi non interro-
gauerunt. Fecitq; iosue cũ eis pacem:
et inito federe pollicit⁹ est ut non occi-
derentur. Principes quoq; multitudi-
nis iurauerũt eis. Post tres aũt tres
initi federis audierũt q; in vicino ha-
bitarent: et inter eos futuri essent. Mo-
uerunt q; castra filij isrl: et venerunt in
ciuitates eor die tercio: quarũ hec vo-
cabula sunt: gabaon z caphira et be-
roth z cariathiarim. Et non percusse-
runt eos: eo q; iurassent eis principes
multitudinis in nõe domini dei isrl.
Murmurauit itaq; omne vulgus ctra
principes israhel. Quĩ respõderũt eis.
Iurauim⁹ eis in nõe domini dei isrl:
et idcirco nõ possumus eos cõtingere.
Sed hoc faciem⁹ eis. Relcruent quidẽ
z viuant ne cõtra nos ira dñi concite-
tur si peierauerim⁹: sed sic viuãt: ut in
usus omnĩs multitudinis ligna re-
dant aquasq; comportent. Quibus
hec loquẽtibus vocauit gabaonitas
iosue: z dixit eis. Cur nos decipere frau-
de voluistis: ut dicereris procul valde
habitamus a vobis cũ in medio nri
simus? Itaq; sub maledictione eritis: et
nõ deficiet de stirpe vestra ligna cedẽs
aquasq; comportãs in domũ dei mei.
Quĩ respõderunt. Nũciatum est nobis
seruis tuis que promisisset dñs deus tu-
us moysi seruo suo: ut traderet vobis
omnem terrã: et disperderet cũctos ha-
bitatores ei⁹. Timuim⁹ igit̃ valde et
prouidimus animabus nris vestro
terrore cõpulsi: et hoc cõsiliũ iniuim⁹.
Nunc autem in manu tua sum⁹: qđ
tibi bonum et rectum videtur fac no-
bis. Fecit ergo iosue ut dixerat: et libe-
rauit eos de manibus filiorũ isrl': ut
nõ occiderentur. Decreuitq; in illo die
eos esse i ministerio cunctĩ populi et al-
taris domini cedentes ligna et aquas
comportantes: usq; in presens temp⁹
in loco quem dominus elegisset.

Que cũ audisset adonisedech rex
iherusalẽ q; scilicet cepisset iosue
hay et subuertisset eã: sicut enim fecerat
iericho et regi eius sic fecit hay et regi
illius: et q; trãsfugissent gabaonite ad
israhel et essent federati eor: timuit val-
de. Vrbs enĩ magna erat gabaon z
una ciuitatũ regaliũ: z maior oppido
hay: omnesq; bellatores eius fortissimi.
Misit ergo adonisedech rex iherusalẽ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0218
powered by DWork • Heidelberg University Library

ad oham regē hebron et ad pharam
regem ierimoth: ad iaphie quoq; re-
gem lachis et ad dabir regē eglon di-
cens. Ad me ascendite et ferte ꝓsidiū
ut expugnemus gabaon: quare trans-
fugerit ad iosue z ad filios isrl'. Con-
gregati igit ascenderūt quinq; reges
amorreoꝝ: rex ierusalē rex hebron rex
ierimoth rex lachis rex eglon simul
cū exercitibus suis: z castra metati sūt
circa gabaon oppugnantes eam. Ha-
bitatores aūt gabaon urbis obsessē
miserūt ad iosue qui tūc morabatur
in castris apud galgalā: et dixerūt ei.
Ne retrahas manus tuas ab auxilio
seruoꝝ tuorum. Ascende cito et libera
nos: ferq; ꝓsidiū. Conuenerūt enī ad-
uersum nos oēs reges amorreoꝝ:
q̄ habitāt in mōtanis. Ascenditq; io-
sue de galgalis et omnis exercit⁹ bel-
latorū cum eo viri fortissimi. Dixitq;
dñs ad iosue. Ne timeas eos. In ma-
nus enim tuas tradidi illos. Nullꝰ
enim ex eis tibi resistere poterit. Irruit
itaq; iosue sup eos repente. Tota no-
cte ascendens de galgalis. Et conter-
bauit eos dñs a facie israhel: concisiq;
q; plaga magna in gabaon: ac perse-
cut⁹ est eos per viam ascensus bethо-
ron: et percussit usq; azecha et maceda.
Cumq; fugerent filios israhel et essent
in descensu bethoron: dñs misit sup
eos lapides magnos de celo usq; ad
azecha. Et mortui sunt multo plures
lapidibus grādinis: q̄ quos gladio
peremerāt filij israhel. Tunc locut⁹ est
iosue dño in die qua tradidit amorre-
um in conspectu filioꝝ israhel: dixitq;
coram eis. Sol contra gabaon ne mo-
uearis: et luna contra vallem aialon.
Stetitq; sol et luna: donec ultiscerē
se gens de inimicis suis. Nōne scriptū
est hoc in libro iustorū? Stetit itaq;
sol in medio celi: et non festinauit oc-
cumbere spacio vnius diei. Non fuit
ante et postea tam longa dies obedi-
ente dño voci hois: et pugnāte pro is-
rahel. Reuersusq; est iosue cū omī isrl'
in castra galgale. Fugerāt enī quinq;
reges: et se absconderāt in spelunca ur-
bis maceda. Nunciatūq; est iosue q;
inuenti essent quinq; reges: latētes in
spelunca urbis maceda. Qui precepit
sociis et ait. Voluite saxa ingētia ad
os spelunce: et ponite viros industri-
os qui clausos custodiant. Vos aūt
nolite stare: sed ꝓsequimini hostes: z
extremos quosq; fugientiū cedite. Ne
dimittatis eos urbiū suarum intrare
presidia: quos tradidit dñs deus in
manus vestras. Celis ergo adūsariis
plaga magna z usq; ad internecionē
pene consumptis: hij qui israhel effu-
gere potuerunt ingressi sunt ciuitates
munitas. Reuersusq; est oīus exercit⁹
ad iosue in maceda vbi tunc erant ca-
stra: sani z integro numero. Nullusq;
cōtra filios isrl' mutire ausus est. Pre-
cepitq; iosue dicens. Aperite os spe-
lunce: et ꝓducite ad me quinq; reges
qui in ea latitāt. Feceruntq; ministri ut
sibi fuerat imperatū: et adduxerūt ad
eum quinq; reges de spelunca: regem
ierusalem regem hebron regem ieri-
moth regē lachis regem eglon. Cūq;
educti essent ad eū vocauit omnes vi-
ros israhel: et ait ad principes exercit⁹
qui secum erāt. Ite et ponite pedes sup
colla regū istoꝝ. Qui cū perexissent et
subiectorū colla pedibus calcarēt: rur-
sum ait ad eos. Nolite timere nec pa-
uescatis: confortamini et estote robusti.
Sic enim faciet dñs cūctis hostibus
vestris: aduersum quos dimicabitis.

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0219
powered by DWork • Heidelberg University Library

Percussitq; iosue ⁊ interfecit eos: atq;
suspendit sup quinq; stipites: fuerunt
q; suspensi usq; ad vesperū. Cumq; oc-
cumberet sol p̄cepit socijs ut depone-
rent eos de patibulis: qui depositos
proiecerūt in spelunc̄ in qua latuerāt:
et posuerūt super os eius saxa ingen-
tia que ꝓmanent usq; in presens. Eo-
dem die macedā quoq; cepit iosue et
percussit in ore gladij: regēq; illius in-
terfecit: ⁊ omnes habitatores ei⁹. Nō
dimisit in ea saltem p̄uas reliquias.
Feceq; regi mareda: sicut fecerat regi
iericho. Transiuit cū omni isrl de ma-
reda in lebna et pugnabat ꝺra eam:
quā tradidit dñs cum rege suo i ma-
nus israhel. Percussitq; urbē in ore
gladij: et omnes habitatores ei⁹. Nō
dimiserunt in ea vllas reliquias. Fe-
ceruntq; regi lebna: sicut fecerant regi
iericho. De lebna transiuit in lachis
cū omni israhel: et exercitu per girum
disposito oppugnabat eā: tradiditq;
dñs lachis in manus filioꝝ isrl et ce-
pit eā de altero: atq; percussit in ore gla-
dij omnēq; animā que fuerat in ea si-
cut fecerat lebna. Eo tēpore ascendit
iram rex gazer ut auxiliarē lachis:
quē percussit iosue cū omni ꝓplo eius
usq; ad interneciōnē. Transiuitq; de
lachis i eglon: et circūdedit atq; expu-
gnauit eā in eadē die: percussitq; in ore
gladij omnes animas que erāt in ea
iuxta oīa que fecerat lachis. Ascen-
dit quoq; cū oī isrl de eglon i ebron
et pugnauit ꝺra eā: cepitq; et percussit
in ore gladij: regē quoq; eius ⁊ oīa
oppida regionis illius vniuersaq; a-
nimas que in ea fuerant commorare.
Nō reliquit i ea vllas reliquias. Si-
cut fecerat eglon sic fecit et ebron: cun-
cta que in ea reperit consumēs gladio.

Inde reuersus in dabir cepit eā atq;
vastauit: regē quoq; eius atq; oīa
per circuitū oppida percussit in ore gla-
dij. Nō dimisit in ea vllas reliquias.
Sicut fecerat ebron ⁊ lebna ⁊ regibus
eaꝝ: sic fecit dabir et regi illi⁹. Percus-
sit itaq; iosue omnem terrā montanā
et meridianā atq; campestrem: et asse-
doth cū regibus suis. Nō dimisit in
ea vllas reliquias: sed oīe qđ spira-
re poterat interfecit sicut preceperat ei
domin⁹ deus israhel: a cades barne
usq; ad gazam. Omnē terram gosen
usq; gabaon vniuersosq; reges et re-
giones eoꝝ vno impetu cepit atq; va-
stauit. Dominus enī deus isrl pugna-
uit p eo. Reuersusq; est cū oī isrl
ad locum castrorū in galgala.

Que cū audisset iabin rex asor mi-
sit ad iobab regem madon et ad
regem semeron atq; ad regē achaph:
ad reges q̄s aquilonis qui habitabāt
in montanis et in planicie ꝺra meri-
diem cenereth: in campestribꝰ quoq;
et regionibus doꝝ iuxta mare: chana-
neum quoq; ab oriente et occidente ⁊
amorreū atq; etheum ac pherezeum ⁊
iebuseū in mōtanis: euteū quoq; qui
habitabat ad radices hermon in terra
masphe. Egressiq; sūt oīes cū turmis
suis: ꝓlis multus nimis sicut harena
que est in litore maris: equi quoq; et
curꝰus immense misericordie. Conue-
nerūtq; omnes reges isti in vnū ad a-
quas meron: ut pugnarent cōtra isrl.
Dixitq; dñs ad iosue. Ne timeas eos.
Cras enim hac eadē hora ego tradā
omnes istos vulnerādos in cōspectu
israhel. Equos eorū subneruabis: et
curꝰ igne combures. Venitq; iosue ⁊
oīis exercit⁹ eius cū eo adūsus illos
ad aquas meron subito. ⁊ irruerunt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0220
powered by DWork • Heidelberg University Library

sup eos: tradiditq; illos dñs in manus israhel. Qui percusserunt eos et persecuti sūt usq; ad sydonem magnā: et aquas masserephot: campūq; maspe qui est ad orientalem illius partē. Istaq; percussit omnes: ut nullas dimitteret ex eis reliquias. Fecitq; sicut preceperat ei dñs. Equos eorū subnervauit: currusq; combussit igni. Reversusq; statim cepit asor: et regē eius percussit gladio. Asor enim antiquit⁹ inter omnia regna hec principatū tenebat. Percussitq; omnes animas que ibidē morabātur. Nō dimisit in ea ullas reliquias sed usq; ad interitionē omnia vastauit: ipsamq; urbē peremit incendio: et omnes per circuitū ciuitates. Reges quoq; earū cepit percussit atq; deleuit: sicut preceperat ei moyses famulus dñi. Absq; urbibus qui erāt in collibus et in tumulis suis exceptis incendit israhel: una tantū asor munitissimā flāma cōsumpsit. Omnēq; predā istarū urbium ac iumenta diuisērunt sibi filij israhel: cūctis hominibus interfectis. Sicut preceperat dñs moysi seruo suo: ita precepit moyses iosue: et ille universa compleuit. Nō pretermisit de universis mandatis: nec unū quidē verbū qđ iusserat dñs moysi. Cepit itaq; iosue omnem terrā montanā et meridianā terrāq; gosen et planitiē et occidentalem plagam montemq; israhel et campestria eius et partē montis que ascendit seir usq; baalgath per planitiē libani subter montem hermon: omnes reges eorū cepit percussit et occidit. Multo tempore pugnauit iosue contra reges illos. Non fuit ciuitas que se nō tradederet filijs israhel: preter eueum qui habitabat in gabaon. Omnes enim bellando cepit. Dominī enī sententia fuerat: ut indurarentur corda eorū et pugnarēt contra israhel et caderēt et non mererentur ullā clementiā: ac perirēt sicut preceperat dñs moysi. In tempore illo venit iosue et interfecit enachim de montanis ebron et dabir et anab et de omni monte iuda et israhel: urbesq; eorū deleuit. Nō reliquit ullū de stirpe enachim in terra filiorū israhel: absq; ciuitatibus gaza et geth et azoto in quibus solū relicti sūt. Cepit ergo iosue omnem terrā sicut locut⁹ est dñs ad moysen: et tradidit eam in possessionē filijs israhel secūdum partes et tribus suas: quiescēq; terra a prelijs. Hij sunt reges quos percusserunt filij israhel et possederūt terrā eorū trans iordanen ad solis ortum a torrente arnon usq; ad montem hermō: et omnem orientalem plagā que respicit solitudinē. Seon rex amorreorū qui habitauit in esebon dominat⁹ est ab aroer que sita est sup ripā torrentis arnon: et medie partis ī valle: dimidieq; galaad usq; ad torrentem iabor: qui est terminus filiorū ammon: et a solitudine usq; ad mare cenereth ad orientē: et usq; ad mare deserti qđ est mare salsissimum: ad orientalem plagā per viā que ducit bethsimoth et ab australi parte q̄ subiacet asedoth. Phasga terminus og regis basan de reliquijs raphaim qui habitauit in astaroth et in edrai: et dominat⁹ est ī mōte hermon et in salacha atq; ī universa basan usq; ad terminos gessuri et machati et dimidie partis galaad terminos seon regis esebon. Moyses famul⁹ dñi et filij israhel percusserūt eos: tradiditq; terrā eorū moyses in possessionem rubenitis et gaditis et dimidie tribui manasse.

Hij sunt reges terre quos percussit iosue et filij israhel trans iordanen

ad occidentalem plagã abaalgad în
campo libani usq; ad montẽ libani:
cuius pars ascendit in seir. Tradidit
q; eam iosue în possessionẽ tribubus
isrl' singulis partes suas · tam ī mon-
tanis q̃ in planis atq; cãpestribs. In
ascroth et in solitudîne ac în meridîe
ethеus fuit ⁊ amorreus chananeus et
pherezeus euеus et iebuseꝰ. Rex îericho
unus. Rex hay que est ẽ latere bethel
unus. Rex îherusalẽ unꝰ. Rex ebron u-
nus. Rex iherimoth unꝰ. Rex lachis u-
nus. Rex eglon unꝰ. Rex gazer unus.
Rex dabir unꝰ. Rex gader unꝰ. Rex her-
ma unus. Rex hereth unꝰ. Rex lebna
unus Rex odollam unꝰ. Rex maceda
unus. Rex bethel unꝰ. Rex raphna unꝰ.
Rex ofer unus. Rex affec unus. Rex la-
ron unꝰ. Rex madan unus. Rex afor
unus. Rex sameron unꝰ. Rex asaph
unus Rex thenath unꝰ. Rex mageddo
unꝰ Rex cedes unꝰ. Rex iarhanen car-
meli unꝰ. Rex dor et puincie dor unus.
Rex gentiũ galgal unꝰ. Rex thersa unꝰ.
Omnes reges triginta unꝰ. ¶m

Iosue vero senẽ prouectoq; etatis erat:
et dixit dñs ad eũ. Senuisti et longe-
uus es et terra latissima derelicta est ñ
necdum sorte diuisa est: ⁊ oñis vide-
licet galilea philistiim ⁊ uniuersa gessu-
ri · a fluuio turbido qui irrigat egiptũ
usq; ad terminos accaron ꝺra aqui-
lonem: terra chanaan que în quiq; re-
gulos philistiim diuidit · gazeos et
azotos ascalonitas getheos ⁊ accaro-
nitas. Ad meridiem vero sunt euehi
oñis terra chanaan ⁊ maara sidoni-
orum usq; afeca · ⁊ terminos amorrei
eusq; cõfinia libani quoq; regio con-
tra orientem abaalgad sub monte
hermon donec ingrediaris emath · u-
niuersi qui habitabant în monte a
libano usq; ad aquas massephot uni-
uersiq; sidonii: ego sum qui delebo eos
a facie filioꝝ isrl'. Veniat ergo in partẽ
hereditatis isrl' sicut p̃cepi tibi. Et nũc
diuide terrã în possessionẽ noueꝫ tribu-
bus ⁊ dimidie tribui manasse: cũ qua
ruben ⁊ gad possiderũt terrã quã tradi-
dit eis moyses famulꝰ dñi · trans
fluenta iordanis ad orientalẽ plagã.
ab aroer que sita est in ripa torrentis
arnon · ⁊ in vallis medio: uniuersaq;
cãpestria medaba usq; dibon · et cun-
tas ciuitates seon regis amorrei · qui
regnauit in esebon usq; ad terminos
filioꝝ ammon: ⁊ galaad ad finium
gessuri et machati et omnẽ montem
hermon et uniuersam basan usq; sa-
lacha · oñe regnũ og in basan qui re-
gnauit ī astaroth ⁊ edrai ipe fuit de re-
liquiis raphaim: percussitq; eos moyseꝰ
atq; deleuit. Habitauerũtq; dispersos fi-
lii isrl' gessuri et machati: et habitaue-
runt in medio isrl' usq; in p̃sentem diẽ.
Tribui aũt leui nõ dedit possessionem:
sed sacrificia et victime dñi dei israhel
ipa est eius hereditas · sicut locutꝰ est
illi. Dedit ergo moyses possessionem
tribui filioꝝ ruben iuxta cognationes
suas. Fuitq; terminus eorũ ab aroer
que sita est in ripa torrentis arnon · et
in valle eiusdem torrentis media · uni-
uersam planitiem que ducit medaba
et esebon · cũctosq; viculos eaꝝ qui sũt
in campestribus: dibon quoq; et aba-
mothbaal et oppidũ baalmaon ⁊ ges-
sa et cedimoth et mephet · et cariath-
aim et sabama ⁊ sarathsar · in mõte
cõuallis bethfogor et asedoth phasga
et bethasimoth oñes urbes campe-
stres · uniuersaq; regna seon regis a-
morrei · qui regnauit ī esebon · quẽ per-
cussit moyses cũ principibus madian:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0222
powered by DWork • Heidelberg University Library

cuctū et cecen et sur et ur et rebee duces seon habitatores terre: ⁊ balaam filiū beor ariolū occiderūt filij isrl gladio cū ceteris interfectis: factusq; est terminꝰ filioꝝ ruben iordanis fluuius. hec est possessio rubenitaꝝ per cognationes suas urbiū ⁊ viculoꝝ. Deditq; moyses tribui gad et filijs eius per cognationes suas possessionē. cuiꝰ hec diuisio est. Terminꝰ gazer et omnes ciuitates galaad et dimidiā partem terre filioꝝ ammon. usq; ad aroer que est contra rabbā. et ab esebon usq; ad ramoth. malphe ⁊ bathanim ⁊ amanaim usq; ad terminos dabir. In valle quoq; betharan et bethnemra et socoth et saphon reliqꝫ partē regni seon regis esebon. Iuxꝫ quoq; finis iordanis ē usq; ad extremā partē maris cenereth. trāsiordanen ad orientalem plagā. Hec est possessio filioꝝ gad ꝑ familias suas et ciuitates ⁊ ville earum. Dedit q; dimidie tribui manasse filijsq; eius iuxta cognationes suas possessionē. cuiꝰ hoc principiū est. Amanaim. universam basan et cūcta regna og regis basan. omnesq; vicos abir qui sūt in basan sexaginta oppida. ⁊ dimidiam partē galaad et astaroth ⁊ edray urbes regni og i basan filijs machir filij manasse dimidie parti filiorum machir iuxta cognatōnes suas. Hāc possessionē diuisit moyses in campestribus moab trans iordanen cōtra iericho ad orientalē plagam. Tribui aūt leui nō dedit possessionem: quoniam dominus deus israhel ipse est possessio eiꝰ. ut locutus ē illi. xviij

Hec est quod possederūt filij isrl in terra chanaan. quā dederūt eis eleazar sacerdos et iosue filiꝰ nun et principes familiaꝝ per tribus isrl: sorte omnia diuidentes sicut ꝓceperat dñs in manu moysi. nouem tribubꝫ ⁊ dimidie tribui. Duabus enī tribubꝫ et dimidie dederat moyses trans iordanen possessionem absq; leuitis. qui nichil terre acceperūt inter fratres suos: sed in eoꝝ successerant locū filij ioseph. in duas diuisi tribus manasse ⁊ effraim. Nec acceperūt leuite aliam in terra partē nisi urbes ad habitandū et sub urbana eaꝝ ad alenda iumēta et pecora sua. Sicut ꝓceperat dñs moysi. ita fecerunt filij israhel et diuiserūt terram. Accesserūt itaq; filij iuda ad iosue in galgala: locutusq; ē ad eū caleph filiꝰ iephone cenezeus. Nosti quid locutus sit dñs ad moysen hominē dei de me et te in cadesbarne. Quadragesima annorum eram quādo misit me moyses famulus dñi de cadesbarne ut considerarē terrā: nunciauiq; ei qđ michi verum videbatur. Fratres aūt mei qui ascenderāt mecū dissoluerūt cor ꝑpli: ⁊ nichilominus ego secutus sum dñm deum meum. Iurauitq; moyses in die illo dicens. Terra quā calcauit pes tuus erit possessio tua et filioꝝ tuorū in eternū: quia secutꝰ es dñm deum tuū. Concessit ergo dñs vitam michi sicut pollicitꝰ est usq; in ꝑsentem diē. Quadraginta et quinq; annī sunt ex quo locutus ē dñs verbum istud ad moysen. quando ambulabat israhel per solitudinem: hodie octoginta quinq; annorū sum sic valens ut eo valebā ꝙquādo ad explorādū missus sū: illius in me ēporis fortitudo usq; hodie ꝑseverat. tam ad bellandū qꝫ ad gradiendum. Da ergo michi montem istum quē pollicitus ē dominus te quoq; audiente. i quo enachim sūt et urbes magne atq; munite: si forte sit dominus

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0223
powered by DWork • Heidelberg University Library

mecū et poterō delere eos · sicut prō-
mīsit mihi. Benedixitq; ei iosue ⁊ tra-
didit ei ebron ī possessionē: atq; ex eo
fuit ebron caleph filio iephone cene-
zeo usq; in p̄sentem diem: quia secut⁹
est dominum deum israhel. Nomen
ebron antea vocabatur cariatharbe.
Adam maxim⁹ ibi inter enachim fir⁹
est: et terra requieuit a prelijs. vo

Egressa est sors filiorū iuda p̄ cognationes
suas ista fuit: a finibus edom usq; ad
desertū syn contra meridiem · ⁊ usq; ad
extremā partē australis plage. Initiū
eius a summitate maris salsissimi · et
a lingua eius que respicit meridiē: e-
grediturq; ꝺ̄ra ascensum scorpionis
et ptransit in syna · ascenditq; in cades-
barne · et pueniet in esrom · ascendens
ad aram · et circuies cariachaa atq;
inde pertransiens in asemona · et pe-
ueniens ad torrentē egipti: eruntq; ter-
mini eius mare magnū. Hic erit finis
meridiane plage. Ab oriēte uero erit
initiū mare salsissimum usq; ad extre-
ma iordanis · et ea que respiciunt ad
aquilonē a lingua maris usq; ad e-
undem iordanis fluuium: ascenditq;
terminus in bethagla · et transit ab a-
quilone in betharaba · ascendens ad
lapidem boem filij ruben · et tendens
usq; ad montes debera · de valle achor
contra aquilonē respiciens galgala-
q̄ est ex aduso ascensionis adommim
ab australi parte torrentis · transitq;
aquas que uocātur fons solis · ⁊ erūt
exitus ei⁹ ad fontē rogel: ascenditq; p
conuallem filij ennon ex latere iebusei
ad meridiē · hec est iherusalē: et inde se
erigens ad uerticē montis qui est ꝺ̄ra
iehennon ad occidentē · in summitate
uallis raphaim contra aquilonē: pe-
rtransitq; a uertice montis usq; ad fontē
aque nephtoa · et exeunt usq; ad uicos
montis ephron: inclinaturq; in bala
que est cariathiarim · id est urbs silua-
rum: et circuit de bala cōtra occidentē
usq; ad montem seir: transitq; iuxta la-
tus montis iarim ad aquilonem in
chesalon ⁊ descendit in bethsames · tran-
sitq; in thamna ⁊ pueniet contra aqui-
lonē partis accaron ex latere: inclina-
turq; secrona et trānsit montem baala
pueniensq; in gebneel · et magni maris
cōtra occidentē fine concludit. Hec sūt
termini filiorū iuda per circuitū in co-
gnationibus suis. Caleph uero filio
iephone dedit partē in medio filiorū
iuda sicut p̄ceperat ei dñs · cariatharbe
patris enach ipa est ebron: deleuitq;
ex ea caleph tres filios enach · sesai et
hayman ⁊ tholmai de stirpe enach: atq;
inde cōscendēs uenit ad habitatores da-
bir q̄ prius uocabat cariathsepher · id est
ciuitas litterarū. Dixitq; caleph. Qui
percusserit cariathsepher · ⁊ ceperit ea dabo
ei axam filiā meā uxorem. Cepitq; ea
othonihel filius cenez frater caleph iu-
nior: deditq; ei axam filiā suā uxorem.
Qui cū pergeret simul suasit ei uir eius
ut peteret a patre suo agrū: suspirauit
q; ut sedebat ī asino. Cui caleph quid
habes inquit? At illa respondit. Da
mihi benedictionē. Terrā australem
et arentē dedisti mihi · unde ⁊ irriguā.
Dedit itaq; ei caleph irriguū superiu⁹
et inferius. Hec est possessio tribus filio-
rum iuda p̄ cognationes suas: erāt
q; ciuitates ab extremis partibus filio⁹
iuda · iuxta terminos edom a meridie
cabseel et eder ⁊ iagur et cina ⁊ dimo-
na ⁊ adada et cedes ⁊ asor et iethan zif
⁊ telē et baloth asor noua ⁊ carioth iesl-
rom hec ē asoromā same ⁊ melocha et
aser gadda et assemoth et bethfeleth et

aſeelual et berlabee ⁊ baziothia ⁊ abs-
la et hum eſem et heltholad et ezul et
zarma et ſiceleth ⁊ medemena ⁊ ſenſen-
na lebaoth et ſelim et ahem rēnon: o-
mnes ciuitates viginti nouem et ville
earum. In cāpeſtribus vero eſtaol et
ſarea et aſena et azone et enganim
et thaphua ⁊ enaym ⁊ iethmoth ⁊ adu-
lam ſocho et azecha et ſarim et adi-
thaym et gedera et giderothaym: urbes
quatuordecim et ville earū. Banan ⁊
adaſa ⁊ magdalgad delean et maſe-
pha ⁊ iecel lachis ⁊ baſchat et eglon
cebbon et leemas ⁊ cethis et gideroth
et bethdagon et neama et maceda: ci-
uitates ſedecim et ville earū. Labana ⁊
ether et aſan iepta et eſna et neſib ⁊ re-
yla ⁊ achzib ⁊ mareſa: ciuitates nouē
et ville earū. Accaron cū vicis et villu-
lis ſuis. Ab accaron uſq; ad mare: o-
mnia que vergūt ad azotum et vicu-
los eius. Azotus cū vicis et villulis
ſuis gaſa cū vicis et villulis ſuis uſq;
ad torrentem egipti: et mare magnū
terminus eius ⁊ in monte ſamir ⁊ iec-
ther et ſocchoth et edenna cariathſen-
na hec eſt dabir: anab et hiſthemo et
anym goſen ⁊ olon et gylo: ciuitates
undecim et ville earū. Arab ⁊ roma et
eſaan ⁊ ianum ⁊ bethafua ⁊ afeca ath-
macha et chariatharbe hec eſt ebron
et ſior: ciuitates nouem ⁊ ville earum.
Maon ⁊ chermel ⁊ ziph et loche iefra-
hel et iucadam et zanoe accayn ga-
baa et thamna: ciuitates decē et ville
earū. Aliul ⁊ bethſor et iheder mareth ⁊
bethanoth et helthecem: ciuitates ſex ⁊
ville earū. Cariathbaal hec eſt chari-
athiarim urbs ſiluaꝝ ⁊ arebba: ciuita-
tes due et ville earū. In deſerto betha-
raba meddyn et ſacha et nebſan: ciui-
tates ſalis et engaddi ciuitates ſex et
ville earū. Fuit ſimul cetū quindecim.
Jebuſeum aūt habitatorem iheruſalē
nō potuerūt filij iuda delere: habitauit
q; iebuſeus cum filijs iuda in iheruſa-
lem uſq; in preſentem diem. xvi

Cecidit quoq; ſors filioꝝ ioſeph
ab iordane ꝛra iericho. et aquaꝝ
eius ab oriente ſolitudo que aſcendit
de iericho ad montē bethel. et egreditꝝ
de bethel luzam: trāſitq; terminū archi-
atharoth. et deſcendit ad occidentem
iuxta terminū iefleti. uſq; ad terminos
bethoron inferioris ⁊ gazer: finiuntq;
regiones eius mari magno. poſſede-
runtq; filij ioſeph manaſſes et ephra-
im. Et factus eſt terminus filioꝝ effra-
im p cognationes ſuas: et poſſeſſio eo-
rum ꝛra orientē ataroth addar uſq;
bethoron ſuperiorē: egrediūturq; con-
finia ī mare. Machmerath vero aqui-
lonē reſpicit et circuit terminos cōtra
orientem in thanatſelo: et ptranſit a
torrente ianoe. deſcendinq; de ianoe ī
atharoth et noaratha. ⁊ puenit in ie
richo: egrediturq; ad iordanen de taphua
ptrāſitq; cōtra mare in vallē harundi-
neti: ſuntq; egreſſus eius in mare ſa-
liſſimū. Hec eſt poſſeſſio tribꝰ filiorum
ephraim per familias ſuas: urbeſq;
ſeperate ſunt filijs ephraim in medio
poſſeſſionis filioꝝ manaſſe ⁊ ville earū.
Et nō interfecerūt filij ephraim chanane-
um qui habitabat in gazer: habita-
uitq; chananeus in medio ephraim
uſq; in diē hāc tributarius. xvii

Cecidit autē ſors tribui manaſſe.
Ipſe enim eſt primogenitus io-
ſeph. machir primogenito manaſſe
patri galaad q; fuit vir pugnator: ha-
buitq; poſſeſſionem galaad ⁊ baſan ⁊
reliquis filioꝝ manaſſe iuxta famili
as ſuas. filijs abyezer et filijs helech

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0225
powered by DWork • Heidelberg University Library

et filijs helchihel et filijs sychem et filijs epher et filijs semida. Isti sūt filij manasse. Filij ioseph mares p cognationes suas. Salphaat uero filio epher filij galaad filij machir filij manasse nō erant filij sed sole filie: quarū ista sunt nomina. mahala et noha et egla et melcha et thersa. Venerūq; in conspectu eleazari sacerdotis z iosue filij nun et principū dicentes: dñs p̄cepit p manum moysi ut daret nobis possessio in medio fratrū nostroz: deditq; iuxta imperium dñi possessionem in medio fratrū patris eaz. et ceciderūt funiculi manasse decem absq; terra galaad et basan trans iordanem. Filie enī manasse possederunt hereditatē in medio filioz eius. Terra aūt galaad cecidit in sortem filiorū manasse qui reliqui erant. Fuitq; terminus manasse ab aser machmatat qui respicit sychem. et egredit ad dextrā iuxta habitatores fontis taphue. Terrā in sorte manasse ceciderat terra thaphue. que est iuxta finiuos manasse filioz ephraim. Descenditq; terminus vallis harundineti in meridiē torrentis ciuitatū ephraim. que i medio sunt urbiū manasse. Terminus manasse ab aquilone torrentis z exit9 eius pergit ad mare: ita ut possessio ephraim sit ab austro et ab aquilone manasse. et uerāq; claudat mare: et cōiungantur sibi i tribu aser ab aquilone et in tribu ysachar ab oriente. Fuitq; hereditas manasse in ysachar et in aser. bethsan et viculi eius. z iebbleam cū viculis suis. z habitatores dor cū oppidis suis. habitatores quoq; endor cū viculis suis: similiterq; habitatores thenath cum viculis suis. et habitatores mageddo cum viculis suis. et tercia pars urbis nopheth. Nec potuerūt filij manasse has ciuitates subuertere. sed cepit chananeus habitare in terra sua. Postq; aūt cōualuerūt filij isrl subiecerūt chananeos et fecerūt sibi tributarios. nec interfecerunt eos. Locutiq; sunt filij ioseph ad iosue et dixerūt. Quare dedisti michi terrā in possessionē sortis et funiculi unius. cū sim tāte multitudinis. et benedixit michi dñs? Ad quos iosue ait. Si ipse multus es ascende in siluam et succide tibi spacia i terra pherezei et raphaim: qa angusta est tibi possessio montis ephraim. Cui respondert filij ioseph. Non potterimus ad montana conscendere. cū ferreis curribz utantur chananei qui habitāt in terra campestri: in qua sita sūt bethsan cū viculis suis et iezrahel mediā possidens vallem. Dixitq; iosue ad domum ioseph et ephraim et manasse. Populꝰ multus es et magne fortitudinis. nō habes sortem unam sed transibis ad montē. et succides tibi atq; purgabis ad habitandum spacia: et poteris ultra procedere cum subuerteris chananeum quem dicis ferreos habere curtus et esse fortissimum.

XVIII

Congregatiq; sūt omnes filij isrl in silo. ibiq; fixerūt tabernaculū testimonij: et fuit eis terra subiecta. Remanserant aūt filioz isrl septem tribz. q̄ nec dū acceperāt possessiones suas. Ad quos iosue ait. Usq; quo marcetis ignauia. z non ingreditis ad possidēdā terram. quā dñs deus patrū vestrorum dedit vobis? Eligite de singulis tribubus ternos viros. ut mittā eos et pergant atq; circueant terrā. et describāt eam iuxta numerū unius cuiusq; multitudinis: referantq; ad me qd descripserint. Dividite uobis terrā in septē

partes: iudas sit in terminis suis ab
australi plaga. et domus ioseph ab
aquilone: mediā inter hos terram in
septē partes describite: et huc venietis
ad me. ut corā dño deo vestro mittā
vobis hic sortē: quia nō est inter vos
pars leuitarū. sed sacerdotiū dñi est e-
orum hereditas. Gad aūt et ruben et
dimidia tribus manasse iam acceper-
ant possessiones suas. trans iordā-
nem ad orientalem plagā. quas dedit
eis moyses famulus dñi. Cumq; sur-
rexissent viri ut pergerent ad describen-
dam terrā. precepit eis iosue dicens. Cir-
cuite terrā et describite eam. ac reuerti-
mini ad me ut hic corā dño deo vro
in silo mittā vobis sortem. Itaq; per-
rexerūt et lustrātes eam in septem par-
tes diuiserūt. scribentes i uolumine: re-
uersiq; sūt ad iosue i castra silo. Qui
misit sortes corā dño in silo: diuisit
q; terrā filijs israhel in septem partes.
Et ascendit sors prima filiorū beniā-
min p familias suas. ut possiderent
terrā inter filios iuda et filios ioseph.
Fuitq; terminus eor; contra aquilonē.
a iordane pergens iuxta latus iericho
septentrionalis plage. et inde contra
occidentē ad montana conscendens. et
peruenies ad solitudinem bethauen.
atq; pertransiens iuxta lusam ad meri-
diem ipsa ē bethel: descendit; in ataro
oth addar in montem qui est ad meri-
diem bethoron inferioris. i inclinatur
circuiens contra mare ad meridiē mon-
tis qui respicit bethoron contra affricū.
Exitusq; eius in cariathbaal. q;
vocatur i cariathiarim urbē filiorū
iuda. Hec est plaga contra mare ad oc-
identem. A meridie aūt ex parte cari-
athiarim egreditur terminus contra
mare. et puenit usq; ad fontē aquarū
nepthoa. Descendit; in partem mon-
tis qui respicit vallem filiorū ennon. i
est contra septentrionalem plagā in ex-
trema parte vallis raphaim: descen-
dit; in iehennon id est vallis ennon.
iuxta latus iebusei ad austrū. et perue-
nit ad fontem rogel trāsiens ad aqui-
lonem. et egrediens ad ensemes id est
fontē solis. i pertrānsit ad usq; tumulo
q; sunt eregione ascensus adommin:
descendit; ad habenboen id est lapi-
dem boen filij ruben. i pertransit ex la-
tere aquilonis ad campestria: descen-
dit; in planitiem et pergredit contra
aquilonē bethagla: suntq; exitus
eius contra linguā maris salsissimi ab
aquilone in fine iordanis. ad austra-
lem plagam qui est terminus illi ab
oriēte. Hec ē possessio filiorū beniamin
per terminos suos in circuitu et fami-
lias suas. Fuerunt; ciuitates eius. ie-
richo et bethagla et vallis casis betha-
rabā et samaraim i bethel et auim et
affara i ophora villa hemona i ophni
et gabee: ciuitates duodecim et ville
earum. Gabaon et rama et beroth et
mesphe caphara i amosa et recem ia-
rephel et tharela et sela heleph et ie-
bus que est ihrusalem. gabaad et
cariath: ciuitates quatuordecim i vil-
le earum. Fiunt omnes ciuitates vi-
gintiseptē. Hec est possessio filiorum ben
iamin iuxta familias suas. xvi

Et egressa ē sors secūda filiorū symē-
on p cognationes suas: fuitq;
hereditas eor; i medio possessionis fili-
orū iuda. bersabee i sabee et molada et
asersua hsala i asem i heltholad bethu-
larma et siceleg et beth marchaboth et
asersua i beth lepaboth i sarohem: ciui-
tates tredecim i ville ear;. Ayn i remm-
mon i athar i asan: ciuitates q;tuor;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0227
powered by DWork • Heidelberg University Library

et ville eaꝝ. Omnes uiculi q circuitum
urbiū istarum usq; ad balaad berra-
meth ꝺra australem plagā. Fuerūtq;
omnes ciuitates decem et septē. Hec est
hereditas filiorꝝ symeon iuxta posses-
siones suas in possessione ꝛ funiculo
filiorꝝ iuda: quia maior erat: et ideirco
filij symeon possederūt in medio here-
ditatis eorū. Cecidit q; sors tercia filiorꝝ za-
bulon q cognationes suas: ꝛ factus ē
termin⁹ possessionis filiorū zabulon
usq; sarith. Ascenditq; de mari et me-
dalaa: et puenit in debbaseth usq; ad
torrentem qui est contra ieconan: et re-
uertitur de sarith cōtra orientem in fine
seleleth thabor et egreditur ad daberet:
ascenditq; contra iasie: et inde pertran-
it usq; ad orientalē plagā gethefer et
thachasin: et egredit in remmon am-
phar et noa: et circuit ad aquilonem
et nathon. Exitusq; egressus eius uallis
ieptahel ꝛ cathetheth naalol et semron ꝛ
iedala ꝛ bethleem: ciuitates duodecim
et ville eaꝝ. Hec est hereditas tribꝰ filio-
rum zabulon per cognationes suas:
urbes et uiculi eaꝝ. Nachar egressa ē
sors quarta per cognationes suas:
fuitq; eius hereditas iezrahel et casa-
loth et sunem ꝛ aphraim ꝛ sehon ꝛ na-
arath et rabboth et selem hacmes et
rameth et hengāni ꝛ henadda et beth-
fales: et puenit terminus eius usq; tha-
bor et sesima ꝛ bethsemes: erantq; exi-
tus eius iordanis ciuitates sedecim et
ville earū. Hec est possessio filiorum
nachar per cognationes suas: urbes
et uiculi earū. Cecidit q; sors quinta tri-
bui filiorꝝ aser per cognationes suas:
fuitq; terminus eorꝝ alchat ꝛ cali et be-
then et azab et elmelech et amaad et
messal: et putauit usq; ad carmelū ma-
ris et sihor et labanath: ac reuertit̄ ꝺrta
orientem bethdagon: et pertransit usq;
zabulon et uallem iephtael contra aqui-
lonem in bethemeth et neiel: egreditur
q; ad leuam cabul et accaron et roob et
amon et thana usq; ad sydonem ma-
gnam: reuertiturq; in orma usq; ad
ciuitatem munitissimā tyrum et usq;
osam: erūtq; exitus eius in mare de fu-
niculo arziba et āma et aseg et roob:
ciuitates uiginti due et ville earū. Hec
est possessio filiorū aser per cognatio-
nes suas: urbes q; et uiculi eaꝝ. Filiorꝝ
neptalim sexta pars cecidit q familias
suas: et erat finis eorum de beleb et helon
sannanim: et adami que est neceb et
iebnahel: usq; lecum: et egressus eius usq;
ad iordanem: reuertiturq; terminus
contra occidentē et azanoth thabor:
atq; inde egreditur i ucuca et pertrans-
it in zabulon ꝺrta meridiē ꝛ i aser con-
tra occidentem: et in iuda ad iordanem
contra orientem solis ciuitates munitis-
sime: aselēdim ser ꝛ ammad et rechath
et remereth ꝛ edema et arama asor et re
des ꝛ edrai nasor ꝛ iaron et magdiel
horem et bechanaat et bethsemes: ciui-
tates decē et nouem et ville earū. Hec
est possessio tribus filiorū neptalim q
cognationes suas: urbes et uiculi eaꝝ.
Tribui filiorū dan per familias suas
egressa est sors septima: et fuit termin⁹
possessionis eius saraa et hesthaul ꝛ hair
semes: id est ciuitas solis: selebin et a-
hialon ꝛ iethela helon ꝛ themna ꝛ ach-
ron helchezem ebron et baalad iud et
bane et barach et iechrēmon atq; iher-
con ꝛ arechon: cū finibꝰ q respicit iop-
pen ꝛ ipō fine cōcludit̄. Ascenderūtq;
filij dan et pugnauerūt ꝺrta lesem: et
perunerūq; eam: et percusserūt eam in ore
gladij: et possiderūt ꝛ habitauerūt in
ea: uocātes nomen eius lesem dan ex

nomine dan patris sui. Hec est possessio tribus filiorum dan p cognationes suas·urbes et uiculi eaꝝ. Cumq; complesset sorte terram diuidere singulis per tribus suas·dederũt filij isrl possessionem iosue filio nun ī medio suī iuxta preceptū dñi·urbem quā postulauit tannathsaraa in mõte ephraim. Et edificauit ciuitatẽ·habitauitq; in ea. Hec sunt possessiones quas sorte diuiserũt eleazar sacerdos ⁊ iosue filius nun et principes familiaꝝ ac tribuum filiorum isrl in silo·coram domino ad hostium tabernaculi testimonij: partitiq; sunt terrã. xx

Et locut⁹ est dñs ad iosue dicens. Loquere filijs isrl et dic eis. Separate urbes fugitiuorũ·de quibus locut⁹ sum ad uos per manũ moysi: ut confugiat ad eas quicũq; animã percussent nesciꝰ·et possit euadere irã proximi·qui ultor est sanguinis·cũ ad unam harũ cõfugerit ciuitatum: stabitq; ante portã ciuitatis·et loquetur senioribus urbis illius·ea que se comprobent innocentem: sicq; suscipient eum·et dabũt ei locũ ad habitandum. Cumq; ultor sãguinis eũ fuerit persecut⁹ nõ tradent in manus eius· quia ignorãs occidit pximum eius· nec ante biduũ triduumue eius pbat inimicus. Et habitabit ī ciuitate illa donec stet ãte iudicũ causam reddens facti sui: et moriat sacerdos magnus qui fuerit in illo tempore. Tũc reuertetur homicida et ingredietur ciuitatẽ et domũ suam de qua fugerat. Decreuerũtq; urbes in galilea montis neptalim·et sychem in mõte ephraim·et cariatharbe ipa est ebron in mõte iuda: et trans iordanen contra orientalem plagam iericho statuerunt bosor que sita est in campestri solitudine de tribu ruben·⁊ ramoth galaad de tribu gad· et gaulon in basan de tribu manasse. Hec ciuitates cõstitute sunt cũctis filijs israhel et aduenis qui habitabãt inter eos·ut fugeret ad eas q̃ animã nesciꝰ percussisset: et nõ moreretur in manu proximi·effusum sãguinem uindicare cupientis: donec staret ante populũ eposituruꝰ causam suam. xxi

Accesserunt q; principes familiaꝝ leui ad eleazar sacerdotem·⁊ iosue filiũ nun:⁊ ad duces cognationũ per singulas tribꝰ filiorꝫ isrl: locutiq; sunt ad eos in silo terre chanaan atq; dixerũt. Dominus pcepit per manũ moysi ut darent nobis urbes ad habitandum et suburbana eaꝝ ad alenda iumenta. Dederũtq; filij isrl de possessionibus suis iuxta imperiũ dñi·ciuitates et suburbana eaꝝ. Egressaq; ẽ sors in familiam caath filiorꝫ aaron sacerdotis de tribu iuda·et symeon et beniamin ciuitates tredecim:⁊ reliquis filiorũ caath id est leuitis qui superfuerant·de tribubus ephraim et dan et dimidie tribꝰ manasse ciuitates decẽ. Porro filijs gerson egressa est sors ut acciperent de tribubꝰ yssachar et aser ⁊ neptalim·dimidiaq; tribu manasse in basan·ciuitates numero tredecim. Et filijs merari p cognationes suas de tribubꝰ ruben et gad et zabulon urbes duodecim. Dederũtq; filij israhel leuitis ciuitates et suburbana earum· sicut pcepit dñs per manũ moysi: singulis sorte tribuẽtes. De tribubꝰ filiorum iuda et symeon dedit iosue ciuitates quaꝝ ista sũt nomina·filijs aaron p familias caath leuitici generis·prima eis sors illis egressa ẽ: cariatharbe patris enach q̃ uocat ebron in mõte

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0229
powered by DWork • Heidelberg University Library

iuda · et suburbana eius per circuitū.
Agros uero et uillas eius dederat caleph
filio iephone ad possidendū. Dedit er-
go filijs aaron sacerdotis hebron con-
fugij ciuitatem ac suburbana eius · et
lobnam cum suburbanis suis · a iether
et isthimon a helon et dabir et ain a
iethan et bethsames cum suburbanis
suis ciuitates nouem · de tribubz ut dic-
tum est duabus. De tribu aūt filioz
beniamin gabaon a gabee a anatoth
et almon · cū suburbanis suis ciuita-
tes quatuor: oēs simul ciuitates fi-
liorum aaron sacerdotis tredecim cū
suburbanis suis. Reliquis uero per fa-
milias filioz caath leuitice generis hec
est data possessio. De tribu ephraim
urbes confugij sichem cū suburbanis
suis in mōte ephraim · et gazer et reh-
sam et bethoron cū suburbanis suis
ciuitates ꝑuor. De tribu quoq; dan
helteco a gabathon a haialon et geth-
remmon cū suburbanis suis ciuitates
quatuor. Porro de dimidia tribu ma-
nasse thanath a gethremmon cū subur-
banis suis ciuitates due. Oēs ciui-
tates decē et suburbana earū date sūt
filijs caath inferioris gradus. Filijs
quoq; gerson leuitice generis dedit de
dimidia tribu manasse confugij ciui-
tates · gaulon in balan et bosram cū
suburbanis suis ciuitates duas. Por-
ro de tribu yssachar reson et dabreth
et iaramoth a enganim cū suburba-
nis suis ciuitates quatuor. De tribu
aūt aser masan et abdon et elrath et
roob cum suburbanis suis ciuitates
quatuor. De tribu quoq; neptalim ci-
uitates confugij cedes in galilea et a-
mothdor et carthari cū suburbanis
suis ciuitates tres. Omnes urbes fa-
miliaꝝ gerson tredecī cū suburbanis
suis. Filijs aūt merari leuitis inferio-
ris gradus per familias suas · data
est de tribu zabulon iecnal et cartha
et damna a naalol ciuitates quatuor
cū suburbanis suis. De tribu gad ciui-
tates cōfugij ramoth i galaad · a ma-
naim et esebon et iazer ciuitates qua-
tuor cū suburbanis suis. De tribu ru-
ben ultra iordanen contra iericho ciui-
tates refugij · bosor i solitudine misor
et iazer et iethson et malpha ciuitates
quatuor cū suburbanis suis. Omnes
urbes filioz merari per familias et co-
gnationes suas duodecim. Itaq; ciui-
tates uniuse leuitaꝝ i medio possessio-
nis filioz isrl · fuerūt quadragintaocto
cū suburbanis suis singule per fami-
lias distribuē. Dedit q; dñs deꝰ israhe-
li oēm terrā quam tradituꝰ se patri-
bus eorum iurauerat: et possederunt
illam atq; habitauerūt in ea. Dataq;
est ab eo pax in omnes per circuitum
nationes · nullusq; eis hostiū resistere
ausus est: sed cūcti in eoꝝ ditionem re-
dacti sunt. Ne unū quidem uerbū qđ
illis prelicuꝝ se esse ꝓmiserat irritū fu-
it: sed rebz expleta sūt oīa. vrn

Eodem tēpore uocauit iosue rube-
nitas a gaditas · et dimidiam
tribū manasse: dixitq; ad eos. Fecistis
omnia que precepit uobis moyses fa-
mulus dñi · michi q; in oīibz obedi-
stis: nec reliquistis fratres uestros lon-
go tempore usq; i presentē diem · custo-
dientes imperium dñi dei uestri. Quia
igitur dedit dñs deus uester fratribus
uestris quietem et pacem sicut pollicit⁹
est: reuertimini et ite in tabernacla ura
et in terram possessionis · quā tradidit
uobis moyses famulus domini trās
iordanen: ita dumtaxat · ut custodia-
tis attente · et opere cōpleatis mādatū

et legem quam ꝓcepit vobis moyses
famulus dñi: ut diligatis dñm deum
vestrum & ābuletis in omnibus viis
ei⁹ · et obseruetis mādata illi⁹. Adhe-
reatisq; ei ac seruiatis in omni corde
et in omni anima vestra. Benedixitq;
eis iosue & dimisit eos. Qui reūsi sunt
in tabernacula sua. Dimidie aūt tri-
bui manasse possessionem moyses de-
derat ī balan: et idcirco medie que su-
perfuit dedit iosue sorē inter ceteros
fratres suos · trans iordanen ad occi-
dentalē ei⁹ plagā. Cumq; dimitteret
eos ī tabernacla sua & benedixisset eis ·
dixit ad eos. In multa substātia atq;
diuiciis reuertimini ad sedes vras · cū
argēto & auro ere ac ferro & veste mul-
tiplici. Dimidite predā hostium cū fra-
tribus vestris. Reuertisq; sūt et abierūt
filij ruben et filij gad · et dimidia trib⁹
manasse a filijs israhel · de silo que sita
est ī chanaan: ut intrarent galaad
terram possessionis sue · quā obtinue-
rant iuxta imperiū dñi in manu moy-
si. Cumq; venissent ad tumulos iorda-
nis in terra chanaan: edificauerunt
iuxta iordanen altare infinite magni-
tudinis. Quod cū audissent filij isrl · &
ad eos certi nūcij detulissent edificasse
filios ruben et gad et dimidie tribus
manasse altare · in terra chanaan sup
iordanis tumulos contra filios isrl:
conuenerūt omnes in silo · ut ascende-
rent et dimicarēt otra eos. Et interim
miserūt ad illos in terrā galaad phi-
nees filium eleazari sacerdotem · et decē
principes cū eo singulos de singulis
tribubs. Qui venerūt ad filios ruben
et gad et dimidie tribus manasse in
terram galaad: dixerūtq; ad eos. Hec
mandat oēs pls dñi. Que est ista
transgressio? Cur reliquistis dñm dū
israhel edificantes altare sacrilegū · et
a cultu illius recedentes? An parum
vobis est q̄ peccastis in beelphegor: &
usq; in presentem diem macula huius
sceleris in nobis ꝑmanet · multiq; de
ꝑplo corruerūt? Et vos hodie reliqui-
stis dñm: & cras ī unūsum isrl ira ei⁹
deleuiet. Nō si putatis immūdam esse
terram possessionis vestre · trāsite ad ter-
ram in qua tabernaculū dñi est · et ha-
bitate inter nos: tantum ut a dño & a
nostro cōsortio nō recedatis · edificato
altari ꝑter altare dñi dei nostri. Nonne
achan filius zare prevaricit mandā-
tum dñi: et sup omnē ꝑplm israhel ira
eius incubuit? Et ille erat un⁹ homo:
atq; utinā solus periisset in scelere suo.
Respondertūq; filij ruben et gad et di-
midie trib⁹ manasse principibs legā-
tionis isrl. Fortissim⁹ deus dominus
ipse nouit · et israhel simul intelligit: si
ꝓuaricationis animo hec altare con-
struximus · non custodiat nos sed pu-
niat nos in ꝑsenti. Et si ea mente feci-
mus ut holocausta & sacrificium · et pa-
cificas victimas sup eo imponeremus ·
ipse querat et iudicet: et nō ea magis
cogitatione atq; tractatu · ut diceremus
cras dicent filij vestri filijs nr̄is. Quid
vobis et dño deo israhel? Terminum
posuit dñs inter nos et vos o filij ru-
ben et filij gad iordanen fluuiū: et id-
circo partem nō habetis in domino ·
et per hanc occasionē auertent filij ve-
stri filios nr̄os a timore dñi. Putaui-
mus itaq; melius et diximus. Extrua-
mus nobis altare nō in holocausta
neq; ad victimas offerendas · sed in
testimoniū inter nos et vos · et sobolē
nostram posterāq; progeniem ut seruia-
mus dño: et iuris nostri sit offerre
et holocausta et victimas et pacificas

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0231
powered by DWork • Heidelberg University Library

hostias: et nequaq̃ dicant eras filij
vestri filijs nostris-nō est vobis pars
in dñō. Quod si voluerint dicere. Re-
spondebūt eis. Ecce altare dñi qđ fece-
runt patres nostri-non in holocausta
neq; in sacrificium sed in testimoniū
nostrū ac vestrū. Absit a nobis hoc
scelus ut recedamus a dño et eius ve-
stigia relinquam⁹ · et ędificato altari ad
holocausta ⁊ sacrificia ⁊ victimas offe-
rendas: p̃ter altare dñi dei nostri qđ
ędificatum est ante tabernaculum eius.
Quibus audītis phinees sacerdos et
principes legationis isrl qui erant cū
eo placati sunt: et verba filiorū ruben
et gad ⁊ dimidie tribꝰ manasse liben-
tissime susceperūt. Dixitq; phinees filij
eleazari sacerdos ad eos. Nūc scimus
quod nobiscū sit dñs · quoniā alienī
estis a preuaricatione hac: et liberastis
filios israhel de manu dñi. Reuersusq;
est cū principibus a filijs ruben ⁊ gad
de terra galaad finium chanaan ad
filios israhel: et retulit eis. Placuitq;
sermo cunctis audientibꝰ. Et laudaue-
runt deū filij isrl: et nequaq̃ ultra dixe-
runt ut ascenderent cōtra eos atq; pu-
gnarent · et delerēt terram possessionis
eorū. Vocauerunt⁹q; filij ruben et filij
gad altare qđ extruxerant testimoniū
nūm · qđ dominꝰ ipse sit deꝰ. vrm

Euoluto aūt multo tempore post-
q̃ pacē dederat dñs israheli-hu-
iectis in gyro nationibus uniuersis:
et iosue iam longeuo et perfectis eta-
tis: vocauit iosue omnē israhelē · ma-
iores⁹q; natu ⁊ principes ac duces ⁊ ma-
gistros: dixitq; ad eos. Ego senui et
progressionis etatis sum: vosq; cerni-
tis oīa que fecerit dñs deꝰ vester cun-
ctis per circuitū nationibꝰ · quomodo
pro vobis ipse pugnauerit. Et nunc
q̃a vobis sorte diuisit oīem terrā · ab
orientali parte iordanis usq; ad mare
magnū · multeq; ad huc supsunt na-
tiones: dñs deus vester disperdet eas
et auferet a facie vestra · et possidebitis
terram sicut vobis pollicitus est. Tan-
tum confortamini et estote solliciti ut
custodiatis cuncta que scripta sunt in
volumine legis moysi: et nō declinetis
ab eis nec ad dextram neq; ad sinistrā:
ne postq̃ increpueritis ad gentes que
inter vos future sunt · iuretis in nomi-
ne deorū earū et seruiatis eis et adore-
tis illos sed adhereatis dño deo vō-
qđ fecistis usq; in diem hanc. Et tunc
auferet dñs deꝰ in cōspectu vestro gen-
tes magnas ⁊ robustissimas: ⁊ nullꝰ
vobis resistere poterit. Vnus e vobis
persequetur hostiū mille viros: quia
dominus deus vester pro vobis ipse
pugnabit sicut pollicitus est: hoc tan-
tum diligentissime p̃cauete ut diliga-
tis dñm deū vestrū. Quod si volueritis
gentiū harum que inter vos habitāt
erroribꝰ adhęrere · et cū eis misere con-
nubia atq; amicicias copulare: iam
nunc scitote q̃ dñs deus vester nō eas
deleat ante faciem vestram · sed sint vo-
bis in foueam ac laqueum et offendi-
culum et latere vestro · et sudes in ocu-
lis vīs: donec vos auferat atq; disper-
dat de terra hac optima quā tradidit
vobis. Et ego hodie ingrediar viam
vniuerse terre · ⁊ toto animo cognosce-
tis q̃ de oīnibꝰ verbis que locutꝰ est
dominꝰ pollicitus vobis esse pollicitus ē · vnū
nō pretereriit incassū. Sicut ergo im-
pleuit opere quod promisit et prospera
cuncta uenerunt: sic adducet sup vos
quicquid malorꝰ cōminatus ē · donec
vos auferat atq; disperdat de terra hac
optima quam tradidit vobis: eo q̃

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0232
powered by DWork • Heidelberg University Library

preteriteritis pactum domini dei vestri quod pepigit vobiscum: et seruietis dijs alienis et adorauerit eos. Cito atq; velociter consurget in vos furor domini: et auferemini ab hac terra optima quā tradidit vobis.

xxiij.

Congregauitq; iosue omnes tribus israhel in sychem: et vocauit maiores natu ac principes et iudices et magistros: stetereūtq; in conspectu dñi: et ad ptm sic locutus est. Hec dicit dominus deus israhel. Transfluuiū habitauerunt patres vestri ab initio: thare pater abrahā et nachor: seruieruntq; dijs alienis. Tuli ego patrem vestrū abraham de mesopotamie finibus: et adduxi eū in terra chanaan: multiplicauiq; semen ei⁹ et dedi ei ysaac. illiq; rursum dedi iacob et esau quibus esau dedi montem seir ad possidendū: iacob vero et filij eius descenderūt in egiptū. Misiq; moysen et aaron: et percussi egiptum multis signis atq; portentis: eduxiq; vos et patres vros de egipto et venistis ad mare: persecutiq; sunt egipcij patres vestros cū curribus et equitatu vsq; ad mare rubrū. Clamauerunt aūt ad dñm filij israhel: qui posuit tenebras inter vos et egiptios: et adduxit super eos mare et operuit eos. Viderunt oculi vestri cuncta que in egipto fecerim: et habitastis i solitudine multo tempore: et introduxi vos in terrā amorrei qui habitabat trans iordanem. Cumq; pugnarēt ctra vos: tradidi eos in manus vras: et possedistis terram eor⁹ atq; interfecistis eos. Surrexit aūt balach filius sephor rex moabi et pugnauit ctra israhelem. Misitq; et vocauit balaam filiū beor ut malediceret vobis: et ego nolui audire eū: sed econtrario pro illo benedixi vobis: et liberaui vos de manu eius. Transistisq; iordanem et venistis ad iericho: pugnauerūtq; contra vos viri ciuitatis eius. amorreus et pherezeus et chananeus et ethеus et gergeseus et eueus et iebuseus: et tradidi illos in manus vestras. misiq; ante vos crabrones et eieci eos de locis suis. duos reges amorreor⁹ nō in gladio tuo et in arcu tuo: dediq; vobis terram in qua non laborastis. et urbes quas non edificastis: ut habitaretis in eis: vineas et oliueta que nō plātastis. Nunc ergo timete dñm et seruite ei pfecto corde atq; verissimo: et auferte deos quibus seruierūt patres vestri in mesopotamia et in egipto: ac seruite dño. Sin autē malū vobis videtur ut dño seruiatis. optio vobis datur. Eligite hodie quod placet. cui seruire potissimum debeatis: vtrum dijs quibus seruierunt patres vestri in mesopotamia. an dijs amorreorum in quorū terra habitatis. Ego aūt et domus mea seruiemus domino. Respōditq; pplus et ait. Absit a nobis ut relinquam⁹ dñm: et seruiam⁹ dijs alienis. Dominus de⁹ noster ipe eduxit nos et pres nostros de terra egipti et de domo seruitutis: fecitq; videntibus nobis signa ingētia: et custodiuit nos in omni via per quam ambulauim⁹. et in cūctis pplis per quos transiuim⁹: et eiecit vniuersas gentes. amorreum habitatorem terre quā nos intrauim⁹. Seruiemus igit dño: quia ipse est de⁹ noster. Dixitq; iosue ad ppm. Nō poteritis seruire dño: deus enim sanctus et fortis emulator est. nec ignoscet sceleribus vestris atq; peccatis. Si dimiseritis dñm et seruieritis dijs alienis: conuertet se et affliget vos atq; subuertet. postq; vobis prestiterit bona. Dixitq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0233
powered by DWork • Heidelberg University Library

ppls ad ioſue nequaq̃ ita ut loquerẽ
retur: ſed dño ſeruirent. Et ioſue ad po-
pulum teſtes inquit vos eſtis: qđ ipſi
elegeritis vobis dominũ ut ſeruiatis
ei. Reſponderũq; teſtes. Auf ergo ait
auferte deos alienos de medio veſtri:
et inclinate corda veſtra ad dñm deũ
iſrahel. Dixitq; ppls ad ioſue. Domi-
no deo nr̃o ſeruiemus: z obedientes e-
rimus p̃ceptis eius. Percuſſit ergo io-
ſue in die illo fedus: et propoſuit ppło
precepta aq; iudicia in ſychem. Scri-
ſit quoq; oñia verba hec in volumi-
ne legis dñi: et tulit lapidem peregran-
dem · poſuitq; eum ſubter quercũ que
erat in ſanctuario domini: et dixit ad
omnem populum. Ecce lapis iſte erit
vobis in teſtimonium · qui audierit is
omnia verba domini que locutus eſt
vobis: ne forte poſtea negare velitis
et mentiri domino deo veſtro. Dimi-
ſitq; populum ſingulos in poſſeſſio-
nem ſuam. Et poſt hec mortuus eſt io-
ſue filius nun ſeruus dñi · centũ decem
annorũ: ſepelieruntq; eum in finibus
poſſeſſionis ſue in thamnathſare: que
ſita eſt in monte ephraim · a ſeptentri-
onali parte mõs gaas. Seruitq;
iſrahel dño cũctis diebus ioſue et ſeni-
orum · qui longo vixerãt tempore poſt
ioſue: et qui nouerant omnia opera
dñi que fecerat in iſrl'. Oſſa quoq; io-
ſeph que tulerant filij iſrl' de egipto · ſe-
pelierũt in ſychem i parte agri quẽ eme-
rat iacob a filijs emmor p̃ris ſychem
centum nouellis ouibs: et fuit in poſ-
ſeſſionem filiorum ioſeph. Eleazar
quoq; filius aaron mortuus eſt: et
ſepelierunt eum in gabaath phinees
filij eius: que data ẽ ei i mõte ephraim.
Explicit Ioſue Incipit liber Iudi
cum Capitulum primum:

Post mortem ioſue con-
ſuluerunt filij iſrl' dñm
dicẽtes. Quis aſcender
ante nos cõtra chana-
neum · et erit dux belli:
Dixitq; dñs. Judas aſcender.
Ecce tradidi terã in manu ei⁹.
Et ait iudas ſymeoni fratri ſuo.
Aſcende mecũ in ſorte mea · et pugna
cõtra chananeũ: ut et ego pugnem tecũ
in ſorte tua. Et abiit cũ eo ſymeon. Aſ-
cendit iudas · et tradidit dñs chana-
neum ac pherezeum in manus eorũ:
et percuſſerunt in bezech decem milia vi-
rorum. Inuenerũq; adonibezech: et
in bezech: et pugnauerũt ctra eum: ac
percuſſerũt chananeũ et pherezeũ. Fu-
git aũt adonibezech: quẽ ꝓſecuti com-
prehenderũt · cęſis ſummitatibs manu-
um eius ac pedum. Dixitq; adonibe-
zech. Septuaginta reges amputatis
manuũ ac pedum ſummitatibs colli-
gebant ſub menſa mea cibꝝ reliqui-
as: ſicut feci ita reddidit michi de⁹. Ad-
duxeruntq; eũ in iheruſalem: z ibi mor-
tuus eſt. Oppugnantes ergo filij iuda
iheruſalẽ ceperũt eam · et percuſſerunt in
ore gladij: tradẽtes cũctam incendio
ciuitatem. Et poſtea deſcendentes pu-
gnauerunt ctra chananeũ qui habita-
bat in mõtanis · et ad meridiẽ in cam-
peſtribus. Pergensq; iudas cõtra cha-
naneũ qui habitabat in hebron · cui⁹
nomẽ fuit ãtiquus cariatharbe · per-
cuſſit ſyſai et haymam et tholmai: atq;
inde profectus abiit ad habitatores
dabir · cui⁹ nomen vetus erat cariath-
ſepher id eſt ciuitas litterarũ. Dixitq;
caleph. Qui percuſſerit cariathſepher et
vaſtauerit eã: dabo ei axam filiã meã
vxorem. Cumq; cepiſſet eam othoniel
filius cenez frater caleph minor: dedit

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0234
powered by DWork • Heidelberg University Library

ei axam filiã suã coniugem. Quã pergentem in itinere monuit vir suus ut peteret a patre suo agrũ. Que cũ suspirasset sedens in asino dixit ei caleph. Quid habes? At illa respondit. Da mihi benedictionẽ: quia terrã arentẽ dedisti mihi. da & irriguã aquis. Dedit ergo ei caleph irriguũ superius et irriguũ inferius. Filij aũt cinei cognati moysi ascenderũt de ciuitate palmarum cũ filijs iuda in desertũ sortis eius quod est ad meridiẽ arath: et habitauerunt cũ eo. Abijt aũt iudas cũ symeone fratre suo: et percusserũt simul chananeum qui habitabat in sephat. et interfecerunt eũ. Vocatũq; est nomen urbis horma id est anathema. Cepitq; iudas gazam cum finibus suis: et ascalonẽ atq; accaron cum terminis suis. Fuitq; dñs cum iuda et montana possedit. Nec potuit delere habitatores vallis: quia falcatis curribus habundabãt. Dederũtq; caleph hebron sicut dixerat moyses: qui deleuit ex ea tres filios enach. Iebuseum aũt habitatorem ierusalem non deleuerũt filij beniamin: habitauitq; iebuseus cũ filijs beniamin in ierusalẽ usq; in presentem diem. Domus quoq; ioseph ascendit in bethel: fuitq; dñs cum eis nam cum obsiderẽt urbem que prius luza vocabatur. viderũt hominẽ egredientem de ciuitate: dixerũtq; ad eum. Ostende nobis introitũ ciuitatis: et faciemus tecũ misericordiã. Qui cum ostendisset eis percusserunt urbem in ore gladij: hominẽ autẽ illũ et oẽm cognationẽ eius dimiserũt. Qui dimissus abijt in terrã cethim: et edificauit ibi ciuitatem. Vocauitq; eã luzam: que ita appellatur usq; in presentem diẽ. Manasses quoq; non deleuit bethsan et thanach cũ viculis suis et habitatores dor. et ieblaam & mageddo cũ viculis suis: cepitq; chananeus habitare cum eis. Postq; autem confortatus est israel fecit eos tributarios: et delere noluit. Ephraim eciã non interfecit chananeum qui habitabat in gazer: sed habitauit cũ eo. Zabulon nõ deleuit habitatores cethron et naalon: sed habitauit chananeus in medio eius. factusq; est ei tributarius. Aser quoq; nõ deleuit habitatores accho et sydonis alab et achazib & amma & aphech et roob: habitauitq; in medio chananei habitatoris illius terre: nec interfecit eum. Neptalim quoq; nõ deleuit habitatores bethsemes: bethanath: & habitauit inter chananeũ habitatorẽ terre: fuerũtq; ei bethsemite et bethanite tributarij. Arrauitq; amorreus filios dan in montem: nec dedit ei locum ut ad planiora descenderẽt: habitauitq; in monte hares qui in petra falcato in hailon et salabim. Et aggrauata est manus domus ioseph: factusq; est ei tributarius. Fuit autẽ terminus amorrei ab ascensu scorpionis petra et superiora loca.

Ascenditq; angelus dñi de galgala ad locum flentium & ait. Eduxi vos de egipto. et introduxi in terram pro qua iuraui patribus vestris: et pollicitus sum ut nõ facerem irritum pactum meum vobiscum in sempiternum: ita dumtaxat ut non feriretis fedus cum habitatoribus terre huius. et aras eorum subuerteretis: & noluistis audire vocem meam. Cur hoc fecistis? Quamobrem nolui delere eos a facie vestra: ut habeatis hostes. et dii eorum sint vobis in ruinam. Cumq; loqueretur angelus dñi hec verba ad omnes filios israhel: extollentesq; vocem suam et fleuerunt.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0235
powered by DWork • Heidelberg University Library

Et vocatū ethnomē loci illius fletuū
siue lacrimarū: immolauerūtq; ibi hō-
stias dño. Dimisit ergo iosue ppm: et
abierūt filij israhel unusquisq; in pos-
sessionem suā: et obtinerent eam: seruie-
runtq; dño cunctis diebꝫ eius et senio-
rum qui longo pst eum vixerūt tpe: et
nouerant oīa opa dñi que fecerat
cū israhel. Mortuus est aūt iosue filꝫ
nun famulꝫ dñi centum et decē annō-
rum: et sepelierunt ū in finibꝫ possessi-
onis sue in thamnathsare in monte
ephraim a septērionali plaga mon-
tis gaas. Omnisq; illa generatō con-
gregata est ad patres suos: et surrexe-
runt alij qui nō nouerūt dñm: et opa
que fecerat cū israhel. Fecerūtq; filij isrl
malū in conspectu dñi et seruierūt ba-
alim: ac dimiserūt dñm deum patrū
suoꝝ qui eduxerat eos de terra egipti:
et secuti sūt deos alienos de eos quoq;
populorū qui habitabāt in circuitu e-
orum et adorauerūt eos: et ad iracun-
diam cōcitauerunt dñm. dimittentes
eum et seruientes baal et astaroth. Ira-
tusq; dñs contra israhel tradidit eos
in manus diripientiū: qui depōt eos
et vendiderūt hostibus qui habitabāt
per gyrū: nec potuerūt resistere aduer-
sarijs suis: sed quocūq; pergere volu-
erant manꝫ dñi super eos erat sicut lo-
cutus est et iurauit eis: et vehementer
afflicti sunt. Suscitauitq; dñs iudices
qui liberarent eos de vastantiū ma-
nibus: sed nec eos audire voluerunt fo-
nicantes cū diis alienis et adorātes
eos. Cito deseruerūt viā per quam in-
gressi fuerant patres eoꝝ: et audientes
mandata dominī. oīa fecere contra-
ria. Cūq; dñs iudices suscitaret in di-
ebus eoꝝ flectebatur misericordia: et au-
diebat afflictorū gemitus et liberabat
eos de rede vastantiū. Postq̄ autem
mortuꝰ esset iudex reuertebant et multo
faciebāt maiora quā fecerant patres
eoꝝ: sequētes deos alienos seruientes
eis et adorantes illos. Nō dimiserūt
adinuentiones suas: et viam durissi-
mam per quā ambulare consueuerāt.
Iratusq; est furor dñi in israhel et ait.
Quia irritū fecit gens ista pactū meū
quod pepigeram cū patribus eorū et
vocem meā audire contempsit: et ego
non delebo gētes quas dimisit iosue
et moriens est: ut in ipsis experiar isrl
utrum custodiant viā dñi: et ambulēt
in ea sicut custodierūt patres eorū an
non. Dimisit ergo dominus omnes
has nationes: et cito subuertere nolu-
it. nec tradidit in manibꝫ iosue.

Hee sunt gentes quas dñs dereli-
quit ut erudiret in eis israhelem
et omes qui nō nouerāt bella chana-
neorum: et postea discerent filij eorum
certare cū hostibus et habere consuetu-
dinem preliandi. quinq; satrapas phi-
listinorum omnēq; chananeū et sydo-
niū atq; eueum. qui habitabat in mon-
te libano de monte baalhermon usq;
ad introitū emath. Dimisitq; eos ut
in ipsis experiretur israhelē: utrū audi-
rent mandata dñi que ꝓceperat patri-
bus eoꝝ per manū moysi an nō. Ita-
q; filij israhel habitauerunt in medio
chananei et ethei et amorrei et pherezei
et euei et iebusei: et duxerunt uxores fi-
lias eoꝝ. ipīq; filias suas filijs eorum
tradiderūt: et seruierunt diis eoꝝ. Fece-
runtq; malū in conspectu dñi: et obliti
sunt dei sui seruientes baalim et astha-
roth. Iratusq; dñs cōtra isrl tradidit
eos in manꝰ chusan rasathaim regis
mesopotamie: seruieruntq; ei octo ānis.
Et clamauerunt ad dominum: qui

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0236
powered by DWork • Heidelberg University Library

suscitauit eis saluatorem et liberauit
eos·othoniel videlicet filium cenez fra-
trem caleph minorem: fuitq; in eo spi-
ritus dñi et iudicauit israel. Egressusq;
est ad pugnã: et tradidit dominus in
manus eius chusaimrasathaim regẽ
syrie·et oppressit eum. Quieuitq; terra
quadraginta annis: et mortuus est
othoniel filius cenez. Addiderũt aũt
filij israhel facere malũ in cõspectu do-
mini· qui confortauit aduersum eos
eglon regem moab·qa fecerunt malũ
in cõspectu eius. Et copulauit ei filios
ammon et amelech: abiitq; et percussit
israhel·atq; possedit urbem palmarũ.
Seruierũtq; filij israel eglon regi moab
decẽ et octo annis: et postea clamaue-
runt ad dominũ. Qui suscitauit eis
saluatorem vocabulo aoth inclitum
filium gera filij iemini: qui utraq; ma-
nu pro dextera utebatur. Miserũtq; fi-
lij israhel per illũ munera eglon regi
moab. Qui fecit sibi gladiũ ancipitẽ
habẽtem i medio capulũ lõgitudinis
palme manus: et accinctus est eo sub
ter lagum i dextro femore. Obtulitq;
munera eglon regi moab. Erat autẽ
eglon crassus nimis. Cũq; obtulisset
ei munera persecutus est socios qui cũ
eo uenerant: et reuersus de galgalis
ubi erãt ydola dixit ad regẽ. Verbum
secretũ habeo ad te o rex. Et ille impe-
rauit silentiũ. Egressisq; omnibus qui
circa eũ erant ingressus est aoth ad eũ.
Sedebat aũt in estiuo cenaculo solus.
Dixitq;. Verbũ dei habeo ad te. Qui sta-
tim surrexit de throno. Extẽditq; aoth
sinistrã manũ et tulit sicã de dextro fe-
more suo: infixitq; in ventrem eius tam
valide ut capulus sequeretur ferum
in vulnere: ac pinguissimo adipe stren-
gerentur. Nec eduxit gladiũ sed ita ut
percusserat reliquit in corpore: statimq;
per secreta nature alui stercora proru-
pũt. Aoth aũt clausis diligentissime
hostijs cenaculi et obseratis: p posti-
cam egressus ẽ. Seruiq; regis ingressi
uiderunt clausas fores cenaculi: atq;
dixerũt. Forsitã purgat aluum in est-
uo cubiculo. Expectantesq; diu donec
erubescerent et uidentes q nullus ape-
riret·tulerũt clauẽ: et aperientes inuene-
runt dñm suũ in terra iacentẽ mortuũ.
Aoth aũt dũ illi turbarentur effugit:
et pertransijt locũ ydolorũ unde reuersus
fuerat. Venitq; in seyrath et statim in-
sonuit bucina in monte ephraim: de-
scenderuntq; cũ eo filij israel ipe in fronte
gradiẽte. Qui dixit ad eos. Sequimini
me. Tradidit enim dñs inimicos nros
moabitas in manꝰ nras. Descenderũt
q; post eũ et occupauerũt vada iordanis
que transmittũt in moab ⁊ non dimi-
serunt transire quẽq;: sed percusserunt
moabitas in tempore illo circiter decẽ
milia omnes robustos ⁊ fortes uiros.
Nullus eoꝝ euadere potuit. Humiliatus
q; ẽ moab i die illo sub manu israel:
et quieuit terra octoginta ãnis a pl̃is.
Post hunc fuit samgar filiꝰ anath: q
percussit de philistijm sexcẽtos uiros uo-
mere. Et ipe quoq; iudicauit israel. ⁊

Addiderũtq; filij israel facere malũ
in cõspectu dñi post mortẽ aoth:
⁊ tradidit illos dñs in manus iabin
regis chanan qui regnauit in asor habu-
itq; ducem exercitꝰ sui nomine sisa-
ram. Ipse aũt habitabat in arozeth
gentiũ. Clamauerunt q; filij israel ad do-
minũ. Nongentos enim habebat falca-
tos curtus: et per uiginti annos uehe-
menter oppresserat eos. Erat aũt deb-
bora pphetes uxor lapidoth que iudi-
cabat pl̃m in illo tempore: ⁊ sedebat

sub palma que nomine illi⁹ vocabatur·inter rama et bethel i mõte ephraim: ascendebãtq; ad eam filij israhel in oñe iudiciũ. Que misit et vocauit barach filiũ abinoem de cedes neptalim: dixitq; ad eum. Precepit tibi dñs deus isrl. Vade descende: et duc ecercitum in mõtem thabor: tollesq; tecum decem milia pugnatoꝝ de filijs neptalim ⁊ de filijs zabulon. Ego aũt adducam ad te in loco torrentis cyson sisaram principẽ ecercitꝰ iabin et curruꝫ eius atq; omnẽ multitudinẽ: et tradã eos in manu tua. Dixitq; ad eam barach. Si venis mecũ vadã: si nolueris venire mecum nõ pergam. Que dixit ad eum. Ibo quidẽ tecũ: sed i hac vice victoria non reputabitur tibi: quia in manu mulieris tradetur sisara. Surrexit itaq; debbora et perexit cum barach in cedes. Qui accitis zabulon et neptalim ascendit cũ decẽ milibus pugnatorũ: habens debborã in comitatu suo. Aber aũt cineꝰ recesserat quondam a ceteris cineis fratribus suis filijs obab cognati moysi et tetenderat tabernacula usq; ad vallẽ que vocatur sennim: ⁊ erat iuxta cedes. Nũciatum q; est sisare q; ascendisset barach filiꝰ abinoem i montẽ thabor. Et congregauit nongentos falcatos curcus: et omnem ecercitũ de aroseth gentiũ ad torrentem cyson. Dixitq; debbora ad barach. Surge: hec est enim dies in qua tradidit dñs sisarã in manus tuas. Ecce ipse dux est tuus. Descendit itaq; barach de mõte thabor: et decẽ milia pugnatoꝝ cum eo. Perterruitq; dñs sisaram et omnes curꝰ eius uniuersamq; multitudinẽ in ore gladij ad conspectũ barach: intantũ ut sisara de curru desiliens pedibus fugeret: et barach psequeretur fugientes curcus et ecercitũ usq; ad aroseth gentium: et omnis hostiũ multitudo usq; ad internitionem caderet. Sisara aũt fugiens peruenit ad tentoriũ iahel uxoris aber cynei. Erat aũt pax inter iabin regem asor et domũ aber cynei. Egressa igit iahel in occursum sisare dixit ad eum. Intra ad me dñe mi: ne timeas. Qui ingressus tabernaculũ eius et opertus ab ea pallio: dixit ad eã. Da michi obsecro paululũ aque: quia sitio valde. Que aperuit utrem lactis et dedit ei bibere: et operuit illũ. Dixitq; sisara ad eam. Sta ante hostiũ tabernacli: et cũ venerit aliquis interrogãs te·⁊ dicẽs nunquid hic est aliquis: respondebis. Nullus est. Tulit itaq; iahel uxor aber clauum tabernacli assumens pariter et malleũ: et ingressa abscondite et cũ silentio posuit sup timpus capitis eiꝰ clauum prullumq; malleo defixit in cerebrũ usq; ad terrã: qui soporẽ morti socians defecit et mortuus est. Et ecce barach sequens sisarã veniebat: egressaq; iahel in occursũ eius dixit ei. Veni: et ostendam tibi virum quem queris. Qui cũ intrasset ad eã·vidit sisaram iacentem mortuũ: et clauum infixum i timpore eius. Humiliauit ergo deꝰ in die illo iabin regem chanaan coram filijs israhel: qui crescebãt quotidie et forti manu opprimebãt iabin regem chanaan donec deleret eũ. VI

Cecinerũq; debbora et barach filius abinoem in die illo dicẽtes. Qui sponte obtulistis de israhel animas vestras ad periculum: benedicite dño. Audite reges: auribus percipite principes. Ego sum qui dño canam: psallam dño deo israhel. Domine cũ exires de seir·⁊ transires per regiones

edom · terra mota est: celiq; ac nubes distillauerũt aquis. Montes fluxerũt a facie dñi: et synai a facie dñi dei isrl'. In diebus samgar filij anath in diebus iahel quieuerunt semite: et qui ingrediebãtur p eas ambulauerunt per calles deuios. Cessauerũt fortes in isrl: et quieuerunt donec surgeret debbora surgeret mater in israhel. Noua bella elegit dñs: et portas hostium ipe subuertit. Clipeus et hasta si apparuerũt in quadraginta milibus israhel. Cor meũ diligit principes isrl'. Qui ꝓpria voluntate obtulistis vos discriminî benedicite dño: qui ascenditis sup nitentes asinas · z sedetis sup iudicium · et ambulatis in via loquiminî. Vbi collisi sunt currꝰ et hostiũ suffocatus est exercitus: ibi narrẽtur iusticie dñi: clemẽcie fortis isrl'. Tũc descendit ꝑpls domini ad portas: et obtinuit principatũ. Surge surge debbora surge: loquere canticum. Surge barach: et apprehende captiuos tuos fili abinoem. Saluate sũt reliquie ꝑpli. Dominus in fortibus dimicauit: ex ephraim deleuit eos in amelech: et post eũ ex beniamin in ꝑplos tuos o amalech. De machir principes descenderunt: et de zabulon qui exercitum ducerẽt ad bellandum. Duces yssachar fuere cũ debbora: barach vestigia sunt secuti: qui quasi in preceps ac barathrũ se discriminî dedit. Diuiso contra se ruben: magnanimorũ reperta cõtentio est. Quare habitas inter duos terminos: ut audias sibilos gregũ? Diuiso contra se ruben: magnanimoꝝ reperta cõtentio est. Galaad trãs iordanem quieuerat: et dan vacabat nauibus. Aser habitabat i littore maris: et in portibz morabatur. Zabulon vero et neptalim obtulerunt animas suas morti in regione morome. Venerunt reges z pugnauerunt: pugnauerũt reges thanaan i thanac iuxta aquas mageddon: et tamẽ nichil tulere predãtes. De celo dimicatũ est contra eos: stelle manentes in ordine et cursu suo aduersus sisaram pugnauerunt. Torrens cison traxit cadauera eoꝝ: torrens cadumim torrens cison. Conculta anima mea robustos. Vngule equorũ ceciderunt: fugientibus impetu · et per precipes ruentibus fortissimis hostiũ. Maledicite terre merozꝫ dixit angelus dñi: maledicite habitatoribz eius: quia non venerunt ad auxiliũ dñi z adiutoriũ fortissimorũ eius. Benedicta inter mulieres iahel vxor aber cinei: z benedicat in tabernaculo. Aquã petẽti lac dedit: et in phiala principũ obtulit butirum. Sinistram manũ misit ad clauum: et dextram ad fabrorũ malleos · percussitq; sisarã querens in capite vulneri locũ: et tempus valide perforãs. Inter pedes eius ruit: defecit et mortuus est volubatur ante pedes eius: et iacebat exanimis z miserabilis. Per fenestram respiciens ululabat mater eius: et de cenaculo loquebatur. Cur moratur regredi currus eiꝰ: quare tardauerũt pedes quadrigarũ illius? Una sapientiores procerũ vxoribz eius hec sorcui verba respondit. Forsitan nunc diuidit spolia et pulcerrima feminarũ eligitur ei. Vestes diuersoꝝ colorꝝ sisare traduntur i predã: z supellex varia ad ornanda colla cõgeritur. Sic pereant omnes inimici tui dñe: q̃ aut̃ diligũt te sicut sol i ortu suo splendet ita rutilent. Quieuit terra per quadraginta ãnos. VI

Fecerũt aũt filij israhel malum in conspectu dñi: qui tradidit illos

in manu madian septem ānis:et op-
pressi sunt valde ab eis. Fecerūq; sibi
antra et speluncas in mōtibus:z mu-
nitissima ad repugnandū loca. Cūq;
seuisset israhel ascendebat madian et
amalech et ceteri orientaliū nationū:
et apud eos figentes tēcoria-sicut erāt
in herbis cūcta vastabant usq; ad in-
troitū gaze-nichilq; omnino ad vitā
pertinens relinquebāt in isrl:nō oues
non boues non asinos. Ipsi enim et
uniūsi greges eoz veniebant cū taber-
naculis suis:et instar locustarū uni-
uersa complebāt-innumera multitu-
do hominū z cameloz-quicquid tetī-
gerant deuastantes. Humiliatusq; est
isrl valde in cōspectu madian. Et cla-
mauit ad dñm postulans auxilium
cōtra madianitas. Qui misit ad eos
virum pphetam:z locut9 est. Hec dicit
dñs deus isrl. Ego feci vos conscende-
re de egipto z eduxi vos de domo seru-
tutis:et liberaui de manu egiptioz et
omniū inimicorū qui affligebāt vos.
Eiecīq; eos ad introitū vestrū:et tradi-
di vobis terrā eorū:et dixi. Ego dñs
deus vester. Ne timeatis deos amor-
reorum in quorū terra habitatis. Et
noluistis audire vocem meā. Venit
autē angelus dñi et sedit sub quercu
qui erat in ephra:et pertinebat ad ioas
patrem familie ezdri. Cumq; gedeon
filius eius ptereret atq; purgaret fru-
menta i turculari ut fugeret madian:
apparuit ei angel9 dñi et ait. Dominus
tecū vir9 fortissime. Dixitq; ei gedeon.
Obsecro dñe mi si dñs nobiscum est-
cur ergo apphenderūt nos hec oīa?
Ubi sunt mirabilia eius que narra-
uerunt patres nostri:atq; dixerunt de
egipto eduxit nos dñs? Nūc autem
dereliquit nos domin9:et tradidit in
manu madian. Respexitq; ad eum do-
minus-et ait. Vade i hac fortitudine
tua:z liberabis isrl de manu madian.
Scito ego misericm te. Qui respondens
ait. Obsecro dñe mi in quo liberabo
israhel? Ecce familia mea infima est
in manasse:et ego minim9 in domo
patris mei. Dixitq; ei dñs. Ego ero te-
cum:et percties madian quasi unum
virum. Et ille:si inueni inquit gratiā
coram te da michi signū ego tu sis qui
loqueris ad me:nec recedas hinc do-
nec reuertar ad te portās sacrificium
et offerens tibi. Qui respondit. Ego
prestolabor aduentū tuū. Ingressus ē
itaq; gedeon et coxit hedum et de fari-
ne modio azimas panes:carnesq;
ponens in canistro et ius carnū mit-
tens in ollā-tulit oīa sub quercu:et
obtulit ei. Cui dixit angel9 dñi. Tolle
carnes et azimos panes et pone sup
petram illā:et ius desup funde. Cūq;
fecisset ita-extendit angelus dñi sum-
mitatem virge quā tenebat in manu
et tetigit carnes et azimos panes:a-
scenditq; ignis de petra et carnes azi-
mosq; panes cōsumpsit:angelus aūt
dñi euanuit ex oculis ei9. Vidensq; ge-
deon q esset angelus dñi ait. Heu mi
dñe deus:quia vidi angelū dñi facie
ad faciem. Dixitq; ei dñs. Pax tecum.
Ne timeas:nō morieris. Edificauit
ergo ibi gedeon altare domino:voca-
uitq; illud dñi pax usq; in presentem
diem. Cumq; adhuc esset in ephra que ē
familie ezdri:nocte illa dixit dñs ad
eum. Tolle thaurū patris tui et alterū
thaurum annorum septem-destrueq;
aram baal que est patris tui-et nem9
quō circa aram est succide:z edificabis
altare dño deo tuo in summitate pe-
tre huj9 supe quā ante sacrificiū posuisti:

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0240
powered by DWork • Heidelberg University Library

tollesq; thaurū secūm ⁊ offeres holocaustum sup structem lignoꝝ que de nemore succideris. Assumptis ergo gedeon decē viris de seruis suis: fecit sicut preceperat ei dñs. Timens aūt domum patris sui et homines illius ciuitatis ꝑ diem noluit facere: sed oīa nocte compleuit. Cumq; surrexissent viri oppidi eius mane: viderunt destructam aram baal lucūq; succisum: ⁊ thaurū alterum impositū sup altare: qđ tunc edificatū erat: dixerunt q; ad inuicem. Quis hoc fecit? Cumq; requirerēt autorem facti: dictum est. Gedeon filius ioas fecit hec omnia. Et dixerunt ad ioas. Produc filiū tuū huc ut moriatur: quia destruxit arā baal: et succidit nemus. Quibus ille respondit. Si ūquid ultores estis baal: ut pugnetis pro eo? Qui aduersarius est eius moriatur: anteqū lux crastina veniat. Si deus est: vindicet se de eo qui suffodit aram eius. Et illo die vocatus est gedeon ierobaal: eo qđ dixisset ioas vlciscatē se de eo baal: qui suffodit altare ei⁹. Congregati sunt ergo oēs madian et amalech ⁊ orientales ꝑ simul: et transeuntes iordanen castrametati sunt in valle iezrahel. Spūs aūt dñi indutus gedeon: qui clangens buccina cōuocauit domū abiezer ut sequerentur se. Missisq; nūcios in vniuersum manassen: qui et ipse secutus est eum. Et alios nūcios in aser et zabulon ⁊ nepthalim: qui occurrerunt ei. Dixitq; gedeon ad dñm. Si saluū facis per manū meā ꝑ sicut locutus es: ponā hoc vellus lane in area. Si ros in solo vellere fuerit et in oī terra siccitas: sciam qđ per manū meā sicut locut⁹ es liberabis isrl. Factumq; est ita. Et de nocte cōsurgens: expresso vellere concam rore impleuit. Dixitq; rursus ad dñm. Ne irascatur furor tuus cōtra me: si adhuc semel temptauero signū queres in vellere. oro ut solū vellus siccum sit: et omnis terra rore madens. Fecitq; dominus nocte illa ut postulauerat: et fuit siccitas in solo vellere: et ros in omni terra.

VII

Igitur ierobaal qui et gedeon de nocte consurgens et oēs ꝑ⁹ cū eo venit ad fontem qui vocatur arad. Erant aūt castra madian in valle ad septentrionalem plagā collis excelsi. Dixitq; dñs ad gedeon. Multꝰ tecū est ꝑ⁹: nec tradetur madian in manꝰ eius: ne gloriet cōtra me israhel et dicat meis viribus liberatus sum. Loquere ad populum: et cunctis audientibꝫ predica. Qui formidolosus et timidꝰ est reuertatur. Recesserūtq; de monte galaad: et reuersi sūt ex ꝑ⁹ viginti duo milia virorū: et centū decē milia remanserūt. Dixitq; dñs ad gedeon. Adhuc ꝑ⁹ multus est. Duc eos ad aquas et ibi probabo illos: et de quo dixero tibi ut tecū vadat ipe pergat quē ire prohibuero reuertatur. Cumq; descendisset ꝑ⁹ ad aquas: dixit dñs ad gedeon. Qui manu ⁊ lingua lambuerint aquas sicut solent canes lambere seperabis eos seorsum: qui aūt curuatis genibus biberint in altera parte erūt. Fuit itaq; numerus eorū qui manu ad os proiciente lambuerūt aquas trecenti viri: omnis aūt reliqua multitudo. flexo poplite biberat. Et ait dñs ad gedeon. In trecentis viris qui lambuerūt aquas liberabo vos ⁊ tradam in manu tua madian: omnis aūt reliqua multitudo reuertatur in locum suum. Sumptis itaq; pro numero cibariis et tubis: omnem reliquam multitudinem abire

precepit ad tabernacula sua: et ipse cū
trecentis viris se certamini dedit. Ca-
stra aūt madian erant subter in valle.
Eadem nocte dixit dñs ad eum. Sur-
ge et descende in castra: quia tradidi
eos in manu tua. Si autem sol⁹ ire
formidas: descendat tecū phara puer
tuus. Et cū audieris quid loquantur
tunc cōfortabūtur manus tue: et secu-
rior ad hostium castra descendes. De-
scendit ergo ipse et phara puer eius in
partem castrorū: ubi erant armatorū
vigilie. Madian aūt et amalech et o-
mnes orientales ppli fuli iacebāt in val-
le ut locustarū multitudo: camelī aūt
innumerabiles erāt sicut harena que
iacet in litore maris. Cūq; venisset ge-
deon narrabat aliquis somniū pro-
ximo suo: et in hūc modū referebat qđ
viderat. Vidi somniū: et videbatur
mihi quasi subcinericius panis et or-
deo voluī: et in castra madian descen-
dere. Cumq; peruenisset ad tabernacu-
lum percussit illud atq; subuertit: et ter-
re fundit⁹ coequauit. Respōdit is cui
loquebat. Nō est hoc aliud: nisi gla-
dius gedeonis filij ioas viri israelite.
Tradidit enim dñs in man⁹ eius ma-
dian: et omnia castra eius. Cumq; au-
disset gedeon somniū et interpretatio-
nem eius adorauit: et reuersus est ad
castra isrl et ait. Surgite: tradidit enī
dominus in man⁹ nostras castra ma-
dian. Diuisitq; trecentos viros in tres
partes: et dedit tubas in manibz eor:
lagenasq; vacuas ac lāpades in me-
dio lagenarū. Et dixit ad eos. Quod
me facere videritis hec facite. Ingredi-
ar partem castrorū: et quod fecero sec-
mini. Quādo personuerit tuba in ma-
nu mea: vos quoq; p castrorū circuitū
clangite et cōclamate dño et gedeoni.

Ingressusq; est gedeon et trecenti viri q̄
erant cū eo in partem castrorū incipien-
tibus vigilijs nocte media: et custodi-
bus suscitatis reperūt bucinis clāgere:
et complodere inter se lagenas. Cūq;
per girū castrorū in tribz personarent
locis et ydrias contegillent: tenuerūt
sinistris manibz lampades: et dextris
sonātes tubas: clamauerūtq; gladi⁹
dñi et gedeonis: stantes singuli in lo-
co suo per circuitū castrorū hostilium.
Omnia itaq; castra turbata sūt: et vo-
ciferātes ululāteq; fugerūt. Et nichilo-
minus insistebant trecenti viri bucinis
personantes. Immisitq; dñs gladiū
in omnibz castris: et mutua se cede trun-
cabāt fugientes usq; ad bethsecha et crepi-
dinem abel meula in thebbath. Con-
clamantes aūt viri isrl de neptali et a-
ser et omni manasse persequebātur ma-
dian. Et dedit dñs victoriā pplo israhel in die illa. Misitq; gedeon nūcios
in omnē montem ephraim dicēs. De-
scendite in occursum madian: et occu-
pate aquas usq; bethbera atq; iordanem.
Clamauitq; omnis ephraim: et preoc-
cupauit aquas atq; iordanem usq; beth-
bera. Apprehēsisq; duos viros madi-
an oreb et zeb: interfecit oreb i petra oreb:
zeb vero i torcular zeb. Et persecuti sūt
madian: capita oreb et zeb portāte ad
gedeon trāns fluenta iordanis. VIII

Dixerunt ad eum viri ephraim.
Quid est hoc qđ facere voluisti:
ut non nos vocares cū ad pugnam
pergeres cōtra madian? Iurgantes
fortiter: et prope vim inferentes. Quibz
ille respondit. Quid enī tale facere po-
tui: quale vos fecistis? Nōne melior
est racemus ephraim vindemijs abie-
zer? In manus vestras dñs tradidit
principes madian oreb et zeb. Quid

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0242
powered by DWork • Heidelberg University Library

rale facere potui: quale vos fecistis?
Quod cū locutus esset: requieuit spiritus eoꝝ quo timebant cōtra eū. Cūq; venisset gedeon ad iordanem transiuit eum cū trecentis viris qui secū erāt: et pre lassitudine fugientes psequi non poterāt. Dixitq; ad viros soccoth. Date obsecro panes plō qui mecum est quia valde defecerūt: ut possim⁹ persequi zebee et salmana reges madian. Respondernnt principes soccoth. Forsitan palme manuum zebee ⁊ salmana in manu tua sūt: et idcirco postulas ut dem⁹ exercitui tuo panes. Quibus ille ait. Cum ergo tradiderit dñs zebee et salmana i manus meas: conteram carnes vestras cū spinis tribulisq; deseri. Et inde consendens venit in phanuel: locutusq; ē ad viros loci illius similia. Cui et illi responderunt sicut responderant viri soccoth. Dixit itaq; eis. Cum reuersus fuero victor i pace destruam turrim hāc. Zebee autem et salmana requiescebāt cū omni exercitu suo. Quindecim enī milia virī remanserant ex omnibus turmis orientalium populoꝝ: cesis centumq; gīnti milibus bellatoꝝ ⁊ educentū gladiū. Ascendensq; gedeon per viam eorum qui in tabernaculis morabātur ad orientalem partē nobe et iecbaa percussit castra hostium qui securi erant et nichil aduersi suspicabātur: fugerūtq; zebee et salmana: quos psequens gedeon comprehendit turbato oīi exercitu eoꝝ. Reuertensq; de bello āte solis ortū apprehēdit puerū de viris soccoth: interrogauitq; cū nomina principum et seniorū soccoth: et descripsit septuagintaseptē viros. veniteq; ad soccoth: et dixit eis. Ecce zebee et salmana super quibus exprobrastis michi dicentes

forsitan manus zebee et salmana in manibs tuis sunt: et idcirco postulas ut demus viris qui lassi sunt et deficerunt panes. Tulit ergo seniores ciuitatis et spinas deserti ac tribulos: et contriuit cū eis atq; comminuit viros soccoth. Turrim quoq; phanuel subuertit: occisis habitatoribus ciuitatis. Dixitq; ad zebee ⁊ salmana. Quales fuerūt viri quos occidistis in thabor? Qui responderūt. Similes tui: et unus ex eis quasi filius regis. Quibus ille respōdit. Fratres mei fuerūt: filii matris mee. Viuit dñs: quia si seruasseris eos nō vos occiderē. Dixitq; iether primogenito suo. Surge ⁊ interfice eos. Qui non eduxit gladiū. Timebat enī: quia adhuc puer erat. Dixerunt; zebee et salmana. Tu surge ⁊ irrue in nos: qa iuxta etatem robur est hominis. Surrexit gedeon et interfecit zebee et salmana: et tulit ornamenta ac bullas quibus colla regaliū camelorū decorari solent. Dixerunt; omnes viri israhel ad gedeon. Dominare nostri tu et filius tuus et filius filij tui: quia liberasti nos de manu madian. Cui ille ait. Non dñabor vestri: nec dominabit in vos filius meus: sed dominabit dñs. Dixitq; ad eos. Vnā petitionē postulo a vobis. Date michi inaures ex preda vestra. Inaures enī aureas ysmaelite habere cōsueuerant. Qui responderunt. Libentissime dabim⁹. Expandentesq; sup terrā pallium proiecerūt in eo inaures de preda: et fuit pond⁹ postulatarū inaurium mille septingēti auri sicli. absq; ornamentis et monilibus ⁊ veste purpurea quibs reges madian uti solīt erant: et preter torques aureas camelorū. Fecitq; ex eo gedeon ephod: et posuit illud in ciuitate sua

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0243
powered by DWork • Heidelberg University Library

ephra. Fornicatusq; est omnis israhel in eo: et factum est gedeoni et domui eius in ruinã. Humiliat⁹ est aũt madian corã filijs isrl' nec potuerunt ultra cervices eleuare: sed quieuit terra per quadraginta annos quibꝫ gedeon prefuit. Abijt itaq; ierobaal filius ioas et habitauit in domo sua: habuitq; septuaginta filios qui egressi sunt de femore eius: eo qũ plures haberet uxores. Cõcubina aũt illius quã habebat in sichem genuit ei filiũ nomine abimelech. Morruusq; est gedeon filij ioas in senectute bona: et sepult⁹ est in sepulcro ioas pris sui i ephra de familia ezdri. Postq; aũt mortuus est gedeon auersi sunt filij israhel: et fornicati sunt in baalim. Percusserũtq; cũ baal fedus ut esset eis in deũ: nec recordati sunt dñi dei sui qui eruit eos de manibus inimicorum suorum omnium per circuitum: nec fecerũt misericordiã cum domo ierobaal gedeon iuxta omnia bona que fecerat israheli.

Abijt aũt abimelech filius ierobaal in sichem ad fratres matris sue: et locutus est ad eos ꝛ ad omnem cognationem domus patris matrisq; sue dicẽs. Loquimini ad oẽs uiros sichem. Quid uobis est melius: ut dominentur uri septuaginta uiri oẽs filij ierobaal: an ut dominet̃ uobis unus uir? Simulq; considerate: quia os uestrũ et caro uestra sum. Locutiq; sunt fratres matris eius de eo ad oẽs uiros sichem uniuersos sermones istos: et inclinauerũt cor eor⁹ post abimelech dicentes. Frater noster est. Dederũtq; illi septuaginta pondera argenti de phano baalberith. Qui conduxit sibi et uiros inopes et uagos: secutiq; sunt eum. Et ueniẽs in domũ patris sui ephra: et occidit fratres suos filios ierobaal septuaginta uiros super lapidem unũ. Remansitq; ioathan filius ierobaal minimus: et absconditus est. Congregati sunt autem oẽs uiri sichem et uniuerse familie urbis mello: abierũtq; et cõstituerunt regem abimelech iuxta querc⁹ que stabat in sichem. Quod cũ nunciatũ esset ioathan iuit et stetit in uertice montis garizim: eleuataq; uoce clamauit et dixit. Audite me uiri sichem: ita ut audiat uos dominus. Ierũt ligna ut ungerent super se regẽ. Dixerũtq; oliue. Impera nobis. Que respondit. Nunquid possum deserere pinguedinem meam qua et dij utuntur ꝛ homines: et uenire ut inter ligna promouear? Dixeruntq; ligna ad arborem ficũ. Veni: et sup nos regnũ accipe. Que respondit eis. Nunquid possum desserere dulcedinem meã fructusq; suauissimos: ꝛ ire ut inter cetera ligna promouear? Locutaq; sũt ligna ad uitem. Veni et impera nobis. Que respondit eis. Nunquid possum deserere uinũ meum qđ lenificat deũ et hominẽs: et inter ligna cetera cõmoueri? Dixerũtq; oẽs ligna ad ramnũ. Veni et impera sup nos. Que respondit eis. Si uere me regẽ uobis constituis uenite et sub umbra mea requiescite: sin autem nõ uultis: egrediatur ignis de ramno et deuoret cedros libani. Nũc igitur si recte et absq; prec̃ cõstituistis sup uos regem abimelech et bene egistis cũ ierobaal et cũ domo eius: et reddidistis uicem tenebrosis ei⁹ qui pugnauit pro uobis ꝛ animam suam dedit periculis ut erueret uos de manu madian: qui nunc surrexistis contra domũ patris mei et interfecistis filios eius septuagita uiros sup unũ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0244
powered by DWork • Heidelberg University Library

lapidem: et cōstituistis regem abimelech filiū ancille eius super habitatores sichem eo qđ frater vester sit: si ergo recte et absq; vitio egistis cū ierobaal et domo eius hodie letemini in abimelech et ille letetur in vobis. Si autem peruerse: egrediatur ignis ex eo et consumat habitatores sichem et oppidū mello: egrediaturq; ignis de viris sichem et de oppido mello et deuoret abimelech. Que cū dixisset fugit et abiit in bera: habitauitq; ibi ob metū abimelech fratris sui. Regnauit itaq; abimelech super isrl tribus annis. Misitq; dominꝰ spiritū pessimū inter abimelech et habitatores sichem: qui ceperunt eū detestari: et scelus iniectionis septuaginta filiorꝫ ierobaal et effusionē sanguinis eorū conferre in abimelech fratrem suū: et in ceteros sichimorꝫ principes qui eum adiuuerāt. Posueruntq; insidias aduersum eū in summitate montiū: et dū illiꝰ prestolabātur aduentū exercebāt latrocinia: agentes predas de pretereuntibus. Nunciatūq; est abimelech. Venit aūt gaal filiꝰ obed cū fratribus suis: et transiuit in sichimā. Ad cuius aduentū erecti habitatores sichem egressi sunt in agros vastātes vineas vualq; caltātes: et factis cantantiū choris ingressi sunt phanū dei sui: et inter epulas et pocula maledicebant abimelech clamāte gaal filio obed. Quis est iste abimelech et que est sichem ut seruiamꝰ ei? Nunquid non est filiꝰ ierobaal? Et constituit principem zebul seruū suū super viros emor patris sichem. Cur ergo seruiemus ei? Vtinā daret aliquis populū istū sub manu mea: ut auferrem de medio abimelech. Dicūq; est abimelech. Congrega exercitus multitudinem et veni. Zebul
eni princeps ciuitatis auditis sermonibus gaal filij obed iratꝰ est valde: et misit clam ad abimelech nuncios dicens. Ecce gaal filiꝰ obed venit in sichimam cū fratribus suis: et oppugnat aduersū te ciuitatē. Surge itaq; nocte cū populo qui tecū ē et latita in agro: et primo mane oriente sole irrue super ciuitatem. Illo aūt egrediente aduersum te cum populo suo: fac ei qđ poteris. Surrexit itaq; abimelech cū omni exercitu suo nocte: et texerūt insidias iuxta sichimam in quatuor locis. Egressusq; est gaal filiꝰ obed: et stetit in introitu portę ciuitatis. Surrexit aūt abimelech et omnis exercitꝰ cū eo de insidiarū loco. Cumq; vidisset populum gaal: dixit ad zebul. Ecce de montibus multitudo descendit. Cui ille respōdit. Umbras montium vides quasi capita hominū: et hoc errore decipieris. Rursumq; gaal ait. Ecce populus de umbilico terre descendit: et unus cuneus venit per viā que respicit quercū. Cui dixit zebul. Vbi est nūc os tuū quo loquebaris: quis est abimelech ut seruiamus ei? Nōne hic est populus quem despiciebas? Egredere et pugna cōtra eū. Abiit ergo gaal respectante sichimorꝫ populo et pugnauit contra abimelech: qui persecutus est eū fugientem in urbē compulit. Ceciderūtq; ex parte eius plurimi usq; ad portā ciuitatis: et abimelech sedit in ruma. Zebul aūt gaal et socios eius expulit de urbe: nec in ea passus est cōmorari. Sequenti ergo die egressus est populus in campū: qđ cū nunciatum esset abimelech tulit exercitū suum et diuisit in tres turmas: tendēs insidias in agris. Vidensq; q egrederetur populus de ciuitate surrexit et irruit in eā cū cuneo suo oppugnans et obsidens ciuitatē: due

aũt turme palãtes per cãpum adũsarios psequebãtur. Porro abimelech oñi die illo oppugnabat urbẽ: quã cepit interfectis habitatoribꝫ eiꝰ: ipsa qꝫ destructa ita ut sal i ea dispergeret. Qũ cũ audissent qui habitabant in turre sichimoꝝ: ingressi sunt phanũ dei sui berith ubi fedus cũ eo pepigerant et ex eo locus nomẽ acceperat: qui erat munitus valde. Abimelech quoqꝫ audiens viros turris sichimoꝝ pariter conglobatos ascendit in mõtem selmon cũ oñi pꝫto suo: et arrepta securi precidit arboris ramũ impositũqꝫ ferens humero dixit ad socios. Quod me uidistis facere cito facite. Igit̃ certatim ramos de arboribus pcidentes sequebantur ducem. Qui circundãtes presidium succenderũt: atqꝫ ita factũ est ut fumo et igne mille hominũ necarent̃ viri pariter et mlieres habitatoꝝ turris sichem. Abimelech aũt inde pfectus venit ad oppidũ thebes: qđ circũdans obsidebat exercitu. Erat aũt turris excelsa in media ciuitate: ad quã confugerant simul viri ac mulieres et oñes principes ciuitatis clausa firmissime ianua: et sup turris tecta stãtes pugnabãt. Accedẽsqꝫ abimelech iuxta turrim pugnabat fortiter: et appropinquans hostio ignẽ supponere nitebat̃. Et ecce una mulier fragmen mole desuper iaciens illisit capiti abimelech: et confregit cerebrũ eius. Qui vocauit cito armigerũ suũ: et ait ad eũ. Euagina gladiũ tuũ et interfice me: ne forte dicatur qꝫ a femina interfectus sim. Qui iussa pficiens interfecit eũ. Illoqꝫ mortuo oñes qui cũ eo erant de israhel reuersi sunt in sedes suas: et reddidit deus malũ quod fecerat abimelech contra patrem suũ interfectis septuaginta fratribꝫ suis. Sichimitis qꝫ qđ operari erant reperibilũ est: et venit super eos maledictio ioathan filij ierobaal.

Post abimelech surrexit dux in israhel thola filius phua patruus abimelech vir de issachar qui habitauit in samir mõtis ephraim: et iudicauit israhel viginti et tribꝫ ãnis: mortuusqꝫ est ac sepultus in samir. Huic successit iair galaadites qui iudicauit israhel per viginti et duos annos: habẽs triginta filios sedẽtes sup triginta pullos asinarũ et principes triginta ciuitatũ: que ex nomine eiꝰ sũt appellate auoth iair id est oppida iair usqꝫ in pñtem diem in terra galaad. Mortuusqꝫ est iair: ac sepulꝰ in loco cui est vocabulum camon. Filij aũt isrl peccatis ueteribus iungentes noua fecerũt malũ in cõspectu dñi: et seruierũt ydolis baalim et astharoth et diis syrie ac sidonis et moab et filioꝝ ãmon et philistiim: dimiserũtqꝫ dñm et nõ coluerunt eum. Contra quos iratus tradidit eos in manus philistiim et filiorum ãmon: afflictiqꝫ sunt et vehementer oppressi p annos decem et octo. oñes qui habitabant trans iordanen in terra amorrei que est in galaad. intantũ ut filij ãmon iordane transmisso pugnarent iudã et beniamin et ephraim. Afflictus qꝫ est isrl nimis. Et clamantes ad dominum dixerũt. Peccauimus tibi: qa dereliquimus dñm deũ nostrũ et seruiuimus baalim. Quibꝫ locuꝰ est dñs. Nunquid nõ egiptij et amorrei filijqꝫ ammon et philistiim sidonij quoqꝫ et amalech et chanaan oppresserunt vos et clamastis ad me et erui vos de manu eoꝝ. Et tamen reliquistis me: et coluistis deos alienos. Idcirco nõ addã ut ultra vos liberem. Ite et inuocate

deos quos elegistis. Ipsi vos liberẽ in tempore angustie. Dixerunt̃q; filij israhel ad dñm. Peccauim⁹:redde tu nobis quicquid placet tibi:tantũ nũc libera nos. Que dicentes oĩa de finibus suis alienor̃q deorũ ydola proiecerunt:et seruierũt dño deo:qui doluit sup miserijs eor̃. Itaq; filij ammon cõclamantes in galaad fixere tẽtoria: contra quos congregati filij israhel. in maspha castrametati sunt. Dixerunt̃q; principes galaad singuli ad proximos suos. Qui primus ex nobis cõtra filios ammon repetit dimicare: erit dux populi galaad.

Fuit itaq; illo in tempore iepthe galaadites vir fortissimus atq; pugnator filius mulieris meretricis: qui nat⁹ est de galaad. Habuit aut̃ galaad uxorem de qua suscepit filios: qui postq; creuerant eiecerũt iepthe dicentes. Heres in domo patris nri esse nõ poteris: quia de adultera matre nat⁹ es. Quos ille fugiens atq; deuitans habitauit in terra thob. Congregatiq; sunt ad eũ viri inopes et latrocinantes:et quasi principẽ sequebãtur. In illis diebus pugnabãt filij ammon contra israhel:quibꝫ acriter instantibus. petierũt maiores natu de galaad ut tollerent in auxiliũ sui iepthe de terra thob. Dixerũt̃q; ad eum. Veni et esto princeps noster: et pugna ꝺra filios ammon. Quibꝫ ille respondit. Nõne vos estis qui odistis me et eiecistis de domo pris mei:et nũc venistis ad me necessitate rõpulsi. Dixerũt̃q; principes galaad ad iepthe. Ob hãc igitur causam nũc ad te venim⁹ ut proficiscaris nobiscũ:et pugnes ꝺra filios ammon: sisq; dux omniũ qui habitant in galaad. Iepthe quoq; dixit eis. Si vere venistis ad me ut pugnem pro vobis contra filios ammon. tradideritq; eos dñs in man⁹ meas:ego ero vester princeps? Qui respondetũt ei. Dominus qui hec audit ipse mediator ac testis est:q; nostra pmissa faciam⁹. Abijt itaq; iepthe cũ principibꝫ galaad:fecit q; eũ oĩbus ꝑs principẽ sui. Locutus q; est iepthe omnes sermones suos coram dño in maspha. Et misit nũcios ad regẽ filior̃q ammon: qui ex ꝑsona sua dicerent. Quid michi et tibi est q̃a venisti contra me ut vastares terram meam? Quibus ille respondit. Quia tulit israhel terrã meam quãdo ascendit de egipto:a finibus arnon usq; iaboc atq; iordanen. Nunc ergo cũ pace redde michi eam. Per quos rursum mandauit iepthe:et imperauit eis ut dicerẽt regi ammon. Hec dicit iepthe. Nõ tulit israhel terrã moab nec terrã filior̃q ammon:sed quãdo de egipto conscenderunt ambulauit per solitudinẽ usq; ad mare rubrũ:et venit in cades. Misitq; nũcios ad regem edom dicẽs. Dimitte me ut trãseam terram tuam. Qui noluit acquiescere precibus eius. Misit quoq; ad regem moab: qui et ipse transitũ prebere nõrempsit. Mansit itaq; i cades:et circuiuit ex latere terrã edom et terrã moab. Venitq; ad orientalem plagã terre moab et castrametat⁹ est trans arnon nec voluit intrare terminos moab. Arnon quippe confinium est terre moab. Misit itaq; israhel nuncios ad seon regẽ amorreor̃q qui habitabat in esebon:et dixerũt ei. Dimitte ut transeam ꝑ terram tuã usq; ad fluuium. Qui et ipse israhel verba despiciens nõ dimisit eum transire ꝑ terminos suos: sed infinita multitudine congregata egressus est cõtra eum

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0247
powered by DWork • Heidelberg University Library

in ialla:& fortiter resistebat. Tradiditq; eum dñs in manu isrl cum oñi exercitu suo et percussit eū: et possedit oñem terram amorrei habitatoris regionis illius et uniuersos fines ei⁹ de arnon usq; iaboc:& de solitudine usq; ad iordanem. Dominus ergo deus israhel subuertit amorreū pugnāte cōtra illū plō suo isrl. Et tu nunc uis possidere terrā eius? Nonne ea que possedit chamos de⁹ tuus tibi iure debetur? Que aūt dominus deus noster uictor obtinuit:in nostrā cedent possessionē. Nisi forte melior es balac filio sephor rege moab:aut docere potes q̄ iurgarū sit cōtra israhel et pugnauerit contra eū quādo habitauit in esebon et uiculis eius et in aroer et uillis illius: uel in cūctis ciuitatibꝫ iuxta iordanem per trecentos annos? Quare tanto tempore nichil super hac repetitione temptastis? Igitur nō ego peccō in te:sed tu contra me male agis:iudicēs michi bella nō iusta. Iudicet dñs arbiter huius diei inter isrl et inter filios ammon. Noluitq; acquiescere rex filiorꝫ ām̄on uerbis iepthe que per nūcios mādauerat. Factus est ergo super iepthe spiritus domini:et circuiens galaad et manasse maspha quoq; galaad:et inde transiens ad filios ammon votum uouit dño dicens. Si tradideris filios ammon in manus meas:quicūq; primꝰ fuerit egressus de foribus domus mee michiq; occurrerit reuertenti cū pace a filijs ammon:eū holocaustū offerā dño. Trāsiuitq; iepthe ad filios ammon ut pugnaret contra eos: quos tradidit dñs in manꝰ eius:percussitq; ab aroer usq; dū uenias in mennith uiginti ciuitates: et usq; ad abel que ē uineis cōsita plaga magna nimis: humiliatiq; sunt filij ammon a filijs israhel. Reuertēti aūt iepthe i maspha domū suā occurrit ei unigenita filia cū tympanis et choris. Non enī habebat alios liberos. Qua uisa:scidit uestimenta sua et ait. Heu me filia mi:decepisti me:et ipa decepta es. Aperui enim os meū ad dñm: et aliud facere non potero. Cui ille respondit. Pater mi:si aperuisti os tuum ad dñm: fac michi quod cūq; pollicit⁹ es:concessa tibi ultione atq; uictoria de hostibus tuis. Dixitq; ad patrem. Hoc solum michi precta q̄ deprecor. Dimitte me ut duobus mensibꝫ circueam mōtes: et plāgam uirginitatē meā cū sodalibus meis. Cui ille respōdit. Vade. Et dimisit eā duobus mensibus. Cunq; abisset cū sociis et sodalibus suis: flebat uirginitatem suā in mōtibus. Expletisq; duobus mensibus reuersa est ad patrem suū: et fecit ei sicut uouerat. Que ignorabat uirū. Exinde mos increuit in isrl et consuetudo seruata est: ut post anni circulū conueniant in unum filie israhel et plangant filiā iepthe galaaditē diebꝫ quatuor.

Ecce autē in ephraim orta est seditio. Nam transeuntes contra aquilonem:dixerunt ad iepthe. Quare uadens ad pugnā cōtra filios ām̄on uocare nos noluisti:ut pergeremus tecum? Igitur incendem⁹ domū tuam. Quibꝫ ille respondit. Disceptatio erat michi & plo meo contra filios ām̄on uehementis:uosq; uocaui ut prelaremini michi auxiliū:et facere noluistis. Qū cernens posui animā meā in manibꝫ meis:trāsiuiq; ad filios ām̄on: et tradidit eos dñs in manus meas. Quid cōmeruisti:ut aduersum me consurgatis in preliū? Vocatis itaq; ad se cunctis

viris de galaad pugnabat contra ephraim. Perculleruntq; viri galaad ephraim: quia dixerat fugitiui est galaad de ephraim & habitat in medio ephraim et manasse. Occupauerunt galaadite vada iordanis per que ephraim reuersurus erat. Cumq; venisset ad ea de ephraim numero fugiens. atq; dixisset obsecro ut me transire permittas: dicebant ei galaadite. Numquid ephrateus es? Quo dicente non sum: interrogabāt eū. Dic ergo sebboleth: qđ interpretat̃ spica. Qui respondebat thebboleth: eadē littera spicam exprimere non valens: statimq; apprehensum iugulabāt in ipso iordanis transitu. Et ceciderūt in illo tēpore de ephraim quadraginta duo milia. Iudicauit itaq; iepthe galaadites israhel sex annis: & mortuus est ac sepult9 in ciuitate sua galaad. Post hunc iudicauit israhel abessan de bethleem: qui habuit triginta filios et totidem filias. Quas emittēs foras maritis dedit: & eiusdem numeri filijs suis accepit uxores: introducens in domū suā. Qui septem annis iudicauit israhel: mortuus q; est ac sepult9 in bethleem. Cui successit abialon zabulonites: et iudicauit israhel decem ānis: mortuusq; est ac sepultus in zabulon. Post hūc iudicauit isrl' abdon filius hellel pharatonites qui habuit quadraginta filios & triginta ex eis nepotes ascendentes super septuaginta pullos asinarum: et iudicauit israhel octo annis: mortuusq; est ac sepultus in pharaton terre ephraim in monte amalech. xiii

Surrexerunt filij isrl' fecerūt malum in conspectu dñi: q̃ tradidit eos in manus philistinorum quadraginta annis. Erat aūt quidā vir de saraa et de stirpe dan nomine manue habēs uxorem sterilem: cui apparuit angelus dñi: et dixit ad eam. Sterilis es et absq; liberis: sed concipies et paries filiū. Caue ergo ne bibas vinū ac siceram nec immundum quicq; comedas: quia concipies et paries filiū: cui nō tāget caput nouacula. Erit enim nazareus dei ab infantia sua et ex matris utero: et ipe incipiet liberare israhel de manu philistinorum. Que cū venisset ad maritum suū: dixit ei. Vir dei venit ad me habens vultum angelicum: terribilis nimis. Quē cum interrogassem quis esset & unde venisset & quo nomine uocaretur noluit michi dicere: sed hoc respondit. Ecce concipies et paries filiū. Caue ne vinū bibas nec siceram: & ne aliquo uescaris immundo. Erit enī puer nazareus ab infantia sua et ex utero matris sue: usq; ad diē mortis sue. Orauit itaq; manue dñm et ait. Obsecro dñe ut vir dei quē misisti veniat iterū: et doceat nos quid nos debeam9 facere de puero q̃ nasciturus est. Exaudiuitq; dñs deprecātem manue: et apparuit rursū angelus dñi uxori eius sedenti i agro. Manue aūt maritus eius non erat cū ea. Que cū vidisset angelū festinauit et cucurrit ad virū suū: nunciauitq; ei dicēs. Ecce apparuit michi vir quē ante videram. Qui surrexit et secut9 est uxorem suā: veniensq; ad virum dixit ei. Tu es q̃ locut9 es mulieri? Et ille respondit. Ego sū. Cui manue. Quando inquit sermo tuus fuerit expletus: quid vis ut faciat puer aut a quo se obseruare debebit? Dixitq; angelus dñi ad manue. Ab oīb9 que locutus sum uxori tue abstineat se: et quicquid ex vinea nascitur non comedat: vinū et siceram non bibat: nullo

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0249
powered by DWork • Heidelberg University Library

uelcatur immūdo·et qđ ei p̄cepi impleat atq; custodiat. Dixit itaq; manue ad angelū dñi. Obsecro te ut acquiescas precibꝰ meis:et faciam⁹ tibi hedū de capris. Cui respōdit angelus. Si me rogis nō comedā panes tuos: si aūt vis holocaustū facere offer illud domino. Et nesciebat manue qđ angel⁹ dñi esset. Dixitq; ad eū. Qđ est tibi nomen:ut si ⁊uo nr⁹ fuerit explet⁹ honoremus te? Cui ille respōdit. Cur quaeris nomē meū qđ est mirabile? Tulit itaq; manue hedum de capris et libamenta:et posuit sup petrā offerēs dño qui facit mirabilia. Ipse aūt et uxor eius intuebant. Cūq; ascenderet flamma altaris in celū:angel⁹ dñi pariter in flāma ascendit. Qđ cū vidisset manue ⁊ uxor eius·proni ceciderūt in terrā: et ultra eis non apparuit angel⁹ dñi. Intellexitq; manue angelum dñi esse:et dixit ad uxorē suā. Morte morieмur:quia vidim⁹ dñm. Cui respōdit mulier. Si dñs nos uellet occidere·de manibꝰ nr̄is holocaustū et libamenta non suscepisset:nec ostendisset nobis hec omnia:neq; ea q̄ sunt uentura dixisset. Peperit itaq; filium: et uocauit nomē eius samson. Creuitq; puer et benedixit ei dominus: cepitq; spiritus domini esse cum eo in castris dan:in terra saraa ⁊ esthaol. VIII

Descendit ergo samson i thamnatha: uidensq; ibi mulierē de filiabꝰ philistiim ascendit et nūciauit patri suo et matri sue dicēs. Vidi mulierem in thānatha de filiabꝰ philistinoꝝ:quā queso ut michi accipiatis uxorem. Cui dixerūt pater et mater sua. Nūquid nō est mulier i filiabꝰ fratrū tuoꝝ et in oī plo nro:qa uis accipere uxorē de philistiim qui incircūcisi sunt? Dixitq; samson ad p̄rem suum. Hāc michi accipe quia placuit oculis meis. Parentes aūt ei⁹ nesciebāt q̄ res a dño fieret:et quereret occasionē ꝺra philistiim. Eo enī tp̄e dñabantur philistiim israhel. Descendit itaq; samson cū p̄re suo ⁊ matre in thānatha. Cūq; uenissent ad uineas oppidi apparuit catulus leonis seuus et rugiens:et occurrit ei. Irruit aūt spiritꝰ dñi in samson:et dilacerauit leonē quasi hedum in frusta decerperet nichil omnino habens i manu:et hoc p̄ri et matri noluit indicare. Descenditq; et locut⁹ est mulieri que placuerat oculis ei⁹. Et post aliquot dies reuertens ut acciperet eā: declinauit ut uideret cadauer leonis. Et ecce examen apum in ore leonis erat:ac fauꝰ mellis. Quē cū sumpsisset in manibꝰ comedebat i uia:uenitq; ad p̄rem suū et matrē dedit eis partē qui et ipsi comederūt:nec tamē eis voluit indicare q̄ mel de corpore leonis assumpserat. Descendit itaq; pater ei⁹ ad mulierem:et fecit filio suo samson cōuiuiū. Sic enim iuuenes facere consueuerāt. Cū ergo uides loci illi⁹ uidissent eū dederūt ei sodales triginta qui essent cū eo. Quibꝰ locut⁹ est samson. Proponā vobis questionis problema: qđ si solueritis michi intra septē dies conuiuij dabo vobis triginta syndones et totidē tunicas. Sin autē nō potueritis soluere:vos dabitis michi triginta syndones ⁊ totidē numeri tunicas. Qui respōderunt ei. Propone problema ut audiamus. Dixitq; eis. De comedēte exiuit cib⁹:et de forti egressa est dulcedo. Nec potuerūt p̄ tres dies propositionē soluere. Cūq; adesset dies septim⁹:dixerūt ad uxorē samson. Blādire uiro tuo:et suade ei ut indicet

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0250
powered by DWork • Heidelberg University Library

ibi quid significet problema. Quod
si facere nolueris: incendemꝰ te & domũ
pris tui. An idcirco vocastis nos ad
nuptias ut spoliaretis. Que fundebat
apud samson lacrimas: & querebatur
dicẽs. Odisti me et nõ diligis: idcirco
problema qđ proposuisti filijs pli mei
nõ vis michi exponere. At ille respõdit.
Patri meo et mri nolui dicere: et tibi
indicare potero? Septẽ igit diebꝫ con-
uiuij flebat ãte eũ: tandẽq; die septimo
cũ ei esset molesta exposuit. Que statim
indicauit ciuibꝫ suis. Et ille dixerũt ei
die septimo ãte solis occubitũ. Quid
dulci? melle: et quid fortiꝰ leone? Qui
ait ad eos. Si nõ arasseris in vitula
mea: non inuenisseris propositionem
meam. Irruit itaq; in eum spiritꝰ do-
mini: descenditq; ascalonẽ et occidit ibi
trigita viros: quoꝝ ablatas vestes de-
dit hijs qui problema soluerãt. Iratus
q; nimis ascendit in domum patris
sui: uxor autem eius accepit maritũ u-
num de amicis eiꝰ et ꝓnubis. xv

Post aliquantũ aũt temporis cũ
dies messis instarent ve-
nit samson: inuisere volẽs uxorẽ suã:
et attulit ei hedũ de caprис. Cũq; cubi-
culũ eiꝰ solito vellet intrare: ꝓhibuit
illũ pater illiꝰ dicẽs. Putaui q odisses
eã: et ideo tradidi illã amico tuo. Sed
habet sororẽ q̃ iunior et pulcrior illa
est: sit tibi pro ea uxor. Cui samson re-
spõdit. Ab hac die nõ erit culpa in me
cõtra philistheos. Faciã enĩ vobis ma-
la. Perrexitq; & cepit trecentas vulpes:
caudasq; earꝫ vinxit ad caudas et fa-
ces ligauit in medio: quas igne suc-
cendens dimisit ut huc illucq; discur-
rerent. Que statim ꝓcesserũt in segetes
philistinoꝝ. Quibꝫ succensis et cõpo-
rate iam fruges et adhuc stantes in
stipula cõcremate sũt: intãtũ ut vineaꝝ
quoq; & oliueta flãma cõsumeret. Di-
xerũtq; philistijm. Quis fecit hãc remꝫ
Quibꝫ dictum est. Samson gener tha-
mnathei: qã tulit uxorẽ eiꝰ et alteri tra-
didit hec operaꝰ est. Ascenderũtq; philis-
tijm: et cõbusserũt tã mulierẽ quã pa-
trẽ eiꝰ. Quibꝫ ait lãson. Licet hec fecerit
tamẽ adhuc ex vobis experã ultionẽ:
et tũc quiescã. Percussitq; eos in magni
plaga: ita ut stupẽtes surã femori im-
ponerent. Et descendẽs habitauit in
spelũca petre etham. Igit ascendẽtes
philistijm in terrã iuda castrametati
sunt in loco qui postea vocaꝰ est lechi
id est maxilla: ubi eoꝝ fulsus est exercituꝰ.
Dixerũtq; ad eos de tribu iuda. Cur a-
scendistis aduersum nos? Qui respõde-
runt. Vt ligemus samson venimꝰ: et
reddamꝰ ei que in nos operaꝰ est. De-
scenderũt ergo tria milia viroꝝ de iuda
ad specũ silicis etã. Dixerũtq; ad sam-
son. Nescis q philistijm imperent no-
bis? Quare hoc facere voluisti? Qui-
bus ille ait. Sicut fecerũt michi: sic fe-
cã eis. Ligare inquiũt te venimꝰ: et tra-
dere in manꝰ philistinoꝝ. Quibꝫ sam-
son iurate ait & spondete michi: q nõ
occidatis me. Dixerũt. Nõ te occidemꝰ:
sed vinctũ trademꝰ. Ligauerũtq; eũ duo-
bus nouis funibꝫ: & tulerũt eũ de petra
etham. Qui cũ venisset ad locũ maxil-
le & philistijm vociferãtes occurrissent
ei irruit spiritus dñi in eũ: et sicut solẽt
ad odorẽ ignis ligna cõsumi: ita vin-
cula quibꝫ ligatꝰ erat dissipata sũt et
soluta. Inuentãq; maxillã id est man-
dibulã asini que iacebat arripiens: in-
terfecit in ea mille viros et ait. In ma-
xilla asini in mãdibula pulli asinarũ
deleui eos: et percussi mille viros. Cũq;
hec verba cantans complesset: proiecit

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0251
powered by DWork • Heidelberg University Library

mandibulā de manu: et vocauit nomen loci illi⁹ ramathlechi: qđ īpretatur eleuatio maxille. Sitiēsq; valde clamauit ad dñm et ait. Tu dedisti in manu serui tui salutē hāc maximam atq; victoriā: et ecce ego morior: incidāq; in manu⁹ circūcisoꝝ. Aperuit itaq; dñs molarē dentē in maxilla asini: et egressē sūt ex eo aque. Quibꝫ haustis refocillauit spiritū: et vires recepit. Idcirco appellatum est nomen loci illius īuocatuꝫ fons de maxilla: usq; in p̄sentem diem. Iudicauitq; israhel in diebus philistiim viginti ānis. xvi.

Abiit quoq; ī gazam et vidit ibi mulierē meretricē: ingressusq; est ad eā. Qđ cū audissent philistiim et p̄crebruisset apud eos · intrasse urbem samson: circūdederūt eū positis ī porta ciuitatis custodibꝫ: et ibi tota nocte cū silentio prestolātes ut facto mane ex eum occiderēt. Dormiuit autē samson usq; ad mediū noctis: et inde consurgēs app̄hendit ābas portē fores cū postibꝫ suis et sera: impositasq; humeris suis portauit ad verticē mōtis qui respicit hebron. Post hec amauit mulierē q̄ habitauit in valle sorech: et vocabat dalila. Venerūtq; ad eā p̄cipes philistinoꝝ atq; dixerūt. Decipe eū et disce ab illo in quo habeat tantā fortitudinē: et quomō eū superare valeamus et vinctū affligere. Qđ si feceris: dabim⁹ tibi singuli mille argēteos. Locuta ē ergo dalila ad samson. Dic mihi obsecro in quo sit tua maxima fortitudo: et qđ sit quo ligar⁹ et rūpere nequeas. Cui respōdit samson. Si septem neruireis humidis necdū siccis et adhuc humētibꝫ ligar⁹ fuero: infirm⁹ ero ut ceteri hmines. Attulerūtq; ad eā satrape philistinoꝝ septem funes ut dixerat: quibus vinxit eū latentibꝫ apud se insidijs: et in cubiculo fine rei expectātibꝫ. Clamauitq; ad eū. Philistiim super te samson. Qui rupit vincla quomodo si rūpat quis filū de stuppa tortū spuramine cū odore ignis accepit: et nō est cognitū in quo esset fortitudo eius. Dixitq; ad eū dalila. Ecce illusisti mihi: et falsum locut⁹ es. Saltē nunc indica mihi quo ligari debeas. Cui ille respōdit. Si ligar⁹ fuero nouis funibꝫ quib⁹ nūq; fuerūt in opere: infirm⁹ ero et alior hominū similis. Quibus rursū dalila vinxit eū: et clamauit philistiim sup te samson: in cubiculo insidijs preparatis. Qui ita rupit vincula: quasi fila tela. Dixitq; dalila rursum ad eū. Vsquequo decipis me et fallū loqueris? Ostende de quo vinciri debeas. Cui respōdit samson. Si texueris septē crines capitis mei cū licio plexueris et clauū hijs circūligatū terre fixeris: infirm⁹ ero. Qđ cū fecisset dalila: dixit ad eū. Philistiim sup te sāson. Qui cōsurgens de somno extraxit clauū cū crinibus et licio. Dixitq; ad eū dalila. Quomodo dicis q̄ amas me cū anim⁹ tu⁹ nō sit mecū? Per tres vices mētē⁹ es michi: et noluisti dicere in quo sit maxima fortitudo tua. Cumq; molesta ei esset et p multos dies iugiter adhereret: spaciū ad quietē nō tribuēs: defecit anima ei⁹ et ad mortē usq; lassata ē. Tūc aperiens veritatem rei dixit ad eā. Ferrū nūq; ascendit sup caput meū: quia nazareus id est cōsecrat⁹ dño sum de vētre matris mee. Si rasū fuerit caput meum recedat a me fortitudo mea et deficiā: eroq; sicut ceteri hmines. Videsq; illa q̄ cōfessus ei esset omnem animū suū: misit ad p̄cipes philistinoꝝ ac mādauit. Ascendite adhuc semel: qđ

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0253
powered by DWork • Heidelberg University Library

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0254
powered by DWork • Heidelberg University Library

nūr michi aperuit os suū. Qui aſcendere
rūt: assūpta præmia quā promiſerāt. At
illa dormire eū fecit sup genua sua: et
i sinu suo reclinare caput. Vocauitq;
cōsorē z rasit septē crines ei⁹: z cepit ab
igere eū et a se repellere. Etenī de eo
fortitudo discessit. Abiitq; philistijm
sup eū sāson. Qui de somno cōsurgēs
dixit i animo suo. Egrediar sicut ātea
feci z me excutiā: nesciens q recessisset
ab eo dñs. Quē cū apphendissēt philis-
tijm statim eruerūt oculos ei⁹: et duxe-
rūt gazā vinctū cathenis: et clausū in
carcere molere fecerūt. Iāq; capilli eius
renasci ceperāt: et principes philistinoꝝ
cōuenerūt i unū ut immolarēt hostiā
magnificā dagon deo suo z epularen-
tur dicētes: tradidit de⁹ noster inimicū
nrm sāson i manꝰ nras. Qđ cū ipsi
vidēs laudabat deū suū: eadēq; dicebat.
Tradidit de⁹ noster adūsariū nrm in
manꝰ nras: q deleuit terrā nrām: z oc-
cidit plurimos. Ietāteisq; per cōuiuia
lūptis iā epulis precepūt ut vocaretur
sāson: et ātē eos luderet. Qui adducꝰ
de carcere ludebat ātē eos: fecerūtq; eū
stare inter duas colūnas. Qui dixit
puero regēti gressus suos. Dimitte me
ut tangā colūnas quibꝰ oūis innixa
domꝰ z reclinet sup eas et paululū
requiescā. Domꝰ aūt erat plena viro-
rū ac mulier: z erāt ibi oēs principes
philistinoꝝ: ac de tecto z solario circi-
ter tria milia utriusq; sexus spectabāt
ludentē sāson. At ille invocato dño
ait. Dñe deꝰ meꝰ memēto mei: z rede
michi nūc fortitudinē pristinā deꝰ meꝰ
ut ulciscar me de hostibꝰ meis: z p amis-
sione duorū luminū unā ultionē recu-
piā. Et apprehēsis ābas colūnas qui-
bus innitebat domꝰ: altera q; ea de
xtera: et altera leua tenēs ait. Moriat
aīa mea cū philistijm. Cōcussisq;
fortiter colūnis cecidit domꝰ sup oēs
principes et ceteram multitudinē q ibi erat.
Multoq; plures interfecit moriēs: q̄s
ante viuꝰ occiderat. Descendētes aūt fres
eius et uniūsa cognatio tulerūt corpus
ei⁹: et sepelierunt inter saraa z estahol
in sepulcro patris sui manue: iudica-
uitq; israhel viginti annis. xvij.

Fuitq; eo tpe vir quidā de mōte e-
phraim nomine michas: q̄ dixit
mri sue. Mille et cū argēteos q̄s separa-
ueras et sup quibꝰ me audiēte iurauē-
ras ecce ego habeo: z apud me sūt. Cui
illa respōdit. Benedict⁹ filiꝰ meꝰ dño.
Reddidit ergo eos mri sue: q̄ dixerat ei.
Cōfecraui z vouī tpe argentū dño. ut
de manu mea sculpiat filiꝰ meus et
faciat sculptile atq; cōflatile: z nūc tra-
do illud tibi. Reddidit igit eos mri sue.
Que tulit ducētos argēteos et dedit e-
os argētario: ut faceret ex eis sculptile
atq; cōflatile qđ fuit in domo michē.
Qui edificlā q̄s in ea deo seperauit: et fe-
cit ephod theraphim id est vestē sacer-
dotalē z ydola. Implenitq; unꝰ filioꝝ
suoꝝ manū: et factꝰ ē ei sacerdos. In di-
ebus illis non erat rex in israel: sed unus-
quisq; qđ sibi rectū videbat hoc faciebat.
Fuit q̄s in tpe illo alter adolescēs de be-
thleem iuda ex cognatione ei⁹ eratq;
ipe leuites et habitabat ibi. Egressusq;
de ciuitate bethleem: peregrinari voluit
ubicūq; sibi cōmodū reperisset. Cūq;
veniſſet in mōtē ephraim iter faciēs z
declinasset paululū i domū michē: inter-
rogatꝰ ē ab eo unde veniſſet. Qui re-
spōdit. Leuita sū de bethleem iuda: z va-
do ut habitē ubi potuero z utile michi
esse ꝓpetero. Mane apud me inquit
et esto michi parēs ac sacerdos: dabo
q; tibi p ānos singlos decē argēteos

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0255
powered by DWork • Heidelberg University Library

ac vestē duplicē: ⁊ q̄ ad victū sūt necessaria. Acceuit et mālit apud hominē: fuitq; illi ⁊si vn⁹ de filijs. Impleuitq; micha manum eiꝰ: ⁊ habuit puerum sacerdotem apud se: nunc scio dicens q̄ bene faciet michi deus. habens leuitici generis sacerdotem. In

In diebꝰ illiꝭ nō erat rex ī isrl: ⁊ tribꝰ dan q̄rebat possessionē sibi ut habitaret ī ea. Usq; ad illū em̄ diē inter ceteras tribus sortē nō acceperat. Miserūt ergo filij dan stirpis ⁊ familie sue quīq; viros fortissimos de saraa ⁊ esthaol: ut explorarent terrā et diligenter inspicerēt. Dixerūq; eis. Ite ⁊ cōsiderate terrā. Qui cū pergētes venissēt in montē ephraim et intrassēt domū micheꝫ: requieuerūt ibi. Et agnoscētes vocē adolescētis leuite: vtpotq; illiꝰ diūsoriꝰ: dixerūt ad eū. Quis te huc adduxit? Quid hic agis? Quāobcausā huc venire voluisti? Qui respōdit eis. Iec ⁊ hec prestitit michi michas: ⁊ me mercede cōduxit ut sim ei sacerdos. Rogauerūtq; eū ut cōsuleret dīm: ⁊ scire posset an ꝓspero itinere ꝓgerēt: ⁊ rē habere affectū. Qui respōdit eis. Ite cū pace. Dñs respicit viam vrām: et itet quo ꝓgitis. Euntes igit̄ quīq; viri venerūt lais: viderūtq; ꝑplm habitātē in ea ablq; vllo timore iuxta cōsuetudinē sydoniorū: securi et quietū nullo eis penit⁹ resistēte magnarūq; opū: ⁊ ꝓcul a sydone atq; a cūctis hominibꝰ separatū. Reuersiq; ad fres suos in saraa et esthaol: ⁊ q̄d egissēt sciscitātibꝰ respōderūt. Surgite et ascendamus ad eos. Vidimꝰ em̄ terrā valde opulētā ⁊ vbē. Nolite negligere: nolite cessare. Eamꝰ ⁊ possideamꝰ eā: nullꝰ erit labor. Introbimꝰ ad securos ī regionē latissimā: tradetq; nobis dñs locū ī quo nullꝰ rei est penuria eoꝝ que gignūtur in terra. Profecti igit̄ sūt de cognatōne dan de saraa ⁊ esthaol sexcēti viri accincti armis bellicis: ascēderūtq; māserūt in chariathiarim iude: q̄ locꝰ ex eo tpe castroꝝ dan nomē accepit ⁊ est post tergū chariathiarim. Inde trāsierūt ī montē ephraim. Cūq; venissēt ad domū micheꝫ: dixerūt quīq; viri q̄ prius missi fuerāt ad cōsiderandā terrā lais fratrib⁹ suis. Noritis q̄ in domibꝰ istis sit ephod et theraphim ⁊ sculptile atq; cōflatile? Videte quid vobis placeat. Et cū paululū declinassēt ingressi sūt domū adolescētis leuite q̄ erat in domo micheꝫ: salutauerūtq; eū verbis pacificis: sexcēti aūt viri ita ut erāt armati stabāt ante ostiū. At illi qui ingressi fuerāt domū iuuenis sculptile ⁊ ephod et theraphim atq; cōflatile tollere nitebātur: ⁊ sacerdos stabat ante ostiū: sexcētis viris fortissimis haut ꝓcul exspectātibꝰ. Tulerūt igit̄ q̄ intrauerāt sculptile ephod ⁊ ydola atq; cōflatile. Quibꝰ dixit sacerdos. Quid facitis? Qui respōderūt. Tace ⁊ pone digitū sup os tuū: veniq; nobiscū: ut habeamꝰ te ꝑrem ac sacerdotē. Quid tibi melius ē ut sis sacerdos in domo vnius viri: an ī una tribu et familia ī isrl? Quod cū audisset acquieuit sermonibꝰ eoꝝ: ⁊ tulit ephod et ydola ac sculptile ⁊ ꝓcessit ē cū eis. Qui cū ꝓgerēt ⁊ āte se ire fecissent parvulos ac iumēta ⁊ oīa q̄ erat preciosū iā a domo micheꝫ esset ꝓcul: viri q̄ habitāt in edibus micheꝫ cōclamāte secuti sūt: et post tergū clamare cepērūt. Qui cū respexissent dixerūt ad michā. Quid tibi vis? Cur clamas? Qui respōdit. Deos meos q̄s michi feci tulistis et sacerdotē ⁊ oīa q̄ habeo: ⁊ dicitis quid tibi est? Dixerūtq; ei filij dan. Cave ne vltra loquaris ad nos: et veniāt ad

re viri animo cogitati: ⁊ ipe cū oīm domo tua prias. Et sic repto iuuenc̄e prexerūt. Vides aūt micha q̄ fortiores se essent: reūsus ē in domū suā. Hec̄ci aūt viri tulerūt sacerdotē et q̄ supradixim⁹: venerūtq; in lais ad plm quietentē atq; securū ⁊ percusserūt eos in ore gladij: urbēq; incendio tradiderūt nullo penit⁹ ferēte plidiū: eo q̄ procul habitarēt a sydone et cū nullo hominū haberēt quicq̄ societatis ac negocij. Erat aūt ciuitas sita in regione roob quā rursū exc̄uētes habitauerūt i ea vocato nomīe ciuitatis dan iuxta vocabulū p̄ris sui quē genuerat isrl q̄ pri⁹ lais dicebat. Posuerūtq; sibi sculptile: et ionathan filium gersan filij moysi ac filios eius sacerdotes in tribu dan: usq; ad diem captiuitatis sue. Manstq; apud eos ydolum miche omni tempore quo fuit domus dei in sylo. In diebus illis non erat rex in isrl. Liv

Fuit quidā vir leuites habitās in latere montis ephraim. qui accepit uxorē de bethleē iuda. Que reliquit eū ⁊ reūsa ē in domū p̄ris sui bethleem: mānitq; apud eū quatuor mēsibz. Hec̄ ruitq; ē ea vir suus volēsq; reconciliari ei atq; blādiri ⁊ secū reducere: habēs in comitatu puer ⁊ duos asinos. Que suscepit eū: ⁊ introduxit in domū p̄ris sui. Qđ cū audisset socer ei⁹ eūq; vidisset occurrit ei leti⁹: et aplexat⁹ ē hominē. Mānitq; gener i domo soceri tribz diebus comedēs cū eo ⁊ bibēs familiariter: die aūt quarto de nocte cōsurgēs proficisci voluit. Quē retinuit socer: et ait ad eū. Gusta pri⁹ pusillū panis et cōforta stomachū: ⁊ sic proficiscēris. Hec̄ruitq; simul: ac comederūt et biberūt. Dixitq; pater puelle ad generū suum. Queso te: ut hodie hic maneas parilitq; letemur. At ille cōsurgēs repit velle proficisci. Et nichilomin⁹ obtinuit eū socer retinuit: et apud se fecit manere. Mane aūt facto parabat leuites iter. Cui socer rursū. Obsecro inquit ut paululū cibi capias: ⁊ allūpas viribz donec increscat dies. postea proficiscaris. Comederūt ergo simul: surrexitq; adolescēs ut pgeret cū uxore sua ⁊ puero. Cui rursū locut⁹ est socer. Cōsidera q̄ dies ad occasū declinior sit: et pernoctat ad vesperū. Mane apud me etiā hodie et duc letū die: et cras proficiscēris ut vadas in domū tuā. Noluit gener acquiescere sermonibz ei⁹: sed itā p̄cepit et venit cōtra iebus que altera nomīe vocat ihe rusalē: ducēs secū duos asinos onustos et cōcubinā. Iāq; aderāt iuxta iebus et dies mutabat in noctē. Dixitq; puer ad dñm suū. Veni obsecro declinem⁹ ad urbē iebuseon: ⁊ maneamus in ea. Cui respōdit dñs. Nō ingrediar oppidū gētis alienē q̄ nō est de filijs isrl: sed trāsibo usq; gabaa et cū illuc quierero manebim⁹ i ea: aut certe i urbe rama. Trāsierūt ergo iebus et ceptū carpebāt iter: occubuitq; eis sol iuxta gabaa q̄ est i tribu beniamin: diuertēruntq; ad eā ut manerēt ibi. Quo cū intrassent sedebāt i platea ciuitatis: ⁊ nullus eos recipere voluit hospitio. Et ecce apparuit homo senex reuertēs de agro et de opere suo vesperi: q̄ et ipe de mōte erat ephraim: ⁊ peregrin⁹ habitabat i gabaa. Homines aūt regionis illius erāt filij iemini. Eleuatisq; oculis vidit senex sedentē hominē cū sarcinulis suis in platea ciuitatis: ⁊ dixit ad eū. Unde venis: et quo vadis? Qui respōdit ei. Profecti sum⁹ de bethleē iuda: ⁊ pergimus ad locū nr̄m q̄ est i latere montis ephraim unde ieram⁹ bethleē. Et nūc

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0257
powered by DWork • Heidelberg University Library

uadim⁹ ad domū dei: nulluſq; ſub tē-
ctū ſuū nos vult recipere. habentes pa-
leas ⁊ fenū in aſinor⁹ pabulū: ⁊ panē
ac vinū ī meos et ācille tue vſus ⁊ pu-
eri q̄ mecū ē. ſNulla re indigem⁹ niſi hoſ-
pitio. Cui reſpōdit ſenex. Pax tecū ſit.
Ego pīebo oīa q̄ neceſſaria ſūt: tan-
tū nō ſto ne in platea maneas. Introdu
xitq; eū in domū ſuā: ⁊ pabulū aſinis
p̄buit: ac poſtq̄ lauerūt pedes ſuos re-
cepit eos in conuiuiū. Illis epulātibꝫ et
poſt laborē īnueris cibo ⁊ potu refici-
entibꝫ corpora: venerūt viri ciuitatis illi⁹
filij belial id ē abſq; iugo: ⁊ circūdāte⁹
domū ſenis fores pulſare ceperūt cla-
mātes ad dūm dom⁹ atq; dicētes. E-
duc virū q̄ ingreſſus eſt domū tuā: ut
abutamur eo. Egreſſuſq; ē ad eos ſe-
nex ⁊ ait. Nolite fres nolite facere ma-
lū hoc: q̄a ingreſſus ē homo hoſpitiū
meū: ⁊ reſtate ab hac ſtultitia. Habeo
filiā virginē ⁊ hic homo habet cōcubi-
nā: educā eas ad vos ut humiliētis e-
as ⁊ vīam libidinē cōpleatis: tātū ob-
ſecro ne ſcel⁹ hoc cōtra naturā oprem̄i-
ni ī virū. Nolebāt acq̄eſcere ſermonibꝫ
illi⁹. Qū ergō homo adduxit ad eo⁹
cōcubinā ſuā: ⁊ eas tradidit illudendā.
Quā cū tota nocte abuſi eſſēt: dimiſe-
rūt eā mane. At mulier recedēribꝫ tene-
bris venit ad oſtium dom⁹ vbi mane-
bat dūs ſuus: ⁊ ibi corruit. ſMane fa-
cto ſurrexit homo et aperuit oſtiū ut re-
ptā expleret viā: ⁊ ecce mulier cubina eius iace-
bat ātē oſtiū ſparſis ī limine manibꝫ.
Cui ille putās eā quieſcere loquebat.
Surge ut ābulem⁹. Qua nichil reſpō-
dēte intelligēs q̄ eſſet mortua: tulit eā
et impoſuit aſino: reūſuſq; ē ī domū ſu-
am. Quā cū eſſet ingreſſus arripuit
gladiū: ⁊ cadauer uxoris cū oſſibꝫ ſuis
in duodeci partes ac ſtultā artūs miſit
in oēs ām̄inos iſrl. Qd cū vidiſſent
ſingli cōclamabāt. ſTāq; res talis fa-
cta ē in iſrahel ex eo die quo aſcēderunt
patres noſtri de egipto uſq; ī preſens
tempus. ſFerte ſententiam: et in comu-
ne decernite quid facto op⁹ ſit. XX

Egreſſi itaq; ſūt omnes filij iſrl' ⁊
pariter cōgregati ſūt vir un⁹ de
dan uſq; berſabee ⁊ terra galaad ad do-
minū ī maſpha: oēs q̄ ā guli pp̄lor
et cūcte tribꝫ iſrl in eccleſiā pp̄li dei cōue-
nerūt q̄drīgēta milia pedituū pugna-
cor. ſNec latuit filios bēiamin: q⁹ aſcē-
diſſet filij iſrl' in maſpha. Interrogatus
q; leuita mariti⁹ mulieris interfecte: quo-
modo rātū ſcel⁹ p̄petratū eſſet reſpōdit.
Veni ī gabaa bēiamin cū vxore mea:
illucq; dormi. Et ecce homines ciuitatis
illi⁹ circūdederūt nocte domū ī qua ma-
nebā volētes me occidere: ⁊ vxorē meā
intolerabili furore libidinis vexātes: de-
niq; mortua ē. Quā arreptā in ſtultā
concidi: miſiq; partes ī oēs ām̄inos
poſſeſſionis nre: q̄a nūq; rātū nefas et
tā grāde piaculū factū ē in iſrl. Adeſte
oēs filij iſrl: decernite q̄d facere debe-
atis. Stāſq; oīs pp̄lus et ūſi uni⁹ ho-
minis ām̄one reſpōdit. Nō recedem⁹
in tabernacla nra: nec ſuā quiſquā in-
trabit domū: ſed hoc erit gabaa in cō-
mune faciem⁹. Decē viri eligāt̄ e cenū
ex oīb⁹ tribꝫ iſrl et cētū de mille et
mille de decē milibus ut cōportēt cete-
ris ciuū cibaria: ⁊ pugnā⁹ contra
gabaa beniamin: ⁊ reddere ei p ſcelere
q̄d meruit. Conuenitq; omnis⁹ iſrl' ad
ciuitatē ūſi homo un⁹ eadē mēte vno
q; cōſilio: ⁊ miſerūt nūcios ad oēm
tribū beniamin q̄ dicerēt. Cur tātū ne-
fas ī vobis repertū ē? Tradite homines
de gabaa q̄ hoc flagitiū p̄petrārūt ut
moriant̄: et auferat̄ malū de iſrl. Qui

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0258
powered by DWork • Heidelberg University Library

noluerũt fratrũ suoꝝ filiosꝝ isrl audire
mãdatũ: sed ex cũctis urbibus ꝙ sortis
fuĕ erãt cõuenerũt i gabaa ut illis fe-
rẽt auxiliũ: ⁊ ꝺra unũsq̃ ꝑlium israhel
dimicarẽt. Inuentiq̃ sũt uigintiquinq;
milia de beniamin eductorũ gladiũ
preter habitatores gabaa ꝙ septigenti
erant uiri fortissimi ꝺra sinistra ut de-
xtra ꝓliantes: et sic fundis lapides ad
certũ iacientes ut capillũ nõ posset percute-
re: ⁊ nequaq̃ i altera parte ictus lapi-
dis deferret. Virorũ q̃ isrl absq; filijs
beniamin inuenta sũt quadrigẽta mi-
lia eductorũ gladios ⁊ paratorũ ad
pugnã: qui surgẽtes uenerũt in domũ
dei hoc ẽ in silo: cõsulueruntq; dñm atq;
dixerũt. Quis erit in exercitu nr̃o prin-
ceps certaminis ꝺra filios beniamin:
Quibꝫ respondit dñs. Judas sit dux
uester. Statimq; filij isrl surgẽtes ma-
ne castrametati sũt iuxta gabaa: et in-
de ꝓcedẽtes ad pugnã ꝺra beniamin.
urbẽ oppugnare ceperũt. Egressiq; filij
beniamin de gabaa: occiderũt de filijs
isrl die illo uigintiduo milia uirorum.
Rursũ filij isrl ⁊ fortitudine ⁊ numero
cõfidẽtes in eodẽ loco in quo prius cer-
tauerũt acie direxerũt: ita tamẽ ut prius
ascenderẽt et flerẽt corã dño usq; ad no-
ctem: cõsulerẽtq; eũ ⁊ dicerẽt. Debeo ul-
tra ꝓcedere ad dimicandũ ꝺra filios
beniamin fres meos an non: Quibꝫ
ille respõdit. Ascendite ad eos: ⁊ inite
certamẽ. Cũq; filij isrl altera die cõtra
filios beniamin ad ꝑlium ꝓcessissent: e-
ruperũt filij beniamin de portis gabaa:
et occurrẽtes eis cãta i illos cede bacha-
ti sũt: ut decẽ ⁊ octo milia uirorũ edurẽ-
tium gladiũ ꝓsternerent. Quãobrem
omnes filij isrl uenerũt in domũ dei: et
sedẽtes flebãt corã dño. Jeiunauerũt
q; die autem illo usq; ad uesperam:
et obtulerunt ei holocausta atq; pacifi-
cas uictimas: et super statu suo inter-
rogauerũt. Eo tempore ibi erat archa fe-
deris dñi: et phinees filius eleazari filij
aaron prepositus domus. Cõsuluerunt
igit̃ dñm atq; dixerũt. Exire ultra debe-
mus ad pugnã ꝺra filios beniamin
fratres nr̃os an quiescere: Quibꝫ ait
dñs. Ascendite. Cras eos tradã eos in
manus uras. Posuerũtq; filij isrl insidi-
as ꝑ circuitũ urbis gabaa: ⁊ tercia uice
sicut semel ⁊ bis ꝺra beniamin exercitũ
produxerũt. Sed ⁊ filij beniamin au-
dacter erupuerũt de cuitate: et fugientes
adũlarios lõgius ꝙsecuti sunt: ita ut
vulnerarẽt ex eis sicut primo die et secũ-
do: ⁊ rederẽt ꝑ duas semitas uenientes
ad quarũ una ferebat in bethel et al-
tera in gabaa: atq; ꝓsternerent triginta
circiter uiros. Putauerũt enim soliti eos
more cedere. Qui fugã arte simulãtes
inierũt cõsiliũ ut abstraherẽt eos de ci-
uitate: et ipsi fugientes ad supradictas
semitas ꝺducerẽt. Omnes itaq; filij isrl
surgentes de sedibus suis retenderũt aci-
em in loco q̃ uocat baalthamar: insi-
die q; que circa urbẽ erãt paulatim se
aperire ceperũt et ab occidentali urbis
parte ꝓcedere. Sed et alia decẽ milia
uirorũ de unũsq̃ isrl habitatores urbis
ad certamina ꝓuocabãt: ingrauatũ
q; ẽ bellũ cõtra filios beniamin: ⁊ non
intellexerũt q; ex omni parte illis instaret
interitus. Percussitq; eos dñs i cõspectu
filiorũ isrl: ⁊ interfecerũt ex illis in illo die
uigintiquinq; milia ⁊ centũ uiros omnes
bellatores et educentes gladium. Filij
aũt beniamin cum se inferiores esse vi-
dissent ceperũt fugere. Qd̃ cernentes filij
isrl dederunt eis ad fugiendũ locũ: ut
ad ꝑparatas insidias ꝓcurrerẽt quas
iuxta urbem posuerãt. Qui cum repente

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0259
powered by DWork • Heidelberg University Library

de lambulis surrexillent et beniamin
terga cedentibus daret: ingressi sūt ciuitatē
et percusserūt eam i ore gladij. Signū
aūt dederāt filij isrl his quos in insi-
dijs collocauerāt: et postq̄ urbē cepis-
sent ignē accenderent: ut ascendente in
altū fumo capta urbem demōstrarēt.
Quod cū cernerent filij isrl in ipo certa-
mine positi · putauerūt eos filij beniamin fugere et instantius prosequebantur · cesis de exercitu eoz trigīta vi-
ris: et viderūt quasi columnā fumi de
ciuitate cōscendere: beniamin quoq; re-
spiciens retro cū capta cernerent ciuita-
tem et flāmas in sublime ferri: qui pri-
us simulauerāt fugā · uersa facie forti-
us resistebāt. Quod cū vidissent filij
beniamin in fugā uersi sunt: et ad viā
deserti ire cepērūt: illuc quoq; eos ad-
uersarijs prosequentibz. Sed et his qui
urbē succenderāt occurrerunt eis: atq;
ita factū est ut ex utraq; parte ab hostī-
bus cederent: nec erat ulla requies mo-
rientiū. Cecidērūt atq; prostrati sunt ad
orientalē plagam urbis gabaa. Fue-
runt aūt qui in eodē loco interfecti sunt
decem et octo milia uiroz: oēs robu-
stissimi pugnatores. Quod cum vidis-
sent qui remānserant de beniamin fugē-
rūt in solitudinē: et pegebāt ad petrā
rimō vocabulū est remmon. In illa q̄
fuga palantes et in diuersa tendētes
occiderūt quīq; milia viros. Et cum
ultra tenderēt p̄secuti sunt eos: et inter-
fecerūt etiam alia duo milia. Et sic fa-
ctum est ut oēs qui ceciderāt de beni-
amin i diuīsis locis essēt uigīti quīq;
milia pugnatores ad bella promptissimi. Remānserūt itaq; de oī numero
beniamin qui euadere potuerunt et fu-
gere in solitudinē sexcēti uiri: sedērūtq;
in petra remmon mensibus quatuor.

Regressi aūt filij isrl oēs reliquias ci-
uitatis a uiri usq; ad iumēta gladio
percusserūt: cūctasq; urbes et uicos beni-
amin uorax flāma consumpsit. III
Iurauerāt quoq; filij isrl in malpha: et
dixerūt. Nullus nostrum dabit filijs
beniamin de filiabz suis uxorem. Ve-
nerūntq; omnes ad domū dei in silo: et
in cōspectu eius sedentes usq; ad vespe-
ram leuauerunt vocem: et magno ulu-
latu ceperūt flere dicentes. Quare dñe
deus isrl factū est hoc malū in popu-
lo tuo: ut hodie una tribus auferretur
ex nobis? Altera aūt die diluculo cō-
surgentes extruxerūt altare: obtulerūt
q; ibi holocausta et pacificas victimas:
et dixerūt. Quis non ascendit in exerci-
tum dñi de uniūsis tribubus israhel?
Grandi enī iuramēto se cōstrinxerant
cū essent in malpha · interfici eos qui
defuissent: ductuq; penitentia filij isra-
hel super fratri suo beniamin ceperūt di-
cere. Ablata est tribus una de isrl. Un-
de uxores accipient? Omnes enī in cō-
mune iurauimus non daturos nos
his filias nostras. Idcirco dixerunt.
Quis est de uniuersis tribubz israhel
qui non ascendit ad dominū in mal-
pha? Et ecce inuēti sunt habitatores
iabis galaad in illo exercitu non fuis-
se. Eo quoq; tempore cū essent in silo
null? ex eis ibi repertus est. Miserunt
itaq; decēmilia uiros robustissimos:
et precepērūt eis. Ite et percutite habita-
tores iabis galaad i ore gladij · tam
uxores quā parulos eoz: et hoc erit
quod obseruare debebitis. Omne ge-
neris masculini et mulieres que cogno-
uerūt uiros interficite: uirgines reser-
ate. Inuente sunt de iabis galaad qua-
dringente uirgines que nescierūt uiri
thorum: et adduxerunt eas ad castra

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0260
powered by DWork • Heidelberg University Library

in sylo in terrā chanaan. Miseruntq; nūrios ad filios bēiamin qui erāt in petra rāmon:et ꝓpetrūt eis ut eos suscipere ī pace. Venerūtq; filij bēiamin in illo tempore:et date sūt eis uxores de filiabꝫ iabis galaad:alias aūt non repperūt quas simili modo traderent. Vniuersusq; isrl valde doluit:et egit penitentiā sup interfectione vnī tribꝫ ꝛ isrl:dixerūtq; maiores natu. Quid faciemus reliquis qui nō acceperunt uxores ? Dnēs in beniamin femine conciderunt:et magna nobis cura ingentiq; studio prouidendum est: ne una tribꝫ deleatur ꝛ isrl. Filias enim nostras eis dare nō possumꝰ cōstricti iuramento et maledictione qua diximus:maledictꝰ qui dederit de filiabꝫ suis uxorem beniamin. Coperūtq; consiliū:atq; dixerūt. Ecce solēnitas dñi est in sylo annūsaria-que sita est ad septentrionē urbis bethel: ad orientalem plagā vie que de bethel rendit ad sychimā ꝛ ad meridiem oppidi lebona. Preceperūtq; filijs beniamin atq; dixerūt. Ite:et latitate in vineis. Cumq; videritis filias sylo ad ducendos choros ex more prodire:exite repente de vineis et rapite ex eis singuli uxores singulas:et pergite in terram beniamin. Cūq; venerint patres earꝫ ac fratres ꝛ aduersū vos queri ceperint atq; iurgari:dicem⁹ eis. Miserem̄ini eor. Nō enī rapuerūt eas iure bellāciū atq; victoriæ:sed rogantibꝫ ut acciperēt nō dedistis: et a ꝛa parte pcām ē. Fecerūtq; filij bēiamin ut sibi fuerat imperatū:ꝛ iuxta numerū suū rapuerūt sibi de hijs que ducebāt choros uxores singulas:abierūtq; in possessionē suā edificantes urbes et habitātes in eis. Filij quoq; israhel reūsi sunt p tribus et familias in tabernacla sua. In diebus illis nō erat rex in israhel:sed unusquisq; qđ sibi rectum videbatur hoc faciebat.

Incipit liber ruth · Caplm̄ i ·

In diebus unius iudicis quādo iudicēs precrant facta est fames in terra. Abiit ergo homo de bethleem iuda · ut peregrinaretur in regione moabitide: cū uxore sua ac duobꝫ liberis. Ipse vocabat elimelech ꝛ uxor eius noemī · et duo filij alter naalon ꝛ alter chelion· effrateī de bethleem iuda. Ingressiq; regionem moabitidem morabāt ibi. Et mortuꝰ est elimelech maritus noemi:remāsitq; ipa cū filijs. Qui acceperunt uxores moabitidas:quarꝫ una vocabat orpha:altera;q; ruth. Mansērūtq; ibi decem annis:et ambo mortui sunt maalon videlicet ꝛ chelion:remansitq; mulier orbata duobꝫ liberis ac marito. Et surrexit ut in patriā pergeret cum utraq; nuru sua de regione moabitide. Audierat enī qꝫ respexisset dñs ꝓplm suum ꝛ dedisset eis escas. Egressa est itaq; de loco pregrinationis sue cū utraq; nuru:et iam in via reuertendi posita in terrā iude:dixit ad eas. Ite in domū matris vestre. Faciat vobiscū dñs misericordiā:sicut fecistis cū mortuis ꝛ mecū. Det vobis inuenire requiē in domibꝫ virorū quos sortiture estis. Et osculata est eas. Que eleuata uoce flere ceperūt ꝛ dicere. Tecū pergemus ad ꝓplm tuum. Quibꝫ illa respōdit. Reuertimini filie mi. Cur venitis mecū? Num ultra habebo filios in utero meo:ut virosꝰ ex me sperare possitis? Reuertimini filie mi ꝛ abite. Iam enī senectute confecta sum:nec apta vinculo coniugali. Etiā si posse⁹ hac nocte cōcipere ꝛ parere filios:si eos expectare velitis donec crescāt ꝛ ānos pubertatis

impleāt: ante ēūs vertule q̄ nubatis.
Nolite queso filie mi: quia vestra angustia magis me premit: q egressa est manus dñi cōtra me. Eleuata igitur voce rursū flere cepērūt. Orpha osculata est socrū ac rēlsa: ruth adhesit socrui sue. Cui dixit noemi. Ecce reuersa est cognata tua ad pplm suū et ad deos suos: vade cū ea. Que respōdit. Ne aduersēris michi: ut relinquā te et abeam. Quocūq; perexeris peregrē: et ubi morata fueris q ego pariter morabor. Populus tuus pplus meus: q deus tuus deus meus. Que te terra susceperit moriente in ea moriar: ibiq; locū accipiā sepulture. Hec michi faciat deus et hec addat: si non sola mors mea et separauerit. Videns ergo noemi q obstinato ruth animo decreuisset secū pergere: aduersari noluit: nec ad suos ultra reditum persuadere. Profectaq; sunt simul: et venerunt in bethleem. Quibs urbem ingressis velox apud cūctos fama percrebruit: dicebāq; mulieres. Hec est illa noemi. Quibs ait. Ne vocetis me noemi id est pulcra: sed vocate me mara id est amara: qa amaritudine valde repleuit me omnipotens. Egressa sū plena: et vacuā reduxit me dñs. Cur ergo vocatis me noemi quam dominus humiliauit: et afflixit omnipotens? Venit ergo noemi cum ruth moabite nuru sua de terra peregrinationis sue: ac reuersa est in bethlē quādo primum ordea metebantur.

Erat aūt viro elimelech cognatus ipius potens et magnus opū nomine booz. Dixitq; ruth moabites ad socrū suā. Si iubes vadā ī agrū et colligā spicas q̄ fugerint messorū manus: ubicūq; clementia in me familias reppererō gratiā. Cui illa respondit. Vade filia mi. Abiit itaq; et colligebat spicas post tergā metentiū. Accidit aūt ut ager ille haberet dominū nomine booz: q erat de cognatione elimelech. Et ecce ipse veniebat de bethleem: dixitq; messoribus. Dominus vobiscum. Qui respondērūt ei. Benedicat tibi dñs. Dixitq; booz puerō q messoribus preerat. Cuius est hec puella? Cui respondit. Hec est moabitis q venit cū noemi de regione moabitide: q rogauit ut spicas colligeret remanentes sequēs messorū vestigia. Et de mane usq; nūc stat in agro: et nec ad momentū quidem domum reuersa est. Et ait booz ad ruth. Audi filia. Ne vadas in alterū agrū ad colligendū nec recedas ab hoc loco: sed iungere puellis meis: q ubi messuerint sequere. Mandaui enī pueris meis ut nemo molestus sit tibi: sed etiam si sitieris vade ad sarcinulas q bibe aquas de quibs q pueri mei bibūt. Que cadens in faciem suā et adorās super terram: dixit ad eū. Unde hoc michi ut inuenirem gratiā ante oculos tuos: et nosse me dignareris peregrinā mulierem? Cui ille respondit. Nunciata sunt michi omnia que feceris socrui tue post mortem viri tui: et q reliqueris parentes tuos q terrā in qua nata es: q venieris ad pplm quē antea nescibas. Reddat tibi dñs pro opere tuo: et plenam mercedē recipias a dño deo isrl ad quē venisti: q sub cuius rōfugisti alas. Que ait. Inueni gratiā apud oculos tuos dñe mi: qui cōsolatus es me et locutus es ad cor ancille tue: que nō sum similis uni? puellarū tuarū. Dixitq; ad eā booz. Quando hora vescendi fuerit veni huc q comede panem: q intinge buccellam tuam in aceto. Sedit itaq; ad

mellorū lacus et congellit polentam
sibi: comediteq; et saturata est: et tulit
reliquias. Atq; inde surrexit: ut spicas
ex more colligeret. Precepit aūt booz
pueris suis dicens. Etiam si vobiscū
metere voluerit ne prohibeatis eā: et de
vīs quoq; manipulis proicite de in-
dustria et remanere permittite ut absq;
rubore colligat: et colligentem nemo
corripiat. Collegit ergo in agro usq;
ad vesperam: et que collegerat virga
cedens ꝛ excutiens invenit ordei quasi
ephi mēsurā id est tres modios: quos
portans reversa est in civitatē et ostendit
socrui sue. Insuq; protulit et dedit
ei de reliquijs cibi sui quo saturata fu-
erat. Dixitq; ei socrus sua. Ubi hodie
collegisti? Et ubi fecisti opus? Sit be-
nedictus qui misertus est tui. Indicavitq;
ei apud quem esset operata: et
nomen dixit viri q booz vocaretur.
Cui respondit noemi. Benedictus sit
a dño: quoniā eandem gratiam quā
prebuerat vivis servavit et mortuis.
Rursumq; ait. Propinquus noster ē
hmo. Et ruth hoc quoq; inquit pre-
cepit michi: ut tamdiu messoribz ei⁹
jungerer donec omnes segetes meterentur. Cui dixit socrus. Melius est filia
mi ut cum puellis ei⁹ exeas ad metendum: ne in alieno agro quispiam re-
sistat tibi. Juncta est itaq; puellis booz:
et usq; diu cū eis messuit donec ordea et
triticum in horreis conderentur.

Postq; aūt reversa est ad socrum
suam: audivit ab ea. Filia mi
querebam tibi requiem: et providebo ut
bene sit tibi. Booz iste cui⁹ puellis in
agro juncta es propinqu⁹ noster est:
et hac nocte aream ordei ventilat. Le-
vare igitur et ungere: et induere vesti-
mentis tuis: et descende in aream.
Non te videat homo: donec finem pa-
randi faciat. Quando aūt ierit ad
dormiendū: nota locū in quo dormi-
at. Veniesq; et discooperies pallium quo
operitur a parte pedum: et proicies te
et ibi jacebis. Ipse aūt dicet tibi quid
agere debeas. Que respōdit. Quicqd
preceperis faciam. Descenditq; in are-
am: et fecit omnia que sibi imperave-
rat socrus. Cūq; comedisset booz et
bibisset: et factus esset hilarior: illeq;
ad dormiendū juxta acervū manipu-
lorum venit abscondite: et discoperto
a pedibz eius pallio se proiecit. Et
ecce nocte jam media expavit homo
et conturbatus est: videsq; mulierē ja-
centem ad pedes suos et ait illi. Que
es? Illaq; respondit. Ego sum ruth
ancilla tua. Expande pallium tuū sup
famulam tuā: quia propinqu⁹ es. Et
ille: benedicta inquit es a dño filia: et
priorem misericordiam posteriori superasti: quia non es secuta juvenes pau-
peres sive divites. Noli ergo metuere:
sed quicquid dixeris michi faciā tibi.
Scit enī omnis popul⁹ qui habitat in-
tra portas urbis mee mulierem te esse
virtutis. Nec abnuo me propinquū:
sed ē alius me propinquior. Quiesce
hac nocte: et facto mane: si te voluerit
propinquitatis jure retinere bene res
acta est: sin autem ille noluerit: ego te
absq; ulla dubitatione suscipiam: vivit
dominꝰ. Dormi usq; mane. Dor-
mivit itaq; ad pedes eius usq; ad no-
ctis silentium. Surrexit itaq; antequā
homines se cognoscerent mutuo: ꝛ dixit booz. Cave ne quis noverit q huc
venieris. Et rursum: expande inquit
pallium tuū quo operiris: et tene utraq;
manu. Qua extendēte ꝛ tenente: mēsus
est sex modios ordei et posuit super eā.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0263
powered by DWork • Heidelberg University Library

Que portans ingressa est ciuitatē: et
uenit ad socrū suā. Que dixit ei. Quid
egisti filia? Narrauitq; ei oīa q̄ sibi
fecisset homo. Et ait. Ecce tres modios
ordei dedit michi: et ait: nolo uacuā te
reuerti ad socrū tuam. Dixitq; noemi.
Expecta filia donec uideamus quē res ex-
itū habeat. Nesciet enī cessabit homo:
nisi cōpleuerit qđ locutus est. iij

Ascendit ergo booz ad portam: et
sedit ibi. Cūq; uidisset propinquū
pretereūre de quo prius sermo habitus
est: dixit ad eū. Declina paulisper: et se-
de hic: uocās eū nomine suo. Qui di-
uertit et sedit. Tollēs aūt booz decem
uiros de senioribus ciuitatis dixit ad e-
os. Sedete hic. Quibus residentibus: lo-
cutus est ad propinquū. Partē agri fr̄is
nr̄i elimelech uendere noemi q̄ rēsa est
de regione moabitide: qđ audire te uo-
lui et tibi dicere coram ciuibus sedentibus
et maioribus natu de populo meo. Si uis
possidere iure propinquitatis eme: si aūt
displicet tibi hoc ipm̄ indica
michi ut sciā qđ facere debeā. Nullus
enī est propinquus excepto te q̄ prior es: et
me qui seqūs tu. Ait ille respōdit. Ego
agrū emā. Cui dixit booz. Quādo eme-
ris agrū de manu mulieris ruth q̄; mo-
abitidē q̄ uxor defuncti fuit debes acci-
pere: ut suscites nomē propinqui tui in he-
reditate sua. Qui respōdit. Ergo iure
propinquitatis. Nesciet enī pōtestatē
familie mee delere debeo. Tu meo uere
priuilegio: quo me libēter carere pote-
ris. Hic aūt erat mos antiquus in isra-
hel inter propinquos: ut si quādo alter al-
teri suo iure cedebat: ut esset firma con-
cessio soluebat homo calciamentum
suum: et dabat propinquo suo. Hoc
erat testimonium cessionis in isrl. Di-
xit ergo propinquus suo booz. Tolle
calciamentū. Qđ statim soluit de pede
suo. At ille maioribus natu et omni pō-
pulo presentis uos inquit estis hodie q̄
possederim oīa q̄ fuerūt elimelech et
chelion et maalon manum noemi: et
ruth moabitidē uxorē maalon in cō-
iugiū sumpserim ut suscitē nomē de-
functi in hereditate sua: ne uocabulū
eius de familia sua ac fratribus et pō-
pulo deleatur. Uos inquā huius rei testes e-
stis. Respondit oīs pō̄s qui erat in
porta: et maiores natu. Nos testes su-
mus. Faciat dñs hāc mulierē q̄ ingre-
dit domū tuā sicut rachel et lyam que
edificauerūt domū isrl: ut sit exemplū
uirtutis in efrata et habeat celebre no-
men in bethleem. Fiatq; domus tua si-
cut domus phares quē thamar pepe-
rit inde: de semine qđ ubi dederit dñs
tibi de hac puella. Tulit itaq; booz ruth
accepit uxorem: ingressusq; est ad eā:
dedit illi dñs ut cōciperet et pareret filiū.
Dixerūtq; mulieres ad noemi. Be-
nedict⁹ dñs qui nō tē passus ut deficeret
successor familie tue: et uocaret̄ no-
men eius in isrl: et habeas q̄ cōsoletur a-
iam tuā et enutriet senectutē. De nu-
ru enī tua nat⁹ est q̄ te diliget: et mlto ubi
melior est: quam si septem haberes filios.
Susceptumq; noemi puerum po-
suit in sinu suo: et nutricis ac gerule
fūgebatur officio. Uicine aūt mulie-
res congratulantes ei et dicentes nat⁹
est filius noemi: uocauerunt nomen
eius obed. Hic est pater ysai patris da-
uid. Hec sunt generationes phares.
Phares genuit esrom. Esrom genuit
aram: aram genuit aminadab. Ami-
nadab genuit naason: naason ge-
muit salmon. Salmon genuit booz:
booz genuit obed. Obed genuit ysai:
ysai genuit dauid.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0264
powered by DWork • Heidelberg University Library

Incipit prologus.

Igiũ et duas litteras esse apud hebreos · syrorũ q̃z lingua et chaldeorũ testatur: que hebree magna ex parte cognata est. Nam et ipsi viginti duo elementa habẽt: eodem sono · sed diuersis caracteribz. Samaritani etiã pentateuchum moysi eisdem litteris scribunt: figuris tantum et apicibz discrepantes. Certumq; ẽ esdram scribam legisq; doctorẽ · post raptã hierosolimã · et instaurationem templi sub zorobabel · alias litteras reperisse q̃bus nũc utim̃: cũ ad illud usq; tẽpus · idem samaritanorũ et hebreorũ caracteres fuerint. In libro quoq; numeroz · hec eadẽ supputatio · sub leuitaz ac sacerdotum censu · mistice ostendit̃: et nomen dñi tetragramaton · in q̃busdã grecis voluminibz · usq; hodie · atiq; eptẽ litteris fuerim̃. Sed et psalmi · centesimus septuagesim̃ · z centesimus decim̃ · z centesimus undecim̃ · z centesimus decimus octauus · et centesimus nonagesimus primus · q̃q; diuso scribant̃ metro: eandẽ numeri tenent alphabeto. Et hieremie lamẽtationes · z oratio ezechie · salomonis quoq; in fine p̃uerbia · ab eo loco in quo aut. Multice fortẽ quis inueniet: eisdem alphabetis uel incisionibz supputant̃. Porro quinq; littere duplices apud hebreos sunt · caph · mem · nun · phe · sade. Aliter enim scribũt p̃ has: principia medietatesq; uboz: aliter fines. Unde et quinq; apices libri duplices estimãt: samuel · malachym · dabreyamin · esdras · hieremias cũ cynoth · id ẽ lamẽtationibz suis. Quomodo igit̃ viginti duo elemẽta sũt · p q̃ scribim̃ hebraice quẽ q̃ loq̃mur · z uox inicijs uox humana comprehenditur: ita viginti duo volumina supputantur: quibz quasi literis et exordijs · in dei doctrina tenera adhuc z lactens · uiri iusti eruditur infantia. Primus apud eos liber · uocatur breith: quem nos geneſim dicimus. Secundus elleſmoth: q̃ exodus appellatur. Tercius vageccra: id est leuiticus. Quartus vagedaber: quẽ numerum uocamus. Quintus elleaddabarim: qui deuteronomiũ p̃notatur. Hij sunt quinq; libri moysi: quos proprie thorath id est legem appellant. Secundũ prophetaz ordinẽ factũt: et incipiũt a iesu filio naue: q̃ apud illos iosue bẽnun dicit̃. Deinde subtexũt sopthym id ẽ iudicũ librũ: z i cũdẽ apingũt ruth · q̃a i diebz iudicũ: facta eius narrat̃ historia. Tercio sequitur samuel: quẽ nos regnoz p̃mũ z sedm dicimus. Quarto malachim id ẽ regũ: q̃ tercio z q̃rto regnoz uolumie ordinetur. Meliusq; ẽ nr̃o malachim id est regũ: q̃ malaroth id ẽ regnoz dicẽ. Iã enim nr̃ea gẽtiũ describit regna: sed unius istitiũ p̃t · q̃ tribubz duodecim ordinetur. Quinto ẽ ysaias. Sexto hieremias. Septimo ezechiel. Octauo · liber duodecim p̃phaz: q̃ apud illos uocat̃ thare asra. Tercio decimo: agiogr̃pha uolũt. Et p̃mo liber incipit ab iob. Dehinc a dauid: quẽ quinq; incisionibz · et uno psalmo rũ uolumẽ ordinãt. Tercio ẽ salomõ tres libros habens: p̃uerbia · q̃ illi parabolas id ẽ malloth appellãt: ecclesiasten id ẽ coheleth: quinto ẽ ãticũ ãticoz · qnẽ titulo sycrasyrum p̃notãt. Sexto ẽ daniel. Septimo dabreiamin id ẽ ihs dicit: q̃d ingeniosissimus ecclesiasticus totius diuine historie pollum̃ appellare: q̃ liber apud nos · paralipomenon p̃mi et secũdus inscribitur. Octauo esdras: q̃ z ipe sibi apud grecos z latinos i duo

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0265
powered by DWork • Heidelberg University Library

libros diuisus ē. Nonus hester. Atq; ita fiūt pariter ueteris legis libri viginti duo: id ē moysi quinq; · et prophetaꝝ octo: agiographoꝝ nouē. Quamq; nōnulli ruth · & cinoth inter agiographa scripserē · & hos libros i suo putēt numero supputandos: ac p hoc esse prisce legis libros viginti quatuor quos sub numero viginti quatuor seniorū apocalipsis iohis inducit · adorantes agnū · et coronas suas pstratis vultibz offerētes: stantibz coꝝ q̄tuor aīalibus ꝛc'lis ante & retro id est in p̄teritū & in futurū respicientibus · & indefessa voce clamantibus · sanctus · sanctus · sanctus · dominus deus omnipotens · qui erat · & qui est · et qui venturus est. Ipse prologus scripturarum quasi galeatum principium · oīnibus libris quos de hebreo uertimus in latinū conuenire potest: ut scire valeamꝰ quicqd extra hos est · inter apocrapha esse ponendū. Igitur sapiētia q̄ vulgo salomōis inscribit · et ihesu filij sirach liber · & iudith · & thobias · & pastor nō sūt i canone. Machabeorum p̄mū librum · hebraicū reperi. Secundus grecus est: qđ ex ipa phrasi probari potest. Que cum ita se habeant: obsecro te lector · ne laborē meum reprehensionē estimes aliquoꝝ. In templo dei · offert unusquisq; qđ potest. Alij aurum et argentū et lapides p̄ciosos: alij bissū et purpuram & coccū offerūt & iacinctū. Nobilcū bene agitur: si obtulerimꝰ pelles et caprarū pilos. Et tamē aplus cōp̄ubilioraꝝ nra magis necessaria indicat. Unde et tota illa tabernaculi pulcritudo · et per singulas species ecclie p̄sentis · futureq; distinctio pbis regit & ciliciis: ardoremq; solis · & iniuriā ybriū · ea q̄ uilioraꝝ sūt p̄hibēt. Lege ergo p̄mū samuel · et malachim meū. Meū inquā meū. Quicquid enī crebrō uertendo · et emendando sollicitū · & didicimꝰ & cenemꝰ nīm ē. Et cū intelligeris qđ ārea nescias · uel interpretem me estimato si gratꝰ es: uel paraphrasten si ingratꝰ: quāq; michi oīno alienus nō sim · mutasse me quippiā de hebraica ueritate. Certe si incredulus es · lege grecos codices & latinos · & ꝛc'lis cū hijs opusculis q̄ nup emēdauimꝰ: & ubicūq; discrepare inter se uideris · interroga quēlibet hebreoꝝ · cui magis accommodare debeas fidem: et si nostra firmauerit · puto qđ eū nō estimes detractorem: ut i eodē loco meū libter diuinarit. Sed & uos famulas christi rogo que domini discumbētis preciosissima fidei mirra unguis caput · que nequaq̄ saluatorem querens in sepulcro · quibus iam ad patrē christus ascendit: ut contra latrantes canes · qui aduersum me rabido ore deseuiunt · et circueūt ciuitatē · atq; in eo se doctos arbitrant si alijs detrahāt: orationum uarijs clipeos opponatis. Ego sciens humilitatem meam · illiꝰ semper sententie recordabor. Dixi custodiam uias meas: ut nō delinquā in lingua. Posui ore meo custodiā: cū assisteret peccator aduersū me. Obmutui et humiliatus sum: & silui de bonis.

Incipit p̄mus liber regū Capitm i

Fuit ur unus de ramatham sophim de mōte ephraim: et nomen eius helchana · filius iheroboam · filij heliu · filij thau · filij suph · efrateus: et habuit duas uxores: nomen uni anna: et nomen secunde fenenna. Fuerunt; fenenne filij: anne autem non erant

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0266
powered by DWork • Heidelberg University Library

liberi. Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus: ut adoraret et sacrificaret domino exercituum in silo. Erant autem ibi duo filij heli: ofni et finees: sacerdotes domini. Venit ergo dies et immolauit helchana: dedit q; fenenne uxori sue et cunctis filijs eius et filiabus partes. Anne autem dedit partem unam tristis: quia annam diligebat. Dominus autem cōclauserat vuluam eius. Affligebat quoq; eam emula eius: et vehementer angebat: intantū ut exprobraret q dñs cōclusisset vuluā eius. Sicq; faciebat p singulos ānos: cum rediēte te ascēderent ad tēplū dñi: sic p uocabat eā. Porro illa flebat: nō capiebat cibū. Dixit ergo ei helchana vir suus. Anna cur fles: et quare non comedis: et quāobrem affligitur cor tuū? Numqd non ego melior tibi sum quā decem filij? Surrexit autem anna: postq; comederat et biberat in silo. Et heli sacerdote sedente super sellam ante postes domus domini: cum esset anna amaro animo: orauit ad dominū flens largiter: et votū vouit dicens. Dñe exercituū si respiciēs videris afflictionem famule tue: et recordat⁹ mei fueris nec oblitus ancille tue: dederisq; serue tue semē virile: dabo eū dño omnibs diebs vite eius: et nouacula nō ascendet super caput eius. Factū est autē cū illa multiplicaret p̄ces corā dño: ut heli obseruaret os eius. Porro anna loquebat in corde suo: tantūq; labia eius mouebant: et vox penitus nō audiebatur. Estimauit ergo eam heli temulentā: dixitq; ei. Usquequo ebria eris? Dīgere paulisper vinū quo mades. Respōdēs ānа: nequaq; ita dñe mi. Nam mulier infelix nimis ego sum: vinūq; et omne quō inebriare potest non bibi: sed effudi animā meā i cōspectu dñi. Ne reputes ancillā tuā ēsse vnā de filiabus belial: quia ex multitudine doloris et meroris mei locuta sū usq; in presens. Tunc heli ait ei. Vade in pace: et deus israhel det tibi petitionem tuam quā rogasti eū. At illa dixit. Utinā inueniat ancilla tua gratiam in oculis tuis. Et abiit mulier i viam suā et comedit: vultusq; illius non sit amplius in diuersa mutati. Et surrexerunt mane: et adorauerunt coram domino: reuersiq; sunt et venerunt in domum suam ramatha. Cognouit autem helchana annā uxorem suā: et recordat⁹ est ei⁹ dñs. Et factū ē post circulū dierū: cōcepit anna et peperit filiū: vocauitq; nomē eius samuhel: eo q a domino postulasset eum. Ascendit autem vir eius helchana et omnis domus ei⁹: ut immolaret domino hostiam solemnem: et votū suū: et anna nō ascendit. Dixit enī viro suo. Non vadam donec ablactetur infans: et ducā eū ut appareat ante cōspectū dñi: et maneat ibi iugiter. Et ait ei helchana vir suus. Fac quod bonū tibi videtur: et mane donec ablactes eū: p̄corq; ut impleat dñs verbū tuū. Mansit ergo mulier et lactauit filiū suū: donec amoueret eū a lacte. Et adduxit eū secū postq; ablactauerat in vitulis tribs et tribs modijs farine et āphora vini: et adduxit eū ad domū dñi in silo. Puer autem erat adhuc infantul⁹. Et immolauerunt vitulū: et obtulerūt puerū heli. Et ait anna. Obsecro mi dñe: viuit aīa tua dñe. Ego sum illa mulier que stetī corā te hic: orās dñm p puero isto. Orauī: et dedit michi dñs petitionem meā quā postulaui eū. Idcirco et ego

comodaui eū dño: cūctis diebꝫ quibꝫ fuerit accomodat⁹ dño. Et adorauerūt ibi dñm. Et adorauit anna ⁊ ait. ij

Exultauit cor meū in dño: et exaltatū est cornu meū in deo meo. Dilatatū ē os meū sup inimicos meos: quia letata sū in salutari tuo. Nō est sanctus ut ē dominus: neq; enim est alius extra te: et non est fortis sicut deus noster. Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriantes. Recedant vetera de ore vestro: quia deus scientiarū dominus est: et ipsi p̄parantur cogitationes. Arcus fortium superatus ē: et infirmi accincti sunt robore. Repleti prius pro panibus se locauerunt: et famelici saturati sūt. Donec sterilis peperit plurimos: et que multos habebat filios infirmata est. Dñs mortificat ⁊ viuificat: deducit ad inferos ⁊ reducit. Dñs pauperem facit et ditat: humiliat ⁊ sublleuat. Suscitat de pulvere egenū: et de stercore eleuat pauperem: ut sedeat cū principibus: ⁊ soliū glorie teneat. Domini enim sunt cardines terre: et posuit sup eos orbem. Pedes sanctorum seruabit: et impij in tenebris conticescent: quia non in fortitudine sua roborabitur vir. Dominum formidabunt aduersarij ei⁹: et sup ipsos in celis tonabit. Dominus iudicabit fines terre: et dabit imperium regi suo: et sublimabit cornu christi sui. Et abiit helchana ī ramatha in domū suā. Puer aūt erat minister in cōspectu dñi: ante faciem hely sacerdotis. Porro filij hely: filij belial: nescientes dñm: neq; officiū sacerdotū ad ppm: sed q̄cūq; immolasset victimā: veniebat puer sacerdotis dū coquerent carnes: et habebat fuscinulā tridentē in manu sua: ⁊ mittebat eā in lebetem uel in caldariā: aut in ollam siue in cacabū: et omne q̄d leuabat fuscinula: tollebat sacerdos sibi. Sic faciebant uniuerso israheli: venientium in silo. Etiam anteqū adoleretur adipem veniebat puer sacerdotis: et dicebat immolanti. Da michi carnem: ut coquam sacerdoti. Non enim accipiam a te carnem cruda: sed cruda. Dicebatq; illi immolans. Incendatur primū iuxta morem hodie adeps: ⁊ tolle tibi quantūcunq; desiderat aīa tua. Qui respondens aiebat ei. Nequaq̄. Nūc enim dabis: alioquin tollam vi. Erat ergo peccatum puerorū grande nimis coram dño: quia retrahebāt homines sacrificio dñi. Samuel aūt ministrabat ante faciē dñi puer accinct⁹ ephot lineo. Et tunicā paruā faciebat ei mater sua: quam afferebat statutis diebꝫ ascendens cū viro suo: ut immolaret hostiā solemnem ⁊ votū suū. Et benedixit hely helchane ⁊ uxori eius: dixitq; ei. Reddat tibi dñs semen de muliere hac: pro fenore q̄ commodasti dño. Et abierūt ī locū suū. Visitauit ergo dñs annā et cōcepit: ⁊ peperit tres filios et duas filias. Et magnificatus ē puer samuel apud dñm. Hely autem erat senex valde: et audiuit omnia que faciebant filij sui uniuerso israheli: ⁊ quomodo dormiebant cum mulieribus que obseruabant ad ostium tabernaculi: et dixit eis. Quare facitis res huiusmodi quas ego audio res pessimas ab omni populo ꝛ Nolite filij mei. Non enim est bona fama quā ego audio: ut transgredi faciatis populū dñi. Si peccauerit vir ī virū placari ei potest deus: si autem in dominū peccauerit vir: quis orabit pro eo ꝛ Et nō audierunt vocem patris sui: quia

voluit dñs occidere eos. Puer autem samuel proficiebat atq; crescebat: et placebat tam deo q̄ hominibus. Venit aūt vir dei ad hely: et ait ad eū. Hec dicit dñs. Nunq̄d nō apparte revelatꝰ sum domui patris tui cū esset ī egipto in domo pharaonis: ⁊ elegi eum ex omnibꝰ tribubꝰ isrl̄ michi ī sacerdotem: ut ascenderet ad altare meū· ⁊ adoleret michi incensum· ⁊ portaret ephot coram me: et dedi domui p̄ris tui omnia de sacrificijs filiorum israhel. Quare calce abiecistis victimam meam· et munera mea· que precepi ut offerrentur in templo: ⁊ magis honorasti filios tuos q̄ me: ut comederetis primitias omnis sacrificij israhel populi mei? Propterea ait dñs deꝰ isrl̄. Loquens locutꝰ sū: ut domꝰ tua ⁊ domꝰ p̄ris tui ministraret ī aspectu meo: usq; ī sempiternū. Nūc aūt dicit dñs. Absit hoc a me. Sed quicunq; honorificaverit me glorificabo eum: qui autem contemnunt me erunt ignobiles. Ecce dies veniunt: et precidam brachium tuum· et brachium domus patris tui: ut non sit senex in domo tua. Et videbis emulum tuū in templo in omnibꝰ prosperis isrl̄: et nō erit senex in domo tua omnibꝰ diebꝰ. Verūtamē nō auferam penitꝰ vir ex te ab altari meo: sed ut deficiāt oculi tui· ⁊ tabescat aīa tua· et pars magna domꝰ tue morietur cū ad virilem etatē venerit. Hoc aūt erit tibi signū q̄ venturꝰ ē duobꝰ filijs tuis ophny et finees. In die uno morientur ambo. Et suscitabo michi sacerdotem fidelē qui iuxta cor meū ⁊ aīmā meā faciet: et edificabo ei domū fidelē: ⁊ ambulabit coram christo meo cunctis diebꝰ. Futurꝰ ē aūt· ut quicūq; remanserit in domo tua veniat ut oretur pro eo: et offerat nūmum argenteum ⁊ tortam panis· dicatq;. Dimitte me obsecro ad unā partem sacerdotalem: ut comedam buccellam panis.

Puer autem samuel ministrabat dño coram hely: et sermo dñi erat pciosus. In diebꝰ illis non erat visio manifesta. Factū ē ergo in die quadā hely iacebat in lectulo suo: et oculi eius caligaverāt: nec poterat videre lucernā dei anteqū extingueret. Samuel autē dormiebat ī templo domini· ubi erat archa dei. Et vocavit dominus samuel. Qui respōdens ait. Ecce ego. Et cucurrit ad hely: ⁊ dixit. Ecce ego. Vocasti enim me. Qui dixit. Non vocavi te fili. Revertere et dormi. Et abiit et dormivit. Et adiecit dominus rursum vocare samuel. Consurgensq; samuel abiit ad hely: et dixit. Ecce ego: quia vocasti me. Qui respondit. Non vocavi te fili mi. Revertere ⁊ dormi. Porro samuel nec dum sciebat dominū: neq; revelatus fuerat ei sermo domini. Et adiecit dominus: ⁊ vocavit adhuc samuel tercio. Qui cōsurgēs abiit ad hely: et ait. Ecce ego: quia vocasti me. Intellexit ergo hely quia dominus vocaret puerum: et ait ad samuel. Vade et dormi: et si dormierit vocaverit te dices. Loquere domine: qa audit servus tuus. Abiit ergo samuel: et dormivit in loco suo. Et venit dñs et stetit: et vocavit sicut vocaverat ꝓdo. Samuel samuel. Et ait samuel. Loquere dñe: quia audit servus tuus. Et dixit dñs ad samuel. Ecce ego facio vbū in isrl̄: ꝙ quicūq; audierit tinniēt ambe aures eius. In die illa suscitabo adversū hely omnia q̄ locutꝰ sū sup domū eius. Incipiā ⁊ cōplebo. Predixi enī ei ꝙ iudicaturus

essem domū ei⁹ ī eternū ꝓpter iniquitatem:eo q̄ nouerat indigne agere filios suos:et non corripuerit eos. Idcirco iurauī domui hely: q̄ nō expiet iniquitas dom⁹ eius victimis et muneribꝫ usq; in eternū. Dormiuit aut̄ samuel usq; mane: aperuitq; ostia domus dñi. Et samuel timebat indicare visionē hely. Vocauit ergo hely samuelē et dixit. Samuel fili mi. Qui rñdens ait. Presto sum. Et interrogauit eum. Quis est sermo quem locutus est dominus ad te? Oro te ne celaueris me. Hec faciat tibi deus et hec addat: si absconderis a me sermonem ex omnibus verbis que dicta sunt tibi. Indicauit itaq; ei samuel uniuersos sermones:et non abscondit ab eo. Et ille respondit. Dñs est. Quod bonū est in oculis suis faciat. Creuit aut̄ samuel et dñs erat cū eo:⁊ nō cecidit ex oīb⁹ verbis eius in terrā. Et cognouit uniuersus israhel a dan usq; berlabee: q̄ fidelis samuel ꝓphera esset dñi. Et addidit dñs ut appareret ī sylo:quoniā reuelatus fuerat dom⁹ samuel ī sylo iuxta verbum domini. et euenit sermo samuelis uniuerso israheli.

Et factum est in diebus illis: congregatī sunt philistiim in pugnam. Egressus est nāq; israhel obuiam philistiim in prelium: et castrametatus est iuxta lapidem adiutorij. Porro philistiim venerunt in affec: et instruxerunt aciem contra israhel. Inito autem certamine terga vertit israhel philisteis: et cesa sunt in illo certamine passim per agros ꝓsi quatuor milia virorū. Et reuersus est ꝓpius ad castra. Dixerūtq; maiores natu de isrl. Quare pressit nos dñs hodie coram philistiim? Afferamus ad nos de sylo archā federis dñi. et veniat in medium nr̄i: ut saluet nos de manu inimicorū nr̄orū. Misit ergo ꝓpius in sylo:et tulerunt inde archā federis dñi exercituū sedentis sup cherubin. Erātq; duo filij hely cū archa federis dñi ofny ⁊ finees. Cūq; venisset archa federis dñi in castra: vociferatus est oīs israhel clamore grandi: et personuit terra. Et audierunt philistiim vocem clamoris:dixeruntq;. Que nam hec est vox clamoris magni in castris hebreorum? Et cognouerunt q̄ archa domini venisset in castra. Timueruntq; philistiim dicentes. Venit deus in castra. Et ingemuerunt dicentes. Ve nobis. Sīc enim fuit tanta exaltatio hesi et nudius tertius. Ve nobis. Quis nos saluabit de manu deorum sublimium istorum? Hij sunt dij: qui percusserunt egiptum omni plaga in deserto. Confortamini et estote viri philistiim: ne seruiatis hebreis sicut ⁊ illi seruierunt nobis. Cōfortamini ⁊ bellate. Pugnauerūt ergo philistiim et cesus est isrl: ⁊ fugit unusquisq; in tabernaculū suū. Et facta est plaga magna nimis: ⁊ ceciderūt de isrl triginta milia peditū: ⁊ archa dei capta ē. Duo quoq; filij hely mortui sūt ofny et finees. Curres aut̄ vir de beniamin ex acie venit in sylo in die illa: scissa veste: ⁊ adpulus puluere caput. Cūq; ille venisset: hely sedebat sup sellā extra viā exspectās. Erat aut̄ cor ei⁹ pauēs pro archa dñi. Vir aut̄ ille postq; ingressus est nūciauit urbi: et ululauit oīs ciuitas. Et audiuit hely sonitū clamoris: dixitq;. Quis ē hic sonitus tumultus huius? At ille festinauit et venit: ⁊ nūciauit hely. Hely aut̄ erat nonaginta et octo annorū: et oculi eius caligauerāt: et videre non

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0270
powered by DWork • Heidelberg University Library

poterat. Et dixit ad heli. Ego sū qui
veni de plio: et ego qui de acie fugi ho-
die. Cui ille ait. Quid actū est fili mi?
Ñūcius autē ille qui nūciabat: fugit
inquit isrl coram philistiim: et ruina
magna facta ē in pl'o. Insuper ⁊ duo
filij tui mortui sūt ophny et finees: et
archa dei capta est. Cūq; ille noiasset
archā dei recidit de sella retrorsū iuxta
hostiū: ⁊ fractis cervicibz mortuus est.
Senex enī erat vir ⁊ grandevus: et ipe
iudicauit israhel quadraginta ānis.
Nurus aūt ei⁹ uxor finees pregnās e-
rat: vicinaq; parui. Et audito nun-
cio q capta esset archa dei. et mort⁹
esset socer suus et vir su⁹: incurvauit
se et peperit. Irruerant enīm in eam
dolores subiti. In ipo autem momen-
to mortis eius dixerunt ei qui stabāt
circa eam. Ne timeas: quia filium pe-
periſti. Que non respondit eis: neq;
animaduertit. Et vocauit puer ychā-
bod. dicens. Translata est gloria do-
mini de israhel: quia capta est archa
dei. Et pro socero suo et pro puero su-
o ait. Translata est gloria ab israhel:
eo q capta esset archa dei.

Philistiim autem tulerunt archā
dei: et asportauerūt eā a lapide
adiutorij in azotū. Tulerūtq; philisti-
im archā dei: et intulerūt eā in templo
dagon: et statuerunt eā iuxta dagon.
Cūq; surrexissent diluculo azotij altera
die: ecce dagon iacebat pnus in terra
ante archā dñi. Et tulerūt dagon: et
restituerūt eū i locū suū. Rursūq; ma-
ne die altera cōsurgentes: inuenerunt
dagon iacentem sup faciē suā in terra
coram archa dñi. Caput autē dagon
et due palme manuū ei⁹ abscise erant
sup limen: porro dagon solus truncus
remāserat in loco suo. Propter hanc
causā nō calcāt sacerdotes dagon et
omnes qui ingrediūtur templū ei⁹ sup
limē dagon in azoto: usq; i hodiernū
diē. Aggravata ē aūt man⁹ dñi super
azotios: et demolit⁹ est eos. Et percussit
in secretiore parte natiū azotū et fines
ei⁹: et ebullierūt ville et agri in medio
regionis illius et nate sunt mures: et
facta est ɔfusio mortis magne in civi-
tate. Videntes autē viri azotij hui⁹-
cemodi plagā dixerūt. Non maneat
archa dei israhel apud nos: quoniā
dura est manus eius super nos ⁊ sup
dagon deum nostrum. Et mittentes
congregauerūt omnes satrapas phi-
listinorum ad se: et dixerunt. Quid fa-
cienmus de archa dei israhel? Respon-
derūtq; gethei. Circunducat archa dei
isrl'. Et circūduxerūt archā dei israhel.
Illis autē circūducentibz eam · fiebat
man⁹ dñi dei p singl'as civitates inter-
fectionis magne nimis: ⁊ percutiebat
viros vniuscuiusq; urbis a paruo us-
q; ad maiorem: et computrescebant
prominentes extales eorum. Inierūt-
q; gethei consilium: et fecerunt sibi se-
des pellicreas. Miserunt ergo archam
domini in accharon. Cumq; venisset
archa domini dei in accharon: excla-
mauerunt archoronite dicentes. Ad-
duxerūt ad nos archā dei isrl: ut inter-
ficiat nos ⁊ pl'm nrm. Miserūt itaq;:
et cōgregauerūt omnes satrapas phili-
stinoꝝ. Qui dixerūt. Dimittite archā
dei isrl' et reuertat in locū suū: ut non
interficiat nos cū pl'o nro. Fiebat enī
pauor mortis in singlis urbibz: ⁊ gra-
uissima manus dñi dei. Viri quoq; q
mortui nō fuerāt percutiebant in secreti-
ore parte natiū: et ascendebat vlulat⁹
vniuscuiusq; civitatis i celū.

Venit ergo archa dñi in regione

philistinoꝝ septē mensibꝫ. Et post hec
vocauerūt philistiim sacerdotes et di-
uinos dicētes. Quid faciem⁹ de archa
dei? Indicate nobis: quomodo remit-
tamus eam i locum suū. Qui dixerūt.
Si remittitis archam dei israhel nolī-
te dimittere eam vacuam: sed quod
debetis ei reddite pro peccato. et tunc
curabimini: et scietis quare non rece-
dat manus eius a vobis. Qui dixerūt.
Quid est quod pro delicto reddere de-
beamus eis? Rūderuntq; illi. Iuxta
numerꝫ quinciarꝫ philistinoꝝ quinq;
anos aureos facietis. et quinq; mures
aureos: quia plaga una fuit oīnibꝫ
vobis et satrapis vīis. Facietisq; sili-
tudines anoꝝ vīoꝝ. ⁊ silitudines mu-
rīū q̄ demoliti sūt terrā. et dabitis deo
isrl̄ glām: si forte releuet manū suam
a vobis. et a dijs vīis ⁊ a terra vestra.
Quare grauatis corda vestra sicut ag-
grauauit egiptus et pharao cor suū?
Nonne postq; percussus est tunc di-
misit eos et abierunt? Nunc ergo ar-
ripite et facite plaustrum nouū unū:
et duas vaccas fetas quibus non est
impositū iugum iungite in plaustro.
et recludite viculos earum domi. Tol-
letisq; archam domini et ponetis in
plaustro: et vasa aurea q̄ exsoluistis
ei p delicto ponetis in capsellā ad lat⁹
eius. ⁊ dimittite eā ut vadat: et aspici-
etis. Et si quidē p viā finū suoꝝ ascen-
derit contra bethsames ipe fecit nobis
hoc malū grande. sin autē minime:
sciem⁹ quia nequaq; man⁹ ei⁹ tetigit
nos. sed casu accidit. Fecerūt ergo illi.
hoc modo: et tollentes duas vaccas
q̄ lactabāt vitulos iunxerūt ad plaustr:
vitulosq; earū cluserūt domi. Et posue-
rūt archā dei sup plaustr: ⁊ capsellā q̄
habebat mures aureos ⁊ silitudinem
anoꝝ. Iḃāt aūt indirectū vacce p viā
q̄ ducit bethsames: ⁊ itinere uno gra-
diebant̄ p̄gētes ⁊ mugientes: ⁊ nō decli-
nabāt neq; ad dextrā neq; ad sinistrā.
Sed ⁊ satrapæ philistiim sequebant̄ us-
q; ad terminos bethsames. Porro beth-
samite metebāt triticū i valle. Et eleuā-
tes oculos suos viderūt archā: ⁊ gauisi
sūt cū vidissēt. Et plaustrū veit i agrū
iosue bethsamite: ⁊ stetit ibi. Erat aut̄
ibi lapis magn⁹. Et concidерūt ligna
plaustri: vaccasq; imposuerūt sup ea
holocaustū dño. Leuite autem deposue-
runt archā dei. et capsellā q̄ erat iuxta
eā in qua erāt vasa aurea: ⁊ posuerūt
sup lapidē grandem. Viri aut̄ bethsa-
mite. obtulerūt holocausta: ⁊ immola-
uerūt victimas i die illa domino. Et
quinq; satrape philistinoꝝ viderūt: et
reuersi sūt in archaron in die illa. Hi
sūt aut̄ ani aurei quos reddiderunt
philistiim p delicto dño. Azot⁹ unū.
gaza unū. ascalon unū. geth unum.
archaron unū: ⁊ mures aureos secm
numerꝫ urbiū philistiim quinq; quin-
quiarꝫ: ab urbe murata usq; ad villā q̄
erat absq; muro: et usq; ad abel ma-
gnā. sup quē posuerūt archā dñi que
erat usq; i illa die i agro iosue bethsa-
mitis. Percussit aūt dñs de viris beth-
samitibꝫ eo q̄ vidissēt archā dñi: ⁊ p-
cussit de ipso septuagīta viros ⁊ quin-
quaginta milia plebis. Luxitq; ppl⁹ eo
q̄ dñs percussisset plebē plaga magna.
Et dixerūt viri bethsamite. Quis potēt
stare i ospectu dñi dei sācti huius? Et ad
quē ascendet a nobis? Misitq; nūcios
ad habitatores cariathiarim dicē-
tes. Reduxerūt philistiim archā dñi:
descendite et reducite eā ad vos. VII

Venerūt ergo viri cariathiarim et
reduxerūt archā dñi: ⁊ intulerūt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0272
powered by DWork • Heidelberg University Library

eam in domū aminadab in gabaa. Eleazarū autē filiū ei⁹ lādificauerūt: ut custodiret archam dñi. Et factū est ex qua die mansit archa dñi i cariathiarim: multiplicati sunt dies. Erat quippe iā ann⁹ viceſim⁹. Et requieuit omnis dom⁹ isrl post dñm. Ait autē samuel ad vniūsam domū isrl dicēs. Si i toto corde vro reūmini ad dñm auferte deos alienos de medio vestrū baalim et astaroth: et ꝓparate corda vra dño. et seruite ei soli: et eruet vos de manu philistiim. Abstulerūt ergo filij isrl baalim z astaroth. z seruierūt dño soli. Dixit aūt samuel. Congregate vniūsū isrl in maspha: ut orem pro vobis dñm. Et cōuenerūt in maspha. Haulerūtq; aquā et effuderunt in conspectu dñi et ieiunauerūt in die illa et dixerūt. Tibi peccauim⁹ dñe. Iudicauitq; samuel filios isrl i maspha. Et audierunt philistiim q cōgregati essēt filij isrl in maspha. et ascenderūt satrape philistinoꝝ ad isrl. Quod cū audissēt filij isrl. timuerūt a facie philistinoꝝ. Dixerūtq; ad samuelem. Ne cesses ꝓ nobis clamare ad dñm deū nrm: ut saluet nos de manu philistinoꝝ. Tulit autē samuel agnū lactentē vnū. z obtulit illū holocaustū integrū dño. Et clamauit samuel ad dñm ꝓ isrl. et exaudiuit eū dominꝰ. Factū est autem cū samuel offeret holocaustum philistheos inire bellū cōtra isrl. Intonuit autē dñs fragore magno in die illa sup philistiim z exterruit eos: z cesi sunt a filijs isrl. Egressiq; viri isrl de maspha persecuti sunt philistheos. et percusserūt eos usq; ad locū q erat subt bethchar. Tulit autē samuel lapidem vnū z posuit eū inter maspha. z inter sen. et vocauit nomē loci illius: lapis adiutorij. Dixitq; Iuscusq; auxiliat⁹ est nobis dñs. Et humiliati sunt philistiim. nec apposuerunt ultra ut venirent in terminos isrl. Facta ē itaq; manus dñi super philistheos cūctis diebs samuelis. et reddite sunt urbes quas tulerāt philistiim ab isrl. isrli. ab accharon usq; geth. et terminos suos. Liberauitq; isrl de manu philistinoꝝ: eratq; pax inter isrl z amorreū. Iudicabat q; samuel isrl cūctis diebs vite sue. z ibat p singulos ānos circuies bethel z galgala z maspha: z iudicabat israhelē in supradictis locis. Reūtebaturq; in ramatha. ibi enim erat domus eius: et ibi iudicabat israhelem. Edificauit etiam ibi altare domino.

viij.

Factū ē aut cū senuisset samuel: posuit filios suos iudices israhel. Fuitq; nomē filij ei⁹ primogeniti iohel. et nomen secundi abia: iudicū in bersabee. Et nō ābulauerūt filij illi⁹ in vijs ei⁹. sed declinauerūt post auaritiā acceperūtq; munera: et peruerterūt iudiciū. Cōgregati ergo vniuersi maiores natu isrl venerūt ad samuelē in ramatha: dixerūtq; ei. Ecce tu senuisti: et filij tui non ambulant in vijs tuis. Constitue nobis regē ut iudicet nos: sicut et vniūse habēt nationes. Displicuitq; sermo in oculis samuelis. eo q dixissēt. da nobis regē ut iudicet nos. Et orauit samuel ad dñm. Dixit autem dñs ad samuelē. Audi vocē plis i oīb⁹ q locūt⁹ ti. Nō enī abiecerūt te sed me: ne regnē sup eos. Iuxta oīa opera sua q fecerunt a die q eduxi eos de egipto usq; ad diem hanc et dereliquerūt me z seruierūt dijs alienis: sic faciūt etiam tibi. Nūc ergo vocē eorū audi. Verūtamen denūtiare eis: z pdic eis ius regis qui regnabit⁹ ē sup eos.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0273
powered by DWork • Heidelberg University Library

Dixit itaq; samuel oīa verba dñi ad
pplm qui petierat a se regē. et ait. Hoc
erit ius regis qui imperatur⁹ ē vobis.
Filios vōs tollet et ponet in curribz
suis. facietq; sibi equites et p̄cursores
q̄drigaz suaz: z ordinabit sibi tribunos
et centuriones. et aratores agroz suoz
et messores segetū. et fabros armoz z
curruū suorū. Filias q; vras faciet sibi
unguētarias. z focarias. z panificas.
Agros q; vros et vineas et oliueta o-
ptima tollet: et dabit seruis suis. Sed z
segetes vestras et vineaz reddit⁹ ade-
cimabit. ut det eunuchis z famulis suis.
Seruos etiā vros z ancillas. z iuuenes
optimos z asinos auferet: z ponet i o-
pere suo. Greges q; vros adecimabit.
vosq; eritis ei serui. Et clamabitis in
die illa a facie regis vri quē elegistis
vobis. et nō exaudiet vos dñs in die
illa: quia petistis vobis regē. Noluit
aūt pplus audire vocē samuelis. sed
dixerūt. Nequaq;. Rex eni erit sup nos
et erim⁹ nos q; sicut oēs gētes. z iu-
dicabit nos rex noster. z egredietur ante
nos. z pugnabit bella nra pro nobis.
Et audiuit samuel oīa vba pplī: z locu-
tus ē ea i auribz dñi. Dixit aūt dñs
ad samuelē. Audi vocē eoz: et ordinā
sup eos regē. Et ait samuel ad viros
isrl. Vadat unusquisq; in ciuitatē suā.

Erat vir de benamin nōie
cis. filius abiel. filij seror. filij ochie.
filij sareth. filij aphia. filij viri iemini
fortis robore. Et erat ei filius vocabulo
saul. electus et bonus: z nō erat vir de
filijs isrl melior illo. Ab humero z sur-
sum. eminebat sup omnē pplm. Perie-
rant aūt asine cis patris saul. Et dixit
cis ad saul filiū suū. Tolle tecū unū de
pueris: z surgēs vade z quere asinas.
Qui cū trānsisset p montem ephraim et
p terrā salisa z nō inuenissēt: trānierūt
etiā per terrā salim et nō erāt. sed et per
terrā iemini: et minime repererūt. Cū
aūt venissēt i terrā suph: dixit saul ad
puerū qui erat cū eo. Veni et reūtamur
ne forte dimiserit pater meus asinas: et
solicitus sit p nobis. Qui ait ei. Ecce
vir dei est in ciuitate hac vir nobilis.
omne qđ loquit⁹ sine ābiguitate venit.
Nūc ergo eamus illuc: si forte indicet
nobis de via nra p̄pter quā venimus.
Dixitq; saul ad puerū suū. Ecce ibim⁹.
Quid feremus ad virū dei? Panis defecit
in sitarcijs nris. et sportulā nō habe-
mus ut demus homini dei: nec quicq;
aliud. Rursum puer rūdit sauli z ait.
Ecce inuenta ē i manu mea q̄rta pars
stateris argenti: dabimus homini dei. ut
indicet nobis viā nram. Olim in isrl
sic loquebat unusquisq; uadēs ad videndū
deū. Venite et eamus ad videntē. Qui
enī p̄pha dicitur hodie: vocabat olim
videns. Et dixit saul ad puerū suum.
Optim⁹ limo tu⁹. Veni eamus. Et ierūt
in ciuitatē: in q̄ erat vir dei. Cūq; ascen-
derent montē ciuitatis inuenerūt puellas
egredientes ad hauriendam aquā: et
dixerūt eis. Num hic est videns? Que
rūdentes dixerūt illis. Hic ē. Ecce ante
te. festina nūc. Hodie enī venit i ciui-
tatē: quia sacrificiū ē hodie pplī in ex-
celso. Ingredientes urbē statī inuenietis
eū: anteq; ascēdat excelsū ad vescendū.
Nec enī comedet⁹ ē pplus donec ille
veniat. qa ipe benedicet hostie: z deīn
ceps comedēt q̄ vocati sūt. Nunc ergo
cōscendite: quia hodie reperietis eū. Et
ascēderūt in ciuitatē. Cūq; ābularēt in
medio urbis. apparuit samuel egredi-
ens obuiam eis: ut ascenderet i excelsū.
Dñs aūt reuelauerat auriculā samu-
elis: ante unā die quā veniret saul dices.

Hac ipa hora q̄ nūc est. eras mittam
virū ad te de terra benamin: ⁊ unges
eū ducem sup̄ pplm meū isrl. Et salua-
bit pplm meū de manu philistinorū:
qa respexi pplm meū. Venit enī clamor
eorū ad me. Cumq; aspexisset samuel
saulē: dñs dixit ei. Ecce vir quē dixerā
tibi. Iste dñabitur pplo meo. Accessit
autē saul ad samuelē in medio porte
et ait. Indica oro michi: ubi est dom⁹
vidētis? Et rndit samuel sauli dicens.
Ego sum vidēs. Ascende ante me in
excelsum ut comedas mecū hodie ⁊ di-
mittā te mane: ⁊ oīa que sunt in corde
tuo indicabo tibi. et de asinis quas
nudiustercā? pdidisti ne solicitus sis
qua inuēte sunt. Et cui? erūt optima
quecq; isrl? Nōne tibi et omni domui
pris tui? Rndēs autē saul ait. Nūqd
non filī? iemini ego sum de minima
tribu isrl. et cognatio mea nouissima
inter omnes familias de tribu beniā-
min? Quare ergo locut⁹ es michi ser-
monem istū? Assumēs itaq; samuel
saulem et puerū ei⁹. introduxit eos in
triclinīū: et dedit eis locū in capite eor̄
q̄ fuerāt invitati. Erāt aut̄ q̄si triginta
viri. Dixitq; samuel coco. Da partem
quā dedi tibi: ⁊ pcepi ut reponeres seor-
sum apud te. Leuauit autē cocus ar-
mum: et posuit ante saul. Dixitq; sa-
muel. Ecce qđ remansit: pone ante te
et comede: quia de industria seruatū
est tibi quando pplm vocaui. Et com-
edit saul cum samuele i die illa. Et de-
scenderūt de excelso in opidū: et locut⁹
est cum saule i solario: straueruntq; saul
in solario et dormiuit. Cumq; mane
surrexisset et iā dies lucesceret: vocauit
samuel saulē i solario dicens. Surge
ut dimittā te. Et surrexit saul. Egressi
sunt amba: ipse videlicet et samuel.

Cūq; descenderent i extrema parte ciui-
tatis: samuel dixit ad saul. Dic pue-
ro: ut ātecedat nos ⁊ trāseat. Tu autē
substitte paulisp̄: ut indicē tibi vbū dñi.

Tulit autē samuel lenticulam ⁊ o-
leo: et effudit sup̄ caput eius: et
deosculat⁹ ē eū et ait. Ecce unxit te dñs
sup̄ hereditatē suā in principē: ⁊ libera-
bis pplm suū de manibs inimicor̄ eius
q̄ in circuitu ei⁹ sūt. Et hoc tibi sign̄ū:
quia unxit te deus in principē. Cūq;
abieris hodie a me: invenies duos vi-
ros iuxta sepulcrū rachel in finibs ben-
iamin in mercidie: dicēq; tibi. Inuen-
te sūt asine ad q̄s ieras pquirendas:
⁊ intermissis pater tu⁹ asinis solicitus
est p̄ vobis ⁊ dicit. Quid faciā de filio
meo? Cūq; abieris inde. et ultra trans-
ieris et venieris ad querc̄ thabor. inve-
nient te tres viri ascendentes ad deū in
bethel: unus portās tres hedos. ⁊ alius
tres tortas panis: ⁊ alius portans la-
genā vini. Cūq; te salutaverit dabunt
tibi duos panes: ⁊ accipies de manu
eorū. Post hec venies in collē dñi: ubi
est statio philistinor̄. Et cū ingressus
fueris ibi urbē. obviū habebis gregē
prophetarū descendentiū de excelso: et
ante eos psalteriū et timpanū ⁊ tibiā
et citharā. ipsiq; pphantes: et insilit
i te spiritus dñi et pphabis cū eis: ⁊ mu-
taberis in virū aliū. Quādo ergo eve-
nerint signa hec oīa tibi. fac quecūq;
invenerit man⁹ tua: quia dñs est tecū.
Et descendes āte me in galgala. Ego
quippe descendā ad te: ut offeras obla-
tionē et immoles victimas pacifícas.
Septem diebs expectabis donec veniā
ad te: et ostendā tibi que facias. Itaq;
cū avertisset humerū suū ut abiceret a
samuele. immutavit ei deus cor aliud.
et venerūt oīa signa hec in die illa.

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0275
powered by DWork • Heidelberg University Library

Venerūq; ad ꝓdictū collem: ecce cu-
neus ꝓphaꝝ obuiꝰ ei. Et insiluit super
eū spūs dñi: & ꝓphauit i medio eorū.
Videntes aut̄ oēs qui nouerāt eū
heri et nudiustertius q̄ esset cū ꝓphis-
et ꝓpharet: dixerūt ad inuic̄. Que nā
res accidit filio cis? Ergo et saul inter
prophetas? Rūditq; alius ad alterū
dicēs. Et cis pater ei⁹. Propterea versū
est in prouerbiū. Ergo et saul inter ꝓphas?
Cessauit aut̄ ꝓphare: et venit ad excel-
sum. Dixitq; patruus saul ad eū & ad
puerū ei⁹. Quo abistis? Qui rūderunt.
Querere asinas. Quas cū nō reperissē-
mus: venim⁹ ad samuelē. Et dixit ei pa-
truus sui⁹. Iudica michi: q̄d dixerit tibi
samuel. Et ait saul ad patruū suū. In-
dicauit nobis quia inuente essent asi-
ne. De sermone aut̄ regni nō iudica-
uit ei: quē locut⁹ fuerat ei samuel. Et
conuocauit samuel ꝓplm ad dñm in
maspha: et ait ad filios isrl. Hec di-
cit dñs deus isrl. Ego eduxi isrl de egi-
pto: et eripui vos de manu egiptior̄: et
de manu oīm regū q̄ affligebāt vos.
Vos aut̄ hodie ꝓiecistis dñm deū
vestrū q̄ solus saluabit vos de omnibus
malis & tribulationibꝫ vestris: & dixistis.
Nequaq̄: sed regem cōstitue sup nos.
Stāt ergo state coram dño p tribꝫ vestras
et per familias. Et applicauit samuel
oēs tribꝫ isrl: & recidit sors sup tribū
beniamin. Et applicauit tribū beniā-
min et cognationes ei⁹: et recidit super
cognationē metri: et peruenit usq; ad
saul filiū cis. Quesierūt ergo eū: et nō
est inuentus illic. Et cōsuluerunt post
hec dñm: vtr̄ iam venturꝰ esset illuc.
Rūditq; dñs. Ecce absc̄ondit⁹ est domi.
Cucurrerūt ergo & tulerūt eū inde: stetit
q̄ in medio ꝓpli: et altior fuit omni pō-
pulo ab humero et sursum. Et ait
samuel ad oēm ꝓplm. Certe videtis
quē elegit dñs: q̄m non sit sibi simi-
lis in omni ꝓplo. Et clamauit oīs ꝓplus: et
ait. Vnat rex. Locut⁹ est aut̄ samuel
ad ꝓplm legē regni: et scripsit in libro
& reposuit coram dño. Et dimisit samu-
el omnē ꝓplm singulos in domū suā.
Sed et saul abiit in domū suā in ga-
baath. Et abiit cū eo pars exercit⁹: quo-
rum tetigerat deꝰ corda. Filij vero belial
dixerūt. Quī saluare nos poterit iste?
Et despexerūt eū: et nō attulerūt ei mu-
nera. Ille vero dissimulabat se audire.

Et factū ē ꝑpli post mēsem. XI.
Ascendit naas ammonites et pu-
gnare cepit adūsū iabes galaad: dixe-
runtq; oēs viri iabes ad naas. Ini-
bero nos federatos: & seruiem⁹ tibi. Et
rūdit ad eos naas ammonites. In hac
ferā vobiscū fedus: ut eruā oīm vr̄m
oculos dextros: ponamq; vos oppro-
briū in vniuerso isrl. Et dixerūt ad eū
seniores iabes. Cōcede nobis septē di-
es: ut mittamus nūcios ad vniuersos
terminos isrl: & si nō fuerit q̄ defend at
nos egrediemur ad te. Venerūt ergo
nūcij in gabaath saulis: & locuti sunt
ꝰba hec audiente ꝓplo. Et leuauit oīs
ꝓplus vocē suā & fleuit. Et ecce saul ve-
niebat sequēs boues de agro et ait. Quid
habet ꝓplus q̄ ploratꝰ Et narrauerūt
ei verba virorꝫ iabes. Et insiluit spūs
dñi in saul cū audisset hec ꝰba: & iratꝰ
est furor ei⁹ nimis. Et assumēs vtr̄ūq;
boue cōcidit in frusta: misitq; i oēs
terminos isrl p manū nūciorꝫ dicens.
Quicūq; nō exierit et secutꝰ fuerit saul
& samuel: sic fiet bobus ei⁹. Inuasit ergo
timor dñi ꝓplm: & egressi sūt quasi vir
unus: & recensuit eos i bezech. Fuerūt
q̄ filiorꝫ isrl trecenta milia: virorꝫ aut̄
iude triginta milia. Et dixerūt nūciis

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0276
powered by DWork • Heidelberg University Library

qui venerāt. Sic dicetis viris qui lūt
ī iabes galaad. Cras erit vobis salus:
cū incaluerit sol. Venerūt ergo nūcij
nūciauerūt viris iabes. Qui letati sūt
et dixerūt. Mane egrediem⁹ ad vos ⁊ fa-
cietis nobis omne qđ placuit vobis.
Et factū ē cū dies crastin⁹ venisset. ostitu-
uit saul pplm ī tres partes. Et ingress⁹
est media castra in vigilia matutina.
⁊ percussit amō usq; dū incalesceret dies.
Reliqui autē dispsi sūt: ita ut nō relin-
querent ī eis duo pariter. Et ait pplus
ad samuelē. Quis est iste ꝙ dixit saul
nō regnabit sup nos? Date viros et
interficiem⁹ eos. Et ait saul. Nō occi-
detur quisquā in die hac. quia hodie
fecit dñs salutem in isrl. Dixit autē sa-
muel ad pplm. Venite et eam⁹ in gal-
gala ⁊ innouem⁹ ibi regnū. Et pgrexit
oīs pplus ī galgala. et fecerūt ibi regē
saul. coram domino in galgala. Et
immolauerūt ibi victimas pacificas
coram domino. Et letatus est ibi saul
et cuncti viri israhel nimis. xii

Dixit autē samuel ad vniūsū isrl.
Ecce audiui vocem vrām in ūcta
oīa ꝙ locuti estis ad me. et cōstitui sup
vos regē. Et nūc rex gradit ante vos.
Ego autē senui ⁊ incanui. Porro filij
mei vobiscū sūt. Itaq; cōuersat⁹ coram
vobis ab adolescētia mea usq; ad hāc
diē: ecce pāsto sū. Loqmini de me coram
dño ⁊ coram xpisto ei⁹: utr; bouē cuiusq;
sulcī aut asinū. si quēquā calūniat⁹
sū. si oppressi aliquē. si de manu cuiusq;
munꝰ accepi. et cōtemnā illud hodie
restituāq; vobis. Et dixerūt. Nō es ca-
lumniatus nos. neq; oppressisti. neq;
tulisti de manu alicui⁹ quippiā. Dixit
q; ad eos. Testis est dñs aduersum vos
et testis xpistus ei⁹ in die hac. quia nō
inuenerūtis in manu mea quippiam.
Et dixerunt. Testis. Et ait samuel ad
pplm. Dñs qui fecit moysen et aaron.
⁊ eduxit pres nros de terra egipti adest.
Nūc ergo state ut iudicio contendā ad-
uersū vos coram dño. de omnibs mise-
ricordijs dñi. quas fecit vobiscū et cū
pribs vris. quo modo iacob ingress⁹ ē
ī egiptū. ⁊ clamauerūt patres vestri ad
dñm. ⁊ misit dñs moysen ⁊ aaron. ⁊
eduxit pres vros de egipto. et collocā-
uit eos in loco hc. Qui obliti sūt dñi
dei sui. ⁊ tradidit eos in manu sysare
magistri milicie asor et in manu phi-
listinoꝝ. et ī manu regis moab. et pu-
gnauerunt aduersū eos. Postea aūt
clamauerūt ad dñm. ⁊ dixerūt. Pecca-
uim⁹. qā dereliq̄m⁹ dñm. ⁊ seruiuim⁹
baalim ⁊ astaroth. Nūc ergo erue nos
de manu inimicoꝝ nroꝝ. et seruiemus
tibi. Et misit dñs ierobaal ⁊ badan. ⁊
sampson. et barach. ⁊ yepte. ⁊ samuel.
et eruit vos de manu inimicoꝝ vroꝝ
per circuitū. et habitastis confidenter.
Videres autē ꝙ naas rex filioꝝ amō
venisset aduersum vos. dixistis mihi
nequaq̄. sed rex imperabit nobis. cū
dñs de⁹ vester regnaret ī vobis. Nūc er-
go pāto ē rex vr. quē elegistis ⁊ petistis.
Ecce dedit vobis dñs regē. Si timueri-
tis dñm ⁊ seruieritis ei ⁊ audieritis vocē
ei⁹. et nō exasperaueritis os dñi. eritis
et vos et rex q̄ imperat vobis sequētes
dñm deū nrm. Si autē nō audieritis
vocē dñi. sed exasperaueritis sermones
ei⁹. erit man⁹ dñi sup vos et sup pres
vros. Sed et nunc state. et videte rem
istā grandē. quā facturus est dominꝰ
in cōspectu vro. Nūquid nō messis tri-
tici est hodie? Invocabo dñm ⁊ dabit
voces et pluuias. ⁊ scietis ⁊ videbitis
quia grande fecerit vobis malū in
conspectu dñi. petentes sup vos regem.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0277
powered by DWork • Heidelberg University Library

Et clamauit samuel ad dñm·et dedit
dñs voces et pluuias in illa die. Et ti-
muit oīs ppls nimis dominū · et
samuelē. Et dixit uniuersus ppls ad
samuelē. Ora pro tuis tuis ad dñm
deū tuū·ut nō moriam̄. Addidimus
enī uniuersis peccatis nr̄is malum·ut
peteremꝰ nobis regē. Dixit autē samu-
el ad ppm. Nolite timere. Vos feciſtiſ
uniuersū malū hoc. Verūtamen nolite
recedere a tergo dñi·sed seruite dño in
omni corde vr̄o·z nolite declinare post
vana que nō p̄dērūt vobis·neqz eruēt
vos·qa vana sūt·z nō derelinquet dñs
ppm suum·ꝓter nomē suū magnū·
qa iurauit dñs facere vos sibi ppm.
Absit autē a me hoc peccatū in dño·
ut cessem orare p vobis·z docebo vos
viā bonā et rectā. Igit timete dñm·et
seruite ei in veritate·z ex toto corde vr̄o.
Vidistis enī magnifica que in vobis
gesserit dñs. Quod si pseuerauerit̄is ī
malicia·z vos·z rex vr̄ pariter peribitis.

Filius unius anni erat Saul cū regnare cepisset · duobꝰ
autē ānis regnauit sup isrl. Et elegit
sibi saul tria milia de isrl. Et erant cū
saul duo milia ī machmas et ī mōte
bethel·mille autem cū ionatha in ga-
baa beniamin. Porro ceteꝝ ppm remi-
sit unūqēqz in tabernacula sua. Et p-
cussit ionathas stationē philistinorꝝ
que erat in gabaa. Quod cū audisset
philisthim · saul cecinit buccina ī oī
terra dicens. Audiant hebrei. Et uni-
uersus isrl audiuit huiusmodi famā·
percussit saul stationē philistinorꝝ. Et
recepit se isrl aduersus philisthim. Cla-
mauit ergo ppls post saul ī galgala·
et philisthim congregati sūt ad p̄liandū
contra isrl·trigintā milia curruū·z sex
milia equitum·et reliquū uulgꝰ sicut
arena q est in litore maris plurima.
Et ascendentes castrametati sūt ī mach-
mas·ad orientem bethauen. Quod cū
uidissent uiri isrl se in arcto positos·af-
flictus enī erat ppls · et absconderūt se ī
speluncis·z in abditis·in petris quoqz
et in antris et in cisternis. Hebrei autē
trāsierūt iordanē·ī terrā gad·z galaad.
Cūqz adhuc esset saul ī galgala·uni-
uersus ppls pauerus ē qui sequebat
eū. Et expectauit iuxta placitū samue-
lis septē diebus·et non uenit samuel
in galgala. Dilapsusqz ē ppls ab eo.
Ait ergo saul. Afferte mihi holocau-
stum·z pacifica. Et obtulit holocaustū.
Cūqz cōpleret offerens holocaustum·
ecce samuel ueniebat. Et egressus ē saul
obuiā ei·ut salutaret eū. Occurrit̄qz est
ad eū samuel. Quid fecisti? Respōdit
saul. Quia uidi q ppls dilaberet̄ a
me·et tu non uenisti iuxta placitos
dies·porro philisthim congregati fue-
rant in machmas·dixi. Nūc descendēt
philisthim ad me in galgala·z faciē
dñi nō placaui. Necessitate cōpulsus·
obtuli holocaustum dño. Dixitqz sa-
muel ad saul. Stulte egisti·nec custo-
disti mādata dñi dei tui que p̄cepit tibi.
Quod si nō fecisses·iā nunc parasset
dñs regnū tuū sup isrl·in sempiternū.
Sed nequaq regnū tuū ultra assurget.
Quesiuit dñs sibi uirū iuxta cor suū·et
p̄cepit ei dñs ut esset dux sup ppm su-
um·eo q nō seruaueris q p̄cepit dñs.
Surrexit autem samuel·et ascendit de
galgalis·in gabaa beniamin. Et reli-
qui ppli ascenderunt post saul obuiā
pplo·qui expugnabāt eos·uenientes
de galgala in gabaa in colle beniamin.
Et recensuit saul ppm q inuenti fuerāt
cū eo quasi sexcentos uiros·et saul et
ionathas filius eius·populusqz qui

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0278
powered by DWork • Heidelberg University Library

inuentus fuerat cū eis · erat in gabaa beniamin. Porro philistiim ꝺescenꝺerāt in machmas. Et egressi sūt ad pliandum de castris philistinoꝝ tres cunei. Vnus cuneus pergebat contra viam ephraim · ad terrā saul. Porro alius ingrediebatur p viā bethoron. Tertius autē verterat se ad iter termini in terra sabaa · imminētis vallis seboim ꝺesertū. Porro faber ferrarius nō inueniebat in omni terra israel. Cauerāt enī philistiim · ne forte facerēt hebrei gladium aut lanceā. Descendebat ergo oīs israhel ad philistiim · ut acueret unusquisq; vomerem suū z ligonem z securim et tridentē et sarculū. Retuse itaq; erāt acies vomerū z ligonū z tridentū z securiū · usq; ad stimulū corrigendū. Cumq; venisset dies prelij · non est inuentus ensis et lancea in manu totius populi qui erat cum saul et ionatha filij eius · excepto saul et ionatha filio eius. Egressa ē autem statio philistiim ut transcenderet in machmas.

XIIII

Et accidit in ꝺiē quaꝺam ꝺie · ut diceret ionathas filius saul ad adolescentē armigerū suū. Veni et trāseamus ad stationem philistinoꝝ · q̄ est trans locū illū. Patri aūt suo hoc ipm non indicauit. Porro saul morabatur in extrema parte gabaa · sub malagnato q̄ erat in agro gabaa. Et erat pplus cū eo q̄si sexcentoꝝ virorū. Et achias filius achitob fratris ychabod filij phinees · qui ortus fuerat ex heli sacerdote dñi in silo · portabat ephot. Sed et pplus ignorabat quo isset ionathas. Erāt aūt inter ascensus · per quos nitebat ionathas trāsire ad stationes philistinorū · eminentes petre ex utraq; parte · et q̄si in modū dentiū · scopuli hinc inde prerupti. Nomen uni bosez · et nomē alterī sene. Vnus scopulus p̄minens ad aquilonem ex aduerso machmas · et alter ad meridiē contra gabaa. Dixit aūt ionathas ad adolescentem armigerū suū. Veni transeamus ad stationem incircumcisoꝝ hanc · si forte faciat dñs p nobis · q̄a non est dño difficile saluare uel in multis uel in paucis. Dixit q; ei armiger suus. Fac omnia q̄ placent animo tuo. Perge quo cupis · et ero tecū ubicūq; volueris. Et ait ionathas. Ecce nos transimus ad viros istos. Cūq; apparuerim⁹ eis · si taliter locuti fuerit ad nos · manete donec veniam⁹ ad vos · stemus in loco nr̄o · nec ascendam⁹ ad eos. Si autem dixerint ascendite ad nos · ascendam⁹ ad eos · quia tradidit eos dñs in manibz nr̄is. Hoc erit nobis signū. Apparuit igit̄ utrisq; stationi philistinoꝝ. Dixerūtq; philistiim. Ecce hebrei egrediunt̄ de cauernis · in quibz absconditi fuerāt. Et locuti sunt viri de statione ad ionathan et ad armigerū eius · dixeruntq;. Ascendite ad nos · z ostendem⁹ vobis rem. Et ait ionathas ad armigerū suū. Ascenda mus. Sequere me. Tradidit enī dñs eos in manus israel. Ascendit autem ionathas · manibz et pedibz reptās · et armiger ei⁹ post eū. Itaq; cū vidissent facie ionathe · alij cadebant ante ionathan · alios armiger eius interficiebat · sequēs eum. Et facta ē plaga prima · quā prostrauit ionathas z armiger eius · q̄si viginti virorū · in media parte iugeris · quā par boū in die arare consueuit. Et factū est miraculū in castris et p agros. Sed z oīs pplus stationis eoꝝ qui ierāt ad prędandū obstupuit · et conturbata sunt castra. Et accidit q̄si miraculū a deo. Et respexerūt speculatores saul qui erāt in gabaa beniamin.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0279
powered by DWork • Heidelberg University Library

Et ecce multitudo prostrata · & huc illucq; diffugiēs. Et ait saul pplo qui erat cū eo. Requirite et uidete: quis abierit ex nobis. Cunq; requisissent · repertū est nō adesse ionathan · et armigerū eius. Et ait saul ad achiā. Applica archā dñi. Erat enī ibi archa dñi in die illa: cū filijs isrl'. Cūq; loqueret saul ad sacerdotē: tumultus magn9 ergo9 erat in castris philistinoꝝ. Crescebatq; paulatim: et clarius resonabat. Et ait saul ad sacerdotem. Contrahe manū tuā. Conclamauit ergo saul et oīs pplus qui erat cū eo: & uenerunt usq; ad locū certaminis. Et ecce ūsus fuerat gladi9 unusquisq; ad pximū suum: & cedes magna nimis. Hebr et hebrei q̄ fuerāt cum philistijm heri et nudiustertius: ascenderātq; cum eis in castris: reūsi sūt ut essent cū isrl' · & hijs q̄ erāt cū saul et ionatha. Omnes quoq; israhelite qui se absconderāt in mōte ephraim: audientes q9 fugissent philistei: sociauerūt se cū suis in pl̄io. Et erāt cū saul quasi decem milia uirorū · & saluauit dñs deus isrl' in die illa. Pugna autē pertransiit usq; ad bethauen. Et uiri isrl' fatigati sūt nimis in die illa. Adiurauit autē saul pplm dicens. Maledict9 uir qui comederit panē usq; ad uesperā: donec ultiscar de inimicis meis. Et nō māducauit uniuersus pplus panem. Omnisq; terre uulg9 uenit in saltū: in quo erat mel super faciē agri. Ingressus ē itaq; pplus saltum et apparuit fluēs mel: nullusq; applicuit manū ad os suū. Timebat enī pplus iuramentum. Porro ionathas nō audierat: cū adiuraret pater ei9 pplm. Extendit q; summitatem uirge quā habebat in manu: & intinxit in fauum mellis. Et conuertit manū suam ad os suū: et illuminati sūt oculi eius. Rūdensq; unus de pplo: ait. Iureiurando constrinxit pater tu9 pplm: dicens. Maledict9 uir qui comederit panē hodie. Defecerat aūt pplus. Dixitq; ionathas. Turbauit pater me9 terrā. Videtis ipsi quia illuminati sūt oculi mei: eo q9 gustauerim paululum de melle isto: quātomagis si comedisset pplus de p̄da inimicorū suoꝝ quā repperit? Nōne maior plaga facta fuisset ī philistijm? Percusserūt ergo ī die illa philisteos · a machmis usq; in hyalon. Defatigat9 ē autē pplus nimis: et ūsus ad p̄dā · tulit oues et boues · & uitulos · & mactauerūt in terra. Comedit q; pplus cū sanguine. Nūciauerūt autē saulī dicentes: q9 pplus peccasset dño · comedens cū sanguine. Qui ait. Preuaricati estis. Uoluite ad me iā nūc saxū grande. Et dixit saul. Dispergamini in uulgus · et dicite eis ut adducat ad me unusquisq; bouem suū et arietem: et occidite super istud · & uescimini: & nō peccabitis dño · comedētes cū sanguine. Adduxit itaq; omnis pplus unusquisq; bouem ī manu sua usq; ad noctem: et occiderūt ibi. Edifi-cauit autem saul altare dño. Tunc q; primum cepit edificare altare dño. Et dixit saul. Irruamus super philisteos nocte · & vastem9 eos usq; dū illucescat mane · nec relinqm9 ex eis uirū. Dixit q; pplus. Omne q̄d bonū tibi uidetur ī oculis tuis fac. Et ait sacerdos. Accedam9 huc ad deū. Et consulunt saul dñm dicens. Nū persequar philistijm si trades eos in manu israhel? Et nō rūdit ei ī die illa. Dixitq; saul. Applicate huc uniuersos angulos pplī: et scrutare & uidete q̄ quē acciderit hoc peccm hodie. Uiuit dñs saluator isrl': quia si q̄ ionathan filiū meū factū ē · absq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0280
powered by DWork · Heidelberg University Library

retractatione moriet̃. Ad quod nullꝰ cõtradixit ei de omni ꝓlo. Et ait ad uniũlũ isrl. Separamini uos ĩ partẽ unã: et ego cũ ionatha filio meo ero ĩ parte altera. Rũdit̃q; ꝓlus ad saul. Nõ bonũ tibi uidet̃ ĩ oculis tuis fac. Et dixit ad dñm deũ isrl. Dñe deꝰ israhel da ĩdiciũ: qđ est qꝛ nõ rũderis seruo tuo hodie? Si ĩ me aut ĩ ionatha filio meo ẽ iniquitas hec da ostensionem. Aut si hec iniquitas est ĩ ꝓlo tuo da sanctitatem. Et deꝓhensus est ionathas et saul: ꝓlus aũt exiuit. Et ait saul. Mittite sortẽ inter me: et inter ionathan filiũ meum. Et captus est ionathas. Dixit autem saul ad ionathan. Indica michi qđ feceris. Et ĩdicauit ei ionathas et ait. Gustans gustaui in sũmitate uirge que erat ĩ manu mea: paululũ melliſ. Et ecce ego morior. Et ait saul. Hec faciat michi deus et hec addat: quia morte moreris ionatha. Dixitq; ꝓlus ad saul. Ergo ne ionathas morietur: qui fecit salutem hanc magnã ĩ israhel. Hoc nephas est. Uiuit dñs. si ceciderit capillus de capite eius in terrã: qꝛa cũ deo operatus ẽ hodie. Liberauit ergo ꝓlus ionathan: ut non moreret̃. Recessitq; saul: nec ꝓsecutꝰ ẽ philistiim. Porro philistiim abierũt ĩ loca sua. Et saul ꝛmato regno sup israhel: pugnabat p circuitũ aduſlũ omnes inimicos eiꝰ: contra moab et filios amon. et edom. et reges soba et philistheos: et quocũq; se uerterat. superabat. Cõgregatoq; exercitu ꝓcussit amalech: et eruit israhel de manu uastatorũ eiꝰ. Fuerũt aũt filij saul: ionathas. et iesui. et melchisua. et noĩa duaꝝ filiaꝝ eiꝰ: nomẽ ꝑmogenite merob. et nomen minoris michol: et nomen uxoris saul achinoem: filia achimaas. Et nomẽ ꝓncipis militie eiꝰ abner filiꝰ ner. patruelis saul. Porro cis fuit pater saul: et ner pater abner filius abiel. Erat autem bellũ potens aduersũ philistheos: omnibꝫ diebꝫ saul. Nã quẽcũq; uiderat saul uirũ fortem et aptũ ad ꝓliũ: sociabat eũ sibi. xv

Et dixit samuel ad saul. Me misit dñs: ut ungerem te ĩ regem sup ꝓlm eiꝰ israhel. Nũc ergo audi uocem dñi. Hec dicit dñs exercituũ. Recensui qcũq; fecit amalech israheli. Quomodo restitit ei ĩ uia cũ ascenderet de egipto. Nũc ergo uade et ꝓcute amalech: et demolire uniũla eiꝰ. Nõ parcas ei. et nõ ꝺcupiscas ex rebꝫ ipiꝰ aliquid. sed interfice a uiro usq; ad mulierẽ. et paruulum atq; lactentem: bouẽ et ouem camelum et asinũ. Precepit itaq; saul ꝓlo. et recensuit eos quasi agnos. ducenta milia ꝑditũ: et decẽ milia uiroꝝ iuda. Cũq; uenisset saul usq; ad ciuitatem amalech: tetendit insidias in torrente. Dixitq; saul cyneo. Abite. recedite. atq; discedite ab amalech. ne forte inuoluã te cũ eo. Tu enĩ fecisti misericordiã cũ oĩbꝫ filiꝫ israhel: cũ ascenderẽt de egipto. Et recessit cyneus de medio amalech. Percussitq; saul amalech ab eiula. donec ueniat ad sur. qđ est e regione egipti. Et apprehendit agag regem amalech uiuũ. Omne autem uulgus interfecit in ore gladij. Et pepercit saul et ꝓlus agag. et optimis gregibꝫ ouiũ et armentoꝝ. et uestibꝫ. et arietibꝫ. et uniuersis que pulcra erãt. nec uoluerũt dissipare ea. Quicqđ ergo uile fuerit et reprobũ: hoc demoliti sũt. Factum est aũt uerbũ dñi ad samuel. dicẽs. Penitet me qꝛ cõstituerim saul regẽ: quia dereliquit me. et uerba mea opere nõ impleuit. Contristatusq; est

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0281
powered by DWork • Heidelberg University Library

samuel:et clamauit ad dominū tota
nocte. Cūq; denocte surrexisset samuel
ut iret ad saul mane:nūciatū ē samu-
eli eo q; uenisset saul in carmelū·et erē-
xisset sibi fornicē triūphalē·z reuersus
trāsisset·discrēdisseq; in galgala. Veit
ergo samuel ad saul:et saul offerebat
holocaustū dño·de inicijs predaz que
attulerat ex amalech. Et cū uenisset sa-
muel ad saul:dixit ei saul. Bñdictus
tu domino. Impleui uerbum domini.
Dixitq; samuel. Et q̄ est hec uox gregū
que resonat i auribz meis·z armentoz
quā ego audio? Et ait saul. De amа-
lech adduxerūt ea. Pepercit enī ppls
melioribz ouibz et armentis·ut imo-
larent dño deo tuo: reliqua uero occi-
dimus. Ait aut samuel ad saul. Si-
ne me et indicabo tibi que locutus sit
dñs ad me nocte. Dixitq; ei. Loquere.
Et ait samuel. Nōne cū paruul⁹ esses
in oculis tuis·caput in tribubz israhel
factus es? Unxitq; te dñs in regē sup
isrl:et misit te dñs in uiā et ait. Vade
et interfice peccatores amalech:z pugna-
bis contra eos usq; ad interniōnem
eoz. Quare ergo nō audisti uocē dñi·
sed uersus ad p̄da es·z fecisti malū
in oculis dñi. Et ait saul ad samuelē.
Immo audiui uocem dñi·z ābulaui
in uia p quā misit me dñs·z adduxi
agag regē amalech·et amalech interfe-
ci. Tulit autem de p̄da ppls oues z
boues·p̄micias eoz que cesa sunt: ut
immolet dño deo suo i galgalis. Et
ait samuel. Numquid uult dominus
holocausta aut uictimas·et nō potius
ut obediat uocī dñi? Melior est enim
obedientia q̄z uictime·et auscultare ma-
gis q̄z offerre adipē arietū: q̄m quasi
peccatum ariolādi ē repugnare·z qua-
si scelus ydolatrie·nolle acq̄escere. Pro
eo ergo q; abiecisti sermonē dñi:abiecit
te dominꝰ ne sis rex. Dixitq; saul ad
samuelē. Peccaui·quia p̄uaricatꝰ sū
sermonē dñi·et uerba tua:timēs ppl'm
et obediens uocī eoz. Sed nūc porta
ḡso peccatū meū:z reuertere mecū ut ad-
orem dominū. Et ait samuel ad saul.
Nō reuertar tecū·quia piecisti sermonē
dñi:z piecit te dñs·ne sis rex super isrl.
Et cōuersus est samuel ut abiret. Ille
autem ap̄hendit lūmitatē pallij eius:
que z scissa est. Et ait ad eum samuel.
Scidit dñs regnum isrl a te hodie:z
tradidit illud proximo tuo meliori te.
Porro triūphatoz in isrl non parcet:
et penitudine non flectet. Neq; enī ho-
mo est·ut agat penitentiā. Ait ille ait.
Peccaui. Sed nūc honora me coram
senioribz ppli mei·z coram isrl:z reuer-
tere mecū ut adorē dñm deū tuum. Re-
uersus ergo samuel: secutꝰ est saulem.
Et adorauit saul dñm. Dixitq; samu-
el. Adducite ad me agag regem ama-
lech. Et oblatus est ei agag pinguissi-
mus tremens. Et dixit agag. Sicine
separat amara mors? Et ait samuel.
Sicut fecit absq; liberis mulieres gladi-
us tuus: sic absq; liberis erit inter mu-
lieres mater tua. Et in frusta concidit
eū samuel·corā domino in galgalis.
Abiit aut samuel in ramatha: saul
uero ascendit in domū suā in gabaa.
Et non uidit samuel ultra saul·usq;
ad diem mortis sue. Verūtamen luge-
bat samuel saul:q̄m dñm penitebat q;
cōstituisset regem saul super isrl. XVI

Dixitq; dominus ad samuelem.
Usquequo tu luges saul·cum
ego piecerim eū ne regnet sup isrl. Im-
ple cornu tuū oleo: et ueni ut mittā te
ad ysai bethleemitē. Prouidi enim in
filijs eius michi regem. Et ait samuel.

quō vadā? Audiet eū saul: et interficiet me. Et ait dñs. Vitulum de armento tolles ī manu tua: ⁊ dices. Ad immolandū domino veni. Et vocabis ysai ad victimā. Et ego ostendā tibi ꝙd facias: ⁊ unges quemcūq; mōstraverō tibi. Fecit ergo samuel sicut locutus est ei dñs. Veniteq; ī bethleem. Et āmirati sunt seniores civitatis: occurrentes ei. Dixerūtq;. Pacificus ne ē ingressus tuus? Et ait. Pacifice. Ad immolandū dño veni. Sanctificamini: et venite mecū ut immolē. Sanctificatus ergo ysai ⁊ filios ei⁹ ⁊ vocavit eos ad sacrificiū. Cūq; ingressi essēt: vidit eliab et ait. Nū corā dño est xp̄s ei⁹? Dixit dñs ad samuelē. Ne respicias vultū eius · neq; altitudinem stature eius · quū abiecī eū: nec iuxta intuitū hoīs ego iudico. Homo enī videt ea ꝙ parent: dñs autē intuet cor. Et vocavit ysai aminadab: ⁊ adduxit eū corā samuel. Qui dixit. Nec hūc elegit dominus. Adduxit autē ysai sāma: de quo ait. Etiā hūc nō elegit dñs. Adduxit itaq; ysai septē filios suos corā samuel. Et ait samuel ad ysai. Nō elegit dominus ex istis. Dixitq; samuel ad ysai. Numquid iam opleti sūt filij? Qui respōdit. Adhuc reliquus ē parvulus: et pascit oues. Et ait samuel ad ysai. Mitte: et adduc eū. Nec enim discūbemus: priusq; hūc ille veniat. Misit ergo et adduxit eū. Erat autem ruf⁹ et pulcer aspectu: decoraq; facie. Et ait dñs. Surge ⁊ unge eū. Ipse est enī. Tulit ergo samuel cornu olei: et unxit eum in medio fratrū eius. Et directus ē spūs dñi a die illa ī david: ⁊ deinceps. Surgensq; samuel abiit in ramatha. Spūs autē dñi recessit a saul: ⁊ exagitabat eū spūs nequā a dño. Dixerūtq; servi saul ad eū. Ecce spūs dñi malus exagitat te. Jubeat dñs noster rex: ⁊ servi tui ꝙ corā te sūt · querēt hoīem scientem psallere cithara: ut quādo arripuerit te spūs dñi mal⁹ psallat manu sua · et levius feras. Et ait saul ad servos suos. Providete ergo michi aliquem bene psallentē: ⁊ adducite eum ad me. Et rūdens un⁹ de pueris ⁊ ait. Ecce vidi filium ysai bethleemitem · scientem psallere · et fortissimū robore · ⁊ virum bellicosū · et prudentē in verbis · et pulcrum virum · et dñs est cum eo. Misit ergo saul nūcios ad ysai: dicēs. Mitte ad me david filiū tuum · qui est in pascuis. Tulit itaq; ysai asinū plenū panibus · ⁊ lagenā vini · ⁊ hedū de capris unū: et misit per manū david filij sui · sauli. Et venit david ad saul: et stetit coram eo. At ille dilexit eum nimis: ⁊ factus est eius armiger. Misitq; saul ad ysai dicēs. Stet david in conspectu meo. Invenit enī grām ī oculis meis. Igitur quādocūq; spūs dñi malus arripiebat saul · david tollebat citharā et percutiebat manu sua: et refocillabat saul · ⁊ levius habebat. Recedebat enī ab eo spiritus malus. xvii

Congregantes autem philistiim agmina sua ī preliū · cōvenerūt in socoth ⁊ azeca · ī finibus domīm. Porro saul et viri isrl cōgregati · venerunt in valle therebinti: et direxerūt aciem ad pugnandū cōtra philistiim. Et philistiim stabāt sup montē ex parte hac · ⁊ isrl stabat super montē ex altera parte · vallisq; erat inter eos. Et egressus ē vir spurius de castris philistinorū · nōe goliath de geth · altitudīs ex cubitos et palmo: et callis erea super caput ei⁹ · et lorica hamata induebatur. Porro

pondus loricæ ei⁹ quinq; milia siclorū
eris erat: et ocreas æreas habebat in cru-
ribus: ⁊ clipeū æreus tegebat humeros
eius. Hastile autē hastæ ei⁹: erat quasi
liciatorii texentis. Ipsum aūt ferrum
hastæ eius sexcentos siclos habebat ferri.
Et armiger ei⁹ antecedebat eū. Stansq;
clamabat aduersum phalangas isrl̄:
et dicebat eis. Quare uenistis parati
ad pliū? Nūqd ego nō sū philisteus:
⁊ uos serui saul? Eligite ex uobis uirū:
et descendat ad singulare certamē. Si
quiuerit pugnare mecum et pcusserit
me: erimus uobis serui. Si autem ego
pualuero ⁊ pcussero eū: uos serui erit̄is
et seruietis nobis. Et ait philisteus.
Ego exprobraui agminibus isrl̄ hodie.
Date mihi uirum: ⁊ ineat mecū sin-
gulare certamen. Audiēs autē saul et
oēs isrl̄itæ sermones philistei huiusce-
modi: stupebant ⁊ metuebant nimis.
Dauid autē erat filius uiri ephrathei de
quo supra dictū est: de bethleem iuda
cui nomē erat ysai: qui habebat octo
filios: et erat uir in diebus saul: senex et
grandeuus inter uiros. Abierūt autē
tres filii ei⁹ maiores: post saul in pliū.
Et nomina triū filiorū eius qui processerūt
ad bellū: heliab primogenitus: ⁊ secūs
aminadab: tertius ei⁹ sama. Dauid au-
tem erat minim⁹. Tribus ergo maioribus
secutis saulem: abiit dauid ⁊ reuersus
est a saul: ut pasceret gregē patris sui in
bethleem. Procedebat uero philisteus
mane et uespere: et stabat quadraginta
diebus. Dixit autē ysai ad dauid filiū
suū. Accipe fratribus tuis ephi polente
et decem panes istos: et curre in castra
ad fratres tuos: et decē formellas casei
has deferes ad tribunū. Et fratres tuos
uisitabis si recte agāt: et cū quibus ordi-
nati sūt disce. Saul autē ⁊ illi ⁊ oēs
filij isrl̄ in ualle therebinti pugnabāt
aduersum philisthīm. Surrexit itaq;
dauid mane et cōmēdauit gregē custo-
diri: et onustus abiit sicut preceperat ei
ysai. Et uenit ad locum magala ⁊ ad
exercitū: qui egressus ad pugnam uo-
ciferatus erat in certamine. Direxerat
enī aciē isrl̄: sed et philisthīm ex aduso
fuerāt ꝑparati. Derelinquēs ergo dauid
uasa q̄ attulerat sub manu custodis
ad sarcinas: cucurrit ad locū certami-
nis: ⁊ interrogabat si oīa recte agerent̄
erga fratres suos. Cumq; adhuc ille
loqueret̄ eis: apparuit uir ille spurius
ascendēs goliath nōīe philisteus de
geth de castris philisthīoꝝ. Et loquen-
te eo hec eadem uerba: audiuit dauid.
Omnes aūt israhelite cū uidissēt uirū
fugerūt a facie eius: timentes eū ualde.
Et dixit unusquisq; ad de israhel. Nū
uidistis uirum hūc q̄ ascendit? Ad ex-
probrādū enī israhel ascendit. Virū er-
go q̄ pcusserit eum: ditabit rex diuitijs
magnis: et filiā suā dabit ei: ⁊ domū
pris eius faciet ablq; tributo ī israhel.
Et ait dauid ad uiros qui stabāt secū
dicēs. Quid dabit uiro qui pcusserit
philisteū hūc? Et tulerit opprobriū de
israhel? Quis ē enī hic philist⁹ incir-
cūcisus: q̄ exprobraut aciē dei uiuen-
tis? Referebat autem ei ꝑplus eundem
sermonē dicēs. Ista dabunt̄ uiro: qui
pcusserit eū. Quod cū audisset heliab
frater eius maior loquente eorū aliis:
iratus est contra dauid et ait. Quare
uenisti: et quare dereliquisti pauculas
oues illas in deserto? Ego noui sup-
biā tuā ⁊ nequitiā cordis tui: quia ut
uideres pliū descendisti: et dixit dauid.
Quid feci? Nūquid nō uerbū est? Et
declinauit paululum ab eo ad alium.
Dixitq; eundem sermonē. Et rēdit ei

ppīus verbū sicut prius. Audita sunt autem verba que locutus est dauid: ⁊ annūciata in cōspectu saul. Ad quē cū fuisset adductus: locutus est ei. Nō cōcidat cor cuiusquā in eo. Ego seruus tuus vadā: et pugnabo adūsus philistheū. Et ait saul ad dauid. Nō vales resistere philistheo isti. Nec pugnare adūsus eū quia puer es. Ipse autē vir bellator est ab adolescētia sua. Dixitq; dauid ad saul. Pascebat seruus tuus patris sui gregē ⁊ veniebat leo uel ursus: et tollebat arietem de medio gregis ⁊ psequebar eos et percutiebā: eruebāq; de ore eor. Et illi cōsurgebāt adūsum me: et apīhendebā mentū eor: et suffocabam interficiebāq; eos. Nā ⁊ leonē et ursum interfeci ego seruus tuus. Erit igit̄ et philistheus hic incircūcisus ñsi unus ex eis. Nūc vadam et auferam opprobriū pplī. Quoniā quis est iste philistheus incircūcisus: qui ausus est maledicere exercitui dei uiuētis? Et ait dauid. Dñs qui eripuit me de manu leonis ⁊ de manu ursi: ipe me liberabit de manu philistei huī. Dixit autem saul ad dauid. Vade ⁊ dñs tecū sit. Et induit saul dauid vestimētis suis: et imposuit galeā ereā sup caput eius: et vestiuit eū lorica. Accinxit ergo dauid gladio ei sup vestē suā: cepit ēptare si armatus posset incedere. Nō enim habebat cōsuetudinē. Dixitq; dauid ad saul. Nō possum sic incedere: quia non usū habeo: ⁊ deposuit ea. Et tulit baculū suū quē semp habebat ī manibus: ⁊ elegit sibi quīq; limpidissimos lapides de torrente: et misit eos in perā pastoralē quā habebat secū: et fundā manu tulit: et pcessit adūsū philistheū. Ibat autē philistheus incedens et appropinquans adūsum dauid: ⁊ armiger ei ante eū. Cūq; inspexisset eū philistheus et vidisset dauid: despexit eum. Erat autē adolescēs rufus: et pulcer aspectu. Et dixit philistheus ad dauid. Nūquid ego canis sū: qy tu venis ad me cū baculo? Et maledixit philistheus dauid in dīs suis. Dixitq; ad dauid. Veni ad me: et dabo carnes tuas volatilibz celi et bestijs terre. Dixit autē dauid ad philistheū. Tu venis ad me cū gladio ⁊ hasta: et clipeo: ego autē venio ad te ī nōe dñi exercituum dei agminū isrl: quibz exprobrasti hodie: et dabit te dominus in manu mea: ⁊ percutiam te: et auferā caput tuū a te. Et dabo cadavera castroz philisthim hodie volatilibz celi: ⁊ bestijs terre: ut sciat omnis terra quia est dñs deus in isrl: et noverit vniuersa ecclia hec: quia non in gladio nec in hasta saluat dñs. Ipsius enim est bellū: et tradet vos ī manus nras. Cū ergo surrexisset philistheus: et veniret et appropīquaret cōtra dauid: festinauit dauid et decurrit ad pugnā exadversū philistei. Et misit manū suā in perā: tulitq; unū lapidē et fundā iecit: et circūductū percussit eū in fronte: et infixus est lapis in fronte eius: et cecidit in faciem suā super terrā. Prevaluitq; dauid adūsum philistheū in funda et lapide: percussumq; philistheū interfecit. Cūq; gladium nō haberet in manu dauid: cucurrit et stetit sup philistheum: et tulit gladium eius et eduxit eum de vagina sua et interfecit eū: p̄ciditq; caput eius. Videntes autē philisthim qy mortuus esset fortissim eorū: fugerūt. Et cōsurgentes viri isrl: et iuda vociferati sunt: ⁊ persecuti sūt philistheos: usq; dū venirēt in vallem ⁊ usq; ad portas accharon. Ceciderūtq; vulnerati de philisthim in via saltim et usq; ad geth: et

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0285
powered by DWork • Heidelberg University Library

usq; ad arcaron. Et reuertentes filij
israel · postq; psecuti sunt philistheos.
Inualerũt castra eor. Assumẽs aut̃
dauid caput philistei: attulit illud in
ihrlm · arma vero ei⁹ posuit ī tabernac-
culo suo. Eo aut̃ tp̃e quo viderat saul
dauid egredient̃em contra philistheũ: ait
ad abner principem militie sue. De ꝙ
stirpe descẽdit hic adolescẽs? Dixitq;
abner. Viuit anima tua rex · si noui.
Et ait rex. Interroga tu cui⁹ filius sit
iste puer. Cumq; regressus esset dauid
percusso philistheo · tulit eum abner · et
introduxit corã saule caput philistei
hab̃ẽtẽ ī manu. Et ait ad eũ saul. De
ꝙ progenie es · o adolescẽs? Dixitq; da-
uid · filij⁹ tui tui ysai bethleemite ego sũ.

Et factũ est cũ complesset xviii
loqui ad saul · anima ionathe
conglutinata est aĩe dauid · et dilexit
eũ ionathas ĩsti animã suã. Tulitq;
eũ saul in die illa · et nõ concessit ei ut
reuerteret̃ in domũ p̃ris sui. Inierunt
aut̃ dauid & ionathas fedus. Diligeb-
at enĩ eũ ĩsti animã suã. Spã expolia-
uit se ionathas tunicã ꝙ erat indutus
et dedit eã dauid: et reliqua vestimẽta
sua · usq; ad gladiũ & arcũ suũ · et usq;
ad balteũ. Egrediebat aut̃ ꝙ dauid ad dia
quecũq; mitteret eũ saul: et prudẽter se
agebat. Posuitq; eũ saul super viros
belli · & acceptus erat in oculis vniũsi
pli · maxime q; in conspectu famulor
saul. Porro cũ reuerteret̃ percusso phi-
listheo dauid: et ferret caput ei⁹ ī ihrlm
egressę sunt mlieres de vniũsis vrbibꝫ
israel · cantãtes · chorosq; ducẽtes ī occur-
sum saul regis · ī timpanis letitie et in
sistris · & pondebãt mlieres ludẽtes: atq;
dicẽtes. Percussit saul mille · et dauid
decẽ milia. Iratꝰ est aut̃ saul nimis
et displicuit in oculis eius iste sermo.

Dixitq;. Dederũt dauid decem milia:
et michi mille dederũt. Quid ei super-
est nisi solum regnũ? Sũ ergo rectis
oculis saul aspiciebat dauid · a die illa
et deinceps. Post diem aut̃ alteram
inuasit spũs⁹ dei mal⁹ saul: & vaticina-
bat ī medio domus sue. Dauid autem
psallebat manu sua: sicut p̃ singulos
dies. Tenebatq; saul lanceã & misit eã:
putãs ꝙ affigere posset dauid cũ pariete.
Et declinauit dauid a facie eius bis.
Et timuit saul dauid: eo ꝙ esset dñs
cũ eo · & a se recessisset. Amouit ergo eũ
saul a se: et fecit eũ tribunũ super mille
viros. Et egrediebat̃ · et intrabat in cõ-
spectu pli. In omnibꝫ quoq; vijs suis
dauid prudenter agebat: et dñs erat
cũ eo. Vidit itaq; saul ꝙ prudens esset
nimis: et cepit cauere eũ. Omnis aũt
isrl & iuda diligebat dauid. Ipse aũt
ingrediebatur et egrediebat̃ ante eos.
Dixitq; saul ad dauid. Ecce filia mea
maior merob · ipsam dabo tibi vxorẽ:
tantũmodo esto vir fortis · et preliare
bella dñi. Saul aut̃ reputabat dicẽs.
Sũ sit manus mea in eo: sed sit super
eum manus philistinor. Ait autem
dauid ad saul. Quis ego sum · aut ꝙ
est vita mea · aut cognatio p̃ris mei ī
isrl · ut ĩã gener regis. Factũ ẽ autem
temp⁹ cũ deberet dari merob filia saul
dauid: data est hadriel molathite vxor.
Dilexit aut̃ dauid michol filiã saul
alteram. Et nũciatũ ẽ saul · et placuit
ei. Dixitq; saul. Dabo eã illi · ut fiat ei
in scãdalũ: et sit sup eũ manꝰ philistin-
or. Dixitq; saul ad dauid. In duab-
bus rebus gener meus eris hodie. Et
mãdauit saul suis suis. Loquimini
ad dauid dam me: dicentes. Ecce plã-
ces regi: et omnes serui eius diligunt
te. Sũ ergo esto gener regis. Et locuti

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0286
powered by DWork • Heidelberg University Library

sunt ẽi saul ī auribꝰ dauid: omnia
verba hec. Et ait dauid. Nũ parꝝ videt̃
vobis: generum esse regis? Ego aut̃
ĩ pauper vir-et ignobilis. Et renũciaue-
runt serui saul dicẽtes. Iuxta hec̃modi
verba locutus est dauid. Dixit autem
saul. Sic loquimini ad dauid. Non
habet rex sponsalia necesse-nisi tantũ
centũ ꝓpucia philistinorũ: ut fiat vlto
de inimicis regis. Porro saul cogita-
bat dauid tradere in manus philisti-
norum. Cumq; renũciassent ꝑui eius
dauid-verba que dixerat saul: placuit
sermo in oculis dauid-ut fieret gener
regis. Et post paucos dies surgẽs da-
uid: abiit in accharon cum viris qui
sub eo erãt-et percussit ex philistijm du-
centos viros-et attulit eorũ ꝓpucia et
ãnumerauit ea regi: ut esset gener eius.
Dedit itaq; saul ei: michol filiã suam
uxorẽ. Et vidit saul-z intellexit quod
dñs esset cũ dauid. Michol aut̃ filia
saul diligebat eũ. Et saul magis repit
timere dauid. Factusq; ẽ saul inimicus
dauid: cunctis diebus. Et egressi sunt
principes philistinorũ. Et postquam
aũt egressionis eoꝝ-prudẽs se gerebat
dauid: quã oĩes viri saul-et celebre
factũ est nomen eius nimis. xvii

Locut⁹ ẽ aut̃ saul ad ionathan
filium suum-et ad oĩes seruos
suos: ut occidẽt dauid. Porro iona-
thas filius saul diligebat dauid valde.
Et indicauit ionathas dauid dicens.
Querit saul pater meus occidere te. Qua-
propt̃ obtua te quesso mane-z mane-
bis clã z absc̃deris. Ego aũt egrediẽs
stabo iuxta patrẽ meũ ī agro vbicũq;
fuerit-et ego loquar de te ad patrẽ meũ
et qcquid videro: nũciabo tibi. Locut⁹
est ergo ionathas de dauid bona: ad
saul patrem suum. Dixitq; ad eũ. Ne
peccet rex in seruũ suũ dauid-quia nõ
peccauit tibi: et opera eius bona sunt
tibi valde-et posuit animã suã in ma-
nu tua et percussit philistheũ: et fecit dñs
salutẽ magnã vniuerso isrli. Vidisti:
et letat⁹ es. Quare ergo peccas in san-
guine innocẽtio-interficiens dauid qui
ẽ absq; culpa? Quod cũ audisset saul-
placat⁹ voce ionathe iurauit. Vixit
dñs: quia nõ occidẽt. Vocauit itaq;
ionathas dauid: z indicauit ei oĩa
verba hec. Et introduxit ionathas dauid
ad saul: et fuit ante eũ-sicut fuerat heri
et nudiustercꝰ. Motũ ẽ aut̃ rursum
bellũ-et egressus dauid pugnauit ad-
uersum philistheũ: percussitq; eos pla-
ga magna-et fugerũt a facie eius. Et
factꝰ ẽ spiritꝰ dñi malꝰ ī saul. Sedebat
aut̃ in domo sua: et tenebat lanceam.
Porro dauid psallebat in manu sua.
Misitq; est saul ꝺ fugere dauid lancea
in pariete. Et declinauit dauid a facie
saul. Lancea aut̃ casso vulnere plaga
est in parietẽ-et dauid fugit: et saluat⁹
est nocte illa. Misit ergo saul satellites
suos nocte in domũ dauid: ut custo-
dirent eũ z interficerentur mane. Quod
cũ annũciassent dauid michol vxor
sua dicẽs-nisi saluaueris te nocte hac:
cras morieris-demisit eũ per fenestrã.
Porro ille abiit z aufugit-atq; salua-
tus est. Tulit autem michol statuam
et posuit eã sup lectũ-et pellem pilosam
capraꝝ posuit ad caput eius: et operuit
eam vestimẽto. Misit aut̃ saul appa-
ritores-qui raperent dauid: et respondit
est ꝙ egrotaret. Rursumq; misit saul
nũcios ut viderẽt dauid-dicẽs. Afferte
eũ ad me in lecto-ut occidã. Cumq;
venissent nũcij-inuentũ est simulacrũ
super lectũ-et pelles capraꝝ ad caput
eius. Dixitq; saul ad michol. Quare

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0287
powered by DWork • Heidelberg University Library

sic illusisti michi: et dimisisti inimicū meū ut fugeret? Et respondit michol ad saul. Quia ipe locutus est michi dices. Dimitte me: alioquī interficiā te. Dauid autē fugiēs saluat⁹ est. Et venit ad samuel in ramatha: et nūciauit ei oīa que fecerat sibi saul. Et abierunt ipse et samuel: et morati sunt in naioth. Nūciatum est autem saulī a dicētibz. Ecce dauid in naioth ī ramatha. Misit ergo saul lictores ut raperēt dauid. Qui cū vidisset cuneū pphārū vaticinātium: z samuel stantem super eos: factus est etiā spīritus dī in illis: et prophetare ceperūt etiā ipī. Quod cū nūciatū esset saulī: misit et alios nūcios. Prophetauerunt autem et illi. Et rursū misit saul tercios nuncios: qui et ipsi pphauerūt. Et iratus iracūdia saul abijt etiā ipe in ramatha: et venit usq; ad cisternā magnā q̄ est ī sochoth. Et interrogauit et dixit. In quo loco sūt samuel z dauid? Dictūq; ē ei. Ecce in naioth sunt in ramatha. Et abijt in naioth in ramatha. Et factus est etiam super eū spīritus dī: z ambulauit ingrediēs: et pphabat usq; dū veniret in naioth in ramatha. Et expoliauit etiā ipse se vestimētis suis et pphauit cū ceteris coram samuel: z cecidit nudus tota die illa et nocte. Unde et exiunt puerbiū. Saū z saul inter pphas?

Fugit autē dauid de naioth: que est in ramatha: venitq; locutus est coram ionatha. Quid feci? Que ē iniquitas mea: et quod peccatū meū in patrem tuū: quia querit animā meā? Qui dixit ei. Absit a te: non morieris. Faciet pater meus quicq̄ grāde uel paruū: nisi prius indicauerit michi. Quare ergo celauit a me pater meus sermonē istū? Non erit istud. Et iurauit rursū dauid. Et ille ait. Scit profecto pater tuus q̄ inuenī gratiā ī oculis tuis: et dicet. Nesciat hoc ionathas: ne forte tristet. Quinimmo viuit dīs et viuit anima tua: q̄a vno tantū ut ita dicā gradu ego morior; diuidimur. Et ait ionathas ad dauid. Quodcunq; dixerit michi anima tua: faciam tibi. Dixit autem dauid ad ionathan. Ecce kalēde sūt crastino: et ego ex more sedere soleo iuxta regē ad vescendū. Dimitte ergo me ut abscondar in agro: usq; ad vesperam diei tercie. Si respiciēs requisierit me pater tuus: rūdebis ei. Rogauit me dauid ut iret celeriter in bethleem ciuitatē suā: quia victime solēnes ibi sūt vniūsis tribulibz suis. Si dixerit bene: pax erit seruo tuo. Si autē fuerit iratus: scito quia cōpleta est malicia ei. Fac ergo misericordiam in seruū tuū: quia fedus dī me famulū tuū tecum inire fecisti. Si autē ē iniquitas aliqua in me: tu me interfice: et ad patrem tuū ne introduxeris me. Et ait ionathas. Absit hoc a me. Si enī sciero plene: ut si certe cognouero cōpletā esse patris mei malicia cōtra te: nō ānūciem tibi. Respondit; dauid ad ionathan. Quis renūciabit michi: si quid forte rūderit tibi pater tuus dure de me? Et ait ionathas ad dauid. Veni z egrediamur foras in agrū. Cūq; exissent ābo in agrū: ait ionathas ad dauid. Dne deus isrl si inuestigauero sententia patris mei crastino uel perendie z aliquo boni fuerit super dauid: z nō statī misero ad te et notū tibi fecero: hec faciat deus ionathe z hec augeat. Si autem ptulerauerit patris mei malicia aduersū te: reuelabo aurē tuā et dimittā te ut vadas ī pace: z sit dīs tecū sicut fuit cū patre meo. Et si

vixero·facies michi misericordiam dñi·
si vero mortuus fuero: nō auferes mi-
sericordiā tuam a domo mea usq; in
sempiternū. Aut si nō fecero·quando
eradicauerit dñs inimicos dauid unū-
quemq; de terra: auferat ionathan de
domo sua:et requirat dñs de manu
inimicoꝝ dauid. Pepigit ergo iona-
thas fedꝰ cū domo dauid. Et addidit
ionathas deierare dauid: eo qꝺ dilige-
ret illū. Sicut enim animā suam ita
diligebat eū. Dixitq; ad eū ionathas.
Cras kalēdæ sunt:et requireris. Requi-
retur enī sessio tua usq; perēdie. Descen-
des ergo festinus et venies in locū ubi
celādus es·in die quādo operari licet:
et sedebis iuxta lapidem·cui nomē est
ezel. Et ego tres sagittas mittā iuxta
eū:q iaciā quasi exercens me ad signū.
Mittā q; et puerum: dicēs ei. Vade et
affer michi sagittas. Si dixero puero·
ecce sagitte intra te sūt tolle eas: tu ve-
ni ad me quia pax tibi est et nichil est
mali:viuit dñs. Si autem sic locutus
fuero puero·ecce sagitte ultra te sūt: va-
de in pace quia dimisit te dominꝰ. De
verbo autē quod locutꝰ sum ego q
tu:sit dñs inter me et te usq; in sempi-
ternū. Absconditus est ergo dauid in
agro·q venerūt kalende:et sedit rex ad
comedēdū panē. Cūq; sedisset rex sup
cathedrā suā sēm consuetudinē· que
erat iuxta parietē:surrexit ionathas et
sedit abner ex latere saul·vacuusq; ap-
paruit locus dauid:et nō est locutus
saul quicq; in die illa. Cogitabat enī
qꝺ forte euenisset ei·ut nō esset mūdus
nec purificatꝰ. Cūq; illuxisset dies se-
cunda post kalēdas:rursus apparuit
vacuus locus dauid. Dixitq; saul ad
ionathan filiū suū. Cur nō venit filiꝰ
yesai nec heri nec hodie ad vescendum?
Rñditq; ionathas sauli. Rogauit me
obnixe ut iret i bethleem:et ait. Dimit-
te me:quū sacrificiū solēne est i ciuitate
mea·vnus de fratribꝫ meis accersiuit
me. Nūc ergo si inueni gratiā in oc-
tis tuis:vadā cito q videbo fratres meos.
Ob hāc causam·nō venit ad mēsam
regis. Iratus autem saul aduersum
ionathan:dixit ei. Fili mulieris uirum
vltro rapientis:nūquid ignoro quia
diligis filiū yesai in confusionem tuā·et
in confusionem ignominiose matris
tue? Omnibꝫ enim diebꝫ quibꝫ filius
yesai vixerit sup terrā: nō stabilieris tu
neq; regnū tuū. Itaq; iā nūc mitte·et
addue eū ad me:quia filius mortis ē.
Rñdens autē ionathas sauli patri suo
ait. Quare morietur? Quid fecit? Et ar-
ripuit saul lanceam ut percuteret eū. Et
intellexit ionathas: qꝺ diffinitū esset a
pre suo·ut interficeret dauid. Surrexit
ergo ionathas a mēsa in ira furoris:
q nō comedit in die kalendarū secunda
panē. Cōtristatus est enī super dauid:
eo qꝺ cōfudisset eum pater suus. Cūq;
illuxisset mane venit ionathas i agrū
iuxta placitū dauid:et puer parvulus
cū eo. Et ait ad puerū suū. Vade q affer
michi sagittas:quas ego iacio. Cūq;
puer curreret:iecit aliā sagittā trās
puerū. Venit itaq; puer ad locū iacu-
li: quod miserat ionathas. Et clamauit
ionathas post tergū pueri·et ait. Ecce
ibi est sagitta:porro ultra te. Clama-
uitq; iterū ionathas post tergum pue-
ri dicens. Festina velociter:ne steteris.
Collegit autē puer ionathe sagittas·
q attulit ad dñm suū:q quid ageretur
penitus ignorabat. Tantūmodo enī
ionathas et dauid rem nouerāt. De-
dit ergo ionathas arma sua puero:q
dixit ei. Vade et defer in ciuitatē. Cūq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0289
powered by DWork • Heidelberg University Library

abisset puer surrexit dauid de loco qui
rgebat ad austrũ: et cadens pronus
ī terrã. adorauit tercio. Et osculãtes se
alterutrũ. fleuerunt pariter. dauid aũt
ãplꝰ. Dixit ergo ionathas ad dauid.
Vade in pace. Quecũq; iurauimus
ambo in nomine domini. dicentes:
dominꝰ sit inter me et te. et inter semen
tuum ⁊ semen meum. usq; in sempiter-
num. Et surrexit dauid et abijt: sed et
ionathas ingressus ē ciuitatē. xxj.

Venit autē dauid in nob. ad achi-
melech sacerdotē. Et obstupuit
achimelech. eo quod venisset dauid. et
dixit ei. Quare tu solus: et nullus est
tecum. Et ait dauid ad achimelech sa-
cerdotem. Rex p̃cepit michi sermonem.
et dixit. Nemo sciat rem propter quã
missus es a me: ⁊ cuiusmodi precepta
tibi dederi. Ad̃ et pueris meis cõdixi. ī
illũ et illũ locũ. Nũc ergo si q̃d habes
ad manũ. uel quicq; panes da michi:
aut quicq̃d inueneris. Et rñdens sacer-
dos ad dauid: ait illi. Nõ habeo lai-
cos panes ad manũ: sed tantũ panẽ
sanctũ. Si mũdi sunt pueri. maxime
a mulieribꝫ. mãducẽt. Et rñdit dauid
sacerdoti. et dixit ei. Et quidẽ si de mulie-
ribꝫ agitur. cõtinuimꝰ nos ab heri et
nudiustertiꝰ quãdo egrediebam̃: et fue-
rũt vasa puerorꝫ sãcta. Porro via hec
polluta est: sed et ipa hodie sanctificabi-
tur in vasis. Dedit ergo ei sacerdos
sanctificatũ panem. Neq; enĩ erat ibi
panis. nisi tantũ panes propositionis.
qui sublati fuerãt a facie dñi: ut pone-
rentur panes calidi. Erat autẽ ibi vir
quidã de seruis saul. in die illa intus
in tabernaculo domini: ⁊ nomen eius
doech ydumeus: potentissimꝰ pastor
saul. Ipse pascebat mulas saul. Dixit
aũt dauid ad achimelech. Si habes
hic ad manũ hastam aut gladiũ da
michi: quia gladiũ meũ ⁊ arma mea
non tuli mecum. Sermo enim regis
urgebat. Et dixit sacerdos. Ecce hic
gladiꝰ goliath philistei. quẽ percussisti
in valle therebinti. est involutꝰ pallio
post ephor. Si istum vis tollere. tolle.
Neq; enĩ hic est alius absq; eo. Et ait
dauid. Nõ est huic alter similis. Da
michi eũ. Surrexit itaq; dauid. ⁊ fugit
ī die illa a facie saul: ⁊ venit ad achis
regem geth. Dixerũtq; serui achis: num
vidisset dauid. Nũquid non iste est
dauid rex terre? Nõne huic cãtabant
per choros dicẽtes: percussit saul mille.
et dauid decem milia? Posuit autem
dauid sermones istos in corde suo: et
extimuit valde a facie achis regis geth.
Et mutauit os suũ coram achis. et col-
labebat̃ inter manus eor: et impinge-
bat in ostia porte: defluebãtq; saliue
eius in barbã. Et ait achis ad seruos
suos. Vidistis hominem insanum:
cur adduxistis eũ ad me? An defint
nobis furiosi: q̃a introduxistis istum
ut fureret me p̃sente? Dimittite illum
hinc: ne ingrediat̃ domũ meã. xxij.

Abijt ergo dauid inde: et fugit in
spelunc̃ odollam. Quod cum
audissent fres ei⁹ et oĩs domꝰ p̃ris
eius: descenderũt ad eũ illuc. Et cõuene-
runt ad eũ oĩes qui erat in angustia
cõstituti. et oppressi ere alieno et amaro
aĩo: et factꝰ est eor princeps. Fuerũtq;
cũ eo ꝙsi quadringẽti viri. Et p̃fectus
est dauid inde in maspha: ī est moab.
Et dixit ad regẽ moab. Maneat oro
pater meꝰ ⁊ mater mea vobiscũ: donec
sciam q̃d faciat michi deꝰ. Et reliquit
eos ante faciem regis moab. Manse-
runtq; apud eũ: cunctis diebꝫ quibꝰ
dauid fuit ī p̃sidio. Dixitq; gad p̃pha

ad dauid. Moli manere ī pſidio. Profiſcere et vade ī terrā iuda. Et pfectus eſt dauid: et venit in ſaltum areth. Et audiunt ſaul q̄ apparuiſſet dauid: et viri qui erant cum eo. Saul autem cū maneret in galaa et eſſet ī nemore quē in rama-hatā manu tenens-cūctiq; ſeruī eius circūſtarēt eū: ait ad ſeruos ſuos qui aſſiſtebāt ei. Audite me nūc filij iemini. Numquid omnibꝫ vobis dabit filiꝰ yſai agros et vineas et vniuerſos vos faciet tribunos et centuriones: quū cōiuraſtis oēs aduerſum me-⁊ nō eſt qui michi reuelet maxime cū et filius meus fedus iunxerit cū filio yſai? Nō eſt qui vicē meā doleat et nobis-nec qui annuncier michi: eo q̄ ſuſcitauerit filius meus ſeruū meū aduerſum me inſidiātem michi uſq; hodie. Rūdens autē doech ydumeus qui aſſiſtebat-⁊ erat p̄nus inter ſuos ſaul: vidi inquit filium yſai in nobe apud achimelech filiū achitob ſacerdotem. Qui conſuluit p eo dñm: et cibaria dedit ei. Sed et gladiū goliath philiſtei dedit illi. Miſit ergo rex ad accerſiendum achimelech ſacerdotē filiū achitob: et omnem domū patris eius ſacerdotū qui erāt in nobe. Qui uniuerſi venerūt ad regē. Et ait ſaul ad achimelech. Audi fili achitob. Qui rūdit. Preſto ſum domine. Dixitq; ad eum ſaul. Quare coniuraſtis adūſum me tu et filiꝰ yſai-⁊ dediſti ei panes et gladium-⁊ conſuluiſti p eo dominū: ut ſurgeret aduerſū me inſidiator uſq; hodie ymanēs? Rūdenſq; achimelech regi ait. Et quis ī omnibꝫ ſeruis tuis ſicut dauid fidelis ⁊ gener regis ⁊ pgēs ad imperiū tuū: ⁊ gloſus ī domo tua? Num ipſe die repi conſulere p eo dñm? Abſit hoc a me. Ne ſuſpicet rex aduſū ſuū ſuū rem huiuſcemodi: in uniuſa domo p̄ris mei. Nō enī ſcuit ſuꝰ ſeruꝰ quicq; ſuper hoc negocio: uel modicū uel grāde. Dixitq; rex. Morte morieris achimelech: tu ⁊ oīs domꝰ p̄ris tui. Et ait rex emiſſariis q̄ circūſtabāt eū. Cōuertimini: ⁊ interfecite ſacerdotes dñi. Nā manus eoꝝ cū dauid eſt: ſcientes q̄ fugiſſet ⁊ non indicauerunt michi. Noluerūt autem ſeruī regis extendere manus ſuas ī ſacerdotes dñi. Et ait rex ad doech. Conuertere tu: ⁊ irrue in ſacerdotes domini. Cōuerſuſq; doech ydumeꝰ irruit ī ſacerdotes: ⁊ trucidauit in die illa octogīta quinq; viros veſtitos ephot lineo. Nobe autē ciuitatem ſacerdotū percuſſit in ore gladij: viros ⁊ mulieres ⁊ paruulos ⁊ lactātes-bouē q; ⁊ aſinū et ouem in ore gladij. Euaſus autē unus-filiꝰ achimelech filij achitob cuꝰ nomē erat abiatar-fugit ad dauid: ⁊ ānūciauit ei q̄ occidiſſet ſaul ſacerdotes dñi. Et ait dauid ad abiatar. Scieba enī in die illa: quod cū ibi eſſet doech ydumeꝰ-q̄ut dubio annunciaret ſauli. Ego ſū reus oīm aiaꝝ p̄ris tui. Mane mecū: ne timeas. Qui q̄s queſierit aīam meā quereꝝ ⁊ animā tuā-mecūq; ſuaberis.

xxvij

Et annūciauerūt dauid dicentes. Ecce philiſtiim oppugnāt ceilā: ⁊ diripiūt areas. Cōſulit ergo dauid dominū dicēs. Num vadā et percutiā philiſteos iſtos? Et ait dominus ad dauid. Vade et percutes philiſteos: et ſaluabis ceilam. Et dixerunt viri qui erant cū dauid ad eū. Ecce nos hic in iudea conſiſtentes timemus: quanto magis ſi ierimus ī ceilam aduerſum agmina philiſtinorū? Rurſum ergo dauid conſuluit dñm. Qui reſpōdens ait ei. Surge et vade in ceila. Ego enī

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0291
powered by DWork • Heidelberg University Library

tradã philisteos in manu tua. Abiit ergo dauid et viri ei⁹ in ceila: ꝛ pugnauit adũlum philisteos. Et abegit iumenta eorũ ꝛ percussit eos plaga magna: et saluauit dauid habitatores ceile. Porro eo tempore quo fugiebat abiatar filius achimelech ad dauid in ceilam: ephot secũ halẽs descenderat. Nunciatum est autẽ saul: q̃ venisset dauid ī ceilam. Et ait saul. Tradidit eũ dñs in manus meas · conclusus q̃ est introgressus urbem: in qua portæ et sere sũt. Et p̃cepit saul oĩ pplo: ut ad pugnam descenderet in ceilam · et obsideret dauid et viros eius. Quod cũ resciisset dauid quia p̃pararet ei saul clã malũ: dixit ad abiatar sacerdotẽ. Applica ephot. Et ait dauid. Domine deus isrl' audiuit famã tuus tuus q̃ disponat saul venire ad ceilã: ut euertat urbem ꝓpter me. Si tradẽt me viri ceile in manus eius: et si descẽdet saul sicut audiuit seruus tuus: dñe de⁹ isrl' indica seruo tuo. Et ait dñs. Descẽdet. Dixitq; rursum dauid. Si tradẽt me viri ceile · et viros qui sũt mecũ in manus saul? Et dixit dñs. Tradent. Surrexit ergo dauid et viri eius quasi sexcenti: et egressi de ceila huc atq; illuc vagabant̃ incerti. Nũciatũq; est saul q̃ fugisset dauid de ceila et saluatus esset: quamobrem dissimulauit exire. Morabatur autẽ dauid in deserto in locis firmissimis: mansitq; in monte solitudinis ziph in mõte opaco. Quærebat eũ tamen saul cũctis diebus: ꝛ nõ tradidit eũ dñs in manꝰ ei⁹. Et vidit dauid q̃ egressus esset saul: ut quæreret aĩam ei⁹. Porro dauid erat in deserto ziph ī silua. Et surrexit ionathas filiꝰ saul et abiit ad dauid in siluam: et cõfortauit manus eius in deo. Dixitq; ei. Ne timeas. Neq; enim inuenĩet te manus saul patris mei. Et tu regnabis sup isrl: ꝛ ego ero tibi secũs. Sed ꝛ saul pater meꝰ scit hoc. Percussit ergo uterq; fedus corã dño. Mansitq; dauid in silua: ionathas autem reuersus est in domũ suam. Ascenderũt autẽ ziphei ad saul in gabaa dicentes. Nõne ecce dauid latitat apud nos ī locis munitissimis silue ī colle achille · q̃ est ad dexterã deserti? Nũc ergo sicut desiderauit aĩa tua ut descenderes descende: nr̃m autẽ erit ut tradamus eũ in manus regis. Dixitq; saul. Benedicti vos a dño: quia doluistis vicem meã. Abite ergo oro et diligentius p̃parate · ꝛ curiosius agite: et cõsidera te locũ ubi sit pes eius: uel quis viderit eũ ibi ubi dixistis. Recogitat enim de me: q̃ callide insidiet mi. Considerate et videte oĩa latibula eius in quibꝫ abscõdit̃: ꝛ reũtimini ad me ad rem certã · ut vadã vobiscũ. Quod si ceiã in terram se obstruxerit: perscrutabor eũ in cũctis milibꝫ iuda. At illi surgentes abierũt in ziph ante saul. Dauid autẽ ꝛ viri eius erant in deserto maon in cãpestribꝫ · ad dexterã iesimuth. Iuit ergo saul et socij ei⁹ ad quærendũ eũ. Et nũciatum est dauid: statimq; descendit ad petrã et versabat̃ in deserto maon. Quod cum audisset saul: psecut⁹ est dauid ī deserto maon. Et ibat saul ꝛ viri eius ad latꝰ mõtis ex parte una: dauid autẽ et viri ei⁹ erãt in latere mõtis ex parte altera. Porro dauid desperabat se posse euadere a facie saul. Itaq; saul et viri eius in modũ corone cingebant dauid ꝛ viros eius: ut caperent eos. Et nuncius venit ad saul dicens. Festina et veni: quoniã inruerunt se philistiim super terram. Reuersus est ergo saul desistens psequi

Biblioteca Apostolica Vaticana © RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0292
powered by DWork • Heidelberg University Library

dauid: et preẽit in occursũ philistinoꝝ. Propter hoc vocauerunt locũ illum petram diuidentem. xxiiij

Ascendit ergo dauid inde: ⁊ habitauit ī locis inuiis et inaccessis engaddi. Cũq; reũsus esset saul post eum: et persequeret philistheos: nũciauerunt ei dicentes. Ecce dauid in deserto ẽ engaddi. Assumens ergo saul tria milia electoꝝ virorum ex oĩi isrl' perẽit ad inuestigandum dauid ⁊ viros eius: etiam super abruptissimas petras q̃ solis ibicibus peruie sunt. Et venit ad caulas ouiũ q̃ se offerebãt viantī: eratq; ibi spelũca: quã ingressus ẽ saul ut purgaret ventrem. Porro dauid ⁊ viri ei⁹ ī interiore parte spelunce latebãt. Et dixerũt sui dauid ad eũ. Ecce dies de qua locut⁹ est dñs ad te: ego tradã tibi inimicũ tuũ ut facias ei sicut placuerit ī oculis tuis. Surrexit ergo dauid: et ꝑcidit oram clamidis saul silẽter. Post hec pcussit cor suũ dauid: eo q̃ abscidisset oram clamidis saul. Dixitq; ad viros suos. Propitius sit michi dñs ne faciã hanc rem dño meo xristo domini ut mittã manũ meã in eũ: quia xristus dñi est. Vnuit dñs: quia nisi dñs percussisset eũ aut dies eius venerit ut moriatur: aut descendẽs in preliũ periret: ꝓpitius michi sit dñs ut nõ mittam manum meam ī xristũ dñi. Et conterebat dauid viros suos sermonibus istis: et non permisit eos ut cõsurgerẽt in saul. Porro saul exurgens de spelunca: pgebat cepto itinere. Surrexit autẽ dauid post eũ: et egressus de spelũca clamauit post tergũ saul dicẽs. Dñe mi rex. Et respexit saul post se: ⁊ inclinãs se dauid pronus ī terrã adorauit. Dixitq; ad saul. Quare audis verba hoĩm loquentiũ: dauid q̃rit malũ aduersũ te? Ecce hodie viderũt oculi tui: q̃ tradiderit te dñs in manu mea in spelunca: ⁊ cogitaui ut occiderẽ te: sed ꝑpercit tibi oculus meus. Dixi enim. Nõ extendã manũ meam in dominũ meũ: qm xristus dñi est. Quin ꝓ⁹ pater mi vide et cognosce oram clamidis tue in manu mea: quomõ cũ precideret fimitatẽ clamidis tue: nõ lui extendere manũ meã ī te. Animaduerte et vide: quũ non est ī manu mea malũ neq; iniquitas: neq; peccaui ī te. Tu autẽ insidiaris aĩe mee: ut auferas eam. Iudicet dominus inter me et te et ulciscatur me dñs ex te: manus autẽ mea nõ sit in te sicut dicitur in ꝓuerbio ãtiquo. Ab impijs egredietur impietas. Manus ergo mea nõ sit in te. Quem ꝑsequeris rex isrl' quẽ ꝑsequeris? Canem mortuũ ꝑsequeris: et pulicem unum. Sit dñs iudex et iudicet inter me et te: et videat et iudicet causam meam: et eruat me de manu tua. Cum autem cõpleret dauid loquens hmones huiusmodi ad saul: dixit saul. Nũqd vox hec tua ẽ fili mi dauid? et leuauit saul vocem suam: et flenit: dixitq; ad dauid. Justior tu es quam ego. Tu enim tribuisti michi bona: ego autem reddidi tibi mala. Et tu indicasti michi hodie que feceris michi bona: quõ tradiderit me dñs in manu tua: et nõ occideris me. Quis enim cũ inuenerit inimicũ suũ dimittet eum in via bona? Sed dñs reddat tibi veritatem hãc: pro eo qõ hodie opat⁹ es ī me. Et nũc quia scio q̃ regnando regnabis: et habebit⁹ in manu tua regnũ isrl' iura michi ut dño ne deleas semẽ meũ post me: neq; auferas nomẽ meũ de domo ꝑris mei. Et iurauit dauid sauli. Abiit ergo saul in domum suã: et dauid ⁊ viri eius ascenderũt ad uniora loca.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0293
powered by DWork • Heidelberg University Library

Mortuus est autē samuel: xxv·
et cōgregatus est vniuersus isrl
et planxerūt eū nimis: ⁊ sepelierūt eū ī
domo sua in ramatha. Cōsurgensq;
dauid: descendit in desertum pharan.
Erat autē vir quispiam ī solitudine
maon: et possessio eius in carmelo: et
homo ille magnus nimis: eratq; ei
oues tria milia et mille capre. Et acci-
dit ut tonderetur grex eius in carmelo.
Nomen autē viri illius erat nabal: et
nomē vxoris ei⁹ abigail. Eratq; muli-
er illa prudentissima ⁊ speciosa. Por-
ro vir ei⁹ durus et pessimi⁹: et malig-
nus. Erat autē de genere caleph. Cum
autē audisset dauid in deserto q; ton-
deret nabal gregē suū: misit decē iuue-
nes ⁊ dixit eis. Ascendite in carmelū:
et venietis ad nabal et salutabitis eū
ex parte mea pacifice: et sic dicetis. Sit
pax tibi et tuis et tibi pax: et domui tue
pax: et oīnibus quecūq; habes sit pax.
Audiui q; tonderent pastores tui gre-
ges tuos qui erant nobiscū in deserto.
Nūq; eis molesti fuim⁹: nec aliquādo
defuit eis quicq; de grege oīno tpe quo
fuerunt nobiscū in carmelo. Interroga
pueros tuos: ⁊ indicabūt tibi. Inue-
niant ergo iuuenes pueri tui gratiā ī oc-
culis tuis. In die enī bona venimus ad te.
Hoc ergo inuenerint man⁹ tua da serui⁹
tuis: et filio tuo dauid. Cūq; venissent
pueri dauid: locuti sūt ad nabal oīa
verba hec ex nomine dauid: ⁊ siluerūt.
Ille autē nabal pueris dauid: ait.
Quis est dauid ⁊ quis est filius yse:
Hodie increuerūt serui: q̄ fugiūt dnos
suos. Tollā ergo panes meos et aquā
meas et carnes pecoris q̄ occidi tonsori-
bus meis: et dabo viris quos nescio
unde sunt? Regressi sunt autem pueri
dauid per viā suā: et reuersi venerunt
et annūciauerunt ei oīa verba que
dixerat nabal. Tunc ait dauid pueris
suis. Accingatur vnusquisq; gladio
suo. Et accincti sunt singuli gladijs
suis. Accinctusq; est et dauid ense suo:
et secuti sunt dauid ferē quadringenti
viri. Porro ducēti remānerūt ad sarci-
nas. Abigail autē vxori nabal nūcia-
uit vnus de pueris suis dicens. Ecce
dauid misit nūcios de deserto ut bene-
diceret dño nro: et auersatus est eos.
Homines isti boni satis fuerūt nobis
et non molesti: nec quicq; aliquando
perijt oīno tpe quo fuimus conuersati
cum eis ī deserto. p muro erant nobis
tam in nocte q̄ in die omnibus diebus
quibus pauimus apud eos greges.
Quāobrem cōsidera et recognita quid
facias: quoniā completa est malicia
aduersum virū tuū ⁊ aduersum domū
tuā: ⁊ ipse filius est belial ita ut nemo
possit ei loq̄. Festinauit igit abigail
⁊ tulit ducentos panes ⁊ duos vtres
vini ⁊ quinq; arietes coctos ⁊ quinq;
sata polente: et centum ligaturas vue
passe et ducentas massas caricarū ⁊
posuit super asinos: dixitq; pueris suis.
Precedite me: et ecce ego post tergum
sequar vos. Viro aūt suo nabal nō
indicauit. Cū ergo ascendisset asinū et
descenderet ad radicem mōtis: dauid
et viri eius descendebāt in occursū eius.
Quibus et illa occurrit. Et ait dauid.
Vere frustra seruaui omnia que huius
erant in deserto: et nō perijt quicq; de
cunctis q̄ ad eū pertinebant: et reddidit
michi malū pro bono. Hec faciat dñs
inimicis dauid et hec addat: si reliquero
de omnibus que ad eum pertinent usq;
mane mingentem ad parietē. Cū aūt
vidisset abigail dauid festinauit ⁊ de-
scendit de asino: et cecidit coram dauid

sup faciem suā ⁊ adorauit super terrā: et recidit ad pdes eius. et dixit. In me sit dñe mi hec iniquitas. loquat̄ obsecro ancilla tua in auribꝫ tuis: et audi ōba famule tue. Ne ponat oro dñs meus rex cor suū super virū istum iniquū nabal. quī scōm nomē suum stult⁹ ē: et ē stultitia cū eo. Ego autem ancilla tua nō vidi pueros tuos dñe mi. quos misisti. Sunt ergo dñe mi viuit dominus et viuit anima tua q̄ prohibuit te ne venires in sanguinē: ⁊ saluauit manū tuā tibi. Et nūc fiāt sicut nabal inimici tui: ⁊ qui querunt dño meo. malū. Quapropter suscipe benedictionē hāc quā attulit ancilla tua tibi domino meo: ⁊ da pueris qui secunt̄ te dñm meū. Auser iniquitatē famule tue. Faciens enim faciet dñs tibi dño meo domū fidelē: quia p̄lia dñi dñe mi tu p̄liaris. Malicia ergo nō inueniatur in te: oīb⁹ diebꝫ vite tue. Si enī surrexerit aliquād homo p̄sequēs te uel querens aīam tuā: erit anima domini mei custodita quasi i fasciculo viuentiū apud dñm dū tuū. Porro inimicorum tuorum anima rotabitur. ipsi i impetu ⁊ circulo funde. Cū ergo fecerit tibi dñs domino meo oīa hec que locut⁹ est bona de te. ⁊ constituerit te ducē sup isrl: nō erit tibi hoc in singultū et in scrupulū cordis domino meo q effuderis sanguinem innoxiū: aut ipse te ultus fueris. Et cū benefecerit dñs dño meo. recordaberis ancille tue: et tu būfacies ei. Et ait dauid ad abigail. Benedictus dominus de⁹ isrl qui misit hodie in occursum meum: et benedictꝰ eloquium tuū: et benedicta tu que prohibuisti me hodie ne irem ad sanguinem ⁊ vlciscerer me manu mea. Alioquin viuit dominꝰ deus israhel. qui prohibuit me ne malum facerem tibi: nisi cito venisses in occursū michi. non remansisset nabal usq; ad lucem matutinam mingens ad parietem. Suscepit ergo dauid de manu ei⁹. oīa que attulerat ei: dixitq; ei. Vade pacifice in domum tuā. Ecce audiui vocem tuā: et honorauī faciē tuā. Venit autē abigail ad nabal. Et ecce erat ei cōuiuiū in domo ei⁹ quasi cōuiuiū regis: et cor nabal iocūdum. Erat enim ebrius nimis: ⁊ non indicauit ei verbum pusillum aut grande. usq; mane. Diluculo autē cū digessisset vinū nabal: indicauit ei uxor sua verba hec. Et emortuū est cor ei⁹ intrinsecus: ⁊ factus est quasi lapis. Cumq; pertransissent decē dies: percussit dominꝰ nabal et mortuus est. Vt cū audisset dauid mortuum esse nabal. ait. Benedictus dñs qui iudicauit causam opprobrij mei de manu nabal: et seruū suum custodiuit a malo: ⁊ malitiam nabal reddidit dominꝰ in caput eius. Misit ergo dauid et locut⁹ est ad abigail: ut sumeret eā sibi in uxorem. Et venerūt pueri dauid ad abigail in carmelum: ⁊ locuti sunt ad eam dicentes. Dauid misit nos ad te: ut accipiat te sibi i uxorē. Que cōsurgēs adorauit prona in terrā: ⁊ ait. Ecce famula tua sit in ancillā: ut lauet pdes seruorum dñi mei. Et festinauit ⁊ surrexit abigail et ascēdit sup asinū: ⁊ quinq; puelle ierunt cum ea pdissequē ei⁹. Et secuta ē nūcios dauid: ⁊ facta ē illi uxor. Sed et achinoem accepit dauid de iezrahel: et fuit utraq; uxor ei⁹. Saul autē dedit michol filiā suā uxorem dauid. salthi filio lais: q̄ erat de gallim.

XXVI

Et venerūt zyphei ad saul i gabaa. dicentes. Ecce dauid absc̄ondit

est in colle achille: q̄ est ꝫ aduerso solitudinis. Et surrexit saul et descēdit in desertū ziph. et cū eo tria milia virorꝫ de electis isrl: ut quereret dauid in deserto ziph. Et castrametat⁹ ē saul ī gabaa achille: que erat ꝫ adūso solitudinis i via. Dauid aut̄ habitabat in deserto. Videns aut̄ q̄ venisset saul post se in desertū: misit exploratores ⁊ didicit q̄ illuc venisset certissime. Et surrexit dauid clā: et venit ad locū ubi erat saul. Cūq; vidisset locū in quo dormiebat saul et abner filiꝰ ner principē milicie eius. et saulem dormientē in tentorio et reliquū vulgus p̄ circuitū eius: ait dauid ad achimelech etheum ⁊ abisai filiū sarue fratrem ioab dicens. Quis descēdet mecū ad saul ī castra? Dixitq; abisai. Ego descendā tecū. Venerunt ergo dauid et abisai ad p̄lm nocte: ⁊ inuenerūt saul iacentem et dormientem in tentorio. et hastā fixam in terra ad caput eiꝰ: abner aūt et p̄lm dormientes ī circuitu eiꝰ. Dixitq; abisai ad dauid. Conclusit dꝰ inimicū tuum hodie in manus tuas. Nūc ergo p̄cutiā eum lancea in terra semel: et secūdo opus nō erit. Et dixit dauid ad abisai. Ne interficias eū. Quis enī extendit manū suam in xp̄m dñi: ⁊ innocēs erit? Et dixit dauid. Vivit dñs: quia nisi dñs percusserit eū aut dies eius venerit ut moriat̄. aut ī p̄lio descendēs perierit: propitius mihi sit dñs ne extendam manū meā ī xp̄m dñi. Nūc igit̄ tolle hastam q̄ est ad caput eius et ciphum aque: et abeamus. Tulit igitur dauid hastā. ⁊ aphū aque qui erat ad caput eius: et abierūt. Et nō erat qui⁹q; qui videret et intelligeret et euigilaret: sed oēs dormiebāt: quia sopor dñi inciderat sup eos. Cūq; trāsisset dauid ex aduerso. ⁊ stetisset in vertice montis delonge et esset grāde intervallū inter eos: clamauit dauid ad populum et ad abner filiū ner dicens. Nōne rūdebis abner? Et rūdēs abner ait. Quis es tu qui clamas: ⁊ inquietas regem? Et ait dauid ad abner. Nūquid non vir tu es? Et quis alius similis tui in isrl? Quare ergo non custodisti dñm tuū regem? Ingressus est enī unus de turba: ut interficeret regē dñm tuū. Nō est bonū hoc quid fecisti. Vivit dñs quoniam filij mortis estis vos: quia non custodistis dñm vestrū xp̄m dñi. Nunc ergo vide ubi sit hasta regis: ⁊ ubi sit ciphus aque qui erat ad caput eius. Cognouit autem saul vocem dauid: et dixit. Nūquid vox hec tua fili mi dauid? Et ait dauid. Vox mea dñe mi rex. Et ait. Quā ob causā dñs meus p̄sequit̄ seruū suū? Quid feci: aut quod est malū in manu mea? Nunc ergo audi oro dñe mi rex vba serui tui. Si dñs incitat te adūsum me: odoret̄ sacrificiū. Si aut̄ filij hominū: maledicti sunt in conspectu dñi qui eiecerūt me hodie ut nō habitem in hereditate dñi. dicētes: vade serui dijs alienis. Et nūc nō effundatur sanguis meus in terra coꝝ dño: quia egressus ē rex isrl ut quereret pulicem unū sicut p̄sequit̄ p̄dix ī montibus. Et ait saul. Peccaui. Reuertere fili mi dauid. Nequaq; enim ultra tibi malefaciā. eo q̄ p̄ciosa fuerit aīa mea in oculis tuis hodie. Apparet enim quod stulte egerim: et ignorauerim multa nimis. Et rūdens dauid ait. Ecce hasta regis: trāseat unus de pueris regis et tollat eam. Dominus aut̄ reddet unicuiq; ꝫ secūm iusticiā suā et fidē. Tradidit enī te dñs hodie in manū meā: et nolui extendere manū

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0296
powered by DWork • Heidelberg University Library

mea ī cristū dñi. Et sicut magnificata
est anima tua hodie in oculis meis: sic
magnificetur anima mea in oculis
domini: et liberet me de oñi angustia.
Ait ergo saul ad dauid. Benedictus
tu fili mi dauid. Et quidem faciens fa-
cies: et potens poteris. xxvij.
Abijt autem dauid in viā suam:
et saul reuersus est in locum suū.
Et ait dauid in corde suo. Aliquādo
incidā una die in manꝰ saul. Nōne
melius ē ut fugiam. et saluer in terra
philistinorū: ut desperet saul. cessetq;
me querere in cūctis finibꝫ israelꝭ. Fugiā
ergo manus eius. Et surrexit dauid:
et abijt ipe et sexcēti viri cū eo ad achiꝭ
filiū maoch regem geth. Et habitauit
dauid cū achis in geth: ipe et viri eiꝰ: et
domꝰ eiꝰ et due uxores eiꝰ. achinoem
iesrahelitis. et abigail uxor nabal car-
meli. Et nūciatum est saul q fugisset
dauid in geth: et non addidit ultra
querere eū. Dixit autē dauid ad achis.
Si inueni gratiā in oculis tuis: detur
michi locus in una urbium regionis
huius ut habitē ibi. Cur enim manet
seruus tuus ī ciuitate regis tecū? Dedit
itaq; ei achis ī die illa siclech. Propt
quam causam facta est siclech regū
iuda: usq; in diem hanc. Fuit autem
numerꝰ dierū quibꝫ habitauit dauid
in regione philistinorū ?tuor menssū.
Et ascēdit dauid et viri eiꝰ: et agebāt p̄-
das de gesuri. et de gezre. et de amalechitis.
Hi enī pagi habitabant in terra anti-
quitus. cūctis fere usq; ad terrā egipti.
Et pcutiebat dauid oñem terrā illorū
nec relinquebat viuētem virū et mulierē:
tollēsq; oues et boues et asinos et ca-
melos et uestes reuertebat: et veniebat
ad achis. Dicebat autem ei achis. In
quē irruistis hodie? Rndebat dauid.
Contra meridiē iude et cōtra meridiē
hieramel: et cōtra meridiem cenī. Virū
et mulierem nō uiuificabat dauid: nec
adducebat in geth dicens: ne forte lo-
quantur adūsū nos. Hec fecit dauid:
et hoc erat decretū illi omnibus diebꝫ
quibꝫ habitauit ī regione philistinorū.
Credidit ergo achis dauid dicēs. Mul-
ta mala operatꝰ ē contra pplm suū israel.
Erit igitur michi seruus sempiternus.
Factū est autē in diebꝫ xxviij
illis: congregauerūt philistijm
agmina sua ut ppararent ad bellum
cōtra israhel. Dixitq; achis ad dauid.
Sciens nūc scito: quī mecū egredieris
in castris tu et viri tui. Dixitq; dauid
ad achis. Nūc scies q̄ faciꝰ ē seruus
tuus. Et ait achis ad dauid. Et ego
custodē capitis mei ponam te cūctis
diebus. Samuel autem mortuus est
planxitq; eū oīs israhel: et sepelierunt
eū ī ramatha urbe sua. Et saul abstu-
lit magos et ariolos de terra: et inter-
fecit eos q̄ phitones habebāt in dēre.
Cōgregatiq; sūt philistijm: et venerūt
et castrametati sūt in sunā. Cōgrega-
uit aūt et saul omnē israhel: et venit
in gelboe. Et vidit saul castra philisti-
im et timuit: et expauit cor eius nimis.
Cōsulutq; dñm: et nō rndit ei neq; p
somnia neq; p sacerdotes neq; p pphe-
tas. Dixitq; saul seruis suis. Querite
michi mulierem habentem phitonem:
et vadam ad eā et scisciter p illā. Et
dixerūt serui eiꝰ ad eū. Est mulier phito-
nem habens in endor. Mutauit ergo
habitū suū. uestimentis q̄ alijs uestimen-
tis: et abijt ipe et duo viri cum eo: venie-
runtq; ad mulierē nocte. et ait illi. Di-
uina michi in phitone: et suscita mi-
chi quem dixero tibi. Et ait mulier ad
eū. Ecce tu nosti quanta fecerit saul: et

quomō eraserit magos et ariolos de terra. Quare ergo insidiaris aīe mee ut occidar? Et ait mulier ei saul in dño dicens. Viuit dñs: quia non euenit tibi quicq̄ mali propter hāc rem. Dixitq̄ ei mulier. Quē suscitabo tibi? Qui ait. Samuelē michi suscita. Cū autem vidisset mulier samuelē exclamauit voce magna: et dixit ad saul. Quare imposuisti michi? Tu es enī saul. Dixit q̄ ei rex. Noli timere. Quid vidisti? Et ait mulier ad saul. Deos vidi ascendentes de terra. Dixitq̄ ei. Qualis est forma ei⁹? Que ait. Vir senex ascendit: et ipe amictus est pallio. Et intellexit saul q̄ samuel esset: et inclinauit se super faciem suā in terra: et adorauit. Dixit autem samuel ad saul. Quare inquietasti me ut suscitarer? Et ait saul. Coarctor nimis. Si quidē philistijm pugnāt adūsum me: et deus recessit a me: et exaudire me noluit neq̄ in manu pphetaꝝ neq̄ per somnia. Vocaui ergo te: ut ostendes michi q̄d faciā. Et ait samuel. Quid interrogas me cū dñs recesserit a te: et trāsierit ad emulū tuū? Faciet enī tibi dñs sicut locut⁹ ē i manu mea: et scindet regnū tuū de manu tua: et dabit illud proximo tuo dauid: quia nō obedisti voci dñi: neq̄ fecisti irā furoris ei⁹ in amelech. Idcirco q̄ pateris fecit tibi dñs hodie: et dabit dñs etiā israēl tecū i manu philistijm. Cras autem tu et filij tui mecum eritis: sed et castra israēl tradet dñs in manus philistijm. Statimq̄ saul cecidit porrect⁹ i terrā. Extimuerat enī ūba samuelis et robur nō erat in eo: qa nō comederat panem tota die illa. Ingressa est itaq̄ mulier illa ad saul. Cōturbat⁹ enī erat valde. Dixitq̄ ad eum. Ecce obedīuit ancilla tua voci tue: et posui aīam meā i manu mea: et audiui sermones tuos quos locutus es ad me. Nunc igitur audi et tu vocē ancille tue: et ponam coram te buccellā panis ut comedens conualescas: et possis iter agere. Qui renuit et ait. Non comedam. Coegerūt autem eū serui sui et mulier: et tandem audita voce eorum surrexit de terra: et sedit sup lectū. Mulier aūt illa habebat vitulū pascualē in domo: et festinauit et occidit eum. Tollensq̄ farinam misceam eam et coxit azima: et posuit ante saul et ante seruos eius. Qui cū comedissent surrexerunt: et ambulauerunt per totam noctem illam. xxix.

Congregata sunt ergo agmina philistijm vniuersa agmina in aphec. Sed et israēl castrametatus ē sup fontem qui erat in iezrahel. Et satrapę quidē philistijm incedebāt i centurionibus et milibus: dauid aut̄ et viri ei⁹ erāt in nouissimo agmine cū achis. Dixerunt̄q̄ principes philistijm ad achis. Quid sibi volunt hebrei isti? Et ait achis ad principes philistijm. Nūq̄d ignoratis dauid q̄ fuit seru⁹ saul regis israēl et ē apud me multis diebz uel annis: Et non inuenī in eo quicq̄ ex die qua transfugit ad me: usq̄ ad diem hanc. Irati sunt autem aduersus eū principes philistijm: et dixerūt ei. Reuertatur vir et sedeat i loco suo i quo cōstituisti eū: et nō descendit nobiscū in pliū: ne fiat nobis aduersarius cū pliari cepimus. Quō enim aliter poterit placare dñm suū: nisi i capitibz nrīs? Nōne iste est dauid cui cantabāt in choris dicētes: percussit saul in milibz suis: et dauid i decē milibz suis? Vocauit ergo achis dauid: et ait ei. Viuit dñs quia rectus es et bonus in cōspectu meo: et egressus tu⁹ et introitus tu⁹ mecū est in castris.

Biblioteca Apostolica Vaticana RESERVED ©

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0298
powered by DWork • Heidelberg University Library

Et nō inuenī in te quicq̄ mali · ex die qua venisti ad me usq; in diem hanc: sed satrapis nō places. Reūtere ergo & vade in pace: et nō offendas oculos satraparū philistiim. Dixitq; dauid ad achis. Quid enī feci: et quid inuenisti in me seruo tuo a die qua fuī cōspectu tuo usq; in diem hanc · ut non veniā et pugnem cōtra inimīcos dñi mei regis? Rūdens aūt achis · locutꝰ est ad dauid. Scio quia bonus es tu in oculis meis sicut angelus dei: sed principes philistinoꝝ dixerunt. Non ascendet nobiscū in plium. Igitur cōsurge mane tu et serui dñi tui q̄ venerūt tecū: et cū denocte surrexeritis et ceperit diluculescere pergite. Surrexit itaq; denocte dauid ipse et viri eiꝰ: ut pficiscerentur mane & reuerterentur ad terrā philistiim. Philistiim aūt ascenderunt īzrahel.

Cumq; venisset dauid et viri eius in sicelech die tercia: amalechite impetum fecerunt ex parte australi in sicelech: et pcusserāt sicelech et incenderunt eam igni. Et captiuas duxerūt mīeres ex ea a minimo usq; ad magnū: et nō interfecerūt quenq̄: sed secū duxerūt et pgebant itinere suo. Cū ergo venisset dauid & viri eius ad ciuitatē et inuenissent eam succensam igni & uxores suas & filios suos & filias ductas esse captiuas: leuauerunt dauid et pplus qui erat cum eo voces suas: et planxerūt donec deficerent in eis lacrime. Siquidem et due uxores dauid captiue ducte fuerāt: achinoem īzrahelites · et abigail uxor nabal carmeli. Et contristatus est dauid valde. Voluerat enī eū pplus lapidare: quia amiara erat anima vnius cuiusq; viri sup filiis suis et filiabz. Confortatus est autem dauid ī dño deo suo: et ait ad abiathar sacerdotē filiū achimelech. Applica ad me ephot. Et applicauit abiathar ephot ad dauid: et cōsuluit dauid dīm dicēs. Persequar latrūculos hos et comprehendā eos an non? Dixitq; ei dominꝰ. Persequere: absq; dubio enī cōprehendes eos: et ex cuties pdam. Abiit ergo dauid · ipe & sexcēti viri qui erant cū eo et venerūt usq; ad torrentē besor: et lassi quidā ibistiterūt. Persecutus est aūt dauid: ipe et quadringēti viri cum eo: subtiterāt enim ducenti: qui lassi transire nō poterant torrentem besor. Et inuenerunt virum egiptiū in agro: et adduxerūt eum ad dauid. Dederūtq; ei panē ut comederet et biberet aquā: sed et fragmen masse caricarū et duas ligaturas uuepasse. Qui cum comedisset reuersus est spūs eiꝰ: & refocillatꝰ est. Nō enī comederat panē neq; biberat aquā: tribz diebus et tribz noctibus. Dixit itaq; ei dauid. Cuius es tu uel unde: et quo pergis? Qui ait. Puer egiptiꝰ ego sum: seruus viri amelechite. Dereliquit aūt me dñs meus: quia egrotare cepi nudiustertius. Siquidem nos irrupimus ad australē plagā cerethi · et contra iudā et ad meridiē caleph: & sicelech succēdimus igni. Dixitq; ei dauid. Poteris me ducere ad istū cuneum? Qui ait. Jura michi per deum · qꝝ non occidas me · et non tradas me in manus dñi mei: & ego ducā te ad cuneū istum. Et iurauit ei dauid. Qui cum duxisset eū: ecce illi discūbebant super faciem uniuerse terre · comedentes et bibentes et ōnī festū celebrantes die · p cūcta pda & spolia q̄ reperāt de terra philistiim: & de terra iuda. Et pcussit eos dauid a vespera usq; ad vesperā altericꝰ diei: et non euasit ex eis quisq; nisi tantū quadringenti

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0299
powered by DWork • Heidelberg University Library

viri adolescentes q̄ ascenderāt camelos et fugerant. Ereuit ergo dauid omnia q̄ tulerant amalechite: ⁊ duas uxores suas ereuit. Nec defuit quicq̄ a paruo usq; ad magnum tam de filiis q̄ de filiabꝫ ⁊ de spoliis: ⁊ quecūq; raputerāt omnia reduxit dauid: ⁊ tulit uniuersos greges ⁊ armenta ⁊ minauit ante faciē suam. Dicebātq;. Hec est preda dauid. Uenit autē dauid ad duceōs uiros qui lassi subsistere nec sequi poterant dauid: ⁊ residere eos iusserat i torrente besor. Qui egressi sunt obuiā dauid: et pplo q̄ erat cū eo. Accedēs autē dauid ad populū: saluauit eos pacifice. Respōdensq; oēs uir pessimus ⁊ iniquus de uiris q̄ erant cū dauid dixit. Quia non uenerūt nobiscū nō dabimus eis quicq̄ de pdis quā ereuimus: sed sufficiat unicuiq; uxor sua ⁊ filij: quos cum acceperint: recedāt. Dixit autē dauid. Nō sic facietis fratres mei de hijs que tradidit nobis dns ⁊ custodiuit nos: et dedit latrunculos qui eruperant aduersum nos in manꝰ nostras: nec audiet uos quisq; sup sermone hoc. Equa eni pars erit descendentis ad prelium et remanētis ad sarcinas: et similiter divident. Et factū est hoc ex die illa et deinceps constitutū et pūnicū et quasi lex in israhel: usq; i diē hāc. Uenit ergo dauid in sicelech: et misit dona de pda senioribus iuda proximis suis dicēs. Accipite benedictionē de pda hostium dni. Hijs qui erant in bethel et qui in ramoth ad meridiem: ⁊ qui in gether et qui in aroer ⁊ qui in sephamot et q̄ in esthama ⁊ qui in rachal ⁊ q̄ i urbibꝫ iherameli et qui in urbibꝫ cinī et q̄ in rama et q̄ i lacu asan et qui i athach et q̄ i hebron: ⁊ reliqs q̄ erāt i hijs locis i q̄bꝫ cōmorabaꝰ fuerat dauid et uiri eius.

Philisthim autē pugnabāt aduersū israhel. Et fugerūt uiri israhel āte faciē philisthim: ⁊ ceciderūt interfecti i mōte gelboe. Irruerūtq; philisthim i saul ⁊ i filios eius: et percusserūt ionathan ⁊ aminadab et melchisue filios saul: totūq; pōdus pugne uersū est i saul. Et cōsecuti sūt eū uiri sagittarij: ⁊ uulneratꝰ est uehementer a sagittarijs. Dixitq; saul ad armigerū suū. Euagina gladiū tuū et interfice me: ne forte ueniant incircūcisi isti ⁊ interficiāt me illudētes michi. Et noluit armiger eius: timuerat enī nimio terrore perterritus. Arripuit itaq; saul gladiū suū: et irruit sup eū. Quod cū uidisset armiger eius uidelicet q̄ mortuus esset saul: ruit etiā ipe sup gladiū suū ⁊ mortuus est cum eo. Mortuus est ergo saul et tres filij eius et armiger illius: et omnes uiri eius in die illa pariter. Uidentes aūt filij israhel q̄ erant trans uallem ⁊ trans iordanem q̄ fugissent uiri israhelite ⁊ q̄ mortuus esset saul ⁊ tres filij eius: reliquerūt ciuitates suas et fugerunt. Uenerūtq; philisthim: ⁊ habitauerunt ibi. Facta autē die altera uenerunt philisthim ut expoliarēt interfectos: ⁊ inuenerūt saul ⁊ tres filios eius iacētes in monte gelboe. Et precidērūt caput saul et expoliauerūt eū armis: et miserunt in terrā philisthinoꝝ q̄ circuitum: ut annūciarēt in templo ydoloꝝ ⁊ in pplo. Et posuerūt arma eius in tēplo astaroth: corpus uero eius suspenderūt in muro bethsan. Quod cū audissent habitatores iabes galaad quecunq; fecerāt philisthim saul: surrexerūt oēs uiri fortissimi ⁊ ābulauerūt tota nocte et tulerunt cadauera saul ⁊ cadauera filioꝝ eius de muro bethsan. Uenerūtq; uiri iabes galaad: et combusserūt ea

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0300
powered by DWork • Heidelberg University Library

ignū et tulerunt ossa eoꝝ et sepelierunt in nemore iabes: ⁊ ieiunauerūt septem diebus. Explicit primus regnum · Incipit secundus liber regū · ⁊

Factum ē aūt postq̄ mortuus ē saul ut dauid reuerteretur a cede amalech: ⁊ maneret i sicelech: duas dies. In die autem tertio apparuit homo veniēs de castris saul veste cōscissa: ⁊ pulvere cōspersus caput. Et ut venit ad dauid cecidit sup faciem suam: ⁊ adorauit. Dixitq; ad eū dauid. Unde venis? Qui ait ad eū. De castris israhel fugi. Et dixit ad eū dauid. Quod est verbū quod factum ē? Indica michi. Qui ait. Fugit ppls de plio: ⁊ mlti corruēres e ppło mortui sunt: sed et saul et ionathas filius ei⁹ interierūt. Dixitq; dauid ad adolescētē qui nūciabat ei. Unde scis quia mortuus est saul ⁊ ionathas filius eius? Ait adolescens qui nūciabat ei. Casu veni i mōtem gelboe: et saul incūbebat sup hastam suā: porro currus ⁊ equites appropinquabāt ei: et conūsus post tergū suū: vidensq; me vocauit. Cui ego respōdi ecce adsum: dixit michi. Quis nā es tu? Et ait ad eū. Amalechites ego sum. Et locut⁹ est michi. Sta sup me: et interfice me quū tenēt me āgustie: et adhuc tota aīa mea i me ē. Stāsq; super eū: occidi illū. Sciebam enim q̄ vivere nō poterat post ruinā. Et tuli diadema quod erat in capite eius: et armillā de brachio illi⁹: et attuli ad te dominū meū huc. Apprehendens aūt dauid vestimenta sua scidit: omnesq; viri q̄ erāt cū eo: ⁊ planxerūt et fleuerūt et ieiunauerūt usq; ad vesperam super saul et sup ionathan filiū eius ⁊ super pplm dñi: ⁊ sup domū israel: eo q̄ corruissēt gladio. Dixitq; dauid ad iuuenē q̄ nūciauerat ei. Unde es tu? Qui rndit. Filius hominis aduene amalechite ego sū. Et ait ad eū dauid. Quare nō timuisti mittere manū tuā ut occideres xpm dñi? Vocāsq; dauid unū de pueris suis ait. Accedens irrue in eum. Qui percussit illū: ⁊ mortu⁹ est. Et ait ad eū dauid. Sanguis tu⁹ sup caput tuū. Os enī tuū locutum est adūsum te dicēs: ego interfeci xpm dñi. Plāxit aūt dauid planctū hui⁹cemodi sup saul et sup ionathan filiū eius: et pcepit ut docerent filios iuda planctum sicut scriptū est in libro iusto⁹. Et ait. Cōsidera israel p hīs q̄ mortui sūt: sup excelsa tua vulnerati. Quōmodo ceciderunt fortes? Nolite ānūciare in geth: neq; ānūcietis in cōpitis ascalonis: ne forte lętentur filie philistiim: ne exultēt filie incircūcisoꝝ. Mōtes gelboe nec ros nec pluuia: veniāt super vos. Neq; sint agri pmitiarū: qa ibi abiect⁹ est clipeus fortium: clipeus saul quasi nō esset unctus oleo a sanguine interfectorum ab adipe fortium. Sagitta ionathe nunq̄ redijt retrorsum: et gladius saul nō ē reūsus inanis. Saul et ionathas amabiles et decori valde i vita sua: i morte q̄ nō sūt divisi. Aq̄lis velociores: leonibus fortiores. Filie israhel sup saul flete qui vestiebat vos coccino in delicijs: qui prebebat ornamenta aurea cultui vestro. Quomodo ceciderunt fortes in prelio? Ionathas in excelsis tuis occisus ē. Doleo super te frater mi ionatha decore nimis: et amabilis sup amorē mulierū. Sicut mater unicū amat filiū suum: ita ego te diligebam. Quomodo ceciderunt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0301
powered by DWork • Heidelberg University Library

robusti:et perierũt arma bellica. ñ
gitur post hec consuluit dauid dñm
dicens. Num ascendã in vnã de ciuita-
tibus iuda? Et ait dñs ad eũ. Ascende.
Dixitq; dauid. Quo ascendã? Et rñdit
ei. In hebron. Ascendit ergo dauid et
due vxores ei? achinoem iesrahelites
et abigail vxor nabal carmeli: sed et
viros qui erant cũ eo duxit dauid sin-
gulos cũ domo sua:et manserunt in
opidis hebron. Venerũtq; viri iuda
et unxerũt ibi dauid:ut regnauit super
domũ iuda. Et nũciatũ est dauid: q
viri iabes galaad sepelissẽt saul. Misit
ergo dauid nũcios ad viros iabes ga-
laad:dixitq; ad eos. Benedicti vos a
dño q̃ fecistis misericordiã hanc cũ dño
vro saul:& sepelistis eũ. Et nũc retribu-
et quidem vobis dñs misericordiã et
veritatem:et ego reddã gratiã eo q̃ fe-
ristis verbũ istud. Confortent̃ manus
vestre:& estote filij fortitudinis:licet enĩ
mortuus sit dñs vester saul:tamẽ me
unxit domus iuda in regẽ sibi. Abner
autẽ filius ner princeps exercitus saul
tulit hisboseth filiũ saul: et circũduxit
eũ per castra:regemq; constituit super
galaad et super iesturi et super iesrahel
et super ephraim:et super beniamin et
super isr̃l vniuersum. Quadraginta
annoz erat hisboseth filius saul cum
regnare cepisset sup isr̃l:et duobz ãnis
regnauit. Sola autem domus iuda
sequebat dauid. Et fuit numer? dier?
quos cõmorat? est dauid imperãs in
hebron sup domũ iuda:septem ãnoz
et sex mensiũ. Egressusq; est abner filj?
ner et pueri hisboseth filij saul de castr?
in gabaon: porro ioab filius sarue
et pueri dauid egressi sũt:et occurrerũt
eis iuxta piscinã gabaon. Et cũ conũ
cõuenissent:e regione sederũt hij i una
parte piscine:& illi ex altera. Dixitq; ab-
ner ad ioab. Surgant pueri:& ludãt
coram nobis. Et rñdit ioab. Surgant.
Surrexerũt ergo et transierũt numero
duodeci de beniamin ex parte hisboseth
filij saul:et duodecim de pueris dauid.
Apprehensoq; vnusquisq; capite cõpa-
ris sui dedit gladiũ in latus cõtrarij:
et ceciderũt simul. Vocatũq; est nomẽ
loci illius ager robustoz in gabaon.
Et orta est bellũ durũ satis in die illa:
fugatusq; est abner et viri isr̃l a pueris
dauid. Erant autẽ ibi tres filij sarue:
ioab et abisai & asahel. Porro asahel
cursoz velocissimus fuit: quasi unus
ex capreis que morant̃ in siluis. Perse-
quebatur autem asahel abner:et non
declinauit: ad dexteram siue ad sinistrã
omnino persequi abner. Respexit itaq;
abner post tergum suũ: & ait. Tu ne es
asahel? Qui rñdit. Ego sum. Dixitq;
ei abner. Vade ad dexteram siue ad
sinistrã et apprehende unũ de adolescen-
tibus:& tolle tibi spolia eius. Noluit
autẽ asahel omittere: quin urgeret eũ.
Kursumq; locutus ẽ abner ad asahel.
Recede et noli me sequi:ne forte compel-
lar confodere te in terrã:et leuare non
potero faciẽ meã ad ioab fratrem tuũ.
Qui audire cõtemplit:et voluit decli-
nare. Percussit ergo eum abner aũsa
hasta in inguine et transiodit:et mor-
tuus est in eodem loco. Omnesq; qui
transibant p locũ illũ in quo ceciderat
asahel & mortu? erat substitebãt. Per-
sequentibz autẽ ioab et abisai fugien-
tem abner:sol occubuit. Et venerunt
usq; ad collẽ aque dicti? q̃ ẽ ex aduso
vallis & itineris deserti i gabaon. Con-
gregatiq; sũt filij beniamin ad abner:
et conglobati in unũ cumulũ. Steterũt i
summitate tumuli uni?. Et exclamauit

abner ad ioab: et ait. Sñū usq; ad interrectionem tuus mucro deseuiet? An ignoras q; periculosa sit desperatio? Usquequo nō dicis pplo ut omittat persequi frēs suos? Et ait ioab. Uiuit dñs: si locut? fuisses mane: recessisset plus persequēs fratē suū. Insonuit ergo ioab buccina & stetit omnis exercitus: nec ptecuti sunt ultra isrl: neq; inire certamen. Abner autē et uiri eius abierūt per cāpestria moab tota nocte illa & transierūt iordanem: et lustrata omni bethron uenerūt ad castra. Porro ioab reūsus omisso abner congregauit omnē pplm: et defuerunt de pueris dauid decē & nouē uiri excepto asahele. Serui autē dauid percusserūt de bēiamin et de uiris q̄ erāt cū abner trecentos lx̄a ginta: qui et mortui sunt. Tulerunt q; asahel: & sepelierūt eū in sepulcro patris sui in bethleem. Et ambulauerūt tota nocte ioab et uiri qui erant cum eo: et in ipō crepusculo uenerūt in hebron.

Hec ē ergo lōga certatio: q̄ inter domū dauid et inter domū saulis: dauid proficiēs et semp ipse robustior: domus autē saul decrescēs quotidie. Nati q; sūt filij dauid i hebrō. Fuitq; primogenit? ei? amon de achinoem iesrlite: & post eum cheleab de abigail uxore nabal carmeli. Porro tertius absolon: filius maacha filie tholomai regis gessur. Quartus autē adonias filius agith: et quint? saphacias filius abithal. Sextus quoq; iethraam: de egla uxore dauid. Isti nati sūt dauid in hebron. Cum ergo esset prelium inter domū saul et domū dauid: abner filius ner regebat domū saul. Fuerat autem saulis cōcubina nomen respha filia aiah: ingressusq; ē ad eā abner. Dixitq; hisboseth ad abner. Quare ingressus es ad concubinam patris mei? Qui iratus nimis propē verba hisboseth: ait. Numq̄d caput canis ego sum aduersum iudā hodie q̄ fecerim misericordiā super domū saul patris tui et super frēs et proximos eius: & non tradidi te in manu dauid et tu requisisti in me q̄ argueres me mulieris hodie? Hec faciat deus abner et hec addat ei: nisi quō iurauit dñs dauid sic faciā cum eo ut trāsferat regnū de domo saul: et eleuet thronus dauid super isrl & super iudā a dan usq; bersabee. Et nō potuit rūdere ei quicq̄: q̄a metuebat illū. Misit ergo abner nuncios ad dauid in hebron pro se dicēs. Cuius ē terra? & ut loquerentur. Fac mecū amicicias & erit manus mea tecū: et reducā ad te uniuersū isrl. Qui ait optime. Ego faciā tecum amicicias: sed unā rem peto a te dicens. Non uidebis faciē meā anteqū adduxeris michi michol filiā saul: & sic uenies & uidebis me. Misit aūt dauid nūcios ad hisboseth filiū saul dicens. Redde uxorem meā michol: quam despōdi michi centū pputijs philisthijm. Misit ergo hisboseth: & tulit eam a uiro suo faluhel filio lais. Sequebaturq; eam uir suus plorās usq; baurim: & dixit ad eū abner. Uade et reuertere. Qui reuersus ē. Sermonem q̄ intulit abner ad seniores isrl dicens. Tā heri q̄ nudiustertius q̄rebatis dauid ut regnaret super uos. Nūc ergo facite: quō dñs locut? est ad dauid dicens. In manu serui mei dauid saluabo pplm meum isrl: de manu philisthijm & omniū inimicoq; eius. Locutus ē aūt abner etiam ad bēiamin. Et abiit ut loquerē ad dauid i hebron omnia q̄ placuerāt isrl et uniuerso bemiamin: uenitq; ad dauid in hebron cū uiginti uiris. Et

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0303
powered by DWork • Heidelberg University Library

fecit dauid abner et viris eius q̄ venerāt
cū eo conuiuiū. Et dixit abner ad dauid.
Surgam ut cōgregē ad te dñm meū
regem omnē isrl' z ineam tecū fedus: z
imperes oīb3 sicut deliderat anima
tua. Cum ergo deduxisset dauid abner
et ille isset in pace: statim pueri dauid
z ioab venerūt relis latronibz cū preda
magna nimis. Abner autem nō erat
cū dauid i hebron: qā iam dimiserat
eū et profectus fuerat in pace: et ioab z
omnis exercitus qui erāt cū eo: postea
venerant. Nūciatum est itaq3 ioab a
narrātibz. Venit abner filius ner ad
regem: et dimisit eū et abiit in pace. Et
ingressus ē ioab ad regē et ait. Quid
fecisti? Ecce venit abner ad te. Quare
dimisisti eū z abiit z recessit? Ignoras
abner filiū ner q̄m ad hoc venit ad te
ut deciperet te: et sciret exitū tuū et introitum tuū: et nosset oīa q̄ agis? Egressus itaq3 ioab a dauid misit nūcios
post abner: et reduxit eū a cisterna sira
ignorante dauid. Cūq3 rediisset abner
in hebron seorsum abduxit eum ioab
ad mediū porte ut loqueret ei in dolo:
et percussit illū ibi in inguine et mortuus
ē: in ultionem sanguinis asahel fris
eius. Quod cū audisset dauid rem iā
gestam ait. Mundus ego sū z regnū
meū apud dēū usq3 in sempiternum a
sanguine abner filij ner: et veniat sup
caput ioab: et sup omnē domū patris
eius: nec deficiat de domo ioab fluxū
seminis sustinens z leprosus: et ten⁹
fusum: et cadens gladio et indigens
pane. Igitur ioab et abisai frater eius
interfecerūt abner: eo q̄ occidisset asahel
fratrem eor in gabaon in pl̄io. Dixit
aūt dauid ad ioab: z ad omnē pl̄m
q̄ erat cū eo. Scindite vestimenta vra
et accingimini saccis: et plāgite ante
exequias abner. Porro rex dauid sequebatur feretrū. Cūq3 sepelissent abner in
hebron leuauit rex dauid vocē suā: et
fleuit super tumulū abner. Fleuit autē
et oīs pplus. Planxitq3 rex et lugēs
abner: ait. Sequaq̄ ut mori solent
ignavi: morieris es abner. Manus
tue ligate nō sunt et pedes tui nō sunt
compedibz aggravati: sed sicut solent
cadere coram filijs iniquitatis sic corruisti.
Lōgeminātusq3 oīs pplus: fleuit sup
eū. Cūq3 venisset universa multitudo cibū
capere cū dauid clara adhuc die: iurauit dauid dicens. Hec faciat michi dēus et hec addat: si ante occasū solis gustaverit panē vel aliud quicq̄. Omnisq3
pplus audivit: z placuerūt eis cūcta q̄
fecit rex in conspectu oīs pli. Et cognovit
oīs vulgus et universus isrl' in die illa:
q̄m nō actū fuisset a rege ut occideret
abner filius ner. Dixit q̄q3 rex ad seruos
suos. Num ignoratis q̄m princeps et
maximus cecidit hodie in israhel? Ego
autem adhuc delicatus et unctus rex.
Porro viri isti filij sarue dure michi
sunt. Retribuat dominus facienti malum iuxta malitiam suam.

Audiuit autē hisboseth filius saul
q̄ cecidisset abner in hebron et
dissolute sunt manus eius: omnisq3
israhel conturbatus est. Duo autem viri
principes latronū erāt filio saul: nomē
uni baana et nomen altera rechab filij
remmon berothite de filijs beniamin.
Siquidē et beroth reputata est in beniamin. Et fugerūt berothite i gethaim:
fuerunt3 ibi aduene usq3 ad tempus
illud. Erat aūt ionathe filio saul filius
debilis pedibz. Quinquennis enī fuit
quādo venit nūcius de saul et ionatha
ex israhel. Tollens itaq3 eū nutrix sua
fugit. Cūq3 festinaret ut fugeret cecidit.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0304
powered by DWork • Heidelberg University Library

ꝛ claudus effect⁹ ē: habuitq; vocabulū miphiboseth. Venientes igit̄ filij remmon berothite rechab ꝛ baana ingressi sunt feruente die domū hilboseth. Qui dormiebat super stratū suū meridie: et ostiaria domus purgās triticū obdormiuit. Ingressi sunt aut̄ domū latenter assumẽtes spicas tritici: ꝛ percusserūt eū in inguine rechab et baana frater ei⁹: ꝛ fugerūt. Cū aut̄ ingressi fuissent domū ille dormiebat super lectū suum in cōclaui: et percutientes interfecerunt eū. Sublatoq; capite eius abierūt per viā deserti tota nocte: ꝛ attulerūt caput hilboseth ad dauid ī hebron. Dixerūt q; ad regem. Ecce caput hilboseth filij saul inimici tui q̄ querebat aīam tuā: et dedit dñs dño nostro regi vltionē hodie: de saul et de semine eius. Rñdens aut̄ dauid rechab et baana fratri eius filijs remmon berothite: dixit ad eos. Viuit dñs q̄ eruit aiam meā de oī angustia: quū eū q̄ ānūciauerat michi ꝛ dixerat mortuus est saul q̄ putabat se prospera nūciare tenui ꝛ occidi eū ī siceleth: cui oportebat me mercedē dare pro nuncio. Quanto magis nunc cū hoīes impij interfecerūt virū innocētē in domo sua sup lectū suū nō querā sanguinē ei⁹ de manu mā: et auferā vos de terra? Precepit itaq; dauid pueris suis: ꝛ interfecerūt eos: p̄cidēteisq; man⁹ ꝛ pedes suspenderūt eos sup piscinā ī hebrō Caput aut̄ hilboseth tulerūt: ꝛ sepelierunt in sepulcro abner ī hebron.

Venerūt q; ꝛ seniores isrl̄ ad regē in hebron: et pcussit cū eis rex dauid fed⁹ ī hebron coram dño: unxerūtq; dauid ī regē sup israhel. Filij triginta annoꝝ erat dauid cū regnare cepisset: et quadraginta ānis regnauit. In hebron regnauit sup iudam septem annis: ꝛ sex mensibus: in ihrlm aut̄ regnauit triginta tribus annis sup oēs isrl̄ et iudam. Et abijt rex ꝛ oēs viri q̄ erāt cū eo ī ihrusalē ad iebuseū habitatorē terre. Dictumq; est dauid ab eis. Nō ingredieris huc nisi abstuleris cecos ꝛ claudos dicētes. Nō ingredietur dauid huc. Cepit autem dauid arcem syon: hec ē ciuitas dauid. Proposuerat enī dauid in die illa p̄mū qui percussisset iebuseū: et rapuisset domatū fistulas: ꝛ abstulisset cecos et claudos odientes aiam dauid. Idcirco dicit ī p̄uerbio. Cecus et claudus nō intrabūt ī templū. Habitauit aut̄ dauid in arce syon et vocauit eā ciuitatē dauid: ꝛ edificauit q̄ girū a mello et intrinsecꝰ. Et egrediebatur proficiens atq; succrescens: et dñs deus exercituū erat cū eo. Misit q; hiram rex tiri nuncios ad dauid et ligna cedrina: ꝛ artifices lignoꝝ: artificesq; lapidum ad parietes: ꝛ edificauerunt domū dauid. Et cognouit dauid quū cōfirmasset eū dñs regem sup israhel: ꝛ quū exaltasset regnū ei⁹ sup ꝓplm suū israhel. Accepit ergo dauid adhuc cōcubinas ꝛ uxores de ihrusalē: postq; venerat de hebron. Natiq; sūt dauid et alij filij et filie: et hec noīa eorū qui nati sūt ei ī ihrusalē. Samua ꝛ sobab et nathan: et salomon: et ibaar: et helisua: et nepheg: et raphia: ꝛ helisama ꝛ helida: ꝛ heliseleth. Audierūt ergo philistijm q; unxissent dauid ī regem sup isrl̄: et ascenderūt uniūsi ne q̄rerent dauid.

Et venerūt uniūse tribꝰ israhel ad dauid in hebron dicentes. Ecce nos os tuū ꝛ caro tua sumus. Heri ꝛ nudiustertius cum esset saul rex sup nos: tu eras educēs et reducēs isrl̄. Dixit aut̄ dñs ad te. Tu pasces ꝓplm meum israhel: ꝛ tu eris dux sup israhel.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0305
powered by DWork • Heidelberg University Library

Quod cū audisset dauid: descendit in presidiū. Philisthim autem venientes diffusi sunt in valle raphaim. Et consuluit dauid dñm dicens. Si ascendā ad philisthim: et si dabis eos ī manu mea? Et dixit dñs ad dauid. Ascende: qā tradens dabo philisthim in manu tua. Venit ergo dauid ad baalpharasim: et percussit eos ibi et dixit. Diuisit dñs inimicos meos corā me: sicut diuidunt̄ aque. Propterea vocatū ē nomen loci illi⁹ baalpharasim. Et reliq̄runt ibi sculptilia sua: q̄ tulit dauid et viri ei⁹. Et addiderunt adhuc philisthim ut ascenderent: et diffusi sūt ī valle raphaim. Cōsuluit autē dauid dñm. Si ascendā cōtra philistheos: et tradas eos in manus meas? Qui rñdit. Nō ascendas cōtra eos sed gira post tergū eorū: et venies ad eos ex aduſo pirorū. Et cū audieris sonitū clamoris gradientis ī cacumīe pirorū tūc inibis plū: qā tūc egredietur dñs āte faciē tuā: ut percutiat castra philisthim. Fecit itaq; dauid sicut p̄ceperat ei dñs: et percussit philisthim de gabaa usq; dū venias gazer.

Congregauit autē rursum dauid oēs electos ex isrl triginta milia. Surrexitq; dauid et abiit et vniuersus pplus qui erat cū eo de viris iuda ut adducerent archam dei: super quā invocatū est nomē dñi exercituū sedētis ī cherubin sup eā. Et imposuerunt archam dei super plaustrū nouū. Tulerūtq; eam de domo aminadab: qui erat in gabaa. Oza autē et hayo filij aminadab minabant plaustrum nouū. Cūq; tulisset eam de domo aminadab qui erat in gabaa custodiens archam dei: hayo p̄cedebat archā dei: dauid autē et oēs isrl ludebāt corā domino: in omnibus lignis fabrefactis et citharis et liris et timpanis et sistris et cimbalis. Postq; autē venerunt ad aream nachor extendit oza manū ad archā dei et tenuit eā: quū calcitrabūt boues et declinauerūt eā. Iratusq; ē indignatione dñs ctra ozam: et percussit eū super temeritate: ꝙ mortuus est ibi: iuxta archam dei. Cōtristatus ē autē dauid eo ꝙ percussisset dñs ozam: et vocatū est nomen loci illius percussio oza usq; ī diē hāc. Et extimuit dauid dñm ī die illa dicēs. Quō ingredietur ad me archa dñi? Et noluit diuertere ad se archam dñi in ciuitatem dauid: sed diuertit eam in domū obededom gethei. Et habitauit archa dñi ī domo obededom gethei cunctis mensibus: et benedixit dñs obededom et omnē domum eius. Nūciatūq; est regi dauid: ꝙ bñdixisset dñs obededom et omnia eius ppter archam dei. Dixitq; dauid. Ibo: et reducā archam cū benedictione in domū meam. Abiit ergo dauid: et adduxit archā dei de domo obededom in ciuitatem dauid cū gaudio. et erāt cū dauid septē chori: et victima vituli. Cūq; ēt ascendissent ꝙ portabāt archā dñi sex passus immolabāt bouem et ouem et arietē: et dauid percutiebat in organis: et saltabat totis viribus ante dominū. Porro dauid erat accinctus ephot lineo: et dauid et oīs domus isrl ducebant archam testamenti dñi ī iubilo et ī clangore buccine. Cūq; ingrederet archa dñi ī ciuitatem dauid: michol filia saul p̄spiciēs per fenestrā vidit regem dauid ꝓsilientem atq; saltantem corā dño: et despexit eū ī corde suo. Et introduxerūt archā dñi: et imposuerūt eā ī loco suo ī medio tabernaculi q̄ tetenderat ei dauid: et obtulit dauid holocausta coram dño et pacifica. Cumq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0306
powered by DWork • Heidelberg University Library

cōplesset offerēs holocausta ⁊ pacifica:
benedixit pplo ī noīe dñi exercituū. Et
partitus est mlitudini uniuersę israhel
tam viro q̄ mulieri singulis collyridā
panis unā: ⁊ assaturā bubale carnis
unā: et simulā frixā oleo. Et abiit oīs
plus: unusq̄sq; ī domū suā. Reuersusq;
est dauid: ut benediceret domui suę: et
egressa michol filia saul in occursum
dauid: ait. Quā gloriosus fuit hodie rex
israhel discooperiens se ante ancillas
seruoꝝ suoꝝ: et nudatus ē ōsi si nudet̄
unus de scurrīs. Dixitq; dauid ad mi-
chol. Viuit dñs: q̄a ludā ante dñm q̄
elegit me poci9 q̄ patrē tuū ⁊ q̄ omnē
domū ei9: et p̄cepit michi ut essem dux
sup pplm dñi israł. Et ludā ⁊ uilior fiā
plus q̄ fact9 sū: ⁊ ero humilis ī oculis
meis: et cū ancillis de quibꝫ locuta es
glorior appareā. Igit̄ michol filie saul
nō est natus filius: usq; ī diē mortis sue.

Factum est autē cū sedisset rex in domo sua: et dñs dedisset
ei requiē undiq; ab uniuersis inimicis
suis: dixit ad nathan pphām. Vides
ne q̄ ego habitem in domo cedrina: et
archa dei posita sit in medio pelliū?
Dixitq; nathan ad regē. Oīa quę
est in corde tuo uade fac: q̄a dñs tecū
est. Factū est autē in illa nocte: et ecce
sermo dñi ad nathan dicens. Vade
⁊ loquere ad seruū meum dauid. Hec
dicit dominus. Numquid tu edificabis
michi domū ad habitandū? neq; enī
habitaui ī domo ex die illa qua eduxi
israhel de terra egipti usq; ī diē hāc: sed
ambulabā ī tabernaculo ⁊ ī tentorio
per cūcta loca q̄ trāsiui cū oīibꝫ filiis
israhel. Numquid loquēs locutus sū ad
unā de tribubꝫ israł. cui p̄cepi ut pasceret
pplm meū israł. dicens. Quare nō edifi-
casti michi domū cedrinam? Et nunc
hec dices seruo meo dauid. Hec dicit
dñs exercituum. Ego tuli te de pascuis
sequentem greges ut esses dux sup po-
pulū meū israhel: ⁊ fui tecū ī oīibꝫ
ubicūq; ambulasti: ⁊ interfeci uniuersos
inimicos tuos a facie tua: feciq; tibi
nomen grande iuxta nomē magnoꝝ
qui sunt ī terra. Et ponam locū pplo
meo israhel ⁊ plātabo eū et habitabo cū
eo. ⁊ nō turbabit̄ āpli9: nec adder̄ filius
iniquitatis ut affligāt eū sicut prius.
ex die qua cōstitui iudices super pplm
meū israł. Et requiem dabo tibi ab oīibꝫ
inimicis tuis: predicetq; tibi dñs: q̄
faciat tibi dñs domū. Cūq; completi
fuerint dies tui ⁊ dormieris cū pribus
tuis: suscitabo semē tuū post te. quod
egredi̊ de utero tuo: et firmabo regnū
eius. Ipse edificabit domū nomini
meo: et stabiliā thronū regni ei9 usq;
ni sempiternū. Ego ero ei in patrem: et
ipse erit michi in filium. Qui si inique
aliquid gesserit: arguā eū in uirga ui-
rorum: et in plagis filiorū hominum.
Misericordiā autē meā nō auferā ab
eo: sicut abstuli a saul. quē amoui a
facie mea. Et fidelis erit domus tua:
⁊ regnū tuū usq; in eternū ante faciem
meā: ⁊ thronus tu9 erit firmus iugiter.
Secūm oīa uba hec. et iuxta uniuersā
uisionem istā: sic locutus est nathan
ad dauid. Ingressus ē autē rex dauid
et sedit coram dño: ⁊ dixit. Quis ego
sum dñe deus ⁊ que domus mea: q̄a
adduxisti me huc usq;? Sed et hoc pa-
rum uisum ē ī cōspectu tuo dñe deus:
nisi loqueretis etiā de domo serui tui
in longinquū. Ista est enī lex adā dñe
deus. Quid ergo addere poterit adhuc
dauid ut loquatur ad te? Tu enim scis
seruū tuū dñe deus. Propter uerbum
tuū ⁊ secundum cor tuū fecisti omnia

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0307
powered by DWork • Heidelberg University Library

magnalia hec: ita ut nomẽ faceres seruo tuo. Idcirco magnificatus es dñe deus: quia nõ est similis tui: neq; ẽ de⁹ extra te ī oñibz q̄ audiuimus auribz nr̃is. Que ẽ aut̃ ut ꝓlus tu⁹ isrl' gen⁹ in terra ꝓter quã iuit de⁹ ut redimeret eã sibi in ꝓlm et poneret sibi nomen: faceretq; eis magnalia z horribilia sup̃ terrã a facie ꝓli tui quẽ redemisti tibi ex egipto gẽtẽ z deũ ei⁹. Firmasti enĩ tibi ꝓlm tuũ isrl' in ꝓlm sempiternũ: et tu dñe deus factus es in deũ. Nunc ergo dñe deus verbum quod locutus es sup̃ seruũ tuũ z sup̃ domũ ei⁹ suscita ī sempiternũ: et fac sicut locutus es ut magnificet nomen tuũ usq; in sempiternum. atq; dicat. Dñs de⁹ exercituũ deus super isrl': et domus serui tui dauid erit stabilita coram dño: quia tu dñe exercituũ deus isrl' revelasti aurem serui tui dicens. domũ edificabo tibi: propterea inuenit seruus tuus cor suũ ut oraret te oratione hac. Nunc ergo dñe deus tu es deus: et verba tua erũt vera. locut⁹ es ad seruũ tuũ bona hec. Incipe ergo et benedic domui serui tui ut sit ī sempiternũ coram te. qa tu dñe de⁹ locut⁹ es: benedictione tua benedicet domus serui tui ī sempiternũ. vm

Factũ est autem post hec percussit dauid philisthim z humiliauit eos: et tulit dauid frenũ tributi de manu philisthim: et percussit moab et mensus ẽ eos funiculo coequãs ẽt. Mensus est aut̃ duos funiculos: vnũ ad occidẽdum. et vnũ ad viuificandum. Factus ẽ moab dauid seruiens sub tributo. Et percussit dauid adadezer filiũ roob regẽ soba: quando profectus est ut dominaret sup̃ flumen eufratem. Et captis dauid ex parte ei⁹ mille septingentis equitibz. z viginti milibus peditũ: subnervauit omnes iugales curruum. Dereliquit aut̃ ex eis centũ curr⁹. Venit quoq; syria damasci: ꝓsidiũ ferret adadezer regi soba: et percussit dauid de syria viginti duo milia virorũ: et posuit dauid presidiũ in syria damasci: factaq; est syria dauid seruiens sub tributo. Seruauitq; dñs dauid ī oñibz ad quecũq; profectus ẽ. Et tulit dauid arma aurea q̄ habebãt serui adadezer: et detulit ea in ierusalẽ. Et de bethe. z de berothi ciuitatibus adadezer tulit rex dauid es multum nimis: de quo fecit salomon oñia vasa erea in tẽplo. et mare eneũ et columnas et altare. Audiuit aut̃ thou rex emath q̄ percussisset dauid oñe robur adadezer. Et misit thou ioram filiũ suũ ad regẽ dauid ut salutaret eũ cõgratulans: et gratias ageret eo q̄ expugnasset adadezer z percussisset eum. Hostis quippe erat thou adadezer. Et in manu eius erãt vasa aurea et vasa argentea et vasa erea: q̄ et ipsa sanctificauit rex dauid dño cũ argento z auro que sanctificauerat de vniuersis gentibus quas subegerat de syria z moab z filijs ammon et philisthim et amalech: z de manubijs adadezer filij roob regis soba. Fecit quoq; sibi dauid nomen cum reuerteret capta syria ī valle salinaꝝ cesis decem z octo milibus et in gebelem ad viginti tria milia: z posuit ī ydumea custodes: statuitq; presidium. Et facta ẽ vniuersa ydumea seruiẽs dauid: z seruauit dñs dauid ī oñibz ad quecũq; ꝓfectus est. Et regnauit dauid sup̃ omnẽ isrl: faciebat quoq; dauid iudiciũ et iustitiam oñi ꝓlo suo. Joab aut̃ filius sarue erat sup̃ exercitũ: porro iosaphat filius achilud erat a cõmentariis: et sadoch filij achitob z achimelech filij

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0308
powered by DWork • Heidelberg University Library

abiathar erant sacerdotes: et saraias
scriba banaias autem filius ioiade
super cherethi ⁊ felethi. Filij autē dauid
sacerdotes erāt. Et dixit dauid. Quia-
ne ē aliquis q̄ remāserit de domo saul·
ut faciā cū eo misericordiā ꝓpter ionathan?
Erat autem de domo saul
seruus nomine siba. Quē cū vocas-
sent ad se: dixit ei. Tu ne es siba? Et
ille respondit. Ego sum seruus tuus. Et
ait rex. Numquid superest aliquis de do-
mo saul·ut faciā cū eo misericordiam
dei? Dixitq; siba regi. Superest filius
ionathe debilis pedibus. Vbi inquit
est? Et siba ad regē. Ecce ait in domo
machir filij ammihel in lodabar. Cū
autem venisset miphiboseth filius iona-
the filij saul ad dauid: corruit in faciē
suā ⁊ adorauit. Dixitq; dauid. Miphi-
boseth. Qui rndit. Adsum seruus tuus.
Et ait ei dauid. Ne timeas·ego faciēs
faciā tecum misericordiam propter ionathan
patrem tuum: et restituā tibi omnes agros
saul patris tui: et tu comedes panem
in mensa mea semp. Qui adorans eū
dixit. Quis ego sum seruus tuus: quē
respexisti sup canem mortuū similem
mei? Vocauit itaq; rex sibā puerū saul:
et dixit ei. Omnia quecūq; fuerūt saul ⁊
uniuersam domū eius dedi filio dñi tui.
Operare igit̄ ei terrā tu et filij tui et fa-
mulus: ⁊ inferes filio dñi tui cibos ut ala-
tur. Miphiboseth autē filius dñi tui
comedet semp panem sup mensā meā.
Erāt aūt sibe quindecim filij: et viginti
serui. Dixitq; siba ad regē. Sicut iussisti
dñe mi rex seruo tuo: sic faciet seruus tu⁹.
Et miphiboseth comedet sup mēsam
meam: quasi unus de filijs regis. Ha-
bebat aūt miphiboseth filiū parvulū
nomine micha. Omnis vero cognatio do-
mus sibe seruiebat miphiboseth. Porro
miphiboseth habitabat in ierusalem·
quia de mensa regis iugiter vescebā-
tur: erat claudus utroq; pede.
Factū ē aūt post hec·ut moreret
rex filioꝝ ammon: et regnauit
anon filius eius pro eo. Dixitq; dauid.
Faciā misericordiam cū anon filio naas:
sicut fecit pater eius mecū misericordiā.
Misit ergo dauid consolans eum per
seruos suos sup patris interitu. Cum
aūt venissent serui dauid ī terrā filiorū
ammon: dixerūt principes filioꝝ ammon
ad anon dñm suū. Putas ꝙ propter
honorem patris tui miserit dauid ad te
cōsolatores: ⁊ nō ideo ut te inuestiga-
ret et exploraret ciuitatē·et euerteret eā.
misit dauid seruos suos ad te? Tulit
itaq; anon seruos dauid·rasitq; dimi-
diā partem barbe eoꝝ: et p̄scidit vestes
eoꝝ mediās usq; ad nates: et dimisit
eos. Quod cum nūciatū esset dauid:
misit in occursum eoꝝ. Erant enī viri
cōfusi turpiter valde. Et mandauit eis
dauid. Manete in iericho donec re-
scat barba vestra: et tunc reuertimini.
Videres aūt filij ammon·ꝙ iniuriā
fecissent dauid: miserūt et cōduxerunt
mercede syrū roob·⁊ syrū soba viginti
milia peditū: et a rege maacha mille
viros: et ab histob decē milia virorū.
Quod cū audisset dauid: misit ioab
et omnē exercitū bellatoꝝ. Egressi sunt
ergo filij ammon: et direxerūt aciē ante
ipm introitū porte. Syrus aūt soba et
roob et histob et maacha·seorsū erāt ī
campo. Videns ergo ioab ꝙ ꝑparatū
esset aduersum se prelium·⁊ ex aduerso ⁊
post tergū: elegit sibi ex omnibus electis
israel et instruxit aciē cōtra syrū: reliquā
aūt partē ꝑpli tradidit abisai fri suo.
Qui direxit aciem aduersus filios ammon.
Et ait ioab. Si ꝓualuerint aduersum

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0309
powered by DWork • Heidelberg University Library

me siri-eris michi in adiutoriū: si aūt filij ām̄on preualuerint aduersum te. auxiliabor tibi. Esto vir fortis: et pugnemus p̄ plo nr̄o et ciuitate dei nr̄i. Dñs aūt faciet quod bonū est ī conspectu suo. Iniit itaq; ioab et plus q̄ erat cū eo certamē ctra siros: q̄ statim fugerūt a facie eius. Filij aūt ām̄on videntes q̄ fugissent siri. fugerunt et ipsi a facie abisai: et ingressi sunt ciuitatem. Reuersusq; est ioab a filijs ammon: et venit ihrlm. Videres igitur filij ammon quoniā siros expauit et q̄m̄ corruissent corā isrl: cōgregati sūt pariter. Misitq; adadezer et eduxit siros qui erant trās fluuiū: et adduxit eos exercitum. Sobach aūt magister militie adadezer erat princeps eorum. Quod cū nūciatū esset dauid cōtraxit omnē israhelē ⁊ trāsiuit iordanē: venitq; ī helā. Et direxerūt acie siri ex aduso dauid: et pugnauerūt cōtra isrl. Fugeruntq; siri a facie isrl: ⁊ occidit dauid de siris septingētos currus et quadraginta milia equitū: ⁊ sobach principē militie prostrauit: qui statim mortuus ē. Videntes aūt vniūsi reges qui erant ī p̄sidio adadezer se victos ab israhel: expauerūt ⁊ fugerūt quinquaginta et octo milia corā isrl. Et fecerūt pacē cū israhel: et seruierūt eis: timueruntq; siri auxiliū prebere filijs ammon.

Factū est aūt vertente āno: eo tp̄e quo solēt reges ad bella p̄dere misit dauid ioab: et seruos suos cū eo: ⁊ vniūsū isrl: ⁊ vastauerūt filios ām̄on: et obsederūt rabba. Dauid autem remansit ī ihrlē. Dum hec ageret accidit quadā die ut surgeret dauid de stratu suo post meridiē: et deambularet ī solario dom⁹ regie. Vidit mulierem se lauāt̄ ex aduerso sup solariū suum. Erat autem mulier pulcra valde. Misit ergo rex: ⁊ requisiuit que esset mulier. Nūciatūq; ē ei: q̄ ipa esset bethsabee filia heliā uxor urie ethei. Missis itaq; dauid nūcijs: tulit eā. Que cū ingressa esset ad illū: dormiuit cū ea. Postq; sanctificata ē ab immūditia sua: et reuersa est domū suā concepto fetu. Mittensq; nūciauit dauid: ⁊ ait. Cōcepi. Misit aūt dauid ad ioab: dicens. Mitte ad me uriam ethеum. Misitq; ioab uriam ad dauid. Et venit urias ad dauid. Quesiuitq; dauid q̄ rede ageret ioab ⁊ plus: et quomō āmministrarē bellū. Et dixit dauid ad uriam. Vade in domū tuā: et laua pedes tuos. Et egressus ē urias de domo regis: secutusq; ē eū cibus regius. Dormiuit aūt urias ante portā domus regie cū alijs seruis dñi sui: ⁊ nō descendit ad domum suam. Nunciatumq; est dauid a dicentibus. Nō iuit urias ī domum suam. Et ait dauid ad uriam. Nunquid non de via venisti? Quare non descendisti in domum tuā? Et ait urias ad dauid. Archa dei ⁊ israhel ⁊ iuda habitāt ī papilionibus: et dñs meus ioab et serui dñi mei sup faciem terre manent: et ego ingrediar domū meam ut comedam et bibam et dormiam cum uxore mea? Per salutem tuā: et per salutem anime tue: non faciam rem hanc. Ait ergo dauid ad uriam. Mane hic etiā hodie: et cras dimittā te. Mansit urias ī ihrlē in die illa et altera: ⁊ vocauit eū dauid ut comederet corā se et biberet: et inebriauit eū. Qui egressus vespere: dormiuit in stratu suo: cū seruis dñi sui et in domum suam non descendit. Factum est ergo mane: ⁊ scripsit dauid epistam ad ioab: misitq; per manū urie scribens ī epla.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0310
powered by DWork • Heidelberg University Library

Ponite uriā ex aduſo belli ubi fortiſſimum eſt prelium: et derelinquite eum: ut percuſſus intereat. Igit cū ioab obſideret urbem·poſuit uriā in loco ubi ſciebat uiros eſſe fortiſſimos: egreſſiq; uiri de ciuitate bellabant aduſum ioab·et ceciderunt de pplo ſeruoꝝ dauid: & mortuus eſt etiā urias etheus. Miſit itaq; ioab et nūciauit dauid omnia uerba plij: ꝓcepitq; nūcio dicēs. Cum cōpleueris uniuerſos ſermones belli ad regē·ſi eū uideris indignari et dixerit·quare acceſſiſtis ad murū ut prelitaremini: an ignorabatis q multa de ſuꝑ ex muro tela mittant: quis percuſſit abimelech filium iheroboal. Nonne mulier miſit ſuper eum fragmen mole·de muro·et interfecit eū i thebes: quare iuxta murū acceſſiſtis·dices. Etiā ſeruus tuus urias etheus occubuit. Abiit ergo nuncius: et uenit & narrauit dauid oīa q ei ꝓceperat ioab: et dixit nuncius ad dauid. Preualuerūt aduſū nos uiri: & egreſſi ſūt ad nos i agrum. Nos aut̄ facto impetu ꝑſecuti eos ſumus uſq; ad portā ciuitatis: & direxerūt iacula ſagittarij ad ſuos tuos ex muro deſuꝑ: mortuiq; ſūt de ſeruis regis. Quin etiā ſeruus tuus urias etheus mortuus ē. Et dixit dauid ad nuncium. Hec dices ioab. Nō te frangat iſta res. Uarius enī euentus ē belli: & nūc hūc & nūc illū cōſumit gladius. Cōforta bellatores tuos aduſus urbē·ut deſtruas eam: & exhortare eos. Audiuit aut̄ uxor urie q mortuus eſſet urias uir ſuus: et plāxit eū. Tranſactoq; luctu miſit dauid et introduxit eā in domū ſuā: et facta eſt ei uxor: peperitq; ei filium. Et diſpliciut uerbum hoc qđ fecerat dauid coram domino. xii.

Miſit ergo dñs nathan ad dauid. Cumq; uenīſſet ad eum: dixit ei. Reſponde michi iudicium. Duo uiri erāt in ciuitate una: unus diues: et alter pauper. Diues habebat oues & boues plurimos ualde: pauꝑ autem nichil habebat omnino preter ouem unā parualā quā emerat & nutrierat: et que creuerat apud eū · cū filiis eius: ſimul de pane illius comedens et de calice eius bibens·et in ſinu illius dormiens: eratq; illi ſicut filia. Cū autem peregrinus quidam uenīſſet ad diuitē: parcens ille ſumere de ouibꝫ et de bobꝫ ſuis ut exhiberet cōuiuiū peregrino illi q̄ uenerat ad ſe·tulit ouē uiri pauperis et ꝑparauit cibos hoīni qui uenerat ad ſe. Iratus aut̄ indignatione dauid aduſus hominē illū nimis: dixit ad nathan. Uiuit dñs: quoniā filius mortis eſt uir: qui fecit hoc. Quē reddet in quadruplum: eo q fecerit uerbum iſtud·et non pepercerit. Dixit aut̄ nathan ad dauid. Tu es ille uir: q feciſti hanc rem. Hec dicit dñs deus iſrl. Ego unxi te in regē ſuper iſrl·et ego eui te·de manu ſaul·et dedi tibi domū dñi tui & uxores dñi tui·i ſinu tuo: dediq; tibi domū iſrahel & iude: & ſi parua ſūt iſta adiciā tibi multa maiora. Quare ergo cōtempſiſti uerbū dñi: ut faceres malū i cōſpectu meo? Uriam etheū percuſſiſti gladio: et uxorem illius accepiſti in uxorē tibi et interfeciſti eū gladio filioꝝ ammon. Quāobrem non recedet a te gladius de domo tua uſq; in ſempiternum: eo q deſpexeris me: & tuleris uxorē urie etthei ut eſſet uxor tua. Iraq; hec dicit dominus. Ecce ego ſuſcitabo ſuꝑ te malū·de domo tua: & tollā uxores tuas in oculis tuis et dabo proximo tuo: et dormiet cū uxoribꝫ tuis in oculis ſolis huius. Tu enim feciſti abſcōdite: ego aut̄ faciā uerbū iſtud i ꝺſpectu

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0311
powered by DWork • Heidelberg University Library

omnis ihrl: et in cōspectu solis huius.
Et dixit dauid ad nathan. Peccaui dño.
Dixitq; nathan ad dauid. Dñs quoq; trāstulit peccatū tuū. Non
morieris. Verūtamē quū blasphemare fecisti inimicos nomē dñi pter rē
bum hoc: filiꝰ q̄ natꝰ ē tibi morte morietur. Et reūsus est nathan in domū
suā. Percussitq; dñs paruulū quē peperit uxor urie dauid: et defessatus est.
Deprecatusq; ē dauid dñm p paruulo:
et ieiunauit dauid ieunio: z ingressus
secretū iacuit sup terram. Surrexerunt
autē seniores domus eiꝰ: cogentes eū
ut surgeret de terra. Qui noluit: nec comedit cum eis cibum. Accidit autem die
septīma ut moreret infās: timuerūtq;
serui dauid nūciare ei q̄ mortuus esset
paruulus. Dixerūt enī. Ecce cū paruulꝰ
adhuc viueret loquebamī ad eū: et nō
audiebat vocem nrām: quātomagis
si dixerimus: mortuus est puer sibi affligetꝰ? Cum ergo dauid audisset seruos
suos mussitātes: intellexit q̄ mortuus
esset infātulus. Dixitq; ad suos suos.
Numquid mortuus est puerꝰ? Qui rēderunt ei. Mortuus ē. Surrexit ergo dauid de terra: et lotus unctusq; est. Cūq;
mutasset vestem ingressus ē domum
dñi z adorauit: z venit in domū suā:
petiitq; ut ponerent ei panē: et comedit. Dixerūt aūt ei serui sui. Quis est
hmo quē fecisti? propter infantē cū adhuc viueret ieunasti z fletus: mortuo
autē puero surrexisti: z comedisti panē.
Qui ait. Propter infantē dū adhuc
viueret ieunaui et flebā. Dicebam enī.
Quis enī scit si forte donet eū michi dominus: et viuat infans? Nunc autē
q̄a mortuꝰ est quare ieunem? Numquid
potero reuocare eū amplius? Ego vadam magis ad eū: ille vero nō reuertetur
ad me. Et cōsolatus ē dauid bethsabee
uxorē suā: ingressusq; ad eā dormiuit
cū ea. Que genuit filiū: et vocauit nomen eiꝰ salomon: z dñs dilexit eū. Misitq; eū i manu nathan pphē: et vocauit nomen eius amabilis dño: eo q̄
diligeret eum dñs. Igitur pugnabat
ioab cōtra rabbath filiorꝫ ammon: z
expugnabat urbem regiam. Misitq;
ioab nūcios ad dauid dicens. Dimicaui aduersum rabba: et rapienda est
urbs aquarum. Nunc igitur cōgrega
reliquā partē populi et obside ciuitatem et rape eam: ne cum a me vastata
fuerit urbs: nomini meo ascribaī victoria. Cōgregauit itaq; dauid omnē
pplm z profectus est aduersum rabba.
Cumq; dimicasset: cepit eam. Et tulit
diadema melchon de capite eius pondo auri talentū habēs gemmas pciosissimas: z impositū est sup caput dauid. Sed z predā ciuitatis asportauit
multam valde: pplm q̄ eius adductis
serrauit: et circumegit sup eos ferrata
carpēta. Domusq; cultris: et trāsduxit
in typo laterū. Sic fecit uniuersis ciuitatibus filiorum ammon. Et reūsus
ē dauid z dūs exercitus i ihrlm. xiij

Factū ē aūt post hec ut absalon
filij dauid sororē speciosissimā
vocabulo thamar adamaret āmon
filiꝰ dauid: z dpiceret i eā valde: ita ut
propter amorē eiꝰ egrotaret: quia cū
esset virgo difficile ei videbaī: ut quippiam inhoneste ageret cū ea. Erat autem āmon amicus nomine ionadab
filiꝰ semmaa fratris dauid: vir prudēs
valde. Qui dixit ad eū. Quare sic attenuaris mane filij regis p singulos dies? Cur non indicas michi? Dixitq;
ei ammon. Thamar sororem fratris
mei absalō amo. Cui rndit ionadab.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0312
powered by DWork • Heidelberg University Library

Cuba sup lectū tuū et languorē simula: cūq; venerit pater tuus ut visitet te: dic ei. Veniat oro thamar soror mea ut det michi cibū: et faciat pulmentum: ut comedam de manu eius. Accubuit itaq; ammon: et quasi egrotare cepit. Cūq; venisset rex ad visitandū eū: ait ammon ad regē. Veniat obsecro thamar soror mea ut faciat ī oculis meis duas sorbiunculas: et cibū paratū capiā de manu ei⁹. Misit ergo dauid ad thamar domū dicens. Veni in domum ammon fratris tui: et fac ei pulmentum. Venitq; thamar in domū ammon fratris sui: ille autem iacebat. Que tollens farinā cōmiscuit et liquefaciens in oculis eius: coxit sorbiunculas: tollensq; qđ coxerat effudit: et posuit corā eo: et noluit comedere. Dixitq; ammon. Ejicite omnēs a me. Cūq; ejecissēt omnes: dixit ammon ad thamar. Infer cibū in cōclauī: ut vescar de manu tua. Tulit ergo thamar sorbiunculas quas fecerat: et intulit ad ammon fratrem suū in cōclauī. Cūq; obtulisset ei cibū: apprehendit eā et ait. Veni cuba mecū soror mea. Que respōdit ei. Noli frāe mi noli opprimere me: neq; enī hoc phas ē ī isrl. Noli facere stulticiā hanc. Ego enī ferre non potero opprobrium meū: et tu eris quasi unus de insipientibus in isrl: quin potius loqre ad regē: et nō negabit me tibi. Noluit autē ammon acquiescere pcibus eius: sed ꝑualens viribus: oppressit eā: et cubuit cum ea. Et exosam eam habuit odio magno nimis: ita ut maior esset odiū quo oderat eā: amore quo ante dilexerat. Dixitq; ei ammon. Surge et vade. Que rndit. Maius ē hoc malū quod nūc agis adūsum me q̄ quod ante fecisti: repellens me. Et noluit audire eam: sed vocato puero qui ministrabat ei: dixit. Eice hāc a me foras: et claude ostium post eā. Que induta erat talari tunica: huiusmodi enim filie regis virgines vestibus utebāt. Ejecit itaq; eā minister illius foras: clausitq; fores post eā. Que aspergens cinere capiti suo: scissa talari tunica: impositisq; manibus sup caput suū: ibat ingrediens et clamās. Dixit aūt ei absalon frater suus. Nunquid ammon frater tuus concubuit tecū? Sed nūc soror tace: frāt tu⁹ ē. Neq; affligas cor tuū ꝓ hac re. Mānsit itaq; thamar desolata in domo absalon fratris sui. Cū autem audisset rex dauid ōnia hec cōtristatus ē valde: et noluit contristari spiritū ammon filij sui quoniā diligebat eū: quia primogenitus erat ei. Porro nō ē locut⁹ absalon ad ammon nec malū nec bonū. Oderat enī absalon ammon: eo q̄ violasset thamar sororem suā. Factū est autē post tempus biennij: ut tonderentur oues absalon ī balasor: q̄ est iuxta effraim. Et vocauit absalō omnēs filios regis: venitq; ad regē: et ait ad eū. Ecce tondentur oues tui tui: veniat oro rex cū servis suis ad servū suum. Dixitq; rex ad absalō. Noli fili mi: noli rogare ut veniamus omnes: et grauemus te. Cū autē rogaret eū et nolmisset ire: benedixit ei. Et ait absalon ad dauid. Si nō vis venire: veniat obsecro nobiscū saltē ammon frater me⁹. Dixitq; ad eū rex. Non est necesse ut vadat tecū. Coegit itaq; absalon eū: et dimisit cū eo ammon: et universos filios regis. Fecerat autē absalon cōvivium: ꝙsi cōvivium regis. Preceperat autē absalon pueris suis dicens. Observate cū temulentus fuerit ammon vino: et dixero vobis.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0313
powered by DWork • Heidelberg University Library

percunite eū et interficite: nolite timere. Ego enim sū qui precipio vobis. Roboramini: et estote viri fortes. Fecerūt ergo pueri absalō adūsum ammon: sicut ꝓceperat eis absalon. Surgentesq; oēs filij regis: ascenderūt singuli mulas suas ⁊ fugerunt. Cūq; adhuc pergerent in itinere: fama peruenit ad dauid dicēs. Percussit absalon oēs filios regis: ⁊ nō remansit ex eis saltē unus. Surrexit itaq; rex dauid: et scidit vestimenta sua ⁊ recidit super terram: et omnes serui illius qui assistebāt ei: scidērūt vestimenta sua. Ꝛndens autē ionadab filius semmaa fratris dauid dixit. Ne estimet dñs meus rex ꝙ omnes pueri regis occisi sint. Ammō solus mortuus ē: qm̄ in odio absalō erat positus ex die qua oppressit thamar sororē eius. Nunc ergo ne ponat dñs meus rex sup cor suū verbū istud dicēs: oēs filij regis occisi sūt: qm̄ āmon solus mortuus ē. Fugit autē absalon. Et eleuauit puer speculator oculos suos et aspexit: et ecce ꝓplus multus veniebat per iter montis qui latere montis. Dixit autē ionadab ad regē. Ecce filij regis adsunt: iuxta verbū serui tui: sic factum est. Cūq; cessasset loqui: apparuerunt et filij regis. Et intrantes leuauerunt voces suas: ⁊ fleuerūt. Sed et rex et oēs serui eius fleuerūt planctu magno nimis. Porro absalon fugiens abiit ad tholomai filiū āmiur regē gessur. Luxit ergo dauid filiū suū āmon multis diebus. Absalō aūt cū fugisset ⁊ venisset in gessur fuit ibi tribus ānis: cessauitq; rex dauid ꝙsequi absalō: eo ꝙ cōsolatus esset sup āmon interitu.

Intelligens autem ioab filius sarue ꝙ cor regis verſū esset ad absalon: misit thecuā et tulit inde mulierē sapientem: dixitq; ad eam. Lugere te simula: ⁊ induere veste lugubri: ⁊ ne ungaris oleo: ut sis ꝙsi mulier iā plurimo tpe lugēs mortuū. Et ingrediēris ad regem: ⁊ loqueris ad eū sermones huiusmodi. Posuit aūt ioab verba i ore ei⁹. Itaq; cū ingressa fuisset mulier thecuites ad regem recidit coram eo sup terrā: ⁊ adorauit ⁊ dixit. Serua me rex. Et ait ad eā rex. Quid caule habes? Que respōdit. Heu mulier vidua ego sū. Mortuus ē enim vir meus: et ānille tue erāt duo filij: q̄ rixati sunt adūsū se i agro nullusq; erat q̄ eos prohibere posset: ⁊ percussit alter alterū ⁊ interfecit eū. Et ecce cōsurgens vniuersa cognatio: aduersum ancillā tuā: dicit. Trade eū qui percussit fratrem suū ut occidamus eū pro aīa fratris sui quē interfecit: et deleamus heredem: et querūt extinguere scintillā meā que relicta est: ut nō superet viro meo nomen et reliquie super terrā. Et ait rex ad mulierem. Vade i domū tuā: et ego iubebo ꝓ te. Dixitq; mulier thecuites ad regem. In me dñe mi rex sit iniq̄tas et in domo patris mei: rex aūt et thronus eius sit innocens. Et ait rex. Qui contradixerit tibi adduc eū ad me: et vltra non addet ut tangat te. Que ait. Recordetur rex dñi dei sui ut non multiplicentur proximi sanguinis ad vlciscendū: et nequaq; interficiāt filiū meū. Qui ait. Viuit dñs: quia non cadet de capillis filij tui sup terrā. Dixit ergo mulier. Loquatur ancilla tua ad dñm meū regem verbū. Et ait. Loquere. Dixitq; mulier. Quare cogitasti huiusmodi rem cōtra ꝓpm dei: et loquens est rex verbū istud ut peccet: et non reducat eiectū suū? Omnes morimur: et quasi aque dilabimur in terrā que non reuertuntur. Nec vult deus perire

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0314
powered by DWork • Heidelberg University Library

aiam: sed retractat cogitans ne penitus pereat qui abiectus est. Nūc igitur veni ut loquar ad dñm meū regē. verbum hoc: presente ppso. Et dixit. Ancilla tua. loquar ad regē: si quo modo faciat rex verbū ancille sue. Et audiuit rex ut liberaret ācillā suā. de manu omniū qui volebant. de hereditate dñi delere me: z filiū meū simul. Dicat ergo ancilla tua: ut fiat verbū dñi mei regis. sicut sacrificiū. Sicut enī angel⁹ dñi. sic ē dñs me⁹ rex: ut nec būdictione nec maledictione moueat. Unde z dñs deus tuus est tecū. Et rūdens rex dixit ad mulierē. Ne abscondas a me verbum: quod te interrogo. Dixitq; ei mlier. Loquere domine mi rex. Et ait rex. Nunquid manus ioab tecum est in omnibus istis? Rūdit mlier et ait. Per salutē anime tue. dñe mi rex: nec ad sinistrā nec ad dexterā est ex omnibus hijs que locutus ē dñs meus rex. Seruus enim tuus ioab ipe precepit michi: et ipse posuit in os ancille tue. omnia verba hec: ut verteret figurā sermonis huius. Seruus enī tuus ioab precepit istud. Tu autē domine mi rex sapiēs es. sicut habet sapientiā angel⁹ dei: ut intelligas omnia sup terrā. Et ait rex ad ioab. Ecce placatus feci verbum tuū. Vade ergo et reuoca puerū absalon. Cadensq; ioab sup faciē suā in terrā adorauit: z benedixit regi. Et dixit ioab. Hodie intellexit seruꝰ tuus quia inuenī graciā i oculis tuis dñe mi rex. Feciſti enī sermonē domine mi rex seruo tui. Surrexit ergo ioab et abijt in gessur: et adduxit absalon in ihrlm. Dixit autē rex. Reuertatur i domum suā: et faciē meā non videat. Reuersus est itaq; absalon in domū suā: et faciem regis non vidit: porro sicut absalon · vir nō erat pulcer in omni isrl: et decorus nimis. A vestigio pdis usq; ad verticē: non erat i eo vlla macula. Et quādo tōdebat capillū. semel autē in anno tondebatur. q̄a grauabat eū cesaries: ponderabat capillos capitis sui ducētis siclis pōdere publico. Nati sunt aūt absalon filij tres: et filia una noīe thamar elegātis forme. Manſitq; absalon in ihrlm duobus annis: et faciem regis non vidit. Misit itaq; ad ioab: ut mitteret eū ad regem. Qui noluit venire ad eum. Cūq; secūdo misisset. et ille noluisset venire ad eū: dixit seruis suis. Scitis agrum ioab iuxta agrū meū: habentē messem ordei. Ite igit̄: z succēdite eū igni. Succenderūt ergo serui absalō segetem igni. Et venientes serui ioab scissis vestibz suis dixerunt. Succenderūt serui absalon partē agri igni. Surrexitq; ioab et venit ad absalon in domū eius: et dixit. Quare succenderūt serui tui segetē meā igni? Et rūdit absalon ad ioab. Misi ad te obsecrās ut vīres ad me z mitterem te ad regē: z diceres ei. Quare veni de gessur? Melius michi erat ibi esse. Obsecro ergo ut videā faciē regis. Quod si memor ē iniquitatis mee interficiat me. Ingressus itaq; ioab ad regem: nūciauit ei omnia. Vocatusq; est absalon et intrauit ad regem: et adorauit supra faciem terre coram eo. Osculatusq; est rex absalon. Igitur post hec fecit sibi absalō curreus et equites: et quinquaginta viros q̄ precederent eū. Et mane cōsurgens absalon stabat iuxta introitū porte in via: et omnē virum qui habebat negotiū ut veniret ad regis iudicium vocabat absalon ad se: et dicebat. De qua ciuitate es tu? Qui rūdens aiebat. Ex una

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0315
powered by DWork • Heidelberg University Library

tribu isrl ego sum seruus tuus. Rñdebatq; ei absalon. Videntur michi sermones tui boni et iusti: sed nō est qui te audiat cōstitutus a rege. Dicebatq; absalon. Quis me cōstituat iudicem sup terrā: ut ad me veniant omnes q̄ habent negociū et iuste iudicem? Sed cū accederet ad eū homo ut salutaret illū: extendebat manū suā: & apphēdens osculabatur eū. Faciebatq; hoc omni israhel: venienti ad iudiciū ut audiret a rege: & sollicitabat corda virorū isrl. Post quadraginta aut̄ ānos dixit absalon ad regem dauid. Vadam et reddā vota mea que vouī dño in hebron. Vouēs enī vouit seruꝰ tuus cū esset ī gessur syrie dicens. Si reduxerit me dñs ī ihrlm: sacrificabo dño. Dixitq; ei rex dauid. Vade ī pace. Et surrexit: & abiit in hebron. Misit aūt absalon exploratores ī omnes tribs israhel dicēs. Statī ut audieritis clangorē buccine dicite. Regnabit absalō ī hebrō. Porro cū absalō issent ducenti viri de ihrusalem vocati: eūtes simpliciter: et causam penitꝰ ignorantes. Accersiuit q̄; absalon achitofel gilonitem cōsiliariū dauid: de ciuitate sua gilo. Cūq; immolaret victimas facta est cōiuratio valida: plusq; concurrens augebatur cū absalon. Venit igitur nūcius ad dauid dicens. Toto corde unūsus israhel sequitur absalon. Et ait dauid seruis suis: qui erant cū eo in ihrusalē. Surgite. Fugiamꝰ: neq; enī erit nobis effugiū a facie absalon. Festinate egredi: ne forte veniēs occupet nos & impleat sup nos ruinā: et percutiat ciuitatem in ore gladij. Dixerunteq; ei regis ad eū. Omnia q̄cūq; ꝓceperit dñs noster rex libenter rexequemur serui tui. Egressus est ergo rex et uniuersa domus eius pedibus suis. Et reliquit rex decē mulieres concubinas: ad custodiendā domū. Egressusq; rex et oīs israhel pedibs suis stetit procul a domo: et unūsi serui eiꝰ ābulabāt iuxta eū: et legiones cerethi & phelethi et oñes gethei pugnatores validi sexcenti viri q̄ secum eū fuerāt de geth pedites precedebāt regem. Dixit aūt rex ad ethai getheū. Cur venis nobiscū? Reuertere & habita cū rege: q̄a peregrinus es: & egressus es de loco tuo: heri venisti: & hodie cōpelleris nobiscū egredi? Ego aūt vadam quo iturus sum. Reūtere: & redue tecū fratres tuos: & dñs faciat tecū misericordiā & veritatem: q̄a ostendisti gratiā & fidē. Et rūdit ethai regi dicens. Viuit dñs et viuit dñs meus rex: quōcūq; loco fueris dñe mi rex sive ī morte sive ī vita: ibi erit seruus tuus. Et ait dauid ethai. Veni et transi. Et transiuit ethai getheus et rex & oñes viri qui cū eo erāt: et reliqua multitudo. Omnesq; flebant voce magna: et universus ꝓpulus transibat. Rex q̄; trāsgrediebatur: torrentem cedron: & cunctus ꝓpulus incedebat contra viā olive que respicit ad desertū. Venit aūt & sadoch sacerdos & unūsi leuite cū eo portātes: archā federis dei: et deposuerūt archā federis dei. Et ascendit abiathar: donec repleret esset oñis ꝓpulus q̄ egressus fuerat de ciuitate. Et dixit rex ad sadoch. Reporta archā dei in urbem. Si inuenero gratiā in oculis dñi reducet me et ostendet michi eam: et tabernaculū suū: si aūt dixerit michi: non places. presto sum: faciat quod bonū est coram se. Et dixit rex ad sadoch sacerdotem. Si videns reūtere ī ciuitatem in pace: & achimaas filius tuꝰ & ionathan filiꝰ abiathar duo filij vestri sint vobiscū.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0316
powered by DWork • Heidelberg University Library

Ecce ego abscondar in campestribz deserti: donec veniat sermo a vobis indicans michi. Reportauerũt ergo sadoch et abiathar archã dei in hierusalẽ: et manserunt ibi. Porro dauid ascendebat clivum olivaz scandens et flens nudis pedibz incedens: z operto capite. Sed et oĩs pplus q erat cũ eo: opto capite ascendebat plorans. Nũciatũ est aũt dauid: q achitofel esset in conuiratione cũ absalon. Dixitq; dauid. Infatua quesso dñe consiliũ achitofel. Cũq; ascenderet dauid sũmitatẽ mõtis in quo adoraturus erat dñm: ecce occurrit ei chusi arachites scissa veste z terra pleno capite. Et dixit ei dauid. Si veneris mecũ eris michi oneri: si aũt i ciuitatem reuertaris et dixeris absalõ. seruus tuus sum rex patere me viuere. sicut fui seruus patris tui. sic ero seruus tuus: dissipabis cõsiliũ achitofel. Habes aũt tecũ sadoch et abiathar sacerdotes: et oñe verbũ quodcũq; audieris. i domo regis. indicabis sadoch et abiathar sacerdotibz. Sũt enĩ cũ eis duo filij eoz achimaas filius sadoch et ionathan filius abiathar: z mittetis p eos ad me oñe verbũ qđ audieritis. Veniente ergo chusai amico dauid i ciuitatem. Absalon quoq; ingressus ẽ hierusalem: et achitofel cũ eo.

XVI

Cumq; dauid transisset paululũ montis verticem. apparuit siba puer miphiboseth i occursum eius cũ duobz asinis: q onerati erãt ducentis panibz. et centũ alligaturis vue passe. et centũ massis palatarũ: et duobus vtribz vini. Et dixit rex sibe. Quid sibi volunt hec? Rñdit; siba. Dñe mi rex. Asini domesticis regis ut sedeant: et panes et palatæ ad vescendum pueris tuis. vinũ aũt. ut bibat si qs defecerit in deserto. Et ait rex. Vbi est filius dñi tui? Rñdit; siba regi. Remãsit in hierusalem dicens. Hodie restituet michi dom9 isrl regnũ patris mei. Et ait rex sibe. Tua sint oĩa que fuerũt miphiboseth. Dixitq; siba. Oro ut inueniã graciam coram te domine mi rex. Venit ergo rex dauid usq; bahurim. Et ecce egrediebatur inde vir. de cognatione dom9 saul nomine semei filius gera: procedebatq; egrediẽs: z maledicebat mittebatq; lapides. cõtra dauid. z contra vniũsos suos regis dauid. Vniũs aũt pplus et vniũsi bellatores. a dextro et a sinistro latere regis incedebãt. Ita autẽ loquebatur semei cũ malediceret regi. Egredere. egredere vir sanguinũ: z vir belial. Reddidit tibi dñs vniũsũ sanguinẽ domus saul. qũ inuasisti regnũ pro eo: et dedit dñs regnum in manu absalon filij tui: et ecce premũt te mala tua quoniã vir sanguinũ es. Dixit autem abisai filius sarine regi. Quare maledicit canis hic moritur9 dño meo regi? Vadã et amputabo caput eius. Et ait rex. Quid michi et vobis est filij sarine? Dimitte eum ut maledicat. Domin9 enĩ precepit ei ut malediceret dauid. Et qs est q audeat dicere. ẽre sic fecerit? Et ait rex abisai z vniuersis seruis suis. Ecce filius meus q egressus ẽ de vtero meo. querit animã meã: quãtomagis hic filius gemini maledicit michi. Dimittite eũ ut maledicat iuxta preceptũ dñi. si forte respiciat dñs afflictionem meã: et reddat michi dñs bonũ p maledictione hac die hodierna. Ambulabat ergo dauid z socij eius per viam cõ eo: semei aũt per iugũ montis ex latere cõtra illum. gradiebatur maledicens: et mittens lapides aduersum eũ. et cinerẽ spargẽs.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0317
powered by DWork • Heidelberg University Library

Venit ita q; rex dauid et omnis plus
cū eo lassus: et refocillati sunt ibi. Ab-
salon aūt ⁊ oēs plus eius ingressi
sunt illū: sed ⁊ achitofel cū eo. Cum
aūt venisset chusai arachites amicus
dauid ad absalon: locutus est ad eū.
Salue rex: salue rex. Ad quē absalon.
Hec est inquit grā tua ad amicū tuū?
Quare nō isti cū amico tuo? Rndit-
q; chusai ad absalō. Nequaq;: quia
illius ero quē elegit dns et omnis hic
plus ⁊ omnis isrl: et cū eo manebo.
Sed ut et hoc inferā: cui ego seruitur?
nonne filio regis? Sicut parui
patri tuo: ita parebo et tibi. Dixit aūt
absalon ad achitofel. Inite cōsilium:
quid agere debeam⁹. Et ait achitofel
ad absalon. Ingredere ad cōcubinas
patris tui quas dimisit ad custodiēdā
domū: ut cum audierit omnis isrl q;
fed aueris patrē tuū: roborētur tecum
manus eorū. Tetenderūt ergo absalō
tabernaculū in solario: ingressusq; est
ad cōcubinas patris sui coram uniuerso
isrl. Consiliū aūt achitofel quod da-
bat in diebus illis: quasi siquis cōsuleret
dñm. Sic erat oē cōsiliū achitofel:
et cū esset cū dauid et cū esset cū absalō.

XVII

Dixit ergo achitofel ad
absalon. Eligā michi duodeci
mīlia virorū ⁊ consurgens persequar
dauid hac nocte: ⁊ irruēs sup eū quippe
qui lassus est et solutis manibus: per-
cutiam eū. Cūq; fugerit omnis plus q̄
cū eo ē percutiā regē desolatū: ⁊ redu cā
uniuersum plum: quō un⁹ homo reuerti
solet. Vnū enī virū tu queris: et oēs
plus erit in pace. Placuitq; sermo ei⁹
absalon: et cūctis maioribus natu isrl.
Ait autem absalon. Vocate chusai
arachitem: ⁊ audiamus quid et ipe
dicat. Cūq; venisset chusai ad absalō.
ait absalō ad eū. Iuxta hunc modū sermo-
nem locutus est achitofel. Facere debe-
mus an non? Quod das cōsiliū? Et
dixit chusai ad absalō. Nō est bonū
hoc cōsiliū quod dedit achitofel hac
vice. Et rursū intulit chusai. Tu nosti
patrem tuū et viros qui cū eo sunt esse
fortissimos ⁊ amaro animo: veluti si
ursa raptis catulis i saltu seuiat. Sed
et pater tuus vir bellator ē: nec mora-
bitur cū plo. Forsitan nūc latitat in
foueis aut in uno quo voluerit loco:
et cū ceciderit un⁹ quilibet in principio:
audiet quicūq; audierit ⁊ dicet. Facta
est plaga in plo q̄ sequetur absalon.
Et fortissim⁹ ipe cui⁹ cor ē ḡs leonis:
pauore soluetur? Nouit enī oīs plus
israhel fortē esse patrē tuū: ⁊ robustos
oēs qui cū eo sunt. Sed hoc michi
videt rectū esse cōsiliū. Cōgregetur ad
te uniuersus plus isrl a dan usq; bersabee
quasi arena maris innumerabilis et
tu eris in medio eor: et irruemus sup
eū in quocūq; loco inuentus fuerit: et
operiemus eū sicut cadere solet ros sup
terrā: et nō relinquem⁹ de viris qui cū
eo sunt nec unū quidē. Quod si urbē
aliquā fugerit ingressus: circūdabit oīs
isrl ciuitati illi funes: et trahem⁹ eam
in torrentē: ut nō reperiat nec calculus
quidē ex ea. Dixitq; absalon et oēs
viri isrl. Melior ē cōsiliū chusai arachi-
te consilio achitofel. Dñs autem nutu
dissipauit cōsiliū achitofel utile: ut
induceret dns sup absalon malū. Et
ait chusai sadoch ⁊ abiathar sacerdo-
tibus. Hoc et hoc modo cōsiliū dedit
achitofel absalon ⁊ senioribus isrl: ⁊
ego tale et tale dedi cōsiliū. Nūc ergo
mittite cito: et nūciate dauid dicentes.
Ne moreris nocte hac in campestribus
deserti: sed absq; dilatione trāsgredere:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0318
powered by DWork • Heidelberg University Library

ne forte absorbeatur rex: & omnis ꝑplus
q̃ cũ eo ẽ. Jonathas aũt & achimaas
stabãt iuxta fontẽ rogel. Abijt ancilla
et nũciauit eis: et illi ꝓfecti sũt: ut refer-
rent ad regẽ dauid nũciũ. Nõ enĩ po-
terant videri: aut introire ciuitatẽ. Vi-
dit autẽ eos quidã puer: et indicauit
absalõ. Illi vero cõcito gradu ingressi
sunt domũ cuiusdã viri in bahurim
qui habebat puteũ in vestibulo suo:
et descenderũt in eũ. Tulit autẽ mulier
et expãdit velamẽ sup os putei: quasi
siccãs ipsanas: et sic latuit res. Cũq;
venissent serui absalon in domũ ad
mulierẽ dixerũt. Vbi ẽ achimaas: et io-
nathas? Et rñdit eis mulier. Trãsierũt
festinãter: gustata paululũ aqua. At
hij q̃ ꝓsecãt: cũ nõ reperissẽt: reũsi sũt in
ihrusalẽ. Cũq; abissẽt: ascenderũt illi de
puteo: et pergentes nũciauerũt regi da-
uid & dixerũt. Surgite & trãsite cito flu-
uium: quũ huiusmodi dedit cõsiliũ
cõtra vos achitofel. Surrexit ergo da-
uid & oĩs ꝑplus q̃ cũ eo erat: & trãsierũt
iordanem donec diluceresceret: anteq; de-
nudaretur verbũ: et nec unus quidem
residuus fuit qui nõ transiret fluuiũ.
Porro achitofel: videns q; non fuisset
factũ cõsiliũ suũ: strauit asinũ suũ: sur-
rexitq; et abijt ĩ domũ suã et in ciuita-
tem suã: et disposita domo sua suspen-
dio interijt et sepultus est in sepulcro
patris sui. Dauid aũt venit ĩ castra:
et absalõ trãsijt iordanem: ipe et oĩes
viri israhel cũ eo. Amasam vero cõsti-
tuit absalon pro ioab super exercitum.
Amasa autẽ erat filj viri q̃ vocabat
ethra de ihesreli: qui ingressus est ad
abigail filiã naas sororẽ sarine que
fuit matre ioab. Et castrametatus est
israhel cũ absalõ ĩ terra galaad. Cũq;
venisset dauid ĩ castra sobi filj naas
de rabbath filiorũ ammon: & machir
filj ammihel de lodabar: & berzellai
galaadites de rogelim: obtulerunt ei
stratoria et tapeta et vasa fictilia: fru-
mentum & ordeũ et farinã & polẽtam
& fabã & lentẽ & fręsum cicer & mel & bu-
tirum: oues et pingues vitulos: dede-
runtq; dauid & populo qui cũ eo erat
ad vescendũ. Suspicati enĩ sunt ꝑplm
fame et siti fatigari ĩ deserto. xviij

Igitur cõsiderato dauid ꝑplo suo: cõsti-
tuit sup eos tribunos et centuriones:
et dedit ꝑplj tertiam partẽ sub manu
ioab: et tertiã partẽ sub manu abisai
filij sarine fratris ioab: et tertiã partẽ
sub manu ethai q̃ erat de geth. Dixitq;
rex ad ꝑplm. Egrediar et ego vobiscũ.
Et rñdit ꝑplus. Non exibis. Siue enĩ
fugerimꝰ nõ magno opere ad eos de
nobis pertinebit: siue media pars ce-
ciderit e nobis nõ satis curabũt: quia
tu unus solus pro decẽ milibus cõpu-
taris. Melius est igitẽ ut sis nobis in
urbe ꝓsidio. Ad quos rex ait. Quod
vobis videtẽ rectũ hor faciã. Stetit er-
go rex iuxta portam. Egrediebaturq;
ꝑplus p turmas suas: centũ & milleni.
Et precepit rex ioab et abisai et ethai
dicens. Seruate michi puerũ absalon.
Et oĩs ꝑplus audiebat ꝓcipientẽ regẽ
cũctis principibꝫ pro absalon. Itaq;
egressus ẽ ꝑplus ĩ campũ cõtra israhel:
et factũ est prelium in saltu ephraim. Et
cesus ẽ ibi ꝑplus israhel ab exercitu da-
uid: factaq; ẽ plaga magna ĩ die illa
viginti miliũ. Fuit aũt ibi ꝓliũ dissi-
pium: sup faciẽ oĩs terre: & multo plures
erãt quos saltus cõsumpserat de ꝑplo
quam hij quos vorauerat gladius in
die illa. Accidit autẽ ut occurreret ab-
salon seruis dauid: sedens mulo. Cũq;
ingressus fuisset mulus ibiter ꝺcusã

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0319
powered by DWork • Heidelberg University Library

quercū et magnā adhesit caput eius quercui: et illo suspēso inter celū et terrā nullus cui insederat perrāsiuit. Vidit autē hoc quispiā: et nūciauit ioab dicens. Vidi absalon pendere de quercu. Et ait ioab viro q̄ nunciauerat ei. Si vidisti quare nō cōfodisti eū cū terra: et ego debuissem tibi decē argenti siclos et vnū balthēū? Qui dixit ad ioab. Si appenderes in manibꝫ meis mille argenteos: nequaq̄ mitterē manū meā in filiū regis. Audiēbꝫ enī nobis p̄cepit rex tibi et abisai et ethai dicēs. Custodite michi puerum absalon. Sed et si fecissem cōtra animā meam audater nequaq̄ hoc regē latere potuisset: et tu stares ex aduso. Et ait ioab. Nō sicut tu vis. Sed aggrediar eū cora te. Tulit ergo ioab tres lāceas in manu sua et infixit eas in corde absalon. Cunq; adhuc palpitaret heres in quercu: cucurrerunt decē iuuenes armigeri ioab: et percutientes interfecerūt eū. Cecinit aūt ioab buccina et reuocauit populū ne persequeret fugientē israhel: volēs parcere multitudini. Et tulerūt absalō et p̄cecerūt eū in saltu in fouea grandē: et cōposuerunt sup eū aceruū lapidū magnū nimis. Omnis autē israhel fugit i tabernacula sua. Porro absalō p̄egerat sibi cū adhuc viueret titulū: q̄ est i valle regis. Dixerat enī. Nō habeo filiū: et hoc erit monimentū nois mei. Vocauitq; titulū noīe suo: et appellat̄ manet absalon usq; ad hāc diē. Achimaas autē filius sadoch ait. Curram et nūciabo regi: quia iudiciū fecerit ei deus de manu inimicoꝝ eius. Ad quē ioab dixit. Nō eris nūcius i hac die: sed nūciabis in alia. Hodie nolo te nūciare. Filius enī regis est mortu⁹. Et ait ioab chusi. Vade: et nūcia regi q̄ vidisti. Adorauit chusi ioab: et cucurrit. Rursus autem achimaas filius sadoch dixit ad ioab. Quid impedit si etiam ego curro post chusi? Dixitq; ei ioab. Quid vis currere fili mi? Venī huc non eris boni nuncij baiulus. Qui rūdit. Quid enī si cucurrero? Et ait ei. Curre. Curres ergo achimaas per viā compendij trāsiuit chusi. Dauid autem sedebat inter duas portas. Speculator vero q̄ erat in fastigio porte super murū eleuans oculos vidit hominem currentē solū: et exclamans indicauit regi. Dixitq; rex. Si solus est: bonus ē nūcius i ore eius. Properāte aūt illo et accedente propius vidit speculator hominē alterū currentem: et vociferās i culmine ait. Apparet michi alter homo: currens solus. Dixitq; rex. Et iste bonus ē nuncius. Speculator autē cōtemplor ait. Cursum portis: quasi cursum achimaas filij sadoch. Et ait rex. Vir bonus est: et nunciū portans bonū venit. Clamans autē achimaas dixit ad regē. Salue rex. Et adorans regem coram eo pronus in terrā ait. Benedictus dñs deus tuus: qui conclusit homines qui leuauerūt manus suas contra dñm meū regē. Et ait rex. Est ne pax puero absalon? Dixitq; achimaas. Vidi tumultū magnū cū mitteret ioab seruus tuus o rex me seruū tuum: nescio aliud. Ad quē rex: transi aut et sta hic. Cunq; ille trānsiisset et staret: apparuit chusi. Et vociferans ait. Bonū apporto nunciū dñe mi rex. Iudicauit enī pro te dominus hodie: de manu omniū qui surrexerūt contra te. Dixit autem rex ad chusi. Est ne pax puero absalon? Cui respōdens chusi: fiant inquit sicut puer inimici dñi mei regis: et vniuersi qui cōsurgūt aduersus eū in malū. Cōturbatus itaq;

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0320
powered by DWork • Heidelberg University Library

rex ascēdit cenaculū porte ⁊ fleuit: et sic loq̄bat vadis. Fili mi absalō: absalō fili mi. Quis michi tribuat ut ego moriar p te: Absalō fili mi: fili mi absalō.

Nunciatum est autē ioab xix q̄ rex fleret et lugeret filiū suū. et versa est victoria in luctū in die illa omni ꝑplo. Audiuit enī ꝑplus in die illa dici: dolet rex sup filio suo. Et declinauit ꝑplus i die illa ingredi ciuitatem: quō declinare solet ꝑplus versus et fugiens de prelio. Porro rex operuit caput suū: et clamabat voce magna. Fili mi absalon: absalon fili mi. Ingressus ergo ioab ad regē in domum dixit. Cōfudisti hodie vultus omniū seruoꝝ tuorū qui saluā fecerūt animā tuā ⁊ animā filioꝝ tuoꝝ ⁊ filiarū tuarū et animā vxorū tuarū et animā cōcubinarum tuarū. Diligis odientes te: et odio habes diligentes te. Et ostendisti hodie: quia nō curas de ducibus tuis: et de seruis tuis: et vere cognoui modo: quia si absalō viueret et oēs nos occubuissemus: tūc placeret tibi. Nūc igit̄ surge et procede: et alloquēs satisfac seruis tuis. Juro enim tibi p dominum: q̄ si non exieris nec vnus quidē remansurus sit tecū nocte hac: et peius erit hoc tibi ꝛ̄ omnia mala que venerūt sup te: ab adolescētia tua usq̄ i p̄sēs. Surrexit ergo rex: et sedit in porta. Et omni ꝑplo nūciatū est: q̄ rex sederet in porta. Venitq̄ vniuersa multitudo corā rege: isr̄l autē fugit in tabernacula sua. Omnis quoq̄ ꝑplus rixabat in cunctis tribubus isr̄l dicens. Rex liberauit nos de manu inimicoꝝ nostroꝝ: ipe saluauit nos de manu philistinoꝝ: et nūc fugit de terra ꝓter absalō. Absalon autē quē vnximus sup nos: mortuus ē i bello. Usquequo

silētis: ⁊ nō reducitis regem? Et obliū tocius isr̄l venit ad regem. Rex vero dauid misit ad sadoch ⁊ abiathar sacerdotes dicens. Loquimini ad maiores natu iuda: dicentes. Cur venitis nouissimi ad reducendū regem i domū suā? Sermo aūt omnis isr̄l peruenerat ad regem in domo eius: qā dixerat rex. Hec dicetis ad ꝑplm. Fratres mei vos: os meū et caro mea vos. Quare nouissimi reducitis regem? Et amasę dicite. Nōne os meū es et caro mea? Hec faciat michi deus ⁊ hec addat: si nō magister militie fueris corā me omni tpe pro ioab. Et inclinauit cor omnium virorū iuda quasi viri vni⁹. Miseruntq̄ ad regem dicentes. Reuertere tu: ⁊ oēs serui tui. Et reūlus ē rex. Et venit usq̄ iordanem. Et omnis iuda venit usq̄ in galgala ut occurreret regi: ⁊ trāsduceret eū iordanē. Festinauit aūt semei filius gera filij iemini de bahurim: et descendit cū viris iuda i occursū regis dauid cū mille viris de beniamin: et siba puer de domo saul: et quindecim filij eius ac vigīti serui erāt cū eo. Et irrumpētes iordanem ante regem trāsierūt vada: ut trāsducerent domū regis: et facerent nutum uoluntatē eius. Semei aūt filius gera prostratus corā rege cū iam trāsisset iordanem: dixit ad eū. Ne reputes michi dñe mi iniq̄tatem: neq̄ memineris iniuriarū serui tui in die qua egressus es domine mi rex de ierusalē: neq̄ ponas rex in corde tuo. Agnosco enī seruus tu⁹ peccatū meū: et idcirco hodie ꝓmus veni de omni domo ioseph: descendiq̄ i occursum dñi mei regis. Respondēs vero abisai filius sarue dixit. Nūquid pro his verbis nō occidet semei: qui maledixit xp̄o dñi? Et ait dauid. Quid michi et

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0321
powered by DWork • Heidelberg University Library

vobis filij sarine? Cur efficimini mi-
chi hodie in sathan? Ergo ne hodie
interficietur vir in isrl? An ignoro ho-
die me factum regē sup isrl? Et ait rex
semei. Nō moriēris. Jurauitq; ei. Mi-
phiboseth q; filius saul· descēdit i occur-
sum regis illotis pedibus et intonsa
barba: vestesq; suas nō lauerat a die
qua egressus fuerat rex: usq; ad diem
reuersionis ei⁹ i pace. Cūq; occurrisset
regi: dixit ei rex. Quare nō venisti me-
cum miphiboseth? Et rūdens ait· dñe
mi rex: seruus meus rōtemplit me. Dixitq;
ei ego famulus tuus ut sternerem michi asi-
num: et ascendens abirē cū rege. Claudus enī sum seruus tuus. Insuper et accu-
sauit me seruō tuō: ad te dñm meum
regē. Tu aūt dñe mi rex sicut angelus
dei es: fac quod placitū est tibi. Nec
enī fuit domus patris mei· nisi mor-
tis obnoxia dño meo regi: tu autē posu-
isti me seruū tuū inter cōuiuas mense
tue. Quid rego habeo iuste q̄rele: aut
quid pōssū vltra vociferari ad regem?
Ait ergo ei rex. Quid vltra loqueris?
Fixū est quod locutus sum. Tu et siba
diuidite possessiones. Rūditq; miphi-
boseth regi. Etiā rūcta accipiat: postq;
reūsus ē dñus meus rex pacifice in domū
suā. Berzellai q; galaadites venit val-
de descendēs de rogelim trāsduxit regē
iordanē: paratus trāsire vltra fluuiū ꝓse-
qui eū. Erat aūt berzellai galaadites
senex valde id est octogenarius: et ipe
pbuit alimenta regi· cū moraretur in
castris. Fuit quippe vir dives nimis.
Dixit itaq; rex ad berzellai. Veni me-
cum: ut requiescas securus i ihrlm. Et
ait berzellai ad regē. Quot sunt dies
annoꝝ vite mee: ut ascendā cū rege in
ihrlm? octogenarius sum hodie. Nū-
quid virgō sensus mei· ad discernendū
suaue aut amarū: aut delectare potest
seruus tuus cibus aut potus vel audire
possum vltra vocē cantorū atq; cāta-
tricum? Quare seruus tuus sit oneri dño
meo regi? Paululū precedā famulus tu⁹
ab iordane tecum. Nunc indigeo hac
vicissitudine· sed obsecro ut reūtar tu⁹
tu⁹· et moriar i ciuitate mea: et sepeliar
iuxta sepulcrū patris mei· et matris mee.
Est aūt seruus tuus chamaam ipe vadat
tecū dñe mi rex: et fac ei quicquid tibi
bonū videtur. Dixit itaq; ei rex. Mecū
trāseat chamaam: et ego faciā ei quic-
quid tibi placuerit: et omne qđ petieris
a me impetrabis. Cūq; transisset vni-
uersus ꝑpulus et rex iordanem restitit: et
osculatus est rex berzellai et benedixit
ei: et ille reuersus ē i locū suū. Trāsiuit
ergo rex in galgalam: et chamaam cū
eo. Omnis aūt ꝑpulus iuda trāsduxe-
rat regē: et media tantū pars affuerat
de ꝑpulo isrl. Itaq; oēs viri isrl· cōcur-
rentes ad regem: dixerunt ei. Quare te
furati sūt fres nri viri iuda· et trāsduxe-
runt regē et domū ei⁹ iordanem· oēsq;
viros dauid cum eo? Et rūdit omnis
vir iuda· ad viros israhel. Quia mi-
chi ꝓximus est rex. Cur irasceris sup hac
re? Numquid comedimus aliquid de re-
ge: aut munera nobis data sunt? Et
rūdit vir isrl ad viros iuda: et ait. De-
cem partes maiores ego sū apud regē:
magisq; ad me ꝑtinet dauid q; ad te.
Cur fecisti michi iniuriā: et nō michi
nūciatū ē ꝓpter ut reducerē regē meū?
Duriꝰ aūt rūderūt viri iuda· viris isrl.

Accidit q; ut ibi esset vir
belial· nomine siba filius bochri
vir iemini: et cecinit bucina et ait. Nō
ē nobis pars i dauid: neq; hereditas
i filio ysai. Reūtere in tabernacula tua
isrl. Et separatus ē omnis israhel a dauid·

secutusq; ē siba filiū bochri: viri aut̄ iu-
da adhesserunt regi suo a iordane usq;
ihrlm. Cūq; venisset rex ī domū suā ī
ihrlm tulit decē mūeres cōcubinas q̄s
dereliquerat ad custodiendā domū: et
tradidit eas in custodiā alimenta eis
prebens. Et nō ē ingressus ad eas: sed
erant clause usq; ad diē mortis sue in
viduitate viuentes. Dixit autem rex a-
masē. Conuoca michi omnes viros
iuda in diem tertiū: et tu adesto p̄sens.
Abiit ergo amasa ut cōuocaret iudā:
et moratus est extra palatiū quod ei
cōstituerat rex. Dixit aut̄ dauid ad ab-
isai. Nunc magis afflicturus est nos
siba filius bochri. q̄z absalon. Tolle
ergo seruos dñi tui et p̄sequere eū: ne
forte inueniat ciuitates munitas et ef-
fugiat nos. Egressi sunt ergo cū eo viri
ioab: cerethi quoq; z pelethi et oēs
robusti egressi sunt de ihrusalē ad p̄sequen-
dum siba filiū bochri. Cūq; illi essent
iuxta lapidē grandē. q̄ est in gabaon:
amasa venies occurrit eis. Porro io-
ab vestitus erat tunica stricta. ad men-
suram habitus sui: et desup accinctus
gladio dependente usq; ad ilia ī vagina:
q̄ fabrefact⁹ leui motu egredi poterat z
percutere. Dixit itaq; ioab ad amasā
Salue mi frat̄. Et tenuit manu dextra
mentum amase: quasi osculans eum.
Porro amasa nō obseruauit gladiū.
quē habebat ioab. Qui percussit eū in
latere: et effudit intestina ei⁹ in terram
et mortuus est: nec secūdum vulnus
apposuit. Ioab aut̄ et abisai frat̄ ei⁹.
p̄secuti sunt siba filiū bochri. Interea
quidā viri cū stetissent iuxta cadauer
amase de sociis ioab. dixerunt. Ecce q̄
esse voluit p ioab comes dauid. Ama-
sa aut̄ cōspersus sanguine. iacebat in
media via. Vidit hoc quidam vir ep
substiterat omnis populus ad videndū eū:
et amouit amasā de via in agrū: op-
ruitq; eū vestimēto. ne substiterēt trāse-
untes p̄ter eū. Amoto ergo illo de via
transibat omnis vir sequēs ioab: ad
p̄sequendū siba filiū bochri. Porro
ille trānierat p omnes tribus isrl usq;
in abelam et in bethmacha: omnesq;
viri electi cōgregati fuerant ad eū. Ve-
nerunt itaq; et oppugnabant eum in
abela et in bethmacha: et circūdederūt
munitiombz ciuitatē: z obsessa ē urb⁹.
Omnis aut̄ turba que erat cū ioab.
molirebatur destruere muros. Et excla-
mauit mulier sapiens de ciuitate. Au-
dite audite: dicite ioab: appropinqua
huc z loquar tecum. Qui cū accessisset
ad eam: ait illi. Tu es ioab? Et ille re-
spondit. Ego. Ad quem sic locuta est.
Audi sermones ancille tue. Qui rēdit.
Audio. Rursumq; illa: sermo inquit
dicebat in veteri p̄uerbio. Qui interro-
gant interrogent in abela: et sic p̄fice-
bant. Nōne ego sum q̄ rēdeo veritatē
in isrl: et tu queris subuertere ciuitatē:
z euertere matrē ī isrl? Quare p̄cipita⁹
hereditatē dñi? Rēdēsq; ioab ait. Ab-
sit. absit hoc a me: nō p̄cipito. neq; de-
molior. Nō se sic habet res. Sed homo
de mōte ephraim siba fili⁹ bochri no-
mine: leuauit manū suam cōtra
regem dauid. Tradite illū solū: et rece-
demus a ciuitate. Et ait mulier ad io-
ab. Ecce caput eius mittetur ad te per
murū. Ingressa ē ergo ad omnē p̄plm:
et locuta est eis sapienter. Qui absq; ū
caput sibe filij bochri, p̄iecerūt ad ioab.
Et ille cecinit tuba: z recesserūt ab urbe
vnusquisq; in tabernacula sua. Ioab
aut̄ reuersus ē ihrusalē ad regē. Fuit er-
go ioab sup omnē exercitū israhel ba-
naias aut̄ fili⁹ ioiade sup cerethęos et

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0323
powered by DWork • Heidelberg University Library

felethęos: aduram uero super tributa:
porro iosaphat filius ahilud: a cōmen-
tarijs. Sciba autē scriba: sadoch uero
et abiathar sacerdotes: hira autē iha-
irites erat sacerdos dauid. XXI

Facta est q; fames in diebus dauid
tribus annis iugiter. Et cōsuluit
dauid oraculū dñi: dixitq; dominus.
Propter saul et domū sanguinū: qa
occidit gabaonitas. Vocatis ergo ga-
baonitis rex: dixit ad eos. Porro ga-
baonite non sunt de filijs isrl: sed reli-
quię amorreoꝝ. Filij quippe isrl iura-
uerant eis: et uoluit saul pręcutere eos
zelo quasi pro filijs isrl et iuda. Dixit
ergo dauid ad gabaonitas. Quid fa-
ciam uobis: et qō erit uērm piaculū ut
benedicatis hereditati dñi? Dixerūtq;
ei gabaonite. Nō ē nobis sup argen-
to z auro questio: sed ꝺra saul z cōtra
domū ei⁹: neq; uolumus ut interficia-
tur hmo de israhel. Ad quos rex ait.
Quid ergo uultis ut faciam uobis?
Qui dixerūt regi. Virū q attriuit nos
et oppressit inique ita delere debemus:
ut nec un⁹ quidē residuus sit de stirpe
eius in cūctis finibus isrl. Dentur no-
bis septē uiri de filijs ei⁹: ut crucifigā-
mus eos dño in gabaa saul quondā
electi dñi. Et ait rex. Ego dabo. Peper-
citq; rex miphiboseth filio ionathe fi-
lij saul. ꝓpter iusurandū: quod fuerat
inter dauid et ionathan filiū saul. Tu-
lit itaq; rex duos filios respha filie a-
hia. quos peperit saul armon: et mi-
phiboseth et quīq; filios michol filie
saul quos genuerat hadrieli filio ber-
zellai qui fuit de molathi: z dedit eos
in manus gabaonitaꝝ: qui crucifixe-
runt eos in monte coram dño. Et cecide-
runt hi septem simul occisi in diebus
messis prime: incipiēte messione ordei.

Tollens autē respha filia ahia cilicū
substrauit sibi supra petram ab initio
messis. donec stillaret aqua super eos
de celo: et nō dimisit aues lacerare eos
per diē: neq; bestias p noctē. Et nūcia-
ta sunt dauid que fecerat respha filia
ahia cōcubina saul. Et abijt dauid et
tulit ossa saul. et ossa ionathe filij ei⁹
a uiris iabes galaad qui furati fuerāt
ea de platea bethsan. in qua suspende-
rant eos philistijm cum interfecissent
saul gelboe: et asportauit inde ossa
saul. z ossa ionathe filij ei⁹: et colligen-
tes ossa eoꝝ q affixi fuerant. sepelierūt
ea cū ossibus saul. z ionathe filij eius: i
terra beniamin in latere sepulcri eis pa-
trīs saul. Fecerūtq; omnia q̄ preceperat
rex: et repropiciatus est deus terre post
hec. Factū est autē rursum prelium phi-
listinorum aduersum isrl: z descendit
dauid et serui eius cū eo: et pugnabāt
cōtra philistijm. Defecitq; autē dauid.
ielbi de nob. q fuit de genere arafa cui⁹
ferrū hastę trecentas uncias appendebat.
et accinctus erat ense nouo. uisus ē pe-
rimere dauid: presidioq; ei fuit abisai
filius sarue: et percussum philistheum
interfecit. Tunc iurauerunt uiri dauid
dicentes. Jam nō egredieris nobiscū i
bellū: ne extinguas lucernā israhel. Be-
rundum quoq; fuit bellū in gob: ꝺra
philistheos. Tunc percussit sobochai de
usathi. zaph de stirpe arafa. de gene-
re gigantum. Terciū quoq; fuit bellū i
gob cōtra philistheus: in quo percussit
adeodatus filius saltus polimitarī⁹
bethleemites goliath getheum: cuius
hastile hastę erat ꝟsi liciatorū texentiū.
Quartū bellū fuit in geth: in quo uir
fuit excelsus qui senos in manibz pedi-
busq; habebat digitos id est uiginti
et quatuor: et erat de origine arafa: z

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0324
powered by DWork • Heidelberg University Library

blasphemauit israel. Percussit autem eū
ionathas filiꝰ sammaa thanites dauid.
Ipsi quatuor nati sunt de arafa i geth:
et ceciderūt i manu dauid ⁊ seruoꝝ eiꝰ.

Locutus est autē dauid verba carminis huius: in
die qⁿ liberauit eū dominus de manu
omniū inimicorū suorū: et de manu
saul. Et ait. Dñs petra mea: et robur
meū: et saluator meus. Deus dñs fortis
meus: sperabo in eū. Scutū meū et
cornu salutis mee: elevator meꝰ: ⁊ refu-
gium meū: saluator meus: de iniqui-
tate liberabis me. Laudabilē inuoca-
bo dñm: et ab inimicis meis saluus
ero. Quia circūdederūt me cōtritiones
mortis: torrentes belial terruerunt me.
Funes inferi circūdederūt me: preuene-
runt me laquei mortis. In tribulatio-
ne mea inuocabo dñm: ⁊ ad deū meū
clamabo. Et exaudiet de templo san-
cto suo vocē meā: ⁊ clamor meꝰ veniet
ad aures eius. Cōmota ē ⁊ cōtremuit
terra: fundamēta montiū cōcussa sunt
et cōquassata: quō iratꝰ est eis. Ascen-
dit fumus de naribꝰ eius: et ignis de
ore eiꝰ vorauit: carbones succensi sūt
ab eo. Et inclinauit celos et descendit:
et caligo sub pedibꝰ eius. Et ascendit
sup cherubin et volauit: et lapsus est
sup pennas venti. Et posuit tenebras
i circuitu suo tabernaculū: tenebrās aquas
de nubibꝰ celoꝝ. Pre fulgore i cōspectu
eiꝰ nubes: succensi sūt carbones ignis.
Tonabit de celo dñs: ⁊ excelsus dabit
vocē suā. Misit sagittas suas et dissi-
pauit eos: fulgura et consumpsit eos.
Et apparuerunt effusiones maris: et
revelata sunt fundamenta orbis: ab
increpatione domini: ab inspiratione
spiritus furoris eius. Misit de celo: et
assumpsit me: et traxit me de aquis
multis. Liberauit me ab inimico meo
potentissimo: et ab hijs qⁱ oderant me:
quō robustiores me erant. Preuenit
me in die afflictionis mee: ⁊ factus est
dñs firmamētum meū. Et eduxit me
i latitudinē: liberauit me qⁿ cōplacui
ei. Retribuet michi dñs secm iusticiā
meā: ⁊ secm mūditiam manuū mea-
rum reddet michi. Quia custodiui vi-
as domini: et nō egi impie a deo meo.
Omnia enī iudicia eiꝰ i cōspectu meo:
et precepta eius nō amouī a me. Et ero
perfectus coram eo: et custodiā me ab ini-
quitate mea. Et restituet michi domi-
nus secm iusticiā meā: et secm mūdi-
tiam manuū meaꝝ in cōspectu oculoꝝ
suorum. Cū sancto sanctus eris: et cū ro-
busto perfectus. Cū electo electus eris: et
cū puerso subuertēris. Et pplm paupe-
rem saluū facies: oculisq; tuis excelsos
humiliabis. Quia tu lucerna mea do-
mine: et tu dñe illuminabis tenebras
meas. In te enī curram accinctus: in deo
meo transiliā murū. Deus immacula-
ta via eiꝰ: eloquiū dñi igne examina-
tum: scutū ē omniū sperāniū i se. Quis
est deus preter dñm: et quis deꝰ fortis
preter dñm nrm? Deus qⁱ accinxit me
fortitudine: ⁊ complanauit perfectā viā
meā. Coequans pdes meos cervis: et
super excelsa mea statuens me. Docēs
manus meas ad prelium: et cōponens
quasi arcū ereū brachia mea. Dedisti
michi clipeū salutis tue: ⁊ māsuetudo
mea multiplicauit me. Dilatabis gres-
sus meos subtus me: et non debilitent
tali mei. Persequar inimicos meos
et cōteram: et nō cōuertar donec cōsu-
mam eos. Cōsumā eos et confringā
ut nō cōsurgant: cadent sub pedibus
meis. Accinxisti me fortitudine ad pli-
um: incurvasti resistentes michi subtꝰ

me. Inimicos meos dedisti michi dorsum: odientes me: et disperdā eos. Clamabunt ⁊ nō erit q̄ saluet: ad dñm: ⁊ nō exaudiuit eos. Delebo eos ut puluerem terre: quasi lutum platearū comminuam eos atq; conteram. Saluabis me a contradictionibus pp̄li mei: custodies me in caput gentiū. Populus quē ignoraui seruiet michi: filii alieni resistēt michi: auditu auris obedient michi. Filii alieni defluxerūt: ⁊ contrahentur in angustijs suis. Viuit dñs et benedictus deꝰ meꝰ: et exaltabit deꝰ fortis saluris mee. Deus qui das vindictas michi: ⁊ deicis populos sub me. Qui eduis me ab inimicis meis: et a resistentibz michi eleuas me: a viro iniquo liberabis me: propterea cōfitebor tibi dñe in gentibz: et nomini tuo cantabo. Magnificans saluum regis sui: et faciens misericordiam christo suo dauid et semini ei⁹ in sempiternū. xxiij

Hec aut̄ sunt verba nouissima: q̄ dixit dauid filius yesai. Dixit vir cui cōstitutū ē de xp̄o dei iacob: egregiꝰ psaltes isrl. Spiritus dñi locutꝰ ē per me: et sermo eiꝰ per linguā meā. Dixit. Deus israhel michi locutꝰ ē: fortis isrl. Dominator hoim iustus: et dñans in timore dei. Sicut lux aurore oriēte sole mane absq; nubibz rutilat: et sicut pluuijs germinat herba de terra. Nec tanta ē domꝰ mea apud deū: ut pactū eternū iniret mecū firmū in omnibus atq; munitū. Cuncta enī salus mea ⁊ omnis voluntas: nec est quicq; ex ea quod non germinet. Preuaricatores aut̄ quasi spine euellētur uniūsi: que nō tolluntur manibz. Et si quis tangere voluerit eas: armabit ferro ⁊ ligno lanceato: igneq; succense cōburentur usq; ad nichilum. Hec noīa fortium dauid. Dauid sedens in cathedra: sapientissimus princeps inter tres. Ipse ē quasi tetrarchꝰ ligni vermiculus: q̄ octingētos interfecit impetu uno. Post hunc eleazar filius patrui eius: ahoi inter tres fortes q̄ erat cū dauid: quādo exprobrauerūt philistijm ⁊ cōgregati sunt illuc in preliū. Cūq; ascendissent filij isrl: ipse stetit et percussit philisteos: donec defecerit manus eiꝰ: et obrigescerent cū gladio. Fecitq; dñs saluteꝫ magnam in die illa: et pp̄lus qui fugerat reuersus est ad exuuias spolia detrahēda. Et post hunc sammaa filius agge de arari. Et cōgregati sunt philistijm in turmā. Erat quippe ibi ager lente plenus. Cūq; fugisset pp̄lus a facie philistijm: stetit ille in medio agri et tuitus est eū. Percussitq; philisteos: et fecit dominus saluē magnā. Necnō ⁊ ante descenderant tres qui erant principes inter triginta: ⁊ venerāt tpe messis ad dauid in speluncā odollā. Castra aut̄ philistinoꝝ erāt posita in valle gigantum: et dauid erat in presidio: porro statio philistinoꝝ tūc erat in bethleem. Desiderauit ergo dauid ⁊ ait. Quis q̄s michi daret potū aque de cisterna: q̄ est in bethleem iuxta portā. Irruperūt ergo tres fortes castra philistinorū: ⁊ hauserūt aquā de cisterna bethleem q̄ erat iuxta portā: et attulerūt ad dauid. At ille noluit bibere: sed libauit illam dño dicens. Propitius sit michi dñs: ne faciā hoc. Nū sanguinē hominū istorū q̄ profecti sunt et animarū periculum bibā? Noluit ergo bibere. Hec fecerūt tres robustissimi. Abisai quoq; frater ioab filiꝰ sarine princeps erat de tribz. Ipse ē qui leuauit hastā suā contra trecentos quos interfecit: noīatus i tribz: ⁊ inter tres nobilior: eratq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0326
powered by DWork • Heidelberg University Library

eoz princeps: sed usqz ad tres primos
nō peruenerat. Et banaias filiꝰ ioiade
viri fortissimi magnoz operū de cap-
sel. Ipe percussit duos leones moab:
et ipe descendit et percussit leonē i media
cisterna in diebus niuis. Ipse qz inter-
fecit viz egyptiū: viz digaū spectaculo:
habentē i manu hastā. Itaqz cū descen-
disset ad eū in virga: inuoluit hastā
de manu egyptij: et interfecit eū hasta
sua. Hec fecit banaias filiꝰ ioiade. Et
ipse nobilis inter tres robustos: qui
erant inter triginta nobiliores: verun-
tamen usqz ad tres nō puenerat. Fecit-
qz eū sibi dauid auriculariū a secreto.
Asahel frater ioab: inter trigīta. Elea-
nan filius patrui eiꝰ de bethleem. Sem-
ma de arari. Elicha de arodi. Heles
de phalti. Hira filius acces de thecua.
Abieser de anathot. Mobonnai de
usathi. Selmon ahoites. Maharai
netophatites. Eleph filius baana:
et ipe netophatites. Itai filius ribai:
de gebeeth filiorum beniamin. Banai
pharatonites. Heldai de torrente gaas.
Albialbon arbathites. Azmaueth de
bromi. Eliaba de salboni. Filij iasen:
ionathan semma de arodi. Ahiam
filius sarar arothites. Helifeleth filius
aalbai filij maachati. Heliam filius
achitofel gelonites. Hesrai de carmelo.
Faraī de arbi. Igaal filius nathan de
soba. Bouni de gaddi. Selech de am-
moni. Naarai berothites armiger io-
ab filij sarue. Hira iethrites. Gareb et
ipse iethrites. Urias hetheus. Omnes
triginta septem.

Et addidit furor dñi irasci contra
israhel: cōmouitqz dauid in eis
dicens: Vade numera israel et
iudam. Dixitqz rex ad ioab principem
exercitꝰ sui. Pecambula oēs tribus
israel a dan usqz ad bersabee et numera-
te populum: ut sciam numerū eiꝰ. Dixitqz
ioab regi. Adaugeat dñs deus tuus
ad populum tuū quātus nunc est: iterūqz
cumplineat i cōspectu dñi mei regis. Sed
quid sibi dominus meꝰ rex vult in re
huiusmodi? Obtinuit autē sermo re-
gis verba ioab: et principū exercitus.
Egressusqz ē ioab et principes militū
a facie regis: ut numerarent populum israel.
Cūqz pertransissent iordanem: venerūt
in aroer ad dextera urbis q̄ est in valle
gad: et pergentes transierūt in galaad
et in terrā inferiorē hodsi: et venerūt in
dan siluestria. Circuierunt qz iuxta si-
donem transierūt prope menia tyri et
omnē terrā euei et chananei: venerunt-
qz ad meridiē iuda i bersabee: et lustra-
ta uniuersa terra: aduenerunt post nouē
menses et uiginti dies i hierusalem. Dedit
ergo ioab numerū descriptionis populi
regi. Et inuenta sunt de israel octingenta
milia virorū fortiū q̄ educerēt gladiū:
et de iuda quingenta milia pugnatorū.
Percussit autem cor dauid eum postea
numeratus ē populus. Et dixit dauid ad
dñm. Peccaui valde in hoc facto: sed
precor dñe ut transferas iniquitatē ser-
ui tui quia stulte egi nimis. Surrexit
itaqz dauid mane: et sermo dñi factus
est ad gad prophetā et videntē dauid
dicens. Vade et loqre ad dauid. Hec
dicit dñs. Trium tibi datur optio: elige
unū quod volueris ex his: ut faciā ti-
bi. Cūqz venisset gad ad dauid: nūcia-
uit ei dicens. Aut septē annis veniet
tibi fames i terra tua: aut tribus mēsibus
fugies aduersarios tuos et illi te perse-
quentur: aut certe tribus diebus erit pesti-
lentia in terra tua. Nūc ergo delibera:
et vide quē rndeam ei qui me misit ser-
monem. Dixit autem dauid ad gad.

Coarctor nimis: sed melius est ut incidam
in manus dñi: multe enim miserationes
eius sunt: quam in manibus hominum.
Immisitque dñs pestilentiam in isrl de-mane
usque ad tempus constitutum: et mortui
sunt ex ppło a dan usque bersabee septua-
ginta milia virorum. Cumque extendisset
manum suam angelus dei sup ihrlm ut
disperderet eam: misertus est dñs super
afflictione: et ait angelo percutienti po-
pulum. Sufficit nunc: contine manum
tuam. Erat autem angelus dñi iuxta aream
areuna ihebusei. Dixitque dauid ad do-
minum: cum vidisset angelum percutien-
tem ppłm. Ego sum qui peccaui et ego ini-
que egi: isti qui oues sunt quid fecerunt?
Uertat obsecro manus tua contra me: et
contra domum patris mei. Venit autem gad
propheta ad dauid in die illa: et dixit ei.
Ascende et constitue altare dño: in area
areuna ihebusei. Et ascendit dauid
iuxta sermonem gad: quem precepat ei dñs.
Conspicienstque areuna animaduertit regem
et seruos eius transire ad se: et egressus ado-
rauit regem prono vultu in terram et ait.
Quod causa est ut veniat dñs meus rex
ad seruum suum? Cui dauid ait. Ut emam a
te aream: et edificem altare dño: et cesset inie-
ctio que grassatur in ppło. Et ait areuna ad
dauid. Accipiat et offerat dñs meus rex:
sicut placet ei. Habes boues in holocau-
stum: et plaustrum et iuga boum in usum
ligni. Omnia dedit areuna regi. Dixit-
que areuna ad regem. Dñs deus tuus suscipi-
at votum tuum. Cui rndit rex ait. Neque-
quam ut vis sed emam pretio a te: et non offeram
dño deo meo holocausta gratuita. Emit
ergo dauid aream et boues argenti siclis
quinquaginta: et edificauit ibi dauid
altare domino: et obtulit holocausta et
pacifica. Et repropitiatus est dominus
terre: et cohibita est plaga ab israhel.

Iuxta ut lib regum

Rex dauid senuerat:
habebatque etatis plu-
rimos dies. Cumque
operiretur vestibus non
calefieret. Dixerunt
ergo ei serui sui. Que-
ramus dño nostro regi adolescentulam
virginem: et stet coram rege: et foueat eum
dormiatque in sinu suo: et calefaciat do-
minum nrm regem. Quesierunt igitur
adolescentulam speciosam in omnibus
finibus isrl: et inuenerunt abisag sunami-
tem: et adduxerunt eam ad regem. Erat
autem puella pulcra nimis: dormiebat-
que cum rege: et ministrabat ei: rex vero
non cognouit eam. Adonias autem filius
agith eleuabat dicens. Ego regnabo.
Fecitque sibi curtus et equites: et quinqua-
ginta viros qui curarent ante eum. Non
corripuit eum pater suus aliquando
dicens. Quare hoc fecisti? Erat autem et
ipse pulcer valde: secundus natu post
absalon. Et sermo eius cum ioab filio
saruie: et cum abiathar sacerdote: qui
adiuuabant partes adonie. Sadoch
vero sacerdos: et banaias filius ioiade
et nathan propheta et semei et rerethi
et felethi: et omne robur exercitus dauid
non erat cum adonia. Immolatis ergo
adonias arietibus et vitulis et ouibus
pinguibus iuxta lapidem zoeleth qui erat
vicinus fonti rogel: vocauit omnes fra-
tres suos filios regis: et omnes viros
iuda seruos regis: nathan autem
propheram et banaiam et robustos
quosque et salomonem fratrem suum non vo-
cauit. Dixit itaque nathan ad bethsabee
matrem salomonis. Num audisti quod
regnauerit adonias filius agith et dñs
noster dauid hoc ignorat? Nunc ergo
veni accipe consilium a me: et salua

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0328
powered by DWork • Heidelberg University Library

animā tuā filiōq; tui salomonis. Vade et ingrediere ad regē dauid: et dic ei. Nōne tu domine mi rex iurasti michi ancille tue dicēs: q; salomon filius tuus regnabit post me: et ipse sedebit i solio meo? Quare ergo regnat adonias? Et adhuc ibi te loquēte cū rege ego veniam post te: et cōplebo sermones tuos. Ingressa ē itaq; bethsabee ad regē in cubiculo. Rex autē senuerat nimis: et abisag sunamitis ministrabat ei. Inclinauit se bethsabee: et adorauit regē. Ad quā rex: qd tibi inquit vis? Que rūdens ait. Dñe mi tu iurasti p dūm deū tuū ancille tue: salomon filius tuus regnabit post me et ipse sedebit i solio meo: et ecce nūc adonias regnat: et domine mi rex ignorante. Mactauit boues et pinguia quoq; et arietes plurimos: et vocauit omnes filios regis. abiathar q; sacerdotē: et ioab principē militie: salomonē autē seruū tuū non vocauit. Verūtamen dñe mi rex in te oculi respiciunt totius isrl: ut indices eis quis sedere debeat in solio tuo dñe mi rex post te. Eritq; cū dormierit dñs meus rex cū patribus suis: erimus ego et filius meus salomon peccatores. Adhuc illa loquēte cū rege: nathan pphā venit. Et nūciauerūt regi dicētes. Adest nathan pphēta. Cūq; introisset in cōspectu regis et adorasset eū pnus in terram: dixit nathan. Dñe mi rex tu dixisti. adonias regnet post me: et ipse sedeat super thronum meum? Quia descendit hodie: et immolauit boues et pinguia et arietes plurimos: et vocauit vniuersos filios regis et principes. Abiathar q; sacerdotē: illisq; vescentibus et bibentibus cora eo: et dicentibus. Viuat rex adonias. me seruū tuum. et sadoch sacerdotē et banaiā filiū ioiade et famulū tuū salomonē nō vocauit. Numquid a dño meo rege exiuit hoc verbū: et michi nō indicasti seruo tuo. quis sederet super thronum dñi mei regis post eū? Et rūdit rex dauid dicens. Vocate ad me bethsabee. Que cū fuisset ingressa cora rege: et stetisset ante eū: iurauit rex et ait. Viuit dñs q; eruit aiam meā de omni angustia: qa sicut iurauī tibi p dūm deū isrl dicens. salomon filius tuus regnabit post me. et ipse sedebit sup soliū meū pro me: sic faciā hodie. Inclinauitq; bethsabee in terram vultu: adorauit regem dicens. Viuat dominus meus rex dauid. in eternū. Dixitq; rex dauid. Vocate michi sadoch sacerdotē et nathan pphām: et banaiā filiū ioiade. Qui cū ingressi fuissent cora rege: dixit ad eos. Tollite vobiscū seruos dñi vestri: et imponite salomonē filiū meū sup mulā meā: et ducite eū in gion: et unguat eū ibi sadoch sacerdos et nathan pphā i regē super isrl. Et canetis bucina: atq; dicetis. Viuat rex salomon. Et ascendetis post eū et venietis in ihrlim: et sedebit super soliū meū: et ipse regnabit p me illiq; principē: ut sit dux sup isrl et sup iudā. Et rūdit banaias filius ioiade regi dicens. Amen. Sic loquat dñs deus dñi mei regis. Quō fuit dñs cū dño meo rege: sic sit cū salomone: et sublimius faciat soliū eius: a solio dñi mei regis dauid. Descēdit ergo sadoch sacerdos et nathā pphā et banaias filius ioiade: et cerethi et felethi: et imposuerūt salomonē sup mulā regis dauid: et adduxerūt eū i gion. Sūpsitq; sadoch sacerdos cornu olei de tabernaculo: et unxit salomonē: et cecinerūt bucina: et dixit oīs pplus. Viuat rex salomon. Et ascendit universa multitudo post eū

et populus canentiū tibijs et letantiū
gaudio magno: et insonuit terra a
clamore eorū. Audiuit autē adonias:
et oēs q̄ inuitati fuerant ab eo. Iāq;
conuiuū finitū erat. Sed et ioab audita
voce tube: ait. Quid sibi vult clamor
ciuitatis tumultuantis? Adhuc illo
loquente: ionathan filius abiathar
sacerdotis venit. Cui dixit adonias.
Ingredere q̄a vir fortis es: et bona nūcians. Rēdit q; ionathan adonie. Neq
quaq;. Dñs enī noster rex dauid regē
constituit salomonē: misitq; cū eo sadoch sacerdotē et nathan pphetam: et
banaiā filiū ioiade: et cerethi et felethi:
et imposuerūt eū sup mulā regis. Unxerunt q; eū sadoch sacerdos et nathā
prophēta regē in gion: et ascenderunt
inde letātes: et insonuit ciuitas. Hec ē
vox quam audistis. Sed et salomon
sedet sup soliū regni: et ingressi serui regis benedixerunt dño nro regi dauid
dicētes. Amplificet de⁹ nomē salomonis sup nomē tuū: et magnificet thronum eius sup thronū tuū. Et adorauit rex in lectulo suo: insup et hec locutus est. Benedictus dñs deus isrl: q̄ dedit
hodie sedentē in solio meo videntibus
oculis meis. Territa sunt ergo et surrexerunt oēs q̄ inuitati fuerant ab adonia: et iuit unusquisq; in viam suam.
Adonias autē timens salomonē surrexit et abijt in tabernaculū dñi: tenuitq; cornu altaris. Et nūciauerūt salomoni dicentes. Ecce adonias timens
regē salomonē tenet cornu altaris dicens. Iuret michi rex salomon hodie:
quod nō interficiat seruū suū gladio.
Dixitq; salomon. Si fuerit vir bonus
nō cadet ne unus quidē capillus eius
in terrā: si autē malū inuentū fuerit in
eo: morietur. Misit ergo rex salomon
et eduxit eū ab altari: et ingressus adorauit regē salomonē. Dixitq; ei salomon. Vade in domū tuam.

Appropinquauerūt autē dies dauid
ut moreret: precepitq; salomoni
filio suo dicēs. Ecce ego ingredior viā
vniuerse terre. Cōfortare et esto vir fortis:
et obserua ut custodias mandata dñi
dei tui: ut ambules in vijs eius: et custodias cerimonias eius et precepta eius et
iudicia et testimonia: sicut scriptū ē in
lege moysi: ut intelligas vniuersa que
facis: et quocūq; te verteris: ut confirmet
dñs sermones suos: quos locutus ē dominus de me dicens. Si custodierint
filij tui vias meas: et ambauerint coram me in veritate: in omni corde suo:
et in omni anima sua: nō auferet tibi
vir de solio isrl. Tu q̄q; nosti que fecerit
michi ioab filius sarue: q̄ fecerit duobus
principibus exercitus isrl: abner filio ner
et amasa filio iether: quos occidit et
effudit sanguinē belli in pace: et posuit
cruorē prelij in balteo suo q̄ erat circa
lumbos eius: et in calciamēto suo qd
erat in pedibus eius. Facies ergo iuxta
sapientiam tuā: et nō deduces canitiem
eius pacifice ad inferos. Sed et filijs
berzellai galaaditis reddes gratiam:
erunt q; comedentes in mensa tua. Occurrerunt enī michi: quādo fugiebā a facie absalon fratris tui. Habes quoq;
apud te semei filiū gera filij iemini de
bauri: q̄ maledixit michi maledictione pessima quādo ibā ad castra. Sed
quia descendit michi in occursum cū
transirem iordanē et iurauī ei p dñm
dicēs nō te interficiā gladio: tu noli putare eū esse in noxiū. Vir autē sapiēs es
ut scias que facies ei: deduces q; canos
eius cū sanguine ad inferos. Dormivit igit̄ dauid cū patribus suis: et sepul⁹

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0330
powered by DWork • Heidelberg University Library

elt in ciuitate dauid. Dies aut̃ quibꝫ regnauit dauid sup̃ isrl: ñ̃ dragīta anni sunt. In hebron regnauit septẽ ānis: ī ihrlm vigīti tribus. Salomõ aut̃ sedit sup̃ thronũ dauid patris sui: et firmatũ ẽ regnũ eius nimis. Et ingressus elt adonias filius agith ad bethsabee matr̃ salomonis. Que dixit ei. Pacifꝫ ne ẽ ingressus tuꝰ? Qui rñdit. Pacificus. Addiditq;. Sermo michi elt ad te. Cui ait. Loq̃re. Et ille: tu inq̃t nosti q̃a meũ erat regnũ· z me proposuerat oīs isrl' sibi ī regẽ: sed trãslatum ẽ regnũ et factũ ẽ fratris mei. A dño enī cõstitutũ elt ei. Nũc ergo petitionem unã precor a te: ne cõfundas faciẽ meã. Que dixit ad eũ. Loq̃re. Et ille ait. Precor ut dicas salomoni regi: neq; enī negare tibi quicq; potelt: ut det michi abilac sunamitẽ uxorem. Et ait bethsabee. Bene ego loquar p̃ te regi. Venit ergo bethsabee ad regem salomonẽ: ut loqueret ei pro adonia. Et surrexit rex ī occursum ei⁹ adorauitq; eam: et sedit sup̃ thronũ suũ. Positusq; elt thronus matri regis: q̃ sedit ad dexterã eius: dixitq; ei. Petitionem unã parualã ego dēcor a te: ne cõfundas faciẽ meã. Et dixit ei rex. Pete mater mea. Neq; enī fas ẽ: ut auertã faciẽ tuã. Que ait. Det abilac sunamitis adonie fratri tuo uxor. Rñditq; rex salomon: et dixit matri sue. Quare postulas abilac sunamitẽ adonie? Postula ei et regnũ. Ipse elt enī frater meꝰ maior me: et habet abiathar sacerdotem· z ioab filiũ sarue. Iurauit itaq; rex salomon p̃ dñm dicẽs. Hec faciat michi deus z hec addat: quia contra animã suã locutus ẽ adonias verbũ hoc. Et nunc viuit dñs qui firmauit me et collocauit me sup̃ soliũ dauid patris mei: z qui fecit michi domum sicut locutus ẽ: q̃a hodie occidet adonias. Misitq; rex salomon p̃ manũ banaie filij ioiade: qui interfecit eũ et mortuus elt. Abiathar q̃q; sacerdoti dixit rex. Vade in anathot ad agrũ tuũ. Et quidẽ vir mortis es: sed hodie te nõ interficiã: quia portasti archã dñi dei coram dauid patre meo: et sustinuisti laborẽ in omnibꝫ in quibꝫ laborauit pater meꝰ. Eiecit ergo salomon abiathar ut nõ esset sacerdos dñi: ut impleretur sermo dñi· quẽ locutus elt super domũ heli in silo. Venit aut̃ nũcius ad salomonẽ q̃ ioab declinasset post adoniam: et post salomonẽ nõ declinasset. Fugit ergo ioab ī tabernaculũ dñi: z appẽdit cornu altaris. Nũciatumq; elt regi salomoni q̃ fugisset ioab in tabernaculũ dñi· et esset iuxta altare. Misitq; salomon banaiã filiũ ioiade dicẽs. Vade interfice eũ. Et venit banaias ad tabernaculũ dñi: et dixit ei. Hec dicit rex. Egredere. Qui ait. Nõ egrediar sed hic moriar. Renũciauit banaias regi sermonẽ dicẽs. Hec locutus ẽ ioab: et hec locutus ẽ michi. Dixitq; ei rex. Fac sicut locutꝰ ẽ: et interfice eũ et sepeli: et amouebis sanguinẽ innocentem q̃ effusus elt a ioab· a me z a domo patris mei: et reddat dñs sanguinem eius sup̃ caput eiꝰ: quia interfecit duos uiros iustos meliores q; se: z occidit eos gladio patre meo dauid ignorante· abner filiũ ner principem militie isrl: et amasã filiũ gether principem exercitꝰ iuda. Et reuertetur sanguis illorũ in caput ioab z ī caput seminis eius in sempiternũ: dauid aut̃ et semini eius et domui z throno illius sit pax usq; ī eternũ a dño. Ascendit itaq; banaias filius ioiade et aggressus eum

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0331
powered by DWork • Heidelberg University Library

interfecit: sepultusq; est in domo sua i
desserto. Et cōstituit rex banaiam filiū
ioiade p eo super exercitū: et sadoch sa-
cerdotem posuit pro abiathar. Misit
q; rex et vocauit semei: dixitq; ei. Edifi-
ca tibi domum in ihrlm: et habita ibi:
et non egrediēris inde huc atq; illuc.
Quacunq; autē die egressus fueris et
transieris torrentē cedron: scito te inter-
ficiendū. Sanguis tuus erit super caput
tuū. Dixitq; semei regi. Bonus sermo: si-
cut locutus ē dñs meus rex: sic faciet ser-
uus tuus. Habitauit itaq; semei in ihrlm
diebus multis. Factū est autē post ānos
tres: ut fugerēt serui semei ad achis filī-
um maacha regē geth. Nunciatūq; est
semei q serui eius illuc in geth. Et sur-
rexit semei: et strauit asinū suum: iuitq;
ad achis in geth ad requirēdū seruos
suos: et adduxit eos de geth. Nuncia-
tum ē autē regi salomoni quod isset
semei in geth de ihrlm: et redisset. Et
mittens vocauit eū: dixitq; illi. Nōne
testificatus sum tibi p dñm: et prędixi
tibi: quacūq; die egressus fueris huc et
illuc: scito te esse morituꝝ? Et rūdisti
mihi. Bonus sermo quē audiui. Quare
ergo nō custodisti iusturandū dñi: et
preceptū quod precepera tibi? Dixitq;
rex ad semei. Tu nosti omnē malū cui
tibi conscīū est cor tuū: quō fecisti dauid
patri meo. Reddidit dñs malicīā tuā
in caput tuū: et rex salomon benedict:
et thronus dauid erit stabilis coram
domino usq; in sempiternum. Iussit
itaq; rex banaie filio ioiade: q̄ aggres-
sus grassus est eum et mortuus est.

Confirmatū ē igit regnū in manu
salomonis: et affinitate cōiun-
ctus est pharaoni regi egipti. Accepit
namq; filiā eius: et adduxit in ciuita-
tem dauid: donec compleret edificans
domū suā: et domū dñi et murū ihrlm
p circuitū. Attamen populus immolabat
in excelsis. Nō enī edificatū erat templū
nomini dñi: usq; in diē illū. Dilexit
autē salomon dñm ambulās in pre-
ceptis dauid patris sui: excepto q in
excelsis immolabat: et accendebat thi-
miama. Abiit itaq; i gabaon: ut im-
molaret ibi. Illud quippe erat excelsū
maximū. Mille hostias in holocaustū
obtulit salomon super altare illud in
gabaon. Apparuit autē dñs salomo-
ni p somniū nocte: dicēs. Postula quō
vis: ut dem tibi. Et ait salomon. Tu
fecisti cum seruo tuo dauid patre meo
misericordiam magnā: sicut ambulauit i
cōspectu tuo i veritate et iusticia et recto
corde tecū. Custodisti ei misericordiam tuā
grandem: et dedisti ei filiū sedentē sup
thronū sicut est hodie. Et nūc dñe deꝰ
tu regnare fecisti seruū tuū: p dauid pa-
tre meo. Ego autē sum puer parvulus:
et ignorans egressum et introitū meū:
et seruus tuus in medio est populi quem
elegisti: populi infiniti: qui enumerari et
supputari non potest pre multitudine.
Dabis ergo seruo tuo cor docile ut po-
pulum tuū iudicare possit: et discerne-
re inter bonū et malū. Quis enī pote-
rit iudicare populum istū: populum tuū hunc
multū? Placuit ergo sermo corā dño:
q salomon postulasset huiusmodi
rem. Et dixit dñs salomoni. Quia po-
stulasti verbū hoc: et nō petisti tibi di-
es multos: nec diuitias aut aīas ini-
micorū tuorū: sed postulasti tibi sapi-
entiam ad discernendū iudicium: ecce fe-
ci tibi secundum sermones tuos. Et dedi ti-
bi cor sapiens et intelligens: in tantū
ut nullus ante te similis tui fuerit: nec
post te surrecturus sit. Sed et hec que
nō postulasti dedi tibi diuitias scilicet

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0332
powered by DWork • Heidelberg University Library

ꝛ gloriã: ut nemo fuerit similis tui in
regibꝫ cũctis retro diebꝫ. Si autẽ am-
bulaueris in viis meis: et custodieris
precepta mea: et mandata mea: sicut
ambulauit pater tuus: longos faciã
dies tuos. Igit̃ euigilauit salomon:
et intellexit quod esset somniũ. Cũq;
venisset ierlm: stetit corã archa fedeꝛis
dñi: et obtulit holocausta: et fecit victi-
mas pacificas: et grande cõuiuiũ: uni-
uersis famulis suis. Tũc uenerũt due
mulieres meretrices ad regẽ: steterũtq;
corã eo. Quarũ una ait. Obsecro mi
dñe: ego et mulier hec habitabamus
in domo una: et peperi apud eã in cu-
biculo. Tercia autẽ die postq̃ ego pepe-
ri: peperit ꝛ hec: ꝛ eramꝰ simꝫ: nullusq;
alius nobiscũ i domo: exceptis nobꝭ
duabꝫ. Mortuus ẽ autẽ filꝰ mulieris
huiꝰ nocte. Dormiẽs quippe oppressit
eũ. Et cõsurgens in tempestate noctis si-
lentiõ: tulit filiũ meũ de lacere meo: an-
cille tue dormiẽtis: ꝛ collocauit i sinu
suo: suum autẽ filiũ qui erat mortuꝰ.
posuit in sinu meo. Cũq; surrexissem
mane ut darẽ lac filio meo: apparuit
mortuꝰ. Quẽ diligẽtius intuẽs clara
luce: deprehẽdi nõ esse meũ quẽ genu-
eram. Respondit̃q; altera mulier. Non
est ita ut dicis: sed filiꝰ tuꝰ mortuus ẽ:
meus autẽ uiuit. Econtrario illa dice-
bat. Mentiris. Filiꝰ quippe meꝰ uiuit:
et filius tuꝰ mortuus est. Atq; in hũc
modũ cõtendebãt corã rege. Tunc rex
ait. Afferte michi gladiũ. Cumq; attu-
lissent gladiũ coram rege: diuidite in-
quit infantẽ uiuũ in duas partes: et
date dimidiã partem uni: et dimidiã
parti alteri. Dixit autẽ mulier cuiꝰ filiꝰ
erat uiuꝰ ad regẽ: cõmota sunt quippe
uiscera eiꝰ super filio suo. Obsecro dñe
date illi infantẽ uiuũ: et nolite interficere
eũ. Econtrario illa dicebat. Nec michi
nec tibi sit: sed diuidatur. Rndit rex: ꝛ
ait. Date huic infantẽ uiuũ: ꝛ nõ occi-
datur. Ipsa est autẽ mater eius. Audi-
uit itaq; omnis isrl iudiciũ quod iu-
dicasset rex: et timuerũt regẽ uidẽtes sa-
pientiã dei esse i eo ad faciẽdũ iudiciũ.

Erat autem rex salomon
regnans sup omnem isrl: et hij
principes quos habebat. Azarias fi-
lius sadoch sacerdotis: helioreph et
ahia filij sisa scribe. Iosaphat filius
ahilud a comentarijs. Banaias filiꝰ
ioiade sup exercitum. Sadoch autẽ ꝛ
abiathar sacerdotes: azarias filius
nathan sup eos qui assistebant regi.
Sabud filius nathan sacerdos: ami-
cus regis: et ahisar ꝓpositus domus:
et adoniram filius abda sup tributa.
Habebat autẽ salomon duodecim pre-
fectos sup omnem isrl: q̃ prebebãt anno-
nam regi et domui eiꝰ. Per singulos
enim menses i anno singuli necessaria
ministrabãt. Et hec nomina eorum.
Benhur in monte effraim. Bendecar
in macces: et i salebim: et i bethsamesꝫ
et in helon et in bethanan. Benesed i
araboth. Ipsius enim erat socho: et oĩs
terra epher. Benabinadab: cuiꝰ oĩs
nephador: thaphet filiã salomonis
habebat uxorẽ. Baana filius ahilud
regebat thanach: et magedo ꝛ omnẽ sã
bethsan: que est iuxta sarthana subter
iesrahel: a bethsan usq; abelmeula et re-
gione iecmaan. Bengaber i ramoth
galaad: habebat auothiair filij ma-
nasse i galaad. Ipse preerat in omni
regione argob: que est in basan: sexa-
ginta ciuitatibꝫ magnis atq; mura-
tis et habebãt seras eneas. Achina-
dab filius addo erat in manaim. Achi-
maas in nepthalim. Sed ꝛ ipe habebat

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0333
powered by DWork • Heidelberg University Library

balemath filiã salomonis ī cōiugio.
Baana filius huſi in aſer et ī baloth.
Iosaphat filius pharue in yſachar.
Semei filius hela ī beniamin. Habet
filiꝰ ſuos ī terra galaad et in terra ſeon
regis amorrei et og regis balan: ſup
omnia que erant ī illa terra. Iuda et
iſrl innumerabiles ſicut arena maris
in multitudine: comedentes ⁊ bibentes
atq; letātes. Salomon autē erat ī di-
tione ſua habēs omnia regna ſecū a
flumine terre philistiim uſq; ad termi-
num egipti: offerentium ſibi munera ⁊
ſeruientiū ei cūctis diebꝫ vite eiꝰ. Erat
autē cibus salomonis p dies ſinglos
triginta chori ſimile et ſexagena chori
farine: decem boues pingues ⁊ viginti
boues paſcuales et centū arietes: exce-
pta venatōne cervoꝝ capreaꝝ atq; bu-
baloꝝ ⁊ auiū altiliū. Ipse enī obtinebat
omnē regionē q̄ erat trans flumē ipſi
a thapſa uſq; ad gazam et cunctos re-
ges illaꝝ regionū: et habebat pacē ex
omni parte in circuitu. Habitabatq;
iuda ⁊ iſrahel abſq; timore vllo vnuſ-
quiſq; ſub vite ſua et ſb ficu ſua a dan
uſq; berſabee: cūctis diebꝫ salomonis.
Et habebat salomon quadraginta
milia p̄ſepia equoꝝ curiliū ⁊ duodeci
milia equeſtrū: nutrietāq; eos ſupra-
dicti regis p̄fecti: ſed et neceſſaria mēſe
regis salomonis cū ingēti cura prede-
bant in tpe ſuo. Ordeū quoq; et pale-
as equoꝝ ⁊ iumentoꝝ deferebant ī lo-
cum vbi erat rex: iuxta cōſtitutum ſibi.
Dedit iḡ deus ſapientiā salomoni et
prudentiā multā nimis et latitudinē
cordis ipſi arenā q̄ eſt ī litore maris: ⁊
p̄cedebat ſapiētia salomonis ſapiētiā
omniū orientaliū ⁊ egiptioꝝ: ⁊ erat ſa-
pientior cūctis hominibꝫ. Sapientior
ethan ezraite et heman et calchal et
dorda filiis maol: et erat nōiatus in
vniuerſis gētibꝫ p circuitū. Locutus ē
iḡ salomon tria milia parabolas: et
fuerunt carmina eius quinq; milia. Et
diſputauit ſup lignis a cedro que eſt
in libano uſq; ad ysopū ⁊ egreditē de
pariete: et diſſeruit de iumētis et volu-
cribus ⁊ reptilibus ⁊ piſcibꝫ. Et venie-
bant de cūctis ꝑplis ad audiēdā ſapi-
entiam salomonis: et ab vniuſis re-
gibus terre qui audiebāt ſapiētiā eiꝰ.

Miſit iḡ hiram rex tyri ſeruos ſuos ad salomonē. Audiuit
enī q̄ ipm vnxiſſent regē ſup iſrl p pa-
re eiꝰ: quia amicus fuerat hiram da-
uid omni tpe. Miſit autē salomon
ad hiram dicens. Tu ſcis voluntatem
dauid patris mei: et quia nō poterat
edificare domum nomini dñi dei ſui
propter bella inminētia per circuitū:
donec daret dñs eos ſub veſtigio pe-
dum eius. Nūc autē requiē dedit deꝰ
meus michi p circuitū: et nō ē ſathan
neq; occurſus malꝰ: quāobrem cogi-
to edificare templum nomini dñi dei
mei ſicut locutus eſt dauid patri meo
dicens. Filius tuꝰ quē dabo p te ſup
ſolio tuo: ipe edificabit domū nomi-
ni meo. Precipe igit ut p̄cidāt michi
ſeruī tui cedros de libano: et ſerui mei
ſint cū ſuis tuis: mercedē autē ſeruoꝝ
tuoꝝ dabo tibi quācūq; petieris. Scis
enī quō nō eſt ī ꝑplo meo vir: q̄ noue-
rit ligna cedere ſicut ſydonij. Cū ergo
audiſſet hiram verba salomonis le-
tatus ē valde: et ait. Benedict dñs deꝰ
hodie: q̄ dedit dauid filiū ſapientiſſi-
mum ſuper ꝑplm hūc plurimū. Et mi-
ſit hiram ad salomonē dicens. Audi-
ui quecūq; mādaſti michi. Ego faciā
omnē voluntatē tuā: ī lignis cedrinis
et abiegnis. Serui mei deponēt ea de

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0334
powered by DWork • Heidelberg University Library

libano ad mare·et ego cōponā ea ī ratibus ī mari·usq; ad locū quē significaueris michi·ꝛ applicabo ea ibi:et tu tolles ea. Prebebisq; necessaria michi: ut detur cibus domui mee. Itaq; hiram dabat salomoni ligna cedrina· et ligna abiegna:iuxta omnē voluntatem eius. Salomon autē prebebat hiram viginti milia choros tritici in cibum domui eius:et viginti choros purissimi olei. Hec tribuebat salomō hiram per singulos annos. Dedit q̄; dñs sapientiā salomoni sicut locut⁹ ē ei:et erat pax inter hirā et salomonē: et pepigerūt ambo fedus. Elegitq; rex salomō oparios de omni isrl:ꝛ erat indictio triginta milia virorū. Mittebatq; eos ī libanū·decē milia p̄ menses singulos vicissim:ita ut duobꝰ mensibus essent ī domibꝰ suis. Et adoniram erat super huiusmodi indictionem. Fuerunt itaq; salomoni septuaginta milia eorū qui onera portabāt: ꝛ octoginta milia latomorū in mōte: absq; p̄positis q̄ p̄erant singulis operibus numero trium milium et trecentorū p̄cipientiū pplo et hijs q̄ faciebant opus. Precepitq; rex ut tollerēt lapides grandes lapides p̄ciosos in fundamentū templi et quadrarēt eos:quos dolauerunt cementarij salomonis ꝛ cementarij hiram. Porro bibliī p̄parauerūt ligna et lapides·ad edificandā domū.

Factū ē ergo ānō tringēsimo· vi
et octogesimo anno egressionis filiorū isrl de terra egipti ī āno quarto mense zio ipe ē mēsis secūs regni salomonis sup isrl:edificare cepit domū dñō. Domus autē quā edificabat rex salomon dño habebat sexaginta cubitos ī lōgitudine:et viginti cubitos in latitudine:et triginta cubitos in altitudine. Et porticꝰ erat ante templū viginti cubitorū longitudinis iuxta mensurā latitudinis templi:et habebat decē cubitos latitudinis ante faciem templi:feciq; in templo fenestras obliquas. Et edificauit sup parietem templi tabulata p girū in parietibus domꝰ p circuitū templi et oraculi:et fecit latera in circuitu. Tabulatū quod subter erat quinq; cubitos habebat latitudinis:et mediū tabulatū·sex cubitorum latitudinis:et tertiū tabulatū septē habēs cubitos latitudinis. Trabes autē posuit in domo p circuitū forinsecus:ut non tenerēt muros templi. Domus autē cū edificarēt·de lapidibus dolatis atq; politis edificata est: et malleꝰ et securis ꝛ oīe ferramentū nō sunt audita in domo cū edificarēt. Ostiū laterale medij in pariete erat domus dextre:et p cochleam ascendebāt in mediū cenaculū:ꝛ a medio ī tertiū. Et edificauit domū:et consūmauit eam. Texit q̄; domū laquearibꝰ cedrinis:ꝛ edificauit tabulatū sup omnē domū quinq; cubitis altitudinis:et operuit domū lignis cedrinis. Et factus ē sermo dñi ad salomonē dicēs. Domus hec quā edificas·si ambulaueris ī preceptis meis·ꝛ iudicia mea feceris·ꝛ custodieris oīa mādata mea gradiens per ea:firmabo sermonē meū tibi quē locutus sum ad dauid patrem tuū·et habitabo ī medio filiorū isrl:et nō derelinquā plum meū israhel. Igit̄ edificauit salomon domū:et consūmauit eā. Et edificauit parietes domꝰ intrinsecus tabulatis cedrinis a pauimēto domus usq; ad summitatē parietū·ꝛ usq; ad laqaria:ꝛ operuit lignis cedrinis intrinsecus:ꝛ tegit pauimentū domus tabulis abiegnis. Edificauitq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0335
powered by DWork • Heidelberg University Library

uiginti cubitoꝝ ad posteriorē partem templi·tabulata cedrina a pauimēto usq; ad superiora:et fecit interiorē domum oraculi in sanctū sanctoꝝ. Porro quadragīta cubitoꝝ erat ipm templum p foribus oraculi:et cedro uis domus intrinsecus vestiebat̄ habens tornaturas·et iuncturas suas fabrefactas:et celaturas eminentes. Omnia cedrinis tabulis vestiebant̄:nec omnino lapis apparere poterat in pariete. Oraculū aut̄ in medio domꝰ in interiori parte fecerat:ut ponerent ibi archā fœderis dñi. Porro oraculū habebat uiginti cubitos lōgitudinis et uiginti cubitos latitudinis·et uiginti cubitos altitudinis:et operuit illud atq; vestiuit auro purissimo. Sed·et altare vestiuit cedro. Domū q̄; ante oraculū operuit auro purissimo:et affixit lamīas clauis aureis. Nichilq; erat in templo: quod non auro tegeret. Sed·et totū altare oraculi texit auro. Et fecit in oraculo duo cherubin de lignis oliuaꝝ: decē cubitoꝝ altitudinis. Quinq; cubitorum ala cherub una·et quinq; cubitorum ala cherub altera:id est decē cubitos habēs·a summitate ale·usq; ad ale alterꝰ summitatē. Decē q̄; cubitorum erat cherub sēcūs in mensura pari: et opus unū erat in duobus cherubin: id ē altitudinē habebat unus cherub decem cubitoꝝ et similiter cherub sēcūs. Posuitq; cherubin in medio templi interioris. Et extendebāt aut̄ alas suas cherubin:et tāgebat ala una parietē·et ala cherub sēcūi tangebat parietem altereū: ale autem altere in media parte templi se inuicē cōtingebāt. Texit q̄; cherubin auro. Et omnes parietes templi p circuitum sculpsit uariis celaturis et norno. Et fecit in eis cherubin et palmas et picturas varias:quasi prominentes de pariete·et egredientes. Sed et pauimentum domus texit auro·intrinsecus et extrinsecus. Et in ingressu oraculi fecit duo ostiola de lignis oliuaꝝ·postesq; angulorū quinq;:et duo ostia de ligno oliuaꝝ. Et sculpsit in eis picturā cherubin·et palmarum species·et anaglipha valde p̄minētia·et texit ea auro:et operuit tam cherubin q̄; palmas et cetera auro. Fecitq; in introitu templi postes de lignis oliuaꝝ·quadrāgulatos·et duo ostia de lignis abiegnis altrinsecus:et utrūq; ostiū·duplex erat:et se mutuum tenēs aperiebat̄. Et sculpsit cherubin et palmas et celaturas valde eminentes:oppugnq; ea lamīnis aureis·ope quadro ad regulā. Et edificauit atriū interiꝰ·tribus ordinibus lapidū politorū:et uno ordine lignoꝝ cedri.

Anno quarto fundata est domus dñi in mense zio:et in anno undecimo mēse bul·ipse ē mēsis octauus·perfecta ē domꝰ in omni ope suo·et in omnibus ceremoniis:edificauitq; eā annis septē. Domū aut̄ suā edificauit salomon tredecim annis:et ad perfectū usq; perduxit. Edificauit q̄; domū saltꝰ libani centū cubitoꝝ longitudinis·et quinquaginta cubitoꝝ latitudinis·et triginta cubitoꝝ altitudinis:et quatuor deambulatoria inter columnas cedrinas. Ligna quippe cedrina texerat̄ in columnas:et tabulatis cedrinis vestiuit tota cameratā:que q̄dragīta quinq; columnis sustentabat̄. Vnꝰ aut̄ ordo habebat columnaꝝ quindecim cōtra se inuicē positas:et regione se respicientes equali spacio inter columnas:et sing columnas q̄drangulata ligna in cūctis equalia. Et porticum columnarū fecit quinquaginta

cubitorū lōgitudinis-et triginta cubitorum latitudinis:et altera porticū in facie maioris porticus:et columnas et epistilia sup columnas fecit. Porticum ꝙ solij in qua tribunal est fecit:et texit lignis cedrinis a pauimēto usq; ad summitatē:et domuncula ī qua sedebatur ad iudicandū-erat ī medio porticu simili ope. Domū quoq; fecit filie pharaonis quā uxorē duxerat salomon:tali opere quali et hanc porticū. Omnia lapidibꝫ pciosis-ꝙ ad normā quandā atq; mensurā tam intrinsecꝰ ꝙ extrinsecus serrari erāt:a fundamēto usq; ad sūmitatē parietū:et intrinsecus usq; ad atrium maius. Fundamēta autē de lapidibꝫ pciosis lapidibꝫ magnis-decē siue octo cubitorū:et desuper lapides pciosi equalis mensure sedi erant:similiterq; de cedro. Et atrium maius rotundū trīū ordinū de lapidibus sectis:et unius ordinis-de dolata cedro:necnō et in atrio-domꝰ dñi interioris et in porticu domꝰ. Misitq; rex salomon-et tulit hirā de tyro filiū mulieris uidue de tribu neptalim pater tyrio artifice erariū:et pleni sapiētia intelligentia et doctrina-ad faciendū omne opus ex ere. Qui cū uenisset ad regem salomonē fecit omne opus eiꝰ:et finxit duas columnas eneas decē et octo cubitorū altitudinis columnā unā:et linea duodecī cubitorū ambiebat columnā utramq;. Duo quoq; capitella fecit que ponerent sup capita columnarū fusilia ex ere:quinq; cubitorū altitudinis capitellū unū-et quinq; cubitorum altitudinis capitellū alterū:et quasi ī modū retis et retenarū sibi inuicem miro ope contexerat. Utriusq; capitellum columnarū fusile erat. Septena uersuū reciacula in capitello uno:et septena reciacula in capitello altero. Et ꝙfecit columnas:et duos ordines per circuitū reciaculoꝝ singuloꝝ:ut tegerent capitella ꝙ erāt sup summitatē malorū granatorū. Eodem modo fecit et capitello secūdo. Capitella autē ꝙ erāt sup capita columnarū quasi opere liliī fabricata erāt in porticu-quatuor cubitorū:et rursum alia capitella ī summitate columnarū desuper iuxta mensuram columne cōtra reciacula. Malorum granatorū autē ducēti ordines erāt:ī circuitu capitelli secūdi. Et statuit duas columnas ī porticu templi. Cūq; statuisset columnam dextrā:uocauit eam nomē iachim. Similiter erexit columnā secūdam:et uocauit nomē eius booz. Et sup capita columnarū opus in modū liliī posuit:ꝙ factū est opus columnarū. Fecit ꝙq; mare fusile decem cubitorū a labio usq; ad labiū:rotundum in circuitu. Quinq; cubitorū altitudo eius:et restricula nigintā cubitorū cingebāt illud p circuitū:et sculptura subter labiū circuibat illud decē cubitis ambiēs mare. Duo ordines sculpturarum historiatarū erāt fusiles:et stabāt sup duodecī boues. E quibꝫ tres respiciebant ad aquilonē et tres ad occidentem-et tres ad meridiē-et tres ad orientem:et mare sup eos desup erat:quorū posteriora uniuersa intrinsecus latitabant. Grossitudo autē literis trīū unciarum erat:labiumq; eiꝰ quasi labium calicis et folia repandi liliī. Duo milia batos capiebat:et tria milia mensuras. Et fecit bases decē eneas-quatuor cubitorū lōgitudinis-bases singulas:et quatuor cubitorū latitudis et trīū cubitorum altitudinis:et ipm opus basiū miraculo erat. Et sculpture inter iuncturas:et inter coronulas et plectas-leones

et boues. ⁊ cherubin: ⁊ ī iuncturis similiter desup. Et subter leones et boues quasi lora ex ere dependentia: ⁊ ītuor rote ȳ bases singulas et axes erei: et ȳ ītuor partes ēsi humeruli subter lutera fusiles. cōtra se inuicē respectantes. Os q̄ luteris intrinsecus erat in capitis summitate: ⁊ quod foris ser⁹ apparebat uni⁹ cubiti erat totū rotundū: pariterq; habebat unū cubitū et dimidiū. In angulis aut̄ columnarū uarie celature erant: et media intercolumnia quadrata nō rotūda. Quatuor q̄ rote ȳ per quatuor angulos basis erāt: cohērebant sibi subter basim. Una rota habebat altitudinis cubitū ⁊ semi⁹. Tales aut̄ rote erant: quales solēt in curru fieri. Et axes eaꝝ et radij. et cāti ⁊ modioli: oīa fusilia. Nam ⁊ humeruli illi quatuor per singlos angulos basis uniꝰ: ex ipa basi fusiles et coniuncti erant. In summitate aut̄ basis erat quedā rotūditas uni⁹ et dimidij cubiti. ita fabrefacta ut lutet desup posset imponi: habēs celaturas suas uariasq; sculpturas ex semetipsa. Sculpsit q̄ in tabulatis illis que erāt ex ere et ī angulis. cherubin et leones. et palmas. quasi ī similitudinē hoīs stantis: ut nō celata sed apposita per circuitum viderent̄. In hunc modū fecit decem bases: fusura una ⁊ mensura. sculpturaq; cōsimili. Fecit q̄ decē luteres eneos. Quadraginta batos capiebat lutet unus: eratq; ītuor cubitoꝝ. Singulosq; luteres p singulas id est decē bases posuit: et cōstituit decem bases. quinq; ad dexteā partē templi et quinq; ad sinistrā: mare aut̄ posuit ad dexteram partē templi cōtra orientē ad meridiem. Fecit ergo hiram lebetes et scutras et amulas: ⁊ perfecit omne opus regis salomonis in templo dñi: columnas duas. et funiculos capitellorꝝ sup capita columnarꝝ et malogranata quadringenta in duobꝰ reticulis: duos versus malorꝝ granatorꝝ ī reticulis singulis ad operiendos funiculos capitellorꝝ q̄ erāt super capita columnarū: et bases decem et luteres decē sup bases: et mare unū. ⁊ boues duodecim subter mare: et lebetes ⁊ scutras et amulas. Omnia vasa que fecit hiram regi salomoni in domo dñi: de auricalco erāt. In campestri regione iordanis fudit ea rex in argillosa terra: inter sochot et sarthan. Et posuit salomon oīa vasa in domo dominī. Propter multitudinē aut̄ nimiā. non erat pondus ere⁹. Fecitq; salomō oīa vasa in domo dñi: altare aureum. ⁊ mensam sup quam ponerent̄ panes propositionis aurea: et candelabra aurea quinq; ad dexterā et quinq; ad sinistrā. cōtra oraculū ex auro puro: et quasi lilij flores. et lucernas desuper aureas. ⁊ forcipes aureos. et ydrias. et fusciculas. et fialas. et mortariola. et thuribla de auro purissimo: et cardines ostiorꝝ dom⁹ interioris sancti sanctorꝝ et ostiorꝝ dom⁹ templi ex auro erāt. Et perfecit omne opus quod faciebat salomon in domo dñi: et intulit q̄ sanctificauerat dauid pater suus argentū et aurum et vasa: reposuitq; in thesauris domus dñi.

Tunc congregati sunt omnes maiores natu israel cū principibꝰ cūctarum tribuum ⁊ duces familiarum filioꝝ israel ad regē salomonē in ierusalē: ut deferrent archam foederis dñi de ciuitate dauid id est de syon. Conuenitq; ad regē salomonem uniuersus israel in mense bethanim ī solēni die: ipe e mēsis septimus.

Venerūtq; cūcti seniores de isrl: et tulerūt archā sacerdotes: et portauerūt archā dñi et tabernaculū federis ⁊ oīa vasa sanctuarij que erāt i tabernaculo: ⁊ ferebant ea sacerdotes et leuite. Rex autē salomon et oīs multitudo isrl q conuenerat ad eū gradiebat cū illo ante archā: et immolabāt oues et boues absq; estimatione ⁊ numero. Et introduxerunt sacerdotes archā federis dñi in locū suū i oraculū templi i sanctū sanctorum: subter alas cherubin. Siquidē cherubin expandebāt alas super locū arche: et protegebāt archā: et vectes eius desup. Cūq; eminerēt vectes et apparerent summitates eorū foris sanctuariū ante oraculū: non apparebāt vltra extrinsecus: qui et fuerūt ibi usq; in presentē diē. In archa autē nō erat aliud nisi due tabule lapidee quas posuerat in ea moyses in oreb: quādo pepigit dñs fedus cū filijs isrl cum egrederentur de terra egipti. Factū est autē cū exissent sacerdotes de sanctuario: nebula impleuit domū dñi: et nō poterant sacerdotes stare ⁊ ministrare propter nebulā. Impleuerat enī gloria dñi domum dñi. Tunc ait salomon. Dominus dixit ut habitaret i nebula. Edificans edificaui domū et habitaculū tuū: firmissimū solliū tuū i sempiternū. Conuertitq; rex faciē suam: et bñdixit omni ecclesie isrl. Omnis enim ecclia isrl stabat. Et ait salomon. Bñdictus dñs deus isrl: qui locutus est ore suo ad dauid patrē meū: et in manibus ei⁹ perfecit dicēs. A die qua eduxi ppl̄m meū isrl de egipto: nō elegi ciuitatē de omnibus tribubus isrl ut edificaret dom⁹ et esset nomē meū ibi: sed elegi dauid: ut esset super ppl̄m meū isrl. Voluitq; dauid pater meus edificare domum nomini dñi dei isrl: et ait dñs ad dauid patrē meū. Quod cogitasti i corde tuo edificare domū nomini meo: bene fecisti hoc ipm mente tractās. Verūtamen tu nō edificabis mihi domum: sed filius tuus q egredietur de lumbis tuis: ipe edificabit domū nomini meo. Confirmauit dñs sermonē suū quē locutus est: stetiq; p dauid patre meo: et sedi sup thronū isrl sicut locut⁹ est dñs: et edificaui domū nomini dñi dei isrl: et cōstitui ibi locū arche in qua fedus dñi est: quod percussit cū patribus nr̄is quādo egressi sunt de terra egipti. Stetit autē salomō ante altare dñi i conspectu ecclesie isrl: et expādit manus suas in celū et ait. Dñe deus isrl nō est similis tui deus i celo desup: ⁊ sup terrā deorsū: qui custodis pactū et misericordiam seruis tuis qui ambulāt corā te i toto corde suo: qui custodisti seruo tuo dauid patri meo que locut⁹ es ei. Ore locut⁹ es et manibus perfecisti: ut hec dies ꝓbat. Nūc igit̄ dñe deus isrl: cōsequa famulo tuo dauid patri meo que locut⁹ es ei dicēs. Non auferet de te vir corā me: q̄ sedeat sup thronū isrl: ita tamen si custodierint filij tui viā suā: ut ambulēt corā me: sicut tu ambulasti i cōspectu meo. Et nūc dñe deus isrl firmētur verba tua: que locut⁹ es seruo tuo dauid patri meo. Ergo ne putandū est quod vere deus habitet sup terrā? Si enī celū ⁊ celi celoꝝ te capere nō possūt: quāto magis dom⁹ hec quā edificaui. Sed respice ad orationē serui tui: et ad preces eius dñe deus meus. Audi ymnū ⁊ orationē quā seru⁹ tu⁹ orat corā te hodie: ut sint oculi tui aperti sup domū hāc nocte ac die: super domū de qua dixisti fore nomē meū ibi: ut exaudias orationē quā orat in loco isto ad te

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0339
powered by DWork • Heidelberg University Library

seruus tu⁹: ut exaudias deprecationē
serui tui et pli tui isrl·qrūq; orauerit
in loco isto: et exaudies i loco habita-
culi tui in celo: ⁊ cū exaudieris ꝓpitius
eris. Si peccauerit homo i proximū
suū et habuerit aliquod iuramētum
quo teneat astrictus·⁊ venerit ꝓter iu-
ramentū corā altari tuo i domū tuā:
tu exaudies i celo ⁊ facies·et iudicabis
seruos tuos·cōdemnās impiū·et red-
dens viā suā sup caput ei⁹: iustificāsq;
iustū·et retribuēs ei scōm iustitiā suā.
Si fugerit pls tu⁹ isrl inimicos suos
quia peccauer⁹ erit tibi: et agentes pe-
nitentiā et cōfitentes nomini tuo·vene-
rint ⁊ adorauerit et deprecati te fuerint
in domo hac exaudi i celo·et dimitte
peccatū pli tui isrl: et reduces eos i ter-
ram quā dedisti patribs eorū. Si clau-
sum fuerit celū ⁊ nō pluerit ꝓter pecca-
ta eoꝝ·et orāres i loco isto penitentiā
egerint nomini tuo et a peccatis suis
cōuersi fuerint ꝓter afflictionē suā: ex-
audi eos in celo et dimitte peccata ser-
uorum tuoꝝ ⁊ pli tui isrl·⁊ ostende eis
viā bonā p quā ambulent: ⁊ da plu-
uiam sup terrā·quā dedisti pl̄o tuo i
possessionē. Fames si oborta fuerit i
terra aut pestilentia aut corrupt⁹ aer
aut erugo·aut locusta uel rubigo·⁊ af-
flixerit eū inimic⁹ ei⁹ portas obsidēs:
omnis plaga·omnisa infirmitas·cun-
cta deuotatio et imprātio q̄ acciderit
omni homini de pl̄o tuo isrl: si quis
cognouerit plagā cordis sui·⁊ expāde-
rit manus suas i domo hac·tu exau-
dies in celo i loco habitationis tue·⁊
repropitiaberis: ⁊ facies ut des unicui-
q; scōm omnes vias suas·sicut videri-
s cor ei⁹·quia tu nosti solus cor omniū
filioꝝ hoīm: ut timeāt te cūctis diebus
quibs viuūt sup faciē tre·quā dedisti
patribs nostris. Insuper et alienigena
qui nō est de pl̄o tuo isrl' cū venerit de
terra longīqua ꝓter nomē tuū: audi-
etur enī nomē tuū magnū et manus
tua fortis·⁊ brachiū tuū extentū ubiq;
cū venerit orego et orauit i hoc loco·tu
exaudies in celo in firmamēto habita-
culi tui: et facies oīa ꝓ quibs invoca-
uerit te alienigena ut discant uniūsi
pli terraꝝ nomē tuū timere sicut pls
tu⁹ isrl: et probēt qā nomē tuū invo-
catum ē sup domū hāc quā edificaui.
Si egressus fuerit pls tu⁹ ad bellum
contra inimicos suos p viā quacūq;
miseris eos: orabūt te orā viā civita-
tis·quā elegisti·et contra domū quā
edificaui nomini tuo: et exaudies in
celo orationes eoꝝ et pces eoꝝ·et fac-
es iudiciū eoꝝ. Quod si peccauerit ti-
bi: nō est enī homo qui nō peccet: ⁊ ira-
tus tradideris eos inimicis suis·et ca-
ptiui ducti fuerit i terrā inimicoꝝ lōge
uel prope: et egerint penitentiā i corde
suo in loco captiuitatis·et cōuersi de-
precati te fuerint in captiuitate sua di-
centes·peccauim⁹·inique egimus·im-
pie gessim⁹: et reuersi fuerint ad te i uni-
uerso corde suo·et tota anima sua in
terra inimicoꝝ suorū ad quā captiui
ducti fuerint: et orauerint te cōtra viā
terre sue quā dedisti patribs eorū·et ci-
uitatis quā elegisti·⁊ templi quod edifi-
caui nomini tuo: exaudies i celo i fir-
mamēto solij tui·orationes eoꝝ ⁊ pces
eoꝝ: ⁊ facies iudiciū eoꝝ et ꝓpitiaberis
pl̄o tuo q̄ peccauit tibi·et omnibs ini-
quitatibs eoꝝ quibs p̄uaricati sūt i te:
et dabis miserīam corā eis·q̄ eos ca-
ptiuos habuerit ut misereant eis. Po-
pulus enim tuus est·et hereditas tua
quos eduxisti de terra egipti·de medio
fornacis ferree: ut sint oculi tui aperti

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0340
powered by DWork • Heidelberg University Library

ad deprationē serui tui et pli tui isrl: ⁊ exaudies eos in uniūsis p quibz inuocauerint te. Tu enī seperasti eos tibi in hereditatē de uniūsis plis terre: sicut locutus es per moysen seruū tuū: quādo eduxisti patres nros de egipto dne de⁹. Factū ē autē cū cōpleret salomon orans dnm omnē orationē et deprationē hāc: surrexit de cōspectu altaris dnī. Utrūq; enī genu in terrā fixerat: et man⁹ expāderat ad celū. Stetit ergo et bndixit omni ecclesie isrl: uoce magna dicēs. Bndictus dns q dedit requiē plo suo isrl: iuxta oia que locutus ē. Nō recidit ne un⁹ quidē ex omnib bonis q locut⁹ est p moysen seruū suū. Sit dns de⁹ noster nobiscū sicut fuit cum patribz nris: nō derelinquens nos neq; proicies: sed inclinet corda nra ad se: ut ambulem⁹ in uniuersis uijs ei⁹: et custodiam⁹ mādata eius: ⁊ cerimonias ⁊ iudicia que cūq; mādauit patribz nris: ⁊ sint hmonē mei isti quibz deprcatus sum corā dno appropinquātes corā dno deo nro: die ac nocte: ut faciat iudiciū serui sui ⁊ plo suo isrl: per singlos dies: et sciāt oēs plī terre qa dns ipe ē de⁹: et nō est ultra absq; eo: sit q; cor nrm pfectū cū dno deo nro: ut ambulem⁹ in decretis ei⁹ ⁊ custodiam⁹ mādata ei⁹ sicut et hodie. Igitur rex ⁊ oīs isrl cū eo immolabāt victimas corā dno. Mactauitq; salomō hostias pacificas quas immolauit dno: boū uigīti duo milia et ouiū centū uigīti milia. Et dedicauerunt templū dni rex et filij isrl. In die illa sanctificauit rex medium atrij: qd erat ante domū dni. Fecit quippe holocaustū ibi ⁊ sacrificiū ⁊ adipē pacificorum: qm altare ereū qd erat corā dno min⁹ erat: ⁊ cape nō poterat holocaustū et sacrificiū et adipē pacificorū. Fecit ergo salomon i que illo festiuitatē celebrem: ⁊ oīs isrl cū eo mltitudo magna ab introitu emath usq; ad riuū egipti corā dno deo nro septē diebz ⁊ septē diebus: id est q̄uordecim diebz: et in die octauo dimisit plos. Qui bndicētes regi: pfecti sūt i tabernacla sua: lētātes ⁊ alacres corde sup oīb bonis q fecerat dns dauid seruo suo ⁊ isrl plo suo.

Factū est autē cū perfecisset re salomō edificiū dom⁹ dni ⁊ edificiū regis: et omne quod optauerat et voluerat facere: apparuit ei dns secundo sicut apparuerat ei in gabaon. Dixitq; dns ad eū. Exaudiui orationem tuā et deprationē tuā: quā deprcatus es corā me. Sanctificaui domū hāc quā edificasti: ut ponerē nomen meū ibi i sempiternū: et erūt oculi mei et cor meū ibi cūctis diebz. Tu q; si ambulaueris corā me sicut ambulauit pater tu⁹ in simplicitate cordis: ⁊ in equitate et feceris oīa que prcpi tibi ⁊ iudicia mea seruaueris ⁊ legitima mea: ponam thronū regni tui super isrl in sempiternū sicut locut⁹ sum dauid patri tuo dicēs: nō auferet vir de genere tuo de solio isrl. Si autē auersione auersi fueritis vos et filij vestri nō sequentes me: nec custodientes mādata mea: et cerimonias quas ꝓposui vobis: sed abieritis et colueritis deos alienos et adoraueritis eos: auferam isrl de superficie terre quā dedi eis: ⁊ templū qd sanctificaui nomini meo ꝓiciā a cōspectu meo: eritq; isrl in prouerbiū ⁊ i fabulam cūctis plīs: et dom⁹ hec erit i exemplum. Omnis q trānierit p ea stupebit: ⁊ sibilabit ⁊ dicet. Quare fecit dns sic terre huic et domui huic? Et rādebūt. Quia dereliquerunt dnm deū suū qui

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0341
powered by DWork • Heidelberg University Library

eduxit patres eoꝝ de terra egipti·et secuti sunt deos alienos et coluerũt eos ⁊ adorauerũt eos: idcirco induxit dñs sup eos omne malũ hoc. Expletis autem annis viginti postq̃ edificauerat salomon duas domos id est domũ dñi ⁊ domũ regis·hiram rege tyri prebente salomoni ligna cedrina ⁊ abiegna et aurũ iuxta omne qđ opus habuerat: tũc dedit salomõ hirã viginti opida in terra galilee. Et egressus est hiram de tyro·ut videret opida q̃ dederat ei salomon: et nõ placuerũt ei. Et ait. Quecine sunt ciuitates quas dedisti michi frater? Et appellauit eas terrã chabul usq; in diẽ hãc. Misit ergo hiram ad regẽ salomonẽ centũ viginti talenta auri. Hec est summa expensarũ quã obtulit salomon rex ad edificandum domũ dñi ⁊ domũ suã ⁊ mello· et murũ ihrlim: et asor et magedo et gazer. Pharao rex egipti ascendit·et cepit gazer succendit q̃ eã igni: et chananeum q̃ habitabat in ciuitate interfecit: et dedit eã i dotem filie sue uxori salomonis. Edificauit ergo salomõ gazer·⁊ bethoron inferiorẽ·et balath· ⁊ palmirã i terra solitudinis: et omnes vicos q̃ ad se pertinebãt·et eãr absq; muro munitas: et ciuitates curruũ·et ciuitates equitũ ⁊ qcũque ei placuit· ut edificaret in ihrlim ⁊ in libano·et i omni terra potestatis sue. Vniũsum pplm q̃ remanserat·de amorreis et hetheis et pherezeis·et eueis et iebuseis· q̃ nõ sunt de filijs isrl: horũ filios qui remanserant i terra quos scilicet nõ potuerãt filij isrl exterminare fecit salomõ tributarios·usq; in diẽ hãc. De filijs aut isrl nõ cõstituit salomon seruire quẽquã: sed erant viri bellatores ⁊ ministri ei⁹ et principes et duces et pfecti curruũ ⁊ equoꝝ. Erant aut principes sup opa ope salomonis ꝯpleti quingenti quinquaginta: q̃ habebãt subiectũ pplm·et factoris operibꝰ imperabant. Filia aut pharaonis ascẽdit de ciuitate dauid i domũ suã: quã edificauerat ei salomõ. Tunc edificauit mello. Offerebat aut salomõ tribꝰ vicibꝰ p annos singulos holocausta et pacificas victimas sup altare qđ edificauerat dño: et adolebat thimiama coram domino. Perfectũq; est templũ. Classem quoq; fecit rex salomon in asion gaber que ẽ iuxta aylam in litore maris rubri: in terra ydumee. Misitq; hiram i classe illa suos seruos nauticos et gnaros maris·cũ seruis salomonis: qui cũ venissent i ophir: sumptũ inde auri quadringentoꝝ viginti talentoꝝ detulerũt ad regẽ salomonem.

Xed et regina saba audita fama salomonis in nomine dñi: venit temptare eũ i enigmatibꝰ. Et ingressa ihrlim multo cũ comitatu ⁊ diuitijs·camelis portantibꝰ aromata et auꝝ infinitũ nimis ⁊ gemmas preciosas venit ad regẽ salomonẽ: et locuta est ei vniuersa que habebat in corde suo. Et docuit eã salomon oĩa verba q̃ proposuit. Nõ fuit sermo q̃ regẽ posset latere: et nõ rẽderet ei. Videns aut regina saba omnẽ sapientiã salomonis et domũ quã edificauerat ⁊ cibos mense ei⁹·et habitacla seruoꝝ et ordines ministrantiũ vestesq; eoꝝ et pincernas·⁊ holocausta q̃ offerebat i domo dñi nõ habebat ultra spiritũ: dixitq; ad regẽ. Verus est sermo quem audiui i terra mea sup sermonibꝰ tuis et sup sapientia tua: et nõ credebã narrãtibꝰ michi donec ipsa veni et vidi oculis meis: et probaui quod media pars michi

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0342
powered by DWork • Heidelberg University Library

nūciata nō fuerit. Maior est sapiētia et opera tua: ñ rumor quem audiui. Beati viri tui et beati serui tui hij qui stant corā te semp: et audiūt sapiētiā tuā. Sit dñs deus tuꝰ benedictus qui cōplacuit ti: ꝛ posuit te sup thronū isrl eo quod dilexerit dñs isrl in sempiternum: et cōstituit te regē ut faceres iudiciū ꝛ iustitiam. Dedit ergo regi centumuiginti talenta auri: et aromata multa nimis: et gēmas pciosas. Non fuit allata ultra aromata tam multa: quam ea q̄ dedit regina saba regi salomoni. Sed ꝛ classis hiram que portabat aurū de ophir: attulit ex ophir ligna thyina multa nimis: et gemmas pciosas. Fecitq; rex de lignis thyinis fulcra domꝰ dñi et domꝰ regine: et citharas liraſq; cantoribus. Nō sunt allata huiusmodi ligna thyina: neq; visa usq; in presentē diē. Rex autē salomon dedit regine saba oīa que voluit et petiit ab eo: exceptis hijs que ultro obtulerat ei munere regio. Que reūsa ē: ꝛ abiit i terrā suā cū suis suis. Erat autē pondꝰ auri quod offerebat salomoni per annos singulos: sexcentorum sexagintaseptē talentoꝝ auri: exceptis eis quod offerebāt viri q̄ super vectigalia erāt et negociatores: omnesq; institores vendētes: et oēs reges arabie ducesq; terre. Fecit q̄q; rex salomon ducenta scuta de auro purissimo. Sexcentos auri siclos dedit i laminas scuti vni: et trecentas petras ex auro pbato. Trecentaq; mine auri: unā petrā vehiebāt. Posuitq; eas rex i domo saltus libani. Fecit eciā rex salomon thronū de ebore grandē: ꝛ vestiuit eū auro fulvo nimis: q̄ habebat sex gradꝰ. Et summitas throni rotūda erat i parte posteriori: et due manus hinc atque inde tenentes sedile: et duo leones stabant iuxta manus singulas: ꝛ duodecim leunculi stantes sup sex gradus hinc atq; inde. Non est factū tale opus i vniuersis regnis. Sed et oīa vasa de quibus potabat rex salomō erāt aurea: et vniūsa supellex domꝰ saltꝰ libani de auro purissimo. Non erat argentū nec alicui⁹ pcij putabat in diebꝰ salomonis: quia classis regis p mare cū classe hiram semel per tres annos ibat in tharsis: deferēs inde aurū et argentum: et dentes elephantoꝝ ꝛ simias et pauos. Magnificatꝰ est rex rex salomon sup oēs reges terre diuitijs et sapientia: et vniūsa terra desiderabat vultū salomonis: ut audiret sapientiam eius quā dederat deꝰ i corde eiꝰ: et singuli deferebant ei munera: vasa argentea et aurea: vestes et arma bellica: aromata q̄q; et equos et mulos per annos singulos. Cōgregauitq; salomon currus et equites et facti sunt ei millequadringēti curꝰ et duodecim milia equitū: ꝛ disposuit eos p ciuitates munitas: ꝛ cū rege in ihrlm. Fecitq; ut tanta esset abundantia argenti in ihrlm quāta et lapidū: et cedroꝝ pbuit multitudinē: quasi sicomoros que nascunt in campestribꝰ. Et deducebantur equi salomoni de egipto ꝛ de choa. Negociatores enī regis emebāt de choa: et statuto precio perducebāt. Egrediebat autē quadriga ex egipto sexcētis siclis argenti: et equus cēntum quinquaginta. Atq; in hūc modū cūcti reges hetheoꝝ ꝛ syrie equos venūdabāt.

Rex autē salomō amauit ꝛ mulieres alienigenas multas: filiā q̄q; pharaonis: et moabitidas ꝛ ammonitidas: idumeas et sydonias: et hetheas: de gentibꝰ sup quibꝰ dixit

dñs filijs isrl. Non ingredientur ad eas: neq; de illis ingredient ad vras. Certissime enī auertent corda vra: ut sequamini deos eaz. Hijs itaq; copulatus ē salomon ardentissimo amore. Fuerūnq; ei uxores ñsi regine sepāgente: et cōcubine trecēte. Et auerterūt mlieres cor ei9. Cūq; iam esset senex deprauatū ē cor eius p mlieres ut sequeretur deos alienos: nec erat cor ei9 perfectum cū dño deo suo sicut cor dauid pris ei9: sed colebat salomon astharthen deam sydoniox. et chamos deū moabitarū et moloch ydolū ammonitarū. Feciq; salomō quod nō placuerat cora dño: et nō adimpleuit ut sequeret dñm sicut dauid pater eius. Tūc edificauit salomō fanū chamos ydolo moab in monte q̄ est cōtra ihrusalem: et moloch ydolo filioz ammon. Atq; i hūc modū fecit uniūsis uxoribz suis alienigenis: q̄ adolebāt thura et immolabant dijs suis. Igit̄ iratus ē dñs salomoni. quod auersa esset mens ei9 a dño deo isrl q̄ apparuerat ei bis: et preceperat de verbo hoc ne sequeret deos alienos: et nō custodiuit q̄ mandauit ei dñs. Dixit itaq; dñs salomoni. Quia habuisti hoc apud te et non custodisti pactū meū et p̄cepta mea q̄ mādaui tibi: dilcrūpens scindam regnū tuū. et dabo illud seruo tuo: uerūtamen in diebz tuis nō faciā propter dauid patrē tuū. De manu filij tui scindā illud: nec totū regnū auferam sed tribū unā dabo filio tuo: propter dauid serui mei et ihrlm quam elegi. Suscitauit aut̄ dñs adūsariū salomoni adad ydumeū de semine regio: qui erat i edom. Cū enī esset dauid in ydumea et accēdisset ioab princeps milicie ad sepeliendū eos qui fuerant interfecti. et occidisset omne masculinū i ydumea: sex enī mensibz ibi moratus est ioab. et oīs isrl donec interimeret omne masculinū in ydumea: fugit adad ipe et viri ydumei de seruis pris ei9 cū eo. ut ingrederet egiptū. Erat autem adad puer paruul9. Cūq; surrexissent de madian: uenerūt in pharan. Tulerūtq; secū viros de pharan: et introierūt egiptū. ad pharaonē regē egipti. Qui dedit ei domū: et cibos cōstituit: et terram delegauit. Et inuenit adad gratiā cora pharaone valde: intantū ut daret ei uxorē sororē uxoris sue germanā tafnes regine. Genuitq; ei soror tafnes genebath filiū: et nutriuit eū tafnes i domo pharaonis. Erat q; genebath habitans apud pharaonem cū filijs ei9. Cūq; audisset adad in egipto dormisse dauid cū patribus suis: et mortuū esse ioab principē milicie: dixit pharaoni. Dimitte me: ut vadā in terrā meā. Dixitq; ei pharao. Qua em̄ re apud me indiges: ut queras ire ad terrā tuā? At ille respondit. Nulla. Sed obsecro te: ut dimittas me. Suscitauit quoq; ei de9 adūsariū razon filiū eliadan qui fugerat adadezer regē soba dñm suū: et cōgregauit cōtra eū viros et factus est princeps latronū cū interfecit eos dauid: abieruntq; damascū et habitauerūt ibi: et cōstituerūt eū regē i damasco: eratq; adūsari9 isrl cūctis diebz salomonis. Et hoc est malū adad et odiū contra isrl: regnauitq; in syria. Jheroboam q̄ fili9 nabath ephrateus de sareda. seruus salomonis cui9 mater erat nomine sua mulier vidua: leuauit manum cōtra regē. Et hec causa rebellionis aduersus eū: quia salomon edificauit mello: et coequauit voraginem

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0344
powered by DWork • Heidelberg University Library

ciuitatis dauid patris sui. Erat autē
iheroboā vir fortis et potens. Vidēsq;
salomon adolescentē bone indolis ⁊
industrii cōstituerat eū p̄fectū super tri-
buta domꝰ ioseph. Factum est
igit̄ in tp̄e illo ut iheroboā egrederet de
ihrlim: ⁊ inueniret eū ahias silonites
prophet̄a in via opertꝰ pallio nouo.
Erāt autē duo tantū i agro. Apprehen-
densq; ahias pallium suū nouū quo
coopertꝰ erat scidit in duodecim par-
tes: et ait ad iheroboā. Tolle tibi decē
scissuras. Hec enī dicit dñs deus isra-
hel. Ego scindā regnū de manu salo-
monis: et dabo tibi decē tribus. Por-
ro una tribus remanebit ei p̄ter lum
meū dauid ⁊ ihrlim ciuitatē quā elegi
ex omnibꝫ tribubꝫ isrl: eo q̄ dereliq̄rit
me: et adorauerit astharthen deam sy-
donioꝝ et chamos deū moab: et mo-
loch deū filioꝝ ammon: et nō ambu-
lauerit in viis meis ut faceret iustitiā
corā me: et p̄cepta mea et iudicia sicut
dauid pater ei⁹. Nec auferā omne re-
gnum de manu ei⁹: sed ducē ponā eū
cūctis diebꝫ vite sue p̄ter dauid seruū
meū quē elegi: q̄ custodiuit mādata
mea ⁊ p̄cepta mea. Auferā autē regnū
de manu filij ei⁹ ⁊ dabo tibi decē tribus:
filio autē ei⁹ dabo tribū vnā: ut rema-
neat lucerna dauid seruo meo cūctis die-
bus corā me in ihrlim ciuitate quam
elegi: ut esset nomē meū ibi. Te autē as-
sumam: et regnabis sup oīa q̄ deside-
rat anima tua: eritq; rex super isrl. Si
igit̄ audieris oīa que precepero tibi et
ambulaueris in viis meis: ⁊ feceris q̄
rectū est corā me custodiēs mandata
mea et p̄cepta mea: sicut fecit dauid ser-
uus meꝰ ero tecū: et edificabo tibi do-
mum fidelē: quō edificaui dauid do-
mum et tradā tibi isrl: et affligā semen
dauid sup hoc: verūtamen nō cūctis
diebꝫ. Voluit ergo salomon interfice-
re iheroboam. Qui surrexit et affugit
in egiptū ad sesac regē egipti: ⁊ fuit in
egipto usq; ad mortē salomonis. Re-
liquū autē verboꝝ salomonis et oīa
que fecit et sapientia ei⁹: ecce vniuersa
scripta sunt in libro verboꝝ dierū salo-
monis. Dies autē quos regnauit sa-
lomon in ihrlim super omnē isrl: qua-
draginta anni sunt. Dormiuitq; sa-
lomon cū patribꝫ suis: et sepultꝰ est i
ciuitate dauid patris sui: regnauitq;
roboam filius eius pro eo. xii

Ierit autē roboā in sichem. Illuc
enī cōgregatus erat oīs populꝰ
isrl ad cōstituendū eū regem. At vero
iheroboam filius nabath cū adhuc
esset in egipto profugus a facie salo-
monis regis: audita morte eiꝰ reuer-
sus est de egipto. Misitq; ⁊ vocaue-
runt eū. Venit ergo iheroboā et oīs
multitudo isrl: et locuti sunt ad roboā
dicentes. Pater tuus durissimū iugū
imposuit nobis: tu itaq; nunc imminu-
ue paululū de imperio patris tui du-
rissimo et de iugo grauissimo q̄ impo-
suit nobis: et seruiemus tibi. Qui ait
eis. Ite usq; ad tertiū diem: et reuertimi-
ni ad me. Cūq; abisset pꝰs: iniit cōsi-
lium cū roboam cum seniorib⁹ qui
assistebāt corā salomone patre eius
cū adhuc viueret: et ait. Quod datis
cōsiliū ut rēdeam pꝰlo? Qui dixerunt
ei. Si hodie obedieris pꝰlo huic: et ser-
uieris et petitioni eoꝝ responderis: locutus
q; fueris ad eos verba lenia: erūt tibi
cūctis diebꝫ. Qui dereliquit cōsiliū
senum quod dederāt ei: et adhibuit
adolescētes qui nutriti fuerant cū eo ⁊
assistebant illi: dixitq; ad eos. Quod
michi datis consiliū ut rēdeam pꝰlo

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0345
powered by DWork • Heidelberg University Library

huic. qui dixerũt mihi ḷeuiꝰ fac iugũ
quod imposuit pater tuꝰ sup nos?
Et dixerũt ei iuuenes q̃ nutriti fuerant
cũ eo. Sic loquere pl̃o huic: qui locu-
ti sunt ad te dicẽs. Pater tuꝰ aggra-
uauit iugũ nr̃m: tu releua nos. Sic
loq̃ris ad eos. Minimus digitꝰ meꝰ
grossior est dorso p̃ris mei. Et nũc pa-
ter meus posuit sup vos iugũ graue:
ego autẽ addã sup iugũ vr̃m. Pater
meꝰ cecidit vos flagellis: ego autẽ ce-
dam vos scorpionibꝫ. Venit ergo ihe-
roboam. & oĩs pl̃s ad roboã die ter-
cia: sicut locutꝰ fuerat rex dicẽs. reuerti-
mini ad me die tercia. Rñditq; rex po-
pulo dura. derelicto cõsilio senioꝝ qđ
ei dederãt: & locutꝰ est eis scm̃ cõsiliũ
iuuenũ dicens. Pater meꝰ aggrauauit
iugũ vr̃m: ego autẽ addam iugo vr̃o.
Pater meꝰ cecidit vos flagellis: ego
autẽ cedã vos scorpionibꝫ. Et nõ acq̃e-
uit rex pl̃o quĩ auersaꝝ fuerat eum
dñs: ut suscitaret verbũ suũ qđ locutꝰ
fuerat ī manu ahie silonite ad ihero-
boam filiũ nabath. Videns itaq; po-
pulus quod noluisset eos audire rex:
rñdit ei dicens. Que nobis pars ī da-
uid. uel que hereditas ī filio ysai? Va-
de in tabernacla tua isrl. Nũc vide do-
mum tuã dauid. Et abiit isrl ī taberna-
cula sua. Sup filios autẽ isrl. quicũq;
habitabãt in ciuitatibus iuda. regnauit roboã. Misit ergo rex roboã aduram q̃ erat sup̃ tributa: et lapidauit
eũ oĩs isrl: et mortuꝰ est. Porro rex ro-
boam festinus ascendit currũ et fugit
in ihrlm: recessitq; isrl a domo dauid
usq; ī presentẽ diẽ. Factũ est autẽ cũ au-
disset oĩs isrl quod reũsus esset iheroboam miserũt et vocauerũt eũ congre-
gato cetu: et cõstituerũt eũ regem sup̃
omnẽ isrl: nec secutꝰ ẽ quisquã domũ
dauid p̃ter tribũ iuda solam. Venit
autẽ roboã ihrlm & congregauit uni-
uersam domũ iuda et tribũ beniamin
centũ octoginta milia electoꝝ virorũ et
bellatorũ: ut pugnarẽt contra domũ
isrl: et reducerent regnũ roboam filio
salomonis. Factũ est autẽ sermo dñi
ad semeiã virũ dei dicẽs. Loquere ad
roboã filiũ salomonis regẽ iuda. & ad
omnẽ domũ iuda & beniamin et reli-
quos de pl̃o dicẽs. Hec dicit dominꝰ.
Nõ ascendetis: nec bellabitis contra
fratres vr̃os filios isrl. Reũtatur vir ī
domũ suã. A me enĩ factũ ẽ verbũ hoc.
Audierũt sermonẽ dñi: & reuersi sunt
de itinere sicut eis preceperat dñs. Edi-
ficauit autẽ iheroboã sychem ī mõte
effraim: & habitauit ibi. Et egressus in-
de edificauit phanuel. Dixitq; iheobo-
am ī corde suo. Nũc reũertetur regnũ ad
domũ dauid. si ascenderit pl̃s iste ut
faciat sacrificia in domo dñi ī ihrlm:
et conuertet̃ cor pl̃i hui ad dñm suũ
roboam regẽ iuda: interficientq; me &
reuertent̃ ad eũ. Et rex cogitato cõsilio
fecit duos vitulos aureos: & dixit eis.
Nolite vltra ascendere ihrlm. Ecce dii
tui isrl: qui te eduxerunt de terra egipti.
Posuitq; vnũ ī bethel. & alterũ in dan:
et factũ est verbũ hoc in peccatũ. Ibat
enĩ pl̃s ad adorandũ vitulũ usq; in
dan. Et fecit phana ī excelsis: et sacer-
dotes de extremis pl̃i qui nõ erãt de
filijs leui. Constituitq; diẽ solẽnem in
mẽse octauo. quintadecima die mẽsis:
ī similitudinẽ solẽnitatis q̃ celebrabat̃
ī iuda. Et ascendẽs altare similiter fe-
cit ī bethel: ut ĩmolaret vitulis quos
fabricatus fuerat. Cõstituitq; ī bethel
sacerdotes excelsoꝝ q̃ fecerat: et ascẽdit
super altare quod extruxerat in bethel:
quintadecima die mensis octaui quẽ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0346
powered by DWork • Heidelberg University Library

fumerat de corde suo. Et fecit solemnitatem filijs israhel: et ascendit super altare ut adoleret incensum. xiij

Et ecce vir dei venit de iuda in sermone dñi in bethel thero boam stante sup altare: et thus iaciente. Et exclamauit contra altare in sermone dñi: et ait. Altare altare: hec dicit dñs. Ecce filius nascet domui dauid iosias nomine: et immolabit sup te sacerdotes excelsoz q nunc i te thura succendunt: et ossa hominu sup te incendet. Dedit quoz in illa die signu dicens. Hoc erit signum quod locut9 est dñs. Ecce altare scindet: et effundet cinis qui in eo e. Cumq audisset rex sermonem hois dei que inclamauerat contra altare in bethel: extendit manu suam de altari dicens. Apprehendite eu. Et exaruit man9 eius qua extenderat contra eu: nec valuit retrahere ea ad se. Altare q3 scissum est: et effusus e cinis de altari: iuxta signu quod pdixerat vir dei in sermone dñi. Et ait rex ad virum dei. Deprecare faciem dñi dei tui et ora p me: ut restituatur man9 mea michi. Orauit vir dei faciem dñi: et reuersa e man9 regis ad eu: et facta est sicut prius fuerat. Locut9 e aute rex ad virum dei. Veni mecu domu ut prandeas: et dabo tibi munera. Respondit quoz vir dei ad regem. Si dederis michi media partem dom9 tue nõ veniam tecu: nec comedã panem neq3 bibã aquã in loco isto. Sic enim mandatum est michi in sermone dñi pcipiens. Nõ comedes panem neq3 bibes aquã: nec reuerteris p viam qua venisti. Abiit ergo per aliam viam: et nõ e reuersus per iter quo venerat in bethel. Propheta autem quidã senex habitabat in bethel: ad que venerunt filij sui: et narrauerunt ei opa q fecerat vir dei illa die in bethel. Et verba q locut9 fuerat ad regem narrauerunt patri suo. Et dixit eis pater eorum. Per quam viam abiit? Ostenderunt ei filij sui viam per quam abierat vir dei q venerat de iuda. Et ait filijs suis. Sternite michi asinum. Qui cu strauissent: ascendit et abiit post virum dei: et inuenit eu sedentem subter therebinthum. Et ait illi. Tu ne es vir dei qui venisti de iuda? Rndit ille. Ego sum. Dixitq ad eum. Veni mecu domum: ut comedas panem. Qui ait. Nõ possum reuerti neq3 venire tecum: nec comedã panem nec bibã aquã in loco isto: qa locut9 est dñs ad me in sermone dñi dicens. Nõ comedes panem et nõ bibes aquã ibi: nec reuerteris p viam qua ieris. Qui ait illi. Et ego propheta sum similis tui: et angelus locut9 e michi in sermone dñi dicens. Reduc eum tecum in domum tuam: ut comedat panem et bibat aquam. Fefellit eum: et reduxit secum. Comedit ergo panem in domo eius: et bibit aquam. Cumq sederent ad mensam: factus est sermo dñi ad propheta q reduxerat eum. Et exclamauit ad virum dei q venerat de iuda dicens. Hec dicit dñs. Quia nõ obedisti ori dñi: et nõ custodisti mandatum quod precepit tibi dñs deus tuus et reuersus es et comedisti panem et bibisti aquam in loco in quo pcepit tibi ne comederes panem neq3 biberes aquam: nõ inferet cadauer tuum in sepulcrum patrum tuoz. Cumq comedisset et bibisset: strauit asinum suum propheta que reduxerat. Qui cu abisset inuenit eum leo in via: et occidit: et erat cadauer eius proiectum in itinere. Asinus autem stabat iuxta illum: et leo stabat iuxta cadauer. Et ecce viri transeuntes viderunt cadauer proiectum in via: et leonem stantem iuxta cadauer. Et venerunt et diuulgauerunt in ciuitate: in qua propheta ille senex habitabat. Quod cum

audiller ꝓpheta ille qui reduxerat eū de via ait. Vir dei ē qui inobediēs fuit ori domini: ⁊ tradidit eū dñs leoni et cōfregit eū: et occidit iuxta verbū domini qđ locut⁹ ē ei. Dixitq; ad filios suos. Sternite michi asinū. Qui cū stravissent et ille ascidisset: invenit cadaver eius ꝓiectū in via: ⁊ asinū ⁊ leonē stantes iuxta cadaver. Non comedit leo de cadavere: nec lesit asinū. Tulit ergo ꝓphēs cadaver viri dei et posuit illud super asinū: et reūsus intulit i ciuitatē ꝓphē senis ut plangeret eū: et posuit cadaver ei⁹ i sepulcro suo. Et planxerūt eū: heu heu mi frater. Cūq; planxissent eū: dixit ad filios suos. Cum mortuus fuero sepelite me i sepulcro i quo vir dei sepult⁹ ē: iuxta ossa ei⁹ ponite ossa mea. Profecto eni veniet sermo quē pdixit in sermone dñi contra altaē quod ē i bethel: ⁊ contra oīa phana excelsorū que sūt i urbibꝫ samarie. Post verba hec nō ē reūsus iheroboam de via sua pessima: sed ecōtrario fecit de nouissimis ꝑplis sacerdotes excelsorū. Quicūq; volebat implebat manū suam: et fiebat sacerdos excelsoꝝ. Et ꝓpter hāc causam peccauit dom⁹ iheroboā: et euersa ē: ⁊ deleta de superficie ēre. xiiij

In tempore illo egrotauit abia filius iheroboā. Dixitq; iheroboam uxori sue. Surge et cōmuta habitū ne cognoscaris quod sis uxor iheroboam: ⁊ vade i silo ubi ē ahias ꝓpha qui locutus est michi qđ regnatur⁹ essem super ꝑplm hūc. Tolle quoq; i manu tua decē panes et crustulam et vas mellis: ⁊ vade ad illū. Ipe enim indicabit tibi: quid eventurꝰ sit puero huic. Fecit ut dixerat uxor iheroboā: et cōsurgens abiit i silo: ⁊ venit i domū ahie. At ille non poterat videre: quia caligauerūt oculi eius ꝑ senectute. Dixit aut̄ dñs ad ahiam. Ecce uxor iheroboam ingredit̄ ut cōsulat te sup filio suo quia egrotat. Ihec ⁊ hec loquēris ei. Cū ergo illa intraret ⁊ dissimularet se esse que erat: audiuit ahias sonitū pedum eius introeuntis per ostium: et ait. Ingredere uxor iheroboam. Quare aliā te esse simulas? Ego autem missus sum ad te durus nūcius. Vade et dic iheroboā. Ihec dicit dñs deus isrl. Quia exaltaui te de medio ꝑpli ⁊ dedi te ducē sup ꝑplm meum isrl: ⁊ scidi regnū domus dauid ⁊ dedi illud tibi: et non fuisti sicut seruꝰ meus dauid qui custodiuit mandata mea: et secutus est me i toto corde suo faciens quod placitū esset in cōspectu meo: sed operatus es male sup omnes qui fuerūt ante te: ⁊ feciſti tibi deos alienos ⁊ cōflatiles: ut me ad iracundiā prouocares: me aut̄ ꝓiecisti post corpus tuū: id circo ecce ego inducā mala sup domū iheroboā: ⁊ percutiā de iheroboam: mingentem ad parietē ⁊ clausum et nouissimū in isrl: et mundabo reliquias dom⁹ iheroboā sicut mūdari solet fimus usq; ad purū. Qui mortui fuerit de iheroboā i ciuitate comedent eos canes: qui aut̄ mortui fuerint in agro vorabunt eos aues celi: qꝛa dñs locut⁹ est. Tu igit̄ surge et vade in domū tuam: et i ipo introitu pedum tuarum in urbem morietꝰ puer: et plangent eum oēs isrl et sepelient. Iste enim solus intrabit̄ de iheroboam i sepulcrū: quia in ueniens est sup eo sermo bonꝰ a dño deo isrl in domo iheroboam. Constituet autem sibi dñs regem sup israhel: qui percutiet domū iheroboā i hac die: ⁊ in hoc tempe: ⁊ percutiet dñs deus israhel: sicut moueri solet harundo i aqua. Et euellet isrl de terra bona

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0348
powered by DWork • Heidelberg University Library

hat quã dedit patribus eorũ: et vexabit eos tranſſlumẽ: quia fecerũt ſibi lucos ut irritarẽt dñm. Et tradet dñs deus iſrl ꝓpter peccata iheroboam: qui peccauit et peccare fecit iſrl. Surrexit itaq; uxor iheroboam: et abiit: et uenit i tharſa. Cũq; illa ingrederet limen dom⁹ puer mortuus eſt: et ſepelierunt eum et planxit eũ omnis iſrl: iuxta ſermonem dñi quẽ locut⁹ ē in manu ſerui ſui ahie ꝓphe. Reliqua autẽ verboꝝ iheroboã quomõ pugnauerit: et quomodo regnauerit: ecce ſcripta ſunt in libro verboꝝ dierũ regũ iſrl: dies autẽ quibus regnauit iheroboã: viginti duo annι ſunt. Et dormiuit iheroboã cum patribꝫ ſuis: regnauitq; nadab filius eius pro eo. Porro roboam filius ſalomonis regnauit in iuda. Quadraginta et unius annι erat roboam cũ regnare cepiſſet: decẽ et ſeptẽ annis regnauit in ihrlm ciuitate quam elegit dñs ut poneret nomẽ ſuũ ibi ex omnibus tribubꝫ iſrl. Nomen autẽ matris eius naama ammanites. Et fecit iudas malũ coram dño: et irritauerunt eum ſup omnibꝫ que fecerãt patres eorum in peccatis ſuis que peccauerũt. Edificauerũt enĩ et ipſi ſibi aras et ſtatuas et lucos ſuper omnẽ collem excelſũ et ſubter omnem arborẽ frondoſam. Sed et effeminati fuerũt i ꝛa: fecerũtq; omnes abhoīationes gentiũ: quas attriuit dñs ante faciem filioꝝ iſrl. In quinto autem anno regni roboam aſcendit ſeſac rex egipti in ihrlm: et tulit theſauros domus dñi et theſauros regiꝫ et uniuerſa diripuit: ſcuta quoq; aurea que fecerat ſalomon pro quibus fecit rex roboam ſcuta erea: et tradidit ea in manu ducum ſcutariorũ et eorum qui excubabant ante oſtium dom⁹ regis.

Cumq; ingrederetur rex in domũ dñi portabant ea qui preeundi habebant officiũ: et poſtea reportabant ad armamentariũ ſcutariorũ. Reliqua autẽ ſermonum roboam et omnia que fecit: ecce ſcripta ſunt in libro ſermonũ dierum regũ iuda. Fuitq; bellũ inẽ roboam et iheroboã cũctis diebus. Dormiuitq; roboam cum patribꝫ ſuis: et ſepultus eſt cũ eis i ciuitate dauid. Nomen autẽ matris ei⁹ naama ammanites. Et regnauit abia filius ei⁹ ꝓ eo. XV

Igitur i octauodecimo ano regni iheroboam filii nabath regnauit abya ſup iudam. Tribus annis regnauit i ihrlm. Nomen matris ei⁹ maacha filia abeſſalon: ambulauitq; i omnibꝫ peccatis priꝰ ſui que fecerat ante eum: nec erat cor eius perfectum cum dño deo ſuo ſicut cor dauid patris eius. Sed propter dauid dedit ei dñs deus ſuus lucernam in ihrlm ut ſuſcitaret filiũ eius poſt eum et ſtatueret ihrlm: eo quod feciſſet dauid rectum in oculis dñi: et non declinaſſet ab omnibus que ꝓceperat ei cunctis diebꝫ vite ſue: excepto ſermone urie ethei. at tamẽ bellum fuit inter abyam et iheroboã omni tempore vite eius. Reliqua autem ſermonũ abye et omnia q̃ fecit: nonne hec ſcripta ſunt i libro verboꝝ dierum regũ iuda? Fuitq; plius inter abyam et inter iheroboam. Et dormiuit abya cum patribꝫ ſuis: et ſepelierunt eum in ciuitate dauid: regnauitq; aſa filius eius ꝓ eo. In anno vigeſimo iheroboã regis iſrahel regnauit aſa rex iuda: et quadraginta et uno anno regnauit in iheruſalem. Nomen matris eius maacha filia abeſſalõ et fecit aſa rectum ante conſpectũ dñi ſicut dauid pater ei⁹: et abſtulit effeminatos de ꝛa:

ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0349
powered by DWork • Heidelberg University Library

purgauitq; uniuersas sordes ydolorū-
que fecerāt patres eius. Insuper et ma-
achā matrem suā amouit ne esset
princeps i sacris priapi· z i luco eius
quē consecrauerat: subuertitq; ignem
eius· z cōtrīuit simulacrū turpissimū:
et cōbussit in torrente cedron. Excelsa
autē non abstulit. Verūtamē cor asa
perfectum erat cum dño deo suo cūctis
diebs suis: et intulit ea que sanctificā-
uerat pater suus z vouerat in domum
dñi: argētum et aurz et vasa. Bellum
autē erat inē asa et baasa regē israhel:
cunctis diebs eorz. Ascendit quoq; ba-
asa rex israel in iudam· et edificauit ra-
ma: ut non posset quispiā egredi uel
ingredi de parte asa regis iude. Tol-
lens itaq; asa oīe argentum et aurū
quod remānserat in thesauris domus
dñi z in thesauris domus regie· dedit
illud in manus seruoz suoz: et misit
ad benadab filiū tabremmō filij ezion
regem syrie qui habitabat in damasco
dicens. Fedus est inter me et te et inter
patrē meū et patrē tuū: ideo misi tibi
munera argentū et aurz: et peto ut ve-
nias· et irritū facias fedus qđ habes
cū baasa rege israel· et recedat a me. Ac-
quiescēs benadab regi asa misit prin-
cipes exercitus sui i ciuitates israhel: et
percusserūt ahion et dan z abel· domū
maacha· et uniuersam cīneroth· oīem
terrā neptalim. Quod cū audis-
set baasa intermisit edificare rama:
et reuersus est in thersa. Rex autem asa
nunciū misit i omnem iudam dicens.
Nemo sit excusatus. Et tulerūt lapides
de rama z ligna eius quibus edifica-
uerat baasa: et extruxit de eis rex asa
gabaa beniamin· z maspha. Reliqua
autē omniū sermonū asa et uniuersa
fortitudinis eius et cuncta que fecit et
ciuitates quas extruxit: nōne hec scri-
pta sunt i libro verborū dierū regum
iuda? Verūtamen in tpore senectutis
sue doluit pedes: et dormiuit cū patri-
bus suis et sepultus est cum eis i ciui-
tate dauid patris sui: regnauitq; iosa-
phat filius eius p eo. Nadab uero fi-
lius iheroboā regnauit sup israel anno
secūdo asa regis iuda: regnauitq; super
israel duobz annis: et fecit quod malū
est i cōspectu dñi: et ambulauit i uijs
patris sui et i peccatis eius· quibz pec-
care fecit israel. Insidiatus est autem ei
baasa filius ahie de domo ysachar: z
percussit eum i gebbethon que est urbs
philistinoz. Siquidē nadab z oīis
israel obsidebant gebbethon. Interfecit
ergo illū baasa i āno tercio asa regis
iude: z regnauit p eo. Cūq; regnasset:
percussit oīem domū iheroboam. Non
dimisit nec unā quidem animam de
semine eius donec deleret eum: iuxta
verbum dñi qđ locutus fuerat in ma-
nu serui sui ahie silonitis· propter pecca-
ta iheroboam que peccauerat z quibz
peccare fecerat israhel: z propter delictum
quo irritauerat dñm deum israel. Reli-
qua autē sermonū nadab et omnia
que operatus est: nonne hec scripta sūt
i libro verboz dierum regum israhel?
Fuitq; bellū inter asa et baasa regem
israhel: cunctis diebz eorz. Anno tercio
asa regis iuda regnauit baasa filius
ahie super omnē israel in thersa viginti
quatuor annis: z fecit malū coram dño:
ambulauitq; i uijs iheroboā· z in pecca-
tis eius quibz peccare fecit israel. XVI

Factus ē autē sermo dñi ad iehu
filiū anani contra baasa dicens.
Pro eo quod exaltaui te de puluere:
et posui te ducem super populum meum israel:
tu autem ambulasti in uia iheroboā· z

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0350
powered by DWork • Heidelberg University Library

peccare fecisti ꝓpl̃m meũ isrl̃ ut me irritares in peccatis eoꝝ: ecce ego demetã posteriora baasa ⁊ posteriora domus eius: et faciam domũ tuã: sicut domũ ieroboam filij nabath. Qui mortuus fuerit de baasa in ciuitate comedent eũ canes: ⁊ qui mortuus fuerit ex eo in regione: comedẽt eum volucres celi. Reliqua autẽ sermonũ baasa ⁊ quecũq; fecit et ꝓlia eius: nonne hec scripta sũt in libro verboꝝ dierũ regũ israhel? Dormiuit ergo baasa cum patribus suis sepultusq; est in thersa: et regnauit hela filius eius ꝓ eo. Cum autem in manu iehu filij anani ꝓphete verbũ dñi factũ esset contra baasa et contra domum eius et contra oñe malum qđ fecerat corã dño ad irritandũ eũ in operibus manuũ suaꝝ ut fieret sicut domus ieroboam: ob hanc causam occidit eũ. hic est iehu filiũ anani ꝓphetã. Anno vicesimo sexto asa regis iuda regnauit hela filius baasa sup isrl̃ in thersa duobus annis: et rebellauit contra eum seruus suus zambri dux medie partis equitũ. Erat autẽ hela in thersa bibens et temulentus: in domo arsa prefecti thersa. Irruens ergo zambri percussit ⁊ occidit eum anno vicesimo septimo asa regis iuda: et regnauit ꝓ eo. Cũq; regnasset et sedisset sup soliũ eius percussit omnẽ domũ baasa et non dereliquit ex ea mingentem ad parietem: et ꝓpinquos et amicos eius. Deleuitq; zambri omnẽ domũ baasa iuxta verbum dñi quod locutus fuerat ad baasa in manu iehu ꝓphete ꝓpter vniuersa peccata baasa et peccata hele filij eius: qui peccauerũt et peccare fecerũt isrl̃ ꝓuocantes dñm deũ isrl̃ in uanitatibꝫ suis. Reliqua autem sermonum hele et omnia que fecit: nonne hec scripta sunt in libro verboꝝ dierũ regũ isrl̃?

Anno vicesimo septimo asa regis iuda regnauit zambri septem diebus in thersa. Porro exercitus obsidebat gebbethon urbem philistinoꝝ. Cũq; audisset rebellasse zambri et occidisse regem: fecit sibi regem omnis isrl̃ ambri qui erat princeps militie super israhel in die illa in castris. Abscedit ergo ambri ⁊ omnis israhel cũ eo de gebbethon: et obsidebant thersa. Videns autem zambri q̃ expugnanda esset ciuitas ingressus ẽ palatiũ et succendit se cum domo regia: ⁊ mortuus est in peccatis suis que peccauerat faciens malum coram dño: et ambulans in via ieroboam et in peccato eius quo fecit peccare israhel. Reliqua autem sermonũ zambri ⁊ insidiaꝝ eius ⁊ tyrannidis: nonne hec scripta sunt in libro verboꝝ dierũ regũ isrl̃? Tunc diuisus est ꝓpls israhel in duas partes. Media pars ꝓpli sequebatur thebni filiũ ginath ut cõstitueret eum regem: et media pars amri. Preualuit autem ꝓpls qui erat cum amri ꝓpl̃o qui sequebatur thebni filiũ ginath: mortuusq; est thebni et regnauit amri. Anno vicesimo primo asa regis iuda regnauit amri sup isrl̃ duodecim annis. In thersa regnauit sex ãnis: emitq; mõtem samarie a somer duobus talentis argenti et edificauit eum: et vocauit nomẽ ciuitatis quam extruxerat nomine somer: idest montẽ dñi vel mõtem samarie. Fecit autẽ amri malũ in cõspectu domini: et operatus ẽ nequiter super omnes qui fuerunt ante eum. Ambulauitq; in omni via ieroboam filij nabath et in peccatis eius: quibꝫ peccare fecerat israhel: ut irritaret dñm deũ israhel in uanitatibꝫ suis. Reliqua autẽ sermonum

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0351
powered by DWork • Heidelberg University Library

amri·et ꝑlia eius que gessit:nõne hec
scripta sunt in libro verboꝝ dieꝝ regũ
israhel? Dormiuitqꝫ amri cũ patribꝫ
suis:⁊ sepult⁹ est i samaria:regnauit
qꝫ achab filius eius ꝓ eo. Achab uero
filius amri regnauit sup israhel·ãno
centesimooctauo asa regis iuda. Et re-
gnauit achab filius amri sup isrl in
samaria·uiginti et duobꝫ annis. Et
fecit achab filius amri malũ i conspe-
ctu dñi:sup omnes qui fuerũt ante eũ.
Nec sufficit ei ut ambularet i peccatis
ieroboam filij nabath:insup duxit
uxorem iezabel filiam methaal regis
sidoniorꝫ. Et abiit et seruiuit baal·et
adorauit eũ:et posuit aram baal in
templo baal·quod edificauerat in sa-
maria:et plantauit lucũ. Et addidit
achab in opꝰ suo irritans dñm deum
israhel:sup oẽs reges isrl qui fuerũt
ante eum. In diebus eius:edificauit
ahiel de bethel iericho. In abiram pri-
mitiuo suo fundauit eam:⁊ in segub
nouissimo suo posuit portas eius:iu-
xta uerbum dñi quod locutus fue-
rat in manu iosue filij nun. xvij

Et dixit helias thelbites de habita-
toribꝫ galaad ad achab. Uiuit
dñs deus isrl in cuius conspectu sto:
si erit annis hijs ros et pluuia nisi iu-
xta oris mei uerba. Et factum ẽ uerbũ
dñi ad eũ dicens. Recede hinc et uade
contra orientem:et abscondere in tor-
rente carith qui est contra iordanẽ et
ibi de torrente bibes:coruisqꝫ precepi
ut pascant te ibi. Abiit ergo:et fecit iu-
xta uerbum domini. Cumqꝫ abisset:
sedit in torrẽte carith qui ẽ contra ior-
danem. Corui qꝫ deferebant ei panem
et carnes mane:similiter panem ⁊ car-
nes uespere:⁊ bibebat de torrente. Post
dies autẽ aliquãtos siccat⁹ ẽ torrens:
nõ enim pluerat sup terram. Factus
est ergo sermo dñi ad eũ dicens. Sur-
ge et uade in sarepta sidoniorꝫ:et ma-
nebis ibi. Precepi enim ibi mulieri ui-
due ut pascat te. Surrexit:et abiit in
sarepta sidoniorum. Cumqꝫ uenisset
ad portã ciuitatis apparuit ei mulier ui
dua colligens ligna:⁊ uocauit eam:
dixitqꝫ ei. Da michi paululum aque
in uase ut bibam. Cumqꝫ illa ꝓgeret
ut afferret:clamauit post tergum eius
dicẽs. Affer michi obsecro et buccellã
panis in manu tua. Que respondit.
Uiuit dñs deus tuus:quia nõ habeo
panem nisi quantũ pugillus capere
potest farine i ydria:⁊ paululũ olei in
lecyto. Ecce colligo duo ligna:ut in-
grediar et faciam illud michi et filio
meo:ut comedam⁹ ⁊ moriamur. Ad
quam helias ait. Noli timere:sed ua-
de ⁊ fac sicut dixisti. Uerũtamẽ michi
primum fac de ipa farinula subcineri-
cium panem paruulũ·et affer ad me:
tibi autẽ ⁊ filio tuo facies postea. Hec
autẽ dicit dñs deus isrl. Ydria farine
non deficiet:nec lecythus olei minuet:
usqꝫ in diem in qua dñs daturus est
pluuiam sup faciem terre. Que abiit:
⁊ fecit iuxta uerbum helie. Et comedit
ipe et illa ⁊ domus eius:et ex illa die
ydria farine nõ defecit ⁊ lechithus olei
non est imminutus·iuxta uerbũ dñi
quod locutus fuerat in manu helie.
Factum est autem post uerba hec·egro-
tauit filius mulieris matrisfamilias:
et erat languor fortissimus ita ut nõ
remaneret in eo alitus. Dixit ergo ad
heliam. Quid michi et tibi uir dei? Ingressus es ad me ut rememorarentur
iniquitates mee:⁊ interficeres filium
meũ. Et ait ad eam helias. Da michi
filium tuum. Tulitqꝫ eum de sinu eius

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0352
powered by DWork • Heidelberg University Library

et portauit in cenaculū ubi ipe manebat: et posuit super lectulū suum: et clamauit ad dñm et dixit. Domine deus meus · etiam ne uiduā apud quam ego ut cunq; sustentor afflixisti: ut occideres filium eius? Et expandit se arq; mensus ē sup puerum tribus uicibs: et clamauit ad dñm et ait. Domine deus meus: reuertatur obsecro anima pueri huius in uiscera eius. Et exaudiuit dñs uocem helie: et reuersa est anima pueri intra eū: et reuixit. Tulitq; helias puerum et deposuit eum de cenaculo in inferiorem domum: et tradidit matri sue: et ait illi. En uiuit filius tuus. Dixitq; mulier ad heliam. Nunc in isto cognoui quoniā uir dei es tu: et uerbū dñi i ore tuo uerū est. xvm

Post dies multos · factum est uerbum dñi ad heliam · in āno tercio dicens. Uade et ostende te achab: ut dem pluuiam super faciē terre. Iuit ergo helias ut ostenderet se achab. Erat autem fames uehemens in samaria. Uocauitq; achab abdiam dispensatorem domus sue. Abdias autē timebat dñm deum ualde. Nam cū interficeret iezabel pphas dñi tulit ille centum pphas et abscōdit eos quinquagenos et quinquagenos in spelunc̄is: et pauit eos pane et aqua. Dixit ergo achab ad abdiam. Uade in terram ad uniuersos fontes aquar̄ et in cuncta ualles: si forte possimus inuenire herbam et saluare equos et mulos: et nō penitus iumēta intereant. Diuiserunt sibi regiones: ut circuirēt eas. Achab abiit p uiam unam: et abdias pr uiam alteram seorsū. Cūq; esset abdias in uia: helias occurrit ei. Qui cum cognouisset eum: cecidit sup faciem suā et ait. Num tu es dñe mi helias? Cui ille respondit. Ego. Et dixit. Uade et dic dño tuo. Adest helias. Et ille: q̄d peccaui inquit quoniā tradis me seruum tuum · in manu achab ut interficiat me? Uiuit dñs deus tuus: quia non est gens aut regnū · in quo non miserit dñs meus te requirens. Et respondentibs cunctis nō est hic: adiurauit regna singula et gētes · eo q̄ minime reperiret̄. Et nunc dicis michi: uade et dic dño tuo adest helias? Cūq; recessero a te spūs dñi asportabit te in locum quē ego ignoro: et ingressus nunciabo achab: et nō inueniens te interficiet me. Seruus autem tuus timet dñm ab infancia sua. Numquid nō indicatū est tibi dño meo quid fecerim cum interficeret iezabel pphetas dñi: q̄ abscōderim de pphetis dñi centum uiros quinquagenos et quinquagenos in spelunc̄is et pauerim eos pane et aqua? Et nunc tu dicis uade et dic domino tuo adest helias: ut interficiat me? Et dixit helias. Uiuit dñs exercituū ante cuius uultū sto: quia hodie apparebo ei. Abiit ergo abdias in occursū achab: indicauitq; ei. Uenitq; achab in occursum helie: et cum uidisset eum ait. Tu ne es ille: qui conturbas israel? Et ille ait. Non ego turbaui israel sed tu et domus patris tui: q̄ dereliquistis mādata dñi et secuti estis baalim. Uerūtamen nūc mitte et congrega ad me uniuersum israhel in monte carmeli: et pphas baal ducentos quinquaginta · pphasq; lucorū quadringentos: qui comedunt de mensa iezabel. Misit achab ad omnes filios israhel: et cōgregauit pphetas in monte carmeli. Accedēs autē helias ad omnem plm israhel ait. Usquequo claudicatis in duas partes? Si dominus

est deus sequimini eum: si autē baal:
sequimini illū. Et nō respōdit ei pplus
verbum. Et ait rursus helias ad pplm.
Ego remansi pphēta dñi solus: pphē
autē baal quadringenti et quinqua-
ginta · proinde q; lucor quadringenti
viri sunt. Dentur nobis duo boues:
et illi eligāt sibi bouē unū ⁊ in frusta
cedentes ponāt sup ligna: ignem autē
non supponant. Et ego faciam bouē
alterum et imponam sup ligna: ignē
autē nō supponā. Invocate nomina
deor vestror: ⁊ ego invocabo nomen
dei mei: et deus q̄ exaudierit p ignem
ipe sit deus. Respondens oīs pplus
ait. Optima pposito quā locut⁹ ē helī-
as. Dixit ergo helias pphētis baal. Eli-
gite vobis bouē unum ⁊ facite primi
quia vos plures estis: ⁊ invocate no-
mina deor vestror: ignēq; nō supponatis.
Qui cū sulissent bouē quē dederat eis
fecerunt: et invocabant nomen baal
de mane usq; ad meridiē dicentes. Ba-
al exaudi nos. Et non erat vox: neq;
qui responderet. Transiliebātq; altare
quod fecerāt. Cūq; esset iam meridies:
illudebat illis helias dicens. Clamate
voce maiore. Deus enī est: et forsitan
loquitur · aut in diversorio est · aut in
itinere: aut forte dormit: ut excitē. Cla-
mabāt ergo voce magna: ⁊ incidebāt
se iuxta ritū suum cultris et lanceolis
donec perfunderentur sanguine. Postq;
autem trāsiit meridies · ⁊ illis prophe-
tantibus · venerat tempus quo sacrifi-
cium offerri solet: nec audiebatur vox
neq; aliquis respondebat nec attende-
bat orātes: dixit helias oīb; pplo. Ve-
nite ad me. Et accedente ad se populo
curavit altare dñi quod destructum
fuerat: et tulit duodecim lapides iuxta
numer; tribuū filiorum iacob ad quē
factus est sermo dñi dicēs · israel erit no-
men tuū: ⁊ edificavit de lapidibz altā-
re in nomine dñi. Fecitq; aqueductū
quasi p duas aratunclas i circuitu
altaris: et composuit ligna · dimisitq;
per membra bouem et posuit super li-
gna: ⁊ ait. Implete quatuor hydrias a-
qua: et fundite sup holocaustū et super
ligna. Rursumq; dixit. Etiā secundo
hoc facite. Qui cum fecissent sēdo · ait.
Etiam tertio idipm facite. Fecerunt q;
tertio: ⁊ curretant aque circum altare:
et fossa aqueductus repleta est. Cūq;
iam tempꝰ esset ut offerret holocaustū:
accessit helias pphēta ait. Dñe deus
abraham et ysaac et israhel · ostende
hodie quia tu es deus israhel ⁊ ego ser-
vus tuus: et iuxta preceptū tuum feci
omnia verba hec. Exaudi me dñe ex-
audi me: ut discat populus iste · quia
tu es dñs deus: et tu convertisti cor eor
iterū. Cecidit autē ignis dñi ⁊ voravit
holocaustum et ligna ⁊ lapides: pulve-
rem quoq; et aquā que erat in aque-
ductu lambens. Quod cum vidisset o-
mnis populus: cecidit in faciem suā
et ait. Dominus ipe est deus: dñs ipe
est deus. Dixitq; helias ad eos. Appre-
hendite pphas baal: ⁊ ne unus quidem
effugiat ex eis. Quos cū apphendisset:
duxit eos helias ad torrentem cyson:
et interfecit eos ibi. Et ait helias ad
achab. Ascende comede et bibe: quia
sonus imbr̄is plurie ē. Ascendit achab:
ut comederet et biberet: helias autem
ascendit in verticē carmeli ⁊ prnus in
terram posuit faciem suā inter genua
sua: et dixit ad puerum suū. Ascende:
⁊ prospice contra mare. Qui cum ascen-
disset et contemplatus esset ait. Non
est quicq;. Et rursum ait illi. Revertere
septem vicibus. In septima autē vice

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0354
powered by DWork • Heidelberg University Library

ecce nubecla parua quasi vestigiū hōmi-
nis ascendebat de mari. Qui ait. Ascen-
de: & dic achab. Junge currū tuum et
descende: ne occupet te pluuia. Cūq; se
verteret hinc atq; illuc: ecce cēli contene-
brati sūt: et nubes et ventus: et facta ē
pluuia grādis. Ascendēs itaq; achab
abiit ī iesrahel: & manꝰ dñi facta ē sup
heliā: accinctisq; lumbis curebat ante
achab donec veniret ī iesrahel. xix.

Nunciauit autem achab iezabel
oīa que fecerat helias: et quo-
modo occidisset vniuersos pphetas
baal gladio. Misitq; iezabel nunciū
ad heliam dicens. Hec michi faciant
dij: et hec addant: nisi hac hora cras
posuero aiam tuā sicut aiam
vnius ex illis. Timuit ergo helias et
surgens abiit quocunq; eum ferebat
voluntas: veniitq; in bersabee iuda: &
dimisit ibi puerum suum: & pertransit in
desertū viam vnius diei. Cumq; venis-
set et sederet subter vnam iunipērum:
petiuit aiime sue ut moreretur. Et ait.
Sufficit michi dñe: tolle aiam meā.
Neq; enim melior sum quam patres
mei. Projectoq; se: & obdormiuit ī um-
bra iunipēri. Et ecce angelꝰ dñi tetigit
eum: & dixit illi. Surge comede. Respe-
xit: et ecce ad caput suū subcinericius
panis et vas aque. Comedit ergo & bi-
bit: & rursum obdormiuit. Reuersusq;
est angelus domini secūdo et tetigit eū:
dixitq; illi. Surge comede. Grandis
enim tibi restat via. Qui cū surrexisset
comedit et bibit: et ambulauit in for-
titudine cibi illi⁹ quadraginta diebꝫ
& quadraginta noctibꝫ usq; ad mon-
tem dei oreb. Cūq; venisset illuc: man-
sit in spelunca. Et ecce sermo domini
ad eum: dixitq; illi. Quid hic agis he-
lias? At ille respōdit. Zelo zelatus sū
pro dño deo exercituū: quia dereliquerunt pactum dñi filij israhel. Altaria
tua destruxerūt: & pphas tuos occiderūt
gladio: et derelictus sum ego solus: &
querūt aiam meā: ut auferant eam.
Et ait ei. Egredere: & sta in mōte corā
dño. Et ecce dominus transijt: & spiri-
tus grādis & fortis subuertēs mōtes:
et conterens petras ante dñm. Sō in
spiritu dñs. Et post spiritū cōmotio.
Sō in commotione dñs. Et post cō-
motionē ignis. Sō in igne dñs. Et
post ignē sibilus aure tenuis. Quod
cum audisset helias opuit vultū suū
pallio: et egressus stetit ī ostio spelun-
ce: et ecce vox ad eum dicēs. Quid hic
agis helia? Et ille respondit. Zelo ze-
latus sum pro dño deo exercituū: quia
dereliquerunt pactum tuū filij israhel.
Altaria tua destruxerunt et pphetas
tuos occiderunt gladio: et derelictus
sum ego solus: et querunt aiam
meam ut auferāt eam. Et ait dñs ad
eum. Vade et reuertere ī viam tuam
per desertū in damascū. Cumq; peruene-
ris illuc: unges asahel regem sup syri-
am: et iehu filiū namsi unges regem
sup israhel: heliseum autē filiū saphat
qui est de abelmaula unges pphetam
pro te. Et erit quicūq; fugerit gladiū
asahel occidet eum iehu: et quicunq;
fugerit gladiū iehu interficiet eum he-
liseus. Et derelinquā michi in israhel
septem milia virorū quoꝝ genua nō
sunt in curuata ante baal: et oīe os
quod nō adorauerit eum osculans
manum. Profectus ergo inde helias
reperit heliseum filium saphat arantē
in duodecim iugis boum: et ipe ī duo-
decim iugis boum arantibꝫ unꝰ erat.
Cumq; venisset helias ad eū: misit pal-
lium suū sup eum. Qui statim relicto

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0355
powered by DWork • Heidelberg University Library

bobus arcurrit post heliã. Et ait. Osculor oro te patrem meũ et matrẽ meã: et sic sequar te. Dixitq; ei. Vade et reuertere. Quod enim meũ erat feci tibi. Reuersus autẽ ab eo tulit par boum et macauit illud: et in aratro boum coxit carnes: et dedit populo et comederũt. Consurgensq; abiit et secutus est heliam: et ministrabat ei. XX

Porro benadab rex syrie cõgregauit omnem exercitum suũ. et triginta duos reges secum. et equos et currus: et ascendens pugnabat cõtra samariã: et obsidebat eam. Misitq; nuncios ad achab regem israhel in ciuitatẽ ait. Hec dicit benadab. Argentum tuũ et aurum tuũ meum ẽ: et uxores tue et filij tui optimi mei sunt. Respondit q; rex israhel. Iuxta uerbũ tuũ dñe mi rex: tuus sũ ego et oĩa mea. Reuertẽtesq; nuncij dixerunt. Hec dicit benadab q̃ misit nos ad te. Argẽtum tuũ et aurum tuum et uxores tuas et filios tuos dabis michi. Eras igitur hac eadem hora mittam seruos meos ad te: et scrutabũtur domũ tuã et domũ seruoꝝ tuorum: et oĩne qd̃ eis placuerit ponent in manibs suis et auferent. Vocauit autẽ rex israhel oĩes seniores terre et ait. Animaduertite et uidete: quã malidicunt nobis. Misit enĩ ad me pro uxoribus meis et filijs et pro argento et auro: et non abnui. Dixeruntq; oĩes maiores natu et uniuersus ꝑplus ad eum. Non audias: neq; acquiescas illi. Respondiq; nuncijs benadab. Dicite dño meo regi. Oĩa propter que misisti ad me seruũ tuũ in principio faciã: hanc autem rem facere nõ possum. Reuersiq; nũcij: retulerũt ei. Qui rursũ misit et ait. Hec faciãt michi dij et hec addant: si sufficerit puluis samarie pugillis omnis populi qui sequitur me. Et respõdens rex israel ait. Dicite ei. Ne glorietur accinctus. eque ut discinctus. Factum est autem cum audisset benadab uerbũ istud bibebat ipe et reges in umbraculis: et ait suis suis. Circundate ciuitatem. Et circumdederunt eam. Et ecce propheta unus accedens ad achab regem israhel ait ei. Hec dicit dñs. Certe uidisti omnẽ multitudinem hanc nimiã. Ecce ego tradam eam in manum tuam hodie: ut scias quia ego sũ dñs. Et ait achab. Per quem? Dixitq; ei. Hec dicit dominus. Per pedissequos principum prouinciaꝝ. Et ait. Quis incipiet preliari? Et ille dixit. Tu. Recensuit ergo pueros principum prouinciarum: et reperit numerũ ducentoꝝ triginta duoꝝ. Et recensuit post eos populũ oĩes filios israhel septem milia: et egressi sunt meridie. Benedab autẽ bibebat temulentus in umbraculo suo: et reges triginta duo cũ eo qui ad auxilium eiꝰ uenerãt. Egressi sunt autẽ pueri principum prouinciaꝝ in prima ecõte. Misit itaq; benadab: qui nunciauerunt ei dicẽtes. Viri egressi sũt de samaria. At ille ait. Siue ꝑ pace uenĩũt apprehendite eos uiuos: siue ut prelientur uiuos eos capite. Egressi sũt ergo pueri principum prouinciarũ: ac reliquus exercitꝰ sequebat. Et percussit unusquisq; uirum qui contra se uenĩebat: fugeruntq; syri: et persecutꝰ est eos israhel. Fugit quoq; benadab rex syrie in equo cũ equitibus suis. Egressusq; rex israhel percussit equos et currus: et percussit syriã plaga magna nimis. Accedens autem propheta ad regem israhel dixit ei. Vade et confortare: et scito. et uide quid facias. Sequẽti enĩ

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0356
powered by DWork • Heidelberg University Library

anno regē syrie ascendet cōtra te. Serui
uero regis syrie dixerūt ei. Dij mōtium
sunt dij eorum: ideo superauerunt nos.
Sed melius est ut pugnemus contra
eos in campestribus: et obtinebimus
eos. Tu ergo uerbū hoc fac. Amoue
reges singulos ab exercitu tuo: et pone
principes p eis: et instaura numerum
militum qui ceciderūt de tuis et equos
pro equis pristinos: et currus pro
curribus quos ante habuisti: et pugna-
bimus contra eos in campestribus: et
uidebis quod obtinebimus eos. Cre-
didit consilio eorū: et fecit ita. Igitur
post hoc annō transierat recensuit bena-
dab syros et ascendit in afec: ut pugna-
ret contra israhel. Porro filij israhel
recensiti sūt et acceptis cibariis profec-
ti sunt aduersus eos: castrisq; metati sūt con-
tra eos ḡsi duo parui greges capra-
rum: syri autē repleuerūt terram. Et accessit
unus uir dei dixit ad regē israhel. Hec
dicit dñs. Quia dixerūt syri deus mon-
tium est dñs: et nō est deus uallium:
dabo omnē multitudinē hāc grandē
in manu tua: et scietis quia ego sum
dñs. Dirigebantq; septem diebus ad
inuicem hinc atq; illinc acies: septima aūt
die commissum est bellū. Percusserūtq;
filij israhel de syris centū milia pedi-
tum in die una. Fugerunt autem syri
qui remanserunt in afec in ciuitatem:
et cecidit murus super uiginti septem
milia hominū qui remanserant. Por-
ro benadab fugiēs ingressus ē ciuitatē
in cubiculum quod erat intra cubicu-
lum: dixerūtq; ei serui sui. Ecce audim⁹
qđ reges domus israhel clementes sint.
Ponam⁹ itaq; saccos in lumbis nris
et funiculos in capitibus nostris: et
egrediamur ad regē israhel: forsitan
saluabit animas nras. Accinxerunt
saccis lumbos suos et posuerūt funi-
culos in capitibus suis: uenerunt itaq; ad
regē israhel et dixerūt ei. Seruus tuus
benadab dicit. Uiuat oro te anima
mea. Et ille ait. Si ad huc uiuit: fra-
ter meus est. Quod acceperūt uiri pro
omine: et festinantes rapuerūt uerbū
ex ore eius: atq; dixerūt. Frater tuus
benadab. Et dixit eis. Ite et adducite
eum ad me. Egressus est ergo ad eum
benadab: et leuauit eum in curru suū.
Qui dixit ei. Ciuitates quas tulit pa-
ter meus a patre tuo reddā: et plateas
fac tibi in damasco sicut fecit pater me-
us in samaria: et ego federatus recedā
a te. Pepigit ergo fedus: et dimisit eū.
Tunc uir quidam de filijs prophetarū
dixit ad socium suum in sermone dñi.
Percute me. At ille noluit percutere.
Cui ait. Quia noluisti audire uocem
dñi: ecce recedes a me: et percutiet te leo.
Cumq; paululum recessisset ab eo: in-
uenit eum leo atq; percussit. Sed et al-
terum inueniens uirū: dixit ad eum.
Percute me. Qui percussit eū: et uulne-
rauit. Abiit ergo propheta et occurrit
regi in uia: et mutauit aspectione pul-
uere os et oculos suos. Cumq; rex
transisset: clamauit ad regem et ait.
Seruus tuus egressus est ad prelian-
dum comminus: cūq; fugisset uir unus.
adduxit eū quidā ad me: et ait. Custo-
di uirū istū. Qui si lapsus fuerit erit
anima tua p anima eius: aut talentū
argenti appendes. Dum autē ego tur-
batus huc illucq; me uerterem: subito
non comparuit. Et ait rex israhel ad
eum. Hoc est iudiciū tuū: quod ipse
decreuisti. At ille statim abstersit puluerē
de facie sua: et cognouit eū rex isrl qđ
esset de prophetis. Qui ait ad eū. Hec
dicit dominus. Quia dimisisti uirū

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0357
powered by DWork • Heidelberg University Library

digitum mee de manu tua: erit anima tua pro anima eius: et populus tuus pro populo eius. Reuelus est igit̃ rex israhel̃ domũ suã: audire contemnens: et iurisbũdus venit̃ samariã. XXI

Post verba autem hec tempore illo vinea erat naboth iesrahelite qui erat in iesrahel: iuxta palatium achab regis samarie. Locutus est ergo achab ad naboth dicens. Da michi vineam tuã ut faciã michi ortũ olerũ: quia vicina est et prope domũ meam. Dabo q̃ tibi pro ea vineã meliorem: aut si commodius tibi putas argẽti precium quantũ digna est. Cui rñdit naboth. Propicius michi sit dñs: ne dem hereditatem patrum meorum tibi. Venit ergo achab in domum suam indignans et frendens sup verbo q̃ locutus fuerat ad eũ naboth iesrahelites dicens: non dabo tibi hereditatẽ patrũ meorum. Et proiciens se in lectulum suum auertit faciẽ suã ad parietem: et nõ comedit panẽ. Ingressa est autẽ ad eum iezabel uxor sua: dixitq; ei. Quid est hoc unde anima tua contristata est: et quare nõ comedis panem? Qui respõdit ei. Locutus sũ naboth iesrahelite et dixi ei. Da michi vineã tuam accepta pecunia: aut si tibi placet dabo tibi vineam meliorem pro ea. Et ille ait. Non dabo tibi vineã meam. Dixit ergo ad eum iezabel uxor eius. Grandis auctoritatis es: et bene regis regnũ israhel. Surge et comede panẽ: et equo animo esto. Ego dabo tibi vineam naboth iesrahelite. Scripsit itaq; litteras ẽ nomine achab: et signauit eas anulo ei⁹: et misit ad maiores natu: et optimates q̃ erãt in ciuitate eius: et habitabãt cũ naboth. Litterarũ autem hec erat sententia. Predicate ieiunium et sedere facite naboth inter primos populi: et submittite duos viros filios belial cõtra eũ: et falsum testimonium dicãt benedixit naboth deum et regẽ: et educite eum et lapidate: et moriatur. Fecerũt ergo ciues ei⁹ maiores natu et optimates qui habitabant cum eo in urbe sicut preceperat eis iezabel: et sicut scriptũ erat in litteris quas miserat ad eos. Predicauerũt ieiunium: et sedere fecerũt naboth inter primos populi: et adductis duobus viris filijs diaboli fecerunt eos sedere contra eum. Et illi loquebãtur ut viri diaboli: dicebant contra eũ testimoniũ coram multitudine. Benedixit naboth deũ et regem. Quãobrem eduxerũt eũ extra ciuitatem: et lapidibus interfecerũt. Misitq; ad iezabel dicentes. Lapidatus est naboth: et mortuus ẽ. Factũ est autem cũ audisset iezabel lapidatũ naboth et mortuũ: locuta ẽ ad achab. Surge posside vineam naboth iesrahelite: q̃ noluit tibi acquiescere et dare eam accepta pecunia. Nõ enim viuit naboth: sed mortuus est. Quod cum audisset achab mortuum uidesset naboth: surrexit et descendebat in vineã naboth iesrahelite ut possideret eam. Factus est igitur sermo dñi ad heliã thelbiten dicens. Surge: descende in occursum achab regis israhel: qui est in samaria. Ecce ad vineam naboth descendit: ut possideat eã. Et loqueris ad eũ dicens. Hec dicit dominus deus. Occidisti: insup et possedisti. Et post hec addes. Hec dicit dñs. In loco hoc in quo linxerunt canes sanguinem naboth: lambent quoq; sanguinem tuum. Et ait achab ad heliam. Num inuenisti me inimicũ tibi? Qui dixit. Inueni: eo q̃ uenundatus sis ut faceres

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0358
powered by DWork • Heidelberg University Library

malum in conspectu dñi. Hec dicit dominus. Ecce ego inducã sup te malũ et demetã posteriora tua: et interficiã de achab mingentem ad parietem: et clausum et vltimũ in israhel. Et dabo domum tuam sicut domũ ihieroboã filij nabath: et sicut domũ baasa filij ahia: quia egisti ut me ad iracundiã prouocares: et peccare feceris israhel. Sed et de iezabel locutus ẽ dominus dicẽs. Canes comedent iezabel: i agro israhel. Si mortuus fuerit achab in ciuitate comedẽt eũ canes: si autẽ mortuus fuerit in agro: comedent eũ volucres celi. Igit non fuit alter talis sicut achab: q̃ venundatus est ut faceret malũ in conspectu dñi. Concitauit eũ eum iezabel uxor sua: et abominabilis factus est: intantum ut sequeretur ydola que fecerãt amorrei: quos cõsumpsit dominus a facie filioꝝ israhel. Itaq; cum audisset achab sermones istos scidit vestimenta sua: et opuit cilicio carnem suam: ieiunauitq; et dormiuit in sacco: et ambulauit de misso capite. Et factus est sermo domini ad heliam thelbiten dicens. Nonne vidisti humiliatum achab coram me: quia igitur humiliatus est mei causa: nõ inducã malũ in diebꝰ eius: sed i diebꝰ filij sui inferam malũ domui eius. xvij

Transierunt igit tres anni absq; bello inter siriam et israhel. In anno autem tercio descendit iosaphat rex iuda ad regem israhel. Dixitq; rex israhel ad seruos suos. Ignoratis q̃ nostra sit ramoth galaad: et negligimus tollere eam de manu regis sirie? Et ait ad iosaphat. Veneris mecum ad preliandum in ramoth galaad? Dixitq; iosaphat ad regem israhel. Sicut ego sum: ita et tu. Populus meus et populus tuus unum sunt: et equites mei equites tui. Dixitq; iosaphat ad regem israhel. Quere oro te hodie sermonem domini. Congregauit ergo rex israhel prophetas quadringẽtos circiter viros: et ait ad eos. Ire debeo i ramoth galaad ad bellandum an quiescere? Qui rñderunt. Ascende: et dabit eam dominus i manu regis. Dixit autẽ iosaphat. Non est hic propheta dñi quispiam: ut interrogemus per eũ? Et ait rex israhel ad iosaphat. Remansit vir unus per quẽ possumus interrogare dominũ: sed ego odi eũ quia nõ propheterat michi bonum sed malum: micheas filius iemla. Cui iosaphat ait. Ne loquaris ita rex. Vocauit ergo rex israhel eunuchũ quendam: et dixit ei. Festina adducere micheam filium iemla. Rex autẽ israhel et iosaphat rex iuda sedebãt vnusquisq; in solio suo vestiti cultu regio i area iuxta ostium porte samarie: et vniuersi prophete prophetabant in conspectu eorũ. Fecit quoq; sibi sedechias filius chanaan cornua ferrea et ait. Hec dicit dominus. Hijs ventilabis siriam: donec deleas eam. Omnesq; prophete similiter prophetabant dicẽtes. Ascende i ramoth galaad et vade prospere: et tradet dominus i manus regis. Nuncius vero q̃ ierat ut vocaret micheam: locutus est ad eũ dicens. Ecce i omnes prophetarum ore uno regi bona predicant. Sit ergo sermo tuus similis eorum: et loquere bona. Cui micheas ait. Viuit dominus: quia quodcunq; dixerit michi dominus hoc loquar. Venit itaq; ad regem: et ait illi rex. Micheа: ire debemus in ramoth galaad ad preliandũ an cessare? Cui ille rñdit. Ascende et vade prospere: et tradet

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0359
powered by DWork • Heidelberg University Library

dñs ī manu regis. Dixit autē rex ad
eū. Iterū atq; iterum adiura te: ut nō
loquaris michi nisi qđ verū est in no-
mine dñi. Et ille ait. Vidi cunctū isrl
dispersum in mōtibz: quasi oues non
habentes pastorē. Et ait dñs. Non ha-
bent isti dñm: reūtatur unusquisq; in
domū suā in pace. Dixit ergo rex isrl
ad iosaphat. Nunquid non dixi tibi
quia nō ꝓphat michi bonū: sed semp
malū? Ille vero addens ait. Propter
hoc audi sermonem dñi. Vidi dñm se-
dentē sup soliū suū: et omnem exercitū
celi assistentem ei a dextris et a sinistris.
Et ait dñs. Quis decipiet achab regē
israhel ut ascendat: et cadat in ramoth
galaad? Et dixit unus verba huiusce-
modi: et alius aliter. Egressus est autē
spiritus: et stetit corā dño: et ait. Ego
decipiam illū. Cui locutus ītb dñs. In
quo? Et ille ait. Egrediar: et ero spiritus
mendax in ore oīm ꝓphaꝝ eius. Et di-
xit dñs. Decipies et ꝑualebis: egredere
et fac ita. Nunc igitur ecce dedit dñs
spiritū mendacij in ore oīm ꝓphetarū
tuoꝝ qui hic sunt: et dñs locutus est
cōtra te malū. Accessit autē sedechias
filius chanaan: et percussit micheā in
maxillā: et dixit. Ne ne ergo dimisit
spiritus dñi: et locutus est tibi? Et ait
micheas. Videbis eū in die illa: quan-
do ingredieris cubiculū intra cubicu-
lum ut abscondaris. Et ait rex israhel.
Tollite micheam et maneat apud am-
mon principē ciuitatis: et apud ioas
filium amalech: et dicite eis. Hec dicit
rex. Mittite virū istum in carcerem: et
sustentate eum pane tribulationis et a-
qua angustie: donec reuertar in pace.
Dixitq; micheas. Si reuersus fueris
in pace: nō est locutus in me dñs. Et
ait. Audite ꝓpli oēs. Ascendit itaq;
rex isrl et iosaphat rex iuda ī ramoth
galaad. Dixit itaq; rex israhel ad io-
saphat. Sume arma et ingredere pre-
lium: et induere vestibz tuis. Porro
rex isrl mutauit habitū suū: et ingres-
sus est bellū. Rex autem syrie ꝓpterat
principibz curruum regīnta duobus
dicens. Nō pugnabitis cōtra minorē
et maiorē quemq;: nisi contra regem
israhel solū. Cum ergo vidissent prin-
cipes curruū iosaphat suspicati sunt
qđ ipse esset rex israhel: et impetu facto
pugnabant contra eū. Et exclamauit
iosaphat. Intellexerūtq; principes cur-
ruum qđ non esset rex israhel: et cessa-
uerunt ab eo. Vnus autem quidam
retendit arcum ī incertum sagittam
dirigens: et casu percussit regē israhel
inter pulmonem et stomachū. At ille
dixit aurige suo. Verte manū tuam
et cūce me de exercitu: quia grauiter vul-
neratus sū. Commissū est ergo prelium
in die illa. Et rex israhel stabat ī curru
suo contra syros: et mortuus ē vespere.
Fluebat autē sanguis plage ī sinum
currus: et preco insonuit in vniuerso
exercitu anteqū sol occumberet dicens.
Vnusquisq; reuertatur in ciuitatem et
in terram suā. Mortuus est autē rex:
et platus est in samariā. Sepelierūtq;
regem in samaria: et lauerūt currū ei?
in piscina samarie et linxerunt canes
sanguinē eius: et habenas lauerunt
iuxta verbum dñi quod locut? fuerat.
Reliqua autē sermonum achab et uni-
uersa que fecit: et domus eburnea quā
edificauit: cunctarūq; urbium quas
extruxit: nonne hec scripta sūt ī libro
verboꝝ dierū regū israhel? Dormiuit
ergo achab cū patribz suis: et regnauit
ochozias filius ei? pro eo. Iosaphat
vero filius asa regnare ceperat super

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0360
powered by DWork • Heidelberg University Library

iudam: ano quarto achab regis israhel. Triginta quinq; annoz erat cum regnare cepisset: et viginti quinq; annis regnauit in iherusalem. Nomen matris eius azuba: filia salai. Et ambulauit in omni via asa patris sui: et non declinauit ex ea. Fecitq; quod rectum est in conspectu domini: uerumtamen excelsa non abstulit. Adhuc enim populus sacrificabat et adolebat incensum in excelsis. Pacemq; habuit iosaphat cum rege israhel. Reliqua aut verboz iosaphat: et opera eius que gessit et prelia nonne hec scripta sunt in libro verborum dierum regum iuda? Sed et reliquias effeminatoz qui remanserant in diebz asa patris eius abstulit de terra. Nec erat tunc rex constitutus in edom. Rex vero iosaphat fecerat classes in mari: que nauigarent in ophir propter aurum: et ire non potuerant: quia confracte sunt in asiongaber. Tunc ait ochozias filius achab ad iosaphat. Vadant serui mei cum seruis tuis in nauibus. Et noluit iosaphat. Dormiuitq; iosaphat cum patribus suis: et sepultus est cum eis in ciuitate dauid patris sui: regnauitq; ioram filius eius p eo. Ochozias autem filius achab regnare ceperat super israhel in samaria anno septimodecimo iosaphat regis iuda: regnauitq; super israhel duobus annis. Et fecit malum in conspectu domini: et ambulauit in via patris sui: et matris sue: et in via iheroboam filij nabath qui peccare fecit israhel. Seruiuit quoq; baal et adorauit eum: et irritauit dominum deum israhel iuxta omnia que fecerat pater eius.

Explicit liber regum tertius Incipit liber Quartus.

Reuarcat? est aut moab in israel: postq; mortuus est achab. Ceciditq; ochozias p cancellos cenaculi sui: quod habebat in samaria et egrotauit: misitq; nuncios dicens ad eos. Ite consulite beelzebub deum accharon: utrum viuere queam de infirmitate mea hac. Angelus aut domini locut? e ad helia thelbiten dicens. Surge et descende in occursum nunciozum regis samarie: et dices ad eos. Numquid non e deus in israel: ut eatis ad consulendum beelzebub deum accharon? Quamobrem hec dicit dns. De lectulo sup que ascendisti non descendes: sed morte morieris. Et abiit helias: reuersiq; sunt nuncij ad ochoziam. Qui dixit eis. Quare reuersi estis? At illi respondert ei. Vir occurrit nobis: et dixit ad nos. Ite reuertimini ad regem qui misit vos: et dicetis ei. Hec dicit dominus. Numquid quia non erat deus in israhel mittis ut consulatur beelzebub deu? accharon? Idcirco de lectulo sup que ascendisti non descendes: sed morte morieris. Qui dixit eis. Cuius figure et habitus est vir ille q occurrit vobis: et locutus est verba hec? At illi dixerunt. Vir pilosus: et zona pellicia accinctus renibz. Qui ait. Helias thelbites e. Misitq; ad eum quinquagenariu principe: et quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascendit ad eu: sedentiq; in uertice montis ait. Homo dei: rex precepit ut descendas. Respondensq; helias dixit quinquagenario. Si homo dei sum: descendat ignis de celo et deuoret te et quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis de celo: et deuorauit eu: et quinquaginta qui erant

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0361
powered by DWork • Heidelberg University Library

cū eo. Surrexitq; misit ad eū principē quinquagenariū alterum: et quinquaginta cū eo. Qui locut⁹ est illi. Homo dei: hec dicit rex. Festina. descende. Respondens helias ait. Si homo dei ego sum: descendat ignis de celo et devoret te et quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis de celo: et devorauit illū et quinquaginta eius. Iterum misit principē quinquagenariū tercium: et quinquaginta qui erant cū eo. Qui cū venisset curuauit genua cōtra heliam: et precatus est eum et ait. Homo dei: noli despicere animā meā. et animas seruorum tuorū qui mecum sunt. Ecce descendit ignis de celo et devorauit duos principes quinquagenarios p̄mos: et quinquagenos qui cum eis erant. Sed nunc obsecro ut miserearis anime mee. Locut⁹ est autē angelus dñi ad heliam dicens. Descende cum eo. Ne timeas. Surrexit igit̄ et descendit cum eo ad regem: et locutus est ei. Hec dicit dñs. Quia misisti nuncios ad cōsulendū beelzebub deum accharon quasi nō esset deus in isrl a quo posses interrogare sermonem: ideo de lectulo sup quē ascendisti non descendes: sed morte morieris. Mortuus est autem iuxta sermonē dñi quē locut⁹ ē helias: et regnauit ioram frater eius pro eo: anno secūdo ioram filij iosaphat regis iude. Non enī habebat filiū. Reliqua autem verborum ochozie que operat⁹ est. nonne hec scripta sunt in libro sermonum dierum regū israhel?

Factum est autem cū leuare vellet dñs heliam per turbinē in celū: ibant helias et heliseus de galgalis. Dixitq; helias ad heliseum. Sede hic: quia dñs misit me usq; in bethel. Cui ait heliseus. Viuit dominus. et viuit anima tua: quia nō derelinquam te. Cumq; descendissent bethel: egressi sunt filij pphaz qui erant in bethel ad heliseum: et dixerunt ei. Numquid nosti: quia hodie dñs tollet dñm tuū a te? Qui rndit. Et ego noui. Silete. Dixit autem helias ad heliseum. Sede hic: quia dñs misit me in iericho. Et ille ait. Viuit dñs. et viuit anima tua: quia nō derelinquā te. Cūq; venissent iericho: accesserunt filij pphetaz qui erant in iericho ad heliseū: et dixerūt ei. Numquid nosti: quia dñs hodie tollet dñm tuum a te? Et ait. Et ego noui. Silete. Dixit autem ei helias. Sede hic: quia dñs misit me usq; ad iordanem. Qui ait. Viuit dominus. et viuit anima tua: quia non derelinquam te. Ierunt igitur ambo pariter: et quinquaginta viri de filijs pphaz secuti sunt eos. Qui et steterūt contra longe. Illi autem ambo stabant sup iordanem. Tuliitq; helias palliū suum et involuit illud: et percussit aquas q̄ diuise sunt i utrāq; partē: et transierunt ambo per siccū. Cūq; transissent: helias dixit ad heliseum. Postula quid vis: ut faciam tibi antequ tollar a te. Dixitq; heliseus. Obsecro ut fiat i me duplex spiritus tuus. Qui respondit. Rem difficilem postulasti. At tamen si videris me quādo tollar a te erit tibi peristi: si autem non videris. non erit. Cumq; pergerent et incedentes sermocinarentur: ecce currus igneus et equi ignei diuiserunt utrumq;. Et ascendit helias p turbinem in celum: heliseus autē videbat: et clamabat. Pater mi pater mi: currus israhel et auriga eius. Et nō vidit eū amplius. Apphendit q; vestimenta sua: et scidit illa i duas partes. Et leuauit palliū helie quod

anima tua: quia nō derelinquam te. Cumq; descendissent bethel: egressi sunt filij pphaz qui erant in bethel ad heliseum: et dixerunt ei. Numquid nosti: quia hodie dñs tollet dñm tuū a te? Qui rndit. Et ego noui. Silete. Dixit autem helias ad heliseum. Sede hic: quia dñs misit me in iericho. Et ille ait. Viuit dñs. et viuit anima tua: quia nō derelinquā te. Cūq; venissent iericho: accesserunt filij pphetaz qui erant in iericho ad heliseū: et dixerūt ei. Numquid nosti: quia dñs hodie tollet dñm tuum a te? Et ait. Et ego noui. Silete. Dixit autem ei helias. Sede hic: quia dñs misit me usq; ad iordanem. Qui ait. Viuit dominus. et viuit anima tua: quia non derelinquam te. Ierunt igitur ambo pariter: et quinquaginta viri de filijs pphaz secuti sunt eos. Qui et steterūt contra longe. Illi autem ambo stabant sup iordanem. Tuliitq; helias palliū suum et involuit illud: et percussit aquas q̄ diuise sunt i utrāq; partē: et transierunt ambo per siccū. Cūq; transissent: helias dixit ad heliseum. Postula quid vis: ut faciam tibi antequ tollar a te. Dixitq; heliseus. Obsecro ut fiat i me duplex spiritus tuus. Qui respondit. Rem difficilem postulasti. At tamen si videris me quādo tollar a te erit tibi peristi: si autem non videris. non erit. Cumq; pergerent et incedentes sermocinarentur: ecce currus igneus et equi ignei diuiserunt utrumq;. Et ascendit helias p turbinem in celum: heliseus autē videbat: et clamabat. Pater mi pater mi: currus israhel et auriga eius. Et nō vidit eū amplius. Apphendit q; vestimenta sua: et scidit illa i duas partes. Et leuauit palliū helie quod

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0362
powered by DWork • Heidelberg University Library

recideratꝫ ei. Reuersusꝫ steteꝛ sup ripã
iordanis: et pallio helie qđ ceciderat
ei percussit aquas: et non sunt diuise.
Et dixit. Vbi est deus helie etiã nũc?
Percussitꝫ aquas: et diuise sunt hucꝫ
atꝫ illuc: et transijt heliseus. Videntes
autem filij ꝓphetarꝫ qui erãt i iherichꝫ
decontra dixerunt. Requieuit spiritus
helie super heliseum. Et uenientes in
occursum eius adorauerũt eũ promi
in terram: dixerũtꝫ illi. Ecce cũ seruis
tuis sunt quinquaginta uiri fortes: ꝙ
possunt ire: et querere dominũ tuum:
ne forte tulerit eum spiritus domini et
proiecerit eum in unum mõtium aut
in unã ualliũ. Quĩ ait. Nolite mittere.
Coegerunteꝫ eum: donec acquieuerit
et diceret. Mittite. Et miserũt quĩqua-
ginta uiros. Qui cum quesissent tribꝫ
diebus: nõ inuenerunt. Et reuersi sũt
ad eum. At ille habitabat in iherichꝫ:
et dixit eis. Nunquid nõ dixi uobis:
nolite mittere? Dixerunt quoꝫ uiri ci-
uitatis ad heliseum. Ecce habitatio ci-
uitatis huius optima est sicut tuipse
dñe prospicis: sed aque pessime sunt:
et terra sterilis. At ille ait. Afferte mi-
chi uas nouum: et mittite in illud sal.
Quod cũ attulissent: egressus ad fon-
tem aquarũ misit in illum sal: et ait.
Hec dicit dominus. Sanaui aquas
has: et nõ erit ultra in eis mors neꝫ
sterilitas. Sanate sũt ergo aque usqꝫ
in diem hanc: iuxta uerbũ helisei qđ
locutus est. Ascendit autem inde heli-
seus in bethel. Cumꝫ ascenderet ꝙ uiã
pueri parui egressi sunt de ciuitate: et
illudebant ei dicẽtes. Ascende calue:
ascende calue. Qui cũ respexisset uidit
eos: et maledixit eis i nomine domini.
Egressiꝫ sunt duo ursi de saltu: et la-
cerauerunt ex eis quadraginta duos
pueros. Abiit aũt inde i montẽ carme-
li: et inde reuersus ẽ in samariã.

Ioram uero filius achab regnauit sup
israhel i samaria: ãno decimooctauo
iosaphat regis iude. Regnauitꝫ duo-
decim annis: et fecit malum coram
dño: sed non sicut pater suus et mater.
Tulit enim statuas baal quas fecerat
pater eius: uerumtamen in peccatis ihe-
roboam filij nabath qui peccare fecit
israhel adhelit: nec recessit ab eis. Por-
ro mesa rex moab nutriebat pecora
multa: et soluebat regi israhel centum
milia agnorum: et centũ milia arietũ
cum uelleribꝫ suis. Cumꝫ mortuus
fuisset achab: preuaricatus est fedus
qđ habebat cum rege israhel. Egressus
est igitr rex ioram in die illa de sama-
ria: et recensuit uniuersum israhel: mu-
litꝫ ad iosaphat regem iude dicens.
Rex moab recessit a me: ueni mecũ con-
tra eũ ad preliũ. Qui rñdit. Ascendã.
Qui meus est tuus est: populus meꝰ
populus tuus: et qui mei qui tui. Di-
xitꝫ. Per quam uiam ascendemus?
At ille respõdit. Per desertũ ydumee.
Perrexerunt igitr rex israhel et rex iude
et rex edom: et circuierũt ꝙ uiam septẽ
dierũ: nec erat aqua exercitui et iumẽ-
tis que sequebantur eos. Dixitꝫ rex
israhel. Heu heu heu. Congregauit nos
dñs tres reges: ut traderet in manu
moab. Et ait iosaphat. Est ne hic
propheta dñi: ut deprecemur dñm ꝙ
eum? Et respondit unus de seruis re-
gis israhel. Est hic heliseus filius sa-
phat: qui fundebat aquam sup ma-
nus helie. Et ait iosaphat. Est apud
eum sermo dñi? Descenditꝫ ad eum
rex israhel et iosaphat rex iude: et rex
edom. Dixit autem heliseus ad regem
israhel. Quid michi et tibi est? Uade

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0363
powered by DWork • Heidelberg University Library

ad uxoras pris tui et matris tue. Et ait illi rex israhel. Quare congregauit dns tres reges hos ut traderet eos in manus moab? Dixitq; ad eum heliseus. Vinit dns exercituum in cuius conspectu sto: q si nō vultū iosaphat regis iude erubescerem: nō attendissem quidem te: nec respexissem. Nunc autē adducite michi psalten. Cūq; caneret psaltes: facta est super eum manus dni. Et ait. Hec dicit dns. Facite alueum torrentis huius fossas et fossas. Hec enim dicit dns. Non videbitis ventū neq; pluuiā: et alueus iste replebitur aquis: et bibetis vos et familie vestre et iumenta vestra. Parumq; est hoc in conspectu domini: insup tradet etiam moab in manus nostras. Et percutietis oēm ciuitatem munitam et omnem urbem electam: et uniuersum lignum fructiferum succidetis cunctosq; fontes aquaq; obturabitis: et omnē agrum egregium operietis lapidibus. Factū est igitur mane quando sacrificium offerri solet: et ecce aque veniebant per viam edom. Et repleta est terra aquis. Vniuersi autē moabite audientes qđ descendissent tres reges ut pugnarent aduersus eos conuocauerunt omnes qui accincti erant baltheo desuper: et steterunt in terminis primoq; mane surgentes. et orto iam sole ex aduerso aquarum: viderunt moabite contra aquas rubras quasi sanguinē: dixeruntq;. Sanguis gladij ē. Pugnauerunt reges cōtra se: et cesi sunt mutuo. Nunc perge ad predam moab. Perrexerūtq; in castra israhel. Porro consurgens israhel percussit moab: at illi fugerunt coram eis. Venerunt igitur qui vicerant. et percusserunt moab. et ciuitates destruxerūt: et oēm agrum optimum mittentes singuli lapides repleuerunt: et uniuersos fontes aquaq; obturauerūt: et omnia ligna fructifera succiderunt: ita ut muri tantū fictiles remanerēt. Et circundata est ciuitas a fundibularijs: et magna ex parte percussa. Quod cum vidisset rex moab preualuisse scilicet hostes tulit secum septingentos viros educētes gladios ut irrumperent ad regem edom: et nō potuerūt. Arripiensq; filium suū primogenitum qui regnaturus erat pro eo obtulit holocaustum sup murum: et facta est indignatio magna in israhel. Statimq; recesserunt ab eo. et reuersi sunt in terram suam.

Mulier autē quedam de uxoribus prophetaq; clamabat ad heliseū dicēs. Seruus tuus vir meus mortuus est: et tu nosti quia seruus tuus fuit timens deum. Et ecce creditor venit: ut tollat duos filios meos ad seruiendū sibi. Cui dixit heliseus. Quid vis ut faciam tibi? Dic michi. Quid habes in domo tua? At illa respondit. Nō habeo ancilla tua quicq; in domo mea: nisi parum olei quo ungar. Cui ait. Vade. pete mutuo ab oīnibus vicinis tuis vasa vacua nō pauca: et ingredere et claude ostium tuū cum intrinsecus fueris tu et filij tui. et mitte inde in oīa vasa hec: et cum plena fuerint tolles. Iuit itaq; mulier: et clausit ostiū sup se et super filios suos. Illi offerebant vasa: et illa infundebat. Cunq; plena fuissent vasa: dixit ad filiū suū. Affer michi adhuc vas. Et ille respondit. Non habeo. Stetitq; oleū. Venit aūt illa et indicauit homini dei. Et ille: Vade inquit vende oleum et redde creditori tuo: tu autem et filij tui vivite de reliquo. Facta est autem quedam

dies: et transibat heliseus per sunam
ciuitatem. Erat autem ibi mulier ma-
gna: que tenuit eū ut comederet panē.
Cunq; frequenter inde transiret: diuer-
tebat ad eam ut comederet panē. Que
dixit ad virū suū. Animaduerto q̄
vir dei sanctus est iste: q̄ transit q̄ nos
frequenter. Faciamus ergo ei cenaculū
parvum: et ponamus ei in eo lectulū
et mensam et sellam z candelabrum:
ut cū venerit ad nos maneat ibi. Fa-
cta ē ergo dies quedā: z veniens diuer-
sit in cenaculū: z requieuit ibi. Dixitq;
ad giezi puerum suum. Vocā sunami-
tēm istam. Qui cum vocasset eam:
et illa stetisset coram eo: dixit ad puer
suū. Loquere ad eam. Ecce sedule in o-
mnibz ministrasti nobis: quid vis ut
faciā tibi? Numquid habes negotiū:
et vis ut loquar regi siue principi mi-
litie? Que respōdit. In medio populi
mei habito. Et ait. Quid ergo vult ut
faciam ei? Dixitq; giezi. Ne queras.
Filium enī nō habet: et vir ei⁹ senex ē.
Precepit itaq; ut vocaret eā. Que cū
vocata fuisset et stetisset ante ostium:
dixit ad eam. In tempore isto in hac
eadem hora si vita comes fuerit: habe-
bis in vtero filium. At illa. Noli que-
so domine mi vir dei: noli mentiri an-
ille tue. Et concepit mulier: et peperit
filiū in tempore z in hora eadem qua
dixerat heliseus. Creuit autem puer: et
cum esset quedam dies z egressus esset
ad patrem suū ad messores: ait patri
suo. Caput meum doleo. At ille dixit
puero. Tolle: et duc eum ad matrē suā.
Qui cū tulisset et duxisset eum ad ma-
trem suam: posuit eum illa super ge-
nua sua usq; ad meridiem: et mortu-
us est. Ascendit autem et collocauit
eum super lectū hominis dei: z clausit
ostiū. Et egressa vocauit virū suū. Et
ait. Mitte mecū obsecro vnū de pueris
et asinā: ut recurram usq; ad hominē
dei: et reuertar. Qui ait illi. Quamob-
causam vadis ad eum? Hodie non
sūt kalende neq; sabbatū. Que respon-
dit. Vade. Strauitq; asinam: et
precepit puero. Mina et propera: ne mi-
chi moram facias in eundo: et hoc
age quod p̄cipio tibi. Profecta ē igit̄:
et venit ad virū dei in monte carmeli.
Cunq; vidisset eam vir dei de contra:
ait ad giezi puerū suū. Ecce sunami-
tis illa. Vade ergo i occursum eius:
et dic ei. Recte ne agitur circa te z circa
virum tuum: et circa filiū tuum? Que
respōdit. Recte. Cūq; venisset ad virū
dei in montem aprehendit pedes eius:
et accessit giezi ut amoueret eam. Et
ait homo dei. Dimitte illam. Anima
enim eius in amaritudine est: et dñs
celauit a me: et non indicauit mihi.
Que dixit illi. Numquid petiui filiū a
domino meo? Numquid nō dixi tibi:
ne illudas me? Et ille ait ad giezi. Ac-
cinge lumbos tuos: et tolle baculum
meū in manu tua et vade. Si occurre-
rit tibi homo non salutes eum: et si
salutauerit te quispiam nō respōdeas
illi. Et pones baculum meū sup faciē
pueri. Porro mater pueri ait. Viuit
dominus et viuit anima tua: non di-
mittam te. Surrexit ergo: et secutus ē
eam. Giezi autē precesserat ante eos:
et posuerat baculum super faciē pueri:
et non erat vox neq; sensus. Reuersus
q; est in occursum eius: et nunciauit
ei dicēs. Non surrexit puer. Ingressus
est ergo heliseus domum: et ecce puer
mortuus iacebat in lectulo ei⁹. Ingres-
sus q; clausit ostiū super se z sup pueū:
et orauit ad dominū. Et ascendit: et

incubuit super puerū: posuitq; os suū
sup os ei⁹ et oculos suos sup oculos
eius. et manus suas super man⁹ eius
et incuruauit se sup eū: et calefacta est
caro pueri. At ille reuersus. deambula-
bat ī domo semel huc atq; illuc: ⁊ ascen-
dit ⁊ incubuit super eum. Et oscitauit
puer septies: aperuitq; oculos. Et ille
vocauit giezi: et dixit ei. Voca sunami-
tem hanc. Que vocata ingressa est
ad eū. Qui ait. Tolle filiū tuū. Veniat
illa et corruit ad pedes eius: et adora-
uit super terram. Tulitq; filium suum.
et egressa est: et heliseus reuersus est in
galgala. Erat autem fames in terra:
et filij ꝓphetaꝝ habitabant coram eo.
dixitq; uni de pueris suis. Pone ollā
grandem: et coque pulmentum filijs
prophetaꝝ. Et egressus ē unus ī agrū:
ut colligeret herbas agrestes. Inuenit
q; quasi vitem siluestrem: ⁊ collegit ex
ea coloquintidas agri et impleuit pal-
lium suū: ⁊ reuersus cōscidit in ollam
pulmenti. Ignorabat enim quid esset:
infuderunt igit sociis ut comederent.
Cūq; gustassent de coctione: exclamā-
uerunt dicentes. Mors in olla vir dei.
Et nō potuerūt comedere. At ille: affer-
te inquit farinā. Cūq; sustulissent: misit
in ollam ⁊ ait. Infunde turbe ut come-
dant. Et nō fuit amplius quicq; amā-
ritudinis ī olla. Vir aūt quidā venit
de balsalisa deferens viro dei panes
primitiaꝝ. et viginti panes ordeaceos:
⁊ frumentum nouū ī pera sua. At ille di-
xit. Da ꝓpl⁹ ut comedat. Cūdituq; ei mi-
nister ei⁹. Quantū ē hoc ut apponam
coram centum viris? Rursum ille: da
ait populo ut comedat. Hec enim di-
cit dominus. Comedent: et superecit.
Posuit itaq; coram eis. Qui comede-
runt: ⁊ superfuit iuxta verbū dñi.

Naaman princeps militie regis
Syrie erat vir magn⁹ apud domi-
num suum: et honoratus. Per illum
enī dedit dominus salutem Syrie. Erat
autem vir fortis ⁊ dives: sed leprosus.
Porro de syria egressi fuerāt latrunculi:
et captiuam duxerant de terra israhel
puellā parvulā: que erat ī obsequio
uxoris naaman. Que ait ad dñam
suam. Vtinā fuisset dominus meus
ad ꝓphetam qui est in samaria: profe-
cto curasset eū a lepra quā habet. Ingres-
sus est itaq; naaman ad dñm su-
um: et nunciauit ei dicens. Hec et hec
locuta est puella de terra israhel. Dixit
q; ei rex syrie. Vade: et mittā litteras
ad regem israhel. Qui cum profectus
esset et tulisset secum decem talenta ar-
genti et sex milia aureos. et decē muta-
toria vestimētorū: detulit litteras ad
regem israhel in hec verba. Cum acce-
peris epistolam hanc: scito q; miserim
ad te naaman seruū meū ut cures eū
a lepra sua. Cumq; legisset rex israhel
litteras: scidit vestimenta et ait. Num
quid deus ego sum ut occidere possim
et viuificare: quia iste misit ad me ut
curem hominē a lepra sua? Animad-
uertite et videte: q occasiones querat
aduersum me. Quod cum audisset
heliseus vir dei. scidisse videlicet regē
israhel vestimenta sua: misit ad eum
dicens. Quare scidisti vestimēta tua?
Veniat ad me: et sciat esse ꝓphetā in
israhel. Venit ergo naaman cū equis
et curribus: et stetit ad ostium domus
heliseī. Misitq; ad eum heliseus nun-
cium dicens. Vade et lauare septies
in iordane: et recipiet sanitatem caro
tua atq; mundaberis. Iratus naaman.
recedebat dicens. Putabam q egredi
retur ad me et stans inuocaret nomē

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0366
powered by DWork • Heidelberg University Library

dñi dei sui: & tangeret manu sua locũ
lepre: et curaret me. Nunquid nõ me-
liores sunt abana & pharfar fluuij da-
masci oñibz aquis israhel. ut lauer in
eis et munder? Cum ergo uerteret se
et abiret indignans: accesserũt ad eũ
serui sui. et locuti sũt ei. Pater: si rem
grandẽ dixisset tibi pheta. certe facere
debueras. Quãtomagis quia nunc
dixit tibi lauare & mũdaberis? Descen-
dit & lauit septies in iordane iuxta ser-
monem uiri dei: et restituta ẽ caro eius
sicut caro pueri parauli: et mundatus
est. Reuersusq; ad uirum dei cũ omni tu
comitatu suo: uenit et stetit coram eo
et ait. Uere scio q; non sit alius deus
in uniuersa terra: nisi tantũ in israhel.
Obsecro itaq; ut accipias benedictio-
nem a seruo tuo. At ille respondit. Vi-
uit dominus ante quẽ sto: quia non
accipiã. Cũq; uim faceret: penit9 nõ ac-
quieuit. Dixitq; naaman. Ut uis.
Sed obsecro cõcede michi seruo tuo: ut
tollã onus duoz burdonũ de ira. Nõ
enim faciet ultra seruus tuus holocaustũ
aut uictimã diis alienis: nisi domino.
Hoc aũt solum est de quo deprecetis
dñm p seruo tuo: quãdo ingredietur
dñs meus templũ remmõ ut adoret.
et illo innitente supra manũ meam. si
adorauero in templo remmon. ado-
rante eo in eodẽ loco: ut ignoscat mi-
chi dominus seruo tuo p hac re. Qui
dixit ei. Vade in pace. Abiit ergo ab
eo: electo tempore terre. Dixitq; giezi
puer uiri dei. Pepercit dñs meus naa-
man siro isti: ut nõ acciperet ab eo q̃
attulit. Viuit dominus quia curram
post eum: et accipiam ab eo aliquid.
Et secutus est giezi post tergum naa-
man. Quem cum uidisset ille currentẽ
ad se: desiliit de curru i occursum eius
et ait. Recene sunt oñia? Et ille ait.
Recte. Dñs meus misit me ad te dices.
Modo uenerũt ad me duo adolescen-
tes de monte ephraim: et filijs pphaz.
Da eis talentum argenti: & uestes mu-
tatorias duplices. Dixitq; naaman.
Melius ẽ ut accipias duo talenta. Et
coegit eum: ligauitq; duo talenta ar-
genti in duobus saccis. & duplicia ue-
stimenta et imposuit duobus pueris
suis: qui et portauerunt coram eo. Cũq;
uenisset iam uesperi. tulit de manu eoz.
et reposuit in domo: dimisitq; uiros
et abierunt: ipe autem ingressus stetit
coram dño suo. Et dixit heliseus. Vnde
uenis giezi? Qui respondit. Non uit
seruus tuus quoq;. At ille ait. Nõne
cor meum in presenti erat: quando re-
uersus est homo de curru suo in occur-
sum tui? Nunc igit accepisti argentũ
& accepisti uestes: ut emas oliueta. et
uineas & oues et boues et seruos & an-
cillas. Sed & lepra naaman adherebit
tibi & semini tuo usq; i sempiternũ. Et
egressus ẽ ẽsi nix ab eo leprosus.

Dixerunt aũt filij pphetaz ad heli-
seum. Ecce locus in quo habita-
mus coram te: angustus est nobis. Ea-
mus usq; ad iordanem et tollant sin-
guli de silua materias singulas: ut edi-
ficemus nobis ibi locũ ad habitandũ.
Qui dixit. Ite. Et ait unus ex illis. Ve-
ni ergo & tu cum seruis tuis. Respõdit.
Ego ueniam. Et abiit cum eis. Cumq;
uenissent ad iordanem: cedebãt ligna.
Accidit aũt: ut cũ unus materiã suc-
ciderit. caderet ferrum securis i aquã.
Exclamauitq; ille et ait. Heu heu heu
dñe mi: et hoc ipm mutuo acceperam.
Dixit aũt homo dei. Vbi cecidit? At
ille mõstrauit ei locũ. Precidit ergo
lignũ: & misit illuc. Natauitq; ferrum.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0367
powered by DWork • Heidelberg University Library

Et ait. Tolle. Qui extendit manum: & tulit illud. Rex autem syrie pugnabat contra israhel: consiliūq; iniit cū suis suis dicēs. In loco illo & illo ponam⁹ insidias. Misit itaq; vir dei ad regē israhel dicēs. Cave ne transeas i locū illū: quia ibi syri i insidijs sūt. Misit itaq; rex israhel ad locū quē dixerat ei vir dei et p̄cupauit eū: & obsecrauit se ibi nō semel neq; bis. Conturbatūq; est cor regis syrie pro hac re: et conuocatis seruis suis ait. Quare non indicatis michi quis p̄ditor mei sit apud regem israhel? Dixitq; unus seruorū eius. Nequaq̄ dñe mi rex: sed heliseus propheta qui est i israhel indicat regi israhel oīa verba quecunq; locutus fueris in conclaui tuo. Dixitq; eis. Ite et videte vbi sit: ut mittam & rapiā eū. Annunciauerūt ei dicētes. Ecce in dothaim. Misit ergo illuc equos et currus: et robur exercitus. Qui cū venisset nocte: circundederūt ciuitatē. Consurgens autem diluculo minister viri dei egressus est: viditq; exercitum i circuitu ciuitatis et equos et currus. Nunciauitq; ei dicēs heu heu heu domine mi quid faciem⁹? At ille respōdit. Noli timere. Plures enī nobiscū sunt: q̄z cū illis. Cumq; oraret heliseus ait. Dñe: aperi oculos huius ut videat. Et aperuit dñs oculos pueri: et vidit: et ecce mons plenus equoz et curruū ignearum in circuitu heliseī. Hostes vero descenderunt ad eum. Porro heliseus orauit ad dominū dicēs. Percute obsecro gentem hanc cecitate. Percussitq; eos dñs ne viderent: iuxta verbum heliseī. Dixit aūt ad eos heliseus. Non est hec via: nec ista est ciuitas. Sequimini me: et ostendam vobis virū quē queritis. Duxit ergo eos i samariam. Cūq; ingressi fuissent i samariā: dixit heliseus. Domine: aperi oculos istoz ut videant. Aperuitq; dñs oculos eoz: et viderūt se esse in medio samarie. Dixitq; rex israhel ad heliseū: cū vidisset eos. Numquid percutiā eos pater mi? Et ille ait. Non percutias. Neq; enim cepisti eos gladio et arcu tuo: ut percutias. Sed pone panē et aquā coram eis: ut comedant & bibant: et vadant ad dominū suum. Appositaq; est eis ciborum magna p̄paratio. Et comederunt et biberūt: et dimisit eos: abieruntq; ad dñm suum. Et vltra nō venerūt latrones syrie in terram israhel. Factū est autē post hec congregauit benadab rex syrie vniuersum exercitum suum: et ascendit et obsidebat samariā. Facta q; est fames magna in samaria: & tā diu obsessa ē donec venundaret caput asini octogīta argēteis: & quarta pars cabi stercoris columbaz quīq; argenteis. Cūq; rex israhel transiret p murū: mulier quedā exclamauit ad eū dicēs. Salua me dñe mi rex. Qui ait. Nō te saluet dominus. Vnde te possū saluare? De area: vel de torcular? Dixitq; ad eā rex. Quid tibi vis? Que respondit. Mulier ista dixit michi. Da filiū tuū ut comedamus eū hodie: & filium meū comedemus cras. Coximus ergo filium meū: et comedimus: dixiq; ei die altera. Da filiū tuū: ut comedam⁹ eum. Que abscondit filiū suū. Quod cum audisset rex scidit vestimēta sua: et transiebat p murū. Vidit; oīis plebs cilicium quo vestitus erat ad carnem intrinsecus. Et ait rex. Hec michi faciat deus: et hec addat: si stiterit caput heliseī filij saphat sup ipm hodie. Heliseus aūt sedebat in domo sua: et senes sedebant cum eo. Premisit itaq;

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0368
powered by DWork • Heidelberg University Library

virum: et antequam veniret nuncius: ille dixit ad senes. Numquid scitis q̄ miserit filius homicide hic ut p̄cidatur caput meum? Videte ergo: cū venerit nuncius claudite ostiū: et nō sinatis eū introire. Ecce enī sonitus pedū dñi eius post eū est. Adhuc illo loquente eis: apparuit nuncius qui veniebat ad eū. Et ait. Ecce tantū malū a dño est. Quid amplius expectabo a dño? VII

Dixit aūt heliseus. Audite verbū domini. Hec dicit dñs. In tempore hac crastina modius similae uno statere ceū: et duo modii ordei statere uno in porta samarie. Respondens unus de ducibus sup cuius manū rex innitebatur homini dei ait. Si dominus fecerit etiam catharactas in celo: numquid poterit esse qđ loqueris? Qui ait. Videbis oculis tuis: et inde nō comedes. Quatuor ergo viri erant leprosi iuxta introitum porte: qui dixerūt ad invicem. Quid hic esse volumus donec moriamur? Sive ingredi voluerimus ciuitatem fame morimur: sive manserimus hic moriendū nobis est. Venite ergo et transfugiamus ad castra syrie. Si pepercerint nobis viuemus: si aūt occidere voluerint: michi ominus morimur. Surrexerunt ergo vespere: ut venirent ad castra syrie. Cūq; venissent ad principium castroz syrie: nullum ibidem reppererūt. Siquidē dominus sonitum audiri fecerat in castris syrie. curruū et equorū: et exercitus plurimi. Dixeruntq; ad invicem. Ecce mercede cōduxit aduersum nos rex israhel reges gethoz et egyptioz: et venerūt sup nos. Surrexerunt ergo et fugerūt in tenebris: et dereliquerūt tentoria sua et equos et asinos in castris: fugeruntq; animas tantū suas saluare cupientes.

Igit cū venissent leprosi illi ad principiū castroū ingressi sunt unū tabernaculū: et comederūt et biberūt. Tulerūt q; inde argentū et aurum et vestes: et abierunt et absconderunt. Et rursum reuersi sunt ad aliud tabernaculū: et inde similiter auferentes absconderūt. Dixeruntq; ad invicem. Non recte facimus. Hec enim dies boni nunciī est. Si tacuerimus et noluerimus nūciare usq; mane: sceleris arguemur. Venite eamus: et nunciemus in aula regis. Cumq; venissēt ad portam ciuitatis: narrauerūt eis dicentes. Iuimus ad castra syrie et nullū ibidem reperimus hominē: nisi equos et asinos alligatos: et tentoria. Ierunt ergo portarii: et nunciauerunt in palatio regis intrinsecus. Qui surrexit nocte: et ait ad seruos suos. Dico vobis quid fecerint nobis syri. Sciunt quia fame laboramus: et ideirco egressi sunt de castris: et latitant in agris dicentes. Cū egressi fuerint de ciuitate rapiemus eos viuos: et tunc ciuitatē ingredi poterimus. Respondit autem unus seruoz eius. Tollamus quinq; equos qui remanserunt in urbe: quia ipi tantum sunt in uniuersa multitudine israhel. alii enim consumpti sunt: et mittentes explorare poterimus. Adduxerūt ergo duos equos: misitq; rex in castra syrorum dicens. Ite et videte. Qui abierūt post eos usq; ad iordanen. Ecce aūt omnis via plena erat vestibus et vasis: q̄ proiecerant syri cum turbarentur. Reuersiq; nūciis indicauerūt regi. Et egressus ps diripuit castra syrie: factusq; est modius similae statere uno et duo modii ordei statere uno: iuxta verbū dñi. Porro rex ducem illum in cui manu incubuerat obtulit ad portam: quem

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0369
powered by DWork • Heidelberg University Library

conculcauit turba in introitu porte et mortuus est: iuxta quod locutus fuerat vir dei quando descenderat rex ad eum. Factumque est iuxta sermonem viri dei. quem dixerat regi quando ait. duo modii ordei stabunt uno cras hac eadem tempore cras in porta samarie: quando respondebat dux ille viro dei et dixerat. etiam si dns faciet cataractas in celo nunquid poterit fieri quod loqueris: et dixit ei videbis oculis tuis. et inde non comedes. Euenit ergo ei sicut prædictum erat: et conculcauit eum populus in porta: et mortuus est.

VIII

Heliseus autem locutus est ad mulierem: cuius vivere fecerat filium dicens. Surge: vade tu et domus tua: et peregrinare ubicunque repereris. Vocabit enim dns famem: et veniet super terram septem annis. Que surrexit et fecit iuxta verbum hominis dei: et vadens cum domo sua: peregrinata est in terra philistiim. diebus multis. Cumque finiti essent anni septem: reuersa est mulier de terra philistiim. Et ingressa est: ut interpellaret regem pro domo sua. et pro agris suis. Rex autem loquebatur cum giezi puero viri dei dicens. Narra mihi opera magnalia que fecit heliseus. Cumque ille narraret regi quomodo mortuum suscitasset: apparuit mulier cuius vivificauerat filium clamans ad regem pro domo sua et pro agris suis. Dixitque giezi. Domine mi rex hec est mulier: et hic est filius eius quem suscitauit heliseus. Et interrogauit rex mulierem. Que narrauit ei. Deditque ei rex eunuchum unum dicens. Restitue ei omnia que sua sunt: et uniuersos reditus agrorum a die qua reliquit terram usque ad presens. Venit quoque heliseus damascum: et benadab rex syrie egrotabat. Nunciauerunt autem ei dicentes. Venit vir dei huc. Et ait rex ad azahel. Tolle tecum munera et vade in occursum viri dei: et consule dnm per eum dicens. Si euadere potero de infirmitate mea hac? Iuit igitur azahel in occursum eius habens secum munera et omnia bona damasci onera quadraginta camelorum. Cumque stetisset coram eo ait. Filius tuus benadab rex syrie misit me ad te dicens. Si sanari potero de infirmitate mea hac? Dixitque ei heliseus. Vade dic ei. Sanaberis. Porro ostendit michi dominus: quia morte morietur. Stetitque cum eo: et conturbatus est usque ad suffusionem vultus. Fleuitque vir dei. Cui azahel ait. Quare dominus meus fler? At ille dixit. Quia scio quod facturus sis filiis israhel mala. Ciuitates eorum munitas igne succendes: et iuuenes eorum interficies gladio: et parvulos eorum elides. et prægnantes diuides. Dixitque azahel. Quid enim est seruus tuus canis: ut faciam rem istam magnam? Et ait heliseus. Ostendit michi dominus te regem syrie fore. Qui cum recessisset ab heliseo: venit ad dominum suum. Qui ait ei. Quid tibi dixit heliseus? At ille respondit. Dixit michi: recipies sanitatem. Cumque venisset dies altera. sumsit stragulum et infudit aquam: et expandit super faciem eius. Quo mortuo: regnauit azahel pro eo. Anno quinto ioram filii achab regis israhel regnauit ioram filius iosaphat regis iuda. Triginta duorum annorum erat cum regnare cepisset: et octo annis regnauit in hierusalem. Ambulauitque in viis regum israhel: sicut ambulauerat domus achab. Filia enim achab erat uxor eius. Et fecit quod malum est in conspectu domini. Noluit autem dominus disperdere iudam propter dauid seruum suum: sicut promiserat ei ut

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0370
powered by DWork • Heidelberg University Library

dare illi lucernā· et filijs eius cunctis
diebus. In diebus eius recessit edom
ne esset sub iuda: et cōstituit sibi regē.
Venitq; ioram cū cūctis exercitibus
cū eo. Et surrexit nocte: percussitq; y du-
meos quī eum circumdederant· et prin-
cipes curruū. Populus aūt fugit in
tabernacla sua. Recessit ergo edom ne
esset sub iuda: usq; ad diē hanc. Tunc
recessit et lobna i tēpore illo. Reliqua
aūt sermonū ioram et omniū ea que fecit:
nōne hec scripta sunt in libro verbo;
dierū regū iuda? Et dormiuit ioram
cum patribus suis: sepultusq; ē cum
eis i ciuitate dauid: et regnauit ochozias
filiꝰ eius pro eo. Anno duodecimo
ioram filij achab regis israel: regna-
uit ochozias filius ioram regis iude.
Viginti duoꝝ annorū erat ochozias
cū regnare cepisset: et uno āno regna-
uit in ihrlm. Nomen matris eius a-
talia filia amri regis israel: et ambula-
uit in uijs domus achab: et fecit qđ
malū est corā dño sicut domꝰ achab.
Gener enī domus achab fuit. Abijt
q̄; cum ioram filio achab ad prelian-
dū contra asahel regē syrie in ramoth
galaad: et vulnerauerunt syri ioram.
Qui reuersus ē· ut curaretur i iezrahel:
quia vulnerauerūt eū syri in ramoth
pliantē cōtra asahel regem syrie. Por-
ro ochozias filius ioram reꝝ iuda de-
scendit inuisere ioram filium achab
in iezrahel: quia egrotabat ibi.

Heliseus aūt propheces vocauit
unū de filijs prophetarū: et ait
illi. Accinge lumbos tuos: et tolle len-
ticulā olei hanc in manu tua: et vade
in ramoth galaad. Cumq; veneris il-
luc: uidebis iehu filium iosaphat filij
namsi. Et ingressus suscitabis eum
de medio fratrum suoꝝ et introduces
in interiꝰ cubiculū: tenensq; lenticulā
olei fundes super caput eius: et dices.
Hec dicit dñs. Unxi te regem sup israhel. Aperiesq; ostiū et fugies: et non
ibi subsistes. Abijt ergo adolescens pu
er ꝓphete in ramoth galaad: et ingres-
sus est illuc. Ecce aūt principes exerci
tus sedebant. Et ait. Verbum mihi
ad te o princeps. Dixitq; iehu. Ad quē
ex oīibꝫ nobis? At ille dixit. Ad te
o princeps. Et surrexit: et ingressus ē
cubiculum. At ille fudit oleum super
caput eius. Et ait. Hec dicit dominus
deus israhel. Unxi te regem sup pplm
dñi israhel: et pcuties domū achab
dñi tui. Et ultiscar sanguinē seruorū
meoꝝ ꝓpheta;· et sanguinem omniū
seruoꝝ dñi de manu iezabel: perdam
q; omnem domū achab. Et interfici-
am de domo achab mingentem ad
parietem: et clausum et nouissimum
in israhel. Et dabo domū achab sicut
domū ieroboā filij nabath: et sicut
domū baasa filij achia. Iezabel q̄;
comedent canes in agro iezrahel: nec
erit qui sepeliat eam. Aperuitq; ostium
et fugit. Iehu autem ingressus est ad
seruos dñi sui. Qui dixerūt ei. Recte ne
sunt oīia? Quid venit insanus iste
ad te? Qui ait eis. Nostis hominem:
et quid locutus sit. At illi respōderūt
falsum est: sed magis narra nobis.
Qui ait eis. Hec et hec locutus ē mihi.
Et ait. Hec dicit dominus. Unxi te
regem sup israhel. Festinauerūt itaq;:
et unusquisq; tollens pallium suum
posuerunt sub pedibus eius in simili-
tudinem tribunalis: et cecinerūt tuba
atq; dixerunt. Regnabit iehu. Coniu-
rauit ergo iehu filius iosaphat filij
namsi contra ioram. Porro ioram
obsederat ramoth galaad· ipe et oīs

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0371
powered by DWork • Heidelberg University Library

israhel cōtra alahel regē syrie: et reuersus fuerat ut curaretur i iesrahel ꝓpter vulnera: quia ꝓtulerant eum syri preliantē cōtra alahel regē syrie. Dixitq; iehu. Si placet vobis nemo egrediatur profugus de ciuitate: ne vadat et nūciet in iesrahel. Et ascendit: et profectus est i iesrahel. Ioram enī egrotabat ibi: et ochozias rex iuda descenderat ad visitandū ioram. Igitur speculator qui stabat sup turrim iesrahel: vidit globū iehu venientis. Et ait. Video ego globū. Dixitq; ioram. Tolle currum: et mitte i occursum eox: et dicat vadens. Redene sūt omnia? Abiit ergo qui ascenderat currum in occursū eius. Et ait. Hec dicit rex. Pacata sunt omnia? Dixitq; iehu. Quid tibi i pace? Trāsi et sequere me. Nūciauit q; speculator dicēs. Venit nūcius ad eos: i non reuertitur. Misit etiam currum equorum scōm: venitq; ad eos: et ait. Hec dicit rex. Nūquid pax est? Et ait iehu. Quid tibi et pace? Trāsi et sequere me. Nūciauit aut speculator dicēs. Venit usq; ad eos: et non reuertitur. Est aut incessus quasi incessus iehu filij namsi. Preceps enī greditur. Et ait ioram. Jungite curru. Junxerūtq; currū eius. Et egressus est ioram rex israel et ochozias rex iuda: singuli i curribus suis. Egressiq; sunt i occursum iehu: et inuenerūt eum in agro naboth iesrahelite. Cumq; vidisset ioram iehu: dixit. Pax est iehu? At ille respondit. Que pax? Adhuc fornicationes iezabel matris tue: et venefitia eius multa vigent. Cōuertit aūt ioram manum suā: et fugiens ait ad ochoziam. Insidie ochozia. Porro iehu repēdit arcū manu: et percussit ioram inter scapulas: et egressa est sagitta p cor ei9: itaq; corruit in curru suo. Dixitq; iehu ad badacher ducem. Tolle proice eum in agro naboth iesrahelite. Memini enī quando ego et tu sedentes in curru sequebamur achab patrem huius: q dominus onus hoc leuauerit sup eū dicēs. Si nō p sāguine naboth: i pro sāguine filiorū ei9 quem vidi heri ait dñs: reddā tibi in agro isto dicit dñs. Nūc ergo tolle et proice eum in agro: iuxta verbū dñi. Ochozias autem rex iuda videns hoc fugit per viam domꝰ ozi: persecutusq; est eū iehu: i ait. Et iā hunc percutite in curru suo. Et percusserunt eū i ascensu gaber: qui ē iuxta iebleā. Qui fugit i mageddo: et mortuꝰ est ibi. Et imposuerunt eum serui eius super currum suum et tulerunt in hierusalem: sepelieruntq; in sepulcro cum patribus suis in ciuitate dauid. Anno undecimo ioram filij achab regis israhel regnauit ochozias super iudam: venitq; iehu in iesrahel. Porro iezabel inaudito aduentu ei9 audito depinxit oculos suos stibio: i ornauit caput suū: et respexit per fenestrā ingredientē iehu p portam: et ait. Numquid pax potest esse zamri: q interfecit dñm suū? Leuauit q; iehu faciem suam ad fenestrā et ait. Que est ista? Et inclinauerūt se ad eū duo uel tres eunuchi: i dixerūt. Hec est illa iezabel. At ille dixit eis. Precipitate eam deorsum. Et ꝓcipitauerūt eam. Aspersusq; ē sanguine paries: i equorum ungule cōculcauerūt eam. Cūq; introgressus esset ut comederet biberet q; ait. Ite et videte maledictam illam et sepelite eam: quia filia regis ē. Cūq; illent ut sepelirent eam: non inuenerūt nisi caluariā et pedes i summas manus. Reuersiq; nunciauerūt ei. Et ait iehu. Sermo dñi est: quem locutus est

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0372
powered by DWork • Heidelberg University Library

per seruum suum heliam thelbiten dicens. In agro iesrahel comedent canes carnes iezabel. Et erunt carnes iezabel sicut stercus super faciem terre in agro iesrahel: ita ut prætereuntes dicant. Hæccine est illa iezabel? P

Erant autem achab septuaginta filij in samaria. Scripsit ergo iehu litteras: et misit in samariam ad optimates ciuitatis & ad maiores natu et ad nutritios achab dicens. Statim ut acceperitis litteras has qui habetis filios dñi vri et currus et equos et ciuitates firmas & arma: eligite meliorē et cū qui vobis placuerit de filijs domini vestri et eū ponite super soliū patris sui: et pugnate pro domo dñi vestri. Timuerunt illi vehementer: & dixerunt. Ecce duo reges nō potuerunt stare coram eo: & quomō nos valebimus resistere? Miserunt ergo qui præerat domus et præfecti ciuitatis et maiores natu et nutritij ad iehu dicentes. Serui tui sumꝰ: quæcunq; iusseris faciemus: nec cōstituemus nobis regē. Quecūq; tibi placent fac. Rescripsit autem eis litteras secūdo dicens. Si mei estis et obeditis michi: tollite capita filiorum dñi vestri: et venite ad me hac eadem hora cras i iesrahel. Porro filij regis septuaginta viri apud optimates ciuitatis nutriebantur. Cūq; venissent littere ad eos: tulerunt filios regis et occiderūt septuaginta viros: et posuerunt capita eorū i cophinis et miserūt ad eum i iesrahel. Venit aūt nuncius ad eū: et indicauit ei dicens. Attulerūt capita filiorum regis. Qui respondit. Ponite ea ad duos aceruos iuxta introitum portæ usq; mane. Cumq; diluxisset egressus ē: et stās dixit ad omnē populū. Iusti estis. Si ego coniurauī contra dñm meū et interfeci eum: quis percussit omnes hos? Videte ergo nūc quoniā non cecidit de sermonibus dñi in terram quos locutus est dominus sup domū achab: et dñs fecit qđ locutus est in manu serui sui helie. Percussit igit iehu omnes qui reliqui erāt de domo achab in iesrahel · et vniuersos optimates eius & notos & sacerdotes: donec non remanerent ex eo reliquie. Et surrexit: et venit in samariā. Cūq; venisset ad cameram pastorū in via inuenit fratres ochozie regis iuda: dixitq; ad eos. Qui nam estis vos? Qui responderūt. Fratres ochozie sumus: et descendimus ad salutandos filios regis · et filios regine. Qui ait. Cōprehendite eos vīuos. Quos cū comprehendissent vīuos: iugulauerunt eos in cisterna iuxta cameram quadraginta duos viros: et nō reliquit ex eis quemq;. Cūq; abisset inde inuenit ionadab filium rechab in occursum sibi: & benedixit ei. Et ait iehu ad eū. Nunquid est cor tuum rectum cum corde meo sicut cor meū cū corde tuo? Et ait ionadab. Est. Si est inquit: da manū tuā. Qui dedit ei manū suā. Ar ille leuauit eū ad se in currum: dixitq; ad eum. Veni mecum: et vide zelum meum pro dño. Et imposuit eū in curru suo duxit in samariā. Et percussit omnes qui reliqui fuerant de achab in samaria usq; ad vnum: iuxta verbū dñi quod locutus est p heliam. Congregauit ergo iehu omnem plm: et dixit ad eos. Achab colui baal parum: ego aūt colam eū amplius. Nunc igitur omnes prophetas baal · et vniuersos seruos eius et cunctos sacerdotes ipsius vocate ad me. Nullus sit qui non veniat. Sacrificium enim grande est michi baal.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0373
powered by DWork • Heidelberg University Library

Quicūq; defuerit non viuet. Porro
iehu faciebat hoc insidiose: ut disper-
deret cultores baal. Et dixit. Sanctifi-
cate diem solemnē baal. Vocauitq;
et misit in vniuersos terminos isrl': et
venerunt cuncti servi baal. Non fuit
residuus ne vnus quidē: qui non ve-
niret. Et ingressi sunt templum baal.
Et repleta est domus baal: a summo
usq; ad summū. Dixitq; his qui pre-
erant super vestes. Proferte vestimenta
vniuersis servis baal. Et protulerunt
eis vestes. Ingressusq; iehu ⁊ ionadab
filius rechab templum baal: ait cultoribus
baal. Perquirite et videte: ne quis for-
te vobiscū sit de servis dñi: sed ut sint
servi baal soli. Ingressi sunt igitur ut
facerent victimas et holocausta: iehu
autē preparauerat sibi foris octoginta
viros: et dixerat eis. Quicūq; fugerit
de hominibus his quos ego adduxero in manus vras: anima eius erit
pro aia illi⁹. Factum est autem cum
complerent holocaustū: precepit
iehu militibus ⁊ ducibus suis. Ingredimini et percutite eos. Nullus exeat.
Percusserūtq; eos in ore gladij et proiecerunt milites ⁊ duces. Et ierunt in
ciuitatem templi baal et protulerunt
statuā de phano baal: et cōbusserunt
et cōminuerunt eam. Destruxerunt q̄q;
edem baal: et fecerūt pro ea latrinas
usq; in diem hanc. Deleuit itaq; iehu
baal de isrl': verūtamen a peccatis ihero-
boā filij nabath qui peccare fecit isra-
hel nō recessit: nec dereliquit vitulos
aureos qui erant in bethel et in dan.
Dixit autē dominus ad iehu. Quia
studiose egisti q̄d rectū erat et placebat
in oculis meis: et omnia que erant in
corde meo fecisti contra domū achab:
filij tui usq; ad quartā generationē
sedebunt super thronū isrl'. Porro iehu
non custodiuit ut ambularet in lege
dñi dei isrl' in toto corde suo. Non enī
recessit a peccatis iheroboam: qui pecca-
re fecerat isrl'. In diebus illis cepit dñs
tedere super israhel. Percussitq; eos
asahel in vniuersis finibus israhel: a
iordane contra orientalem plagam
omnē terram galaad: et gad: ⁊ ruben:
et manasse: ab aroer que est super torrē-
tem arnon et galaad et basan. Reliq̄
aūt verbor⁹ iehu et vniūsa que fecit et
fortitudo eius: nonne hec scripta sūt
in libro verborū dierū regum israhel?
Et dormiuit iehu cū patribus suis: sepe-
lierunt eum in samaria: et regnauit
ioachaz filius ei⁹ pro eo. Dies autem
quos regnauit iehu super israhel vi-
ginti et octo ānis fuit in samaria. XI

Atalia vero mater ochozie videns
mortuū filiū suū: surrexit et in-
terfecit omne semen regiū. Tollens autē
iosaba filia regis iorā: soror ochozie-
ioas filiū ochozie: furata est eū de me-
dio filiorū regis qui interficiebātur: et
nutrice ei⁹ de cubiculo: et abscondit eū
a facie atalie ut nō interficeretur: eratq;
cū ea lectē ānis clam in domo dñi. Por-
ro atalia regnauit super terrā septem
ānis. Anno aūt septimo misit ioiada
et assumēs centuriones ⁊ milites intro-
duxit ad se in templū dñi: pepigitq; cū
eis fedus. Et adiurās eos in domo
dñi ostendit eis filiū regis: et precepit
illis dicens. Iste ē sermo quē facere de-
beris. Tertia pars vrm introeat sabba-
to: et obseruet excubias domus regis.
Tertia autē pars sit ad portā sehyr: ⁊ ter-
tia pars sit ad portam que est post
habitaculum scutariorū: et custodietis
excubias domus mellā. Due vero par-
tes e vobis omnes egredientes sabbato

custodiant excubias domus domini
circa regem: et vallabitis eū habentes
arma in manibus vestris. Si quis aūt
ingressus fuerit septum templi: interfi-
ciatur. Eritisq; cū rege introeunte et e-
grediēte. Et fecerūt centuriones iuxta
oīa que preceperat eis ioiada sacerdos.
Et assumētes singuli viros suos qui
ingrediebantur sabbatū cum his qui
egrediebantur e sabbato: venerūt ad
ioiadam sacerdotem. Qui dedit eis ha-
stas et arma regis dauid: que erant i
domo dñi. Et steterūt singuli habentes
arma i manu sua a parte templi dextra
usq; ad partem sinistrā altaris et edis
circum regē. Produxitq; filiū regis: et
posuit sup eū diadema et testimoniū
fecerūtq; eum regem et unxerūt: et plau-
dentes manu dixerūt. Vivat rex. Au-
diuit aūt atalia vocem populi currentis:
et ingressa ad turbas in templum dñi.
vidit regē stantē sup tribunal iuxta
morem: et cantores et turbas ppe eum.
omnemq; populum terre lectantē: et canentē
tubis: et scidit vestimēta sua clamauit
q;. Coniuratio: coniuratio. Precepit
aūt ioiada centurionibus qui erāt sup
exercitum: et ait eis. Educite eam extra
septa templi: et quicunq; eam secutus
fuerit: feriatur gladio. Dixerat enī sa-
cerdos: non occidatur in templo dñi.
Imposuerūtq; ei manus et impegerūt
eam per viam introitus equoꝝ iuxta
palatium: et interfecta est ibi. Pepigit
ergo ioiada fedus inter deum et regē
et inter populū: ut esset populus domini:
et inter regem et populū. Ingressusq;
est omnis populus terre templum baal:
et destruxerunt aras eius: et ymagines
contriuerūt valide: mathan quoq; sa-
cerdotem baal occiderūt coram altari.
Et posuit sacerdos custodias i domo
dñi: tulitq; centuriones et cherethi et phe-
leti legiones et omnē populum terre:
deduxerūtq; regē de domo domini. Et
venerunt per viam porte scutariorum
in palatiū: et sedit sup thronū regum.
Letatusq; est omnis populus terre: et ci-
uitas cōquieuit. Atalia aūt occisa est
gladio i domo regis: septemq; annoꝝ
erat ioas cum regnare cepisset. xm

Anno septimo iehu regnauit ioas.
Quadraginta annis regnauit
in ierusalē: nomen matris eius sebia
de berlabee. Feciteq; ioas rectū coram
domino: cunctis diebus quibus docuit
eum ioiada sacerdos: verumtamen ex-
celsa nō abstulit. Adhuc enī populus
immolabat et adolebat in excelsis in-
censum. Dixitq; ioas ad sacerdotes.
Omnē pecuniā sanctoꝝ que illata fue-
rit in templum domini a pretereuntibus
que offertur pro ppio aie et quā sponte
et arbitrio cordis sui intulit in tem-
plum domini: accipiant illā sacerdo-
tes iuxta ordinem suum: et instaurent
sarta tecta domus si quid necessarium
viderint instaurationi. Igitur usq;
ad vicesimumtertium annum regis
ioas: nō instaurauerunt sacerdotes
sarta tecta templi. Vocauitq; rex ioas
ioiadam pontificem et sacerdotes: di-
cens eis. Quare sarta tecta nō instau-
ratis templi? Nolite ergo amplius acci-
pere pecuniā iuxta ordinem vestrum:
sed ad instaurationem templi reddite
eā. Prohibitiq; sūt sacerdotes ultra ac-
cipere pecuniā a plo: et instaurare sarta
tecta domus. Et tulit ioiada pontifex ga-
zophilacium unū: aperuitq; foramen de-
sup: et posuit illud iuxta altare ad dex-
teram ingredientiū domum domini:
mittebantq; in eo sacerdotes qui custo-
diebant ostia omnem pecuniam que

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0375
powered by DWork • Heidelberg University Library

deferebat ad templū dñi. Cūq; videret nimiā pecuniā esse in gazophilacio ascendebat scriba regis et pontifex: effundebātq; et numerabāt pecuniam que inueniebat in domo dñi: et ligabāt eam iuxta numerū atq; mensuram in manu eorum q̄ preerant cementariis domus dñi. Qui impendebāt eam in fabris lignoꝝ et in cementariis hijs q̄ opabant in domo dñi. et sarcta tecta faciebāt: et in hijs q̄ redebant saxa. et ut emerent ligna et lapides qui excidebantur: ita ut impleretur instauratio domus dñi in uniuersis q̄ indigebāt expensa ad muniendā domū. Verumtamen nō fiebāt ex eadē pecunia ydrie templi dñi et fuscinule et thuribula et tube et oñe uas aureū et argenteū: de pecunia que inferebatur in templum domini. Ipsis enim qui faciebāt opus dabat: ut instauraretur templum dñi. Et non fiebat ratio hijs hominibus qui accipiebāt pecuniā ut distribuerēt eam artificibus: sed in fide tractabāt eā. Pecuniam uero pro delicto et pecuniā pro peccatis. nō inferebant in templū domini: quia sacerdotum erat. Tunc ascendit asahel rex syrie et pugnabat contra geth: cepitq; eā. Et direxit faciē suā ut ascenderet in ierlm. Quāobrē tulit ioas rex iuda oñia sanctificata que cōsecrauerat iosaphat et ioram et ochozias patres ei⁹ reges iuda. et que ipse obtulerat. et uniuersum argentū q̄d inueniri potuit in thesauris templi domini. et in palatio regis: misitq; asaheli regi syrie: et recessit ab ierusalē. Reliqua aūt sermonū ioas et uniuersa que fecit: nōne hec scripta sunt in libro uerborū dierū regū iuda? Surrexerūt aūt serui eius et coniurauerūt inter se: percusseruntq; ioas in domo mello in descensu sela. iozachar namq; filius semath et iozabath filij somer serui ei⁹ percusserūt eū: et mortuus ē. Et sepelierūt eū cū patribus suis in ciuitate dauid: regnauitq; amasias filius eius p eo. XIII

Anno uicesimotercio ioas filij ochozie regis iude. regnauit ioachaz filius ihu super israhel in samaria decem et septem annis: et fecit malū coram dño. Secutusq; est peccata ieroboā filij nabath qui peccare fecit israhel: et nō declinauit ab eis. Iratusq; ē furor domini contra israhel: et tradidit eos in manu asahel regis syrie et in manu benadab filij asahel cunctis diebus. Deprecatus est aūt ioachaz faciem dñi: et audiuit eum dominus. Vidit enim angustiā israhel: quia attriuerat eos rex syrie. Et dedit dominus saluatorē israheli: et liberatus ē de manu regis syrie: habitauerūtq; filij israhel i tabernaculis suis. sicut heri et nudiustertius. Verumtamen nō recesserūt a peccatis domus ieroboā qui peccare fecit israhel: sed i ipis ambulauerūt. Siquidē et lucus permansit in samaria: et non sunt derelicti ioachaz de populo nisi quinquaginta equites: et decem currus et decem milia peditū interfecerat enim eos rex syrie: et redegerat quasi puluerē in tritura aree. Reliqua aūt sermonū ioachaz et uniuersa que fecit et fortitudo eius: nōne hec scripta sunt in libro sermonū dierū regū israhel? Dormiuit q; ioachaz cum patribus suis: et sepelierunt eū i samaria: regnauitq; ioas filius ei⁹ pro eo. Anno uicesimoseptimo ioas regis iuda regnauit ioas filius ioachaz super israhel in samaria sedecī ānis: et fecit q̄d malū ē in conspectu domini. Non declinauit ab oñibz peccatis ieroboam filij nabath qui

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0376
powered by DWork • Heidelberg University Library

peccare fecit israel: sed in ipis ambulauit.
Reliqua autē sermonū ioas & uniuersa que fecit: et fortitudo ei⁹ quomodo pugnauerit contra amasiā regē iudæ nōne hec scripta sunt in libro sermonū dierū regū israel? Et dormiuit ioas cum pribs suis: in samaria cū regibs israel. Heliseus autē egrotabat infirmitate qua et mortuus est. Descenditq; ad eum ioas rex israel: et flebat coram eo: dicebatq; pater mi pater mi: curreus israel & auriga eius. Et ait illi heliseus. Affer arcū et sagittas. Cūq; attulisset ad eū arcū & sagittas: dixit ad regem israel. Pone manū tuā supra arcū. Et cū posuisset ille manū suam: supposuit heliseus manus suas manibus regis: et ait. Aperi fenestrā orientalē. Cunq; aperuisset: dixit heliseus iace sagittam. Et iecit. Et ait heliseus. Sagitta salutis dñi: et sagitta salutis contra syriā. Percuties syriā in aphec: donec consumas eam. Et ait. Tolle sagittas. Qui cū tulisset: rursū dixit ei. Percute iaculo terrā. Et cum percussisset tribs vicibus & stetisset: iratus est vir dei cōtra eū: et ait. Si percussisses quinquies aut sexies siue septies: percussisses syriā usq; ad cōsummationem. Nūc aūt tribus vicibus percuties eam. Mortuus est ergo heliseus: et sepelierūt eū. Latrūculi aūt de moab venerunt in terrā in ipo anno. Quidā aūt sepelientes hominē viderūt latrūculos: et proiecerunt cadauer in sepulcro heliseī. Quod cū tetigisset ossa heliseī reuixit homo: et stetit sup pedes suos. Igitur asahel rex syrie afflixit israel: cūctis diebs ioachaz. Et misertus est dñs eorum: et reuersus est ad eos propter pactū suū nō habebat cum abraham et ysaac et iacob: et noluit disperdere eos neq; proicere penitus usq; in presens tempus.
Mortuus ē autē asahel rex syrie: et regnauit benadab filius ei⁹ pro eo. Porro ioas filius ioachaz tulit urbes de manu benadab filij asahel quas tulerat de manu ioachaz patris sui: iure prelij. Tribus vicibus percussit eū ioas: et reddidit ciuitates israel. xiiij.

In anno secūdo ioas filij ioachaz regis israhel: regnauit amasias filius ioas regis iuda viginti quinq; annorū erat cū regnare cepisset: viginti aūt & nouem annis regnauit in hierusalem. Nomen matris eius ioaden de hierusalem. Et fecit rectum coram dño: verumtamen non ut dauid pater ei⁹. Iuxta oīa que fecit ioas pater suus fecit: nisi hoc tantū qđ excelsa non abstulit. Adhuc enī ps̄s adolebat et immolabat incensum in excelsis. Cunq; obtinuisset regnū percussit seruos suos qui interfecerāt regem patrē suum: filios aūt eoz nō occidit: iuxta quod scriptū est in libro legis moysi sicut p̄cepit dñs dicēs. Non morientur patres p filijs neq; filij pro patribs: sed unusquisq; in peccato suo morietur. Ipse percussit edom in valle salinarum decem milia: et apprehendit petrā in p̄lio: vocauitq; nomen eius iezechel usq; in presentem diem. Tunc misit amasias nunc̄os ad ioas filium ioachaz filij iehu regis israhel: dicens. Veni et videamus nos. Remisitq; ioas rex israhel ad amasiā regē iuda dicens. Cardnus libani misit ad cedrum que est in libano: dicens. Da filiam tuā filio meo uxorem. Transierūtq; bestie silvestres que sunt in libano: et conculcauerunt cardnum. Percutiens invaluisti sup edom: et sublevauit te cor tuū. Cōtentus

elto gloria: et sede in domo tua. Quare provocas malū: ut cadas tu et iudas tecū? Et nō acquieuit amasias. Ascendit ioas rex israhel: et viderūt se ipse et amasias rex iuda in bethsames oppido iude. Percussus est iuda coram israhel: et fugerūt unusquisq; in tabernacula sua. Amasiā vero regē iuda filiū ioas filij ochozie cepit ioas rex israhel in bethsames: et adduxit eū in ihrusalē. Et interrupit murū ihrusalē a porta effraim usq; ad portam anguli · quadringentis cubitis. Tulitq; omne aurū et argentū: et uniuersa vasa q̄ inuenta sūt in domo dñi et in thesauris regis: et obsides: et reuersus est in samariā. Reliqua aūt verboz ioas q̄ fecit: et fortitudo eius qua pugnauit cōtra amasiā regem iuda · nōne hec scripta sunt in libro sermonum dieꝝ regum israhel? Dormiuitq; ioas cum patribus suis et sepultus est in samaria cum regibz israhel: et regnauit iheroboam filius eius pro eo. Vixit autem amasias filius ioas rex iuda. Postq̄ mortuus est ioas filius ioachaz regis israhel: viginti quinq; annis. Reliqua autem sermonum amasie · nonne hec scripta sunt in libro sermonū dierum regum iuda? Factaq; est contra eū cōiuratio in ihrusalē: at ille fugit ī lachis. Miseruntq; post eū ī lachis et interfecerūt eum ibi: et asportauerunt in equis: sepultusq; est ihrusalem cū pribus suis in ciuitate dauid. Tulit aūt uniūsus populus iude azariā annos natum sedecim: et constituerunt eum regē pro patre eius amasia. Ipse edificauit ahilam: et restituit eā iude postq̄ dormiuit rex cum patribus suis. Anno quintodecimo amasie filij ioas regis iuda regnauit iheroboā filius ioas regis israhel in samaria quadraginta et uno anno: et fecit quod malum est coram dño. Non recessit ab oīnibus peccatis iheroboā filij nabath: qui peccare fecit israhel. Ipse restituit terminos israhel ab introitu emath usq; ad mare solitudinis: iuxta sermonem domini dei israhel quē locutus est per seruū suum ionam filiū amathi pphetā: qui erat de geth que est in ophet. Vidit enim dñs afflictionē israhel amarā nimis: et q̄ cōsumpti essent usq; ad clausos carceris et extremos: et nō esset q̄ auxiliaretur israhel. Nec locutus est dñs ut deleret nomē israhel de sub celo: sed saluauit eos in manu iheroboam et filij ioas. Reliqua aūt sermonū iheroboam et uniuersa que fecit: et fortitudo eius qua pliatus est · et quomō restituit damascum et emath iude in israhel · nonne hec scripta sunt in libro sermonum dierū regū israhel? Dormiuitq; iheroboā cū pribz suis regibz israhel: et regnauit zacharias filius eius pro eo. XV

Anno vicesimo septimo iheroboā regis israhel regnauit azarias filius amasie regis iuda. Sedecī annoz erat cum regnare cepisset: et quinquaginta duobus annis regnauit in ihrlm. Nomen matris eius iecelia de ihrlm. Feceritq; qđ erat placitū cora dño · iuxta omnia que fecit amasias pater eius: veruntamen excelsa nō ē demolitus. Adhuc populus sacrificabat et adolebat incensum in excelsis. Percussit aūt dñs regem: et fuit leprosus usq; in diem mortis sue: et habitabat ī domo libera seorsum. Joathan vero filius regis gubernabat palatiū: et iudicabat populū terre. Reliqua aūt sermonum azarie et uniūsa que fecit: nōne hec scripta sunt in libro verboz dierū

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0378
powered by DWork • Heidelberg University Library

regū iuda: Et dormiuit azarias cum patribꝫ suis: sepelierūtq; eū cū maioribꝫ suis in ciuitate dauid: et regnauit ioatham filius eius pro eo. Anno tricesimo octauo azarie regis iude regnauit zacharias filius ieroboam supꝛe isrl in samaria sex mensibꝫ: et fecit quod malum est coram dño sicut fecerant patres eius. Non recessit a peccatis ieroboam filij nabath: qui peccare fecit israhel. Coniurauit autē contra eum sellum filius iabes prostitꝫ eū palam et interfecit: regnauitq; p eo. Reliqua aūt verboꝫ zacharie nonne hec scripta sunt in libro sermonū dieꝝ regū isrl? Iste est sermo domini quē locutus est ad iehu dicēs. Filij tui usq; ad ꝙrtam generationē sedebūt de te supꝛa thronū israhel. Factumq; est ita. Sellū filius iabes regnauit tricesimonono anno azarie regis iude. Regnauit aūt uno mense in samaria. Et ascendit manahen filius gaddi de thersa: uenitq; samariam: et percussit sellum filiū iabes in samaria: et interfecit eum: regnauitq; pro eo. Reliqua autem verboꝫ sellū et coniuratio eius per quā tetendit insidias: nonne hec scripta sunt in libro sermonū dieꝝ regum israhel? Tunc percussit manahen thapsam: et oēs qui erant in ea: et terminos eius de thersa. Noluerant enim aperire ei. Et interfecit omnes pregnantes eius: et scidit eas. Anno tricesimonono azarie regis iude regnauit manahen filius gaddi sup israhel decem annis in samaria: fecitq; quod erat malum coram domino. Non recessit a peccatis ieroboā filij nabath qui peccare fecit israhel: cūctis diebus eius. Veniebat phul rex assiriorꝫ in thersa: et dabat manahen phul mille talenta argenti: ut esset ei in auxiliū et firmaret regnū eius. Indixitq; manahen argentū sup isrl cūctis potentibus et diuitibus ut daret regi assiriorum: quinquaginta siclos argenti p singulos. Reuersusq; est rex assiriorꝫ: et non est moratus in thersa. Reliqua autem sermonū manahen et uniuersa q̄ fecit: nonne hec scripta sunt in libro sermonum dieꝝ regū israhel? Et dormiuit manahen cū patribꝫ suis: regnauitq; phacea filius eius pro eo. Anno quinquagesimo azarie regis iude regnauit phacea filius manahen supꝛa isrl in samaria biennio: et fecit quod erat malū coram dño. Non recessit a peccatis ieroboā filij nabath: qui peccare fecit isrl. Coniurauit autē aduersus eum phacee filius romelie dux eius et percussit eum in samaria in turre domus regie iuxta argob et iuxta ariph: et cum eo quinquaginta uiros de filijs galaaditarū et interfecit eum: regnauitq; pro eo. Reliqua aūt sermonum phacee et uniuersa que fecit: nonne hec scripta sunt in libro sermonū dieꝝ regum israhel? Anno quinquagesimosecūdo azarie regis iude: regnauit phacee filius romelie supꝛa isrl in samaria uiginti annis: et fecit qđ erat malū coram dño. Non recessit a peccatis ieroboā filij nabath: qui peccare fecit israhel. In diebus phacee regis israhel uenit theglat phalassar rex assur: et cepit ahion: et abel domū maacha et ianoe et cedes et asor: et galaad et galileam et uniuersam terrā nepthalim: et transtulit eos in assirios. Coniurauit autem et tetendit insidias osee filius hela contra phacee filiū romelie: et percussit eum et interfecit: regnauitq; p eo uicesimo anno ioathan filij ozie. Reliqua aūt sermonū phacee et uniuersa que fecit:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0379
powered by DWork • Heidelberg University Library

nõne hec scripta sunt in libro sermonũ dierũ regum israhel? Anno secundo phacee filij romelie regis isrl: regnauit ioathan filius ozie regis iuda. Viginti quinq; ãnoz erat cũ regnare cepisset: et sedecim ãnis regnauit in ihrlm. Nomen mris ei? ihrusa: filia zadoch. Feciq; qđ erat placitum coram dño. Juxta omnia q̃ fecit ozias pater suus opaꝝ ē: verũtamen excelsa nõ abstulit. Adhuc pplus immolabat et adolebat incensũ i excelsis. Ipe edificauit portã dom? domini sublimissimã. Reliqua autem sermonũ ioathan et uniuersa que fecit: nonne hec scripta sũt i libro verboz dierũ regũ iuda? In diebs illis cepit dñs mittere i iudam rasin regem syrie: et phacee filiũ romelie. Et dormiuit ioathan cũ patribus suis sepultus q; est cũ eis i ciuitate dauid pris sui: et regnauit achaz filius ei? p eo. XVI

Anno decimoseptimo phacee filij romelie regnauit achaz filius ioathan regis iuda. Viginti annoz erat achaz cum regnare cepisset: et sedecim ãnis regnauit in ihrlm. Non fecit qđ erat placitum in conspectu domini dei sui sicut dauid pater ei?: sed ambulauit in uia regum israhel. Insup et filium suum cõsecrauit transferens per ignem secundũ ydola gentiũ: que dissipauit dominus coram filijs isrl. Immolabat quoq; victimas et adolebat incensũ in excelsis et i collibs: et sub oĩ ligno frondoso. Tũc ascendit rasin rex syrie: et phacee filius romelie rex israhel ad pliandũ in ihrlm. Cũq; obsiderent achaz: non ualuerunt superare eũ. In tẽpore illo restituit rasin rex syrie hayla syrie: et eiecit iudeos de hayla. Et ydumei et syri uenerũt in haylam: et habitauerunt ibi usq; in diẽ hanc. Misit aũt achaz nuncios ad regem phalassar regẽ assiriozum dicẽs. Seruus tuus et filius tuus ego sum. Ascende et salua me fac de manu regis syrie et de manu regis isrl: q̃ cõsurrexerunt aduersũ me. Et cũ congregasset argentũ et aurũ qđ inuentũ potuit in domo dñi et in thesauris regis misit regi assiriozum munera: qui et acquieuit uolũtati eius. Ascendit autem rex assiriozum i damascũ et uastauit eam: et trãstulit habitatores eius cyrenen: rasin aũt interfecit. Perrexitq; rex achaz in occursum regis phalassar regi assiriozum i damascũ. Cũq; uidisset altare damasci: misit rex achaz ad uriam sacerdotẽ exemplar ei? et similitudinẽ iuxta oĩe opus eius. Extruxit q; urias sacerdos altare. Juxta oĩa que pmperat rex achaz de damasco: ita fecit sacerdos urias donec ueniret rex achaz de damasco. Cumq; uenisset rex de damasco uidit altare et uenerabatus est illud: ascenditq; et immolauit holocaustũ et sacrificiũ suũ: et libauit libamina et fudit sãguinem pacificoz que obtulerat sup altare. Porro altare ereum qđ erat coram dño transtulit de facie templi et de loco altaris et de loco templi domini: posuitq; illud ex latere altaris ad aquilonẽ. Precepit quoq; rex achaz urie sacerdoti dicens. Sup altare maius offer holocaustũ matutinum et sacrificiũ uespertinũ et holocaustum regis et sacrificiũ eius: et holocaustum uniuersi pli terre et sacrificia eorũ et libamina eorũ: et oĩem sanguinẽ holocausti et uniuersum sanguinẽ uictime super illud effundes. Altare uero ereum erit paratũ ad uoluntatem meã. Fecit igit urias sacerdos iuxta oĩa que pmperat rex achaz. Tulit aũt rex achaz relatas bases et luterem qui erat

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0380
powered by DWork • Heidelberg University Library

desuper: et mare depposuit de bobz ereis
qui sustentabant illud: et posuit super
pauimentum stratum lapide. Mulach
quoq; sabbath quod edificauerat in
templo et ingressum regis exterius con-
uertit in templū domini: propter regem
assiriorum. Reliqua aūt verborū achaz
et omnia q̄ fecit: nonne hec scripta sūt
in libro sermonū dierū regum iuda?
Dormiuitq; achaz cum patribus suis:
et sepult⁹ ē cū eis i ciuitate dauid: et re-
gnauit ezechias filius eius p eo.

XVII

Anno duodecimo achaz regis iuda
regnauit osee filius hela in samaria
super israhel nouem annis: feciq;
malū coram domino: sed non sicut
reges israhel q̄ ante eū fuerūt. Contra
hunc ascendit salmanasar rex assiri-
orum: et factus est ei osee seruus: redde-
batq; illi tributa. Cūq; deprehendisset
rex assiriorum osee q̄ rebellare niteus
misisset nūcios ad sua regem egipti-
ne prestaret tributa regi assiriorum
sicut singulis ānis solitus erat: obse-
dit eum et vinctum misit in carcerem:
peruagatusq; ē omnē terrā: et ascendēs
samariam obsedit eam tribus annis.
Anno aūt nono osee cepit rex assiri-
orum samariā: et transtulit israhel in assi-
rios: posuitq; eos i haylam et i abor
iuxta fluuiū gozan in ciuitatibus me-
dorum. Factū est enim cum peccassent
filii israhel domino deo suo q̄ eduxerat
eos de tra egipti de manu pharaonis
regis egipti: coluerunt deos alienos:
et ambulauerunt iuxta ritū gentium
q̄s consumpserat dominus i conspectu
filiorū israhel et regū israhel: quia sicut
fecerant. Et irritauerūt filii israhel ver-
bis non rectis dominum deū suum: et
edificauerūt sibi excelsa i cūctis urbibz
suis a turre custodū usq; ad ciuitatem
munitam. Fecerunt; sibi statuas et
lucos in omni colle sublimi et subter
omne lignū nemorosum: et adolebant
ibi incensū super aras i more gentiū
quas transtulerat dūs a facie eorum.
Fecerūtq; verba pessima irritantes do-
minum: et coluerunt immūdicias de
quibz p̄cepit eis dūs ne facerent verbū
hoc. Et testificatus est dūs in israhel
et in iuda p manum omnium prophe-
tarum et videntium dicens. Reuertimini a viis
vestris pessimis: et custodite precepta
mea et cerimonias: iuxta omnē legē
quā precepi patribus vestris: et sicut
misi ad vos in manu seruorū meorū
prophetarum. Qui nō audierunt: sed in-
durauerunt ceruicē suā iuxta ceruicem
patrum suorū qui noluerunt obedire
dño deo suo. Et abiecerunt legitima
eius: et pactū quod pepigit cū patribus
eorum et testificationes quibus cōtestat⁹
est eos: secutiq; sunt vanitates et vane
egerunt: et secuti sunt gentes que erāt
p circuitum eorum sup quibus p̄ceperat
dominus eis ut non facerent sicut et
ille faciebat. Et dereliquerunt omnia
precepta dñi dei sui: fecerunt; sibi con-
flatiles duos vitulos et lucos: et ado-
rauerunt uniuersam militiā celi. Ser-
uierunt; baal: et consecrauerūt filios
suos et filias suas per ignem. Et diui-
nationi inseruiebant et augurijs: et
tradiderunt se ut facerent malū coram
domino: et irritarent eum. Iratusq;
est dūs vehementer israheli: et abstulit
eos a conspectu suo: et non remansit
nisi tribus iuda tantūmodo. Sed nec
ipe iuda custodiuit mandata dñi dei
sui: verūtamen ambulauit in erroribz
israhel: quos operat⁹ fuerat. Proiecit
q; dūs omne semen israhel et afflixit eos et
tradidit eos i manu diripientiū: donec

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0381
powered by DWork • Heidelberg University Library

proiceret eos a facie sua: rex eo iam tpe
quo scissus est israhel a domo dauid:
et constituerũt sibi regem iheroboam
filiũ nabath. Seperauit enĩ iheroboã
israhel a domino: et peccare eos fecit
pcm magnũ. Et ambulauerunt filij
isrl in uniuersis peccatis iheroboam
que fecerat: nõ recesserunt ab eis usq;
quo dominus auferret israhel a facie
sua: sicut locut9 fuerat ĩ manu omniũ
seruoꝝ suoꝝ pphaꝝ. Translatusq; est
israhel de terra sua in assirios usq; in
diem hanc. Adduxit aũt rex assirioꝝ
de babilone et de cutha: et de ahiath:
et de emath et de sepharuaim: et collo-
cauit eos in ciuitatibus samarie pro
filijs israhel. Qui possederũt samariã:
et habitauerunt in urbibus eiꝰ. Cũq;
ibi habitare cepissent non timebant
dominum: et immisit eis dñs leones:
qui interficiebant eos. Nunciatumq;
est regi assirioꝝ et dictum. Gentes ꝙs
transtulisti et habitare fecisti in ciuita-
tibus samarie ignorant legitima dei
terre: et immisit in eos dominꝰ leones
et ecce interficiunt eos: eo qđ ignorent
ritũ dei terre. Precepit aũt rex assirioꝝ
dicens. Ducite illuc unũ de sacerdotibꝫ
quos inde captiuos adduxistis: ut
uadat et habitet cum eis: et doceat eos
legitima dei terre. Igitur cum uenisset
unus de sacerdotibus hijs ꝙ captiui
ducti fuerãt de samaria habitauit in
bethel: et docebat eos quomõ colerent
dominũ. Et unaqueq; gens fabrica-
ta est deum suum. Posueruntq; eos
in fanis excelsis que fecerant samarite
gens et gens in urbibus suis: ĩ quibꝫ
habitabant uiri enim babilonij fece-
runt sochot benoth: uiri aũt cuthei
fecerunt nergel: et uiri de emath fecerũt
asima. Porro euei fecerunt nebaaz et
tharthaz hij aũt qui erant de sepharua-
im comburebant filios suos igni ad
ramelech et anamelech dijs sepharua-
im: et nichilominus colebant dñm.
Fecerunt autem sibi de nouissimis sa-
cerdotes excelsoꝝ: et ponebant eos in
fanis sublimibꝫ. Et cum dominum
colerent: dijs q̃ suis seruiebant iuxta
cõsuetudinẽ gentiũ de ꝙbus translati
fuerant samariã. Usq; in pñtem diẽ
morem sequuntur antiquum. Non
timent dñm: neq; custodiũt cerimonĩ-
as eius atq; iudicia et legem et manda-
tum quod preceperat dñs filijs iacob
quẽ cognominauit isrl: et pepulerat cũ
eis pactum: et mandauerat eis dicens.
Nolite timere deos alienos et non a-
doretis eos neq; colatis eos et nõ im-
moletis eis: sed dominũ deũ uestrum
qui eduxi uos de terra egipti in fortitu-
dine magna et ĩ brachio extento: ipm
timete et illũ adorate: et ipsi immola-
te. Cerimonias quoq; et iudicia et le-
gem et mandatũ quod scripsit uobis
custodite ut faciatis cunctis diebus:
et non timeatis deos alienos. Et pa-
ctum qđ pepulit uobiscũ nolite obliui-
sci: nec colatis deos alienos sed dñm
deũ uestrũ timete: et ipe eruet uos de ma-
nu omniũ inimicoꝝ uestroꝝ. Illi uero
nõ audierunt: sed iuxta consuetudinẽ
suam pristinam ptrabãt. Fuerunt
igitur gentes iste timẽtes quidẽ dñm:
sed nichilomin9 et ydolis suis seruientes.
Nã filij eoꝝ et nepotes sicut fecerũt pres
sui ita faciũt: ĩ presentẽ diem.

Anno tercio osee filij hela regis i-
srahel regnauit ezechias filius
achaz regis iuda. Vigintiquinq; ãnoꝝ
erat cũ regnare cepisset: et uiginti nouẽ
ãnis regnauit in ihrusalem. Nomẽ
mris eius abisa filia zacharie. Fecitq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0382
powered by DWork • Heidelberg University Library

quod erat bonū corā dño: iuxta oīa
que fecerat dauid pater eius. Ipe diſſi-
pauit excelſa: et cōtriuit ſtatuas et ſuc-
cidit lucos: conſregitq; ſerpentē ereum
quē fecerat moyſes. Vſq; quidē uſq; ad
illud tempus filij iſrahel adolebāt ei
incenſum. Vocauitq; nomē eius no-
heſtan. Et in domino deo iſrl ſperauit.
Itaq; poſt eū nō fuit ſimilis ei de cun-
ctis regibꝫ iuda ſed neq; i hijs qui āte
eum fuerunt: et adheſit domino: et nō
receſſit a veſtigijs eius: feceq; mandata
eius q̄ p̄ceperat dominus moyſi unde
et erat dñs cū eo: et in cunctis ad que
procedebat ſapienter ſe agebat. Rebel-
lauit quoq; contra regem aſſiriox: et
non ſeruiuit ei. Ipe p̄cuſſit philiſteos
uſq; ad gazam et oēs fines eox: a
turre cuſtodū uſq; ad ciuitatem mu-
nitam. Anno quarto regis ezechie q̄
erat ānus ſeptim⁹ oſee filij hela regis
iſrahel. aſcendit ſalmanaſar rex aſſiri-
orum ſamariam: et oppugnauit eā
et cepit. Eā poſt ānos tres ano ſexto
ezechie id ē nono ano oſee regis iſra-
hel capta eſt ſamaria: et tranſtulit rex
aſſiriox iſrahel in aſſirios. collocauit
q; eos i ahyla et i abor. fluuijs gozan
in ciuitatibꝫ medox: quia nō audierūt
vocem dñi dei ſui. ſed p̄tergreſſi ſunt
pactū ei⁹. Oīa que p̄ceperat moyſes
ſeruꝰ dñi nō audierūt neq; fecerūt. An-
no xxiiidecimo regis ezechie aſcendit
ſenacherib rex aſſiriorum ad oīa ſa-
ciuitates iuda munitas: et cepit eas.
Tunc miſit ezechias rex iuda nuncios
ad regem aſſiriorum in lachis dicēs.
Peccaui. Recede a me: et omne quod
impoſueris michi feram. Indixit itaq;
rex aſſiriox ezechie regi iude trecēta ta-
lenta argenti et triginta talenta auri.
Deditq; ezechias oīe argentū quod
repertum fuerat in domo domini: et
i theſauris regis. In tempore illo con-
fregit ezechias valuas templi dñi et la-
minas auri ꝫs ipe affixerat: et dedit eas
regi aſſiriorū. Miſit aūt rex aſſiriorū
tharthan et rapſaris et rapſacen de la-
chis ad regē ezechiā cū manu valida
in hyrlm. Qui cum aſcendiſſent uenerūt
in hyeruſalem et ſteterūt iuxta aqueductū
piſcine ſuperioris que eſt in uia agri
fullonis: uocauerūtq; regē. Egreſſus
eſt autem ad eos eliachim filꝰ elchie
p̄poſitus domꝰ et ſobna ſcriba et ioahe
filꝰ aſaph a cōmentarijs: dixitq; ad
eos rapſaces. Loquimini ezechie. Hec
dicit rex magnus: rex aſſiriox. Que ē
iſta fiducia qua niteris? Forſitan in-
ſti conſilium: ut p̄pares te ad p̄lium.
In quo confidis: ut audeas rebellare?
An ſperas in baculo arundineo atq;
cōfracto egipto? Sup quē incubuerit
homo: cōminuꝰ ingrediet̄ manum
eius: et p̄forabit eam. Sic eſt pharao
rex egipti. oīibus qui confidunt i ſe.
Quod ſi dixeritis michi i dño deo no-
ſtro habemꝰ fiduciā: nōne iſte ē cuius
abſtulit ezechias excelſa et altaria. et
precepit iude et hyeruſalem āte altare
hoc adorabitis in hyeruſalē? Nūc igit̄
tranſite ad dñm meū regem aſſiriox:
et dabo vobis duo milia equorum: et
videte an habere valeatis aſcenſores
eorū. Et quomō poteſtis reſiſtere ante
unum ſatrapam de ſeruis dñi mei mi-
nimis? An fiduciam habes in egipto
propt̄ curruſ et equites? Nūquid ſine
dñi voluntate aſcendi ad locū iſtum:
ut demoliret̄ eū? Dominus dixit mi-
chi. Aſcende ad terram hanc: et demoli-
re eam. Dixerunt aūt eliachim filius
elchie et ſobna ſcriba et ioahe raplaci.
Precamur ut loquaris nobis ſeruis

tuis syriace·siquidem intelligim⁹ hanc
linguã:et non loquaris nobis iudaï
ce audiente plo:qui est super murum.
Rñditq; eis rapsaces dicẽs. Nũquid
ad dñm tuũ z ad te misit me dominus
meus ut loquerer sermones hos·et nõ
potius ad viros qui sedent sup murũ
ut comedant stercora sua:z bibant u
rinam suã vobiscũ? Stetit itaq; ra
psaces:et exclamauit voce magna iu
daice z ait. Audite verba regis magni:
regis assiriorũ. Hec dicit rex. Nõ vos
seducat ezechias. Nõ enim poterit eruere
vos de manu mea·neq; fiduciã vobis
tribuat super dominũ dicens. Eruens
liberabit nos dominus:et nõ tradetur
ciuitas hec in manu regis assiriorum.
Nolite audire ezechiam. Hec enim dicit
rex assiriorũ. Facite mecum qđ vobis
est vtile:et egredimini ad me. Et com
edet unusquisq; de vinea sua·et de ficu
sua et biberis aquas de cisternis vris:
donec veniã et transferam vos in trã
que similis est terre vestre·in terrã fru
ciferam et fertilem vini·terram panis
et vineaz·terram oliuarum et olei ac
mellis:z viuetis z nõ moriemini. Nolite
audire ezechiam qui vos decipit
dicens:dñs liberabit nos. Nunquid
liberauerunt dii gentium terram suã
de manu regis assiriorũ? Vbi est deus
emath et arphat? Vbi ẽ de⁹ sapharua
im ana z ana? Nunquid liberauerũt
samariam de manu mea? Qui nam
illi sunt in vniuersis diis terrarũ qui
eruerunt regionẽ suam de manu mea:
ut possit eruere dñs ihrusalẽ de manu
mea? Tacuit itaq; ps: et non rñdit
ei quicq;. Siquidem preceptum regis
acceperãt:ut nõ respõderent ei. Veniteq;
eliachim filius helchie ꝓpositus domus
et sobna scriba et ioahe filius asaph a
commentariis ad ezechiã scissis vestibus:
z nũciauerũt ei verba rapsacis.

Qve cum audisset ezechias rex scidit vestimenta sua·et operuit ẽ
sacco:ingressusq; est domũ dñi:et mi
sit eliachim ꝓpositum dom⁹ z sobnã
scribam·et senes de sacerdotibs opertos
saccis ad ysaiam ꝓphetã filiũ amos.
Qui dixerũt. Hec dicit ezechias. Dies
tribulationis et increpationis z blas
phemie dies iste. Venerunt filij usq;
ad partũ:et vires nõ habet parturiẽs.
Si forte audiat dñs de⁹ tuus vniuersa
verba rapsacis quẽ misit rex assirioz
dominus suus ut exprobraret deum
viuentem z argueret verbis q̃ audiuit
dñs deus tuus:et fac orationem pro
reliquijs que reperte sunt. Venerunt er
go serui regis ezechie ad ysaiã. Dixit
q; eis ysaias. Hec dicetis dño vestro.
Hec dicit dñs. Noli timere a facie ser
monũ quos audisti: quibs blasphe
mauerunt pueri regis assiriorum me.
Ecce ego immittam ei spiritũ et audi
et nunciũ·et reuertetur in terram suã:
et deiciam eũ gladio i terra sua. Reuer
sus est ergo rapsaces:z inuenit regem
assiriorum expugnantem lobnã. Au
dierat enim qꝝ recessisset de lachis. Cũq;
audisset de tharacha rege ethiopie di
centes·ecce egressus ẽ ut pugnet aduer
sum te et iret contra eum:misit nũcios
ad ezechiam dicẽs. Hec dicite ezechie
regi iuda. Non te seducat deus tuus
in quo habes fiduciã:neq; dicas·nõ
tradetur ihrusalem in manus regis
assiriorũ. Tu enim ipe audisti que fecerũt
reges assiriorum vniuersis tris: quo
modo vastauerũt eas. Num ergo so
lus poteris liberari? Nunquid libera
uerunt dii gentiũ singulos quos va
stauerunt patres mei gozan videlicet

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0384
powered by DWork • Heidelberg University Library

er aran et reseph ⁊ filios eden·q̄ erant in thelassar? Vbi est rex emath et rex arphat ⁊ rex ciuitatis sepharuaim ana et aua? Itaq; cū accepisset ezechias literas de manu nūciorum ⁊ legisset eas: ascendit in domū dñi et expandit eas coram dño: et orauit in conspectu eius dicēs. Domine deus israhel q̄ sedes sup cherubin tu es deus solus regū oīum terre: tu fecisti celum et terā. Inclina aurem tuā et audi. Aperi dñe oculos tuos ⁊ vide: ⁊ audi oīa verba sennacherib: que misit ut exprobraret nobis deū viuentem. Vere dñe dissipauerunt reges assiriox gentes et terras oīūm: et miserūt deos eorū in ignem. Non enī erant dii: sed opa manuū hominum ex ligno et lapide: et perdiderunt eos. Nūc igitur dñe deus noster saluos nos fac de manu eox: ut sciant oīa regna terre q̄a tu es dñs deus solus. Misit aūt ysaias filius amos ad ezechiam dicēs. Hec dicit dominus deus israhel. Que deprecatus es me sup sennacherib rege assiriox audiui. Iste est sermo quē locutus est dominus de eo. Spreuit te et subsannauit te virgo filia syon: post tergum tuū caput mouit filia ierusalem. Cui exprobrasti: et quē blasphemasti? Contra quē exaltasti vocē tuā: et eleuasti in excelsū oculos tuos? Contra sanctum israhel. Per manū tuox nuorum exprobrasti domino: ⁊ dixisti. In multitudine curruum meox ascendi excelsa montū in summitate libani: et succidi sublimas cedros eius: ⁊ electas abietes illius. Et ingressus sū usq; ad terminos eius: ⁊ saltum carmeli eius ego succidi. Et bibi aquas alienas· et siccaui vestigijs pedum meorum oīnes aquas clausas. Nūquid nō audisti q̄d ab initio fecerim? Et diebus āt̄iquis plasmaui illud: ⁊ nūc adduxi. Erunt q; in ruinam colliūm compugnantium ciuitates munite: ⁊ qui sedent in eis humiles manu. Contremuerūt ⁊ confusi sunt facti sūt velud fenū agri· et virens herba tectorū: que arefacta est anteq; veniret ad maturitatem. Habitaculū tuū et egressum tuū et introitū tuum ⁊ viam tuā ego prescīui: ⁊ furorē tuum cōtra me. Insaniisti in me: ⁊ superbia tua ascendit in aures meas. Ponā itaq; circulū in naribus tuis· et chamū in labijs tuis: et reducam te in viam p quā venisti. Tibi aūt ezechia hoc erit signum. Comede hoc āno que reppereris: in secūdo aūt āno que sponte nascūtur. Porro in āno tertio seminate ⁊ metite: plantate vineas et comedite fructum eox. Et q̄dcūq; reliquū fuerit de domo iuda mittet radicem deorsum: ⁊ faciet fructū sursum. De ierusalem quippe egredientur reliquie: ⁊ nō saluabitur de mōte syon. Zelus dñi exercituū faciet hoc. Quamobrem hec dicit dominus de rege assiriorū. Non ingredietur urbē hanc· nec mittet in eam sagittam: nec occupabit eam clipeus: nec circundabit eam munitio· Per viam qua venit reuertetur: ⁊ ciuitatem hanc nō ingredietur dicit dominus: protegamq; urbē hanc ⁊ saluabo eam· propter me et propter dauid seruū meū· factū est igit̄ in nocte illa venit angelus dñi: et percussit in castris assiriorum centum octoginta quinq; milia. Cūq; diluculo surrexisset vidit omnia corpora mortuox: et recedens abijt· et reuersus est sennacherib rex assiriorum: et mansit in niniue. Cumq; adoraret in templo nesrach deū suum aramelech ⁊ sarasar filii eius percusserūt eū gladio: fugerūq; in terā armenioz: ⁊ regnauit asaradon filius eius p eo. vr

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0385
powered by DWork • Heidelberg University Library

In diebꝫ illis egrotauit ezechias usqꝫ ad mortē: et venit ad eum ysaias filius amos ꝓphetes: dixitqꝫ ei. Hec dicit dñs deꝰ. Precepi domui tue. Morieris enī tu: et nō viues. Qui conuertit faciē suā ad parietē: et adorauit dñm dicens. Obsecro dñe: memento queso quō ambulauerim coram te in veritate et in corde perfecto: et quō placitum est coram te fecerim. Flenit itaqꝫ ezechias fletu magno et antequꝫ egrederetur ysaias mediā partem atriī factꝰ est sermo dñi ad eum dicēs. Reuertere: et dic ezechie ducī ꝑpli mei. Hec dicit dñs deꝰ dauid patris tui. Audiui orationem tuā: vidi lacrimam tuā: et ecce sanaui te. Die tertio ascendes templū dñi: et addā diebꝫ tuis quindecī ānos. Sed et de manu regis assiriorꝫ liberabo te et ciuitatem hāc: et protegā urbem istam ꝓpter me et propter dauid seruū meū. Dixitqꝫ ysaias. Afferte massam ficorꝫ. Quā cū attulissent et posuissent super vlcus eiꝰ curatꝰ est. Dixerat autē ezechias ad ysaiam. Quod erit signū quia dominꝰ me sanabit: et qā ascensurus sum die tertia templū domini? Cui ait ysaias. Hoc erit signum a domino: qō faciet dominꝰ sermonem quē locutꝰ ē. Vis ut ascendat umbra decem lineis: aut ut reuertatur totidē gradibꝰ? Et ait ezechias. Facile ē umbram crescere decem lineis. Nec hoc volo ut fiat: sed ut reuertatur retrorsum decem gradibꝰ. Inuocauit itaqꝫ ysaias ꝓpheta dominū: et reduxit umbrā ꝑ lineas quibus iam descenderat in horologio achaz retrorsum decē gradibus. In tempore illo misit merodach baladan filiꝰ baladan rex babiloniorū litteras et munera ad ezechiā. Audierat enī qō egrotasset ezechias. Letatusq; est autem in aduentu eorꝫ ezechias: et ostendit eis domū aromatū et auri et argenti et pigmenta varia: unguenta quoqꝫ et domū vasorū suorꝫ et omnia que haberet potuerat in thesauris suis. Nō fuit qđ nō mōstraret eis ezechias in domo sua: et in omni potestate sua. Venit aūt ysaias ꝓpheta ad regem ezechiam: dixitqꝫ ei. Quid dixerūt viri isti: aut unde venerūt ad te? Cui ait ezechias. De terra lōginqua venerūt ad me: de babilone. At ille respōdit. Quid viderūt in domo tua? Ait ezechias. Omnia quecūqꝫ sunt in domo mea viderunt. Nichil est enim quod non monstrauerim eis in thesauris meis. Dixit itaqꝫ ysaias ezechie. Audi sermonem domini. Ecce dies venient: et auferentur omnia q̄ sunt in domo tua: et que condiderūt patres tui usqꝫ in diē hanc in babilonem. Non remanebit quicqꝫ ait dominꝰ. Sed et de filiis tuis qui egredientur ex te quos generabis tollentur: et erunt eunuchi in palatio regis babilonis. Dixit ezechias ad ysaiam. Bonus sermo domini quē locutus ē. Sit tantum pax et veritas in diebꝫ meis. Reliq̄ autē sermonū ezechie et oīs fortitudo eius et quō fecerit piscinam et aqueductum et introduxerit aquas in ciuitatē: nōne hec scripta sūt in libro sermonū dierū regū iuda? Dormiuitqꝫ ezechias cū ꝓribꝰ suis: et regnauit manasses filius eiꝰ ꝓ eo. XXI

Duodecim annoꝝ erat manasses cū regnare cepisset: et quinquaginta quinqꝫ annis regnauit in hierusalem. Nomen matris eius aphsiba. Fecitqꝫ malum in conspectu domini: iuxta ydola gentium quas delevit dominus a facie filiorum israel. Conversusq; ē et edificauit excelsa q̄ dissipauerat

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0386
powered by DWork • Heidelberg University Library

ezechias pater eius: ⁊ erexit aras baal ⁊ fecit lucos sicut fecerat achab rex israel: et adorauit omnem militiam celi et coluit eam. Extruxitq; aras in domo dñi de qua dixit dñs in ihrlm ponam nomen meum: ⁊ extruxit altaria uniuerse militie celi in duobs atrijs templi domini. Et traduxit filium suum per ignem: ⁊ ariolatus est et obseruauit auguria. et fecit phitones ⁊ aruspices multiplicauit: ut faceret malum coram dño ⁊ irritaret eum. Posuitq; ydolum luci quē fecerat in templo dñi: sup quo locut⁹ est dñs ad dauid et ad salomonem filium eius. In templo hoc et in ihrlm quam elegi de cunctis tribubs israhel ponam nomen meum in sempiternum: et ultra nō faciam commoueri pedem israhel de terra quam dedi patribs eorum si custodierint ope omnia que precepi eis: ⁊ uniuersam legem quam mandauit eis seru⁹ meus moyses. Illi uero nō audierūt: sed seducti sunt a manasse: ut facerent malum sup gentes quas attriuit dñs a facie filiorum israhel. Locutusq; ē dñs in manu seruorum suorum ꝓphetarum dicēs. Quia fecit manasses rex iuda abominationes istas pessimas sup omnia que fecerunt amorrei ante eum ⁊ peccare fecit etiam iudam in immundicijs suis: propterea hec dicit dñs deus israhel. Ecce ego inducam mala sup ihrlm ⁊ iudā: ut quicunq; audierit tinniant ambe aures eius. Et extendam super ihrlm funiculum samarie ⁊ pondus domus achab: et delebo ihrlm sicut deleri solet tabule. Delens uertam: et ducam retrorsus stilum super faciem eius. Dimittam uero reliquias hereditatis mee ⁊ tradam eas in manus inimicorum eius: eruntq; in uastitatem et in rapinam cunctis aduersarijs suis eo quod fecerint malum coram me: ⁊ perseuerauerunt irritantes me ex die qua egressi sunt patres eorum ex egipto usq; ad hanc diem. Insup ⁊ sanguinem innoxium fudit manasses multum nimis donec implerentur ihrlm usq; ad os: absq; peccatis suis quibus peccare fecit iudam ut faceret malum coram dño. Reliqui autem sermonum manasse ⁊ omnia que fecit ⁊ peccatum eius quo peccauit: nonne hec scripta sunt in libro sermonum dierum regum iuda? Dormiuitq; manasses cum patribs suis: et sepultus ē in orto domus sue in orto ozam: et regnauit amon filius eius pro eo. Viginti duorum annorum erat amon cum regnare cepisset: duobs quoq; annis regnauit in ihrlm. Nomen matris eius mesallemeth filia arus de iecheba. Fecitq; malum in conspectu dñi sicut fecerat manasses pater eius: et ambulauit in omni uia qua ambulauerat pater eius. Seruitq; immundicijs quibus seruiebat pater eius ⁊ adorauit eas: et dereliquit dominum deum patrum suorum: et non ambulauit in uia domini. Texerunt quoq; ei insidias serui sui: et interfecerūt regem in domo sua. Percusserunt autem pleb⁹ terre omnes qui coniurauerant contra regem amon: et constituerūt sibi regem iosiam filium eius pro eo. Reliqui autem sermonum amon quē fecit: nonne hec scripta sunt in libro sermonum dierum regum iuda? Sepelierūt quoq; eum in sepulcro suo in orto ozam: et regnauit iosias filius eius pro eo. xxij

Octo annorum erat iosias cum regnare cepisset: et triginta anno regnauit in ihrlm. Nomen matris eius ydida filia phadaia de bosecath. Fecit quoq; quod placitum erat coram domino: et ambulauit in omnibus uiis dauid patris sui. Non declinauit ad dexteram siue

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0387
powered by DWork • Heidelberg University Library

ad sinistram. Anno autem octauodecimo regis iosie misit rex saphan filiū asalie filij mesulā scribā templi dñi: dicens ei. Vade ad helchiā sacerdotē magnum ut conflet pecunia q illata ē in templū dñi quā collegerūt ianitores templi a pplo: deturq; fabris per ꝓpositos domus dñi. Qui et distribuāt eam hijs qui operātur i templo dñi ad instaurandū sarcteda templi: ignarijs videlicet et cementarijs · et hijs qui intercepta componunt: et ut emantur ligna et lapides de lapicidinis ad instaurandū templū dñi. Verūtamē nō supputetur eis argentū qđ accipiunt: sed in potestate habeāt et in fide. Dixit aūt helchias pontifex ad saphan scribam. Librū legis reperi in domo dñi. Deditq; helchias volumen saphan scribe: qui ꝛ legit illud. Venit quoq; saphan scriba ad regē: et renūciauit ei qđ ꝓpetrat: ꝛ ait. Conflauerunt serui tui pecuniā que reperta est in domo dñi: et dederūt ut distribuerētur fabris ac prefectis operū templi dñi. Narrauit quoq; saphan scriba regi dicēs. Librū dedit michi helchias sacerdos. Quē cū legisset saphan corā rege · et audisset rex verba libri legis dñi scidit vestimenta sua: et precepit helchie sacerdoti et ahicham filio saphan ꝛ achobor filio micha ꝛ saphan scribe · et asaie seruo regis dicens. Ite et cōsulite dominū sup me et sup ꝓplo et sup oēm iudā · de verbis voluminis istius quod inuentū est. Magna enī ira dñi succensa ē cōtra nos: quia nō audierūt patres nostri verba libri huius ut facerent omne quod scriptū est nobis. Ierunt itaq; helchias sacerdos et ahicham et achobor et saphan et asaia ad oldam prophetem uxorem sellū filij thecue filij aras custodis vestium que habitabat in iherusalē i secunda: locutiq; sunt ad eam. Et illa respōdit eis. Hec dicit dominus deus israhel. Dicite viro q̄ misit vos ad me. Hec dicit dominus. Ecce ego adducā mala sup locū istū et super habitatores eius omnia verba legis que legit rex iuda: quia dereliquerūt me et sacrificauerūt dijs alienis irritantes me in cunctis operibus manuū suarū. Et succendetur indignatio mea in loco hoc: et non extinguetur. Regi autem iuda qui misit vos ut cōsulatis dominū sic dicetis. Hec dicit dominus deus israhel. Pro eo quod audisti verba voluminis et pertimuit cor tuum et humiliatus es coram domino · audito sermonibus contra locū istum ꝛ habitatores eius quod videlicet fierent in stuporem et in maledictū et scidisti vestimenta tua et fleuisti coram me et ego audiui ait dominus: idcirco colligam te ad patres tuos · et colligeris ad sepulcrum tuum in pace: ut non videant oculi tui omnia mala que introducturus sum super locum istum. xxiij ·

Et renunciauerūt regi qđ dixerat. Qui misit: et cōgregati sunt ad eum omnes seniores iuda et iherusalem. Ascenditq; rex templum domini · et omnes viri iuda vniuersiq; qui habitabant in iherusalem cum eo sacerdotes et prophete et omnis popul⁹ a paruo usq; ad magnum: legitq; cūctis audientibus oīa verba libri federis qui inuent⁹ est in domo domini. Stetitq; rex super gradū ꝛ fedus percussit corā domino: ut ambularēt post dominū · et custodirent precepta eius ꝛ testimonia et cerimonias in omni corde ꝛ in tota anima: et suscitarēt verba federis

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0388
powered by DWork • Heidelberg University Library

huius que scripta erant in libro illo.
Acquieuitq; pl's pacto. Et p̄cepit rex helchie p̄ntifici et sacerdotibz secundi ordinis et ianitoribus ut proicerent de templo dñi omnia vasa que facta fuerant baal & in luco & uniuse militie celi: et combussit ea foris ihrusalē in conualle cedron: et tulit puluerē eorū in bethel. Et deleuit aurulpices quos posuerant reges iuda ad sacrificandū in excelsis p ciuitates iuda & in circuitu ihrusalē: et eos q̄ adolebāt incensum baal et soli et lune et duodecim signis et omni militie celi. Et efferri fecit lucū de domo domini foras ihrusalem in conualle cedron & combussit eum ibi et redegit in puluerem: et proiecit sup sepulcra vulgi. Destruxit q̄z ediculas effeminatoz que erant in domo dñi: pro quibus mulieres texebant quasi domuculas luci. Cōgregauitq; oēs sacerdotes de ciuitatibus iuda: & cōtaminauit excelsa vbi sacrificabant sacerdotes de gabaa usq; berlabee. Et destruxit aras portarū i introitu oftij iosue principis ciuitatis: q̄ erat ad sinistram porte ciuitatis. Veruntamen nō ascendebāt sacerdotes excelsoz ad altare dñi in ihrusalem: sed tantum comedebant azima i medio fratrum suorū. Contaminauit quoq; topher q̄ est in cōualle filij ennon: ut nemo consecraret filium suum aut filiam p ignē moloch. Abstulit quoq; equos quos dederant reges iude soli i introitu templi dñi iuxta exedram nathanmelech eunuchi: q̄ erat in pharurim: currus autem solis combussit igni. Altaria quoq; que erant supra tecta cenacli achaz: que fecerant reges iuda & altaria que fecerat manasses in duobus atrijs templi dñi destruxit rex: & cucurrit inde et dispersit cinerem eoz i torrentē cedron. Excelsa quoq; que erant in ihrusalem ad dextram partem montis offensionis que edificauerat salomō rex israhel astaroth ydolo sydoniox et chamos offensioni moab: et melchon abominationi filiorū ammon polluit rex: et contriuit statuas & succidit lucos: repleuitq; loca eoz ossibus mortuorū. Insup et altare q̄d erat in bethel et excelsum q̄d fecerat iheroboā filius nabath qui peccare fecit israhel: et altare illud excelsum destruxit atq; combussit et cōminuit in puluerē: succendit q; eciā lucū. Et conuersus iosiaſ vidit ibi sepulcra que erant in mōte: misitq; et tulit ossa de sepulcris & combussit ea super altare: et polluit illud iuxta verbum dñi quod locutus est vir dei q̄ p̄dixerat verba hec. Et ait. Quis est titulus ille quē video? Respōderūt q̄ ei ciues urbis illi⁹. Sepulcrū est hominis dei qui venit de iuda: & predixit verba hec que fecisti super altare bethel. Et ait. Dimittite eum. Nemo cōmoueat ossa eius. Et intacta manserunt ossa illius cum ossibus prophete q̄ venerat de samaria. Insup et oia fana excelsoz que erant in ciuitatibz samarie que fecerāt reges israhel ad irritandum dñm abstulit iosias: et fecit eis secundum omnia que fecerat in bethel. Et occidit vniuersos sacerdotes excelsoz q̄ erant ibi super altaria: & combussit ossa humana super ea. Reuersusq; ē ihrusalem: et precepit omni populo dicens. Facite phase domino deo vestro: secundū quod scriptū est in libro federis huius. Nec enim factū ē phase tale a diebus iudicū qui iudicauerūt israhel et omnū dies regū israhel & regū iuda: sicut i octauodecimo āno regis

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0389
powered by DWork • Heidelberg University Library

iosie factum est phase istud domino in
iherusalem. Sed et phitones et ario-
los ⁊ figuras ydolor⁊ ⁊ immundicias
et abominationes que fuerunt in terra
iuda et iherusalem abstulit iosias: ut
statueret verba legis que scripta sunt
in libro quē inuenit helchias sacerdos
in templo dñi. Similis illi nō fuit ān
eum rex · qui reuerteretur ad dominū
in omni corde suo et in tota anima sua
et uniuersa virtute sua iuxta omnem
legem moysi: neq; post eum surrexit si-
milis illi. Verumtamē nō est auersus
dominus ab ira furoris sui magni:
quo iratus est furor eius contra iudā
propter irritationes ḳbz ꝓuocauerat
eum manasses. Dixit itaq; dñs. Etiā
iudā auferā a facie mea sicut abstuli
israhel: ⁊ proiciā ciuitatem hanc quā
elegi iherusalem et domū de qua dixi-
erit nomen meū ibi. Reliqua aūt sermo-
num iosie ⁊ uniuersa que fecit: nonne
hec scripta sunt in libro verboz dierū
regū iudaꝫ In diebz eius ascendit pha-
rao nechao rex egipti contra regē assi-
riorum ad flumen eufraten. Et abiit
iosias rex in occursum eius: ⁊ occisus
est in mageddo cum uidisset eum. Et
portauerūt eum serui sui mortuum de
mageddo · et tulerunt in iherusalem:
et sepelierunt eū in sepulcro suo. Tulit
aūt ꝑplus terre ioachaz filium iosie · et un-
xerunt eum: et constituerūt eum regem
pro patre suo. Viginti trium annorū
erat ioachaz cū regnare cepisset: ⁊ tribz
mensibz regnauit ī iherusalē. Nomen
matris eius amithal: filia ieremie de lo-
bna. Et fecit malum coram domino:
iuxta omnia que fecerant patres eius.
Vinxitq; eum pharao nechao ī reblа-
tha · que est in terra emath: ne regnaret
in iherusalem. Et imposuit mulctam
terre centum talentis argenti: ⁊ talēto
auri. Regemq; constituit pharao nechao
heliachim filium iosie pro iosia patre
eius: uersoq; nomē eius ioakim: pue-
ro ioachaz tulit et duxit in egiptum.
Argentum aūt et aurū dedit ioakim
pharaoni cū indixisset ree per singlos:
ut conferret iuxta preceptū pharaonis.
Et unusquisq; iuxta uires suas exe-
git tam argentum quā aurū de ꝑplo
terre: ut daret pharaoni nechao. Vigin-
tiquinq; ānoz erat ioakim cū regnare
cepisset: ⁊ undecī ānis regnauit ī iherlm.
Nomē matris eius zebida: filia phadaia
de ruma. Et fecit malū coram domino:
iuxta oīa q̄ fecerāt pres eius. xxiiii

In diebz eius ascendit nabuchdonosor
rex babilonis: et factus est ei ioakim
seruus tribz ānis: ⁊ rursum rebellauit
contra eum. Immisitq; ei dñs latrun-
culos caldeorum et latrunculos syrie
et latrūculos moab · et latrūculos filio-
rum ămon: et immisit eos in iudā
ut dissiperent eam iuxta uerbum dñi
quō locutus fuerat ꝑ seruos suos pro-
pheras. Factum est aūt hoc ꝑ uerbū
dñi cōtra iudam ut auferret eum coram
se: ꝓpter peccata manasse uniuersa q̄
fecit ⁊ propter sanguinē innoxiū quē
effudit: et impleuit iherusalem cruore
innocentiū: et obhāc rem noluit dñs
propiciari. Reliqua autem sermonū
ioakim et uniuersa q̄ fecit: nonne hec
scripta sunt in libro sermonū dierum
regum iudaꝫ Et dormiuit ioakim cū
patribus suis: et regnauit ioachin fi-
lius eius pro eo. Et ultra nō addidit
rex egipti ut egrederetur de terra sua. Tu-
lerat enim rex babilonis a riuo egipti
usq; ad flumen eufraten omnia que
fuerāt regis egipti. Decē et octo ānoz
erat ioachin cum regnare cepisset: et

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0390
powered by DWork • Heidelberg University Library

tribus mensibus regnauit ī ihrlē.
Nomen matris ei⁹ noelcha filia helna
than de ihrlm. Et fecit malum coram
dño: iuxta omnia q̄ fecerat pater
eius. In tempore illo ascenderūt serui
nabuchodonosor regis babilonis in
ihrlem: et circundata est urbs mu-
nitionibs. Venitq; nabuchodonosor
rex babilonis ad ciuitatē cū suis ipis:
ut oppugnaret eam. Egressusq; ē ioa-
chin rex iuda ad regem babilonis ipse
et mater eius et serui eius et principes
eius et eunuchi ei⁹: et suscepit eum rex
babilonis ano octauo regni sui. Et
protulit inde omnes thesauros domus
dñi et thesauros domus regie: et con-
didit omnia vasa aurea q̄ fecerat salo-
mō rex isrl in templo dñi iuxta verbū
dñi: et transtulit omnem ihrlem. et
omnes principes et omnes fortes
exercitus decem milia in captiuitatē et
omnem artificem et inclusorem: nichil
q; relictum est excepto pauperi ppli ter-
re. Transtulit quoq; ioachin in baby-
lonem: et matrē regis et uxores regis
et eunuchos regis et iudices terre duxit
in captiuitatē de ihrlē ī babilonē:
et omnes viros robustos septē milia.
et artifices et inclusores mille. omnes
viros fortes et bellatores: duxitq; eos
rex babilonis captiuos ī babilonem.
Et constituit mathathiā patruū eius
pro eo: imposuitq; nomē ei sedechiā.
Vicesimū et ptmū ānū etatis habebat
sedechias cū regnare cepisset: et unde-
cim annis regnauit ī ihrlm. Nomen
matris ei⁹ erat amital: filia ieremie de
lobna. Et fecit malū coram domino:
iuxta omnia q̄ fecerat ioachin. Iras-
batq; ira dñi contra ihrlm et contra iudā:
donec proiceret eos a facie sua. Recessitq;
sedechias a rege babilonis. XXV

Factum est autē ano nono regni
eius mense decimo decima die
mensis venit nabuchodonosor rex ba-
bilonis ipe et omnis exercit⁹ eius ī ihe-
rusalē et circumdederūt eā: et extruxerūt
in circuitu ei⁹ munitiones. Et clausa
est ciuitas atq; uallata: usq; ad undeci-
mum annum regis sedechie nona die
mensis. Preualuitq; fames ī ciuitate:
nec erat panis populo terre. Et interce-
pta est ciuitas: et omnes uiri bellatores
nocte fugerūt: p uiam portē q̄ est inter
duplicem murū ad ortū regis. Porro
chaldei obsidebant in circuitu ciuitatē.
Fugit itaq; sedechias: per uiā q̄ ducit
ad campestria solitudinis. Et p̄secutus
est exercitus chaldeoz regem: comprehen-
ditq; eū in planicie ihericho: et omnes
bellatores qui erant cū eo dispersi sunt
et reliquerūt eū. Apprehensum ergo re-
gem duxerūt ad regem babilonis in
reblatha: qui locutus est cum eo iudi-
cium. Filios autē sedechie occidit co-
ram eo: et oculos eius effodit: vinxit
q; eū cathenis et adduxit in babilonē.
Mense quinto septima die mensis ipse
est annus nonusdecimus regis baby-
lonis uenit nabuzardan princeps ex-
ercitus seru⁹ regis babilonis ī ihrlm
et succendit domū domini et domum
regis et domos ihrlem: omnēq;
domum cōbussit igni: et muros ihe-
rusalem in circuitu destruxit omnis exer-
citus chaldeoz qui erat cū principe mi-
licū. Reliquā aūt ppli parvum q̄ remā-
serat in ciuitate. et p̄fugas qui transfu-
gerant ad regē babilonis. et reliquū
vulgus transtulit nabuzardan prin-
ceps militū: et de pauperibus terre reliquit
vinitores et agricolas: columnas au-
tem ereas que erant in templo domini et
bases et mare ereū quod erat ī domo

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0391
powered by DWork • Heidelberg University Library

dominī cōfregerūt chaldei: et transtu
lerunt eos omne in babilonem. Illas
quoq; ereas et reillas · et rideres · et
scyphos · et mortariola · et omnia va-
sa erea · in quibs ministrabant tulerūt:
necnō et thuribula · et fialas. Que au-
rea aurea · et q̄ argentea argētea · tulit
princeps militie: id est columnas du-
as · mare vnum et bases quas fecerat
rex salomon in templo dominī. Non
erat pondus eris · omnium vasorum.
Decem ⁊ octo cubitos altitudinis ha-
bebat columna una · ⁊ capitellum ere-
um super se altitudinis trium cubito-
rum: et retiaculum et malagranata
super capitellum columne: omnia ere-
a. Similem et columna secunda ha-
bebat ornatū. Tulit q̄ princeps milite
saraiā sacerdotē primū · et sophoniam
sacerdotem secundum · ⁊ tres ianitores
et de ciuitate eunuchum vnum qui e-
rat prefectus super bellatores viros:
et quinq; viros de his qui fererant
coram rege quos repperit in ciuitate:
et sopher principem exercitus qui pro
babat ordines de populo terre: et sex
viros e vulgo qui inuenti fuerant i ci-
uitate. Quos tollēs nabuzardan prin-
ceps militum duxit ad regem babilo-
nis in reblatha: percussitq; eos rex ba-
bilonis et interfecit eos in reblatha
in terra emath. Et translatus est iuda
de terra sua. Populo autem qui relic-
tus erat in terra iuda quē dimiserat
nabuchodonosor rex babilonis pre-
fecit godoliam filium aichan filij sa-
phan. Quod cum audissent omnes
duces militum ipsi et viri qui erant
cum eis videlicet quod constituisset
rex babilonis godoliam: venerūt ad
godoliam in maspha ismahel filius
nathanie et iohannan filius caree et
saraia filius thanameth netophati
tes · et iezonias filius maachati: ipsi
et socij eorum. Iuravitq; godolias
ipsis et sociis eorum dicens. Nolite
timere servire chaldeis. Manete in ter
ra: et servite regi babilonis: ⁊ bene erit
vobis. Factum est autem in mense se-
ptimo venit ismahel filius nathanie
filij elisama de semine regio et decem
viri cum eo: percusserunt q; godoliam
qui et mortuus est: sed et iudeos et chal
deos qui erant cū eo in maspha. Con
surgens q; omnis populus a paruo
usq; ad magnum et principes militū
venerunt in egiptum: timentes chalde-
os. Factum est ergo in anno tricesimo
septimo translmigrationis iohachin re-
gis iude · mense duodecimo vicesima
et septima die mensis · sublevauit e-
vilmerodach rex babilonis anno quo
regnare ceperat caput iohachin regis
iuda de carcere: et locutus est ei beni-
gne. Et posuit thronum eius super tro-
num regum qui erant cum eo in babi-
lone: et mutauit vestes eius quas ha-
buerat in carcere · et comedebat panē
semper in conspectu eius cunctis diebs
vite sue: annonam quoq; constituit
ei sine intermissione que et dabatur
ei a rege per singulos dies omnibs diebs
vite sue.

Incipit prologus in p̄m̄ libr̄ · Varaluōmenon ep̄lōr̄ p̄m̄

Sicut ꝓlogus in pentateuchum moysi

Si septuaginta interpretum pura · et ut ab eis in grecū uersa ē editio permaneret: frequens mihi chromatii episcoporū sanctissime atq; doctissime impelleres: ut hebrea uolumina latino sermone transferrem. Quod cum semel aures hominum occupauerat · et nascentis ecclesie roborauerat fidem: iustum erat etiam nostro silentio comprobari. Nunc uero cum pro uarietate regionum diuersa ferantur exemplaria · et germana illa antiquaq; translatio corrupta sit atq; uiolata: nō arbitrij putas · aut e pluribus iudicare quid uerum sit aut nouum opus in ueteri opere condere: illudentibusq; iudeis · cornicum ut dicitur oculos configere. Alexandria et egiptus in septuaginta suis ecclesiasticum laudat auctorem: constantinopolis usq; antiochiam luciani martiris exemplaria probat. Media inter has prouincie palestinos codices legunt: qs ab origene elaboratos eusebius · et pamphilus uulgauerunt. Totusq; orbis hac inter se trifaria uarietate compugnat. Et certe origenes non solum exempla composuit quatuor editionū e regione singula uerba describens · ut unus dissentiens statim ceteris inter se consentientibus arguatur: sed qd maioris audacie est in editione septuaginta theodotionis editionē miscuit: asteriscis deliguās que minus fuerint · et uirgulis que ex superfluo uidebantur apposita. Si igitur alijs licuit non timere quod semel susceperant · et post septuaginta cellulas ꝙ uulgo sine auctore iactantur singulas cellulas aperuere. Hoc q; in ecclesijs legitur quod septuaginta nescierunt: cur me non suscipiant latinū mei qui immolata editione ueteri ita nouā condidi · ut laborem meū hebreis et quod hijs maius est apostolis auctoribus comprobem? Scripsi nuper librum de optimo genere interpretandi · ostendēs illa de euangelio · ex egipto uocaui filium meum · et quoniam nazareus uocabitur · et uidebunt in quē cōpunxerunt · et illud apostoli quod oculus nō uidit nec auris audiuit et in cor hominis non ascenderunt que ꝑparauit deus diligentibus se · cetera q; hijs similia in hebreoꝝ libris inuenri. Certe apostoli et euangeliste · septuagīta interpretes nouerāt: et unde eis hec dicere ꝙ in septuaginta nō habent? Xps dominus noster ueruslq; testamēti cōditor in euangelio secundū iohannē ꝙ credit inquit in me sicut dicit scriptura: flumina de uentre eius fluent aque uiue. Vbi q; scriptum est: qđ saluator scriptum esse refert. Vbi scriptum ē? Septuaginta nō habent: apocrifa nescit ecclesia. Ad hebreos igit reuerendū ē: unde · et dns loquitur · et discipuli exempla ꝑsumunt. Hec pace ueterū loquor: et obtrectatoribus meis tantū respōdeo · qui canino dente me rodunt: i publico detrahentes · et legentes in angulis id est accusatores et defensores: cum in alijs probēt quod in me reprobāt: quasi uirtus et uitium non in rebus sit · sed cum auctore mutetur. Ceterum meminī editionem septuaginta translatorum olim de greco emendatam tribuisse me nris: nec inimicum debere estimari eoꝝ quos in cōmentu fratrum semper edisserā. Et quod nunc

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0393
powered by DWork • Heidelberg University Library

debreiamin id est verba dierū inīpre
tatus sum idcirco fecit ut inextricabiles
moras et siluam nominū q̄ scriptor
confusa sunt vicio sensuumq; barba-
riem aptius et quessuū rola digerere:
michi mercēi z meis iuxta ismenium
canes si aures surde sūt cetero.

Incipit parilipomenon .i.

Adā seth enos cayman
malalehel iared e-
noch matusale la-
mech noe sem cham
z iafeth. Filij iafeth:
gomer magog ma-
dai et iauan thubal mosoch thiras.
Porro filij gomer: ascenez et riphat et
thogorma. Filij autem iauan: elisa
et tharsis cethim et dodanim. Filij
cham: chus et mesraim phut z chana-
an. Filij autem chus: saba. et euila
sabatha et regma et sabathaca. Por-
ro filij regma: saba z dadan. Chus au-
tem genuit nemroth. Ipse cepit esse po-
tens in terra. Mesraim uero genuit lu-
dim et anamim et laabim z nepthu-
im: phethrusim quoq; et chasluim de
quibz egressi sunt philisthim z caphto
rim. Chanaan uero genuit sydonem
primogenitum suum: cetheum quoq;
et iebuseum et amorreū et gergeseum
euncuq; et aracheum z asineum ara-
dium quoq; et samareum et emathe-
um. Filij sem: elam et assur. Et arfa-
xad. et lud z aram. Filij aram: hus z
hul. et gether. et mes. Arfaxat autem
genuit sale: q̄ et ipe genuit heber. Por-
ro heber nati sūt duo filij: nomen uni
phalech quia in diebus eius diuisa ē
terra: et nomen fratris eius iectan. Ie
ctan autem genuit elmodad z saleph.
et asermoth et iare: aduram quoq; z
uzal et dicla ebal etiā et abimael et
saba. necnō et ophir. et euila. z iobab.
Omnes isti filij iectan sem arfaxat sa
le heber phalech ragau. seruch nachor
thare abram: ipse est abraham. Filij
autem abraham: isaac et ismahel. Et
hec generationes eorum. Primogeni-
tus ismahelis nabaioth: et cedar z ab-
dehel et mabsan et masma et duma
massa adad et thema iathur naphis
cedma. Isti sunt filij ismahelis. Filij
autem cethure concubine abraham
quos genuit: zamram iecsan madan
madian iesboc et sue. Porro filij iec-
san: saba z dedan. Filij aūt dedan: assu-
rim et lathusim z loomim. Filij autē
madian: epha et epher. z enoch z abi-
da z eldaa. Omnes hij filij cethure. Ge-
nerauit autē abraham isaac: cui fue-
runt filij esau z israel. Filij esau: eliphaz
rahuel iehus ielon chore. Filij eliphaz:
theman. omar. zepphi. gothan ce-
nez thamna amalech. Filij rahuel:
naath zara samma meza. Filij seir:
lothan sobal sebeon. ana. dison. eser di-
san. Filij lothan: horri. ahohiman.
Soror autem lothan fuit thamna. Fi-
lij sobal alian z manaath. et ebal et se-
phi. onan. Filij sebeon: aya et ana.
Filij ana: dison. Filij dison: hamara
z eseban. z iethran z charran. Filij
eser: bolaan. z zaban et iacban. Filij di-
san: us z aran. Isti sunt reges qui im
perauerunt in terra edom: antequ esset
rex super filios israhel. Bale filius be-
or: z nomē ciuitatis eius denaba. Mor-
tuus est autem bale: z regnauit pro eo
iobab filius zare de bosra. Cumq; z io-
bab fuisset mortuus: regnauit pro eo
husan de terra themanorum. Obiit
quoq; z husan: z regnauit p eo adad
filius badad qui percussit madian in
terra moab: z nomen ciuitatis eius

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0394
powered by DWork • Heidelberg University Library

auith. Cumq; et adad fuiſſet mortuus: regnauit pro eo semla de maslreca. Sed et semla mortuus est: & regnauit pro eo saul de rooboth que iuxta amnem sita est. Mortuo q̄ saul regnauit pro eo balaana filius achobor. Sed et hic mortuus est: et regnauit pro eo adad cuius urbis nomen fuit phai: et appellata est uxor eius meheta-bel filia matred: filie mezaab. Adad autem mortuo: duces pro regibus in edom esse ceperūt. Dux thamna: dux alia: dux iecheth: dux oolibama: dux hela: dux phinon dux cenez dux theman: dux maplar: dux magdihel: dux hiram. Hij duces edom.

Hilij autem isrl: ruben symeon leui iuda isachar et zabulon: dan ioseph beniamin: neptalim gad et aser. Filij iude: her: auman: & sela. Hij tres nati sunt ei de filia sue thananitidis. Fuit autē her primogenitus iude malꝰ coꝝ dñō: et occidit eū. Thamar autē nurus eius peperit ei phares et zara. Omnes ergo filij iuda quinq;. Filij autem phares esrom et amul. Filij quoq; zare: zamri: et ethan et emanchalcal q̄ & darda: simul quinq;. Filij charmi: achar qui turbauit isrl et peccauit i furto anathematis. Filij ethan: azarias. Filij autē esrom qui nati sūt ei: ieramehel: & ram & calubi: hic est caleph. Porro ram genuit aminadab: aminadab aūt genuit naason principē filioꝝ iuda. Naason q̄ genuit salma: de quo ortus est booz. Booz vero genuit obed: qui & ipse genuit isai. Isai aūt genuit primogenitū heliab: secundū abinadab: tertiū symmaha quartū nathanael: quintū raddai sextū alsom septimū dauid: quoꝝ sorores fuerūt saruia et abigail. Filij saruie: abisai ioab et asahel tres. Abigail autē genuit amasa: cuiꝰ pater fuit gether ismahelites. Caleb vero filius esrom accepit uxorem noē azuba: de qua genuit iericoth. Fuerūtq; filij eius iasar et sobab et ardon. Cumq; mortua fuiſſet azuba accepit uxorem caleb ephrata: que peperit ei ur. Porro ur genuit uri: et uri genuit beselehel. Post hec ingressus est esrom ad filiam machir patris galaad: et accepit eam cum esset annorum sexaginta. Que peperit ei segub: sed et segub genuit iair et possedit uiginti tres ciuitates i terra galaad. Ceperūtq; gessur & aran oppida iair: et canath et uiculos eius sexaginta ciuitatum. Omnes isti filij machir patris galaad. Cū aūt mortuꝰ esset esrom: ingressus est caleb ad ephrata. Habuit quoq; esrom uxorem abia: que peperit ei assur patrem tecue. Nam fuit aūt filij ieramehel primogeniti esrom ram primogenitus eius: et buna et aram et asom et achia. Duxit quoq; uxorem alteram iheramehel nomine atchara: que fuit mater onam. Sed & filij ram primogeniti iheramehel fuerunt moos ioamin et achar. Onam aūt habuit filios semei et iadan. Filij aūt semei: nadab et abysur. Nomen vero uxoris abisur abiahil: que peperit aphban & molid. Filij aūt nadab: fuerūt saled et apphaim. Mortuꝰ est aūt saled absq; liberis. Filius vero apphaim iesi: qui iesi genuit sesan. Porro sesan genuit ahalai. Filij aūt iadai fris semei iether & ionathan. Sed et iether mortuꝰ ē absq; liberis. Porro ionathan genuit phaleth et ziza. Isti fuerunt filij ieramehel primogeniti esrom. Sesan aūt non habuit filios sed filias: et seruū egiptium nomine

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0395
powered by DWork • Heidelberg University Library

ieraa. Dedicq; ei filiam suam uxorē: quę peperit ei ethei. Ethei autē genuit nathan: et nathan genuit zabad. Zabad quoq; genuit ophal: et ophal genuit obed. Obed genuit iehu: iehu genuit azariam. Azarias genuit helles: et helles genuit helasa. Helasa genuit sisamoy: sisamoy genuit sellum. Sellum genuit ithamian ithamia autem genuit elisama. Filij autem caleb fratris ierameel: mesa primogenitus eius: ipe ē pater ziph filij maresa pris hebron. Porro filij hebron chore et raphua et recem et samma. Samma aūt genuit raam patrē ierchaam: et recem genuit semmei. filiū semei maon: et maon pater bethsur. Epha autē concubina caleb peperit aran et musa et gezez. Porro aran genuit gezez. filij iahaddai regam. et ioathan et gesan. et phaleth et epha et saaph. Concubina caleb maacha peperit saber et tharana. Genuit autē saaph pater madmena sue patrē machbena: et patrem gabaa. Filia vero caleb fuit achsa. Hij erant filij caleb filij ur primogenitū ephrata: sobal pater cariathiarim. salma pater bethleem. ariph pater bethgader. Fuerunt aūt filij sobal. patris cariathiarim. iethrei. et aputhei. et semathei et maserei. Ex hijs egressi sunt saraite et esthaolite. Filij salma: bethleem et nethophati corone domus iacob. et dimidiū requietionis sarai. Cognationes quoq; scribarū habitantiū in iabes ranentes atq; resonātes: et in tabernaculis commorantes. Hij sunt cinei: qui uenerūt de calore patris domꝰ rechab. m

Dauid uero hos habuit filios q̄ ei nati sūt i hebron. Primogenitū amnon. ex achinoam israhelitide: secūm danihel de abigail carmelitide: tertium absalon filiū maacha filie tholomei regis gessur: quartū adoniam filium aggith: quintū saphaciam ex abital: sextum iethraam de egla uxore sua. Sex ergo nati sunt ei i hebron: ubi regnauit septem ānis et sex mensibus. Triginta aūt et tribꝰ ānis regnauit in iherusalem. Porro i iherusalem nati sunt ei filij: symmaa et sobab et nathan. et salomon quatuor de bethsuba filia ammihel. Ielaar quoq; et helisua et eliphaleth et noge et naphyg et iaphie necnō elisama. et eliade et eliphaleg nouem. Omnes hij filij dauid absq; filijs concubinarū: habuerūtq; sororem thamar. Filius autem salomonis roboam: cuius abia filius genuit asa. De hac quoq; natus est iosaphat pater ioram: qui ioram genuit oziam: ex quo ortus est ioas: et huius amasiæ filius genuit azariam. Porro azarie filius ioathan procreauit achaz patrem ezechie: de quo natus est manasses: sed et manasses genuit amon patrem iosie. Filij autem iosie fuerunt: primogenitꝰ iohannan. secūs ioakim tercius sedechias. quartus sellum. De ioakim natus est iechonias et sedechias. Filij iechonie fuerunt asir qui salathiel. melchiram. phadaia semeler. et iecemia sama et nadabia. De phadaia orti sūt zorobabel et semmei. Zorobabel genuit mosollam ananiam et salomith. sororem eorū: asabam quoq; et obal et barachiam. et asadiam. iosabeseth quinq;. Filius autem ananie phaltias pater iheleie: cuius filius raphaia. huius filius arnan: de quo natus est obdia. cuius filius fuit sechenias. Filius sechenie semeia: cuius filij

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0396
powered by DWork • Heidelberg University Library

arcus et iegaal ⁊ barcia · ⁊ naaria et saphat ⁊ sela sex numero. Filius naarie: eliocenai · ⁊ ezechias ⁊ ezricã tres. Filij eliocenai oduia ⁊ heliasub ⁊ phaleia ⁊ accub · ⁊ iohannan ⁊ delaia et anan septẽ.

Filij iuda: phares esrom · et carmi ⁊ ur · ⁊ subal. Rahia vero filius subal genuit iaad de quo nati sũt ahumai et laad. Hec cognationes sarathi. Ista quoq; stirps ethan: iesrahel et iesema et iedebos. Nomen quoq; sororis eorũ asalel phumi. Phuniel aũt pater gedor: ⁊ eser pater osa. Isti sũt filij ur · primogeniti ephrata pris bethleem. Assur vero patris thecue erãt due vxores alaa ⁊ naara. Peperit autem ei naara oozam et epher · ⁊ themani et aastari. Isti sunt filij naara. Porro filij alaa: sereth yzaar et ethnan. Chus autem genuit anob et soboba et cognationẽ ahasarel filij arum. Fuit aũt iabes inclitus pre fratribs suis: et mater eius vocauit nomen illius iabes dicens: quia peperi eum in dolore. Invocauit ergo iabes deum israhel dicens. Si benedicens benedixeris mihi · et dilataueris terminos meos: et fuerit manus tua mecũ: et feceris me a malicia nõ opprimi. Et prestitit deus que precatus est. Caleph autem frater sua genuit machir: q̃ fuit pater esthon. Porro esthon genuit bethraphe ⁊ phasse et thehinna patrem urbis naas. Isti sunt viri recha. Filij autem cenez: othoniel et saraia. Porro filij othoniel: athat ⁊ maonathi. Maonathi genuit ophra. Saraias autem genuit ioab patrem vallis artificũ. Ibi quippe artifices erãt. Filij vero caleph filij iephone: hir et thela et nahem. Filij quoq; thela cozez · filij quoq; iahel elziphi et zipha thiria ⁊ asrahel. Et filij ezra: iether et mered ⁊ epher · ⁊ iahalon. Genuitq; mariam: et sammai et iesba patrẽ esthamo. Uxor quoq; eius iudaia peperit iared patrem gedor: ⁊ heber patrẽ zocho et ichutiel patrem zanoa. Isti autem filij bithie filie pharaonis quã acceperit mered: et filij uxoris odaie sororis naham patris ceila carmi et esthamo q̃ fuit de machati. Filij quoq; symon: amon et rinna filius anan et thilon: et filij iesi zoeth et benzoeth. Filij sela filij iude · her pater lecha: et laada pater marese: et cognationes domus operantium bissum · in domo iuramenti: et q̃ stare fecit solem · viriq; mendacij ⁊ securus ⁊ intrepidus: qui principes fuerunt in moab: et que reuerse sunt in lehem. Hec autẽ verba vetera. Isti sunt figuli habitantes in plantationibs et in sepibus apud regem in operibus eius: commorantesq; sunt ibi. Filij symeon: namuel ⁊ iamin iarib · zara saul. Sellum filius eius: mabsam filius eius: masma filius eius. Filij masma: ammihel filius eius: zachur filius eius: semei filius eius. Filij semei sedecim: et filie sex. Fratres autem eius non habuerunt filios multos: ⁊ vniuersa cognatio non potuit adequare summã filiorum iuda. Habitauerũt autem in berlabee ⁊ molada et hasarsual et in ballaa · et in asom et in tholad et in bathuel ⁊ in orma · ⁊ in siceleg et i bemarchaboth ⁊ in asarsusim ⁊ in bethberai et in saarim. Hec ciuitates eorum usq; ad regem dauid: villeq; earum etham ⁊ aen remmon ⁊ thoren ⁊ asan ciuitates quinq;: et uniuersi uiculi eorum per circuitum ciuitatum istarum usq; ad baal. Hec est habitatio eorum: et sedium distributio. Moloth quoq; et iemlech ⁊ iosa filius amasie ⁊ iohel

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0397
powered by DWork • Heidelberg University Library

iehu filiꝰ ioſabie filij ſaraie filij aſihel
et eliemai ⁊ iacoba et iſuaia et aſaia ⁊
adihel ⁊ iſimihel ⁊ bamaia ziza quoꝝ
filius ſephei filij allon · filij ydaia · filij
ſemri filij ſamaia: iſti ſunt nominati
principes in cognationibꝫ ſuis: et in
domo affinitatum ſuarꝫ multiplicati
ſunt vehementer. Et profecti ſunt ut
ingrederent in gadde uſqꝫ ad orientem
vallis: ⁊ ut quererent paſcua gregibus
ſuis. Inuenerunt autem paſcuas uberes et
valde bonas · et terram latiſſimam et
quietam et fertilem: in qua ante habi-
tauerant de ſtirpe cham. Hij ergo venе-
runt quos ſupra deſcripſimus nomi-
natim in diebus ezechie regis iuda: ⁊
percuſſerunt tabernacula eorum et ha-
bitatores qui inuenti fuerant ibi: et de-
leuerunt eos uſqꝫ ad preſentem diem: ha-
bitauerunt autem pro eis quoniam ubertimas
paſcuas ibidem repperierunt. De filijs autem
ſymeon abierunt in montem ſeir viri quin-
genti · habentes principes phaltiam et
naariam et raphaiam et ozihel filius
iesi: et percuſſerunt reliquias que euade-
re potuerant amalechitarum: ⁊ habita-
uerunt ibi p eis uſqꝫ ad diem hanc.

Filij autem ruben primogeniti iſrahel:
ipſe quippe fuit primogenitus e-
ius: ſed cum violaſſet thorum patris
ſui data ſunt primogenita eius filijs
ioſeph filij iſrahel: ⁊ non eſt ille reputa-
tus in primogenitis. Porro iudas qui
erat fortiſſimus inter fratres ſuos: de
ſtirpe eius principes geminati ſunt:
primogenita autem reputata ſunt io-
ſeph. Filij ergo ruben primogeniti iſra-
hel: enoch ⁊ phallu eſrom et charmi fi-
lij iohel: ſamaia filius eius: gog filiꝰ
eius · ſemei filius eius · micha filiꝰ ea-
rechia filius eius · baal filius eius · bee-
ra filius eius: quem captiuum duxit
theglatfalaſar rex aſſiriorum: et fuit
princeps in tribu ruben. Fratres autem
eius et uniuerſa cognatio eorꝫ quando
numerabantur per familias ſuas habu-
erunt principes iehihel ⁊ zacharias. Por-
ro bela filius azaz filij ſamma filij io-
hel: ipſe habitauit in aroer uſqꝫ ad ne-
bo et beelmeon. Contra orientalem
quoqꝫ plagam habitauit uſqꝫ ad in-
troitum deſerti ⁊ fluuium euphratem. Mul-
tum quippe iumentorum numerum poſ-
ſidebant in terra galaad. In diebus
autem ſaul preliati ſunt contra agarenos
et interfecerunt illos: habitauerunt quoqꝫ
pro eis in tabernaculis eorum in omni
plaga que reſpicit ad orientem galaad.
Filij vero gad e regione eorum habita
uerunt in terra baſan uſqꝫ ſelcha: iohel
in raphe · et ſaphan ſecundus: ianai
autem ⁊ ſaphat in baſan. Fratres vero
eorꝫ ſecundum domos cognationum ſua-
rum: michael ⁊ moſollam ⁊ ſebe ⁊ iorai
et iachan · et zie · et heber ſeptem. Hij filij
abiahil: filij uri filij iara filij galaad ·
filij michael filij ieſeſi · filij ieddo filij
buz. Fratres quoqꝫ filij abdihel filij
guni principes domus in familijs ſu-
is: et habitauerunt in galaad ⁊ in ba-
ſan et in uiculis eius: et in cunctis
ſuburbanis ſaron uſqꝫ ad terminos.
Omnes hij numerati ſunt in diebus
ioathan regis iuda et in diebus iero-
boam regis iſrahel filij ruben et gad
et dimidie tribus manaſſe: uiri bella-
tores ſcuta portantes et gladios: et ten-
dentes arcum eruditiqꝫ ad pugnam
quadraginta quatuor milia et ſeptin gen-
ti ſexaginta procedentes ad pugnam.
Dimicauerunt contra agarenos: ietu-
rei uero ⁊ naphei et nodab prebuerunt
eis auxilium. Traditiqꝫ ſunt in manus
eorum agareni et uniuerſi qui fuerant

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0398
powered by DWork • Heidelberg University Library

cum eis: quia deū inuocauerunt cum pliarentur: et exaudiuit eos eo quod crediderint in eū. Ceperunt quoq; omnia que possederāt camelos quīquaginta milia: et ouium ducenta quīnq̄ginta milia · asinos duo milia: et animas hominum centum milia. Vulnerati autē multi corruerunt. Fuit enim bellū domini. Habitauerunt quoq; pro eis usq; ad transmigrationē. Filij q̄ dimidie tribus manasse possederunt terram a finibus basan usq; baal hermon et sanir et montem hermon. Ingens quippe numerus erat. Et hij fuerāt principes domus cognationis eoz: efer · iesi · et helihel ezriel · et hieremias · et oddia · et iediel viri fortissimi et potentes: et nominati duces i familijs suis. Reliquerūt autē deum patrū suorū et fornicati sūt post deos populorū terre · quos abstulit dñs coram eis: et suscitauit dñs istrahel spiritū phul regis assiriorū · et spiritū teglathfalasar regis assur: et transtulit ruben et gad et dimidiam tribum manasse et adduxit eos i ale et in abor et ara et fluuiū gozan usq; ad diē hāc. VI

Filij leui: gerson caath et merari. Filij caath: amrā ysaar hebron et ozihel. Filij amram: aarō moyses et maria. Filij aaron: nadab et abiu eleazar et ythamar. Eleazar genuit finees: et finees genuit abisue. Abisue vero genuit bocci et bocci genuit ozi: ozi genuit zaraiā et zaraias genuit meraioth. Porro meraioth genuit amariam · et amarias genuit achitob: achitob genuit sadoch · et sadoch genuit achimaas. Achimaas genuit azariam: azarias genuit iohannan · iohannan genuit azariam. Ipe est qui sacerdotio functus ē in domo quā edificauit salomon in ierusalē. Genuit autē azarias amariā: et amarias genuit achitob. Achitob genuit sadoch: et sadoch genuit sellū. Sellum genuit helchiam: et helchias genuit azariam. Azarias genuit saraiam: et saraias genuit iosedech. Porro iosedech egressus est quādo transtulit dñs iudam et ierusalem p manū nabuchodonosor. Filij ergo leui gerson caath et merari. Et hec nomina filiorū gerson: lobni et semei. Filij caath: amram et ysaar · et hebron et oziheli. Filij merari: mooli et musi. Hec autē cognationes leui secundum familias eorū. Gerson: lobni filius eius: iaath filius eius · zamma filius eius · ioaa filius eius · addo filius eius · zara filius eius · iethrai filius eius. Filij caath: amminadab filius eius: core filius eius · asir filius eius · helcana filius eius · abiasaph filius eius · asir filius eius · caath filius eius · uriel filius eius · ozias filius eius: saul filius eius. Filij helcana: amasai et achimoth et helcana. Filij helcana: sophai filius eius: naath filius eius: helias filius eius · ieroam filius eius: helcana filius eius. Filij samuel: primogenitus vasseni et abia. Filij autē merari · mooli: lobni filius eius: semei filius eius · oza filius eius · samaa filius eius · aggia filius eius: asaia filius eius. Isti sunt quos constituit dauid super cantores domus domini ex quo collocata est archa: et ministrabant coram tabernaculo testimonij cantantes donec ędificaret salomon domū dñi in ierusalē. Stabāt autem iuxta ordinē suū in ministerio. Hij vero sunt qui assistebant cū filijs suis de filijs caath: heman cantor filius iohel · filij samuel filij helcana filij ieroam filij heliel filij thou filij suph filij helcana · filij iohel filij maath filij

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0399
powered by DWork • Heidelberg University Library

amasai filij helcana filij ioel filij aza-
rie filij sophonie filij thaath filij asir · fi-
lij abisaph · filij chore filij ysaar filij
caath filij leui · filij israhel : et frater ei⁹
asaph · qui stabat a dextris ei⁹ : asaph
filius barachie · filij samaa · filij micha-
el · filij baasaie filij melchie · filij athanai
filij zara filij adaia · filij ethan filij zam-
ma filij semei filij ieth filij gerson filij
leui. Filij autē merari fratres eorū ad
sinistram : ethan filij chusi · filij abdi · fi-
lij maloch filij asabie filij amasie filij
helchie filij amasai · filij bonni filij so-
mer filij mooli · filij musi filij merari fi-
lij leui. Fratres quoq; eorū leuite : q̄ or-
dinati sunt in cunctum ministerium
tabernaculi domus dñi. Aaron vero
et filij eius adolebāt incensum super
altare holocausti · et super altare thimi-
amatis · in omne opus sancti sanctō-
rum : et ut precarentur p̄ israel iuxta oīa
que preceperat moyses seruus dei. Hij
sunt aūt filij aaron. Eleazar filius ei⁹ :
finees filius eius · abisue filius ei⁹ boc-
ci filius eius · ozi filius eius · zaraia fi-
lius eius · meraioth filius eius · amaria
filius eius achitob filius eius · sadoch
filius eius : achimaas filius ei⁹. Et hec
habitacula eorū p̄ vicos atq; confinia
filiorū scilicet aarō iuxta cognatōnes
caathitaꝝ. Ipsis enim sorte contigerāt
dederunt igitur eis hebron in terra iu-
da et suburbana ei⁹ p̄ circuitū : agros
autem ciuitatis et villas caleph filij ie-
phone. Porro filijs aaron dederunt ci-
uitates ad confugiendum hebron et
lobna et suburbana eius : iether quoq;
et esthemo cum suburbanis suis · sed et
helon et debir cum suburbanis suis : a-
san quoq; et bethsemes et suburbana
earum. De tribu autem beniamin ga-
bee et suburbana eius : et almath cum
suburbanis suis : anathot quoq; cum
suburbanis suis. Oēs ciuitates tre-
decim : p cognatōnes suas. Filijs aūt
caath reliquis de cognatione sua · de-
derunt ex dimidia tribu manasse i pos-
sessionē urbes decē. Porro filijs ger-
son p cognatōnes suas de tribu ysa-
char et de tribu aser et de tribu neptalim
et de tribu manasse in basan urbes tre-
decim. Filijs aūt merari per cognatio-
nes suas de tribu ruben et de tribu gad
et de tribu zabulon · dederūt sorte ciui-
tates duodecim. Dederunt quoq; filij
israhel leuitis ciuitates et suburbana
earum. Dederuntq; per sortem ex tribu
filioꝝ iuda · et ex tribu filiorū symeon
et ex tribu filioꝝ beniamin urbes has
quas vocauerunt nominibus suis : et
hijs q̄ erant ex cognatione filiorū ca-
ath. Fuerunt autē ciuitates in terminis
eorū de tribu ephraim. Dederūt ergo
eis urbes ad cōfugiendum sichem cū
suburbanis suis · in monte ephraim
et gazer cum suburbanis suis : iecma-
am quoq; cum suburbanis suis · et
bethoron similiter : nechō et helon cum
suburbanis suis et gethremon in eun-
dem modū. Porro ex dimidia tribu
manasse aner et suburbana eius · ba-
laam et suburbana eius : hijs videli-
cet qui de cognatione filioꝝ caath re-
liqui erant. Filijs autem gerson de co-
gnatione dimidie tribus manasse gau-
lon i basan et suburbana eius : et asta-
roth cum suburbanis suis. De tribu
ysachar · redes cum suburbanis suis ·
et dabereth cum suburbanis suis : ra-
moth quoq; et suburbana eius · et a-
nem cum suburbanis suis. De tribu
vero aser masal cū suburbanis suis · et
abdon similiter : asach quoq; et subur-
bana eius : roob cū suburbanis suis.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0400
powered by DWork · Heidelberg University Library

Porro de tribu neptalim cedes in galilea et suburbana eius: amon cū suburbanis suis: ⁊ cariathaim ⁊ suburbana eius. Filijs aūt merari reliquis de tribu zabulon · remmono ⁊ suburbana eius: et thabor cū suburbanis suis. Trans iordanen quoq; ex aduerso iericho contra orientē iordanis de tribu ruben bosor in solitudinē cū suburbanis suis: ⁊ iasla cū suburbanis suis: cademoth quoq; ⁊ suburbana eius: et miphaath cū suburbanis suis. Necnon ⁊ de tribu gad · ramoth ī galaad et suburbana ei⁹: ⁊ manaim cū suburbanis suis: sed ⁊ esebon cū suburbanis suis · ⁊ iezer cū suburbanis suis. VII

Porro filij isachar: thola ⁊ phua iasub ⁊ semeron quatuor. Filij thola: ozi ⁊ raphaia · et ierihel ⁊ iemai et iepsem · ⁊ samuel principes p domos cognationū suaꝝ. De stirpe thola viri fortissimi numerati sunt in diebus dauid: viginti duo milia sexcenti. Filij ozi: izrahia de quo nati sunt michael et obadia ⁊ iohel et iesia quinq; omnes principes: cum eis per familias et populos suos accincti ad prelium viri fortissimi: triginta sex milia. Multas enim habuerūt uxores ⁊ filios. Fratres quoq; eoꝝ per omnem cognationē isachar robustissimi ad pugnandū: octoginta septē milia numerati sūt. Filij beniamin: bale ⁊ bocher ⁊ iadihel tres. Filij bale: esbon ⁊ ozi ⁊ oziel ⁊ ierimoth et uri quinq;: principes familiaꝝ et ad pugnandū robustissimi. Numerus autem eoꝝ viginti duo milia et triginta quatuor. Porro filij bocher zamira et ioas ⁊ eliezer et helioenai · et amri et ieremoth et abia et anathot · et almathan. Omnes hij filij bechor. Numerati sunt aūt p familias suas principes cognationū suarū ad bella fortissimi: uigīti milia et ducēti. Porro filij iadihel balan. Filij aūt balan: ieus ⁊ beniamin ⁊ ahoth et chanana · et iothan et tharsis et achisaar. Omnes hij filij iadihel principes cognationū suaꝝ viri fortissimi: decem et septem milia et ducenti ad prelium procedentes: sephan quoq; et haphan filij hir et asim filij aer. Filij autem neptalim iasihel et guni · et aser et sellum filij bala. Porro filij manasse · esrihel: concubinaq; eius syra peperit machir patrē galaad. Machir autē accepit uxorē filijs suis haphim et sepham: ⁊ habuit sororē nomine maacha. Nomē aūt secundi salphaath. Nateq; sunt salphaath filie. Et peperit maacha uxor machir filiū: vocauitq; nomē eius phares. Porro nomen fratris eius sares: et filij eius ulam et rehen. Filius autem ulam bedan hij sunt filij galaad filij machir: filij manasse. Soror autē eius regna peperit virum decorū et abiezer ⁊ mohla. Erant autē filij semida ahin ⁊ sechem · et leci ⁊ aniam. Filij aūt ephraim suthala: bareth filius eius: thaath filius eius elada filius eius thaath filius eius: ⁊ huius filius zabad · ⁊ huius filius suthala et huius filius ezer · et elad. Occiderunt autem eos viri geth indigne: quia descenderant ut inuaderent possessiones eorum. Luxit igitur ephraim pater eorum multis diebus: ⁊ uenerunt fratres eius ut consolarentur eum. Ingressusq; est ad uxorē suā: que concepit et peperit filium et uocauit nomen eius beeria: eo quod ī malis domus eius orta esset filia aūt eius fuit sara: que edificauit bethoron inferiorem et superiorē · et ozensara. Porro filius eius rapha ⁊ resseph ⁊ thale:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0401
powered by DWork • Heidelberg University Library

de quo natus ē thaan · qui genuit laadan. Ihuius quoq; filius ammiud q̄ genuit elisama de quo ortus est nun: qui habuit filiū iosue. Possessio autē eorum et habitatio bethel cum filiabz suis: et contra orientē noran: ad occidentalem plagam gazer et filie eius: sichem quoq; cū filiabz suis usq; asa et filiabus ei⁹: iuxta filios quoq; manasse bethsan et filias eius: thanar et filias eius mageddo ⁊ filias eius dor et filias eius. In hijs habitauerūt filij ioseph · filij israhel. Filij aser: iemna ⁊ iesua et isui · et baria et sara soror eor. Filij aūt baria: heber ⁊ melchiel: ipse est pater barsaith. Heber aūt genuit iephlat ⁊ somer ⁊ iothan ⁊ suaa · sororē eor. Filij iephalt phosech ⁊ thamaal et asoph. Hij filij iephalt. Porro filij somer: ahi et roaga et iaba et aram. Filij autem helem fratris eius: supha et iemna · ⁊ selles ⁊ amal. Filij supha: sue · aruaphed · ⁊ sual ⁊ beri et iamra bosor ⁊ od et sāma et salusa ⁊ iethran et bera. Filij iether: iephone ⁊ phaspha et ara. Filij autē olla: aree ⁊ auihel et resia. Omnes hij filij aser: principes cognatōnū electi acq; fortissimi duces ducū. Numer⁹ aūt eorū aptus q̄ aptus esset ad bellum: viginti sex milia. VII

Beniamin aūt genuit bale p̄mogenitū suū: asbal secūdū ahara tertiū · noaha quartū: ⁊ rapha quintū. fuerunt q; filij bale addaor ⁊ gera · ⁊ abiud: abisue quoq; ⁊ neman ⁊ ahoe sed et gera · ⁊ sephuphan et uram. Hij sūt filij ahod · principes cognationum habitantium in gabaa: qui translati sunt in manath. Nooman autem et achia ⁊ gera ipe transtulit eos: ⁊ genuit oza et ahiud. Porro saarahim genuit in regione moab · postq; dimisit uxm · et bara uxores suas. Genuit autem de odes uxore sua iobab ⁊ sebia ⁊ mosa ⁊ molchom iehus quoq; et sethia et marmach. Hij sūt filij ei⁹ principes in familijs suis. Sephusim vero genuit achitob et elphaal. Porro filij elphaal: heber et misaam et samad. Hic edificauit ono ⁊ lod ⁊ filias eius. Bara aūt et samma principes cognationum habitantiū in ahialon. Hij fugauerunt habitatores geth. Et haio et sesac ⁊ ieremoth ⁊ zabadia et arod et heder · michahel quoq; ⁊ iespha et ioaa: filij baria. Et zabadia ⁊ mosollā et ezeci ⁊ heber et esamari · ⁊ iezlia et iobab: filij elphaal. Et iacim · ⁊ zechri · et zabdi · ⁊ helioenai · ⁊ selethai · ⁊ heliel · et adaia ⁊ baraia · ⁊ samarath: filij semei. Et iesphan ⁊ heber ⁊ helihel ⁊ abdon ⁊ zechri ⁊ hanan · ⁊ anania ⁊ ailā ⁊ anathothia ⁊ iephdaia ⁊ phanuhel: filij sesac. Et samsari · ⁊ sooria · ⁊ othlia · ⁊ iersia · helia · ⁊ zechri: filij ieroam. Hij patriarche ⁊ cognatōnū principes: qui habitauerunt in hierusalē. In gabaon aūt habitauerūt abigabaon ⁊ nomen uxoris eius maacha: filiusq; eius primogenitus abdon ⁊ sur ⁊ cis et baal ⁊ nadab: gedur quoq; ⁊ ahio et zacher et macelloth. Et macelloth genuit samaa. Habitauerūtq; et ipi ut esset contra fratres suorum in hierusalem cum fratribus suis. Ner aūt genuit cis: et cis genuit saul. Porro saul genuit ionathan et melchisue et abinadab et esbaal. Filius aūt ionathan meribbaal: ⁊ meribbaal genuit micha. Filij micha phiton ⁊ melech ⁊ tharea ⁊ achaz: et achaz genuit ioada et ioadae genuit almoth et almoth et zamri. Porro zamri genuit mosa · et mosa genuit banaa: cuius filius fuit rapha

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0402
powered by DWork • Heidelberg University Library

de quo orꝰ ẽ elata·ꝯ genuit asel. Porro asel sex filij fuerũt hijs nominibꝫ: ezricã·bochru·ismahel·saria·abadia·anan. Omnes hij filij asel. Filij autem eseck fratris eiꝰ: vlam primogenitus·et hus secũs:ꝫ heliphalech ẽius. Fuerũtꝙ filij vlam viri robustissimi·ꝫ magno robore tenãtes arcũ ꝫ multos habẽtes filios ac nepotes:usqꝫ ad centũ quinquaginta milia. Omnes hij filij beniamin.

Numerus rego israel dinumeratus est·ꝫ summa eorũ scripta est in libro regum israhel ꝫ iuda translatiꝙ sunt in babilonem propter delictum suum. Qui autem habitauerunt primi in possessionibꝫ et in urbibꝫ suis israel·et sacerdotes et leuite et nathinnei:communes sunt in ihrelim de filijs iuda ꝫ de filijs beniamin. De filijs ephraim et manasse otheꝰ filius amiud·filius emri·filij omrai filij bonni. De filijs phares filij iudꝫ·et de silonĩ: asaia primogenitus et filij eius. De filijs aũt zara:iehuel ꝫ fratres eorũ sexcẽti nonaginta. Porro de filijs beniamin: salo filiꝰ mosollã filij oduia filij asana·et iobania filius ieroam et hela filius ozi filij mochori ꝫ mosollam filiꝰ saphacie filij rahuel·filij iebanie ꝫ fratres eorꝫ p familias suas nongenti quinquaginta sex. Omnes hij principes cognationũ·per domos patrum suorꝫ. De sacerdotibus autem idaia ioiarib et iachin azarias ꝯ filius helchie filij mosollam filij sadoch filij meraioth filij achitob pontifex domus dei. Porro adaias filius ieroam filij phasor filij melchia ꝫ maasia filiꝰ adihel filij iezra filij mosollam·filij mosollamoth filij emmer: fratres ꝯ eorꝫ principes p familias suas mille septingẽti sexaginta fortissimi robore ad faciendũ opus ministerij in domo dei. De leuitis aũt semeia filius assub et filij ezricam filij asebia de filijs merari. Barbachar quoꝙ carpentarius et galal ꝫ mathania filius micha filij zechri filij asaph ꝫ obdia filius semeie·filij galal·filij ydithun: ꝫ barachia filius asa filij helcana qui habitauit ĩ atrijs nethophati. Janitores autẽ sellum et achub ꝫ thelmon·et ahiman: et frater eorum sellum princeps: usqꝫ ad illud tempus in porta regis ad orientem obseruabant per vices suas de filijs leui. Sellum vero filius chore filij abiasaph filij chore cum fratribus suis:ꝫ domo patris sui. Hij sunt chorite super opa ministerij: custodes vestibulorum tabernaculi ꝫ familie eorꝫ p vices castrorꝫ domini: custodientes introitum. Finees autem filius eleazar erat dux eorꝫ corã dño. Porro zacharias filius mosollamia ianitor porte tabernaculi testimonij. Omnes hij electi in ostiarios p portas ducenti duodecim et descripti ĩ villis proprijs: quos constituerunt dauid ꝫ samuel videns in fide sua:tam ipos ꝯ filios eorũ in ostijs domus dñi ꝫ in tabernaculo vicibus suis. Per quatuor partes erant ostiarij id est ad orientẽ ꝫ ad occidentem ꝫ ad aquilonem et ad austrũ·fratres autem eorꝫ in viculis morabanꝰ: et veniebant in sabbatis suis de tẽpore usqꝫ ad tempus. Hijs quatuor principibus ostiarioꝝ erat omnis numerus ianitorum:et erant super cellas et thesauros domus domini. Per girum quoꝙ templi dei morabantur in custodijs suis: ut cum tempꝰ fuisset ipi mane aperirent fores. De horũ grege erant et super vasa ministerij. Ad numerum enim et inferebantur vasa et

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0403
powered by DWork • Heidelberg University Library

effectuā. De ipīs et qui credita habebant vtensilia sanctuarij: pcrant sile et vino ⁊ oleo et thuri ⁊ aromatibus. Filij autem sacerdotū vnguenta ex aromatibus conficiebant: ⁊ mathatias leuites primogenit⁹ sellum chorite prefectus eorū-que in sartagine frigebant. Porro de filijs caath fratribs eorum super panes erant propositionis: ut semper nouos p singla sabbata pararēt. Hij sunt principes cantoꝝ p familias leuitarum qui in exedris morabātur: ita ut die ac nocte iugiter suo ministerio deseruirent. Capita leuitaꝝ p familias suas principes manserūt i ihrlm. In gabaon aūt cōmorati sunt pater gabaon iahiel: ⁊ nomen uxoris eius maacha. Filius primogenit⁹ eius abdon: ⁊ sur-et cis-⁊ baal-⁊ ner-et nadab- gedor quoq; et ahio-⁊ zacharias-et macelloth. Porro macelloth genuit semmaan. Isti habitauerūt exregione fratrū suorū in ihrlm cū fratribs suis. Ner aūt genuit cis: et cis genuit saul. Et saul genuit ionathan-et melchisue et aminadab-et esbaal. Filius autem ionathan meribbaal: ⁊ meribbaal genuit micha. Porro filij micha: phiton et melech et thara ⁊ ahaz. Ahaz autē genuit iara: et iara genuit alamath ⁊ azmoth ⁊ zamri. Zamri aūt genuit mosa: mosa uero genuit banaa cuius filius raphaia genuit elasa: de quo ortus ē asel. Porro asel sex filios habuit hijs nominibus: ezricam bochru ismahel saria obdia anan. Hij filij asel.

Philistijm aūt pugnabant contra israhel: fugerunt; uiri israhel palestinos ⁊ ceciderunt uulnerati in monte gelboe. Cūq; appropinquasset philistei psequentes saul et filios eius: percusserunt ionathan et aminadab ⁊ melchisue filios saul. Et aggrauatum est prelium cōtra saul: inuenerunt; cū sagittarijs-⁊ uulnerauerunt iactis. Et dixit saul ad armigerū suū. Euagina gladiū tuū et interfice me: ne forte ueniant incircumcisi isti ⁊ illudāt michi. Noluit autem armiger eius hoc facere: timore perterrit⁹. Arripuit ergo saul ensem: ⁊ irruit in eum. Quod cum uidisset armiger eius uidelicet mortuū esse saul: irruit etiā ipe in gladium suū ⁊ mortuus est. Interiit ergo saul et tres filij eius: et omnis domus illius pariter concidit. Quod cū uidissent uiri israhel qui habitabant in campestribs fugerūt: ⁊ saul et filijs eius mortuis dereliquerunt urbes suas ⁊ huc illucq; dispersi sunt: uenerūt q; philistijm ⁊ habitauerūt in eis. Die igit̄ altero detrahentes philistijm spolia eorū: inuenerūt saul ⁊ filios eius iacentes in monte gelboe. Cunq; spoliassent eum ⁊ amputassent caput-armisq; nudassent: miserūt in terrā suā- ut circumferrent ⁊ ostenderēt ydolis templis ⁊ populis. Arma aūt eius consecrauerunt in fano dei sui: et corpus affixerunt in templo dagon. Hoc cum audissent uiri iabes galaad omnia scilicet que philistijm fecerāt suy saul: consurrexerūt singli uiroꝝ fortū- et tulerunt radauera saul ⁊ filiorum eius: attulerunt; ea in iabes ⁊ sepelierunt ossa eorum subter quercum que erat in iabes: ⁊ ieiunauerunt septem diebs. Mortuus est ergo saul propter iniquitates suas: eo q; preuaricat⁹ sit mandatum domini quod preceperat ⁊ nō custodierit illud: sed insuper etiam phitonissam consuluerit nec sperauerit i dño: pter qđ ⁊ interfecit eū: ⁊ trāstulit regnū eius ad dauid filiū ysai.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0404
powered by DWork • Heidelberg University Library

Congregatus ē igit̄ oīs israhel
ad dauid in hebron dicens. Os
tuum sumus: ⁊ caro tua. Heri quoq;
et nudiustertiq; cum adhuc regnaret
saul: tu eras qui educhas ⁊ introdu-
cebas israhel. Tibi enī dixit dn̄s deus
tuus. Tu pasces pplm meū israhel: ⁊ tu
eris princeps sup̄ eum. Venerūt ergo
omnes maiores natu israhel ad regē
in hebron: et īnit dauid cum eis fedus
coram dn̄o. Unxerūtq; eū regem
sup̄ israhel: iuxta sermonē dn̄i quē
locutus est in manu samuhel. Abiit
quoq; dauid ⁊ oīs israhel in ihrlm.
Hec est iebus: ubi erant iebusei habita-
tores terre. Dixerūtq; qui habitabant
in iebs ad dauid. Nō ingredieris huc.
Porro dauid cepit arcem syon: que ē
ciuitas dauid. Dixitq; Oīs qui per-
cusserit iebuseum ī primis: erit princ'
et dux. Ascendit igitur primus ioab
filius saruie: et factus ē princeps. Ha-
bitauit autem dauid in arce: ⁊ idcirco
appellata ē ciuitas dauid. Edificauit
q; urbem in circuitu a mello usq; ad
gyrum. Ioab aūt reliqua urbis restru-
xit. Proficiebatq; dauid uadens ⁊ cre-
scens: ⁊ dn̄s exercituum erat cū eo. Hi
principes uiroꝝ fortiū dauid: q; admi-
serunt eum ut rex fieret sup̄ omnem
israhel: iuxta uerbū dn̄i q̄ locut'
est ad israhel: ⁊ iste numer' robustoꝝ
dauid. Helbaam filiꝰ ahamoni: prin-
ceps inter triginta. Iste leuauit hastam
suam sup̄ trecentos uulneratos: una
uice. Et post eum eleazar filius patrui
sui ahoites: qui erat inter tres poten-
tes. Iste fuit cū dauid in aphes dom-
mim: quādo philisthim cōgregati sūt
ad locum illū in prelū. Et erat ager
regionis illius: plenus ordeo: fugerat
q; populus a facie philistinorum. Hi
steterunt in medio agri: ⁊ defenderunt
eum. Cūq; percussissent philistheos: de-
dit dn̄s salutē magnam populo
suo. Descenderunt aūt tres de triginta
principibs ad petram in qua erat da-
uid ad speluncam odollam: quando
philisthim fuerant castrametati ī val-
le raphaim. Porro dauid erat in presi-
dio: et statio philistinorū in bethleem.
Desideranit igitur dauid: ⁊ dixit. O si
quis daret michi aquam de cisterna
bethleem: que est in porta. Tres ergo
isti per media castra philistinoꝝ perre-
xerunt: ⁊ hauserunt aquam de cisterna
bethleem que erat in porta: ⁊ attulerūt
ad dauid ut biberet. Qui noluit: sed
magis libauit illam dn̄o dicens.
Absit ut in conspectu dei mei hoc faci-
am: ⁊ sanguinē uirorū istoꝝ bibam:
quia in periculo animaꝝ suaꝝ attule-
runt michi aquā. Et ob hāc causam
noluit bibere. Hec fecerūt tres robustis-
simi. Abisai q̄ frater ioab ipse erat
princeps terū: ⁊ ipe leuauit hastā suā
cōtra trecentos' uulneratos: ⁊ ipe erat in-
ter tres nominatissimos: inter tres' secūs:
inclitus et princeps eoꝝ. Verumtamē
usq; ad tres primos non peruenerat.
Banaia filius ioiade uiri robustissi-
mi qui multa opera fecerat de capsehel:
ipe percussit duos ariel moab. Et ipe
descendit ⁊ interfecit leonem in media
cisterna tempore niuis: ⁊ ipe percussit
uirū egyptiū: cuius statura erat quinq;
cubitorū: ⁊ habebat lanceam ut liciato-
rum textorū. Descendit igitur ad
eū cū uirga: ⁊ rapuit hastā quā tenebat
manu: ⁊ interfecit eū hasta sua. Hec fe-
cit banaia filius ioiade: qui erat inter
tres robustos nominatissimus: inter
triginta primus. Verumtamē ad tres
usq; non peruenerat. Posuit aūt eū

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0405
powered by DWork • Heidelberg University Library

dauid ad auriculā suā. Porro fortissimi uiri ī exercitu: asahel frater ioab. et eleanan filius patrui eius de bethleem: sammoth arodites. helles phonites. iras filiꝰ acces thecuites. abiezer anathothites. sobochai usathites ilai ahohites. marai netophatites. heleth filius baana netophatites. ethai filiꝰ ribai de gabaath filiorū beniamin: banaia pharathonites. hurai de torrente gaaz: abiel arabathites. azmoth bauramites. eliaba salabonites. filij assem gezoni. ionathan filius sage araricheus ahiam filius sachar araritheus. eliphal filiꝰ ur: epher mecheratheus. ahia phelonites. ezro carmelites. naarai filius azbi: ioel frater nathan. mibaar filiꝰ agarai. selech ammonites. naarai berothites armiger ioab filij saruie: iraꝰ iethreus. gareb iethreꝰ. urias hetheꝰ: zabad filius ooli: adyna filius sechar rubenites princeps rubenitaꝝ. et cum eo triginta. banaan filiꝰ macha ī iosaphat mathanites. ozias astharothites. semma ī iahihel filij hothan aroarites. iediahel filius zamri et ioha frater eiꝰ thosaites. eliel mahumites et ieribai ī iosbia filij elnaam. ī ithema moabites. eliel ī obed ī iasiel de masobia.

Hij quoq; uenerūt ad dauid in siceleg cū adhuc fugeret saul filium cis: qui erāt fortissimi et egregij pugnatores: tendentes arcū et utraq; manu fundis saxa iacientes: et dirigentes sagittas. De fratribus saul ex beniamin. Princeps abiezer ī ioas filij samaa. gabaathites. ī iasihel ī phaleth filij azmoth et baracha ī iehu anathothites. samaias quoq; gabaonites. fortissimus inter triginta. ī sup triginta: ieremias ī ihezihel et iohannan. ī iozabad gaderothites. ī eluzai ī ierimuth et baalia ī samaria et saphatia. arephites. Ielcana ī iesia. et azarahel ī ioezer et iesbaam de carem: ioela ī zabadia filij ioroam de gedor. Sed et de gaddi transfugerūt ad dauid cum lateret in deserto. uiri robustissimi et pugnatores optimi: tenentes clipeū ī hastam. Facies eorū quasi facies leonis: et uelociores quasi capree ī montibus. Ezer princeps: obdias secūs. eliab tertius. masmana quartus. ieremias quintus. ethi sextus. heliel septimus. iohannan octauus. helzebad nonus. ieremias decimus. bachanai undecimꝰ. Isti de filijs gad: principes exercituꝰ. Minimus centum militibus preerat: et maximus mille. Isti sunt qui transierunt iordanem mense primo quādo inundare consueuit sup ripas suas: ī omnes fugauerunt qui morabantur in uallibus ad orientalem plagam ī occidentalem. Uenerunt aūt et de beniamin et de iuda ad presidium in quo morabatur dauid. Egressusq; est dauid obuiam eis ī ait. Si pacifice uenistis ad me. ut auxilium mihi: cor meum iungatur uobis. Si aūt insidiamini mihi pro aduersarijs meis. cum ego iniquitatem in manibus non habeam: uideat deus patrum nostrorū et iudicet. Spiritꝰ uero dei induit abisai principem inter triginta. ī ait. Tui sumus o dauid: ī tecum fili isai. Pax pax tibi: et pax adiutoribus tuis. Te enim adiuuat deus tuus. Suscepit ergo eos dauid: ī constituit principes turme. Porro de manasse trānsfugerunt ad dauid quando uenerat cū philistijm aduersus saul ut pugnaret ī nō dimicauit cum eis: quia inito consilio remiserūt eum principes philistinorū dicentes. Periculo capitis nostri reuertetur ad

dominū suū saul. Quādo igit̄ reuersus est in siceleg trāsfugerunt ad eū de manasse ednas et iozabab et iedihel et michahel z ednas et iosabath z helīu et salachi principes milituū ī manasse. Hīj prebuerūt auxilium dauid adūsus latrūculos. Omnes enī erant viri fortissimi: et facti sūt principes in exercitu. Sed et p singulos dies veniebāt ad dauid ad auxiliandū ei: usq; dū fieret grandis numer⁹ quasi exercitus dei. Iste quoq; ē numerus principum exercituū qui venerunt ad dauid cum esset in hebron: ut transferrent regnum saul ad eū iuxta verbū domini. Filij iuda portātes clipeū et hastam: sex milia octingenti expediti ad p̄lium. De filijs symeon: virorū fortissimorū ad pugnandū septem milia centum. De filijs leui: quatuor milia sexcenti. Ioiada quoq; princeps de stirpe aarō: et cū eo tria milia septingēti. Sadoch etiam puer egregie indolis: z domus patris eius principes viginti duo. De filijs aūt beniamin fratribz saul: tria milia. Magna enim pars eoz adhuc sequebatur domū saul. Porro de filijs ephraim viginti milia octingenti: fortissimi robore: viri nominati ī cognationibz suis. Et ex dimidia tribu manasse decem z octo milia: singuli p nomina sua venerūt z constituerent regē dauid. De filijs quoq; yssachar viri eruditi qui nouerāt singula tempora ad precipiendū q̄d facere deberet israhel: principes ducenti. Omnis aūt reliqua tribus eorū consiliū sequebatur. Porro de zabulon qui egrediebantur ad p̄lium et stabant in acie instructi armis bellicis quinquaginta milia venerunt in auxilium: nō in corde duplici. Et de neptalim principes mille: et cum eis instructi clipeo z hasta triginta et septem milia. De dan etiam p̄parati ad p̄lium: viginti octo milia sexcenti. Et de aser egredientes ad pugnā z in acie prouocantes: quadraginta milia. Trans iordanem aūt de filijs ruben z de gad et dimidia parte tribus manasse: instructi armis bellicis centum viginti milia. Omnes isti viri bellatores expediti ad pugnandū corde perfecto venerunt in hebron: ut constituerent regem dauid super uniuersum israhel. Sed et omnes reliqui ex israhel uno corde erant ut rex fieret dauid: fueruntq; ibi apud dauid tribus diebus comedentes z bibentes. Preparauerāt enim eis fratres sui. Sed et qui iuxta eos erant usq; yssachar et zabulon et neptalim offerebant panes in asinis et camelis z mulis et bubz ad vescendum farinā palatas uuampallam vinum oleū boues arietes ad omnem copiā. Gaudiū quippe erat ī isrl. xij

Iniit aūt consilium dauid cum tribunis et centurionibz z uniuersis principibus: z ait ad omnem cetū israhel. Si placet vobis z a domino deo nostro egredietur sermo quem loquor: mittamus ad fratres nostros reliquos ī uniuersas regiones israhel z ad sacerdotes z leuitas qui habitant in suburbanis urbiū ut cōgregentur ad nos: et reducamus archam dei nostri ad nos. Non enim requisiuim⁹ eam in diebus saul. Et respondit uniuersa multitudo ut ita fieret. Placuerat enī sermo omni plō. Congregauit ergo dauid cunctū israhel a syhor egipti usq; dum ingrediaris emath: ut adduceret archam dei de cariathiarim. Et ascendit dauid z omnis vir israhel ad collem cariathiarim que est in iuda:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0407
powered by DWork • Heidelberg University Library

ut afferret inde archam domini dei sedentis super cherubin ubi inuocatum est nomen eius. Imposuerūtq; archā dei sup plaustrum nouū de domo aminadab. Oza aūt et fratres eius mināabant plaustrū. Porro dauid et uniuersus israhel ludebāt coram deo omni uirtute in cānticis et in citharis et psalteriis et timpanis et cimbalis et tubis Cum autē puenissent ad areā chidon tetendit oza manū suam ut sustentaret archam: bos quippe lasciuiens paululum inclinauerat eā. Iratus ē itaq; dñs contra ozam et percussit eum eo quod tetigisset archam: et mortuus ē ibi coram dño. Contristatusq; est dauid eo qđ diuisisset dñs ozam: vocauitq; locū illū diuisio oze usq; in presentem diem. Et timuit deū tunc temporis dicēs. Quomodo pollum ad me introducere archam dei? Et ob hanc causā nō adduxit eā ad se hpc ē in ciuitatem dauid: sed auertit in domū obededom gethei. Mānsit ergo archa dei in domo obededom tribs mensibs: et benedixit dñs domui ei9 et oībs q̄ habebat.

Misit quoq; hiram rex tyri nuncios ad dauid et ligna cedrina et artifices parietū lignorūq;: ut ędificarent ei domū. Cognouitq; dauid eo quod confirmasset eum dñs in regē super israhel: et sublimauerat est regnum suū super ppm eius israhel. Accepit q̄q; dauid alias uxores in ihrusalem: genuitq; filios et filias. Et hec nomina eorū q̄ nati sunt ei in ihrusalem. Samma et sobab nathan et salomon iebar et elisu et elyphalech nogga quoq; et napheg et iaphie et elisama et baliada et eliphalech. Audientes autem philistiim eo qđ unctus esset dauid in regem sup uniuersū israhel: ascenderūt omnes ut quererent eū. Quod cū audisset dauid egressus est obuiam eis. Porro philistiim uenientes diffusi sunt i valle raphaim. Consuluitq; dauid dñm dicens. Si ascendam ad philistheos et si trades eos in manu mea? Et dixit ei dominus. Ascende et tradam eos in manu tua. Cumq; illi ascendissent in baalpharasim percussit eos ibi dauid et dixit. Diuisit de9 inimicos meos p manū meam sicut diuidūtur aque: et idcirco uocatū ē nomen loci illi9 baalpharasim. Dereliquerunt q; ibi deos suos: quos dauid iussit ęuri. Alia etiā uice philistiim irruerunt et diffusi sunt in valle. Consuluitq; rursum dauid deum: et dixit ei deus. Non ascendas post eos: recede ab eis et uenies cōtra illos ex aduso piroz. Cūq; audieris sonitū gradiēs i cacumine pirorum: tūc egredieris ad bellū. Egressus est enī deus āte te ut percutiat castra philistiim. Fecit ergo dauid sicut preceperat ei de9: et percussit castra philistinorū de gabaon usq; gazera. Diuulgatūq; ē nomē dauid in uniūsis regionibs: et dūs dedit pauorē ei9 sup oēs gentes.

Fecit quoq; sibi domos in ciuitate dauid: et edificauit locū arche dei et tetendit ei tabernaculum. Tunc dixit dauid. Illicitū est ut a quoquā portetur archa dei: nisi a leuitis quos elegit dominus ad portandum eam et ad ministrandū sibi usq; in ęternum. Congregauitq; uniuersum israhel in ihrusalē ut afferretur archa dei in locum suum quē pparauerat ei. necnon et filios aaron et leuitas. De filijs caath urihel princeps fuit et fratres eius ducentiviginti. De filijs merari. asaia princeps et fratres eius ducentiviginti. De filijs gerson iohel

et fratres eiꝰ centumtriginta. De filijs
elisaphan·semeias princeps ⁊ fratres
eius ducenti. De filijs hebron·elihel
princeps ⁊ fratres eius octoginta. De
filijs oziel·aminadab princeps ⁊ fra-
tres eius centū duodecim. Vocauitq;
dauid sadoch ⁊ abiathar sacerdotes et
leuitas·urihel: asaiam·iohel semeiā
elihel ⁊ aminadab: ⁊ dixit ad eos. Vos
qui estis principes familiaꝝ leuiticarū
sanctificamini cū fratribꝫ vris: ⁊ affer-
te archam dñi dei israhel ad locū qui
ei ꝓparaui est: ne ut a principio quia
nō eratis presentes percussit nos dñs
sic et nunc fiat·illicitū quid nobis a-
gentibꝫ. Sanctificati sunt ergo sacer-
dotes ⁊ leuite·ut portarent archam do-
mini dei israhel. Et tulerūt filij leui ar-
cham dei sicut ꝓceperat moyses iuxta
verbum dñi humeris suis in vectibus.
Dixitq; dauid principibus leuitaꝝ·ut
constituerent de fratribꝫ suis cantores
in organis musicoꝝ·nablis videlicet
et liris ⁊ cimbalis: ut resonarent in excel-
sis sonitus letitie. Constituerūq; leui-
tas heman filiū iohel·⁊ de fratribus
eius asaph filiū barachie: de filijs ve-
ro merari fratribꝫ eoꝝ·ethan filiū cha-
saie ⁊ cum eis fratres eoꝝ. In secundo
ordine·zachariam ⁊ ben et iaaziel et
semiramoth·⁊ iehiel·et ami·heliab ⁊
banaiam et maasiam et mathathiā·
et eliphalu ⁊ maceniā et obededom et
iehiel ianitores. Porro cantores he-
man·asaph·⁊ ethan·in cimbalis eree
concrepātes. Zachariās autem ⁊ oziel
et semiramoth·⁊ iahiel et ami eli-
ab et maasias·et banaias·in nablis
archana cantabant. Porro mathathi-
as et eliphalu·et macenias·⁊ obede-
dom·⁊ iehiel ⁊ oazaziu i citharis pro o-
ctaua canebāt·ꝓmerbion. Chonenias

autem princeps leuitaꝝ ꝓphetie ꝑerat:
et ad precinendam melodiam. Erat
quippe valde sapiens. Et barachias ⁊
helcana·ianitores arce. Porro sebe-
nias et iosaphat ⁊ nathanael ⁊ ama-
sai et zacharias et banaias et eliezer
sacerdotes clangebant tubis cōrā ar-
cha dei: et obededom et ahias erant
ianitores arce. Igit̄ dauid ⁊ omnes
maiores natu israel et tribuni·ierūt ad
deportandā archā federis dñi de domo
obededom·cū letitia. Cūq; adiuuisset
deus leuitas qui portabant archam fe-
deris domini: immolabantur septem
thauris ⁊ septē arietes. Porro dauid
erat indutus stola bissina: ⁊ vniuersi
leuite q̄ portabāt archam federis cāto-
resq; et chonenias princeps ꝓphetie
inter cantores. Dauid aūt indutus
erat ephot lineo. Vniuersusq; israhel
deducebāt archā federis domini: in iu-
bilo ⁊ sonitu bucine ⁊ tubis ⁊ cimbali-
et nablis ⁊ citharis ꝛcrepātes. Cumq;
peruenisset archa federis dñi usq; ad
ciuitatē dauid: michol filia saul ꝓspi-
cēs ꝑ fenestrā·vidit regē dauid saltan-
tem atq; ludentē: ⁊ despexit eū i corde suo.

Tulerūt igitur archam xvi
dei ⁊ constituerunt eam i medio
tabernaculi quod tetenderat ei dauid:
et obtulerūt holocausta ⁊ pacifica cōrā
deo. Cumq; complesset dauid offerens
holocausta ⁊ pacifica benedixit populo
in nomine domini: ⁊ diuisit vniuersi
per singulos a viro usq; ad mulierē
tortam panis·⁊ partē assi carnis bu-
bule: ⁊ fixam oleo similā. Constituit
q; coram archa domini de leuitis qui
ministrarent ⁊ recordarentur operum
eius·⁊ glorificarent atq; laudarent do-
minum deum israhel: asaph principē
et secundum eius zachariam. Porro

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0409
powered by DWork • Heidelberg University Library

iahihel et semiramoth·⁊ iehihel·⁊ mathathiam·et eliab·⁊ banaiam·⁊ obededom·iehihel·sup organa psalterij et liras: asaph aũt ut in cimbalis ꝑsonaret: banaiam uero ⁊ azihel sacerdotes·canere tuba iugiter coram archa federis dñi. In illo die fecit dauid principẽ ad confitendũ dño asaph et fratres eius. Confitemini dño et inuocate nomen eius: notas facite in ꝑplis adinuentiones eius. Cantate ei et psallite ei·et narrate omnia mirabilia eius: laudate nomen sanctum ei⁹: letetur cor querentium dñm. Querite dñm ⁊ virtutẽ eius: querite faciem eius semper. Recordamini mirabiliũ ei⁹ que fecit·signoꝝ illius et iudiciorum oris ei⁹. Semen israhel seruꝰ eius: filij iacob electi eius. Ipse dñs deus noster: in uniuersa terra iudicia eius. Recordamini in sempiternum pacti eius: sermonis quẽ precepit in mille generatiões. Quẽ ꝓpigit cum abraham et iuramẽti illius cum ysaac. Et cõstituit illud iacob in preceptum: et isrl in pactum sempiternum dicens. Tibi dabo terram chanaan·funiculũ hereditatis uestre. Cum essent pauci numero·parui ⁊ coloni eius. Et transierunt de gente in gentem: ⁊ de regno ad populũ alterũ. Non dimisit quemq̃ calumniari eos: sed increpauit pro eis reges. Nolite tangere christos meos: et in ꝓphetis meis nolite malignari. Cantate dño omnis terra: annunciate ex die in diem salutare eius. Narrate in gentibꝰ gloriã eius: et in cunctis populis mirabilia eius. Quia magnꝰ dominꝰ ⁊ laudabilis nimis: et horribilis sup omnes deos. Omnes enim dij ꝓrũ ydola: dñs aũt celos fecit. Confessio ⁊ magnificentia coram eo: fortitudo et gaudium in loco eius. Afferte domino familie ꝓpulorum: afferte dño gloriam ⁊ imperiũ: date domino gloriã nomini ei⁹. Leuate sacrificium ⁊ uenite in conspectu eius: et adorate dñm in decore sancto. Cõmoueatur a facie eius omnis terra: ipse enim fundauit orbem immobilẽ. Letentur celi ⁊ exultet terra: et dicant in nationibꝰ dominus regnauit. Tonet mare ⁊ plenitudo eius: exultent agri ⁊ oĩa que in eis sunt. Tunc laudabũt ligna saltus coram dño: quia uenit iudicare terram. Confitemini dño quoniã bonus: quoniã in eternũ misericordia eius. Et dicite: salua nos deus saluator noster: et congrega nos et erue de gentibꝰ: ut confiteamur nomini sancto tuo: ⁊ exultemus in carminibꝰ tuis. Benedictus dñs deꝰ israhel ab eterno usq; in eternũ: et dicat oĩs ꝓplus amen et ymnum deo. Dereliquit itaq; ibi coram archa federis dñi asaph ⁊ fratres eius: ut ministrarẽ in conspectu arche iugiter ꝑ singulos dies et uices suas. Porro obededom et fratres eius ꝛxagintaocto et obededom filiũ ydithun et osa·constituit ianitores. Sadoch autem sacerdotem ⁊ fratres eius sacerdotes coram tabernaculo domini in excelso quod erat in gabaon: ut offerrent holocausta domino super altare holocaustomatis iugiter mane et uespere: iuxta omnia que scripta sunt in lege domini quã precepit israheli. Et post eum: heman·⁊ ydithun ⁊ reliquos electos·unũquemq; uocabulo suo ad confitendũ dño quĩ misericordia ei⁹. Heman q̃ et ydithun canentes tuba ⁊ quatientes cimbala·⁊ oĩa musicoꝝ organa ad canendum domino. Filios aũt ydithun fecit esse portarios. Reuersusq; e oĩs ꝓplus in domũ suam: ⁊ dauid

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0410
powered by DWork • Heidelberg University Library

ut benedicere etiã domui sue. xvij

Cum aũt habitaret dauid ĩ domo
sua: dixit ad nathan pphetã. Ec-
ce ego habito in domo cedrina: archa
aũt federis dñi sub pellibz est. Et
ait nathan ad dauid. Oĩa que ĩ cor-
de tuo sunt fac: dñus enim tecum
est. Igitur nocte illa factus est sermo
dñi ad nathan dicens. Vade z loque-
re dauid seruo meo. Hec dicit dñs.
Non edificabis tu mihi domum ad
habitandum. Neq; enĩ mansi ĩ domo
ex eo tempore quo eduxi israhel de terra
egypti usq; ad hanc diem: sed fui semp
mutans loca tabernaculi et ĩ tentorio
manens cum omni isrl. Numquid lo-
cutus sũ saltem uni iudicũ israhel qbz
preceperam ut pascerẽt pplm meum: et
dixi quare nõ edificasti mihi domũ
cedrinam? Nũc itaq; sic loqueris ad
seruũ meũ dauid. Hec dicit dñs exer-
cituum. Ego tuli te cum ĩ pascuis
sequereris gregem: ut esses dux populi
mei israhel: et fui tecum quocunq; per-
rexisti: z interfeci oĩes inimicos tuos
coram te: feciq; tibi nomen quasi unius
maguor qui celebrantur in terra. Et
dedi locum populo meo israhel. Plan-
tabitur et habitabit in eo: et ultra non
commouebit: nec filij iniquitatis at-
terent eos sicut a principio: ex diebus
quibz dedi iudices populo meo israhel:
et humiliaui uniuersos inimicos tu-
os. Annuncio ergo tibi: quod edifica-
turus sit tibi dominus domũ. Cumq;
impleueris dies tuos ut vadas ad pa-
tres tuos: suscitabo semen tuũ post te
quod erit de filijs tuis: z stabiliam re-
gnum ei9. Ipe edificabit mihi domũ
et firmabo solium eius usq; in eternũ.
Ego ero ei in patrem: z ipe erit mihi ĩ
filiũ: et misericordiã meã nõ auferam
ab eo sicut ablatuli ab eo qui ãte te fuit.
Et statuã eũ in domo mea: z in regno
meo usq; in sempiternum: et thronus
ei9 erit firmissimus imperpetuũ. Juxta
oĩa uerba hec: et iuxta uniuersam
uisionem istam: sic locut9 est nathan
ad dauid. Cumq; uenisset rex dauid et
sedisset corã dño: dixit. Quis ego
sum dñe deus: et que domus mea:
ut prestares mihi talia? Sed et hoc
parum uisum ẽ in conspectu tuo. Ideo
q; locutus es super domũ serui tui etiã
in futurũ: z fecisti me spectabilem super
omnes homines. Domine deus me9
quid ultra addere potest dauid cum ita
glorificaueris seruũ tuum z cognoue-
ris eum? Domine ppter famulũ tuũ
iuxta cor tuũ fecisti omnẽ magnificen-
tiam hanc: z nota esse voluisti uniuer-
sa magnalia. Domine non ẽ similis
tui: et non est alius deus absq; te ex o-
mnibz quos audiuim9 auribz nris.
Quis enim est alius ut pplus tuus isrl.
gens una in terra ad quã gressus est deus
ut liberaret et faceret pplm sibi: et ma-
gnitudine sua atq; terroribus eiceret
nationes a facie eius quẽ de egipto li-
berarat? Et posuisti populũ tuum isra-
hel tibi in populum usq; in eternũ: et
tu domine factus es deus eius. Nũc
igitur domine sermo quẽ locutus es
famulo tuo z super domum eius: con-
firmetur in perpetuum: z fac sicut locu-
tus es: permaneatq; et magnificetur
nomen tuum usq; in sempiternum: z
dicatur dñs exercituũ deus israhel:
et domus dauid serui ei9 permanens
coram eo. Tu enim dñe deus me9 re-
uelasti auriculam serui tui: ut edifica-
res ei domum: z ideo inuenit seruus
tuus fiduciam ut oret corã te. Nunc
ergo dñe tu es deus z locut9 es ad seruũ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0411
powered by DWork • Heidelberg University Library

tuū tāta beneficia: ⁊ repleti benedicere domui serui tui ut sit semp corā te. Te enī dñe benedicēte benedicta erit in pcuū.

Factum ē aūt post hec ut .xviii. percuteret dauid philisthīm et humiliaret eos: ⁊ tolleret geth ⁊ filias eius de manu philisthīm: percussitq; moab et fierent moabite serui dauid · offerentes ei munera. Eo tempore percussit dauid etiā adadezer regē soba regionis emath: quādo pgebat ut dilataret imperium suū usq; ad flumen eufraten. Cepit ergo dauid mille quadrigas eius et septem milia equitū ac viginti milia virorū pditū. Subnervauitq; omnes equos curruū: exceptis centū q̄drigis quas reservauit sibi. Supuenit aūt et syrus damascenus: ut auxiliū preberet adadezer regi soba. Sed et huius percussit dauid viginti duo milia virorum. Et posuit milites in damasco: ut syria quoq; seruiret sibi et offeret munera. Adiuuitq; dñs eum in cunctis ad que pgebat. Tulit q̄; dauid pharetras aureas quas habuerāt serui adadezer · et attulit eas in ihrusalē: necnō de thebat ⁊ chun urbibz adadezer ceis plurimū: de quo fecit salomon mare eneū ⁊ columnas · ⁊ vasa enea. Quod cum audisset thou rex emath · percussisse vidisset dauid omnē exercitū adadezer regis soba: misit aduram filium suū ad regem dauid · ut postularet ab eo pacem: ⁊ congratularet ei eo quod percussisset et expugnasset adadezer. Aduersarius quippe erat thou adadezer. Sed et oīa vasa aurea ⁊ argentea ⁊ enea consecrauit dauid rex domino · cum argento et auro q̄ tulerat ex uniuersis gentibz: tam de ydumea ⁊ moab et filiis āmon · q̄; de philisthīm ⁊ amelech. Abisai uero filius saruie percussit edom in valle salinaz decem et octo milia: et constituit in edom presidiū · ut fuisset ydumea dauid. Saluauitq; dominus dauid in cunctis ad que pgebat. Regnauit ergo dauid super uniuersum israhel: ⁊ faciebat iudiciū atq; iusticiā cūcto pplo suo. Porro ioab filius saruie erat sup exercitum: ⁊ iosaphat filius ahiluth a cōmentariis. Sadoch aūt filius achitob · ⁊ ahimelech filius abiathar sacerdotes: ⁊ susa scriba. Banaias q̄; filius ioiade super legiones cerethi et elethi. Porro filii dauid pmi ad manū regis.

Accidit aūt ut moreret .xix. naas rex filioz āmon: et regnaret anon filius eius pro eo. Dixitq; dauid. Faciā misericordiā cum anon filio naas. Preiuit enim michi pater eius gratiā. Misitq; dauid nuncios ad consolandū eum sup morte patris sui. Qui cū venissent in terrā filiorum āmon · ut consolarētur anon: dixerunt principes filioz ammon ad anon. Tu forsitan putas q̄ dauid honoris causa in patrem tuū miserit qui consolarentē te: nec animaduertis q̄ ut exploret ⁊ inuestiget et scrutentur terram tuam · venerint ad te serui eius. Igit anon pueros dauid decalauit et rasit: et pcidit tunicas eorū a natibz usq; ad pedes ⁊ dimisit eos. Qui cum abissent ⁊ hoc nūdassent dauid · misit in occursum eorū. Grauem enī contumeliam sustinuerūt: et pcepit ut manerēt in iherycho donec creuisset barba eorum · et tunc reuerterētur. Videntes aūt filii āmon q̄ iniuriā fecissent dauid · tam anon quā reliquus pplus: miserūt mille talenta argenti · ut conduceret sibi de mesopotamia ⁊ de syria maacha ⁊ de soba curr⁹ ⁊ equites. Conduxerūtq; triginta duo milia curruū:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0412
powered by DWork • Heidelberg University Library

et regem maacha cū pplo eius. Qui cū
uenissent castrametati sunt e regione
medaba. Filij quoq; ammon congre-
gati de urbibz suis uenerunt ad bellū.
Quod cū audisset dauid: misit ioab z
omnē exercitū uiroꝝ fortiū. Egressiq;
filij ammon: direxerunt aciem iuxta
portā ciuitatis. Reges aūt qui ad au-
xilium eius uenerant seorsum i agro
steterūt. Igitur ioab intelligens bellū
ex aduerso et post tergū contra se fieri:
elegit uiros fortissimos de uniuerso
israhel: et perrexit cōtra syrum. Reliquā
aūt partē pplī dedit sub manu abisai
fratris sui: et perrexerunt contra filios
ammon. Dixitq;. Si uicerit me syrus
auxilio eris michi: si aūt superauerint
te filij ām on ero tibi in presidiū. Con-
fortare et agamus uiriliter pro pplo
nostro: et pro urbibz dei nostri. Dñs
autem quod in conspectu suo bonū est
faciat. Perrexit ergo ioab et populus
qui cū eo erat contra syrum ad preliū:
z fugauit eos. Porro filij ammon vi-
dentes qđ fugisset syrus: ipi quoq; fu-
gerunt: abisai fratrem eius: z ingressi
sunt ciuitatē. Reuersusq; est etiā ioab
in ihrusalem. Videns aūt syrus qđ
ceciderit coram israhel: misit nūcios:
et adduxit syrum qui erat transfluuiū.
Sophat autem princeps militie ada-
dezer erat dux eorū. Quod cū ānunci-
atum esset dauid: congregauit uniuer-
sum israhel: z transiuit iordanem: irruit
in eos et direxit ex aduerso aciem il-
lis contra pugnantibz. Fugit autem
syrus israhel. Et interfecit dauid de syris
septem milia curruū et ōctoginta mi-
lia peditum: z sophat exercitꝰ principē.
Videntes aūt hui adadezer se ab isra-
hel esse superatos: transfugerunt ad
dauid et seruierunt ei. Noluitq; ultra
syria auxiliū pbere filijs ām on.

Factum est aūt post anni circulū
eo tempore quo solent reges ad
bella procedere: congregauit ioab exer-
citum z robur militie: z vastauit terrā
filiorū ammon. Perrexitq; et obsedit
rabba. Porro dauid manebat i ihe-
rusalem quādo ioab percussit rabba: et de-
struxit eam. Tulit aūt dauid coronā
melchon de capite eius: et inuenit in
ea auri pōdo talentū et pciosissimas
gēmas: fecitq; sibi inde diadema. Ma-
nubias quoq; urbis plurimas tulit:
populum aūt qui erat in ea eduxit:
et fecit super eos tribulas: z trahas: et
ferrata carpenta transire: ita ut disse-
carentur z conterentur. Sic fecit dauid
cunctis urbibz filiorꝫ ammon: z reuer-
sus est cum omni populo suo in ihe-
rusalem. Post hec initum est bellum in
gazer aduersum philistheos: in quo
percussit sobochai usathites saphai de
genere raphaim z humiliauit eos. Ali-
ud quoq; bellū gestū ē aduersus phi-
listheos: in quo percussit adeodatus filꝰ
saltus bethleemites fratrē goliath ge-
thei: cuius hasta ligni quasi liciatorii
texentium. Sed z aliud bellum accidit
in geth: in quo fuit homo longissimꝰ
senos habens digitos id est simul vi-
gintiquatuor: qui z ipe de raphaim fu-
erat stirpe generatꝰ. Hic blasphemauit
israhel: z percussit eū ionathan filꝰ samaa
fratris dauid. Hij sūt filij rapha i geth: q̄
ceciderūt in manu dauid et seruorū eius.

Consurrexit aūt sathan
contra israhel: z incitauit dauid
ut numeraret israhel. Dixitq; dauid
ad ioab et ad principes populi. Ite et
numerate israhel a bersabee usq; dan:
et afferte michi numerum ut sciā. Re-
spondensq; ioab. Augeat dñs populū

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0413
powered by DWork • Heidelberg University Library

sunum centuplū quā sunt. Nonne dñe mi rex oēs serui tui sunt? Quare hoc quærit dñs meus qđ in peccatū reputet israheli? Sed sermo regis magis preualuit. Egressusq; est ioab & circuiuit uniuersum isrl & reuersus est ierusalē. Dedītq; dauid numerū eorū quos circuierat: & inuentus est omnis numerus israhel mille milia & centum milia uirorū eductiuū gladiū. De iuda autē quadringēta septuagīta milia bellatorum. Nam leui et beniamin nō numerauit: eo quod inuitus exequeretur regis imperiū. Displicuit aūt deo qđ iussum erat: & percussit israhel. Dixitq; dauid ad deum. peccaui nimis ut hoc facerem. Obsecro aufer iniquitatem serui tui: qa insipienter egi. Et locutus ē dominus ad gad uidentem dauid dicēs. Vade & loquere ad dauid. et dic ei. Hec dicit dñs. Treū tibi optionē do: unū qđ uolueris elige ut faciā tibi. Cumq; uenisset gad ad dauid. dixit ei. Hec dicit dñs. Elige quod uolueris. Aut tribs annis pestilentiā. aut tribs mensibus fugere te hostes tuos et gladium eorum non posse euadere: aut tribus diebus gladiū domini & mortem uersari in terra. & angelū dñi interficere in uniuersis finibs israhel. Nunc igitur uide quid respondeam ei qui misit me. Et dixit dauid ad gad. Ex oīi parte me āgustie p̄munt. Sed melꝰ michi est ut cadā in manus dñi quia multe sunt miserationes eiꝰ. quā i manus hominū. Misit ergo dominus pestilentiam in israhel: & ceciderunt de israhel septuagīta milia uiroꝝ. Misit quoq; angelū in ierusalem: ut perderet eam. Cumq; perderetur. uidit dominus et misertꝰ ē super magnitudine mali: & imperauit angelo qui perdebat. Sufficit iam: cessa manus tua. Porro angelus domini stabat iuxta aream ornan iebusei: leuansq; dauid oculos suos. uidit angelum domini stantē inter celum & terram: & euaginatū gladium in manu eius. et uersum contra ierusalem: & ceciderūt tam ipe qꝫ maiores natu uestiti cilicijs proni i terram. Dixitq; dauid ad deum. Nonne ego sum qui iussi ut numeraretur pplꝰ? Ego q̄ peccaui: ego q̄ malū feci. Iste grex qđ commeruit? Domine deus meus uertatur obsecro manus tua in me. et in domum patris mei: pplꝰ aūt tuus nō plaga. Angelus aūt domini precepit gad ut diceret dauid: ut ascenderet exstrueretq; altare domino deo i area ornan iebusei. Ascendit ergo dauid iuxta sermonem gad: quē locutus ei fuerat ex nomine dñi. Porro ornan cum suspexisset & uidisset angelū quatuorq; filij eius cum eo: absconderunt se. Nam eo tempore terebant i area triticum. Igitur cum ueniret dauid ad ornan aspexit eum ornan: et processit ei obuiam de area & adorauit eū pronus in terrā. Dixitq; ei dauid. Da michi locum aree tue. ut edificem in ea altare dño ita ut quantū ualet argenti accipias: & cesset plaga a populo. Dixit aūt ornan ad dauid. Tolle & faciat dominꝰ meus rex quodcunq; ei placet Sed & boues do in holocaustū et tribulas in ligna: & triticum in sacrificiū: omnia libens prebeo. Dixitq; ei rex dauid. Nequaq̄ ita fiet: sed argentū dabo quantū ualet. Neq; enim tibi auferre debeo: & sic offerre dño holocausta gratuita. Dedit ergo dauid ornan pro loco sicles auri iustissimi ponderis sexcentos: & edificauit ibi altare domino: obtulitq; holocausta & pacifica:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0414
powered by DWork • Heidelberg University Library

et inuocauit deum et exaudiuit eum in igne de celo super altare holocausti. Precepitq; dñs angelo z conuertit gladiū suū in vaginā. Protinus ergo dauid videns qđ exaudisset eū dñs in area ornan iebuseī immolauit ibi victimas. Tabernaclm aūt dñi qđ fecerat moyses in deserto z altare holocaustorū ea tempestate erat in excelso gabaon: z nō ꝓualuit dauid ire ad altare ut ibi obsecraret deū. Timuit enī fuerat cōmore pterritus uidēs gladiū angli dñi. xxij

Dixitq; dauid. Hec est domus dei et hoc altare in holocaustū isrl. Et precepit ut congregarent omnes proselyti de terra israhel: z constituit ex eis latomos ad cedendos lapides et polliendos ut ędificaret domus dei. Ferrū quoq; plurimū ad clauos ianuaz z ad commissuras atq; iuncturas ꝓparauit dauid: et eris pondus innumerabile. Ligna quoq; cedrina nō poterāt estimari: q̄ sydonij et tyrij deportauerunt ad dauid. Et dixit dauid. Salomon filius meus puer parvulus est z delicatus. Domus autē quā ędificare volo domino talis esse debet: ut i cunctis regionibz nominetur. Preparabo ergo ei necessaria. Et ob hanc causam ante mortem suā oēs ꝓparauit impensas. Vocauitq; salomonē filiū suum: z precepit ei ut ędificaret domū domino deo israhel. Dixitq; dauid ad salomonem. Fili mi: voluntatis mee fuit ut ędificarem domū nomini dñi dei mei: sed factus est sermo dñi ad me dicens. Multū sāguinē effudisti z plurima bella bellasti: nō poteris ędificare domū nomini meo: tanto effuso sanguine corā me. Filius q̄ nascetur tibi: erit vir quietissimus. Faciā enim eum requiescere ab oībus inimicis suis per circuitum: et ob hanc causam pacificus vocabit: et pacem z otium dabo in israhel cunctis diebz eius. Ipe ędificabit domū nomini meo: z ipe erit mihi in filium z ego ero illi i patrem: firmaboq; solium regni eius super israhel in eternum. Nunc ergo fili mi sit dñs tecum: z prosperare et ędifica domum domino deo tuo: sicut locutus est de te. Detq; tibi dñs prudentiā z sensum: ut regere possis israhel: z custodire legē dñi dei tui. Tunc enī proficere poteris: si custodieris mandata z iudicia que precepit dñs moysi ut doceret israhel. Confortare z viriliter age: ne timeas neq; paueas. Ecce ego in paupertate mea ꝓparaui impensas dom⁹ dñi auri talenta centū milia: z argenti mille milia talentoz: eris vero et ferri non ē pondus: vincitur enim numerus magnitudine. Ligna et lapides ꝓparaui ad vniuersa impendia. Habes quoq; plurimos artifices: latomos: et cementarios: artifices q; liguoz: et omnium artiū: ad faciendū opus prudentissimos: in auro et argento: et ere et ferro: cuius non est numerus. Surge igitur et fac: et erit dñs tecum. Precepit quoq; dauid cunctis principibus israhel: ut adiuuarent salomonē filium suū: certus inquiens quod dñs deus vester vobiscum sit: z dederit vobis requiem per circuitum: z tradiderit omnes inimicos vros in manus vestras: et subiecta sit terra coram dño z coram ꝓplo eius. Prebete igitur corda vestra et animas vestras: ut queratis dñm deū vrm: z consurgite z ędificate sanctuarium domino deo: ut introducatur archa fedris domini z vasa domino consecrata in domum que ędificatur nomini domini. xxvij

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0415
powered by DWork • Heidelberg University Library

Igitur dauid senex & plenus dierū regē constituit salomonē filiū suum super israhel: & congregauit omnes principes israhel et sacerdotes atq; leuitas. Numeratiq; sunt leuite a viginti ānis et supra: & inuenta sunt triginta octo milia virorū. Ex hijs electi sunt & distributi in ministeriū dom⁹ dñi viginti quatuor milia: ꝓpositorū autem et iudicū sex milia. Porro quatuor milia ianitores et totidem psalites canentes domino i organis que fecerat ad canendum: et distribuit eos dauid per vices filiorū leui gersom videlicet & caath & merari. Filij gersom leedan & semei. Filij leedan principes iehiel & zetham et iohel tres. Filij semei salomith et oziel & aran tres. Isti principes familiarum leedan. Porro filij semei leeth et ziza & yaus & baria. Isti filij semei quatuor. Erat autē leeth prior ziza secūs. Porro yaus et baria nō habuerūt plurimos filios: & idcirco i una familia unaq; domo computati sunt. Filij caath amram et ysaar hebron et oziel quatuor. Filij amram aaron & moyses. Separatusq; est aaron ut ministraret in sancta sanctorū ipe & filij ei⁹ in sempiternū: & adoleret incensum domino secundū ritum suū: ac benediceret nomini eius in ꝑpetuū. Moysi q; hominis dei filij annumerati sunt in tribu leui. Filij moysi gersom & eliezer. Filij gersom subuhel primus. Fuerūt autem filij eliezer roobia primus: et non erant eliezer filij alij. Porro filij roobia multiplicati sunt nimis. Filij ysaar salomith primus. Filij hebron ieriau primus · amarias secūdus · iaziel tertius · iecmaam quartus. Filij oziel micha primus · iesia secundus. Filij merari · mooli & musi. Filij mooli eleazar et cis. Mortuus est aūt eleazar et nō habuit filios sed filias: acceperūt eas filij cis fratres earum. Filij musi mooli et eder et ieremuth tres. Hij filij leui i cognationibus & familijs suis principes per vices et numerū capitū singulorū · qui faciebāt opera ministerij domus domini a viginti ānis & supra. Dixit enim dauid. Requiem dedit dñs deus israhel populo suo · & habitationem in hierusalem usq; in eternū: nec erit officij leuitaꝝ ut ultra portent tabernaculum · et omnia vasa eius ad ministrandum. Iuxta ꝑcepta quoq; dauid nouissima supputabit numerus filiorū leui · a viginti ānis & supra: et erunt sub manu filiorū aaron · i cultū dom⁹ domini in vestibulis et i exedris et i loco purificationis et i sanctuario et i uniuersis operibus ministerij templi dñi. Sacerdotes aūt super panes ꝓpositionis et ad similē sacrificiū · ad lagana et azima · & sartagine · & ad torrendum: & super oñe pondus atq; mensuram. Ieuite uero ut stent mane ad confitendū & canendū dño: similiterq; ad vesperā tam i oblatione holocaustoꝝ domini q; in sabbatis & kalendis & solemnitatibus reliquis · iuxta numerum & cerimonias uniuscuiusq; rei · iugiter coram dño: & custodiāt obseruationes tabernaculi federis · & ritū sanctuarij · & obseruationē filiorū aaron fratrum suorū: ut ministrent i domo domini.

Porro filijs aaron hec partitiones erant. Filij aaron nadab et abiu & eleazar & ythamar. Mortui sūt aūt nadab & abiu ante patrem suum absq; liberis: sacerdotioq; functus est eleazar & ythamar. Et diuisit eos dauid · id est sadoch de filijs eleazari & abimelech de filijs ythamar secundum

vices suas et ministeriū: inuentiq; sūt mlto plures filij eleazar ī principibꝫ viris quā filij ythamar. Diuisit autē eis hoc est filijs eleazar principes secundū: ꝫ filijs ythamar p familias et domos suas ꝯdo. Porro diuisit utraq; inter se et familias sortibꝫ. Erāt enim principes sanctuarij ꝫ principes domꝰ dei: tam de filijs eleazar q̄ de filijs ythamar. Descripsitq; eos semeias filꝰ nathanael scriba leuites coram rege ꝫ principibus et sadoch sacerdote ꝫ ahimelech filio abiathar: principibus q̄ familiarū sacerdotaliū ꝫ leuiticarum unam domū q̄ certis preerat eleazar et alteram domū que sub se habebat ceteros ythamar. Exiuit aūt sors ꝑma ioiarib scḋa iedeie tercia harim ⁊rta seorim quīta melchia sexta maīman septima accos octaua abia nona ihesu decima sechenia undecima eliasib duodecima iacim tredecima hoppha decimaquarta ilbaal decimaquinta belga decimasexta emmer decimaseptīma ezir decimaoctaua aphses decimanona apheceis vicesima ezechiel: vicesimaꝑma iachin vicesimasecūda gamul vicesimatercia dalaiau vicesimaquarta mazziau. Hee vices eorū scḋm ministeria sua ut ingrediantur domum dei et iuxta ritū suum sub manu aaron patris eoꝝ: sicut ꝓceperat dominus deus israhel. Porro filiorū leui qui reliqui fuerant de filijs amram erat subahel: ꝫ de filijs subahel iedeia. De filijs quoq; roobie princeps iesias. Ysaaris vero filius salemoth: filiusq; salemoth filiusq; eius ieciau primus amarias secundus iazihel tercius iechmoan quartus. Filius oziel micha filiꝰ micha samir frater micha iesia: filiusq; iesie zacharias. Filij merari mooli ꝫ musi filius osian benon: filius quoq; merari oziau: et soam et zachur ꝫ hebri. Porro mooli filius eleazar: qui non habebat liberos. Filij vero eis ieramihel. Filij musi mooli eder et ieremoth. Isti filij leui secundū domos familiaꝝ suaꝝ. Miseruntq; et ipi sortes cōtra fratres suos filios aaron corā dauid rege ꝫ sadoch ꝫ ahimelech et principibꝫ familiaꝝ sacerdotaliū et leuiticaꝝ: tā maiores q̄ mīores omnes sors equaliē diuidebat. Cui. Igitur dauid et magistratus exercitus segregauerunt in ministerium filios asaph et heman et ydithum: q̄ phetarent in citharis ꝫ psalteriis ꝫ cimbalis secundū numerū suū dedicato sibi officio seruientes. De filijs asaph zachur et ioseph et nathania et asarela: filij asaph sub manu asaph prophetātes iuxta regem. Porro ydithun godolias sori iesaias ꝫ sabias ꝫ mathatias sex sub manu patris sui ydithun: qui in cithara prophetabat super cōfitentes et laudantes dominū. Heman quoq; filij heman boccian mathanu ozihel subuhel ꝫ ieremoth anania anani eliatha geldelthi et romethiezer et iesbacasa mellothi othir mozioth. Omnes isti filij heman videntes regis in sermonibus dei ut exaltaret cornu. Dedit q; deus heman filios quatuordecim et filias tres. Uniuersi sub manu patris sui ad cantandum ī templo domini distributi erāt in cimbalis ꝫ psalteriis ꝫ citharis in ministeria domus domini iuxta regem: asaph videlicet et ydithun et heman. Fuit aūt numerus eorum cū fratribꝫ suis qui erudiebant canticum domini cūcti doctores ducenti octoginta octo. Miseruntq; sortes ꝑ vices suas ex equo tam maior

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0417
powered by DWork • Heidelberg University Library

ñs minor· doc⁹ pariter ⁊ indoc⁹. Egreſſus autē ſors prima ioſeph qui erat de aſaph: ſecunda godolie· ipſi et filijs ei⁹ et fratribꝫ ei⁹ duodecim: tercia zachur filijs et fratribꝫ ei⁹ duodecim: quarta yſari· filijs et fratribꝫ eius duodecim: quinta nathanie filijs eius et fratribꝫ eius duodecim: ſexta bocciau filijs et fratribus eius duodecim: ſeptima iſrehela filijs ⁊ fratribꝫ eius duodecim: octaua yſaie filijs et fratribus ei⁹ duodecim: nona mathanie filijs ⁊ fratribꝫ eius duodecim: decima ſemeie filijs ⁊ fratribus eius duodecim: undecima eſrahel filijs ⁊ fratribus ei⁹ duodecim: duodecima aſabie filijs et fratribus ei⁹ duodecim: terciadecima ſubahel filijs et fratribꝫ eius duodecim: quartadecima mathanie filijs ⁊ fratribus ei⁹ duodecim: quintadecima ierecimoth filijs et fratribus eius duodecim: ſextadecima ananie filijs et fratribus eius duodecim: ſeptimadecima ielbocaſe filijs ⁊ fratribus eius duodecim: octauadecima anani filijs et fratribus ei⁹ duodecim: nonadecima mellothi filijs et fratribus ei⁹ duodecim: vicesima eliatha filijs ⁊ fratribus ei⁹ duodecim: vicesimaprima othir filijs ⁊ fratribus eius duodecim: vicesimaſecūda goddollathi filijs et fratribꝫ eius duodecim: vicesimatercia aziud filijs ⁊ fratribꝫ ei⁹ duodeci: vicesimaquarta romanithiezer filijs ⁊ fratribꝫ ei⁹ duodecim. xxvi

Diuiſiones autē ianitorꝫ de chorijs melleleumia filius chore: de filijs aſaph filij melleleumie· zacharias primogenitus iadihel ſecūs· zabadias tercius· iathanael quartꝰ· abilam quintus· iohannan ſextus· helioenai ſeptimus. Filij autem obededom· ſemeias primogenitꝰ· iozabad ſecūdus· iohza tercius· ſachar quartus· nathanahel quintus· amihel ſextus· yſachar ſeptimus· phollathi octauus· quia benedixit illi dominꝰ. Semeie autē filio eius nati ſunt filij prefecti familiarū suarꝫ: erant enim viri fortiſſimi. Filij ergo ſemeie othni ⁊ raphael· ⁊ obediel zabad et fratres eius viri fortiſſimi: heliu qꝫ et ſamachias. Omnes hij de filijs obededom ipſi et filij et fratres eorꝫ fortiſſimi ad miniſtrandū ſexagintaduo de obededom. Porro meſellamie filij et fratres eorum robuſtiſſimi decem et octo. De hoſa autē id eſt de filijs merari ſemri princeps. Nō enī habuerat primogenitum: et idcirco poſuerat eū pater eius ī principem. Helchias ſecūs· tabelias tercius· zacharias quartus. Omnes hij filij et fratres hoſe tredecim. Hij diuiſi ſunt in ianitores: ut ſemper principes cuſtodiarum ſicut ⁊ fratres eorum miniſtrarent in domo domini. Mille ſunt ergo ſortes ex equo· et paruis et magnis per familias ſuas in unamquāqꝫ portarum. Cecidit ergo ſors orientalis ſelemie. Porro zacharie filio eius viro prudentiſſimo ⁊ erudito· ſortito obtigit plaga ſeptentrionalis. Obededom vero ⁊ filijs eius ad auſtrum in qua parte domus erat ſeniorum concilium: ſephphima et hoſa ad occidentem iuxta portam que dunt ad uiā aſcenſionis· cuſtodia cōtra cuſtodiam. Ad orientem vero leuite ſex et ad aquilonem quatuor p dies· atq; ad meridiem ſimiliter in die quatuor· ⁊ ubi erat concilium bini et bini. In cellulis quoqꝫ ianitorum· ad occidentem quatuor in via: biniqꝫ p cellulas. Hec ſunt diuiſiones ianitorum filiorū chore ⁊ merari. Porro achias erat ſuper theſauros domus domini·

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0418
powered by DWork • Heidelberg University Library

et vasa sanctorū. Filij quoq; dan filij gersonni. De ledan princeps familiarū ledan et gersonni iehieli: filij iehieli zatham et iohel fratres eius super thesauros domus domini amramitis et ysaaritis et hebronitis et hoziheli-tibus. Subahel autem filius gersom filij moysi ꝓpositus thesauris: frater quoq; eius eliezer cuius filius raabia et huius filij ysaias et huius filij ioram huius quoq; filius zechri et huius filius selemith. Ipse selemith et fratres eius super thesauros sanctorum q̄ sanctificauit dauid rex et principes familiarum et tribuni ⁊ centuriones ⁊ duces exercitus de bellis et manubijs prelio-rum que consecrauerāt ad instaurationem et suppellectilem templi dñi. Hec aūt omnia sanctificauit samuhel vidēs ⁊ saul filius cis ⁊ abner filius ner ⁊ ioab filius sarui: omnisq; sanctificauerant ea per manū salemith et fratrē eius. Saraitis vero ꝑerat cotenias ⁊ filij eius ad opera forinsecus sup israhel ad docendum ⁊ iudicandum eos. Porro de hebronitis asabias et fratres eius viri fortissimi mille septingenti ꝑerant israhelitis trans iordanem con-tra occidentē in cunctis operibus dñi et in ministeriū regis. Hebronitarū aūt princeps fuit hieria: secundū familias et cognationes eoꝝ. Quadragesimo anno regni dauid recensiti sūt ⁊ inuenti sunt viri fortissimi in gazer galaad: fratresq; eius robustioris etatis duo mil-lia septingenti principes familiarum. Preposuit autem eos dauid rex rube-nitis ⁊ gaditis ⁊ dimidie tribui ma-nasse: in omne ministerium dei ⁊ regis.

Filij aūt israhel scōm numerū suū principes familia-rum tribuni et centuriones et ꝑfecti qui ministrabant regi iuxta turmas suas ingredientes et egredientes ꝑ singulos menses in āno: viginti quatuor mili-bus singuli ꝑerant. Prime turme in primo mense illoam precrat filius zab-diihel: et sub eo viginti quatuor milia. De filijs pharez: princeps cunctorum principū in exercitu mense primo. Se-cundi mensis habebat turmam dudi-aohites et post se alter nomine macel-loth: qui regebat partem exercitus vigin-ti quatuor milium. Dux quoq; turme tercie in mense tercio erat banaias filius ioiade sacerdos: et in divisione sua vi-ginti quatuor milia. Ipse est banaias fortissimus inter triginta: et super tri-ginta. Precrat autem turme ipius a-mizadab filius eius. Quartus mense quarto asahel frater ioab et zabadi-as filius eius post eum: et in turma eius viginti quatuor milia. Quintus mense quinto princeps samaoth iezе-rites: ⁊ in turma eius viginti quatuor milia. Sextus mense sexto hira filius acces thecuites: ⁊ in turma eius vigin-ti quatuor milia. Septimus mense se-ptimo helles phallonites de filijs e-phraim: et in turma eius viginti qua-tuor milia. Octauus mense octauo sobochai usathites de stirpe zarai: et i turma eius viginti quatuor milia. No-nus mense nono abiezer anathotites de filijs iemini: ⁊ in turma eius vigin-ti quatuor milia. Decimus mense deci-mo marai ⁊ ipe nethophatites de stir-pe zarai: et in turma eius viginti qua-tuor milia. Undecimus mense undeci-mo banaias pharathonites de filijs ephraim: et i turma eius viginti qua-tuor milia. Duodecimus mense duo-decimo holdai nethophatites de stirpe gothoniel: ⁊ in turma eius viginti quat-

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0419
powered by DWork • Heidelberg University Library

milia. Porro tribubꝰ preerant in isrl· rubenitis·dux eliezer filiꝰ zechri: symeonitis·dux saphacias filius macha: leuitis·asabias filius camuel: aaronitis·sadoch: iuda·heliu frater dauid: yssachar·amri filius michael: zabulonitis·ieſmaias filius abdie: neptalitibus·ieremoth filius oziel: filiis ephraim osee filius ozazu·dimidie tribui manasse·ioahel filius phadaie: & dimidie tribui manasse in galaad·iaddo filius zacharie: beniamin autē iasihel filius abner: dan vero ezriel filius ieroham. Hij principes filiorꝫ israhel. Noluit autem dauid numerare eos a vigintī annis inferius: quia dixerat dñs ut multiplicaret israhel quasi stellas celi. Joab filius sarue ceperat numerare nec cōpleuit qa super hoc ira dei irruerat in israhel: et idcirco numerus eorū qui fuerāt recensiti non est relatꝰ in factos regis dauid. Super thesauros aūt regis fuit azmoth filiꝰ adihel: hijs aūt thesauris qui erāt in urbibꝰ et in vicis et in turribꝰ presidebat ionathan filiꝰ ozie. Operi autem rustico et agricolis qui cercebāt terram preerat ezri filiꝰ chelub: vinearumqꝫ cultoribꝰ semeias romathites: cellis autē vinariis zabdias aphonites. Nam super olineta et sicera que erant in campestribꝰ balanan gederites: super apothecas autē olei ioas. Porro armentis que pascebantur i saron positus fuit sethrai saronites: & super boues in vallibus saphat filiꝰ adli· sup camelos vero obil hismaelites: & sup asinos·iadias meronathites: sup oues quoqꝫ iaziz agarenus. Omnes hij principes substantie regis dauid. Jonathan autem patruus dauid consiliarius vir prudens & litteratus: ipe et iahihel filius achamoni erāt cū filiis regis. Achitophel etiā consiliariꝰ regis: et chusi arachites amicꝰ regis. Post achitophel fuit ioiada filius banaie & abiathar. Princeps aūt exercitus regis erat ioab. ·vrum·

Convocauit igitur dauid omnes principes israhel·duces tribuū & oppositos turmarū·qui ministrabant regi: tribunos quoqꝫ et centuriones et qui preerant substantie & possessionibus regis: filiosqꝫ suos cū eunuchis & potentes et robustissimos quosqꝫ i exercitu ierusalem. Cumqꝫ surrexisset rex et stetisset ait. Audite me fratres mei: et populus meꝰ. Cogitaui ut edificarem domum in qua requiesceret archa federis dñi & scabellum pedum dñi dei nostri: & ad edificandum omnia pparaui. Deus autem dixit michi. Non edificabis domū nomini meo·eo qꝺ sis vir bellator et sanguine fudecis: sed et elegit dñs deus israhel me de universa domo patris mei: ut esse rex sup israhel in sempiternū. De iuda enim elegit principes. Porro de domo iuda domū patris mei: et de filiis patris mei placuit ei ut me eligeret regem sup cunctū israhel: sed et de filiis meis·filios enim michi misros dedit dominꝰ: elegit salomonē filiū meum ut sederet in throno regni dñi sup israhel: dixitqꝫ michi. Salomon filiꝰ tuus edificabit domū meam et atria mea. Ipm enim elegi michi in filiū· et ego ero ei in patrem: et firmabo regnū eiꝰ usqꝫ in eternū: si perseuerauerit facere precepta mea & judicia sicut et hodie. Nunc ergo coram vniuerso cetu israhel audiente deo nostro custodite & inquirite cuncta mandata domini dei nri ut possideatis terā bonā: & relinquatis eam filiis vestris post vos usqꝫ i sempiternum. Tu autem salomon fili mi

scito deum patris tui: et serui ei corde perfecto ⁊ animo voluntario. Omnia enim corda scrutatur dñs: ⁊ uniuersas mentium cogitationes intelligit. Si quelieris eū inuenies: si aūt dereliqueris eū proiciet te in eternū. Nunc ergo quia elegit te dñs ut edificares domū sanctuarij: confortare et perfice. Dedit aūt dauid salomoni filio suo descriptionem porticus ⁊ templi et cellariorū et cenaculi et cubiculorū in aditis et domus propiciationis: necnō et omnium que cogitauerat atriorū ⁊ exedrarū per circuitum in thesauros domus dñi et in thesauros sanctorū: diuisionumq; sacerdotaliū et leuiticarū in opa operis domus dñi et in uniuersa uasa ministerij templi domini: aurū in pondere per singula uasa ministerij: argenti q; pondus pro uasorum ⁊ operū diuersitate: sed et in candelabra aurea et ad lucernas aurū pro mensura uniuscuiusq; candelabri et lucernarū: similiter et in candelabra argentea et ī lucernas eorum pro diuersitate mensure · pondus argenti tradidit. Aurū quoq; dedit in mensas propositionis p diuersitate mensarū: similiter et argentū in alias mensas argenteas. Ad fuscinulas quoq; ⁊ fialas ⁊ thuribula et aurū purissimū et leūculos aureos pro qualitate mensure pondus distribuit. in leunculum ⁊ leunculum: similiter et in leones argenteos diuersum argenti pondus separauit. Altari aūt in quo adolebur incensum · aurū purissimū dedit: ⁊ ut ex ipso fieret similitudo quadrige cherubin extendentiū alas ⁊ velantium archā federis dñi. Omnia inquit venerunt scripta manu dñi ad me: ut intelligerem uniuersa opera exemplaris. Dixit q; dauid salomoni filio suo.

Viriliter age ⁊ confortare et fac: ne timeas et ne paueas. Dñs enim de⁹ meus tecum erit: ⁊ nō dimittet te nec derelinquet: donec perficias oīe opus ministerij domus dñi. Ecce diuisiones sacerdotum et leuitarū in omne ministerium domus domini assistūt tibi et parati sūt: et nouerūt tā principes q; populus omnia pcepta tua. ·xxix·

Locutusq; est dauid rex ad omnē ecclesiam. Salomonē filiū meū unum elegit dñs adhuc puerū ⁊ tenellum. Opus enim grande ē: neq; enim hōmini pparat habitatio · sed deo. Ego enī totis uiribus meis pparaui impensas dom⁹ dñi dei mei: aur; ad uasa aurea et argentū ī argentea · es ī enea · ferrum in ferrea · ligna ad lignea · lapides onichinos ⁊ quasi stibinos ⁊ diuersos colorum omneq; pcosum lapidem et marmor parium habundantissime: ⁊ super hec q̄ obtuli in domum dei mei · de peculio meo aurum et argentum do in templum dei mei: exceptis hijs q̄ pparaui ī edem sanctam tria milia talenta auri de auro ophir: ⁊ septē milia talentorū argenti ptissimi ad deaurandas parietes templi: ⁊ ubiq; opus est aurū de auro et ubiq; opus est argentum de argento. Opera fiant p manus artificū: ⁊ si quis sponte offert impleat manū suam hodie: ⁊ offerat quod voluerit dño. Pollicita sunt itaq; principes familiarū ⁊ proceres tribuum israel · tribuni q; et centuriones ⁊ principes principū pollicitorum regis: dederūq; ī opa domus dñi auri talenta quinq; milia et solidos decem milia argenti talenta decem milia ⁊ eris talenta decem ⁊ octo milia: ferri q; centum milia talentoz: et apud quecunq; inuenti sūt lapides

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0421
powered by DWork • Heidelberg University Library

dederunt in thesauros domus domini
per manū iehihel gersonitis. Letatusq;
est populus cū vota sponte promittere-
rent: quia corde toto offerebant ea do-
mino. Sed et dauid rex letatus ē gau-
dio magno: et benedixit domino co-
ram vniuersa multitudine et ait. Be-
nedictus es domine deus israhel patris
nostri: ab eterno in eternum. Tua est
domine magnificentia et potentia et
gloria atq; victoria: et tibi laus. Cun-
cta enim que in celo sunt et i terra tua
sunt. Tuum domine regnum: et tu es
super omnes principes. Tue diuitie: et
tua est gloria: tu dominaris omniū.
In manu tua virtus et potentia: i ma-
nu tua magnitudo ⁊ imperium omni-
um. Nunc igitur deus noster confite-
mur tibi: et laudamus nomen tuum
inclitum. Quis ego et quis populus
meus: ut possimus hec tibi vniuersa
promittere? Tua sunt omnia: et que
de manu tua accepimus dedimus ti-
bi. Peregrini enim sumus coram te ⁊
aduene: sicut oēs patres nostri. Di-
es nostri quasi umbra super terram: ⁊
nulla est mora. Domine deus noster
oēs hec copia quā parauimus ut e-
dificaretur dom⁹ nomini sancto tuo
de manu tua est: et tua sunt omnia.
Scio deus meus quod probes corda
et simplicitatem diligas: unde et ego
in simplicitate cordis mei letus obtu-
li vniuersa hec: ⁊ populum tuum q̄ hic
repertus est vidi cum ingenti gaudio
tibi offerre donaria. Dñe deus abrahā
et ysaac et israhel patrū nrorum custo-
di in eternum hanc voluntatē cordis
eor: ⁊ semp i venerationē tui mens ista
permaneat. Salomon q; filio meo da
cor perfectum: ut custodiat mādata tua
et testimonia tua et ceremonias tuas
et faciat vniuersa: et edificet eam cuius
impensas parauī. Precepit aūt dauid
vniūse ecclesie. Benedicite dño deo nro.
Et benedixit oīs ecclesia dño deo pa-
trum suorū: ⁊ inclinauerūt se ⁊ adora-
uerunt deū: ⁊ deinde regem. Immolaue-
runtq; victimas dño: ⁊ obtulerunt o-
locausta die sequēti thauros mille a-
rietes mille agnos mille cū libaminī-
bz suis: ⁊ vniuerso ritu abūdantissime
in omnē israhel. Et comederūt et bibe-
runt coram domino in die illo cum
grandi letitia: et vnxerunt secūdo salo-
monem filium dauid. Vnxerūt autem
eum domino in principē: ⁊ sadoch in
pontificem. Sedit q; salomon super so-
lium domini in regem pro dauid pa-
tre suo et cunctis placuit: ⁊ paruit illi
omnis israhel. Sed ⁊ vniuersi princi-
pes ⁊ potentes ⁊ cūcti filij regis dauid
dederunt manum: ⁊ subiecti fuerūt sa-
lomoni regi. Magnificauit ergo do-
minus salomonem super omnē israhel:
⁊ dedit illi gloriam regni qualem
nullus habuit ante eum rex israhel.
Igitur dauid filius ysai regnauit sup
vniuersum israhel: ⁊ dies quibus re-
gnauit super israhel fuerunt quadra-
ginta anni. In hebron regnauit septē
annis ⁊ in ierusalem annis triginta-
tribus: et mortuus est in senectute bo-
na plenus dierū ⁊ diuitijs ⁊ gloria:
et regnauit salomon filius eius pro
eo. Acta autem regis priora ⁊ nouis-
sima scripta sunt in libro samuhel vi-
dentis et i libro nathan prophete atq;
in volumine gad videntis: vniuersiq;
regni eius et fortitudinis et tempo-
rum que transierūt sub eo siue in isr̄l. siue
in cūctis regnis terrarū.

Incipit liber paralipomenon .i.

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0422
powered by DWork • Heidelberg University Library

Confortatus ē rex salomon filius dauid in regno suo: et dominus erat cū eo: et magnificauit eū in excelsū. Precepit q̄ salomon uniuerso israhel tribunis et centurionibz et ducibus et iudicibz omnis israhel ⁊ principibz familiarū: et abiit cū uniuersa multitudine in excelsum gabaon · ubi erat tabernaculū federis dñi: quod fecit moyses famulus dei in solitudine. Arcam aūt dei adduxerat dauid de cariathiarim in locum q̄ p̄parauerat ei · ⁊ ubi fixerat illi tabernaculū: hoc est in iherusalem. Altare quoq; eneum qđ fabricatus fuerat beselehel filius uri filij ur ibi erat corā tabernaculo dñi: qđ et requisiuit salomon ⁊ q̄nis ecclesia. Ascenditq; salomon ad altare eneum corā tabernaculo federis dñi: ⁊ obtulit in eo mille hostias. Ecce aūt in ipsa nocte apparuit ei deus dicēs. Postula quod uis: ut det tibi. Dixitq; salomon deo. Tu fecisti cū dauid patre meo misericordiā magnam: et constituisti me regē pro eo. Nūc ergo dñe deus: impleat̄ sermo tuus q̄ pollicitus es dauid patri meo. Tu enim me fecisti regem sup populū tuum multū: qui tam innumerabilis est quā pulus terre. Da michi sapientiam ⁊ intelligentiam: ut ingrediar ⁊ egrediar corā uultu tuo. Quis enim potest hūc uultū tuū dignue q̄ tā grādis ē iudicare? Dixit aūt dē ad salomonē. Quia hoc magis placuit cordi tuo: et nō postulasti diuitias ⁊ substantiā et gloriā · neq; animas eoz q̄ te oderāt · sed nec dies uite plurimos: petisti autem sapientiam ⁊ scientiā · ut iudicare possis uultum meum · supre quē constitui te regem: sapientia ⁊ scientia data sunt tibi. Diuitias aūt ⁊ substantiā ⁊ gloriam dabo tibi: ita ut nullus in regibz nec ante te nec post te fuerit similis tui. Venit ergo salomon ab excelso gabaon in iherusalem corā tabernaculo federis: ⁊ regnauit sup israhel. Congregauitq; sibi currus et equites: et facti sunt ei mille quadringenti currus et duodecim milia equitū: ⁊ fecit eos esse in urbibus quadrigaz ⁊ cum rege in iherusalem. Prebuitq; rex argentum ⁊ aurum in iherusalē quasi lapides: ⁊ cedros quasi sicomoros que nascūtur in campestribus multitudine magna. Adducebant aūt ei equi de egipto de choa a negociatoribus regis: qui ibant et emebant precio quadrigam equorum sexcentis argenteis et equum centum quinquaginta. Similiter de uniuersis regnis eththeorum et a regibus syrie empto celebrabatur.

Cepit autem salomon edificare domum nomini domini: ⁊ palatium sibi. Et numerauit septuaginta milia uirorum portantium humeros: ⁊ octogīta milia qui cederent lapides in montibz: p̄positosq; eorum tria milia trecētos. Misit quoq; ad hirā regem tyri dicens. Sicut egisti cum dauid patre meo · ⁊ misisti ei ligna cedrina ut edificaret sibi domum in qua ⁊ habitauit: sic fac mecum ut edificem domum nomini domini dei mei ⁊ consecrē eā: ad adolendū incensū corā illo et fumigāda aromata · et ad propositionem panum sempiternam · ⁊ ad holocaustomata mane ⁊ uespere · sabbatis quoq; et neomeniis · ⁊ solemnitatibz domini dei nostri in sempiternum que mādata sunt israhel. Domus enī quā edificare cupio magna ē. Magnus

est enim deus noster: sup omnes deos.
Quis ergo poterit ꝓualere ut edificet ei
dignam domū? Si celum et celi celoꝝ
capere eū nequeūt: quantus ego sum
ut possim edificare ei domū? Sed ad
hoc tantum: ut adoleatur incensum co-
ram illo. Mitte igitur michi virū eru-
ditum qui nouerit operari in auro et
argento ere et ferro purpura coccino et
iacincto. et qui sciat sculpere celaturas:
cum hijs artificibꝫ quos mecū habeo
in iudea et in iherusalem quos ꝓparā-
uit dauid pater meus. Sed et ligna ce-
drina mitte michi et arcbeutina et pi-
nea de libano. Ego enī sꝫ tui tui nouē-
runt cedere ligna de libano. Et ecce sui
mei cum tuis tuis: ut parentur michi
ligna plurima. Domꝰ enī quā cupio
edificare magna est nimis et inclita.
Precterea operarijs ꝙ cesuri sunt ligna
feruis tuis dabo in arbaria tritici cho-
ros viginti milia: et ordei choros tot-
idem: olei quoꝙ lata viginti milia. Di-
xit autem hiram rex tyri ꝙ litteras ꝙs
miserat salomoni. Quia dilexit dñs
populum suū: idcirco te regnare fecit
super eum. Et addidit dicens. Benedi-
ctus dominꝰ deus israhel qui fecit celū
et terram: qui dedit dauid regi filiū sa-
pientem et eruditum et sensatum atq;
prudentem: ut edificaret domum dño
et palatiū sibi. Misi ergo tibi virum
prudentem et scientissimum · hiram
patrem meum filiū mulieris de filia-
bus dan cuius pater fuit tyrius: ꝙ no-
uerit operari in auro et argento · ere et
ferro et marmore et lignis: ī purpura
quoꝙ et iacincto et bysso et coccino:
et qui sciat celare omnem sculpturam
et adinuenire prudenter qcunq; in o-
pere necessariū est: cū artificibus tuis
et cum artificibꝫ dñi mei dauid patris
tui. Triticū ergo et ordeū et oleū et vinū
que pollicit⁹ es domine mi mitte ser-
uis tuis. Nos aūt cedemus ligna de liba-
no quot necessaria habueris: et appli-
rabimus ea ratibus ꝙ mare in ioppe:
tuum autem erit transferre ea in iheru-
salem. Numerauit igitur salomon o-
mnes viros proselitos qui erant ī ter-
ra israhel post dinumerationem quā
dinumerauit pater eius: et inuenti sunt
centum quinquaginta milia et cen-
milia septem. Fecitq; ex eis septuagin-
milia qui humeris onera portarent: et
octoginta milia qui lapides de mon-
tibus cederent: tria aūt milia et septin-
tos ꝓpositos operum populi. · m

Cepit salomon edificare domū
domini in iherusalem ī monte
moria qui demōstratus fuerat dauid
patri eius: in loco quē parauerat da-
uid in area oman iebusei. Cepit aūt
edificare mense secundo: āno quarto
regni sui. Et hec sunt fundamenta que
iecit salomon ut edificaret domū dei·
longitudinis · cubitos ī mensura pri-
ma sexaginta: latitudinis cubitos vi-
ginti. Porticum vero ante frontem ī
tendebatur ī longum · iuxta mensurā
latitudinis domus: cubitorum viginti.
Porro altitudo centum viginti cu-
bitorum erat. Et deauravit ea intus
secus auro mundissimo. Domum ꝙ
maiorē texit tabulis ligneis abiegnis:
et laminas auri obrizi affixit ꝙ totū.
Sculpsitq; in ea palmas: et quasi ca-
tenulas se invicem cōplectentes. Stra-
uit quoꝙ pauimentū templi preciō-
sissimo marmore: decore multo. Por-
ro aurum erat probatissimū · de cuius
laminis texit domum et trabes eius et
postes et parietes et ostia: et celavit che-
rubin in parietibus. Fecit ꝙ domum

sancti sanctorū: longitudinē iuxta latitudinē domus cubitorū viginti: ⁊ latitudinē similiter viginti cubitorū. Et laminis aureis texit eam quasi talentis sexcentis: sed et clauos fecit aureos: ita ut singuli claui siclos quinquagenos appenderent. Cenacula quoq; texit auro. Fecit etiam in domo sancti sanctorū cherubim duos opere statuario: ⁊ texit eos auro. Ale cherubim viginti cubitis extendebant: ita ut una ala haberet cubitos quinq; ⁊ tangeret parietem domus: ⁊ altera quinq; cubitos habens · alam tangeret alterius cherub. Similiter cherub alterius ala quinq; habebat cubitos · ⁊ tangebat parietem: et ala eius altera quinq; cubitorum · alam cherub alterius cōtingebat. Igit ale utriusq; cherub expanse erant: ⁊ extendebantur per cubitos viginti. Ipsi autem stabant erectis pedibus: ⁊ facies eorum erat verse ad exteriorem domū. Fecit quoq; velum ex iacincto purpura coccino et bisso: et intexuit ei cherubim. Ante fores etiam templi duas columnas: que triginta et quinq; cubitos habebant altitudinis. Porro capita eox quinq; cubitorum: necnō ⁊ quasi catenulas i oraculo: et suposuit eas capitibz columnarum. Malagranata etiam centū: que catenulis interposuit. Ipsas q̄z columnas posuit in vestibulo templi: unā a dextris et alteram a sinistris. Eam que a dextris erat vocauit iachin: et que ad leuam vocauit booz.

Fecit quoq; altare eneum viginti cubitorū longitudinis et viginti cubitox latitudinis ⁊ decem cubitox altitudinis. Mare etiā eneū fusile decē cubitis a labio usq; ad labiū: rotundum p circuitū. Quinq; cubitos habebat altitudinis: ⁊ funiculus triginta cubitorum ambigebat gyrum eius. Similitudo quoq; boum erat subter illud. Et decem cubitis quedā extrinsecus relature: quasi duobz verubus alnum maris circuibant. Boues aut erant fusiles: ⁊ ipm mare sup duodecim boues impositum erat: quox tres respiciebant ad aquilonē · ⁊ alii tres ad occidentem. Porro tres alii meridiē · ⁊ tres qui reliqui erant orientem: habentes mare suppositum. Posteriora autem boum erat intrinsecus sub mari. Porro vastitas eius habebat mensuram palmi: ⁊ labium illius erat quasi labium calicis uel repandi lilii: capiebat q; tria milia metretas. Fecit q̄z concas decem ⁊ posuit quinq; a dextris ⁊ quinq; a sinistris: ut lauarent in eis omnia que i holocaustum oblaturi erāt. Porro in mari sacerdotes lauabantur · fecit autem et candelabra aurea decem secundum speciem quā iusserat fieri: et posuit ea in templo quinq; a dextris et quinq; a sinistris. Mensā nō ⁊ mensas decem ⁊ posuit eas in templo quinq; a dextris ⁊ quinq; a sinistris. Fialas quoq; aureas centum. Fecit etiā atrium sacerdotum ⁊ basilicam grandem: ⁊ ostia in basilica que texit ere. Porro mare posuit in latere dextro contra orientem ad meridiem. Fecit aut hirā lebetas et creagras et fialas · ⁊ complevit omne opus regis in domo dei. Hoc est columnas duas ⁊ epistilia · ⁊ capitā · et quasi quedā reticula · que capita tegerent sup epistilia. Malagranata q̄z quadraginta et reticula duo ita ut bini ordines malagranatorū singlis reticulis iungerent: q̄ tegerēt epistilia · ⁊ capita columnarū. Bases etiam fecit · ⁊ concas · quas suposuit

talibz: mare unū. boues quoq; duodecim sub mari et lebetas et creagras et fialas. Omnia vasa fecit salomoni hiram pater eius in domo dñi. ex ere mundissimo. In regione iordanis fudit ea rex i argillosa terra: inter sochot et saredata. Erat aūt multitudo vasorum innumerabilis: ita ut ignoraret pondus eris. Fecitq; salomon oīa vasa domus dei: altare aureū et mensas. et sup eas panes propositionis. Candelabra quoq; cū lucernis suis ut lucerent ante oraculū iuxta ritum ex auro purissimo. et florentia quedam et lucernas. et forcipes aureos. Oīa de auro mundissimo facta sunt. Thimiamateria quoq; et thuribula et fialas et mortariola. ex auro purissimo. Et ostia celauit templi interioris id ē in sancta sanctorū: et ostia templi forinsecus aurea. Sicq; cōpletū ē oīe opus qđ fecit salomon i domo domini.

Intulit igitur salomon oīa que voverat dauid pater suus. argentū et aurū: et vniuersa vasa posuit in thesauris domus dñi. Post que congregauit maiores natu israel et cunctos principes tribuū. et capita familiaz de filijs israel in ierusalem: ut adducerent archam federis dñi de ciuitate dauid que est in syon. Venerūq; itaq; ad regē omnes viri israel: in die solennī mensis septimi. Cumq; venissent cuncti seniorū israel. portauerūt leuite archam: et intulerunt eam. et omne paratura tabernaculi. Porro vasa sanctuarij q̄ erāt in tabernaculo portauerūt sacerdotes cū leuitis. Rex autem salomon et vniuersus cetus israel. et omnes qui fuerunt congregati: ante archam immolabant arietes et boues absq; ullo numero. Tāta eni erat multitudo victimaz.

Et intulerūt sacerdotes archā federis domini in locū suū id est ad oraculū templi in sancta sanctorū subter alas cherubin: ita ut cherubin expanderent alas suas sup locū in quo posita erat archa: et ipam archam tegerent cū vectibus suis. Vectum aūt quibz portabatur archa. quia paululum longiores erant. capita parebāt extra oraculū. Si vero quis paululū susset extrinsecus: eos videre nō poterat. Fuit itaq; archa ibi usq; i presentem diē. Nichilq; erat aliud in archa nisi due tabule. quas posuerat moyses in oreb: quādo legē dedit dñs filijs israel egredientibz ex egipto. Egressis aūt sacerdotibus de sanctuario. oīes eni sacerdotes q̄ ibi potuerant inueniri sanctificati sunt: nec adhuc i illo tempore vices et ministeriorū ordo inter eos diuisus erat. Tā leuite q̄z cantores. id est et q̄ sub asaph erant. et q̄ sub heman. et q̄ sub ydithun filij et fratres eorū vestiti byssinis. cimbalis. et psalteriis. et citharis. concrepabant stantes ad orientalem plagā altaris: et cū eis sacerdotes centūuiginti canentes tubis. Igit̄ cūctis pariter et tubis et voce et cimbalis et organis. et diuersi generis musicoz concinentibz. et vocem in sublime tollentibus. longe sonitus audiebat: ita ut cū dñm laudare cepissent et dicere. cōfitemini dño quoniā bonus quoniā in eternū misericordia eius. impleretur domus dei nube: ne possent sacerdotes stare et ministrare propter caliginē. Compleuerat enim gloria dñi domum dei.

Tunc salomon ait. Dñs pollicitus est. ut habitaret in caligine: ego autem edificaui domū nomini eius: ut habitaret ibi in eternum. Et cōuertit rex faciem suā: et benedixit vniuerse

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0426
powered by DWork • Heidelberg University Library

multitudini israhel. Stam omnis turba stabat intenta ⁊ ait. Benedictus dñs deus israhel: qui qđ locutus est dauid patri meo: opere cõpleuit dicens. A die qua eduxi ppm meũ de terra egipti: nõ elegi ciuitatem de cunctis tribubs israhel ut ędificaretur in ea domus nomini meo: neq; elegi quemq; alium virũ ut esset dux in populo meo israhel: sed elegi iherusalem ut sit nomẽ meũ ibi: et elegi dauid ut constituerẽ eum super populũ meum israhel. Cũq; fuisset voluntatis dauid patris mei ut ędificaret domum nomini dñi dei israhel: dixit dñs ad eum. Quia hęc fuit voluntas tua ut ędificares domũ nomini meo: bene quidẽ fecisti hmõi habere voluntatẽ: sed nõ tu ędificabis michi domum. Verumtamẽ filius tuus qui egredietur de lumbis tuis: ipe ędificabit domũ nomini meo. Compleuit ergo dñs sermonẽ suũ quẽ locutus fuerat: ⁊ ego surrexi pro dauid patre meo ⁊ sedi sup thronũ israhel sicut locutus est dñs: ⁊ ędificaui domũ nomini dñi dei israhel ⁊ posui in ea archam i qua est pactum dñi quod pepigit cũ filijs israhel. Steteit ergo coram altare dñi ex aduerso uniuerse multitudinis isrl: et extendit manus suas. Siquidẽ fecerat salomon basim eream ⁊ posuerat eam i medio basilice: habentem: quinq; cubitos longitudinis et quinq; latitudinis ⁊ tres cubitos altitudinis. Steteq; super eam: ⁊ deinceps flexis genibs contra uniuersam multitudinẽ isrl: ⁊ palmis in celum leuatis ait. Domine deus israhel: non est similis tui deus in celo et in terra: qui custodis pactum ⁊ misericordiã cum seruis tuis: qui ambulant coram te in toto corde suo: qui prestitisti seruo tuo dauid patri meo quecunq; locutus fueras ei: ⁊ que ore promiseras opere ꝓpleti: sicut ⁊ psens tempus probat. Nunc ergo dñe deus israhel imple seruo tuo pri meo dauid quecunq; locutus es dicens. Non deficiet ex te vir coram me q̃ sedeat super thronum israhel: ita tamen si custodierint filij tui vias meas: ⁊ ambulauerint in lege mea: sicut ⁊ tu ambulasti coram me. Et nunc domine deꝰ israhel firmetur sermo tuus: quẽ locutus es seruo tuo dauid. Ergo ne credibile est: ut habitet deus cum hmõibs super terram? Si celum ⁊ celi celoꝝ nõ te capiunt: quãtomagis domus ista quã ędificaui? Sed ad hoc tantum facta ẽ: ut respicias orationẽ serui tui: ⁊ obsecrationem eius domine deus meus audias: ⁊ preces quas fudit famulꝰ tuꝰ coram te: ut aperias oculos tuos sup domum istam diebs ac noctibus: sup locum in quo pollicitus es ut inuocetur nomen tuum: ⁊ exaudires orationem quã seruus tuus orat in eo: ⁊ exaudias preces famuli tui ⁊ populi tui israhel. Quicunq; orauerit i loco isto: exaudi de habitaculo tuo id est de celis: et ꝓpiciare. Si peccauerit quispiã i proximum suũ ⁊ iurare cõtra eũ paratus venerit: seq; maledicto constrinxerit coram altari in domo ista: tu audies de celo: ⁊ facies iudicium seruorũ tuorũ: ita ut reddas impio viam suam i caput proprium: et ulciscaris iustum retribuens ei sẽm iusticiam suã. Si superatus fuerit populus tuꝰ israhel ab inimicis: peccabunt enim tibi: ⁊ conuersi egerint penitentiã: et obsecrauerint nomen tuum: ⁊ fuerint deprecati in loco isto: tu exaudies de celo ⁊ propitiare peccato populi tui israhel: et reduc eos in terram quã dedisti eis ⁊ pribus

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0427
powered by DWork • Heidelberg University Library

rum. Si clauso celo pluuia non fluxerit pter peccata populi tui: & deprecati te fuerint in loco isto: & cõfessi nomini tuo: & conuersi a peccatis suis cum eos afflixeris: exaudi de celo dñe: & dimitte peccata seruis tuis: & populi tui israhel: et doce eos viam bonam: p quã ingrediantur: & da pluuiã terre quã dedisti populo tuo ad possidendũ. Fames si orta fuerit in terra: & pestilentia erugo & aurugo: et locusta & brucus: et hostes vastatis regionibz portas obsederint ciuitatis: omnisq; plaga & infirmitas presserit: si quis de populo tuo israhel fuerit deprecatus: cognoscens plagã et infirmitatem suã: & expanderit manus suas in domo hac: tu exaudies de celo de sublimi sedis tue habitaculo tuo: et ppitiare: & reddes vnicuiq; secundum vias suas quas nosti eũ habere in corde suo. Tu enim solus nosti corda filiorũ hominũ: ut timeant te et ambulent in vijs tuis: cunctis diebus quibz viuũt super faciem terre quã dedisti patribus nostris. Etenim quoq; qui non est de populo tuo israhel: si venerit de ra longinqua propter nomen tuũ magnũ et propter manũ tuã robustam: & brachium tuũ extentum: et adorauerit in loco isto: tu exaudies de celo firmissimo habitaculo tuo: & facies cũcta pro quibus invocauerit te ille peregrinus: ut sciant omnes populi terre nomen tuum: & timeant te sicut populus tuus israhel: & cognoscant quia nomẽ tuũ invocatum est sup domum hanc quã edificaui. Si egressus fuerit pplus tuus ad bellum cõtra aduersarios suos: p viam in qua miseris eos: adorabunt te contra viam in qua ciuitas hec est quã elegisti: et dom9 quã edificaui nomini tuo: ut exaudias de celo pces eor; et obsecrationem: & vindicaris. Si aũt peccauerint tibi: neq; enim est hõmo q̃ non peccet: & iratus fueris eis: & tradideris hostibus: & captiuos duxerint eos in terram longinquã: uel terre q̃ iuxta est: & cõuersi in corde suo in terra ad quã captiui ducti fuerãt egerint penitentiã: et deprecati te fuerint in terra captiuitatis sue dicentes: peccauimus: inique fecimus: iniuste egimus: & reuersi fuerit ad te in toto corde suo: & tota anima sua in tra captiuitatis sue: ad quam ducti sunt: adorabunt te contra viam terre sue quã dedisti patribus eorum: et urbis quã elegisti: & domus quã edificaui nomini tuo: ut exaudias de celo hoc est de firmo habitaculo tuo preces eorum: & facias iudicium: & dimittas populo tuo quãuis peccatori. Tu es enim deus meus. Aperiantur queso oculi tui: & aures tue intente sũt ad orationẽ que fit in loco isto. Nũc igitur consurge dñe deus in requiẽ tuã: tu et archa fortitudinis tue. Sacerdotes tui dñe deꝰ induant salutẽ: et sancti tui letentur in bonis. Dñe deus meꝰ ne auertaris faciem xpti tui. Memẽto misericordiarũ dauid serui tui. Cũq; oraret salomõ fundẽs pces: ignis descendit de celo: & deuorauit holocausta et victimas: & maiestas dñi implevit domũ: nec poterãt sacerdotes ingredi templũ dñi eo q̃ implesset maiestas dñi templũ dñi: sed & omnes filij israhel videbãt descendentẽ ignẽ: & gl'am dñi sup domũ: & corruẽtes pni in terrã sup pauimentũ stratũ lapide: adorauerunt & laudauerunt dñm quoniam bonus quoniam in sclm misericordia ei9. Rex aũt & omnis pplus immolabant victimas coram domino. Immolauit igitur rex salomon victimas bouum viginti duo milia:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0428
powered by DWork • Heidelberg University Library

arietū centūmigīti milia. Et dedicauit
domum dei rex ⁊ uniuersus pl̄s. Sa-
cerdotes aūt stabant in officijs suis:
et leuite in organis carminū dñi·
que fecit dauid rex ad laudandū dñm·
quū in seculū misericordia ei⁹: ymnos
dauid canentes p manus suas. Por-
ro sacerdotes canebāt tubis ante eos:
cunctusq; isr̄l stabat. Sanctificauit aūt
salomon medium atrij ante templū
dñi. Obtulerat enim ibi holocausta et
adipes pacifi corum: quia altare eneū
quod fecerat nō poterat sustinere olo-
causta ⁊ sacrificia ⁊ adipes. Fecit ergo
salomon solemnitatē in tempore illo
septem diebus ⁊ omnis isr̄l cū eo· eccle-
sia magna valde: ab introitu emath
usq; ad torrentem egipti. Feceruq; die o-
ctauo collectam· eo quod dedicasset al-
tare septem diebꝫ ⁊ solemnitatem cele-
brasset diebꝫ septem. Igitur ī die vice-
simaoca mensis septimi dimisit pl̄os
ad tabernacula sua: letantes atq; gau-
dentes sup bono quod fecerat dñs
dauid et salomoni ⁊ israhel pl̄o suo.
Compleuitq; salomon domum dñi
et domū regis· et oīa q̄ disposuerat
in corde suo ut faceret ī domo dñi
et in domo sua: ⁊ prosperatus ē. Appa-
ruit aūt ei dñs nocte: ⁊ ait. Audiui
orationē tuam: et elegi locum istū mi-
chi in domū sacrificij. Si clausero cel̄ū
et pluuia non fluxerit· ⁊ mandauero ⁊
precepero locuste ut deuoret terram· et
misero pestilentiam in populum meū:
conuersus aūt pl̄s meus super quos
inuocatum ē nomen meū· deprecatus
me fuerit· ⁊ exquisierit faciem meam· ⁊
egerit penitentiā a uijs suis pessimis:
et ego exaudiam de celo· ⁊ propitius ero
peccatis eorū· ⁊ sanabo terram eorum.
Oculi quoq; mei erunt aperti· ⁊ aures
mee erecte: ad orationē eius qui ī loco
isto orauerit. Elegi enī et sanctificaui
locum istum: ut sit nomen meū ibi in
sempiternū· ⁊ permaneant oculi mei et
cor meum ibi cunctis diebꝫ. Tu quoq;
si ambulaueris cor̄ me sicut ambu-
lauit dauid pater tuus· ⁊ feceris iuxta
omnia que precepi tibi· ⁊ iustitias me-
as iudiciaq; custodieris: suscitabo thro-
num regni tui· sicut pollicitus sum da-
uid patri tuo dicens. Non auferetur
de stirpe tua vir· qui non sit princeps
in israhel. Si autem aueli fueritis· et
dereliqueritis iustitias meas et p̄cepta
mea que posui vobis: ⁊ abeuntes ser-
uieritis dijs alienis· ⁊ adoraueritis eos:
euellā vos de terra mea quā dedi
vobis· et domum hanc quā edificaui
nomini meo proiciam a facie mea: et
tradam eam in parabolā ⁊ ī exemplū
cunctis pl̄is· ⁊ domus ista erit improperium omnibus transeuntibꝫ: ⁊ di-
cent stupentes. Quare fecit dominus
sic terre huic et domui huic? Respondebuntq;. Quia dereliquerunt dñm deū
patrum suorū· qui eduxit eos de terra
egipti: ⁊ apprehenderunt deos alienos·
⁊ adoraueūt eos ⁊ coluerūt: ideirco ve-
nerūt sup eos oīa mala hec. vm

Expletis aūt viginti ānis postq;
edificauit salomon domū dñi
et domū suam: ciuitates quas dederat
hiram salomoni edificauit· ⁊ habita-
re ibi fecit filios israhel. Abijt quoq;
in emath suba· ⁊ obtinuit eam ⁊ edifi-
cauit palmiram in deserto: ⁊ alias ci-
uitates munitissimas edificauit in e-
math. Extruxitq; bethoron superiorē·
et bethoron inferiorem· ciuitates mu-
ratas: habentes portas ⁊ uectes et se-
ras. Balaath etiam et omnes urbes
firmissimas que fuerunt salomonis:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0429
powered by DWork • Heidelberg University Library

cunctaq; urbes quadrigarū·z urbes equitū. Omnia quecunq; voluit fecit rex salomon atq; disposuit·edificauit in ierusalē·z in libano·et in uniuersa terra potestatis sue. Omnem populū qui derelictus fuerat de hetheis z amorreis·et ferezeis·et eueis z iebuseis·qui non erāt de stirpe israhel·de filijs eoz et de posteris quos nō interfecerāt filij israhel subiugauit salomon ī tributarios usq; in diē hanc. Porro de filijs israhel nō posuit ut seruirent operibz regis. Ipsi enim erāt viri bellatores z duces primi·z principes quadrigarū et equitum eius. Omnes aūt principes exercitus regis salomonis·fuerūt ducenti quinquagīta q̄ erudiebant ppm. Filiam uero pharaonis transtulit de ciuitate dauid:in domū quā edificauerat ei. Dixit enī. Non habitabit uxor mea ī domo dauid regis israhel·eo quod sanctificata sit:quia ingressa ē in eam archa domini. Tūc obtulit salomon holocausta dño sup altare dñi quod exstruxerat ante porticū:ut p singulos dies offerretur ī eo iuxta p̄ceptū moysi in sabbatis·et in kalendis et ī festis diebus ter p annū:id est ī solemnitate azimorū et solemnitate ebdomadaz et in solēnitate tabernaculoz. Et cōstituit iuxta dispositionē dauid p̄is sui officia sacerdotū ī ministerijs suis·et leuitas in ordine suo:ut laudarent z ministrarent coram sacerdotibus iuxta ritum uniuscuiusq; diei:z ianitores ī diuisionibus suis per portā·z portam. Sic enim preceperat dauid homo dei. Nec prestergressi sunt de mandatis regis tam sacerdotes q̄z leuite:ex oīnbz que preceperat. Et in custodijs thesaurorum oīes impensas p̄paratas habuit salomon:ex eo die quo fundauit domū dñi usq; in diem quo perfecit eā. Tūc abiit salomō ī asiongaber·z ī hailath·ad tyram maris rubri:q̄ ē in terra edom. Misit ergo ei hiram p manū seruoz suoz naues z nautas gnaros maris:z abierunt cum suis salomonis in ophir. Tulerūtq; inde quadringenta quinquaginta talenta auri:et attulerūt ad regem salomonē.

Regina quoq; saba cum audisset famā salomonis·uenit ut tentaret eum in enigmatibz ī hierusalē: cum magnis opibus et camelis qui portabant aromata·z auri plurimū·gemmasq; p̄ciosas. Cūq; uenisset ad salomonem:locuta est ei quecūq; erāt in corde suo. Et exposuit ei salomon omnia que proposuerat:nec quicq; fuit quod non perspicuum ei fecerit. Que postq; uidit sapientiā scilicet salomonis·z domū quā edificauerat·necnon et cibaria mense ei9 z habitacula seruorum et officia ministrorū eius z uestimenta eorū·pincernas quoq; et uestes eorū:z victimas ejs immolabat in domo domini:non erat p stupore ultra ī ea spiritus. Dixitq; ad regem. Verus est sermo quē audierā in terra mea:de uirtutibz et sapientia tua. Nō credebam narrantibus:donec ipa uenissem et uidissent oculi mei·z probassē uix medietatē sapiētie tue michi fuisse narratam. Uicisti famam uirtutibz tuis. Beati uiri tui z beati serui tui:hij qui assistunt coram te omni tempore·et audiunt sapiētiam tuam. Sit dñs deus tuus benedictus qui uoluit te ordinare super thronū suum regem dñi dei tui. Quia diligit deus israhel·z uult seruare eum in eternū:idcirco posuit te sup eū regem·ut facias iudicia atq; iustitiā. Dedit aūt regi centūuiginti

talenta auri: & aromata mlta nimis: et gemmas pciosissimas. Non fuerūt aromata talia: ut hec q̄ dedit regina saba regi salomoni. Sed & hiram rū seruis salomonis attulerunt aurū de ophir: et ligna thyina: et gemmas pciosissimas. De quibus fecit rex de lignis scilicet thyinis gradus i domo dñi: et in domo regia: citharas q̄; et psalteria cantoribz. Nunquā visa sunt in terra iuda ligna talia. Rex aūt salomon dedit regine saba cuncta q̄ voluit: et q̄ postulauit: et mlto plura quā attulerat ad eū. Que cōsa abiit in terrā suā cum seruis suis. Erat aūt pondus auri qđ afferebat salomoni p singulos ānos sexcenta sexaginta sex talenta auri: exceptis ea summa quā legati diuersay gentiū et negociatores afferre solebant: omnesq; reges arabie et satrape terray: qui cōportabāt aurū et argentum salomoni. Fecit igit̄ rex salomon ducentas hastas aureas: de summa sexcentorum aureorū: qui in singulis hastis expendebant. Trecenta quoq; scuta aurea trecentoz aureorū: quibus tegebant singla scuta. Posuit q; ea rex in armamentario quod erat constitū nemore. Fecit quoq; rex soliū eburneū grande: et vestiuit illud auro mundissimo. Sex q; gradus quibus ascendebat ad soliū: & scabellū aureū: et brachiola duo altrinsecus: & duos leones stantes iuxta brachiola: sed & alios duodecim: leūculos stantes sup sex gradus ex vtraq; parte. Non fuit tale solium i vniuersis regnis. Omnia quoq; vasa cōuiuij regis erāt aurea: et vasa domus saltus libani ex auro purissimo. Argentū enim in diebus illis p nichilo reputabatur. Siquidē naues regis ibant in tharsis cū seruis hiram semel i tribus ānis: et deferebāt inde aurū & argentū & ebur & symias & pauos. Magnificatus ē igit̄ salomō super omnes reges terre: pre diuitijs et gloria. Omnesq; reges terrarū desiderabant videre faciem salomonis: ut audirent sapiētiā quā dederat deus in corde eius. Et deferebāt ei munera: vasa argentea et aurea: et vestes: & arma: et aromata equos et mulos per singulos ānos. Habuit quoq; salomon quadraginta milia equorū in stabulis: et curruum equitūq; duodecim milia. Constituitq; eos in urbibz quadrigay: et vbi erat rex in ierusalē. Exercuit etiā potestatē sup cūctos reges a flumine euphratem usq; ad terrā philistinorum: et usq; ad terminos egipti. Tantamq; copiā prebuit argenti i ierusalē quasi lapidū: et cedroꝝ tantā multitudinē velut sycomoroz q̄ gignunt in campestribz. Adducebantur aūt ei equi de egipto: cunctisq; regionibz. Reliqua aūt operū salomonis priorū et nouissimoz scripta sunt in verbis nathan pphete: & i libris ahie silonitis: i visione q̄ addo videmus contra ieroboam filiū nabath. Regnauit aūt salomon in ihrlm sup omnē isrl: quadraginta ānis. Dormuitq; cum pribus suis: & sepelierūt eū in ciuitate dauid: regnauitq; roboā filius eius p eo.

Profectus ē aūt roboā in sichem. illuc enī cūctus isrl conuenerat: ut constituerent eū regem. Quod cum audisset ieroboam filius nabath qui erat in egipto: fugerat quippe illuc ante salomonem: statim reuersus ē. Vocauerunt q; eum et venit cum omni israhel: et locuti sunt ad roboam dicentes. Pater tuus durissimo iugo nos pressit: tu leuiora impera patri tuo qui

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0431
powered by DWork • Heidelberg University Library

nobis imposuit grauem seruitutem:
et paululū de onere sublcua-ut seruia-
mus tibi. Qui ait. Post tres dies re-
uertimini ad me. Cumq; abisset pplus
iniit consiliū cum senibus qui steterant
coram pre eius salomone dū adhuc
uiueret dicens. Quid datis consiliū ut
respondeā populo? Qui dixerunt ei.
Si placueris pplo huic et lenieris eos
uerbis clementibus: seruient tibi omni
tempore. At ille reliquit consiliū senū:
et cum iuuenibus tractare cepit qui cum
eo nutriti fuerant-et erant in comitatu
illi9. Dixitq; ad eos. Quid vobis vi-
detur-uel respondere quid debeo pplo
huic qui dixit michi: sublcua iugū qđ
imposuit nobis pater tuus? At ille
responderunt ut iuuenes et nutriti cū
eo in delicijs: atq; dixerunt. Sic loque-
ris populo qui dixit tibi-pater tuus
aggrauauit iugum nr̄m tu sublcua: et
respondebis ei. Minim9 digitus me9:
grossior est lumbis patris mei. Pater
meus imposuit vobis graue iugū: ego
maius pondus apponam. Pater
meus cecidit vos flagellis: ego vero
cedam vos scorpionibus. Venit ergo
iheroboā et uniuersus pplus ad roboā
die tercio: sicut preceperat eis. Respon-
ditq; rex dura-derelicto consilio senio-
rum: loquutusq; ē iuxta iuuenū volun-
tatem. Pater meus graue vobis im-
posuit iugum: quod ego grauius fa-
ciam. Pater me9 cecidit vos flagellis:
ego vero cedam vos scorpionibus. Et
non acquieuit populi precibus. Erat
enī voluntas dei: ut compleret sermo
eius-quē locutus fuerat p manū ahie
silonitis ad iheroboam filiū nabath.
Populus aūt uniuersus rege duriora
dicente: sic locutus est ad eum. Nō
est nobis pars in dauid: neq; hereditas
in filio yſai. Reūtere i tabernacula tua
israhel. Tu autem pasce domū tuā da-
uid. Et abiit israhel in tabernacla sua.
Super filios aūt isrl qui habitabāt
in ciuitatibs iuda: regnauit roboam.
Misitq; rex roboam aduersū q̄ preerat
tributis: et lapidauerūt eum filij isrl:
et mortuus ē. Porro rex roboam cur-
rum festinauit ascendere: et fugit in ihe-
rusalem. Recessitq; israhel a domo da-
uid: usq; ad diem hanc. Factū est aūt
cum audisset omnis israhel quod re-
uersus esset iheroboam: miserunt et
uocauerunt eū congregato cetu et con-
stituerunt eū regem sup omnē israhel:
nec secutus ē quispiam domū dauid
preter tribum iuda solam.

Venit aūt roboam in iherusalem:
et cōuocauit uniuersam domū
iuda et beniamin centumoctoginta
milia electaz atq; bellantiū: ut dimica-
ret contra israhel et conuerteret ad se
regnum suū. Factus ē sermo domini
ad semeiam hominem dei dicens. Lo-
quere ad roboam filiū salomonis re-
gem iuda: et ad uniuersum israhel-qui
est in iuda et beniamin. Hec dicit dns.
Nō ascendetis neq; pugnabitis dm̄
fratres vestros-reuertatur unusquisq;
in domū suam-quia in me hoc gestum
est voluntate. Qui cum audissent sermo-
nem domini reuersi sunt: nec preceper-
unt contra iheroboam. Habitauit
autem roboam in iherusalem: et edifi-
cauit ciuitates muratas in iuda: et
reuixitq; bethleem et etham et thecue
bethsur quoq; et soco et odollam-nec-
non et geth et maresa et ziph: sed et a-
duram et lachis et azecha: saraa q̄ et
ahialon et hebron que erant in iuda
et beniamin: ciuitates munitissimas.
Cumq; clausisset eas muris-posuit ī

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0432
powered by DWork • Heidelberg University Library

eis principes ciborũq; hpreca. hoc est
olei et vini. Sed et in singulis urbibꝫ
fecit armamentaria scutoꝫ ⁊ hastaꝫ:
firmauitq; eas summa diligentia: et
imperauit sup iudã ⁊ benamin. Sa-
cerdotes aũt ⁊ leuite qui erant in uni-
uerso israhel. uenerũt ad eũ de cunctis
sedibus suis: relinquentes suburbana
et possessiones suas. et trãseuntes ad
iudam et iherusalem: eo qđ abiecisset
eos iheroboam ⁊ posteri eius ne sacer-
dotio domini fungerent: qui ostituit
sibi sacerdotes excelsorũ ⁊ demoniorũ
vitulorũq; quos fecerat. Sed et de cun-
ctis tribubꝫ israhel quicunq; dederant
cor suum ut quererent dñm deũ israhel.
venerunt in iherusalem ad immolan-
dum victimas suas coram domino
deo patrum suoꝫ: et roborauerunt re-
gnum iuda: confirmauerũt roboam
filiũ salomonis per tres annos. Am-
bulauerunt enim in viis dauid ⁊ salo-
monis ãnis tantũ tribus. Duxit aũt
roboam uxorem maalath filiam iheri-
muth filij dauid: abiail quoq; filiam
heliab filij ysai: que peperit ei filios ie-
us et sõmoriam et zoom. Post hanc
quoq; accepit maacham filiam abso-
lon: que peperit ei abia et abi ⁊ ziza et
salomith. Amauit autem roboam
maacham filiam absolon: super o-
mnes uxores suas et cõcubinas. Nã
uxores decem et octo duxerat: concubi-
nas autem sexaginta: et genuit viginti
octo filios ⁊ sexaginta filias. Consti-
tuit uero in capite abiam filium ma-
acha ducem sup omnes fratres suos:
ipsum enim regem facere cogitabat
quia sapientior fuit ⁊ potentior super
omnes filios eius: ⁊ in cunctis finibus
iuda ⁊ beniamin et in uniuersis ciui-
tatibus munitis. Prebuitq; eis escas

plurimas: et multas petiuit uxores.

XII

Cumq; roboratũ fuisset re-
gnum roboã ⁊ cõfortatũ: dereliquit
legem domini et omnis israhel cũ eo.
Anno autem quinto regni roboam.
ascendit sesac rex egipti in iherusalem
quia peccauerant domino: cum mille
ducentis curribꝫ et sexaginta milibꝫ equi-
tum. Nec erat numerꝰ vulgi qđ vene-
rat cum eo ex egipto: libyes sukites et
troglodite et ethiopes: repitq; ciuitates
munitissimas in iuda. ⁊ venit usq; in
iherusalem. Semeias autem pphe-
ingressus est ad roboam et principes
iuda: qui congregati fuerant i iherlim
fugientes sesac: dixitq; ad eos. Hec di-
cit dominꝰ. Vos reliquistis me: ⁊ ego
reliqui vos in manu sesac. Cõterriti-
q; principes israhel et rex dixerũt. Iu-
stus est dominus. Cũq; vidisset dñs
quod humiliati essent: factus ẽ sermo
domini ad semeiam dicens. Quia hu-
miliati sunt nõ disperdam eos: dabo
q; eis pauxillũ auxilij: ⁊ non stillabit
furor meus super iherusalem per manũ
sesac. Veruntamen seruent ei: ut sciãt
distantiam seruitutis mee et seruitutis
regni terrarũ. Recessit itaq; sesac rex e-
gipti ab iherlim sublatis thesauris do-
mus domini et domus regis: omnia
q; secum tulit. ⁊ clipeos aureos quos
fecerat salomon ꝑ quibꝫ fecit rex eneos. ⁊ tradidit illos principibꝫ scutari-
orum qui custodiebant uestibulum
palatij. Cumq; introiret rex domum
dei. venientes scutarij ⁊ tollebant eos:
iterumq; referebant eos ad armamen-
tarium suum. Veruntamen quia hu-
miliati sunt auersa est ab eis ira dñi:
nec deleti sunt penitus. Siquidem ⁊ in
iuda inuenta sunt opera bona. Con-
fortatus ẽ ergo rex roboam in iherlim:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0433
powered by DWork • Heidelberg University Library

atq; regnauit. Quadraginta autem
et vnius ānī erat cū regnare cepisset:
et decem et septem annis regnauit ī ihe-
rusalem urbe quā elegit dñs: ut cōfir-
maret nomen suū ibi de cunctis tribu-
bus israhel. Nomen aūt matris eius
naama ammanites. Fecitq; malum
et non pparauit cor suū ut quereret do-
minum. Opera vero roboam prima
et nouissima scripta sunt in libris se-
meie pphete et addo videntis: ꝛ diligen-
ter reposita. Pugnauerunt aūt adue-
sum se roboā ꝛ ihieroboā cūctis diebꝫ.
Et dormiuit roboam cū patribꝫ suis:
sepultusq; est in ciuitate dauid: et re-
gnauit abia filius eius p eo. xm.

Anno octauodecimo regis ihero-
boam regnauit abia sup iudam.
Tribus annis regnauit in ihrusalem.
Nomenq; matris eius michaia: filia
vrihel de gabaa: et erat bellū inter abia
et ihieroboam. Cumq; iniisset abia cer-
tamen: ꝛ haberet bellicosissimos viros
et electorum quadraginta milia: ihe-
roboam cōstruxit contra aciem octo-
ginta milia virorꝫ: qui et ipi electi erāt
et ad bella fortissimi. Stetit ergo abia
sup montem semeron: q̄ erat in ephra-
im: et ait. Audi ihieroboam et omnis
israhel. Num ignoratis qđ dominus
deus israhel dederit regnum dauid sup
israhel in sempiternū: ipi et filiis eius
in pactum salis. Et surrexit ihieroboam
filius nabath seruus salomonis filij
dauid: ꝛ rebellauit contra dominum
suum. Congregatiq; sunt ad eū viri
uanissimi et filij belial: ꝛ preualuerūt
contra roboam filiū salomonis. Por-
ro roboam erat rudis et corde pauido:
nec potuit resistere eis. Nunc ergo vos
dicitis quod resistere possitis regno
domini qđ possidet per filios dauid:
habetisq; grandem ppl multitudinē:
atq; vitulos aureos quos fecit vobis
ihieroboam in deos. Et eiecistis sacerdo-
tes dñi filios aaron atq; leuitas: ꝛ fe-
cistis vobis sacerdotes sicut omnes
ppli terrarū. Quicunq; venerit et inīu-
auerit manū suam in chauro: in bu-
bus: et in arietibꝫ septem: fit sacerdos
eorū qui nō sunt dij. Noster aūt dñs
deus est: quē nō relinquimus. Sacer-
dotesq; ministrant domino de filijs
aarō: et leuite sunt in ordine suo: ho-
causta quoq; offerūt dño per singlos
dies: mane et vespere: et thimiama
iuxta legis pcepta confectū: ꝛ ponun-
tur panes in mensa mūdissima. Et q;
apud nos candelabrum aureū: ꝛ lu-
cerna eius: ut accendant semp ad ve-
spram. Nos quippe custodimus pre-
cepta dñi dei nostri: quē vos reliquistis.
Ergo in exercitu nostro dux deus est:
et sacerdotes eius qui clangunt tubis
et resonant contra vos. Filij israhel.
Nolite pugnare contra dñm deum
patrum vestrorū: qua non vobis pe-
dit. Hec illo loquente: ihieroboā retro
molirebatur insidias. Cūq; ex aduer-
so hostiū staret: ignorante iudā suo
ambirbat exercitu. Respiciensq; iudas
vidit instare bellum ex aduerso ꝛ post
tergum: et clamauit ad dñm ac sacer-
dotes tubis canere cepernnt: omnesq;
viri iuda vociferati sunt. Et cece illis
clamantibꝫ: percuit deus ihieroboam
et omnem israhel qui stabat ex adue-
so abia et iuda fugerunt q; filij israhel
iudam: ꝛ tradidit eos deus in manu
eorum. Percussit ergo eos abia ꝛ ppls
eius plaga magna: et corruerūt vul-
nerati ex israhel quinquaginta milia
virorum fortiū. Humiliatiq; sunt filij
israhel i tempore illo ꝛ vehemētissime

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0434
powered by DWork • Heidelberg University Library

confortati filij iuda: eo quod sperassent in domino deo patrū suorū. Persecutus est aūt abia fugientē ieroboam: et cepit ciuitates eius. bethel et filias eius. et ihesana cum filiabs suis. effron q; z filias eius. Nec valuit vltra resistere ieroboam in diebs abia. Quē percussit dominus et mortuus ē. Igitur abia cōfortato imperio suo. accepit vxores quatuordecim: procreauitq; vigintiduos filios. z sedecim filias. Reliqua autem sermonum abia viarumq; z operum eius: scripta sunt diligentissime in libro addo prophete. ¶ xvii ¶

Dormiuit aūt abia cum patribus suis: et sepelierunt eū in ciuitate dauid. Regnauitq; asa filius eius pro eo. In cuius diebus quieuit terra āuis decem. Fecit ergo asa quod bonum et placitū erat in conspectu dei sui. z subuertit altaria peregrini cultus. et excelsa. z cōfregit statuas lucosq; succidit: et precepit iude ut quereret dūm deum patrum suorū. et faceret legem. z uniūsa mandata. Et abstulit de cunctis vrbibus iuda aras z fana: et regnauit in pace. Edificauit quoq; vrbes munitas in iude: quia quietus erat z nulla temporibs eius bella surrexerant. pace domino largiente. Dixit aūt iude. Edificemus ciuitates istas. z vallemus muris. et roboremus turribs et portis et seris. donec a bellis quieta sunt oīa: eo quod quesierimus dūm deū patrū nostrorū et dederit nobis pacem p gyrū. Edificauerunt igitur: z nullū in extruendo impedimentū fuit. Habuit autē asa in exercitu suo portantium scuta z hastas de iuda trecenta milia: de beniamin vero scutariorū et sagittariorū ducenta octaginta milia. Oēsq; isti viri fortissimi. Egressus ē aūt contra eos zara ethiops cū exercitu suo decies centena milia. z curribs trecentis: z venit usq; maresa. Porro asa prexit obuiā ei. et instruxit aciem ad bellum i valle sephata. que est iuxta maresa: z inuocauit dūm deum et ait. Domine non est apud te vlla distantia. vtrū i paucis auxilietis aut i pluribs: adiuua nos dñe deus noster. In te enim z in tuo nomine habentes fiduciā: venimus contra hanc multitudinē. Domine deus noster tu es: nō prualeat contra te homo. Percussit itaq; dñs ethiopes coram asa z iuda. Fugeruntq; ethiopes et persecutus est eos asa z pplus qui cū eo erat usq; gerara. Et ruerunt ethiopes usq; ad interitionē: quia domino rebente contriti sunt z exercitu illi⁹ prelianti. Tulerunt ergo spolia multa: et percusserunt ciuitates oēs p circuitum gerare: grandis quippe cunctos terror inuaserat: z diripuerūt urbes: z multam predam asportauerunt: sed et caulas ouiū destruētes tulerūt pecoz infinitam multitudinem camelorū: reuersiq; sunt in hierusalem. ¶ xv ¶

Azarias autem filius obed facto i se spiritu dei. egressus est i occursum asa: et dixit ei. Audite me asa. et omnis iuda et beniamin. Dominus vobiscum: quia fuistis cū eo. Si quesieritis eū: inuenietis. Si aūt dereliqueritis: derelinquet vos. Transibūt aūt multi dies in israhel absq; deo vero. z absq; sacerdote. absq; doctore q; z absq; lege. Cūq; reuersi fuerit i angustia sua ad dūm deum israhel z quesierint eum: reppetient eum. In tempore illo non erit pax egredienti et ingredienti: sed rectores undiq; in cunctis habitatoribus terrarū. Pugnabit enī gens contra gentē. et ciuitas ciuitatē

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0435
powered by DWork • Heidelberg University Library

quia dñs conturbabit eos in omni angustia. Vos ergo confortamini: & non dissoluantur manus vestre: erit enim merces operi vestro. Quod cum audisset asa verba scilicet et prophetiam azarie filij obeth prophete confortatus est: et abstulit ydola de omni terra iuda et de beniamin: et de vrbibus quas ceperat montis ephraim: et dedicauit altare domini quod erat ante porticū dñi: congregauitq; vniuersum iudam et beniamin: et aduenas cum eis de ephraim & manasse & de symeon. Plures enim ad eū confugerant ex israhel: videntes quod dñs deus illius esset cum eo. Cunq; venissent in ierusalem mense tercio: anno decimoquinto regni asa: immolauerūt dño in die illa de manubijs: et predā quā adduxerant: boues septingentos: et arietes septem milia: et inierunt ex more ad corroborandū fedus: ut quererent dñm deum patrū suorū in toto corde et in tota anima sua. Si quis aūt inquit nō quesierit dñm deum israhel: moriatur a minimo usq; ad maximū a viro usq; ad mulierem. Iurauerūtq; dño voce magna in iubilo: et in clangore tube et in sonitu buccinarū: omnes qui erant in iuda cum execratione. In omni enim corde suo iurauerunt et in tota voluntate quesierunt eum: & inuenerūt. Prestitit q; eis dominus requiem per circuitum. Sed et maacham matrem asa regis ex augusto deposuit imperio: eo quod fecisset in luco simulacrum priapi q̄ omne contriuit: & in feuста cōminuēs combussit in torrente cedron. Excelsa aūt derelicta sunt in israhel. Attamen cor asa erat perfectum cunctis diebus eius. Eaq; vouerat pater suus & ipe intulit in domum domini: argentum & aurum vasorūq; diuersam suppellectilem. Bellum vero non fuit usq; ad tricesimum annum regni asa. XVI

Anno autem tricesimo sexto regni eius: ascendit baasa rex israhel in iudam et muro circumdabat rama: ut nullus tute posset egredi et ingredi de regno asa. Protulit aūt asa argentū et aurum de thesauris domus dñi et de thesauris regijs: misitq; ad benadab regem syrie qui habitabat in damasco dicens. Fedus inter me & te est. Pater quoq; meus et pater tuus habuere concordiam: quāobrem misi tibi argentum & aurū: ut rupto federe quod habes cum baasa rege israhel facias eum a me recedere. Quo comperto benadab misit principes exercituum suorū ad vrbes israhel: quī percusserūt ahion et dan et abelmaim et vniuersas vrbes munitas. Quod cum audisset baasa desiuit edificare rama: & intermisit opus suum. Porro asa rex assumpsit vniuersum iudam et tulerunt lapides de rama & ligna que edificationi parauerat baasa: edificauitq; ex eis gaba et maspha. In tempore illo venit anani propheta ad asam regem iude: & dixit ei. Quia habuisti fiduciā in rege syrie et nō in domino deo tuo: idcirco euasit syrie regis exercitus de manu tua. Nonne ethiopes et libies multo plures erant quadrigis et equitibus & multitudine nimia: quos cum i dominum credidisses: tradidit in manu tua? Oculi enim dñi contemplantur vniuersam terram: & prebent fortitudinē his qui corde perfecto credunt in eum. Stulte igitur egisti: & propter hoc etiam presenti tempore aduersum te bella cōsurgent. Iratusq; asa aduersus videntē iussit eū mitti in nerū. Valde quippe

sup hoc fuerat dominus indignatus
et interfecit de ppło in tempore illo plu-
rimos. Opera aūt asa ꝑma et nouis-
sima scripta sunt in libro regum iuda
et israhel. Egrotauit etiā asa anno tri-
cesimo nono regni sui dolore pedum
vehementissimo: et nec in infirmitate
sua quesiuit dñm: sed magis in medi-
corum arte confisus est. Dormiuitq;
cum patribus suis ⁊ mortuus est ānō
quadragesimo primo regni sui: et se-
pelierunt eū in sepulcro suo qđ foderat
sibi in ciuitate dauid. Posuerunteq; eū
super lectulum suū plenum aromati-
bus ⁊ unguentis meretricijs que erant
pigmentariorū arte ofecta: ⁊ cōbusserūt
super eum ambitione nimia.

Regnauit aūt iosaphat filius ei⁹
pro eo: ⁊ inualuit contra israhel.
Constituitq; militū numeros i cūctis
urbibus iuda que erāt vallate muris:
presidiaq; disposuit in terra iuda ⁊ in
ciuitatibus ephraim quas ceperat asa
pater eius. Et fuit dominꝰ cū iosaphat:
quia ambulauit in vijs dauid patris
sui primis ⁊ non speranit in baalim
sed in deo patris sui: et pceptis
illius ⁊ non iuxta peccata israhel.
Cōfirmauitq; dñs regnū i manu ei⁹:
⁊ dedit omnis iuda munera iosaphat:
factaq; sunt ei infinite diuitie et multa
gloria. Cumq; sumpsisset cor eius au-
dacia ꝑ vias dñi: etiam excelsa
et lucos de iuda abstulit. Tercio autem
anno regni sui misit de principibus
suis benail ⁊ obdiam ⁊ zachariam et
nathanael ⁊ michaiam ut docerent in
ciuitatibus iuda: ⁊ cum eis leuitas se-
meiam ⁊ nathaniam et zabadiam et a-
sahel ⁊ semiramoth et ionathan et a-
doniam ⁊ thobiam et tobadoniam
leuitas: et cum eis elisama et ioram
sacerdotes. Docebāt⁊ ꝑ vniuersam iudā
habentes librū legis dñi: ⁊ circuibant
ciuitates urbes iuda: atq; erudie-
bant populū. Factaq; est pauor
domini super oīa regna terraꝝ que
erant per gyrum iuda: nec audebāt bel-
lare contra iosaphat. Sed et philistei
iosaphat munera deferebāt ⁊ vectigal
argenti. Arabes quoq; adducebant
pecora arietū septē milia septingētos
⁊ hircos totidem. Creuit ergo iosaphat
et magnificat⁹ est usq; i sublime: atq;
edificauit in iuda domos ad instar
turrium urbesq; muratas: ⁊ multa o-
pera patrauit in urbibus iuda. Viri
quoq; bellatores ⁊ robusti erant i hie-
rusalem: quoꝝ iste numer⁹ ꝑ domos
atq; familias singulorum. In iuda
princeps exercitus ednas dux: et cum
eo robustissimorū virī trecenta milia.
Post hunc iohannan princeps: et cū
eo ducenta octuaginta milia. Post il-
lum qꝫ amasias filiꝰ zechri cōsecratus
domino: et cū eo ducenta milia viroꝝ
fortium. Hunc sequebatur robustus
ad prelia eliada: et cum eo armatorū ar-
cum et clipeum ducenta milia. Post
istū etiā iozabad: ⁊ cū eo centū octoginta
milia expeditorum militum. Hij o-
mnes erāt ad manum regis: exceptis
alijs quos posuerat in urbibus mu-
ratis ⁊ et in vniuerso iuda.

Habuit ergo iosaphat diues ⁊ mili-
tus multum: ⁊ affinitate cōiun-
dus est achab: descenditq; post ānos
ad eum in samariam. Ad cuius ad-
uentum mactauit achab arietes ⁊ bo-
ues plurimos ipe ⁊ populo qꝫ venerat
cum eo: ꝓsuasitq; illi ut ascenderet in
ramoth galaad. Dixitq; achab rex
israhel ad iosaphat regem iuda. Veni
mecum in ramoth galaad. Cui ille

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0437
powered by DWork • Heidelberg University Library

respondit. Vt ego et tu: sicut populus tuus sic et pl̃s meus: tecumq; erimus in bello. Dixit iosaphat ad regem isrl. Consule obsecro in presentiarum sermonem dñi. Congregauit igit̃ rex israhel prophetas quadringentos uiros: & dixit ad eos. Iu ramoth galaad ad bellandū ire debemus an quiescere? At illi ascende inquiũt: & tradet deus in manu regis. Dixitq; iosaphat. Nũquid non est hic pphes dñi: ut ab illo etiã requiramus? Et ait rex israhel ad iosaphat. Est uir unus a quo possumus querere dñi uoluntatem: sed ego odi eum quia nõ pphetat mihi bonum: sed malũ omni tempore. Est autẽ micheas filius iemla. Dixitq; iosaphat. Ne loquaris rex hoc modo. Vocauit ergo rex israhel unũ de eunuchis: & dixit ei. Voca cito micheam filiũ iemla. Porro rex israhel & iosaphat rex iudee uterq; sedebãt in solio suo: uestiti cultu regio. Sedebant aũt in area iuxta portam samarie: oẽsq; pphete uaticinabantur corã eis. Sedechias uero filius chanana fecit sibi cornua ferrea: & ait. Hec dicit dominus. His uentilabis syriam: donec conteras eã. Omnesq; prophete similiter pphetabant: atq; dicebant. Ascende in ramoth galaad & prosperaberis: & tradet eos dominus in manu regis. Nũcius aũt qui ierat ad uocandũ micheam ait illi. En uerba omniũ propheta rũ uno ore bona regi annũciant. Quesso ergo te ut & sermo tuus ab eis nõ differat: loquaris prospera. Cui respõdit micheas. Viuit dñs: quia q̃cunq; dixerit mihi deus meus hoc loquar. Venit ergo ad regẽ. Cui rex ait. Micheа: ire debem⁹ in ramoth galaad ad bellandum an quiescere? Cui ille respõdit. Ascendite: cuncta enim prospera euenient: et tradentur hostes in manus uras. Dixitq; rex. Iterum atq; iterũ te adiuro: ut mihi nõ loquaris nisi qõ uerum est in nomine dñi. At ille ait. Vidi uniuersum israhel dispersum in montibus: sicut oues absq; pastore. Et dixit dominus. Non habent isti dominos: reuertat̃ unusquisq; in domum suã in pace. Et ait rex israhel ad iosaphat. Nõne dixi tibi q̃ nõ prophetaret iste mihi quicq; boni: sed ea que mala sunt? At ille ideirco ait. Audite uerbum dñi. Vidi dñm sedentem in solio suo: et omnẽ exercitum celi assistentem ei a dextris et a sinistris. Et dixit dominus. Quis decipiet achab regẽ israhel ut ascendat et corruat in ramoth galaad? Cumq; diceret unus hoc modo et alter alio: processit spiritus & stetit coram dño et ait. Ego decipiam eũ. Cui dñs. In quo inquit decipies? At ille respõdit. Egrediar: & ero spiritus mendax in ore omniũ prophetaru⁹ eo⁹. Dixitq; dñs. Decipies et prevalebis: egredere & fac ita. Nũc igitur ecce dñs dedit spiritũ mendacij in ore omniũ prophetaru⁹ uorum: et dñs locutus est de te mala. Accessit autem sedechias filius chanana: & percussit micheе maxillã et ait. Per quã uiam transiuit spiritus dñi a me ut loqueretur tibi? Dixitq; micheas. Tu ipse uidebis in die illo: quãdo ingressus fueris cubiculũ de cubiculo ut abscondaris. Precepit aũt rex israhel dicens. Tollite micheã et ducite eũ ad amon principem ciuitatis & ad ioas filium amalech: et dicetis. Hec dicit rex. Mittite hunc in carcerem: & date ei panis modicũ & aque pauxillũ: donec reuertar in pace. Dixitq; micheas. Si reuersus fueris in pace: non est dominus

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0438
powered by DWork • Heidelberg University Library

locutus in me. Et ait. Audite omnes plē. Igitur ascenderūt rex israhel et iosaphat rex iuda ī ramoth galaad: dixitq; rex israhel ad iosaphat. Mutabo habitum· ⁊ sic ad pugnā vadam: tu aūt induere vestibus tuis. Mutatoq; rex israhel habitu venit ad bellum. Rex autem syrie p̄ceperat ducibs equitatus sui dicens. Ne pugnetis contra mīmum· aut p̄tra maximū: nisi contra solum regē israhel. Itaq; cū vidissent principes equitatus iosaphat: dixerūt. Rex israhel est iste: ⁊ circumdederūt eum dimicātes. At ille clamauit ad dominum· et auxiliatus est ei: atq; auertit eos ab illo. Cū enim vidissent duces equitatus q̄ non esset rex isrl: relinquerunt eum. Accidit aūt ut vnus e populo sagittam in incertū iaceret: ⁊ pcuteret regē israhel inter pectorē ⁊ scapulas. At ille aurige suo ait. Conuerte manum tuam· et educ me de acie: quia vulneratus sum. Et finita est pugna in die illo. Porro rex israhel stabat in curru suo otra syros usq; ad vesperam: et mortuus est occidente sole. xix

Reuersus ē aūt iosaphat rex iuda in domū suam pacifice in ierusalem. Cui occurrit ihu filius anani videns: et ait ad eū. Impio p̄bes auxiliū: et hijs q̄ odērūt dñm amicicia iungeris: et idcirco iram quidem dñi meretaris: sed bona opera inuenta sunt in te: eo quod abstuleris lucos de terra iuda· ⁊ p̄parauerit cor tuū ut requireres dñm deū patrū tuoz. Habitauit ergo iosaphat ī ierusalem. Rursumq; egressus ē ad plm· de bersabee usq; ad mōtem ephraim: ⁊ reuocauit eos ad dñm deum patrū suoz: constituitq; iudices terre ī cūctis ciuitatibus iuda munitis p singla loca: ⁊ p̄cipiēs iudicibs videre ait quid faciatis. Nō enim hoīnis exercetis iudicū sed domini: ⁊ quodcūq; iudicaueritis ī vos redundabit. Sit timor dñi vobiscum: et cū diligentia cuncta facite. Non est enim apud dñm deū nr̄m iniquitas nec psonarū acceptio: nec cupido munerum. In ierlim quoq; constituit iosaphat leuitas ⁊ sacerdotes et p̄ncipes familiaz rex israhel ut iudicū ⁊ causa dñi iudicarent habitatoribus eius: precepitq; eis dicens. Sic agetis in timore domini fideliter et corde perfecto. Omnem causam que venerit ad vos fratrū vestroz qui habitant ī vrbibus suis· inter cognationē ⁊ cognationē vbicunq; questio ē de lege· de mādato· de cerimonijs· de iustificationibus· ostendite eis ut non peccent in dñm: et ne veniat ira sup vos ⁊ sup fratres vestros. Sic ergo agentes nō peccabitis. Amarias aūt sacerdos ⁊ pontifex vester: in hijs que ad deū pertinent p̄sidebit. Porro zabadias filius ismahel qui est dux in domo iuda: sup ea opera erit que ad regis officiū pertinēt. Habebitq; magistros leuitas coram vobis: confortamini et agite diligenter: ⁊ erit dominꝰ vobiscū in bonis. xx

Post hec congregati sunt filij moab ⁊ filij āmon ⁊ cum eis de ammonitis ad iosaphat: ut pugnarent contra eū. Venerunt; nunciꝫ et indicauerunt iosaphat dicentes. Venit contra te multitudo magna de hijs locis q̄ trans mare sunt et de syria: et ecce constitunt in asasonthamar· que est engaddi. Iosaphat autem timore p̄territus· totum se cōtulit ad rogandum dñm: ⁊ predicauit ieiunium universo iuda. Congregatusq; est iudas ad deprecandū dñm: sed ⁊ omnes de

urbibus suis uenerũt ad obsecrandũ eum. Cunq; staret iosaphat ī medio eccl̃ie inde et ihrlm in domo dñi ante atrium nouũ ait. Domine deus patrũ nostrorũ tu es dñs in celo: et dominaris cunctis regnis gentiũ. In manu tua ē fortitudo et potentia: nec quisq; tibi potest resistere. Nõne tu deus noster interfecisti omnes habitatores terre huius coram pplo tuo israhel: et dedisti eam semini abrahã amici tui ī sempiternũ? Habitauerũtq; in ea: ⁊ exstruxerunt in illa sanctuarium nomini tuo dicẽtes. Si inuexerint sup nos mala: gladius iudicij: pestilentia ⁊ fames: stabimus coram domo hac in conspectu tuo: in qua inuocatũ est nomẽ tuũ: et clamabimus ad te ī tribulationibs nostris: et exaudies saluosq; facies. Nũc igit̃ ecce filij ãmon et moab et mons seir per quos nõ cõcessisti isrl ut trãsirent quando egrediebant̃ de egipto: sed declinauerunt ab eis ⁊ non interfecerunt illos: econtrario agũt: et nituntr̃ eicere nos de possessione quã tradidisti nobis deus noster. Ergo non iudicabis eos? In nobis quidem non est tanta fortitudo ut possimꝰ huic multitudini resistere: que irruit super nos: sed cum ignoremus quid agere debeamus hoc solum habemus relidni: ut oculos nostros dirigamꝰ ad te. Omnis uero iuda stabat corã dño: cũ paruulis et uxoribs ⁊ liberis suis. Erat aũt iaziel filius zacharie filij banaie filij iehiel filij mathanie leuites de filijs asaph: super quẽ factus est spiritus dñi in medio turbe et ait. Attendite omnis iuda: et qui habitatis in ihrlm: ⁊ tu rex iosaphat. Hec dicit dominꝰ vobis. Nolite timere: nec paueatis hanc multitudinẽ. Nõ est enĩ uestra pugna: sed dei. Cras descendetis cõtra eos. Ascensuri enim sunt per clivum nomine sis: ⁊ inuenietis illos in summitate torrentis qui ē contra solitudinẽ ieruhel. Nõ enim eritis vos qui dimicabitis: sed tãtummodo cõfidenter state: et videbitis auxiliũ dñi sup vos. O iuda et ihrlm nolite timere nec paueatis: cras egredienmini obuia eis: et dñs erit vobiscũ. Iosaphat ergo ⁊ iuda ⁊ omnes habitatores ihrlm ceciderũt proni ī terram corã dño: et adorauerunt eũ. Porro leuite de filijs caath et de filijs chore laudabant dñm deũ israhel uoce magna in excelsum. Cũq; mane surrexissẽt egressi sunt per desertũ thecue: profectisq; eis stans iosaphat in medio eorum dixit. Audite me viri iude: ⁊ omnes habitatores ihrlm. Credite in dño deo vestro: et securi eritis: credite ꝓphetis eius: et cuncta cuenient prospera. Deditq; consilium pplo: ⁊ statuit cantores dñi ut laudarent eum in turmis suis: ⁊ antecederẽt exercitũ: ac uoce consona dicerẽt. Confitemini dño: quũ in eternũ misericordia eius. Cũq; cepissent laudes canere: uertit dñs insidias eoꝝ in semetipos filiorũ scilicet ammon et moab et montis seir: qui egressi fuerãt ut pugnarent cõtra iudã: ⁊ pcussi sunt. Nã; filij ammon ⁊ moab consurrexerũt aduersum habitatores mõtis seir: ut interficerent et delerent eos. Cunq; hoc opere perfecissent: eciã in semetipos versi mutuisq; cõcidere vulneribs. Porro iudas cũ uenisset ad speluncã ꝫ respicit solitudinẽ vidit procul omnẽ late regionẽ plenã cadaueribs: nec fuisse quenq; ꝫ necem potuisset euadere. Venit ergo iosaphat ⁊ omnis pplus cũ eo ad deprahenda spolia mortuorum: inuenerunt; inter cadauera variam

suppellectilem·vestes q; et vasa pciosissima·et diripuerūt:ita ut oīa portare non possent nec p tres dies spolia auferre·pro prede magnitudine. Die autem quarto congregati sunt in valle benedictionis. Ereū quoniā ibi benedixerunt dño:vocauerunt locum illū vallis benedictionis usq; in presentem diem. Reuersusq; est oīs vir iuda et habitatores ihrlm·z iosaphat ante eos in ihrlm cū letitia magna: eo qđ dedisset eis dñs gaudiū de inimicis suis. Ingressiq; sunt in iherusalem cū psalteriis et citharis et tubis ī domū domini. Irruit aūt pauor dei sup universa regna terrarum:cū audissent qp pugnasset dñs ctra inimicos israhel: quieuitq; regnū iosaphat:z prebuit ei pacē dñs p circuitū. Regnauit igitur iosaphat sup iudā:z erat triginta quinq; annoz cū regnare cepisset. Viginti aūt et quinq; annis regnauit ī iherusalem:z nomen mris eius azuba filia selachi: et ambulauit in via pris sui asa nec declinauit ab ea faciens que placita erant corā dño. Verumtamen excelsa nō abstulit:et adhuc pls non direxerat cor suū ad dñm deū patrum suorū. Reliqua aūt gestorū iosaphat priorū et nouissimoz scripta sunt in verbis iehu filij anani:q digessit in libro regū isrl. Post hec iniit amicicias iosaphat rex iuda cū ochozia rege isrl' cuius opa fuerūt impissima:z particeps fuit ut faceret naues q irent ī tharsis: fecerūtq; classē ī asiongaber. Prophetauit aūt eliezer filius dodeu de maresa ad iosaphat dicens. Quia habuisti fedus cū ochozia·percussit dñs opera tua:dirrexitq; sūt naues:nec potuerūt ire ī tharsis.

Dormiuit autem iosaphat · xvi
cum patribus suis:et sepultus ē cum eis in ciuitate dauid:regnauitq; ioram filius eius pro eo. Qui habuit fratres filios iosaphat:azariam·z iahiel·et zachariam·z azariā et michahel·z saphariam. Oēs·hij filij iosaphat regis iuda. Dedit q; eis pater suus mlta munera argenti et auri·z pmissiones cū ciuitatibz munitissimis ī iuda:regnū aūt tradidit ioram eo qđ esset primogenitus. Surrexit autem ioram sup regnū patris sui. Cumq; se confirmasset:occidit oēs fratres suos gladio·z quosdam de principibz iuda. Triginta duoz annoz erat ioram cū regnare cepisset:z octo ānis regnauit in ihrlm: ambulauitq; in viis regum israhel sicut egerat dom9 achab. Filia quippe achab erat uxor eius. Et fecit malū in cōspectu dñi. Noluit aūt dñs disperdere domū dauid ꝓpter pactum qđ inierat cū eo:z quia ꝓmiserat ut daret ei lucernam z filijs eius ī oēm tempore. In diebz illis rebellauit edom ne esset subditus iude:z constituit sibi regem. Cūq; transiret ioram cū principibus suis·et cuncto equitatu q̄ erat secum:surrexit nocte·z percussit edom qui se circumdederat·et omnes duces equitat9 ei9. Attamen rebellauit edom·ne esset subditōne iude:usq; ad hāc diē. Eo tempore et lobna recessit: ne esset sub manu illius. Dereliquerat enī dominum deū patrū suoz:insup z excelsa fabricatus est in urbibus iude:z fornicari fecit habitatores iherusalē·et preuaricari iudam. Allate sunt autem ei littere ab helia prophetа: in q̄bus scriptum erat. Hec dicit dñs deus dauid patris tui. Quoniā nō ambulasti in viis iosaphat patris tui·z in viis asa regis iuda sed incessisti p iter regū isrl. et fornicari fecisti iudā z habitatores

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0441
powered by DWork • Heidelberg University Library

ihrusalem·imitatus fornicationē domus achab:insuper ⁊ fratres tuos domū p̄ris tui meliores te occidisti:ecce dñs p̄cutiet te plaga magna cū ꝑplo tuo·et uxoribus et filijs tuis:omnēsq; substantia tua. Tu aūt egrotabis pessimo languore uteri:donec egrediantur uiscera tua paulatim p singlos dies. Suscitauit ergo dñs cōtra ioram spiritū philistinoꝝ ⁊ arabū·qui confines sunt ethiopibus:et ascenderunt in terram iuda et uastauerūt eam. Diripuerūtq; cunctā substantiā q̄ inuenta est in domo regis:insup et filios eius et uxores. Nec remansit ei filius nisi ioachaz:qui minimus natu erat. Et sup hec oīa percussit eū dñs alui languore insanabili. Cumq; dies succederet dies·⁊ temporū spacia uoluerentur·duoꝝ ānoꝝ expletus est circulus: et sic longa consumptus tabe·ita ut egereret etiā uiscera sua:languore pariter et uita caruit. Mortuusq; ē in infirmitate pessima:⁊ nō fecit ei populus sēm morem cōbustionis exequias·sicut fecerat maioribus eius. Triginta duoꝝ annorum fuit cū regnare cepisset:et octo ānis regnauit in ihrusalem. Ambulauitq; non rēctē:et sepelierunt eum in ciuitate dauid: uerumtamen non in sepulcro regum. ·xxi·

Constituerūt autem habitatores ihrusalē ochoziam filium eius minimū regem pro eo. Omnes enī maiores natu qui ante cū fuerant interfecerant latrones arabū qui irruerant in castra. Regnauitq; ochozias filius ioram regis iuda quadraginta duoꝝ annorum erat ochozias cū regnare cepisset:⁊ uno anno regnauit in ihrusalem:⁊ nomen mris ei athalia filia amri. Sed et ipe ingressus ē per uias domus achab. Mater enī ei impulit eum·ut impie ageret. Fecit igit malū in conspectu domini sicut dom achab. Ipi enī fuerunt ei consiliarij post mortem patris sui in interitū eius:ambulauitq; in cōsilijs eoꝝ. Et pergens cū ioram filio achab rege isrl in bellū contra asahel regem syrie in ramoth galaad: uulnerauerūtq; syri ioram. Qui reuersus ut curaret in iezrahel. Multas enī plagas acceperat in supradicto certamine. Igitur ochozias filius ioram rex iuda descendit ut inuiseret ioram filiū achab in iezrahel egrotantem. Voluntas quippe fuit dei aduersus ochoziam·ut ueniret ad ioram. Et cum uenisset ⁊ egrederetur cum eo aduersum iehu filiū namsi quē unxit dominus ut deleret domū achab:cū ergo ueniret iehu domū achab inuenit principes iuda et filios fratrū ochozie qui ministrabant ei·⁊ interfecit illos. Ipm quoq; requirens ochoziam comprehendit latantē in samaria adductūq; ad se occidit:et sepelierūt eum eo q esset filius iosaphat:qui quesierat dominum in toto corde suo. Nec erat ultra spes aliqua:ut de stirpe q̄s regnaret ochozie. Siquidem mater ei athalia uidēs q̄ mortuus esset filius suus: surrexit·⁊ interfecit omnē stirpē regiā dom ioram. Porro iosabeth filia regis tulit ioas filium ochozie·et furata est eum de medio filiorum regis cū interficerentur:absconditq; eum cū nutrice sua in cubiculo lectulorum iosabeth aūt que absconderat eū·erat filia regis ioram·uxor ioiade pontifex soror ochozie:et idcirco athalia non interfecit eum. Fuit ergo cum eis in domo dei absconditus sex annis:q̄bus regnauit athalia sup terrā. ·xxii·

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0442
powered by DWork • Heidelberg University Library

Anno aūt septimo cōfortatus ioiada assumpsit centuriones · azariam videlicet filium ierobōā ⁊ ysmahel filiū iohannan · azariam quoq; filium obed · ⁊ maasiam filiū adaie · et elisaphat filium zechri : et iniit cū eis fedus. Qui circūeuntes iudā cōgregauerunt leuitas de cunctis urbibz iuda et principes familiarū israhel: venerunt q; in hrslm. Iniit ergo omnis multitudo pactū in domo dei cū rege. Dixitq; ad eos ioiada. Ecce filius regis regnabit sicut locutus est dñs sup filios dauid. Iste est ordo quē facietis. Tertia pars vrm qui veniūt ad sabbatū sacerdotū et leuitarum et ianitorū erit in portis: tertia vero pars ad domū regis: ⁊ tertia ad portā q appellatur fundamenti. Omne vero reliquū vulgus sit in atriis domus dñi: nec quispiam alius ingrediatur domū dñi · nisi sacerdotes ⁊ qui ministrant de leuitis. Isti tantūmodo ingrediantur quia sanctificati sunt: ⁊ omne reliquum vulgus obseruet custodias domini. Leuite aūt circundēt regem habentes singuli arma sua: ⁊ si quis alius ingressus fuerit templum interficiat: sintq; cum rege · ⁊ intrante ⁊ egrediēte. Fecerunt ergo leuite ⁊ vniuersus iuda iuxta omnia que ꝓceperat ioiada pontifex . Et assumpserunt singuli viros qui sub se erant: ⁊ veniebāt per ordinē sabbati cum his q; impleuerant sabbatum · et egressi erant. Siquidem ioiada pontifex nō dimiserat abire turmas: que sibi p singulas ebdomadas succedere cōsueuerant. Dedit q; ioiada sacerdos centurionibz lanceas clipeosq; et pharetras regis dauid: quas dedicauerat in domo dñi. Constituitq; omnē populū tenentē ūpugiones a parte templi dextra · usq; ad partem templi sinistram coram altari et templo p circuitū regis: et eduxerūt filiū regis et imposuerūt ei diadema ⁊ testimoniū: dederūntq; in manu eius renouandā legem ⁊ constituerunt eum regem. Unxitq; illū ioiada pontifex · ⁊ filij eius: imprecati q; sunt ei atq; dixerunt . Viuat rex. Quod cū audisset athalia vocem scilicet currentium · atq; laudantiū regem: ingressa est ad ꝑplm in templū dñi. Cūq; vidisset regē stantem super gradū i introitu et principes turmasq; circa eū · omnē q; ꝑplm terre gaudentē atq; claugentē tubis · ⁊ diuersi generis organis cōcinentem · vocemq; laudantiū : scidit vestimenta sua ⁊ ait. Insidie · insidie. Egressus aūt ioiada pontifex ad centuriones et principes exercitus dixit eis. Educite illam extra septa templi: et interficiat foris gladio . Precepitq; sacerdos ne occideretur in domo domini. Et imposuerūt cervicibz eius manus. Cunq; intraret portam equoq; dom⁹ regis: interfecerūt eā ibi. Pepigit aūt ioiada fed⁹ inter se vniuersūq; ꝑplm et regē: ut esset ꝑplis dñi. Itaq; ingressus est omnis ꝑplis domū baal · et destruxerunt eam : et altaria ⁊ simulacra illius cōfregerūt: mathan quoq; sacerdotem baal interfecerūt ante aras. Constituit autem ioiada ꝓpositus in domo dñi et sub manibz sacerdotū ⁊ leuitarum · quos distribuit dauid in domo dñi: ut offerent holocausta domino sicut scriptū est in lege moysi · in gaudio et canticis · iuxta dispositionē dauid. Constituit quoq; ianitores in portis domus dñi: ut nō ingrederet eam immūdus in omni re. Assumpsitq; centuriones et fortissimos viros · ac principes ꝑplis et omne vulgus terre: ⁊ fecerunt deducere regem de domo domini · ⁊ introire

per medium porte superioris in domum regis: et collocauerunt eum in solio regali. Letatusq; ē omnis populus terre: et urbs quieuit. Porro athalia interfecta est gladio. ·VIII·

Septem ānorū erat ioas cū regnare repisset: ⁊ quadraginta ānis regnauit in ihrlm. Nomē matris ei⁹ sebia de berlabee. Fecitq; qđ bonum est corā dño: cunctis diebz ioiade sacerdotis. Accepit aūt ei ioiada uxores duas: e quibus genuit filios et filias. Post que placuit ioas ut instauraret domum dñi: congregauitq; sacerdotes et leuitas: et dixit eis. Egredimini ad ciuitates iuda: et colligite de uniuerso israhel pecuniā ad sarcturā templi dei nostri p singulos annos: festinatoq; hoc facite. Porro leuite egere negligentius. Uocauitq; rex ioiadam principem: et dixit ei. Quare tibi non fuit cure ut cogeres leuitas inferre de iuda et de iherusalē pecuniā q̄ cōstituta est a moyse famulo dñi: ut inferret eam omnis multitudo isrl in tabernaculū testimonij? Athalia enī impiissima et filij eius destruxerūt domū dei: et de uniuersis que sanctificata fuerant in templo dñi ornauerūt phanū baalim. Precepit ergo rex: et fecerūt archam: posuerunt; eā iuxta portam dñi foris: ecus. Et p̄dicatū est i iuda et iherusalē: ut deferrent singli p̄cium domino qđ cōstituit moyses famulus dei sup omnē israhel · in deserto · lectaq; sunt cuncti principes · et omnis ppls: ⁊ ingressi contulerunt in archam dñi atq; miserunt: ita ut implerēt. Cūq; tempus esset ut deferrent archam corā rege p manus leuitaq;: uidebant enī multā pecuniā: ingrediebat scriba regis ⁊ q̄ p̄mus sacerdos constituerat: effundebantq; pecuniam que erat in archa. Porro archam reportabant ad locū suū: sicq; faciebāt p singulos dies. Et congregata est infinita pecunia: quā dederūt rex et ioiada his qui p̄erant operibus domus dñi. At illi cōducebant ex ea cælores lapidū ⁊ artifices ope sing̃ulorū · ut instaurarent domū dñi: fabros quoq; ferri et eris: ut qđ cadere reperat fulcirēt. Egerūtq; his q̄ operabantur industrie: et obducebat parietum cicatrix p manus eoz: ac sustauerunt domū dñi in statum pristinū: et firmiter eam stare fecerūt. Cūq; complessent omnia opera · detulerūt coram rege et ioiade reliquā partem pecunie: de qua facta sunt uasa templi in ministerium ad holocausta: fiale quoq; et cetera uasa aurea et argentea. Et offerebant holocausta in domo domini iugiter cunctis diebus ioiade. Senuit aūt ioiada plenus dierū et mortuus est cū centū triginta esset annoz: sepelierunt; eū in ciuitate dauid cū regibz: eo q̄ fecisset bonū cū israhel ⁊ cū domo eius. Postq; aūt obiit ioiada: ingressi sunt principes iuda · et adorauerunt regem. Qui delinitus obsequijs eorū acquieuit eis. Et dereliquerūt templū domini dei patrū suoz seruieruntq; lucis et sculptilibz: et facta est ira contra iudā et iherusalē p̄ter hoc peccatum. Mittebatq; eis p̄pheras ut reuerterentur ad dominū: quos protestates illi audire nolebant. Spiritus itaq; dei induit zachariam filiū ioiade sacerdotis: et stetit in cōspectu ppli · et dixit eis. Hec dicit deus. Quare transgredimini preceptū domini quod uobis nō p̄derit: et dereliquistis dominū ut dereliquerit uos? Qui congregati aduersus eū miserunt lapides iuxta regis imperiū:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0444
powered by DWork · Heidelberg University Library

in atrio dom9 dñi. Et nõ ẽ recordatus ioas rẽ misericordie quã fecerat ioiada pater illius secũ: sed interfecit filiũ eius. Qui cũ moreret ait. Videat dñs et requirat. Cũq; euolut9 esset annus ascendit contra eũ exercitus syrie: venit q; in iudam et ihrlim et interfecit cũctos principes ppli: atq; uniuersam pdam miserunt regi damasci. Et rcte cum permodicus uenisset numerus syrorũ tradidit dñs manibz eorũ infinitam multitudinẽ: eo qõ dereliquissent dominũ deũ pr̃m suorũ. In ioas quoq; ignominiosa exercuere iudicia: et abeuntes dimiserũt eum in languoribus magnus. Surrexerũt aũt contra eum serui sui i ultionẽ sanguinis zacharie filij ioiade sacerdotis: et occiderunt eũ in lectulo suo et mortuus est: sepelierũt q; illum in ciuitate dauid sed non in sepulcris regum. Insidiati uero sunt ei zabad filius semath ammanitidis: et iozabath filius semarith moabitidis. Porro filij eius ac summa pecunie que adunata fuerat sub eo: et instauratio domus dei scripta sunt diligentius in libro regum. Regnauit autem amasias filius eius pro eo.

Viginti quinq; annorũ erat amasias cũ regnare cepisset: et uiginti nouem ãnis regnauit in ihrusalem. Nomen mr̃is eius ioiaden de ihrusalem. Feciq; bonũ in conspectu domini: uerumtamen nõ in corde pfecto. Cũq; roboratum sibi uideret imperiũ iugulauit seruos qui occiderant regẽ pr̃em suum: sed filios eoz nõ interfecit: sicut scriptũ ẽ i libro legis moysi: ubi pcepit dñs dicens. Non occidentur patres pro filijs: neq; filij pro pr̃ibz suis: sed unusquisq; in suo peccato morietur. Congregauit igit̃ amasias iudam: et constituit eos per familias: tribunos q; et centuriones i uniuerso iuda et beniamin: et recensuit a uiginti ãnis sursum: inuenitq; centum milia iuuenũ qui egrederent ad pugnam et tenerent hastam et clipeum. Mercede quoq; conduxit de israhel centũ milia robustorum centũ talentis argenti. Venit aũt homo dei ad illum et ait. O rex ne egrediatur tecũ exercit9 israhel. Nõ est enim dñs cum israhel: et cunctis filijs ephraim. Quod si putas in robore exercitus bella consistere: superari te faciet deus ab hostibus. Dei quippe est et adiuuare: et in fugam conuertere. Dixitq; amasias ad hominẽ dei. Quid ergo fiet de centum talentis que dedi militibus israhel? Et respondit ei homo dei. Habet dñs unde tibi dare possit multo hijs plura. Separauit itaq; amasias exercitum qui uenerat ad eũ ex ephraim: ut reuerterentur i locũ suũ. At illi cõtra iudam uehementer irati: reuersi sunt in regionẽ suam. Porro amasias cõfidenter eduxit pplm suum: et abijt in uallem salinaz: percussitq; filios seir decem milia. Et alia decem milia uiroz ceperunt filij iuda: et adduxerunt ad pruptũ cuiusdam petre: precipitauerũtq; eos de summo i preceps: qui uniuersi crepuerũt. At ille exercit9 quẽ remiserat amasias ne secum iret ad prelium: diffusus i ciuitatibus iuda a samaria usq; ad bethoron et interfectis tribus milibus diripuit predam magnã. Amasias quoq; post redem ydumeoz et allatos deos filiorũ seir statuit illos in deos sibi: et adorabat eos: et illis adolebat incensum. Quãobrem iratus dñs contra amasiam: misit ad illum prophetã qui diceret ei. Cur adorasti deos q̃ nõ liberauerũt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0445
powered by DWork • Heidelberg University Library

populū suū de manu tua? Cunqz hec ille loqueret̄ respondit ei. Num consiliarius regis es? Quiesce ne interficiā te. Descendensqz ppheta ait inquit quod cogitauerit dñs occidere te: qui et fecisti hoc malū: et insup nō acquieuisti consilio meo. Igit̄ amasias rex iuda inito pessimo consilio misit ad ioas filiū ioachaz filij iehu regē israhel dicens. Veni videamus nos mutuo. At ille remisit nūcios dicēs. Carduus qui est i libano misit ad cedrū libani dicens. Da filiā tuā filio meo uxorem. Et ecce bestie que erant i silua libani: transierūt z cōculcauerunt carduum. Dixisti percussi edom: z idcirco erigitur cor tuū in superbiā. Sede in domo tua. Cur malū aduersum te puocas: ut cadas et tu et iudas tecum? Noluit audire amasias: eo qd dominī esset voluntas: ut traderet̄ in manus hostium pter deos edom. Ascendit igit̄ ioas rex israhel: z mutuos sibi pbuere conspectus. Amasias autem rex iuda erat in bethsames iude. Corruitqz iudas coram isrl: et fugit in tabernacla sua. Porro amasiam regē iuda filiū ioas filij ochozie cepit ioas rex israhel in bethsames et adduxit in ihrlm: destruxitqz murū eius a porta ephraim usqz ad portam āguli quadringēnis cubitis. Omne quoqz aurū et argentum z uniuersa vasa q̄ repererat i domo dei z apud obededom in thesauris etiam domus regie necnō z filios obsidum: reduxit i samariam. Vixit autem amasias filius ioas rex iuda postqz mortu? est ioas filius ioachas rex israhel quindecim annis. Reliqua aūt sermonū amasie priorū et nouissimorum scripta sunt i libro regū iuda et israhel. Qui postquā recessit a dño: tetenderunt ei insidias in ihrlm. Cunqz fugisset lachis miserūt et interfecerunt eum ibi: reportantesqz super equos sepelierunt eum cum patribus suis in ciuitate dauid.

XXVI.

Omnis aūt ppls iuda filiū eius ozíam annorū sedecim constituit regem pro amasia pre suo. Ipe edificauit ahilat: et restituit eam dicioni iude postqz dormiuit rex cū patribus suis. Sedecim annoz erat ozias cum regnare cepisset: et quinquagintaduobz annis regnauit in ihrlm. Nomen matris eius iecelia de ihrlm. Feciqz quod erat rectum in oculis dñi iuxta oīa que fecerat amasias pater eius: et exquisiuit dñm in diebz zacharie intelligentis et videntis deum. Cunqz requireret dñm: direxit eū in oībz. Egressus ē et pugnauit cōtra philistiim: et destruxit murū geth z murū iamnie murūqz azoti. Edificauit q̄ opida i azoto et philistiim: et adiuuit eum deus cōtra philistiim z cōtra arabas qui habitabāt in gurbaal z cōtra ammonitas. Appendebātqz āmonite munera ozie: et diuulgatū est nomen eius usqz ad introitum egipti pter ea bras victorias. Edificauit quoqz ozias turres i ihrlm sup portā anguli et sup portam vallis et reliquas in eodem muri latere: firmauitqz eas. Extruxitqz turres in solitudine: et effodit cisternas plurimas eo quod haberet multa pecora: tam i campestribus quā in heremo vastitate. Vineas q̄ habuit et vinitores in mōtibus et i carmelo. Erat quippe homo agriculture deditꝰ. Fuit aūt exercitus bellatorū eius q̄ procedebāt ad plia sub manu iehiel scribe maaseqz doctoris: et sub manu ananie qui erat de ducibz regis. Omnisqz

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0446
powered by DWork • Heidelberg University Library

numerus principū p familias virorū fortium duorū miliū trecentorū: et sub eis uniuersus exercitus trecentorū et septem miliū quingentorū · q̄ erant apti ad bella: et p rege cōtra aduersarios dimicabāt. Preparauit q̄; eis ozias id est cuncto exercitui clipeos z hastas. et galeas et loricas. arcusq; z fundas ad iaciendos lapides: z fecit in ihrlm diuersi generis machinas quas ī turribus collocauit. z ī angulis murorū: ut mitterent sagittas et saxa grandia. Egressumq; ē nomen eius procul: eo q̄ auxiliaretur ei dñs et corroboraret illum. Sed cū roboratus esset eleuata est cor eius in interitū suum z neglexit dñm deū suū: ingressusq; templū dñi adolere voluit incensum super altare thimiamatis. Statimq; ingressus post eum azarias sacerdos. et cum eo sacerdotes dñi octuaginta viri fortissimi. restiterunt regi: atq; dixerunt. Nō est tui officij ozia. ut adoleas incensū domino: sed sacerdotū hoc est filiorū aaron q̄ cōsecrati sunt ad huiusmodi ministeriū. Egredere de sanctuario. ne contempseris: quia non reputabitur tibi in gloriā hoc a dño deo. Iratusq; ozias z tenens in manu thuribulum ut adoleret incensum: minabatur sacerdotibus. Statimq; orta est lepra. in fronte eius corā sacerdotibus ī domo dñi: super altare thimiamatis. Cumq; respexisset eū azarias pontifex. z oēs reliqui sacerdotes. uiderūt lepram in fronte eius: et festinato repulerūt eum. Sed z ipe pterritus accelerauit egredi: eo q̄ sensisset illico plagā dñi. Fuit igitur ozias rex leprosus usq; ad diem mortis sue: et habitauit ī domo separata. plen⁹ lepra ob quā iectus fuerat de domo dñi. Porro ioathan filius eius rexit domum regis: et iudicauit populum terre. Reliqua autem sermonum ozie priorum et nouissimorū scripsit ysaias filius amos ppheta. Dormiuitq; ozias cum patribus suis: et sepelierūt eum in agro regalium sepulcrorum eo q̄ esset leprosus: regnauitq; ioathan filius eius pro eo.

Vigintiquinq; annoꝝ erat ioathan cum regnare cepisset: et sedecim annis regnauit ī ihrlm. Nomen matris eius ihecusa. filia sadoch. Fecitq; quod rectū erat coram dño iuxta oīa que fecerat ozias pater suus: excepto q̄ non est ingressus templū dñi: z adhuc plūs delinquebat. Ipse edificauit portam dom⁹ dñi excelsam: et ī muro ophel multa cōstruxit. Urbes quoq; edificauit in montibus iuda: z in saltibus castella et turres. Ipse pugnauit contra regem filioꝝ ammon. z uicit eum. Dederuntq; ei filij ammon in tempore illo centum talenta argenti: z decem milia choros tritici: ac totidem choros ordei. Hec ei prebuerūt filij ammon. in anno secūdo et tercio. Corroboratusq; est ioathan: eo q̄ direxisset uias suas corā domino deo suo. Reliqua aūt sermonum ioathan et oēs pugne eius. et opera scripta sunt in libro regū israhel et iuda. Vigintiquinq; annoꝝ erat cū regnare cepisset: et sedecim annis regnauit ī ihrlm. Dormiuitq; ioathan cum patribus suis: z sepelierunt eum in ciuitate dauid: et regnauit achaz filius eius pro eo.

Viginti annoꝝ erat achaz cū regnare cepisset: et sedecim annis regnauit in ihrlm. Nō fecit rectum ī cōspectu domini. sicut dauid pater eius. sed ambulauit in uijs regum israhel: insuper z statuas fudit baalim. Ipse ē q̄ adoleuit

incensum in valle filiorum: & lustrauit filios suos in igne iuxta ritum gentium quas interfecat dñs in aduentu filiorum israhel. Sacrificabat quoq; et thimiama succendebat in excelsis et in collibus: et sub omni ligno frondoso. Tradidit quoq; eum dominus deus eius in manu regis syrie: qui percussit eum magnaq; pdam cepit de eius imperio: & adduxit in damascum. Manibus quoq; regis israhel tradit⁹ est: & percussus plaga grandi. Occidit quoq; phacee filius romelie de iuda centum viginti milia in die uno: omnes viros bellatores eo q reliquissent dominum deum patrum suorum. Eodem tempore occidit zechri vir potens ex ephraim maasiam filium regis: et ezricam ducem domus eius: helchanam quoq; secundum a rege. Ceperunt quoq; filij israhel de fratribus suis ducenta milia mulierum puerorum & puellarum et infinitam predam: ptulerunt quoq; ea in samariam. Ea tempestate erat ibi prophetes dñi nomine obed: q egressus obuiam exercitui venienti in samariam dixit eis. Ecce iratus dñs deus patrum vestrorum ytra iudam: tradidit eos manibus vestris: et occidistis eos atrociter: ita ut ad celum pringeret vra crudelitas. Insuper filios iuda & iherlim vultis vobis subicere in seruos et ancillas: qd nequaq; facto opus est. Peccatis enim sup hoc dño deo nostro. Sed audite consilium meum: et reducite captiuos quos adduxistis de fratribus vris: quia magnus furor dñi imminet vobis. Stetrunt itaq; viri de principibus filiorum ephraim: azarias filius iohanan barachias filius mosollamoth: ezechias filius sellum: & amasias filius hadali contra eos qui veniebant de prelio: et dixerunt eis. Non introducetis huc captiuos: ne peccemus domino. Quare vultis adicere sup peccata nostra: et vetera cumulare delicta? Grande quippe peccatum est: & ira furoris dñi imminet sup israhel. Dimiserunt quoq; viri isrl bellatores predam: & uniuersa que ceperant coram principibus et omni multitudine: Stetrunt quoq; viri quos supra memoravimus: & apprehendentes captiuos omnesq; qui nudi erant: vestierunt de spoliis. Cumq; vestissent eos et calciassent: et refecissent cibo ac potu: unxissentq; propter laborem: & adhibuissent eis curam: quicunq; ambulare non poterant: et erant imbecillo corpore: imposuerunt eos iumentis: & adduxerunt illos ierycho ciuitatem palmarum ad fratres eorum: ipsiq; reuersi sunt in samariam. Tempore illo misit rex achaz ad regem assiriorum postulans auxilium. Venerunt quoq; idumei & percusserunt multos ex iuda: et ceperunt predam magnam. Philistiim quoq; diffusi sunt p urbes campestres et ad meridiem iuda: ceperuntq; bethsames: & ahilon: et gadiroth: soccho cum et thamna: & gamzo cum vicinis suis: & habitauerunt in eis. Humiliauerat enim dñs iudam ppter achaz regem iuda: eo quod nudasset eum auxilio: et contemptui habuisset dñm: adduxitq; contra eum reglathphalasar regem assiriorum: qui et afflixit eum & nullo resistente vastauit. Igit achaz spoliata domo dñi et domo regum ac principum: dedit regi assiriorum munera: et tamen nichil ei profuit. Insup & in tempore angustie sue auxit contemptum in dñm. Ipse per se rex achaz immolauit diis damasci victimas percussoribus suis & dixit: dii regum syrie auxiliant eis: quos ego placabo hostias: & adorent michi: cum econtrario ipsi fuerint ruine ei et uniuerso israhel. Direptis itaq; achaz omnibus

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0448
powered by DWork • Heidelberg University Library

vasis dom⁹ dei atq; cōfractis clausit
ianuas templi dei: ⁊ fecit sibi altaria
in uniuersis angulis ihrlim. In oīb⁹
bus quoq; urbib⁹ iuda ⁊ excruxit aras
ad cremandū thus: atq; ad iracūdiā
prouocauit dīm deū p̄m suoz. Reli-
qua aūt sermonū ei⁹ ⁊ oīūm operū
suoz p̄orū ⁊ nouissimoz scripta sunt
in libro regū iuda ⁊ israhel. Dormiuit
q; achaz cū p̄ribus suis: ⁊ sepelierunt
eū i ciuitate ihrlim. Sed eni receperāt
eū in sepulcra regum isrl. Regnauitq;
ezechias filius eius pro eo. VNVS
gitur ezechias regnare cepit cū uiginti
quinq; esset annoꝝ: et uiginti nouē
annis regnauitq; in ihrlim. Nomen
matris eius abia filia zacharie. Fecit
q; quod erat placitū in conspectu dīi:
iuxta oīa q̄ fecerat dauid pater eius.
Ipso anno et mense primo regni sui
aperuit ualuas dom⁹ dīi ⁊ instaura-
uit eas: adduxitq; sacerdotes atq; leui-
tas ⁊ congregauit eos i platea orien-
talem dixitq; ad eos. Audite me leui-
te et sanctificamini: mundate domū
dīi dei p̄m nostroz: et auferte omnē
immundiciā de sanctuario. Peccaue-
runt patres nostri: ⁊ fecerūt malum in
conspectu dīi dei nostri ⁊ dereliquēres
eū: auerterūt facies suas a tabernaculo
dīi dei nostri ⁊ p̄buerūt dorsum: clau-
serunt ostia que erant in porticu et ex-
tinxerunt lucernas: incensumq; nō a-
doleuerunt: et holocausta nō obtulerūt
in sanctuario deo israhel. Concitatus
est ergo furor dīi sup iudam ⁊ ihrlim:
tradiditq; eos i commotionē et in in-
teritum ⁊ in sibilum: sicut ipi cernitis
oculis uestris. Ecce corruerūt patres no-
stri gladio: filij nri ⁊ filie nre ⁊ coniu-
ges captiue ducte sūt p̄pter hoc scelus.
Nunc ergo placet michi ut iniamus
fedus cum dño deo israhel: ⁊ auertat a
nobis furorē ire sue. Filij mei nolite
negligere. Vos elegit dīs ut stetis co-
ram eo: et ministretis illi: colatisq; eū
et crematis ei incensum. Surrexerunt
ergo leuite: maath filius amasie ⁊ io-
hel filius azarie de filijs caath. Por-
ro de filijs merari: cis filius abdi ⁊ a-
zarias filius ialaleel. De filijs autem
gersom: ioha filius iemna ⁊ eden filius
ioaha. At uero de filijs elisaphan: sam-
ri et iahihel. De filijs quoq; asaph:
zacharias ⁊ mathanias necnon de fi-
lijs heman: iahihel ⁊ semei. Sed et de
filijs ydithum: semeias ⁊ oziel. Con-
gregauerunteq; fratres suos ⁊ sanctifi-
cati sunt: ⁊ ingressi sunt iuxta mādatū
regis ⁊ imperiū dīi ut expiarēt domū
dei. Sacerdotes q; ingressi templū do-
mini ut sanctificarent illud extulerūt
omnē immūdiciā quā intro reperāt
in uestibulo domus dīi: quā tulerunt
leuite et asportauerūt ad torrentem ce-
dron foras. Ceperunt aūt prima die
mensis p̄mi mūdare et in die octaua
eiusdem mensis ingressi sunt porticū
dom⁹ templi dīi: expiauerūtq; templum
diebus octo: ⁊ in die sextadecima mensis
eiusdē quō reperāt impleuerūt. Ingres-
si quoq; sunt ad ezechiam regē: et di-
xerūt ei. Sanctificauimus oīem do-
mum dīi ⁊ altare holocausti ⁊ uasaq;
eius ⁊ mensam p̄positionis cū
oīb⁹ uasis suis ⁊ cunctāq; templi
supellectilē quā polluerat rex achaz
in regno suo postq; p̄uaricatus est: et
ecce reposita sunt oīa coram altari do-
mini. Cōsurgensq; diluculo ezechias
rex ⁊ aduocauit oēs principes ciuita-
tis ⁊ ascendit in domū dīi: obtulerūt
q; simul thauros septē ⁊ arietes septē
agnos septē ⁊ hircos septē: p̄ peccato-

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0449
powered by DWork • Heidelberg University Library

pro regno·pro sanctuario·pro iuda.
Dixitq; sacerdotibꝫ filijs aaron:ut offerrent sup altare dñi. Mactauerũt igitur thauros:et sulceperũt sanguinem sacerdotes:ꝫ fuderũt illum sup altare. Mactauerunt etiã arietes:ꝫ illoꝝ sanguinem sup altare fuderũt. Immolauerunt agnos:ꝫ fuderunt supꝛ altare sanguinẽ. Applicuerũt hircos pro peccato corã rege·ꝫ vniuersa multitudine. Imposuerũt manus suas sup eos:et immolauerũt illos sacerdotes:ꝫ asperserunt sanguinẽ eoꝝ corã altari ꝓpiaculo vniuersi isrlis. Pro oñi quippe israhel ꝓpecerat rex ut holocaustũ fieret pro peccato. Constituit qꝫ leuitas i domo dñi·cũ cimbalis ꝫ psalteriis et citharis·sc̃dm dispositionẽ dauid ꝫ gad videntis regis ꝫ nathan ꝓphete. Siquidem dñi preceptũ fuit·ꝑ manũ ꝓphetarum eius. Steterũtq; leuite tenentes organa dauid ꝫ sacerdotes tubas:et iussit ezechias ut offerrent holocausta sup altare. Cunq; offerrẽtur holocausta ꝛeperũt laudes canere dño·ꝫ clangere tubis:atq; in diuersis organis q̃ dauid rex isrl ꝛepererat ꝛcrepare. Oñis aũt turba adorante·cãtores ꝫ hij qui tenebant tubas erant in officio suo:donec complerẽt holocaustũ. Cũq; finita esset oblatio incuruatus ẽ rex·ꝫ oñes qui erant cum eo:ꝫ adorauerũt. Precepitq; ezechias ꝫ principes leuitis ut laudarent dñm ẽmonibꝫ dauid et asaph videntis:qui laudauerũt deũ magna letitia:ꝫ incuruato genu adorauerunt. Ezechias aũt etiã hec addidit. Implestis manꝰ vras dño:accedite ꝫ offerte victimas·ꝫ laudes in domo dñi. Obtulit ergo vniuersa multitudo hostias et laudes ꝫ holocausta:mente deuota. Porro numerꝰ holocaustoꝝ q̃ obtulit multitudo hic fuit. Thauros lxxa·arietes centũ·agnos ducẽtos:sanctificauerũtq; dño boues sexcentos:et oues tria milia. Sacerdotes vro pauci erant:nec poterant sufficere ut pelles holocaustoꝝ detraherent. Vnde ꝫ leuite fratres eoꝝ adiuuerũt eos: donec implerẽt opus ꝫ sanctificarẽtur animꝫ. Leuite quippe facilioꝛi ritu sanctificantur quã sacerdotes. Fuerunt ergo holocausta plurima adipes pacificoꝝ et libamina holocaustoꝝ:ꝫ completus est cultus domꝰ dñi:letatusq; ẽ ezechias et oñis populus eo q̃ ministerium domini esset ꝛeplet̃. De repente quippe hoc fieri placuerat.

Misitq; ezechias ad omnẽ israhel et iudã:scripsitq; epistolas ad ephraim ꝫ manasseh:ut venirent ad domũ dñi in ihrlẽ·ꝫ facerent phase domino deo isrl. Inito ergo cõsilio regis ꝫ principũ et vniuersi cetus ihrlẽ:decreuerũt ut facerẽt phase mense secundo. Non enim occurrerat facere in tempore suo:quia sacerdotes qui sufficere sanctificari nõ fuerant·et populus nondũ ꝛgregatus fuerat in ihrlm. Placuitq; sermo regi et omni multitudini:ꝫ decreuerũt ut mitterent nuncios i vniuersum isrl de berlabee usq; dan:ut venirent ꝫ facerẽt phase dño deo israhel i ihrlẽ. Multi enim non fecerãt sicut lege ꝑscriptũ ẽ. Perrexeruntq; cursores cũ epistolis ex regis imperio·ꝫ principũ eiꝰ in vniuersum isrl et iudã:iuxta id quod rex iusserat predicantes. Filij israhel reuertimini ad dñm domini abraham ysaac ꝫ israhel:ꝫ reuertetur ad reliquias q̃ effugerunt manus regis assiriorũ. Nolite fieri sicut patres vestri ꝫ fratres qui recesserunt a domino deo patrũ suorũ:

et tradidit eos in inuentiū ut ipsi cernā-
tis. Nolite indurare ceruices uestras
sicut patres uestri. Tradite manū dño:
et uenite ad sanctuariū eius qđ sancti-
ficauit in eternū. Seruite domino deo
patrū uestroꝝ: et auertet a uobis ira fu-
roris eius. Si enī uos reuersi fueritis
ad dñm: fratres uestri et filij habebunt
misericordiā coram dño suis: qui illos
duxerūt captiuos: et reuertentē in terrā
hanc. Pius enī et clemens est dñs deꝰ
uester: et non auertet faciē suā a nobis
si reuersi fueritis ad eū. Igit̄ cursores
pergebāt uelociter de ciuitate in ciuitatē
per terrā ephraim et manasse usqꝫ ad
zabulon: illis irridentibꝫ et subsannā-
tibus eos. Attamen quidam uiri ex
aser et manasse et zabulon acquiescen-
tes consilio: uenerunt ihrlm. In iuda
uero facta est manus dñi ut daret eis
cor unū: ut facerent iuxta p̄ceptū regis
et principū uerbum dñi. Congregati
qꝫ sunt in ihrlm populi multi: ut face-
rent solēnitatē azimorū in mense secō.
Et surgentes destruxerunt altaria que
erant in ihrlm: atqꝫ uniūsa in quibꝫ
ydolis adolebatur incensum subuertēn-
tes proiecerūt in torrentē cedron. Im-
molauerūt aūt phase xiiij die mensis secundi. Sacerdotes qꝫ atq; le-
uite tandem sanctificati obtulerūt olo-
causta in domo dñi: steteruntqꝫ in ordi-
ne suo iuxta dispositionē et legē moysi
hominis dei. Sacerdotes uero suscipi
ebant effundendū sāguinē de manibꝫ
leuitaꝝ: eo qꝺ mista turba sanctificata
non esset: et ideirco immolarēt leuite
phase his qꝺ nō occurrerāt sanctificari
dño. Magna etiā pars populi de ephra-
im et manasse et yssachar et zabulon qꝺ
sanctificata nō fuerat comedit phase
non iuxta qđ scriptū est: et orauit pro
eis ezechias dicens. Dominꝰ bonus
propitiabitur cūctis qui in toto corde
requirūt dñm deū patrū suoꝝ: et non
imputabit eis qđ minus sanctificati
sunt. Quē exaudiuit dñs: et placatus
est populo. Fecerūtqꝫ filij isrl qui inuenti
sunt in ihrlm solemnitatē azimoꝝ se-
ptem diebꝫ in leticia magna. laudātes
dñm p singulos dies: leuite qꝫ et sacer-
dotes per organa q̄ suo officio cōgeu-
debant. Et locutus est ezechias ad cor
omniū leuitarū: qui habebant intelli-
gentiam bonā sup dño: et comederūt
septem diebꝫ solēnitatis: immolātes
uictimas pacificoꝝ: et laudantes dñm
deum patrū suoꝝ. Placuitqꝫ uniuerse
multitudini ut celebrarēt etiam alios
dies septē: qđ et fecerūt cū ingenti gau-
dio. Ezechias aūt rex iuda p̄buerat
multitudini mille thauros: et septem
milia ouiū. Principes uero dederāt po-
pulo thauros mille: et oues decē milia.
Sanctificata ergo ē sacerdotum pluri-
ma multitudo: et hilaritate ꝓfusa oīs
turba iuda tam sacerdotū et leuitaꝝ qꝫ
uniuerse frequētie q̄ uenerat ex israel:
proselitorū quoqꝫ de terra isrl et habi-
rantiū in iuda. Factaqꝫ ē grandis cele-
britas in ihrlm: qualis a diebꝫ sa-
lomonis filij dauid regis israel in ea
urbe nō fuerat. Surrexerūt aūt sacer-
dotes atqꝫ leuite benedicētes populo et
exaudita ē uox eorum: puenitqꝫ ora-
tio in habitaculū sanctū celi.

Quibꝫ ita fuissent rite celebrata:
egressus est oīs israel qui in-
ueniebatur fuerat in urbibꝫ iuda. et fregerūt
simulacra succiderūtqꝫ lucos: demolīti
sunt excelsa et altaria destruxerūt: non
solū de uniuerso iuda et beniamin sed
et de ephraim quoqꝫ et manasse: do-
nec penitus cuncta essent. Reuersiqꝫ sunt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0451
powered by DWork • Heidelberg University Library

omnes filij israhel: in possessiones et
ciuitates suas. Ezechias aũt obtulit
turmas sacerdotales ⁊ leuiticas p di-
uisiones suas unũquenq; in officio
proprio: tã sacerdotũ uidelicet q̃ leui-
tarũ ad holocausta ⁊ pacifica: ut min-
strarent et cõfitercñ: canerẽq; ĩ portis
castrorũ dñi. Pars aũt regis erat ut
de propria ei⁹ substantia offerretur o-
locaustũ mane ⁊ uespere: sabba-
tis quoq; ⁊ kalendis: ⁊ solẽnitatibus
ceteris: sicut scriptum ẽ in lege moysi.
Precepérat aũt pplo habitantiũ ihe-
salem: ut darent partes sacerdotibus ⁊
leuitis: ut possent uacare legi domini.
Quod cũ prebruisset in auribus mlti-
tudinis plurimas obtulere p̃mitias
filij israhel: frumenti uini ⁊ olei: mellis
quoq; ⁊ omniũ que gignit humꝰ decī-
mas obtulerũt. Sed et filij isrl ⁊ iuda
qui habitabãt in urbibus iude obtulerũt
decimas boũ ⁊ ouiũ: decimasq; sancto-
rum q̃ uouerat dño deo suo: atq; uni-
uersa portantes fecerũt aceruos plurī-
mos. Mense tercio cepérũt acerui ia-
cere fundamẽta: ⁊ mense septimo cõple-
uerunt eos. Cumq; ingressi fuissent e-
zechias et principes eius: uiderũt acer-
uos: ⁊ benedixerũt dño: ac pplo isrl. In-
terrogauitq; ezechias sacerdotes ⁊ leui-
tas: cur ita iacerẽt acerui. Rñdit illi a-
zarias sacerdos p̃mꝰ de stirpe sadoch
dicens. Ex quo cepérũt offerri p̃mitie
in domo dñi: comedimus ⁊ saturati
sumus: et remanserũt plurima: eo qñ
benedixerit dñs pplo suo. Reliquiarũ
aũt est copia ista q̃ cernis. Precepit
igit̃ ezechias: ut pararent horrea in
domo dñi. Quod cum fecissent intule-
runt tam p̃mitias q̃ decimas: et que-
cunq; uouerant fideliter. Fuit aũt pre-
fectus eorũ chonenias leuita: et semei
frater eius scds: post quẽ iehiel ⁊ aza-
rias: et naad: et asahel ⁊ ierimoth: io-
zabat quoq; ⁊ eliel: et ismachias: et
maath: ⁊ banaias: p̃positi sub ma-
nibus chonenie et semei fratris ei⁹ ex im-
perio ezechie regis: ⁊ azarie pontificis
domus dñi: ad quos oñia ptinebãt.
Chore uero filiꝰ iemna leuites: ⁊ ianito
orientalis porte p̃positus erat hijs
que sponte offerebãt dño: p̃mitijsq;
et cõsecratis in sancta sanctorũ: et sub
cura eius eden: ⁊ beniamin: iheue ⁊ se-
meias: amarias quoq; et sechenias:
ĩ ciuitatibus sacerdotũ: ut fideliter distri-
buerent fratribus suis partes: mĩoribus
atq; maioribus: exceptis maribus ab an-
nis tribus et supra: cunctis q̃ ingrediebã-
tur templũ dñi. Et quicquid p singlos
dies cõducebãt ĩ ministerio: atq; ob-
seruationibus iuxta diuisiones suas:
sacerdotibus p familias ⁊ leuitis: a uice-
simo ãno ⁊ supra p ordines ⁊ turmas
suas: uniuersq; multitudini tã uxoribus
quã liberis corũ utriusq; sexus: fideliter
ubi de hijs q̃ sanctificata fuerãt prebe-
bant. Sed ⁊ filioꝝ aaron p agros et
suburbana urbiũ singlarũ dispositi
erant uiri qui partes distribuerẽt uni-
uerso sexui masculino: de sacerdotibus
et leuitis. Fecitq; ezechias uniuersa q̃
diximus: in oñi iuda: operatusq; ẽ bo-
num et rectũ ⁊ uerũ coram dño deo suo:
in uniuersa cultura ministerij domus
domini iuxta legem et cerimonias:
volens requirere deum suũ ĩ toto corde
suo. Fecitq; ⁊ prosperatꝰ ẽ. xxxij

Post que et huiuscemodi ueritatẽ
uenit sennacherib rex assiriorũ:
et ingressus iudam obsedit ciuitates
munitas: uolens eas capere. Quod
cum uidisset ezechias uenisse sollicer
sennacherib et totum belli impetum

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0452
powered by DWork • Heidelberg University Library

uerti cōtra ihrusalē:iniito cū principibz
consilio uirisq; fortissimis ut obtura-
rent capita fontiū qui erāt extra urbē:
et hoc omniū decernēte sententia con-
gregauit plurimā multitudinē:z obtu-
rauerunt cūctos fontes·z riuū qui flu-
ebant ī medio tre dicēs. Ne ueniant
reges assiriorū:et inueniāt aquarū a-
bundantiā. Edificauit q̄z agens indu-
strie omnē murū q̄ fuerat dissipat⁹:et
extruxit turres desup:z forinsec⁹ alterz
murū. Instaurauitq; mello ī ciuitate
dauid:z fecit uniūsi generis armaturā
et clipeos. Cōstituitq; principes bellato-
rum in exercitu:et cōuocauit uniūsos
in platea porte ciuitatis:ac locutus ē
ad cor eoz dicens. Uiriliter agite z cō-
fortamini:nolite timere: nec paueatis
regem assiriozz uniuersam multitudi-
nem que ē cum eo. Multo enī plures
nobiscū sunt quā cum illo. Cū illo enī
est brachiū carneū:nobiscū dñs deus
noster q̄ auxiliator est noster:pugnat
q; pro nobis. Cōfortatusq; ē ppls hu-
iusmodi uerbis ezechie regis iuda.
Que postq; gesta sunt:misit sennache-
rib rex assiriorū seruos suos ihrlim ipe
eum cū uniuerso exercitu obsidebat la-
chis:ad ezechiā regē iuda·z ad omnē
ppm qui erat ī urbe dicens. Hec dicit
sennacherib rex assiriorū. In quo ha-
lentes fiduciā·sedetis obsessi ī ihrlim:
Illum ezechias decepit uos·ut tradat
morti in fame·et siti:affirmans q̄ do-
minus de⁹ uester liberet uos de manu
regis assiriorū ⁊ Nūquid non iste est
ezechias qui destruxit excelsa illius et
altaria:z p̄cepit iude z ihrusalē dicēs.
Coram altari uno adorabitis·et in ipso
comburetis incensū ⁊ An ignoratis
que ego fecerim·et patres mei cunctis
terraz populis ⁊ Nunquid ualuerūt
dij gentium omniūq; terrarū liberare
regionē suā de manu mea: Quis ē de
uniuersis dīis gentiū q̄s uastauerunt
patres mei qui potuerit eruere populū
suum de manu mea: ut possit etiam
deus uester eruere uos de hac manu ⁊
Non uos ergo decipiat ezechias · nec
uana persuasione deludat: neq; credā-
tis ei. Si enī nullus potuit de⁹ cūctaz
gentiū atq; regionū liberare ppm suū
de manu mea·z de manu pīm meoz:
cōsequenter nec de⁹ uester poterit eruere
uos de hac manu. Sed z alia multa
locuti sunt serui ei⁹ contra dñm deum:
et cōtra ezechiā seruū eius. Epistolas
quoq; scripsit plenas blasphemie ī do-
minū deū israhel:z locutus ē adūsum
eum. Sicut dij gentiū ceteraz nō potu-
erunt liberare ppm suū de manu mea:
sic z deus ezechie eruere nō poterit ppm
suū de manu ista. Insup et clamore
magno ligua iudaica ora ppm qui
sedebat in muris ihrusalē pstonabat:
ut terreret eos·z raperet ciuitatē. Locu-
tusq; est contra deū israhel:sicut aduer-
sum deos pploz terre opera manuū hy-
minū. Orauerūt igit ezechias rex·et
ysaias filius amos ppheres adūsum
hanc blasphemiā:ac uociferati sunt
usq; in celū. Et misit dñs āgelū suū:
qui percussit omnē uirū robustū z bel-
latorem·z principē exercit⁹ regis assi-
riorū:reuersusq; ē cum ignominia in
terram suā. Cumq; ingressus esset do-
mum dei sui: filij qui egressi fuerant
de utero eius interfecerūt eum gladio.
Saluauitq; dominus ezechiā et ha-
bitatores ihrlim de manu sennache-
rib regis assiriozz·et de manu omniū
um:z prestitit ei quietem p circuitum.
Multi etiā deferebāt hostias z sacrifici-
a dño ī ihrlim·et munera ezechie regi

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0453
powered by DWork • Heidelberg University Library

iuda. Qui exaltatus ē post hec coram cunctis gentibꝫ. In diebꝫ illis egrotauit ezechias usqꝫ ad mortē: ⁊ orauit dñm. Exaudiuitqꝫ eū ⁊ dedit ei signū: sed nō iuxta beneficia q̄ acceperat retribuit: quia elevatū est cor ei⁹. Et facta est cōtra eū ira: ⁊ contra iudā et ihrlim. Humiliatusqꝫ est postea eo q̄ exaltatū fuisset cor eius: tam ipe q̄ habitatores iherusalē: ⁊ idcirco nō venit super eos ira dñi in diebus ezechie fuit aūt ezechias diues ⁊ inclitus valde: ⁊ thesauros sibi plurimos congregauit argenti et auri: et lapidibꝫ pciosis: aromatū et armorū omnīū generis: et vasoꝫ magni preciꝫ: apothecas quoqꝫ frumenti vini: ⁊ olei: et pcepia omniū animaliū: caulasqꝫ pecoribus: et urbes sibi edificauit. Habebat quippe greges ouium: ⁊ armentoꝫ innumerabiles: eo q̄ dedisset ei dñs substantiā multam nimis. Ipe ē ezechias qui obturauit superiorē fontem aquaꝫ gyon: ⁊ auertit eas subter ad occidentem urbis dauid. In oībus operibus suis fecit prospere que voluit. Attamen in legatione principū babilonis q̄ miserat ad eum: ut interrogarent de portento q̄ acciderat sup terrā: dereliquit eum dñs: ut temptaret et nota fierent omnia q̄ erant in corde ei⁹. Reliqua aūt sermonū ezechie: ⁊ misericordiaꝫ ei⁹ scripta sūt in visione ysaie filij amos pphete: et in libro regū iuda ⁊ isrl. Dormivitqꝫ ezechias cū pribꝫ suis: et sepelierūt eum supra sepulcra filiorum dauid. Et celebrauit eius exequias uniuersus iuda: ⁊ oēs habitatores iherusalem: regnauitqꝫ manasses filius ei⁹ p eo.

XXXIII.

Duodecim annoꝫ erat manasses cum regnare cepisset: et quinquaginta quinqꝫ annis regnauit in ihrlim. Fecit autem malū coram dño iuxta abominationes gentiū quas subuerterat dñs coram filijs israhel: ⁊ cōuersus instauraut excelsa que demolitus fuerat ezechias pater ei⁹: destruxitqꝫ aras baalim: ⁊ fecit lucos: ⁊ adorauit omnē militiam celi ⁊ coluit eam. Edificauit quoqꝫ altaria in domo dñi: de qua dixerat dñs in ihrlim erit nomen meū in eternū. Edificauit aūt ea cuncto exercitui celi: in duobꝫ atriis domus domini: transireqꝫ fecit filios suos p ignem in valle benennon. Observabat somnia: sectabat auguria: maleficis artibus inseruiebat. Habebat secum magos et incātatores: multaqꝫ mala operatus est coram dño ut irritaret eū. Sculptile quoqꝫ et cōflatile signū posuit in domo dñi: de qua locutus ē dñs ad dauid et ad salomonē filiū eius dicens. In domo hac et in iherusalē quā elegi de cūctis tribubꝫ israhel ponā nomē meū in sempiternū: et movere non faciam pedem isrl de terra quā tradidi patribꝫ eorum: ita dumtaxat si custodierint facere que pcepi eis cunctaq̄ legem et cerimonias atq; iudicia q̄ mandaui per manū moysi. Igit̄ manasses seduxit iudam ⁊ habitatores iherusalē: ut facerēt malū sup oēs gentes quas subuerterat dominus a facie filiorum israhel. Locutusqꝫ est dñs ad eū et ad plm illius: ⁊ attendere noluerunt. Idcirco superinduxit eis principes exercitus regis assiriorum: ceperūtqꝫ manassen: et vinctum cathenis atq; cōpedibus duxerunt in babilonē. Qui postqꝫ coangustatus est orauit dñm deū suū: et egit penitentiā valde coram deo pr̄i suorum. Deprecatusqꝫ ē eum et obsecrauit intente: et exaudiuit orationē eius: reduxitqꝫ eū ihrlim in regnū suū: et

cognouit manasses quod dominus ipe esset deus. Post hec edificauit murum extra ciuitatē dauid ad occidentē gyon · in cōualle ab introitu porte piscium p circuitū usq; ad ofel: et exaltauit illū vehementer. Cōstituitq; principes exercitus in cūctis ciuitatibz iuda munitis · z abstulit deos alienos · et simulacrū de domo dñi: aras quoq; quas fecerat in mōte domus dñi et in ierusalē: et proiecit oīnia extra urbem. Porro instauravit altare dñi : et immolauit sup illud victimas z pacifica et laudem · precepitq; iude ut seruiret dño deo israhel. Attamen adhuc populus immolabat ī excelsis dño deo suo. Reliqua aūt gestorū manasse · z obsecratio eius ad deum suū: verba quoq; videntiū ꝯ loquebant ad eum ī nomīne domini dei israhel cōtinentur in sermonibus regum istrl. Oratio quoq; eius et exaudito et cuncta peccata atq; contemptus: loca etiā in quibz edificauit excelsa et fecit lucos et statuas antequ agere penitentiā: scripta sunt in sermonibus ozai. Dormiuit ergo manasses cū patribz suis: z sepelierūt eū in domo sua : regnauitq; p eo filius eius amon. Viginti duoq; annoz erat cū regnare cepisset: z duobz ānis regnauit in ihrlē. Fecitq; malū ī ospectu dñi sicut fecerat manasses pater eius: z cūctis ydolis que manasses fuerat fabricat⁹ immolauit atq; seruiuit z nō est reuerit⁹ faciē dñi sicut reuerit⁹ ē manasses pater eius: z multo maiora deliquit . Cūq; coniurassent aduersus eū serui sui interfecerunt eū ī domo sua: porro reliqua pli multitudo cesis hijs q̄ amon peruserāt cōstituit regem iosiā filiū eius pro eo.

Octo ānoz erat iosias cū regnare cepisset: z triginta

et uno anno regnauit in ihrlm. Fecit q; quod erat rectum ī conspectu dñi: et ambulauit in vijs dauid patris sui: non declinauit neq; ad dextram neq; ad sinistrā. Octauo aūt anno regni sui cū adhuc esset puer · cepit querere deū patris sui dauid: et duodecimo anno postq; reperat · mūdauit iudam et ihrlm a excelsis z lucis simulacrisq; et sculptilibz. Destruxerūtq; coram eo aras baalim: et simulacra q̄ supposita fuerāt demolit sunt. Lucos etiā z sculptilia succidit atq; comminuit: et sup tumulos eorū qui eis immolare consueuerāt fragmēta dispersit. Ossa preterea sacerdotū cōbussit ī altaribz ydolorū: mūdauitq; iudā z ihrlm . Sed et in urbibz manasse et ephraim et symeon usq; neptalim cuncta subuertit. Cumq; altaria dissipasset et lucos et sculptilia cōtriuisset in frusta · cūctaq; delubra demolitus esset de uniuersa terra israhel: reuersus ē ihrlm . Igitur anno octauodecimo regni sui mūdata iā terra et templo dñi: misit saphan filiū eselie et maasiam principē ciuitatis · et ioha filiū ioathaz acōmentarijs: ut instaurarent domū dñi dei sui. Qui venerunt ad helchiam sacerdotē magnū: acceptaq; ab eo pecunia que illata fuerat in domū dñi · et quā congregauerāt leuite et ianitores de manasse et ephraim et omnibus reliquijs israhel · ab omni q; iuda z beniamin z habitatoribz ihrlm: tradiderūt in manibus eoz qui erant operarijs in domo dñi: ut instaurarent templum · et infirma queq; sarcirēt. At illi tradiderūt ea artifibz et cementarijs: ut emerēt lapides de lapidicinis · et ligna ad commissuras edificij · z ad stigmationem domoz quas destruxerant reges

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0455
powered by DWork • Heidelberg University Library

iuda. Qui fideliter cuncta faciebāt. Erāt aūt ꝑpositi operantiū iaeth et abdias de filijs merari · zacharias ⁊ mosollā de filijs caath · ꝙ urgebāt opus: omnes leuite scientes organis canere. Super eos uero qui ad diuersos usus onera portabant: erant scribe · et magistri de leuitis ianitores. Cūq; efferrent pecuniam q̄ illata fuerat in templū domini · reperit helchias sacerdos librum legis dñi per manū moysi: et ait ad saphan scribā. Librū legis inueni ī domo dñi: et tradidit ei. At ille intulit uolumen ad regē: ⁊ nunciauit ei dicēs. Omnia que dediſti in manu seruoꝝ tuoꝝ: ecce complent̄. Argentū q̄d repertū est in domo domini cōflauerūt: datumq; est ꝑfectis artificū · et diuersa opera fabricantiū · ꝓterea tradidit michi helchias sacerdos hūc librū. Quē cum rege ꝑsente recitasset · audisseteq; ille uerba legis · scidit uestimenta sua: ⁊ precepit helchie et aichan filio saphan · et abdon filio micha · saphan quoq; scribe · et asaie seruo regis dicens. Ite et orate dñm pro me · et pro reliquijs israhel et iuda: super uniuersis sermonibꝫ libri istius qui repertus est. Magnus enim furor dñi stillauit sup nos: eo ꝙ non custodierint patres nostri uerba dñi · ut facerent omnia que scripta sunt in isto uolumine. Abiit ergo helchias et hij qui simul a rege missi fuerāt ad oldan ꝓphetem uxorem sellū filij thecuath filij aras · custodis uestiū · quo habitabat in ihrlin in secunda: ⁊ locuti sunt ei uerba que supra narrauimus. At illa respōdit eis. Hec dicit dñs deꝰ israhel. Dicite uiro ꝙ misit uos ad me. Hec dicit dñs. Ecce ego inducā mala sup locū istū ⁊ sup habitatores eiꝰ: cūctaq; maledicta que scripta sunt ī libro hꝛ quē legerunt coram rege iuda: quia dereliquerūt me ⁊ sacrificauerūt diis alienis ut me ad iracundiā ꝓuocarent in cunctis operibꝫ manuū suaꝝ. Idcirco stillabit furor meus sup locū istū: ⁊ nō extinguet̄. Ad regem aūt iuda qui misit uos ꝙ dñm deꝓcando · sic loquimini. Hec dicit dñs deus israel. Quoniā audisti uerba uoluminis · atq; emollitum est cor tuū · ⁊ humiliatus es ī conspectu dei sup hijs que dicta sunt ꝛca locum hunc ⁊ habitatores ihrlim: reuerusq; facie mea scidisti uestimenta tua ⁊ fleuisti coram me: ego q; exaudiui te dicit dñs. Iam enī colligam te ad patres tuos: ⁊ infereris ī sepulcrū tuū in pace: nec uidebunt oculi tui malum q̄ ego inducturus sum sup locū istū et sup habitatores eiꝰ. Retulerūt itaq; regi cuncta q̄ dixerat. At ille cōuocatis uniuersis maioribꝫ natu iuda ⁊ iherusalem ascendit in domum dñi: uniq; omnes uiri iuda et habitatores ihrlim · sacerdotes et leuite et cūctus ꝑplus a minimo usq; ad maximū. Quibꝫ audientibꝫ in domo dñi legit rex omnia uerba uoluminis: et stans in tribunali suo pcussit fedus coram domino ut ambularet post eum · et custodiret ꝓcepta et testimonia ⁊ iustificationes eius in toto corde suo · ⁊ in tota anima sua: faceretq; que scripta sunt in uolumine illo quod legerat. Adiurauit quoq; super hoc omnis qui repertus fuerant in iherusalem ⁊ beniamin: ⁊ fecerunt habitatores iherusalem iuxta pactum domini dei patrū suorum. Abstulit ergo iosias cūctas abominatiōes de uniuersis regionibꝫ filioꝝ israel: et fecit omnes q̄ reperti erāt ī israel seruire dño deo suo. Cūctis diebꝫ eiꝰ nō recesserūt a dño deo patrū suoꝝ.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0456
powered by DWork • Heidelberg University Library

Fecit aũt ioſias in ieruſalẽ phaſe
dño: quod immolatũ ẽ xiiii die
cima die menſis primi. Et conſtituit
ſacerdotes in officijs ſuis: hortatuſq; ẽ
eos ut miniſtrarent in domo domini.
Leuitis quoq; ad quorũ eruditionem
oĩs iſrahel ſanctificabãt dño: locuꝰ
eſt. Ponite archam in ſanctuario tem
pli: quod edificauit ſalomon filiꝰ da
uid rex iſrahel. Nequaq; eni ea ultra
portabitis. Nũc ergo miniſtrate dño
deo veſtro et plo eius iſrahel: ⁊ ꝑpara
te vos p domos ⁊ cognationes vras
in diuiſionibꝫ ſingulorꝫ ſicut precepit
dauid rex iſrahel. et deſcripſit ſalomon
filius eius: ⁊ miniſtrate in ſanctuario
pr familias turmaſq; leuiticas: ⁊ ſan
ctificati immolate phaſe. Fratres eiã
veſtros ut poſſint iuxta verba que lo
cutus eſt dominus in manu moyſi fa
cere. ꝑarate. Dedit ꝓterea ioſias oĩ
populo qui ibi fuerat inuentus in ſole
mnitate phaſe agnos ⁊ hedos de gre
gibus ⁊ reliqui pecoris triginta milia:
boumq; tria milia. Hec de regis vni
uerſa ſubſtantia. Duces quoq; eius
ſpõte quod vouerãt obtulerũt: eiã plo
ſacerdotibꝫ ⁊ leuitis. Porro helchi
as et zacharias et iehiel principes do
mus dñi dederũt ſacerdotibꝫ ad facien
dum phaſe pecora cõmixtim duo mi
lia ſexcenta: ⁊ boues trecentos. Chone
nias aũt et ſemeias eiã ⁊ nathanahel
fratres eius. necnõ aſabias ⁊ iahihel
et iozabad principes leuitarũ. dederũt
quinq; leuitis ad celebrandum phaſe
quinq; milia pecorum: et boues quin
gentos. Preparatũq; ẽ miniſterium et
ſtetерunt ſacerdotes in officio ſuo: leuite
quoq; in turmis iuxta regis imperiũ:
et immolatũ eſt phaſe. Aſperſerunteq;
ſacerdotes manus ſuas ſanguine: et
leuite detrahebãt pelles holocauſtorũ: et
ſeparauerũt ea. ut darent pr domos ⁊
familias ſingulorꝫ. ⁊ offerent dño ſi
cut ſcriptũ eſt in libro moyſi. De bubꝫ
fecerũt quoq; ſimiliter. Et aſſauerunt
phaſe ſup ignẽ: iuxta quod in lege ſcri
ptum eſt. Sanctas vero victimas coxe
runt in lebetibꝫ ⁊ cacabis et ollis: et fe
ſtinato diſtribuerũt vniuerſe plebi: ſibi
aũt et ſacerdotibꝫ poſtea parauerunt.
Nam in oblatione holocauſtorꝫ. ⁊ adi
pum uſq; ad noctẽ ſacerdotes fuerũt
occupati: unde leuite ⁊ ſibi et ſacerdo
tibus filijs aaron parauerunt nouiſſi
mis. Porro cantores filij aſaph ſta
bant in ordine ſuo: iuxta ꝓceptũ dauid
et aſaph ⁊ eman et idithun ꝓphetarũ
regis. Janitores vero p portas ſingu
las obſeruabãt: ita ut ne punctũ qui
dem diſcederent a miniſterio. Quãobꝛ
rem et fratres eorꝫ leuite parauerũt eis
cibos. Omnis igiẽ cultura dñi rite cõ
pleta ẽ in die illa: ut facerent phaſe. ⁊
offererẽ holocauſta ſup altare domini
iuxta ꝓceptum regis ioſie. Fecerunteq;
filij iſrahel qui reperti fuerãt ibi phaſe
in tempore illo et ſolemnitatẽ azimo
rum: ſeptẽ diebꝫ. Nõ fuit phaſe ſimile
huic in iſrahel a diebꝫ ſamuelis ꝓphe
te: ſed nec quiſquã de cunctis regibus
iſrahel fecit phaſe ſicut ioſias ſacerdo
tibus ⁊ leuitis ⁊ oĩ iude et iſrahel q̃
repertus fuerat: ⁊ habitantibꝫ in ieru
ſalem. Octauodecimo anno regni io
ſie. hoc phaſe celebratum eſt. Poſtq; in
ſtaurauerat ioſias templũ. aſcendit
nechao rex egipti ad pugnandũ in car
chamis iuxta eufraten: ⁊ proceſſit in oc
curſum eius ioſias. At ille miſſis ad
eum nũcijs ait. Quid mihi ⁊ tibi rex
iude? Nõ aduerſum te hodie venio.
ſed contra aliam pugno domum: ad

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0457
powered by DWork • Heidelberg University Library

quã me deus festinato ire pcepit. Desine aduersum deũ facere qui mecũ est: ne interficiat te. Noluit iosias reuerti sed pparauit contra eum bellũ: nec acquieuit sermonibꝫ nechao ex ore dei: uerum pgressꝰ ut dimicaret in campo mageddo. Ibiqꝫ uulneratꝰ a sagittariis dixit pueris suis. Educite me de prelio: quia oppido uulneratꝰ sũ. Qui transtulerũt eum de curru in alterum currum qui sequebat eũ more regio: et asportauerũt eum ī ihrlm. Mortuusqꝫ est: et sepultꝰ in mausoleo patrũ suoꝝ: et uniuersus iuda ⁊ ihrlm luxerunt eum: ieremias maxime: cuius omnes cantores atqꝫ cantatrices usqꝫ ī presentem diẽ lamentationes sup iosiam replicant: ⁊ quasi lex obtinuit ī israhel. Ecce scriptũ fertur ī lamentationibus. Reliqua aũt sermonũ iosie ⁊ misericordiaꝝ eiꝰ ꝙ lege pcepta sũt dñi: opera qꝫ illiꝰ pma ⁊ nouissima scripta sũt in libro regũ iuda et israhel.

Tulit ergo pplus terre ioachaz filium iosie: ⁊ constituit regem pro patre suo in ihrlm. Qui ginti tribũ ãnoꝝ erat ioachaz cũ regnare cepisset: ⁊ tribꝫ mensibus regnauit ī ihrlm. Amouit aũt eum rex egipti cũ uenisset ī ihrlm: et codemnauit terrã centũ talentis argenti ⁊ talento auri. Constituitqꝫ pro eo regem eliachim fratrẽ eius sup iudã et ihrlm: ⁊ uertit nomen eiꝰ ioakim. Ipm uero ioachaz tulit secum: ⁊ adduxit in egiptũ. Viginti quinqꝫ annorũ erat ioakim cũ regnare cepisset: ⁊ undecim annis regnauit in ihrlm: fecitqꝫ malũ coram dño deo suo. Cõtra hũc ascendit nabuchodonosor rex chaldeorũ: ⁊ uinctum cathenis duxit in babilonem: ad quã ⁊ uasa dñi trãstulit: et posuit ea ī templo suo. Reliqua aũt uerboꝝ ioakim: et abominationũ eiꝰ quas operatus ē: ⁊ que inuenta sunt in eo: continentẽ in libro regũ iuda et israhel. Regnauit aũt ioachin filius eius pro eo. Qui ãnorũ erat ioachin cum regnare cepisset: et tribꝫ mensibꝫ ac decem diebꝫ regnauit in ihrlm: fecitqꝫ malũ in conspectu dñi. Cumqꝫ ãni circulus uoluerẽ: misit nabuchodonosor rex nũcios qui et adduxerũt eum in babilonẽ: asportatis simul preciosissimis uasis domus dñi. Regem uero constituit sedechiam patruũ eius supra iudã et ihrlm. Viginti ⁊ unius ãni erat sedechias cũ regnare cepisset: et undecim ãnis regnauit in ihrlm. Fecitqꝫ malũ in oculis dñi dei sui: nec erubuit facie ieremie pphete loquentis ad se ex ore dñi. A rege quoqꝫ nabuchodonosor recessit qui adiurauerat eum p deũ: et induratus est cervice sua et cor: ut nõ reuerteret ad dñm deum israhel. Sed et uniuersi principes sacerdotum et plus puaricati sunt iniquitatibus iuxta uniuersas abominationes gentium: et polluerunt domũ dñi quã sanctificauerat sibi in ihrlm. Mittebat aũt dñs deus patrũ suoꝝ ad illos per manũ nũciorꝝ suoꝝ de nocte consurgens et quotidie commonẽs: eo qꝺ parceret populo et habitaculo suo. At illi subsannabãt nũcios dei ⁊ paruipendebãt sermones eiꝰ: illudebãtqꝫ pphetis: donec ascenderet furor dñi in plum eius: ⁊ esset nulla curatio. Adduxit enim super eos regem chaldeorũ: ⁊ interfecit iuuenes eorũ gladio in domo sanctuarii sui. Non est misertus adolescentis ⁊ uirginis et senis nec decrepiti quidem: sed omnes tradidit ī manibꝰ eius: uniuersaqꝫ uasa domus dñi tam maiora qꝫ minora: et thesauros templi et regis

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0458
powered by DWork • Heidelberg University Library

et principū trāstulit i babilonē. Incenderūt hostes domū dei: destruxerūtq; murum ihrlm. Vniūsas turres combusserūt: et quicquid pciosū fuerat demoliti sūt. Si quis euaserat gladiū: duct⁹ in babilonē seruiuit regi et filijs eius: donec imperaret rex persarū. et complerē trā verbū dñi ex ore ieremie: et celebraret terra sabbata sua. Cūctis enī diebs desolationis egit sabbatum: usq; dū completē septuagīta annī. Anno autē primo cyri regis persarū ad explendū sermonē dñi quē locutus fuerat p os ieremie: suscitauit dñs spiritū cyri regis persar: q̄ iussit pdicari i uniūso regno suo etiā p scripturam dicēs. Hec dicit cyrus rex persarū. Oīa regna terre dedit michi dñs de⁹ celi: et ipe pcepit michi ut edificarē ei domū in ihrlm q̄ est in iudea. Quis ex vobis ē in oī plo eius? Sit dominus deus suus cum eo et ascendat.

Domine de⁹ oīpotēs p̄m nostroz abrahā ysaac et iacob et semini eoz iusto: q̄ fecisti celū et terrā cū oī ornatu eorū: q̄ sigillasti mare verbo pcepti tui: q̄ oclusisti abissū et signasti terribili et laudabili nomini tuo: quē oēs pauent: et tremūt a vultu virtutis tue: et īsustentabilis ira super peccatores comminationis tue: immensa vero et inuestigabilis misericordia promissionis tue: quī tu es dominus altissim⁹ sup omnē terrā lōganimis: et multū misericors: et penitens super malicia hominū. Tu aūt dñe secundū bonitatē tuā promisisti penitentiam remissionis peccatorū: et tu deus iustorū: nō posuisti penitentiā iustis abraham ysaac et iacob: hijs qui tibi non peccauerūt: quoniā peccaui super numerū arene maris: multiplicate sūt iniquitates mee: incurua⁹ sum nimio vinculo ferri: et nō ē respiratio michi: quia excitaui iracundiā tuā et malū coram te feci statuens abominationes et multiplicās offensiones. Et nunc flecto genua cordis mei: p̄cans ad te bonitatem dñe. Peccaui dñe peccaui: et iniquitatem meā agnosco. Oro rogās te dñe remitte michi remitte michi: ne simul perdas me cū iniquitatibs meis: neq; in eternū reserues mala michi: nec indignū saluabis me secūm magnā misericordiā tuā: et laudabo te semper oīnibus diebs vite mee: quī te laudat oīnis virtus celoz: et tibi est gloria in secula seculorū amen. Explicit paralipomenon Incipit prologus in librum esdre.

Cum difficilius sit facere quā poscitis: an negare: nescio. Sed vobis aliquid imperantibs ānuere sententie est: et magnitudo oneris impolliti ita cervices premit: ut ante sub fasce ruendū sit quā leuandū. Accedūt ad hoc inuidorū studia: qui oīne qđ scribimus reprehendendū putant. Et interdū cōtra se cōscientia repugnāte publice lacerant que occulte legunt: intantū ut clamare compellar et dicere. Domine libera animā meā a labijs iniquis et a lingua dolosa. Tercius annus ē ex quo semp scribimus atq; rescribimus ut esdre librū et hester vobis de hebreo trāsferā: quasi nō habeatis greca et latina volumina: aut quicquid illud ē quod a vobis vertitur nō statim ab oīnibus cōspuendū sit. Frustra autem ut ait quidem niti neq; aliud fatigādo nisi odiū quereris: egregie dementie est.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0459
powered by DWork • Heidelberg University Library

Itaq; obsecro vos mi domnion et rogaciane karissimi: ut quata lectione cōtemni libros nō efferatis in publicū nec talibus dictis ribis ingeratis: viteriq; eoz superiū. qui iudicare tantum de aliis et ipsi facere nichil noverunt. Si qui aūt frm sunt quibs nra nō displicēt hijs tribuatis exemplar: ammonentes ut hebrea nomina quorū grandis i hoc volumine copia ē: distincte et p intervalla trāscribant. Michil enī proderit emendasse librum nisi emendatio librariorū diligencia cōseruetur. Nec quenq; moveat q unus a nobis editus liber ē: nec apocriphorū tercij et quarti libri sermonis deleatē: quia et apud hebreos ebre neemieq; sermones in unū volumen coarctātur et que nō habentē apud illos. nec de viginti duoz senibs sūt procul abiciēda. Si quis aūt septuagīta vobis opposuerit interpres. quoz exemplaria varietas ipa iacrata et euersa demonstrat. nec potest unq; verū asseri qđ diversū est: mittite eū ad euangelia. i qbs multa ponunt̄ ipsi de veteri testamēto que apud septuagīta interpres nō habentē: velut illud qđ nazareus vocabit̄. et ex egipto vocavi filiū meū. et videbūt i quē cōpunxerūt. mlraq; alia. q̄ lectori opti reservamus: et queritē ab eo ubi scripta sūt. Cūq; proferre nō potuerit: vos legite de hijs exemplaribs q̄ nup a nobis edita maledicorū quotidie linguis confodiunt̄. Sed ut ad compendiū veniā: certe qđ illaturus sum equissimū ē. Edidi aliqđ qđ nō habet̄ in greco: aut aliter habetur q̄z a me versum ē. quid interpretem laniant? Interrogent hebreos: et ipsis auctoribus translationi mee vel arrogū vel derogent fidem. Porro aliud est si clausis quod dicit̄ oculis michi volunt maledicere: et nō imitant̄ grecoz studiū et benivolentiā: q̄ post septuagīta translatores iā cristi euangelio choruscāte iudeos et hebionitas legis veteris interpres aquilā videlicet et symachū. et theodotionē. et curiose legūt. et p origenis labore in exaplois ecclesijs dedicarūt. quāto magis latini grati esse debeāt: q̄ exultantē cernerēt greciā a se aliqđ mutuari? Primū enī magnorū sumptuū ē et infinite difficultatis. exēplaria posse habere oīa: deinde etiā q̄ habuerit. et hebrei simonis ignari sūt magis errabūt: ignorātes qs e multis vetus dixerit. Nō etiā sapientissimo cuidā nuper apud grecos accidit: ut interdum scripture sensū relinquēs. uni strui libet interpti sequeretur errorē. Nos aūt q̄ hebree lingue saltē parua habemus sciencia. et latin? nobis ut cunq; sermo nō deest: et de aliis magis possumus iudicare: et ea q̄ ipi intelligimus in nra lingua promere. Itaq; licet exedra sibilet. vidoq; lynon incendia iacet: munq; meū inuāte cristo silebit et loquū: etiā pūsa lingua balbutiet. legāt q̄ volūt: q̄ nolūt abiciāt. Cuicilē apices. liras calūniēt̄. Magis vra caritate quorabor ad studiū: q̄z illoz detractione et odio deterrebor.

Incipit primus liber esdre .i.

In anno primo cyri regis persarum ut complerētur verbū dominī ex ore ieremie suscitauit dominus spiritum cyri regis persarum: et manduxit vocem oī regno suo. etiā per scripturā dicēs. Hec dicit cyrus rex persarū. Omnia regna tre dedit michi dñs deus celi: et ipse precepit michi ut edificarē ei domū i hierusalem. que est i iudea. Quis est i vobis de universo pplo eius? Sit dñs

illius cum eo. Ascendat in ihrlm que est in iudea: et edificet domū dei israhel: ipe est deus qui est in ihrlm. Et omnes reliqui in cūctis locis ubicūq; habitant adiuuent eū viri de loco suo argēto et auro ⁊ substātia ⁊ pecoribꝫ: excepto qđ voluntarie offerūt templo dei quod ē ihrlm. Et surrexerūt principes patrū de iuda ⁊ beniamin ⁊ sacerdotes et leuite: omnis cuius suscitauit deus spiritū: ut ascenderet ad edificandum templū dñi quod erat in ihrlm. Vniuersiq; qui erant in circuitu adiuuerunt manus eoꝝ in vasis argēteis et aureis in substancia et in iumētis in supellectili: exceptis his que spōte obtulerant. Rex quoq; cyrus protulerat vasa templi dñi que tulerat nabuchodonosor de ihrlē ⁊ posuerat ea in templo dei sui. Protulit aūt ea cyrus rex persarū p manū mitridatis filij gazabar: ⁊ annumerauerit ea sasabasar principi iude: et hic est numerus eoꝝ. Fiale auree triginta: fiale argentee mille: cultri viginti nouē: scaphi aurei triginta: scaphi argentei secūdi quadringenti decem: vasa alia mille. Omnia vasa aurea et argentea: quinq; milia quadringenta. Vniuersa tulit sasabasar: cum hys qui ascendebāt de translmigratōne babilonis ī ihrlē. ¶ Hij sunt aūt filij prouincie qui ascenderunt de captiuitate quam transtulerat nabuchodonosor rex babilonis in babilonē: ⁊ reuersi sunt in ihrlē et iudā: unusquisq; in ciuitatem suā: qui venerunt cum zorobabel ⁊ iesua nemia saraia rahelaya: mardochay belsan: mesphar: beguai: reū baana. Numer⁹ virorū pli isrl. Filij phares: duo milia centū septuaginta duo. Filij saphaia: trecēti septuaginta duo. Filij area: septingēti septuaginta quinq;. Filij phaemoab filiorū iosue ioab: duo milia octingenti duodecim. Filij helam: mille ducenti quinquaginta octo. Filij zethua: nongenti quadraginta quinq;. Filij zathai: septingenti sexaginta. Filij bani: sexcenti quadraginta duo. Filij bebai: sexcenti viginti tres. Filij azgad: mille ducenti viginti duo. Filij adonicam: sexcenti sexaginta sex. Filij beguai: duo milia quinquaginta sex. Filij adin: quadringenti quinquaginta quatuor. Filij ater qui erant ex ezechia: nonagintaocto. Filij besai: trecenti viginti tres. Filij iora: centum duodecim. Filij asem: ducenti viginti tres. Filij gebbar nongenti quinq;. Filij bethleem: centum viginti tres. Viri nethupha: quinquaginta sex. Viri anathot: centum viginti octo. Filij azmaueth: quadraginta duo. Filij cariathiarim cephira et beroth: septingenti quadraginta tres. Filij rama et gabaa: sexcenti viginti unus. Viri machmas: centum viginti duo. Viri bethel et hai: ducenti viginti tres. Filij nebo: quinquaginta duo. Filij megbis: centum quinquaginta sex. Filij helam alteri⁹: mille ducenti quinquaginta quatuor. Filij arim: trecenti viginti. Filij lodadin et ono: septingenti viginti quinq;. Filij iericho: trecenti quadraginta quinq;. Filij senaa: tria milia sexcenti triginta. Sacerdotes. Filij idaia in domo iesue: nongenti septuaginta tres. Filij emmer: mille quinquaginta duo. Filij phessur: mille ducenti quadraginta septem. Filij arim: mille decem ⁊ septem. Leuite. Filij iesue ⁊ cedmihel filiorꝫ odeuie: septuaginta quatuor. Cātores. Filij asaph: centum viginti octo. Filij ianitorum. Filij sellum filij ater filij telmon: filij

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0461
powered by DWork • Heidelberg University Library

accub filij attita filij sobai: uniuersi centum triginta nouē. Nathinnei. Filij sia filij asupha filij tebbaoth filij ceros filij siaa filij phadon filij lebana filij agaba filij accub filij agab filij selmai filij anan filij gaddel filij gaer filij raahia filij rasin filij nechoda filij gazem filij azer filij phasea filij besee filij asenaa filij munim filij nephusim filij bacbuc filij acupha filij azur filij besluth filij maida filij arsa filij bercos filij sisara filij thema filij nasia filij athupha filij seruoꝝ salomonis: filij sotbei filij sophereth filij pharuda filij iala filij dercon filij geddel filij saphata filij athil filij phocereth qui erant de asebaim: filij amim. Omnes nathinnei et filij seruorū salomonis: trecenti nonaginta duo. Et hij qui ascenderunt de thelmala thelarsa cherub et don et mer: et non potuerūt indicare domū patrum suorū ⁊ semen suum: utrum ex israhel essent. Filij dalaia filij tobia filij nechoda sexcenti quinquaginta duo. Et de filijs sacerdotū filij iobia filij accos filij berzellai qui accepit de filiabꝫ berzellai galaaditis uxorem: et uocatus est nomine eorū. Hij quesierunt scripturam genealogie sue et nō inuenerunt: et eiecti sunt de sacerdotio. Et dixit athersatha eis - ut nō comederēt de sancto sanctoꝝ: donec surgeret sacerdos doctus atq; perfectus. Omnis multitudo quasi unus quadraginta duo milia trecenti septuaginta: exceptis seruis eorū ⁊ ancillis qui erāt septem milia trecenti triginta septem: et ipsis cantores atq; cantatrices ducenti. Equi eorū sexcenti triginta sex: muli eorū ducenti quadraginta quinq;: cameli eoꝝ quadringenti triginta quinq;: asini eoꝝ sex milia septingenti uiginti. Et de principibus patrū cum ingrederentur templum dñi quod est in ierusalē: sponte obtulerunt in domū dei ad erigendā eam in loco suo. Secundū uires suas dederunt impensas operis· auri solidos quadragenta milia et mille: argenti minas quinq; milia: et uestes sacerdotales centum. Habitauerūt ergo sacerdotes et leuite et de populo ⁊ cantores et ianitores et nathinnei in urbibus suis: uniuersusq; israhel in ciuitatibus suis. iij

Iamq; uenerat mensis septimus: ⁊ erāt filij israhel in ciuitatibꝫ suis. Congregatus est ergo populus quasi uir unus in ierusalē: et surrexit iosue filius iosedech· et fratres eius sacerdotes· ⁊ zorobabel filius salathiel· et fratres eiꝰ: et edificauerunt altare dei israhel· ut offerrent in eo holocaustomata: sicut scriptum est in lege moysi uiri dei. Collocauerunt aūt altare dei sup bases suas de terrenis eos per circuitū pplis terrarū: ⁊ obtulerunt sup illud holocaustū dño mane et uespere. Fecerūtq; solemnitatem tabernaculorū sicut scriptū est: et holocaustum diebus singulis p ordinē secm̄ preceptum opus diei in die suo: et post hec holocaustū iuge tam in kalendis q̄ in uniuersis solemnitatibus domini qui erant consecrate: et in omnibus in quibus ultra offerebatur munus dño. A primo die mensis septimi: ceperunt offerre holocaustum dño: porro templū dei nondū fundamentum erat. Dederunt aūt pecunias latomis et cementarijs: cibū q̄ et potum et oleū sydonijs et tyrijsq;· ut deferēt ligna cedrina de libano ad mare ioppen: iuxta quod preceperat cyrus rex persarum eis. Anno aūt secundo aduentus eoꝝ ad templum dei in ierusalē mense secūdo ceperunt zorobabel filius salathiel et

iosue filius iosedech ⁊ reliqui de fratribus eoꝝ sacerdotes et leuite. et omnes qui venerant de captiuitate in ihrlm: et constituerũt leuitas a viginti ānis et supra. ut urgerẽt opus dñi. Stetit qꝫ iosue et filij eius et fratres eius. cedmihel et filij eius. ⁊ filij iuda quasi vir unus. ut instarent super eos qui faciebant opus in templo dei: filij enadab. et filij eorũ. et fratres eoꝝ leuite. Fundato igit a cementarijs templo dñi steterunt sacerdotes in ornatu suo cum tubis: et leuite filij asaph in cymbalis: ut laudarent deum p manus dauid regis isrl. Et concinebant in ymnis ⁊ confessione dño quoniã bonus: qñ in eternũ misericordia eius sup israhel. Omnis quoqꝫ pplus vociferabat clamore magno in laudando dñm: eo q fundatũ esset templũ dñi. Plurimi etiã de sacerdotibꝫ ⁊ leuitis et principes patrũ et seniores q viderant templũ prius cũ fundatum esset. et hoc templũ in oculis eoꝝ flebant voce magna: et multi vociferantes in letitia eleuabãt vocem: nec poterat quisq agnoscere vocẽ clamoris lacrimũ. ⁊ vocẽ fletus pli. Commixtim enĩ pplus vociferabatur clamore magno: et vox audiebatur procul. Audierunt aũt hostes iude et beniamin qa filij captiuitatis edificarent templũ dño deo israhel: et accedentes ad zorobabel. ⁊ ad principes patrũ. dixerunt eis. Edificemus vobiscũ: quia ita ut vos querimus deum vestrũ. Ecce nos immolauimus victimas a diebus asboraddan regis assur: qui adduxit nos huc. Et dixit eis zorobabel et iosue: et reliqui principes patrũ israhel. Non est nobis et vobis ut edificemus domũ deo nro: sed nos ipi soli edificabim⁹ deo nro: sicut pcepit nobis cyrus rex plarũ. Factum est igit ut pplus terre impediret manus pli iude: et turbaret eos in edificando. Conduxerũt aũt aduersus eos ciliatores: ut destruerẽt ciliũ eoꝝ omnibꝫ diebus cyri regis plarũ. ¶ In regno aũt assueri ipe ẽ artarxerses. in principio regni ei⁹ scripserunt accusationẽ aduersus habitatores iude et iherusalẽ. Et in diebꝫ artarxersis scripsit belellam mitridates ⁊ thabeel. et reliqui qui erant in cõsilio eoꝝ ad artarxersen regem persarũ. Epistola autem accusationis scripta erat syriace: et legebat sermone syro. Reum beelteem et samsai scriba scripserũt epistolã unã de iherlm artarxersi regi huiusce modi. Reũ beeltheem et samsai scriba ⁊ reliqui ciliatores eoꝝ. dynei ⁊ apharsathei cherphalei. arphasei. herchuei babilonij susannacchei dyei. et elamite. et ceteri de gentibꝫ quas transtulit salmanasar magnus et gloriosus: ⁊ habitare eas fecit in ciuitatibꝫ samarie. ⁊ in reliquis regionibꝫ trans flumen in pace. Hoc ẽ exemplar epistole quã miserũt ad eũ. Artarxersi regi: servi tui viri qui sunt trãs fluuiũ salutẽ dicũt. Notum sit regi: quia iudei qui ascenderũt a te ad nos venerũt in iherusalẽ ciuitatẽ rebellem ⁊ pessimã: quã edificant restituentes muros eius ⁊ parietes componẽtes. Nunc igit notũ sit regi: quia si ciuitas illa edificata fuerit et muri eius instaurati. tributũ et vectigal et annuos reditus nõ dabunt: ⁊ usqꝫ ad reges hoc noxa queniet. Nos ergo memores salis qñ in palatio comedimus: quia lesiones regis videre nephas ducimus: idcirco misimus et nũciauim⁹ regi. ut recenseas in libris historiarũ patrum tuorũ. et invenies

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0463
powered by DWork • Heidelberg University Library

scripū in comentariis ⁊ scies quoniā
urbs illa urbs rebellis est et nocens
regibꝫ et prouinciis ⁊ bella concitant
in ea ex diebꝫ antiquis: quāobrem et
ciuitas illa destructa est. Nūciamus
nos regi: quī si ciuitas illa edificata
fuerit ⁊ muri ipius instaurati: possel-
sionem trans fluuiū nō habebis. Ver-
bum misit rex ad reūbeeltheem ⁊ sam-
sai scribam ⁊ ad reliquos q̄ erant in
consilio eoꝝ habitatores samarie ⁊ re-
reis trans fluuiū: salutem dicens et
pacē. Accusatio quā misistis ad nos
manifeste lecta est corā me: ⁊ a me pre-
ceptū ē ⁊ recensuerūt: inuenerūtq; quī
ciuitas illa a diebꝫ ātiquis aduersum
reges rebellat: ⁊ seditiones et plia con-
citant in ea. Nam et reges fortissimi
erant in ihrlm: qui et dominati sunt
oīi regioni q̄ trans fluuiū est. Tribu-
tum quoq; ⁊ vectigal ⁊ redditus acci-
piebāt. Nūc ergo audite sententiā: ut
prohibeatis viros illos ⁊ urbs illa
non edificetur: donec si forte a me mis-
sum fuerit. Videte ne negligenter hoc
impleatis: et paulatim crescat malū
contra reges. Itaq; exemplū edicti ar-
taxersis regis lectum ē corā reumbel-
theem et samsai scriba ⁊ consiliariis
eorū: ⁊ abierūt festinī in ihrlm ad iu-
deos: ⁊ prohibuerūt eos in brachio et
robore. Tūc intermissū est opus domꝰ
dñi i ihrlm: et nō fiebat usq; ad annū
secūm regni darij regis psarū. ·

Prophetauerūt aut̄ aggeus pro-
pheta ⁊ zacharias filius addo:
prophetantes ad iudeos qui erant in
iuda et ihrlm in nomine dei israhel.
Tunc surrexit zorobabel filiꝰ salathiel
et iosue filius iosedech et ceperūt edifi-
care templū dñi in ihrlm: ⁊ cū eis pro-
phete dei adiuuātes eos. In ipo aūt
tempore venit ad eos thantannai qui
erat dux trans flumen et starbuzan-
nai et consiliarij eoꝝ: sicq; dixerūt eis.
Quis dedit vobis cōsiliū ut domum
hanc edificaretis: ⁊ muros eiꝰ instau-
raretis? Ad qd̄ respondimꝰ eis: que
essent nomina hominū auctorū edifi-
cationis illius. Oculus aūt dei eorū
factus est sup̄ senes iudeoꝝ: ⁊ nō potu-
erūt inhibere eos. Placuitq; ut res ad
darium referretur: ⁊ tunc scribaretur
aduersus accusationē illā. Exemplar
epistole quā misit thantannai dux re-
gionis trās flumen et starbuzannai
et consiliatores eiꝰ apharsathei q̄ erāt
trās flumen: ad darium regem. Verbo
quē misterāt ei scriptus erat. Dario
regi pax oīnis. Notū sit regi ille nos
ad iudeā prouinciā ad domū dei ma-
gni que edificat lapide impolito: et li-
gna ponunt̄ i parietibꝫ: opusq; illud
diligenter exercet̄ ⁊ crescit i manibꝫ eo-
rum. Interrogauimꝰ ergo senes illos:
et ita diximus eis. Quis dedit vobis
potestatē ut domū hanc edificaretis:
et muros hos instauraretis? Sed et
nomina eorū quesiuimus ab eis ut
nūciaremꝰ tibi: scripsimusq; nomina
eorū virorū qui sūt principes i eis. Hu-
iuscemodi aūt sermonē responderūt
nobis dicentes. Nos sumus serui dei
celi et terre: ⁊ edificamꝰ templū qd̄ erat
exercitū ante hos ānos mltos: quod-
q; rex israhel magnus edificauerat et
exercuerat. Postq; aūt ad iracundiā
prouocauerunt pres nri deū celi tradi-
dit eos in manus nabuchodonosor
regis babilonis chaldei: domū quoq;
hanc destruxit: ⁊ pplm eiꝰ transtulit in
babilonē. Anno aūt primo cyri regis
babilonis cyrus rex proposuit edictū:
ut domus dei edificaretur. Aā ⁊ vasa

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0464
powered by DWork • Heidelberg University Library

templi dei aurea et argentea que nabuchodonosor tulerat de templo qđ erat in ihrlm ⁊ asportauerat ea in templum babilonis protulit cyrus rex de templo babilonis: ⁊ data sunt salabasar vocabulo quē ⁊ principē ostituit: dixitq; ei. Hec vasa tolle et vade: et pone ea in templo qđ ē in ihrlm: ⁊ dom⁹ dei edificetur in loco suo. Tunc itaq; salabasar ille venit ⁊ posuit fundamenta templi dei in ierusalē: et ex eo tpore usq; nūc edificat̄ ⁊ necdū completū ē. Nūc ergo si videt̄ regi bonū recenseat̄ in bibliotheca regis q̄ ē in babilone vrū nam a cyro rege iussum fuerit ut edificaret̄ dom⁹ dei in ihrlm: ⁊ voluntatē regis sup hac re mittat ad nos. VI

Tunc darius rex precpit: ⁊ recensuerunt in bibliotheca librorū qui erant reposti in babilone: et inuentū est in echatanis quod ē castrū in medna prouincia volumen unū: talisq; scriptus erat in eo cōmentarius. Anno primo cyri regis. cyrus rex decreuit ut domus dei edificaret̄ que ē in ihrlm in loco ubi immolant hostias: et ut ponant fundamenta supportantia altitudinē cubitorū sexaginta et latitudinem cubitor̄ sexaginta: ordines de lapidibs impolitis tres: et sic ordines de lignis nouis. Sumpt⁹ aūt de domo regis dabunt̄. Sed et vasa templi dei aurea ⁊ argentea q̄ nabuchodonosor tulerat de templo ihrlm et attulerat ea in babilonē reddant̄ et referant̄ in templū ierusalem in locū suum: q̄ et posita sunt in templo dei. Nūc ergo thantannai dux regionis que ē trans flumen et starbuzannai et consiliarij vestri apharsathei qui estis trans flumen procul recedite ab illis: ⁊ dimittite fieri templū dei illud a duce iudeor̄ et a senioribs eorū: et domus dei illa edificetur in loco suo. Sed ⁊ a me preceptum est. quid oporteat fieri a pbiteris iudeorū illis ut edificetur domus dei: scilicet ut de archa regis id est de tributis que dantur de regione trans flumen studiose sumptus detur viris illis: ne impediat opus. Quod si necesse fuerit ⁊ vitulos ⁊ agnos ⁊ hedos in holocaustū deo celi: frumentū sal vinum et oleū sedm ritum sacerdotū qui sunt in ierusalē detur eis p singulos dies. ne sit in aliquo querimonia: et offerant oblationes deo celi orentq; pro vita regis ⁊ filior̄ ei⁹. A me ergo positū est decretū: ut oīs homo qui hanc mutauerit iussionē tollat̄ lignū de domo ipius et erigat̄ ⁊ configatur in eo: dom⁹ aūt ei⁹ publicetur. Deus autē qui habitare fecit nomen suum ibi: dissipet omnia regna. et populū qui extenderit manū suā ut repugnet. et dissipet domū dei illā que est in ierusalem. Ego darius statui decretum: quod studiose impleri volo. Igitur thantannai dux regionis trās flumē et starbuzannai. ⁊ consiliarij eius sedm quod p̄ceperat darius rex: sic diligenter executi sunt. Seniores autē iudeor̄ edificabāt: ⁊ prosperabant̄ iuxta pphetiam aggei prophete et zacharie filij ado. Et edificauerūt ⁊ construxerunt iubente deo israhel. et iubente cyro ⁊ dario. ⁊ artarxerse regibs persarū: ⁊ compleuerūt domū dei istam. usq; ad diē tertiū mensis adar: q̄ est annus sextus regni darij regis. Fecerunt autem filij israhel sacerdotes et leuite. ⁊ reliqui filiorū transmigrationis. dedicationē domus dei in gaudio: ⁊ obtulerunt in dedicatione domus dei vitulos centū. arietes ducentos. agnos q̄dringentos:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0465
powered by DWork • Heidelberg University Library

hircos caprarū pro peccato tot⁹ isrl' duodecim iuxta numer⁹ tribuū israhel. Et statuerūt sacerdotes in ordinibz suis: et leuitas in vicibus suis sup opera dei in iherusalem: sicut scriptū est in libro moysi. Fecerunt aūt filij trāsmigrationis pascha quartadecima die mensis primi. Purificati enī fuerāt sacerdotes et leuite quasi unus: omnes mundi ad immolandū pascha universis filijs trāsmigrationis et fratribus suis sacerdotibz et sibi. Et comederūt filij isrl' qui reuersi fuerāt de trāsmigratione: et omnes qui se seperauerāt a coinquinatione gentiū terre ad eos: ut quererēt dñm deū isrl'. Et fecerūt solemnitatē azimoz septem diebz in letitia quoniā letificauerat eos dñs: et conuerterat cor regis assur ad eos: ut adiuuaret manus eorum in opere domus domini dei israhel. vij

Postq hec aūt verba in regno artarxerxis regis persarū: esdras filius sarie: filij azarie: filij helchie: filij sellū: filij sadoch: filij achitob: filij amarie: filij azarie: filij maraioth: filij zarie: filij ozi: filij bocci: filij abisue: filij finees: filij eleazar: filij aaron sacerdotis ab initio: ipse esdras ascendit de babilone: et ipse scriba velox in lege moysi: q̄ dominus deus dedit isrl'. Et dedit ei rex secūdū manū dñi dei eius bonam sup eū: omnē petitionē eius. Et ascenderūt de filijs isrl' et de filijs sacerdotū: et de filijs leuitaz: et de cātoribz: et de ianitoribus: et de nathinneis: in iherusalē ānō septimo artarxerxis regis: et venerūt in iherusalē mense quinto: ipse est annus septimus regis. Quia in primo die mēsis primi cepit ascendere de babilone: et in primo die mensis quinti venit in iherusalem: iuxta manū dei sui bonā sup se. Esdras autem parauit cor suū: ut inuestigaret legem dñi: et faceret: et doceret in israhel preceptū et iudicium. Hoc est aūt exemplar epistole edicti: q̄ dedit rex artarxerxes esdre sacerdoti scribe eruditio in sermonibus et p̄ceptis dñi et cerimoniis ei⁹ in isrl'. Artarxerxes rex regū: esdre sacerdoti scribe legis dei celi doctissimo salutem. A me decretū est: ut cuicunq placuerit in regno meo de pplo isrl' et de sacerdotibz eius: et de leuitis ire in iherusalē: tecū vadat. A facie enī regis et septem cōsiliatoz eius missus es ut visites iudā et iherusalē in lege dei tui que est in manu tua: et ut feras argentum et aurū quod rex et consiliatores ei⁹ sponte obtulerūt deo israhel: cuius in iherusalē tabernaculū est. Et omne argentū et aurū quodcūq inueneris in uniūsa prouincia babilonis: et plus offerre noluerit: et de sacerdotibus qui sponte obtulerint domui dei sui que ē in iherusalem libere accipe: et studiose eme de hac pecunia vitulos arietes agnos: et sacrificia et libamina eoz: et offer ea sup altare templi dei vestri q̄ est i iherusalē. Sed et si quid tibi et fratribus tuis placuerit de reliquo argento et auro ut faciatis: iuxta voluntatē dei vestri facite. Vasa quoq; que dantur tibi in ministeriū domus dei tui: trade in cōspectu dei in iherusalē. Sed et cetera quibus opus fuerit in domū dei tui: quātūcunq; necesse est ut expendas: dabis de thesauro et de fisco regis et a me. Ego artarxerxes rex statui atq; decreui: omnibus custodibus arche publice qui sunt trans flumen: ut q̄cūq; petierit a vobis esdras sacerdos scriba legis dei celi: absq; mora detis: usq; ad argenti talēta centū: et usq; ad frumēti

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0466
powered by DWork • Heidelberg University Library

choros cantū·et usq; ad uini bathos
cantū·et usq; ad bathos olei cantū: sal
uero absq; mēsura. Omne qđ ad ritū
dei eli pertinet · tribuat diligenter in
domo dei eli: ne forte iracatur cōtra
regnū regis·et filiorū eius. Vobis q;
notū facimus de uniūsis sacerdotibꝫ
et leuitis · cātoribꝫ·et ianitoribus·na-
thinneis·ꝫ ministris domꝰ dei huius:
ut uectigal et tributū·et annonas·nō
habeatis potestatē imponendi super
eos. Tu aut̄ esdra·scōm sapientiā dei
tui que est in manu tua cōstitue iudi-
ces et pīsides·ut iudicēt omni populo
qui est trās flumen: hijs uidelicet qui
nouerūt legem dei tui: sed et imperitos
docere libere. Et omnis qui nō fecerit
legem dei tui et legē regis diligenter: iu-
diciū esto de eo siue in mortem siue in
exiliū·siue in cōdemnationē substān
eius: uel certe in carcerem. Benedictus
dns deus patrū nostrorꝫ·qui dedit hc
in corde regis · ut glorificaret domū
dñi que est in hierusalē: et in me inclī-
nauit misericordiā suā corā rege et cō-
siliatoribꝫ eiꝰ·ꝫ uniūsis principibꝫ regis
potentibꝫ. Et ego cōfortat⁹ manu dñi
dei mei q̄ erat ī me: congregaui de isrl
principes q̄ ascenderēt mecū. VIII

Hij sunt ergo principes familiarꝫ·
et genealogia eorꝫ qui ascende-
runt mecū · in regno artarxersis regis
de babilone. De filijs finees: gerson.
De filijs ythamar: daniel. De filijs da-
uid: attus. De filijs sechenie·et de filijꝰ
pharos zacharias: et cū eo numerati
sunt uiri centūquinquaginta. De filijs
phaemoab·helioenai filius zaree: et
cū eo ducenti uiri. De filijs sechenie fi-
lius ezechiel: ꝫ cum eo trecenti uiri. De
filijs addan·nabeth filius ionathan:
et cū eo quinquaginta uiri. De filijs
helam·ysaias filius athalie: et cū eo
septuaginta uiri. De filijs saphatie·ze-
bedia filius michael: et cū eo octogīta
uiri. De filijs ioab·obedia filius iheī-
hel: et cū eo ducentidecē ꝫ octo uiri. De
filijs selomith·filiꝰ iosphie: ꝫ cū eo cen-
tūseptuaginta uiri. De filijs bebai·zach-
arias filiꝰ bebai: et cū eo uigintiocto ui-
ri. De filijs ezeab · iohannan filiꝰ eze-
chan: et cū eo centūdecē uirī. De filijs a-
donicam·q̄ erant nouissimi·ꝫ hec no-
mina eorꝫ·heliphelet·et heiehel·et sama-
ias: ꝫ cum eis septuaginta uiri. De filijs
beggui uthai·et zachur: et cū eis septu-
aginta uiri. Congregaui aūt eos ad
fluuiū·qui decurrit ad hauua: et man-
simus ibi tribꝫ diebus. Quesiuiq; in
pplo·et in sacerdotibꝫ de filijs leui: et
non inueni ibi. Misiq; heliezer et a-
riel ꝫ semeam et helnathan · et arib et
altercū helnathan et nathan·et zacha-
riam·et mesolam·principes: ꝫ ioarib·
et helnathan sapientes: ꝫ misi eos ad
heddo qui est primus in casphie loco.
Et posui in ore eorū uerba que loque-
rentur ad heddo·ꝫ ad fratres eius na-
thinneos in loco casphie · ut adduce-
rent nobis ministros domus dei no-
stri. Et adduxerūt nobis per manum
dei nostri bonā sup nos uirū doctissi-
mum·de filijs mooli·filij leui·filij isrl:
et sarabiam·et filios eius et fratres e-
ius decem et octo · et asabiam·et cū eo
ysaiam de filijs merari: fratresq; eius
et filios eiꝰ uiginti. Et de nathinneis·
quos dederat dauid·et principes ad
ministeria leuitarꝫ: nathinneos ducen-
tos uiginti. Omnes hij suis nominibꝫ
uocabantur. Et pdicaui ibi ieiunium
iuxta fluuium hauua: ut affligeremur
coram dño deo nostro · et peteremus
ab eo uiā rectā nobis·et filijs nostris·

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0467
powered by DWork • Heidelberg University Library

uniuersiq; substantie nostre. Erubui enim petere regem auxiliū et equites qui defenderēt nos ab inimico in uia: qa dixeram⁹ regi. Manus dei nostri ē sup omnes qui querūt eū in bonitate: et imperiū ei⁹ et fortitudo eius et furor sup omnes qui derelinquūt eū. Ieunauimus aūt et rogauim⁹ deū nostrum pro hoc: et euenit nobis prospere. Et separaui de principibz sacerdotū duodecim. sarabiā et asabiā: et cū eis de fratribus eoz decē. Appendiq; eis argentum et aurū et uasa cōsecrata domus dei nostri. que opulerat rex. et cōsiliatores ei⁹. et principes eius: uniūsuiusq; isrl. eoz qui inuēti fuerāt. Et appēdi in manibus eoz argentū talēta sexcenta quinquaginta. et uasa argentea centum: auri centū talēta. et crateras aureas uigīti que habebāt solidos mille nos: et uasa eris fulgētis optimi duo pulcra ut aurū. Et dixi eis. Vos sancti dñi. et uasa sancta: et argentū et aurū quod spōte oblatū est dño deo patrū nostroz. Vigilate et custodite: donec appendatis corā principibz sacerdotū et leuitarum. et ducibus familiarum isrl in iherusalem. in thesaurū domus dñi. Susceperūt aūt sacerdotes et leuite pōdus argenti et auri. et uasorum: ut deferēt iherusalē in domū dei nri. Promouim⁹ ergo a flumine hauua duodecima die mēsis primi: ut pergerem⁹ iherusalē. Et manus dei nostri fuit sup nos: et liberauit nos de manu inimici et insidiatoris in uia. Et uenim⁹ iherusalē: et mansim⁹ ibi diebus tribz. Die aūt quarta appensū est argentū et aurū et uasa i domo dei nostri per manū remoth filij urie sacerdotis: et cū eo eleazar filius finees. cum q; eis iozaded filius iosue et noadia filius benoi leuite: iuxta numer. et pōdus omniū. Descriptūq; est oīe pondus in tp̄e illo. Sed et qui uenerāt de captiuitate filij trāsmigratōnis obtulerūt holocaustomata deo isrl. uitulos duodecim pro omni pplo isrl: arietes nonaginta. agnos septuaginta septem. hircos pro peccato duodecim: omnia in holocaustum domino. Dederūt aūt edicta regis satrapis q̄ erāt de aspectu regis. et ducibz trās flumē: et eleuauerūt pplm et domū dei.

Postq; aūt hec cōpleta sunt: accesserūt ad me principes dicentes. Non est separatus pplus israhel et sacerdotes et leuite a pplis terrarū: et de abominationibus eorū chananei. uidelicet et hetthei. et pherezei et iebuzei. et ammonitar et moabitarū et egiptiorū et amorreoz. Tulerūt enī de filiabz eoz sibi et filijs suis: et cōmiscuerūt semen sanctū cum populis terraz. Manus etiā principū et magistratuū fuit in transgressione hac prima. Cumq; audissem sermonē istum. scidi pallium meū et tunicā: et euelli capillos capitis mei et barbe: et sedi mestus. Conuenerunt aūt ad me omnes qui timebant uerbū dei isrl. pro transgressione eorū qui de captiuitate uenerāt: et ego sedebam tristis usq; ad sacrificiū uespertinum. Et i sacrificio uespertino surrexi de afflictōne mea: et scisso pallio et tunica curuauī genua mea. et expādi manus meas ad dñm deū meum et dixi. Deus meus cōfunde et erubesco leuare faciē meā ad te: quoniā iniquitates nostre multiplicate sunt sup caput nostrum: et delicta nostra creuerunt usq; ad celū a diebus patrū nostroz. Sed et nos ipsi peccauimus grauiter usq; ad diē hanc: et in iniquitatibus nris

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0468
powered by DWork • Heidelberg University Library

traditi sumus ipi et reges nostri et sacerdotes nri in manum regū terarū: et in gladiū z in captiuitatē et in rapinā et in cōfusionē vultus: sicut et die hac. Et nūc quasi parū z ad momentum facta est deprecatio nostra apud dñm deū nostrū ut dimitteretē nobis reliquie et daretur pax illius in loco tāco eius: et illuminaret oculos nros deus noster et daret nobis vitā modicā in seruitute nostra ea cui sumꝰ: et in cultute nostra nō dereliquit nos deus noster: z inclinauit sup nos misericordiā coram rege persarū ut daret nobis vitam et sublimaret domū dei nostri et exercuerē solitudines eius: et daret nobis spem in iuda z iherusalē. Et nūc quid dicemus dñe deus noster post hec? Quia dereliquimus mādata tua que pcepisti in manu seruorū tuoz pphetaz dicens. Terra ad quam vos ingredimini ut possideatis eā terra immūda est iuxta immunditiā populoz terrarūq; terraz: abominationibus eoz qui repleuerūt eam ab ore usq; ad os in coinq̄natione sua. Nūc ergo filias vestras ne detis filijs eorū et filias eoz ne accipiatis filijs vris: et nō queratis pacē eorū et prosperitatem eoz usq; in eternū: ut cōfortemini et comedatis que bona sunt terre et hereditē habeatis filios vestros usq; i seculū. Et post omnia que venerūt super nos in operibus nris pessimis et in delicto nostro magno: quia tu deꝰ noster liberasti nos de iniquitate nra et dedisti nobis salutem sicut est hodie: ut nō cōuerteremur z irrita faceremus mādata tua neq; matrimonia iungeremus cū populis abominationū istarū. Numq̄d iratus es nobis usq; ad consummationem: ne dimitteres nobis reliquias ad salutem? Dñe deus isrl iustus es tu: quoniā derelicti sumꝰ qui saluaremur sicut die hac. Ecce coram te sumus in delicto nostro. Non enim stari potest coram te super hoc.

Surge ergo orāte esdra et ploratē deum z flente et iacente ante templū dei: collectus est ad eū de isrl cetus grandis nimis viroz et mulierū z puerorū. Et fleuit pplus multo fletu. Et respōdit sechenias filius iehiel de filijs helam: z dixit esdre. Nos preuaricati sumus in deū nostrū: et duximus vxores alienigenas de pplis terre. Et nūc si est penitentia in isrl sup hoc: percutiamus fedus cū dño deo nro ut proiciamus vniuersas vxores et eos qui de hijs nati sunt. Juxta voluntatem dñi et eoz qui timēt preceptum dñi dei nri: secundū legem fiat. Surge: tuū est discernere: nosq; erimus tecū. Cōfortare et fac. Surrexit ergo esdras et adiurauit principes sacerdotū z leuitarū et omnem isrl: ut facerēt secundū verbū hoc. Et iurauerūt. Et surrexit esdras ante domū dei: et abiit ad cubiculū iohannan filij eliasib: et ingressus est illuc. Panē nō comedit: et aquā non bibit. Lugebat enī transgressionē eoz qui venerāt de captiuitate. Et missa est vox in iuda et in iherusalē omnibus filijs trāsmigrationis: ut cōgregarentur in iherusalē: et omnis qui nō veneret in tribus diebus iuxta cōsiliū principū et seniorū: auferēt universa substātia eius: et ipse abiceretur de cetu translmigrationis. Cōuenerunt igit omnes viri iuda et beniamin in iherusalē tribus diebus: ipe est mensis nonus: vicesima die mensis: et sedit omnis populus in platea domus dei: tremētes pro peccato et pluuijs. Et surrexit

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0469
powered by DWork • Heidelberg University Library

esdras sacerdos:et dixit ad eos. Vos
transgressi estis et duxistis uxores alie-
nigenas:ut adderetis super delictū isrl.
Et nūc date cōfessionē dño deo patrū
vestrorū:⁊ facite placitū eius:et separa-
mini a pplis terre:et ab uxoribs alien-
genis. Et respondit uniuersa multitu-
do:dixitq; voce magna. Iuxta verbū
tuū ad nos sic fiat. Verūtamen quia
pplus multus est ⁊ temp⁹ pluuie·⁊ nō
sustinemus stare foris·et opus non
est diei uni⁹ uel duor⁹:vehemēter quip-
pe peccauim⁹ in sermone isto:cōstitu-
antur principes in uniūsa multitudi-
ne:et omnes in ciuitatibs nostris qui
duxerūt uxores alienigenas veniant
in temporibs statutis·et cū his seniō-
res per ciuitatē in ciuitatē et iudices e-
ius:donec auertatur ira dei nri a no-
bis sup peccato hoc. Igit̄ ionathan
filius asahel·et iaazia filiꝰ thecue·ste-
terūt sup hoc:⁊ mesollā·⁊ sebethai le-
uites adiuuerūt eos. Fecerūtq; sic filij
trāsmigrationis. Et abierunt esdras
sacerdos ⁊ uiri principes familiar⁹ in
domos patrū suor⁹·et omnes per no-
mina sua:⁊ sedrūt in die primo mēn-
sis decimi·ut quererent rem. Et cōsum-
mati sunt oīnes uiri qui duxerūt uxo-
res alienigenas:usq; ad diē primā
mensis primi. Et inuenti sunt de filij⁹
sacerdotū qui duxerūt uxores alienige-
nas:de filijs iosue filij iosedech et fra-
tres ei⁹ maasia·et eliezer·⁊ iarib·⁊ go-
dolia. Et dederūt manus suas·ut eice-
rent uxores suas:et pro delicto suo a-
rietem de quibus offerent. Et de filijs
emmer:ānani et zebedia. Et de filijs
ream:masia et helia·et semeia·iehi-
hel·et ozias. Et de filijs phessur:heli-
oenai·maasia·ysmahel·nathanael·
iozabeth et helesa. Et de filijs leuitar⁹:
iosabeth·⁊ semei·et celaia·ipe ē calita
phatheia·iuda·et eliezer. Et de cātori-
bus eliasub:⁊ de ianitoribus·sellum·
et thelem et ori. Et ex isrl·de filijs pha-
ros:remeia·et ezia·et melchia·et mia-
mim·⁊ eliezer·et melchia·et banea. Et
de filijs elam:mathania·zacharias·⁊
iehiehel·⁊ abdi·et rimoth et helia. Et
de filijs zethua·heliodenay·elyasib·na-
thania·⁊ iherimuth·et zabeth·⁊ aziza.
Et de filijs bebai:iohannan·anania·
zabbai·athalai. Et de filijs beni:mo-
solla·et melluch·⁊ adaia·iasub·⁊ saal·
et ramoth. Et de filijs phemoab:e-
dna·et thalaal·banaias·et maasias·
mathanias·beseleel·benui·⁊ manasse.
Et de filijs eram:eliezer·iesue·melchias·
semeias·symeon·beniamin·maloth·
samarias. Et de filijs asom·matha-
nai·matheth·azabeth·elpheleth·ier-
mai·manasses semei. De filijs bani
maaddi·amram·⁊ huel·baneas·⁊ ba-
daias·theliau·bannia·marimuth·et
heliasib·mathanias·mathanai·⁊ ia-
si·et bani·et benui·semei·et salmias·⁊
nathan·et adaias·mechnedebai·sysai·
sarai·ezrel·et selemau·et semeria·sellū·
amaria·ioseph. De filijs nebui·ahi-
hel mathathias·zabeth·zabina·ied-
du·et iohel·⁊ banay. Oīnes hij accepe-
rāt uxores alienigenas·⁊ fuerūt ex eis
mulieres ⁊ peperāt filios. Explicit p⁹
esdre incipit nemias capitū ⁊

Verba nee-
mie filij helchie. Et
factū est in mēse cas-
leu·āno vicesimo:
⁊ ego eram in susis ca-
stro. Et venit anani
unus de fratrib meis·ipe et viri iuda
⁊ interrogaui eos de iudeis·qui remā-
serant et superant de captiuitate ⁊ de

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0470
powered by DWork • Heidelberg University Library

ihrusalē. Et dixerūt michi. Qui remā-
serūt ⁊ derelicti sunt de captiuitate ibi ī
prouincia·in afflictione magna sunt
et in opprobrio: ⁊ murus ihrlm dissi-
patus est:et porte eius combuste sunt
igni. Cūq; audissem verba huiuscemo-
di·sedi et fleui·et luxi diebus multis:
et ieiunabā ⁊ orabā ante faciē dei celi:
et dixi. Queso dñe deus celi fortis ma-
gne atq; terribilis·qui custodis pactū
et misericordiam cū his qui te diligunt·et
custodiūt mādata tua:fiāt aures tue
auscultantes·⁊ oculi tui aperti·ut au-
dias orationē serui tui·quā ego oro
coram te hodie nocte ⁊ die·pro filijs isrl
tuis:et confiteor pro peccatis filioꝝ
isrl quibus peccauerūt tibi. Et ego ⁊ do-
mus patris mei peccauimꝰ: uanitate se-
ducti sumꝰ:⁊ nō custodiuimꝰ mādatū·
et cerimonias ⁊ iudicia que precepisti
moysi famulo tuo. Memētō uerbi:quō
mādasti moysi seruo tuo dicēs. Cum
trāsgressi fueritis ego dispergā uos in
ppls:⁊ si reuertamini ad me ⁊ custodi-
eritis precepta mea ⁊ faciatis ea·etiā si
abducti fueritis ad extremum celi inde cō-
gregabo uos:et reducā in locū quem
elegi ut habitaret nomē meū ibi. Et
ipsi fui tui ⁊ pplus tuꝰ:quos redemisti
in fortitudine tua magna·et in manu
tua ualida. Obsecro dñe sit auris tua
attendēs ad orationē serui tui ⁊ ad o-
rationē seruoꝝ tuorū qui uolūt time-
re nomen tuum:et dirige seruum tuū
hodie:et da ei misericordiam ante uirū hūc.
Ego enim eram pincerna regis. ¶

Factū est aūt in mēse nisan·ānō
uicesimo artarexis regis:⁊ ui-
num erat ante eū. Et leuaui uinū ⁊ de-
di regi:et eram quasi languidus ante fa-
ciem eius. Dixitq; michi rex. Quare uul-
tus tuus tristis est·cū te egrotum non
uideā? Non est hoc frustra:sed malū
nescio quod in corde tuo est. Et timui
ualde ac nimis:⁊ dixi regi. Rex in eter-
num uiue. Quare non mereat uultus
meus: quia ciuitas domus sepulcrorū
patris mei deserta est·et porte eius com-
buste sunt igni? Et ait michi rex. Pro
qua re postulas? Et oraui deū celi:et
dixi ad regē. Si uidetur regi bonum·
et si placet seruus tuus ante faciē tuā:
ut mittas me in iudeā ad ciuitatem se-
pulcri patris mei:⁊ edificabo eā. Dixitq;
michi rex:et regina que sedebat iuxta
eū. Usq; ad quod tempus erit iter tuū:
et quando reuerteris? Et placuit ante
uultū regis:⁊ misit me. Et constitui ei
tempus:et dixi regi. Si regi uidetur bo-
nū·epistolas det michi ad duces regi-
onis trās flumē·ut traducāt me donec
ueniā in iudeam:et epistolā ad asaph
custodem saltus regis·ut det michi li-
gna: ut tegere possim portas templi
turres domos et muros ciuitatis·et
domū quam ingressus fuero. Et dedit
michi rex iuxta manū dei mei bonam
mecū. Et ueni ad duces regionis trās
flumē:dediq; eis epistolas regis. Miserat aūt rex mecū principes militū·et e-
quites. Et audierūt sanaballath oro-
nites·et tobias seruus amanites et cō-
tristati sunt afflictione magna: q; ue-
nisset homo qui quereret prosperitatē
filioꝝ isrl. Et ueni ihrusalem:et eram
ibi tribus diebus. Et surrexi nocte ego et
uiri pauci mecū: ⁊ non indicaui cuiq;
quid dūs dedisset in corde meo ut fa-
cerem in ihrlm: ⁊ iumentū nō erat me-
cum·nisi animal cui sedebā. Et egres-
sus sum per portā uallis nocte·et ante
fontem draconis·⁊ ad portā sterquilinij:
et cōsiderabā murū ihrusalē dissipatū:
et portas eius consumptas igni. Et

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0471
powered by DWork • Heidelberg University Library

trāsiui ad portā fontis·et ad aquedu-
ctū regis: et nō erat locus iumēto cui
sedebā·ut transiret. Et ascendi per tor-
rentem nocte·⁊ cōsiderabā murū:et re-
uersus veni ad portam vallis et redij.
Magistratus aūt nesciebāt quo abis-
sem:aut qđ ego facerem. Sed ⁊ iudeis
et sacerdotibꝫ ⁊ optimatibus ⁊ magi-
stratibꝫ et reliquis qui faciebāt opus
usqꝫ ad id loci nichil indicaueram. Et
dixi eis. Vos nostis afflictionē i qua
sumus:quia ihrlm deserta est:⁊ porte
eius cōsumpte sunt igni. Venite ⁊ edi-
ficemus muros ihrlm:⁊ non simꝰ
ultra opprobriū. Et indicaui eis ma-
nū dei mā·qđ esset bona mecū:⁊ uerba
regis que locutꝰ est michi:⁊ aio. Sur-
gamus:⁊ edificemꝰ. Et cōfortate sunt
manus eoꝝ in bono. Audierūt aūt
sanaballath oronites ⁊ tobias ser⁹ a-
manites·⁊ gosem arabs·⁊ subsannau-
erūt nos:⁊ despexerūt·dixerūtqꝫ. Que
ē hec res quā facitis? Numqđ contra regē
vos rebellatis? Et reddidi eis sermonē:
dixiqꝫ ad eos. Deus celi ipse nos iu-
uat:⁊ nos serui eiꝰ sumꝰ. Surgamus:
et edificemꝰ. Vobis aūt non est pars
et iustitia et memoria i ihrlm.

III

Et surrexit eliasib sacerdꝰ magnꝰ.
et fratres eius sacerdotes:et edi-
ficauerunt portā gregis. Ipsi sanctifi-
cauerunt eam·et statuerunt valuas
eius:⁊ usqꝫ ad turrim centū cubitorū
sanctificauerūt eā:usqꝫ ad turrim ana-
nehel. Et iuxta eū edificauerūt viri ihe-
richo:⁊ iuxta eos edificauit zacchur fi-
lius amri. Portā aūt piscium edificaue-
runt filij asnaa:ipi texerūt eā·et statue-
runt valuas eius·⁊ seras et uectes. Et
iuxta eos edificauit marimuth:filius
urie·filij accus. Et iuxta eū edificauit
mosollā filiꝰ barachie filiꝰ mese-zebel.
Et iuxta eum edificauit sadoch filius
baana. Et iuxta eū edificauerūt thecu-
ensi. Optimates aūt eoꝝ nō supposue-
runt colla sua:in opere dñi dei sui. Et
portam veterem edificauerunt ioiada
filiꝰ phasea·⁊ mosollā filius besodia:
ipi texerūt eā:⁊ statuerūt valuas eius·
⁊ seras ⁊ uectes. Et iuxta eos edificaue-
runt melechias gabaonites·et iadon
meronathites·viri de gabaon et mas-
pha:pro duce qui erat in regione trās
flumē. Et iuxta eū edificauit eziel filiꝰ
araia·aurifex. Et iuxta eū edificauit
ananias filiꝰ pigmētarij:⁊ dimiserūt
ihrlm usqꝫ ad murū platee latioris.
Et iuxta eū edificauit raphaia filius
ahur princeps viri ihrlm. Et iuxta eū
edificauit ieiada filiꝰ aromath:contra
domū suā. Et iuxta eum edificauit ac-
thus filiꝰ asebonie. Medietā partē viri
edificauit melchias filiꝰ erem·et asub
filius phermoab:et turrim furnorum.
Et iuxta eos edificauit sellū filiꝰ aloes
princeps medie partis viri ihrlm:ipse
et filij eiꝰ. Et portam vallis edificauit
annun ⁊ habitatores zanoe:ipi edifi-
cauerūt eā:et statuerūt valuas eius et
seras et uectes:⁊ mille cubitos i muro
usqꝫ ad portā sterquilinij. Et portam
sterquilinij edificauit melchias filius
rechab:princeps viri bethacharem. Ipe
edificauit eā:⁊ statuit valuas eiꝰ et se-
ras ⁊ uectes. Et portā fontis edificauit
sellū filiꝰ colozai:princeps pagi mal-
pha. Ipse edificauit eā ⁊ texit:⁊ statuit
valuas eiꝰ et seras et uectes:⁊ muros
piscine syloe in ortum regis·⁊ usqꝫ ad
gradus qui descendūt de ciuitate da-
uid. Post eam edificauit neemias fi-
lius azboch princeps dimidie partis
viri bethsur usqꝫ cōtra sepulcrū dauid:
et usqꝫ ad piscinā que grandi opere

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0472
powered by DWork • Heidelberg University Library

cōstructa est · & usq; ad domū forcium.
Post eū edificauerūt leuite: reum filij
bēni. Post eos edificauit asebias prin-
ceps dimidie partis viri ceile: in vico
suo. Post eū edificauerūt fratres eoꝝ:
bechui filij enadad princeps dimidie
partis ceile. Et edificauit iuxta eū azer
filius iosue princeps maspha mensu-
ram secundā: contra ascensum armillā-
ri anguli. Post eū i mōte edificauit ba-
ruch filius zachai mēsurā secūdam: ab
angulo usq; ad portā domus eliasib
sacerdotis magni. Post eū edificauit
meremuth filius vrie filij accus men-
surā secundā a porta domus eliasib:
donec extenderetur domus eliasib. Et
post eū edificauerūt sacerdotes: viri de
cāpestribus iordanis. Post eos edifica-
uit beniamin & asub: contra domum
suam. Et post eos edificauit azarias
filius maasie filij ananie: contra do-
mum suam. Post eum edificauit ben-
nui filius enadad · mensuram secun-
dam · a domo azarie usq; ad flexurā
& usq; ad angulū. Post eū edificauit
palel filius ozi · contra flexurā & turrim
que eminet de domo regis excelsa id
est in atrio carceris. Post eū phadaia
filius feroos. Nathinnei aūt habitabāt
in ofel · usq; contra portā aquaꝝ ad ori-
entem · & turrim que prominebat. Post
eos edificauerunt thecuenī mensurā se-
cundā e regione: a turre magna & emi-
nenti usq; ad murū templi. Sursum
aūt ad portā equorū edificauerunt sa-
cerdotes: vnusquisq; contra domū suā.
Post eos edificauit sadoc filius emmer:
contra domū suā. Et post eū edificauit
semeia filius sechenie: custos porte ori-
entalis. Post eū edificauerūt ananias
filius selemie · & anon filius selo sexus:
mensurā secundā. Post eū edificauit
melchollā filius barachie: contra gazo-
philacium sunum. Post eū edificauit
melchias filius aurificis · usq; ad do-
mum nathinneorum et sanctarum vecten-
tium · contra portam iudicialem: et
usq; ad cenaculum anguli. Et inter
cenaclm anguli i porta gregis edifica-
uerūt artifices & negociatores.

Factū est aūt cū audisset sanaballath qđ ædificaremus murum:
iratus ē valde. Et motus nimis · sub-
sannauit iudeos: et dixit coram fratribs
suis et frequētia samaritanoꝝ. Quid
iudei faciūt imbecilles? Num dimittēt
eos gentes? Num sacrificabūt · & com-
plebūt in vna die? Num quid edifica-
re poterūt lapides de acervis pulueris:
qui cōbusti sunt? Sed et tobias ama-
nites proximus eiꝰ ait. Edificent. Si
ascenderit vulpes: corūliet murū eorū
lapideū. Audi deus noster quia facti
sumꝰ despectui. Convertere opprobriū
sup caput eoꝝ: & da eos in despectionē
in terra captiuitatis. Ne operias in-
iquitatem eoꝝ: & peccatū eoꝝ coram facie
tua non deleatur: quia irritauerūt edifi-
cantes. Itaq; edificauimꝰ murū: et cō-
iunximus totū usq; ad partem dimi-
diam: & pronocatū est cor eoꝝ ad ope-
randū. Factū est aūt cū audisset sana-
ballath & tobias & arabes et amanite
et azotij qđ obducta esset cicatrix mu-
rī ierusalē · et qđ cepissent interrupta
concludi: iratī sunt nimis. Et congre-
gati sunt omnes pariter ut venirent
et pugnarent contra ierusalē: et moli-
rentur insidias. Et orauimus deū no-
strum: & posuimus custodes sup mu-
rum die ac nocte contra eos. Dixit aūt
iudas. Debilitata est fortitudo portā-
tis: et humꝰ minima est: & nos nō po-
terimus edificare murum. Et dixerūt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0473
powered by DWork • Heidelberg University Library

hostes nr̄i. Sciāt et ignorent donec veniam⁹ in mediū eor̄ & interficiam⁹ eos: et cessare faciamus opus. Factū est aūt veniētibz iudeis q̄ habitabāt iuxta eos & dicentibz nobis per decem vices ex omnibus locis quibus venerant ad nos: stetui in loco post mur̄ per circuitū plūm in ordine cū gladiis suis et lanceis et arcubus. Et perspexi atq; surrexi · et aīo ad optimates et magistratus · et ad reliquā partē vulgi. Nolite timere a facie eor̄. Dominū magnū · & terribilis mementote: et pugnate pro fratribus vr̄is · filiis vr̄is · & filiabz vr̄is · et uxoribz vr̄is · et domibz vr̄is. Factū est aūt cū audissent inimici nr̄i nūciatū esse nobis: dissipauit deus cōsiliū eor̄ū. Et reuersi sum⁹ oēs ad muros: unusquisq; ad opus suū. Et factū est a die illa: media pars iuuenum eor̄ faciebat opus · et media parata erat ad bellū: et lanceæ · & scuta · et arcus · & loricæ: & principes post eos in omni domo iuda edificantiū muros: et portantiū onera et imponentiū. Una manu sua faciebat opus: et altera tenebat gladiū. Edificantiū enī unusquisq; gladio erat accinctus renes. Et edificabāt & clangebāt bucina iuxta me. Et dixi ad optimates et ad magistratus: & ad reliquā partē vulgi. Opus grāde est et latū: et nos separati sumus in muro procul alter ab altero. In loco quocunq; audieritis clangorem tube: illuc decurrite ad nos. Deus noster pugnabit pro nobis: et nos ipi faciam⁹ op⁹. Et media pars nr̄m tenebat lāceas · ab ascensu aurore donec egrediāt astra. In tp̄e quoq; illo dixi plō. Unusquisq; cum puero suo maneat ī medio ihrlm: et sint vobis vices per noctē et diē ad operādū.

Ego aūt et fratres mei et pueri mei · et custodes q̄ erāt post me: nō deponebamus vestimēta nr̄a. Unusquisq; tantū nudabatur ad baptismum.

Et factus est clamor pl̄i et uxorū eius magnus: aduersus fratres suos iudeos. Et erāt qui dicerent. Filij nostri et filie nostre multe sumus nimis. Accipiam⁹ pro pāne eor̄ frumentū: et comedamus & viuam⁹. Et erāt q̄ dicerent. Agros nr̄os & vineas et domos nr̄as opponam⁹: et accipiam⁹ frumētum in fame. Et alij dicebāt. Mutuo sumam⁹ pecunias in tributa regis: demusq; agros nr̄os & vineas. Et nūc sicut carnes fratrū nostror̄ sic carnes nr̄e sunt: & sicut filij eor̄ū ita et filij nr̄i. Ecce nos subiugam⁹ filios nr̄os et filias nr̄as in seruitutem: & de filiabus nostris sunt famule · nec habem⁹ unde possint redimi: et agros nostros & vineas nr̄as alij possidēt. Et iratus sum nimis: cū audissem clamorē eor̄ secūdum verba hec. Cogitauiq; cor meū. Et increpui optimates & magistratus: & dixi eis. Usuras ne singuli a fratribus vestris exigitis? Et cōgregaui adūsū eos contionem magnam: et dixi eis. Nos ut scitis redemim⁹ fratres nr̄os iudeos qui venditi fuerāt gentibus secundū possibilitatē nostrā. Et vos igitur vendite fratres nr̄os: et redimem⁹ eos? Et siluerūt: nec inuenerunt q̄d respōderēt. Dixiq; ad eos. Nō est bona res quā facitis. Quare nō in timore dei nostri ambulatis: ne exprobretur nobis a gentibus inimicis nr̄is? Et ego & fratres mei et pueri mei comodauimus plurimis pecuniā & frumentū. Non remanus in cōmune istud. Es alienū cōcedamus: quod debetur nobis. Reddite eis hodie agros suos: et

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0474
powered by DWork • Heidelberg University Library

uineas suas·⁊ olliueta sua et domos
suas. Quin potius et centesimā pecu-
niæ frumēti uini et olei quā exigere so-
letis ab eis: date pro illis. Et dixerūt.
Reddemus:⁊ ab eis nichil quæremus:
sicq; faciem⁹ ut loqueris. Et uocaui
sacerdotes:⁊ adiurauī eos ut facerent
iuxta qđ dixerā. Insup excussi sinū me-
um·et dixi. Sic excutiat de⁹ oēm ui-
rū ⁊ nō cōpleuerit uerbū istud·de domo
sua et de laboribs suis. Sic excutiatur:
et uacuus fiat. Et dixit uniūsa multi-
tudo amen. Et laudauerūt deū. Fecit
ergo pplus sicut erat dictū. A die aut
illa quā præceperat rex michi ut essem
dux in terrā iuda ab anno uicesimo
usq; ad annū tricesimū scđm artarxer-
sis regis per ānos duodecim: ego et
fratres mei annonas ⁊ ducibs debe-
bantur non comedimus. Duces aūt
primi qui fuerūt ante me grauauerūt
pplm:⁊ acceperūt ab eis in pane⁊ uino
et pecunia quotidie sicl̄os ꝺ̄raginta.
Insuꝑ et ministri eoꝝ deprimebant pplm.
Ego aūt nō feci ita ꝓpter timorem dei.
Quin potius in opere muri edificauī:
et agrū nō emi: et oēs pueri mei con-
gregati ad opus erāt. Iudei quoq; et
magistratus·centū quinquaginta ui-
ri·⁊ qui ueniebāt ad nos de gentibus
q̄ in circuitu nr̄o sūt: ī mēsa mea erāt.
Parabat aūt michi p dies singulos
bos un⁹·arietes sex electi·exceptis uola-
tilibs:⁊ inter dies decē uina diuersa: et a-
lia multa tribuebam. Insuꝑ⁊ anno-
nas ducatus mei nō quesiui. Valde
enim erat attenuatus populus. Me-
mento mei deus meus in bonū: scđm
omnia que feci populo huic. ·vj·
Factū est aūt cū audisset sanaball-
lath et tobias·et iosem arabs·
et cetery inimici nostri qp ędificassē ego
murū·⁊ non esset in ipo relidua inter-
ruptio: usq; ad tēp⁹ aūt illud ualuas
nō posuerā in portis: miserūt sanaball-
lath·⁊ gosem arabs·ad me dicentes.
Veni⁊ percutiam⁹ fedus pariter in ui-
culis in campo uno. Ipsi aūt cogita-
bant ut facerent michi malū. Misi er-
go ad eos nuncios dicēs. Opus grā-
de ego facio⁊ nō possum descendere:
ne forte negligatur cū uenero et descen-
dero ad uos. Miserūt aūt ad me secū-
dum uerbū hoc per quatuor uices: et
respondi eis iuxta sermonem priorem.
Et misit ad me sanaballath iuxta ver-
bum prius quinta uice puerū suū: et e-
pistolam habebat in manu sua scri-
ptam hoc modo. In gentibs auditū
est: et gosem dixit·qp tu et iudei cogite-
ris rebellare·⁊ propterea ędifices mur̄:
et leuare te uelis sup eos regē: propter
quā causam et pphetas posuerīs qui
pdicent de te in hierusalē dicentes. Rex
in iudea est. Auditurus est rex uerba
hec. Idcirco nūc ueni: ut ineamus cō-
siliū pariter. Et misi ad eos dicēs. Nō
est factū scđm uerba hec que tu loque-
ris. De corde enim tuo tu cōponis hec.
Omnes enī hi terrebāt nos: cogitan-
tes qp relaxarent manus nr̄e ab opere
et quiescerem⁹. Quā ob causam ma-
gis cōfortaui man⁹ meas. Et ingres-
sus sum domū samaie filij dalaie·fi-
lij mechabehel secreto. Qui ait. Tracte-
mus nobiscū in domo dei in medio
templi·et claudamus portas ędis: qa
uenturi sunt ut interficiant te:⁊ nocte
uenturi sunt ad occidendū te. Et dixi.
Num quisquā similis mei fugit⁹? Et
quis ut ego ingrediet templū⁊ uiuet?
Non ingrediar. Et intellexi qp de⁹ nō
misisset eū: sed quasi uaticinās locut⁹
esset ad me: et tobias et sanaballath

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0475
powered by DWork • Heidelberg University Library

rõduxíllent eũ. ſAcceperat enĩ precium
ut terrer? facerẽ et peccarem:et habereñ
malũ quod exprobrarent michi. ſMe-
mento mei dñe pro tobia et ſanaballaeth·iuxta opera eor talia:ſed et noa-
die ysaie z ceteror propheraz qui ter-
rebãt me. Cõpletus eſt aũt murus vi-
cesimoquĩto die mẽſis elul·quinqua-
ginta duobꝰ diebus. ſFactũ eſt ergo cũ
audiſſent omnes inimici nr̃i ut timerent vniũſe gentes que erãt in circuitu
noſtro:et cõciderẽt intra ſemetipſos:z
ſcirent qz a dño factũ eſſet opus hoc.
ſSed et in diebꝰ illis multe optimatũ
iudeoz epiſtole mittebãtur ad tobiã:
et a tobia veniebãt ad eos. ſMulti enĩ
erãt in iudea habentes iuramentũ eiꝰ:
q̃a gener erat ſechenie filij iorei:z iohã-
nan filiꝰ eiꝰ acceperat filiã meſollã filij
barachie. ſSed z laudebãt eũ corã me:
et verba mea nunciabat ei. Et tobias
mittebat epiſtolas ut terreret me. VI
ſCũqz aũt edificatꝰ eſt murus·et
posui valuas·z recenſui ianitoreſ et cãtores z leuitas:precepi aurem
meam z ananie principi domꝰ de
ieruſalẽ:ipe enĩ quaſi vir verax et timens deũ plus ceteris videbat. Et dixi
eis. ſNon aperiant porte ieruſalem
uſq; ad calorẽ ſolis. Cũqz adhuc aſſiſterent:claude porte ſunt et opilate.
Et poſui cuſtodes de habitatoribus
ieruſalem ſingulos per vices ſuas:z unũquemq; cõtra domũ ſuã. Ciuitas aũt
erat lata nimis z grãdis:et pplus parvus in medio eius:z non erãt domꝰ
edificate. Deus aũt dedit i corde meo:
z cõgregaui optimates z magiſtratꝰ
et vulgꝰ ut recenſerem eos. Et inueni
librũ recenſus eoz q̃ aſcenderãt primi:
et inuentũ eſt ſcriptũ i eo. ſIſti filij pro-
uincie qui aſcenderunt de captiuitate
migrãciũ quos trãſtulerat nabucho-
donoſoꝛ rex babilonis z reuerſi ſunt
in ieruſalẽ z in iudeam·vnuſquiſq; in ciuitate ſuã:qui venerãt cũ zorobabel:ioſue·neemias·azarias·raamias·
naamin·mardocheus·beſar·meſpharat·beggoei·naum·baana. ſNumerꝰ
viroz pplꝰ iſrahel. Filij pharos duo
milia centũſeptuagintaduo. Filij ſaphatia:trecentiſeptuagintaduo. Filij
area:ſexcentiquinquagintaduo. Filij
phermoab filiorũ ioſue et ioab:duo
milia octingentidecem et octo. Filij he-
lam:mille octingẽtiquinquagintaquatuoꝛ. Filij zethua:nongentiquadra-
gintaquĩq;. Filij zachai:ſeptingenti-
ſexaginta. Filij bennui:ſexcentiquadra-
gintaocto. Filij bebai:ſexcentiuiginti-
octo. Filij azgad:duo milia trecentiuiginti duo. Filij adonicã:ſexcentiſexa-
gintaſeptem. Filij beguai:duo milia
ſexagintaſeptẽ. Filij adin:ſexcentiquinquagintaquĩq. Filij ater filij ezechie:
nõgentiocto. Filij aſem:trecentiuiginti-
octo. Filij beſai:trecentiuiginti quatuoꝛ. Filij areph:centũ duodecim. Filij
gabaon:nonagintaquĩq;. Filij bethleem et netupha:centũ octoginta octo.
Viri anathot:centũ uiginti octo. Viri
bethamoth:quadraginta duo. Viri
cariathiarim cephira et beroth:ſeptingenti quadraginta tres. Viri rama et
geba:ſexcenti uiginti unus. Viri machinas:centũ uiginti duo. Viri bethel et
hai:ducenti uiginti tres. Viri nebo alterius:quinquaginta duo. Viri helã
alterius:mille ducenti quinquaginta
ſex. Filij areni:trecenti uiginti. Filij
iericho:trecentiquadraginta quĩq;. Filij
lodadin et ono:ſeptingenti uiginti unꝰ.
Filij ſenaa:tria milia nõgenti triginta. Sacerdotes. Filij idaia in domo

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0476
powered by DWork • Heidelberg University Library

ielua: nongentisepuaginta tres. Filij emmer: mille quinquaginta duo. Filij phessur: mille ducenti quadraginta septem. Filij arem: mille decem et septem. Leuite. Filij iosue et cedmihel filioz odeuie: septuaginta quatuor. Cātores. Filij sia asaph: centū quadraginta octo. Janitores. Filij sellū filij ather. filij thelmon filij accub filij athita filij sobai centū triginta octo. Nathinnei. Filij soa. filij asupha filij thebaoth filij ceros filij siaa filij fadō filij lebana filij agaba filij selmon filij anan filij geddel filij gaer filij raahia filij rasin filij nechoda filij iezem filij aza filij phaxea filij besai filij munim filij nephusim filij bechue filij acupha filij azur filij belluth filij maida filij arsa filij berchos filij sisara filij thema filij nasia filij atupha filij Puoz salomonis filij sothai filij sopherech filij pheruda filij iahala filij dercon filij gedel filij saphata filij athil filij focereth qui erat oreus ex asbaim filio ammon. Omnes nathinnei et filij seruoꝝ salomonis: trecenti nonagita duo. Hij sunt aūt qui ascenderūt de thelmala thelarsa cherub adon et emmer: et nō potuerūt indicare domū patrū suorū et semen suū: utrū ex isrl essent. Filij dalaia filij tobia filij nechoda sexcenti quadraginta duo. Et de sacerdotibus filij iobia filij accos filij berzellai qui accepit de filiabz berzellai galaaditidis uxorem: et uocat⁹ est nomē eoz. Hij quesierūt scripturā suā in censu et nō inuenerūt: et eiecti sunt de sacerdotio. Dixitq; atherſatha eis ut non māducarent de sanctis sanctoz: donec staret sacerdos doctus et erudituus. Omnis multitudo quasi unus quadraginta duo milia septingenti sexaginta: absq; seruis et ancillis eoz qui erāt septē milia trecenti triginta septē: et inter eos cātores et cātatrices ducente. Equi eoꝝ septingenti triginta septem: muli eoz ducenti quadraginta quinq;: cameli eoz quadringenti triginta quinq;: asini sex milia septingenti triginti. Iturusq; referē quid in comentario scriptū fuerit: ex in neemia historia tegitur. Nōnulli aūt de principibz familiaz dederūt in op⁹. Atherſatha dedit in thesaurum auri dragmas mille: phialas quinquaginta: tunicas sacerdotales quīgenta triginta. Et de principibz familiaz dederūt in thesaurū operis auri dragmas viginti milia. et argenti minas duo milia ducentas. Et qđ dedit reliquus ꝑplus auri dragmas viginti milia. et argenti minas duo milia. et tunicas sacerdotales. sexaginta septē. Habitauerūt aūt sacerdotes et leuite et ianitores et cātores et reliquū vulg⁹ et nathinnei et oīs isrl in ciuitatibz suis.

VIII

Et venerat mensis septim⁹. Filij aūt isrl erāt in ciuitatibz suis. Congregatusq; oīs ꝑplus q̄si uir unus ad plateam que est ante portam aquarū: et dixerūt eſdre scribe ut afferret librū legis moysi: quā preceperat dñs israheli. Attulit ergo eſdras sacerdos legem coram multitudine virorū et mulierū. cunctisq; qui poterāt intelligere: in die prima mensis septimi. Et legit in eo aperte in platea que erat ante portam aquarū. de mane usq; ad mediā diem: in cōspectu virorū et mulierū et sapientiū. Et aures oīus ꝑpli erant erecte ad librum. Steterit aūt eſdras scriba sup gradū ligneum quē fecerat ad loquēdum. et steterūt iuxta eū mathathia. et semia. et ania. et uria. et elchia. et maasia ad dexterā eius. et

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0477
powered by DWork • Heidelberg University Library

ad sinistram phadaia · misahel · z melchia · z asum · z aleph dana zacharia · z mosollã. Et aperuit esdras librũ coram oñi plo. Sup vniũsum quippe populũ eminebat. Et cũ aperuisset eũ: stetit oñis plus. Et benedixit esdras dño deo · voce magna. Et respõdit oñis plus · amẽ · amen: eleuãs manꝰ suas. Et incuruati sunt: z adorauerũt deũ proni in terrã. Porro iesue · et bani · et serabia · yamin accub · septhai · odia · maasia · celita · azarias · iozabed · anani · phalaia leuite · silentiũ faciebãt in plo: ad audiẽdã legẽ. Populꝰ aũt stabat in gradu suo. Et legerũt in libro legis dei distincte · z apte ad intelligendũ: z intellexerũt cũ legeret. Dixit aũt nemias · ipe ẽ athersatha · z esdras sacerdos z scriba · et leuite inꝑtrantes vniũsũ plũ. Dies sanctificatꝰ ẽ dño deo nostro. Nolite lugere z nolite flere. Fletat enĩ oñis plus: cũ audiret verba legis. Et dixit eis. Ite comedite pinguia z bibite mulsũ: z mittite partes eis qui nõ ꝑparauerũt sibi qa sanctus dies dñi ẽ: z nolite contristari. Gaudiũ enim dñi est fortitudo nra. Leuite aũt silentiũ faciebãt in oñi plo dicentes. Tacete: qa dies sanctꝰ est: z nolite dolere. Abiit itaq; oñis plus ut comederet · z biberet et mitteret partes: z faceret leticiã magnã: qa intellexerãt verba ꝙ docuerat eos. Et in die scõo congregati sunt principes familiarũ vniũsi pli sacerdotes et leuite ad esdrã scribã: ut interpretaret eis verba legis. Et inuenerũt scriptũ in lege · ꝓcepisse dñm in manu moysi · ut habitarent filij isrl in tabernaculis in die solẽni mensis septimi: et ut ꝑdicarent z diuulgẽt vocẽ in vniũsis urbibꝫ suis · z in ihrlm dicẽtes. Egredimini in montem · et afferte frondes oliuę et frondes ligni pulcerrimi · frondes mirti · z ramos palmarꝫ: et frondes ligni nemorosi · ut fiãt tabernacla sicut scriptũ est. Et egressus est plus z attulerũt. Fecerũtq; sibi tabernacula vnusquisq; in domate suo et in atriis suis: et in atriis domus dei · z in platea porte aquarum: et in platea porte ephraim. Fecit ergo vniuersa ecclesia eorum que redierant de captiuitate tabernacula: et habitauerunt in tabernaculis. Nõ enĩ fecerãt a diebꝫ iosue filij nun taliter filij isrl: usq; ad diẽ illũ. Et fuit leticia magna nimis. Legit autẽ in libro legis dei · ꝙ dies singulos · a die primo usq; ad diem nouissimum: et fecerunt solemnitatem septem diebus: et ĩ die octauo collectã iuxta ritũ.

In die aũt vicesimoquarto mẽsis huiꝰ conuenerũt filij isrl in ieunio · et in saccis: et humꝰ sup eos. Et separatũ est semẽ filiorꝫ isrl ab omni filio alienigena: et stetерũt z confitebantur peccata sua et iniq̃tates patrũ suorꝫ. Et cõsurrexerũt ad standũ: z legerũt ĩ volumine legis dñi dei sui quater in die: z quater confitebantꝰ · z adorabãt dñm deũ suum. Surrexerũt aũt sup gradũ leuitarꝫ iosue z bani · et cedmihel · rennĩ · sabnia · abani · sarebias bani · chanani: et clamauerũt magna voce ad dñm deum suũ. Et dixerũt leuite · iosue · z chedmiel · bonni · asebia · serebia · arebia · odaia · sebna · sarata. Surgite: benedicite dño deo nro · ab eterno usq; in eternũ. Et benedicãt nomini glorie tue excelso: in oñi benedictõne z laude. Tu ipe dñe solus: tu fecisti celũ et celũ celoꝝ et omne exercitũ eoꝝ · terrã z vniũsa q̃ in ea sũt: maria z omnia que in eis sunt. Et tu viuificas oñia hec: z exercitꝰ celi te adorat. Tu ipse dñe deus qui elegisti abrã

et eduxisti eum de igne chaldeorū:et
posuisti nomē eius abrahā·& inuenisti
cor ei⁹ fidele coram te:& pcussisti cū eo
fedus ut dares ei terrā chananei·cetheei
euei·& amorrei·& pherezei·& iebusei·et
gergesei·ut dares semini ei⁹. Et implesti
uerba tua quia iust⁹ es. Et uidisti afflictionē patrū nrōz in egipto·clamoremq; eoz audisti sup mare rubrū:et
dedisti signa et portēta in pharaone
et in uniuersis seruis ei⁹:et in omni pplo terre illi⁹. Cognouisti enī qa superbe egerāt otra eos:& fecisti tibi nomē·sicut et
in hac die. Et mare diuisisti āte eos:&
trāsierūt per medium maris i siccā. Persecutores aūt eoz precipisti in profundū
quasi lapidē i aquas ualidas:& in columna nubis ductor eoz fuisti per diē
et in colūna ignis per noctē:ut appareret eis uia per quā ingrediebant. Ad
mōtē q; synai descendisti:et locut⁹ es
cū eis de celo:& dedisti eis iudicia recta
et legē ueritatis·cerimonias·& pcepta
bona. Et sabbatū sanctificatū tuū ostendisti eis:& mādata & cerimonias
& legē pcepisti eis in manu moysi serui
tui. Panē q; de celo dedisti eis i fame
eoz:& aquā de petra eduxisti eis sitientibus. Et dixisti eis ut ingrederent & possiderēt terrā:sup quā leuasti manū tuam ut traderes eis. Ipi uero & pres nri
superbe egerūt·& indurauerunt ceruices
suas:& nō audierūt mādata tua:& noluerūt audire:et nō sunt recordati mirabiliū tuoz q; feceras eis. Et indurauerūt ceruices suas:& dederūt caput ut
cōuerterent ad seruitutē suā ī suā pcontentionē. Tu aūt de⁹ propitius clemēs et
miserator:s lōganimis & multe miserationis:nō dereliquisti eos. Et quidem
cū fecissēt sibi uitulū cōflatilē et dixissent
iste est de⁹ tuus q; eduxit te de egipto·
fecerunt; blasphemias magnas:tu
aūt in miserationibus tuis multis non
dimisisti eos ī deserto. Colūna nubis
nō recessit ab eis per diē·ut ducerent eos
in uiā:& colūna ignis p noctē:ut ostenderet eis iter per qd ingrederent. Et spiritū tuū bonū dedisti q; doceret eos:et
manna tuū nō phibuisti ab ore eoz:
et aquā dedisti eis in sitī. Quadraginta āis pauisti eos ī deserto:nichilq; eis
defuit. Vestimēta eorū nō inueterauerūt:et pedes eoz nō sunt attriti. Et dedisti eis regna & pplos:et partiri⁹ es eis
fines. Et possederūt terrā seon·et terrā
regis esebon: et terrā og regis basan.
Et multiplicasti filios eoz sicut stellas
celi:& adduxisti eos ad terrā de qua dixeras pribs eoz ut ingrederent & possiderēt. Et uenerūt filij:& possederūt terrā.
Et humiliasti corā eis habitatores terre chananeos:et dedisti eos in manu
eoz·et reges eoz·et pplos terre:ut facerēt eis sicut placebat illis. Ceperūt itaq;
urbes munitas·et humū pinguē: et
possederūt domos plenas cūctis bonis·cisternas ab alijs fabricatas: uineas et oliueta·& ligna pomifera multa. Et comederūt & saturati sunt·& impinguati sunt et abundauerūt deliciis
in bonitate tua magna. Prouocauerūt aūt te ad iracundiā·& recesserūt a te:
et proiecerūt legē tuā post terga sua. Et
prophetas tuos occiderūt q; testabant
eos ut reuerterent ad te: fecerūq; blasphemias grādes. Et dedisti eos ī manū hostiū suoz:& afflixerūt eos. Et in
tpe tribulationis sue clamauerūt ad te:
et tu de celo audisti·et scdm miserationes tuas multas. Dedisti eis saluatores: q; saluarēt eos de manu hostium suoz. Cūq; requieuissent reuersi sūt
ut facerent malum in cōspectu tuo:et

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0479
powered by DWork • Heidelberg University Library

dereliquisti eos in manu inimicoꝝ suorũ: et possederũt eos. Conuersiq; sũt et clamauerũt ad te. Tu aũt de celo exaudisti ⁊ liberasti eos ī misericordijs tuis multis ꝛeporibꝫ: ⁊ cõtestat⁹ es eos ut reuerterẽt ad legẽ tuã. Ipsi vero superbe egerũt: ⁊ nõ audierũt mãdata tua. et in iudicijs tuis peccauerũt: q̃ faciet homo et viuet in eis. Et dederũt humerũ recedẽtẽ: ⁊ cervicẽ suã indurauerũt: nec audierũt. Et pertraxisti sup eos ãnos multos: et cõtestat⁹ es eos ī spiritu tuo per manũ ꝓphetaꝝ tuoꝝ: et nõ audierũt: ⁊ tradidisti eos in manũ pꝛoꝝ terrarũ. Tu misericordijs aũt tuis plurimis nõ fecisti eos ī cõsumptionẽ: nec dereliquisti eos: quĩ deꝰ misericors et clemẽs es tu. Sũt tuq; deꝰ noster: magne fortis et terribilis custodiens pactũ et misericordiam: ne auertas a facie tua omnẽ laborẽ q̃ inuenit nos: reges nr̃os: principes nr̃os: ⁊ sacerdotes nostros: ⁊ ꝓphetas nr̃os: ⁊ pres nr̃os: et omnẽ pꝛm tuum: a diebꝫ regis assur usq; ī diẽ hãc. Et tu iust⁹ es in oĩbꝫ q̃ venerũt sup nos: qꝛa veritatẽ fecisti: nos aũt impie egimꝰ. Reges nr̃i: principes nostri: sacerdotes nr̃i: ⁊ pres nr̃i: nõ fecerũt legẽ tuã: ⁊ nõ attenderũt mãdata tua ⁊ testimonia tua q̃ testificaris es in eis. Et ipi ī regnis suis bonis: ⁊ in bonitate tua mꝛa quã dederas eis: et in terra latissima et pingui quã tradideras ī ꝺspectu eoꝝ: nõ fuerũt tibi: nec recesserũt a studijs suis pessimis. Ecce nos ipsi hodie sumꝰ: et terra quã dedisti patribꝫ nr̃is ut comederẽt panẽ eiꝰ ⁊ q̃ bona sunt eiꝰ: ⁊ nos ipsi sumꝰ in ea. Et fruges eiꝰ multiplicãtur regibꝫ qꝫs posuisti sup nos ꝓpter peccata nr̃a: ⁊ corporibꝫ nr̃is dominãtur ⁊ iumẽtis nr̃is ꝓm voluntatẽ suã: et in tribulatione magna sumꝰ. Sup oĩbꝫ ergo hijs nos ipi pcutimꝰ fidẽ et scribimus: et signant principes nostri: leuite nr̃i ⁊ sacerdotes nostri.

Signatores aũt fuerũt · nemias ꝑ athersatha · filiꝰ achelai: ⁊ sedechias · saraias · azarias · ieremias · phelsur · amarias · melchias · adꝰ sebenia · mellus maarem · merimuth · obdias · daniel · genton · baruch · mosollã · abia · miamin · mazia · belga · semeia · hijs sacerdotes. Porro leuite · iosue filiꝰ azanie · bennui de filijs enadad · cedmihel · et fratres eoꝝ: sechenia · odeuia · celita · phalaia · anan · micha · roob · asebia · zacchur · serebia · sabania · odia · baniu · hanan. Capita pli · feros · phaemoab · ꝛam · zethu · bani · bonni · azgad · bebai · adonaya · beggoai · adin · ather · ezechia · azur · odeuia · asum · besai · arephanathot · nebai · mechphia · mosollã · azir · melizabel · sadoch · ieddua · pelthia · anan · ania · osee · anania · asub · aloes · phaleam · sobech · reũ · asebna · madiaethaia · hanan anan melluch · aremhana: ⁊ reliqui de pꝛo. Sacerdotes · leuite · ianitores · ⁊ cantores · nathinnei · et oĩes qui se separauerũt de pꝛis terrarũ ad legem dei · uxores eoꝝ · filij earũ · ⁊ filie eoꝝ · oĩes q̃ poterant sapere spondentes pro fratribꝫ suis: optimates eoꝝ · et q̃ veniebãt ad pollicendum · et iurãdũ · ut ãbularẽt in lege dei q̃ data fuerat ī manu moysi serui dei: ut facerent ⁊ custodirẽt vniuersa mãdata dñi dei nr̃i · et iudicia eiꝰ · ⁊ cerimonias eiꝰ: et ut nõ darem⁹ filias nr̃as pꝛis terre: et filias eoꝝ nõ acciperem⁹ filijs nr̃is. Populi q̃ terre qui inferẽt venalia · et omnia ad usum per diẽ sabbati ut vendãt: nõ accipiem⁹ ab eis in sabbato · et in die sanctificato. Et dimittem⁹

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0480
powered by DWork • Heidelberg University Library

annū septimū: ⁊ exactionē uniuſe manus. Et ſtatuem⁹ ſup nos p̄cepta · ut deu⁹ tertiā partē ſicli per ānū ad op⁹ dom⁹ dei nr̄i: ad panes p̄poſitionis · ⁊ ad ſacrificiū ſempiternū · et in holocauſtū ſempiternū in ſabbatis · in kalendis · in ſolēnitatibz · ⁊ in ſanctificatis · et pro peccato · ut exorē pro iſrl: ⁊ in omnē uſum dom⁹ dei nr̄i. Sortes ergo miſimus ſup oblatiōnē lignoz inter ſacerdotes ⁊ leuitas et plm · ut inferrent in domū dei nr̄i per domos patrū nroz p̄ tēpora a tēpoꝛibz āni uſq; ad ānū: ut arderet ſup altare dñi dei nr̄i · ſicut ſcriptū ē in lege moyſi. Et ut afferem⁹ primogenita terre nr̄e · et primicias uniuſcuiuſq; fructꝰ quinis lignis · ab ānno i ānū · in domo dñi: ⁊ primicias filioz nroz et pecoz nroz ſicut ſcriptū ē in lege: et primicias boū nroz et ouiū nraz · ut offerent i domo dei nr̄i ſacerdotibz q̄ miniſtrāt i domo dei nr̄i. Et primicias aboz nroz · ⁊ libamina nra · ⁊ poma omnis ligni · vindemie q̄ et olei afferemus ſacerdotibz ad gazophilaciū dei nr̄i: ⁊ decimā partē terre nr̄e leuitis. Ipi leuite decimas accipiēt ex oībz ciuitatibus operū nroz. Erat aūt ſacerdos filiꝰ aaron cū leuitis in decimis leuitaꝝ: ⁊ leuite offerēt decimā partē decime ſue in domo dei nr̄i ad gazophilaciū in domo thelauri. Ad gazophilaciū enī deportabūt filij iſrl · ⁊ filij leui primicias frumēti · ⁊ uini · ⁊ olei: ⁊ ibi erunt vaſa dñi ſanctificata · et ſacerdotes ⁊ cātores · ⁊ ianitores · ⁊ miniſtri: et nō dimittemus domum dei nr̄i.

Habitauerūt aūt principes ꝑpli in hieruſalem. Reliqua uero plebs miſit ſortem · ut tolleret unā partē de decē q̄ habitaturi eſſent in ciuitate ſancta: nouē uero partes i ciuitatibz. Benedixit aūt ꝑplus oīb⁹ uiris q̄ ſe ſponte obtulerāt ut habitarēt in hieruſalē. Hij ſunt itaq; principes prouincie q̄ habitauerūt in hieruſalē ⁊ in ciuitatibus iuda. Habitauit autem unuſquiſq; in poſſeſſione ſua in urbibus ſuis iſrl: ſacerdotes · leuite · nathinnei · et filij ſeruoꝝ ſalomonis. Et in hieruſalem habitauerunt de filijs iuda: et de filijs beniamin. De filijs iuda: athaias filius aziam · filij zacharie · filij amarie · filij ſaphatie · filij malalehel. De filijs phares: iſmaaſia · filius baruch · filius choloza · filius azia · filius adaya · filius ioarib · filius zacharie · filius ſilonites. Omnes filij phares qui habitauerūt i hieruſalē: quadringenti ſexaginta nouem uiri fortes. Hij ſunt aūt filij beniamin. Sellū filius moſollam · filius ioed · filij phadaia · filius colaia · filij maſia · filij echeel · filius yſaia. Et poſt eum gebbai ſellai: nongenti uiginti octo. Et ioel filius zechri ꝓpoſit⁹ eoꝝ: ⁊ iudas filij ſennua ſup ciuitatē ſecūd⁹. Et de ſacerdotibus idaia filius ioarib · iachin · ſaraia filius helchie · filij moſollā · filij ſadoch · filij meraioth · filij ahitob principes dom⁹ dei: ⁊ fratres eoꝝ faciētes opera templi · octingenti uiginti duo. Et adaia filius ieroam · filius phaleia filij amſi · filij zacharie · filij phaſſur · filij melchie · et fratres eius principes prīm: ducenti quadraginta duo. Et amaſai · filij azrihel · filij azi · filij moſollamoth · filius emmer · ⁊ fratres eoꝝ potentes nimis centū uiginti octo: et prepoſitus eorū zabdihel filius potentū. Et de leuitis: ſebenia filij aſob · filij azaricam · filij aſabia · filij bom · ⁊ ſabathai · et iozabeth · ſup omnia opera q̄ erāt foris · ſeruus in domo dei a principibz leuitaꝝ.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0481
powered by DWork • Heidelberg University Library

Et mathania filiꝰ micha·filiꝰ zebedei filiꝰ asaph princeps ad laudādū·z ad cōfitendū i oratōne:z becbecias frēs de frībz eiꝰ:et abda filiꝰ samua·filiꝰ galal·filiꝰ ydithun. Omnes leuite in ciuitate sācta: ducēti octoginta septuo. Et ianitores:accub telmon·z fratres eoꝝ q̄ custodiebāt hostia·centūseptuaginta duo. Et reliqui ex isrl sacerdotes·et leuite in uniūsis ciuitatibz iuda·unusquisq; in possessione sua:z nathinnei q̄ habitabāt i ofel·z syaha·z gaspha. De nathinneis·z episcopis leuitaꝝ in ihrlm:azzi filiꝰ banni·filiꝰ asabie·filiꝰ mathanie·filiꝰ micheꝰ. De filiis asaph: cātores in ministerio domꝰ dei. Precepti quippe regis sup eos erat:et ordo in cātoribz p dies singlos:et sachaia filiꝰ melezebel·de filiis zara·filij iuda in manu regis iuxta oīe uerbū ppli: et i domibz per omnes regiones eoꝝ. De filiis iuda habitauerūt i cariatharbe·z in filiabz eiꝰ·et in dibon·et i filiabus eiꝰ·z in capseel·z in uicis eiꝰ:z in iesue·z in molada·z in bethfaleth·et i asersual·z in bersabee z in filiabz eiꝰ:z in siceleth et i mochona·et i filiabz eiꝰ: z in remmon·z in sara·z in ieremuth· zonoa·odollā·z in uillis eoꝝ:lachis· et in regionibz eiꝰ·azecha et in filiabz eius. Et mānerūt in bersabee usq; ad uallē ennon. Filij aūt beniamin·a geba·mechmas·et haī·et bethel·et filiabus eius:anathot·nob·anana·asor rama·gethaī·madid·seboim·neballath·et ono ville artificum:et de leuitis·portiones iude z beniamin.

Hij sunt aūt sacerdotes z leuite·q̄ ascenderūt cū zorobabel filio salathiel·et iosue: saraia·ieremias· esdras·amaria·melluch·accꝰ·sechenias·reum·meremuth·addo·genthon· abya·miamin·madia·belga·semeia· et ioarib·z ydaia·sellū·amoch·elcia· adaia. Isti principes sacerdotū z frēs eoꝝ in diebz iosue. Porro leuite·iesuabennui·redmihel·sarabia·iuda·mathanias·sup ymnos ipi z frēs eoꝝ:et becbecia·atq; ethanni·z frēs eoꝝ unusquisq; in officio suo. Iosue aūt genuit ioachim·et ioachim genuit eliasib· et eliasib genuit ioiada:z ioiada genuit ionathan·et ionathan genuit ieddua. In diebz aūt ioachim erāt sacerdotes·principes familiaꝝ saraie·mariе·ieremie·ananie·esdre·mosollā· amariе·iohannan·melico·ionathan· selemie·ioseph·aran·edna·maraioth· elcī·adaie·zacharie·genthon·mosollam·abie·zechri·miamin·z moadie· elcī·belge·sammua·semeie·ioathan· ioarib·mathanai·iodaie·azzī·sellaie celaia·mochober·elchie·asebie·ydaie· nathanahel. Leuite in diebz eliasib·et ioiada·et ionathan·et ieddoa·scripti principes familiaꝝ z sacerdotes in regno darij perse. Filij leui principes familiaꝝ scripti in libro uerboꝝ dieꝝ: et usq; ad dies ionathan·filij eliasib. Et principes leuitaꝝ·asebia·serebia·et iesue filiꝰ redmihel·z frēs eoꝝ p uices suas: ut laudarēt·et cōfiterent iuxta p̄ceptū dauid uiri dei:z obseruarēt equs p ordinem. Mathania·z becbecia·z obedia· mosollam·thelmon·accub·custodes portarum·et uestibulorꝝ ante portas. Hij i diebz ioachim filij iosue·filij iosedech:et in diebus neemie ducis·et esdre sacerdotis scribeq;. In dedicatione aūt muri ihrlm·requisierūt leuitas de oīnibz locis suis ut adducerēt eos in ihrlm·z facerent dedicationē et letitiā·i actōne gratiaꝝ·et cātico·et i cymbalis·psalteriis et citharis. Cōgregati

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0482
powered by DWork • Heidelberg University Library

sunt aũt filij cãtoꝝ ⁊ de cãpestribꝫ circa
ihrlm ⁊ de villis netuphati ⁊ de domo
galgal et de regionibꝫ geba ⁊ azma-
ueth: quã villas edificauerũt sibi cãto-
res i circuitu ihrlm. Et mũdati sunt sa-
cerdotes ⁊ leuite: et mũdauerũt ppl'm
et portas ⁊ murũ. Ascendere aũt feci
principes iuda sup muꝝ: et statui duo-
os magnos choros laudãtiũ. Et ie-
runt ad dexterã sup muꝝ ad portã ster-
quilinj. Et iuit post eos osaias ⁊ me-
dia pars principũ iuda: et azarias
esdra ⁊ mosollã iuda ⁊ beniamin ⁊
semeia ⁊ iheremia. Et de filijs sacerdo-
tũ in tubis: zacharias filj ionathan
filj semeie filj mathanie filj micha-
ie filj zechur filj asaph: ⁊ fres ei⁹ se-
meia et azarel malalai galalai maa-
i nathanahel ⁊ iuda ⁊ anani in va-
sis cãtũ dauid viri dei: ⁊ esdras scriba
ãte eos i porta fontis. Et cõtra eos as-
cenderũt i gradibꝫ ciuitatis dauid in
ascensu muri sup domũ dauid: ⁊ usqꝫ
ad portã aquaꝝ ad orientẽ. Et chor⁹
sõs gratias referentiũ ibat ex adũso
et ego post eũ: et media pars ppli sup
murũ ⁊ sup turrim furnoꝝ ⁊ usqꝫ ad
murũ latissimũ ⁊ sup portã ephraim
et sup portã ãtiquã ⁊ sup portã pisci-
um ⁊ turrim ananehel ⁊ turrim emat
et usqꝫ ad portã gregis: ⁊ stetерũt i por
ta custodie. Steterũtqꝫ duo chori lau-
dantiũ i domo dei: ⁊ ego et dimidia
pars magistratuũ mecũ. Et sacerdotes
eliachim maasia miamin michea e-
lioenai zacharia ⁊ anania i tubis: ⁊
maasia ⁊ semeia ⁊ eleazar ⁊ azi ⁊ io-
hannan et melchia ⁊ elam et ezer. Et
clare decinerũt cãtores: ⁊ iezraia ꝓsi-
tus. Et immolauerũt in die illa victi-
mas magnas: et letati sũt. Deus enĩ
letificauerat eos letitia magna. Sed
et uxores eoꝝ et liberi gaudij sũt: ⁊ au-
dita ẽ letitia ihrlm procul. Recensuerũt
q̃ꝫ in die illa viros sup gazophilacia
thesauri ad libamina ⁊ ad primitias
et ad decimas ut introferẽt in eos pri-
cipes ciuitatis i decore gratiaꝝ actio-
nes sacerdotes ⁊ leuitas: qa letificat⁹
est iuda i sacerdotibꝫ ⁊ leuitis astãtibꝫ.
Et custodierũt obseruationẽ dei sui et
obseruationẽ expiationis: ⁊ cãtores et
ianitores iuxta ꝓceptũ dauid et salo-
monis filj ei⁹: quia i diebꝫ dauid et a-
saph ab exordio etãt principes ostitu-
ti cãtoꝝ in carmine laudãtiũ et confes-
siõũ deo. Et omnis isrl i diebꝫ zorobabel
et in diebus neemie dabant partes cã-
toribus et ianitoribus per dies sin-
gulos: et sanctificabãt leuitas: ⁊ leui-
te sanctificabãt filios aaron. VIIJ

In die aũt illo lectum est in uolumine
moysi: audiẽte ꝑplo. Et inuẽtũ est scri-
ptum in eo q̃ nõ debeãt introire am-
monites ⁊ moabites i ecclesiã dei usqꝫ
in eternũ eo q̃ nõ occurrerint filijs isrl
cũ pane ⁊ aqua: et cõduxerũt adũsum
eos balaã ad maledicendũ eis: ⁊ cõuer-
tit de⁹ noster maledictionẽ in benedictio-
nẽ. Factũ ẽ aũt cũ audissent legẽ: sepa-
rauerũt omnẽ alienigenã ab isrl. Et
sup hoc erat eliasib sacerdos q̃ fuerat
ꝓpositus in gazophilacio dom⁹ dei
nri: ⁊ proxim⁹ tobie. Fecit ergo sibi ga-
zophilacũ grande: ⁊ ibi erãt ãte eũ re-
ponẽtes munera ⁊ thus ⁊ uasa ⁊ decimã frumẽti vini ⁊ olei: partes leuitarũ
et cãtoꝝ ⁊ ianitoꝝ ⁊ primitias sacerdo-
tales. In oñibꝫ aũt hijs nõ fui i ihеru-
salẽ: qa i ãno tricesimo secũdo artarxer-
sis regis babilonis veni ad regẽ. Et i
fine dieꝝ rogaui regẽ et veni in ihеru-
salẽ. Et intellexi malũ q̃d fecerat helia-
sib tobie: ut faceret ei thesaurũ i vestibꝫ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0483
powered by DWork • Heidelberg University Library

dom⁹ dei:⁊ malũ michi vsũ ẽ valde. Et ꝓiecī vasa dom⁹ robie foras de gazophilacio:ꝓcepiq; et emũdauerũt gazophilaciũ. Et reculi ibi vasa dom⁹ dei.sacrificiũ ⁊ thus. Et cognouī ꝙ partes leuitaꝝ nõ fuissẽt date:⁊ fugisset vnusq; q̃ regionẽ suã de leuitis ⁊ cãtoribꝫ ⁊ de his q̃ ministrabãt:⁊ egi caulã adũsũ magistratꝰ.⁊ dixi. Quare derelicꝫ dom⁹ dei? Et congregaui eos:⁊ feci stare i statõnibꝫ suis. Et oĩs iuda apportabat decimã frumẽti.vini.⁊ olei.i horrea. Et ꝺstituim⁹ sup horrea selemiã sacerdotẽ.⁊ sadoch scribã.⁊ fadaiã de leuitis:et iuxta eos anan filiũ zacchur filiũ mathanie.quũ fideles cõprobati sũt:⁊ ipis credite sunt partes fratꝝ suorũ. ¶Memento mei de⁹ meꝰ ꝓ hoc:⁊ ne deleas miserationes meas q̃s feci in domo dei mei ⁊ i cerimonijs eiꝰ. ¶In diebus illis vidi i iuda calcãtes torcularia i sabbato: portãtes aceruos ⁊ onerãtes sup asinos vinũ ⁊ uuas.⁊ ficꝰ ⁊ omne onꝰ: ⁊ inferẽtes i hrlim i die sabbati. Et ꝺtestatꝰ sum ut i die qua venderẽt liceret.venderẽt. Et uiri habitauerũt i ea:inferẽtes pisces.⁊ oĩa venalia. Et vendebãt i sabbatis filijs iuda ⁊ ihrlim. Et obiurgaui optimates iuda:⁊ dixi eis. Que ẽ hec res mala quã uos facitis:⁊ ꝓfanatis die sabbati? ¶Nũq̃d nõ hec fecerũt pres nri:⁊ adduxit deꝰ noster sup nos oĩe malũ hoc.⁊ sup ciuitatẽ hãc? Et uos additis iracundiã sup isrl:violãdo sabbatũ. ¶Factũ est aũt cũ quiessent porte ihrlim die sabbati:dixi.⁊ clausẽrũt ianuas:⁊ ꝓcepi ut nõ aperirẽt eas usq; post sabbatũ. Et de pueris meis ꝺstitui sup portas: ut nullꝰ inferret onus die sabbati. Et mãserũt negociatores ⁊ vẽdẽtes uniuersa venalia foris ihrlim semel ⁊ bis:et cõtestatꝰ sũ eos:⁊ dixi eis. Quare maneris ex aduĩso muri? Si scõdo hoc feceritis:manũ mittã i uos. Itaq; ex ꝺpore illo nõ uenerũt i sabbato. Dixiq; leuitis ut mũdarent⁊ uenirẽt ad custodiẽdas portas:⁊ sanctificãdã die sabbati. Et pro hoc ergo memẽto mei deꝰ.⁊ parce michi secundum multitudinem misericordiarũ tuarũ. Sed ⁊ in diebus illis vidi iudeos ducẽtes uxores azotidas. ãmonitidas.⁊ moabitidas. Et filij eoꝝ ex media parte loquebãt azotice:⁊ nesciebãt loqui iudaice:⁊ loquebãt iuxta linguã pplõrũ.⁊ pplõ. Et obiurgaui eos: et maledixi. Et cecidi ex eis uiros et decaluaui eos:⁊ adiurauī i deo ut nõ darent filias suas filijs eoꝝ:⁊ nõ acciperẽt de filiabꝫ eoꝝ filijs suis.⁊ sibimet ipis dicẽs. ¶Nũquid nõ in huiusmodi peccauit salamon rex isrl? Et certe in gentibꝫ multis non erat rex similis ei:et dilectus deo suo erat:et posuit eũ deus regem sup omnẽ israhel. Et ipm ergo duxerunt ad peccatũ mulieres alienigene. ¶Numquid et nos inobediẽtes faciem⁹ oĩe malũ grãde hoc.ut ꝓuaricem⁹ i deo nõ:⁊ ducam⁹ uxores peregrinas? De filijs aũt ioiade filij eliasib sacerdotis magni.gener erat sanaballath oronites: quẽ fugaui a me. Recordare dñe deus meus aduersum eos qui polluũt sacerdotiũ:⁊ q̃ sacerdotale ⁊ leuiticum. ¶Igitur mundaui eos ab oĩbꝫ alienigenis: et cõstitui ordines sacerdotũ et leuitarum unũquenq; in ministerio suo:⁊ in oblatione lignorũ in temporibꝫ ꝺstitutis et i primitijs. ¶Memẽto mei deꝰ meꝰ i bonum. Amen.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0484
powered by DWork • Heidelberg University Library

Incipit .iij. Esdre

Fecit ioſias .xxj. pascha in ihĕrosolimis dño: et immolauit phase quartadecima luna primi mensis: stantes sacerdotes per vices diecũ stolis amictos in tẽplo dñi. Et dixit leuitis sanctis suis israhel: ut sanctificarent se dño in positione sancte arche dñi in domo quã edificauit salomon filius dauid regis. Nõ erit vobis tollere sup humeros eã. Et nũc deseruite dño vro et curã agite gentis illius israhel ex parte sĕcũm pagos et tribus vras secundũ scripturã dauid regis israhel et secundũ magnificentiã salomonis filij eius: ordines in templo et secũdũ partitiones principũ paternã vrãm eoz qui stant in cõspectu fratrũ filiorũ israhel. Immolate pascha: et sanctificia parate fratribus vris: et facite sĕcũm preceptũ dñi qđ datũ est moysi. Et donauit ioſias in plebẽ que inuenta est ouiũ agnoz et hedorũ et capraz .xxx. milia: vitulos .iij. milia. Hec de regalibus data sunt sĕcũm promissionẽ plo et sacerdotibus in pascha: oues numero duo milia: ac vituli centũ. Et iechonias et semeias et nathanael fratres et asabias et oziel et coraba in phase oues quinq milia: vitulos quingentos. Et hec cum fierent eleganter: stetĕrũt sacerdotes et leuite habentes azima per tribus. Et secundũ partes principũ patrũ in cõspectu plĩ offerebãt dño: sĕcũm ea que in libro moysi scripta sunt. Et asseruerũt phase igni prout oportebat: hostias coxerũt in ollis et in ollis cum benignolentia. Et attulerũt omnibus qui erant ex plebe: et post hec parauerunt sibi et sacerdotibus. Sacerdotes enim offerebãt adipes usq dum finita esset hora: et leuite parauerũt sibi et fratribus suis filijs aaron. Et sacrificatores filias offerebãt sĕcũm ordinẽ sĕcũm preceptũ dauid et asaph: et zacharias et ieddinus qui erat a rege et hostiarij per singulas ianuas: ita ut nõ quaereret unusquisq suã. Fratres enim eoz parauerũt illis. Et consummata sunt que pertinebant ad sacrificiũ dñi. In illa die egerũt phase: et offerebãt hostias sup dñi sacrificiũ sĕcũm preceptũ regis ioſie. Et egerũt filij israhel qui inuenti sunt in tẽpore illo phase: et die festi azimoz per dies septem. Et nõ est celebratũ phase tale in israhel a temporibus samuel prophete: et omnes reges israhel nõ celebrauerũt tale pascha quale egit ioſias et sacerdotes et leuite et iudei et omnis israhel qui inuenti sunt in cõmoratione ihĕrosolimis. Octauodecimo ãno regnãte ioſia celebratũ est phase. Et directa sunt opera ioſie in conspectu dñi sui in corde pleno metuentis et que circa illum quidẽ cõscripta sunt in priscinis temporibus de eis qui peccauerũt quisq irreligiosi fuerũt in dñm pre omni genere: et qui nõ quieuerũt verba dñi super israhel. Et post omnem actũ hũc ioſie ascendit pharao rex egipti veniens in carchamis abitere sup euphratem: et exiit in obuiã illi ioſias. Et misit rex egipti ad ioſiam dicens. Quid michi et tibi est rex iude? Non sum missus a dño. Super euphraten enim bellũ meũ est. Festinas descende. Et nõ est reuersus ioſias sup currũ: sed expugnare eũ conabat nõ attendẽs verbis yhere ex ore dñi: sed statuit ad eũ bellũ in cãpo mageddo. Et descenderũt principes ad regem ioſiã. Et dixit rex pueris suis. Amouete me a prelio. Infirmat sum

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0485
powered by DWork • Heidelberg University Library

rū valde. Et statim amouerūt eū pu-
ri ipsius de aūe. Et ascendit sup currū
secundariū suū: et quemens iherosoli-
mā vita fuit⁹ est: ⁊ sepulcrus est in pa-
terno sepulcro. Et in tota iudea luge-
bāt iosiam: ⁊ qui p̄fidebāt cū uxoribꝫ
lamētabāt eū usqꝫ in hūc diē. Et datū
est hoc fieri semp in oīne gen⁹ isrl. Hec
aūt p̄scripta sunt in libro hystoriarꝫ re-
gū iude: et singla gesta. actus iosie et
ei⁹ gloria. ⁊ intellect⁹ eius in lege dñi:
quia eque gesta sunt ab eo ⁊ que non
scripta sunt ī libro regū isrl ⁊ iude. Et
assumēres qui erāt ex gente iechoniā
filiū iosie ordinerūt regē pro iosia p̄re
suo. cū esset annorū triginta trū: et re-
gnauit sup isrl mēsibꝫ tribꝫ. Et amo-
uit eū rex egipti ne regnaret ī iherosolo-
mis: ⁊ mulctauit gentē argenti talē-
ta centū: et auri talētū unū. Et ordinauit
rex egipti regē ioakim fratrē ipsius re-
gem iude et iherusalē: ⁊ alligauit ma-
gistrat⁹ ioachim zaracelem fratrē su-
um: ⁊ apprehēdēs reduxit egiptū. Ān-
norū erat ioakim viginti quīqꝫ cū re-
gnare cepisset ī terra iuda ⁊ ī iherusalē:
et fecit malū in cōspectu dñi. Post hūc
aūt ascendit nabuchodonosor rex ba-
bilonis: ⁊ alligās eū in aureo vinculo
duxit in babiloniā: ⁊ sacra vasa do-
mini accepit nabuchodonosor. et tu-
lit. ⁊ cōsecrauit in templo suo in babi-
lonia. Ālā de immūdicia illi⁹. ⁊ irreli-
giositate scriptū ē in libro temporū re-
gum. Et regnauit ioachin filius eius
pro eo. Cū aūt ordinat⁹ est erat annorꝫ
octo. Regnauit aūt mēses tres et dies
decē in iherusalē: ⁊ fecit malū in cōspe-
ctu dñi. Et post ānū mittēs nabucho-
donosor trāstmigrauit eū babiloniā
simul cū sacris vasis dñi: et cōstituit
sedechiam regem iude ⁊ ihrlm. cū esset
annorꝫ viginti unius. Regnauit aūt
annis undecim. Et fecit malū in ocu-
lis dñi: ⁊ nō est verit⁹ a verbis que di-
cta sunt ab iheremia ꝓpheta ex ore do-
mini. Et adiurat⁹ a rege nabuchodo-
nosor periurans discessit: et indurata
cervice sua. ⁊ corde suo. trāsgressus est
legitima dñi dei isrl. Et duces pōli dñi
multa inique gesserūt et impie egerūt
sup oīnes immūdicias gentiū: ⁊ pol-
luerūt templū dñi qđ sanctū erat ī ihe-
rosolimis. Et misit deus patrē suorū
per angelū suū revocare eos: propter
qđ parceret illis ⁊ tabernaculo suo. Ipi
vero subsannabāt in angelis suis: et
qua die locut⁹ est dñs erāt illudentes
prophetis ei⁹. Qui usqꝫ ad iracundiā
cōcitat⁹ est. super gentē suā ꝓpter irreli-
giositatē suā: et p̄cepit ascendere reges
chaldeorꝫ. Hi occiderūt iuuenes eorū
in gladio. ī circuitu sancti templi eorꝫ:
et nō pepercerūt iuueni ⁊ seni. et virgi-
ni ⁊ adolescentiē: sed oīnes traditi sunt
in manus ipsorꝫ ⁊ oīnia sacra vasa do-
mini. et regales apothecas reliquiārū
tulerūt in babiloniā: ⁊ incenderūt do-
mū dñi ⁊ demolierūt muros iherusa-
lem: ⁊ turres ei⁹ incenderūt in igne. Et
cōsummauerūt oīnia honorifica ei⁹: et
ad nichilū redigerūt: ⁊ reliquos a gla-
dio in babilonē. et erant ibi illi⁹ usqꝫ
dum regnarēt perse. in repletione ver-
bi dñi ī ore iheremie: quousqꝫ benigne
ageret terra sabbata sua. Omni tempo-
re desertionis sue sabbatizauit in ap-
plicatione annorū septuaginta. ℣

Regnante cyro rege persarꝫ in con-
summatione verbi dñi in ore ihe-
remie. suscitauit dñs spīritū cyri regis
persarꝫ: et p̄dicauit in toto regno suo
simul per scripturā dicēs. Hec dicit cy-
rus rex persarū. Me constituit regem

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED
ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0487
powered by DWork • Heidelberg University Library

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0488
powered by DWork • Heidelberg University Library

orbi terrarū dñs isrl dñs excelsus: et significauit michi edificare domū sibi in ihrlim que est in iudea. Si quis est ex genere vro: dñs ipi⁹ ascendat cū eo in iherusalē. Quocquot ergo circa loca habitāt adiuuēt eos q̄ sunt in loco ipso ī auro ⁊ argento in datonibz cū equis ⁊ iumētis: cūq; aliis que sc̄o uota apponūtur in edem dñi que est in ihrlim. Et stantes principes tribuū pagoz ⁊ iudee ex tribu beniamin ⁊ sacerdotes et leuite · quos excitauit dñs ascendere et edificare domū dñi que ē in ihrlim: ⁊ qui erāt in circuitu eoz adiuuerūt in dñi auro et argento ei⁹ et iumentis ⁊ votis quā pluribz: multi quorū senius exceptaz est. Et cyrus rex protulit vasa sacra dñi q̄ trāstulit nabuchodonosoz rex babilonis ex iherusalē · ⁊ posuerat ea ydolo suo. Et protulit ea cyrus rex persaz tradidit nutridato qui erat sup thesauros ipi⁹. Per hūc aūt tradita sūt salmanasaro presidi iudee. Horū aūt hic numer⁹. Libatoria argētea · duo milia q̄dringēta: athisee argentee triginta: phiale auree triginta: item argētee duo milia quadringente: ⁊ alia vasa mille. Omnia aūt vasa aurea · ⁊ argentea quīq; milia octingēta sexaginta. Et enumerata sunt salmanasaro simul cū hijs q̄ ex captiuitate babilonie venerāt in iherosolimā. In artexerxis aūt regis persarū temporibz scripserūt ei de hijs q̄ inhabitabāt in iudea ⁊ ihrlim · balsamus et nutridat⁹ ⁊ sabell⁹ et rathim⁹ balthemus samelus scriba: et reliqui inhabitātes in samaria · ⁊ ceteris locis subiectā epistolā regi artexerxi. Dñe pueri tui rathim⁹ ab accedētibz · et sabellius scriba: ⁊ reliqui curie tue iudices in celesiriā et phenicem. Et nunc notū sit dño regi: quoniā iudei qui ascenderūt a vobis ad nos venientes ī ihrlim ciuitatē refugā et pessimā: edificant furnos eius: ⁊ statuūt muros · et templū sulcitant. Quod si ciuitas ista et muri ꝺsummati fuerint nō tantum tributa nō sustinebūt pendere: sed etiā regibz resistent. Et quia id agit̄ circa templū: rede haberi arbitrati sum⁹ nō despicere hoc ipm · sed notū facere dño regi: ut si videbit̄ rex · querat̄ in libris patrū tuoz: ⁊ inuenies in āmonitionibus scripta de hijs: scies quoniā ciuitas ista fuit refuga · et reges ⁊ ciuitates cōcutiens: ⁊ iudei refuge ⁊ prelia cōmittentes in ea ab eterno: ob quā causam ciuitas ista deserta est. Sūt ergo notū facim⁹ dñe rex: quoniā si ciuitas hec edificata fuerit ⁊ hui⁹ muri erecti fuerit: descensus tibi nō erit ī celesiriā · ⁊ phenicem. Tūc scripsit rex rathimo q̄ scribebat accedēta · ⁊ belthimo ⁊ sabellio scribe: ⁊ ceteris ꝺstitutis · ⁊ inhabitātibz in siria · ⁊ phenice · ea que subiecta sunt. Legi epistolā quā misistis michi. Precepi ergo inquiri: ⁊ inuentū est · quoniā ciuitas illa est ab euo regibz resistens et homines refuge · ⁊ prelia in ea efficientes: et reges fortissimi erāt in ihrlim dñantes ⁊ tributa exigētes · a celesiria et phenice. Sūt ergo ꝓcepi prohibere hoīes illos edificare ciuitatē: et phibere ne q̄d ultra hec fiant · sed nec procedāt ī plurimū: et qua sūt malicie ita ut regibus molestia imponet. ¶

Cunc recitatis hijs que a rege artexerxe scripta fuerāt rathimus et sabellius scriba et qui cū hijs ꝺstituti erāt iungentes festināter venerūt in iherusalē · cū equitatu ⁊ turba · et agmine: repertūq; edificātes phibere. Et vacabāt ab edificatione templi ī ihrlim:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0489
powered by DWork • Heidelberg University Library

usq; secūdo āno regni darij regis persarū. Rex darius fecit cenā magnā omnibz vernaculis suis: z omnibz magistratibz medie z persidis z oīnibus purpuratis. z ptoribz z cōsulibz. z prefectis sub illo ab india usq; ethiopiā: centūm gīnti septē prouincijs. Et cū māducallēt. z bibissent z saciati reūterentūr darius rex ascendit in cubiculo suo: et dormiuit et expergefact9 est. Tūc illi tres iuuenes corporis custodes qui custodiebāt corp9 regis: dixerūt alter alteri. Dicam9 unusquisq; nrm emonē qui ptellat: z cuiuscūq; apparuerit sermo sapiētior alteri9: dabit illi darius rex dona magna. purpura coopiri. et in auro bibere et sup aurū dormire. et currū aureum frenis. z cydarim byssinam. z torquē circa collū: et secūdo loco sedebit a dario ppter sapientiā suā: et cognat9 darij vocabit. Tūc scribentes singli suū verbū signauerūt: et posuerunt sube9 cervical darij regis: et dixerunt. Cūq; surrexerit rex dabimus illi scripta nra: et qcūq; iudicauerit rex e tribz. z magistrat9 persidis. quoniam verbū ei9 sapiētius est: ipi dabit victoria sicut scriptū ē. Vnus scripsit. Forte est vinū. Alius scripsit. Fortior est rex. Terra9 scripsit. Fortiores sunt mulieres: sup oīa aūt vincit veritas. Et cum surrexisset rex acceperunt scripta sua: z dederūt illi. z legit. Et mittēs vocauit omnes magistrat9 persaꝝ. et medos. et purpuratos. z pceres. z pfectos: z sedeūt in cōsilio: z lecta sunt scripta coram ipis. Et dixit. Vocate adolescentes. et ipi indicabūt verba sua. Et vocati sūt: z introierūt. Et dixit illis. Indicate nobis de hijs que scripta sunt. Et cepit prior qui dixerat de fortitudine vini. Et dixit. Viri quam pualet vinū oīnibz hominibz qui bibūt illud. Seducit mentē. Iterū regis z orphani facit mentē vanā. Item servi ac liberi pauperis ac diuitis z oīem mentem cōuertit in securitatē. et iocūditatē: et non meminit oīnem tristiciā z debitū: et oīa pcordia facit honesta: et non meminit regē nec magistratū: z oīa pr talēta loqui facit. Et non meminerunt cū biberint amiciciā nec fraternitatē. sed post nō multū sumunt gladios. et cum a vino merserint et surrexerint nō meminerunt que gesserunt. O viri num pcellit vinū? Quis sic cogitat facere? Et tacuit hoc dicto. iiij

Et inchpauit sequēs dicere: qui dixit de fortitudine regis. O viri: num pcellūt homines. qui terrā z mare obtinēt. z oīa que i eis sunt? Rex aūt sup oīa pcellit. et dominatur eorū: et oīe qcūq; dixerit illis faciunt. Et si miserit illos ad bellatores: vadunt z demoliūt montes z muros. et turres. Jugulant z jugulant: et regis verbū non pterent. Nam si vicerint. afferūt regi oīa quecūq; predati fuerint. Similiter et alij omnes et quotquot non militāt nec pugnāt sed colunt terrā: rursum cū fuerint mercantes afferūt tributa regi. Et ipse unus sol9 si dixerit occidite occidūt. dixerit. remittite remittūt: dixerit prutite. pruiūt. dixerit exterminate exterminat. dixerit edificate edificat. dixit excidite excidūt. dixit plātate plātant: z omnis plebs et virtutes eū obaudiūt: et sup hec ipse recūbit. z bibit z dormit. Hijs aūt custodiunt in circuitu eū: z nō possunt ire singuli z facere opera sua: sed in dicto obaudientes sunt ei. Viri: quomō non pcellet rex qui sic diffamatur? Et tacuit. Tercius qui dixerat de mulieribus z

ueritate·hic est zorobabel:cepit loquī. Viri·nō magnus reꝝ·et multi homines:nec uinū ꝓcellit. Quis ē ergo qui dñator eorꝝ? ſNōne mlieres genuerūt regē ꝛ omnē ꝑlm qui dñatur mari ꝛ terre:et eꝝ illis nati sunt·et ipse educauerūt eos q̄ plātauerūt uineas eꝝ quibus uinū fit? Et ipse faciunt stolas omniū hominū:et ipi faciūt gloriā hominibꝫ:et nō possunt homines separari a mulieribꝫ. Si congregauerint aurū et argentū·ꝛ omnē rem speciosam et uiderint mulierē unā bono habitu·et bona specie:oīa hec relinqētes ī eā intendūt·ꝛ aperto ore cōspiciūt: et eā allicīūt magis q̄ aurū et argentū·et oīem rem ꝓciosam. Homo suū ꝑrē relinquit qui enutrīt illū et suā regionē:ꝛ ad mulierē se cōiungit. Et cū muliere remittit animā: et neq; ꝑrem meminit·neq; mrem neq; regionē. Et hinc oportet uos scire:quoniā mulieres dñantur uri. ſNōne doletis? Et accipit homo gladiū suū et uadit ī uiā facere furta ꝛ hmicidia et mare nauigare ꝛ flumina:ꝛ leonē uidet ꝛ in tenebris ingredit: ꝛ cū furtū fecerit ꝛ fraudes ꝛ rapinas·amabili sue affert. Et neq; diligit homo uxorē suā magis q̄ ꝑrē aut mrem. Et multi demētes facti sunt ꝓter uxores suas:et secui facti sunt ꝓter illas: ꝛ multi perierūt et iugulati sunt·ꝛ peccauerūt propter mulieres. Et nūc credite michi q̄a magn? est reꝝ in potestate sua:quoniā oīes regiones uerē timgere eū. Videtis tamē apamen filiā bezacis·miriāi cōcubinā regis·sedentē iuxta regē ad dexterā:ꝛ auferentē diadema de capite eius·ꝛ imponētem sibi:et palmis cedebat regē de sinistra manu. Et sup hec aperto ore inuebat eā:ꝛ si arrisisset ei ridet:nam si indignata ei fuerit blanditur·donec reconcilietur in gratiam. O uiri:cur nō sunt fortiores mlieres? ſMagna est terra:et eccelsum est celum. Quis ista agit? Et cū reꝝ et purpurati inuebātur in altercatiōe. Et inchoauit loqui de ueritate. O uiri:nōne fortes sunt mulieres? ſMagna est terra:ꝛ eccelsum est celū:et uelox cursus solis cōuertit in gyro celi ī locū suū ī una die. ſNonne magnus? ē qui hec facit? Et ueritas magna:et fortior pre oīibus. Omnis terra ueritatē inuocat:et celum et ipam benedicit:et oīa opera mouētur et tremūt et eā·et non est cū ea quicq̄ iniquū. Vinum iniquū:iniquus reꝝ. Iniqui oīes filij hominū: et iniqua illoꝝ omnia opera:et nō est in ipis ueritas. Et ī sua iniquitate peribūt: et ueritas manet et inualescit in eternū:et uiuit·et optinet in secula seculoꝝ. ſNec est apud eā accipere ꝓsonas. neq; differentias:sed q̄ iusta sunt facit oīibꝫ·iniustis ac maligns·ꝛ oīes benignātur in operibꝫ ei?. Et non est in iudicio eius iniquū:sed fortitudo·ꝛ regnū·ꝛ potestas·ꝛ maiestas omniū euorū. Benedict? deus ueritatis. Et desijt loquēdo. Et omnes ꝑli clamauerunt:et dixerūt. ſMagna est ueritas et preualet. Tūc reꝝ ait illi. Pete q̄ uis amplius q̄ que scripta sunt: et dabo tibi secūdū q̄ inuenit? es sapientior:ꝛ proxim? michi sedebis:ꝛ cognat? meus uocaberis. Tunc ait regi. ſMemor esto uoti tui q̄ uouisti edificare ierusalē ī die qua regnū accepisti:ꝛ oīa uasa que accepta sunt eꝝ cyrum remittere: que separauit cyrus quando mactauit babiloniā· et uoluit remittere ea ibi. Et tu uouisti edificare templū: quod incenderunt ydumei quando

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0491
powered by DWork • Heidelberg University Library

ꝛ̄ciminata ē iudea a chaldeis. Et nūc hꝛc ē qđ postulo dñe ꝛ qđ peto: hꝛc ē maiestas a te qđ postulo: ut faciaꝫ votū qđ vouisti regi celi ex ore tuo. Tūc surgēs darius rex osculat⁹ ē illū: ꝛ scripsit epistolā ad oēs dispēsatores ꝛ pfectos et purpuratos ut deducerēt eū: ꝛ eos q̄ cū illo erāt ut oēs ascenderēt edificare ihꝛusalē. Et oīb⁹ pfectis q̄ erāt i syria ꝛ phenice ꝛ libano scripsit epistas: ut traherēt ligna cedrina a libano i ihꝛlim: ut edificarēt cū eis ciuitatē. Et scripsit oīb⁹ iudeis q̄ ascendebāt a regno i iudeā pro libertate: omnē potestē ꝛ magistratū et pfectū nō suppuenire ad ianuas ipsoꝝ: ꝛ omnē regionē eoꝝ optinuerant esse immunē eis: ꝛ ydumei reliquēt castella q̄ optinēt iudeoꝝ: et i structurā tēpli dare p singlos ānos talēta viginti usq; dū peredificaret: et sup sacrificiū holocaustomata utilare q̄die sicut habēt preceptū: alia talēta decē offerre p singlos ānos: et oīb⁹ q̄ pcesserūt a babilonia ꝛce ciuitatē: ut esset libras tā ipis q̄ filijs eoꝝ: ꝛ oīb⁹ sacerdotibus q̄ pcesserūt. Scripsit aūt ꝛ quātitatē ꝛ sacrā stolā iussit dari in qua celebrārēt: ꝛ leuitis scripsit dare precepta usq; i diē qua cōsummabit dom⁹ et ihꝛlim exercitē: et oīb⁹ curribꝰ ciuitatē scripsit dare eis sonet⁹ et stipēdia. Et dimisit oīa vasa q̄ separauerat cyrus a babilonia: ꝛ oīa quecunq; dixit cyr⁹ ꝛ ipe precepit fieri: et mitti ihꝛlim. Et cū pcessisset ille adolescēs eleuās facē i ihꝛlim: benedixit regi celi ꝛ dixit. Abs te ē victoria: ꝛ abs te ē sapiētia et dignitas. Et ego seruꝰ tuꝰ sū. Benedict⁹ es q̄ dedisti michi sapiētiā: ꝛ tibi confitebor dñe deꝰ patꝝ nroꝝ. Et accepit epistas: ꝛ pfect⁹ ē i babiloniā. Et venit ꝛ nunciauit fratribꝰ suis oīb⁹ q̄ fuerūt i babilonia: ꝛ benedixerūt deū patꝝ suoꝝ. q̄m dedit illis remissionē ꝛ refrigerium: ut ascenderent et edificarent ihꝛusalem et templum ubi nominatum est nomē eius in ipo: et epulauerūt cum musicis ꝛ letitia diebꝰ septē.

Post hec aūt electi sūt ut ascenderēt principes patꝝ p domos p tribꝰ suas: ꝛ uxores illoꝝ ꝛ filij et filie eoꝝ ꝛ sui ꝛ ancille ipoꝝ et pecora illoꝝ. Et darius rex misit una cū eis equites mille donec deducerēt eos i ihꝛlim cū pace ꝛ cū musicis ꝛ cū tympanis ꝛ cithris: et omnes fres erāt ludentes: ꝛ fecit eos ascendere simul cū eis. Et hec sūt nomia virꝝ q̄ ascenderūt p pagos suos i tribꝰ ꝛ in partē principat⁹ ipoꝝ. Sacerdotes: filij phinees filij aaron. ihs filij iosedech: ioachim filij zorobabel filij salathiel de domo dauid ex pgenie phares tribu aūt iuda: q̄ locut⁹ ē sub dario rege p sapientiā sua mirificos i secūdo ānō regni ipi⁹ mēse nisan primo. Hūc aūt hij q̄ ascenderūt ex iudea de captiuitate trāsmigrationis: q̄s trāsmigrauit nabuchodonosoꝛ rex babilonie i babilonē: ꝛ reuersus ē i ihꝛlim. Et requisuit partē iudee unusquisq; ciuitatē suā q̄ venerūt cū zorobabel et ihesu: neemias. areores. elimeo. emmanio. mardocheo. beelsuromechpsaroche. olioro emonia. on⁹ et principibꝰ eoꝝ: ꝛ numer⁹ a gētilibꝰ eoꝝ ex prepositis eoꝝ. Filij phares: duo milia centū septuaginta duo. Filij ares: mia milia quingenta septem. Filij fahamoꝛ: centum quadraginta duo. In filijs ihesu ꝛ ioabes. mille centū decē et octo. Filij bamu: duo milia quadringenta septuaginta. Filij chabaa: dccc quinquaginta. Filij bamca: centum sexaginta octo. Filij bebech: sexcenti quadraginta octo. Filij archad: quadringenti triginta septem. Filij chan: triginta septē. Filij zoroar: duo milia

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0493
powered by DWork • Heidelberg University Library

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0494
powered by DWork • Heidelberg University Library

ſexagīta ſeptē. Filij admu: q̄dringentiſe-
xaginta unꝰ. Filij adarcadis: centū octo.
Filij raſo ⁊ zelas: cētū ſeptē. Filij azo-
roc: q̄dringēti uigīti quinq; uē. Filij iedar-
bone: centū triginta duo. Filij ananie:
cētū triginta duo. Filij aſoni. Filij marſar:
q̄dringēti uiginti duo. Filij zabarus:
nonagīta quīq;. Filij ſepolemon: cen-
tū uiginti tres. Filij nepopas: quīqua-
ginta quīq;. Filij hechzanaꝰ: centū qui
quaginta octo. Filij rebethamꝰ: centū
triginta duo. Filij trearpatros: q̄ non
habet dies ⁊ modie: q̄dringēti uiginti tres.
Qui ex gramas ⁊ gabea: centū uiginti
unꝰ. Qui ex bethelē et reagge: ſexagīta
quīq;. Qui ex maſtaro: centū uigīti duo.
Qui ex bechemodes: quīquaginta quīq;.
Filij liptis: centū quīquaginta quīq;.
Filij labonni: trecēti quīquaginta
ſeptē. Filij ſichem: trecēti ſeptuaginta.
Filij ſuadon ⁊ diomꝰ: trecēti ſeptuagīta
octo. Filij ceciꝰ: duo milia centū qua-
dragīta quīq;. Filij anaas: trecēti ſe-
ptuaginta. Sacerdotes. Filij iedous
filij eurhze: filij eliaſib: trecēti ſeptuagin-
ta duo. Filij emerus: ducēti quīquagī-
ta duo. Filij haſurij: trecēti quīquagin-
ta ſeptem. Filij carre: ducenti uiginti ſe-
pē. Leuite. Filij iheſu ī cadmihel: ⁊ ba-
nuis: et ſerebias: et odias: ſeptuaginta
octo. Omnis numerꝰ a duodecimo
āno: triginta milia quadringēti ſexa-
ginta duo. Filij ⁊ filie: ⁊ uxores: omnis
cōpurato: q̄dragīta milia ducēti qua-
dragīta duo. Filij ſacerdotū q̄ pſallē-
bāt ī templo: filij aſaph: centū uiginti
octo. Oſtiarij uero: filij ſelumemi: filij a-
ter: filij amon: filij accuba: topa: filij
hobi: omnes centū triginta octo. Sacer-
dotes habites ī templo. Filij ſel: filij gal-
pha: filij rabloth: filij carie: filij ſu: filij
thellu: filij labana: filij armacha: filij
accub: filij otha: filij cethe: filij aggab:
filij obai: filij anani: filij channa: filij
geddu: filij an: filij radin: filij deſanō:
filij nechoba: filij caſeba: filij gaze: filij
oznī: filij ſimone: filij aſire: filij baſtem:
filij aſiana: filij manei: filij naſiſim: fi-
lij accufu: filij agiſta: filij azui: filij fa-
uon: filij ſalalon: filij meedda: filij fu-
ſa: filij care: filij barcus: filij ſarer: filij
roeſi: filij naſith: filij agiſti: filij phoon:
ſalomon filij eiꝰ: filij aſophoth: filij
phazida: filij celi: filij dedon: filij gad-
dahel: filij ſephegi: filij aggia: filij ſacha-
reth: filij ſabathen: filij caronoth: filij
maſith: filij ame: filij ſaſus: filij ad-
dus: filij ſuba: filij cura: filij rahoms:
filij phaſphat: filij malmon. Omnes
ſacro habites: ⁊ pueri ſalomonis: qua-
dringenti nonaginta duo. Iſti ſūt filij
q̄ aſcenderūt a thermel ⁊ thersa: princi-
pes eoꝝ: carmellā: ⁊ careth: et nō pote-
rāt edicere ciuitates ſuas: et pgenies:
quēadmodū ſunt ex iſrl: filij dalari: fi-
lij tubal: filij nechodaici: ex ſacerdotib⁹
q̄ fungebāt ſacerdotio ⁊ nō ſunt inue-
ti: filij obya: filij achilos: filij addin: q̄
accepit uxorem ex filiabus phargeleu et
uocati ſunt nōie eiꝰ. Et horū queſita
eſt geneſis ſcripta inpedacura ⁊ non
eſt inuenta: et pphibiti ſunt ſacerdotio
fungi. Et dixit illis neemias: et aſtha-
ras ne participent ſācta: donec ſurgat
pōtifex doctꝰ in oſtenſione ⁊ ueritatem.
Omnis aūt iſrl erat duodecim milia:
exceptis ſeruis ⁊ ancillis q̄dragīta mi-
lia trecentiquadragīta. Serui horū et
ancille: ſeptem milia trecentitrigīta ſe-
ptem: cātores et cantatrices: ducenti ſe-
xaginta quīnq;. Cameli: quadringen-
titrigīta quīq;: equi ſeptem milia trigī-
ta ſex: muli ducenti milia quadragin-
taquīnq;: ſubiugalia quīnq; milia

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0495
powered by DWork • Heidelberg University Library

vigintiquinq. Et dederūt ipsis q pagos. dū venirent in templū dñi qđ erat in ihrlē: iunquare ⁊ suscitare templū in loco suo scđm suā virtutē. et dari in templū thesaurū operū sacrū. auri mīnas. duodecī milia. ⁊ stolas sacerdotales centū. Et habitauerūt sacerdotes et leuite. et q exierāt de plebe ī ihrlim et ī regione: ⁊ sacri cātores. ⁊ ostiarij. ⁊ omīs isrl ī regionibz suis. Iustāte aūt septimo mēse. cūq; essēt filij isrl unusquisq; ī suis rebz: ouenerūt unanimes ī atriū qđ erat āte ianuā orientalē. Et stantes ihesus filij iosedech. et frēs ei⁹ sacerdotes. ⁊ zorobabel filij salathiel. et hui⁹ frēs. parauerūt altare: ut offerēt sup illud holocaustomata scđm q in libro moysi hominis dei scripta sūt. Et ouenerūt sibi ex alijs nationibz terre: ⁊ erexerūt sacrariū ī loco suo oēs gentes circū: offerebāt hostias ⁊ holocaustomata dño matutina. Et egerūt scenophegia. ⁊ diē solemnē sicut p̄ceptū ē ī lege: et sacrificia a quotidie sicut oportebat: et post hec oblatōnes iustificatas. ⁊ hostias sabbatoz. et neomeniaz. et dies solēnū omniū sāctificatorū. Et quotquot vouebāt dño a neomenia septē mēsis ceperūt hostias offerre deo: et templū dñi nōdū erat edificatū. Et dederunt pecuniā lapidarijs. et fabris: et potū ⁊ pabula cū gaudio. Et dederūt carra sydonijs et tyrijs. ut trāsuherent illis de libano trabes cedrinas ⁊ facerent rates ī ioppe portū: scđm decretū qđ scriptū erat eis a cyro rege persarū. Et in scdo āno venientes ī templū dei ī ihrlim. mēse scdo inchoauit zorobabel filij salathiel. ⁊ ihesus filij iosedech. et frēs ipsoz. et sacerdotes. et leuite. et omnes q aduenerāt de captiuitate ī ihrlem: ⁊ fundauerunt templum dei nouilunio scdi mēsis scdi anni cū venissent in iudeā et ihrlim. Et statuerūt leuitas a vigīti ānis sup opera dñi. Et stetit ihesus et filij ei⁹. ⁊ fratres. oēs leuite: cspirātes. et exequtores legis. facientes opera ī domo dñi. Et steterūt sacerdotes habētes stolas cū tubis: ⁊ leuite filij asaph habētes cymbala. collaudātes dñm ⁊ benedicētes scđm dauid regē isrl. Et cātabant cānticū dño: quū dulcedo eius ⁊ honor ī isrl a sup omnē isrl. Et oīs⁹ plus tuba cecinerūt: et p̄clamauerūt voce magna: collaudātes dñm ī suscitatōne dom⁹ dñi. Et venerūt ex sacerdotibz ⁊ leuitis. ⁊ p̄sidētibus scđm pagos. senioribz q viderāt pristinā domū: ⁊ ad hui⁹ edificatōnē cū clamore ⁊ plāctu magno. ⁊ multi cū tubis et gaudio magno: intātū ut ppls nō audiret tubas p̄ter planctū ppli. Turba enī erat tubis canens magnifice: ita ut lōge audiret. Et audierūt inimici tribz iude ⁊ beniamin: ⁊ venerūt scire q esset vox tubaz. Et cognouerūt: quū q erāt ex captiuitate edificāt templū dño deo isrl. Et accedētes ad zorobabel. ⁊ ihelū. ⁊ p̄positos pagorū dixerūt eis. Edificabim⁹ una vobiscum. Similiter enī audiuim⁹ dñm nrm: ⁊ ipi pariter īcedim⁹ a diebz albasareth regis assiriorū: q translūgrauit nos huc. Et dixit illis zorobabel. ⁊ ihesus. et principes pagoz isrl. Nō ē nobis et vobis edificare domū dei nri. Nos enim soli edificabim⁹ dño isrl: scđm ea q p̄cepit nobis cyrus rex persaz. Hēres aūt terre incubātes hijs q sunt ī iudea. et leuātes op⁹ edificationis. ⁊ insidias ⁊ ppos adducētes. prohibebāt eos edificare: ⁊ aggressuras exercētes impedierunt ne ad cūmarē edificāū omnī tpe vite cyri regis: ⁊ p̄cessit structuram

per biēnīū usq; ad darij regnū. VI

In scdo aūt āno regni darij. pphetauit agge⁹ z zacharias filj⁹ addin pphete apud iudā z ihrlim: i noīe dei isrl sup eos. Tūc stās zorobabel filj⁹ salachiel. z iheſus filj⁹ iosedech: inchpauerūt edificare domū dñi q̄ ē i ihrlim: cū adessēt eis pphe dñi z adiuuarē eos. In ipso tp̄e uenit ad illos sylēnes subregius syrie z phenices. z sarcaboranes z sodales ei⁹: z dixerūt ei⁹. Quo p̄cipiēte uobis domū hāc edificare: z tectū istud et alia omnia pficis? Et q̄ sūt structores qui hec edificant? Et habuerūt gratiā: uisi ratione facta sup eos q̄ erāt ex captiuitate a dño seniores iudeoz: z nō sunt impediti edificare donec significarē dario de oīibz illis: z responsū acciperē. Exēplū eple: q̄ miserūt dario. Sylēnes subregius syrie et phenices. et sarcaboranes. z sodales ei⁹: in syria z phenice plides: regi dario salutē. Omnia nota sint dño regi: q⁹ cū aduenissem⁹ in regionē iudee. et introissem⁹ in ihrlim. inuenim⁹ edificātes domū dei magnā z nouā ex lapidibz politis et magnis. et pcisis materijs in parietibz: et opera illa instāter fieri. z suffragare et pspera re in manibz eoz. z in oīi gl'a q̄ diligētissime perfici. Tunc interrogauimus seniores. dicētes. Quo p̄mittēte uobis edificatis domum istam: z opera hec fūdatis? Ideo aūt interrogauim⁹: ut nomiū faceremus tibi noīes z pposit⁹: z nominū scriptura pposito⁹ postulauim⁹ illos. At illi respōderūt nobis dicētes. Nos sum⁹ serui dñi q̄ fecit celū z terā: z edificabat hec dom⁹ ante ānos isto⁹ multos a rege isrl magno z fortissimo: et dīmata ē. Et q̄m pres nri ex arrogātes erāt z peccauerūt i deū isrl. tradidit eos in manus nabuchodonosor regis babilonie. regis chaldeorū: et domū istam demolientes incenderunt: et pplm captiuū duxerūt in babilonē. In pmo anno regnāte cyro rege babilonie. scripsit cyrus rex domum hāc edificare: et illa sacra uasa aurea et argētea q̄ extulerat nabuchodonosor de domo q̄ est i ihrlim. z dedicauerat ea i suo tēplo: rursus protulit ea cyrus rex de tēplo qđ erat in babilonia. z tradita sunt zorobabel et salmanasaro subregio. Et p̄ceptū est eis ut offerēt hec uasa. z reponerent in tēplo qđ erat i ihrlim: z ipm tēplū dei edificare in loco suo. Tūc salmanasar rus subiecit fūdamēta domus dñi q̄ est in ihrlim. z exinde usq; nūc edificat: et nō accepit dīmationem. Fiat ergo si iudicat a te o rex. pquirat in regalibz bibliothecis cyri regis q̄ sunt in babilonia: z si inuentū fuerit dilio cyri regis exptā esse structuram dom⁹ dñi que est in hierusalē. z iudicat a domino rege nostro: scribat de hijs nobis. Tunc rex darius p̄cepit inquiri in bibliothecis. et inuent⁹ est in egbathanis opido qđ est in media regione loc⁹ un⁹ in quo scripta erant ista. Anno pmo regnāte cyro rex cyrus p̄cepit domū dñi que est in ihrlim edificare. ubi incendebant ignī assiduo: cuius altitudo sit cubitorum decem z latitudo cubitorum sexaginta ordinatū lapidibz politis tribz. z meriano ligneo eiusdem regionis. et meriano uno nouo: z impendia dari de domo cyri regis: et sacra uasa domus dñi tam aurea q̄z argētea que extulit nabuchodonosor. in domū dñi que est in ihrlim ubi erant posita: ut pnāt illic. Et p̄cepit curā agere sylennē subregulū syrie z phenices. z sarcabuzanā z sodales ei⁹. z q̄ ordinati erāt i syria z phenice presides. ut abstinerēt se ab

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0497
powered by DWork • Heidelberg University Library

eodē loco. Et ego quoq; cepi in totū
edificare: et prosperi ut adiuuēt eos q̄
sunt ex captiuitate iudeoꝝ donec con-
summetur templū edis dñi: a vectiga-
one tributoꝝ syricoles. et phenice. dili-
genter quantitatem dari hijs homini-
bus ad sacrificiū dñi. zorobabel p̄fec-
to ad thauros a arietes et agnos: si-
militer aūt et frumētū et sal a vinum
et oleū instāter per singulos annos.
prout sacerdotes qui sunt in ihrusa-
lem dixauerūt consumi quotidie sine
vlla dilatione: ut offerātur libatones
summo deo: pro rege et pueris ei⁹. et
orent pro ipsoꝝ vita. Et demūtietur:
ut quicūq; transgressi fuerint aliquid
ex hijs que scripta sūt. aut spreuerint
accipiatur lignū de suis proprijs. et
suspendātur: et bona ipsoꝝ regi asci-
uant. Propterea a dñs cui⁹ nomen in-
uocatū ē ibi. exterminet omnē regem et
gentē. qui manū suā extenderit phibe-
re aut male tractare domū dñi illā q̄
est in ihrlm. Ego darius rex decreui
q̄ diligentissime fiāt hec fieri. VIJ

Tunc sysennes subregulus celen-
syrie et phenices. et sarrabuzanes
et sodales. obsecuti hijs qui a dario
regi erāt decreta. insistebāt sacrosancti
operibs diligētissime cooperātes cum
senioribus iudeoꝝ principibs syrie: a pro-
sperata sunt sacrosancta opera: p̄phe-
tantibs aggeo a zacharia p̄phetis. Et
cōsummauerūt omnia per p̄ceptū dñi
dei israhel: et ex consilio cyri et darij. et
artarxerxis regis persaꝝ. Et ꝺsumma-
ta est domus nīa usq; ad tertiā a vice-
simā diē mēsis adar: septimo āno darij
regis. Et fecerūt filij israhel. et sacerdotes.
et leuite. et ceteri qui erāt ex captiuitate
qui apositi sunt: sm̄ ea que scripta
sunt in libro moysi. Et obtulerunt in
dedicatione templi dñi thauros. cen-
tum. arietes ducentos. agnos trecen-
tos: et hedos pro peccatis vniūsi israhel
duodecim: sm̄ numerū tribuum israhel.
Et stetерunt sacerdotes et leuite amicti
stolis per tribs sup opera dñi dei israhel
secundū librū moysi: et ostiarij per sin-
gulas ianuas. Et egerūt filij israhel cum
hijs qui erāt ex captiuitate illud phase
qui. xiiij. decima luna mēsis primi: quā-
do sanctificati sunt sacerdotes et leui-
te. Omnes filij captiuitatis nō sunt si-
mul sanctificati: qa leuite omnes simul
sanctificati sūt. Et immolauerūt pha-
se vniūsi filij captiuitatis: et fratribus
suis sacerdotibs a sibimetipsis. Et mā-
ducauerunt filij israhel qui erāt ex captiui-
tate omnes qui remānerāt ab omnibs
execratiōnibs gentiū terre. querentes do-
minū: et celebrauerūt diē festū azimo-
rū septem diebus epulātes in cōspectu
dñi. quoniā conuertit cōsiliū regis assiri-
orū in eos: cōfortare manꝰ eoꝝ ad ope-
ra dñi dei israhel. Et post hūc. regnante
artarxerxe persarū rege. accessit esdras
filius azarie. filij helchie. filij solome.
filij sadoch. filij achitob. filij amarī. fi-
lij azahei. filij bocci. filij abysue. filij
phinees. filij eleazari. filij aaron p̄mi
sacerdotis: hic esdras ascendit de baby-
lonia. cū esset scriba et ingeniosus in
lege moysi que data est a dño israhel:
docere et facere. Et dedit ei rex gloriā.
qꝰ inuenisset graciam in oīi dignita-
te et desiderio: in ꝺspectu eius. Et ascen-
derūt simul cū ipo ex filijs israhel. et sacer-
dotibs et leuitis. a sanctis cātoribs tem-
pli: et ostiarijs. et seruis templi in ihe-
rusalem. Anno septimo regnante ar-
tarxerxe in quinto mēse: hic annus se-
ptimus est regni: exeuntes de babylo-
nia nouilunio quinti mēsis venerūt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0498
powered by DWork • Heidelberg University Library

ierosolimā iuxta ꝓceptum illius: secū-
dum prosperitatē itineris a dño ipso-
rum datā eis. In hijs enī esdras ma-
gnam disciplinā obtinebat ne prete-
miteret quicq̄ eoꝝ que eller ex lege do-
minī et ꝓceptis: et docendo vniūsum
isrl omnem iustitiā et iudiciū. Accedē-
tes autem qui scribebāt scripta artar-
xersis regis. tradiderūt scriptū qđ obue-
nerat ab artarxerse rege. ad esdram sa-
cerdotem et lectorem legis domīni: cu-
ius exemplum subiectum est. VM

Rex artarxerses. esdre sacerdoti et
lectori legis dñi salutē. Humani-
or ego iudicās in beneficijs. precepi
eis qui deliberāt ex gente iudeorū sua
sponte. z ex sacerdotibus z leuitis qui
sunt in regno meo: comitari tecum in
ierusalē. Hi qui ergo cupiunt ire tecū
cōueniant et proficiscant sicut placu-
it michi. et septē amicis meis consilia-
rijs: ut visitent ea que aguntur sēm
iudeā et ierlm obseruātes sicut habes
in lege dñi: z ferant munera domino
israhel. que vouī ego et amici ierusa-
lem: et omne aurū z argentū quod in-
uentū fuerit in regione babilonie. do-
mino in ierusalē cū illo quod est do-
natū pro ipsa gente in templū dñi eo-
rum quod est in ierusalē: ut colligā-
tur hoc aurū et argentū ad thauros
et arietes. et agnos et hedos. et q̄ hijs
sunt cōgruentia: ut offerant hostias
dño sup altare dñi iporū quod est in
ierusalē. Et omnia quecūq; voluerī
cū fratribz tuis facere auro z argento.
reflare pro voluntate tua secundū prece-
ptum dñi dei tui: et sacrosancta vasa
que data sunt tibi ad opera domus
dñi dei tui que est in ierusalē. et cetera
quecūq; tibi subuenerīt ad opera cēpli
dei tui dabis de regali gazophilatio:
rum volueris cū fratribus tuis facere
auro et argento pflare secūdū volun-
tatem dñi. Et ego quidē rex artarxerses
precepi custodibz thesauroz syrie z phe-
nicis: ut quecūq; scripserit esdras sacer-
dos et lector legis dñi diligenter detur
ei ul.; ad argenti talenta centū similī-
ter et auri: et usq; ad frumēti modios
centū. et vini amphoras centum: et a-
lia quecūq; abundant sine taxatione.
Omnia secūdū legem dei fiant deo al-
tissimo: ne forte ex surgat ira in regno
regis. et filij et filioz eius. Vobis aūt
dicitur. ut omnibz sacerdotibus et le-
uitis et sactis cantoribz et ēuis cēpli et
scribis cēpli huiꝰ nullū tributū neq; ul-
la alia indictio irrogetur: nec habeat
quisq̄ potestatē obicere eis quicq̄. Tu
autem esdras secundum sapientiā dei
constitue iudices et arbitros in tota
syria et phenice. et omnes qui legē dei
tui non nouerunt doce: ut quotquot
transgressi fuerint legem diligēter ple-
ctant̄: siue morte. siue cruciatu. siue eti-
am pecunie mulctatione. uel abductio-
one. Et dixit esdras scriba. Benedictus
dominꝰ patrum nostrorum. qui dedit
hanc voluntatem in cor regis clarificā-
re domū suā que est in ierusalē: et me
honorificauit in cōspectu regis. z con-
siliarioz. z amicoz eius. z purpurato-
rum eius: et ego cōfortans animo factꝰ
sum secūdū opitulationē dñi dei mei.
Et congregaui ex isrl viros: ut simul
ascenderēt mecū. Et hij sunt ꝓncipi se-
cundū suas patrias et principatꝰ ꝑso-
nales eorū qui mecū ascenderūt de
babilonia: in regno artarxersis. Ex fi-
lijs phares: gersomꝰ. Ex filijs ithama-
rith: amenus. Filioz dauid: accus filiꝰ
secenie. Ex filijs phares. et zacharias:
et cū eo reputati sunt viri centūquinquagīta.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0499
powered by DWork • Heidelberg University Library

Ex filijs ductoris moabilionis zaraei: ⁊ cū ipo viri ducentiquinquaginta.
Ex filijs zacues iechonias zechoeli: ⁊ cū ipo viri ducentiquinquaginta. Ex filijs sala maalias gotholie: et cum ipso viri septuaginta. Ex filijs saphatie zarias michaelis: et cū ipo viri octogita. Ex filijs iob abdias iehelis: et cū ipso viri ducēti duodecim. Ex filijs banie salimoth filius iosaphie: ⁊ cū ipo viri centū sexaginta. Ex filijs beer zacharias bebei: ⁊ cū ipo viri ducēti octo. Ex filijs ezead iohānes acechan: et cum ipo viri centumdecem. Ex filijs adonicham ipis postremis: et hec sūt nomina eorū eliaphalam filij gebel ⁊ semeias: et cū ipso viri septuaginta. Et cōgregaui eos ad fluuiū qui dicit thia et mechati: illic sumus triduo: et recognoui eos. Et ex filijs sacerdotū et leuitarū nō inuenī illic. Et misi ad eleazarum et eccelom: et maiman: et maloban: ⁊ enaathan: ⁊ samea: ⁊ ioribum nathan: enuagan: zachariam: et mosollamum: ipos ductores et peritos. Et dixi eis: ut venirent ad luddeū qui erat apud locū gazophilacij. Et mādaui eis: ut dicerent luddeo: ⁊ fratribs eius ⁊ illis qui erāt in gazophilacio: ut mitterēt nobis eos qui sacerdotio fungerent in domo dñi dei nri. Et adduxerūt nobis secūdū manū validā dñi dei nri viros peritos: ex filijs mooli: filij leui: filij israhel: sebebian: ⁊ filios et fratres qui erāt decē et octo: asbiam ⁊ amin: ex filijs filiox chananei: ⁊ filij eox: viri viginti. Et ex hijs qui in templo seruiebāt quos dedit dauid: et ipi principes ad operationē leuitis ēplo seruientū: ducentui viginti. Oīa nomina significata sunt in scripturis. Et vouī illic ieiunium iuuenibs in aspectu dñi: ut quererē ab eo bonū iter nobis et qui nobiscū erāt et filijs ⁊ pecoribus propter insidias. Erubui enī petere a rege pedites et equites in comitatu tutele gratia: cōtra adūsarios nros. Dixim enī regi: quoniā viri dñi erit cū eis: qui inquirūt eū in omni affectu. Et iterū deprecati sumus dñm deū nrm secundū hec: quē et ppitiū habuimus: et compotes facti sum dño deo nro. Et separaui ex plebis ppositis: et sacerdotibus templi viros duodecim: et sedebian: ⁊ asannan: et cū eis ex fratribs eox viros decem. Et appendi eis aurū ⁊ argentū: ⁊ vasa sacerdotalia domus dei nostri: que donauerat rex: et cōsiliarij eius: ⁊ principes: ⁊ oīs israhel. Et cū appendissem: tradidi argenti talenta centūquinquaginta: ⁊ vasa argentea talentox centū: ⁊ auri talenta centum: et vasorū aureox septies viginti: ⁊ vasa erea de bono ere mento splendētia duodecim: auri speciē reddentia. Et dixi eis. Et vos sancti estis dño et vasa sunt sancta: et aurū et argentū votū ē dño deo patrū nostrorū. Vigilate et custodite donec tradatis ex plebis ppositis: ⁊ sacerdotibs ⁊ leuitis et principibus cuitatū israhel in ihrusalē: in pastoforio domus dei nostri. Et hij qui susceperūt sacerdotes et leuite aurū et argentum: ⁊ vasa intulerūt in ihrusalem in templū dñi.. Et promouimus a fluuio thia die duodecima mensis primi: usquequo introiuim in ihrusalē. Et cū fact fuisset tercij dies: quarta aūt die ponderatū aurum ⁊ argentum traditum est in domo dñi dei nri marimoth filio iori sacerdotis: ⁊ cū ipo erat eleazar filius phinees: et erant cū ipsis iosadus filius iheſu: et mediasset banui filius leuite: ad numerum et

ad pondus uniuersa. Et scriptū ē pōdus ipōz eadē hora. Qui autem uenerunt ex captiuitate obtulerūt sacrificium dño israhel thauros duodecim pro omni israel arietes octogintaseptuagintaduos hircos p peccato duodecim et pro salute uaccas duodecim: omnia in sacrificiū dñi. Et relegerūt ꝓcepta regis regalibz dispensatoribz et subregulis coelesyrie et phenicis et honorificauerūt gentem et templum dñi. Et cōsummatis his accesserūt ad me ꝓsiti dicētes. Non segregauerūt genus israel et principes et sacerdotes et leuite et alienigene gentes et nationes terre immundicias suas a chananeis et hetheis et pherezeis et iebuseis et moabitis et egyptijs et ydumeis. Coniuncti enī sunt filiabus eoz et ipsi et filij eoz: et mixtū est semen sanctum alienigenis gentibz terre: et principes erant ꝓsiti et magistratus iniquitatis eius ab initio ipi regni. Et mox ut audiui ista cōscidi uestimēta et sacā tunicā: et lacerās capillos capitis et barbā sedi dolens et mestus. Et cōuenerūt quotquot tūc mouebātur in uerbo dñi dei israel ad me lugentem sup iniquitatē istam: et sedebam tristis usq; ad uespertinū sacrificiū. Et surgens a ieiunio cōscissa habens uestimēta et sacram tunicā: ingenuculās et extendēs manus ad dñm dicebam. Domine confusus sum: et reueritus sum ante faciē tuā. Peccata enim nostra multiplicata sunt sup capita nostra: et iniquitates nostre crescrate sūt usq; ad celū: quoniā a temporibz patrū nostrorū sum9 in magno peccato usq; ad diē hunc. Et propter peccata nostra et patrū nrōrū sum9 traditi cū fratribus nris et cū sacerdotibz nris regibus terre in gladiū et captiuitatē et depredationē cū cōfusione usq; in hodiernū diē. Et nūc quantū est qm cōtigit nobis misericordia abs te dñe deus: et derelinque nobis radicem et nomē in locū sanctificationis tue ꝯregere luminare nostrū in domo dñi dei nostri: dare nobis cibū in oni tempore seruitutis nre. Et cū seruirem9 non fuimus derelicti a dño deo nostro: sed cōstituit nos in gratia ponēs nobis reges persarū dare cibū et clarificare templum dñi dei nostri et edificare desserta syon: dare nobis stabilitatē in iudea et iherusalē. Et nūc quid dicimus domine habentes hec? Transgressus enī sum9 ꝓcepta tua: que dedisti in manus puerōz tuōz ꝓphetarū dicens. Quoniam terra in quā introitis possidere hereditatem eius terra pollura ē coinquinationibus alienigenarū terre: et immūdicie illoz repleuerūt eam tota immūdicia sua. Et nūc filias uestras nō cōiūgetis filijs eoz et filias eoz nō accipietis filijs uestris: et nō inquiretis pacem habere cū illis oni tempore: ut inualescentes māducetis optima terre et hereditatem distribuatis filijs uestris usq; in euī. Et que cōtingūt nobis omnia fiunt ꝓter opera nostra maligna: et magna peccata nostra. Et dedisti nobis talem radicem: et rursum reuersi sum9 transgredi legitima tua: uti cō misereremur immūdicie alienigenarū gentiū terre hui9. Nōne iracsceris nobis perdere nos quoadusq; nō relinquat radix et nomen nostrū? Domine deus israhel uerax es. Derelicta est enim radix usq; in hodiernū diem. Ecce nūc sumus in cōspectu tuo in iniquitatibz nostris. Non est enī adhuc stare ante te in his. Et cū adorando

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0501
powered by DWork • Heidelberg University Library

confiteretur esdras flens humi prostratus ante templū: congregati sunt ante eū ex ierusalem turba magna valde viri et mulieres: et iuuenes et iuuencule. Fletus enī erat magnus in ipsa multitudine. Et cum clamasset iechonias iezeli ex filijs israel: dixit esdre. Nos in dominū peccauimus: qui collocauimus nobis in matrimoniū mulieres alienigenas ex gentibus terre. Et nūc est super omnē israhel. Iu hijs ergo sit iusiurādū a domino expellere oēs uxores nostras q̄ ex alienigenis sūt cum filijs eas. Sicut tibi decretū est a maioribus secundū legem dū exsurgēs explica: ad te enim spectat negociū: et nos tecū sumus. Viriliter fac. Et exsurgens esdras adiurauit principes sacerdotum: et leuitas et omnem israhel facere secūdū hec: et iurauerūt.

Et exsurgens esdras ab ante atrium templi abijt i pastoforium ionathe filij nasabi: et hospitatus illic non gustauit panem: nec aquam bibit: sup iniquitate multitudinis. Et facta est predicatio in omni iudea: et in ierusalē omnibus qui erāt ex captiuitate in ierusalē congregati: ut quicūq; non occurreret biduo uel triduo diei secūdū iudiciū assidentiū seniorū: tolleretur facultates sue: et ipe alieni⁹ iudicaret a multitudine captiuitatis. Et cōgregati sunt omnes qui erāt ex tribu iuda et beniamin in tribs diebs in ierusalē. Isti mensis est nonus: dies mensis vicesimus. Et sedit omnis multitudo in area templi trementes propter hyemem p̄sentē. Et exsurgēs esdras dixit illis. Vos inique fecistis collocādo vobis in matrimoniū uxores alienigenas: ut addereris ad peccata israhel. Et nūc date cōfessionem et magnificentiam dño deo patrū nostrorū: et perficite uolūtatem ipsius: et discedite a gentibs terre et ab uxoribus alienigenis. Et clamauit omnis multitudo: et dixerūt uoce magna. Sicut dixisti faciemus. Sed quoniā multitudo magna est: et tempus hybernū: et non possumus insubsidium stare: et hoc opus non est nobis uni⁹ diei neq; bidui: multi enim in hijs peccauimus: stent p̄positi multitudinis: et omnes qui nobiscum inhabitant: et quotquot habēt uxores apud se alienigenas: et assistāt accepto tempore ex omni loco prelbiteri et iudices: usque quo soluāt iram domini negocij huius. Ionathas aūt filius ezeli: et ozias thecham susceperunt secundū hec: et bosoramus: et leuis et sabatheus simul cooperati sunt cū illis. Et fecerunt secundū hec: nomina omnia uniuersi qui erāt ex captiuitate. Et elegit sibi uiros esdras sacerdos princeps magnos de patribus eoz secundum nomina: et consedērūt nouilunio mēsis decimi examinare negocium istud. Et determinatū est de viris qui habebant uxores alienigenas usq; ad nouemia primi mensis: et inuenti sunt ex sacerdotibus permixti qui habebāt alienigenas uxores. Ex filijs ihesu filij iosedech et fratribs eius: maseas: et eliezerus: et ioribus: et ioadeus: et iniecerunt manus ut expellerēt uxores suas: et ad litandū in exoratione arietē pro ignorātia sua. Et ex filijs semmeri: maseas: et elles et iedech: azarias. Et ex filijs fosere: iosmaseas: hismaenis: et nathanae: iussio reddus: et talsas. Et ex leuitis: iorabdus: et semeis: et colnis: et caliras: et facteas: et coluas: et elionas. Et ex sanctis cantoribus:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0502
powered by DWork • Heidelberg University Library

eliasib·zaccar⁹. Et ex ostiariis: sallumus·⁊ tolbanes. Et ex isrl: ex filiis forosi ⁊ remias ⁊ geddias·⁊ melchias·⁊ michel⁹·⁊ eleazar⁹·⁊ iemnebias et bannas. Et ex filiis iolamam: chamas ⁊ zacharias iezrelus·⁊ iodd⁹ ⁊ emoth et helias. Et ex filiis zathoim: eliadas et liasumus·zorchias et larimoth et zabdis ⁊ rebedias. Et ex filiis zebes: iohannes ⁊ amanias ⁊ zabdias et emens. Et ex filiis bani: olam⁹ et malluchus et iedd⁹ ⁊ iasub et asabs et ieremoth. Et ex filiis addin: naathus et moosias ⁊ cale⁹ et raanas maaseas mathathias et beseel et bonn⁹ et manasses. Et ex filiis nuae: noneas ⁊ aseas et melchias et sameas et symon beniamin et malchus et marras. Et ex filiis asom: carianeus mathathias et bannus et eliphalach ⁊ manasses et semei. Et ex filiis bani: ieremias ⁊ moodias ⁊ abramus et iohel ⁊ baneas ⁊ pelias et ionas ⁊ marimoth et eliasib ⁊ mathane⁹ ⁊ elias ⁊ orisas ⁊ dielus ⁊ semedius ⁊ sambris iosep⁹. Et ex filiis nobei: idel⁹ ⁊ mathathias et sabad⁹ ⁊ zecheda sedmi et iessei baneas. Omnes isti duxerunt sibi uxores alienigenas: ⁊ dimiserunt eas cū filiis. Et inhabitauerunt sacerdotes ⁊ leuite et q erāt ex isrl in ierlm et i tota una regione: nouilunio mēsis septimi. Et erāt filij isrl i cōmorationibz suis. Et congregata ē omnis multitudo simul in aream q ē ab oriēte porte sacre. Et dixerunt esdre pōtifici ⁊ lectori ut afferret legē moysi q tradita est a dño deo isrl. Et attulit esdras pontifex legē omni multitudini eorū a viro usq; ad mulierē et omnibz sacerdotibz: audire legē nouilunio mēsis septimi. Et legebat in aria q est ātē sacrā portā rēpli: a p̄ma luce usq; ad vesperā·corā viris et mulieribz. Et dederūt omnes sensum ad legē. Et stetit esdras sacerdos et lector legis super ligneum tribunal qđ fabricatū erat. Et stetērūt ad eū mathathias et samus anamias·azarias urias·ezechias ⁊ balsamus ad dexterā: ⁊ ad sinistrā faldeus misael·malachias·abusthas·sabusnabadias·et zacharias. Et assumpsit esdras librū corā omni multitudine: presidebat enī in gloria in cōspectu omnium. Et cū absoluisset legē omnes recti stetērūt: ⁊ benedixit esdras dñm deū altissimū: deū sabaoth omnipotentē. Et respōdit omnis plus amē. Et eleuatis surlū manibz: procidētes in terrā adorauerūt dñm·ihūs et banacus ⁊ sarabias ⁊ iadim⁹ ⁊ accubs ⁊ sabbatheus ⁊ calitas ⁊ azarias ⁊ iorad⁹ ⁊ ananias ⁊ filias leuite·q docebāt legē dñi: et i multitudine legebāt legē dñi: et pferebāt singuli eos qui intelligebāt lectionem. Et dixit ad tharates esdre pōtifici ⁊ lectori: ⁊ leuitis q docebāt multitudinē dicēs. Dies hic sanct⁹ ē dño. Et omnes flebāt cū audissent legē. Digredi ergo māducate pinguissima queq; et bibite dulcissima queq; et mittite munera his qui non habent. Sanctus enim est hic dies dñi: ⁊ nolite mesti esse. Dominus enī clarificabit vos. Et leuite denunciabāt in publico omnibus dicentes. Dies hic sanctus est. Nolite mesti esse. Et abierūt omnes manducare et bibere et epulari: et dare munera his qui nō habebant ut epulentur. Magnifice enim sunt exaltati verbis quibus edocti sunt. Et congregati sūt uniuersi in ihrlem celebrare letitiam: secundum testamentum dominum dei isrl.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0503
powered by DWork • Heidelberg University Library

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0504
powered by DWork • Heidelberg University Library

Incipit Esdras .i.

Iher eldre prophete secundus filij sarei filij azarei filij elchie filij sadanie filij saddoch filij achitob filij achie filij finees filij heli filij ametie filij alrei filij marimoth filij arna filij ozie filij borith filij abillei filij finees filij eleazar filij aaron ex tribu leui: q fuit captiuus in regione medoꝝ i regno artarexelis regis glaꝝ. Et factū ē verbū dñi ad me dicēs. Vade ⁊ nuncia plo meo facinora ipoꝝ et filijs eoꝝ iniquitates qs in me admiserūt: ut nūcient filijs filiorum qa peccata parentū ipoꝝ i illis creuerūt. Obliti enī mei sacrificauerūt diis alienis. Nōne ego eduxi eos de terra egipti: de domo seruitutis? Ipsi aūt irritauerūt me: ⁊ cōsilia mea spreuerūt. Tu aūt excute comam capitis tui: ⁊ profice dia mala sup illos: quoniam nō obedierūt legi mee. Populus aūt ē indisciplinat⁹. Usquequo eos sustinebo quibs tāta beneficia contuli? Reges multos propter eos subuerti: pharaonē cū pueris suis ⁊ omnē exercitum eius gentili. Omnes gētes a facie eoꝝ ydi: ⁊ in oriēte prouinciaꝝ duaꝝ plos uri ⁊ sydonis dissipaui: ⁊ omnes aduersarios eorū interfeci. Tu vero loquere ad eos dicēs. Hec dicit dominus. Nempe ego vos q mare trāsiueaui: et plateas vobis inica munitas exhibui. Ducē vobis dedi moysen ⁊ aarō sacerdotem: lucē vobis q calumnā ignis prestiti: ⁊ magna mirabilia feci vobis. Vos aūt mei oblīi estis dicit dñs. Hec dicit dñs omnipotens. Coturnix vobis i signo fuit: castra vobis ad tutelam dedi ⁊ illic murmurastis: et nō triumphastis i nomine meo de ꝓditione inimicorū voꝝ: sed adhuc nūc usque murmurastis. Vbi sūt beneficia q ꝓstiti vobis? Nōne i deserto cū clamaretis proclamastis ad me dicentes: ut qd nos i desertū istud adduxisti interire nos? Melius nobis fuerat seruire egiptijs: q mori i deserto hoc. Ego dolui gemitos voos: ⁊ dedi vobis manna i escam. Panē angelorū manducastis. Nonne cū sitiretis petrā exscidi: et fluxerūt aque i saturitate? Propter estus foliis arboꝝ vos texi. Diuisi vobis terras pingues: chananeos et pherezeos ⁊ philistinos a facie vra proieci. Quid faciā vobis adhuc dicit dñs? Hec dicit dñs omnipotens. In deserto cū esscetis i flumine amorreo sitiētes et blasphemātes nomē meum: nō ignē vobis p blasphemijs dedi: sed mittēs lignū i aquā dulce feci flumē. Quid tibi faciā iacob? Noluisti obedire iuda. Trāsferā me ad alias gētes: ⁊ dabo eis nomē meū: ut custodiant legitima mea. Quoniam me dereliquistis: ⁊ ego vos derelinquā. Peremptibs vobis a me misericordiā nō miserebor: quādo inuocabitis me ego non exaudiā vos. Maculastis enī manus vestras sāguine: ⁊ pedes vri impigri sunt ad cōmittenda homicidia. Non quasi me dereliquistis: sed vosmēpsos dicit dñs. Hec dicit dominus omnipotēs. Nōne ego vos rogaui ut pater filios et ut mater filias ⁊ ut nutrix parulos suos: ut esscetis michi in plm et ego vobis in deū: ⁊ vos michi i filios: ⁊ ego vobis in patrem? Ita vos collegi: ut gallina pullos suos sub alas suas. Modo aūt qd faciā vobis? Proiciam vos a facie mea. Oblationē cū michi attuleritis auertā faciē meam

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0505
powered by DWork • Heidelberg University Library

a vobis. Dies eñ festos vestros ⁊ neomenias ⁊ circūcisiones repudiauī. Ego mīsi pueros meos pphetas ad vos: quos acceptos iniecistis: ⁊ laniastis corpora eoꝝ: quoꝝ sāguinē requiram dicit dñs. Hec dicit dñs oñipotens. Domus vra deserta ē. Proiciam vos sicut vētus stipulā: ⁊ filij preuaricōnē nō facient: quoniā mādatū meum neglexerunt ⁊ quod malū est coram me fecerūt. Tradam domus vras populo venienti qui me non audiētes credūt: quibꝫ signa nō ostendi facīt que precepi. Propheras nō viderunt: ⁊ memorabunt iniquitatū eoꝝ. Festor populi veniētis grandā: cuius parvuli exultāt cū leticia me nō vidētes oculis carnalibꝫ: sed spiritu credētes q̄ dixi. Et nūc frater aspice que gla: ⁊ vide populum venientē ab oriente: quibꝫ dabo ducatum abrahā isac et iacob et osee et amos et michee et ioel et abdie et ione et naum et abacuc sophonie aggei zacharie et malachim q̄ ⁊ angel⁹ dñi et dicit dñs. Ego vocat⁹ ē. N Reduxi pplm istū de seruitute: q̄bus mandata dedi p pueros meos prophetas quos audire noluerūt: sed irrita fecerunt mea cōsilia. Pater q̄ eos genera uit dicit illis. Ite filij: q̄a ego vidua sum ⁊ derelicta. Educā vos cū leticia: et amisi vos cū luctu et tristicia. Quoniam peccastis coram dño deo vestro: ⁊ q̄ malū est coram me fecistis. Modo aūt quid faciā vobis? Ego vidua sū et derelicta. Ite filij: ⁊ petite a dño misericordiā. Ego aūt te pater celle inuocabo sup mīrem filioꝝ q̄ noluerūt testamētū meū seruare: ut des eis cōfusionē ⁊ maceriā eoꝝ in direptionē: ne generatio eorū fiat. Dispergant in gentes noīa eoꝝ: deleantur a terra: qñ spreuerunt sacramentū meū. Ve tibi assur: q̄ abscondis iniquos penes te. Gens mala memorare quid fecerim sodome et gomorre: quoꝝ terra iacet ī piceis glebis et aggeribꝫ cinerū. Hec dabo eos qui me nō audierūt: dicit dñs oñipotens. Hec dicit dñs ad eloram. Nuncia pplo meo: quoniā dabo eis regnū ihrlm quod daturus eram israhel. Et sumam michi gloriā illoꝝ: ⁊ dabo eis tabernacula eterna q̄ pparaueram illis. Lignū me erit illis ī odore unguenti: et nō laborabūt neq; fatigabunt. Ite: et accipietis. Rogate vobis dies paucos: ut immorent. Iam paratū est vobis regnū. Vigilate. Festare celum et terra. Lōcutus eñ malū ⁊ creauī bonū: quia vivo ego dicit dñs. Mater amplectere filios tuos: educa illos cū letitia. Sicut colūba confirma pedes eoꝝ: quī te elegi dicit dñs. Et resuscitabo mortuos de locis suis: ⁊ de monumentis educā illos: quoniā cognouī nomen meū ī israhel. Noli timere mater filioꝝ: quī te elegi dicit dñs. Mittam tibi adiutoriū pueros meos ysaiam ⁊ ieremiā: ad quoꝝ cōsiliū sanctificaui et paraui tibi arbores duodecim: granatas variis fructibus: ⁊ totidem fontes fluentes lac et mel: et mōtes immensos sepē habentes rosam ⁊ liliū: ī quibus gaudio implebo filios tuos. Viduam iustifica: pupillo iudica: egenū da: orphanū tuere: nudū vesti: cōfractum et debilē cura: claudum irridere noli: tutare manū: et cecū ad visionē claritatis mee admitte. Senem ⁊ iuuenem intra muros tuos fua: mortuos ubi inueneris signans cōmenda sepulcro: ⁊ dabo tibi primā sessionē ī resurrectione mea. Pausa ⁊ quiesce popul⁹ me⁹: quia veniet requies tua. Nunc

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED
ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0507
powered by DWork • Heidelberg University Library

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0508
powered by DWork • Heidelberg University Library

bona nutri filios tuos: cōfirma pdes eoꝝ. Seruos quos tibi dedi: nemo ex eis intereat. Ego enī eos requirā de numero tuo. Noli fatigare. Cū enī venerit dies pressure ꝛ angustie alij plorabunt ꝛ tristes erūt: tu aūt hilaris et copiosa eris. Felabūt gentes: ꝛ nil aduersus te poterūt dicit dñs. Manus mee regent te: ne filij tui gehennā videant. Jocūdare mater cū filijs tuis: qꝛ ego te eripiam dicit dñs. Filios tuos dominentes memorare: qm̄ ego eos educam de latebris terre ꝛ misericordiā cum illis faciā: quoniā misericors sū dicit dominus oīpotēs. Ampledere natos tuos usqꝝ dū veniō ꝛ prestem illis misericordiam: quoniā exuberāt fontes mei: et gratia mea non deficiet. Ego esdras p̄ceptū accepi a dño in monte oreb: ut irem ad isrl. Ad quos cū venirem reprobauerunt me: et respuerunt mandatū dñi. Ideoꝝ vobis dico gentes: q̄ auditis ꝛ intelligitis. Expectate pastorem vēm: requiē eternitatis dabit vobis quoniā ī proximo ē ille q̄ in fine seculi aduenīet. Parati estote ad premia regni: qꝛ lux perpetua lucebit vobis. pr eternitatem tēporis. Fugite umbrā seculi hui⁹. Accipite iocunditatē glorie vestre. Ego testor palam saluatorē meū: commendatū donū accipite et iocundamini: gratias agētes ei qui vos ad celestia regna vocauit. Surgite et state: et videte numerū signatoꝝ ī conuiuio dñi. Qui se de umbra seculi trāstulerūt: splendidas tunicas a dño acceperūt. Recipe syon numerū tuū: ꝛ conclude candidatos tuos q̄ legē dñi compleuerūt. Filioꝝ tuorū quos optabas plenus ē numer⁹. Roga imperiū dñi: ut sanctificet pplus tuus qui vocatus est ab initio. Ego esdras vidi ī mōte syon turbam magnā quā numerare non potui: ꝛ oēs cānticis collaudabant dñm. Et in medio eoꝝ erat iuuenis statura celsus eminētior omnibꝫ illis: et singulis capitibꝫ eorum imponebat coronas: et magis exaltabatur. Ego aūt miraculo tenebar. Tūc interrogaui angelū: ꝛ dixi. Qui sunt hij domine? Qui respōdens dixit michi. Hij sunt qui mortale tunicā deposuerunt: et immortalem sumpserunt: ꝛ confessi sūt nomē dei. Modo coronant̄ ꝛ accipiunt palmas. Et dixi angelo. Ille iuuenis quis est qui eis coronas imponit: et palmas ī manus tradit? Et respondēs dixit michi. Ipe est filius dei: quē in seculo confessi sūt. Ego aūt magnificare eos cepi: qui fortiter p nomine dñi stetērūt. Tūc dixit michi angelus. Vade: annūcia populo meo q̄lia ꝛ quāta mirabilia dñi dei vidisti.

Anno tricesimo ruine ciuitatis ego eram ī babilone: ꝛ turbat⁹ sum sup̄ cubiculo meo recumbēs. Et cogitationes mee ascendebāt sup̄ cor meū: quoniā vidi dilectionē syō: ꝛ abūdantiam eoꝝ qui habitabāt ī babilone. Et ventilat⁹ est spiritus meus valde. Et repī loqui ad altissimū verba timorata. Et dixī. O dñator domine tu dixisti ab initio quādo plātasti terrā ꝛ hoc solus: ꝛ imperasti pplo ꝛ dedisti adam corpus mortuū. sed et ipm figmentū manuū tuaꝝ erat. ꝛ insufflasti ī eum spiritū vite. ꝛ fact⁹ ē viues coram te: et induxisti eū ī paradisū quē plātauerat dextera tua. antecq̄ terra adueniret. Et huic mādasti diligere viam tuā ꝛ pretermisit eam: ꝛ statum instituisti in eum mortem ꝛ ī nationibꝫ suis: ꝛ nate sūt gentes ꝛ tribus ꝛ pplī et cognationes quaꝝ nō ē numerus. Et ambulauit

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0509
powered by DWork • Heidelberg University Library

unaquęq; gens ī voluntate sua: ⁊ mi-
ra agebant corā te: et spernebāt precep-
ta tua. Tu aūt in tēpore induxisti
diluuiū sup inhabitātes seculū: ⁊ per-
didisti eos. Et factū est in unoquoq; e-
orum sicut ade mori: sic hīs diluuiū.
Dereliquisti aūt unum ex hīs noe cū
domo sua: ⁊ ex eo iusti oēs. Et fa-
ctum ē cum repissent multiplicari q̄ ha-
bitabant sup terrā: ⁊ multiplicauerūt
filios et pplos ⁊ gētes multas: et cep-
runt iterato impietatem facere plus q̄z
priores. Et factū est cū iniquitatē face-
rent corā te: elegisti tibi uiz ex hīs cui
nomen erat abraham. Et dilexisti eū:
et demōstrasti ei soli uoluntatē tuam.
Et disposuisti ei testamentū eternū: et
dixisti ei ut non unq̄z derelinqueres se-
men eius. Et dedisti ei ysaac: et ysaac
dedisti iacob· et esau. Et segregasti ti-
bi iacob: esau aūt separasti. Et factus
est iacob ī multitudine magna. Et fa-
ctum est cū educeres semē ei⁹ ex egipto:
adduxisti sup montē syna. Et inclina-
sti celos ⁊ statuisti terrā· et cōmouisti
orbem· ⁊ tremere fecisti abissos· et con-
turbasti seculū: et transiit gloria tua
portas quatuor ignis et terremotus·
et spiritus· et gelu· ut dares seminī ia-
cob legem: ⁊ generationi israel diligentiā-
am. Et non abstulisti ab eis cor maligno
num: ut faceret lex tua ī eis fructum.
Cor enī maligni baiulās primus a-
dam trāsgressus et victus ē: sed ⁊ oēs
qui de eo nati sunt. Et facta ē perma-
nens infirmitas ⁊ lex cum corde popu-
li cum malignitate radicis: ⁊ discessit
quod bonū est: ⁊ mansit malignū. Et
transierūt tempora ⁊ finiti sūt anni:
et suscitasti tibi seruū nomine dauid:
et dixisti ei edificare ciuitatē nois tui
et offerre tibi ī eadē thus et oblatiōes.
Et factum est hoc ānis multis: ⁊ deli-
querunt qui habitabāt ciuitatē ī oīm-
bus facientes sicut fecit adam et oēs
generationes eius. Vtebant enī ⁊ ipī
corde maligno. Et tradidisti ciuitatē
tuā in manibs inimicoz tuoz. Nunq̄
quid meliora faciūt qui habitant ba-
bilonē q̄ Et propter hoc dñabit syon.
Factū ē cū uenissem huc ⁊ uidissem im-
pietates quaz non est numerus et de-
linquētes multos: uidit aīa mea hoc
tricesimo ānō ⁊ excessit cor meū: quo-
niā uidi quomodo sustines eos pecā-
tes et pepercisti impie agentibs: ⁊ pdi-
disti pplm tuū ⁊ conseruasti inimicos
tuos: ⁊ non significasti. Nichil memi-
ni quomodo debeat dereliqui uia hec.
Nunquid meliora facit babilon q̄z syo-
on· aut alia gens cognouit te preter
israhel q̄ Aut que tribs credidерunt te-
stamentis tuis sicut iacob? Quarum
merces nō cōparuit: neq; labor fructi-
ficauit. Peruersiōes enī peruersiuī in
gentibs: ⁊ uidi abundātes eas: ⁊ non
memorātes mādatoz tuoz. Nūc ergo
pōdera in statera nrās miētates et e-
orum q̄ habitabāt in seculo: ⁊ non in-
ueniatur nomē tuū nisi in israhel. Aut
quando nō peccauerūt in ospectu tuo
qui habitāt terram: aut que gens sic
obseruauit mādata tua q̄ Hos quidē
per nomina inuenies seruasse man-
data tua: gētes aūt nō inuenies. xiii
Et respōdit ad me angel⁹ q̄ mis-
sus est ad me cui nomē huriel:
et dixit michi. Excedēs excessit cor tuū
in seculo hoc: ⁊ comprehendere cogitas
uiam altissimi. Et dixi. Ita domine
me⁹. Et respōdit michi et dixit. Tres
uias missus sum ostendere tibi: et tres
similitudines ponere corā te· de quī-
bus michi si renunciaueris unam ex

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0510
powered by DWork • Heidelberg University Library

hijs:et ego tibi demonstrabo uiã quã
desideras uidere:& docebo te unde sit cor
maligni. Et dixi. Loquere dñe meus.
Et dixit ad me. Ua ade põdera michi
ignis põdus:aut mensura michi fla-
tum uenti: aut reuoca michi diẽ que
preterijt. Et respondi et dixi. Quis na-
torum poterit facere ut me interroges
de hijs? Et dixit ad me. Si essem in-
terrogãs te.dicẽs.quãte habitationes
sunt i corde maris.aut quãte uie sũt
in principio abissi.aut quãte uie sũt
sup firmamentũ. aut qui sunt exitus
paradisi:diceres michi forta ssis.ĩ abis-
sum nõ descendi:neq; ĩ infernũ adhuc
neq; in celum nunquã ascendi. Nunc
autẽ non interrogaui te nisi de igne &
uento.et die pr quem transisti:& a qui-
bus separari nõ potes:& nõ respõdisti
michi de eis. Et dixit michi. Tu q̃ tua
sunt.tecum coadolescẽtia nõ potes co-
gnoscere. Et quomodo poterit uas tu-
um capere altissimi uiã:& iam exterius
corrupto seculo intelligere corruptio-
nem cuidenter in facie mea? Et dixi illi.
Melius erat nos nõ esse q̃ adhuc ui-
uentes uiuere in impietatibs & pati:et
non intelligere lexi de qua re. Et respõ-
dit ad me et dixit. Proficiscens profe-
ctus sum ad siluã lignoz campi:& co-
gitauerũt cogitationẽ:et dixerũt. Ue-
nite et eamus & faciam9 ad mare bel-
lum.ut recedat corã nobis:& faciam9
nobis alias siluas. Et similiter fluã9
maris:& ipi cogitauerũt cogitationẽ
et dixerũt. Uenite ascendentes debelle-
mus siluas rãpi:ut et ibi ꝛsummem9
nobis metipis aliã regionẽ. Et factu9
est cogitat9 silue in uanũ. Uenit enim
ignis:& cõsumpsit eã. Similiter et co-
gitatus fluctuũ maris. Steterit enĩ are-
na:& prohibuit eos. Si enĩ esses inde
ipsũ:quẽ inciperes iustificare aut quẽ
condemnare? Et respõdi & dixi. Uiq;
uanam cogitationẽ cogitauerũt. Ter-
ra enim data ẽ silue:& mari locus.por-
tare fluctus suos. Et respõdit ad me:
et dixit. Bene tu iudicasti. Et quare
non iudicasti tibimetipi? Quẽadmo-
dum enĩ terra silue data ẽ.& mare flu-
ctibus suis:sic qui sup terram inhabi-
tant q̃ sũt sup terrã intelligere solum-
modo possunt:& qui sup celos q̃ sup
altitudinem celoz. Et respondi et dixi.
Deprecor te dñe:ut michi det sensus in-
telligendi. Non enĩ uolui interrogare
de superioribs tuis.sed de hijs que per-
transeunt per nos quotidie: propter
quid israhel datus ĩ opprobriũ gentĩ-
bus quẽ dilexisti plus: datus ẽ tribu-
bus impijs.& lex patrũ nostroz ĩ interi-
tum deducta ẽ. & dispositiones scripte
nusq̃ sunt:& pertransiuim9 de seculo ut
locuste:et uita nra stupor & pauor: et
nec digni sumus misericordiam consequi.
Sed quid faciet nomini suo quod in-
uocatũ est sup nos? Et de hijs interro-
gaui: & respondit ad me & dixit. Si
fueris plurimũ scrutat9. frequẽter mi-
raberis. Quoniã festinãs festinat se-
culũ pertransire.& nõ capit portare que ĩ
futuris temporibs.iustis repromissa
sunt:quĩ plenũ iniustitia ẽ secim hor
et infirmitatibs. De quibus autem in-
terrogas dicam. Seminatũ ẽ enĩ ma-
lum:& necdũ uelꝫ destructio ipius. Si
ergo nõ innerũ fuerit qđ seminatũ est
et discesserit locus ubi seminatum est
malũ:nõ ueniet ubi seminatũ ẽ bonũ.
Quoniã graminu seminis mali semi-
natum est ĩ corde adam ab initio: et
quantum impietatis generauit usq;
nũc: & generat usq; cum ueniat area.
Estima autẽ apud te gramini mali

seminis quantū seculum impietatis
generauit: quādo seminate fuerit spice
quarū non ē numer⁹ ⁊ magnā aream
incipiēt tacere. Et respōdi ⁊ dixi. Quo-
et quando hec? Quare modici ⁊ mali
anni nr̄i? Et respōdit ad me: ⁊ dixit
michi. Non festines tu sup altissimū.
Tu enī festinas inaniter esse super ipm.
Nam excellus tu⁹ multus. Nōne de
his interrogauerūt anime iustorū in
promptuarijs suis dicētes: usquequo
spero sic· ⁊ quādo veniet fructus aree mer-
cedis nostre? Et respondit ad ea ieremiel archangelus ⁊ dixit. Quādo im-
pletus fuerit numerus seminū nobis:
quī in statera pōderauit seculum ⁊ mensu-
ra mensurauit tempora· ⁊ numero nu-
merauit tēpora: ⁊ nō commouit nec
excitauit usq; dū impleat pdicta mēn-
sura. Et respōdi ⁊ dixi. O dñator dñe:
sed ⁊ nos oēs pleni sumus impietate. Et ne forte propter nos non imple-
antur iustoz aree: propter peccata in-
habitantū sup terrā. Et respondit ad
me· ⁊ dixit. Vade ⁊ interroga pregnātē:
si quādo impleuerit nouē menses suos
adhuc poterit matrix eius retinere partū
in semetipa. Et dixi. Non potest dñe.
Et dixit ad me. In inferno promptu-
aria aiārū · matrici assimulata sunt.
Quēadmodū enī illa festinat q̄ parit
effugere necessitatē partus: sic ⁊ hec fe-
stinat reddere ea q̄ commendata sunt.
Ab initio tibi demōstrabit de his q̄
concupiscis videre. Et respōdi et dixi.
Si inueni gratiā āte oculos tuos· et
si possibile ē et si ydoneus sum: demon-
stra michi si plus q̄ p̄teritū sit habet
venire: aut plura p̄terierūt supra q̄
futurū ē. Quid p̄teriuit scio: qđ autē
futurū sit ignoro. Et dixit ad me. Sta
sup dexterā partem: et demonstrabo
tibi interp̄tationem similitudinis. Et
steti et vidi: ⁊ ecce fornax ardens transi-
it coram me. Et factū ē cū transiret flam-
ma: vidi ⁊ ecce superauit fumus. Post
hec trāsijt coram me nubes plena aque:
et immisit pluuiā impetu multā. Et
cum transisset impetus pluuie: superā-
uerūt in ea gutte. Et dixit ad me. Co-
gita tibi. Sicut excelsit pluuia āplius
q̄ gutte et ignis q̄ fum⁹: sic sup abun-
dauit q̄ transiuit mensura. Superaue-
runt aūt gutte ⁊ fumus. Et orauī et
dixi. Putas uiuo usq; in diebz illis?
Uel quis erit ī diebz illis? Respōdit
ad me et dixit. De signis de quibus
me interrogas ex parte possum tibi
dicere: de vita autem tua non sum
missus dicere tibi: sed nescio. V
De signis aūt: ecce dies venient· in
quibz apprehendent qui inhabitāt
terrā incensu mlto: ⁊ abscōdetur veri-
tatis via ⁊ sterilis erit a fide regio: et
multiplicabit ī iniquitia sup hanc quā
ipe tu vides ⁊ sup quā audisti olim:
et erit impositio vestigio q̄ nūc vides
regnare regionē· ⁊ videbūt ea deserta.
Si aūt tibi dederit altissimus viuere
videbis post terrā tubam: et relucescet
subito sol noctu · ⁊ luna ter ī die: et de
ligno sanguis stillabit· ⁊ lapis dabit
vocem suā: ⁊ pplī commouebunt· ⁊ re-
gnabit quē non sperāt q̄ inhabitant
super terrā: ⁊ volatilia commigratio-
nē facient· ⁊ mare sodomiticū pisces
reiciet· ⁊ dabit vocem nocte quā non
nouerāt multi. Omnes aūt audient
vocem eius. Et chaos fiet ꝑ loca mul-
ta· et ignis frequēter remittet· et bestie
agrestes transmigrabunt· ⁊ mulieres
menstruate pariet mōstra · et in dul-
cibus aquis salse inuenientur: et a-
mici oēs ī semetipos expugnabūt:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0512
powered by DWork • Heidelberg University Library

et abscondet nunc sensus et intellectus separabit in promptuariis suis. et quærent a multis et non inuenient: et multiplicabit iniustitia et inclinatio sup terrā. Et interrogabit regio proximam suā et dicet. Numq̄d p te pertransiit iustitia iustū faciēs? Et hoc negabit. Et erit in illo tēpore: et sperabūt homines et nō impetrabūt: laborabunt. et nō dirigent vie eorū. Hec signa dicere tibi permissum ē michi. Et si oraueris iterū et ploraueris sicut et nunc. et ieunaueris septem diebus: audies itera to horū maiora. Et euigilaui et corpus meū horruit valde: et anima mea laborauit ut deficeret. Et venit me qui venit angelus q̄ loquebat in me: et confortauit me et statuit me sup pedes. Et factū est in nocte sequenti: et venit ad me salathiel dux populi: et dixit mihi. Vbi eras? Et quare vultus tuus tristis? Aut nescis quoniā tibi creditū est israhel i regione transmigrationis eorū? Exsurge ergo et gusta panē: et nō derelinquas nos sicut pastor gregem suū in manibus luporū malignorū. Et dixi ei. Vade a me: et nō appropies ad me. Et audiuit ut dixi: et recessit a me. Et ego ieunaui diebus septem ululans et plorans: sicut michi mandauit uriel angelus. Et factum est post dies septem: et iterū cogitationes cordis mei molestē erant michi valde. Et resumpsit anima mea spiritū intellectus: et iterū cepi loqui coram altissimo sermones. Et dixi. Dominator dñe ex omni silua terre et ex omnibus arboribus eius elegisti vineā unicā: et ex omni terra orbis elegisti tibi fouea unā: et ex omnibus floribus orbis elegisti tibi lilium unū: et ex omnibus abyssis maris repleti tibi riuū unū: et ex omnibus edificatis ciuitatibus sanctificasti tibi metipsi syon: et ex omnibus creatis volatilibus nominasti tibi columbam unā: et ex omnibus plasmatis pecoribus prouidisti tibi ouem unā: et ex omnibus multiplicatis populis acquisisti tibi populum unū: et ab omnibus probatam legē donasti huic quē desideraſti populo. Et nunc dñe ut quid tradidisti unū pluribus? Et parabole supra unam radicem alias: et dispersisti unicum tuū in multis. Et conculcauerūt eū qui cōtradicebāt sponsionibus tuis: quiq̄ tuis testamentis nō credebāt. Et si odiens odisti populum tuū: tuis manibus debet castigari. Et factum ē cū locutus essem sermones: et missus est angelus ad me qui ante venerat ad me pterita nocte: et dixit michi. Audi me et instruam te: et intende michi et adiciā coram te. Et dixi. Loquere dñe meus. Et dixit ad me. Valde tu in excessu mentis factus es pro israhel. An plus diligit eum: q̄s qui eū fecit? Et dixi ad eū. Non dñe: sed dolens loquutus sum. Torquent enī me reuera mei per omnē horam querentē apprehendere semitā altissimi: et inuestigare partē iudicij eius. Et dixit ad me. Non poteris. Et dixi. Quare domine? Ad quid natus sum: aut quare nō fuit mater mea matrix mee michi sepulcrū: ut non viderem laborē iacob: et defatigationē generis israhel? Et dixit ad me. Numera michi q̄ necdū venerāt: et collige michi dispersas guttas. Et reuirida michi aridos flores: et apri michi clausa promptuaria: et produc michi inclusos in eis flatus. Demonstra michi vocis ymaginē: et tunc ostendam tibi laborē quē rogas videre. Et dixi. Dominator dñe: quis enim est qui potest

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0513
powered by DWork • Heidelberg University Library

hec scire · nisi qui cū hominibꝫ habitatiōnem nō habet? Ego aūt insipiens: & quomodo potero dicere de hijs quibꝫ me interrogasti? Et dixit ad me. Quomodo non potes facere vnū de hijs q̄ dicta sunt: sic nō poteris inuenire iudicium meū: aut in fine caritatē quā populo promisi. Et dixi. Sed ecce domine: tu ꝓpe es hijs q̄ in fine sunt. Et quid facient q̄ āte me fuerūt: aut nos aut hijs qui post nos? Et dixit ad me. Corone assimulabo iudicium meū. Sicut non nouissimoꝝ tarditas: sic nec ꝓmoꝝ velocitas. Et respōdi et dixi. Nec poteras facere eos q̄ facti sunt · et q̄ sūt · et futuri sunt in vnū: ut celerius iudicium tuū ostendas? Et respondit ad me: et dixit. Non potest festinare creatura sup̄ creatorē: nec sustinere sec̄m eos qui in eo creandi sunt in vnū. Et dixi. Quomodo dixisti seruo tuo quoniam viuificās viuificasti a te creatā creaturā in vnū & sustinebat creatura: poterit & nūc portare presentes ī vnū. Et dixit ad me. Interroga matricem mulieris: & dices ad eam. Et si paris: quare p tempus? Roga ergo eam: ut det decem in vnū. Et dixi. Non vtiq; poterit: sed sēm tempus. Et dixit ad me. Et ego dedi matrē terre hijs qui seminati sunt sup̄ eā p tēpus. Quēadmodū enī infans non parit ea que nata sunt: sic ego disposui a me creatum sec̄m. Et interrogaui & dixi · cum iam dederis michi viā: loquar coram te. Nam mater nra de qua dixisti michi · adhuc iuuenis est: iam senectuti appropinquat. Et respondit ad me · et dixit. Interroga eā que parit: & dicet tibi. Dices enī ei. Quare quos ꝓperisti nūc non sunt similes hijs qui āte te · si minores statura? Et dicet tibi et ipa. Alij sunt q̄ in iuuentute virtutis nati sunt: & alij qui sub tempore senectutis detinēte matrice sunt nati. Considera ergo & tu quoniā minori statura estis pre hijs qui ante vos: et qui post vos minori quā vos · quasi iam senescentes creature et fortitudinem iuuentutis pretereuntes. Et dixi. Rogo domine si inueni gratiam ante oculos tuos: demonstra seruo tuo per quem visites creaturam tuam. VI

Et dixit ad me. Iniciū terremi orbis & anteq̄ starent egressus seculi et anteq̄ spirarent conuentiones ventorum · & anteq̄ sonarent voces tonitruum & anteq̄ splenderent nitores fulgurationū: & anteq̄ confirmarentur fundamenta paradisi · anteq̄ viderentur decori flores · & anteq̄ confirmarentur mote virtutes · anteq̄ colligerentur innumerabiles milicie angelorū: & anteq̄ extolleretur altitudines aeris · & anteq̄ nominarentur mensure firmamentorū: et anteq̄ estuarent camini in ꝯspectu & anteq̄ inuestigarentur ꝑgressus āiarū: & anteq̄ abalienarentur eoꝝ qui nūc peccant adinuentiones et ꝯsignati essent qui fidem thesaurizauerūt tūc cogitaui et facta sunt per me solū & non p aliū: & finis p me & non p aliū. Et respondi et dixi. Que erit ꝑparatio temporū? Aut quādo prioris finis: & sequentis inicii? Et dixit ad me. Ab abraam usq; ad ysaac quando nati sunt ab eo iacob & esau: manus iacob tenebat ab inicio calcaneū esau. Finis enī huius seculi esau: & principiū sequētis iacob. Hominis manꝰ inter calcaneū & manū. Aliud noli querere dñe. Et respondi & dixi. O dñator dñe · si inueni gratiā ante oculos tuos: oro ut demonstres seruo tuo finē signoꝝ tuoꝝ:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0514
powered by DWork • Heidelberg University Library

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED
ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0515
powered by DWork • Heidelberg University Library

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0516
powered by DWork • Heidelberg University Library

quoꝝ parrē michi demonstrasti nocte precedēte. Et respōdit: et dixit ad me. Surge sup pdes tuos: ꝛ audi vocem plenissimam sonit⁹. Et erit sicut commotio: nec commouebit̄ locus ī quo stes super eum. Ideo cū loquit̄ tu non expaueas: quoniā de fine verbum · et fundamentū terre intelligit̄: qū de ipis semo tremiscit et commouebit̄. Scit enim quoniā finem eoꝝ oportet cōmutari. Et factū est cum audissem surrexi super pdes meos: et audiui · ꝛ ecce voꝛ loquens: ꝛ sonus eius sicut sonus aquarū multaꝝ. Et dixit. Ecce dies venunt: ꝛ erit quando appropinquare incipiāt ut visitent habitantes ī terra: et quādo inquirere incipiā ab eis qui iniuste nocuerūt iniustitia sua · ꝛ quādo suppleta fuerit humilitas syon ꝛ cū sup̄ligmabit̄ seculū qđ incepit̄ pretransire: hec signa faciā. Libri aperientur ante faciē firmamēti · ꝛ oīes videbūt simul: ꝛ anniculi infantes loquentur vocibs suis: ꝛ pregnātes immaturos parient infantes triū ꝛ quatuoꝛ mensium · et viuēt ꝛ suscitabunt̄. Et subito apparebūt seminata loca nō seminata: ꝛ plena promptuaria subito inuenientur vacua: ꝛ tuba canet cū sono · quā cū oīes audierit subito expauescent. Et erit: ī illo tempore debellabūt amici amicos · ut inimici: ꝛ expauescet terra cum hijs. Et vere fontiū stabūt: et non decurrēt ī horis tribus. Et erit: oīīs qui derelictus fuerit ex omnibus istis quibs pdixi tibi: ipe saluabitur: ꝛ videbit salutare meū ꝛ finem seculi vestri. Et videbūt q̄ recepti sunt homines qui mortē nō gustauerūt a natiuitate sua: ꝛ mutabit̄ coꝝ inhabitantiū: et conuertet̄ in sensum aliū. Delebit̄ enī malū: et extinguetur dolus. Florebit aūt fides: et vincet̄ corruptela: et ostenderet veritas que sine fructu fuit diebs tantis. Et factū ē cum loqueretur michi: et ecce paulatim intuebar super eū āte quē stabam: ꝛ dixit ad me hec. Veni tibi ostendere temp⁹ venture noctis. Si ergo iterum rogaueris · ꝛ iterū ieiunaueris septē diebus: iterū tibi renunciabo hoꝝ maiora q̄ diē quā audiui. Audita ē enim voꝛ tua apud altissimum. Vidit enī fortis directionē tuā: et prouidit pudicitiā quā a iuuētute tua habuisti: ꝛ propter hoc misit me demōstrare tibi hec oīa · ꝛ dicere tibi. Confide ꝛ noli timere: ꝛ noli festinare tu pꝛibs tēporibus cogitare vana: ut nō pteres a nouissimis tēporibus. Et factū est post hec ꝛ fleui iterū: ꝛ similiter ieiunaui septem diebs: ut supplerē tres ebdomadas que date sunt michi. Et factū est in octaua nocte ꝛ coꝝ meū turbabat̄ iterato in me: ꝛ cepi loqui coram altissimo. Inflammabat̄ enī spiritus meus valde: ꝛ anima mea auxiabatur: ꝛ dixi. O domine loquēs locutus es ab initio creature in primo die dicens. Erat celū ꝛ terra: ꝛ tuū verbum opus pfectū. Et erat tūc spiritus: et tenebre circumferebant̄ ꝛ silentiū: sonꝰ vocis hominis nōdū erat abs te. Tūc dixisti de thesauris tuis proferri lumē luminosū: quo appareret opus tuū. Et die secūdo creasti spiritū firmamēti: et imperasti ei ut diuideret ꝛ diuisionē faceret inter aqs: ut pars quedā sursū recederet pars vero deorsum maneret. Et tercia die imperasti aquis congregari · ī septima parte terre: ex qꝛ partes siccasti ꝛ exuasti: ut ex his sint coram te ministrātia seminata a deo et culta. Verbū enī tuum procellit: ꝛ opꝰ statim fiebat. Procellit enim subito

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0517
powered by DWork • Heidelberg University Library

fructꝰ misericordie immensus: ⁊ cōcupiscentie gustus multiformes: et flores colore immutabili ⁊ odores odoramenti inuestigabilis. Et die tercio hec facta sunt. Quarta aūt die imperasti fieri solis splendorē: lune lumen stellarū dispositionē: ⁊ imperasti eis ut deseruirent futuro plasmato homini. Quinto aūt die dixisti septime parti vbi erat aqua congregata ut procrearet animalia ⁊ volatilia et pisces: et ita fiebat. Aqua muta ⁊ sine anima que dei nutu inrebant animalia faciebat: ut ex hoc mirabilia tua nationes enarrent. Et tunc seruasti duas animas: nomen vni vocasti enoch et nomen secūde vocasti leuiathan: ⁊ separasti ea ab alterutro. Non enī poterat septima pars vbi erat aqua cōgregata capere ea. Et dedisti enoch vnā partem que siccata est tercio die ut habiter in ea: vbi sūt mōtes mille. Leuiathan aūt dedisti septimā partem humidā: et seruasti eā ut fiat in deuoratione q̄bꝫ vis et quādo vis. Ecce aūt die imperasti terre ut crearet coram te iumenta et bestias et reptilia: ⁊ super hijs adam quē adinuenisti ducem sup oīnibꝫ factis que fecisti: ⁊ ex eo educimur nos oīes quemꝫ elegisti populū. Hec aūt omnia dixi coram te domine quia propter nos creasti seculū. Reliquas aūt gentes ab adam natas dixisti eas nil esse: ⁊ quoniam saliue assimulate sunt: ⁊ quasi stillicidiū de vase simulasti abundantiam eorū. Et nūc dñe ecce iste gentes que in nichilū deputate sunt repetūt dominari nri ⁊ deuorare: nos aūt populus tuus quē vocasti primogenitū. unigenitum emulatorem tuū tradite sumus in manibꝫ eoꝝ. Et si propter nos creatum est seculū: quare non hereditatem

possidemus cū seculo? Usquequo hec? vn
Et factū est cum finissem loqui verba hec: missus ē ad me angelus q̄ missus fuerat ad me primis noctibus: et dixit ad me. Surge esdra: et audi sermones quos veni loqui ad te. Et dixi. Loquere deus meus. Et dixit ad me. Mare positū est in spacioso loco ut esset altum et immensum: erit autē ei introitus in angusto loco positus: ut esset similis fluminibus. Quis enī volens voluerit ingredi mare ⁊ videre eum uel dominari eius: si nō transierit angustum in latitudinē venire quomodo poterit? Item aliud. Ciuitas est edificata ⁊ posita in loco cāpestri: ē autē plena omniū bonoꝝ. Introitꝰ eius angustus ⁊ in precipiti positus: ut esset a dextris quidē ignis ⁊ a sinistris aqua alta: semita aūt est una sola inter eos posita. hec ē inter ignē ⁊ aquā: ut non capiat semita nisi solummodo vestigiū hominis. Si aūt habitare ciuitas homini in hereditatē: si nunqꝫ ātepositū pretiū pretanierit quomodo accipiat hereditatē suam? Et dixi. Sic dñe. Et dixit ad me. Sic est ⁊ isrl pars. Propter eos enī feci seculum: et quādo trāsgressus ē adam ordinationes meas: iudicatū ē quod factū ē. Et facti sunt introitus huius seculi angusti et dolentes ⁊ laboriosi: pauci aūt ⁊ mali et periculoꝝ pleni ⁊ labore magno operē fulti: nam maioris seculi introitus spacios ⁊ securi: ⁊ facientes immortalitatis fructum. Si ergo nō ingrediētes ingressi fuerūt qui viuunt angusta ⁊ vana hec: nō poterunt recapere que sunt reposita. Nūc ergo tu quare cōturbaris cum sis corruptibilis: et quid moueris tu cum sis mortalis? Et quare nō accepisti in corde tuo q̄d futurum:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0518
powered by DWork • Heidelberg University Library

sed qđ in presenti? Respōdi ⁊ dixi. Dominator dñe: ecce dispersisti lege tua: quoniã iusti hereditabũt hec. Impij aũt peribunt: iusti aũt ferent angusta sperãtes spaciosa. Qui enĩ impie gesserunt: ⁊ angusta pelli sunt: ⁊ spaciosa non videbũt. Et dixit ad me. Non est iudex sup deũ: neq; intelligẽs sup altissimũ. Pereãt enĩ multi pẽntes: quia negligĩ que ãtepposita ẽ dei lex. Mundans enĩ mũdauit deus venturis. quãdo venturũ: quid facturos viverent et quid obtuantes nõ punirent. Hij autẽ nõ sunt pluralis ⁊ cõtradixerũt ei: et constituerũt sibi cogitamen vanitatis. ⁊ posuerunt sibi circumuẽciones delictorũ: ⁊ sup dixerũt altissimo non esse. et vias eius nõ cognouerũt: et legem eius spreuerunt ⁊ spõsiones eius abnegauerũt: ⁊ in legitimis eius fidẽ non habuerũt. et opra eius nõ profecerũt. Propter hoc eldra vacua vacuis: et plena plenis. Ecce tempus veniet: et erit quando veniẽt signa que predixi tibi. Et apparebit sponsa: ⁊ apparens ostendẽ que nũc subducit terra: ⁊ ois qui liberatus ẽ de predictis malis ipe videbit mirabilia mea. Revelabit enĩ filius meus ihesus cum his q̃ cũ eo sũt: et iocundabunt q̃ relicti sunt ĩ annis quadringentis. Et erit post annos hos ⁊ morietur filius meus christus: ⁊ omes q̃ spiramentũ habent homines: ⁊ conuertetur seculum in antiquũ silentiũ diebus septẽ sicut ĩ prioribus iudicijs. ita ut nemo delinquat. et erit post dies septem: ⁊ vigilabit q̃ non dũ vigilat seculum: ⁊ morietur corruptũ. Et terra reddet que in ea dormiunt: ⁊ pulvis q̃ in eo silentio habitant: ⁊ promptuaria. reddẽt que eis ꝺmendate sunt animę. Et revelabitur altissimus super sedem iudicij: ⁊ pertransibũt miserie: ⁊ longanimitas cõgregabit. Judiciũ autem solũ remanebit: veritas stabit: ⁊ fides convalescet. Et opus subsequetur. et merces ostendet: ⁊ iusticie vigilabũt: et iniusticie nõ dñabuntur. Et dixi. Primus abrahã propter sodomitas orauit et moyses pro pribus qui in deserto peccauerũt: ⁊ qui post eũ p ilrl in diebus achaz ⁊ samuelis et dauid pro cõfractione: ⁊ salomon pro eis qui venerunt in sanctionẽ: ⁊ helias pro hijs qui pluviã acceperunt ⁊ pro mortuo ut viveret: ⁊ ezechias pro plo in diebus sennacherib: ⁊ multi pro multis. Si ergo modo quando corruptibile increuit. ⁊ iniusticia multiplicata ẽ. ⁊ orauerunt iusti pro impijs. quare ⁊ nũc sic nõ erit? Et respondit ad me et dixit. Presens seculum nõ est finis: gloria in eo frequens manet: propter hoc orauerunt pro invalidis. Dies enĩ iudicij erit finis temporis huius: et initium tẽporis future immortalitatis: ĩ quo pertransiuit corruptela soluta ẽ in temporanea ablata ẽ incredulitas: creuit aũt iusticia orta ẽ veritas. Tunc enim nemo poterit saluare eũ qui periit: neq; demergere qui vincit. Et respondi ⁊ dixi. Hic sermo meus primus ⁊ novissimus: quũ melius erat nõ dare terram adam: vel cũ iã dedisset cohercere eũ. ut non peccaret. Quid enĩ prodest omnibs in presenti vivere in tristicia: ⁊ morturos sperare punitionẽ. O tu quid fecisti adam. Si enĩ tu peccasti nõ est factus solius tuus casus: sed ⁊ noster qui ex te advenimus. Quid enĩ prodest nobis si promissum est nobis immortale tempus: nos aũt mortalia opera egimus? Et quoniã promissa est nobis premia spes: nos vero pessime vani

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0519
powered by DWork • Heidelberg University Library

facti sumus. Et quoniã reposita sunt nobis habitacula sanitatis ⁊ securitatis: nos vero male cõuersati sumus. Et quoniã reposita gloria altissimi protegere eos qui tarde conversati sunt: nos aũt pessimis viis ambulauimus. Et quoniã ostendẽ paradisus cuius fructꝰ incorruptus p̃seuerat in quo est securitas et medela: nos vero nõ ingrediemur. In ingratis enĩ locis cõuersati sumus. Et quũ sup stellas fulgebũt facies eorũ q̃ abstinentiã habuerũt: nostre autem facies sup tenebras nigre. Non enĩ cogitauimꝰ viuentes, quãdo iniquitatẽ faciebamꝰ: ⁊ incipiemus post mortem pati. Et respõdit ⁊ dixit. Hoc est cogitamentũ certaminis qđ certabit qui sup terrã natus est homo: si victus fuerit patiaꝫ quod dixisti. Si aũt vicerit recipiet quod dico: quũ hec ẽ via quã moyses dixit cũ viueret ad pl̃m dicens. Elige tibi vitã ut viuas. Nõ crediderũt aũt ei: sed nec post eum pphetis. Sed nec michi qui locutus sum ad eos: quũ nõ esset tristicia ĩ pditionẽ eorũ sicut futurũ ẽ gaudium sup eos quibꝫ p̃missa est salus. Et respondi ⁊ dixi. Usq; dñe quũ vocatus est altissimus misericors in eo misereatur his qui nondũ ĩ seculo aduenerũt: ⁊ qꝫ miseretur illis qui conversionẽ faciũt in lege eius: ⁊ longanimis est quũ lõganimitatẽ prestat his qui peccauerũt quasi suis operibꝫ: ⁊ munificꝰ est quoniã quãdẽ donare vult pro exigentijs: ⁊ multe misericordie: quoniã multiplicat magis misericordias his qui presentes sunt ⁊ qui pterierũt: ⁊ qui futuri sunt. Si enĩ non multiplicauerit misericordias suas nõ viuificabit̃ seculũ cum his qui inhereditabãt in eo. Et donat: quũ si nõ donauerit de bonitate sua: ut alleuent̃ hij qui iniquitatẽ ferunt de suis iniquitatibꝫ: nõ potent decies millesima pars viuificari hominum. Et iudex si nõ ignorauerit his qui curam sunt verbo eius: ⁊ deleuit multitudinem cõtemptionum: nõ fortassis derelinqueretur innumerabili multitudine nisi pauci valde. VIII

Et respõdit ad me: ⁊ dixit. Hoc seculum fecit altissimꝰ propt multos: futurũ aũt propter paucos. Dicã aũt coram te similitudinẽ ei⁊a. Quomodo aũt interrogabis terrã ⁊ dicet tibi quoniã dabit terrã multã magis unde fiat fictile: paruũ aũt puluerẽ unde aurũ fit: sic et adꝰ p̃sentis seculi. Multi quidẽ creati sunt: pauci aũt saluabunt̃. Et respõdi ⁊ dixi. Absorbe ergo aĩa sensum ⁊ deuorat qđ sapit. Conuictꝰ enĩ obaudire: ⁊ prophetas volens: Nec enĩ tibi est datũ spaciũ: nisi soluminodo viuere. O dñe si non permittes seruo tuo ut oremus coram te: ⁊ des nobis semen cordi ⁊ sensui culturã unde fructus fiat: unde viuere possit omnis corruptus qui portabit locũ hominis? Solus enĩ es: ⁊ una plasmatio nos sumus manuũ tuarũ sicut locutus es. Et quomodo nũc ĩ matrice plasmatũ est corpus ⁊ prestas membra: cõseruaꝫ in igne ⁊ aqua tua creatura: et nouem mensibus patit̃ tua plasmatio tuã creaturã que in ea creata ẽ: ipm aũt qđ seruat ⁊ quod seruaꝫ utrãq; seruabunt̃: seruatarq; quãdoq; iterũ reddit matrix que ĩ ea creuerũt. Imperasti enĩ et ipis membris huc ẽ mamillis p̃bere lac fructui mamillarum: ut nutriaꝫ id quod plasmatũ est usq; in tempus aliquod: ⁊ postea disponas eũ tue misericordie. Enutriuisti eũ tua iustitia: ⁊ erudisti eũ ĩ lege tua: ⁊ corripuisti

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0520
powered by DWork • Heidelberg University Library

eum tuo intellectu·⁊ mōrificabis eum
ut tua creatura:⁊ viuificabis eū ut tu-
um opus. Si ergo ꝓdideris eū ꝙ tan-
tis laboribꝫ plasmatus est: tuo nullu
facile est ordinari ut ⁊ id qđ fiebat ser-
uaretur. Et nūc dñe dicam: de omni
hmine tu magis scis: de ꝓlo autem
tuo ob quē doleo et de hereditate tua
propter quā lugeo·⁊ propter isrl' pro-
pter quē tristis sum· et de iacob ꝓpter
quē doleo: ideo incipiā orare corā te
pro me et pro eis: qm̄ video lapsus
nostros ꝙ inhabitam⁹ terrā. Sed au-
dīuī celeritatē iudicis qui futurus est.
Ideo audi vocē meam: ⁊ intellige ser-
monem meū:⁊ loquar corā te. Initiū
verboꝝ eloqre: priusq; assumeretur. Et
dixi. Dñe qui inhabitas seclm· cuius
oculi eleuati in suprna et aere·⁊ cuius
thron⁹ inestimabilis et gloria incom-
prehensibilis: cui astat exercit⁹ āgeloꝝ
cum tremore·quoꝝ seruatō in vento ⁊
igni conuertit: cuius verbū verū et di-
ta ꝓseuerantia: cuius iussio fortis et
dispositio terribilis: cuius aspectus a-
refacit abissos· ⁊ indignatio tabesce-
re facit mōtes:⁊ veritas testificat. Ex-
audi oratiōnē serui tui:⁊ auribꝫ percip
pe precationē figmenti tui. Dum enī
vivo loquar:⁊ dū sapio respondebo.
Ne respicias ꝙ tui delicta: sed qui ti-
bi in veritate seruiūt. Nec intendas im-
pia gentiū studia: sed qui tua testimo-
nia cum doloribus custodierūt. Nec
cogites qui in aspectu tuo falsē cōuersati
sunt: sed memorare qui ex voluntate
tua timorem cognouerūt. Neq; volu-
eris perdere ꝙ pecudū mores habuerūt:
sed respicias eos qui legem tuā splen-
dide docuerūt. Nec indigneris eis qui
bestijs peiores iudicati sūt: sed diliga⁹
eos qui semꝫ in tua iustitia confidunt
et gloria. Quoniam nos ⁊ patres nr̄i
talibꝫ morbis languemus: tu autem
propter nos peccatores misericors vo-
caberis. Si enī deliberaueris ut nr̄i mise-
rearis· tūc misericors vocaberis: nobis
aūt nō habentibus opera iustitie. Iu-
sti enim ꝗbus sunt opera multa repo-
sita: ex propriis operibus recipiēt mer-
cedem. Quid est enī homo ut ei indi-
gueris ante gen⁹ corruptibile: ut ita a-
mar⁹ sis de ipo? In veritate enī nemo
de genitis ē qui nō impie gessit: et de
cōfitentibus qui nō deliquit. In hoc e-
nim annūciabit iustitia tua et boni-
tas tua dñe: cū misertus fueris eis
qui nō habēt substantiā bonoꝝ operū.
Et rūdit ad me: ⁊ dixit. Recte locut⁹
es aliqua: et iuxta sermones tuos sic
et fiet. Quoniā nō vere cogitabo supr
plasma eoꝝ· qui peccauerūt ante mor-
tem ante iudiciū ante ꝓditionē: sed io-
cundabor sup iustoꝝ figmentū: ⁊ me-
morabor peregrinatōnis quoq; et sal-
uationis ⁊ mercedis receptōnis. Quo-
modo ergo locutus sum: sic ⁊ ē. Sicut
enī agricola serit sup terrā semina ml-
ta et plātationes multitudinis plan-
tat: sed nō ī tēpore oīa ꝙ seminata sūt
saluant: sed nec oīa que plantata sūt
radicabūt: sic ⁊ qui ī seculo seminati
sunt nō oēs saluabunt. Et respon-
dī·⁊ dixi. Si inueni graciam loquar.
Quomodo semen agricole si nō ascen-
derit aut nō acceperit pluuiā tuam in
tempore aut si corruptū fuerit multitu-
dine pluuie: sic perit ⁊ similiter homo
qui manibus tuis plasmatus ē: ⁊ tu
ei ymago nominar⁹: qm̄ similar⁹ es
ei propter quē oīa plasmasti: ⁊ simi-
lasti semini agricole. Nō iracaris su-
per nos sed parce ꝓlo tuo: ⁊ miserere
hereditati tue. Tu autem creature tue

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0521
powered by DWork • Heidelberg University Library

misereris. Et respōdit ad me: et dixit. Que sunt plenia presentibus: ⁊ que futura futuris. Multū enī tibi restat ut possis diligere meā creaturā super me: tibi aūt frequēter ⁊ ipsi proximaui: iniustis aūt nunq̄. Sed ⁊ ī hoc mirabilis es corā altissimo: quoniā humiliasti te sicut decet te: ⁊ nō iudicasti te ut inter iustos plurimum glorificeris. Propter qđ misericie mlte ⁊ miserabiles efficiēt eis qui habitāt seculū ī nouissimis: quia in multa superbia ambulauerunt. Tu aūt pro te intellige: ⁊ de similibz tuis inquire gliam. Vobis enī apertus ē paradisus: plātata est arbor vite: ꝑparatū ē futurū tempus: ꝑparata ē abundantia: edificata est ciuitas: probata ē requies: pfecta ē bonitas: et perfecta sapiēcia. Radix mali signata est a vobis: infirmitas et cinea a vobis abscondita ē: ⁊ in infernū fugit corrupcio ī obliuione. Transierunt dolores: ⁊ ostensus ē in fine thesaurus immortalitatis. Noli ergo adicere inquirendo de mlcitudine eoz q̄ pereunt. Nam ipi accipientes libertatē spreuerunt altissimū: ⁊ legem eius contempserunt: ⁊ vias eius dereliquerūt. Adhuc aūt iustos eius odiuerūt: ⁊ dixerūt in corde suo nō esse deū: ⁊ quidem scientes qui moriunt. Sic enī vos suscipient que predicta sunt: sic eos sitis et cruciatus que ꝑparata sunt. Non enī voluit hominem disperdi. Sed et ipi qui creati sunt coinquinauerūt nomē eius qui fecit eos: et ingrati fuerunt ei q̄ ꝑparauit eis vitā. Quapropē iudiciū meū modo appropīquat. Que non omnibz demonstraui nisi tibi: et tibi similibz paucis. Et rndi ⁊ dixi. Ecce nūc dñe demōstrasti michi mlcitudinem signorū q̄ incipies facere ī nouissimis: sed nō demōstrasti michi quo tempore.

Et respondit ad me: ⁊ dixit. Meties mentē tēp⁹ ī semetipo: et cū cum videris quādo trālierit pars quedā signoz que predicta sunt: tunc intelliges qm̄ ipm est tempus in quo incipiet altissimus visitare seclm qđ ab eo factū est. Et quando videbit in seculo motio locoz et ploꝝ turbatio: tunc intelliges quoniā de hijs erat altissimus locutus: a diebz qui fuerunt ante te ab initio. Sicut enī omne qđ factum ē in seculo initiū habet pariter ⁊ consūmationē. ⁊ cōsummatio ē manifesta: sic et altissimi tempora initia habent manifesta in prodigijs et virtutibus ⁊ ꝺsummationes ī actu et in signis. Et erit oīs qui saluus fact⁹ fuerit ⁊ qui poterit effugere p opera sua et pr fidem in qua credidistis reliquet de p̄dictis periculis: ⁊ videbit salutare meū in terra mea: ⁊ ī finibz meis: qm̄ sanctificaui me a seculo. Et tunc mirabunt eī qui nūc abuli sunt vias meas: ⁊ in tormentis ꝺmorabunt hij: q̄ eas proiecerūt in contēptu. Qui enim nō cognouerūt me viuentes beneficia consecuti ⁊ qui fastidierūt legem meā cum adhuc erant habentes libertatē: et cum adhuc esset eis apertus penitēcie locus nō intellexerūt sed spreuerūt: ips oportet post mortē in cruciamēto cognoscere. Tu ergo noli adhuc curiosus esse quomodo impij cruciabūtur: sed inquire quomodo iusti saluabuntur: ⁊ quorū seculū ⁊ propter quos seculum ⁊ quādo. Et respōdi ⁊ dixi. Olim locut⁹ sum ⁊ nūc dico ⁊ postea dicam: quoniā plures sunt qui pereūt q̄ qui saluabunt: sicut mltiplicat fluctus sup guttam. Et respōdit ad me: et dixit. Qualis ager talia ⁊ semina: ⁊

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0522
powered by DWork • Heidelberg University Library

quales flores tales ⁊ tinctur: et qualis operator talis et creatio: ⁊ qualis agricola talis cultura. qui temp⁹ erat seculi. Et nūc cum essem parans eis his qui nūc sunt anteq̄ fieret seculū in quo habitarent: ⁊ nemo cōtradixit mihi. tunc ego quisq; ⁊ nunc creator in mundo hic parato ⁊ mente indeficienti ⁊ lege inuestigabili: corrupti sūt mores eor̄. Et cōsideraui seculū: ⁊ ecce erat periculū p̄ter cogitationes que in eo aduenerunt. Et vidi ⁊ p̄peci ei valde: et seruaui michi animum de bono: et plantationē de tribu multa. Pereat ergo multitudo que sine causa nata est: ⁊ seruetur animus meus ⁊ plātatio mea: quia cū multo labore p̄feci. Tu aūt si adhuc intermittas septem dies alios sed non ieunabis in eis: ibis i campū florū ubi domus non est edificata: ⁊ manducabis solummodo de floribz campi. ⁊ carnē nō gustabis et unū non bibes. sed solūmodo flores. Deprecare altissimū sine intermissione: et veniam ⁊ loquar tecū. Et profectus sum sicut dixit michi in campū qui vocat̄ ardath: ⁊ sedi ibi in floribz. Et de herbis agri manducaui: ⁊ facta est esca eaz michi in saturitatē. Et factum ē post dies septem ⁊ ego discūbebam supra fenū: ⁊ cor meū turbabatur sicut ⁊ ante. Et aperta est os meum: ⁊ inchoaui dicere cor̄ altissimo: ⁊ dixi. O dñe te nobis ostēdens ostensus es patribz nr̄is i deserto quādo erāt exeuntes de egipto: qd̄ non calcatur et infructuoso: ⁊ dicēs dixisti. Tu israhel audi me: ⁊ semen iacob intende sermonibz meis. Ecce enī ego semino i vobis legem meā: ⁊ fiet in vobis fructum: ⁊ glorificabimini in eo p̄ secla. Nā patres nr̄i accipientes legē nō seruauerūt: et legitima mea non custodierūt: ⁊ factus ē fructus legis nō parens. nec enī poterat quoniā tuus erat: nā qui acceperunt p̄ierunt: nō custodientes quod in eis seminatū fuerat. Et ecce cōsuetudo est: ut cum acceperit terra semen. uel nauē mare. uel vas aliqd̄ escam uel potum: cū fuerit exterminatū id in quo seminatū ē uel in qd̄ missum ē: simul id quod seminatū uel missum ē uel q̄ suscepta sunt exterminant̄: ⁊ suscepta iam nō manent apud nos. Sed nobis sic non factum ē. Nos quidem qui legem accepimus peccantes periimus et cor nostrū quod suscepit eam: nam lex nō periit: sed p̄mansit in suo labore. Et cū loquerer hec in corde meo respexi oculis meis: ⁊ vidi mulierem in dextera parte. Et ecce hec lugebat ⁊ plorabat cum voce magna: ⁊ animo dolebat valde: ⁊ vestimenta eius discissa. et cinis sup̄ caput eius. Et dimisi cogitatus i quibz eram cogitans: ⁊ conuersus sum ad eā: ⁊ dixi ei. Ut quid fles: ⁊ quid doles animo? Et dixit ad me. Dimitte me dñs meus ut defleā me: ⁊ adiciā dolorem qui valde amara sum animo: ⁊ humiliata ī valde. Et dixi ei. Quid passa es? Dic michi. Et dixit ad me. Sterilis fui ego famula tua: ⁊ nō p̄peri habens mariti annis triginta. Ego enī p̄ singulas horas ⁊ per singulos dies ⁊ annos triginta hos deprecor altissimum nocte ac die. Et factum est post triginta annos respexit me deus ancillam tuam: ⁊ vidit humilitatem meam et attendit tribulationi mee: ⁊ dedit michi filiū. Et iocunda facta sum sup̄ eum valde ego ⁊ vir meus ⁊ omnes cōues mei: ⁊ honorificabamus valde fortem. Et nutriui eū cū labore multo: et factū

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0523
powered by DWork • Heidelberg University Library

ē cū recuillet ⁊ uenisset accipere uxorē: fe-
Et factum ē cum ri die ēpuli. ℣
Intrasset filius meꝰ in thalamo
suo: cecidit ⁊ mortuus ē: ⁊ euertimus
oēs lumina. Et surrexerūt oēs ci-
ues mei ad consolandū me: ⁊ quieui
usq; in aliū diē usq; nocte. Et factum
est cum oēs quieuissent ut me cōso-
larent ut quiescerem: ⁊ surrexi nocte et
fugi et ueni sicut vides in hoc campo:
et cogito iam nō reuerti in ciuitatem
sed hic consistere: ⁊ neq; manducare
neq; bibere: sed sine intermissione luge-
re ⁊ ieiunare usq; dū moriar. Et dere-
liqui sermones in quibus eram: et
respondi cum iracundia ad eam: et
dixi. Audite me oēs mulieres: nō
vides luctum nrm ⁊ que nobis cōtin-
gunt? Quomā syon mater nra omni
tristicia ꝺcristatur ⁊ humilitate humi-
liata est ⁊ lugē ualidissime: ⁊ nūc qui
oēs lugemus ⁊ tristes sumus: quo-
niam oēs cōcristati sumus: tu aut
ꝺcristaris in uno filio. Interroga eā
terrā ⁊ dicet tibi: quomiā hec ē q̄ debeat
lugere casum tātoꝝ sup eā gemūnan-
tium. Et ex ipa ab initio oēs nati
et alij uenient. Et ecce pene omnes in
perditionem ambulāt: ⁊ exercituū sit
multitudo eorū. Et quis ergo debet lu-
gere magis: nisi hec que tam magnā
multitudinē ꝑdidit: nō tu que ꝑ uno
doles? Si aut dicis michi quoniam
non ē planctꝰ meus similis terre: quo-
niā fructus uētris mei ꝑdidi: quē cum
meroribs peperi ⁊ cū doloribs genui:
terra aut secūm uiā terre: abijtq; in ea
multitudo presens: quomodo euenit:
et ego tibi dico. Sicut tu cum labore
ꝑperisti: sic et terra dat fructum suū: ho-
mini ab initio ei qui fecit eam. Nunc
ergo retine apud temetipam dolorem
tuū: et fortiter fer qui tibi contigerunt
casus. Si enī iustificaueris inimicū dei
et cōsiliū suū recipies in tēpore: ⁊ in ta-
libus collaudaberis. Ingredere ergo in
ciuitatē ad uirū tuum. Et dixit ad me.
Nō faciā: neq; ingrediar ciuitatē: sed
hic moriar. Et apposui ad hec loqui
ad eam: ⁊ dixi. Noli facere hūc sermo-
nem: sed cōsensui psuadenti. Quot enim
casus syon? Consolare ꝓter dolorē
ihrlm. Vides enim qm̄ sanctificatio
nostra deserta effecta ē: ⁊ altare nostrū
demolitū est: ⁊ templū nrm destructū ē:
et psalteriū nostrū humiliatū est: ⁊ y-
mnꝰ ꝺticuit: ⁊ exultatio nostra disso-
luta est: ⁊ lumen candelabri nri extin-
ctum ē: ⁊ archa testamenti nri direpta
est: ⁊ sancta nra ꝺnaminata sūt: ⁊ no-
men quod inuocatum ē sup nos pene
profanatū est: ⁊ liberi nostri cōtume-
liam passi sunt: ⁊ sacerdotes nri succen-
si sūt ⁊ leuite nri in captiuitatē abierūt:
et virgines nre coinquinate sunt: ⁊ mu-
lieres nre vim passe sunt: ⁊ iusti uestri
rapti sunt: ⁊ paruuli nri ꝺmi sunt: et
iuuenes nostri fuerūt: ⁊ fortes nostri
imalidi facti sunt. Et quod omniū
maius signaculū syon: qm̄ resignata
est de gloria sua. Nam ⁊ tradita ē in
manibs eorū qui nos odērūt. Tu ergo
recute tuā tristitiā mstram: et depone
abs te mstitudinē doloꝝ ut tibi repro-
picietur fortis: ⁊ requiē faciet tibi altis-
simus: requietionē laborū. Et factum
est cū loquebar ad eam facies eius ꝺ ful-
gebat subito: ⁊ species chorusce fie-
bat uisus eius: ut essem penes valde
ad eam ⁊ cogitarem quid esset hoc. Et
ecce subito emisit sonitum uocis ma-
gnū timore plenū: ut ꝺmoueret terra
a mulieris sono. Et uidi: ⁊ ecce ampli-
mulier nō cōparebat michi: sed ciuitas

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0524
powered by DWork • Heidelberg University Library

edificabat̃ et locus demõstrabatur de
fundamẽtis magnis: ꝛ timui ꝛ clama-
ui voce magna: ꝛ dixi. Ubi ẽ huriel
ãgelus qui a principio venit ad me?
Quoniã ipe me fecit venire in multitu-
dine in excessu mentis hui⁹. Et factus
est finis meus ī corruptionẽ: ꝛ oratio
mea improperiũ: ꝛ cum essem loquẽs
ego hec: ecce veit ad me ꝛ vidit me. Et
ecce eram positus ut mortu⁹: ꝛ intelle-
ctus me⁹ alienat⁹ erat. Et tenuit dexte-
ram meã ꝛ cofortauit me: ꝛ statuit me
sup pedes meos. Et dixit michi. Quid
tibi ẽ ꝛ quare cõturbat⁹ ẽ intellect⁹ tu⁹
et sensus cordis tui: ꝛ quare conturba-
ris? Et dixi. Quoniã dereliquisti me.
Et ego quidẽ feci sm̃ones tuos:
et requi in campũ: ꝛ ecce vidi et video
qõ non possum enarrare. Et dixit ad
me. Sta ut vir: ꝛ cõmonebo te. Et di-
xi. Loquere dñe meus tu in me. Noli
me derelinquere ut nõ frustra moriar:
quia vidi que nõ sciebam: ꝛ audio que
nõ scio. Aut nunqd sensus me⁹ falli-
tur: ꝛ anima mea supmat? Stans er-
go deprecor te: ut demõstres seruo tuo
de excessu hec. Et respõdit ad me: ꝛ di-
xit. Audi me: ꝛ doceam te: ꝛ dicã tibi
de quibꝰ times: quia altissimus reuela-
uit tibi misteria multa. Vidit rectã viã
tuam: quia sine intermissione contrista-
baris pro populo tuo: ꝛ valde lugebas
propter syon. Hec ergo intellectus visi-
onis que tibi apparuit ante paululũ.
Quia vidisti lugentẽ inchoasti cosola-
ri eã: nũc aũt iam specie mulieris nõ
vides: sed apparuit tibi ciuitas edifica-
ri: ꝛ quoniã enarrabat tibi de casu fi-
lii sui. Hec absolutio est. Hec mulier
quã vidisti: hec ẽ syon: ꝛ quoniã dixit
tibi qꝫ ꝛ nũc conspicies: ut ciuitatẽ edi-
ficaram. Et quoniam dixit tibi qua
sterilis fuit ānis triginta: propter qõ
erant ānī salire triginta quãdo non
erat in ea adhuc oblatio ablata. Et
factũ ẽ post annos triginta edificauit
salomon ciuitatẽ ꝛ obtulit oblatio-
nes: tũc fuit quãdo peperit sterilis filiũ.
Et qꝫ tibi dixit quoniã nutriuit eũ cũ
labore: hoc erat habitatio ihrusalẽ.
Et qm̃ dixit tibi qꝫ filiꝰ me⁹ veniens ī
suo thalamo mortuꝰ esset: ꝛ cõtigisset
ei casus: hec erat que facta ẽ ruina ihe-
rusalẽ. Et ecce vidisti similitudinẽ ei⁹:
et quoniã filiũ lugeret inchoasti con-
solari eam: ꝛ de hijs que otigerunt hec
erant tibi aperienda. Et nũc videt altis-
simus qm̃ ex animo otristatus es: et
quoniã ex toto corde pateris pro ea:
ostendit tibi claritatẽ glorie ei⁹: ꝛ pul-
critudinẽ decoris ei⁹. Propterea enī di-
xi tibi: ut maneres ī cãpo vbi dom⁹ nõ
est edificata. Sciebam enī ego quoni-
am altissimus incipiebat tibi ostende-
re hec: propterea dixi tibi ut venires in
agrũ vbi nõ ẽ fundamẽtũ edificij. Nec
enī poterat opus edificij hominis susti-
neri in loco: vbi incipiebat altissimi
ciuitas ostendi. Tu ergo noli timere
neqꝫ expauescat cor tuum: sed ingredere
et vide splendorem ꝛ magnitudinẽ edi-
ficij quantũ capax ẽ tibi visu oculorũ
videre: ꝛ post hec audies quantũ capit
auditus auriũ tuarꝫ audire. Tu enim
beatus es p̃ multis: ꝛ vocat⁹ es apud
altissimũ sicut ꝛ pauci. Nocte autem
que ī crastinũ futura ẽ manebis hic: ꝛ
ostendet tibi altissimus eas visiones
supmorũ que faciet altissimus hijs qꝫ
habitant super terram a nouissimis
diebus. Et dormiui illam noctem et
aliam: sicut dixerat michi. ℟

Et vidi somniũ: ꝛ ecce ascendebat
de mari aquila cui erãt duodecĩ

ale pennarū:⁊ rapita tria. Et vidi:et ecce exp̄ādebat alas suas ī omnē terrā: et oīes venti rel̄i insufflabant in eā ⁊ colligebanť. Et vidi:et de pennis eius nascebanť cōtrarie penne:⁊ ipse fiebāt in pēnaculis minutis ⁊ modicis. Sā rapita eius erāt quiescentia:⁊ dimidium caput erat maius aliorū rapitū: sed ipa quiescebat cū eis. Et vidi:et ecce aquila volauit in pennis suis: et regnauit sup terrā ⁊ sup eos q̄ habitant in ea. Et vidi q̄ subiecta erāt ei oīa sub celo:⁊ nemo illi obtradicebat: neq; vnus de creatura que est sup terrā. Et vidi: ⁊ ecce surrexit aquila sup vngues suos:⁊ misit vocem pennis suis dicēs. Nolite oīes simul vigilare:dormite vnusquisq; ī loco suo: ⁊ p tempus vigilate. Capita aūt in nouissimo fuerunt. Et vidi:et ecce vox nō exibat de capitibus eius:sed de medietate corporis eius. Et numerauī cōtrarias pennas eius:⁊ ecce ipe erant octo. Et vidi:et ecce a dextera parte surrexit una penna: et regnauit sup omnē terrā. Et factū ē cum regnaret:venit ei finis:⁊ nō apparuit locus ei9: ⁊ sequēs exsurrexit et regnabat. Ipa multū tenuit temp9. Et factum ē cū regnaret:⁊ veniebat finis eius ut nō appareret sicut prior:⁊ ecce vox emissa est illi dicēs. Audi tu que tāto tempore tenuisti terrā. Hec āmuncio tibi anteq; incipias non apparere. Nemo post te tenebit tēpus tuum:sed nec dimidiū ei9. Et leuauit tercia:⁊ tenuit principatū sicut ⁊ priores: ⁊ non apparuit ⁊ ipa. Et sic singebat omnibus alijs singlatim principatū gerere: et nemū nullū comparere. Et vidi:⁊ ecce in tēpore sequētes penne erigebanť a dextera parte ut tenerēt ⁊ ipe principatū: et ex hijs erant que tenebāt:sed tamen statim nō comparescebāt:nā ⁊ alique ex eis erigebanť sed nō tenebāt principatū. Et vidi post hec:⁊ ecce nō comparuerunt duodecim penne ⁊ duo pennacula:⁊ nichil supererat in corpore aquile nisi duo rapita quiescentia ⁊ ex pennaculis. Et vidi:⁊ ecce ex pennaculis diuise sunt due:⁊ māserūt sub capite qđ ē ad dexterā partem. Nam quatuor manserūt ī loco suo. Et vidi:⁊ ecce hec subalares cogitabāt se erigere:⁊ tenere principatus. Et vidi:et una stabat: sed statim nō comparuit. Et sexte velocius q̄; priores non comparuerūt. Et vidi:⁊ ecce due que superauerūt apud semetipas cogitabāt ⁊ ipe regnare:et in eo cū cogitarent. ecce vnū quiescentium rapitū qđ erat mediū euigilabat. Hoc enī erat duox rapitū manus. Et vidi q̄n cōpleta sūt duo rapita secū:⁊ ecce ouersum ē caput cum hijs qui cū eo erant:⁊ comedit duas subalares que cogitabant regnare. Hoc aūt caput prostrauit omnē terrā:⁊ dūabat in ea hijs qui habitant terrā cū labore multo:⁊ potestatū tenuit orbis terrax sup omnes alas que fuerūt. Et vidi post hec:⁊ ecce mediū caput subito nō comparuit:⁊ hoc sicut ale. Superauerunt aūt duo rapita:q̄ ⁊ ipa simulter regnauerūt sup terram:⁊ sup eos qui habitant ī ea. Et vidi:⁊ ecce deuorauit caput a dextera parte illud qđ a leua. Et audiui vocē dicentem michi. Conspice cōtra te:et considera quod vides. Et vidi: et ecce sicut leo concitatus de silua rugiens:et vidi q̄n emittebat vocem hominis ad aquilā. Et dixit dicens. Audi tu:et loquar ad te:⁊ dicit altissimus tibi. Nōne tu es q̄ superasti de quatuor animalib⁹ que feceram regnare ī seculo meo:⁊ ut p eos veniret

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0526
powered by DWork • Heidelberg University Library

finis temporū eorū. Et quartus ventus deuicit oīa animalia q̄ transierūt. et potestatem tenuit seculum cum tremore multo. z omnē orbem cū labore pessimo: et inhabitauit tot temporibz orbem terrarū cū dolo. Et iudicasti terram non cū veritate. Tribulasti enī mansuetos z lesisti quietātes: z dilexisti mendaces et destruxisti habitationes eoz q̄ fructificabāt: et humiliasti muros eoz qui te nō nocuerūt. Et ascendit cōtumelia tua ad altissimū: z superbia tua ad fortem. Et respexit altissimus superba tempora: et ecce finita sunt: z scelera eius completa sūt. Propterea nō apparebit aquila z ale tue horribiles z pennacula tua pessima. z rapina tua maligna. et ungues tui pessimi. z oīe corpus tuū vanū: vt protegerent oīs terra. et rēdita liberata de tua vi: z spret iudiciū z misericordiam eius q̄ fecit eam. Et factū est dū loqueret̄ ego verba hec ad aquilā: z vidi et ecce q̄ superauerat caput et non comparuerūt quatuor ale ille que ad eū trāsierunt z crede sunt ut regnarēt: z erat regnū eorum terribile. z tumultu plenū. Et vidi: et ecce ipsa nō apparebāt: z omne corpus aquile incendebat: z expauescebat ira valde. Et ego a tumultu z terrore mentis et a magno timore vigilaui: et dixi spiritui meo. Ecce tu p̄stitisti michi hec: in eo q̄ scrutaris vias altissimi. Ecce adhuc fatigatus sum animo. et spiritu meo imualidus sū valde: z nec modica ē in me virtus a multo timore q̄ expaui nocte hac. Nūc ergo orabo altissimū: ut me confortet usq; in finē. Et dixi. Dñator dñe si inueni gratiā ante oculos tuos. z si iustificat⁹ sum apud te pre multis. z si recte ascendit deprecatio mea ante faciē tuā: cōforta me et ostende seruo tuo michi interpretationem et distinctionem visus horribilis huius: ut plenissime consolet̄ animā meā. Dignū enī me habuisti: ostendere michi tēporū nouissima. Et dixit ad me. Hec ē interpretatio visionis huius. Aquilā quā vidisti ascendentem de mari: hoc ē regnū qđ visum ē in visione danieli fratri tuo. Sed nō est illi interpretatū: quī ego nūc tibi interpretor. Ecce dies veniūt: z exsurget regnū sup terrā: z erit timor acrior omniū regnorū que fuerūt ante eū. Regnabunt aūt in ea reges duodecim: vnus post vnum. Sed secūdus incipiet regnare: et ipe tenebit amplius tēpus pre duodecim. Hec ē interpretatio duodecim alarū quas vidisti. Et quā audisti vocem que locuta est nō de capitibz eius exeuntē sed de medio corpore ei⁹: hec est interpretatio. Quoniā post temp⁹ regni illius nascent̄ cōtentiones non modice: z prediabit̄ ut cadat et non cadet tunc: sed iterū constituetur in suū initiū. Et qui vidisti subalares octo coercentes alis ei⁹: hec ē interpretatio. Exsurgent in ipo octo reges quorum erūt tēpora leuia z anni citati: z duo quidē ex ipsis perient. Appropīquāte aūt tēpore medio. quatuor seruabuntur i tpe: cum incipiet appropinquare tēpus eius ut finiatur. Due vero in finem seruabunt̄. Et quoniā vidisti tria capita quietātia: hec ē interpratio. In nouissimis eius sultabit altissimus tria regna: et renouabit in ea mlta et dñabunt̄ terrā z qui habitāt in ea: cū labore multo sup oīes q̄ fuerūt ante hos. Propter hoc ipi vocati sunt capita aquile. Isti enim erunt q̄ recapitulabunt impietates eius et qui perficient nouissima eius. Et qui vidisti

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0527
powered by DWork • Heidelberg University Library

caput maius nō apparens: hec est interpretatio ei⁹. Quoniā unꝰ ex eis super lectum suum morietᵉ: & tamen cum tormentis. Nam duo ꝙ pleuerauerint: gladius eos comedet. Hūus enim gladius comedet qui cū eo: sed tamen hic gladio i nouissimis cadet. Et qm̄ vidisti duas subalares traicientes super caput qđ est in dextera parte: hec est interpretatio. Hij sunt quos reuelauit altissimus in fine suū: hoc ē regnum exile & turbationis plenū. Sicut vidisti et leonem quē vidisti de silua euigilātem & rugientē & loquentē ad aquilam et arguentem eā: & iniusticias ipius p omnes sermones ei⁹ sicut audisti: hic ē vētus quē euasit altissimus i finē ad eos et impietates ipoꝝ: & arguet illos & increpabit coram ipis cogitationes eoꝝ. Statuet enī eos in iudicium vīuos: & cū arguerit eos: tūc corripiet eos. Nam reliduū ppli mei liberabit cum misericordia: qui saluati sūt sup fines meos: & iocundabit eos quoadusqꝫ veniet finis dies iudicij de quo locutꝰ sum tibi ab initio. Hoc somnium qđ vidisti: & hec interpretationes. Tu ergo solus dignus fuisti scire altissimi secretū hoc. Scribe ergo omnia ista in libro que vidisti: & pone ea i loco absconditō: & docebis ea sapientes de ppło tuo: quoꝝ corda scis posse capere et seruare secreta hec. Tu aūt adhuc sustine hic alios dies septem: ut tibi ostendaī quicquid vilū fuerit altissimo ostendere tibi. Et profectꝰ est a me. Et factū ē cum audisset oīus ppłus qm̄ prālierūt septē dies & ego nō fuissem reuersus i ciuitatē: et congregauit se oīs a minimo usqꝫ ad maximū & venit ad me: & dixerunt michi dicētes. Quid peccauim⁹ tibi: & quid iniuste egimus in te quoniā derelinquēs nos: sedisti i loco hoc? Tu enī nobis superes solus ex oīibꝫ ppłis sicut botrus de vinea: et sicut lucerna in loco obscuro: & sicut portus & nauis saluata a tempestate. Aut non sufficiūt nobis mala: que euenerūt? Si ergo tu nos dereliqueris: quanto nobis erat melius si essemus succensi et nos cū incendio tuo? Nec enī nos meliores sumus eorū qui ibi mortui sunt. Et plorauerūt voce magna. Et respondi ad eos & dixi. Confide israhel: & noli contristari tu domus iacob. Est enī memoria vestri coram altissimo: & fortis non ē oblitꝰ nostri i tentatione. Ego enī non dereliqui vos neqꝫ excessi a vobis: sed veni in hūc locum ut deprecarer p desolatione syon: ut quererē misericordiam pro humilitate sanctificationis vestre. Et nūc ite unusquisqꝫ vestrum i domū suā: et ego veniam ad vos post dies istos. Et profectus ē ppulus sicut dixi ei in ciuitate. Ego aūt sedi in cāpo septem diebus sicut michi mandauit: & manducabā de floribus solummodo agri: & herbis facta est esca michi i diebꝫ illis. xm

Et factum ē post dies septem: & somniauī somnū nocte. Et ecce de mari ventus exsurgebat: ut conturbaret oīes fluctus ei⁹. Et vidi: & ecce cōualescebat ille homo cum milibꝫ celi: & ubi vultū suū vertebat ut cōsideraret tremebat oīa que sub eo videbanᵗ: et ubicūqꝫ exibat vox de ore eius ardescebāt oīes q audiebāt voces ei⁹ sicut quiescit terra quando senserit ignē. Et vidi post hec: & ecce congregabaᵗ multitudo hominū quoꝝ nō erat numerꝰ de quatuor ventis celi: ut debellarent hominē qui ascenderat de mari. Et vidi: & ecce ipse incepit sculpere montē magnū:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0528
powered by DWork • Heidelberg University Library

er volauit sup eū. Ego aūt quesiui videre regionem uel locū unde sculptus esset mōs: ⁊ nō potui. Et post hec vidi: et ecce oīes q̄ congregati sunt ad eum ut expugnarent eū timebāt valde: tamen audebant pugnare. Et ecce ut vidit impetū mltitudinis uenientis · nō leuauit manū suā neq; frameā tenebat · neq; aliqđ uas bellicosum: nisi solūmodo ut vidi · quoniā emisit de ore suo sicut flatum ignis · ⁊ de labijs eius spūs flamme · et de lingua eī emittebat scintillas ⁊ tēpestates: ⁊ commixta sunt oīa simul hic flatus ignis et spūs flāme · ⁊ multitudo tempestatis: ⁊ concidit sup multitudinē in impetu que parata erat pugnare ⁊ succendit oīes: ut subito nichil videretur de innumerabili multitudine · nisi solummodo puluis et fumi odor. Et vidi: et extimui. Et post hec vidi ipm hominem descendētē de mōte et vocantē ad se multitudinē aliā pacificā: ⁊ accedebāt ad eum vultus hoīm mlcorū quorūdā gaudentiū · quorundā tristātium: aliqui vero alligati: aliqui adducentes ex eis q̄ offerebant. Et expergefactus sum: ⁊ dixi. Tu ab initio demonstrasti seruo tuo mirabilia hec: ⁊ dignū me habuisti ut susciperes depcationem meā: ⁊ nunc demonstra mihi adhuc interptationē somnij hui⁹. Sicut enī existimo i sensu meo: ve qui derelicti fuerūt i diebs illis. Et mlto plus ve hijs: qui nō sunt derelicti. Qui enī non sunt derelicti tristes erāt. Intelligo nūc que sunt reposita i nouissimis diebus: et occurrent eis: sed et hijs q̄ derelicti sunt. Propter hec venerūt eī in pricula magna · et necessitates mltas: sicut ostendunt somnia hec. Attamen facilius est pcliātē venire in hūc s̄c̄m gr̄ām sicut nubem a seculo: et nunc videre q̄ contingūt in nouissimo. Et respōdit ad me: et dixit. Et visionis interpretationē dicā tibi: ⁊ de quibs locutus es adaperiā tibi. Quoniā de hijs dixisti qui derelicti sūt: hec ē interptatio. Qui aufert periculū illo tēpore: hic se custodiuit. Qui in periculo inciderūt: hij sūt qui habent opera ⁊ fidē ad sanctissimū. Scito ergo: quoniā magis beatificati sunt qui derelicti: sup eos qui mortui sūt. Hec interptationes visionis. Quia vidisti virū ascendentē de corde maris · ipe ē qđ seruat altissim⁹ mltis tēporibs: q̄ per semetipm liberabit creaturā suam: et ipe disponet q̄ derelicti sunt. Et quoniā vidisti de ore eī⁹ exire ut spūm et ignē ⁊ tempestatem: ⁊ quoniā non tenebat frameā neq; uas bellicosum: corrupit enim impetus eī⁹ multitudinē que venerat expugnare eū: hec est interptatio. Ecce dies veniūt quando incipiet altissimus liberare eos que sup terram sunt: ⁊ veniet i excessu mentis supe eos qui inhabitant terrā. Et alij alios cogitabūt debellare: ciuitas ciuitatem ⁊ locus locū · ⁊ gens aduersus gentem: ⁊ regnū aduersus regnū. Et erit cū fient hec: ⁊ contingent signa que ante ostendi tibi: ⁊ tūc revelabit filius meus: quē vidisti ut virū ascendentem. Et erit quādo audierint oīes gentes vocem eius: ⁊ derelinquet unusquisq; i regione sua bellū suū qđ habet ad alterutrū: ⁊ colliget in unū multitudo innumerabilis sicut volentes venire ⁊ expugnare eum. Ipe aūt stabit sup cacumen mōtis syon. Syon aūt veniet: ⁊ ostendet oīibs parata et edificata sicut vidisti montem sculpi sine manibus. Ipe aūt filius meus arguet

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0529
powered by DWork • Heidelberg University Library

q̄ adinuenerūt gentes impietates eoꝝ
ḡas: que tempestati appropinquerunt
propter mala cogitamēta eoꝝ et cruci-
amenta quibꝫ incipient cruciari q̄ assi-
mulate sunt flāme: ⁊ pdet eos sine la-
bore. per legem q̄ igni assimulata ē. Et
quoniā vidisti eū colligētem ad se ali-
am mltitudinē pacifica: hec sūt decem
tribus q̄ captiue facte sunt de terra sua
in diebꝫ iosie regis quē captiuū duxit
salmanasar rex assiriorū. ⁊ transtulit
eos trans flumen: ⁊ trāsllati sunt in ter-
ram aliā. Ipi aūt sibi dederūt cōsiliū
hoc ut derelinquerēt mltitudinē gentiū:
et proficiscerent in ulteriorē regionem
ubi nūq̄ inhabitauit genꝰ humanū:
uel ibi obseruare legitima sua q̄ nō fu-
erant seruantes in regione sua. Per in-
troitus aūt angustos fluminis euasta-
ti introierūt. Fecit enim eis tūc altissi-
mus signa: ⁊ statuit uenas fluminis
usquequo trāsirent. Per eā enī regio-
nem erat uia mlta itineris āni unius
et dimidij: nam regio illa uocat arsa-
reth. Tūc inhabitauerūt ibi usq̄ in no-
uissimo tēpore: ⁊ nūc iterū cum ceperint
uenire. iterū altissimꝰ statuet uenas flu-
minis ut possint transire: propter hec ui-
disti mltitudinē cū pace. Sed ⁊ qui de-
relicti sunt de pplo tuo: hij sunt q̄ inue-
niunt̄ intra terminū meū. Factū erit er-
go quādo incipiet pdere mltitudinē
eaꝝ que collecte sunt gentes: protegere
eos q̄ suprauerūt pplm: ⁊ tūc ostendet
eis multa plurima portenta. Et dixi e-
go. Dominator dñe hoc michi ostē-
de: propter quod uidi uirū ascendētem de
corde maris. Et dixit michi. Sicut nō
potes hec uel scrutari uel scire que sunt
in profundo maris: sic nō poterit quis-
q̄ supra terā uidere filiū meū. uel eos que
cum eo sunt: nisi in tempore diei. Ihec ē
interpretatio somnij qđ uidisti: et propter
quod illuminatꝰ es hic solus. Derelin-
quisti enī tuā: ⁊ circa meā uitā legē
et quesisti. Vitā enī tuā dispositisti in
sapiētia: ⁊ sensum tuū uocasti matrē.
Et propter hoc ostendi tibi mercedes apud
altissimū. Exit enī: post alios tres di-
es ad te alia loquar: ⁊ exponā tibi gra-
uia ⁊ mirabilia. Et profectus sum et
trāsij in campū: multū glorians ⁊ lau-
dans altissimū de mirabilibus q̄ per
tempus faciebat: ⁊ quoniā gubernāt
ipsum et que sunt in temporibus illa-
ta. Et sedi ibi tribus diebus. pm

Et factū est tertio die: ⁊ ego sedēte
sup quercu. Et ecce uox exiuit cō-
tra me de rubo ⁊ dixit. Esdra esdra. Et
dixi. Ecce ego dñe. Et surrexi sup pedes
meos. Et dixit ad me. Reuelās reuela-
tus sum sup rubū. ⁊ locutꝰ sum moy-
si quādo pplus meus fuisset ī egipto:
et misi eū ⁊ eduxi pplm meū de egipto:
et adduxi eū sup montē syna: ⁊ detine-
bam eū apud me diebꝫ multis: ⁊ enar-
raui ei mirabilia multa. et ostendi ei
temporꝫ secreta ⁊ finē: ⁊ precepi ei dicēs.
Ihec in palā facies uerba: ⁊ hec abscon-
des. Et nūc tibi dico signa q̄ demōstra-
ui: ⁊ somnia que uidisti ⁊ interpretatio-
nes quas tu uidisti ī corde tuo. repone
ea. Tu enī recipieris ab oīnibus auer-
teris reliquus cum cōsilio meo ⁊ cum
similibus tuis: usquequo finiant̄ tem-
pora. Quoniā seclm perdidit iuuētutē
suā: ⁊ tempora appropinquāt senescere.
Duodecim enī partibus diuisum ē
seclm: ⁊ trāslerunt eiꝰ decima et dimidi-
um decime partis sup sunt aūt eiꝰ post
mediū decime partis. Nūc ergo dispo-
ne domū tuam. ⁊ corripe pplm tuum ⁊
consolare humiles eorū: ⁊ renūcia iā
corruptele et dimitte abs te mortales

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0530
powered by DWork • Heidelberg University Library

rogitationes:⁊ pice abs te ꝑdera humana ⁊ eque te tā infirmā naturā:et repone ī vnam partē molestissima cibi rogitamenta:⁊ festina trāsmigrare a tēporibꝫ hꝭs. Que enī vidisti nunc tūgille mala:iterꝫ hrū deteriora facient. Quantū enī inualidū fuer seculū a senectute:tantū multiplicabunt suꝫ inhabitantes mala. Prolōgauit enī se magis vetas:⁊ appropinquauit mendaciū. Jam enī festinat venire qꝫ vidisti visionē. Et respōdi:⁊ dixi coā te dñe. Ecce enī ego abibo sicut precepisti michi:et corripiā ꝑsentē ꝑplm. Qui aūt iterū nati fuerīt:quis cōmouebit? Positū ē ergo sectim in tenebris:et qui inhabitant in eo sine lumine. Quoniam lex tua incensa ē:propter quod nemo scit que a te facta sunt uel q̄ incipient opera. Si enī inuenu ī te gratiā:immitte in me spiritū sanctū:⁊ scribam omne qđ factū ē in seclo ab initio que erant ī lege tua scripta. ut possint homines inuenire semitā:⁊ q̄ voluerint viuere ī nouissimis viuāt. Et respondit ad me:⁊ dixit. Vade cōgrega ꝑplm.⁊ dices ad eos:ut nō querant te diebus ꝉdraginta. Tu aūt ꝑpara tibi buxos multos:⁊ accipe tecū saream dabriam.selemiā.ecbanū.⁊ asiel.quinqꝫ hos:qui paratī sūt ad scribendū velociter. Et venies huc ⁊ ego accendā ī corde tuo lucernā intellectꝰ:q̄ non extinguet quoadusqꝫ finiant q̄ incipies scribere. Et cū ꝑfeceris quedā palā facies:quedam sapientibꝫ absconse trades. In crastinū enim hac hora incipies scribere. Et profectꝰ sū sicut michi ꝑcepit:⁊ congregaui omnē ꝑplm:⁊ dixi. Audi israhel verba hec. Peregrinati sunt ꝑres nostri ab initio ī egipto.⁊ liberati sūt inde:⁊ acceperunt legem vite quā non custodierūt.quā et vos post eos transgressi estis:⁊ data est vobis terra ī sortem et terra syon:⁊ patres vestri ⁊ vos iniquitatē fecistis.⁊ nō custodistis vias quas ꝑcepit vobis altissimꝰ:⁊ iustus iudex cū sit.abstulit a vobis ī tempore quod donauerat. Et nunc vos hic estis:et fratres vri in medio vestrum sunt. Si ergo imperaueritis sensui vestro ⁊ erudieritis cor vestrū.viui conseruabimini:⁊ post mortē misericordiam cōsequemini. Judicū enī post mortē veniet.quādo iterū reuiuiscemꝰ:⁊ tunc iustoꝝ nomina patebūt:⁊ impioꝝ facta ostendent. Ad me igit̄ nemo accedat nunc:neq; requirat me usq; dies quadraginta. Et accepi quīq; viros sicut mādauit michi:⁊ ꝑrexi sumꝰ in campū:⁊ mansimꝰ ibi. Et factꝰ sum ī crastinū.⁊ ecce vox vocauit me dicens. Esdra apri os tuū:⁊ bibe quo te potauero. Et aperui os meū:⁊ ecce calix plenus porrigebat michi. Hoc erat plenum sicut aqua:color aūt eꝰ ut ignis similis. Et accepi ⁊ bibi:⁊ in eo cū bibissem cor meū cruciabat intellectu:et ī ꝑtus meū increbrebat sapiētia. Nam spiritꝰ meꝰ ꝑseruabat memoria. Et aperū ē os meū:⁊ nō ē clausum amplius. Altissimꝰ dedit intellectū quīq; viris:⁊ scripserūt q̄ dicebant ex ordine nocdis:qs nō sciebāt. Nocte aūt manducabāt panē:ego aūt p diē loquebar:et p noctem nō tacebā. Scripti sūt aūt per ꝉdraginta dies libri ducenti quatuor. Et factū est cū cōpleuissent ꝉdraginta dies:locutꝰ est altissimꝰ dicens. Priora q̄ scripsisti ī palam pone.⁊ legant digni et indigni:nouissimos aūt septuagica ꝑseruabis:ut tradas eos sapientibꝫ de ꝑplo tuo. In hꝭs enī est vena intellectus et sapientie fons:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0531
powered by DWork • Heidelberg University Library

et scientie flumen. Et feci sic. ℣ u

Ecce loquere in aures plebis mee sermones ꝓphetie ꝗs immisero in os tuū dicat dñs: et fac ut in carta scribant: quī fideles et verī sūt. Ne timeas a cogitatōnibz adūsum te: nec turbēt te incredulitates dicentiū: quī omnis incredul⁹ in incredulitate sua morietur. Ecce ego induco dicit dñs sup orbem terraz mala: gladiū et famem et mortē et interitū: propter qđ supplollunt iniquitas omnē terrā: et adimpleta sunt opera noxia illorū. Propterea dicit dñs. Jā nō silebo de impietatibz eoz que irreligiose agūt: nec sustinebo in hijs q̄ inique egerūt. Ecce lāgus innoxius et iust⁹ clamat ad me: et aīe iustorum clamāt ꝑseuerāter. Vindicans vindicabo illos dicit dñs: et accipiam omnē sāguinē innoxiū ex illis ad me. Ecce ꝓpheta me⁹ quasi grex ad occisionem ducet: iā nō patiar illū habitare i terra egipti: sed educā eū i manu potēti et brachio excelso. Et percutiam plaga sicut prius: et corrumpā omnē terram eius. Lugebit egipt⁹ et fundamēta ei⁹: plaga verberata et castigatione quas inducet ei de⁹. Lugebūt cultores oprātes terrā: qm̄ deficiēt femina eoz ab ubertate et grādine et a fidere terribili. Ve seculo et q̄ habitant in eo: quia appropinquauit gladi⁹ et contritio eorū: et exurget gens sup gentē ad pugnam et rumphea i manibz eorū. Erit enī in constabulatiō hominibus: et alij alijs inualescētes nō curabūt regē suum et principes: vie gestoz suoz i potentia sua. Cōcupiscet enī homo in ciuitatē ire: et nō poterit. Propter superbiā enim eoz ciuitates turbabunt: dom⁹ exterrent: homines metuent. Nō misericordiā homo proximū suū ad irritū faciēdū domos eoz i gladiū: ad diripiendas substantias eoz propter famem panis: et tribulationē multā. Ecce ego cōuoco dicit de⁹ omnes reges terre ad me vtrendū qui sūt ab oriēte et ab austro: ab euro et a libano ad inuertendos in se: et reddere q̄ dederūt illis: sicut faciūt usq; hodie electis meis: sic faciā et reddā i sinu eoz. Hec dicit dñs de⁹. Nō parcet dextera mea super peccatores: nec cessabit rumphea sua effundētes sanguinē innocuū sup terrā. Egrit̄ ignis ab ira ei⁹. et deuorauit fundamēta terre: et peccatores quasi stramen incensum. Ve eis qui peccāt: et nō obseruāt mādata mea dicit dñs. Nō parcam illis. Discedite filij a potestate: nolite examinare lādificationē meā: qm̄ nouit dñs omnes q̄ delinquunt in illū. Propterea tradidit eos i mortē et in occisionem. Jam enī venerunt sup orbē terraz mala: et manebitis in illis. Nō enim liberabit vos deus: propter quod peccastis in eum. Ecce visio: et horribilis et facies illius ab oriente. Et exient nationes draconū arabū in curribus multis: et sicut flamus eoz numerus eorum sup terram: ut iam cineāt et crepitēt omnes qui illos audiēt carmonij insanientes in ira: et exient ut apri de silua: et adueniēt in virtute magna: et constabūt in pugnam cū illis: et vastabunt portionem terre assiriorz. Et post hec surgent valentes dracones: natantes sine memores: et conuertent se cōspirantes in virtute magna ad persequendos eos. Assiri turbabunt et silebūt in virtute illorū: et ducent pedes suos in fugam: et a territorio assiriorum subtollent obsidebit eos: et assumet vnū ex illis: et erit timor et tremor i egressu illorū: et extenio in reges ipsorum. Ecce nubes ab

Biblioteca Apostolica © RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0532
powered by DWork • Heidelberg University Library

oriēte et a septēntrione usq; meridianū:
et facies eaꝝ horrida valde plena ire ꝫ
procelle. Et collident se inuicē: ꝫ colli-
dent sydus copiosū sup terrā et sydus
illoꝝ. Et erit sanguis a gladio usq;
ad uentrē: ꝫ simus hominis usq; ad
subtramen cameli. Et erit timor et
tremor multus sup eā: et horrebunt
qui uidebūt iram illā: ꝫ tremor appre-
hendet illos. Et post hec mouebuntur
nimbi copiosi a meridiano et septētri-
one: ꝫ pariō alia ab occidēte. Et sup
inualescēt uenti ab oriēte et reludent
eā: ꝫ nubē quā sustrauit i ira: ꝫ sydus
ad faciendā extenuationē ad orientalē
ventū ꝫ occidētem uiolabit. Et exalta-
buntē nubes magne ꝫ valide plene ire
et sydus ut extenuāt omnē terrā ꝫ inha-
bitātes eā: ꝫ infundēt sup omnē locū
altū et eminētem sydus terribile ignē
et grandinē ꝫ rumpheas uolantes et
aquas mitas: ut eiā impleant omnes
cāpi ꝫ omnes riui plenitudine aquarū
mitaꝝ. Et demolientur ciuitates ꝫ mu-
ros et mōtes et colles ꝫ ligna siluaꝝ:
et fenū pratoꝝ et frumēta eoꝝ. Et trā-
ibunt ostantes usq; babilonē ꝫ extenet
eā: ducnēt ad ipam ꝫ circumbūt eam:
et effundēt sydus ꝫ omnē iram sup eā.
Et subibit puluis ꝫ fumꝰ usq; i celū: ꝫ
omnes in circuitu lugebūt eā: ꝫ qui sub
ea remāserint fuient hijs ꝙ extenuerūt.
Et tu assa dcors i spē babilonis et gla
gione eiꝰ: ue tibi misera. pter qđ assi-
milasti ei ꝫ omasti filias tuas i formi-
catione ad placendū et gloriandū in
amatoribz tuis ꝙ tecū cupierūt semper
fornicari. Odibilem imitata es i omni-
bus operibz eiꝰ ꝫ i adimuēcionibus eiꝰ:
propterea dicit deꝰ. Immittā tibi ma-
la: uiduitatē paupratē ꝫ famem ꝫ gla-
diū et pestem ad deuastandas domus
tuas a uiolatione et morte et gla uir-
tutis tue. Sicut flos sitabit cū extur-
get ardor ꝙ emissus est sup te: infirma-
beris ut pauperula plagata ꝫ castiga-
ta a mulieribz ut nō possint te suscipere
potētes ꝫ amatores. Quōd ego sic ze-
labo te dicit dñs. nisi occidisses electos
meos i omni tpe exaltās prussionē ma-
nuū: ꝫ direns sup mortem eoꝝ cū me-
briata esses. et ornata speciem vultꝰ tu-
i: Merces fornicationis tue i sinu tuo:
propter hoc redditionē accipies. Sicut
facis electis meis dicit dñs. sic faciet
tibi deus: ꝫ tradat te i malū. Et nam tui
fame interient: ꝫ tu rupthea cades ꝫ ciui-
tates tue detrent: ꝫ omnes tui i campo
gladio cadent. Et ꝙ sunt in mōtibus
fame prebūt: ꝫ mādducabūt carnes tu-
as ꝫ sanguinem bibent a fame panis
et sitis aque. Infelix ꝙ maria uenes: et
rursū accipies mala. Et intranstu al-
ident ciuitatem oriolam: ꝫ extenent a-
liquā portionem terre tue ꝫ partem glo-
rie tue extenminabūt: rursum reuertē-
tes duersam. Et demolita eris illis pro
ripula: ꝫ ipi erunt tibi ignis: ꝫ deuora-
būt te ꝫ ciuitates tuas. terrā tuā. ꝫ mō-
tes tuos: omnes siluas tuas ꝫ lignum
fructiferū igni cōburent. Filios tuos
raptiuos ducēt: ꝫ reuersū tuū i predā ha-
bebūt: ꝫ glam faciei tue extenminabūt.

Ue tibi babilon et asya: XVI
ue tibi egipte et siria. Precingi-
te uos saccis et ululate. et plangite fi-
lios uestros et dolete: quū appropin-
quauit cōtritio uestra. Immissus est
uobis gladius: et quis est ꝙ auferat il-
lum? Immissus est i uobis ignis: et
quis est qui extinguat illū? Immissa
sunt uobis mala? Et quis est ꝙ repel-
lat ea? Aliquid repellit aliquis leo-
nem esurientem in silua: aut extinguet

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0533
powered by DWork • Heidelberg University Library

ignem in stipula· mox quādo reperit
ardere? Numquid repellet aliquis sa-
gittam a sagittario forti nullā? Do-
minus fortis immittit mala: et quis
est q̄ repellat ea? Exijt ignis ex ira cun-
dia eius? Et quis ē qui extinguat eū?
Chorusabit: et quis nō timebit? To-
nabit: ⁊ quis nō pauebit? Dominus
dominabit: ⁊ quis nō fundit⁹ ꝺtererur
a facie ipi⁹? Terra tremuit ⁊ fundamen-
ta eius: mare fluctuat de profundo· ⁊
fluctus ei⁹ disturbabūtur· ⁊ pisces ei⁹
a facie dñi ⁊ a gloria virtutis ei⁹: qñ
fortis deterra ei⁹ que arcum tendit: sa-
gitta eius acuet que ab ipo mittētur:
non deficient cū ceperint mitti in fines
terre. Ecce mittunt mala ⁊ nō reuerten-
tur: donec veniāt sup terrā. Ignis succ-
enditur: ⁊ nō extinguet donec consu-
mat fundamēta terre. Quēadmodum
nō redit sagitta missa a valido sagit-
tario: sicut nō reuertent mala q̄ missa
fuerint in terram. Ve michi ve michi.
Quis me liberabit in illis diebus? In-
itium dolorum et multi gemitus: ini-
tium famis et multi interitus: initiū
bellorū ⁊ formidabūt potestates: ini-
tium malorū: ⁊ trepidabūt oēs. In
hijs quid faciā cum venerint mala?
Ecce fames ⁊ plaga ⁊ tribulatio ⁊ an-
gustia missa sunt flagella ī emendati-
one: ⁊ in hijs oīibus se nō cōuertent
ab iniquitatibz suis: neq; flagellorū
memores erūt semp. Ecce erit annone
vilitas sup terrā: sic ut putent sibi esse
directam patē: ⁊ tūc germinabūt ma-
la sup terrā gladius fames ⁊ magna
cōsultio. A fame enī plurimi q̄ inhabi-
rant terram interient: ⁊ gladius prede
rentes q̄ supervenerint a fame: et mor-
tui sicut stercora proicient: ⁊ non erit q̄
cōsoletur eos. Derelinquetur enim terra
de terra: ⁊ ciuitates eius destruent. Non
derelinquetur q̄ colat terram: ⁊ q̄ semi-
net eam. Ligna dabunt fructus: et q̄s
vindemiabit illas? Vua matura fuit: ⁊
quis calcabit illam? Erit enim locis
magna desertio. Cupiet enim homo
hominem videre: uel vocem eius audi-
re. Relinquent enim de ciuitate decem
et duo de agro qui absconderint se in
densis nemoribz ⁊ scissuris petrax: quē-
admodū derelinquunt ī oliueto ⁊ sin-
glis arboribz tres aut q̄tuor olive: aut
sicut ī vinea vindemiata racemi relin-
quunt ab hijs q̄ diligēter vineā scru-
rant: sic relinquentur ī diebus illis tres
aut quatuor scrutantibz domos eorū
in rumphea. Et relinquetur terra de-
serta: ⁊ agri eius inuerterabūt: ⁊ vie ei⁹
et omnes semite eius germinabunt
spinas eo q̄ nō transient hoīnes per
eam. Lugebūt virgines non habentes
sponsos: lugebunt mulieres nō haben-
tes viros: lugebunt filie earū non ha-
bentes adiutoriū sponsi earū. In bel-
lo consumentur: et viri earū in fame
terentur. Audite vero ista: ⁊ cogno-
scite ea secundum dominū. Ecce verbū dñi:
recipite illud ne dijs credatis de quib⁹
dixit dominus. Ecce appropinquant
mala et non tardant. Quēadmodū
pregnans cū parit in nono mense fi-
lium suū: appropinquāte hora partus
eius· ante horas duas uel tres dolo-
res circueunt ventrem ei⁹: ⁊ prodeunte
infante de ventre non tardabūt uno
puncto: sic non morabimur mala ad
prodeundū super terram: et seculū ge-
met· et dolores circumtenebunt illud.
Audite verbū plebs mea. Parate vos
in pugnā: ⁊ in malis· sic estote quasi
aduene terre. Qui vendit quasi qui fu-
giat· ⁊ qui emit quasi qui perditurus.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0534
powered by DWork • Heidelberg University Library

qui mercatur quasi qui fructum non capiat: ⁊ qui edificat quasi non habiturus. Qui seminat quasi qui nō meter: sic et qui vineam putat quasi non vindemiaturus. Qui nubūt sic quasi filios nō facturi: ⁊ qui non nubūt sic quasi vidui: ꝓpter qđ q̄ laborant sine causa laborāt. Fructus enī illorum alienigene mercent: et substantiā illorū rapient ⁊ domos eorū: ⁊ filios eorū captiua abūt. quia ī captiuitate ⁊ fame generant natos suos. Et qui negociantur ī rapina quātum diu exornant ciuitates ⁊ domos suas ⁊ possessiones et ꝑsonas suas: tanto magis adzelabor eos super peccata sua dicit dominꝰ. Quomodo zelat fornicaria mulierem ydoneam ⁊ bonā valde: sic zelabitur iusticia iniquitatem cum exornat se et accusat eam in facie eius cum venerit qui defendat exquirentē omne peccatū super terram. Propterea nolite similari ei nec operibꝫ eius: quoniā adhuc pusillum ⁊ tolletur iniquitas a terra: et iusticia regnabit in vos. Non dicat peccator se nō peccasse: quoniā carbones ignis comburet super caput eius qui dicit nō peccaui coram deo et gl̄a ipius. Ecce dñs cognoscet omnia opera hominū: ⁊ adinuentiones illoꝝ ⁊ cogitationes illoꝝ: ⁊ corda illoꝝ. Dixit enī fiat terra ⁊ facta ē: fiat celū et factū ē. Et ī ordine illi⁹ stelle fulgebunt lūre: et nouit numerꝫ stellarꝫ. Qui scrutat abillū ⁊ thesauros illarꝫ: q̄ mensꝰ ē mare ⁊ aceruꝰ ei⁹. Qui ꝺcluſit mare in medio aq̄rū: ⁊ suspēdit terā sup aquas ꝺbo suo. Qui extendit celū ſſi camerā: sup aq̄s fūdauit eū. Qui posuit ī deſerto fōtes aquarꝫ: ⁊ sup verticē mōtiū lacꝰ ad emittendū flumina ab eminēti petra: ut potaret terrā. Qui finxit hominem ⁊ posuit cor suū ī medio corporis: et misit ei spiritū vitā ⁊ intellectū et spiramē dei omnipotētis q̄ fecit oīa: et scrutinat oīa absconsa ī absconsis ire. Ipse nouit adinuentionē ueterā: ⁊ q̄ cogitatus in cordibus vestris peccantes et volentes occultare peccata sua. Propter quod dominus scrutinando scrutinauit omnia opera vra: ⁊ traducet vos oñes. ⁊ vos confusi eritis cū processerint peccata vestra corā hominibus: ⁊ iniq̄tates eorū q̄ accusatores stabūt ī die illo. Quid facietis: aut quomodo absconderis peccata vestra corā deo ⁊ āgelis eiꝰ? Ecce iudex deus: timete eum. Delinite a peccatis vris: ⁊ obliuiscamini iniq̄tates vras ita agere eas in sempiternō: ⁊ deꝰ educet vos ⁊ liberabit de oī tribulatiōne. Ecce enī incendit ardor super vos turbe copiose: et rapient quosdam ex vobis ⁊ ꝺbabunt ydolis occisos: et qui consenserint eis erūt illis in derisū et ī impropriū ⁊ ī ꝺculcationē. Erit enim locis locus: ⁊ in vicinas ciuitates exsurrectio multa super timentes dñm. Erunt quasi insani nemini parcentes. ad diripiēdū ⁊ deuastādū adhuc timētes dñm: qa deuastabūt ⁊ decipiēt substantias: et de domibus suis eos eicient. Tūc parebit ꝓbatō electoꝝ meoꝝ: ut aurū qđ ꝓbat ab igne. Audite dilecti mei dicit dñs. Ecce adsunt dies tribulationis: ⁊ de hijs liberabo vos. Ne timeatis nec hesitetis: qm̄ deꝰ dux vester est. Et q̄ seruat mādata ⁊ p̄cepta mea dicit dñs deꝰ: ne p̄ꝺent vos pcā vra: ne superēt se iniq̄tates vre. Ve q̄ ꝺstringunt a peccatis suis et obtegūt ab iniq̄tatibꝫ suis: quēadmodū ager ꝺstringit a silua ⁊ spinis tegit semita eiꝰ ꝑ quā nō transit hmo: ⁊ redudit ⁊ mittit ad deuoratiōnē ignis.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0535
powered by DWork • Heidelberg University Library

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0536
powered by DWork • Heidelberg University Library

Chromatio et heliodoro epiſcopis : ieronimꝰ preſbiter in dño ſalutē. Flagitaſti non delino exactionis uē instantiā. Exigis enim ut librū chaldeo ſermone conſcriptū ad latinū ſtilum trahā: librū uirgꝰ tobie: quem hebreꝰ de cathalago diuinaꝝ ſcripturaꝝ ſecantes · hīs q̄ agyographa memorāt manciparūt. Feci iuxta deſiderio uō: nō tamen meo ſtudio. Arguunt enī nos hebreoꝝ ſtudia: et imputant nobis cōtra ſuū canonē latinis auribꝫ ista trāſſerre. Sed melius eſſe iudicās phariſeoꝝ diſplicere iudicio · et epiſcoporꝫ iuſſionibꝫ deſeruire: inſtitui ut potui. Et quia uicina eſt chaldeoꝝ lingua ſermoni hebraico: uetuſtiq; lingue peritiſſimū loquacē repertēs · uni⁹ diei laborem arripui: et quicquid ille michi hebraicis uerbis expreſſit · hoc ego accito notario · ſermonibꝫ latinis expoſui. Orationibꝫ uris mercedē hui⁹ operis cōpēſabo: tū gratū uobis didicero me q̄ iubere eſtis dignati cōpleſſe.

Tobias ex tribu et ciuitate neptalim · q̄ eſt in ſuperioribꝫ galilee ſupra naalon poſt uiā que ducit ad occidentem · in ſiniſtro habēs ciuitatē ſepher: cū captꝰ eſſet i diebꝫ ſalmanaſar regis aſſiriorum · in captiuitate tamē poſitꝰ uiam ueritatis nō deſeruit: ita ut oīa que habere poterat quotidie concaptiuis fratribus qui erāt ex eiꝰ genere impertiret. Cumq; eſſet iunior omnibus in tribu neptalim: nichil tamen puerile geſſit in opere. Denīq; cū irent oīes ad uitulos aureos quos ieroboam fecerat rex iſrl hic ſolus fugiebat conſortia omniū: et pergebat ad ieruſalem ad templum dñi · et ibi adorabat dñm deum iſrl: oīa primatiua ſua et decimas ſuas fideliter offerēs · ita ut i tercio anno ꝓſelitis et aduenis miniſtraret oīem decimationē. Hec z hīs ſimilia ſedm legē dei puerulus obſeruabat. Cum uero factꝰ fuiſſet uir accepit uxorē anam de tribu ſua: et genuit ex ea filiū nomē ſuū imponens ei: quē ab infantia timere deum docuit z abſtinere ab omni pcō. Igitur dum per captiuitatē deueniſſet cū uxore ſua et filio in ciuitatē niniuen cū oīi tribu ſua · z cū oīes ederent ex cibis gētiū: iſte cuſtodiuit aiam ſuā: z nunq; ꝺtaminatꝰ in eſcis eoꝝ. Et quoniam memor fuit dñi in toto corde ſuo · dedit illi deus gratiā in cōſpectu ſalmanaſar regis: z dedit illi poteſtatē quocūq; uellet ire: habēs libertatē quecūq; facere uoluiſſet. Pergebat ergo per oīes qui erant in captiuitate: et monita ſalutis dabat eis. Cū autem ueniſſet in rages ciuitatem iudeoꝝ · et ex hīs quibus honoratꝰ fuerat a rege habuiſſet decem talenta argenti: z cum i multa turba generis ſui gabelū egentē uideret qui erat ex tribu eius: ſub cirographo dedit illi memoratū pondus argenti. Poſt multū uero tēporis mortuo ſalmanaſar rege · cū regnaret ſennacherib filius eius p eo · z filios iſrl exoſos haberet in cōſpectu ſuo: tobias pergebat per oīem cognationē ſuā · z conſolabatur eos: diuidebatq; unicuiq; prout poterat de facultatibus ſuis. Eſurientes alebat: nudiſq; ueſtimenta pbebat: et mortuis atq; occiſis ſepulturam ſolicitꝰ exhibebat. Denīq; cum

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0537
powered by DWork • Heidelberg University Library

reuersus esset rex sennacherib fugiens a iudea plagā · quā circa eum fecerat deus ꝓpter blasphemiam suā: ⁊ iratꝰ multos occideret ex filijs isrl': tobias sepeliebat corpora eorꝝ. At vbi nunciatum est regi · iussit eum occidi: ⁊ sulit omnem substātiā eiꝰ. Tobias vero cū filio suo ⁊ cū uxore fugiēs nudꝰ latuit: quia mitri diligebāt eū. Post dies vero ꝛ̄ dragitaquinꝝ occiderūt regē filij ipiꝰ. Et reūsus ē tobias ad domū suā: omniūꝫ facultas eiꝰ · restituta ē ei. ¶

Post hec vero cū esset dies festus dñi ⁊ factū esset prandiū bonū in domo tobie: dixit filio suo · vade ⁊ adduc aliquos de tribu nra timētes deū: ut epulent nobiscū. Cūꝫ abisset: reūsus nūciauit ei vnum ex filijs isrl' iugulatū iacere in platea. Statimꝫ exiliēs de accubito suo · relinquēs prandiū ieiunꝰ venit ad corpꝰ: tollēsꝫ illud · portauit ad domū suā occulte: ut dum sol occubuisset caute sepeliret eū. Cūꝫ occultasset corpꝰ · māducauit panē cū luctu ⁊ tremore: memorās illum sermonē quē dixit dñs ꝓ amos ꝓpheram. Dies festi vestri cōuertent in lamentationē ⁊ luctū. Cū vero sol occubuisset: abiit ⁊ sepliuit eū. Arguebāt aūt eū omnes ꝓxīmi eiꝰ · dicētes. Iam huiꝰ rei causa interfici iussus es: et vix effugisti mortis imperiū: et iterꝫ sepelis mortuos? Sed tobias plus timens deū ꝙꝫ regem · rapiebat corpora occultoꝫ ⁊ occultabat i domo sua: et mediis noctibꝫ sepeliebat ea. Contigit aūt ut quadā die fatigatꝰ a sepultura veniēs domum iactasset se iuxta parietem et obdormisset: ⁊ ex nido hirundinū dormienti illi calida stercora inciderent sup oculos eiꝰ: fieretꝫ cecus. Hāc aūt temptationem ideo permisit dñs euenire illi: ut posteris daret exemplū patientie eiꝰ: sicut ⁊ sancti iob. Nā cū ab infantia sua semp deū timuerit: et mādata eiꝰ custodierit · non est contristatꝰ cōtra dñm ꝙ plaga cecitatis euenerit ei: sed immobilis in dei timore ꝑmansit: agens gratias deo omnibꝫ diebus vite sue. Nam sicut beato iob insultabāt reges: ita illi parentes ⁊ cognati eiꝰ irridebāt vitam eiꝰ dicentes. Vbi est spes tua ꝙ qua elimosinas ⁊ sepulturas faciebas? Tobias vero increpabat eos dicēs. Nolite ita loqui: quoniā filij sanctorū sumꝰ · et vitam illā expectamꝰ: quā deꝰ daturus ē his qui fidē suā nunqꝫ mutāt ab eo. Anna vero uxor eiꝰ ibat ad opꝰ textrinū quotidie: et de labore manuū suarum victum quē cōsequi poterāt deferebat. Vnde factum est: ut hedum caprarū acciperet · deculisset domi. Cuiꝰ cum vocem balantis vir eius audisset · dixit. Videte ne forte furtiuꝰ sit. Reddite eū dñis suis: quia nō licet nobis aut edere ex furto aliquid aut cōtingere. Ad hec uxor eius irata respondit. Manifeste vana facta est spes tua: et elemosine tue paruerūt. Atꝫ his ⁊ alijs huiusmodi vobis exprobrabat ei. ¶

Gunt tobias ingemuit · et cepit orare cū lacrimis dicēs. Iustꝰ es dñe: et omnia iudicia tua vera sunt: ⁊ omnes vie tue misericordia et veritas ⁊ iudiciū. Et nūc dñe memor esto mei: ⁊ ne vindictā sumas de peccatis meis: neqꝫ reminiscaris delicta mea uel parentū meoꝝ. Quoniam nō obediuimꝰ ꝑceptis tuis ideo traditi sumꝰ i captiuitē · et captiuitatem et mortem · et in fabulā: et i improperiū omnibꝫ nationibꝫ in quibus dispersisti nos. Et nūc domine magna iudicia tua: quia nō

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0538
powered by DWork • Heidelberg University Library

egimus secundum precepta tua: et nō ambulauim⁹ sincerit̄ coram te. Et nunc dñe secundū voluntatem tuam fac mecū: et p̄cipe in pace recipi spīm meum. Expedit enim michi mori magis quā viuere. Eadem itaq; die contigit ut sara filia raguelis ī rages ciuitate medorū · et ipsa audiret impropriū ab vna ex ancillis patris sui: quoniā tradita fuerat septē viris: ⁊ demonīū nomine asmodeus occiderat eos · mox ut ingressi fuissent ad eā. Ergo cū pro culpa sua increparet puellam: respondit ei dicens. Amplius ex te nō videamus filiū aut filiā sup terram: interfectrix virorū tuoz. Numquid et occidere me vis sicut etiam occidisti septē viros? Ad hanc vocem percrexit ī superius cubiculū dom⁹ sue: ⁊ tribz diebz ⁊ tribz noctibz nō manducauit neq; bibit: sed in oratione persistēs cū lacrimis deprecabat deū · ut ab isto impropriō liberaret eam. Factū est aūt die tercia dum compleret orationē: benedicens dñm dixit. Benedictum est nomen tuum deus patrū nostrorū: qui cū iratꝰ fueris misericordiā facies: et in tp̄ore tribulationis pcā dimittis his qui inuocant te. Ad te dñe faciem meā cōuerto: ad te oculos meos dirigo. Peto dñe ut de vinculo impropriī hui⁹ absoluas me: aut certe de super terram eripias me. Tu scis dñe quia numq; cōcupiui virum: et mūdam seruauī aīam meam ab omni concupiscentia. Numq; cū ludentibus miscui me: neq; cū his qui in leuitate ambulant participē me pbui. Virū aūt cum timore tuo non cum libidine mea cōsensi suscipere. Et aut ego indigna fui illis: aut illi forsitan michi nō fuerunt digni: qui forsitan viro alij cōcubuistī me. Non est enim in hominis potestate consiliū tuum. Hoc aūt pro certo habet omnis qui colit te: quia vita eius si in pbatione fuerit coronabit̄: si aūt in tribulatione fuerit liberabit̄: et si in correptione fuerit ad misericordiā tuā pueniē licebit. Non enī delectaris in perditionibus nostris: quia post tempestatē tranquillū facis: et post lacrimationem ⁊ fletū exultationē infundis. Sit nomen tuum deus isrl benedictum in secula. In illo tempore exaudite sunt pces amborū in conspectu glorie summi dei: et missus est angelus dñi sanctus raphael ut curaret eos ambos quorū uno tempore sunt orationes in conspectu dominī recitate. ℣

Igitur cū tobias putaret orationē suā exaudiri ut mori potuisset: vocauit ad se tobiā filiū suū: dixitq; ei. Audi fili mī verba oris mei: et ea ī corde quasi fundamentū construe. Cum acceperit deus aīmā meam · corp⁹ meum sepeli: et honorem habebis mami tue omnibz diebus vite eius. Memor enī esse debes: que et quanta pericula passa sit p̄ter te in utero suo. Cum aūt ⁊ ipa compleuerit tempus vite sue: sepelias eam circa me. Omnibz autem diebus vite tue ī mente habeto deū: et cave ne aliquando peccato consentias: et preterieris precepta dei nostri. Ex substantia tua fac elimosinā: et noli auertere faciē tuā ab vllo paupere. Ita enim fiet: ut nec a te auertatur facies dñi. Quomodo potueris: ita esto misericors. Si multū tibi fuerit abunanter tribue: si exiguū tibi fuerit etiam exiguū libenter impertiri stude. Premiū enī bonū tibi thesaurizas in die necessitatis: quoniā elimosina ab omni

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0539
powered by DWork • Heidelberg University Library

peccato et a morte liberat: et nõ patiẽ
animã ire in tenebras. Fiducia ma-
gna erit coram summo deo elemosina:
omnibus facientibꝫ eã. Attende tibi
fili mi ab omni fornicatione: et preter
uxorem tuam nunqꝫ patiaris crimen
scire. Superbiam nunqꝫ in tuo sensu
aut in tuo uerbo dominari permittas.
In ipa enim initium sumpsit omnis
perditio. Quicunqꝫ tibi aliquid operis
fuerit: statim ei mercedẽ redde: et mer-
ces mercennarij tui apud te omnino
non remaneat. Quod ab alio oderis
fieri tibi: uide ne tu aliquando alteri
facias. Panẽ tuum cum esurientibꝫ
et egentibus comede: et de uestimẽtis
tuis nudos tege. Panem tuũ et uinũ
tuũ super sepulturã iusti constitue: et
noli ex eo manducare et bibere cũ pec-
catoribꝫ. Consilium semper a sapiẽte
perquire. Omni tẽpore benedic deum:
et pete ab eo ut uias tuas dirigat: et
omnia cõsilia tua in ipso permaneant.
Indico etiã tibi fili mi dedisse me decẽ
talenta argenti dum infãtulus esses
gabelo ī rages ciuitate medorũ: et ci-
rographũ ei⁹ apud me habeo. Et ideo
pecẽre quomodo ad eũ queuias: et re-
cipias ab eo supra memoratũ põdus
argenti: et restituas ei cirographum
suũ. Noli timere fili mi: pauperẽ qui-
dẽ uitã gerimus: sed multa bona habe-
bim⁹ si timuerim⁹ deũ: et recesserim⁹ ab
omni peccato: et fecerimus bene.

Tunc respondit tobias patri suo
et dixit. Omnia quecunqꝫ prece-
pisti michi: faciam pater. Quomodo
autẽ pecuniã hãc inquiram: ignoro.
Ille me nescit: et ego eum ignoro. Nõ
signũ dabo ei: sed neqꝫ uiã per quã
pergatur illuc: aliquando cognoui.
Tunc pater suus respondit illi: et dixit.
Cirographum quidẽ illius apud me
habeo: qñ dum illi ostenderis statim
restituet. Sed perge nũc: et inquire tibi
aliquẽ fidelem uirũ: qui eat tecũ salua
mercede tua: dum adhuc uiuo: ut re-
cipias eam. Tunc egressus tobias: in-
uenit iuuenẽ stantẽ splendidũ precin-
ctum: et quasi paratũ ad ambulãdũ.
Et ignorãs q⁹ angel⁹ dei esset: saluta-
uit eũ: et dixit. Unde te habem⁹ bone
iuuenis? At ille respondit. Ex filiis
israhel. Et tobias dixit ei. Nosti uiã
que ducit in regionẽ medorũ? Cui re-
spondit. Noui: et omnia itinera eius
frequenter ambulaui: et manli apud
gabelum fratrẽ nr̃m qui moratur in
rages ciuitate medorũ que posita est
in mõte egbatanis. Cui tobias ait.
Sustine me obsecro: donec hec ipsa
nunciem patri meo. Tũc ingressus to-
bias: indicauit uniuersa hec patri suo.
Unq que admiratꝰ pater: rogauit ut
introiret ad eum. Ingressus itaqꝫ sa-
lutauit eũ: et dixit. Gaudiũ tibi sit sem-
per. Et tobias ait. Quale gaudium
michi erit: qui ī tenebris sedeo: et lumẽ
celi nõ uideo? Cui ait iuuenis. Forti
animo esto: in proximo est ut a deo cu-
reris. Dixit itaqꝫ illi tobias. Nunquid
poteris producere filiũ meũ ad gabelum
in rages ciuitatẽ medorũ? Et cũ redie-
ris: restituã tibi mercedẽ tuã. Et dixit
ei angelus. Ego ducã: et reducã eum
ad te. Cui tobias respõdit. Rogo te:
indica michi. De qua domo: aut de
qua tribu es tu? Cui raphael angel⁹
dixit. Genus quereris mercennarij: an
ipm mercennarium qui cum filio tuo
eat? Sed ne forte solicitũ te reddã: ego
sũ azarias: ananie magni filius. Et to-
bias respondit. Ex magno genere es
tu. Sed pro me iratus: q⁹ voluerim

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0540
powered by DWork • Heidelberg University Library

roguolcere genus tuum. Dixit autē illi angelus. Ego sanum ducam: et sanum tibi reducā filium tuum. Respondēs autem tobias ait. Bene ambulēis: et sit dominus in itinere vīo: et angelus eius comitet vobiscū. Tūc paratis omnibus que erāt in via portanda: fecit tobias vale patri suo: et matri sue: et ambulauerunt ambo simul. Cumq; pfecti essent: cepit mater eius flere et dicere. Baculum senectutis nostre tulisti: et transmisisti a nobis. Sumq; fuisset ipsa pecunia: pro qua misisti eum. Sufficiebat nobis paupertas nostra: ut diuitias computaremus hoc: q; videbamus filiū nrm. Dixitq; ei tobias. Stoli flere. Saluꝰ veniet filius noster: et saluꝰ reuertet ad nos: et oculi tui videbūt illū. Credo enim q; angelus dei bonꝰ comitet ei: et bene disponet omnia que circa eum gerūtur: ita ut cum gaudio reuertatur ad nos. Ad hanc vocem cessauit mater eius flere: et tacuit.

Profectus est aūt tobias: et canis secutus est eū: et mansit prima mansione iuxta fluuiū tigrim. Et exiuit ut lauaret pdes suos: et ecce pisces immanis exiuit ad deuorandū eum. Quē expauescēs tobias: clamauit voce magna dicēs. Dñe: inuadit me. Et dixit ei angelꝰ. Apprehende brancā eius: et trahe eū ad te. Quod cum fecisset attraxit eum in siccum: et palpitare cepit ante pdes eiꝰ. Tūc dixit ei angelꝰ. Exenterā hūc piscem: et cor eiꝰ: et fel: et iecur repone tibi. Sunt enim hec necessaria ad medicamēta utiliter. Qū cum fecisset assauit carnes eiꝰ: et secū sustulerūt in via: reliqua salierunt que sufficerēt eis: quousq; venirent in regiones ciuitatem medoꝝ. Tūc interrogauit tobias angelū: et dixit ei. Obsecro te azaria frater: ut dicas michi quod remediū habebūt ista que de pisce seruare iussisti. Et respondens angelꝰ dixit ei. Cordis eius particulā si sup carbones ponas: fumꝰ eius expellit omne genus demoniorum siue a viro siue a muliere: ita ut ultra nō accedat ad eos. Et dixit ei tobias. Vbi vis ut maneamus? Respondensq; āgelus ait. Est hic raguel nomine vir q̄nquus de tribu tua: et hic habet filiā nomine saram: sed neq; masculū neq; feminam ullam habet aliā p̄ter eā. Tibi debetur oīīs substātia eiꝰ: et oportet eā te accipere coniugem. Pete ergo eā a patre eiꝰ: et dabit tibi eā uxorē. Tūc respondit tobias: et dixit. Audio quia tradita est septem viris: et mortui sunt: sed et hoc audiui: quia demoniū occidit illos. Timeo ergo ne forte et michi hec eueniant: et cum sim unicus parētibz meis: deponam senectutem illorū cū tristicia ad inferos. Tunc angelus raphael dixit ei. Audi me: et ostendam tibi: qui sunt quibz p̄ualere potest demonium. Isti nāq; qui coniugiū ita suscipiunt: ut deū a se et a sua mente excludant: et sue libidini ita vacent sicut equus et mulus quibus non est intellectus: habet potestatem demonium super eos. Tu autem cum acceperis eam: ingressus cubiculū per tres dies cōtinens esto ab ea; et nichil aliud nisi orationibus vacabis cū ea. Ipsa aūt nocte: incenso iecore piscis fugabitur demoniū. Secunda vero nocte: in copulatione sanctoꝝ patriarchaꝝ admitteris. Tercia vero nocte benedictionem consequeris: ut filij ex vobis procreentur incolumes. Trāsacta autem tercia nocte accipies virginē cum

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0541
powered by DWork • Heidelberg University Library

timore dñi · amore filiorū magis q̄ libidinis duc⁹ : ut in semine abrahe benedictionē i filijs ꝫsequaris. vñ

Ingressi sunt aūt ad raguelem : et suscepit eos raguel cū gaudio . Inuensq; tobiam raguel : dixit anne uxori sue. Quā similis est iuuenis iste consobrino meo. Et cum hec dixisset · ait. Unde estis iuuenes fratres nostri ? At illi dixerunt. Ex tribu neptalim sum⁹ : ex captiuitate niniue . Dixitq; illis raguel. Nostis tobiam fratrem meū ? Qui dixerunt. Nouim⁹. Cumq; multa bona loqueret de eo : dixit angelus ad raguelem. Tobias de quo interrogas · pater istius est. Et misit se raguel · et cum lacrimis osculat⁹ est eū : ⁊ plorās supra collum eius dixit . Benedictio sit tibi fili mi : quia boni ⁊ optimi uiri filius es. Et anna uxor eius ⁊ sara iporum filia lacrimate sūt. Postq̄ aūt locuti sunt : p̄cepit raguel occidi arietē · et parari cōuiuium. Cumq; hesitarent eos discumbere ad prandiū : tobias dixit. Nisi ego hodie nō māducabo neq; bibam : nisi prius petitionē meam confirmes : et promittas michi dare sarā filiā tuam. Quo audito uerbo raguel repauit · sciens quid euenerit illis septē uiris · qui ingressi sunt ad eā : ⁊ timere cepit · ne forte et huic similiē contingeret. Et cū mutaret et non daret ullum petenti responsū : dixit ei angel⁹. Noli timere dare eā illi : quoniā huic timēti deū debet̄ dari uxor filia tua . Propterea alius non potuit habere illā. Tūc dixit raguel. Non dubito q̄ deus p̄ces et lacrimas meas i conspectu suo admiserit . Et credo quoniam ideo fecit vos uenire ad me : ut ⁊ ista coniungeretur cognationi sue · secūdum legem moysi. Et nunc noli dubiū gerere : q̄ tibi eam tradam . Et apprehendens dexterā filie sue : dextere tobie tradidit dicens. Deus abrahā et deus ysaac et deus iacob uobiscū sit · et ipse coniungat uos : impleatq; benedictionē suā in uobis. Et accepta carta · fecerūt conscriptionē cōiugij. Et post hec epulati sunt : benedicentes deū. Vocauitq; raguel ad se annā uxorē suā : et precepit ei ut p̄pararet alteq; cubiculū. Et introduxit illuc sarā filiā suā : et lacrimata est . Dixitq; ei . Fortis animo esto filia mea. Dominus celi det tibi gaudium pro tedio quod perpessa es. vñ

Postq̄ uero remanserunt : introduxerūt iuuenem ad eam. Recordatus itaq; tobias sermonū angeli protulit de sacculo suo partē iecoris : posuitq; eam sup carbones uiuos . Tūc raphael āgelus apprehendit demoniū : et relegauit eum in deserta superioris egipti . Tunc hortat⁹ est uirginē tobias : dixitq; ei. Sara exurge et deprecemur deum hodie et cras et sedm cras : quia his tribus noctibus deo iungimur : tertia aūt transacta nocte · in nostro erimus cōiugio . Filij quippe sanctor⁹ sum⁹ : et nō possum⁹ ita cōiungi sicut et gentes que ignorant deū . Surgentes autem pariter instanter orabant ambo simul : ut sanitas daretur eis. Dixitq; tobias . Dñe de⁹ patrū nrōr benedicant te celi terre mareq; et fontes et flumina : ⁊ omnes creature tue que in eis sunt . Tu fecisti adā de limo terre : dedistiq; ei adiutoriū suam. Et nunc domine tu scis quia nō luxurie causa accipio sororem meā coniugem : sed sola posteritatis dilectione in qua benedicat nomē tuū i secula seculor⁹. Dixit itaq; sara. Miserere nobis domine · miserere nobis : ⁊ consenescamus ābo

pariter sani. Et factum est circa pullorum cantum: accersiri iussit raguel seruos suos: et abierunt cum eo pariter ut foderent sepulcrum. Dicebat enim: ne forte illi quoque euenerit ei: quod et ceteris aliis septem uiris qui fuerunt ingressi ad eam. Cumque parassent fossam: reuertens raguel ad uxorem suam: dixit ei. Mitte una ex ancillis tuis: et uideat si mortuus est: ut sepeliam eum antequam illucescat. At illa misit unam ex ancillis suis. Que ingressa cubiculum reperit eos saluos et incolumes: secum pariter dormientes. Et reuersa nunciauit domui nuncium. Et benedixerunt dominum raguel uidelicet et anna uxor eius: et dixerunt. Benedicimus te domine deus israhel quia non contigit nobis quemadmodum putabamus. Fecisti enim nobiscum misericordiam tuam: et eripuisti a nobis inimicum persequentem nos. Miserus es autem duobus unicis. Fac eos domine iam plenius benedicere te: et sacrificium laudis tue et fue sanitatis offerre: ut cognoscat uniuersitas gentium: quia tu es deus solus in uniuersa terra. Statimque precepit seruis suis raguel ut replerent terra fossam quam fecerant: priusquam illucesceret. Uxori autem fue dixit ut instrueret conuiuium: et pararet omnia que in cibos erant iter agentibus necessaria. Duas quoque pingues uaccas: et quatuor arietes occidi fecit: et parari epulas omnibus uicinis fuis: cunctisque amicis. Et adiurauit raguel tobiam: ut duas ebdomodas moraretur apud eum. De omnibus autem que possidebat raguel dimidiam partem dedit tobie: et fecit hanc scripturam: ut pars dimidia quam superat. Post obitum eorum tobie dominio deueniret.

Tunc uocauit tobias angelum ad se: quem quidem hominem

estimabat: dixitque ei. Azaria frater: peto ut auscultes uerba mea. Si me ipsum tradam tibi seruum: non ero condignus prouidentie tue. Tamen obsecro te ut assumas tibi animalia fue seruitia: et uadas ad gabelum in rages ciuitatem medorum: reddasque ei cirographum suum: et recipias ab eo pecuniam: et roges eum uenire ad nuptias meas. Scis enim ipse quoniam numerat pater meus dies: et si tardauero una die plus contristatur anima eius. Et recte uides quomodo adiurauit me raguel: cuius adiuramentum spernere non possum. Tunc raphael assumens quatuor ex seruis raguelis et duos camelos: in rages ciuitatem medorum perexit: et inueniens gabelum dedit ei cirographum suum: et recepit omnem pecuniam. Indicauitque ei de tobia filio tobie omnia que gesta sunt: fecitque eum secum uenire ad nuptias. Cumque ingressus esset domum raguelis: inuenit tobiam discumbentem: et exiliens osculati sunt se inuicem. Et fleuit gabelus: benedixitque deum et dixit. Benedicat te deus israhel: quia filius es optimi uiri et iusti: et timentis deum: et elimosinas facientis. Et dicatur benedictio super uxorem tuam: et super parentes uestros: et uideatis filios uros et filios filiorum uestrorum usque in terciam et quartam generationem: et sit semen uestrum benedictum a deo israhel: qui regnat in secula seculorum. Cumque omnes dixissent amen: accesserunt ad conuiuium. Sed et cum timore domini nuptiarum conuiuium exercebant.

Cum uero moras faceret tobias causa nuptiarum: solicitus erat pater eius tobias dicens. Putas quare moratur filius meus: aut quare detentus est ibi? Putas ne gabelus mortuus

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0543
powered by DWork • Heidelberg University Library

est·et nemo reddit illi pecuniã. Cepit autem contristari nimis ipe et anna uxor eius cũ eo:& ceperũt ambo simul flere: eo q die statuto minime reuerteretur filius eor ad eos. Flebat igitur mater eius irremediabilibs lacrimis: atq dicebat. Heu me fili mi ut quid te misimus peregrinari·lumen oculorũ nostrorũ·baculum senectutis nostre: solatiũ vite nre·spem posteritatis nre: Omnia simul in te uno habentes: te non debuim⁹ dimittere a nobis. Cui dicebat tobias. Tace et noli turbari: sanus est filius noster: satis fidelis ẽ vir ille cũ quo misimus eũ. Illa autẽ nullo modo solari poterat sed cotidie exiliẽs circumspiciebat·et circuibat vias omnes p quas spes reuertendi videbatur: ut procul videret eum si fieri posset venientem. At uero raguel dicebat ad genetricem suã. Mane hic:& ego mittam nunciũ salutis de te ad tobiam patrẽ tuũ. Cui tobias ait. Ego noui qa pater meus & mater mea modo dies computant:& cruciat spiritus eorum in ipis. Cumq uerbis multis rogaret raguel tobiam·et ille eũ nulla ratione uellet audire: tradidit ei saram et dimidiã partẽ oĩs substancie sue·in pueris·in puellis·in pecudibs· in camelis·& in uaccis & pecunia multa: et salutem atq gaudentẽ dimisit eum a se dicẽs. Angelus dñi sanctus sit in itinere uro: pducatq uos i columnes·& inueniatis oĩa recte circa parentes uros:& videat oculi mei filios uros priusq̃ moriar. Et apprehendentes parentes filiam suam·osculati sũt eã·et dimiserunt ire: monentes eam honorare soceros·diligere maritũ·regere familiam·gubernare domum: et se ipsam irreprehensibilem exhibere. ¶

Cumq reuerterentur: uenerunt ad charrã que est in medio itinere contra niniuen undecimo die. Dixitq angelus. Tobia frater: scis quemadmodum reliquisti patrem tuũ. Si placet itaq tibi prędam⁹:& leuto gradu insequamur iter nostrum familie simul cum coniuge tua·& cum animalibus. Cumq hoc placuisset ut iret: dixit raphael ad tobiam. Tolle tecum ex felle pisces·erit enim necessariũ. Tulit itaq tobias ex felle illo:et abierunt. Anna autem sedebat secus uiam cotidie i supercilio montis: unde respicere poterat de longinquo. Et dum ex eodem loco specularet aduentum eius: uidit a longe et illico cognouit uenientem filium suum·currensq nũciauit uiro suo dicens. Ecce uenit filius tuus. Dixitq raphael ad tobiã. At ubi introieris domum tuam·statim adora dominum deum tuum: et gratias agens ei·accede ad patrem tuũ: et osculare eũ. Statimq lini super oculos eius ex felle isto pisces·qđ portas tecũ. Scias enim quũ aperientur mox oculi eius: et uidebit pater tuus lumen celi:et in aspectu tuo gaudebit. Tunc procurrit canis qui simul fuerat i uia:& ipsi nunci⁹ aduenit blandimento sue caude gaudebat. Et exurgens cecus pater·cepit offendens pedibus currere: et data manu puero·occurrit in obuiam filio suo. Et susceptens osculatus est eum cũ uxore sua: et ceperũt flere pre gaudio. Cumq adorassent deũ·& gratias egissent: cõsederunt. Tunc sumens tobias de felle pisces·liniuit oculos patris suo. Et sustinuit quasi dimidiã horã·et cepit albugo ex oculis eius ĩ modũ membranũ ouj egredi. Quod apprehendens tobias traxit ab oculis eius: statimq uisum

recepit. Et glorificabant deum ipe videlicet et uxor eius: et omnes qui videbant eum. Dicebatq; tobias. Benedicto te domine deus israhel quia tu castigasti me: et tu saluasti me. Et ecce ego video tobiam filium meum. Ingressa est etiam post septem dies sara uxor filij eius. et omnis familia et pecora sana: et cameli. et pecunia multa uxoris: sed et illa pecunia quam receperat a gabelo. Et narrauit parentibus suis omnia beneficia dei: que fecisset circa eum per hominem qui eum duxerat. Venerunt achior et nabath consobrini tobie. gaudentes ad tobiam: et congratulantes ei de omnibus bonis que circa illum ostenderat deus. Et per septem dies epulantes omnes cum gaudio magno gauisi sunt. ℣

℣ Tunc vocauit ad se tobias filium suum: dixitq; ei. Quid possumus dare viro isti sancto qui venit tecum? Respondens tobias. dixit patri suo. Pater quam mercedem dabimus ei: aut quid dignum poterit esse beneficijs eius? Me duxit et reduxit sanum: pecuniam a gabelo ipe recepit: uxorem ipse me habere fecit. et demonium ab ea ipe compulsuit: gaudium parentibus eius fecit: me ipm a deuoratione piscis eripuit: et os videre fecit lumen celi: et bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hec poterimus dignum dare? Sed peto te pater mi: ut roges eum. si forte dignabitur medietatem de omnibus que allata sunt sibi assumere. Et vocantes eum patre scilicet et filio. tulerunt eum in partem: et rogare ceperunt ut dignaret dimidiam partem omnium que attulerat acceptam habere. Tunc dixit eis occulte. Benedicite deum celi: et coram omnibus viuentibus confitemini ei: quia fecit vobiscum misericordiam suam. Et enim sacramentum regis abscondere bonum est: opa aut dei reuelare et confiteri honorificum est. Bona est oratio cum ieunio et elemosina. magis os thesauros auri recondere: quoniam elemosina a morte liberat. et ipa est que purgat peccata: et facit inuenire vitam eternam. Qui autem faciunt peccatum et iniquitatem: hostes sunt anime sue. Manifesto ego vobis veritatem: et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrimis et sepeliebas mortuos. et derelinquebas prandium tuum et mortuos abscondebas per die in domo tua et nocte sepeliebas eos: ego obtuli oracionem tuam domino. Et quia acceptus eras deo: necesse fuit ut temptacio placeret te. Et nunc misit me dominus ut curarem te: et saram uxorem filij tui a demonio liberarem. Ego enim sum raphael angelus: unus ex septem qui astamus ante dominum. Cumq; hec audissent turbati sunt: et trementes ceciderunt sup terram in faciem suam. Dixitq; eis angelus. Pax vobis. Nolite timere. Et cum essem vobiscum per voluntatem dei. ipm benedicite et cantate illi: videbar quidem vobiscum manducare. et bibere: sed ego cibo inuisibili et potu q ab hominibus videri non potest utor. Tempus est ergo ut reuertar ad eum qui me misit: vos aut benedicite deum: et narrate omnia mirabilia ei. Et cum hec dixisset. ab aspectu eorum ablatus est: et ultra eum videre non potuerunt. Tunc prostrati p horas tres in faciem: benedixerunt deum. Et exsurgentes. narrauerunt omnia mirabilia ei. ℣

℣ Aperiens autem tobias senior os suum: benedixit domini et dixit.

Magnus es dñe in eternū: & in omnia
secula regnū tuū: quoniā tu flagellas
et saluas: deducis ad inferos et redu-
cis: et non ē qui effugiat manū tuam.
Confitemini dño filij isrl: & in conspe-
ctu gentiū laudate eum: quoniā ideo
dispersit vos inter gētes que ignorāt
eū: ut vos enarretis mirabilia eius: &
faciatis scire eos quia nō est alius de-
us omnipotēs preter eū. Ipse castiga-
uit nos propter iniquitates nras: & ipe sal-
uabit nos propter misericordiam suam.
Aspicite ergo que fecit vobiscū: et cū
timore et tremore cōfitemini illi: regē
q; seculorū exaltate in operibs vestris.
Ego autem in terra captiuitatis mee
confitebor illi: quoniā ostendit maie-
statem suā in gentē peccatricem. Con-
uertimini itaq; peccatores: et facite iusti-
tiam corā dño: credētes q; faciat vo-
biscum misericordiam suā. Ego autē et a-
nima mea in eo letabimur. Benedicite
dño omnes electi ei: et agite dies leti-
cie: & cōfitemini illi. Jherusalē ciuitas
dei: castigauit te dñs in operibus ma-
nuū tuaq. Confitere dño in bonis tuis
et benedic deū seculoq: ut reedificet in
te tabernaculū suū: et reuocet ad te o-
mnes captiuos: et gaudeas in omnia
secula seculoq. Lux splēdida fulgebis:
et omnes fines terre adorabūt te. Natio-
nes ex longinquo ad te venient: et
munera deferentes adorabūt in te dñm:
et terrā tuā in sanctificationē habebūt.
Nomen eius magnū invocabūt in te.
Maledicti erūt qui cōtempserint te: et
condemnati erūt omnes qui blasphe-
mauerint te: benedictiq; erūt qui edifi-
cauerint te. Tu aūt letaberis in filijs tuis:
quoniā omnes benedicētur: et congre-
gabuntur ad dñm. Beati omnes qui
diligunt te: et qui gaudēt super pace
tua. Anima mea benedic dñm: quo-
niam liberauit jherusalem ciuitatem
suā. Beatus ero: si fuerint reliquie se-
minis mei ad videndā claritatē jherusa-
lem. Porte jherusalē ex saphiro et sma-
ragdo edificabūtur: et ex lapide preci-
oso omnis circuit murorū eius. Ex
lapide rādido et mundo omnes plate
eius sternentur: et per vicos eius alle-
luia cantabitur. Benedictus dñs qui
exaltauit eam: ut sit regnum eius in
secula seculoq: super eam amē.

Et consumati sunt sermones to-
bie. Et postq illuminatus est
tobias vixit annis quadraginta duo-
bus: & vidit filios nepotū suoq. Com-
pletis itaq; annis centum duobs: sepul-
tus est honorifice i ninive. Quinqua-
ginta namq; et sex annoq lumen ocu-
lorum amisit: sexagenarius vero recep-
pit. Reliquū vero vite sue in gaudio
fuit: et cum bono profectu timoris dei
pertexit in pace. In hora aūt mortis
sue vocauit ad se tobiam filiū suum: &
septē iuuenes filios suos nepotes: di-
xitq eis. Prope erit interitus ninive.
Non enim excidit verbū dñi: et fratres
nostri qui dispersi sunt a terra israhel
reuertentē ad eam. Omnis aūt terra
eius deserta replebitur: et domus dei
que i ea incensa est iterq reedificabitur:
ibiq; reuertētur omnes timentes deum.
Et relinquent gentes ydola sua: et ve-
nient in jherusalē: et inhabitabunt in
ea: et gaudebūt in ea omnes reges ter-
re: adorātes regem isrl. Audite ergo
filij mei: patrem vestrū. Seruite dño
in veritate: et inquirite ut faciatis que
placita sunt illi. Et filijs vestris man-
date: ut faciāt iusticias & elemosinas:
ut sint memores dei: et benedicant eū
in omni tempore in veritate et i tota

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0546
powered by DWork • Heidelberg University Library

virtute sua. Nunc ergo filij audite me: et nolite manere hic. Sed quacunq; die sepelieritis matrē vestrā · circa me in uno sepulcro: ex eo dirigite gressus vestros ut egrediamini hinc. Video enim: quia iniquitas eius finē dabit ei. Factum est autē post obitū matris sue · tobias abscessit ex niniue cū uxore sua et filijs · et filijs filiorū filijs: et reuersus est ad soceros suos. Inuenitq; eos incolumes in senectute bona: et curā eorum gessit. Et ipse clausit oculos eorū: et omnem hereditatē domus raguelis ipse percepit: viditq; quintā generationē filios filiorū suorū. Et cōpletis annis nonaginta et nouem in timore domini: cum gaudio sepelierunt eum. Omnis autē cognatio eius et omnis generatio eius in bona uita et in sancta conuersatione permansit: ita ut acceptus esset tā deo q̄ hominibus: et cunctis habitatibus terram. Explicit tobias

Incipit prologus in librū Iudith

Apud hebreos liber iudith inter agyographa legit: cuius auctoritas ad roborāda illa que in contentionem veniunt minus idonea iudicatur. Chaldeo tamē sermone cōscriptus · inter historias cōputat. Sed q̄a hūc librū similis nicena · i numero sanctarū scripturarū legit cōputasse · acquieui postulationi vre · immo exactioni · et sepultis occupationibus q̄bus vehementer arctabar · huic uni lucubrationi operā dedi: magis sensū e sensu quā ex verbo verbū transferens. Multos codicū varietatē vitiosissimā āpuerauī: sola ea q̄ intelligētia integra i verbis chaldeis inuenire potui · latinis expressi. Accipite iudith viduam castitatis exemplū: et triumphali laude pietatis eam preconijs declarate. Q̄ā cui nō solū feminis sed et viris inuictabilē dedit: q̄ castitatis ei⁹ remunerator virtutē talē tribuit · ut inuictum omnibus hominibus vincere: insuperabilem superaret.

Incipit liber Iudith capitulū .i.

Arphaxat itaq; rex medorū subiugauerat multas gentes imperio suo: et ipse edificauit ciuitatē potentissimam quam appellauit ecbatanis. Ex lapidibus quadratis et sectis fecit muros eius: in altitudine cubitorū septuaginta · et in latitudine cubitorū triginta: turres vero ei⁹ posuit i altitudine cubitorum centū. Per quadrū vero earū · latus utriusq; viceno⁹ pedū spacio tendebat: posuitq; portas ei⁹ in altitudine turriū. Et gloriabat quasi potēs in potētia exercitus sui: et i gloria quadrigarū suarū. Anno igit̄ duodecimo regni sui · nabuchodonosor rex assiriorū qui regnabat in niniue ciuitate magna pugnauit contra arphaxat: et obtinuit eum in campo magno qui appellatur ragau · circa eufratem et tigrim · et ydaspen in campo ercoch regis elicorū. Tunc exaltatū est regnū nabuchodonosor: et cor eius eleuatū est. Et misit ad omnes qui habitabāt in cilicia · et damasco · et libano · et ad gentes que sunt in carmelo et cedar · et inhabitātes galileā in cāpo magno esdrelon: et ad omnes qui erant in samaria · et trans flumen iordanem · usq; ierusalem · et omnem terrā gessen · quousq; ascendit ad montes ethiopie. Ad hos omnes misit nuncios nabuchodonosor · rex assiriorū: qui omnes uno animo contra dixerūt · et remiserūt eos vacuos: ac sine honore

abiecerũt. Tũc indignatus nabuchodonosor rex ad oñem terram illam iurauit per regnum et cronum suum: q defenderet se de omnibꝫ hijs. ℳ Anno terciodecimo nabuchodonosor regis vicesima ⁊ sẽa die mensis primi factum est verbũ in domo nabuchodonosor regis assiriox: ut defenderet se. Vocauitq; oñes maiores oñesq; duces bellatores suos: et habuit cũ eis misterium consilij sui. Dixitq; cogitationẽ suã in eo esse: ut omnem terrã suo subiugaret imperio. Quod dictũ cũ placuisset omnibꝫ: vocauit nabuchodonosor rex holofernẽ principẽ militie sue: et dixit ei. Egredere aduersum omne regnũ occidentis: et cõtra eos precipue qui cõtempserũt imperiũ meũ. Nõ parcet oculus tuus vlli regno: omnẽq; urbem munitam subiugabis michi. Tũc holofernes vocauit duces et magistratus virtutis assiriox: et dinumerauit viros in expeditione sicut ꝓcepit ei rex · centũmiliũ pedituꝫ pugnatorũ · ⁊ equites sagittarios duodecim milia. Omnẽq; expeditionẽ suam fecit preire ī multitudine innumerabiliũ camelorũ cũ hijs que exercitibus sufficerent copiose: boum quoq; armenta · gregesq; ouiũ quoꝝ nõ erat numerus. Frumentum ex oñi syria in trãsitu suo parari constituit. Aurũ uero ⁊ argentũ de domo regis assumpsit multum nimis. Et profectus est ipe ⁊ omnis exercit9 cum quadrigis ⁊ equitibus et sagittarijs: qui cooperuerũt facie terre sicut locuste. Cumq; peruasisset fines assiriox venit ad magnos mõtes ange qui sunt a sinistro cilicie: ascenditq; oñia castella eox: ⁊ obtinuit omnẽ munitionem. Effregit aũt ciuitatem opinatissimã melothi: ꝑdauitq; omnes filios tharsis · et filios ysmahel qui erãt cõtra faciem deserti · et ad austrum terre celeon. Et transiuit eufraten · et venit in mesopotamiam: ⁊ fregit omnes ciuitates excelsas que erãt ibi a torrente mambre usquequo quemiatur ad mare: et occupauit terminos ei9 a cilicia usq; ad fines iapher · qui sunt ad austrũ. Adduxitq; omnes filios madian · et predauit oñem locupletationẽ eorum: oñesq; resistẽtes sibi occidit ī ore gladij. Et post hec descendit in campos damasci in diebus messis et succendit omnia sata: omnesq; arbores ⁊ vineas fecit incidi: et cecidit timor illius super omnes inhabitantes terram. ℳ Tunc miserunt legatos suos vniuersarũ urbium ac puinciarũ reges ac principes syrie · scilicet ⁊ mesopotamie · ⁊ syrie sobal · ⁊ libie · atq; cilicie: qui venientes ad holofernẽ dixerũt. Desinat indignatio tua circa nos. Melius est enim ut viuentes seruiamus nabuchodonosor regi magno · ⁊ subditi simus tibi: q̃ morientes cum interitu nostro ipi seruitutis nre damna patiamur. Omnis ciuitas nra omnisq; possessio · omnes colles et montes · et campi · et armenta bou · gregesq; ouiũ ⁊ caprarũ equorũq; camelorũ ⁊ uniuerse facultates nostre atq; familie ī conspectu tuo sunt. Sint omnia sub lege tua. Nos etiam et filij nostri · serui tui sumus. Veni nobis pacifice dñe: et utere seruitio nostro sicut placuerit tibi. Tunc descendit de montibus cum equitibus · in virtute magna: et obtinuit omnẽ ciuitatẽ · et omnem inhabitantem terrã. De uniuersis aũt urbibꝫ assumpsit sibi auxiliarios viros fortes et electos ad bellũ. Tantusq; metus

prouinciis illis incubuit: ut uniuersæ urbium habitatores principes et honorati simul cū pphis egirent in obuiā venienti · excipientes eū cum coronis et lampadibꝫ: ducēs choros in tympanis et tibijs. Nec ista tamē facientes ferocitatem eius pectoris mitigare potuerūt. Nam et ciuitates eoꝝ destruxit: et lucos eoꝝ excidit. Preceperat enim illi nabuchodonosor rex · ut omnes deos terre exterminaret: videlicet ut ipe solus diceretur deus ab hijs nationibus que potuissent holofernis potentia subiugari. Pertransiens aūt syriā sobal et omnem apamiam · omnemq; mesopotamiam · uenit ad ydumeos in terra gabaa: accepitq; ciuitates eorum · et sedit ibi per triginta dies: in quibus diebus adunari precepit uniuersum exercitū uirtutis sue.

Cumq; audientes hec filij israhel q̄ habitabāt terrā iudee: timuerūt ualde a facie eius. Timor etiā et horror inuasit sensus eoꝝ: ne hoc faceret ierusalē et templo dñi: q̄d fecerat ceteris ciuitatibꝫ et templis eoꝝ. Et miserunt in omnē samariā per circuitum usq; iericho: et preoccupauerūt omnes uertices mōtium. Et muris circundederūt uicos suos: et cōgregauerūt frumenta i preparationē pugne. Sacerdos etiam eliachim scripsit ad uniuersos qui erāt circa esdrelon · que est contra faciem cāpi magni iuxta dothaim: et uniuersis per quos uie transitus esse poterat: ut obtinerēt ascēsus montiū per quos uia esse poterat ad ierusalē: et illic custodirent ubi angustum iter esse poterat inter mōtes. Et fecerūt filij israhel: secundū q̄d constituerat eis sacerdos dñi eliachim. Et clamauit omnis pplus ad dñm instātia magna: et humiliauerūt animas suas in ieiuniis ipi et mulieres eoꝝ. Et indueruīt se sacerdotes ciliciis: et infantes prostrauerūt contra faciem templi domini: et altare dñi operuerūt cilicio. Et clamauerunt ad dominū deū israhel unanimiter: ne darent in predā infantes eoꝝ · et uxores eoꝝ in diuisionē · et ciuitates eoꝝ in exterminiū · et sancta eorum in pollutionē: et fierēt in obprobrium gentibꝫ. Tūc eliachim sacerdos dñi magnus circuiit omnē israel: alloquutusq; est eos dicēs. Scitote quoniā exaudiuit dñs preces uestras: si manseritis perseueraueritis in ieiuniis et orationibus in cōspectu domini. Memores estote moysi serui dñi: q̄ amalech confidentem in uirtute sua et in potentia sua et in exercitu suo · et in clipeis suis et in curribus suis et in equitibꝫ suis non ferro pugnādo: sed precibus sanctis orando delecit. Sic erūt uniuersi hostes israhel: si perseueraueritis in hoc opere q̄d cepistis. Ad hanc igitur exhortationē eius deprecantes dñm · permanebāt in conspectu dñi: ita ut etiā hijs qui offerebant dño holocausta · precincti ciliciis offerent sacrificia dño: et erat cinis sup capita eoꝝ. Et ex toto corde suo omnes orabant deum: ut uisitaret populum suum israhel.

Nunciatumq; est holoferni principi militie assiriorū q̄ filij israel' prepararent se ad resistendū · ac montium itinera conclusissent · et furore nimio exarsit in iracundia magna. Vocauitq; omnes principes moab et duces ammon: et dixit eis. Dicite michi quis sit pplus iste qui montana obsidet: aut que et quales et quante sint ciuitates eorū que etiam sit uirtus eorum aut que sit multitudo eorum uel

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0549
powered by DWork • Heidelberg University Library

quis rex militie illorū. Quare pre omnibus qui habitāt in oriēte isti contempserūt me: et nō exierūt in obuiam nobis: ut susciperent nos cū pace? Tūc achior dux omnium filiorū amon respondens ait. Si digneris audire domine: dicam veritatē in conspectu tuo de ipso isto qui in montanis habitat: et nō egredietur verbū falsum ex ore meo. Populus iste ex progenie caldeorum ē. Hic primū in mesopotamia habitauit: quoniā noluerūt sequi deos patrū suoz qui erāt in terra caldeorum. Desecantes itaq; cerimonias patrū suoz que in multitudine deoz erāt unū deum coli coluerūt: qui z precepit eis ut exirent inde: et habitarent in carram. Cumq; oppressisset omnem terrā fames: descenderūt in egiptum: illicq; per quadringentos annos sic multiplicati sunt: ut dinumerari eoz nō posset exercitus. Cūq; grauaret eos rex egipti atq; in edificationibz urbiū suaz in luto et latere subiugasset eos: clamauerūt ad dñm suū et percussit totam terrā egipti plagis variis. Cūq; eiecissent eos egipti a se: z cessasset plaga ab eis z iret eos uellent capere z ad suum seruitiū reuocare: fugientibz his? deus coli mare aperuit: ita ut huc inde aque quasi murus solidarent: et isti pede sicco fundū maris perambulando trāsirent. In quo loco dū innumerabilis exercit? egipcioz eos persequeretur: ita aquis coopt?s est: ut nō remaneret uel unus: qui factum posteris nūciaret. Egressis etiam mare rubrum deserta syna mōtis occurrerūt: in quibz numq; homo habitare potuit: uel filius hominis requieuit. Illic fontes amari obdulcati sunt eis ad bibendum: z per annos quadraginta annonam de celo cōsecuti sunt. Ubicumq; ingressi sūt: sine arcu et sagitta: et absq; ferro et gladio: deus eoz pugnauit pro eis et uicit. Et nō fuit qui inultaret ppl'm istū: nisi quādo recessit a culru dñi dei sui. Quociensc̄unq; aūt preter ipm deum suū alterū coluerunt: dati sunt in p̄dam et in gladiū et in obprobriū. Quociensc̄unq; aūt penituerunt se recessisse a cultura dei sui: dedit eis deus celi uirtutē resistendi. Denicq; chananeum regem et iebuseum: et pherezeum et eueum z cetheū et amorreum et oēs potētes in esebon p̄strauerūt: et terras eoz et ciuitates eoz ipsi possederūt: et usq; dum nō peccarent cōspectu dei sui erāt cum illis bona. Deus enim illorū odit iniquitatē. Nam et ante hos āños cum recessissent a via quā dederat illis deus ut ambularēt in ea: exterminati sūt prelijs a multis nationibz: et plurimi eoz captiui abducti sūt in terrā non suā. Nunc autē reuersi ad dñm deum suū ex dispersione qua dispersi fuerāt adunati sunt: z ascenderunt montana hec omnia: et iterum possident ihrlē: ubi sūt sancta sanctoz. Nunc ergo mi dñe perqre si est aliqua iniquitas eoz in cōspectu dei eoz: ascendam? ad illos quoniā tradens tradet illos deus eoz tibi: et subiugati erunt sub iugo potentie tue. Si uero nō est offensio ppli hui? coram deo suo non poterimus resistere illis: quoniā deus eorū defendet illos: et erimus in obprobrium uniuerse terre. Et factum est cū cessasset loqui achior verba hec: irati sunt omnes magnates holofernis: et cogitabāt interficere eū dicentes ad alterutrū. Quis est iste q̄ filios isrl' posse dicat resistere regi nabuchodonosoz: et exercitibz ei?: ipmine?

inermes et sine virtute · et sine peritia artis pugne? Vt ergo agnoscat achîor quoniã fallit nos · ascendemus in mõtana: et cũ capti fuerint potentes eorum tunc cũ eisdem gladio transuerberabîtur: ut sciant omnes gentes quoniam nabuchodonosor deus terre est · et preter ipsum alius non est. VJ

Hadum est autem cũ cessasset loqui: indignat? holofernes vehementer dixit ad achîor. Quomõo prophetasti nobis dicens q̃ gens isrl defendatur a deo suo: ut ostendam tibi quoniã nõ est deus nisi nabuchodonosor: cũ percusserim? eos omnes sicut hominẽ unũ · tunc et ipse cum illis assiriorum gladio interibis: et omnis isrl terũ p̃dicione disperiet: et probabis quoniam nabuchodonosor dominus sit uniuerse terre. Tunq; gladius militie mee trãsiet per latera tua: et cõfixus cades inter vulneratos israhel: et nõ respirabis ultra donec exterminẽris cũ illis. Porro aũt si p̃phetiã tuam veracẽ existimas nõ concidat vultus tuus: et pallor qui faciem tuã obtinet abscedat a te: si verba mea hec putas implerí nõ posse. Vt aũt noueris q̃a simul cũ illis hec experieris: recte et hac hora illorũ p̃lo sociaberis: ut dũ dignas mei gladij penas exceperint · ipse simul ultioni subiaceas. Tũc holofernes precepit seruis suis: ut comprehenderent achîor et ducerent eum in bethuliã: et traderent eũ in manus filiorũ israhel. Et accipientes eũ serui holofernis · profecti sunt p campestria: sed cum appropinquassent ad mõtana · exierũt contra eos fundibularij. Illi aũt diuertentes a latere mõtis · ligauerunt achîor ad arborem manibz et pedibz: et sic vinctum de reliquis dimiserũt eum: et reuersi sunt ad dõm suum. Porro filij isrl descendentes de bethulia · venerũt ad eũ. Quem soluentes duxerũt ad bethuliã: atq; in medium p̃li illum statuẽtes percunctati sũt · quid rerum esset q̃ illum vinctum assirij reliquissent. In diebus illis erant illic principes · ozias filius micha de tribu symeon: et charmi qui et gothoniel. In medio itaq; seniorũ et in cõspectu oĩm achîor dixit omnia que locut? fuerat ab holoferne interrogatus: et qualiter p̃lis holofernis voluisset p̃ter hoc verbũ interficere eũ: et quẽadmodum ipse holofernes iratus iusserit eũ israhelitis hac de causa tradi: ut dũ vinceret filios isrl · cũ et ipsum achîor diuersis iubeat supplicijs interire: p̃ter hoc q̃ dixisset · deus celi defensor eorũ est. Tunq; achîor omnia hec exposuisset: omnis p̃lus procidit in faciẽ adorãtes dõm: et cõmuni lamentatione et fletu unanimes p̃ces suas dño effuderũt dicentes. Domine deus celi et terre intuere superbiam eorũ · et respice ad nostrã humilitatẽ · et faciẽ sanctorũ tuorũ attende: et ostende quoniã non derelinquis presumentes de te: et presumẽtes de se et de sua virtute gloriantes humilias. Finito itaq; fletu: et pertotũ diem oratione p̃lorũ completa: consolati sunt achîor dicentes. Deus patrum nostrorũ cui? tu virtutẽ predicasti · ipse tibi hãc dabit vicissitudinẽ: ut eorũ magis tu interitũ videas. Cũ vero dñs deus noster dederit hanc libertatem seruis suis: sit et tecum deus in medio nostri · ut sicut placuerit tibi ita cũ tuis omnibz cõuersetis nobiscũ. Tunc ozias finito concilio suscepit eũ in domũ suam: et fecit cenã magnam. Et vocatis omnibz presbiteris · simul repleto ieiunio refecerũt. Postea vero

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0551
powered by DWork • Heidelberg University Library

conuocatus est omis ppls: et per totã
noctem intra ecclesiam orauerunt: pe-
tentes auxilium a deo israhel. VII
Holofernes aũt altera die ꝓcepit
exercitibus suis: ut adtenderent
cõtra bethuliã. Erant aũt pedites bel-
latorum centũ viginti milia ⁊ equites
vigintiduo milia: ꝑter ꝓparationes
virorũ illorũ quos occupauerat captiuitas: et adducti fuerãt de ꝓuinciis ⁊
urbibus uniũse iuuentutis. Omnes
parauerũt se pariter ad pugnã · otra
filios israel: et uenerunt per crepidinem
mõtis usq; ad apicem qui respicit su-
per dothaim a loco qui dicit belma-
usq; ad chelmon qui est otra esdrelon.
Filij aũt israhel ut viderũt multitudi-
nem illorũ prostrauerũt se sup terram
mittẽtes ciner sup capita sua: omnimes orantes ut deus israel misericordiã
suã ostenderet sup populum suũ. Et
assumentes arma sua bellica · sederũt
per loca q̃ angusti itineris tramitem
dirigũt inter montuosa: et erãt custo-
dientes ea tota die et nocte. Porro ho-
lofernes dũ circuit q̃ gyrum · repperit
q̃ fons qui influebat aqueductũ illorũ
a parte australi extra ciuitatem dirige-
ret: et incidi ꝓcepit aqueductum illorũ.
Erãt tamẽ nõ longe fontes a muris
ex quibus furtim videbãtur haurire
aquã: ad refocillãdum potius quã
ad potandum. Sed filij ammon et
moab · accesserũt ad holofernem dicen-
tes. Filij israel nõ in lancea nec in sagit-
ta cõfidũt: sed mõtes defendũt illos:
et muniunt illos colles in precipitio
constituti. Vt ergo sine congressione
pugne pollis superare eos pone custo-
des fontium ut non hauriant ex eis:
et sine gladio interficies eos: uel certe
fatigati tradent ciuitatem suam quã
putant in mõtibus positam superari
non posse. Et placuerũt uerba hec cor̃
holoferne et cor̃ satellitibus ei⁹: et con-
stituit per gyrum centenarios per sin-
gulos fontes. Cũq; ista custodia per
dies viginti fuisset expleta · defecerunt
riuerne ⁊ collectiones aquarũ omnibus
inhabitantibus bethuliã: ita ut non
esset intra ciuitatem unde saciarentur
uel una die: quoniã ad mensurã dabã-
tur ꝑsis aqua quotidie. Tũc ad ozi-
am congregati omnes uiri femineq;
iuuenes ⁊ parvuli · omnes simul una
voce dixerũt. Judicet deus inter nos
et te: quoniã fecisti in nos mala · no-
lens loqui pacifice cũ assiriis: et ꝓter
hoc uendidit nos deus in manibus
eorũ. Et ideo non est qui adiuuet: cum
prosternamur ante oculos eorũ in siti
⁊ ꝓditione magna. Et nũc cõgregate
uniũsos qui in ciuitate sunt: ut ꝑdite
tradamus nos omes ꝑlo holofernis.
Melius est enim ut captiui benedicam⁹
dñm viuentes: quã moriamur et sim⁹
obprobriũ omni carni: cũ uideamus
uxores nostras et infantes nr̃os mo-
ri ãte oculos nostros. Contestamur
hodie celũ ⁊ terrã et deũ patrũ nostrorũ
qui ulciscitur nos secũdũ pcã nostra:
ut iam tradatis ciuitatem in manũ
militie holofernis: ut sit finis noster
breuis i ore gladij: qui longior effici-
tur in ariditate sitis. Et cum hec dixis-
sent: factus est fletus et ululatus ma-
gnus in ecclesia omnibus: et ꝑ multas
horas una voce clamauerunt ad deũ
dicentes. Peccauim⁹ cũ patribus nr̃is:
iniuste egimus: iniquitatem fecimus.
Tu quia pius es miserere nostri · et in
nos flagello vindicta iniquitates no-
stras: et noli tradere cõfitentes te ꝑlo
qui ignorat te: ut nõ dicãt inter gẽtes

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0552
powered by DWork • Heidelberg University Library

ubi est deus eor. Et cum fatigati hijs clamoribus et hijs fletibs lassati silu-issent: exsurgens ozias infulus lacrimis dixit. Equo animo estote fres: et hos quinq dies expectemus a domino misericordiā. Forsitan enim indignationem suā abscidet: et dat gloriā nomini suo. Si aūt trāsactis quinq diebus non venerit adiutoriū: faciemus hec verba q̄ locuti estis. VIII

Et factum est cū audisset hec verba iudith vidua · que erat filia merari · filij ydo filij ioseph filij ozie filij elai filij iamnor · filij gedeon filij raphaim filij achitob filij melchie filij enam filij nathanie filij salathiel filij symeon filij ruben: et vir eius fuit manasses: qui mortuus est in diebs messis ordeacee: instabat enim sup alligātes manipulos in cāpo et venit ei sup caput eius: et mortuus est in bethulia ciuitate sua et sepultus ē illic cū patribus suis. Erat aūt iudith relicta eius vidua iam annis tribus et mensibs sex. Et in superioribus domus sue fecit sibi secretū cubiculū in quo cū puellis suis clausa morabat: et habens sup lumbos suos cilicium · ieiunabat omnibus diebus vite sue: p̄ter sabbata et neomenias · et festa domus isrl. Erat aūt elegāti aspectu nimis: cui vir suus reliquerat diuitias multas et familiam copiosam: ac possessiones armentis boum et gregibs ouiū plenas. Et erat hec in omnibus famosissima · quoniā timebat dominū valde: nec erat qui loquerē de illa verbū malū. Hec itaq; cū audisset quoniā ozias promisisset ip trāsacto quinto die tradere ciuitatem: misit ad prelbiteros chabri et charmi. Et venerunt ad illā: et dixit illis. Quod est hoc verbum in quo cōsensit ozias · ut tradat ciuitatē assyrijs: si intra quinq dies nō venerit vobis adiutoriū? Et qui estis vos qui temptatis dñm? Non ē iste hmo qui misericordiā prouocet: sed potius qui iram excitet · et furorem accendat. Posuistis vos temp⁹ misericordie domini: et in arbitriū vestrū diem constituistis ei. Sed quia patiens dñs est · in hoc ipo penitentiam: et in dulgentiā eius lacrimis postulemus. Sic enim quasi homo deus sic cōminabit: neq; sicut filius hominis ad iracundiā inflammabitur. Et ideo humiliemus illi animas nras: et in spiritu ostricti humiliato · secuientes illi · dicam⁹ flentes dño · ut sm̄ voluntatem suam sic faciat nobiscū cito misericordiā suā: ut sicut cōturbatū est cor nostrū in superbia eorū ita et ipa de nostra humilitate glorientur: quoniā non sumus secuti peccata patrū nostroz qui dereliquerunt deum suū · et adorauerūt deos alienos: p quo scelere dati sunt in gladium · et in rapinā · et in cōfusionē inimicis suis. Nos aūt alterū deum nescimus p̄ter ipm. Expectem⁹ humiles consolationē eius · et exquirat sanguinem nostrū de afflictionibs inimicoz nostroz: et humiliabit omnes gentes quecunq; in surgūt ctra nos: et faciet illas sine honore dñs deus noster. Et nunc fratres quoniam vos qui estis prelbiteri in pplo dei · et ex vobis pendet anima illoz: ad eloquiū vrm corda eoz erigite: ut memores sint quia temptati sunt patres nostri · ut p̄barentur si vere colerent deū suū. Memores esse debent quomodo pater noster abraham temptat⁹ est: et p multas tribulationes probatus · dei amicus effectus est. Sic ysaac · sic iacob · sic moyses: et

dñes qui placuerũt deo per multas
tribulationes translati sunt fideles. Illi
aũt qui temptationes nõ susceperũt
cum timore dñi et in patientia sua et
improperiũ murmurationis sue ora
dñm ptulerũt: exterminati sunt ab ex-
terminatore: et a serpẽtibus perierunt.
Et nos ergo nõ vlciscamur nos pro
his que patimur: sed reputãtes pẽas
nostris hec ipa supplicia minora esse:
flagella dñi quasi serui ꝙ corripimur
ad correptionẽ et nõ ad pditionem
nostrã euenisse credamus. Et dixerũt
illi ozias et prebiteri. Omnia que lo-
cuta es vera sunt: et nõ est in sermoni-
bus tuis vlla reprehensio. Nunc ergo
ora ꝓ nobis: quoniam mulier sancta
es: et timens deũ. Et dixit illis iudith.
Sicut ꝯ potui loqui dei esse cognosci-
tis: ita quod facere disposui ꝓbate si ex
deo est: et orate ut firmũ faciat deus
consiliũ meũ. Stabitis vos ad portã
nocte ista: et ego exeam cũ abra mea:
et orate ut sicut dixistis in diebus quin-
que respiciat dñs plm suũ isrl. Vos aũt
nolo scrutemini actũ meum: et usq; dũ
renunciem vobis: nil aliud fiat nisi o-
ratio pro me ad dñm deũ nostrũ. Et
dixit ad eã ozias princeps iude. Vade
in pace: et dñs sit tecũ in vltionẽ inimico-
rũ. Et reuertentes abierunt.

Quibus abscedentibus iudith in-
gressa est oratoriũ suum: et in-
duens se cilicio posuit cinerẽ super ca-
put suũ: et ꝓsternens se dño clamabat
ad dñm dicens. Domine deus pris
mei symeon: qui dedisti illi gladium
in defensionẽ alienigenarũ qui viola-
tores exierũt in coinquinatione sua:
et denudauerũt femur virginis in con-
fusionem: et dedisti mulieres illoꝝ in
ꝓdam: et filias illoꝝ in captiuitatẽ: et
omnẽ predã in diuisionem seruis tuis
qui zelauerũt zelum tuũ: subueni que-
so te dñe deus meus michi vidue. Tu
enim fecisti priora: et illa post illa co-
gitasti: et hoc factum est: quod ipe voluis-
ti. Omnes enim vie tue parate sunt: et
tua iudicia in tua ꝓuidentia posuisti.
Respice castra assiriorum nunc: sicut tu
castra egiptiorũ videre dignatus es:
quando post seruos tuos armati cur-
rebãt: confidentes in quadrigis et in
equitatu suo: et in multitudine bellato-
rum. Sed aspexisti sup castra eoꝝ: et te-
nebre fatigauerũt eos. Tenuit pedes e-
orum abissus: et aque operuerũt eos.
Sic fiant et illi dñe: qui confidunt in
multitudine sua: et in curribus suis: et i
contis: et in sagittis suis: et in lanceis
gloriãtur: et nesciunt qa tu ipe es deꝰ
noster qui cõteris bella ab initio: et do-
minus nomen est tibi. Erige brachiũ
tuũ sicut ab initio: et allide virtutem e-
orum in virtute tua. Cadat virtus e-
orum in iracundia tua: qui promittũt
se violare sancta tua: et polluere taber-
naculum nominis tui: et deicere gladi-
o suo cornu altaris tui. Fac domine:
ut gladio proprio eius superbia am-
putetur. Capiatur laqueo oculorum
suoꝝ in me: et plagies eũ ex labijs cari-
tatis mee. Da michi i animo astanti-
am ut contemnã illum: et virtutẽ: ut e-
uertam illum. Erit enim hoc memori-
ale nominis tui: cũ manus femine de-
iecerit eum. Non enim in multitudine
est virtus tua dñe: neq; in equoꝝ viri-
bus voluntas tua. Nec superbi ab initi-
o placuerũt tibi: sed humiliũ et man-
suetoꝝ semper tibi placuit deprecatio.
Deus celorum creator aquaꝝ: et dñs
totius creature: exaudi me miseram de-
precantẽ: et de tua misericordia plumentẽ.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0554
powered by DWork • Heidelberg University Library

Memento domine testamenti tui · et da verbum in ore meo · et in corde meo consilium corrobora: ut domus tua in sanctificatione tua permaneat: et omnes gentes agnoscant quia tu es deus et non est alius preter te. ℣

Factum est aut cū cessasset clamare ad dominū: surrexit de loco in quo iacuerat ꝓstrata ad dñm. Vocauitq; abram suā: et descendēs in domum suā · abstulit a se ciliciū: et exuit se vestimētis viduitatis sue. Et lauit corpus suū · et unxit se mirro optimo: et discriminauit crinem capitis sui · et imposuit mitrā super caput suū: et induit se vestimentis iocunditatis sue. Et induit sandalia pedibus suis: assumpsitq; dextralia · et lilia · et inaures et anulos: et oīnibus ornamētis suis ornauit se. Cui etiā dñs contulit splendorem: quoniā omnis ista compositio non ex libidine · sed ex virtute pendebat. Et ideo dñs hanc in illam pulchritudinē ampliauit: ut incomparabili decore omniū oculis appareret. Imposuit itaq; abre sue ascopā vini · et vas olei et polentā et laganes · et panes et caseum: et profecta est. Cumq; venisset ad portas ciuitatis: inuenerunt exprēatem oziā · et prelbiteros ciuitatis. Qui cū vidissent eam: stupentes mirati sunt nimis pulchritudinē eius. Nichil tamē interrogātes eam: dimiserūt transire dicentes. Deus patrum nostroz det tibi gratiā: et omne cōsilium cui cordis tui virtute corroboret: et glorietur sup te ihrusalem · et sit nomen tuū in numero sanctorum et iustoz. Et dixerūt his qui illic erant oēs una voce fiat fiat. Iudith vero orans dñm: transiit p portas · ipa et abra eius. Factū est aut cū descenderet montem circa ortū diei: occurrerunt ei exploratores assirioz: et tenuerunt eā dicētes. Unde venis: aut quo vadis? Que respōdit. Filia sum hebreoz. Ideo ego fugi a facie eoz: quoniā futurū agnoui q dent vobis in depredatiōnem · pro eo q cōtemnentes vos noluerunt ultro tradere semetipsos: ut inuenirent misericordiam in cōspectu vestro. Hac de causa cogitaui mecum dicens. Vadam ad faciem principis holoferni ut indicē illi secreta illoz: et ostendam illi quo aditu possit obtinere eos: ita ut nō cadat vir unus de exercitu eius. Et cū audissent viri illi verba ei · considerabāt faciem eius: et erat in oculis eorū stupor: quoniā pulchritudinem eius mirabātur nimis. Et dixerūt ad eam. Cōseruasti animā tuā: eo q tale repersisti consiliū ut descenderes ad dominū nostrū. Hoc aut scias: quoniā cū steteris in conspectu eius bene tibi fiet: et eris gratissima in corde eius. Duxerunt q illam ad tabernaculū holoferni: nunciantes eam. Cumq; intrasset ante faciem eius: statim raptus est in suis oculis holofernes. Dixerūtq; ad eum satellites eius. Quis contemnat plm hebreoz qui tam decoras mulieres habent: ut nō pro his merito pugnare ꝺra eos debeam? Videns itaq; iudith holofernem sedentem in conopeo qđ erat ex purpura et auro · et smaragdo et lapidibz pciosis intextum: et cū in faciē eius intendisset · adorauit eū prosternēs se sup terrā: et eleuauerūt eā servi holofernis iubētes dño suo. ℣

Dunc holofernes dixit ei. Equo animo esto et noli timere in corde tuo: quoniā ego nūquam nocui viri qui voluit seruire nabuchodonosor regi. Populus aut tuus si nō ꝺtempsisset

me: nō alleuasseu lancā meam sup
eū. Nunc autē dic mihi qua ex causa
recessisti ab illis: et placuit tibi ut ve-
nires ad nos. Et dixit illi iudith. Su-
me verba ancille tue: quoniā si secut⁹
fueris verba ancille tue: perfectam rem
faciet dñs tecū. Viuit enī nabuchodo-
nosor rex terre: et viuit virtus eius que
est in te ad correptionē omniū animā-
rum errantiū: quoniā nō solū homi-
nes seruient illi p te: sed et bestie agri
obtemperāt illi. Nūciat enī animi tui
industria: uniuersis gentibus: et indicatū e
omni seculo quoniā tu sol⁹ bonus et po-
tens es in omni regno ei⁹: et disciplina
tua omnibus prouinciis predicat. Nec
hoc latet nō locut⁹ est achior: nec illud
ignoratur qđ ei iussisti euenire. Con-
stat enī deū nostrū sic peccatis offensū:
ut mādauerit per prophetas suos ad po-
pulum: vt tradat eum pro peccatis suis.
Et quoniā sciunt se offendisse deū suū
filij israel: tremor tuus sup ipos e. Insu-
per etiam fames inualuit eos: et ad ar-
ditate aque: iam incer mortuos com-
putantur. Denig hoc ordinat: ut in-
terficiant pecora sua et bibāt sangui-
nem eorū: et sancta dñi sui que pcepit
deus nō contingi: in frumēto vino et
oleo. Hec cogitauerūt impendere: et vo-
lunt cōsumere: que nec manibs debe-
rēt cōtingere. Ergo quoniā hec faciūt:
certū est qđ in perditionē dabūtur. Qđ
ego ancilla tua cognoscens fugi ab il-
lis: et misit me dñs hec ipa nunciare
tibi. Ego enī ancilla tua deū colo etiā
nunc apud te: et exiet ancilla tua: et o-
rabo deum: et dicet michi: quādo eis
reddat pcēm suum: et veniens nūciabo
tibi: ita ut ego adducā te per mediam
ihrusalem. Et habebis omnem pplm
israhel sicut oues quibus nō est pastor:
et nō latrabit uel unus ira te: quoniam
hec michi dicta sūt per prudentiā
dei. Et quoniā iratus est illis de⁹: hec
ipsa missa sum nunciare tibi. Placue-
runt aūt omnia verba hec coram ho-
lofernē et corā pueris eius: et mirabant
ur ad sapientiā eius: et dicebāt alter
ad alterum. Non est talis mulier sup
terram in aspectu: in pulchritudine et
in sensu verborum. Et dixit ad illā ho-
lofernes. Benefecit de⁹ qui misit te an-
te pplm: ut des illum tu in manibs no-
stris. Et quoniā bona est promissio
tua: si fecerit michi hoc: deus tuus erit
et meus deus: et tu in domo nabucho-
nosor magna eris: et nomen tuum
nominabitur i uniuersa terra. Et

Gunc iussit eam introire ubi repo-
sitū erāt thesauri eius: et iussit il-
lic manere eā et constituit quid daret
illi de suisto suo. Cui respōdit iudith
et dixit. Nunc nō potero mādducare ex
his que michi pcepisti tribui: ne veniat
super me offensio. Ex his aūt q michi
deesse mandducabo. Cui holofernes
ait. Si defecerint tibi ista que tecū tu-
listi: quid faciem⁹ tibi? Et dixit iudith.
Viuit anima tua dñe meus: quoniā
non exhauriet omnia hec: ancilla tua: do-
nec faciat deus in manu mea hec que
cogitaui. Et induxerūt illā serui eius
in tabernaculū: quo pcepserat: et pcis-
dum introiret ut daretur ei copia no-
cte: et ante lucem egredi foras ad ora-
tionem: et deprecandi dñm. Et precepit
cubicularijs suis ut sicut placeret illi
exiret et introiret ad adorādum deum
suum per triduū. Et exibat noctibs in
vallem bethulie: et baptizabat se in fon-
te aque. Et ut ascendebat: orabat dñm
deū israel ut dirigeret viam eius ad libe-
rationem pli sui. Et introiens mūda

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0556
powered by DWork • Heidelberg University Library

manebat in tabernaculo usq; dum acciperet eleam suã in vesperũ. Et factũ ẽ quarta die. Holofernes fecit cenã servis suis: et dixit ad vagao eunuchũ. Vade et suade hebreã illã ut sponte consentiat habitare mecũ. Fedum est enim apud assirios si femina irrideat virũ agendo ut in munus ab eo transeat. Tunc introiuit vagao ad iudith et dixit. Non vereatur bona puella introire ad dñm meũ ut honorificetur ante faciem eius: et manducet cum eo et bibat vinum in iocunditate. Cui iudith respõdit. Que ego sum ut contradicam dño meo? Omne qđ erit ante oculos eius bonũ et optimũ faciam. Quicquid aũt illi placuerit hoc michi erit optimũ omnibs diebs vite mee. Et surrexit et ornauit se vestimẽto suo: et ingressa steit ante faciẽ eius. Cor aũt holofernis concussum est: erat enim ardens in cupiscentia eius. Et dixit ad eam holofernes. Bibe nũc et accumbe in iocunditate: quoniã inuenisti gratiam corã me. Et dixit iudith. Bibam dñe: quoniã magnificata est anima mea hodie pre omnibs diebus meis. Et accepit et mãducauit et bibit corã ipo ea que parauerat illi ancilla eius. Et iocundus factus est holofernes ad eam: bibitq; vinũ multũ nimis quantum nũquã biberat in vita sua. xm

Et aũt sero factũ est festinauerunt serui illi9 ad hospitia sua: et conclusit vagao ostia cubiculi et abiit. Erant aũt omnes fatigati a vino. Erat aũt iudith sola in cubiculo. Porro holofernes iacebat in lecto nimia ebrietate sopitus. Dixerat aũt iudith puelle sue ut staret foris ãte cubiculũ et obseruaret. Stetit aũt iudith ante lectum orans cũ lacrimis et labiorum motu in silentio dicẽs. Confirma me dñe deus israhel. et respice in hac hora ad opera manuum mearũ: ut sicut promisisti hierusalẽ ciuitatem tuã erigas: et hoc qđ credis per te posse fieri cogitaui perficiam. Et cũ hec dixisset: accessit ad columnã que erat ad caput lecti ei9: et pugionem eius qui in ea ligatus pendebat exsoluit. Cumq; euaginasset illũ apprehendit comã capitis eius et ait. Confirma me dñe deus in hac hora. Et percussit bis in cervicem eius. et abscidit caput eius: et abstulit canopeum eius a columnis. et euoluit corp9 eius truncũ. Et post pusillũ exiuit et tradidit caput holofernis ancille sue: et iussit ut mitteret illud in perã suã. Et egressę sunt secundum consuetudinẽ suã quasi ad orationẽ. et trãsierũt castra: et girãtes vallem venerũt ad portã ciuitatis. Et dixit iudith a longe custodibs murorum. Aperite portas quoniã nobiscũ est deus: qui fecit virtutẽ in israhel. Et factũ est cũ audissent viri vocem eius. vocauerunt prelbiteros ciuitatis. Et occurrerũt ad eam omnes. a minimo usq; ad maximũ: quoniã speraverũt eam iam nõ esse venturã. Et accendentes luminaria congiauerũt circa eã omnes. Illa aũt ascendens in eminentiorem locũ: iussit fieri silentiũ. Cumq; omnes tacuissent: dixit iudith. Laudate dñm deũ nostrũ qui nõ dereliquit sperantes in se: et in me ancillã suã. adimpleuit misericordiã suam. quã promisit domui israhel: et interfecit in manu mea hostem ppli sui in hac nocte. Et ptecens de pera caput holofernis. ostendit illis dicens. Ecce caput holofernis principis militie assirioz. Et ecce canopeũ illius in quo recumbebat in ebrietate sua: vbi et per manũ femine

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0557
powered by DWork • Heidelberg University Library

percussit illū dñs deus noster. Vivit aūt ipse dominus quoniam custodiuit me angelus eius et hinc euntem et ibi cōmorantem et inde huc reuertentem: et non permisit me dñs auxillam suam coinquinari: sed sine pollutione peccati reuocauit me vobis gaudentem in victoria sua in exaltatione mea in liberatione vestra. Cōfiteamur illi omnes quoniā bonus: quoniā in seculum misericordia eius. Vniuersi aūt adorātes dñm dixerūt ad eam. Benedixit te dñs in virtute sua: qui per te ad nichilū redegit inimicos nros. Porro ozias princeps pli israhel dixit ad eam. Benedicta es tu filia a dño deo excelso pre omnibz mulieribus super terrā. Benedictus dñs qui creauit celū et terrā qui te direxit in vulnera capitis principis inimicoz nostroz: quia hodie nomē tuū ita magnificauit ut nō recedat laus tua de ore hominū qui memores fuerint virtutis domini in eternū: pro quibus non pepercisti anime tue propter angustias et tribulationem generis tui: sed subuenisti ruine ante conspectū dei nostri. Et dixit omnis populus fiat fiat. Porro achior vocatus venit. Et dixit ei. Deus israhel cui tu testimoniū dedisti quō ulciscatur se de inimicis suis: ipse caput omniū incredulorū inciderit in hac nocte in manu mea. Et ut probes quia ita est: ecce caput holofernis qui in cōtemptu superbie sue deum israhel contempsit et tibi in exitium minabatur dicens: cū captus fuerit populus israhel gladio perforari precipiā latera tua. Videns aūt achior caput holofernis angustiarū pre pauore recidit in faciem suā sup terrā: et exstinctus est anima eius. Postea vero quam exhilaratus spiritu recreatus est: pedes eius et adorauit eā et dixit. Benedicta tu a deo tuo in omni tabernaculo iacob: quoniam in omni gente que audierit nomen tuum magnificabitur super te deus israhel. xvij

Dixit aūt iudith ad omnem plm. Audite me fratres. Suspendite caput hoc super muros nostros: et erit cum exierit sol arripiat unusquisq arma sua et exite cum impetu: non ut descendatis deorsum sed quasi impetum facientes. Tūc exploratores necesse erit ut fugiant ad principem suum excitandum ad pugnā. Cumq duces eorū concurrerint ad tabernaculū holofernis et inuenerint eū truncū in suo sanguine uolutatū: decidet sup eos timor. Cūq cognouerint fugere eos ite post illos securi: quū dñs conteret eos sub pedibz uestris. Tunc achior uidēs virtutem quā fecit deus israhel relicto gēntilitatis ritu credidit deo et circuncidit carnem prepucij sui et applicuit est ad plm israhel: et omnis successio generis eius usq in hodiernū diem. Mox aūt ut ortus est dies suspenderūt sup muros caput holofernis: accepitq unusquisq vir arma sua: et egressi sūt cum grandi strepitu et ululatu. Quod uidentes exploratores ad tabernaculum cucurrerūt. Porro hij qui in tabernaculo erant uenientes et ante ingressū cubiculi pertrepentes excitandi gratia inquietudinē arte molichabātur: ut nō ab excitantibz sed a sonantibus holofernes euigilaret. Nullus enim audebat cubiculū virginis assirioz pulsando aut inuando aperire. Sed cū uenissent eius duces ac tribuni et uniuersi maiores exercitus assirioz: dixerūt cubicularijs. Intrate et excitate illū: quoniam egressi muros de cauernis suis

aufi sūt ꝓuocare nos ad preliū. Tūc ingressus vagao tubiculū eius fecit ante cortinā: ⁊ plausum fecit manibꝫ suis: suspicabat enī illū cū iudith dormire. Sed cū nullū motū iacentis sensu auriū caperet: accessit ꝓximans ad cortinā: et eleuās eam vidit cadauer absqꝫ capite holofernis i suo sanguine rabefactū iacere sup terrā: exclamauit voce magna cū fletu: et scidit vestimenta sua. Et ingressus tabernaculū iudith nō inuenit eā. Et exiliuit foras ad ꝓximū: et dixit. Vna mulier hebrea fecit confusionem in domo regis nabuchodonosor. Ecce enim holofernes iacet in terra: et caput eius nō est i illo. Nō dum audissent principes virtutis assiriorum: scidērūt omnes vestimenta sua: ⁊ intollerabilis timor ⁊ tremor cecidit sup eos: et turbati sunt animi eoꝝ valde. Et factꝰ est clamor i comparabilis i medio castroꝝ eoꝝ. xv

Cumqꝫ omnis exercitus decollatū holofernē audisset: fugit mens et consilium ab eis: et solo tremore et metu agitati fuge ꝓsidium sumūt: ita ut nullus loqueretur cum ꝓximo suo: sed inclinato capite relictis omnibus cuadere festinabāt hebreos: quos armatos sup se venire audierāt: fugientes per vias camporꝫ ⁊ semitas collium. Videntes itaqꝫ filij israhel fugientes secuti sunt illos: descenderuntqꝫ clangentes tubis et ululantes post ipsos. Et quoniā assiriꝫ nō admati i fugam ibant precipites: filij aūt israhel uno agmine ꝓsequentes: debilitabant omnes quos inuenire potuissēt. Misitqꝫ ozias nuncios per omnes ciuitates et regiones israhel. Omnis itaqꝫ regio: omnisqꝫ urbs electam iuuentutem armatam misit post eos: et ꝓsecuti sunt eos in ore gladij quousqꝫ peruenirēt ad extremitatem finiū suorum. Reliqui autem qui erant in bethulia: ingressi sūt castra assiriorū: et predā quā fugientes assiriꝫ reliquerant abstulerunt: ⁊ ditati sunt valde. Ipsi vero qui victores reuersi sūt ad bethuliam: omnia queqꝫ erant illorū abstulerunt secū: ita ut nō esset numerus in pecoribꝫ in iumentis et uniuersis mobilibus eoꝝ: ut a minimo usqꝫ ad magnum omnes diuites fierent de ꝓdationibus eoꝝ. Ioachim aūt summus ponteꝝ de ierusalē venit in bethuliam cū uniuersis ꝓsbiteris suis: ut videret iudith. Que cū exisset ad illū benedixerunt illā omnes una voce dicentes. Tu gloria ierusalem: tu letitia israhel: tu honorificentia ꝓli nostri: quia fecisti uiriliter et confortatum est cor tuū eo nō castitatem amauerīs: et post uirum tuū alterum nesciēris: ideo et manus dñi confortauit te: et ideo eris benedicta in eternū. Et dixit omnis populus fiat fiat. Per dies aūt triginta uix collecta sunt spolia assiriorum a ꝓlo israhel. Porro aūt uniuersa q̄ holofernis ꝓculiaria fuisse probata sunt: dederūt iudith in auro et argento et uestibus et gemmis et omni supellectili: et tradita sunt omnia illi a populo. Et omnes ꝓli gaudebant cum mulieribus et uirginibus ⁊ iuuenibꝫ: i organis ⁊ cytharis. xvi

Sunt cāt̄auit cantiū hoc dño iudith dicēs. Incipite dño in tympanis: cāte dño in cymbalis: modulamini illi psalmū nouum exultate et inuocate nomen eius. Dominꝰ conterens bella: dñs nomen est illi: qui posuit castra sua in medio populi sui: ut eriperet nos de manu omniū inimicoꝝ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0559
powered by DWork • Heidelberg University Library

nostrorum. Venit assur cū montibs ab aquilone in multitudine fortitudinis sue: cuius multitudo obturauit torrentes et equi eoꝝ cooperuerūt valles. Dixit se incensurū fines meos: et iuuenes meos occisurū gladio: infantes meos dare in predā: et virgines in captiuitatē. Dominus aūt omnipotens nocuit eum: et tradidit eū in manus femine: et cōfudit eū. Non enī cecidit potens eorū a iuuenibs: nec filij tyranni pulserunt eū nec excelsi gigātes impetuerūt se illi: sed iudith filia merari in specie facies sue dissoluit eū. Exuit enī se vestimēta viduitatis: et induit se vestimenta leticie in exultatione filiorū isrl. Unxit faciem suā ungēto: colligauit crinnos suos mitra ad decipiendū illū. Sandalia ei⁹ rapuerūt oculos ei⁹: pulcritudo ei⁹ captiuā fecit animam eius: amputauit gugione cervicē ei⁹. Horruerūt pcse constantiā ei⁹: et medi audaciā eius. Tunc vlulauerūt castra assiriorū quādo apparuerūt humiles mei: arescentes in siti. Filij puellarum compunxerūt eos: et sicut pueros fugientes occiderūt eos: perierunt in plio a facie dñi dei mei: ymnum cantemus domino: ymnum nouum cantemus deo nro. Adonai dñe magnus es tu et preclar⁹ in virtute: et quem superare nemo potest. Tibi seruiat omnis creatura tua: quia dixisti: et facta sūt: misisti spiritū tuum et creata sunt: et nō est q̄ resistat voci tue. Montes a fundamētis mouebunt cum aquis: petre sicut cera liquescent ante facē tuā. Qui autem timent te magni erunt apud te p omnia. Ve genti insurgenti sup genꝝ meū. Dominꝰ enī omnipotens vindicauit in eis: in die iudicij visitabit illos. Dabit enim ignē: et vermes in carnes eorum: ut urantur et sentiant usq; in sempiternū. Et factū est post hec: omnis populus post victoriā venit in iherusalem adorare dñm: et mox ut purificati sunt obtulerūt omnes holocausta: et vota et repromissiones suas. Porro iudith vniuersa vasa bellica holofernis que dedit illi pplus: et canopeū qđ ipsa sustulerat posuit in anathema oblionis. Erat aūt pplus iocundus scōm faciem sanctoꝝ: et per tres menses gaudium huius victorie celebratū est cum iudith. Post dies aūt illos vnusquisq; rediit in sua: et iudith magnificata est in bethulia: et pclarior erat vniuerse terre isrl. Erat etiam virtuti castitatis adiuncta: ita ut nō cognosceret virum omnibus diebs vite sue: ex quo defunctus est manasses vir eius. Erat aūt diebus festis predens cū magna gloria. Mansit aūt in domo viri sui annos centū quinq; et dimisit abram suam libertam: et defuncta est ac sepulta cum viro suo in bethulia: luxitq; illam omnis pplus diebus septem. In omni aūt spatio vite eius non fuit qui conturbaret israhel: et post mortem eius annis multis. Dies autem victorie huius festiuitatis: ab hebreis in numero sanctorū dierum accipitur: et colitur a iudeis ex illo tpe usq; in presentem diē.

Explicit iudith incipit prologus in librum hester

Librum hester variis translatoribus constat esse vitiatū: quē ego de archiuis hebreorū releuans verbū e verbo expressius transtuli. Quē librū editio vulgata latinioris hinc inde verborū limbus trahit: addens ea que ex tempore dici poterāt: et audiri: sicut solitū est scolaribus disciplinis supra

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0560
powered by DWork • Heidelberg University Library

thenaice recogitare · quibꝫ verbis uti potuit qui iniuriam passus est · uel ille qui iniuriã fecit. Vos aũt o paula et eustochium quoniam ꝫ bibliothecas hebreoꝝ studuistis intrare · et interpretum certamina comprobastis · tenentes hester hebraicũ librum per singla verba nostram translationẽ aspicite: ut possitis agnoscere me nichil etiam augmentasse addendo: sed fideli testimonio simpliciter sicud in hebreo habetur · historiã hebraicam latine linguæ tradidisse. Nec affectam⁹ laudes hominũ nec vituperationes reppauescimus: deo enĩ placere curantes minas hominũ penitus nõ timem⁹: quoniã deus dissipat ossa eoꝝ qui hominibꝫ placere desiderãt: et sẽm apostolum qui eiusmodi sunt xpi serui esse non possunt. Rursum in libro hester alphabetum ꝛe minio usq; ad theta literam ponem⁹ duobꝰ distinctis in locis: uolẽtes scilicet septuaginta interpretũ ordinẽ per hec insinuare studioso lectori. Nos enim iuxta morẽ hebraicũ ordinem ꝓsequi etiã in septuaginta editione maluim⁹.

Incipit hester explicit ·

Et factũ est in diebꝫ assueri qui regnauit ab india usq; ethiopiã sup centũ uiginti septem prouincias: quando sedit in solio regni sui · susa ciuitas regni eius ꝛegordium fuit. Tercio igitur ãno imperij sui fecerat grande conuiuiũ cunctis principibus · et pueris suis fortissimis persarum ꝫ medoꝝ inclitis et ꝓfectis prouinciarum coram se: ut ostenderet diuicias glorie regni sui ac magnitudinem · atq; iactantiã potentie sue multo tempore: centũ uidelicet et octoginta diebꝰ. Cũq; implerentur dies conuiuii · inuitauit omnẽ ꝑpm qui inuentus est in susis a maximo usq; ad minimũ: et iussit septem diebus conuiuiũ preparari in uestibulo ortꝰ et nemoris · qũ regio cultu et manu constitutum erat. Et pendebãt ꝛe omnĩ parte tentoria aerei coloris et carbasini ac iacinctini · substrata sunibus byssinis atq; purpureis: qui eburneis circulis inserti erãt et columnis marmoreis fulciebantur. Lecti ũ aurei et argentei · sup pauimentum smaragdino ꝫ pario stratũ lapide dispositi erant · qũ mira uarietate pictura decorabat. Bibebant aũt qui inuitati erant · aureis poculis: et alijs atq; alijs uasis ibi inferebantur. Vinum quoq; ut magnificentia regia dignum erat habundans et ꝓpinũ ponebatur: nec erat qui nolentes cogeret ad bibendũ: sed sic ꝛe statuerat proponens mensis singulos de principibꝫ suis: ut sumeret unusquisq; qũ uellet. Vasthi ũ regina fecit conuiuiũ feminarum in palatio ubi ꝛe assuer⁹ manere cõsueuerat. Itaq; die septimo cũ ꝛe esset hilarior et post nimiã potionem incaluisset mero · ꝓcepit mumãi et bazatha et arbona et bagatha et abgatha et zarath et carchas septem eunuchis qui in cõspectu eius ministrabant · ut introducerent vasthi reginã coram rege · posito sup caput eius diademate: ut ostenderet cũctis ꝑplis et principibus eius pulcritudinem. Erat enĩ pulcra valde. Que renuit et ad regis imperiũ quod per eunuchos mandauerat uenire contempsit. Vnde iratus ꝛe et nimio furore succensus · interrogauit sapientes qui ꝛe more regio semper adherebãt et illoꝝ sciebat cũcta consilio · scientiũ leges ac iura maiorum: erant aũt primi et ꝓximi charsena et zethar et admatha et tharsis ꝫ mares et marsana et mamucha septẽ duces

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0561
powered by DWork • Heidelberg University Library

perſarum atq; medorū·qui videbant faciem regis et primi poſt eum reſidere ſoliti erant: cui ſententie vaſthi regina ſubiacere que aſſueri regis imperium qđ per eunuchos mandauerat·facere noluiſſet. Reſpondit q; mamucha audiente rege atq; principibus. Non ſolum regem leſit regina vaſthi·ſed omnes pſides et prīcipes qui ſūt in cunctis prouinciis regis aſſueri. Egrediet enim ſermo regine ad oēs mulieres ut contemnāt viros ſuos ⁊ dicāt. Rex aſſuerus iuſſit ut regina vaſthi introiret ad eum·et illa noluit: atq; hoc exemplo omnes principū cōiuges perſarum atq; medoꝝ paruipendent imperia maritorū. Vnde regis iuſta eſt indignatio. Si tibi placet egrediatur edictū a facie tua·et ſcribat iuxta legē perſarū atq; medorū quā preterire illicitum eſt: ut nequaq; ultra vaſthi ingrediatur ad regem·ſed regnū illius altera que melior eſt illa accipiat. Et hoc in omne qđ latiſſimū eſt prouinciarum tuarū diuulgetur imperium: ⁊ cūcte uxores tam maioꝝ quā minorum deferant honorē ſuis honorem. Placuit conſiliū eius regi ⁊ principibꝫ: fecitq; iuxta cōſiliū mamucha et miſit epiſtolas ad uniuſas puincias regni ſui: ut queq; gēs audire et legere poterat diuſis linguis ⁊ literis·eſſe viros prīcipes ac maiores in domibꝫ ſuis: et hoc per cunctos pſides diuulgari. ¶

His ita geſtis poſtq; regis aſſueri indignatio deferbuerat·recordata eſt vaſthi que fecerat uel que paſſa eſſet·dixerūq; pueri regis ac miniſtri eius. Querātur regi puelle virgines ac ſpecioſe·⁊ mittantur qui conſiderent per uniuſas prouincias puellas ſpecioſas et virgines: ⁊ adducant eas ad ciuitatem ſuſan·et tradant in domū feminarū ſub manu egei eunuchi qui eſt prepoſitus et cuſtos mulierū regiarum: et accipiāt mundū muliebrem ⁊ cetera ad uſus neceſſaria. Et quecūq; inter oēs oculis regis placuerit·ipa regnet p vaſthi. Placuit ſermo regi: ⁊ ita ut ſuggeſſerāt iuſſit fieri. Erat vir iudeꝰ in ſuſis ciuitate vocabulo mardocheus filius iair filij ſemei·filij cis de ſtirpe iemini·qui tranſlatus fuerat de ieruſalem·eo tpe quo iechoniam regem iuda nabuchodonoſor rex babilonis trāſtulerat: qui fuit nutritius filie fratris ſui ediſſe que altero nomine vocabat hester·et utrūq; parentem amiſerat·pulcra nimis et decora facie. Mortuiſq; patre eius ac matre·mardocheus ſibi eam adoptauit in filiam. Cumq; peruulgatus eſſet regis imperium·⁊ iuxta mandatum illius multe pulcre virgines adducerentur ſuſan·et egeo traderētur eunucho: hester quoq; inter ceteras puellas ei tradita eſt ut ſeruaretur in numero feminaꝝ. Que placuit ei et inuenit gratiā in cōſpectu illius. Et pcepit eunucho ut accelerares mundum muliebrē et traderet ei partes ſuas·et ſeptem puellas ſpecioſiſſimas de domo regis: ⁊ tam ipam quā pediſſequas eius ornaret atq; excoleret. Que noluit indicare ei pſin ⁊ patriā ſuam Mardocheus enī precepera ei ut de hac re omnino reticeret: quī deambulabat cotidie ante veſtibulū domus in qua electe virgines ſeruabāntur: curā agens ſalutis hester·et ſcire volēs quid ei accideret. Cum autem veniſſet tempꝰ ſingulaꝝ per ordinē puellaꝝ ut introiret ad regem·expletis oīnibꝫ que ad cultū muliebrem pertinebāt menſis duodecimus uenerabatur: ita dūtaxat ut ſex

mēles oleo ungerent̄ mirrino·et aliis
rē quibusdam pigmentis et aromatibus utcrentur. Ingrediencsq; ad regem·quicquid postulassent ad ornatum pertinēs accipiebāt et ut eis placuerat: cōposite de triclinio feminarū ad regis cubiculū transiebat. Et que intrauerat vespere egrediebat̄ mane: atq; inde in secūdas edes deducebantur que sub manu salagazi eunuchi erāt· qui cōcubinis regis p̄sidebat: nec habebat potestatem ad regem ultra redeundi nisi voluisset rex·et eā vocare iussisset rē nomine. Euoluto aūt tēpore per ordinem: instabat dies quo hester filia abiahil fratris mardochei·quā sibi adoptauerat in filiā·deberet intrare ad regem. Que non quesiuit muliebrem cultū: sed quecūq; voluit regeus eunuchus custos virginum·hec ei ad ornatū dedit. Erat enī formosa valde et incredibili pulcritudine: omnium oculis gratiosa et amabilis videbat̄. Ducta ē itaq; ad cubiculū regis assueri mense decimo qui vocatur thebeth· septimo anno regni ei9: et adamauit eā rex plusquā omnes mulieres: habuitq; gratiā et misericordiā coram eo sup omnes mulieres: et posuit diadema regni in capite eius: fecitq; eā regnare in loco vasthi. Et iussit conuiuiū preparari permagnificū cunctis p̄ncipibus et seruis suis·pro coniunctione et nuptiis hester. Et dedit requiē vniuersis p̄uincijs: ac dona largiū est iuxta magnificentiā principalem. Cumq; secūdo quererētur virgines·et congregarentur·mardocheus manebat ad ianuam regis: nec dūq; p̄uiderat hester patriā et populū suū·iuxta mandatū eius. Quicquid enī ille precipiebat obseruabat hester: et ita cūcta faciebat ut eo tempore solita erat quo eā parvulā nutriebat. Eo igitur tēpore quo mardocheus ad regis ianuā morabatur· irati sunt bagathan et thares duo eunuchi regis·qui ianitores erāt et i primo palatij limine residebant: voluerunt̄q; insurgere i regem et occidere eū. Quod mardocheum non latuit. Et cuncta nunciauit regine hester: et illa regi rē nomine mardochei q̄ ad se rem detulerat. Quesitū est et inuentum: et appensus est uterq; eorum in patibulo. Et iussit rex ut in libro memoriali scriberetur: ut pro vita sua aliquid repensaret ei. Mandatumq; est historijs et annalibus traditum coram rege. ¶

Post hec rex assuerus exaltauit aman filiū amadathi qui erat de stirpe agag: et posuit solium eius supe omnes p̄ncipes quos habebat. Cunctiq; serui regis qui in foribus palatij versabātur flectebant genua·et adorabant aman. Sic enī p̄ceperat eis imperator. Solus mardocheus non flectebat genu·neq; adorabat eum. Cui dixerunt pueri regis qui ad fores palatij residebāt. Cur p̄ter ceteros non obseruas mādatum regis? Cumq; hoc crebrius diceret·et ille nollet audire: nunciauerūt aman scire cupientes vtrum perseueraret in sententia: dixerat enim eis se esse iudeū. Quod cum audisset aman·et experimēto probasset qđ mardocheus nō sibi flecteret genu nec se adoraret·iratus est valde: et pro nichilo duxit in vnū mardocheum mittere manus suas: audierat enī quod esset genus iudee: magisq; voluit omnem iudeoꝝ qui erant in regno assueri perdere nationē. Mense primo cuius vocabulum est nisan·anno duodecimo regni assueri·missa est sors in urnam

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0563
powered by DWork • Heidelberg University Library

que hebraice dicit phur coram aman quo die et quo mense gens iudeorum deberet interfici: et exiuit mensis duodecimus qui vocatur adar. Dixitque aman regi assuero. Est populus per omnes provincias regni tui dispersus et a se mutuo separatus. nouis utens legibus et cerimoniis. insuper et regis iussa contemnens: et optime nosti quod non expediat regno tuo ut insolescat per licentiam. Si tibi placet decerne ut pereat: et decem milia talentorum appendam arcariis gazae tuae. Tulit ergo rex anulum quo utebatur de manu sua. et dedit eum aman filio amadati de progenie agag hosti iudeorum: dixitque ad eum. Argentum quod tu pollicearis tuum sit: de populo age quod tibi placet. Vocatique sunt scribae regis mense primo nisan tertiadecima die eiusdem mensis: et scriptum est ut iusserat aman ad omnes satrapas regis. et iudices prouinciarum diuersarumque gentium. ut quaeque gens legere poterat et audire. pro varietate linguae ex nomine regis assueri: et litterae signatae ipsius anulo missae sunt per cursores regis ad uniuersas prouincias. ut occiderent atque delerent omnes iudeos a puero usque ad senem parvulos et mulieres. uno die hoc est tertiodecimo mensis duodecimi qui vocatur adar: et bona eorum diriperent. Summa autem epistolarum haec fuit: ut omnes prouinciae scirent et paratae essent ad praedictam diem. Festinabant cursores qui missi erant regis imperium explere. Statimque in Susis pependit edictum regis: et aman celebrante conuiuium. et cunctis iudeis qui erant in urbe flentibus.

Quae cum audisset mardochaeus scidit uestimenta sua: et induit se sacco. spargens cinerem capiti: et in platea mediae ciuitatis uoce magna clamabat ostendens amaritudinem animi sui: et hoc eiulatu usque ad fores palatii gradiens. Non enim erat licitum indutum sacco aulam regis intrare. In omnibus quoque prouinciis oppidis ac locis ad quae crudele regis dogma peruenerat. planctus ingens erat apud iudeos. ieiunium. ululatus. et fletus. sacco et cinere multis pro strato utentibus. Ingressi autem sunt puellae hesther et eunuchi: nunciauerunt que ei. Quod audiens consternata est: et uestem misit ut ablato sacco induceret eam. Quam accipere noluit. Accitoque achach eunucho quem rex ministrum ei dederat: praecepit ut iret ad mardocheum et disceret ab eo cur haec faceret. Egressusque achach iuit ad mardochaeum: et inuenit eum stantem in platea ciuitatis ante ostium palatii. Qui indicauit ei omnia quae acciderant. quomodo aman promisisset ut in thesauros regis pro iudeorum nece inferret argentum: et exemplarque edicti quod pependerat in Susis dedit ei ut regine ostenderet. et moneret eam ut intraret ad regem. et deprecaretur eum pro populo suo. Regressus achach nunciauit hesther omnia quae mardochaeus dixerat. Quae respondit ei: et iussit ut diceret mardocheo. Omnes servi regis et cuncte quae sub ditione eius sunt norunt prouinciae. quod siue uir siue mulier non vocatus intrauerit. atrium regis intrauerit. absque ulla cunctatione statim interficiatur: nisi forte rex aureum virgam ad eum tetenderit. pro signo clemencie. atque ita possit uiuere. Ego igitur quomodo ad regem intrare potero: que triginta iam diebus non sum vocata ad eum? Quod cum audisset mardocheus rursum mandauit hesther dicens. Ne putes quod animam tuam tantum liberes: quia in

domo regis es pre cunctis iudeis. Si
enī nunc sic siluer is p aliā occasionē
liberabūtur iudei: et tu et domus pris
tui peribitis. Et quis nouit utrū ideir-
co ad regnū veneris: ut in tali tempore
parareris? Iussitq; hester hec mar-
dochei verba mandauit. Vade et
congrega omnes iudeos quos in su-
sis repereris: et orate pro me. Non co-
medetis et non bibetis tribus diebus
et tribus noctibus. et ego cū ancillulis
meis similiter ieiunabo: et tunc ingre-
diar ad regem contra legem faciens
non vocata. tradensq; me morti et
periculo. Fecit itaq; mardocheus et re-
cūt omnia que hester preceperat. VI

Die aūt tercio induta est hester re-
galibus vestimentis: et stetit in
atrio domus regie quod erat interius
contra basilicā regis. Et ille sedebat
sup soliū suum in consistorio palatij
contra ostiū domus. Cumq; uidisset
hester reginā stantem placuit oculis
eius: et extendit contra eam uirgā aure-
am quā tenebat manu. Que accedēs
osculata est summitatē uirge eius: di-
xitq; ad eam rex. Quid uis hester regi-
na? Que est petitio tua? Etiā si dimi-
diam partem regni petieris dabitur ti-
bi. At illa respōdit. Si regi placet ob-
secro ut venias ad me hodie et aman
tecū ad conuiuiū qđ parauī. Statim
q; rex. vocate inquit cito aman ut he-
ster obediat uolūtati. Venerunt itaq;
rex et aman ad cōuiuiū qđ eis regina
parauerat. Dixitq; ei rex postq; uinū
biberat habundanter. Quid petis ut
detur tibi et p qua re postulas? Etiā
si dimidiā partē regni mei petieris im-
petrabis. Cui respondit hester. Peti-
tio mea et pces sunt iste Si inueni in
conspectu regis gratiā. et si regi placet
ut det michi quod postulo et meā im-
pleat petitionem: ueniat rex et aman
ad cōuiuiū qđ parauī eis: et cras agā
am regi voluntatem meā. Egressus e
itaq; illo die amā leti et alacer. Cūq;
uidisset mardocheū sedentem ante fo-
res palatij. et nō solū non assurrexisse
sibi sed nec motū quidē de loco sedilio-
nis sue. indignatus est valde: et dissi-
mulata ira reuersus i domū suā conuo-
cauit ad se amicos suos et zares uxo-
rem suam: et expposuit illis magni tudi-
nem diuitiarū suarū filiorūq; turbam:
et quanta eū gloria sup omnes princi-
pes et seruos suos rex eleuasset. Et post
hec ait. Regina qđq; hester nullū aliū vo-
cauit ad conuiuiū cū rege preter me: a-
pud quā etiam cras cū rege pransur
sum. Et cū hec omnia habeam nichil
me habere puto qđq; diu uidero mardoch-
eum iudeū sedentem ante fores regias.
Responderunt q; ei zares uxor eius. et
cuncti amici. Iube parari excellā trabē
habentem altitudinis quinquaginta
cubitos: et dic mane regi ut appendat
sup eā mardochē: et sic ibis cū rege le-
tus ad conuiuiū. Placuit ei cōsilium:
et iussit excelsam parari crucē. VII

Adem illā duxit rex i somnē: ius-
sitq; sibi afferri historias et an-
nales priorū temporū. Que cum illo
presente legerentur: ventū est ad illum
locū ubi scriptū erat quomodo nunci-
asset mardocheus insidias bagathā
et thares eunuchorū. regem assuerū iu-
gulare cupientium. Qđ cū audisset rex
ait. Quid pro hac fide honoris ac pre-
mij mardocheus consecutus est? Dixe-
runt ei serui illius ac ministri. Nichil
omnino mercedis accepit. Statimq;
rex. quis e inquit i atrio? Aman quip-
pe interius atriū domus regie intrauerat.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0565
powered by DWork • Heidelberg University Library

ut suggereret regi et iuberet mardocheum affigi patibulo qđ ei fuerat preparatū. Respondērūt pueri. Aman stat in atrio. Dixitq; rex. Ingrediat. Cūq; esset ingressus ait illi. Quid debet fieri viro quē rex honorare desiderat? Cogitans aūt in corde suo aman et reputans qđ nullū aliū rex nisi se vellet honorare: respondit homo quem rex honorare cupit debet indui vestibus regijs et imponi super equū qui de sella regis est: et accipere regium diadema sup caput suū: et primꝰ de regijs principibus ac tirānis teneat equū eius: et per plateam ciuitatis incedens clamet et dicat. Sic honorabit quemcunq; rex voluerit honorare. Dixitq; ei rex festina et sumpta stola et equo fac ut locutus es mardocheo iudeo qui sedet ante fores palatij. Caue ne quicquā de hijs que locutꝰ es pretermittas. Tulit itaq; aman stolā et equū: indutūq; mardocheum in platea ciuitatis: et impositū equo precedebat atq; clamabat. Hoc honore condignus ē quemcunq; rex voluerit honorare. Reūsusq; est mardocheus ad ianuam palatij: et aman festinauit ire in domū suam lugens: et operto capite: narrauitq; zares uxori sue et amicis omnia que euenissent sibi. Cui respondērūt sapientes quos habebat in cōsilio et uxor ei. Si de semine iudeoꝝ est mardocheus ante quē cadere cepisti: nō ei poteris resistere: sed cades in conspectu eius. Adhuc illis loquentibꝰ venerūt eunuchi regis: et cito eū ad cōuiuiū qđ regina parauerat ꝓgere compulerūt. VII

Intrauit itaq; rex et aman ut biberēt cū regina. Dixitq; ei rex etiā secunda die postq; vino incaluerat. Que ē petitio tua hester ut det tibi: et quid vis fieri? etiam si dimidiā partē regni mei petieris impetrabis. Ad quē illa respōdit. Si inueni graciā in oculis tuis o rex et si tibi placet: dona michi animam meā pro qua rogo: et populū meum pro quo obsecro. Traditi enim sumus ego et ꝑplus meus ut cōteramur iugulemur et pereamꝰ. Atq; utinā in seruos et famulas venderemur esset tolerabile malū et gemens tacerē: nunc autem hostis noster est cuiꝰ crudelitas redūdat in regem. Respondensq; rex assuerus ait. Quis est iste et cuius potestatis: ut hec audeat facere? Dixitq; hester. Hostis et inimicus noster pessimus iste ē aman. Quod ille audiens illico obstupuit: nullū regis et regine ferre non sustinens. Rex aūt surrexit iratus: et de loco cōuiuij intrauit in orti arboribus consitū. Aman qꝫ surrexit ut rogaret hester reginā pro anima sua: intellexit enim a rege paratum sibi malū. Qui cū reuersus esset de orto nemoribꝰ consito: et intrasset conuiuij locū: reppetit aman lectum corruisse ī quo iacebat hester: et ait. Etiā reginā vult opprimere me presente ī domo mea. Adhuc verbū de ore regis exierat: et statim operuerūt faciem eiꝰ. Dixitq; arbona unus de eunuchis qui stabant in ministerio regis. Ecce lignū qđ parauerat mardocheo qui locutꝰ est pro rege stat ī domo aman: habēs altitudinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex. Appendite eū in eo. Suspēsus est itaq; aman ī patibulo qđ parauerat mardocheo: et regis ira requieuit. VIII

Die illo dedit rex assuerus hester regine domum aman adueraq; iudeoꝝ: et mardocheus ingressus ē ante faciem regis. Confessa est enim ei hester quod esset patruus suus. Tuliq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0566
powered by DWork • Heidelberg University Library

rē anulū quem ab aman recipi iusserat·et tradidit mardocheo. Hester autem cōstituit mardocheū sup domum suam. Nec his cōtenta pdit ad pedes regis: fleuitq; et locuta ad eū orauit ut maliciam aman agagite z machinationes eiꝰ pessimas quas excogitauerat ꝯra iudeos·iuberet irritas fieri. At ille rē more sceptrū aureū pretendit manu quo signū clemētie monstrabat. Illaq; cōsurgens stetit ātē eū·et ait. Si placet regi z si inuenī gratiā in oculis eiꝰ et deprecatio mea nō ei uideret esse contraria: obsecro ut nouis epistolis reuocet aman litteras insidiatoris z hostis iudeoꝝ·quibꝫ eos in cunctis regis prouinciis perire pceperat corrigātur. Quomodo enim potero sustinere necem et interfectionē pprii mei? Respondit rē assuerus hester regine et mardocheo iudeo. Domum aman contuli hester et ipm iussi affigi cruci: qā ausus est manū mittere in iudeos. Scribite ergo iudeis sicut vobis placet rē regis nomine: signātes litteras anulo meo. Hec enī cōsuetudo erat·ut epistolis q rē regis nomine mittebantur et illius anulo signate erāt nemo auderet contradicere. Accitisq; scribis et librariis regis·erat autem tempus tertij mensis qui appellat siban: vicesima et tercia illi⁹ die scripte sūt epistole ut mardocheus voluerat ad iudeos et ad principes · procuratoresq; et iudices·qui centū uiginti septē prouinciis ab india usq; ethiopiam psidebant: prouincie atq; prouincie·pplo et populo·iuxta linguas et litteras suas: z iudeis put legere poterāt et audire. Ipse q; epistole que rē regis noīe mittebantur·anulo illius obsignate sūt et missē p veredarios: q per oēs prouincias discurrēres·veteres litteras nouis nunciis preuenirent. Quibus imperauit rex·ut conuenirēt iudeos per singulas ciuitates·et in unū preciperent congregari·ut starent p animabꝫ suis: et omnes inimicos suos cum cōiugibus ac liberis·et uniuersis domibus interficerent atq; delerent. Et constituta ē per omnes prouincias una vltionis dies. id est tercia decima die mensis duodecimi adar. Sūmaq; epistole fuit ut in omnibꝫ locis ac pplis qui regis alueri subiacebant imperio: nouū fieret paratos esse iudeos ad capiendā vindictam de hostibus suis. Egressiq; sunt veredarij celeres nūcios deferentes: et edictum regis pependit in susis. Mardocheus aūt de palatio et de cōspectu regis egrediens fulgebat vestibꝫ regijs iacinctinis videlicet et aerinis: coronā auream portans rapite·et amictus serico pallio atq; purpureo. Ciuitas exultauit atq; lecata est. Iudeis aūt noua lux oriri visa est: gaudium· honoꝝ·et nupcium. Apud omnes populos urbes atq; prouincias quocunq; regis precepta veniebant·mira exultatio epule atq; conuiuia et festus dies: in tantum ut alterius plures gentis et secte eorū religioni et cerimonijs iungerentur. Gradis enim cūctos iudaici nominis terror inuaserat. Igitur duodecimi mensis quem adar vocari ante iam diximꝰ·tercia decima die quādo cūctis iudeis interfectio parabatur et hostes eorū inhiabant sanguini·versa vice iudei superiores esse reperunt·et se de aduersarijs vindicare. Congregatiq; sunt per singulas ciuitates·et oppida et loca·ut extenderēt manū cōtra inimicos z vltores suos. Nullusq; ausus est resistere eo qđ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0567
powered by DWork • Heidelberg University Library

omnes populos magnitudinis eor formido penetraret. Nam et prouinciarum iudices duces et procuratores. omnisq; dignitas que singulis locis et operibus preerat. exhortabat iudeos timore mardochei: quē principē esse palatij et plurimū posse rogauerāt. Fama q; nominis eius celebrat quotidie: et per cunctorum ora uolitabat. Itaq; percusserunt iudei inimicos suos plaga magna et occiderunt eos. reddentes eis qđ sibi parauerāt facere: intantū ut etiā in susis quingentos uiros interfecerē. exterra decem filios aman agagite hostis iudeor. Quor ista sūt nomina: pharsandathan et delphon et esphata et phorata et adalia et aridatha et ephermeltha arisai et aridei et uaisatha. Quos cū occidissent pdas de substantijs eor tangere noluerunt. Statimq; numer eorū qui occisi erāt in susis ad regem relat est. Qui dixit regine. In urbe susis interfecerūt iudei quingentos uiros. et alios decem filios aman: quanā putas eos exercere redem in ceteris puincijs? Quid ultra postulas: et quid uis ut fieri iubeā? Cui illa respondit. Si regi placet det potestas iudeis. ut sicut fecerūt hodie in susis sic et cras faciāt: et decem filij aman in patibulis suspendātur. Precepit rex ut ita fieret. Statimq; in susis pependit edictum: et decem filij aman suspensi sūt. Congregatis iudeis quartadecima die mēsis adar interfecti sūt in susis trecenti uiri: nec eorū ab illis direpta substātia est: sed et per omnes prouincias. que ditioni regis subiacebant pro animabus suis steterunt iudei. interfectis hostibs ac plecutoribs suis: intantū ut septuaginta quinq; milia oratorum implerentur. et nullus de substantijs eorū quicq; contingeret. Dies aūt tercius decimus mensis adar unus apud oēs interfectionis fuit: et quartadecima die cedere destiterunt. Quem cōstituerunt esse solemnem: ut in eo omni tpe deuteronomii uacarent epulis gaudio atq; cōuiuijs. At hij qui in urbe susis cede exercuerant tercia decimo et quartodecimo die eiusdē mensis in cede uersati sunt: decimo quinto aūt die percutere destiterūt. Et idcirco eundem diem constituerunt solemnem epulaū atq; leticie. Hij uero iudei qui in oppidis non muratis ac uillis morabātur. quartūdecimū diem mensis adar cōuiuiorū et gaudij decreuerunt: ita ut exultent in eo et mittant sibi mutuo partes epularū et ciborū. Scriptit itaq; mardocheus omnia hec. et litteris comprehensa misit ad iudeos qui in omnibus regis prouincijs morabantur: tam in uicino positis qđ procul: ut quartādecimam et quintamdecimam diē mensis adar pro festis susciperent. et celebrent semper anno solemni honore celebrarent: quia in ipsis diebs se ulti sūt iudei de inimicis suis. et luctus atq; tristicia in hilaritatē gaudiumq; cōuersi sunt: ellentq; dies isti epistolaris atq; leticie. et mitterēt sibi inuicem ciborū partes: et pauperibs munuscula largirentur. Substrepit ergo iudei in solemnē ritum cuncta que eo tpe facere repetāt: et que mardocheus litteris faciēda mandauerat. Aman eni filius amadati stirpis agag hostis et aduersarius iudeor cogitauit contra eos malū. ut occideret illos atq; deleret: et misit phur qđ nostra lingua uertit in sortem: et postea ingressa est hester ad regem obsecrans ut conatus eius litteris regis irriti fierēt: et malū quod

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0568
powered by DWork • Heidelberg University Library

contra iudeos cogitauerat reuerteretur in caput eius. Denicq; et ipm et filios eius affixerũt cruci: atq; ex illo tpore dies isti appellati sunt phurim id est sortium: eo qđ phur id est sors in urnã missa fuerit. Et cuncta que gesta sunt epistole id est libri huius volumine continentur: queq; sustinuerint et que deinceps in mutata sint: susceperũt iudei sup se et semen suũ: et super cunctos qui religioni eoz voluerint copulari: ut nulli liceat duos hos dies absq; solemnitate trãsigere quos scriptura testatur: et cetera expetũt tempora annis sibi iugiter succedentibz. Isti sunt dies quos nulla unq; deleuit oblivio: et per singulas generationes cũcte in toto orbe puincie celebrabunt: nec est ulla ciuitas in qua dies phurim id est sortium nõ obseruent a iudeis: et ab eorum pgenie que hijs cerimonijs obligata est. Scripsitq; hester regina filia abiahil et mardocheus iudeus etiam secundam epistolã: ut omni studio dies ista solemnis sanxirent in posterum. Et miserũt ad omes iudeos qui in centũ uiginti septem puincijs regis assueri versabant: ut haberent pacem et susciperẽt veritatẽ: obseruãtes dies sortiũ: et suo tpe cũ gaudio celebrarẽt: sicut cõstituerat mardocheus et hester. Et illi obseruãda susceperũt a se et a semine suo ieunia: atq; clamores et sortium dies: et omnia que libri huj qui vocat hester historia continet. ℣

Rex uero assueri omnem terrã et cunctas maris insulas fecit tributarias: cuius fortitudo et imperiũ et dignitas atq; sublimitas qua exaltauit mardocheum scripta sũt in libris medoz atq; persarũ: et quomõ mardocheus iudaici generis secundus a rege assueri fuerit et magn apud iudeos: et acceptabilis plebi fratrũ suoz: quereus bona pplo suo: et loquens ea que ad pacem seminis sui pertinerent. Que habentur in hebreo plena fide expressi: hec aũt que secũtur scripta repperi in editione vulgata que grecoz lingua et literis cõtinent: et mirum post finem libri hoc capitulũ ferebatur: qđ iuxta consuetudinem nostrã obelo id est veru pnotauim. Dixitq; mardocheus. A deo facta sũt ista. Recordatus sũ somnij qđ videram hec eadem significantis: nec eorũ quicquã irritum fuit. Parvus fons qui creuit in fluuium et in lucem solemq; conuersus est: et in aquas plurimas redundauit: hester ẽ: quam rex accepit uxorẽ et voluit esse reginã. Duo aute dracones ego sum et aman. Gentes que cõuenerant: hij sunt qui conati sunt delere nomen iudeorum. Gens aũt mea ista est que clamauit ad dñm: et saluũ fecit dñs populum suũ: liberauitq; nos ab omnibz malis: et fecit signa magna atq; portenta inter gentes: et duas sortes esse precepit: unam pplo dei et alteram cunctarũ gentium. Venitq; utraq; sors in conspectu dei ex illo iam tempore coram deo uniuersis gentibus: et recordatus est dns pplo suo: ac miserit hereditatis sue. Et obseruabũtur dies isti in mense adar quartadecima et quintadecima die ejusdẽ mensis: cũ omni studio et gaudio in unum cetum pplo congregati in cũctas deinceps generatones pli israel. ℣

Anno quarto regnantibz ptolomeo et cleopatra: attulit dositheus qui se sacerdotem et leuitici generis ferebat: et ptolomeus filius eius hãc epistolam phurim: quã dixerũt interpretatũ esse lisimachũ ptolomei filiũ

in iheruſalem. Hoc ꝙ principiū erat in editione vulgata: qū nec in hebreo nec apud vllū ferme inuenitur. Anno ſecundo regnante artarexerxe maximo prima die menſis niſan: vidit ſomnium mardocheus filius iaheri filij ſemei filij cis de tribu beniamin hic iudeus qui habitabat in urbe ſuſis: vir magnus et inter primos aule regie. Erat aūt de eo numero captiuorum quos traſtulerat nabuchodonoſor rex babilonis de iheruſalem cum ieconia rege iude: et hoc eius ſomnium fuit. Apparuerunt voces et tumultus tonitrua et terre motus et conturbatio ſup terrā: et ecce duo dracones magni parati; contra ſe in prelium: ad quoꝝ clamorē facte concitate ſūt nationes ut pugnarent contra gentē iuſtorum. Fuitq; dies illa tenebrarū et diſtriminis tribulationis et angustie et ingens formido ſup terrā. Conturbataq; eſt gens iuſtoꝝ timentiū mala ſua et preparata ad mortem. Clamauerunt; ad deū: et illis vociferātibus fons parvus creuit in fluuiū maximum et in aquas plurimas redundauit. Lux et ſol ortus eſt et humiles exaltati ſunt et deuorauerunt inclitos. Quod cum vidiſſet mardocheus et ſurrexiſſet de ſtratu cogitabat quid deus facere vellet: et fixū habebat in animo ſcire viſiones quid ſignificarent ſomnii. Vii

Morabatur aūt eo tempore in aula regis Bagathe et thara eunuchis regis qui ianitores erāt palatij. Cūq; intellexiſſet cogitationes eoꝝ et curas diligentius quid uellent: didicit quō conarentē in regem artarexerxem manus mittere: et nūciauit ſuper eo regi. Qui de utroq; habita queſtione confeſſos iuſſit duci ad mortem. Rex aūt quod geſtū erat ſcripſit in commentariis. Sed et mardocheus rei memoriā literis tradidit. Precepitq; ei rex ut in aula palatij moraretur: datis ei pro relatione muneribs. Anno vero ſecundo regni amadathi bugeus erat glorioſiſſimus tota rege: et voluit nocere mardocheo et populo eius pro duobus eunuchis regis qui fuerāt interfecti. Hucuſq; proemium. Que ſecundū in eo loco poſita erant ubi ſcriptū eſt in volumine et diripuerūt bona uel ſubſtantias eorum. Que i ſola vulgata editione reperim⁹. Epiſtole aūt hoc exēplar fuit. Vii

Rex maximus artarexerxes ab india uſq; ethiopiā centumuiginti ſeptem prouincias principibus et ducibus qui eius imperio ſubiecti ſūt ſalutem. Cū plurimis gentibus imperarem et uniuerſum orbem mee ditioni ſubiugaſſem: volui nequaquā abuti potentie magnitudine ſed clemētia et lenitate gubernare ſubiectos: ut abſq; vllo terrore vitā ſilentio tranſigentes optata cūctis mortalibus pace fruerentur. Querente aūt me a cōſiliariis meis quomō poſſet hoc impleri: unus q ſapientia et fide ceteros precellebat et erat poſt regem ſecūs aman nomine indicauit michi in toto orbe terrarum populū eſſe diſperſum qui nouis uteretur legibus: et contra omniū gentiū cōſuetudinem faciens regū iuſſa contemneret: et uniuerſam concordiā nationum ſua dilectione violaret. Quod cum didiciſſemus videtes unam gentem rebellem aduerſus omne hominū genus peruerſis uti legibus noſtreq; iuſſionibus contraire et turbare ſubiectarum nobis prouinciarū pacē atq; concordiā: iuſſimus ut quoſcūq; aman qui omnibus prouinciis prepoſitus

est et sedis a rege · et quem patris loco colimus mōstrauerit·cū coniugibus ac liberis deleantur ab inimicis suis nullusq; eor misereat·quartadecima die duodecimi mēsis adar ānī plenis: ut nepharii homines uno die ad infe-ros descendēres · reddat imperio nro pacem quem turbauerant. Hucusq; ex-emplar epistole. Que sequntur post e-um locum scripta repperi ubi legitur· pergensq; mardocheus fecit omnia que ei mandauerat hester: nec tamē habentur in hebraico et apud nullū penit? feruntur interpretē. Mardocheus aūt deprecatus est dnm·memor omnium operum eius · dixit. Domine dne rex omnipotēs·in ditione tui tua cuncta sunt posita: et nō est q̄ possit tue resiste-re voluntati·si decreueris saluare isrl. Tu fecisti celū et terrā et quicquid celi ambitu cōtinetur dns omniū es·nec est qui resistat maiestati tue. Cūcta no-sti et scis quia non pro superbia et con-tumelia et aliqua glorie cupiditate fe-cerim hoc·ut non adorarem aman su-perbissimū: libenter eni pro salute isrl etiā vestigia pedū eius deosculari pa-ratus essem: sed timui ne honorem dei mei transferrem ad hominē · et ne quemquā adorarem excepto deo meo. Et nunc domine rex deus abraham miserere populi tui: qui volunt nos inimici nostri perdere et hereditatē tu-am delere. Ne despicias partem tuam quam redemisti de egipto. Exaudi de-precationem meam et propicius esto sorti et funiculo tuo: et conuerte luctū nostrū in gaudiū·ut viuētes laudem? nomē tuū dne: et ne claudas ora te ca-nentiū. Omnis quoq; isrl pari mente et obsecratione clamauit ad dnm: eo q̄ eis certa mors impēderet. Pmj

Hester quoq; regina confugit ad dnm pauens periculū q̄ immi-nebat. Cumq; deposuisset uestes regi-as·fletibus et luctu apta indumenta sulcepit: et pro unguentis variis cinere et stercore impleuit caput · et corpus suū humiliauit ieiuniis: omniaq; lo-ca in quibus ante letari cōsueuerat ei-nium laceratione cōpleuit. Et deprec-abatur dnm deū isrl dicens·dne mi qui rex noster es solus adiuua me solita-riam: q̄ tuus preter te nullus auxilia-tor est alius. Periculū meū in manibs meis est. Audiui a patre meo q̄ tu do-mine tulisses israhel de cūctis gentib-et patres nostros ex oniibus retro ma-ioribus suis·ut possideres hereditatē sempiternā: fecistiq; eis sicut locut? es. Peccauimus in conspectu tuo: et ide-o tradidisti nos in man? inimicorū nostroz. Coluimus eni deos eorum. Iustus es dne. Et nūc non eis sufficit q̄ durissima nos opprimunt seruitu-te: sed robur manuū suarū y dolorū potentie deputantes uolūt tua muta-re promissa·et delere hereditatem tuā: et claudere ora laudantiū te·atq; extin-guere gloriā templi et altaris tui: ut aperiant ora gentiū et laudent y dolo-rum fortitudinem · et predicent carna-lem regem in sempiternū. Ne tradas dne sceptrū tuū his qui non sunt · ne rideant ad ruinam nostrā: sed conuer-te cōsilium eorū super eos·et eum qui in nos cepit seuire disperde. Memēto do-mine · ostende te nobis in tempore tri-bulationis nostre: et da michi fiducia dne rex deoz et uniuersē potestatis: in-bue sermonē cōpositum in ore meo in conspectu leonis · et transfer cor illius in odium hostis nostri: ut et ipe pere-at et reteri qui ei consentiūt. Nos aūt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0571
powered by DWork • Heidelberg University Library

libera in manu tua: & adiuua me nulli aliu auxiliu habentem nisi te dñe. q̄ habes omniu scientia. et nosti quia oderim gloria iniquoz: & detester cubile incircūcisorum et oīs alienigene. Tu scis necessitatem meā quod abominer signū superbie. et glorie mee qđ est sup caput meū in diebus ostentationis mee: et detester illud ēsi pannum menstruate. et non portē in diebz silentij mei: et quod nō comederim in mensa aman. nec michi placuerit conuiuium regis. & nō biberim vinū libaminū: et nunq̄ locuta sit ancilla tua ex quo huc trāllata sū usq̄ ī presentē diē. nisi in te dñe deus abrahā. Deus fortis super omnes exaudi vocem earum qui nullam aliam spem habent et libera nos de manu iniquorum: et eripe me a timore meo. Hec q̄ addita repperi in editione vulgata. ℣

Et mandauit ei haur dubiū quin hester mardocheus. ut ingrederetur ad regem: ut rogaret pro populo suo et p patria sua. Memorare inquit diez humilitatis tue. quomodo nutrita sis in manu mea: quia aman secūs a rege locut⁹ est ꝺra nos in mortem: et tu inuoca dñm et loquere regi pro nobis. et libera nos de morte. Fec non et ista que subdita sūt. Die autē tertio deposuit vestimenta ornat⁹ sui: et circūdata est gloria sua. Cūq̄ regio fulgeret habitu et inuocasset omnium rectorē et saluatorem deū: assumpsit duas famulas. et sup unā quidē innitebatur quasi pre deliciis. et nimia teneritudine corp⁹ suū ferre nō sustinēs: altera aut famularū sequebat dñam defluentia in humū indumēta sustentans. Ipsa aut roseo colore vultū perfusa. et gratis ac nitentibz oculis tristē

relabat animū. et nimio timore contractum. Ingressa igitur cuncta per ordinem ostia stetit cōtra regem. ubi ille residebat sup soliū regni sui. indut⁹ vestibus regijs auroq̄ fulgens & preciosis lapidibus: eratq̄ terribilis aspectu. Cunq̄ eleuasset faciē et ardentibz oculis furorē predoris indicasset: regina corruit et in pallorem colore mutato. lassum sup ancillulam reclinauit caput. Conuertitq̄ deus spiritū regis in māsuetudinē: et festinus ac metuens exiliuit de solio & sustentās ea ulnis suis donec rediret ad se. hijs verbis blandiebatur. Quid habes hester? Ego sū frater tuus noli metuere. Non morieris. Non enī pro te sed pro oībz hec lex constituta est. Accede igitē et tange sceptrū. Cunq̄ illa receperet. tulit aureā virgā et posuit sup collū eius: et oscul⁹ est eam & ait. Cur michi non loqueris? Que respondit. Vidi te dñe quasi angelū dei: et conturbatum est cor meū pre timore glorie tue. Valde enī mirabilis es dñe: et facies tua plena est gratiaz. Cūq̄ loqueret rursus corruit et pene exanimata est. Rex aut turbabatur et omnes ministri eius consolabāt eam. Exemplar epistole regis artarexerxis quā p iudeis ad totā regnū sui ꝓuincias misit: qđ & ipm in hebraico volumine nō habet. ℣

Rex magn⁹ artarexerxis ab india usq̄ ethiopia centumviginti septē prouinciaz ducibus ac principibus qui nostri iussioni obediūt: salutē dicit. Multi bonitate principū et honore qui ī eos collatus est abusi sunt in superbia: et nō solū subiectos regibus nituntur opprimere. sed data sibi gloriam nō ferentes in ipos qui dederunt moliūtur insidias. Nec contenti sunt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0572
powered by DWork • Heidelberg University Library

gratias nō agere beneficijs·et humanitatis ī se iura violare:sed dei ꝯ cuncta cernentis arbitrantur se posse fugere sententiā. Et intantū vesanie prorupunt ut eos qui credita sibi officia diligenter obseruāt·et ita cūcta agunt ut omniū laude digni sint·mendaciorum cuniculis conentē subuertere:dū aures principū simplices ex sua natura alios estimātes callida fraude decipiunt. Que res et ex ueteribus ꝓbatur historijs·et ex hijs que gerūtur quotidie:quomō malis quorundā suggestionibus regū studia deprauentē. Unde prouidendū est pacī omnium prouinciarū. Nec putare debetis si dūsa iubeam⁹ ex animi nostri uenire leuitate:sed pro qualitate et necessitate temporum·ut rei publice posit utilitas ferre sententiam. Et ut manifestius qđ dicimus intelligatis·aman filius amadathi et animo et gente macedo alienusq; a persarū sanguine·et pietatem nostram sua crudelitate cōmaculans·peregrin⁹ a nobis susceptus est:et tantam in se ex gentis humanitatē ut pater noster uocaretur et adorarē ab omnibus post regem sedis: qui intantū arrogantie tumorē sublatus est ut regno priuare nos niteretur et spiritu. Nam mardocheum cui⁹ fide et beneficijs uiuim⁹ et consortē regni nostri hester·cū omni gēte sua nouis quibusdā atq; inauditis machinis expetiuit in mortem:hoc cogitās ut illis interfectis insidiaretur nostre solitudini·et regni prosperum transferret in macedonas. Nos aūt a pessimo mortalium iudeos nec destinatos·in nulla penit⁹ culpa reperimus:sed econtrario iustis uti leges legibz et filios altissimi et maximi sempergz uiuētis dei·cui⁹ beneficio et patribz nostris·et nobis regnū est traditū et usq; hodie custodit. Unde eas litteras quas sub nomine nro ille direxerat scias esse irritas. Pro quo scelere ante portas hui⁹ urbis id est suis·et ipe qui machinatus est et omnis cognatio eius pendet in patibulis:nō nobis sed deo reddēte ei quod meruit. Hoc aūt edictū qđ nunc mittimus in cūctis urbibus ꝓponatur·ut liceat iudeis uti legibz suis:quibz debetis esse auxiliatores ut eos qui se ad necem eorum parauerant possint interficere. Decimaquinta die mensis duodecimi q̄ uocatur adar. Hanc em diem deus omnipotens meroris et luctus eis uertit ī gaudiū. Unde et uos inter ceteros festos dies. Hanc habitote die·et celebrate eam cū omni letitia: ut et in posterū cognoscantur omnes qui fideliter pijs obediūt digna pro fide recipere mercedem: qui aūt insidiant regno eorum pereāt ꝓ scelere. Omnis aūt prouincia et ciuitas q̄ noluerit solēnitati⁹ hui⁹ esse particeps gladio et igne pereat:et sit deleatur ut non solū hominibus sed etiam inuia bestijs sit in sempiternum·pro exemplo contemptus et inobedientie. Explicit hester

Incipit prologus

Quoq; per singulos scripture diuine libros aduersariorū responsiones maledictis·qui interpretationem meam reprehensione septuagintaq; interpretum criminātur:nisi nō et apud grecos aquila symmachus et theodotion·uel uerbū e verbo uel sensum e sensu uel ex utroq; cōmixtum et medie temperatum·genus translationis exp̄serint: et omnia ueteris instrumenti uolumina origenes obelis asteriscisq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0573
powered by DWork • Heidelberg University Library

distinxerit·quos uel addidos uel theodotione sumptos translationi antiq̃ inserit:probans defuisse q̃ additū est. Discāt igitur obtrectatores mei recipere in toto q̃ in partibs susceperūt: aut inprecatione mea cum asteriscis suis radere. Neq; enim fieri potest ut quos plura intermisisse susceperit·nō eosdē etiam in quibusdā errasse fateantur·precipue in iob:cui si ea que sub asteriscis addita sūt subtraxeris pars maxima detrūcabitur:et hoc dūtaxat apud grecos. Cererum apud latinos ante eam translationē quā sub asteriscis et obelis nuper edidimus·septingenti ferme aut octingenti versus desunt:ut decurtat⁹ et lacerat⁹ corrosus q; liber fidē suā publice legentibs prebeat. Hec aūt trāslatio nullū de veteribus sequitur interpretē: sed ex ipo hebraico arabicoq; sermone et interdū siro·nūc verba nūc sensus·nunc simul utrūq; resonabit. Obliqu⁹ enī apud hebreos totus liber fertur et lubricus: et q̃ greci rethores vocant scematis menos·dūq; aliud loquit̃ aliud agit. Vt si velis anguillā uel murenulā stricis tenere manibs·quāto fortius prelseris tanto citius elabit̃. Memini me ob intelligētiam hui⁹ voluminis Hebdeum quēdam p̄ceptorem·qui apud hebreos prim⁹ haberi putabatur·nō paruis redemisse nūmis:cuius doctrina an aliquid ꝓficerim nescio. Hoc unum scio nō potuisse me interpretari·nisi q̃ ante intellexeram. A principio itaq; voluminis usq; ad verba iob·apud hebreos prosa oratio est. Porro a verbis iob in quibs ait·pereat dies in qua natus sum·et nox i qua dictū est cōceptus est homo·usq; ad illum locū ubi ante finē voluminis scriptū est·idcirco ipse me reprehendo et ago penitentiā in fauilla ⁊ cinere·exametri versus sunt·dactilo spondeoq; currentes:⁊ ꝓpter lingue ydioma crebro recipientes et alios pedes·nō eorūdem syllabarū sed eorūdem temporū. Interdū quoq; rithmus ipe dulcis et tumulus fertur numeris lege resolutis q̃ metrici magis quā simplex lector intelligūt. A supradicto aūt versu usq; ad finem libri paruū comma q̃ remanet prosa oratione cōtexitur. Quod si cui videt incredulum metra scilicet esse apud hebreos·et i morem nostri flacci greciq; pindari et alchei et saphus uel psalterium uel lamētationes ieremie·uel omnia ferme scripturaꝝ cātica comprehendi:legat philonē iosephum origenem·eusebiumq; cesarienses eusebiumq; et eoꝝ testimonio me uerū dicere comprobabit. Iudicāt quapropter cane⁹ mei id circo me in hoc volumine laborasse·nō ut interpretationē antiquā reprehenderē: sed ut ea que in illa aut obscura sunt aut omissa·aut certe scriptoꝝ uitio depravata·manifestiora nra interpretatione fierent: qui et hebreum sermonē ex parte didicimus·et in latino pene ab ipsis cunabulis inter grematicos et rethores et philosophos decrepi sumus. Quod si apud grecos post septuaginta editionem·iam christi euangelio choruscante iudeus aquila et symmachus ac theodocion iudaizantes hereses sūt recepti·qui multa misteria salvatoris subdola interpretatione celarunt:et tamē in exaplis habentur apud ecclesias·et explanāt⁹ ab ecclesiasticis viris:quāto magis ego christianus et de parentibus christianis natus·et vexillū crucis in mea fronte portans·cui⁹ studiū fuit amissa repetere·

deprauata corrigere·et sacramenta ecclesie puro et fideli aperire sermone: uel a fastidiosis uel a maliguis lectoribus non debeo reprobari. Habeāt qui uolunt ueteres libros uel in membranis purpureis·auro argēto; descriptos: uel uncialibus ut uulgo aiunt litteris uncta magis exarata quam codices: dūmodo michi meisq; ymitent pauperes habere credulas·et non tam pulcros codices quam emēdatos. Vtraq; autem editio et septuaginta iuxta grecos et mea iuxta hebreos·in latinū meo labore trāslata est. Eligat unusquisq; qđ uult: et studiosū me magis quā maliuolū pbet. Prologus ij?

Si aut siscellā iunco texerem aut palmaꝝ folia complicarem aut in sudore uultꝰ mei comederem panem·et uentris opus sollicita mēte percuracarem: nullus morderet nemo reprehenderet. Nūc aūt quia iuxta sententiam saluatoris uolo operari cibū qui nō perit et antiquā diuinorū uoluminū uiam sentibus uirgultisq; purgare: error michi geminus infigitur·corrector uitioꝝ fallacius uocor·et errore⁹ non auferre sed serere. Tanta est enim ueritatis consuetudo ut etiā confella plerisq; uicia placeant: dū magis pulcros uolūt habere codices quā emendatos. Quapropter o fratres dilectissimi unicū nobilitatis et humilitatis exemplar et pro flabello calatis spinetisq; munusculis monachoꝝ·spiritualia hec et mansura dona suscipite: ac beatū iob qui adhuc apud latinos iacebat in stercore et uermibꝫ scatebat erroꝝ·integrū et immaculatūq; gaudete. Quomō enim post probationem atq; uictoriā duplicia sunt ei uniuersa reddita: ita ego in linguā nostram ut audacter loquar·feci eū habere que amiserat igitur et uos et unūquemq; lectorem solita pfatione cōmoneo et in principijs libroꝝ eadē semp annectēs rogo: nec ubicūq; semp precedētes uirgulas uideritis·sciatis ea que subiecta sunt in hebraicis uoluminibꝫ non haberi. Porro ubi stelle ymago pōnitur. ex hebreo in sermone nro addita sunt. Asterion et illa que haberi uidebantur·et ita corrupta erant ut sensum legentibus tollerent·orantibus uobis magno labore correxi: magis uelle quid ex odio meo ecclesijs christi uenturum ratus·quā ex aliorum negocio.

Incipit liber Job capitulū ·i·

Vir erat in terra hus nomine iob. Et erat uir ille simplex et rectus ac timens deū: et recedens a malo. Nati; aūt ei septē filij·et tres filie. Et fuit possessio eius septē milia ouiū·et tria milia camelorum: quingenta quoq; iuga boum et quingentе asine: ac familia multa nimis. Erat quoq; uir ille magnus inter omnes orientales. Et ibant filij eius et faciebant cōuiuiū per domos·unusquisq; in die suo. Et mittentes uocabant tres sorores suas·ut comederent et biberēt cum eis. Cumq; in orbem transissent dies conuiuij mittebat ad eos iob et sanctificauit illos: cōsurgensq; diluculo offerebat holocausta per singulos. Dicebat enim. Ne forte peccauerint filij mei: et benedixerint deo in cordibꝫ suis. Sic faciebat iob cunctis diebus. Quadā aūt die cū uenissent filij dei ut assisterēt coram dño: affuit inter eos etiam satan. Cui dixit dñs. Vnde uenis? Qui

RESERVED © Biblioteca Apostolica

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0575
powered by DWork • Heidelberg University Library

respondens ait. Circuiui terram et perambulaui eam. Dixitq; dñs ad eum. Nunquid consideraſti seruū meū iob qđ non sit ei similis ī terra: homo simplex et rectus et timens deū ac recedēs a malo? Cui respondens sathan ait. Nūquid frustra timet iob deū? Nonne tu vallaſti eū ac domū eius: uniuersamq; substantiā per circuitū? Operibus manuū eius benedixiſti: et possessio eius creuit ī terra. Sed extende paululum manū tuā et tange cuncta que possidet: nisi ī facē benedixerit tibi. Dixit ergo dñs ad sathan. Ecce uniūsa que habet ī manu tua sūt: tantū in eū ne extendas manū tuā. Egressusq; est sathan a facie dñi. Cū aūt quadā die filij et filie eius comederent et biberent uinū in domo fratris sui primogeniti: nūcius uenit ad iob qui diceret. Boues arabāt et asine pascebāt iuxta eos: et irruerūt sabei tulerūtq; oīa: et pueros pausserunt gladio: et uasi ego solus ut nūciarem tibi. Cumq; adhuc ille loqueret: uenit alter et dixit. Ignis dei cecidit e celo: et tactas oues pueros q; cōsumpsit: et effugi ego solꝰ ut nunciarem tibi. Sed ⁊ adhuc illo loquēte: uenit alius et dixit. Chaldei fecerunt tres turmas et inuaserūt camelos et tulerūt eos: nec non ⁊ pueros percusserunt gladio: et ego fugi solus ut nunciarem tibi. Adhuc loquebatur ille: ⁊ ecce alius intrauit et dixit. Filijs tuis et filiabus uescentibꝫ et bibentibꝫ uinū in domo fratris sui primogeniti: repente uenꝰ uehemens irruit a regione deserti et concussit quatuor angulos domus: que corruēs oppressit liberos tuos: et mortui sunt: et effugi ego solus ut nūciarem tibi. Tunc surrexit iob: ⁊ scidit tunicam suam: et tonso capite corruens in terram: adorauit et dixit. Nudus egressus sum de utero matris mee: et nudꝰ reuertar illuc. Dñs dedit dñs abstulit: sicut dño placuit ita factū est: sit nomē dñi benedictū. In oīb⁹ hijs nō peccauit iob labijs suis: neq; stultū qđ cōtra deū locutꝰ est. ¶

Hactum est aūt cum quadam die uenissent filij dei et starent corā dño: uenisset quoq; sathan inter eos et staret in conspectu eius: ut diceret dominus ad sathan. Unde uenis? Qui respondēs ait. Circuiui terrā: et perambulaui eam. Et dixit dñs ad sathan. Nunquid consideraſti seruum meum iob qꝺ nō sit ei similis in terra: uir simplex et rectus et timens deū ac recedens a malo: et adhuc retinēs innocentiā? Tu aūt cōmouisti me aduersus eum: ut affligerem eū frustra. Cui respondēs sathan ait. Pellem pro pelle: et cūcta que habet homo dabit ꝓ anima sua. Alioquin mitte manū tuā et tāge os eius: et carnem: et sunt uidebis quod in faciem benedicat tibi. Dixit ergo dominus ad sathan. Ecce in manu tua est: uerumtamen animam illius serua. Egressus igit sathan a facie dñi percussit iob ulcere pessimo: a planta pedis usq; ad uerticem eius. Qui tecta sanie radebat: sedens in sterquilinio. Dixit aūt illi uxor sua. Adhuc tu permanes in simplicitate tua? Benedic deo et morere. Qui ait ad illā. Quasi una de stultis mulieribꝫ locuta es. Si bona suscepim⁹ de manu dñi: mala quare nō sustineam⁹? In oīb⁹ hijs non peccauit iob labijs suis. Igit audientes tres amici iob oīe malū qđ accidisset ei uenerūt singuli de loco suo: eliphaz themanites et baldad suites et sophar naamathites. Condixerāt

enim: ut pariter venientes visitarent eū
et cōsolarentur. Lūq; elevassent procul
oculos suos: non cognouerūt eū. Et
exclamātes ploraverunt: scissisq; vestī-
bus sparserūt pulverem sup caput su-
um in celum. Et sedērūt cum eo i terra
septem diebus et septem noctibus: et
nemo loquebatur ei verbū. Videbant
enim dolorem esse vehementem. m
Post hec aperuit iob os suum: et
maledixit diei suo: ⁊ locutus est.
Pereat dies in qua natus sum: et nox
in qua dictū est cōceptus est homo. Di-
es illa vertatur in tenebras. Nō requi-
rat eum deus desuper et non illustret
lumine. Obscurēt eū tenebre ⁊ umbra
mortis. Occupet eū caligo ⁊ involuatur
amaritudine. Noctem illam tene-
brosus turbo possideat. Non comput-
etur in diebus anni nec numeretur i
mensibus. Sit nox illa solitaria: nec
laude digna. Maledicant ei qui male-
dicunt diei: qui parati sunt suscitare
leviathan. Obtenebrentur stelle caligine
eius. Expectet lucem ⁊ non videat: nec
ortū surgētis aurore. Quia nō conclu-
sit ostia ventris qui portavit me: nec
abstulit mala ab oculis meis. Quare
non in vulva mortuus sum: egressus
ex utero non statim perii? Quare rec-
eptus genibus: aut lactat⁹ uberibus?
Nunc enī dormiens silerem: et somno
meo requiescerē cum regibz et cōsulibz
terre: qui edificāt sibi solitudines: aut
cū principibus qui possident aurum:
et replent domos suas argento. Aut
sicut abortivum absconditū non sub-
sisterem: vel qui concepti non viderunt
lucem. Ibi impii cessaverūt a tumultu:
et ibi requieverūt fessi robore: et quon-
dam vincti pariter sine molestia. Nō
audierūt vocem exactoris. Parvus
et magnus ibi sunt: et servus et liber a
dño suo. Quare misero data est lux: ⁊
vita his qui in amaritudine anime
sunt? Qui expectāt mortem et non ve-
nit: quasi effodientes thesaur⁹: gaudēt
vehementer cū invenerint sepulcrum.
Viro cuius abscondita est via: et cir-
cumdedit eum deus tenebris. Ante cib⁹ com-
edam suspiro: ⁊ sicut inundātes aque sic
rugit⁹ meus: qa timor quē timebā ev-
enit michi: et quē verebar accidit. Nōne
dissimulavi? Nōne silui? Nōne quevi?
Et venit super me indignatio. m
Respondens aūt eliphas themā-
nites dixit. Si ceperim⁹ loqui ti-
bi: forsitan molestē accipies. Sed con-
ceptum sermonē quis tenere poterit. Ecce
docuisti multos: et manus lassas ro-
borasti. Vacillātes confirmaverunt
sermones tui: et genua tremencia con-
fortasti. Sed aūt venit super te plaga
et defecisti: tetigit te et cōturbat⁹ es. Ti-
mor tuus: fortitudo tua: et patientia
tua: et perfectio viarū tuarū. Recordare
obsecro te: quis unquā innocēs perit:
aut quādo recti deleti sunt? Quin potiꝰ
vidi eos q̄ operātur iniquitatē et semi-
nant dolores et metūt eos flante deo
perisse: et spiritu ire eius esse cōsumptos.
Rugitus leonis et vox leene: et dentes
catulorū leonū cōtriti sūt. Tigris perit
eo qō non haberet p̄dam: et catuli le-
onis dissipati sunt. Porro ad me dictū
est verbū absconditū: et quasi furtive
suscepit auris mea venas susurri eius.
In horrore visionis nocturne quādo
solet sopor occupare homines: pavor
tenuit me et tremor: et omnia ossa mea
perterrita sunt. Et cū spiritus me pre-
sente trāsiret: inhorruerūt pili carnis
mee. Stetit quidā cuius nō agnoscebā
vultū: ymago coram oculis meis: et vocē

RESERVED © Biblioteca Apost

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0577
powered by DWork • Heidelberg University Library

quasi aure lenis audiui. Numquid homo deo comparatione iustificabit: aut factore suo purior erit vir? Ecce qui seruiunt ei nō sūt stabiles: et in angelis suis reppert prauitatem. Quāto magis hij qui habitant domos luteas qui et terrenum habent fundamentum consumentur velut a tinea: de mane usq; ad vesperam succidentur: et quia nullꝰ intelligit in eternū pibunt. Qui autem reliqui fuerint auferētur et eis: morientur et non in sapientia. VI

Voca ergo si est qui tibi respōdeat: et ad aliquē sanctoꝝ conuertere. Virū stultū interfecit iracūdia: et parvulum occidit inuidia. Ego vidi stultum firma radice: et maledixi pulchritudini eius statim. Lōge sint filij eius a salute: et cōterentur in porta: et non erit qui eruat. Cuius messem famelicus comedet: et ipm rapiet armatus: et bibent sitientes diuitias eius. Nichil in terra sine causa fit: et de humo nō oriet dolor. Homo ad laborem nascitur: et auis ad volatū. Quāobrē ego deprecabor dūm: et ad deū ponā eloquium meum. Qui facit magna et inscrutabilia: et mirabilia absq; numero. Qui dat pluuiā sup faciē terre: et irrigat aquas uniūsas. Qui ponat humiles in sublime: et merētes erigit sospitate. Quid dissipat cogitatōnes malignorum: ne possint implere manus eorū qđ ceperāt. Qui apprehendit sapiētes in astutia eoꝝ: et cōsiliū prauorū dissipat. Per diem incurrent tenebras: et quasi in nocte sic palpabūt in meridie. Porro saluū faciet egenum a gladio oris eoꝝ: et de manu violenti pauperem. Et erit egeno spes: iniquitas aūt contrahet os suū. Beatus homo qui corripitur a dño. Increpationem ergo dñi ne reprobes: quia ipse vulnerat et medetur: percutit et manus eius sanabunt. In sex tribulationibs liberabit te: et in septima nō tanget te malū. In fame eruet te de morte: et in bello de manu gladij. A flagello lingue abscōderis: et non timebis calamitatē cū venerit. In vastitate et fame ridebis: et bestias terre nō formidabis. Sed cū lapidibus regionis pactū tuū: et bestie terre pacifice erūt tibi. Et scies qđ pacē habeat tabernaculū tuū: et visitans speciem tuam nō peccabis. Scies quoq; quoniam multiplex erit semen tuū: et progenies tua q̄si herba terre. Ingredieris in abundantia sepulcrū: sicut infert acerus in tempore suo. Ecce hoc ut inuestigauimus ita est: quod audiū mente pertracta. VII

Respōdens aūt iob dixit. Vtinā appenderētur peccā mea quibus iram meruit: et calamitas quā patior in statera: quasi arena maris hec grauior apparet. Vnde et verba mea dolore sunt plena: quia sagitte dñi in me sunt: quarū indignatio ebibit spiritū meū: et terrores dñi militant cōtra me. Numquid rugiet onager cū habuerit herbam: aut mugiet bos cū ante presepe plenū steterit? Aut poterit comedi insulsum: qđ nō est sale cōditū? Aut potest aliquis gustare: qđ gustatum affert mortem? Animę enim eluriēti etiā amara dulcia esse videntur. Que prius nolebat tangere anima mea: nūc pre angustia cibi mei sunt. Quis det ut veniat petitio mea: et qđ expecto tribuat michi deus: et qui cepit ipse me cōterat? Soluat manū suā et succidat me: et hec michi sit consolatio ut affligens me dolore nō parcat: nec contradicam sermonibus sancti. Que est enī fortitudo mea ut sustineam: aut quis

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0578
powered by DWork • Heidelberg University Library

finis meus ut patienter agã: ¶Nec fœtuit lapidũ fœtitudo mea: nec caro mea emeа est. Ecce nõ est auxiliũ michi in me: ↄ necessarij quoqz mei recesserũt a me. Qui tollit ab amico suo misericordiã: timorẽ dñi derelinquit. Fratres mei pterierũt me: sicut torrẽs ↄ raptim trãsit in cõuallibz. Qui timẽt pruinã: irruet sup eos vir. Tpore quo fuerint dissipati peribũt: et ut incaluerint soluentur de loco suo. Inuolute sunt semite gressuũ eoꝝ: ãbulabũt inuiacuũ et peribũt. Cõsiderate semitas theman itinera saba: et expectate paulisper. Confusi sunt: quia sperauĩ. Venerũt quoqz usqz ad me: ↄ pudore cooperti sũt. ¶Nũc uenistis: et modo videtes plagã meã timetis: ¶Nũquid dixi afferte michi: ↄ de substãtia uestra donate michi: uel liberate me de manu hostis et de manu robustoꝝ eruite: Docete me et ego tacebo: ↄ si quid forte ignorauĩ instruite me. Quare detraxistis sermonibus veritatis: cũ e vobis nullꝰ sit qui possit arguere: ¶Ad increpandũ tantum eloquia cõminatis: ↄ in ventũ uerba profertis. Super pupillũ irruitis: et subuertere nitimini amicum uestrũ. Verũtamen qũ repistis replete. Prebete aurẽ: et uidete an mentiar. Respondete obsecro absqz contentione: et loquentes id qũ iustum est iudicate. Et non inuenietis in lingua mea iniquitatem: nec in faucibus meis stultitia ꝓsonabit. VIJ

Militia ẽ vita hominis sup terrã: et sicut dies mercenarij dies ei9. Sicut seruus desiderat umbrã et sicut mercenarius prestolat finẽ operis sui: sic et ego habui menses vacuos: ↄ noctes laboriosas enumerauĩ michi. Si dormiero dico quãdo consurgam: et rursum expectabo uesperã et replebor doloribus usqz ad tenebras. Induta est caro mea putredine et sordibz pulueris: cutis mea aruit et contracta est. Dies mei velocius trãsierunt quã a texente tela succiditur: et cõsumpti sunt absqz ulla spe. ¶Memẽto quia uentus est uita mea: et nõ reuertetur oculꝰ meus ut videat bona: nec aspiciet me uisus hominis. Oculi tui in me: et nõ subsistam. Sicut cõsumit nubes et pertransit: sic qui descenderit ad inferos non ascendet: nec reuertetur ultra in domum suã: neqz cõgnoscet eũ amplius locus eius. Quapropter et ego nõ parcã ori meo: loquar in tribulatione spiritus meꝝ: confabulabor cum amaritudine anime mee. ¶Nũquid mare ego sũ aut cetus: quia circũdedisti me carcere: Si dixero consolabit me lectulus meus ↄ releuabor loquẽs mecũ in stratu meo: terrebis me per somnia: et per uisiones horrore cõcuties. Quãobrem elegit suspendiũ anima mea: et mortẽ ossa mea. Desperauĩ. ¶Nequaqz ultra iam uiuã. Parce michi: nichil enim sunt dies mei. Quid est homo quia magnificas eũ: aut quid apponis erga eũ cor tuũ: Visitas eũ diluculo: et subito ꝓbas illũ. Usquequo nõ parcis michi: nec dimittis me ut glutiã saliuã meã: Peccauĩ. Quid faciã tibi o custos hominum: Quare posuisti me contrariũ tibi: ↄ factus sum michimetipsi grauis: Cur non tollis peccatum meum: et quare non auferis iniquitatem meam: Ecce nunc in puluere dormiam: et si mane me quesieris non subsistam. VIIJ

Respondẽs aũt baldath suites dixit. Usquequo loqueris talia: et spiritus multiplex sermonis oris tui: ¶Nũquid deus supplantat iudiciũ: aut omnipotens subuertit quod iustũ ẽ:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0579
powered by DWork • Heidelberg University Library

Etiã si filij tui peccauerũt ei et dimisit eos in manu iniquitatis sue: tu tamẽ si diluculo cõsurrexeris ad deũ et omnipotentẽ fueris deprecatus · si mũdus et rectus incesseris statim euigilabit ad te: et pacatũ reddet habitaculũ iustitie tue: intantũ ut si priora tua fuerit parua: et nouissima tua multiplicentẽ numis. Interroga etiã generationẽ pristinam et diligenter inuestiga patrũ memoriã: hesterni quippe sumꝰ et ignoramus · quoniam sicut umbra dies nri sunt sup terrã: et ipi docebũt te. Loquẽtur tibi: et de corde suo proferent eloquia. Numquid uirere potest carpꝰ absq; humore: aut crescere carectũ sine aqua? Cũ adhuc sit in flore nec carpat manu ante omnes herbas arescit: sic uie omniũ qui obliuiscuntur deũ: et spes ypocrite peribit. Nõ si placebit uecordia sua et sicut tela aranearũ fiducia eius. Innitetur sup domũ suã et nõ stabit: fulciet eã et non consurget. Humectus uidetur antequã ueniat sol: et in ortu suo germen eius egredietur. Super aceruũ petraꝝ radices eiꝰ densabũtur: et inter lapides cõmorabit. Si absorbuerit eũ de loco suo: negabit eũ et dicet. Nõ noui te. Hec est enim letitia uie eius: ut rursum de terra alij germinentur. Deus nõ proiciet simplicẽ: nec porriget manũ malignis: donec impleatur risu os tuum · et labia tua iubilo. Qui oderũt te induent cõfusione: et tabernaculũ impioꝝ nõ subsistet. Rñ

Et respõdẽs iob ait. Vere scio quõ ita sit: et qꝫ nõ iustificetur homo cõparatus deo. Si uoluerit cõtendere cũ eo: non poterit respondere ei unum pro mille. Sapiens corde est: et fortis robore. Quis restitit ei: et pacẽ habuit? Qui transtulit mõtes: et nescierũt hij quos subuertit in furore suo. Qui commouet terram de loco suo: et columne eius cõcutiũtur. Qui precipit soli et nõ oritur: et stellas claudit quasi sub signaculo. Qui extendit celos solus: et graditur sup fluctus maris. Qui facit arcturũ et oriona et hyadas: et interiora austri. Qui facit magna et incõprehensibilia: et mirabilia quoꝝ non est numerus. Si uenerit ad me non uidebo eũ: si abierit nõ intelligã. Si repente interroget: quis respõdebit ei? Vel quis dicere potest cur facis? Deus cuius ire nemo resistere potest: et sub quo curuãtur qui portant orbem. Quanto ergo sum ego ut respondeam ei: et loquar uerbis meis cũ eo? Qui etiã si habuero quippiã iustũ non respõdebo · sed meũ iudicem deprecabor: et cum inuocanti me exaudierit: nõ credo quod audierit uocem meam. In turbine enim conteret me: et multiplicabit uulnera mea etiã sine causa. Nõ cõcedit requiescere spiritum meum: et implet me amaritudinibus. Si fortitudo quereret: robustissimꝰ est. Si equitas iudicij: nemo audet pro me testimoniũ dicere. Si iustificare me uoluero: os meum cõdemnabit me. Si innocentem ostendero: prauum me comprobabit. Etiã si simplex fuero · hoc ipm ignorabit anima mea: et taedebit me uite mee. Vnũ est qđ locutus sum: et innocentẽ et impiũ ipe consumit. Si flagellat occidat semel: et nõ de penis innocentũ ridebit. Terra data est in manꝰ impij uultũ iudicũ eius operit. Nõ si non ille est · quis ergo est? Dies mei uelociores fuerũt cursore: fugerunt et non uiderũt bonũ. Pertransierunt quasi naues poma portantes: sicut aquila uolans ad escam. Cum dixero nequaq; ita loquar commuto

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0580
powered by DWork • Heidelberg University Library

faciem meã: et dolore torquebor. Vereba
bar omnia opera mea sciens q̃ non
parceres delinquẽti. Si aũt et sic impi-
us sum quare frustra laborauí? Si
lotus fuero quasi aquis niuis · et ful-
serint velut mũdissime manꝰ mee: ta-
men sordibꝰ inũgues me: et abomi-
nabũntur me vestimẽta mea. Neq; enĩ
viro qui similis mei est respondebo:
nec qui mecũ in iudicio ex equo possit
audiri. Nõ ẽ qui vtrũq; valeat argu-
ere: et ponere manũ suã in ambobus.
Auferat a me virgã suã: et pauor eiꝰ
nõ me terreat. Loquar · nõ timebo eũ.
Neq; enĩ pollũ metuẽs respõdere.

Taedet animã meã vite mee: dimit-
tam aduersũ me eloquiũ meũ.
Loquar in amaritudine anime mee:
dicã deo · noli me cõdemnare. Indica
michi: cur me ita iudices? Nũquid bo-
nũ tibi videt̃ si calumnieris me et op-
primas me · opus manuũ tuarꝰ: et cõ-
siliũ impiorꝰ adiuues. Nũquid ocu-
lus carnei tibi sunt aut sicut videt homo
et tu videbis? Nũquid sicut dies ho-
minis dies tui · et anni tui sicut huma-
na sunt tẽpora: ut quaeras iniquitatẽ
meã · et peccũ meũ scruteris? Et scias q̃a
nichil impiũ fecerim · cũ sit nemo q̃ de
manu tua possit eruere. Manus tue fe-
cerũt me · et plasmauerũt me totũ in cir-
cuitu: et sic repẽte p̃cipitas me. Memẽ-
to q̃so q̃ sicut lutũ fecisti me: · et in pul-
uerẽ reduces me. Nõne sicut lac mul-
sisti me · et sicut caseũ me coagulasti?
Pelle · et carnibus vestisti me: ossibus
et nervis cõpegisti me. Vitã et miseri-
cordiã tribuisti michi: · et visitacio tua
custodiuit spiritũ meũ. Licet hec celes
in corde tuo: tamẽ scio quia vniuersoꝝ
memineris. Si peccaui et ad tuã
pepercisti michi: cur ab iniquitate mea
mundũ me esse non patereris? Et si im-
pius fuero ve michi est: · si iustus nõ
leuabo caput saturatꝰ afflictione · et mi-
seria. Et quasi superbiã quasi leena ca-
pies me: reuertereris mirabiliter me cru-
cias. Instauras testes tuos contra me · et
multiplicas irã tuã aduersũ me: et pene
militant in me. Quare de vulua edu-
xisti me? Qui vtinã cõsumptꝰ essem ne
oculus me uideret. Fuissem quasi q̃ nõ
essem: de vtero translatꝰ ad tumulum.
Nũquid non paucitas dieꝝ meoꝝ finie-
tur breui? Dimitte ergo me ut plãgã
paululũ doloreꝫ meũ ãteq; vadã · et nõ
reuertar ad terrã tenebrosã · et operã mor-
tis caligine: terrã miserie · et tenebraꝝ:
vbi vmbra mortis et nullus ordo · sed
sempiternus horror inhabitat.

Respondẽs autẽ sophar naama-
thites dixit. Nũquid qui multa
loquitur nõ audiet: aut vir verbosus
iustificabitur? Tibi soli tacebũt homi-
nes: et cũ cetera irrideris a nullo con-
fundaberis? Dixisti enĩ. Purus est sen-
meus: et mundꝰ sum in conspectu tuo.
Atq; vtinã deus loqueretur tecũ et a-
periret labia sua tibi: ut ostenderet tibi
secreta sapiẽtie et q̃ multiplex esset leꝝ
eius: et intelligeres q̃ multo minora
exigaris ab eo quã mereatur iniquitas
tua. Forsitan vestigia dei cõprehendes:
et usq; ad perfectũ omnipotentem reperies?
Excelsior celo ẽ. Et qõ facies? Profun-
dior inferno: · et unde cognosces? Longi-
or terra mẽsura eius: et latior mari.
Si subuerterit omnia uel in vnũ coar-
tauerit qs cõtradicet ei: uel quis dicere
ei potest cur ita facis? Ipse enĩ nouit
hominũ vanitatem: · et videns iniquita-
tem nõne considerat? Vir vanus in
superbiam erigit̃: et rãq; pullũ onagri
se liberũ natũ putat. Tu aũt firmasti

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0581
powered by DWork • Heidelberg University Library

ror tuū et expandisti ad tū manus tuas. Si iniquitatē que est ī manu tua abstuleris a te et nō māserit ī tabernaculo tuo iniusticia: tūc leuare poteris faciē tuā absq; macla: et eris stabilis et non timebis. Miseriē quoq; obliuiscēris: et quasi aquaz que preterierunt non recordaberis: et quasi meridianū fulgor cōsurget tibi ad vesperā. Et cū te consumptū putaueris orieris ut lucifer: et habebis fiduciā ppositā tibi spē: et defossū securū dormies. Requiescēs et nō erit q̄ te exterreat: et deprecabunt faciē tuā plurimi. Oculi aūt impiorū deficient: et effugium peribit ab eis: et spes illorum abominacio anime. Ry

Respondens aūt iob dixit. Ego vos estis soli hmines: et vobiscum oriet sapiēcia. Et michi est cor sicut et vobis: nec inferior vrī sū. Quis enī hec que nostis ignorat? Qui deridetur ab amico suo sicut ego: inuocabit deū et exaudiet eū. Deridetur enim iusti simplicitas: lampas cōtempta apud cogitationes diuitū: parata ad tempus statutū. Abundāt tabernacla predonū: et audacter prouocāt deū: cū ipse dederit oīa in manus eoz. Interrum interroga iumēta et docebūt te: et volatilia celi et indicabūt tibi. Loquere terre et respōdebit tibi: et narrabunt pisces maris. Quis ignorat q̄ oīa fecit manus dñi fecit? In cuius manu anima oīs viuētis: et spūs vniuerse carnis hmanis. Nōne auris verba diiudicat: et fauces cōmedētis saporē? In ātiquis est sapiēcia: et in multo tpe prudencia. Apud ipm est sapiēcia et fortitudo: et ipe habet cōsiliū et intelligenciā. Si destruxerit nemo ē qui edificet: si incluserit hominē null est qui aperiat. Si cōtinuerit aquas omnia siccabunt: si miserit eas subuertēt terram. Apud ipm est fortitudo et sapiencia. Ipse nouit et decipientē: et cū quo decipiē. Adducit cōsiliarios in stultū finē: et iudices in stuporē. Balteū regū dissoluit: et pūngit funē renes eoz. Ducit sacerdotes inglorios: et optimates supplantat. Cōmutans labiū veracium: et doctrinā senum auferens. Effundit despectionē super principes: et eos qui oppressi fuerāt releuans. Qui reuelat profunda de tenebris: et pducit in lucē umbrā mortis. Qui multiplicat gentes et perdit eas: et subuersas in integrum restituit. Qui immutat cor principum populi terre: et decipit eos ut frustra incedant per inuium. Palpabūt quasi in tenebris et nō in luce: et errare eos faciet q̄si ebrios. Ry

Ecce oīa hec vidit ocs meus et audiuit auris mea: et intellexi singula. Secundum sciēciā vestrā et ego noui: nec inferior vrī sum. Sed tamē ad omnipotentē loquar: et disputare cū deo cupio: prius vos ostendens fabricatores mendacij et cultores prauerssorū dogmatū. Atq; vtinā taceretis: ut putaremini sapientes esse. Audite ergo correptiones meas: et iudicium labioz meorū attendite. Nūquid deo indiget vestro mendacio: ut pro illo loquamini dolos? Nūquid faciē eius accipitis: et pro deo iudicare nitimini? Aut placebit ei quem celare nichil potest: aut decipietur ut homo vris fraudulencijs? Ipse vos arguet: quoniā in abscondito faciē eius accipitis. Beatim ut se cōmouerit turbabit vos: et terror eius irruet sup vos. Memoria vra comparabit cineri: et rediget in lutū cervices vestre. Tacete paulisper: ut loquar quodcūq; michi mēs suggesserit.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0582
powered by DWork • Heidelberg University Library

Quare lacero carnes meas dentibz meis: et animā meā ponā in manibz meis?
Etiam si occiderit me: in ipo sperabo.
Verumtamen vias meas in conspectu eius arguā: et ipe erit saluator meus.
Non enī veniet in cōspectu eius omnis ypocrita. Audite sermonē meū: et enigmata percipite auribz vestris. Si fuero iudicatus: scio q iustus inueniar.
Quis est qui iudicetur mecū? Veniat.
Quare tacens consumor? Duo tantū ne facias michi: et tūc a facie tua non abscondar. Manū tuam longe fac a me: et formido tua non me terreat.
Voca me et respondebo tibi: aut certe loquar: et tu respōde michi. Quātas habeo iniquitates et pcā: scelera mea et delicta ostende michi. Cur faciē tuā abscondis: et arbitraris me inimicū tuū?
Contra folium qđ vento rapitur ostendis potentiā tuā: et stipulā siccam persequeris. Scribis enī acra me amaritudines: et cōsumere me vis pcās adolescentie mee. Posuisti in nervo pedem meū: et obseruasti omnes semitas meas: et vestigia pedū meoz considerasti. Qui quasi putredo cōsumendus sum: et quasi vestimētū qđ comeditur a tinea.
Homo nat de muliere breui viuens tempore: repletur multis miseriis. Qui quasi flos egredit et cōteret: et fugit velut umbra: et nunq in eodē statu permanet. Et dignū ducis super huiusmodi aperire oculos tuos: et adducere eū tecū in iudiciū?
Quis potest facere mundū de immundo cōceptū semine? Nonne tu qui solus es.

Dies eius. Signū habet spem. Si pcīsū fuerit: rursū virescit: et rami eius pullulant. Si senuerit in terra radix eius et in puluere emortuus fuerit truncus illius: ad odorem aque germinabit: et faciet comā quasi cū primū plantatū est. Homo vero cū mortuus fuerit et nudatus atq consumpt: ubi quso est?
Quomodo si recedāt aque de mari et fluuius vacuefactus arescat: sic homo cū dormierit: non resurget. Donec atteratur celū non euigilabit: nec cōsurget de somno suo.
Quis michi hoc tribuat ut in inferno protegas me et abscondas me donec pertranseat furor tuus: et cōstituas michi tempus in quo recorderis mei?
Putasne mortuus homo rursum viuet? Cūctis diebz quibz nunc milito: expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me: et ego respōdebo tibi. Operi manuū tuarum porriges dexterā. Tu quidē gressus meos dinumerasti: sed parce pcīs meis.
Signasti quasi in sacculo delicta mea: sed curasti iniquitatē meā.
Mons cadens defluit: et saxum trāsfertur de loco suo. Lapides excauāt aque: et alluuione paulatim terra cōsumit: et homines ergo subuertes pdes. Roborasti eū paululū: et in pretiū trāsiret. Immutabis faciē ei: et emittes eū. Sive nobiles fuerīt filij ei? sive ignobiles: nō intelliget.
Attamē caro ei? dū viuet dolebit: et anima illius? super semetipo lugebit.

Respondens autē eliphaz themanites dixit. Numquid sapiens respondebit quasi in ventum loquens: et implebit ardore stomachum suū?
Arguis verbis eum qui non est equalis tui et loqueris quod tibi nō expedit.
Quantū in te est euacuasti timorem: et sublasti preces coram deo. Docuit enī

iniquitas tua os tuū: et imitaris linguam blasphemantiū. Cōdemnabit te os tuū et nō ego: et labia tua respōdebunt tibi. Numquid primus homo tu natus es et ante colles formatus? Numquid cōsiliū dei audisti: et inferior te erit eius sapientia? Quid nosti qđ ignorem? qđ intelligis quod nescia-mus? Et senes et ānqui sunt in nobis: multo vetustiores quā pres tui. Numquid grande est ut consoletur te deus? sed verba tua prava hoc prohibent. Quid te eleuat cor tuū: et ipsi magna cogitans arrectos habes oculos? Quid tumet cōtra deū spiritus tuus: ut proferas de ore tuo huiuscemodi sermones? Quid est homo ut in maculatus sit? et ut iustus appareat natus de muliere? Ecce inter sanctos eius nemo immutabilis: et celi non sunt mūdi in conspectu eius: quāto magis abominabilis et inutilis homo qui bibit quasi aquā iniquitatem. Ostendā tibi audi me: qđ vidi narrabo tibi. Sapientes confitentur: et non abscondūt patres suos. Quibus solis data est terra: et nō trānsiuit alienus per eos. Cunctis diebus suis impius superbit: et numerus annorū incertus est tyrannidis eius. Sonitus terroris semper in auribus illius: et cū pax sit ille semper insidias suspicatur. Non credit qđ reuertī possit de tenebris ad lucē circūspectās undiq; gladiū: cui se mouerit ad querendū panē. Nouit qđ paratus sit in manu eius tenebrar dies. Terrebit eū tribulatio: et āgustia vallabit eū sicut regē qui parabatur ad prelīū. Terendit adūersus deū manum suā: et contra omnipotentē roboratus est. Cucurrit adūersus eū erecto collo: et pinguī ceruice armatus est. Operuit faciem eius crassitudo: et de lateribus eius arūna dependit. Habitauit in ciuitatibus desolatis: et in domibus derelictis que in tumulos sunt redacte. Non dirabit nec perseuerabit substātia eius: nec mittet in terrā radicē suam. Nō recedet de tenebris. Ramos eius arefaciet flāma: et auferet spiritu oris ei⁹. Nō credet frustra errore deceptus: qui aliquo precio redimēdus sit. Antequ dies eius impleātur peribit: et manus eius arescent. Iudetur quasi vinea in primo flore botrus eius: et quasi oliua proiciēs florē suū. Congregatio eius hypocrite sterilis: et ignis deuorabit tabernacula eorum qui munera libenter accipiunt. Concepit dolorem et peperit iniquitatem: et uter⁹ ei⁹ parat dolos. xvi

Respōdens aūt iob dixit. Audiui frequēter talia. Consolatores onerosi omnes vos estis. Numquid habebunt finē verba vētosa? Aut quid tibi molestū est si loquaris? Poterā et ego similia vōbis loqui. Atq; utinā esset anima vestra pro anima mea. Cōsolarer et ego vos sermonibus et moverem caput meū super vos. Roborarem vos ore meo: et motrem labia mea quasi parcens vobis. Sed quid agā? si loquar? fuero-nō quiescit dolor meus: et si tacuero non recedet a me. Nunc aūt oppressit me dolor meus: et in nichilū redacti sūt omnes actus mei. Rugę mee testimonium dicūt ora me: et suscitat falsiloquus aduersus faciē meā contradicēs michi. Collegit furorem suū in me: et cōminās michi infremuit contra me dentibus suis. Hostis me⁹ terribilibus oculis me intuitus est. Aperuerūt super me ora sua: et exprobrātes percusserūt maxillā meā: saturati sunt penis meis. Conclusit me deus apud iniquum: et manibus impiorum me

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0584
powered by DWork • Heidelberg University Library

tradidit. Ego ille quondā opulentus
repente cōtritus sum: tenuit cervicem
meā. Cōfregit me: et posuit sibi quasi
in signū. Circūdedit me lanceis suis:
cōvulneravit lūbos meos. Nō peper-
cit: et effudit in terra viscera mea. Con-
scidit me vulnere sup vulnus: irruit i
me quasi gygas. Saccū consui super
cutem meā: et operui cinere carnē meā.
Facies mea intumuit fletu: et palpe-
bre mee caligaverūt. Nec pollus sum
ablq; iniquitate manū mee: cū haberē
mūdas ad deū preces. Terra ne operi-
as sanguinem meū: neq; inveniat in te
locū latendi clamor meus. Ecce enī in
celo testis meus: et cōscius meus in ex-
celsis. Verbosi amici mei: ad deū stillat
oculus meus. Atq; utinam sic iudica-
retur vir cum deo: quomō iudicatur
filius hominis cum collega suo. Ecce
enim breves anni transeunt: et semitā
per quam non revertar ābulo. xvii

Spiritus meus attenuabit: dies
mei breviabūt: et solū michi su-
perest sepulcr. Nō peccavi: et in amaritu-
dinibs moratur oculus meus. Libera me
et pone me iuxta te: et cuiusvis manus
pugnet contra me. Cor eorū lōge fecisti
a disciplina: propterea non exaltabūtur. Predā pollicetur sociis: et oculi fili-
orū eius deficient. Posuit me quasi
in proverbiū vulgi: et exemplū sum co-
ram eis. Caligavit ab indignatione
oculus meus: et membra mea quasi in
nichilū redacta sunt. Stupebūt iusti
super hoc: et innocens contra ypocri-
tam suscitabitur. Et tenebit iustus vi-
am suā: et mūdis manibs addet fortī-
tudinē. Igit omnes vos convertimini
et venite: et non inveniā in vobis ullū
sapientē. Dies mei trānsierūt: cogitatio-
nes mee dissipate sunt torquētes cor
meū. Noctem verterūt in diem: et rursū
post tenebras spero lucē. Si sustinue-
ro infernus domus mea est: et in tene-
bris stravi lectulū meū. Putredini dixi
pater meus es: mater mea et soror mea
vermibus. Ubi est ergo nūc prestola-
tio mea: et patiētiam meā quis consi-
derat? In profundissimum infernum
descendent omnia mea. Putasne sal-
tem ibi erit requies michi? xviii

Respōdens aūt baldad suites di-
xit. Usq; ad quē finē verba iacta-
bis? Intellige prius: et sic loquamur.
Quare reputati sum? ut iumēta: et for-
dum? coram te? Qui perdis animam
tuā in furore tuo. Numquid propter te dere-
linquetur terra: et trānsferētur rupes de
loco suo? Nōne lux impij extinguet:
nec splendebit flāma ignis eius? Lux
obtenebrescet in tabernaculo illi?: et lu-
cerna que super eū est extinguet. Arcta-
buntur gressus virtutis eius: et precipi-
tabit eū consiliū suū. Immisit enī in rete
pedes suos: et in maculis eius ābulat.
Tenebitur plāta illi? laqueo: et exardes-
cet sitis eū siti. Abscondita est in ter-
ra pedica ei?: et decipula illi? sup semi-
tam. Undiq; terrebūt eū formidines:
et involuēt pedes eius. Attenuetur fa-
me robur eius: et inedia invadat co-
stas illius. Devoret pulcritudinē cutis
eius: et consumat brachia illi? primo-
genita mors. Avellat de tabernaculo
suo fiducia ei?: et calcet super eū quasi
rex interit?. Habitent in tabernaculo il-
lius socij eius qui non est: aspergatur
in tabernaculo ei? sulphur. Deorsum
radices eius siccent: sursum aut atte-
ratur messis eius. Memoria illi? pere-
at de terra: et nō celebretur nomē eius
in plateis. Expellet eū de luce in tene-
bras: et de orbe transferet eū. Nō erit

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0585
powered by DWork • Heidelberg University Library

semẽ eiꝰ neqꝫ pgenies in pplo suo: nec
ulle reliquie ī regionibꝫ eiꝰ. In die eiꝰ
stupebũt nouissimi: ⁊ primos inuadet
horꝛor. Hec sũt ergo tabernacla iniqui:
⁊ ille locꝰ eiꝰ qui ignorat deũ. ℣

Respondens aũt iob dixit. Vsque
quo affligitis aiam meã: ⁊ atteritis me sermonibꝫ? En decies cõfun-
ditis me: ⁊ nõ erubescitis opprimẽtes
me. Sẽpe et si ignorã: meũ erit igno-
rantia mea. At vos contra me erigi-
mini: et arguitis me opprobrijs meis.
Saltem nunc intelligite quia deꝰ nõ
equo iudicio afflixerit me: et flagellis
suis me cinxerit. Ecce clamabo vim pa-
ciens et nemo audiet: vociferabor: et
nõ ē qui iudicet. Semitã meam circũ-
sepsit et trãsire non possum: et in calle
meo tenebras posuit. Spoliauit me
gloria mea: et abstulit coronã de ca-
pite meo. Destruxit me undiqꝫ ⁊ pereo:
et ẽsi euulsit arbori abstulit spem meã.
Iratus est contra me furor eius: et sic
me habuit quasi hostem suũ. Simul
uenerũt latrones eius: ⁊ fecerũt sibi vi-
am per me: et obsederũt in gyro taber-
naculũ meũ. Fratres meos lõge fecit
a me: ⁊ noti mei quasi alieni recesserũt
a me. Dereliquerũt me ꝓpinqui mei: et
qui me nouerant obliti sunt mei. In-
quilini domus mee ⁊ ancille mee sicut
alienum habuerunt me: et quasi pere-
grinus fui in oculis eorum. Seruum
meũ vocaui et non respõdit: ore pro-
prio deprecabar illũ. Halitũ meũ exhor-
ruit uxor mea: et orabam filios uteri
mei. Stulti quoqꝫ despiciebãt me: et
cũ ab eis recessissem detrahebãt michi.
Abominati sunt me quondã cõsilia-
rij mei: ⁊ quẽ maxime dilegebã auersa-
tus est me. Pelli mee cõsumptis carni-
bus adhesit os meũ: et derelicta sunt
tantũmodo labia circa dentes meos.
Miseremini mei miseremini mei saltẽ
vos amici mei: quia manus domini
tetigit me. Quare persequimini me sicut
deꝰ: ⁊ carnibꝫ meis saturamini? Quis
michi tribuat ut scribantur sermones
mei? Quis michi det ut exarentur in
libro stilo ferreo et plũbi lamina: uel
certe sculpãtur in silice? Scio enim qꝫ re-
demptor meus viuat et in nouissimo
de terra surrecturꝰ sim. Et rursum circũ-
dabor pelle mea: ⁊ in carne mea videbo de-
um. Quẽ visurꝰ sũ ego ipse: ⁊ oculi mei
cõspecturi sunt: ⁊ non alius. Reposita
est hec spes mea in sinu meo. Quare er-
go nunc dicitis persequamur eũ: ⁊ radi-
cem verbi inueniamꝰ cõtra eũ? Fugite
ergo a facie gladij: quũ ultor iniquitatũ
gladiꝰ ē: ⁊ scitote esse iudiciũ. ℣

Respondens aũt sophar naama-
thites dixit. Idcirco cogitatiões
mee varie succedũt sibi: ⁊ mẽs in diuer-
sa rapitur. doctrinam qua me arguis
audiã: et spiritus intelligentie mee re-
spondebit michi. Hoc scio a principio
ex quo est positus homo sup terrã: qꝫ
laus impiorꝫ breuis sit: et gaudiũ ypo-
crite ad instar pũcti. Si ascenderit usqꝫ
ad celũ superbia eius: et caput eius nu-
bes tetigerit: quasi sterquilinium in fine
perdetur: et qui eũ viderãt dicent. Vbi
est? Velut somnium auolans nõ inue-
nietur: trãsiet sicut visio nocturna. Oc-
culus qꝫ eũ viderat non videbit: neqꝫ
ultra intuebit eũ locus suus. Filij eius
attenuentur egestate: ⁊ manus illiꝰ red-
dent ei dolorem suũ. Ossa eius imple-
buntur vicijs adolescentie eius: ⁊ cum
eo in puluere dormient. Cũ enim dulce
fuerit in ore eius malũ: abscõdit illud
sub lingua sua. Parcet illi et non de-
relinquet illud: ⁊ celabit ī gutture suo.

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0586
powered by DWork • Heidelberg University Library

Danis eius in utero illius uereetur in
fel aspidū intrinsecus. Diuitias quas
deuorauit euomet: et de uentre illius
extrahet eas deus. Caput aspidum su-
get: et occidet eū lingua uipere. Non
uideat riuulos fluminis torrētis mel-
lis et butiri. Iuet que fecit omnia: nec
tamen cōsumetur. Iuxta multitudinē
adinuentionū suarū sic et sustinebit:
quoniā cōfringens nudauit pauperes
domū: rapuit ⁊ nō edificauit eā. nec ē
saciat⁹ uenter eius. Et cū habuerit que
cōcupierat: possidere nō poterit. Non
remānet de cibo eius: et propterea nichil
permanebit de bonis ei⁹. Cū saciatus
fuerit arctabit: et uacuabit ⁊ oīs dolor
irruet sup eū. Vtinā impleatur uenter
eius ut emittat in eū irā furoris sui: ⁊
pluat sup illū bellū suū. Fugiet arma
ferrea et irruet in arcū ereum: educ⁹ et
egrediens de uagina sua: et fulgurās
in amaritudine sua. Vadēt ⁊ uenient
sup eū horribiles: oīes tenebre abscō-
dite sunt in occultis eius. Deuorabit
eū ignis qui nō succendit: afflige ēt reli-
quias in tabernaculo suo. Reuelabūt cęli
iniquitatē eius: et terra consurget aduer-
sus eū. Aperiē ur germē dom⁹ illi⁹:
detrahetur in die furoris dei. Hec est
pars hominis impij a deo: et hereditas
uerborum ei⁹ a domino.

Respōdens aūt iob dixit. Audite
quęso sermones meos: ⁊ agetis
penitentiam. Sustinete me ut ⁊ ego lo-
quar: et post mea si uidebitur uerba
ridete. Numquid cōtra hominē disputa-
tio mea est: ut merito non debeā cōtri-
stari? Attendite me et obstupescite: et
superponite digitū ori uestro. Et ego
quādo recordatus fuero pertimesco: ⁊
horror rapit carnē meā tremor. Quare ergo
impij uiuūt subleuati sūt cōfortatiq;
diuitijs? Semē eor⁹ permanet coram
eis: propinquor⁹ turba et nepotum in
cōspectu eor⁹. Domus eor⁹ securę sūt et
pacate: et non est uirga dei super illos.
Bos eor⁹ cōcepit ⁊ nō abortiuit: uacca
peperit et nō est priuata fetu suo. Egre-
diūtur quasi greges paruuli eorū: et
infantes eor⁹ exultāt lusibus. Tenent
tympanū et citharam: ⁊ gaudent ad
sonitū organi. Ducunt in bonis dies
suos et in pūcto ad infernū descendūt.
Qui dixerūt deo recede a nobis: et scien-
tiam uiarū tuarū nolumus. Quis est
omnipotēs ut seruiamus ei? Et quid
nobis prodest si orauerim⁹ illū? Ve-
runtamen quia non sunt in manu e-
orū bona sua: cōsiliū impiorū longe
sit a me. Quotiens lucerna impior⁹ ex-
tinguetur: ⁊ superueniet eis inundatio:
et dolores diuidet furoris sui. Erunt
sicut palee ante faciē uenti: ⁊ sicut pauil-
la quā turbo dispergit. Deus seruabit
filijs illius dolorē patris: et cū reddide-
rit cognoscet. Videbūt oculi eius interfe-
ctionē suā: ⁊ de furore omnipotentis
bibet. Quid enī ad eū pertinet de domo
sua post se? Et si numerus mensium
eius dimidietur? Numquid deū docebit
quispiā scientiā qui excelsos iudicat?
Iste morit⁹ robustus ⁊ sanus diues
et felix: uiscera eius plena sunt adipe:
⁊ medullis ossa illi⁹ irrigātur. Alius
uero mortē in amaritudine anime sue
absq; ullis opibus: ⁊ tamē simul in pul-
uere dormient: et uermes operient eos.
Ecce noui cogitationes uestras: ⁊ sen-
tentias iniqua me iniquas. Dicitis enī.
Vbi est domus principis: ⁊ ubi taber-
nācula impior⁹? Interrogate quēlibet
de uiatoribus: ⁊ hec eadē illū intelligere
cognoscetis. Quia in die perditionis
seruatur mal⁹: ⁊ ad diē furoris ducet.

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0587
powered by DWork • Heidelberg University Library

Quis arguet coram eo vias eius: & que fecit quis reddet illi? Ipse ad sepulcra ducetur: et in congerie mortuoz vigilabit. Dulces fuit glareis cooperti: et post se omnem hominem trahet: et ante se innumerabiles. Quomodo igitur consolamini me frustra: cum responsio vestra repugnare ostensa sit veritati? XVII

Respondens autem eliphas themanites dixit. Numquid deo poterit comparari homo: etiam cum perfecte fuerit scientie? Quid prodest deo si iustus fueris: aut quid ei conferes si immaculata fuerit vita tua? Numquid timens arguet te: & veniet tecum in iudicium: & non propter malitiam tuam plurimam et infinitas iniquitates tuas? Abstulisti enim pignus fratrum tuoz sine causa: et nudos spoliasti vestibus. Aquam lasso non dedisti: et esurienti subtraxisti panem. In fortitudine brachii tui possidebas terram: et potentissimus obtinebas eam. Viduas dimisisti vacuas: & lacertos pupillorum comminuisti. Propterea circumdatus es laqueis: et conturbat te formido subita. Et putabas te tenebras non visurum: et impetu aquaz inundantium non oppressum iri. An cogitas vt deus excelsior celo sit: et sup stellarum verticem sublimetur? Et dicis. Quid enim nouit deus? Et quasi p caliginem iudicat. Nubes latibulum eius: nec nostra considerat: et circa cardines celi perambulat. Numquid semitam seculoz custodire cupis quam calcauerunt viri iniqui qui sublati sunt ante tempus suum: et fluuius subuertit fundamentum eoz? Qui dicebant deo recede a nobis: et quasi michi posset facere omnipotens estimabat eum: cum ille implesset domos eorum bonis. Quoz sententia procul sit a me. Videbunt iusti et letabuntur: & innocens subsannabit eos. Nonne succisa est erectio eoz: et reliquias eoz deuorauit ignis? Acquiesce igitur ei et habeto pacem: et per hec habebis fructus optimos. Suscipe ex ore illius legem: et pone sermones eius in corde tuo. Si reuersus fueris ad omnipotentem edificaberis: et longe facies iniquitatem a tabernaculo tuo. Dabit pro terra silicem: et p silice torrentes aureos. Erit quoz omnipotens contra hostes tuos: & argentum coacervabit tibi. Tunc super omnipotentem deliciis affluens: et eleuabis ad deum faciem tuam. Rogabis eum et exaudiet te: & vota tua reddes. Decernes rem & veniet tibi: et in viis tuis splendebit lumen. Qui enim humiliatus fuerit erit in gloria: & qui inclinauerit oculos ipse saluabit. Saluabit innocentem: saluabitur autem munditia manuum suarum. XVIII

Respondens autem iob ait. Num quia in amaritudine est sermo meus: et manus plage mee aggrauata est super gemitum meum. Quis michi tribuat ut cognoscam et inueniam illum: et veniam usque ad solium eius? Ponam coram eo iudicium: et os meum replebo increpationibus: ut sciam verba que michi respondeat: & intelligam quid loquatur michi. Nolo multa fortitudine contendat mecum: nec magnitudinis sue mole me premat. Proponat equitatem contra me: & preueniet ad victoriam iudicium meum. Si ad orientem iero non apparet: si ad occidentem non intelligam eum. Si ad sinistram quid agam? Non apprehendam eum. Si me vertam ad dexteram: non videbo illum. Ipse vero scit viam meam: et probabit me quasi aurum qd per ignem examinatur. Vestigia eius secutus est pes meus: viam eius custodiui: & non declinaui ex ea. A mandatis labiorum eius non recessi: et in sinu meo abscondi verba oris eius. Ipse enim solus est:

et nemo auertere potest cogitationem eius: et anima eius quodcunq; voluit hoc fecit. Cunq; repleuerit in me voluntatem suã: et alia multa similia presto sunt mi. Et idcirco a facie eius turbatus sum: et cõsiderãs eũ timore sollicitor. Deus mollivit cor meum: et omnipotens conturbauit me. Non enim preij propter imminentes tenebras: nec faciẽ meam operuit caligo. xxiiii

Ab omnipotente nõ sunt abscondita tempora: qui aũt nouerũt eũ ignorãt dies illius. Alij terminos transtulerũt: diripuerũt greges: et pauerũt eos. Asinũ pupillorũ abegerũt: et abstulerũt p pignore bouem vidue. Subuerterũt pauperũ viã: et oppresserunt pariter mansuetos terre. Alij ẽsi onagri in deserto egrediũtur ad opus suũ: vigilãtes q; ad predã ꝓperant panem liberis. Agrũ nõ suũ demetũt: et vineã eius quẽ vi oppresserũt vindemiant. Nudos dimisẽrũt homines indumenta tollentes: quibus nõ est operimẽtum in frigore. quos ymbres montiũ rigant: et nõ habẽtes velamẽ amplexantur lapides. Vim fecerũt depredantes pupillos: et vulgũ pauperẽ spoliauerũt. Nudis et incedẽtibus absq; vestitu et famelicantibus tulerũt spicas. Inter accruos eorũ meridiati sunt: qui calcatis torcularibus sitiũt. De ciuitatibus fecerũt viros gemere: et anima vulneratorũ clamabit: et deus in ultũ abire nõ patit. Ipsi fuerũt rebelles luminibus. Ne scierũt vias eius: nec resedit sunt p semitas illius. Mane primo consurgit homicida: interficit egenum et pauperem: p nocte vero erit quasi fur. Oculus adulteri obseruat caliginẽ dicẽs nõ me videbit oculus: et operiet vultum suũ. Perfodit in tenebris domos sicut in die cõdixerant sibi: et ignorauerunt lucem. Si subito apparuerit aurora arbitrantur umbrã mortis: et sic in tenebris quasi in luce ambulãt. Leuis est sup faciẽ aque. Maledicta sit pars eius in terrã: nec ãbulet p viam vinearum. Ad nimium calorẽ trãsiet ab aquis niuiũ: et usq; ad inferos peccatũ illius. Obliuiscatur eius misericordia. Dulcedo illius vermes. Nõ sit in recordatione: sed conteratur sicut lignũ infructuosum. Pauit enim sterilem et que nõ parit: et vidue bene nõ fecit. Detraxit fortes i fortitudine sua: et cũ steterit nõ credet vite sue. Dedit ei deus locũ penitentie: et ille abutit eo in superbia. Oculi aũt eius sunt in viis illius. Eleuati sunt ad modicũ et nõ subsistent: et humiliabũtur sicut omnia et auferentur: et sicut summitates spicarũ cõterentur. Nũ si nõ ita qs me potest arguere esse mendacẽ: et ponere ãte deũ verba mea? xxv

Respõdens aũt baldad suites dixit. Potestas et terror apud eũ est: qui facit cõcordiã i sublimibus suis. Numquid est numerus militũ eius? et super quẽ non surget lumen illius? Numquid iustificari potest homo cõparatus deo: aut apparere mundus natus de muliere? Ecce luna etiam non splendet: et stelle non sunt munde in conspectu eius: quanto magis homo putredo et filius hominis vermis? xxvi

Respondens aũt iob dixit. Cuius adiuutor es? Numquid imbecillis: et sustentas brachiũ eius qui non est fortis? Cui dedisti consiliũ? Forsitan illi qui nõ habet sapientiã: prudentiam tuã ostendisti plurimã. Quem docere voluisti? Nõne eũ q fecit spiritus tuus? Ecce gigantes gemũt sub aquis: et q habitant cũ eis. Nudus est infernus

rorā illo:et nullū est operimentū perditioni. Qui extendit aquilonē super vacuum:& appendit terrā super nichilū. Qui ligat aquas in nubibus suis: ut nō erumpant pariter desorsum. Qui tenet vultum solii sui:& expandit super illud nebulam suā. Terminū circumdedit aquis:usq; dum finiant̄ lux et tenebre. Colūne celi contremiscūt: et pauent ad nutū eius. In fortitudine illius repente maria cōgregata sunt:et prudētia eius percussit superbum. Spiritus ei⁹ ornauit celos:et obstetricāte manu eius eductus est coluber tortuosus. Ecce hec ex parte dicta sunt viarum eius. Et cum vix paruam stillam sermonis eius audierim⁹ qs poterit tonitruū magnitudinis illius intueri?

Rem

Addidit q̄ iob assumēs parabolam suā et dixit. Viuit deus qui abstulit iudiciū meū et oīnipotens q̄ ad amaritudinē adduxit aiam meam:quia donec superest alitus in me et spiritus dei in naribꝫ meis non loquētur labia mea iniquitatē:nec lingua mea meditabit mendaciū. Absit a me ut iustos esse vos iudicē. Donec deficiā nō recedā ab innocentia mea. Iustificationē meā quā cepi tenere:nō deseram. Neq; enī reprehendit me cor meū:in oīi vita mea. Sicut impius inimicus meus:& aduersarius meus quasi iniq⁹. Que est enī spes ypocrite si auare rapiat:et non liberet deus aiam ei⁹? Numquid deus audiet clamorem eius cū venerit super eū angustia? Aut poterit in oīnipotēte delectari:et inuocare deū oīi tempore? Docebo vos p manū dei que oīnipotens habeat:nec abscōdam. Ecce omnes vos nostis:& quid sine causa vana loquimini? Hec est pars hominis impii apud deū: et hereditas violentorum quā ab oīnipotēte suscipient. Si multiplicati fuerint filii eius i gladio eorū: et nepotes eius nō saturabūtur pane. Qui reliqui fuerint ex eo sepelientur in interitu:& vidue illi⁹ nō plorabūt. Si cōportauerit quasi terra argentū et sicut lutū preparauerit vestimenta:preparabit quidē sed iust⁹ vestietur illis: et argentū innocens diuidet. Edificauit sicut tinea domū suā:et sicut custos fecit umbraculū. Diues cū dormierit nichil secū auferet·aperiet oculos suos et nichil inueniet. Apprehendet eū ūt aqua inopia: nocte opprimet eū tempestas. Tollet eū vēt⁹ urens et auferet: et velut turbo rapiet eū de loco suo. Et mittet sup eū:et nō parcet: de manu ei⁹ fugiēs fugiet. Stringet sup eū man⁹ suas:& sibilabit sup illū intuēs locū ei⁹.

Rem

Habet argentū venarū suarū principia: et auro locus est in quo conflat. Ferrū de terra tollitur: et lapis solutus calore in es vertitur. Tempus posuit tenebris:et oīnem finem ipe cōsiderat. Lapidem quoq; caliginis et umbram mortis diuidet torrens a pl'o peregrinātē:eos quos oblitus est pes egentis hominis & inuios. Terra de qua oriebatur panis: in loco suo igni subuersa est locus saphiri lapides eius:& glebe illi⁹ aurum. Semitā ignorauit auis:nec intuitus est oculus vulturis. Nō calcauerūt eā filii insultor:nec peruenit per eā leena. Ad silicē extendit manū suā:subuertit a radicibꝫ mōtes. In petris riuos excidit et oīne pciosū vidit oculus ei⁹. Profunda q̄ fluuior⁹ scrutatus est:& abscōdita produxit in lucē. Sapientia vero ubi inuenitur:et quis est locus intelligentie? Nescit homo pretiū eius: nec

inuenit in terra suauiter viuentiū. Abyssus dicit nō est in me: et mare loquitur nō est mecū. Non dabitur aurum obrizum pro ea: nec appendet argentum in cōmutatione eius. Nō cōferet tinctis indie coloribus: nec lapidi sardonico pciosissimo uel saphiro. Nō adequabit ei aurū uel vitrū: nec cōmutabūtur vasa p ea auri texelsa et eminencia: nō cōmemorabūtur comperatione eius. Trahit aūt sapiencia de occultis. Non adequabit ei topazion de ethiopia: nec cincture mūdissime componetur. Unde ergo sapiencia venit: et quis est locꝰ intelligencie? Abscondita est ab oculis omniū viuentium: volucres quoq; celi latet. Perditio et mors dixerūt: auribus nostris audiuimꝰ famā eius. Deus intelligit viā eius: et ipse nouit locū illius. Ipse enī fines mundi intuetur: et oīa que sub celo sunt respicit. Qui fecit ventis pondus: et aquas appendit mēsura. Quādo ponebat pluuijs legem et viā procellis sonātibus: tūc vidit illā et enarrauit: et preparauit et inuestigauit et dixit homini. Ecce timor dñi ipa est sapiencia: et recedere a malo intelligencia.

Addidit quoq; iob assumens parabolā suā et dixit. Quis michi tribuat ut sim iuxta mēses pristinos: secundū dies quibꝰ deus custodiebat me? Quādo splendebat lucerna eius sup caput meū: et ad lumē eiꝰ ambulabā in tenebris. Sicut fui in diebus adolescentie mee: quādo deus secreto erat in tabernaculo meo. Quādo erat oīpotēs mecū: et in circuitu meo pueri mei. Quādo lauabā pedes meos butiro: et petra fundebat michi riuos olei. Quādo procedebā ad portā ciuitatis: et in platea parabam cathedram michi. Videbant me iuuenes et abscondebantur: et senes stabant assurgentes. Principes cessabant loqui: et digitum superponebant ori suo. Vocem suam cohibebant duces: et lingua eorū gutturi suo adherebat. Auris audiens beatificabat me: et oculus videns testimoniū reddebat michi: eo q liberassem pauperē vociferantē: et pupillū cui nō esset adiutor. Benedictio perituri sup me veniebat: et cor vidue consolatus sum. Justicia indutus sum: et vestiui me sicut vestimento et diademate iudicio meo. Oculus fui ceco: et pes claudo. Pater eram pauperum: et causam quā nesciebā diligentissime inuestigabam. Conterebam molas iniqui: et de dentibꝰ illius auferebā predam. Dicebam q in nidulo meo moriar: et sicut palma multiplicabo dies. Radix mea aperta est secꝰ aquas: et ros morabit in messione mea. Gloria mea semper innouabitur: et arcus meus in manu mea instaurabitur. Qui me audiebāt expectabāt sententiā: et intenti tacebāt ad consiliū meū. Verbis meis addere nichil audebant: et sup illos stillabat eloquiū meū. Expectabāt me sicut pluuiam: et os suū aperiebant quasi ad ymbrem serotinū. Si quando ridebā ad eos nō credebant: et lux vultus mei non cadebat in terrā. Si voluissē me ad eos sedebam primus. Cumq; sederem quasi rex circūstante exercitu: eram tamen mestorū consolator.

Nunc aūt deridēt me iuniores ꝑ: quorū non dignabar patres ponere ꝯ canibꝰ gregis mei. Quorū virtus manuū michi erat pro nichilo: et vita ipa putabantur indigni. Egestate et fame steriles: qui rodebant in solitudine squalētes calamitate et miseria.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0591
powered by DWork • Heidelberg University Library

Et mādebant herbas et arborū cortices: et radix iuniperoꝝ erat cibus eoꝝ. Qui de cōuallibus ista rapientes: cū singula reperissent: ad ea cū clamore current. In desertis habitabāt torrentium: et in cauernis terre: uel super glareā. Qui inter huiusmodi latrabāt: et esse sub sentibus delicias cōputabant. Filij stultorū et ignobiliū: et in terra penitus non parentes. Nunc in eoꝝ canticum uersus sum: et factus sū eis in prouerbiū. Abominātur me et longe fugiūt a me: et facie meam conspuere nō uerentur. Pharetram enī suā aperuit et afflixit me: et frenū posuit in os meū. Ad dextrā oriētis calamitatis mee ilico surrexerunt. Pedes meos subuerterunt: obpressērūt quasi fluctibus semitas suas. Dissipauerūt itinera mea: insidiant mihi et preualuerūt: et non fuit q̄ ferret auxiliū. Quasi rupto muro et aperta ianua irruerūt sup me: et ad meas miserias deuoluti sūt. Redactus sum in nichilū. Abstulisti quasi uentus desiderium meum: et uelut nubes pertransiit salus mea. Nunc autem in memetipō marcescit anima mea: et possident me dies afflictionis. Nocte os meum perforatur doloribus: et qui comedunt me non dormiunt. In multitudine eoꝝ cōsumit uestimentum meum: et quasi capitio tunice circumdedit me. Comparatus sum luto: et assimulatus sum fauille et cineri. Clamo ad te et nō exaudis me: sto et nō respicis me. Mutatus es mihi in crudelem: et in duritia manus tue aduersaris mihi. Eleuasti me: et quasi sup uentū ponens elisisti me ualide. Scio quia mortē tradas me: ubi cōstituta est domus oīni uiuēti. Uerumtamē non ad consumptionē eorum emittis manū tuā: et si corruerit ipse saluabis. Flebā quondā sup eo qui afflictus erat: et cōpatiebatur anima mea pauperi. Expectabā bona et uenerūt mihi mala: prestolabar lucē et eruperūt tenebre. Interiora mea effebuerūt absq; ulla requie: preuenerūt me dies afflictionis. Mestus incedebā: sine furore cōsurgens in turba clamaui. Frater fui draconū: et socius struthionum. Cutis mea denigrata est supte me: et ossa mea aruerūt pre estu. Uersa est in luctū cythara mea: et organū meū in uocē flentiū.

Pepigi fedus cū oculis meis: ut ne cogitarē quidē de uirgine. Quā enim partem haberet in me deus desuper: et hereditatem omnipotens de excelsis? Nunquid non perditio est iniquo: et alienatio operantibus iniquitatem? Nonne ipse cōsiderat uias meas: et cunctos gressus meos dinumerat? Si ambulaui in uanitate et festinauit in dolo pes meus: appendat me in statera iusta: et sciat deus simplicitatem meam. Si declinauit gressus meus de uia: et si secutus est oculus meus cor meum: et si in manibus meis adhesit macula: seram et alius comedat: et progenies mea eradicetur. Si deceptū est cor meū sup mulierē: et si ad hostiū amici mei insidiatus sum: scortū alterius sit uxor mea: et sup illā incuruent alij. Hoc enī nephas est et iniquitas maxima: ignis usq; ad perditionē deuorans: et omnia eradicās genimina. Si contempsi subire iudiciū cū seruo meo et ancilla mea: cū disceptarent aduersum me. Quid enī faciā cum surrexerit ad iudicandū deus: et cū quesierit quid respondebo illi? Nūquid nō in utero fecit me qui et illū operatus est: et formauit me in ulua un⁹? Si negaui

qđ volebāt pauperibꝫ:et oculos vidue
expectare feci. Si comedi buccellā meā
solus:et non comedit pupillus ex ea.
Quia ab infancia mea creuit mecum
miseratio:ꝫ de utero matris mee egres-
sa est mecū. Si despexi pereuntem eo
qđ nō habuerit indumētū:et absqꝫ o-
perimento paupere. Si nō benedixe-
runt michi latera eius: et de velleribꝫ
ouiū mearū calefactus est. Si leuaui
sup pupillū manū meā etiā cū viderē
me in porta superiorē:humerus me⁹
a iunctura sua cadat:et brachiū meū
cū suis ossibꝫ cōfringatur. Semp enī
quasi tumentes sup me fluctus timui
deū:et pōdus eius ferre nō potui. Si
putaui aurū robur meū:et obrizo di-
xi fiducia mea. Si letatus sū sup mul-
tis diuitijs meis:ꝫ quia plurima rep-
perit man⁹ mea. Si vidi solem cū fulg-
eret ꝫ lunā incedentē clare:et letatum
est in abscondito cor meū:et osculatus
sum manū meā ore meo: q̄ est iniqui-
tas maxima:et negatio contra deum
altissimū. Si gauisus sum ad ruinā
eius qui me oderat:et exultaui cū inue-
nisset eū malū. Nō enī dedi ad pecc̄ā-
dum guttur meū:ut expeterem maledi-
ctum animā eius. Si non dixerūt viri
tabernacli mei:quis det de carnibus
eius ut saturemur. Foris nō mansit
peregrinus: ostiū meū viatori patuit.
Si abscondi quasi hom⁹ pecc̄m meū:
et celaui in sinu meo iniquitatē meā.
Si expaui ad multitudinē nimiam:
et despecto ꝓpinquoꝫ terruit me:ꝫ nō
magis tacui nec egressus sum ostiū.
Quis michi tribuat adiutorē ut desi-
derium meū audiat oīnipotens:et libū
scribat ipe qui iudicat: ut in humero
meo portem illū et circūdem illū quasi
coronā michi: Per singlos gradus

meos pronūciabo illū:et quasi princi-
pi offeram eum. Si aduersum me re-
ra mea clamat:et cum ipsa sulci eius
deflent. Si fructus eius comedi absqꝫ
pecunia: et animam agricularum e-
ius afflixi:pro frumēto oriatur michi
tribul⁹:et ꝓ ordeo spina. PERII

Amiserūt aūt tres viri illi respon-
dere iob:eo qđ iust⁹ sibi videretur.
Et iratus indignatusqꝫ est heliu filꝰ
barachel buzites de cognatione ram.
Irat⁹ est autē aduersū iob: eo qđ iustū
se esse diceret corā deo. Porro aduersū
amicos eius indignat⁹ est eo qđ nō in-
uenissent responsionē rationabilem:
sed tantummodo cōdemnassent iob.
Igitur heliu expectauit iob loquentem:
eo qđ seniores essent qui loquebantur.
Cū aūt vidisset qđ tres respōdere non
potuissent:iratus est vehementer. Re-
spondensqꝫ heliu filius barachel buzi-
tes dixit. Iunior sum ego: vos aūt an-
tiquiores. Ideirco dimisso capite ve-
ritus sum vobis indicare meā sententiam. Sperabā enī qđ etas prolixior
loqueretur:et annoꝝ multitudo doce-
ret sapientiā. Sed ut video spīrit⁹ est
in hominibꝰ:et inspiratio oīnipotēris
dat intelligentiā. Non sunt longeui
sapientes:nec senes intelligūt iudiciū.
Ideo dicam audite me:ostendā vobꝭ
etiā ego meā sciētiā. Expectaui enim
sermones vestros: audiui prudentiā
vestrā. Donec disceptarem̄ ni ꝫmonī-
bus vestris:ꝫ donec putabā vos aliqđ
dicere cōsiderabā. Sed ut video nō est
qui possit arguere iob:ꝫ respondere ex
vobis ꝫmonibꝰ eius. Ne forte dicam⁹
inuenimus sapientiā:deꝰ pciet eum
non homo. Nichil locut⁹ est michi:
et ego nō secūm sermones vros respō-
debo illi. Exinmuerūt:nec respondērūt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0593
powered by DWork • Heidelberg University Library

ultra: abstulerūtq; a se eloquiū. Quoniam igitur expectaui et non sunt locuti: steterūt nec respōderūt ultra: respondebo et ego partem meā: et ostendam sciētiā meā. Plenus sum ego sermonibus: et coarctat me spīritus uteri mei. Ecce uenter meus quasi mustum absq; spiraculo: qui lagunculas nouas dirumpit. Loquar et respirabo paululū: aperiam labia mea et respondebā. Non accipiam personam uiri: et deum homini non equabo. Nescio enim quā diu subsistam: et si post modicum tollat me factor meus.

Audi igitur iob eloquia mea: et omnes sermones meos ausculta. Ecce aperui os meū: loquatur lingua mea in faucibz meis. Simplici corde meo sermones mei: et sententiā labia mea purā loquētur. Spīritus dei fecit me: et spiraculū omnipotentis uiuificauit me. Si potes respōde michi: et aduersus faciē meā cōsiste. Ecce et me sicut et te fecit deus: et de eodē luto ego quoq; formatus sum. Uerūtamen miraculū meū nō te terreat: et eloquentia mea non sit tibi grauis. Dixisti ergo in auribz meis: et uocē uerborū tuoz audiui. Mūdus sum ego et absq; delicto: immaculat⁹ et nō est iniquitas in me. Quia querelas in me reppērit: ideo arbitrat⁹ ē me inimicū sibi. Posuit in neruo pedes meos: custodiuit oēs semitas meas. Hoc ē ergo in quo nō es iustificat⁹. Respondebo tibi: quia maior sit deus homine. Aduersum eū cōtendis: qui nō ad omnia uerba respondeat tibi. Semel loquit deus: et secūdo idipm nō repetit. Per somniū in uisione nocturna: quādo ceciderit sopor super homines: et dormiūt in lectulo. Tunc aperit aures uirorum et erudiens eos instruit disciplina: ut auertat hominē ab his que fecit: et liberet eū de superbia: eruens aiam eius a corruptione: et uitā illius ut nō trāseat in gladiū. Increpat quoq; per dolorem in lectulo: et omnia ossa eius marcescere facit. Abominabilis ei fit in uita sua panis: et anime illius cibus āte desiderabilis. Tabescet caro eius: et ossa que tecta fuerant nudabuntur. Appropinquabit corruptioni anima ei⁹: et uita illius mortiferis. Si fuerit pro eo angel⁹ loquens unū de milibz ut annūciet hominis equitatem: miserebitur eius et dicet. Libera eū: ut non descendat in corruptionē. Inueni in quo ei placeat. Cōsumpta est caro ei⁹ a supplicijs: reuertat ad dies adolescentie sue. Deprecabit deum et placabilis ei erit: et uidebit faciē eius in iubilo: et reddet homini iustitiā suā. Respiciet homines et dicet. Peccaui et uere deliqui: et ut erā dignus nō recepit. Liberauit animam suā ne pergeret in interitū: sed uiuens lucem uideret. Ecce hec oīa operatur deus tribz uicibus per singulos: ut reuocet aīmas eoz a corruptione: et illuminet lumine uiuentiū. Attende iob et audi me: et tace dum ego loquor. Si autem habes quod loquaris respōde michi. Loquere. Volo enī te apparere iustū. Nō si nō habes audi me: tace et docebo te sapiētiā.

Pronūcians itaq; heliu etiam hec locut⁹ est. Audite sapientes uerba mea: et eruditi auscultate me. Auris enī uerba probat: et guttur escas gustu diiudicat. Iudiciū eligam⁹ nobis: et inter nos uideam⁹ quid sit melius. Quia dixit iob iustus sum: et deus subuertit iudiciū meū. In iudicando enim me mēdaciū est: uiolēta sagitta

mea absq; ullo prõ. Quis est vir ut
est iob qui bibit subsannationẽ qua-
si aquam: qui gradit cũ operãtibus
iniquitatẽ et ãbulat cũ viris impijs:
Dixit enim non placebit vir deo: etiã
si cucurrerit cũ eo. Ideo viri corsati au-
dite me. Absit a deo impietas: et ab
omnipotente iniquitas. Opus enim
hominis reddet ei: et iuxta vias singu-
lorũ restituet eis. Vere enĩ deus nõ cõ-
demnabit frustra: nec omnipotens sub-
uertet iudicĩũ. Quẽ cõstituit alĩũ sup
terram: aut quẽ posuit super orbẽ quẽ
fabricat? est? Si dirigeret ad eũ cor suũ
: spiritũ illius et flatũ ad se traheret.
Deficiet omnis caro simul: et homo
in cinerem reuertet. Si habes ergo in-
tellectũ audi qđ dicit: et ausculta vocẽ
eloquij mei. Numquid qui nõ amat iu-
dicium sanari potest? Et quomodo
tu eũ qui iust? est in tantũ cõdemnas?
Qui dicit regi apostata: qui vocat du-
ces impios. Qui non accipit plonas
principũ: nec cognouit tyrannũ cum
disceptaret contra pauperẽ. Opus enĩ
manuũ eius sũt uniũsi. Subito mo-
rientur: et in media nocte turbabũtur
plũ: et pertransibũt et auferẽt violẽtum
absq; manu. Oculi enĩ eius sup vias
hominũ: et omnes gressus eor; consi-
derat. Non sunt tenebre et nõ est um-
bra mortis: ut abscondãtur ibi qui o-
perantur iniquitatẽ. Neq; enim ultra
in hominis potestate est: ut veniat ad
deum in iudiciũ. Conteret multos in-
numerabiles: et stare faciet alios pro
eis. Nouit enĩ opera eor;: et idcirco in-
ducet noctem: et conterẽt. Quasi impi-
os percussit eos in loco videntiũ. Qui
quasi de industria recesserunt ab eo: et
omnibus vias eius intelligere noluerũt:
ut quenire facerent ad deũ clamorem
egeni: et audiret vocem pauperũ. Ipso
enĩ concedente pacem: quis est qui con-
demnet? Et quo abscondente vultum:
quis est qui contempletur eũ? Et sup
gentes: et sup omnes homines. Qui
regnare facit hominẽ ypocritam: pter
peccata plũ. Quia ergo ego locut? sũ
ad deũ: et qđ non phibebo. Si erraui
tu doce me. Si iniquitatẽ locut? sum:
ultra non addã. Numquid a te deus re-
petit eam: quia displicuit tibi? Tu enĩ
cepisti loqui et nõ ego. Quod si qđ no-
sti melius loquere. Viri intelligentes
loquãtur michi: et vir sapiens audiet
me. Iob aũt fuit locut? est: et verba
illius nõ sonant disciplinam. Pater
mĩ probetur iob usq; ad finem: ne de-
linas ab homine iniquitatis: q̃ addit
sup pcã sua blasphemiã. Inter nos
inseri cõstringat: et cũ ad iudiciũ pro-
uocet hominibz suis deũ. Pro-
gitur heliu hec rursum locut? est. Nũ-
quid equa videtur tibi tua cogitatio:
ut diceres iustior deo sum? Dixisti enĩ.
Non tibi placet qđ rectũ est. Vel quid
tibi ꝓderit: si ego peccauero? Itaq; ego
respondebo sermonibz tuis: et amicis
tuis tecum. Suspice celũ et intuere: et
contemplare retheria q̃ alta sũt. Si
peccaueris: qđ ei nocebis? Et si multipli-
cate fuerit iniquitates tue: quid facies
contra eũ? Porro si iuste egeris: quid
donabis ei: aut qđ de manu tua accĩ-
piet? Homini qui similis tui est: noce-
bit impietas tua: et filiũ hominis ad-
iuuabit iustitia tua. Propter multitu-
dinem calumniator; clamabũt: et ul-
labũt pter vim brachij tyrannorũ. Et
nõ dixit ubi est deus qui fecit me: qui
dedit carmina in nocte. Qui docet nos
sup numenta terre: et sup volucres celi e-
ruditq; nos. Ibi clamabũt: et nõ exaudiet

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0595
powered by DWork • Heidelberg University Library

propter fugbiam maloꝝ. Non ergo frustra audiet deus: et oīpotēs causas singloꝝ intuebit. Etā cum dixeris non cōsiderat: iudicare coram illo: ⁊ exspecta eū. Nūc enī non infert furorem suū: nec vlciscitur scelus valde. Ergo iob frustra aperit os suum: et absq; sciētia verba multiplicat.

xxxvi

Addens quoq; heliu hec locutus est. Sustine me paululū: ⁊ indicabo tibi. Adhuc enī habeo qđ pro deo loquar. Repetā sciēciā meam a principio: et operatorē meū probabo iustum. Vere enim absq; mēdacio sermones mei: et perfecta sciencia ꝓbabit tibi. Deus potentes nō abiicit cū ⁊ ipe sit potens: sed nō saluat impios: ⁊ iudicū pauperibz tribuit. Non auferet a iusto oculos suos: et reges in solio collocat in perpetuū: et illic erigūtur. Et si fuerint in catbenis ⁊ vinciāntur funibus paupertatis: indicabit eis opera eorum ⁊ scelera eoꝝ: quia violēti fuerūt. Reuelabit qꝫ aurem eoꝝ ut corripiat: et loquet ut reuertāntur ab iniquitate. Si audierit et obtēperauerint cōplebūt dies suos in bono: et annos suos in gloria. Si aūt nō audierint trāsibūt per gladiū: et consummabūt in stultitia. Hipocrite ⁊ callidi ꝓuocāt iram dei: neq; clamabūt cum vincti fuerint. Morietur in tempestate anima eorū: et vita eoꝝ inter effeminatos. Eripiet de angustia sua pauperē: et reuelabit in tribulatione aurē eius. Igit̄ saluabit te de ore angusto latissime: ⁊ non habēte fundamentū subter se. Requies aut̄ mense tue erit plena pinguedine. Causa tua quasi impij iudicata est: causā iudiciūq; recipies. Non te ergo superet ira ut aliquem opprimas: nec multitudo donorū inclinet te. Depone magnitudinē tuā absq; tribulatōne: ⁊ oēs robustos fortitudine. Ne protrahas nocte: ut ascendāt pli pro eis. Caue ne declines ad iniquitatē. Hāc enim repisti sequi post miseriā. Ecce deꝰ excelsus in fortitudine sua: ⁊ nullus ei similis in legillatoribz. Quis poterit scrutari vias eius: aut quis potest ei dicere operat⁹ es iniquitatē? Memento qꝫ ignores opus eius: de quo cecinerūt viri. Oēs homines vident eū: vnusquisq; intuetur procul. Ecce deꝰ magnus vincēs sciēciā nostrā. Numerus annorū ei⁹ inestimabilis. Qui auferet stellas pluuie ⁊ effudit nubes ad instar gurgitū. Qui de nubibus fluunt: que precesserūt tecta deluy. Si voluerit extendere nubes quasi tentoriū suū ⁊ fulgurare lumine suo deluy: cardines q̄ maris operiet. Per hec enī iudicat plos: ⁊ dat escam multis mortalibus. In manibus abscondit lucē: et precipit ei ut rursus adueniat. Annūciat de ea amico suo qꝫ possessio ei⁹ sit: et ad eā possit ascendere.

xxxvii

Super hoc expauit cor meū: et emotum est de loco suo. Audite auditionē in terrore vocis eius: et sonū de ore illi⁹ procedentem. Subter oēs celos ipe cōsiderat: et lumē illi⁹ sup terminos terre. Post eū rugiet sonit⁹: tonabit voce magnitudinis sue: et nō inuestigabit cū audita fuerit vox eius. Tonabit deus in voce sua mirabiliter: qui facit magna ⁊ inscrutabilia. Qui precipit niui ut descendat in terrā: et hiemis pluuijs et imbri fortitudinis sue. Qui in manu omniū hominum signat ut nouerint singuli opera sua. Ingredietur bestia lambulū suū: et in antro suo morabitur. Ab interioribz egredietur repentina: et ab arturo frigus.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0596
powered by DWork • Heidelberg University Library

flante deo cōcrescit gelu:et rursum latissime fundunt aque. Frumentū desiderat nubes:et nubes spargūt lumē suum. Que lustrāt cūcta per circuitū quocūq; eas volūtas gubernātis duxerit ad oñe qđ pceperit illis sup facie orbis terrar:sive in una tribu sive in terra sua-sive in quocūq; loco misericordie sue eas iusserit inueniri. Ausculta hec iob: sta et cōsidera mirabilia dei. Nūqđ scis quādo pcepit deꝰ pluuijs: ut ostenderet lucem nubiū ei⁹? Nūqđ nosti semitas nubiū magnas:et perfectas sciencias? Aōne vestimēta tua calida sunt cū perflata fuerit terra austro? Tu forsitan cū eo fabricat⁹ es celos:qui solidissimi quasi ere fusi sunt. Ostēde nobis quid dicam⁹ illi. Nos quippe inuoluim̄ tenebris. Quis narrabit ei que loquor? Etiā si locut⁹ fuerit homo deuorabit̄:at nūc nō videt lucem. Subito aer cogetur in nubes: et ventus trāsiens fugabit eas. Ab aquilone aurū venit:et a deo formidolosa laudatio. Digne eum inueniri non possumus. Magnus fortitudine et iudicio et iustitia:et enarrari nō potest. Ideo timebunt eum viri:et nō audebunt cōtemplari oñes q̄ sibi videntur esse sapientes. xxxvij

Respondēs aūt dominus iob de turbine dixit. Quis ē iste involuens sententias sermonibs imperitis? Accinge sicut vir lumbos tuos:interrogabo te:et respōde michi. Vbi eras quādo ponebā fundamēta terre? Indica michi si habes intelligētiā. Quis posuit mēsuras eius si nosti:vel quis tetendit sup eā lineā? Super quo bases illius solidate sunt? Aut quis dimisit lapidem angularē ei⁹ cū me laudarēt simul astra matutina:et iubilarēt omnes filij dei? Quis conclusit ostijs mare quādo erumpebat quasi de vulua procedens: cū ponerem nubem vestimentū eius:et caligine illud q̄si pānis infantie obuoluerē? Circūdedi illud terminis meis:et posui vectē et ostia: et dixi. Vsq; huc venies et non procedes amplius:et hic confringes tumentes fluctus tuos. Nūquid post orū tuū precepisti diluculo et ostendisti aurore locū suū:et tenuisti extremā terre:et excussisti impios ex ea? Reformet ut lutū signaculū: et stabit sicut vestimentū. Auferetur ab impijs lux sua: et brachiū excelsum conteretur. Nūquid ingressus es profundū maris:et in nouissimis abissi deābulasti? Nūquid aperte sunt tibi porte mortis: et ostia tenebrosa vidisti? Nūquid consideasti latitudinem terre? Indica michi si nosti oñia in qua via lux habitet et tenebrarū quis loc⁹ sit:ut ducas unūquodq; ad fines suos. et intelligas semitas domus eius. Scisbas tūc qđ nasciturus esses:et numerū dierum tuor; noueras? Nūqđ ingressus es thesauros nivis aut thesauros grādinis aspexisti: que ꝑparaui in tēpus hostis:in die pugne et belli? Per quā viam spargitur lux:dividitur estus super terrā? Quis dedit vehemētissimo ymbri cursum et viā sonātis tonitrui: ut plueret super terrā absq; homine in deserto ubi null⁹ mortaliū cōmorat̄:ut impleret inuiā et desolatā:et pduceret herbas virentes? Quis est pluuie pater:vel quis genuit stillas roris? De cuius utero egressa est glacies:et gelu de celo quis genuit? In similitudinē lapidis aque durantur:et superficies abissi cōstringitur. Nūquid cōiungere valebis micantes stellas pliadas:aut

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0597
powered by DWork • Heidelberg University Library

girū arcuri poteris dissipare? Numquid produxis lucifer in tpe suo: z restitues filios eius in terra? Numquid nosti ordinem celi: et pones rationē eius in terra? Numqd eleuabis in nebulā vocem tuā: et impetus aquarum operiet te? Numquid mittes fulgura et ibūt: z reuertentia dicēt tibi assumus? Quis posuit in visceribus hominis sapientiā: uel quis dedit gallo intelligentiā? Quis enarrabit celorū rationē: et cōtentū celi quis dormire faciet? Quando fundabat pulueris in terrā: et glebe cōpingebatur? Numqd capies leene predā: et animā catulorū eius implebis: quādo cubāt in antris et in specubus insidiant? Quis parat coruo escam suā: quando pulli eius clamant ad deum vagātes eo q non habeant cibos?

Numquid nosti tempus partus ibicū in petris: uel parturientes ceruas obseruasti? Dinumerasti menses cōceptus earū: et scisti tempus partus earū? Incurvantur ad fetū z pariūt: et rugitus emittūt. Separantur filij earū et pergūt ad pastū: egrediūt z nō reuertētur ad eas. Quis dimisit onagrum liberū: et vincla eius quis solvit? Cui dedi in solitudine domū: et tabernacula eius in terra salsuginis. Contemnit multitudinē ciuitatis: clamorē exactoris nō audit. Circūspicit montes pascue sue: z virentia quecq perquirit. Numqd volet rinoceros seruire tibi: aut morabit ad presepe tuū? Numquid alligabis rinocerota ad arādū loro tuo: aut cōfringet glebas vallium post te? Numquid fiducia habebis in magna fortitudine eius? Et derelinques ei labores tuos? Numquid credes illi quoniā sementem reddet tibi: et aream tuā cōgregget? Penna struthionis similis est pennis herodij et accipitris. Quādo derelinquit oua sua in terra: tu forsitan in puluere calefacies ea? Obliuiscitur q pes conculcet ea: aut bestia agri conterat. Duratur ad filios suos quasi non sint sui: frustra laborauit nullo timore cogente. Priuauit enim eam deus sapientia: nec dedit illi intelligentiā. Cū tempus fuerit in altū alas erigit: deridet equū et ascensorem eius. Numquid prebes equo fortitudinē: aut circūdabis collo eius hinnitū? Numqd suscitabis eū sicut locustas? Gloria narium eius terror: terrā ungula fodit. Exultat audacter: in occursum pergit armatis. Contemnit pauore: nec redit gladio. Super ipm sonabit pharetra: vibrabit hasta et clipeus. Feruens et fremens sorbet terrā: nec reputat tube sonare clangorem. Vbi audierit buccinam dicit vah: procul odoratur bellum exhortationē ducū z vlulatū exercitus. Numquid p sapientiā tuā plumescit accipiter: et expandens alas suas ad austrū? Numquid ad preceptū tuū eleuabitur aquila: et in arduis ponet nidū suū? In petris manet et in preruptis silicibus cōmorat: atq inaccessis rupibus. Inde cōtemplat escam: et de longe oculi eius prospiciūt. Pulli eius lambunt sanguinē: et ubicūq cadauer fuerit statim adest. Et adiecit dominus: et locutus est ad iob. Numquid qui contendit cum deo: tam facile conquiescit? Vbiq qui arguit deum: debet et respondere ei. Respondens aūt iob domino dixit. Qui leuiter locutus sum: respondere quid possum? Manum meam ponam super os meum. Vnū locutus sum qd vtinā nō dixissem: z alterū: quibus vltra non addā.

Respondēs aūt dñs iob de turbine dixit. Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogabo te: et indica mihi. Nūquid irritū facies iudiciū meū: et cōdemnabis me ut iustificeris? Et si habes brachiū sicut deus et voce simili tonas: circūda tibi decorē et in sublime erigere: et esto gloriosus et speciosus induere vestibus. Disperge superbos in furore tuo et cōfunde eos: et respice cūctos superbos et cōfunde eos: et cōtere impios in loco suo. Abscōde eos in puluere simul: et facies eorū demerge in foueam: et ego cōfitebor q̄ saluare te possit dextera tua. Ecce behemoth quē feci tecū: fenū quasi bos comedet. Fortitudo eius in lumbis eius: et virtus illius in umbilico ventris eius. Stringit caudā suā quasi cedrū: nerui testiculorum eius spissi sunt. Ossa eius velut fistule ereis: carilago illius quasi lamine ferree. Ipse est principiū viarum dei. Qui fecit eū applicabit gladium eius: huic mōtes herbas ferūt. Omnes bestie agri ludēt ibi: sub umbra dormit in secreto calami: i locis humentibus. Protegunt umbre umbrā eius: circundabunt eū salices torrentis. Ecce absorbebit fluuiū et nō mirabit: et habet fiduciā q̄ influat iordanis in os eius. In oculis eius quasi hamo capient eū: et in sudibus perforabit nares eius. An extrahere poteris leuiathan hamo: et fune ligabis linguā eius? Nūquid pones circulū in naribus eius: aut armilla perforabis maxillā eius? Nunquid multiplicabit ad te preces: ut loquet tibi mollia? Nūq̄d feriet tecū pactū: et accipies eū seruū sempiternū? Nunq̄d illudes ei quasi aui: aut ligabis eum ancillis tuis? Concident eum amici: diuidēt illū negociatores. Nunquid implebis sagenas pelle eius: et gurgustiū piscū capite illius? Pones sup eū manū tuā? Memēto belli: nec vltra addas loqui. Ecce spes eius frustrabit eū: et videntibus cunctis p̄cipitabit. xli

Non quasi crudelis suscitabo eū. Quis enī restitere potest vultui meo: et q̄s ante dedit michi ut reddā ei? Omnia q̄ sub celo sunt mea sūt. Nō parcā ei verbis potentibus: et ad deprecandū cōpositis. Quis reuelabit faciē indumēti eius? Et in medium oris eius q̄s intrabit? Portas vultus eius quis aperiet? Per girū dentium eius formido: corpus illius quasi scuta fusilia: cōpactum squamis se prementibus. Una vni cōiungitur: et ne spiraculū quidē incedit per eas. Una alteri adherebit: et tenentes se nequaq̄ seperabūtur. Sternutatio eius splendor ignis: et oculi eius ut palpebre diluculi. De ore eius lampades p̄cedūt: sicut rede ignis accense de naribus eius p̄cedit fumus: sicut olle succense atq̄ feruentis. Halitus eius prunas ardere facit: et flāma de ore eius egredit. In collo eius morabit fortitudo: et faciē eius p̄cedit egestas. Membra carnium eius cohērentia sibi. Mittet cōtra eū fulmina: et ad locū aliū nō ferentur. Cor eius indurabit tanq̄ lapis: et stringetur q̄si malliatoris incus. Cū sublatus fuerit timebūt angeli: et territi purgabūtur. Cū apprehenderit eū gladius sublistere nō poterit: neq̄ hasta neq̄ thorax. Reputabit enī quasi paleas ferrū: et quasi lignū putridū es. Non fugabit eū vir sagittarius: in stipulā versi sunt ei lapides funde. Quasi stipulam estimabit malliū: et deridebit vibrantem hastam. Sub ipso erūt radij solis: et sternet sibi aurū quasi lutū.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0599
powered by DWork • Heidelberg University Library

feruescere faciet ḡsi ollā profūdum maris: ponet quasi cū unguenta bulliunt. Post eum lucebit semita: estimabit abyssum quasi senescentem. Non est super terram potestas que comparetur ei: qui factus est ut nullum timeret. Omne sublime videt: ipse est rex super uniuersos filios superbie. Ely

Respondens autem iob dño dixit. Scio qa oīa potes: et nulla te latet cogitatio. Quis est iste qui celat cōsiliū absq; scientia? Ideo insipienter locut⁹ sum: et que ultra modū excederent scientiā meā. Audi et ego loquar: interrogabo te et respōde michi. Auditu auris audiui te: nūc aūt oculus meus uidet te. Idcirco ipe me reprehendo: et ago penitentiā in fauilla et cinere. Postq; aūt locut⁹ est dn̄s uerba hec ad iob: dixit ad eliphaz themanitem. Iratus est furor meus in te et in duos amicos tuos: quoniā nō estis locuti coram me rectū sicut seru⁹ meus iob. Sumite ergo uobis septem thauros et septem arietes: et ite ad seruū meū iob: et offerte holocaustum pro uobis. Iob aūt seru⁹ meus orabit pro uobis. Faciem ei⁹ suscipiā: ut nō uobis imputet stultitia. Neq; enī locuti estis ad me recta: sicut seru⁹ meus iob. Abiecūt ergo eliphaz themanites et baldath suites et sophar naamatites et fecerūt sicut locutus fuerat dn̄s ad eos: et suscepit deus faciem iob. Dn̄s q; conuersus est ad penitentiā iob: cū oraret pro amicis suis. Et addidit dn̄s oīa quecūq; fuerāt iob duplicia. Venerūt aūt ad eū oēs fratres sui et uniuersę sorores sue et cūcti qui nouerāt eū prius: et comederūt cū eo panē in domo eius. Et mouerūt sup eū caput: et cōsolati sūt eū sup oī malo qđ intulerat dn̄s sup eum: et dederūt ei unusquisq; ouem unam et inaurem auream unā. Dn̄s aūt benedixit nouissimis iob magis qua principio ei⁹. Et facta sūt ei quatuordecim milia ouiū et sex milia camelorū: et mille iuga boū: et mille asine: et fuerūt ei septē filij et tres filie. Et uocauit nomē uni⁹ die: et nomen secūde cassiam: et nomē tercie cornustibij. Nō sunt aūt inuente mulieres speciose sicut filie iob: in uniūsa terra. Dedit q; eis pater suus hereditatē inter fratres eas. Uixit aūt iob post hec centū ḡdragita ānis: et uidit filios suos et filios filioz suoz usq; ad quartā generationē: et mortu⁹ ē senex et plen⁹ dierū.

Ualterius rome dudū politus emēdarā: et iuxta septuaginta interpretes. licet cursim. magna tamē ex parte correxerā. Quod quia rursum uidetis o paula et eustochiū scriptoz uicio deprauatū. pluraq; antiquum errorem ꝯ nouā emēdationē ualere: me rogitis ut uelut quodam nouali. scillū iam aruū exerceam. et obliquis sulcis renascentes spinas eradicem: equū esse dicētes. ut qđ crebro pullulat crebrius succidatur. Vnde consueta pfatione cōmoneo. tam uos quibz forte labor iste deludat. quā eos qui exemplaria istiusmodi habere uoluerit: ut q diligenter emendauī: cū cura et diligētia trāscribantur. Notet sibi unusquisq; uel iacētem lineā. uel radiātia signa. id est obeliscos. uel astericos: et ubicūq; uiderit uirgulā pcedentem. ab ea usq; ad duo pūcta que impressim⁹. sciat in septuaginta translatoribus plus haberi: ubi aūt prefixerit stelle similitudinē.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0600
powered by DWork • Heidelberg University Library

de hebreis voluminibz addītū nouerīt eque usqz ad duo pūcta-iuxta theodotionis dumtaxat editionē: qui simplicitate ymonis a septuaginta interpretibus nō discordat. Hec ergo et vobis et studioso cuiqz fecisse me sciens nō ambigo multos fore-qui uel inuidia uel superciliq malent contemnere et uidere preclara quam discere: et de turbulento magis riuo quam de purissimo fōte potare.

Beatus vir qui nō abiit in cōsilio impiorū: et in uia peccatorum nō stetit: et in cathedra pestilētie nō sedit. Sed in lege dñi uoluītas eius: ⁊ in lege eius meditabit die ac nocte. Et erit tanqz liguū quod plātatum est secus decursus aquarū: qđ fructū suū dabit in tpe suo. Et folīū eius nō defluet: ⁊ omnia quecūqz faciet prosperabūtur. Non sic impij nō sic: sed tanqz puluis quē proicit uētus a facie terre. Ideo nō resurgūt impij i iudicio: neqz peccatores in cōsilio iustorū. Quoniam nouit dominus uiā iustoz: ⁊ iter impiorum peribit.

Quare fremuerūt gētes: et pplī meditati sunt inania? Astiterūt reges terre et principes cōuenerunt in unū: adūsus dñm ⁊ adūsus xpistū ei⁹. Dirumpam⁹ uincla eoz: ⁊ proiciam⁹ a nobis iugū ipoz. Qui habitat i celis irridebit eos: ⁊ dñs subsānabit eos. Tunc loquet ad eos in ira sua: ⁊ in furore suo cōturbabit eos. Ego autem cōstitut⁹ sum rex ab eo super syon montem sanctū ei⁹: prdicās preceptū eius. Dominus dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. Postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuā: et possessionē tuā fines terre. Reges eos i uirga ferrea: ⁊ tanqz uas figuli cōfringes eos. Et nūc reges intelligite: erudimini q̄ iudicatis terrā. Seruite dño i timore: et exultate ei cū tremore. Apprehendite disciplinam: ne quādo irascatur dominus ⁊ pereatis de uia iusta. Cum exarserit in breui ira eius: beati omnes qui confidunt in eo.

Domine qđ multiplicati sunt qui tribulāt me? multi insurgūt aduersum me. Multi dicūt anime mee: nō est salus ipsi in deo eius. Tu aūt dñe susceptor me⁹ es: gloria mea ⁊ exaltās caput meū. Uoce mea ad dominū clamaui: ⁊ exaudiuit me de mōte sācto suo. Ego dormiui ⁊ soporat⁹ sum: ⁊ exurrexi quia dñs suscepit me. Non timebo milia populi circūdantis me: exurge dñe saluū me fac deus meus. Quoniam tu percussisti oēs adūsantes michi sine causa: dentes peccatorū cōtriuisti. Domini est sal⁹: et super populū tuum benedictio tua.

Cum inuocarē exaudiuit me deus iusticie mee: i tribulatione dilatasti michi. Miserere mei: et exaudi orationē meā. Filij hominū usqz quo graui corde: ut quid diligitis uanitatem et queritis mēdacium? Et scitote quoniā mirificauit dñs sāctum suū: dñs exaudiet me cū clamauero ad eū. Irascemini et nolite peccare: que dicitis in cordibus uestris in cubilibus uestris compungimini. Sacrificate sacrificiū iusticie ⁊ sperate in domino: multi dicunt q̄s ostendit nobis bona.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0601
powered by DWork • Heidelberg University Library

Signatum est super nos lumen vultus tui domine: dedisti letitiam in corde meo. A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt. In pace in idipsum: dormiam et requiescam. Quoniam tu domine: singulariter in spe constituisti me.

Verba mea auribus percipe domine: intellige clamorem meum. Intende voci orationis mee: rex meus et deus meus. Quoniam ad te orabo dne: mane exaudies vocem meam. Mane astabo tibi et videbo: quoniam non deus volens iniquitatem tu es. Neq; habitabit iuxta te malignus: neq; permanebunt iniusti ante oculos tuos. Odisti omnes qui operantur iniquitatem: perdes omnes qui loquuntur mendacium. Virum sanguinum et dolosum abominabitur dns: ego aut in multitudine misericordie tue. Introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo. Dne deduc me in iustitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu meo viam meam. Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est. Sepulcrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agebant: iudica illos deus. Decidant a cogitationibus suis: secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: quoniam irritauerunt te dne. Et letentur omnes qui sperant in te: in eternum exultabunt et habitabis in eis. Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum: quoniam tu benedices iusto. Domine: ut scuto bone voluntatis tue coronasti nos.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me. Miserere mei dne quoniam infirmus sum: sana me dne quoniam conturbata sunt ossa mea. Et anima mea turbata est valde: et tu dne usq; quo? Convertere dne et eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiam tuam. Quoniam non est in morte qui memor sit tui: in inferno aut quis confitebitur tibi? Laboraui in gemitu meo: lauabo per singulas noctes lectum meum: lacrimis meis stratum meum rigabo. Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos. Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudiuit dns vocem fletus mei. Exaudiuit dns deprecationem meam: dns orationem meam suscepit. Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei: conuertantur et erubescant valde velocissime.

Domine deus meus in te speraui: saluum me fac ex omnibus persequentibus me et libera me. Ne quando rapiat ut leo animam meam: dum non est qui redimat neq; qui saluum faciat. Dne deus meus si feci istud: si est iniquitas in manibus meis. Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis. Persequatur inimicus animam meam et comprehendat: et conculcet in terra vitam meam: et gloriam meam in pulueren deducat. Exurge domine in ira tua: et exaltare in finibus inimicorum meorum. Et exurge domine deus meus in precepto quod mandasti: et synagoga populorum circumdabit te. Et propter hanc in altum regredere: dns iudicat populos. Iudica me dne secundum iustitiam meam: et secundum innocentiam meam super me. Consumetur nequitia peccatorum: et dirriges iustum

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0602
powered by DWork • Heidelberg University Library

scrutans corda et renes deus. ¶ Iustum adiutorium meum a dño: q̃ saluos facit rectos corde. ℣ eus iudex iustus fortis et patiens: nũquid irascitur per singulos dies. ℟ Nisi conuersi fueritis gladium suum vibrauit: arcum suum tetendit et paravit illum. ℣ Et in eo paravit vasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit. ℣ Ece parturit iniustitiã: cõcepit dolorem et peperit iniquitatẽ. ¶ Lacum aperuit et effodit eum: et incidit in foueam quã fecit. ℣ Conuertetur dolor eius in caput eius: et in vertice ipsius iniquitas eius descendet. ℣ Confitebor dño secundum iustitiam eius: et psallam nomini dñi altissimi.

Domine dñs noster: quam admirabile est nomẽ tuum in vniuersa terra. Quoniam eleuata est magnificentia tua: super celos. ℣ Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudẽ propter inimicos tuos: ut destruas inimicum et vltorem. Quoniã videbo celos tuos opera digitorum tuorum: lunam et stellas que tu fundasti. Quid est homo quod memor es eius: aut filius hominis quoniam visitas eum. Minuisti eum paulominus ab angelis: gloria et honore coronasti eum: et cõstituisti eum super opera manuum tuarum. Omnia subiecisti sub pedibus eius: oues et boues vniuersas: insuper et pecora cãpi. Voluucres celi et pisces maris: qui perambulant semitas maris. Domine dñs noster: quam admirabile est nomẽ tuum in vniuersa terra.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua. ¶ Letabor et exultabo in te: psallam nomini tuo altissime. ¶ In conuertendo inimicum meum retrorsum: infirmabuntur et peribũt a facie tua. Quoniã fecisti iudicium meum et causam meam: sedisti super thronum qui iudicas iusticiam. ¶ Increpasti gentes et periit impius: nomen eorum delesti in eternum et in seculum seculi. ¶ Inimici defecerunt framee in finẽ: et ciuitates destruxisti. Periit memoria eorum cum sonitu: et dñs in eternum permanet. Parauit in iudicio thronum suum: et ipse iudicabit orbem terre in equitate: iudicabit populos in iusticia. ℣ Et factus est dñs refugium pauperi: adiutor in oportunitatibus in tribulatione. ℣ Et sperent in te qui nouerunt nomen tuum: quoniã non dereliquisti querentes te dñe. Psallite dño qui habitat in syon: annunciate inter gentes studia eius. Quoniã requirens sanguinem eorum recordatus est: nõ est oblitus clamorem pauperum. Miserere mei domine: vide humilitatem meam de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: ut annũciem omnes laudationes tuas in portis filie syon. ℣ Exultabo in salutari tuo: infixe sũt gentes in interitu quẽ fecerũt. ¶ In laqueo isto quẽ absconderũt: cõprehensus est pes eorum. ℣ Cognoscetur dominus iudicia faciẽs: in operibus manuum suarum cõprehensus est peccator. ℣ Conuertantur peccatores in infernum: omnes gentes que obliuiscuntur deum. Quoniã nõ in finẽ obliuio erit pauperis: patientia pauperum nõ perdet in finẽ. ℣ Exurge dñe nõ cõfortetur homo: iudicentur gentes in cõspectu tuo. ℣ Constitue dñe legislatorem super eos: ut sciant gentes quoniam homines sunt. ℣ Et quid dñe recessisti longe: despicis in oportunitatibus in tribulatione. ℣ Dum superbit impius incenditur pauper: comprehenduntur in consiliis quibus cogitant. Quoniam laudat peccator in

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0603
powered by DWork • Heidelberg University Library

delideriis anime sue: et iniquus benedicitur. ℣ xacerbauit dñm peccator: secundū multitudinē ire sue non quereret. ℟ on est deꝰ in cōspectu eius: inquinate sunt vie illiꝰ in oī tp̄e. ℣ uferuntur iudicia tua a facie eius: omnium inimicoꝝ suorū dominabit. ℟ ixit enī in corde suo: nō mouebor a generatione in generationem sine malo. ℣ uius maledictione os plenū est et amaritudine et dolo: sub lingua eiꝰ labor ⁊ dolor. ℟ sedet in insidiis cū diuitibꝫ in occultis: ut interficiat innocentem. ℣ culi eiꝰ in pauperē respiciūt: insidiat in ablcōdito quasi leo in spelunca sua. ℟ nsidiat ut rapiat pauperem: rapere pauperē dū attrahit eū. ℣ n laqueo suo humiliabit eū: inclinabit se et cadet cū dñatus fuerit pauperū. ℟ ixit enī in corde suo oblitus est deus: auertit faciē suā ne videat in finem. ℣ surge dñe deus ⁊ exaltetur manus tua: ne obliuiscaris pauperū. ℟ ropter quid irritauit impius deū: dixit enī in corde suo nō requiret. ℣ ides quoniā tu laborē et dolorem cōsideras: ut tradas eos in manꝰ tuas. ℟ ibi derelictus est pauꝑ: orphano tu eris adiutor. ℣ ontere brachium peccatoris et maligni: quereretur peccatū illiꝰ et nō inueniretur. ℟ ominus regnabit in eternū ⁊ in seculū seculi: peribitis gentes de terra illiꝰ. ℣ esiderium pauperū exaudiuit dñs: ꝓparationē cordis eoꝝ audiuit auriꝭ tua. ℟ udicare pupillo ⁊ humili: ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

In dño confido quomō dicitis anime mee: transmigra in montem sicut passer. Quoniā ecce peccatores intenderunt arcū: parauerūt sagittas suas in pharetra: ut sagittent in obscuro rectos corde. Quoniā que perfecti destruxerūt: iustus aūt quid fecit. ℣ ns in templo sancto suo: dns in celo sedes eius. ℟ culi eiꝰ in pauperem respiciūt: palpebre eius interrogāt filios hominū. ℣ ns interrogat iustū et impiū: qui aūt diligit iniquitatem odit animā suā. ℟ luet sup peccatores laqueos: ignis ⁊ sulphur ⁊ spiritꝰ procellarū pars calicis eoꝝ. ℣ m iustus dns et iusticias dilexit: equitatē vidit vultꝰ eiꝰ.

Saluū me fac dñe quoniā defecit sanctus: qm diminute sunt veritates a filiis hominū. Vana locuti sunt unusquisq; ad proximū suū: labia dolosa in corde et corde locuti sunt. ℣ isperdat dns universa labia dolosa: et linguam magniloquam. ℟ ui dixerūt linguā nr̄am magnificabimꝰ: labia nostra a nobis sunt: quis noster dns est? ℣ ropter miseriam inopū et gemitū pauperū: nūc exsurgā dicit dns. ℟ onā in salutari: fiducialiter agā in eo. ℣ loquia dñi eloquia casta: argentū ignē examinatū: probatū terre purgatū septuplum. ℟ u domine seruabis nos et custodies nos: a generatione hac in eternū. ℣ n circuitu impii ambulant: secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominū.

Usq; quo dñe obliuiscēris me in finē: usq; quo auertis faciē tuā a me? Quādiu ponā cōsilia in anima mea: dolorē in corde meo ꝑ diē? Usque quo exaltabitur inimicꝰ meꝰ sup me? respice ⁊ exaudi me dñe deus meꝰ. Illumina oculos meos ne unq; obdormiā i morte: ne quādo dicat inimicus meus prevalui aduersus eum.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0604
powered by DWork • Heidelberg University Library

Qui tribulāt me exultabūt si motus fuero: ego aūt in misericordia tua speraui. Exultabit cor meū in salutari tuo: cantabo domino qui bona tribuit michi: et psallam nomini domini altissimi.

Dixit insipiēs in corde: nō est deꝰ. Corrupti sunt et abominabiles facti sūt in studijs suis: nō est qui faciat bonū nō est usq; ad unū. Dominus de celo prospexit sup filios hominū: ut videat si est intelligens aut requirēs deū. Omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonū nō est usq; ad unū. Sepulcrū patēs est guttur eorū: linguis suis dolose agebant: venenū aspidū sub labijs eorū. Quorū os maledictione & amaritudine plenū est: veloces pedes eorum ad effundendū sanguinē. Contritio et infelicitas in vijs eorū: & viam pacis nō cognouerūt: nō est timor dei ante oculos eorū. Nonne cognoscent omnes qui operātur iniquitatem: qui deuorāt plebē meā sicut escam panis? Dominū non inuocauerūt: illic trepidauerūt timore ubi nō erat timor. Quoniā deus in generatione iusta ē: cōsiliū inopis confudistis: quū deus spes eius est. Quis dabit ex syon salutare isrl? cum auerterit deus captiuitatē plebis sue exultabit iacob et letabitur isrl.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in monte sancto tuo? Qui ingreditur sine macula: et operatur iusticiā. Qui loquitur veritatē in corde suo: qui non egit dolum in lingua sua. Nec fecit proximo suo malum: et obprobriū nō accepit aduersus proximos suos. Ad nichilū deductus est in cōspectu eius malignus: timentes aūt deum glorificat. Qui iurat proximo suo & non decipit: q pecuniā suā nō dedit ad usuram: et munera sup innocentē nō accepit. Qui facit hec: nō mouebit in eternum.

Conserua me dne quoniā speraui in te: dixi dño deꝰ meus es tu: quū bonorū meorū nō egres. Sanctis q sunt in terra eius: mirificauit omnes voluntates meas in eis. Multiplicate sunt infirmitates eorū: postea accelerauerūt. Non congregabo cōuenticula eorū de sanguinibus: nec memor ero nominū eorū p labia mea. Dominus pars hereditatis mee et calicis mei: tu es qui restitues hereditatē meam michi. Funes ceciderūt michi in preclaris: etenim hereditas mea pclara est michi. Benedicā dñm qui tribuit michi intellectū: insup et usq; ad noctem increpuerūt me renes mei. Prouidebā dñm in cōspectu meo semper: quoniā a dextris est michi ne cōmouear. Propter hoc letatū est cor meū et exultauit lingua mea: insuper & caro mea requiescet in spe. Quoniā nō derelinques aiam meā in inferno: nec dabis sanctū tuū videre corruptionē. Notas michi fecisti vias vite: adimplebis me letitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua usq; in finem.

Exaudi dne iusticiam meā: intende deprecationē meā. Auribus cipe orationē meā: non in labijs dolosis. De vultu tuo iudicium meū prodeat: oculi tui videāt equitatem. Probasti cor meū et visitasti nocte: igne me examinasti et nō est inuenta in me iniquitas. Ut nō loquatur os meū opera hominū: propter verba labiorū tuorū ego custodiui

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0605
powered by DWork • Heidelberg University Library

uias duras. ℘ rebice gressus meos in semitis tuis: ut non moueantur vestigia mea. ℭ go clamaui quoniam exaudisti me deus: inclina aurem tuam michi et exaudi verba mea. ℳ irifica misericordias tuas: qui saluos facis sperantes in te. ℘ resistentibz dextere tue custodi me: ut pupillam oculi. ℑ ub umbra alarum tuarum prege me: a facie impiorum qui me afflixerunt. ℐ nimici mei animam meam circumdederunt: adipem suum conclauserunt: os eorum locutum est superbiam. ℘ roicientes me nunc circumdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram. ℑ uscepterunt me sicut leo paratus ad predam: et sicut catulus leonis habitans in abditis. ℭ xsurge dne preueni eum et supplanta eum: eripe animam meam ab impio: framcam tuam ab inimicis manu tua. ℴ ne a paucis de terra diuide eos in vita eorum: et de absconditis tuis adimpletus est venter eorum. ℑ aturati sunt filijs: et dimiserunt reliquias suas parvulis suis. ℭ go autem in iustitia apparebo aspectui tuo: satiabar cum apparuerit gla tua.

Diligam te dne fortitudo mea: dns firmamentum meum et refugium meum et liberator meus. ℴ eus meus adiutor meus: et sperabo in eum. ℘ rotector meus et cornu salutis mee: et susceptor meus. ℐ laudans invocabo dnm: et ab inimicis meis salvus ero. ℭ circumdederunt me dolores mortis: et torrentes iniquitatis conturbauerunt me. ℴ dolores inferi circumdederunt me: preoccupauerunt me laquei mortis. ℐ n tribulatione mea invocaui dominum: et ad deum meum clamaui. ℭ t exaudiuit de templo sancto suo vocem meam: et clamor meus in conspectu eius introiuit in aures eius. ℭ ommota est et contremuit terra: fundamenta montium conturbata sunt et comota sunt: quoniam iratus est eis. ℑ scendit fumus in ira eius: et ignis a facie eius exarsit: carbones succensi sunt ab eo. ℐ nclinauit celos et descendit: et caligo sub pedibus eius. ℭ t ascendit super cherubin et volauit: volauit super pennas ventorum. ℭ t posuit tenebras latibulum suum in circuitu eius tabernaculum eius: tenebrosa aqua in nubibz aeris. ℘ refulgore in conspectu eius nubes transierunt: grando et carbones ignis. ℭ t introiuit de celo dns: et altissimus dedit vocem suam: grando et carbones ignis. ℭ t misit sagittas suas et dissipauit eos: fulgura multiplicauit et conturbauit eos. ℭ t apparuerunt fontes aquarum: et reuelata sunt fundamenta orbis terrarum. ℑ b increpatione tua dne: ab inspiratione spiritus ire tue. ℳ isit de summo et accepit me: et assumpsit me de aquis multis. ℭ ripuit me de inimicis meis fortissimis et ab hijs qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me. ℘ reuenerunt me in die afflictionis mee: et factus est dns protector meus. ℭ t eduxit me in latitudinem: saluum me fecit quoniam voluit me. ℭ t retribuet michi dns secundum iustitiam meam: et secundum puritatem manuum mearum retribuet michi. ℚ uia custodiui vias domini: nec impie gessi a deo meo. ℚ uoniam omnia iudicia eius in conspectu meo: et iustitias eius non repuli a me. ℭ t ero immaculatus cum eo: et obseruabo me ab iniquitate mea. ℭ t retribuet michi dns secundum iustitiam meam: et secundum puritatem manuum mearum

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0606
powered by DWork • Heidelberg University Library

in cōspectu oculorū eius. Cum sancto sanctus eris: z cū viro innocēte innocēs eris. Et cū electo electus eris: et cū perverso perverteris. Quoniā tu populū humilē salvū facies: et oculos superbos humiliabis. Quoniā tu illuminas lucernam meā dñe: deus meus illumina tenebras meas. Quoniā in te eripiar a temptatione: et in deo meo trāsgrediar murū. Deus meus impolluta via eius: eloquia dñi igne examinata: protector est omnium sperantium in se. Quoniā quis deus preter dñm: aut quis deus preter deū nostrū. Deus qui precinxit me virtute: et posuit immaculatā viā meā. Qui perfecit pedes meos tanq̄ cervorū: et super excelsa statuēs me. Qui docet manus meas ad prelium: z posuisti ut arcum eneum brachia mea. Et dedisti michi protectionem salutis tue: et dextera tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me in finē: et disciplina tua ipa me docebit. Dilatasti gressus meos subtus me: z non sunt infirmata vestigia mea. Persequar inimicos meos z cōprehendam illos: et non convertar donec deficiant. Confringā illos nec poterūt stare: cadent subtus pedes meos. Et precinxisti me virtute ad bellū: z supplantasti insurgentes in me subtus me. Et inimicos meos dedisti michi dorsum: et odientes me disperdidisti. Clamaverunt nec erat qui salvos faceret ad dominū: nec exaudivit eos. Et comminuā eos in pulverē ante faciē venti: ut lutū platearū delebo eos. Eripies me de contradictionibus pli: constitues me in caput gentium. Populus quē non cognovi servivit michi: in auditu auris obedivit michi. Filii alieni mentiti sunt michi: filii alieni inveterati sunt: et claudicaverunt a semitis suis.

Vivit dñs et benedictus deus meus: z exaltetur deus salutis mee. Deus qui das vindictas michi et subdis populos sub me: liberator meus de inimicis meis iracundis. Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me. Propterea confitebor tibi in nationibus domine: et nomini tuo psalmū dicam. Magnificans salutes regis eius: z faciens misericordiam christo suo davit: et semini eius usq̄ in seculum.

Celi enarrant gloriā dei: z opera manuū eius annunciat firmamentū. Dies diei eructat verbū: z nox nocti indicat sciam. Non sunt loquele neq̄ sermones: quorū non audiantur voces eorū. In omnē terrā exivit sonus eorū: et in fines orbis terre verba eorū. In sole posuit tabernaculū suū: et ipe tanq̄ sponsus procedens de thalamo suo. Exultavit ut gygas ad currendā viam: a summo celo egressio eius. Et occursus eius usq̄ ad summum eius: nec est qui se abscondat a calore eius. Lex dñi immaculata convertens animas: testimoniū dñi fidele sapientiam prestās parvulis. Justicie domini recte letificantes corda: preceptū domini lucidū illuminans oculos. Timor dñi sanctus permanens in seculū seculi: judicia dñi vera justificata in semetipsa. Desiderabilia super aurū et lapidē pretiosum multū: z dulciora super mel et favū. Etenim servus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa. Delicta quis intelligit: ab occultis meis munda me: et ab alienis parce servo tuo. Si mei non fuerint dñati tūc immaculatus ero: et emundabor a delicto maximo. Et erūt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0607
powered by DWork • Heidelberg University Library

ut cõplaceãt eloquia oris mei: et me-
ditatio cordis mei in cõspectu tuo sem-
per. Domine adiutor meus: et redemp-
tor meus.

Exaudiat te dñs in die tribulatõ-
nis: protegat te nomen dei ia-
cob. Mittat tibi auxiliũ de sancto: et
de syon tueatur te. Memor sit omnis
sacrificij tui: et holocaustũ tuũ pingue
fiat. Tribuat tibi secũm cor tuũ: et o-
mne cõsiliũ tuũ confirmet. Letabimur
in salutari tuo: et in nomine dei nr̃i
magnificabimur. Impleat dominus
oñes petitiones tuas: nũc cognoui
quoniã salvũ fecit dñs christum suum.
Exaudiet illũ de celo sancto suo: in
potentatibus salus dextere eius. Hi in
curribus et hi in equis: nos aũt in
nomine dei nr̃i invocabimus. Ipsi
obligati sũt et ceciderũt: nos aũt sur-
reximus et erecti sumus. Domine
saluũ fac regem: et exaudi nos in die qua in-
vocaverimus te.

Domine in virtute tua letabit̃ rex:
et super salutare tuũ exultabit ve-
hementer. Desiderium cordis eius tribu-
isti ei: et voluntate labior̃ eius nõ fraudasti eũ. Quoniã preveniisti eũ in be-
nedictionibus dulcedinis: posuisti in
capite eius coronã de lapide pretioso.
Vitã petijt a te et tribuisti ei: longitu-
dinẽ dierũ in seculũ et in seculum seculi.
Magna gloria eius in salutari tuo:
gloriã et magnũ decorem impones
super eũ. Quoniã dabis eũ in benedi-
ctionem in seculũ seculi: letificabis eũ in
gaudio cũ vultu tuo. Quoniam rex
sperat in dño: et in misericordia altis-
simi nõ cõmouebitur. Inveniatur
manus tua oñibus inimicis tuis: de-
xtera tua inveniat oñes qui te oder̃t.
Pones eos ut clibanum ignis in tem-
pore vultus tui: dñs in ira sua cõturbabit
eos: et devorabit eos ignis. Fructũ
eor̃ de terra perdes: et semẽ eor̃ a filijs
hominũ. Quoniã declinaverũt in te ma-
la: cogitaverũt cõsilia q̃ non potuerũt
stabilire. Quoniã pones eos dorsũ: in
reliquijs tuis preparabis vultũ eorũ.
Exaltare dñe in virtute tua: cantabi-
mus et psallemus virtutes tuas.

Deus deus meus respice in me: quare
me dereliquisti: lõge a salute
mea verba delictorũ meor̃. Deus me-
us clamabo per diem et non exaudies: et
nocte et nõ ad insipientiã michi. Tu
aũt in sancto habitas: laus isrl. In
te speraverũt patres nostri: speraverunt
et liberasti eos. Ad te clamaverũt et
salvi facti sunt: in te speraverũt et nõ
sunt confusi. Ego aũt sum vermis
et nõ homo: obprobriũ hominũ et
abiectio plebis. Omnes videntes me
deriserũt me: locuti sunt labijs et mo-
verũt caput. Speravit in dño eripiat
eum: saluũ faciat eũ quoniã vult eũ.
Quoniã tu es q̃ extraxisti me de ven-
tre: spes mea ab uberibus matris mee:
in te projectus sum ex utero. De ventre
matris mee deus meus es tu: ne discesse-
ris a me. Quoniã tribulatio proxi-
ma est: quia nõ est qui adiuvet. Circu-
dederunt me vituli multi: tauri
pingues obsederũt me. Aperuerunt
super me os suum: sicut leo rapiens et ru-
giens. Sicut aqua effusus sum: et di-
spersa sunt omnia ossa mea. Factũ
est cor meum tanq̃ cera liquescens: in me-
dio ventris mei. Aruit tanq̃ testa vir-
tus mea: et lingua mea adhesit fauci-
bus meis: et in pulverem mortis de-
duxisti me. Quoniã circũdederũt me
canes multi: concilium malignantium

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0608
powered by DWork • Heidelberg University Library

obsedit me. Hoderūt manus meas et pedes meos: dinumerauerūt oīa ossa mea. Ipsi vero cōsiderauerunt et inspexerūt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: et sup vestē meā miserūt sortem. Tu aūt dñe ne elongaueris auxiliū tuū: ad defensionē meā ɔspice. Erue a framea deus aiam meam: et de manu canis vnicā meam. Salua me ex ore leonis: et a cornibz vnicornīū humilitatē meā. Narrabo nomen tuū fratribz meis: in medio ecclesie laudabo te. Qui timetis dñm laudate eū: vniūsū semē iacob glorificate eū. Timeat eū oīe semen israhel: quoniā nō spreuit neq; despexit deprecationē pauperis. Nec auertit faciem suā a me: et cū clamarē ad eū exaudiuit me. Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddā in cōspectu timentiū eū. Edent pauperes et saturabūtur: et laudabūt dñm qui requirūt eū: viuēt corda eor in sclm seculi. Reminiscentur et conuertentur ad dñm: vniūsi fines terre. Et adorabunt in cōspectu ei: vniūse familie gentium. Quoniā dñi est regnū: et ipse dñabitur gentiū. Manducauerūt et adorauerūt oīnes pingues terre: in cōspectu eius cadēt omnes qui descendūt in terram. Et anima mea illi viuet: et semen meū seruiet ipi. Annunciabitur dño generatio ventura: et annunciabunt celi iusticiā ei ppło qui nascetur quē fecit dominus.

Dominꝰ regit me et nichil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit. Super aquā refectionis eduxit me: aiam meā cōuertit. Deduxit me super semitas iusticie: pter nomen suū. Nam et si ambulauero in medio umbre mortis non timebo mala: quoniā tu mecum es. Virga tua et baculus tuus: ipa me cōsolata sunt. Parasti in cōspectu meo mēsā: aduersus eos qui tribulāt me. Impinguasti in oleo caput meū: et calix meus inebriās quā pclarus est. Et misericordia tua subsequetur me: oīnibz diebz vite mee. Et ut inhabitem i domo domini: in longitudinē dierum.

Domini est terra et plenitudo ei: orbis terrar et vniuersi qui habitant in eo. Quia ipse sup maria fundauit eū: et super flumina preparauit eū. Quis ascendit i mōtem dñi: aut quis stabit in loco sancto ei? Innocens manibz et mūdo corde: qui non accepit in vano aiam suā: nec iurauit in dolo proximo suo. Hic accipiet benedictionē a dño: et misericordiā a deo salutari suo. Hec est generatio querentiū eū: querentiū faciē dei iacob. Attollite portas principes vestras: et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie. Quis ē iste rex glorie? dñs fortis et potens: dominꝰ potēs in prelio. Attollite portas principes vestras: et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie? dominus virtutum ipse est rex glorie.

Ad te dñe leuaui aiam meā: deus meus i te confido nō erubescā. Nec irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui sustinēt te nō confundentur. Confundātur omnes iniqua agentes: super vacue. Vias tuas domine demōstra mihi: et semitas tuas edoce me. Dirige me in veritate tua et doce me: quia tu es deus saluator meus: et te sustinui tota die. Reminiscere miserationū tuarum dñe: et misericordiaꝝ

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0609
powered by DWork • Heidelberg University Library

tuas: que a seculo sunt. Delicta iuuentutis mee & ignorancias meas: ne memineris. Secundū misericordiā tuā memento mei tu: propter bonitatem tuā dñe. Dulcis et rectus dñs: propter hoc legē dabit delinquentibus in via. Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas. Vniuerse vie domini misericordia & veritas: requirentibus testamentū eius et testimonia eius. Propter nomen tuū dñe propitiaberis peccato meo: multum est enim. Quis ē homo qui timet dñm: legē statuit ei in via quam elegit. Anima eius in bonis demorabit: et semen eius hereditabit terrā. Firmamentū est dominus timentibus eū: et testamentū ipsius ut manifestet illis. Oculi mei semper ad dñm: quia ipse euellet de laqueo pedes meos. Respice in me & miserere mei: quia unicus et pauper sum ego. Tribulaciones cordis mei multiplicate sūt: de necessitatibus meis eripe me. Vide humilitatē meā et laborē meū: et dimitte uniuersa delicta mea. Respice inimicos meos quoniā multiplicati sunt: et odio iniquo odorunt me. Custodi animā meā et eripe me: nō erubescam quoniā speraui in te. Innocentes et recti adhesērunt michi: quia sustinui te. Libera deus israel: ex omnibus tribulacionibus suis.

Iudica me dñe quoniā ego in innocentia mea ingressus sum: et in dño sperans nō infirmabor. Proba me domine & tempta me: ure renes meos & cor meū. Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: et cōplacui in veritate tua. Non sedi cū cōcilio vanitatis: et cū iniqua gerentibus nō introibo. Odiui ecclesiā malignantiū: et cū impijs nō sedebo. Lauabo inter innocentes manus meas: et circūdabo altare tuū dñe. Ut audiā vocem laudis: et enarrem uniuersa mirabilia tua. Domine dilexi decorem domus tue: et locum habitationis glorie tue. Ne perdas cum impijs deus animā meā: et cū viris sanguinū vitā meā. In quorū manibs iniquitates sūt: dextera eorum repleta est muneribus. Ego autē in innocentia mea ingressus sum: redime me et miserere mei. Pes enim meus steterit in directo: in ecclesijs benedicam te domine.

Dominus illuminatio mea et salus mea: quem timebo? Dominus protector vite mee: a quo trepidabo? Dum appropiant super me nocentes: ut edant carnes meas. Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt et ceciderūt. Si consistāt adversum me castra: nō timebit cor meū. Si exurgat adūsum me prelium: in hoc ego sperabo. Unam petij a dño hanc requiram: ut inhabitē in domo dñi omnibus diebus vite mee. Ut videā voluptatem dñi: et visitem templū eius. Quoniā abscōdit me in tabernaculo suo in die malorū: protexit me in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: & nunc exaltauit caput meū super inimicos meos. Circuiui et immolaui in tabernaculo eius hostiam uociferationis: cātabo et psalmū dicā dño. Exaudi dñe vocē meam qua clamaui ad te: miserere mei et exaudi me. Tibi dixit cor meū exquisiuit te facies mea: faciē tuā dñe requiram. Ne auertas faciem tuā a me: ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor meus esto ne derelinquas me: neq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0610
powered by DWork • Heidelberg University Library

despicias me deus salutaris meus. ℣ Quoniã pater meus et mater mea dereliquerũt me: dñs aũt assumpsit me. ℣ Legem pone michi dñe in via tua: et dirige me in semita recta propter inimicos meos. ℟ Ne tradideris me in animas tribulantiũ me: quoniam insurrexerũt in me testes iniqui: et mentita est iniquitas sibi. ℣ Credo videre bona dñi: i terra viuentiũ. ℟ Expecta dñm viriliter age: et cõfortet cor tuũ et sustine dñm.

Ad te dñe clamabo deus meus ne sileas a me: ne quãdo taceas a me: et assimilabor descendẽtibz in lacum. ℟ Exaudi dñe vocem orationis mee dũ oro ad te: dũ extollo manus meas ad templũ sanctũ tuum. ℟ Ne simul trahas me cũ peccatoribz: et cũ operãtibz iniquitatẽ ne perdas me. ℣ Qui loquuntur pacẽ cũ proximo suo: mala aũt in cordibz eorũ. ℣ A illis secũm opera eorũ: et secundũ nequitiã adinuentionũ ipoꝝ. ℟ Secundũ opera manuũ eorũ tribue illis: redde retributionem eorũ ipsis. ℣ Quoniã nõ intellexerunt opera dñi et in opera manuum eius: destrues illos et nõ edificabis eos. ℟ Benedictus dñs: quoniã exaudiuit vocem deprecationis mee. ℣ Dominꝰ adiutor meus et protector meus: et in ipso speravit cor meũ et adiutus sum. ℟ Refloruit caro mea: et ex voluntate mea cõfitebor ei. ℣ Dominus fortitudo plebis sue: et protector salutationum christi sui est. ℟ Salũ fac pplm tuũ dñe et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos usqz in eternũ.

Afferte dño filij dei: afferte dño filios arietũ. Afferte dño gloriam et honorem: afferte dño gloriã nomini eiꝰ: adorate dñm in atrio sãcto eius. Vox dñi sup aquas: deus maiestatis intonuit: dominꝰ sup aquas multas. Vox dñi in virtute: vox domini in magnificentia. Vox dñi cõfringentis cedros: et cõfringet dñs cedros libani. Et cõminuet eos tãq̃ vitulũ libani: et dilectꝰ quemadmodũ filios unicornuũ. Vox dñi intercidẽtis flãmam ignis: vox dñi cõcutientis desertũ: et cõmouebit dñs desertũ cades. Vox domini pparantis cervos et revelabit condensa: et in templo eius omnes dicẽt gloriã. Dñs diluuium inhabitare facit: et sedebit dñs rex in eternũ. Dominꝰ virtutẽ pplo suo dabit: dñs benedicet pplo suo in pace.

Exaltabo te dñe quoniã suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. Domine deus meus clamaui ad te: et sanasti me. Domine eduxisti ab inferno animã meã: saluasti me a descendentibz in lacũ. Psallite dño sancti eius: et confitemini memorie sanctitatis eius. Quoniam ira in indignatione eius: et vita in voluntate eius. Ad vesperũ demorabitur fletus: et ad matutinum letitia. Ego aũt dixi in abundãtia mea: nõ mouebor in eternũ. Domine: in voluntate tua prestitisti decori meo virtutẽ. Auertisti faciem tuã a me: et factus sum conturbatus. Ad te domine clamabo: et ad deũ meum deprecabor. Que utilitas in sanguine meo: dum descendo in corruptionem. Nunquid confitebitur tibi pulvis: aut annunciabit veritatem tuã. Audivit dñs et misertus est mei: dñs factus est adiutor meus. Convertisti planctum meũ in gaudiũ michi: conscidisti saccũ meum.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0611
powered by DWork • Heidelberg University Library

et circūdedisti me lecicia. Et tĕtet tibi gloria mea et non cōpungar: domine deus meus in eternum confitebor tibi.

In te dñe nō confundar in eternum: in iusticia tua libera me. Inclina ad me aurem tuā: accelera ut eruas me. Esto michi in deū protectorē et in domum refugij: ut salvum me facias. Quoniā fortitudo mea et refugium meū es tu: et propter nomē tuū deduces me et enutries me. Educes me de laqueo quē abscōderūt michi: quoniam tu es protector meus. In manus tuas cōmendo spiritū meū: redemisti me dñe deus veritatis. Odisti observantes vanitates: supervacue. Ego aūt in dño speravi: exultabo et letabor in misericordia tua. Quoniā respexisti humilitatē meā: salvasti de necessitatibus animā meā. Nec cōclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos. Miserere mei domine quoniā tribulor: cōturbat⁹ est in ira oculus meus: anima mea et venter mea. Quoniā defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus. Infirmata est in paupertate virtus mea: et ossa mea cōturbata sunt. Super oēs inimicos meos factus sum opprobriū vicinis meis valde: et timor notis meis. Qui videbant me foras fugerūt a me: obliviscī dat⁹ sū tanq; mortuus a corde. Factus sum tanq; vas perditū: quoniā audivi vituperationē multorū cōmorantiū in circuitu. In eo dū cōvenirēt simul adversum me: accipere animā meā consiliati sunt. Ego aūt in te speravi dñe: dixi deus meus es tu: in manibus tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicorum meorū: et a persequentibus me.

Illustra faciē tuā sup seruū tuū: salvum me fac in misericordia tua: dñe nō cōfundar quoniā invocavi te. Erubescant impij et deducantur in infernū: muta fiāt labia dolosa. Que loquūtur adūsus iustū iniquitatē: in superbia et in abusione. Quam magna multitudo dulcedinis tue dñe: quā abscondisti timentibus te. Perfecisti eis qui sperant in te: in cōspectu filiorū hominū. Abscondes eos in abscondito faciei tue: a cōturbatione hominū. Protreges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguarū. Benedict⁹ dñs: quoniam mirificavit misericordiam suam michi in civitate munita. Ego aūt dixi in excessu mentis mee: proiectus sum a facie oculorū tuorum. Ideo exaudisti vocē orationis mee: dum clamarē ad te. Diligite dñm omnes sancti eius: quoniā veritatē requirit dñs: et retribuet abundāter facientibus superbiam. Viriliter agite et confortetur cor vestrum: omnes qui speratis in domino.

Beati quorū remisse sunt iniquitates: et quorū tecta sunt peccata. Beatus vir cui non imputavit dñs peccatū: nec est in spiritu eius dolus. Quoniam tacui inveterauerūt ossa mea: dū clamarē tota die. Quoniā die ac nocte gravata est super me manus tua: conversus sum in erumna mea dū cōfigitur spina. Delictū meum cognitū tibi feci: et iniusticiā meā non abscondi. Dixi cōfitebor adversum me iniusticiam meam dño: et tu remisisti impietatē peccati mei. Pro hac orabit ad te oīs sanctus: in tp̄e opportuno. Verumtamen in diluvio aquarū multarū: ad eū non approximabunt. Tu es refugium meum a

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0612
powered by DWork • Heidelberg University Library

tribulatione que circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdantibz me.
Intellectum tibi dabo et instruā te: in via hac qua gradieris firmabo super te oculos meos. Nolite fieri sicut equus z mulus: quibus nō est intellectus. In chamo et freno maxillas eoz cōstringe: qui nō approximāt ad te. Multa flagella peccatoris: sperantem autē in domino misericordia circundabit. Letamini in domino et exultate iusti: et gloriamini omnes recti corde.

Exultate iusti in dño: rectos decet laudatio. Confitemini dño in cythara: in psalterio decem cordarū psallite illi. Cantate ei cānticū nouū: bene psallite ei in vociferatione. Quia rectū est verbū dñi: z omnia opera eius in fide. Diligit misericordiā z iudicium: misericordia dñi plena est terra. Verbo dñi celi firmati sunt: et spiritu oris eius omnis virtus eoz. Congregās sicut in utre aquas maris: ponens in thesauris abissos. Timeat dñm omnis terra: ab eo aūt cōmoueant omnes inhabitātes orbem. Quoniā ipse dixit z facta sunt: ipe mādauit z creata sunt. Dominus dissipat consilia gentiū: reprobat aūt cogitationes populoz: et reprobat cōsilia principū. Consiliū aūt dñi in eternū manet: cogitationes cordis eius in generationē z generationē. Beata gēs cuius est dñs deus eius: populus quem elegit in hereditatē sibi. De celo respexit dñs: vidit omnes filios hominū. De parato habitaculo suo: respexit sup omnes qui habitant terrā. Qui finxit singillatim corda eoz: qui intelligit omnia opera eoz. Non salvat rex per multā virtutē: et gygas non salvabitur in multitudine virtutis sue. Fallax equus ad salutē: in abundantia aūt virtutis sue nō salvabit. Ecce oculi dñi sup metuentes eū: z in eis qui sperant sup misericordia eius. Et eruat a morte animas eoz: z alat eos in fame. Anima nostra sustinet dñm: quoniā adiutor z protector noster est. Quia in eo letabitur cor nostrū: et in nomine sancto eius speravim9. Fiat misericordia tua dñe sup nos: quēadmodū speravim9 in te.

Benedicā dñm in omni tpe: semper laus eius in ore meo. In dño laudabit anima mea: audiāt mansueti et letentur. Magnificate dñm mecū: et exaltemus nomē eius in idipsum. Exquisivi dñm et exaudivit me: et ex omnibz tribulationibus meis eripuit me. Accedite ad eū z illuminamini: et facies vestre nō cōfundentur. Iste pauper clamavit z dñs exaudivit eū: et de omnibz tribulationibz ei9 salvavit eū. Immittet angelus dñi in circuitu timentiū eū: z eripiet eos. Gustate et videte quoniā suavis est dñs: beatus vir qui sperat in eo. Timete dñm omnes sancti eius: quoniā nō est inopia timentibz eū. Diuites eguerunt et esurierunt: inquirentes aūt dñm nō minuentur omni bono. Venite filij audite me: timorem dñi docebo vos. Quis est homo qui vult vitā: diligit dies videre bonos? Prohibe linguā tuā a malo: z labia tua ne loquantur dolū. Diverte a malo et fac bonū: inquire pacē et persequere eā. Oculi dñi sup iustos: et aures eius in preces eorum. Vultus aūt domini sup facientes mala: ut perdat de terra memoriā

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0613
powered by DWork • Heidelberg University Library

eorū. Clamauerūt iusti et dñs exaudiuit eos: z ex omnibz tribulationibz eorum liberauit eos. Iuxta est dñs his qui tribulato sunt corde: z humiles spiritu saluabit. Multe tribulationes iustorū: et de his omnibz liberabit eos dñs. Custodit dñs omnia ossa eoz: unū ex his nō cōteret. Mors peccatorū pessima: et q̄ oderūt iustū delinquēt. Redimet dñs animas seruorū suoz: et nō delinquent omnes q̄ sperāt in eo.

Iudica dñe nocentes me: expugna impugnātes me. Apprehende arma et scutū: z exurge in adiutorium michi. Effunde framea z cōclude aduersus eos qui persequuntur me: dic anime mee salus tua ego sum. Confundantur et reuereant: querētes animā meam. Auertant retrorsum z cōfundātur: cogitātes michi mala. Fiant tanq̄ puluis ante faciē uenti: et angel⁹ dñi coarctans eos. Fiat uia illoz tenebre z lubricū: z angelus dñi persequēs eos. Quoniam gratis absconderūt michi interitū laquei sui: supercauauc exprobrauerūt animā meā. Ueniat illi laqueus quē ignorat: z captio quā abscōdit apprehendat eū: et in laqueum cadat in ipm. Anima aūt mea exultabit in dño: z delectabitur super saluari suo. Omnia ossa mea dicēt: domine quis similis tibi? Eripiens inopē de manu fortiorū eius: egenū et pauperē a diripientibz eū. Surgentes testes iniqui: q̄ ignorabāt interrogabāt me. Retribuebāt michi mala pro bonis: sterilitatem anime mee. Ego aūt cū michi molesti essent: induebar cilicio. Humiliabam in ieiunio animā meā: et oratio mea in sinu meo conuertetur. Quasi proximū quasi fratrem nrm sic cōplacebam: quasi lugēs z cōtristat⁹ sic humiliabar. Et aduersum me letati sūt z cōuenerūt: congregata sunt sup me flagella et ignorauī. Dilpati sunt nec cōpuncti: temptauerūt me subsānauerūt me subsannatione: frenduerunt sup me dentibz suis. Domine quādo respicies: restitue animā meā a malignitate eoz: a leonibus unicā meā. Confitebor tibi in ecclesia magna: in pplo graui laudabo te. Non supgaudeāt michi qui aduersant michi inique: qui oderūt me gratis et annuunt oculis. Quoniā michi quidē pacifice loquebātur: et in iracūdia terre loquētes dolos cogitabāt. Et dilatauerūt sup me os suū: dixerūt euge euge uiderūt oculi nostri. Uidisti domine ne sileas: dñe ne discedas a me. Exurge et intende iudicio meo deꝰ meus: et dñs meus in causam meam. Iudica me scdm iusticiā tuā dñe deus meus: z non supgaudeant michi. Non dicāt in cordibz suis euge euge anime nre: nec dicāt deuorabimꝰ eū. Et rubescant et reuereant simul: qui gratulant malis meis. Induantur cōfusione et reuerentia: qui magna loquūtur sup me. Exultent z letent qui uolūt iusticiā meā: et dicāt semp magnificetur dominus qui uolunt pacem serui eius. Et lingua mea meditabitur iusticiā tuā: tota die laudē tuam.

Dixit iniust⁹ ut delinquat in semetipso: nō est timoꝰ dei ante oculos eius. Quoniā dolose egit in cōspectu eius: ut inueniat iniquitas eius ad odiū. Uerba oris eius iniquitas et dolus: noluit intelligere ut bene ageret. Iniquitatē meditat⁹ est in cubili

suo: astitit omni vie nō bone: maliciam aūt nō odiuit. Domine in celo misericordia tua: et veritas tua usq; ad nubes. Justicia tua sicut mōtes dei: iudicia tua abissus multa. Homines et iumenta saluabis dñe: quēadmodū multiplicasti misericordiā tuā deus. Filij aūt hominum: in tegmine alaꝝ tuaꝝ sperabūt. Inebriabuntur ab vbertate domus tue: et torrente voluptatis tue potabis eos. Quoniā apud te est fons vite: et in lumine tuo videbimus lumē. Prorrōde misericordiā scientibꝫ te: et justiciā tuā hijs qui recto sūt corde. Non veniat michi pes superbie: et manus peccatoris non moueat me. Ibi ceciderunt q̄ operant̄ iniquitatē: expulsi sūt nec potuerūt stare.

Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem. Quoniā tanq; fenū velociter arescent: et quēadmodū olera herbarum cito decidēt. Spera in dño et fac bonitatē: et inhabita terrā et pascēris in diuitijs eius. Delectare in dño: et dabit tibi petitiones cordis tui. Revela dño viā tuā et spera in eo: et ipe faciet. Et educet quasi lumē iusticiā tuam: et iudiciū tuū tanq; meridiem: subditus esto dño et ora eū. Noli emulari in eo q̄ prosperatur in via sua: in homine facente iniusticias. Desine ab ira et derelinque furorē: noli emulari ut malignēris. Quoniā qui malignantē exterminabūtur: sustinentes aūt dñm ipsi hereditabūt terram. Et adhuc pusillū et nō erit peccator: et queres locum eius et non invenies. Mansueti aūt hereditabunt terrā: et delectabuntur in multitudine pacis. Obseruabit peccator iustū: et stridebit sup eū dentibꝫ suis. Dominus aūt irridebit eū: quoniā prospicit q̄ veniet dies eius. Gladiū euaginauerunt peccatores: intenderunt arcum suum. Et decipiāt pauperē et inopē: ut trucident rectos corde. Gladius eoꝝ intret in corda ipsorū: et arcus eoꝝ confringatur. Melius est modicū iusto: sup diuitias peccatoꝝ multas. Quoniam brachia peccatorū conterentur: cōfirmat aūt iustos dñs. Nouit dñs dies immaculatoꝝ: et hereditas eoꝝ in eternū erit. Non cōfundentur in tpe malo: et in diebus famis saturabuntur: quia peccatores peribūt. Inimici vero dñi mox ut honorificati fuerint et exaltati: deficientes quēadmodum fumus deficiēt. Mutuabit peccator et non soluet: iustus aūt miseretur et tribuet. Quia benedicentes ei hereditabunt terrā: maledicentes aūt ei disperibunt. A pud dñm gressus hominis dirigetur: et viā eius volet. Cum ceciderit nō collidetur: quia dñs supponit manū suā. Iunior fui etenim et senui: et nō vidi iustū derelictū: nec semē eius querens panē. Tota die miseretur et cōmodat: et semē illius in benedictione erit. Declina a malo et fac bonū: et inhabita in secūm̄ secli. Quia dñs amat iudiciū: et nō derelinquet sanctos suos: in eternū obseruabūtur. Iniusti punient̄: et semen impioꝝ peribit. Justi aūt hereditabūt terrā: et inhabitabunt in seculū seculi sup eā. Os justi meditabit̄ sapientiā: et lingua eius loquetur iudiciū. Lex dei eius in corde ipsius: et non supplātabuntur gressus eius. Considerat peccator iustū: et querit morti tradere eum. Dominus aūt non derelinquet eum in manibꝫ eius: nec damnabit eum

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0615
powered by DWork • Heidelberg University Library

cum iudicabitur illi. ℣ xspecta dominum et custodi viam eius: et exaltabit te ut hereditate capias terram: cū perierint peccatores videbis. ℣ idi impium superexaltatum: ⁊ elevatum sicut cedros libani. ℣ t transivi et ecce non erat: quesivi eum et nō est inventus locus eius. ℣ ustodi innocentiam ⁊ vide equitatem: quoniam sunt reliquie homini pacifico. ℣ nustri autē dispercibunt: simul reliquie impiorū interibūt. ℣ alus aūt iustorū a dño: et protector eorū in tpe tribulatōnis. ℣ t adiuuabit eos dñs ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet eos a peccatoribs: ⁊ saluabit eos qa speraverūt in eo.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me. Quoniā sagitte tue infixe sunt michi: et cōfirmasti sup me manum tuā. Non est sanitas in carne mea a facie ire tue: nō est pax ossibs meis a facie peccatoꝝ meoꝝ. Quoniā iniquitates mee supergresse sunt caput meū: et sicut onus graue gravate sunt sup me. Putruerunt ⁊ corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipientie mee. Miser factus sum et curvat⁹ sum usq; in finē: tota die cōtristatus ingrediebar. Quoniā lūbi mei impleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea. Afflictus sum et humiliat⁹ sū nimis: rugiebā a gemitu cordis mei. Domine ante te omne desiderium meum: ⁊ gemitus meus a te non est absconditus. Cor meū conturbatū est: dereliquit me virtus mea: et lumen oculoꝝ meorum et ipm non est mecum. Amici mei et proximi mei: adverserūt me appropinquaverūt et steterūt. ℣ t q̄ iuxta me erāt de longe steterūt: et vim faciebāt qui querebant animam meam. ℣ t qui inquirebāt mala michi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur. ℣ go autem tanquam surdus non audiebam: et sicut mutus non aperiens os suū. ℣ t factus sum sicut homo nō audiens: et non habens in ore suo redargutiones. Quoniam in te domine speravi: tu exaudies domine deus meus. Quia dixi ne quando supergaudeant michi inimici mei: et dum cōmoventur pedes mei · super me magna locuti sunt. Quoniā ego in flagella paratus: et dolor meus in conspectu meo semp. Quoniā iniquitatē meā annūciabo: et cogitabo pro peccato meo. Inimici aūt mei vivūt ⁊ cōfirmati sunt sup me: et multiplicati sūt qui oderūt me inique. Qui retribuūt mala pro bonis detrahebāt michi: quoniā sequebar bonitatem. Ne derelinquas me domine deus meus: ne discesseris a me. Intende in adiutorium meum: domine deus salutis mee.

Dixi custodiā vias meas: ut non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiā: cū consisteret peccator adversum me. Obmutui et humiliat⁹ sū et silui a bonis: ⁊ dolor meus renovat⁹ est. Concalut cor meū intra me: ⁊ in meditatione mea exardescet ignis. Locut⁹ sum in lingua mea: notū fac michi domine finē meū ℣ t numerum dierū meorum qui est: ut sciā quid desit michi. ℣ ce mensurabiles posuisti dies meos: et substātia mea tanq; nichilū ante te. Verūtamē universa vanitas: omnis homo vivēs. Verūtamē in ymagine pertransit

homo: sed et frustra cōturbat. Thesaurizat: et ignorat cui cōgregabit ea. Et nunc que est expectatio mea nonne dominus: et substantia mea apud te est. Ab oīnibz iniquitatibz meis eue me: opprobriū insipienti dedisti me. Obmutui et nō aperui os meū: quoniā tu fecisti amoue a me plagas tuas. A fortitudine manus tue ego defeci in increpationibus: propter iniquitatē corripuisti hominem. Et tabescere fecisti sicut araneā aiam eius: verūtamen vane cōturbatur omnis hmo. Exaudi oratione meā dne et deprecationē meā: auribz pcipe lacrimas meas. Ne sileas quoniā aduena ego sum apud te: et peregrin⁹ sicut oēs patres mei. Remitte me ut refrigerer prius̄ abeā: et amplius non ero.

Expectās expectaui dnm: et intendit mihi. Et exaudiuit pces meas: et eduxit me de lacu miserie et de luto fecis. Et statuit supra petrā pedes meos: et direxit gressꝰ meos. Et īmisit in os meū cāticū nouū: carmen deo nro. Videbūt multi et timebūt: et sperabūt in dño. Beatus vir cuius est nomē dni spes eius: et nō respexit in vanitates et insanias falsas. Multa fecisti tu dne deus meus mirabilia tua: et cogitationibz tuis non est qui similis sit tibi. Annunciaui et locutus sum: multiplicati sūt sup numerum. Sacrificiū et oblationē noluisti: aures aūt pfecisti mihi. Holocaustū et pro peccato nō postulasti: tūc dixi ecce venio. In capite libri scriptū est de me ut facerem voluntatē tuā: deus meus volui et legē tuā in medio cordis mei. Annunciaui iustitiā tuā in ecclia magna: ecce labia mea nō prohibebo dne tu scisti. Iustitiā tuā nō abscondi in corde meo: veritatē tuā et salutare tuū dixi. Non abscondi misericordiā tuā et veritatē tuā: a cōsilio multo. Tu aūt dne ne longe facias miserationes tuas a me: misericordia et veritas tua semp suscepērūt me. Quoniam circūdederūt me mala quorū non est numerus: cōprehenderūt me iniquitates mee: et nō potui ut viderem. Multiplicate sunt sup capillos capitis mei: et cor meū dereliquit me. Complaceat tibi dne ut eruas me: dne ad adiuuandū me respice. Confundantur et reuereantur simul: q̄ querunt aiam meam ut auferant eam. Auertātur retrorsum et reuereātur: qui volūt mihi mala. Ferant cōfestim cōfusionē suā: qui dicunt mihi euge euge. Exultent et letentur super te omnes querentes te: et dicāt semp magnificetur dns qui diligunt salutare tuū. Ego aūt mendicus sum et pauper: dns sollicitus est mei. Adiutor meus et protector meus tu es: deus meus ne tardaueris.

Beatus qui intelligit sup egenum et pauperē: in die mala liberabit eū dns. Dominꝰ cōseruet eū et viuificet eū: et beatū faciat eū in terra: et nō tradat eū in aiam inimicorū eius. Dominus opē ferat illi sup lectū doloris eius: uniūsum stratū eius versasti in infirmitate eius. Ego dixi dne miserere mei: sana aiam meā quia peccaui tibi. Inimici mei dixerūt mala mihi: quādo morietur et peribit nomē eius? Et si ingrediebat ut videret vana loquebatur cor eius: congregauit iniquitatem sibi. Egrediebatur foras: et loquebat in idipsum.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0617
powered by DWork • Heidelberg University Library

Aduersum me lusurrabāt oēs inimici mei: aduersum me cogitabant mala mihi. Verbū iniquū constituerunt aduersū me: nunquid qui dormit nō adiciet ut resurgat? Etenim homo pacis mee in quo speraui: qui edebat panes meos magnificauit super me supplantationē. Tu aūt dne miserere mei: & resuscita me et retribuā eis. In hoc cognoui quoniā voluisti me: qū non gaudebit inimicus meus sup me. Me aūt propter innocentiā suscepisti: & confirmasti me in conspectu tuo in eternū. Benedictus dns deus isrl a seculo & in seculū: fiat fiat.

Quemadmodū desiderat cervus ad fontes aquarū: ita desiderat anima mea ad te deus. Sitiuit anima mea ad deū fortem viuū: quādo veniam & apparebo ante faciē dei? Fuerunt mihi lacrime mee panes die ac nocte: dū dicit mihi quotidie ubi est deus tuus. Hec recordatus fui et effudi in me animā meā: qm transibo in locum tabernaculi admirabilis usq; ad domum dei. In voce exultationis et confessionis: sonus epulātis. Quare tristis es anima mea: & quare conturbas me? Spera in deo qm adhuc confitebor illi: salutare vultus mei et deus meus. Ad meipm anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra iordanis et hermonijm a mōte modico. Abissus abissum invocat: in voce catharactarū tuarum. Omnia excelsa tua et fluct? tui super me transierūt. In die mādauit dns misericordiam suā: & nocte canticum eius. Apud me oratio deo vite mee: dicā deo susceptor meus es. Quare oblitus es mei: et quare contristatus incedo dū affligit me inimicus? Dum confringuntur ossa mea: exprobrauerūt mihi qui tribulant me inimici mei. Qum dicunt mihi per singulos dies ubi est deus tuus: quare tristis es anima mea et quare conturbas me? Spera in deo quoniam adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.

Iudica me deus & discerne causā meā de gente nō sancta: ab homine iniquo et doloso eue me. Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti & quare tristis incedo dū affligit me inimicus? Emitte lucē tuā & veritatē tuā: ipa me deduxerūt & adduxerūt in montem sanctū & in tabernacla tua. Et introibo ad altare dei: ad deū qui letificat iuuentutem meā. Confitebor tibi in cythara deus deus meus: quare tristis es aīa mea et quare conturbas me? Spera in deo qm adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei & deus meus.

Deus auribus nostris audiuim?: patres nri annūciauerunt nobis. Opus qd operat? es in diebus eoz: et in diebus antiquis. Manus tua gentes dispersisti et plantasti eos: afflixisti ipsos et expulisti eos. Nec enī in gladio suo possederūt terrā: et brachiū eorū non saluauit eos. Sed dextera tua & brachiū tuū et illuminatio vultus tui: quoniā complacuisti in eis. Tu es ipse rex meus & deus meus: qui mandas salutes iacob. Ante inimicos nros ventilabimus cornu: & in nomine tuo spernem? insurgētes in nobis. Non enī in arcu meo sperabo: et gladius meus non saluabit me. Saluasti enī nos de affligētibus nos: et odientes nos confudisti. In deo

laudabimur tota die: et in nomine
tuo confitebimur in seculum. Nunc
autem repulisti et confudisti nos: et
non egredieris in virtutibus nostris.
Avertisti nos retrorsum post inimicos
nostros: et qui oderunt nos diripie-
bant sibi. Dedisti nos tanquam oves e-
scarum: et in gentibus dispersisti nos.
Vendidisti populum tuum sine pecu-
nia: et non fuit multitudo in commutatio-
nibus eorum. Posuisti nos opprobri-
um vicinis nostris: subsannatio-
nem et derisum his qui sunt in circui-
tu nostro. Posuisti nos in similitu-
dinem gentibus: commotionem ca-
pitis in populis. Tota die verecun-
dia mea contra me est: et confusio
faciei mee cooperuit me. A voce expro-
brantis et obloquentis: a facie inimi-
ci et persequentis. Hec omnia venerunt
super nos nec oblivi sumus te: et inique
non egimus in testamento tuo.
Et non recessit retro cor nostrum: et
declinasti semitas nostras a via tua.
Quoniam humiliasti nos in loco
afflictionis: et cooperuit nos umbra
mortis. Si oblivi sumus nomen dei
nostri: et si expandimus manus no-
stras ad deum alienum. Nonne deus
requiret ista? ipse enim novit abscon-
dita cordis. Quoniam propter te
mortificamur tota die: estimati sumus
sicut oves occisionis. Exsurge qua-
re obdormis domine: exsurge et ne
repellas in finem. Quare faciem tuam
avertis oblivisceris inopie nostre: et
tribulationis nostre. Quoniam hu-
miliata est in pulvere anima nostra: agglutina-
tus est in terra venter noster. Exsurge dne
adjuva nos: et redime nos propter no-
men tuum.

Eructavit cor meum verbum bo-
num: dico ego opera mea regi.
Lingua mea calamus scribe: veloci-
ter scribentis. Speciosus forma pre
filijs hominum: diffusa est gratia in
labijs tuis: propterea benedixit te de-
us in eternum. Accingere gladio tu-
o: super femur tuum potentissime. Spe-
cie tua et pulchritudine tua: intende pro-
spere procede et regna. Propter veri-
tatem et mansuetudinem et justiciam: et
deducet te mirabiliter dextera tua. Sa-
gitte tue acute: populi sub te cadent
in corda inimicorum regis. Sedes
tua deus in seculum seculi: virga directionis
virga regni tui. Dilexisti justiciam
et odisti iniquitatem: propterea unxit
te deus deus tuus oleo letitie pre consor-
tibus tuis. Mirra et gutta et casia a
vestimentis tuis: a domibus eburneis ex quibus delectaverunt te filie regum
in honore tuo. Astitit regina a dextris
tuis in vestitu deaurato: circumdata
varietate. Audi filia et vide et inclina
aurem tuam: et obliviscere populum
tuum et domum patris tui. Et con-
cupiscet rex decorem tuum: quoniam
ipse est dominus deus tuus et adorabunt
eum. Et filie tyri in muneribus: vul-
tum tuum deprecabuntur omnes divi-
tes plebis. Omnis gloria ejus filie
regis ab intus: in fimbrijs aureis cir-
cumamicta varietatibus. Adducentur
regi virgines post eam: proxime ei
afferentur tibi. Offerentur in letitia
et exultatione: adducentur in templum
regis. Pro patribus tuis nati sunt
tibi filij: constitues eos principes su-
per omnem terram. Memores erunt nominis
tui domine: in omni generatione et
generationem. Propterea populi confite-
buntur tibi in eternum: et in seculum seculi.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0619
powered by DWork • Heidelberg University Library

Deus noster refu-
gium et virtus: adiutor in tri-
bulationibus que inuenerunt nos
nimis. Propterea non timebimus
dum turbabitur terra: et transferent̃
montes in cor maris. Sonauerunt
et turbate sunt aque eorum: cõturba-
ti sunt montes in fortitudine eius.
Fluminis impetus letificat ciuita-
tem dei: sanctificauit tabernaculum
suum altissimus. Deus in medio e-
ius non commouebitur: adiuuabit
eam deus mane diluculo. Con-
turbate sunt gentes et inclinata sunt
regna: dedit vocem suam mota ẽ terra.
Dominus virtutum nobiscum:
susceptor noster deus iacob. Venite
et videte opera dn̄i que posuit pro-
digia sup terram: auferens bella usq;
ad finem terre. Arcum cõteret et con-
fringet arma: et scuta comburet igni.
Vacate et videte quoniam ego sum
deus: exaltabor in gentibus et exalta-
bor in terra. Dominus virtutum no-
biscũ: susceptor noster deus iacob.

Omnes gẽtes plaudite manibus: iu-
bilate deo in voce exultationis.
Quoniã dn̄s excelsus terribilis: rex
magnus super om̃em terram. Sub-
iecit populos nobis: et gentes sub pe-
dibus nostris. Elegit nobis hereditatem
suam: speciem iacob quã dilexit.
Ascendit deus in iubilo: et dn̄s
in voce tube. Psallite deo nostro psal-
lite: psallite regi nr̃o psallite. Quo-
niam rex omnis terre deus: psallite
sapienter. Regnabit deus super gen-
tes: deus sedet super sedem sanctam
suam. Principes populorum congre-
gati sunt cum deo abraham: quoniã
dii fortes terre vehementer eleuati sunt.

Magnus dominus et laudabilis
nimis: in ciuitate dei nostri in
monte sancto eius. Fundatur exul-
tatione vniuerse terre: mons syon la-
tera aquilonis ciuitas regis magni.
Deus in domibus eius cognoscetur: cũ suscipi-
et eam. Quoniam ecce reges terre
congregati sunt: conuenerunt in vnũ.
Ipsi videntes sic admirati sunt: con-
turbati sũt commoti sunt: tremor apprehendit
eos. Ibi dolores vt parturientis: in spi-
ritu vehementi conteres naues tharsis.
Sicut audiuimus sic vidimus in ci-
uitate domini virtutũ in ciuitate dei
nostri: deus fundauit eam in eternũ.
Suscepimus deus misericordiam tu-
am: in medio templi tui. Secũdum
nomen tuũ deus sic et laus tua in fines
terre: iustitia plena ẽ dextera tua. Le-
tetur mons syon et exultent filie iude:
propter iudicia tua dn̄e. Circundate
syon et complectimini eã: narrate in
turribus eius. Ponite corda vestra
in virtute eius: et distribuite domos
eius vt narretis in progenie altera.
Quoniã hic ẽ deus deus noster in eternũ
et in seculũ seculi: ipe reget nos in secu-
la.

Audite hec omnes gentes: auri-
bus percipite om̃es qui habita-
tis orbem. Quiq; terrigene et filij ho-
minum: simul in vnũ diues et pauper.
Os meum loquetur sapientiam et
meditatio cordis mei prudentiã. In-
clinabo in parabolã aurem meã: apiã in
psalterio propositionem meã. Ut quid
timebo in die mala: iniquitas calcanei mei cir-
cundabit me. Qui confidunt in virtute su-
a: et in multitudine diuitiarum suarum glori-
antur. Frater non redimit redimet

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0620
powered by DWork • Heidelberg University Library

hꝺmo ⁊ nō dabit deo placationē suā.
Et pciū redemptionis aīme sue:
et laborabit in eternū et viuet adhuc
in finem. Non videbit interitum cum
viderit sapientes morientes: simul in-
sipiens et stultus peribunt. Et relin-
quent alienis diuitias suas: ⁊ sepul-
cra eorum domus eorum in eternum.
Tabernacula eorum in progenie et
progenie: vocauerunt nomina sua ī
terris suis. Et homo cum in honore
esset non intellexit: comparatus est iu-
mentis insipientibꝫ: ⁊ similis factus
est illis. Hec via illorum scandalum
ipsis: ⁊ postea in ore suo complace-
bunt. Sicut oues in inferno positi
sunt: mors depascet eos. Et domi-
nabuntur eorum iusti in matutino:
et auxilium eorū veteraſcet in inferno
a gloria eorum. Verumtamen deus
redimet animam meam de manu in-
feri cum acceperit me. Ne timueris cū
diues factus fuerit homo: ⁊ cum mul-
tiplicata fuerit glia domus eiꝰ. Quo-
niam cum interierit nō sumet oīa:
neq; descendet cum eo gloria eiꝰ. Qui-
a anima eius in vita ipsius benedice-
tur: confitebitur tibi cū benefeceris ei.
Introibit usq; ī progenies patrum
suorum: usq; in eternum non videbit
lumē. Homo cū ī honore esset nō in-
tellexit: cōparat⁹ ē iumētis insipiētibꝫ:
et similis fact⁹ ē illis.
Deus deorum dominus locutus
est: et vocauit terram. A solis
ortu usq; ad occasum: ex syon species
decoris eius. Deus manifeste veniet:
deus noster ⁊ non silebit. Ignis in
conspectu eius exardescet: et in circuitu
eius tempestas valida. Advocauit
celum desursum: et terram discernere
populū suū. Congregate illi sanctos
eius: qui ordinant testamentum eius
super sacrificia. Et annunciabunt
celi iusticiam eius: quoniam deus iu-
dex est. Audi populus meus et lo-
quar: israhel et testificabor tibi: de-
us deus tuus ego sum. Non in sacri-
ficijs tuis arguam te: holocausta au-
tem tua in conspectu meo sunt semper.
Non accipiam de domo tua vitu-
los: neq; de gregibus tuis hircos.
Quoniam mee sunt omnes fere sil-
uarum: iumenta in montibus et bo-
ues. Cognoui omnia volatilia ce-
li: et pulchritudo agri mecum est. Si
eſuriero non dicam tibi: meus est e-
nim orbis terre et plenitudo eiꝰ. Nun-
quid māducabo carnes thaurorum:
aut sanguinem hircorum potabo?
Immola deo sacrificium laudis:
et redde altissimo vota tua. Et in-
voca me in die tribulationis: eruam
te et honorificabis me. Peccatori au-
tem dixit deus quare tu enarras iusti-
cias meas: et assumis testamentum
meum per os tuum? Tu vero odisti
disciplinam: et proiecisti sermones
meos retrorsum. Si videbas furem
currebas cum eo: et cum adulteris pe-
cionem tuam ponebas. Os tuum a-
bundauit malicia: et lingua tua con-
cinnabat dolos. Sedens aduersus
fratrem tuum loquebaris: et aduer-
sum filium matris tue ponebas scan-
dalum: hec fecisti et tacui. Existima-
sti inique ꝙ ero tui similis: arguam
te ⁊ statuam cōtra faciē tuam. Intel-
ligite hec q̄ obliuiscimini deū: nequā do
rapiat et non sit qui eripiat. Sacri-
ficiū laudis honorificabit me: et illic
iter quo ostendā illi salutare dei.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0621
powered by DWork • Heidelberg University Library

Miserere mei deus: secundum magnam misericordiam tuā. Et secūdum multitudinem miserationū tuarum: dele iniquitatem meā. Amplius lava me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me. Quoniam iniqtatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper. Tibi soli peccavi et malum coram te feci: ut iustificeris in sermonibz tuis et vincas cum iudicaris. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea. Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et occulta sapientie tue manifestasti michi. Asperges me yssopo et mundabor: lavabis me et super nivem dealbabor. Auditui meo dabis gaudium et letitiam: et exultabunt ossa humiliata. Averte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele. Cor mundum crea in me deus: spiritum rectum innova in visceribus meis. Ne proicias me a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Redde michi letitiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me. Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te convertentur. Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiam tuam. Domine labia mea aperies: et os meum annunciabit laudem tuam. Quoniam si voluisses sacrificium dedissem utiq;: holocaustis non delectaberis. Sacrificium deo spiritus contribulatus: cor contritum et humiliatum deus non despicies. Benigne fac domine in bona voluntate tua syon: ut edificentur muri ihrlm. Tunc acceptabis sacrificiū iusticie oblationes et holocausta: tunc imponēt sup altare tuū viculos.

Quid gloriaris in malicia: qui potens es in iniquitate? Tota die iusticiā cogitavit lingua tua: sicut novacula acuta fecisti dolū. Odisti iniquitatem magis q̄ loqui equitatem. Odisti omnia verba precipitationis: lingua dolosa. Propterea deus destruet te in finem: evellet te et emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicem tuam de terra viventium. Videbunt iusti et timebunt: et super eum ridebūt et dicent: ecce homo q̄ nō posuit deum adiutorem suum. Sed speravit in multitudine divitiarum suarum: et prevaluit in vanitate sua. Ego autem sicut oliva fructifera in domo dei: speravi in misericordia dei in eternum et in seculum seculi. Confitebor tibi in seculum quia fecisti: et exspectabo nomen tuū quū bonū in conspectu sanctoz tuoz.

Dixit insipiens in corde suo: non est deus. Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in iniquitatibz: non est qui faciat bonū. Deus de celo prospexit super filios hominum: ut videat si est intelligens aut requirēs deum. Omnes declinaverunt simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum nō est usq; ad unum. Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem: qui devorant plebem meam ut cibum panis? Deum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore ubi nō erat timor. Quoniam deus dissipavit ossa eoz q̄ hominibz

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0622
powered by DWork • Heidelberg University Library

placent: confusi sunt quoniam deus spreuit eos. Quis dabit ex syon salutare israhel: cum conuerterit deus captiuitatem plebis sue exultabit iacob & letabit isrl.

Deus in nõe tuo saluũ me fac: et in virtute tua iudica me. Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei. Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me: & fortes quesierunt animam meam: et non proposuerunt deum ante conspectum suum. Ecce enim deus adiuuat me: et dominus susceptor est anime mee. Auerte mala inimicis meis: et in veritate tua disperde illos. Voluntarie sacrificabo tibi: et confitebor nomini tuo domine quoniam bonum ẽ. Quoniam ex oñi tribulatione eripuisti me: et super inimicos meos despexit oculus meus.

Exaudi deus orationem meam: et ne despexeris deprecationem meam: intende mihi et exaudi me. Contristatus sum in exercitatione mea: et conturbatus sum a voce inimici & a tribulatõe peccatoris. Quoniam declinauerũt in me iniquitates: et in ira molesti erãt michi. Cor meum conturbatum est in me: et formido mortis cecidit super me. Timor et tremor venerunt super me: et contexerunt me tenebre. Et dixi quis dabit pennas sicut columbe: & volabo & requiescam. Ecce elongaui fugiens: & mansi in solitudine. Expectaui eum qui saluum me fecit: a pusillanimitate spiritus et tempestate. Precipita domine diuide linguas eorũ: quoniã vidi iniquitatem et contradictionem in ciuitate. Die ac nocte circundabit eam super muros eius iniquitas: et labor in medio eius & iniustitia. Et non defecit de plateis eius: usura et dolus. Quoniam si inimicus meus maledixisset michi: sustinuissem utiq;. Et si is qui oderat me super me magna locutus fuisset: absconditissem me forsitan ab eo. Tu vero homo unanimis: dux meus et notus meus. Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cum consensu. Veniat mors super illos: et descendant in infernũ viuentes. Quoniam nequitie in habitaculis eorum: in medio eorum. Ego autem ad deum clamaui: et dominus saluauit me. Vespere et mane et meridie narrabo & annunciabo: & exaudiet vocẽ meam. Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant michi: quoniam inter multos erant mecum. Exaudiet dominus & humiliabit illos: qui est ãte secula. Non enim est illis commutatio & nõ timuerunt deum: extendit manum suam in retribuendo. Polluerunt testamentum eius: diuisi sunt ab ira vultus eius: et appropinquauit cor illius. Mollita sunt sermones eius super oleum: et ipsi sunt iacula. Iacta super dominum curam tuam et ipse te enutriet: et nõ dabit in eternũ fluctuationem iusto. Tu vero deus: deduces eos in puteum interitus. Viri sãguinũ et dolosi nõ dimidiabũt dies suos: ego aũt sperabo in te dñe.

Miserere mei deus quoniam conculcauit me homo:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0623
powered by DWork • Heidelberg University Library

tota die impugnans tribulauit me. Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me. Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo. In deo laudabo sermones meos: in deo speraui non timebo quid faciat michi caro. Tota die verba mea execrabantur: aduersum me omnes cogitationes eorum in malum. Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneum meum obseruabunt. Sicut sustinuerunt animam meam pro nichilo saluos facies illos: in ira populos confringes. Deus vitam meam annunciaui tibi: posuisti lacrimas meas in conspectu tuo. Sicut et in promissione tua: tunc conuertentur inimici mei retrorsum. In quacunq; die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es. In deo laudabo verbum: in domino laudabo sermonem: in deo speraui non timebo quid faciat michi homo. In me sunt deus vota tua: que reddam laudationes tibi. Quoniam eripuisti animā meam de morte: et pedes meos de lapsu: ut placeā coram deo in lumine viuentium.

Miserere mei deus miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. Et in umbra alarum tuarum sperabo: donec transeat iniquitas. Clamabo ad deum altissimum: deum qui benefecit michi. Misit de celo et liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me. Misit deus misericordiam suam et veritatem suam: et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormiui conturbatus. Filij hominum dentes eorum arma et sagitte: et lingua eorum gladius acutus. Exaltare super celos deus: et in omnī terra gloria tua. Laqueum parauerūt pedibus meis: et incurauerūt animam meam. Fodderunt ante faciem meam foueam: et inciderūt in eam. Paratum cor meum deus paratum cor meum: cantabo et psalmum dicam. Exsurge gloria mea exsurge psalterium et cythara: exsurgam diluculo. Confitebor tibi in populis domine: et psalmum dicam tibi in gentibus. Quoniam magnificata est usq; ad celos misericordia tua: et usq; ad nubes veritas tua. Exaltare super celos deus: et super omnem terrā gloria tua.

Si vere vtiq; iusticiam loquimini: recte iudicate filij hominum. Etenim in corde iniquitates operamini in terra: iniusticias manus vestre concinnant. Alienati sunt peccatores a vulua: erraverunt ab vtero: locuti sunt falsa. Furor illis secundum similitudinem serpentis: sicut aspidis surde et obturantis aures suas. Que non exaudiet vocem incantantium: et venefici incantantis sapienter. Deus contere dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum confringet dominus. Ad nichilum deuenient tanquā aqua decurrentes: intendit arcum suum donec infirmentur. Sicut cera que fluit auferentur: supercecidit ignis et non viderunt solem. Priusq; intelligerent spine vestre rammum: sicut viuentes sicut in ira absorbet eos. Letabitur iustus cum viderit vindictā: manus suas lauabit in sanguine peccatoris. Et dicet homo si vtiq; est fructus iusto: vtiq; est deus iudicans

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0624
powered by DWork • Heidelberg University Library

eos ī terra.

Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab insurgentibus in me libera me. Eripe me de operantibus iniquitatem: et de viris sanguinum salua me. Quia ecce ceperunt animā meam: irruerunt in me fortes. Neq; iniquitas mea neq; peccatum meum domine: sine iniquitate cucurri et direxi. Exsurge in occursum meum et vide: et tu domine deus virtutum deus israhel. Intende ad visitandas omnes gentes: non misereris omnibus qui operantur iniquitatem. Conuertentur ad vesperam et famem patientur ut canes: et circuibunt ciuitatem. Ecce loquentur in ore suo: et gladius in labijs eorum: quoniam quis audiuit? Et tu domine deridebis eos: ad nichilum deduces omnes gentes. Fortitudinē meam ad te custodiam: quia deus susceptor meus: deus meus misericordia eius preueniet me. Deus ostendit michi super inimicos meos: ne occidas eos nequando obliuiscantur populi mei. Disperge illos ī virtute tua: et depone eos protector meus domine. Delictum oris eorum: sermonem labiorum ipsorum: et comprehendantur in superbia sua. Et de execratione et mendacio annunciabuntur in consumatione: in ira consumationis et non erunt. Et scient quia deus dominabitur iacob: et finium terre. Conuertentur ad vesperam et famem patientur ut canes: et circuibūt ciuitatem. Ipsi dispergentur ad manducandum: si vero non fuerint saturati ⁊ murmurabūt. Ego autem cantabo fortitudinem tuam: et exaltabo mane misericordiam tuam. Quia factus es susceptor meus: et refugium meum in die tribulationis mee. Adiutor meus tibi psallā: quia deus susceptor meus es: deus meus misericordia mea.

Deus repulisti nos et destruxisti nos: iratus es et misereris nobis. Commouisti terram et conturbasti eam: sana contritiones eius quia cōmota est. Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis. Dedisti metuentibus te significationem: ut fugiant a facie arcus. Et liberentur dilecti tui: saluum fac dextera tua et exaudi me. Deus locutus est in sancto suo: letabor et partibor sichimam: et conuallem tabernaculorum metibor. Meus est galaad et meus est manasses: et ephraim fortitudo capitis mei. Iuda rex meus: moab olla spei mee. In ydumeam extendam calciamentū meum: michi alienigene subditi sunt. Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me usq; in ydumeam? Nonne tu deus qui repulisti nos? et non egredieris deus in virtutibus nostris. Da nobis auxilium de tribulatione: et vana salus hominis. In deo faciemus virtutem: et ipse ad nichilū deducet tribulantes nos.

Exaudi deus deprecationem meam: intende orationi mee. A finibus terre ad te clamaui dū anxiaret

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0625
powered by DWork • Heidelberg University Library

ror meum: in petra exaltasti me. Et
duxisti me quia factus es spes mea: turris
fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: protegar in velamento alarum
tuarum. Quoniam tu deus meus
exaudisti orationem meam: dedisti
hereditatem timentibus nomen tuum.
Dies super dies regis adicies: annos
eius usque in diem generationis et generationis. Permanet in eternum in
conspectu dei: misericordiam et veritatem eius quis requiret? Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum
seculi: ut reddam vota mea de die in
die.

Nonne deo subiecta erit anima
mea? ab ipso enim salutare meum. Nam et ipse deus meus et salutaris meus: susceptor meus non movebor amplius. Quousque irruitis in
hominem: interficitis universi vos:
tanquam parieti inclinato et macerie depulse? Verumtamen precium meum
cogitaverunt repellere: ruerunt in siti:
ore suo benedicebant et corde suo maledicebant. Verumtamen deo subiecta esto anima mea: quoniam ab ipso
patientia mea. Quia ipse deus meus et
salvator meus: adiutor meus non emigrabo. In deo salutare meum
et gloria mea: deus auxilii mei et spes
mea in deo est. Sperate in eo omnis
congregatio populi: effundite coram
illo corda vestra: deus adiutor noster
in eternum. Verumtamen vani filii hominum: mendaces filii hominum in
statheris: ut decipiant ipsi de vanitate
in idipsum. Nolite sperare in iniquitate
et rapinas nolite concupiscere: divitie si affluat nolite cor apponere. Semel locutus est deus duo hec audivi:
quia potestas dei est et tibi domine misericordia: quia
tu reddis unicuique iuxta opera sua.

Deus deus meus: ad te de
luce vigilo. Sitivit in te anima mea: quam multipliciter tibi caro
mea. In terra deserta et invia et inaquosa sic in sancto apparui tibi: ut
viderem virtutem tuam et gloriam tuam. Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te. Sic benedicam te in vita mea: et in nomine tuo levabo manus
meas. Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea: et labiis exultationis laudabit os meum. Si memor
fui tui super stratum meum: in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus. Et in velamento alarum tuarum exultabo: adhesit anima
mea post te: me suscepit dextera tua.
Ipsi vero invanum quesierunt animam meam: introibunt in inferiora
terre: tradentur in manus gladii: partes vulpium erunt. Rex vero letabitur
in deo: laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua.

Exaudi deus orationem meam
cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam. Protexisti me
a congregatione malignantium: a multitudine operantium iniquitatem. Qui
acuerunt ut gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amaram:
ut sagittent in occultis immaculatum.
Subito sagittabunt eum et non timebunt: firmaverunt sibi sermonem nequam. Narraverunt ut absconderent
laqueos: dixerunt quis videbit eos?
Scrutati sunt iniquitates: defecerunt
scrutantes scrutinia. Accedet homo

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0626
powered by DWork • Heidelberg University Library

et cor altū: ⁊ exaltabit deus. Fagitte
parvulorum facte sunt plage eorum:
et infirmate sunt contra eos lingue
eorum. Conturbati sunt oēs qui
videbāt eos: ⁊ timuit omnis homo.
Annunciauerunt opera dei: ⁊ facta
eius intellexerunt. Letabitur iustus
in domino ⁊ sperabit in eo: et laudabuntur omnes recti corde.

Te decet ymnus deus in syon: et
tibi reddetur votum in ierusalē.
Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet. Verba iniquorū
preualuerunt super nos: et impietatibus nostris tu propitiaberis. Beat⁹
quē elegisti et assumpsisti: inhabitabit in atriis tuis. Replebimur in bonis domus tue: sanctum est templū
tuum mirabile in equitate. Exaudi
nos deus salutaris noster: spes oīum finium terre ⁊ in mari lōge. Preparans montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas profundum maris sonū fluctuum ei⁹. Turbabuntur gentes ⁊ timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus
matutini ⁊ vespere delectabis. Visitasti terram ⁊ inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam. Flumen dei
repletum est aquis: parasti cibum illorum quoniam ita est parario eius.
Rivos eius inebria: multiplica genimina eius: in stillicidijs eius letabitur germinās. Benedices corone anni benignitatis tue: ⁊ campi tui replebuntur ubertate. Pinguescent speciosa deserti: ⁊ exultatione colles accingentur. Induti sunt arietes ouium: et
valles habūdabūt frumēto: clamabūt

et ymnū dicēt.
Iubilate deo omnis
terra: psalmum dicite nomini eius:
date gloriam laudi eius. Dicite deo
quā terribilia sunt opera tua domine:
in multitudine virtutis tue mentient̄ tibi inimici tui. Omnis terra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo. Venite ⁊ videte opera dei:
terribilis in cōsilijs sup filijs hominū.
Qui convertit mare in aridam: in
flumine pertransibunt pede: ibi letabimur in ipso. Qui dominatur in virtute sua in eternū: oculi eius sup gentes respiciunt: qui exasperant non exaltent̄ in semetipsis. Benedicite gentes deum nostrum: et auditam facite
vocem laudis eius. Qui posuit animam meam ad vitam: ⁊ non dedit
in commotionem pedes meos. Quoniam probasti nos deus: igne nos
examinasti sicut examinatur argentū.
Induxisti nos in laqueum: posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.
Transiuimus per ignem ⁊ aquam:
et eduxisti nos in refrigerium. Introibo in domum tuam in holocaustis:
reddam tibi vota mea que distinxerunt
labia mea. Et locutum est os meū:
in tribulatione mea. Holocausta medullata offeram tibi cum incensu arietum: offeram tibi boues cum hircis.
Venite audite ⁊ narrabo oēs q̄ timetis deū: quanta fecit anime mee.
Ad ipsum ore meo clamaui: et exultaui sub lingua mea. Iniquitatem
si aspexi in corde meo: non exaudiet
dominus. Propterea exaudiuit deus: ⁊ attendit voci deprecationis mee.
Benedictus deus: qui nō amouit orationē meā et misericordiā suā a me.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0627
powered by DWork • Heidelberg University Library

Deus misereatur nostri et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos: et misereatur nostri. Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum. Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes. Letentur et exultent gentes: quoniam iudicas populos in equitate: et gentes in terra dirigis. Confitean̄ tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suū. Benedicat nos deus deus noster benedicat nos deꝰ: et metuant eū oēs fines ēre.

Exsurgat deus et dissipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Sicut deficit fumus deficiant: sicut fluit cera a facie ignis sic pereant peccatores a facie dei. Et iusti epulentur et exultent in conspectu dei: et delectentur in leticia. Cantate deo psalmum dicite nomini eius: iter facite ei qui ascendit super occasum: dominus nomen illi. Exultate in conspectu eius: turbabuntur a facie eius patris orphanorum et iudicis viduarum. Deus in loco sancto suo: deus qui inhabitare facit unius moris in domo. Qui educit vinctos in fortitudine: similiter eos qui exasperant qui habitant in sepulcris. Deus cum egrederetis in conspectu populi tui: cum pertransires in deserto. Terra mota est: etenim celi distillauerunt a facie dei synai a facie dei israhel. Pluuiam voluntariam segregabis deus hereditati tue: et infirmata est: tu vero perfecisti eam. Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi deus. Dominus dabit verbum euangelizantibus virtute multa. Rex virtutum dilecti dilecti: et speciei domus diuidere spolia. Si dormiatis inter medios cleros pennę columbe deargentate: et posteriora dorsi eius in pallore auri. Dum discernit celestis reges super eam nive dealbabuntur in selmon: mons dei mons pinguis. Mons coagulatus mons pinguis: ut quid suspicamini montes coagulatos? Mons in quo beneplacitum est deo habitare in eo: etenim dominus habitabit in finem. Currus dei decem milibus multiplex: milia letantium: dominus in eis in synai in sancto. Ascendisti in altum cepisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus. Etenim non credentes: inhabitare dominum deū. Benedictus dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrorum. Deus noster deus saluos faciendi: et domini domini exitus mortis. Verumtamen deus confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantium in delictis suis. Dixit dominus ex basan conuertam: conuertam in profundum maris. Ut rinunguatur pes tuus in sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso. Viderunt ingressus tuos deus: ingressus dei mei regis mei qui est in sancto. Preuenerunt principes coniuncti psallentibus: in medio iuuencularum timpanistriarum. In ecclesijs benedicite deo: domino de fontibus israhel. Ibi beniamin adolescentulus: in mentis excessu. Principes iuda duces eorū: principes zabulon et principes nepthalim. Manda deus virtuti tue: confirma hoc deus quod operatus es in

Biblioteca Apostolica Vaticana © RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0628
powered by DWork • Heidelberg University Library

nobis. A templo tuo in iherusalem: tibi offerent reges munera. Increpa feras arundinis: congregatio thaurorum in vaccis populorum: ut excludant eos qui probati sunt argento. Dissipa gentes que bella volunt: venient legati ex egipto: ethiopia preveniet manus eius deo. Regna terre cantate deo: psallite domino. Psallite deo: qui ascendit super celum celi ad orientem. Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriam deo super israhel magnificentia eius et virtus eius in nubibus. Mirabilis deus in sanctis suis: deus israhel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi sue: benedictus deus.

Saluum me fac deus: quoniam intraverunt aque usq; ad animam meam. Infixus sū in limo profundi: et non est substantia. Veni in altitudinem maris: et tempestas demersit me. Laboraui clamans rauce facte sunt fauces mee: defecerunt oculi mei dum spero in deum meum. Multiplicati sunt sup capillos capitis mei: qui oderunt me gratis. Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei inique: que nō rapui tunc exsoluebam. Deus tu scis insipientiam meam: et delicta mea a te nō sunt abscondita. Non erubescāt in me qui exspectant te domine: domine virtutum. Non confundantur super me: qui quērunt te deus israhel. Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meā. Extraneus factus sum fratribus meis: et peregrinus filiis matris mee. Quoniam zelus domus tue comedit me: et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me. Et operui in ieiunio animam meam: et factum est in opprobrium michi. Et posui vestimentum meum cilicium: et factus sū illis in parabolam. Adversum me loquebantur qui sedebāt in porta: et in me psallebant qui bibebant vinū. Ego vero orationē meam ad te domine: tempus beneplaciti deus. In multitudine misericordie tue: exaudi me in veritate salutis tue. Eripe me de luto ut non infigar: libera me ab his qui oderūt me et de profundis aquarum. Non me demergat tempestas aque: neq; absorbeat me profundum: neq; urgeat super me puteus os suum. Exaudi me domine quoniā benigna ē misericordia tua: secundū multitudinem miserationum tuarū respice me. Et ne avertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me. Intende anime mee et libera eam: propter inimicos meos eripe me. Tu scis improperiū meum et confusionem meam: et reverentiam meam. In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me et improperium exspectauit cor meum et miseriam. Et sustinui qui simul contristaretur et nō fuit: et qui consolaretur et non inveni. Et dederūt in escā meam fel: et in sti mea potauerunt me aceto. Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum: et in retributiones et in scandalum. Obscurentur oculi eorum ne videant: et dorsum eorum semper incurua. Effunde super eos iram tuam: et furor ire tue comprehendat eos. Fiat habitatio eorum deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet. Quoniam quē tu

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0629
powered by DWork • Heidelberg University Library

percussisti persecuti sunt : et super dolorem vulnerum eorum addiderunt.
Appone iniquitatem super iniquitatem eorum : et non intrent in iustitiam tuam. Deleantur de libro viuentium : et cum iustis non scribantur.
Ego sum pauper et dolens : salus tua deus suscepit me. Laudabo nomen dei cum cantico : et magnificabo eum in laude. Et placebit deo super vitulum nouellum : cornua producentem et ungulas. Videant pauperes et letentur : querite deum et viuet anima vestra. Quoniam exaudiuit pauperes dominus : et vinctos suos non despexit. Laudent illum celi et terra : mare et omnia reptilia in eis.
Quoniam deus saluam faciet syon : et edificabuntur ciuitates iude. Et inhabitabunt ibi : et hereditate acquirent eam. Et semen seruorum eius possidebit eā : et qui diligunt nomē eius habitabūt in ea.

Deus in adiutorium meum intende : domine ad adiuuandum me festina. Confundantur et reuereantur : qui querunt animam meam.
Auertantur retrorsum et erubescant : qui volūt michi mala. Auertantur statim et erubescentes : qui dicunt michi euge euge. Exultēt et letentē in te omnes qui querunt te : et dicant semper magnificetur dominus qui diligunt salutare tuum. Ego vero egenus et pauper sum : deus adiuua me. Adiutor meus et liberator meus es tu : domine ne moreris.

In te domine speraui non confundar in eternum : in iustitia tua libera me et eripe me. Inclina ad me aurem tuam : et salua me. Esto michi in deum protectorem et in locum munitum : ut saluum me facias. Quoniam firmamentum meum : et refugium meum es tu. Deus meus eripe me de manu peccatoris : et de manu contra legem agentis et iniqui. Quoniam tu es patientia mea domine : domine spes mea a iuuentute mea.
In te confirmatus sum ex vtero : de ventre matris mee tu es protector meus. In te cantatio mea semper : tanquam prodigium factus sum multis et tu adiutor fortis. Repleatur os meum laude ut cantem gloriam tuam : tota die magnitudinem tuam. Ne proicias me in tempore senectutis : cum deficiet virtus mea ne derelinquas me. Quia dixerunt inimici mei michi : et qui custodiebant animam meam consilium fecerunt in vnum. Dicentes deus derelinquit eum : persequimini et comprehendite eum : quia nō est qui eripiat. Deus ne elongeris a me : deus meus in auxilium meum respice. Confundantur et deficiant detrahentes anime mee : operiantur confusione et pudore qui querunt mala michi. Ego autem semper sperabo : et adiciam super omnem laudem tuam. Os meum annunciabit iustitiam tuam : tota die salutare tuum. Quoniam non cognoui litteraturā introibo in potentiam domini : domine memorabor iustitie tue solius.
Deus docuisti me a iuuentute mea et usq; nunc : pronunciabo mirabilia tua. Et usq; in senectam et senium : deus ne derelinquas me. Donec annunciem brachium tuum : generationi omni que venitura est. Potentiam tuam et iustitiam tuam deus

Biblioteca Apostolica Vaticana © ALL RIGHTS RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0630
powered by DWork • Heidelberg University Library

usq; in altissima que fecisti magnalia: deus quis similis tibi? Quantas ostendisti michi tribulationes multas et malas: et conuersus vivificasti me: et de abissis terre iterum reduxisti me. Multiplicasti magnificentiam tuam: et conuersus consolatus es me. Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam deus: psallam tibi in cythara sanctus israhel. Exultabunt labia mea cum cantavero tibi et aia mea quā redemisti. Sed et lingua mea tota die meditabit̄ iusticiā tuā: cum confusi et reuereti fuerint ꝯ quer̄t mala michi.

Deus iudicium tuum regi da: et iusticiam tuā filio regis. Iudicare populum tuum in iusticia: et pauperes tuos in iudicio. Suscipiant montes pacem populo: et colles iusticiam. Iudicabit pauperes populi et saluos faciet filios pauperum: et humiliabit calumniatorem. Et permanebit cum sole et ante lunam: i generationē et generationē. Descendet sicut pluuia in vellus: et sicut stillicidia stillantia super terram. Orietur i diebus eius iusticia et abundantia pacis: donec auferatur luna. Et dominabitur a mari usq; ad mare: et a flumine usq; ad terminos orbis terrarum. Coram illo procident ethiopes: et inimici eius terram lingent. Reges tharsis et insule munera offerent: reges arabum et saba dona adducent. Et adorabunt eum omnes reges: omnes gentes seruient ei. Quia liberabit pauperem a potente: et pauperem cui non erat adiutor. Parcet pauperi et inopi: et animas pauperum saluas faciet. Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum: et honorabile nomen eorum coram illo. Et viuet et dabitur ei de auro arabie: et adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei. Erit firmamentum in terra in summis montium: superextolletur super libanū fructus ei⁹: et florebūt de ciuitate sicut fenū terre. Sit nomē ei⁹ benedictū in secula: ante solē permanet nomē eius. Et benedicentur in ipso oīes tribus terre: omnes gentes magnificabunt eum. Benedictus dominus deus israhel: qui facit mirabilia solus. Et benedictum nomen maiestatis eius in eternum: et replebit̄ maiestate ei⁹ oīs ira: fiat fiat.

Quam bonus israhel deus: his qui recto sunt corde. Mei autem pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei. Quia zelaui super iniquos: pacem peccatorum videns. Quia non est respectus morti eorum: et firmamentum i plaga eorum. In labore hominum non sunt: et cum hominibus non flagellabuntur. Ideo tenuit eos superbia: operti sunt iniquitate et impietate sua. Et prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis. Cogitauerunt et locuti sunt nequiciam: iniquitatem in excelso locuti sunt: posuerunt in celum os suum: et lingua eorum transuit in terra. Ideo conuertetur populus meus hic: et dies pleni inuenientur in eis. Et dixerunt quomodo scit deus: et si est scientia in excelso? Ecce ipsi peccatores et abundantes in seculo: obtinuerunt diuitias. Et dixi ego sine causa iustificaui cor meum: et laui inter innocentes manus meas. Et fui flagellatus tota die:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0631
powered by DWork • Heidelberg University Library

et castigatio mea in matutinis. Si
dicebã narrabo sic: ecce nationẽ filiorũ
tuorum reprobaui. Existimabam
ut cognoscerem: hoc labor est ante
me. Donec intrem in sanctuarium
dei: et intelligam in nouissimis eo-
rum. Verumtamen propter dolos po-
suisti eis: dejecisti eos dum alleuarẽ-
tur. Quomodo facti sunt in desola-
tionem: subito defecerunt: perierunt
propter iniquitatem suam. Velut so-
mnium surgentium: domine in ciui-
tate tua ymaginem ipsorum ad nichi-
lum rediges. Quia inflammatum ẽ
cor meum: et renes mei commutati
sunt: et ad nichilum redactus sum: et
nescaui. Et iumentum factus sum a-
pud te: et ego semper tecum. Tenuisti
manum dexteram meam: et in vo-
luntate tua deduxisti me: et cum glo-
ria suscepisti me. Quid enim michi
est in celo: et a te quid voluì super ter-
ram? Defecit caro mea et cor meũ:
deus cordis mei et pars mea deus in-
ternum. Quia ecce qui elongãt se a te
peribũt: pdidisti oẽs q̃ fornicantẽ
abs te. Michi autẽ adherere deo bonũ
est: ponere in dño deo spẽ meã. Et
ãnunciam omnes predicationes tu-
as: in portis filie syon.

Ut quid deus repu-
listi in finẽ: iratꝰ ẽ furor tuꝰ su-
per oues pascue tue? Memor esto con-
gregationis tue: quam possedisti ab
initio. Redemisti virgam hereditã-
tis tue: mons syon in quo habitasti
in eo. Leua manus tuas in superbi-
as eorum ī finem: quanta malignã-
tus est inimicus in sancto? Et glo-
riati sunt qui oderunt te: in medio so-
lemnitatis tue. Posuerunt signa su-
a signa et non cognouerunt: sicut in
exitu super summum. Quasi in silua
lignorum securibus exciderunt ianu-
as eius in idipsum: in securi et ascia de-
iecerunt eam. Incenderunt igni san-
ctuarium tuum in terra: polluerunt
tabernaculum nominis tui. Dixerũt
in corde suo cognatio eorum simul:
quiescere faciamus omnes dies festos
dei a terra. Signa nostra non vidi-
mus: iam non est propheta: et nos
nõ cognoscet amplius. Usquequo
deus improperabit inimicus: irritat
aduersarius nomen tuum in finem.
Ut quid auertis manum tuam et
dexteram tuam: de medio sinu tuo in
finem? Deus autem rex noster ante
secula: operatus est salutem in medio
terre. Tu confirmasti in virtute tua
mare: contribulasti capita draco-
num in aquis. Tu confregisti capi-
ta draconis: dedisti eum escam popu-
lis ethiopum. Tu dirupisti fontes
et torrentes: tu siccasti fluuios ethan.
Tuus est dies et tua est nox: tu fabri-
catus es auroram et solem. Tu feci-
sti omnes terminos terre: estatem et
ver tu plasmasti ea. Memor esto hu-
ius: inimicus improperauit domino:
et populus insipiens incitauit nomẽ
tuum. Ne tradas bestijs animam
confitentem tibi: et animas paupe-
rum tuorum ne obliuiscaris ī finem.
Respice ī testamentum tuũ: quia re-
pleti sunt qui obscurati sunt terre do-
mibus iniquitatum. Ne auertatur
humilis factus confusus: pauper et
inops laudabunt nomẽ tuum. Ex-
surge deus iudica causam tuam: me-
mor esto improperiorum tuorum eo-
rum qui ab insipiente sunt tota die.
Ne obliuiscaris voces inimicorum
tuorum: superbia eorum q̃ te oderũt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0632
powered by DWork • Heidelberg University Library

ascendit semp.

Confitebimur tibi deus confitebimur: & invocabimus nomen tuum. Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus ego iustitias iudicabo. Liquefacta est terra et omnes qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius. Dixi iniquis nolite inique agere: et delinquentibus nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui aduersum deum iniquitatem. Quia neq; ab oriente neq; ab occidente neq; a desertis montibus: quoniam deus iudex est. Hunc humiliat et hunc exaltat: quia calix in manu domini vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc: verumtamen fex eius non est exinanita: bibent ex eo omnes peccatores terre. Ego autem annunciabo in seculum: cantabo deo iacob. Et omnia cornua peccatorum confringam: et exaltabuntur cornua iusti.

Notus in iudea deus: in israhel magnum nomen eius. Et factus est in pace locus eius: et habitatio eius in syon. Ibi confregit potentias arcuum: scutum gladium et bellum. Illuminans tu mirabiliter a montibus eternis: turbati sunt omnes insipientes corde. Dormierunt somnum suum: et nichil inuenerunt viri diuitiarum in manibus suis. Ab increpatione tua deus iacob: dormitauerunt qui ascenderunt equos. Tu terribilis es et quis resistet tibi: ex tunc ira tua. De celo auditum fecisti iudicium: terra tremuit et quieuit. Dum exsurgeret in iudicium deus: ut saluos faceret omnes mansuetos terre. Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: et reliquie cogitationis diem festum agent tibi. Vouete et reddite domino deo vestro: omnes qui in circuitu eius afferetis munera. Terribili et ei qui auferet spiritum principum: terribili apud omnes reges terre.

Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad deum et intendit michi. In die tribulationis mee deum exquisiui manibus meis nocte contra eum: et non sum deceptus. Renuit consolari anima mea: memor fui dei et delectatus sum: et exercitatus sum et defecit spiritus meus. Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum et non sum locutus. Cogitaui dies antiquos: et annos eternos in mente habui. Et meditatus sum nocte cum corde meo: et exercitabar et scopebam spiritum meum. Nunquid in eternum proiciet deus: aut non apponet ut complacitio sit adhuc? Aut in finem misericordiam suam abscidet: a generatione in generationem? Aut obliuiscetur misereri deus: aut continebit in ira sua misericordias suas? Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelsi. Memor fui operum domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum. Et meditabor in omnibus operibus tuis: et in adinuentionibus tuis exercebor. Deus in sancto via tua: quis deus magnus sicut deus noster? tu es deus qui facis mirabilia. Notam fecisti in populis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuum: filios iacob et ioseph. Viderunt te aque deus viderunt te aque & timuerunt:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0633
powered by DWork • Heidelberg University Library

et turbate sunt a bissi. Multitudo so-
nitus aquarum: vocem dederunt nu-
bes. Etenim sagitte tue transeunt:
vox tonitrui tui in rota. Illuxerunt
choruscationes tue orbi terre: com-
mota est et contremuit terra. In ma-
ri via tua et semite tue in aquis mul-
tis: et vestigia tua non cognoscentur.
Deduxisti sicut oues populū tuū: in
manu moysi et aaron.

Attendite populus meus legem me-
am: inclinate aurem vestram
in verba oris mei. Aperiam in para-
bolis os meum: loquar propositio-
nes ab initio. Quanta audiuimus
et cognouimus ea: et patres nostri
narrauerunt nobis. Non sunt oc-
cultata a filijs eorum: in generatione
altera. Narrantes laudes domini
et virtutes eius: et mirabilia eius que
fecit. Et suscitauit testimonium in
iacob: et legem posuit in israhel. Quan-
ta mandauit patribus nostris nota
facere ea filijs suis: ut cognoscat ge-
neratio altera. Filij qui nascentur et
resurgent: et narrabūt filijs suis. Et
ponant in deo spem suam: et non
obliuiscantur operum dei: et manda-
ta eius requirant. Ne fiant sicut pa-
tres eorum: generatio prava et exas-
perans. Generatio que non direxit cor
suum: et non est creditus cum deo spi-
ritus eius. Filij ephrem intendentes et
mittentes arcum: conuersi sunt in di-
e belli. Non custodierunt testamen-
tum dei: et in lege eius noluerunt am-
bulare. Et obliti sunt benefactorum
eius: et mirabilium eius que ostendi-
dit eis. Coram patribus eorum fe-
cit mirabilia in terra egipti: in campo
thaneos. Interrupit mare et perdu-
xit eos: et statuit aquas quasi in ute.
Et deduxit eos in nube diei: et tota
nocte in illuminatione ignis. Inter-
rupit petram in deserto: et adaquā-
uit eos velut in abisso multa. Et e-
duxit aquam de petra: et deduxit tan-
quā flumina aquas. Et apposuerunt
adhuc peccare ei: in iram excitaue-
runt excelsum in inaquoso. Et tem-
ptauerunt deum in cordibus suis: ut
peterent escas animabus suis. Et
male locuti sunt de deo: dixerūt num-
quid potest deus parare mensam in
deserto? Quoniam percussit petram
et fluxerunt aque: et torrentes inun-
dauerunt. Numquid et panem pote-
rit dare: aut parare mensam popu-
lo suo? Ideo audiuit dominus et
distulit: et ignis accensus est in iacob:
et ira ascendit in israhel. Quia non
crediderunt in deo: nec speranerunt
in salutari eius. Et mandauit nu-
bibus desuper: et ianuas celi aperuit.
Et pluit illis manna ad manducandum: et panem celi dedit eis. Pa-
nem angelorum manducauit homo:
cibaria misit eis in abundantiam.
Transtulit austrum de celo: et induxit in virtute sua affricum. Et pluit
super eos sicut pulueren carnes: et
sicut arenam maris volatilia pennata. Et ceciderunt in medio castrorū
eorum: circa tabernacula eorū. Et
manducauerunt et saturati sunt ni-
mis: et desiderium eorum attulit e-
is: non sunt fraudati a desiderio su-
o. Adhuc esce eorum erant in ore
ipsorum: et ira dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eorum: et electos
israhel impediuit. In omnibus hijs
peccauerunt adhuc: et non credide-
runt in mirabilibus eius. Et defe-
cerunt in vanitate dies eorum: et ani

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0634
powered by DWork • Heidelberg University Library

eorum cum festinatione. Cum occideret eos quærebant eum: et revertebantur et diluculo veniebant ad eum. Et rememorati sunt quia deus adiutor est eorum: et deus excelsus redemptor eorum est. Et dilexerunt eum in ore suo: et lingua sua mentiti sunt ei. Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius. Ipse autem est misericors et propitius fiet peccatis eorū: et non disperdet eos. Et abundavit ut averteret iram suam: et non accendit omnem iram suam. Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens et non rediens. Quotiens exacerbaverunt eum in deserto: in iram concitaverunt eum in inaquoso. Et conversi sunt et temptaverunt deum: et sanctum israhel exacerbaverunt. Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulantis. Sicut posuit in egipto signa sua: et prodigia sua in campo thaneos. Et convertit in sanguinem flumina eorum: et imbres eorum ne biberent. Misit in eos cynomiam et comedit eos: et ranam et disperdidit eos. Et dedit erugini fructus eorum: et labores eorum locuste. Et occidit in grādine vineas eorū: et moros eorū in pruina. Et tradidit grandini iumenta eorum: et possessionem eorū igni. Misit in eos iram indignationis sue: indignationem et iram et tribulationem: immissiones per angelos malos. Viam fecit semite ire sue: non pepercit a morte animarum eorum: et iumenta eorum in morte concluſit. Et percussit omne primogenitum in terra egipti: primitias omnis laboris eorū in tabernaculis cham. Et abstulit sicut oves populum suum: et perduxit eos tanq̄ gregem in deserto. Et deduxit eos in spe et non timuerunt: et inimicos eorum operuit mare. Et induxit eos in montem sanctificationis sue: montem quem acquisivit dextera eius. Et eiecit a facie eorum gentes: et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis. Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribus israhel. Et temptaverunt et exacerbaverunt deum excelsum: et testimonia eius non custodierunt. Et averterunt se et non servaverunt pactum: quemadmodum patres eorum conversi sunt in arcum pravum. In iram concitaverunt eum in collibus suis: et in sculptilibus suis ad emulationem eum provocaverunt. Audivit deus et spernit: et ad nichilum redegit valde israhel. Et repulit tabernaculū silo: tabernaculum suum ubi habitavit in hominibus. Et tradidit in captivitatem virtutem eorum: et pulcritudinem eorum in manus inimici. Et conclusit in gladio populum suum: et hereditatem suam spernit. Iuvenes eorum comedit ignis: et virgines eorum non sunt lamentate. Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt et vidue eorum non plorabantur. Et excitatus est tanq̄ dormiens dominus: tanq̄ potēs crapulatus a vino. Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternum dedit illis. Et repulit tabernaculum ioseph: et tribum effrem non elegit. Sed elegit tribum iuda: montem syon quem

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0635
powered by DWork • Heidelberg University Library

dilexit. Et edificauit sicut unicornium sanctificium suum: in terra quam fundauit in secula. Et elegit dauid seruum suum: et sustulit eum de gregibus ouium: de post fetantes accepit eum. Pascere iacob seruum suum: et israhel hereditatem suam. Et pauit eos in innocentia cordis sui: et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt ierusalem in pomorum custodiam. Posuerunt morticinia seruorum tuorum escas volatilibus celi: carnes sanctorum tuorum bestijs terre. Effuderunt sanguinem ipsorum tanquam aquam in circuitu ierusalem: et non erat qui sepeliret. Facti sumus opprobrium vicinis nostris: subsannatio et illusio hijs qui in circuitu nostro sunt. Usquequo domine irasceris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus? Effunde iram tuam in gentes que te non nouerunt: et in regna que nomen tuum non inuocauerunt. Quia comederunt iacob: et locum eius desolauerunt. Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordie tue: quia pauperes facti sumus nimis. Adiuua nos deus salutaris noster: et propter gloriam nominis tui domine libera nos. Et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum: ne forte dicant in gentibus ubi est deus eorum. Et innotescant in nationibus coram oculis nostris: ultio sanguinis seruorum tuorum qui effusus est. Introeat in conspectu tuo: gemitus compeditorum. Secundum magnitudinem brachij tui: posside filios mortificatos. Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improperium ipsorum quod exprobrauerunt tibi domine. Nos aut populus tuus et oues pascue tue: confitebimur tibi in seculum. In generatione et generationem: annunciabimus laudem tuam.

Qui regis israhel intende: qui deducis velut ouem ioseph. Qui sedes super cherubin manifestare: coram ephraim beniamin et manasse. Excita potentiam tuam et veni: ut saluos facias nos. Deus conuerte nos: et ostende faciem tuam et salui erimus. Domine deus virtutum: quousq; irasceris super orationem serui tui? Cibabis nos pane lacrimarum: et potum dabis nobis in lacrimis in mensura. Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: et inimici nostri subsannauerunt nos. Deus virtutum conuerte nos: et ostende faciem tuam et salui erimus. Vineam de egipto transtulisti: eiecisti gentes et plantasti eam. Dux itineris fuisti in conspectu eius: et plantasti radices eius et impleuit terram. Operuit montes umbra eius: et arbusta eius cedros dei. Extendit palmites suas usq; ad mare: et usq; ad flumen propagines ei? Et quid destruxisti maceriam eius: et vindemiant eam omnes qui pretergrediuntur viam.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0636
powered by DWork • Heidelberg University Library

exterminauit eā aper de silua: ⁊ singularis ferus depastus ē eam. Deus virtutū conuertere: respice de celo et vide et visita vineā istam. Et perfice eā quam plantauit dextera tua: et super filium quē cōfirmasti tibi. Incensa igni et suffossa: ab increpatione vultus tui peribūt. Fiat manus tua sup virum dextre tue: ⁊ super filiū hominis quē cōfirmasti tibi. Et nō discedimus a te: viuificabis nos ⁊ nomen inuocabimus. Domine deus virtutū conuerte nos: ⁊ ostende faciē tuam ⁊ salui erimus.

Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob. Sumite psalmū et date tympanū: psalterium iocundū cum cythara. Bucinate in neomenia tuba: in insigni die solemnitatis vestre. Quia preceptū israel est: ⁊ iudicium deo iacob. Testimoniū in ioseph posuit illud: cum exiret de terra egipti linguam quā nō nouerat audiuit. Diuertit ab oneribus dorsum eius: manus eius in cophino seruierūt. In tribulatione invocasti me ⁊ liberaui te: exaudiui te in abscondito tempestatis: probaui te apud aquā cōtradictionis. Audi populus meus ⁊ cōtestabor te: israhel si audieris me nō erit in te deus recens: neq; adorabis deum alienum. Ego enī sum dñs deus tuus q̄ eduxi te de terra egipti: dilata os tuū et implebo illud. Et non audiuit populus meus vocē meam: ⁊ israhel non intendit michi. Et dimisi eos secūm desideria cordis eorū: ibunt in adinuentionibus suis. Si populus meus audisset me: israhel si in viis meis ābulasset. Pro nichilo forsitan inimicos eorū humiliassem: et sup tribulātes eos misissem manū meā. Inimici dñi mentiti sunt ei: ⁊ erit tempus eorum in secula. Et cibauit illos ex adipe frumenti: et de petra melle satiauit eos.

Deus stetit in synagoga deorū: in medio autem deos diiudicat. Usquequo iudicatis iniquitatem: et facies peccatorum sumitis. Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilē ⁊ pauperem iustificate. Eripite pauperē: et egenum de manu peccatoris liberate. Nescierūt neq; intellexerūt in tenebris ambulāt: mouebunt̄ omnia fundamenta terre. Ego dixi dij estis: ⁊ filij excelsi oēs. Vos autē sicut homines moriemini: ⁊ sicut unus de principibus cadetis. Surge deus iudica terram: quī tu hereditabis in omnibus gentibus.

Deus quis similis erit tibi? ne taceas neq; apasearis deus. Quoniam ecce inimici tui sonauerūt: et q̄ oderunt te extulerunt caput. Super populū tuū malignauerunt consilium: cogitauerūt aduersus sanctos tuos. Dixerunt venite et disperdamus eos de gente: ⁊ non memorē nomen israel ultra. Quoniā cogitauerunt unanimiter: simul aduersum te testamentū disposuerūt tabernacla idumeorū et ismahelite. Moab et agarreni gebal et amon ⁊ amalech: alienigene cū habitantibus tyrum. Etenim assur venit cum illis: facti sunt in adiutoriū filijs loth. Fac illis sicut madian et sysare: sicut iabin in torrēte cyson. Disperierunt in endor: facti sunt ut stercus terre. Pone principes eorū sicut oreb et zeb: ⁊ zebee et salmana. Omnes principes eorū: qui dixerunt hereditate possideamus sanctuariū dei. Deus

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0637
powered by DWork • Heidelberg University Library

me⁹ pone illos ut rotā: et sicut stipulam āte faciē uenti. Sicut ignis qui comburit siluā: ⁊ sicut flamma comburens mōtes. Ita ꝑsequeris illos in tempestate tua: ⁊ i ira tua turbabis eos. Imple facies eoꝝ ignominia: et querent nomē tuū dñe. Erubescāt et conturbentē in seculum seculi: ⁊ confundant̄ et pereant. Et cognoscant quia nomē tibi dñs: tu solus altissimus super omnem terram.

Quam dilecta tabernacla tua dñe uirtutū: cōcupiscit ⁊ deficit anima mea i atria dñi. Cor meū ⁊ caro mea: exultauerūt in deū uiuū. Etenī passer inuenit sibi domū: ⁊ turtur nidū sibi ubi ponat pullos suos. Altaria tua dñe uirtutum: rex meus et deus meus. Beati qui habitant i domo tua domine: in secula seculoꝝ laudabunt te. Beatus uir cuius est auxilium abste: ascensiones in corde suo disposuit in ualle lacrimarū: in loco quē posuit. Etenim benedictionem dabit legislator: ibunt de uirtute i uirtutem: uidebitur deus deorū in syon. Domine deus uirtutum exaudi orationem meam: auribus percipe deus iacob. Protector noster aspice deus: et respice in faciē christi tui. Quia melior est dies una in atriis tuis: super milia. Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis quā habitare in tabernaculis peccatoꝝ. Quia misericordiam et ueritatē diligit de⁹: gratiā ⁊ gl̄am dabit dñs. Non ꝓuabit bonis eos qui ābulāt i innocētia: dñe uirtutū beat⁹ homo q̄ sperat i te.

Benedixisti dñe terram tuā: auertisti captiuitatē iacob. Remisisti iniquitatē plebis tue: operuisti oīa peccata eoꝝ. Mitigasti omnem irā tuam: auertisti ab ira indignationis tue. Conuerte nos de⁹ salutaris noster: ⁊ auerte irā tuā a nobis. Nunquid in eternū irascēris nobis: aut extendes iram tuā a generatione i generationē? Deus tu conuersus uiuificabis nos: et plebs tua letabitur in te. Ostende nobis dñe misericordiam tuā: et salutare tuū da nobis. Audiam quid loquat̄ in me dñs de⁹: quoniā loquetur pacē i plebē suam. Et sup sanctos suos: et in eos qui conuertunt̄ ad cor. Verumtamen prope timentes eū salutare ipsius: ut inhabitet gloria in terra nostra. Misericordia et ueritas obuiauerunt sibi: iustitia ⁊ pax osculate sunt. Veritas de terra orta est: et iustitia de celo prospexit. Etenim dominus dabit benignitatē: et terra nostra dabit fructum suum. Iustitia ante eum ambulabit: et ponet in uia gressus suos.

Inclina domine aurē tuam et exaudi me: quoniā inops et pauper sum ego. Custodi aiam meam quoniā sanctus sum: saluū fac seruū tuū deus me⁹ sperantē in te. Miserere mei domine quoniā ad te clamaui tota die: letifica aiam serui tui quoniam ad te dñe aiam meā leuaui. Quoniam tu dñe suauis et mitis: ⁊ multe misericordie oīb⁹ inuocantibus te. Auribus percipe dñe orationem meā: et intende uocī deprecationis mee. In die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudisti me. Non est similis tui in dijs domine: ⁊ nō est secundū opera tua. Omnes gētes quascunq; fecisti uenient ⁊ adorabunt coram te domine: ⁊ glorificabunt nomen tuum. Quoniā magn⁹ es tu ⁊ faciens

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0638
powered by DWork • Heidelberg University Library

mirabilia : tu es deus solus. Deduc
me dñe in via tua : & ingrediar in veri-
tate tua : letet cor meum ut timeat no-
men tuū. Confitebor tibi dñe deus
meus in toto corde meo : et glorificabo
nomē tuū in eternū. Quia misericor-
dia tua magna ē super me : & eruisti a-
iam meā ex inferno inferiori. Dei
ni iniqui insurrexerūt sup me : & sy-
nagoga potentiū quesierūt aiam meā :
et non proposuerūt te in conspectu suo.
Et tu dñe deus miserator & misericors :
patiens & multe miserationis et veraz. Re-
spice in me & miserere mei : da imperiū
tuū puero tuo : & saluū fac filiū ancil-
le tue. Fac mecum signū in bonū ut
videāt q̄ odierunt me et confundant̄ :
quoniā tu dñe adiuuisti me & cōsola-
tus es me.

Fundamenta eius in montibus sanctis :
diligit dñs portas syon sup o-
mnia tabernacula iacob. Gloriosa
dicta sunt de te : ciuitas dei. Memor
ero raab et babilonis : scientium me.
Ecce alienigene & tyrus et populus ethi-
opū : hic fuerūt illic. Nunquid syon
dicet homo : & homo natus est in ea :
et ipe fundauit eam altissim⁹. Dominus
narrabit in scripturis populorum et
principū : horū q̄ fuerūt in ea. Sicut
letantium omniū : habitatio in te.

Domine deus salutis mee : in die
clamaui & nocte coram te. Intret
in conspectu tuo oratio mea : inclina
aurē tuā ad precem meā. Quia re-
pleta ē malis anima mea : & vita me-
a inferno appropinquauit. Estima-
tus sum cū descendentibus in lacum :
factus sum sicut homo sine adiutorio
inter mortuos liber. Sicut vulnerati
dormientes in sepulcris quorū non es
memor amplius : & ipi de manu tua
repulsi sunt. Posuerūt me in lacu in-
feriori : in tenebrosis & in umbra mor-
tis. Super me confirmatus est furor
tuus : & omnes fluctus tuos induxisti
super me. Longe fecisti notos meos
a me : posuerūt me abominationem
sibi. Traditus sum & non egrediebar :
oculi mei languerūt pre inopia. Cla-
maui ad te dñe : tota die expandi ad
te manus meas. Nunquid mortuis
facies mirabilia : aut medici suscita-
bunt & confitebunt tibi. Nunquid nar-
rabit aliquis in sepulcro misericordiā
tuā : & veritatē tuā in perditione. Nun-
quid cognoscent in tenebris mirabi-
lia tua : & iustitia tua in terra obliui-
onis. Et ego ad te domine clamaui :
et mane oratio mea preueniet te. Ut
quid dñe repellis orationē meā : auer-
tis faciē tuam a me. Super lū ego
et in laboribus a iuuentute mea : exal-
tatus aūt humiliatus sum et conturbatus. In me transierunt ire tue : et
terrores tui conturbauerūt me. Circun-
dederūt me sicut aqua tota die : circun-
dederunt me simul. Elongasti a me
amicum et proximum : et notos me-
os a miseria.

Misericordias dñi : in eternū can-
tabo. In generatione et gene-
rationē : annunciabo veritatē tuā in ore
meo. Quoniā dixisti in eternū : mise-
ricordia edificabit̄ in celis : p̄parabit̄
veritas tua in eis. Disposui testamen-
tū electis meis : iuraui dauid seruo me-
o usq; in eternū p̄parabo semē tuū. Et
edificabo in generatione & generationē :
sedē tuā. Confitebunt̄ celi mirabilia
tua dñe : etenim veritatē tuā in ecclesia
sanctorū. Quoniā quis in nubibus

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0639
powered by DWork • Heidelberg University Library

equabit dño: similis erit deo in filijs dei. Deus qui glorificat in consilio sanctoꝝ: magnus ⁊ terribilis super omnes q̄ in circuitu ei⁹ sunt. Domine deus virtutū quis similis tibi: potens es domine: ⁊ veritas tua in circuitu tuo. Tu dñaris potestati maris: motū aut̄ fluctuū ei⁹ tu mitigas. Tu humiliasti sicut vulneratū superbum: in brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos. Tui sunt celi ⁊ tua ē terra: orbē terre ⁊ plenitudinē ei⁹ tu fundasti: aq̄lonē ⁊ mare tu creasti. Thabor et hermon in nomine tuo exultabūt: tuū brachiū cum potētia. Firmet⁹ man⁹ tua ⁊ exaltet dextera tua: iustitia et iudiciū p̄paratio sedis tue. Misericordia et veritas p̄cedent faciē tuā beat⁹ populus qui scit iubilationem. Domine in lumine vultus tui ambulabūt: et in nōie tuo exultabūt tota die: et in iustitia tua exaltabunt. Quoniam gloria virtutis eoꝝ tu es: et in beneplacito tuo exaltabit cornu nostrū. Quia dñi ē assumptio nr̄a: ⁊ sancti isr̄l regis nr̄i. Tunc locutus es in visione sanctis tuis: ⁊ dixisti posui adiutoriū in potēte: ⁊ exaltaui electū de plebe mea. Inueni dauid seruū meū: oleo sancto meo unxi eum. Man⁹ enim mea auxiliabitur ei: et brachium meum confirmabit eū. Nichil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniq̄tatis non apponet nocere ei. Et cōcidā a facie ipius inimicos eius: et odientes eos in fugā conuertā. Et veritas mea ⁊ misericordia mea cum ipo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Et ponā in mari manum ei⁹: ⁊ in fluminibz dexteram eius. Ipse invocabit me pater meus es tu: de⁹ meus ⁊ susceptor salutis mee. Et ego p̄mogenitū ponā illū: excelsū p̄ regibz terre.

In eternū seruabo illi misericordiā meā: et testamentū meū fidele ipi. Et ponā in seculū seculi semen ei⁹: et thronū ei⁹ sicut dies celi. Si aut̄ dereliquerint filij ei⁹ legem meā: ⁊ in iudicijs meis nō ambulauerit. Si iustitias meas prophanauerit: ⁊ mādata mea non custodierint. Visitabo in virga iniquitates eoꝝ: ⁊ in verberibz peccata eorū. Misericordiā aut̄ meā nō dispergam ab eo: neq; nocebo in veritate mea. Neq; prophanabo testamentū meū: et q̄ procedūt de labijs meis nō faciā irrita. Semel iuraui in sancto meo si dauid mentiar: semen ei⁹ in eternū manebit. Et thronus ei⁹ sicut sol in conspectu meo: et sicut luna p̄fecta in eternum: et testis in celo fidelis. Tu vero repulisti ⁊ despexisti: distulisti christum tuū. Auertisti testamentū serui tui: prophanasti in terra sanctuariū eius. Destruxisti omnes sepes eius: posuisti firmamētū eius formidinem. Diripuerūt eū omnes transeūtes viā: factus ē opprobriū vicinis suis. Exaltasti dexteram deprimentiū eū: letificasti omnes inimicos ei⁹. Auertisti adiutoriū gladij ei⁹ ⁊ non es auxiliatus ei in bello. Destruxisti eū ab emundatione: et sedem ei⁹ in terra collisisti. Minorasti dies temporis ei⁹: perfudisti eū confusione. Usquequo dñe auertis in finē: exardescet sicut ignis ira tua? Memorare que mea substātia nunquid enim vane constituisti omnes filios hominū? Quis est homo qui viuet ⁊ non videbit mortem: eruet animam suā de manu inferi? Ubi sunt misericordie tue antique domine: sicut iurasti dauid in veritate tua? Memor esto dñe opprobrij seruoꝝ tuoꝝ: q̄ continui in sinu meo multaꝝ gentiū.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0640
powered by DWork • Heidelberg University Library

Quod exprobrauerunt inimici tui dñe: qñ exprobrauerũt cõmutationẽ xristi tui. Benedictus dñs in eternum: fiat fiat.

Domine refugiũ factꝰ es nobis: a generatione in generationem. Priusq̃ montes fierẽt aut formaretꝰ terra et orbis: a seculo et in seculũ tu es deus. Ne auertas hominẽ in humilitatem: et dixisti conuertimini filij hominum. Quoniã mille ãni ãte oculos tuos: tanq̃ dies hesterna que pterijt. Et custodia in nocte: q̃ pro nichilo habentẽ eos ãni erunt. Mane sicut herba transeat: mane floreat et trãseat: vespere decidat indurescat et arescat. Quia defecimꝰ in ira tua: et in furore tuo turbati sumꝰ. Posuisti iniquitates nras in aspectu tuo: seculũ nrm in illuminatione vultꝰ tui. Quoniã omnes dies nostri defecerũt: et in ira tua defecimus. Anni nri sicut aranea meditabunt: dies ãnoꝝ nostroꝝ in ipis septuaginta anni. Si autẽ in potentatibꝫ octoginta ãni: et amplius eoꝝ labor et dolor. Quoniã supuenit mansuetudo: et corripiemur. Quis nouit potestatẽ ire tue: et pre timore tuo irã tuã dinumerare? Dexteram tuã sic notã fac: et eruditos corde in sapiẽtia. Conuertere dñe usquequo: et deprecabilis esto sup seruos tuos. Repleti sumus mane misericordia tua: et exultauimꝰ et delectati sumꝰ in omnibꝫ diebꝫ nris. Letati sumꝰ pro diebus quibꝫ nos humiliasti: annis quibꝫ vidimus mala. Respice in seruos tuos et in opera tua: et dirige filios eoꝝ. Et sit splendor domini dei nostri sup nos: et opera manuũ nraꝝ dirige sup nos: et opus manuũ nrarũ dirige.

Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei cli commorabit. Dicet domino susceptor meus es tu et refugiũ meum deus meus: sperabo in eũ. Quoniã ipe liberabit me de laqueo venantiũ: et a verbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pennis eius sperabis. Scuto circundabit te veritas eius: nõ timebis a timore nocturno. A sagitta volante in die: a negotio perambulãte in tenebris: ab incursu et demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille: et decem milia a dextris tuis: ad te aũt non appropinquabit. Verumtamẽ oculis tuis cõsiderabis: et retributionẽ peccatoꝝ videbis. Quoniam tu es dñe spes mea: altissimũ posuisti refugiũ tuũ. Non accedet ad te malũ: et flagellũ nõ appropinquabit tabernaculo tuo. Quoniã angelis suis mandauit de te: ut custodiãt te in omnibꝫ viis tuis. In manibꝫ portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedẽ tuũ. Super aspidẽ et basiliscum ambulabis: et conculcabis leonem et draconẽ. Quoniã in me sperauit liberabo eũ: protegã eũ qm cognouit nomen meum. Clamauit ad me et ego exaudiã eũ: cum ipo sum in tribulatione: eripiã eũ et glorificabo eũ. Longitudine dierꝫ replebo eũ: et ostendã illi salutare meũ.

Bonũ est confiteri dño: et psallere nomini tuo altissime. Ad annũciandũ mane misericordiam tuã: et veritatẽ tuã p nocte. In decacordo psalterio: cum cãtico in cythara. Quia delectasti me dñe in factura tua: et in operibus manuũ tuaꝝ exultabo. Quã magnificata sũt opera tua domine: nimis profunde facte sunt cogitationes tue. Vir insipiẽs nõ cognoscet: et stultꝰ nõ intelliget hec. Cum

exgenti fuerunt peccatores sicut fenū: et amaruerūt oēs q̄ operant iniq̄tatē. Et intercēt in seculū seculi: tu autem altissim⁹ in eternū dñe. Quoniā ecce inimici tui dñe quoniā ecce inimici tui peribunt: et dispergent oēs q̄ operātur iniq̄tatem. Et exaltabit sicut unicornis cornu meū: et senectus mea in misericordia uberi. Et despexit oculus meus inimicos meos: et insurgentibs in me malignātibs audiet auris mea. Iustus ut palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit. Plātati in domo dñi: in atriis dom⁹ dei nr̄i florebunt. Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi: et bene patientes erūt et annūcient. Quoniā rectus dominus deus noster: et non est iniquitas in eo.

Dominus regnauit decorē indutus est: indut⁹ ē dñs fortitudinē et p̄cinxit se. Etenim firmauit orbem terre: q̄ nō commouebit. Parata sedes tua ex tunc: a seculo tu es. Leuauerūt flumina dñe: leuauerūt flumina uocem suā. Et leuauerūt flumina fluctus suos: a uocibs aquar⁹ multar⁹. Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dñs. Testimonia tua credibilia facta sūt nimis: domū tuā decet sanctitudo domine in longitudinē dier⁹.

Deus ultionū dñs: deus ultionū libere egit. Exaltare q̄ iudicas terrā: redde retributionē superbis. Usquequo peccatores dñe: usquequo peccatores gloriabunt? Effabunt et loquentur iniq̄tatē: loquentur oēs qui operant iniustitiā? Populum tuū dñe humiliauerūt: et hereditatem tuā uexauerunt. Uiduā et aduenam interfecerūt: et pupillos occiderūt. Et dixerūt nō uidebit dñs: nec intelliget deus iacob. Intelligite insipientes in plo: et stulti aliquando sapite. Qui plātauit aurē nō audiet: aut q̄ finxit oculū nō cōsiderat? Qui corripit gentes nō arguet: qui docet hominē scientiā? Dominus scit cogitationes hominū: quoniā uane sūt. Beat⁹ homo quē tu erudieris dñe: et de lege tua docueris eū. Et mitiges ei a diebs malis: donec fodiatur peccatori fouea. Quia nō repellet dñs plebē suā: et hereditatē suā non derelinquet. Quoadusq; iustitia conuertat in iudicium: et qui iuxta illā: omnes q̄ recto sunt corde. Quis cōsurget mihi aduersus malignātes: aut q̄s stabit mecū aduersus operātes iniquitatem? Nisi q̄a dñs adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea. Si dicebā motus ē pes meus: misericordia tua dñe adiuuabat me. Secundum multitudinē dolor⁹ meor⁹ in corde meo: cōsolationes tue letificauerūt animā meā. Nunquid adherebit tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborē in p̄cepto. Captabunt in aiam iusti: et sanguinem innocentē condemnabūt. Et factus est michi dñs in refugiū: et deus meus in adiutorium spei mei. Et reddet illis iniquitatē ipor⁹: et in malitia eorum disperdet eos: disperdet illos dominus deus noster.

Venite exultem⁹ dño: iubilemus deo saluatori nostro. Preoccupemus faciē eius in cōfessione: et in psalmis iubilemus ei. Quoniam deus magnus dominus: et rex magnus sup oēs deos. Quia in manu ei⁹ sunt oēs fines terre: et altitudines montiū ipi⁹ sunt. Quoniā ipsius ē

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0642
powered by DWork • Heidelberg University Library

mare ⁊ ipe fecit illud: ⁊ siccā manꝰ eiꝰ formauerūt. Venite adoremꝰ et procidamus ⁊ ploremus āte dñm q̄ fecit nos: quia ipe ē deꝰ noster. Et nos pl̄us pascue eiꝰ: ⁊ oues manus eius. Hodie si vocē eius audieritis: nolite obdurare corda vra. Sicut in irritatione: sc̄dm diē temptationis in deserto. Vbi temptauerūt me pres vri: probauerūt me ⁊ viderunt opera mea. Quadraginta annis offensus fui generationi illi: ⁊ dixi semp errāt corde. Et isti nō cognouerūt vias meas: ut iuraui in ira mea si introibunt in requiem meā.

Cantate dño canticū nouū: cantate dño oīs terra. Cantate dño et benedicite nomini eiꝰ: āmunciate de die in diē salutare eiꝰ. Annunciate inter gentes gl̄iam eiꝰ: in oīb⁹ pl̄is mirabilia eiꝰ. Quoniā magnꝰ dñs et laudabilis nimis: terribilis est sup oīes deos. Quoniā oīes dii gentiū demonia: dns aut̄ celos fecit. Confessio ⁊ pulcritudo in cōspectu eiꝰ: sanctimonia ⁊ magnificētia in sanctificatione eiꝰ. Afferte dño patrie gentiū: afferte dño gloriā et honorē: afferte dño gloriā nomini eiꝰ. Tollite hostias et introite in atria eius: adorate dominū in atrio sancto eiꝰ. Commoueat a facie eiꝰ vniūsa terra: dicite in gentib⁹ quia dominꝰ regnauit. Etenim correxit orbē terre qui non commouebitur: iudicabit populos in equitate. Letentur celi et exultet terra: commoueat̄ mare ⁊ plenitudo eius: gaudebūt campi ⁊ omnia que in eis sūt. Tunc exultabūt oīa ligna siluarum a facie dñi q̄a venit: q̄a venit iudicare terā. Iudicabit orbē terre in equitate: ⁊ pl̄os in veritate sua.

Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe. Nubes ⁊ caligo in circuitu eiꝰ: iustitia ⁊ iudiciū correctio sedis eiꝰ. Ignis ante ipsum p̄cedet: ⁊ inflammabit in circuitu inimicos eiꝰ. Illuxerunt fulgura eius orbi terre: vidit ⁊ commota ē terra. Montes sicut cera fluxerūt a facie dñi: a facie dñi oīs terra. Annūciauerūt celi iustitiā eiꝰ: ⁊ viderūt oīes pl̄i gl̄iam eiꝰ. Confundant̄ oīes qui adorāt sculptilia: ⁊ q̄ gl̄iant in simulacris suis. Adorate eū omnes angeli eius: audiuit ⁊ letata est syon. Exultauerūt filie iude: p̄pter iudicia tua dñe. Quoniā tu dns altissimus sup omnē terrā: nimis exaltat⁹ es sup oīes deos. Qui diligitis dñm odite malū: custodit dns aias sanctorum suor̄: de manu peccatoris liberauit eos. Lux orta est iusto: et rectis corde letitia. Letamini iusti in domino: et confitemini memorie sanctificationis eius.

Cantate domino canticum nouū: quia mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera eiꝰ: ⁊ brachiū sanctum eius. Notum fecit dns salutare suū: in cōspectu gentiū reuelauit iustitiam suā. Recordatus ē misericordie sue: ⁊ veritatis sue domui israel. Viderūt oīes termini terre salutare dei nostri: iubilate domino oīs terra cāte ⁊ exultate ⁊ psallite. Psallite domino in cythara in cythara et voce psalmi: in tubis ductilibus et voce tube cornee. Iubilate in cōspectu regis dñi: moueat̄ mare ⁊ plenitudo eius: orbis terra ⁊ q̄ habitant in eo. Flumina

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0643
powered by DWork • Heidelberg University Library

plaudēt manu simul: montes exultabunt a ꝺspectu dñi: qñ venit iudicare terrā. Iudicabit orbē terrar in iustitia: et pplos in equitate.

Dominꝰ regnauit iracscant̄ pli: qui sedet super cherubin moueat terra. Dominus in syon magnus: et excelsus super oēs pplos. Confiteant̄ nomini tuo magno qñ terribile et sanctū ē: et honor regis iudiciū diligit. Tu parasti directiones: iudiciū et iustitiā in iacob tu fecisti. Exaltate dñm deū nrm: et adorate scabellū pedum eiꝰ qñ sanctū ē. Moyses et aarō in sacerdotib⁹ eiꝰ: et samuel inter eos ꝙ inuocāt nomē eiꝰ. Inuocabāt dñm et ipe exaudiebat eos: in colūna nubis loquebat̄ ad eos. Custodiebāt testimonia eiꝰ: et p̄ceptum quod dedit illis. Domine deꝰ noster tu exaudiebas eos: deꝰ tu propitius fuisti eis: et ultus es in oēs adinuentiones eor. Exaltate dñm deum nrm: et adorate in monte sancto eiꝰ: quoniā sanctꝰ dñs deus noster.

Jubilate dño oīs terra: iuite dño in letitia. Introite in ꝺspectu eiꝰ: in exultatione. Scitote qñ dñs ipe ē deus: ipe fecit nos et nō ipi nos. Populus eius et oues pascue eiꝰ introite portas eius in confessione: atria eius in ymnis confitemini illi. Laudate nomen eiꝰ qñ suauis est dñs: in eternū misericordia eiꝰ: et usq; in generationē et generationē veritas eiꝰ.

Misericordiā et iudicium cantabo tibi dñe: psallā et intelligam in via immaculata quādo venies ad me. Pertransibā in innocentia cordis mei: in medio domꝰ mee. Non proponebā ante oculos meos rem iniustā: facientes p̄uaricationes odiui. Non adhesit michi cor prauū: declinantem a me malignum non cognoscebam. Detrahentem secreto proximo suo: hūc ꝙsequebar. Superbo oculo et insatiabili corde: cū hoc nō edebā. Oculi mei ad fideles terre: ut sedeat mecū: ambulās in via immaculata hic michi ministrabat. Non habitabit in medio domus mee q̄ facit superbiā: q̄ loquit̄ iniqua nō direxit in cōspectu oculoꝝ meorum. In matutino interficiebam omnes peccatores terre: ut disperderem de ciuitate dñi oēs operātes iniquitatem.

Domine exaudi orationē meā: et clamor meꝰ ad te veniat. Non auertas faciē tuā a me: in quacunq; die tribulor inclina ad me aurē tuā. In quacūq; die inuocauero te: velociter exaudi me. Quia defecerunt sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut cremiū aruerunt. Percussus sum ut fenū et aruit cor meum: q̄a oblitus sum comedere panē meū. A voce gemitus mei: adhesit os meū carni mee. Similis factus sum pellicano solitudinis: factꝰ sū sicut nicticorax in domicilio. Vigilaui: et factus sum sicut passer solitarius in tecto. Tota die exprobrabāt michi inimici mei: et qui laudabant me adūsum me iurabant. Quia cinerē tanq̄ panē mādicabā: et potū meū cū fletu miscebā. A facie ire indignationis tue: q̄a eleuās allisisti me. Dies mei sicut umbra declinauerunt: et ego sicut fenū aruī. Tu aūt dñe in eternū permanes: et memoriale tuū in generatione et generationē. Tu exurgens misereberis syon q̄a tempus miserendi eiꝰ q̄a venit tempus. Quoniā placuerunt seruis

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0644
powered by DWork • Heidelberg University Library

ruis lapides ei⁹: ⁊ terre ei⁹ miserebuntur. Et timebūt gentes nomen tuū dñe: et omnes reges terre gloriā tuā. Quia edificauit dñs syon ⁊ videbit in gloria sua. Respexit in oratiōne humiliū: et non sprevit precem eorum. Scribant hec in generatione altera: et pplus qui creabitur laudabit dñm. Quia prospexit de excelso sancto suo: dñs de celo in terrā aspexit. Ut audiret gemitus cōpeditoꝝ: ut solueret filios interemptorū. Ut ānuncient in syon nomen dñi: et laudē ei⁹ in ihrlm. In cōueniendo pplos in unū: et reges ut seruiāt dño. Respōdit ei in via virtutis sue: paucitatē dierū meoꝝ nūcia michi. Ne revoces me in dimidio dierū meoꝝ in generationē ⁊ generationem anni tui. Initio tu dñe terrā fundasti: ⁊ opera manuū tuaꝝ sunt celi. Ipsi perībūt tu aūt permanes: et omnes sicut vestimentū veterascēt. Et sicut opertorium mutabis eos et mutabunt: tu aūt idem ipse es: ⁊ anni tui non deficiēt. Filii seruorum tuorum habitabunt et semen eorum in seculum dirigetur.

Benedic aīa mea dño: et omnia q̄ intra me sūt nomini scō ei⁹. Benedic anima mea dño: ⁊ noli obliuisci omnes retributiones ei⁹. Qui propitiatur oīb⁹ iniquitatib⁹ tuis: q̄ sanat oīes infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitā tuā: q̄ coronat te in misericordia et miserationib⁹. Qui replet in bonis desideriū tuū: renouabit ut aquile iuuentus tua. Faciens misericordias dñs: ⁊ iudiciū omnibus iniuriā patientib⁹. Notas fecit vias suas moysi: filiis isrl voluntates suas. Miserator et misericors dominus: longanimis et multū misericors. Non in perpetuū irascet: neq; in eternū cōminabitur. Non secūm peccata nra fecit nobis: neq; secūm iniquitates nras retribuit nobis. Quoniā secūm altitudinē celi a terra: corroborauit misericordiā suā sup timentes se. Quantū distat oriens ab occidente: longe fecit a nobis iniquitates nras. Quomodo miseret pater filioꝝ misertus est dñs timentib⁹ se: quī ipse cognouit figmentum nrm. Recordare ē quoniam pulvis sumus: homo sicut fenū dies ei⁹: tanq̄ flos agri sic efflorebit. Quoniā spiritus pertransibit in illo ⁊ nō subsistet: et nō cognoscet āplius locū suū. Misericordia aūt dñi ab eterno ⁊ usq; in eternum: sup timentes eū. Et iustitia illius in filios filioꝝ: his q̄ seruant testamentū ei⁹. Et memores sūt mandatoꝝ ipius: ad faciendū ea. Dominus in celo paravit sedē suā: ⁊ regnū ipius omnibus dominabitur. Benedicite dño oīes angeli ei⁹ potentes virtute: facientes verbū illius ad audiendā vocē sermonū ei⁹. Benedicite dño q̄ omnes virtutes ei⁹: ministri ei⁹ q̄ facitis voluntatē ei⁹. Benedicite dño oīa opera ei⁹: in oī loco dnationes ei⁹: benedic aīa mea dño.

Benedic anima mea dño: dñe deus meus magnificatus es vehementer. Confessionē ⁊ decorē induisti amictū lumine sicut vestimēto. Et extendens celū sicut pellē: q̄ tegis aquis superiora ei⁹. Qui ponis nubem ascensum tuū: q̄ ambulas sup pennas ventorum. Qui facis angelos tuos spiritus: et ministros tuos ignē urentē. Qui fundasti terrā sup stabilitatē suam: non inclinabitur in seculū seculi. Abyssus sicut vestimētum amictus eius: sup montes stabunt aque. Ab

increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabūt. Ascendūt montes et descendunt campi: in locum quē fundasti eis. Terminū posuisti quē nō trāsgredient: neq; conuertentur operire terram. Qui emittis fontes in conuallibus: inter medium montiū pertransibunt aque. Potabūt omnes bestie agri: expectabunt onagri in siti sua. Super ea volucres celi habitabunt: de medio petrarum dabūt voces. Rigans montes de superioribus suis: de fructu operū tuoꝝ satiabit terra. Producēs fenū iumentis: et herbā seruituti hominū. Ut educas panē de terra: et vinū letificet cor hominis. Et exhilaret faciē in oleo: et panis cor hominis cōfirmet. Saturabunt ligna campi et cedri libani quas plantauit: illic passeres nidificabūt. Herodii domus dux est eoꝝ: montes excelsi cervis: petra refugium herinacijs. Fecit lunam in tempora: sol cognouit occasū suū. Posuisti tenebras et facta est nox: in ipa pertransibūt omnes bestie silue. Catuli leonū rugientes ut rapiāt: et querant a deo escā sibi. Ortus est sol et congregati sunt: et in cubilibus suis collocabūtur. Exibit homo ad opus suū: et ad operationē suā usq; ad vesperū. Quā magnificata sūt opera tua dne: omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua. Hoc mare magnum et spaciosū manibus: illic reptilia quoꝝ non est numerus. Animalia pusilla cū magnis: illic naues pertransibunt. Draco iste quē formasti ad illudendum ei: oīa a te expectant ut des illis escam in tpe. Dante te illis colligēt: aperiente te manū tuā oīa implebunt bonitate. Auertente aūt te faciē turbabuntur: auferes spiritū eoꝝ et deficient: et in pulueꝛē suū reūrent. Emitte spiritū tuū et creabunt: et renouabis faciem terre. Sit gla dni in seculū: letabitur dns in operibus suis. Qui respicit terrā et facit eā tremere: q tangit montes et fumigāt. Cantabo dno in vita mea: psallā deo meo q̄diu fuero. Iocundū sit ei eloquiū meū: ego vero delectabor in domino. Deficiāt peccatores a terra et iniqui ita ut non sint: benedic anima mea domino.

Confitemini dno et invocate nomen ei⁹: anunciate inter gentes opera eius. Cantate ei et psallite ei: narrate oīa mirabilia ei⁹: laudamini in noīe scō ei⁹. Letet cor querentiū dnm: querite dnm et cōfirmamini: querite faciē ei⁹ semp. Mementote mirabiliū ei⁹ q̄ fecit: prodigia ei⁹ et iudicia oris ei⁹. Semen abrahā servi ei⁹: filij iacob electi ei⁹. Ipse dns deus noster: in vniuersa terra iudicia ei⁹. Memor fuit in seculū testamēti sui: verbi quod mādauit in mille generatiōes. Quod disposuit ad abrahā: et iuramēti sui ad ysaac. Et statuit illud iacob in preceptū: et isrl in testamentū eternum. Dicens tibi dabo terrā chanaan: funiculū hereditatis vre. Cum essent numero breui: pusillum et incole ei⁹. Et pertransierūt de gēte in gentē: et de regno ad pplm alterū. Non reliquit hoīem nocere eis: et corripuit pro eis reges. Nolite tangere christos meos: et in pphetis meis nolite malignari. Et vocauit famē sup terrā: et omne firmamentū panis contriuit. Misit ante eos virū: in seruū venundat⁹ est ioseph. Humiliauerūt in cōpedibus pedes ei⁹: ferrū pertransiit aiam ei⁹ donec veniret verbū ei⁹. Eloquiū dni inflāmauit eū: misit rex et soluit eum: princeps

ploꝝ et dimisit eũ. Constituit eum
dñm domꝰ sue: ⁊ principẽ oĩs possessionis sue. Et erudiret principes eius
sicut semetipm: ⁊ senes eꝰ prudẽtiam
doceret. Et intrauit isrl in egiptũ: et
iacob accola fuit in terra cham. Et auxit plm suum vehemẽter: et firmauit
eũ sup inimicos eius. Conuertit cor
eoꝝ ut odirent plm eius: ⁊ dolum
facerẽt in seruos eꝰ. Misit moysen seruum suũ: aaron quẽ elegit ipm. Posuit in eis verba signoꝝ suoꝝ ⁊ prodigiorũ: in terra cham. Misit tenebras
et obscurauit: ⁊ nõ exacerbauit sermones suos. Conuertit aquas eorũ in
sanguinẽ: et occidit pisces eoꝝ. Et edidit terra eoꝝ ranas: in penetrabilibꝫ
regũ ipoꝝ. Dixit et venit cynomia et
scinyphes: in oĩbꝫ finibꝫ eorũ. Posuit pluuias eorũ grandine: ignem
comburentẽ in terra ipoꝝ. Et percussit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ: et contriuit lignũ finium eoꝝ. Dixit et venit
locusta et bruchus: cuius non erat numerus. Et comedit oĩe fenũ in terra
eoꝝ: ⁊ comedit omnẽ fructũ terre eoꝝ.
Et percussit oĩe pmogenitũ in terra
eoꝝ: pmitias oĩs laboris eoꝝ. Et eduxit eos cũ argento et auro: et non
erat in tribubꝫ eorũ infirmus. Letata est egiptus in profectione eoꝝ: quia
incubuit timor eoꝝ sup eos. Expandit nubem in protectionẽ eorũ: ⁊ ignẽ ut
luceret eis p noctem. Petierunt et venit coturnix: ⁊ pane celi saturauit eos.
Dirupit petram et fluxerunt aque:
abierunt in sicca flumina. Quoniã
memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad abraham puerũ suũ. Et eduxit plm suũ in exultatione: et electos
suos in letitia. Et dedit illis regiones
gentiũ: ⁊ labores plorũ possederũt. Et
custodiant iustificationes eius: ⁊ legem eius requirãt.

Confitemini dño quũ bonꝰ: quoniã in seculũ misericordia eius. Quis
loquetur potẽtias dñi: auditas facier et oĩes laudes eius? Beati qui custodiunt iudiciũ: et faciũt iustitiã in oĩ
tẽpore. Memento nri dñe in beneplacito pli tui: visita nos in salutari tuo.
Ad videndũ in bonitate electorũ tuorum: ad letandũ in letitia gẽtis tue:
ut lauderis cũ hereditate tua. Peccauimus cum pribꝫ nrꝫ: inique egimꝰ
iniquitatem fecimꝰ. Patres nostri in egipto nõ intellexerunt mirabilia tua:
nõ fuerũt memores multitudinis misericordie tue. Et irritauerũt ascendentes in mari mari rubro ⁊ saluauit eos pter nomen suũ: ut notã faceret
potentiã suã. Et increpuit mare rubrum ⁊ exsiccatũ est: ⁊ deduxit eos in
abissis sicut in deserto. Et saluauit eos de manu odientiũ: ⁊ redemit eos
de manu inimici. Et operuit aqua
tribulãtes eos: unus ex eis nõ remansit. Et crediderũt verbis eius: et laudauerunt laudẽ eius. Cito fecerũt obliti sũt operũ eius: non sustinuerunt
consiliũ eius. Et concupierũt concupiscentiã in deserto: et temptauerũt deũ
in inaquoso. Et dedit eis petitionẽ
ipoꝝ: ⁊ misit saturitatẽ in aias eorũ.
Et irritauerũt moysen in castris: aaron sanctũ dñi. Aperta est terra ⁊ deglutiuit dathan: ⁊ operuit sup cõgregationẽ abiron. Et exarsit ignis
in synagoga eorũ: flãma combussit
peccatores. Et fecerũt vitulũ in oreb:
et adorauerũt sculptile. Et mutauerunt gl'iam suã in similitudinẽ vituli
comedentis fenũ. Obliti sunt deum
qui saluauit eos: q̃ fecit magnalia

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0647
powered by DWork • Heidelberg University Library

in egipto mirabilia ī terra cham: terribilia in mari rubro. Et dixit ut disperderet eos: si nō moyses electus ei⁹ stetisset ī cōtractione in conspectu ei⁹. Et ut averteret iram ei⁹ ne disperderet eos: et pro nichilo habuerūt terrā desiderabilem. Non credidērūt verbo eius: et murmuravērūt ī tabernaculis suis: nō exaudierūt vocē dñi. Et levavit manū suā sup eos: ut prosterneret eos ī deserto. Et ut diceret semē eor ī nationibus: et dispgeret eos ī regionibus. Et initiati sūt belphegor: et comedērūt sacrificia mortuor. Et irritaverunt eū in adinventionibus suis: et multiplicata ē in eis ruina. Et stetit phinees et placavit: et cessavit quassatio. Et reputatū ē ei in justiciā ī generationē et generationē usq; ī sempiternū. Et irritavērūt eū ad aquā contradictionis: et vexat⁹ ē moyses pter eos: quā exacerbavērūt spiritū ei⁹. Et distinxit ī labijs suis: nō disperdidērūt gētes quas dixit dñs de⁹ illis. Et commixti sūt inter gentes: et didicerunt opera eor et servierūt sculptilibus eor: et factū ē illis in scandalū. Et immolavērūt filios suos et filias suas: demonijs. Et effudērūt sanguinē innocentē sanguinē filioz suoz et filiaz suaz: qs sacrificavērūt sculptilibus chanaan. Et interfecta est terra ī sāguinibus: et contaminata est in operibus eor: et fornicati sūt in adinventionibus suis. Et iratus ē furore dñs in plm suū: et abominatus ē hereditatē suā. Et tradidit eos in manus gentiū: et dñati sunt eor q̄ oderūt eos. Et tribulavērūt eos inimici eorum: et humiliati sunt sub manibus eor: sepe liberavit eos. Ipi aūt exacerbavērūt eū in consilio suo: et humiliati sunt ī iniquitatibus suis. Et vidit cū tribularent: et audivit orationem eor. Et memor fuit testamēti sui: et penituit eū secm multitudinē misericordie sue. Et dedit eos ī misericordias: in conspectu omniū q̄ ceperāt eos. Salvos fac nos dñe de⁹ noster: et congrega nos de nationibus. Et confitemur nomini sancto tuo: et gloriari in laude tua. Benedict⁹ dominus deus isrl a seculo et usq; in seculum: et dicet omnis populus fiat fiat. Alleluia.

Confitemini dño qm bon⁹: qm in sclm misericordia ei⁹. Dicant q̄ redempti sunt a dño: quos redemit de manu inimici: de regionibus congregavit eos. A solis ortu et occasu: ab aquilone et mari. Erraverūt ī solitudine ī inaquoso: viā civitatis habitaculi nō invenerūt. Esurientes et sitientes: aīa eorū in ipis defecit. Et clamavērūt ad dñm cū tribularētur: et de necessitatibus eor eripuit eos. Et deduxit eos in viā rectā: ut irent in civitatē habitationis. Confitentur dño misericordie ei⁹: et mirabilia ei⁹ filijs hominū. Quia satiavit aīam vanem: et aīam esurientem satiavit bonis. Sedentes in tenebris et umbra mortis: vinctos ī mendicitate et ferro. Quia exacerbavērūt eloquia dei: et consilium altissimi irritaverunt. Et humiliatum est in laboribus cor eorum: infirmati sūt nec fuit q̄ adjuvaret. Et clamavērūt ad dñm cū tribularent: et de necessitatibus eor liberavit eos. Et eduxit eos de tenebris et umbra mortis: et vincula eorū dirupit. Confitentē dño misericordie ei⁹: et mirabilia ei⁹ filijs hominū. Quia contrivit portas ereas: et vectes ferreos confregit. Suscepit eos de via iniquitatis eorum: propter injustitias enī suas

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0648
powered by DWork • Heidelberg University Library

humiliati sūt. Omnē escā abominata est aīa eoꝝ: ⁊ appropinquauerunt usq; ad portas mortis. Et clamauerunt ad dñm cū tribularentē: et de necessitatibꝫ eoꝝ liberauit eos. Misit verbum suū ⁊ sanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitionibꝫ eoꝝ. Confiteantē domino misericordie eī: ⁊ mirabilia eī filijs hominū. Et sacrificent sacrificium laudis: ⁊ ānuncient opera eius in exultatione. Qui descendūt mare in nauibꝫ: facientes operationē i aquis multis. Ipsi viderūt opera dñi: ⁊ mirabilia eī in profundo. Dixit ⁊ stetit spiritꝰ procelle: ⁊ exaltati sūt fluctus eius. Ascendunt usq; ad celos et descendūt usq; ad abissos: aīa eorū in malis tabescebat. Conturbati sunt et moti sunt sicut ebriꝰ: ⁊ omnis sapientia eoꝝ deuorata ē. Et clamauerūt ad dñm cū tribularentē: ⁊ de necessitatibꝫ eoꝝ eduxit eos. Et statuit procellam eius in auram: ⁊ siluerunt fluctus eius. Et letati sūt quia siluerūt: ⁊ deduxit eos in portū voluntatis eoꝝ. Confiteantur dño misericordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominū. Et exaltent eum i ecclesia plebis: ⁊ in cathedra seniorꝫ laudent eū. Posuit flumina i desertū: et exitus aquaꝝ in sitim. Terrā fructiferam i salsuginē: a malicia inhabitantiū in ea. Posuit desertū i stagna aquaꝝ: ⁊ terrā sine aqua in exitus aquaꝝ. Et collocauit illic esurientes: et constituerunt ciuitatē habitationis. Et seminauerūt agros ⁊ plātauerūt vineas: ⁊ fecerūt fructum nativitatis. Et benedixit eis ⁊ multiplicati sunt nimis: ⁊ iumenta eoꝝ nō minorauit. Et pauci facti sūt: ⁊ vexati sunt a tribulatione malorꝫ ⁊ dolore. Effusa est contemptio super principes: ⁊ errare fecit eos in invio ⁊ non i via. Et adiuuit pauperē de inopia: ⁊ posuit sicut oues familias. Videbunt recti ⁊ letabunt: ⁊ omnis iniquitas oppilabit os suū. Quis sapiēs et custodiet hec: et intelliget misericordias dñi? Alleluia.

Paratū cor meū deꝰ paratum cor meū: cātabo ⁊ psallā i gla mea. Exsurge psalterium et cythara: exsurgam diluculo. Confitebor tibi i pplis dñe: ⁊ psallā tibi i nationibꝫ. Quia magna sup celos misericordia tua: ⁊ usq; ad nubes veritas tua. Exaltare sup celos deꝰ: ⁊ super omnē terrā gla tua: ut liberentē dilecti tui. Saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me: deꝰ locutus est in sancto suo. Exultabo ⁊ diuidā sichimam: ⁊ convallē tabernaculorū dimetiar. Meus ē galaad ⁊ meꝰ ē manasses: ⁊ ephraim susceptio capitis mei. Iuda rex meꝰ: moab lebes spei mee. In ydumeā extendā calciamentum meū: michi alienigene amici facti sūt. Quis deduceret me i ciuitatem munitam: quis deduceret me usq; in ydumeam? Nonne tu deꝰ ꝙ repulisti nos: et non exibis deꝰ in virtutibꝫ nris? Da nobis auxiliū de tribulatione: quia vana salus hominis. In deo faciemꝰ virtutē: ⁊ ipe ad nichilū deducet inimicos nros.

Deus laudē meam ne tacueris: quia os peccatoris ⁊ os dolosi sup me apertū est. Locuti sunt adversum me lingua dolosa: ⁊ sermonibꝫ odij circumdederūt me ⁊ expugnauerunt me gratis. Pro eo ut me diligerēt detrahebāt michi: ego aūt orabam. Et posuerūt adversum me mala pro bonis: ⁊ odiū pro dilectione mea. Constitue sup eum peccatorē:

RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0649
powered by DWork • Heidelberg University Library

et dyabolus stet a dextris ei⁹. Cum
iudicat⁹ exeat condemnat⁹: et oratio e-
ius fiat in peccatū. Fiāt dies ei⁹ pau-
ci: et episcopatū eius accipiat alter.
Fiant filij ei⁹ orphani: et uxor eius
vidua. Nutantes trāsferent⁹ filij eius
et mendicent: eiciant⁹ de habitationibz
suis. Scrutetur fenerator⁹ omnem sub-
stantiā ei⁹: et diripiāt alieni labores
eius. Non sit illi adiutor: nec sit qui
misereat⁹ pupillis ei⁹. Fiant nati ei⁹
in interitū: in generatione una deleat⁹
nomē ei⁹. In memoriā redeat iniq-
tas patrū ei⁹ in cōspectu dñi: et peccatū
matris eius nō deleat⁹. Fiant contra do-
minū semp: et disperdat de terra memo-
ria eorū: pro eo q nō est recordat⁹ fa-
cere misericordiam. Et persecut⁹ est hominē
inopē et mendicū: et compunctū corde
mortificare. Et dilexit maledictionē
et veniet ei: et noluit benedictionē et e-
longabit⁹ ab eo. Et induit maledic-
tionē sicut vestimentū: et intrauit si-
cut aqua in interiora ei⁹: et sicut oleū in
ossibz ei⁹. Fiat ei sicut vestimentum
quo operit⁹: et sicut zona qua semper
precingit⁹. Hoc opus eorū q detrahūt
michi apud dñm: et q loquunt⁹ mala
aduersus animā meā. Et tu dñe dñe
fac mecū propter nomen tuū: quia suā
vis ē misericordia tua. Libera me quia egē-
nus et pauper ego sū: et cor meū conturba-
tū est intra me. Sicut umbra cum
declinat ablatus sū: et excussus sum
sicut locuste. Genua mea infirmata
sunt a ieunio: et caro mea immuta-
ta ē propter oleū. Et ego factus sum
opprobriū illis: viderūt me et mouerūt
capita sua. Adiuua me dñe deus me-
us: saluū me fac propter misericordiam
tuā. Et sciant quia manus tua hec: et tu
domine fecisti eā. Maledicent illi et tu
benedices: qui insurgūt in me confundant⁹:
seruus aūt tuus letabit⁹. Induant⁹ q
detrahūt michi pudore: et operiantur si-
cut diploide cōfusione sua. Confite-
bor dñe nimis in ore meo: et in medio
multoz laudabo eum. Quia astitit a
dextris pauperis: ut saluā faceret a per-
sequentibz aīam meā.

Dixit dñs dño meo: sede
a dextris meis. Donec
ponā inimicos tuos: scā-
bellum pedū tuoz. Virgā
virtutis tue emittet dñs ex syō: dñare
in medio inimicoz tuoz. Tecū prin-
cipiū in die virtutis tue in splendoribz sanctoz:
ex utero ante luciferū genui te. Iura-
uit dñs et nō penitebit eū: tu es sacer-
dos in eternū secm ordinē melchisedech.
Dominus a dextris tuis: confregit in die
ire sue reges. Iudicabit dñs in nati-
onibz implebit ruinas: cōquassabit
capita in terra multoz. De torrente in
via bibet: propterea exaltabit caput.
Confitebor tibi domine
in toto corde meo: in consilio iu-
storum et congregatione. Magna
opera domini: exquisita in omnes
voluntates ei⁹. Confessio et magnifi-
centia opus ei⁹: et iustitia eius manet
in seculū seculi. Memoriā fecit mira-
biliū suoz misericors et miserator dñs:
escam dedit timentibz se. Memor erit in
seculū testamenti sui: virtutē operū su-
orū annunciabit populo suo. Ut det
illis hereditatē gentiū: opera manuū
ei⁹ veritas et iudicium. Fidelia omnia
mandata ei⁹: confirmata in seculū seculi:
facta in veritate et equitate. Redemp-
tionem misit populo suo: mandauit
in eternū testamentū suū. Sanctū et
terribile nomen eius: initium sapientie
timor dñi. Intellectus bon⁹ omnibz

facientibz eū: laudatio ei⁹ manet ī seculū
seculi. Alla.

Beat⁹ vir q timet dñm:
ī mandatis ei⁹ volet nimis. Potens
ī terra erit semē ei⁹: generatio rectorum benedicet. Gloria z diuitie ī domo ei⁹: z iusticia ei⁹ manet in seculū
seculi. Exortū ē in tenebris lumen rectis: misericors z miserator et iustus.
Iocund⁹ homo q miseret z commodat: disponit sermones suos ī iudicio:
qa in eternum nō emouebit. In memoria eterna erit iust⁹: ab auditione
mala nō timebit. Paratū cor ei⁹ sperare ī dño: confirmatū ē cor eius: non
cōmouebit donec despiciat inimicos
suos. Dispersit dedit pauperibz: iusticia ei⁹ manet ī seculū seculi: cornu ei⁹
exaltabit in gloria. Peccator videbit
z irascetur: dentibz suis fremet z tabescet:
desiderium peccatorz pibit. Alleluia.

Laudate pueri dñm: laudate nomen dñi. Sit nomē dñi benedictum: ex hoc nūc z usqz in seculū.
solis ortu usqz ad occasū: laudabile
nomē dñi. Excelsus sup oēs gentes dñs: z sup celos gloria ei⁹. Quis
sicut dñs de⁹ noster: q in altis habitat z humilia respicit ī celo z in terra?
Suscitās a terra inopē: z de stercore
erigēs pauperē. Ut collocet eum cum
principibz: cū principibz pp̄li sui. Qui
habitare facit sterilem in domo: matrem filiorū letantē. Alleluia.

In exitu israhel de egipto: dom⁹ iacob
de pp̄lo barbaro. Facta ē iudea sanctificatio ei⁹: israhel potestas ei⁹. Mare
vidit z fugit: iordanis conuersus ē retrorsum. Montes exultauerūt ut arietes:
et colles sicut agni ouiū. Quid ē tibi
mare q fugisti: z tu iordanis qa conuersus es retrorsū. Montes exultastis
sicut arietes: z colles sicut agni ouiū.
A facie dñi mota ē terra: a facie dei iacob. Qui conuertit petrā ī stagna aquaz:
et rupē in fontes aquaz. Non nobis
dñe nō nobis: sed nomini tuo da gloriam. Sup misericordia tua z veritate tua: ne quādo dicāt gentes ubi ē de⁹ eorz.
Deus aūt noster ī celo: oīa quecūqz
voluit fecit. Simulacra gentium argentū et aurū: opera manuū hominū.
Os habēt et nō loquent: oculos habent z nō videbūt. Aures habent et
nō audiēt: nares habēt z non odorabūt. Manus habent z nō palpabūt:
pdes habēt z nō ambulabūt: non clamabūt ī gutture suo. Similes illis
fiant q faciūt ea: z oēs q confidūt
in eis. Domus isrl speraut in dño:
adiutor eorz z protector eorz ē. Dom⁹
aaron speraut ī dño: adiutor eorz et
protector eorz est. Qui timēt dñm sperauerūt ī dño: adiutor eorz z protector
eorz est. Dominus memor fuit nostri:
et benedixit nobis. Benedixit domui
isrl: benedixit domui aaron. Benedixit omnibz qui timēt dñm: pusillis cū
maioribz. Adiciat dñs sup vos: super vos et sup filios vros. Benedicti
vos a dño: q fecit celū et terā. Celum
celi dño: terrā aūt dedit filijs hominū.
Non mortui laudabūt te dñe: neqz
oēs qui descendūt in infernū. Sed
nos q viuim⁹ benedicim⁹ dño: ex hoc
nūc z usqz ī seculū. Alleluia.

Dilexi: quoniā exaudiet dñs
vocē orationis mee. Quia
inclinauit aurē suā mihi: z
in diebz meis invocabo. Circumdederunt me dolores mortis: z pericula in-
ferni inuenerūt me. Tribulationem
et dolorē inueni: z nomē dñi invocaui. O dñe libera aiam meā: misericors

dñs ⁊ nullꝰ: et deꝰ noſter miſereꝝ. Cuſtodiēs paruulos dñs: humiliatus ſum ⁊ liberauit me. Conuertere aīa mea ī requiē tuā: qꝛa dñs benefecit tibi. Quia eripuit animam meam de morte: oculos meos a lacrimis: pedes meos a lapſu. Placebo domino: in regione uiuoꝝ. Alleluia.

Credidi propter qđ locutꝰ ſū: ego uaūt humiliatꝰ ſū nimis. Ego dixi in excellu meo: oīs homo mendax. Quid retribuā dño: ꝓ oīb⁹ que retribuit mihi. Calicē ſalutariſ accipiā: et nomē dñi inuocabo. Uota mea dño reddā coꝝā oīm pplo eiꝰ: preciosa ī ꝺſpectu dñi mors ſanctoꝝ eiꝰ. O dñe qꝛa ego ſeruus tuus: ego ſeruus tuus ⁊ filiꝰ ancille tue. Dirupiſti uincula mea: tibi ſacrificabo hoſtiā laudis: ⁊ nomen dñi inuocabo. Uota mea dño reddā ī conſpectu oīm pplī eius: ī atriis domus domini ī medio tui ihrlm. Alleluia.

Laudate dñm oēs gentes: laudate eū omnes pplī. Quoniam confirmata ē ſup nos miſeꝛicordia eiꝰ: ⁊ ueritas dñi manet ī eternū. Alleluia.

Confitemini dño qm̄ bonꝰ: qm̄ ī ſeculū miſeꝛicordia eiꝰ. Dicat nūc iſrl quoniā bonꝰ: qm̄ in ſeclm miſeꝛicordia eiꝰ. Dicat nunc domꝰ aarō: qm̄ in ſeclm miſeꝛicordia eiꝰ. Dicant nūc qui timēt dñm: qm̄ in ſeclm miſeꝛicordia eius. De tribulatōne inuocaui dominū: et exaudiuit me ī latitudine dñs. Dominus mihi adiutoꝛ: nō timebo qđ faciat mihi homo. Dominꝰ mihi adiutoꝛ: ⁊ ego deſpiciā inimicos meos. Bonū eſt cōfidere in dño: ꝙ cōfidere ī hoīe. Bonū ē ſperare in dño: ꝙ ſperare ī pricipibꝫ. Omnes gentes circuierūt me: ⁊ ī nomine dñi quia ultus ſum in eos. Circundantes circundederunt me: ⁊ in nomine dñi qꝛa ultus ſum ī eos. Circundederunt me ſicut apes: et exarſerūt ſicut ignis ī ſpinis: ⁊ in noīe dñi qꝛa ultus ſum ī eos. Impulſus eſus ſum ut caderē: et dñs ſuſcepit me. Fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factus eſt michi ī ſalutē. Uox exultationis ⁊ ſaluris: ī tabernaclis iuſtorū. Dexteꝛa dñi fecit virtutē: dexteꝛa dñi exaltauit me: dexteꝛa dñi fecit virtutē. Non moriar ſꝫ uiuā: ⁊ narrabo opera domini. Caſtigās caſtigauit me dñs: et morti nō tradidit me. Aperite michi portas iuſtitie: ingreſſus in eas confitebor dño: hec porta dñi iuſti intrabūt in eā. Confitebor tibi qm̄ exaudiſti me: ⁊ factus es michi in ſalutē. Lapidem quē reprobauerūt edificātes: hic factus ē in caput anguli. A domino factū eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile in oculis noſtris. Hec ē dies quā fecit dñs: exultem⁹ ⁊ letemur in ea. O dñe ſaluū me fac: o domine bene proſperare: benedictus qui uenit ī nomine dñi. Benedixim⁹ uobis de domo dñi: deus dñs ⁊ illuxit nobis. Conſtituite diē ſolemnē ī cōdenſis: uſqꝫ ad cornu altaris. Deus meus es tu ⁊ confitebor tibi: deꝰ meꝰ es tu ⁊ exaltabo te. Confitebor tibi qm̄ exaudiſti me: ⁊ factus es michi in ſalutē. Confitemini domino quoniā bonꝰ: quoniā ī ſeclm miſeꝛicordia eius. Alla.

Beati immaculati ī uia: qui ambulant ī lege dñi. Beati qui ſcrutantur teſtimonia eiꝰ: in toto corde exquirunt eū. Non enim qui operant iniquitatē: in uijs eius ābulauerūt. Tu mandaſti: mādata tua cuſtodiri nimis. Utinā dirigant uie mee: ad cuſtodiendas

iustificationes tuas. Qunc nō cōfundar: cū perspexero in oīb⁹ mādatis tuis. Confitebor tibi i directione cordis: i eo q̄ didici iudicia iustitie tue. Iustificationes tuas custodiam: nō me derelinquas usquequaq;.

In quo corrigit adolescētior viā suā: in custodiendo sermones tuos. In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mādatis tuis. In corde meo abscōdi eloquia tua: ut nō peccē tibi. Benedict⁹ es dñe: doce me iustificationes tuas. In labijs meis: pronūciaui oīa iudicia oris tui. In via testimoniorū tuorū delectat⁹ sū: sicut i oīb⁹ diuitijs. In mādatis tuis exercebor: & considerabo vias tuas. In iustificationibus tuis meditabor: nō obliuiscar sermones tuos.

Retribue seruo tuo: viuifica me & custodiā sermones tuos. Reuela oculos meos: & considerabo mirabilia de lege tua. Incola ego sū i terra: nō abscondas a me mandata tua. Concupiuit aīa mea desiderare iustificationes tuas: i oīi tēpore. Increpasti superbos: maledicti q̄ declinant a mandatis tuis. Aufer a me opprobriū & contemptū: q̄a testimonia tua exquisiui. Etenī sederūt principes et aduersum me loquebant: seruus aūt tu⁹ exercebat i iustificationibus tuis. Nam et testimonia tua meditatio mea ē: et consilium meū iustificationes tue.

Adhesit pauimēto aīa mea: viuifica me sc̄dm verbū tuū. Vias meas enunciaui & exaudisti me: doce me iustificationes tuas. Viā iustificationū tuarū instrue me: & exercebor i mirabilibus tuis. Dormitauit aīa mea pre tedio: cōfirma me in verbis tuis. Viam iniquitatis amoue a me: et de lege tua miserere mei. Viam veritatis elegi: iudicia tua nō sum oblitus. Adhesi testimonijs tuis dñe: noli me cōfundere. Viam mādatorū tuorū cucurri: cū dilatasti cor meum.

Legem pone michi dñe viā iustificationū tuarū: et exquirā eam semp. Da michi intellectū & scrutabor legē tuā: & custodiā illā in toto corde meo. Deduc me in semita mādatorū tuorū: q̄a ipam volui. Inclina cor meū i testimonia tua: & nō i auaritiā. Auerte oculos meos ne videāt vanitatem: in via tua viuifica me. Statue seruo tuo eloquiū tuū: in timore tuo. Amputa opprobriū meū q̄ suspicatus sum: q̄a iudicia tua iocūda. Ecce concupiui mādata tua: i equitate tua viuifica me.

Et veniat sup me misericordia tua dñe: salutare tuū secundū eloquiū tuū. Et respondebo exprobrātibus michi verbū: quia speraui in sermonibus tuis. Et ne auferas de ore meo verbū veritatis usquequaq;: q̄a in iudicijs tuis supersperaui. Et custodiā legē tuā semp: i seculū & in seculū seculi. Et ambulabā in latitudine: quia mandata tua exquisiui. Et loquebar in testimonijs tuis in cōspectu regū: & nō cōfundebar. Et meditabar: in mādatis tuis q̄ dilexi. Et leuaui manus meas ad mādata tua que dilexi: & exercebor i iustificationibus tuis.

Memor esto verbi tui tuis. Seruo tuo: in quo michi spem dedisti. Hec me cōsolata ē in humilitate mea: q̄a eloquiū tuū viuificauit me. Superbi inique agebant usquequaq;: a lege autem tua nō declinaui. Memor fui iudicior⁹ tuorū a seculo domine: & cōsolat⁹ sum. Defecit tenuit me: pro peccatoribus derelinquentes

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0653
powered by DWork • Heidelberg University Library

legem tuā. Cantabiles michi erant iustificationes tue: ī loco peregrinationis mee. Memor fui nocte nominis tui dñe: ⁊ custodiui legē tuā. Hec facta ē michi: qā iustificationes tuas exquisiui. Portio mea dñe: quixi custodire legē tuā. Deprecatus sū faciē tuā ī toto corde meo: miserere mei scd̄m eloquiū tuū. Cogitaui vias meas: ⁊ conuerti pedes meos ī testimonia tua. Paratus sū et non turbat⁹: ut custodiā mādata tua. Funes peccatoꝝ circūplexi sūt me: ⁊ legē tuā nō sū oblitus. Media nocte surgebā ad confitendū tibi: sup iudicia iustificationis tue. Participeps ego sū omniū timentiū te: ⁊ custodientium mādata tua. Misericordia tua dñe plena ē terra: iustificationes tua⁹ doce me. Bonitatē fecisti cū seruo tuo dñe: scd̄m verbū tuū. Bonitatem et disciplinā ⁊ scientiam doce me: qā in mādatis tuis credidi. Priusq̄ humiliarer ego deliqui: propterea eloquiū tuū custodiui. Bonus es tu: ⁊ ī bonitate tua doce me iustificationes tuas. Multiplicata ē sup me iniq̄tas superborū: ego aūt in toto corde meo scrutabor mandata tua. Coagulatū est sicut lac cor eoꝝ: ego vero legē tuā meditatus sum. Bonum michi quia humiliasti me: ut discam iustificationes tuas. Bonum michi lex oris tui: super milia auri ⁊ argenti. Manus tue fecerunt me ⁊ plasmauerūt me: da michi intellectū ut discā mādata tua. Qui timent te videbunt me ⁊ letabunt̄: qā in verba tua supsperaui. Cognoui dñe qā equitas iudicia tua: ⁊ ī veritate tua humiliasti me. Fiat misericordia tua ut consoletur me: secundū eloquium tuum puo tuo.

Veniāt michi miserationes tue et viuam: quia lex tua meditatio mea est. Confundant̄ superbi qā iniuste iniquitatē fecerūt ī me: ego aūt exercebor in mādatis tuis. Convertant̄ michi timentes te: et qui nouerunt testimonia tua. Fiat cor meū immaculatū in iustificationibus tuis: ut nō cōfundar. Defecit ī salutare tuū aīa mea: ⁊ in verbū tuū supsperaui. Defecerūt oculi mei ī eloquiū tuū: dicentes quādo cōsolaberis me. Quia facꝰ sum sicut uter ī pruina: iustificationes tuas nō sū oblit⁹. Quot sūt dies serui tui: quādo facies de psequentibus me iudiciū. Narrauerūt michi iniqui fabulationes: sed nō ut lex tua. Omnia mādata tua veritas: iniqui psecuti sunt me adiuua me. Paulomin⁹ consumauerūt me ī terra: ego aūt non dereliqui mādata tua. Secundū misericordiam tuam viuifica me: et custodiā testimonia oris tui.

In eternū dñe: verbū tuū permanet ī celo. In generatione et generationē veritas tua: fundasti terrā ⁊ permanet. Ordinatione tua perseuerat dies: quoniā omnia seruiūt tibi. Nisi q⁹ lex tua meditatio mea ē: tūc forte pressem in humilitate mea. In eternū non obliuiscar iustificationes tuas: qā in ipsis viuificasti me. Tuus sū ego saluū me fac: quōniā iustificationes tuas exquisiui. Me expectauerunt peccatores ut perderēt me: testimonia tua intellexi. Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

Quomodo dilexi legē tuā dñe: tota die meditatio mea ē. Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: qā in eternū michi est. Super omnes docentes me intellexi:

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0654
powered by DWork • Heidelberg University Library

quia testimonia tua meditatio mea ē.
Super senes intellexi: qā mādata tua quesiui. Ab oīi via mala prohibui pedes meos: ut custodiam verba tua.
A iudicijs tuis nō declinaui: quia tu legē posuisti michi. Quā dulcia faucibz meis eloquia tua: sup mel ori meo. A mādatis tuis intellexi: propter hoc odiui oīem viā iniquitatis.
Lucerna pedibz meis verbū tuū: et lumē semitis meis. Iuraui: et statui custodire iudicia iustitie tue.
Humiliatus sū usquequaq: dñe vivifica me scdm verbū tuū: voluntaria oris mei beneplacita fac dñe: et iudicia tua doce me. Anima mea in manibus meis semp: et legē tuā nō sum oblitus. Posuerūt peccatores laqueum michi: et de mādatis tuis non erraui.
Hereditate acquisiui testimonia tua in eternū: qā exultatio cordis mei sūt.
Inclinaui cor meū ad faciēdas iustificationes tuas in eternū: propter retributionē. Iniquos odio habui: et legē tuā dilexi. A diutor et susceptor meus es tu: et in verbū tuū supsperaui.
Declinate a me maligni: et scrutabor mādata dei mei. Suscipe me scdm eloquiū tuū et viuā: et nō confundas me ab exspectatione mea. A diuua me et saluus ero: et meditabor in iustificationibz tuis sepr. Spreuisti oīes discedentes a iudicijs tuis: qā iniusta cogitatio eorū. Preuaricantes reputaui oīes peccatores terre: ideo dilexi testimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enī tuis timui.
Feci iudiciū et iustitiā: nō tradas me calūniātibz me. Suscipe seruum tuū in bonū: nō calumnientur me superbi. Oculi mei defecerūt in salutare tuū: et in eloquiū iustitie tue. Fac cū seruo tuo scdm misericordiā tuā: et iustificationes tuas doce me. Seruus tuus sum ego: da michi intellectū ut sciā testimonia tua. Tempus faciendi dñe: dissipauerūt legē tuam. Ideo dilexi mandata tua: sup aurū et topazion. Propterea ad oīa mādata tua dirigebar: omnē viā iniquā odio habui.
Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea. Declaratio sermonū tuorū illuminat: et intellectū dat parvulis. Os meū aperui et attraxi spiritū: qā mādata tua desiderabā. Aspice in me et miserere mei: scdm iudiciū diligentiū nomē tuū. Gressus meos dirige scdm eloquiū tuū: et nō dominetur mei oīs iniustitia. Redime me a calūnijs hominū: ut custodiā mādata tua. Faciē tuam illumina sup seruū tuum: et doce me iustificationes tuas. Exitus aquarum deduxerūt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.
Iust⁹ es dñe: et rectū iudiciū tuū. Mandasti iustitiā testimonia tua: et veritatem tuā nimis. Tabescere me fecit zelus meus: qā obliti sūt verba tua inimici mei. Ignitum eloquiū tuū vehemēter: et seruus tuus dilexit illud. A dolescentulus sū ego et contemptus: iustificationes tuas nō sū oblitus. Iustitia tua iustitia in eternū: et lex tua veritas. Tribulatio et angustia inuenerūt me: mādata tua meditatio mea est. Equitas testimonia tua in eternū: intellectū da mihi et vivam.
Clamaui in toto corde meo: exaudi me dñe: iustificationes tuas requiram. Clamaui ad te et saluū me fac: ut custodiam mādata tua. Preueni in maturitate et clamaui: in verba tua supsperaui. Preuenerūt oculi mei ad te diluculo: ut meditarer

eloquia tua. Vox mea audi secūdū
misericordiam tuā dñe: et secūm iudiciū tu-
um vivifica me. Appropinquerunt
persequētes me iniquitati: a lege aūt tua
longe facti sūt. Prope es tu dñe: et
omnes vie tue veritas. Initio cognō-
ni de testimonijs tuis: qā in eternū fun-
dasti ea. Vide humilitatem meā et eripe me: qā legē tuā nō
sum oblitus. Iudica iudicium meū et
redime me: propter eloquiū tuū vivifi-
ca me. Longe a peccatoribus sal⁹: qā
iustificationes tuas nō exquisierūt. Mi-
serationes tue multe dñe: secūm iudiciū tuū
vivifica me. Multi qui persequunt me et
tribulāt me a testimonijs tuis nō de-
clinaui. Vidi prevaricantes et tabescē-
bam: qā eloquia tua nō custodierūt.
Vide quōm mādata tua dilexi: dñe in
misericordia tua vivifica me. Principiū
verborum tuorum veritas: in eter-
num omnia iudicia iustitie tue.
Principes persecuti sūt me gratis: et
a verbis tuis formidauit cor meum. Letabor ego super eloquia tua:
sicut qui invenit spolia multa. Iniqta-
tem odio habui et abominatus sū: le-
gem aūt tuā dilexi. Septies in die lau-
dem dixi tibi: super iudicia iustitie tue.
Pax multa diligētibz legē tuā: et nō
est illis scandalū. Exspectabā salutare
tuū dñe: et mādata tua dilexi. Cu-
stodiuit aīa mea testimonia tua: et
dilexit ea vehementer. Servaui man-
data tua et testimonia tua: quia om-
nes vie mee in conspectu tuo.
Appropinquet deprecatio mea in con-
spectu tuo dñe: iuxta eloquium
tuū da michi intellectū. Intret postu-
latio mea in conspectu tuo: secūm eloquiū
tuū eripe me. Eructabūt labia mea
ymnū: cū docueris me iustificationes
tuas. Pronūciabit lingua mea elo-
quium tuū: qā oīa mādata tua equitas.
Fiat manus tua ut saluet me: quō
mādata tua elegi. Concupiui salu-
tare tuū dñe: et lex tua meditatio mea
est. Viuet aīa mea et laudabit te: et
iudicia tua adiuuabūt me. Erraui
sicut ouis q̄ perijt: quere seruū tuū qā mā-
data tua nō sū oblitus.
Ad dñm cū tribularer clamaui:
et exaudiuit me. Domine libe-
ra aīam meā a labijs iniquis: et a
lingua dolosa. Quid detur tibi aut qd
apponat tibi: ad linguā dolosam?
Sagitte potētis acute: cū carbonibz
desolatorijs. Heu michi qa incolat⁹
meus prolongat⁹ est: habitaui cum habi-
tantibz cedar: multū incola fuit aīa
mea. Cum hijs qui oderant pacem
eram pacificus: cū loquebar illis im-
pugnabāt me gratis.
Leuaui oculos meos in montes: un-
de veniet auxiliū michi. Auxili-
um meū a dño: q̄ fecit celū et terram.
Non det in commotionē pedē tuum:
neq; dormiet q̄ custodit te. Ecce nō
dormitabit neq; dormiet: q̄ custodit
israel. Dominus custodit te: dñs pro-
tectio tua super manū dexteram tuā. Per
diem sol nō uret te: neq; luna per noctem.
Dominus custodit te ab omni malo:
custodiat aīam tuā dñs. Dominus
custodiat introitū tuū et exitū tuum: ex
hoc nūc et usq; in seculm.
Letatus sū in hijs q̄ dicta sunt
michi: in domū dñi ibimus.
Stantes erāt pedes nostri:
in atrijs tuis hierusalē. Hierusalē que
edificat⁹ ut civitas: cui⁹ participatio
eius in idipsum. Illuc enī ascenderūt
tribus tribus dñi testimoniū israel: ad con-
fitendū nomini dñi. Quia illic sederūt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0656
powered by DWork • Heidelberg University Library

sedes ī iudicio: sedes sup domū dauid.
Rogate q̄ ad pacē sūt ihrlim: ⁊ abūdantia diligētibꝫ te. Fiat pax ī virtute tua: ⁊ abūdātia ī turribꝫ tuis. Propter fratres meos ⁊ proximos meos: loquebar pacē de te. Propt domū dñi dei nr̄i: quesiui bona tibi.
Ad te leuaui oculos meos: qui habitas ī celis. Ecce sicut oculi seruoꝝ: ī manibꝫ dñoꝝ suoꝝ. Sicut oculi ancille ī manibꝫ dñe sue: ita oculi nr̄i ad dñm deū nr̄m donec misereat nr̄i. Miserere nr̄i dñe miserere nr̄i: qa multū repleti sum⁹ despectione. Quia multū repleta ē aīa nr̄a: opprobriū abundantibus et despectio superbis.
Nisi quia dñs erat ī nobis dicat nūc isr̄l: nisi qa dñs erat ī nobꝭ. Cum exsurgerēt homines in nos: forte vivos deglutissent nos. Cum irasceretur furor eoꝝ in nos: forsitan aque absorbuissēt nos. Torrentē pertransiuit aīa nr̄a: forsitan pertransisset aīa nr̄a aquā intollerabilē. Benedict⁹ dñs: q̄ nō dedit nos ī captionē dentibꝫ eoꝝ. Anima nr̄a sicut passer erepta est: de laqueo venantiū. Laqueus contritus ē: ⁊ nos liberati sum⁹. Adiutorium nr̄m ī nomine domini: q̄ fecit celū et terram.
Qui confidūt ī dño sicut mons syon: nō commouebit ī eternū q̄ habitat in ihrlim. Montes ī circuitu eius: ⁊ dominus ī circuitu pli sui ex hoc nunc et usq; ī seculū. Quia nō relinquet dñs virgā peccatoꝝ sup sortē iustoꝝ: ut nō extendāt iusti ad iniquitatē manus suas. Bene fac dñe: bonis et rectis corde. Declinantes autem in obligationes adducet dñs cū operantibꝫ iniquitatem: pax sup isrāhel.
In conuertendo dñs captiuitatē syon: facti sumus sicut consolati. Tunc repletum est gaudio os nr̄m: ⁊ lingua nostra in exultatione. Tunc dicet inter gētes: magnificauit dñs facere cū eis. Magnificauit dñs facere nobiscū: facti sum⁹ letantes. Convertе dñe captiuitatē nr̄am: sicut torrens in austro. Qui seminant ī lacrimis: ī exultatione metent. Euntes ibant ⁊ flebant: mittentes semina sua. Venientes autem venient cū exultatione: portantes manipulos suos.
Nisi dñs edificauerit domum: in uanū laborauerunt q̄ edificant eā. Nisi dñs custodierit ciuitatem: frustra vigilat q̄ custodit eā. Vanū est vobis ante lucē surgere: surgite postq̄; sederitis q̄ manducatis panē doloris. Cum dederit dilectis suis somnum ecce hereditas dñi: filij merces fructꝰ ventris. Sicut sagitte in manu potentis: ita filij excussoꝝ. Beatus vir qui implebit desiderium suū ex ipīs: nō confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.
Beati omnes qui timent dñm: qui ambulant ī viis eius. Labores manuum tuaꝝ q̄a manducabis: beatus es ⁊ bene tibi erit. Uxor tua sicut vitis abundans: ī lateribus domꝰ tue. Filij tui sicut nouelle oliuarū: ī circuitu mense tue. Ecce sic benedicet̄ homo: q̄ timet dñm. Benedicat tibi dñs ex syon: ⁊ videas bona ihrlim omnibus diebꝫ vite tue. Et videas filios filiorū tuoꝝ: pax sup isrāl.
Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: dicat nūc isr̄l. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim nō potuerunt michi. Supra dorsum meū fabricauerunt peccatores: prolongauerunt

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0657
powered by DWork • Heidelberg University Library

iniq̃tate sua. ℣ omin⁹ iust⁹ odiet re-
uices pcor: ℟ fundane ⁊ dñane retror-
su omes q̃ odert syon. ℣ iat sicut fe-
nu tetorũ: qm pulu euellatur exarui.
℣ e quo nõ implebit manũ suã qui
metet: ⁊ sinũ suu q̃ manipulos colliget.
℣ t nõ dixerũt q̃ pteribant benedictio
dñi sup vos: benedixim⁹ vobis in no-
mine domini.

℣ eprofũdis clamaui ad te dñe:
℟ dñe exaudi voce mea. ℣ iant
aures tue intendentes: i voce deprcationis
mee. ℣ i iniq̃tates obseruaueris dñe:
dñe quis sustinebit? ℟ uia apud te
propiciatio e: ⁊ pter legẽ tuã sustinui
te dñe. ℣ ustinuit aia mea i verbo ei⁹:
speauit aia mea i dño. ℣ custodia
matutina usq; ad nocte: speret isrl in
dño. ℟ uia apud dñm misericordia: ⁊ co-
piosa apud eũ redẽptio. ℣ t ipse redi-
met israhel: ex omnibus iniquitatibz
eius.

℣ omine nõ e exaltatũ cor meum:
neq; elati sũt oculi mei super me.
℟ eq; ambulaui i magnis: neq; i mi-
rabilibus sup me. ℣ si nõ humiliter
sentiebã: sed exaltaui aiam meã. ℣ si-
cut ablactatus e sup matre suã: ita retri-
butio i anima mea. ℣ speret isrl i dño:
ex hoc nũc ⁊ usq; in seculũ.

℣ emẽto dñe dauid: ⁊ oĩs
mãsuetudinis eius. ℣ icut
iurauit dño: votũ vouit deo
iacob. ℣ si introiero i tabernaculũ do-
mus mee: si ascendero i lectũ stratus mei.
℣ si dedero somnũ oculis meis: ⁊ palpe-
bris meis dormitatiõẽ. ℣ t requiem
ꝓ oribz meis: donec inueniã locum
dño tabernaculũ deo iacob. ℣ ece au-
diuimus eã i effrata: inuenim⁹ eã in
cãpis silue. ℟ ntroibim⁹ i tabernacu-
lum ei⁹: adorabim⁹ i loco ubi steterũt
pdes ei⁹. ℣ urge dñe i requiẽ tuã: tu
et archa sanctificationis tue. ℣ acerdo-
tes tui induant̃ iustitia: ⁊ sancti tui ex-
ultẽt. ℟ ropt dauid seruũ tuũ: nõ auer-
tas faciẽ xpti tui. ℟ uramt dñs da-
uid veritatẽ ⁊ nõ frustrabit eũ: de fru-
ctu ventris tui ponã super sedẽ tuã. ℣ si
custodierit filij tui testamentũ meũ: et
testimonia mea hec ea docebo eos. ℣ t
filij eor⁹ usq; i seclm: sedebũt sup sedem
tuã. ℟ uoniã elegit dñs syon: elegit
eã i habitationẽ sibi. ℟ ec requies me-
a in seclm seculi: hic habitabo quoniã elegi
eã. ℟ idua ei⁹ benedicẽs benedicã: pau-
peres ei⁹ saturabo panibz. ℣ acerdotes
ei⁹ induã salutari: ⁊ sancti ei⁹ exultatio-
ne exultabũt. ℟ illuc ꝓducã cornu da-
uid: paraui lucernã xpto meo. ℟ ni-
micos ei⁹ induã confusione: sup ipm au-
tẽ efflorebit sanctificatio mea.

℣ ece quã bonũ ⁊ quã
iocundũ: habitare fres in vnũ.
℟ icut unguentũ i capite: qđ descendit
in barbã barbã aarõ. ℟ uod descendit
in oram vestimẽti ei⁹: sicut ros hermon
qui descendit i montẽ syon. ℟ uoniã
illic mandauit dñs benedictionẽ: ⁊ vi-
tam usq; in seculũ.

℣ ece nũc benedicite dño · omnes
serui dñi. ℟ ui statis in domo
dñi: in atriis dom⁹ dei nri. ℟ n nocti-
bus exollite manꝰ vras in sancta: ⁊ be-
nedicite dñm. ℣ enedicat te dñs ex syo-
on: qui fecit celũ et terram.

℣ audate nomẽ dñi: laudate serui
dñm. ℟ ui statis in domo dñi:
in atriis dom⁹ dei nri. ℟ audate dñm
qa bonus dñs: psallite nomini eius
quia suaue. ℟ uoniã iacob elegit sibi
dñs: isrl i possessionẽ sibi. ℟ uia ego
cognoui qm magn⁹ e dñs: ⁊ deus no-
ster pre oĩbz dijs. ℣ mnia quecũq;

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0658
powered by DWork • Heidelberg University Library

Omnia quecūq; voluit dñs fecit ī celo et in terra: ī mari et in oīnibz abissis. Educens nubes ab extremo terre: fulgura ut pluuiā fecit. Qui producit uētos de thesauris suis: qui percussit p̄mogenita egipti ab homine usq; ad pec̄. Emisit signa ⁊ p̄digia ī medio tui egipte: ī pharaonē ⁊ oīs omnes seruos ei⁹. Qui percussit gentes multas: ⁊ occidit reges fortes. Seon regem amorreoꝝ ⁊ og regē basan: ⁊ oīa regna chanaan. Et dedit terrā eoꝝ hereditatē: hereditatē isrl̄ pplo suo. Domine nomē tuū ī eternū: dñe memoriale tuum ī generatione ⁊ generationē. Quia iudicabit dñs pplm suū: et in seruis suis deprabit̄. Simulacra gētium argentū ⁊ aurū: opera manuū hominū. Os habēt et nō loquent̄: oculos habent ⁊ nō videbūt. Aures habent et nō audient: neq; enī ē spiritus in ore ipoꝝ. Similes illis fiant q̄ faciunt ea: ⁊ oīnes q̄ cōfidūt ī eis. Domus isrl̄ benedicite dño: domus aaron benedicite dño. Dom⁹ leui benedicite dño: q̄ timetis dñm benedicite domino. Benedic⁹ dñs ex syon: q̄ habitat in hierusalem. Alleluia.

Confitemini dño quī bon⁹: quī in eternū misericordia ei⁹. Confitemini deo deoꝝ: quoniā. Confitemini dño dnoꝝ: quī. Qui facit mirabilia magna solus: quī. Qui fecit celos ī intellectu: quī. Qui firmauit terram sup aquas: quī. Qui fecit luminaria magna: quī. Solem ī potestatem diei: quoniā. Lunam ⁊ stellas in potestatē nocis: quoniā. Qui percussit egiptū cū p̄mogenitis eoꝝ: quī. Qui eduxit isrl̄ de medio eorū: quoniam. In manu potenti et brachio excelso: quī. Qui diuisit mare rubrū in diuisiones: quī. Et eduxit isrl̄ per medium ei⁹: quī. Et excussit pharaonē et virtutē ei⁹ ī mari rubro: quī. Qui traduxit pplm suū p desertum: quoniā. Qui percussit reges magnos: quoniā. Et occidit reges fortes: quī. Seon regem amorreorū: quī. Et og regē basan: quī. Et dedit terrā eorū hereditatē: quī. Hereditatē isrl̄ seruo suo: quī. Quia ī humilitate nr̄a memor fuit nr̄ī: quī. Et redemit nos ab inimicis nr̄is: quī. Qui dat escā oīi carni: quī. Confitemini deo celi: quī. Confitemini domino dominorū: quoniam in eternum misericordia eius.

Super flumina babilonis illic sedimus ⁊ fleuim⁹: dū recordarem tui syon. In salicibz ī medio eius: suspendim⁹ organa nr̄a. Quia illic interrogauerūt nos q̄ captiuos duxerūt nos: verba cāconū. Et q̄ abduxerūt nos: ymnū cātate nobis de canticis syon. Quomō cātabim⁹ cāticū dñi: in tra aliena? Si oblit⁹ fuero tui hierusalē: oblioni det dextera mea. Adhereat lingua mea faucibz meis: si nō meminero tui. Si nō proposuero tui hrlm: ī principio leticie mee. Memor esto dñe filioꝝ edom: ī die hrlm. Qui dicūt exinanite exinanite: usq; ad fundamentū ī ea. Filia babilonis misera: beat⁹ q̄ retribuet tibi retributionē tuā quā retribuisti nobis. Beat⁹ q̄ tenebit: ⁊ allidet parulos tuos ad petrā.

Confitebor tibi dñe ī toto corde meo: quoniā audisti verba oris mei. In conspectu angelorū psallā tibi: adorabo ad templū scm̄ tuū ⁊ confitebor nomini tuo. Sup misericordia tua et ueritate tua: quī magnificasti sup oīne nomē

ſactū tuū. In quacūq; die inuocauero te exaudi me: multiplicabis i anima mea uirtutē. Confiteantur tibi dñe oēs reges terre: qa audierūt uerba oris tui. Et cantēt i uijs dñi: quoniam magna ē gla dñi. Quoniā excelsus dñs et humilia respicit: et alta a longe cognoscit. Si ābulauero i medio tribulatōnis uiuificabis me: et sup irā inimicorū meoz extendisti manum tuā: et saluū me fecit dextera tua. Dominus retribuet p me: dñe misericordia tua i seculū: opera manuū tuarū ne despicias.

Domine probasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionem meā et resurrectionē meā. Intellexisti cogitationes meas de lōge: semitam meā et funiculū meū inuestigasti. Et oēs uias meas puidisti: qa nō est sermo i lingua mea. Ecce dñe tu cognouisti oīa nouissima et ātiqua: tu formasti me et posuisti sup me manū tuam. Mirabilis facta ē scientia tua ex me: confortata ē et nō potero ad eam. Quo ibo a spiritu tuo: et quo a facie tua fugiā? Si ascendero in celū tu illic es: si descendero i infernū ades. Si sumpsero pēnas meas diluculo: et habitauero i extremis maris. Etenim illic manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua. Et dixi forsitan tenebre conculcabūt me: et nox illuminatio mea i deliciis meis. Quia tenebre nō obscurabunt a te: et nox sicut dies illuminabit: sicut tenebre eius ita et lumen eius. Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris mee. Confitebor tibi qa terribiliter magnificat⁹ es: mirabilia opera tua: et aīa mea cognoscet nimis. Non ē occultatū os meum a te qđ fecisti in occulto: et substātia mea i inferioribs terre. Imperfectū meū uiderūt oculi tui: et in libro tuo oēs scribent: dies formabunt et nemo i eis. Michi autē nimis honorificati sūt amici tui deus: nimis confortatus ē principat⁹ eoz. Dinumerabo eos et sup arenā multiplicabūtur: exurrexi et adhuc sum tecū. Si occideris deus peccatores: uiri sanguinum declinate a me. Quia dicitis in cogitatione: accipiāt i uanitate ciuitates tuas. Nonne q̄ odiūt te dñe odiebam: et sup inimicos tuos tabescebā. Perfecto odio oderā illos: inimici facti sunt michi. Proba me deus et scito cor meum: interoga me et cognosce semitas meas. Et uide si uia iniquitatis in me est: et deduc me in uia eterna.

Eripe me dñe ab homine malo: a uiro iniquo eripe me. Qui cogitauerūt iniquitates in corde: tota die cōstituebāt prelia. Acuerūt linguam suā sicut serpentes: uenenū aspidū sub labijs eorū. Custodi me dñe de manu peccatoris: et ab hominibs iniquis eripe me. Qui cogitauerūt supplātare gressus meos: absconderunt superbi laqueum michi. Et funes extenderūt in laqueū: iuxta iter scandalū posuerunt michi. Dixi dño deus meus es tu: exaudi dñe uocē deprecationis mee. Domine domine uirtus salutis mee: obumbrasti super caput meum in die belli. Non tradas me dñe a desiderio meo peccatori: cogitauerūt contra me: ne derelinquas me ne forte exaltentur. Caput circuitus eoz: labor labiorū ipoz operiet eos. Cadent sup eos carbones: in igne dejicies eos: i miserijs non subsistent. Vir linguosus non dirigetur in terra: uirū iniustum mala

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0660
powered by DWork • Heidelberg University Library

rapiet ī interitu. ℣ ognouit qꝫ faciet
dñs iudicium inopis: et vindictam
pauperꝫ. ℣ erumtamen iusti cōfitebun-
tur nomini tuo: et habitabunt recti
cum vultu tuo.

Domine clamaui ad te exaudi
me: intende voci mee cū clamauero ad te. ℣ irigat oratio mea sicut
incensū ī ospectu tuo: eleuatio manuū
meaꝝ sacrificiū vespertinū. ℣ one do-
mine custodiā ori meo: et ostium cir-
cumstancie labijs meis. ℣ on declines
cor meū in verba malicie: ad excusan-
das excusationes ī peccatis cum hō-
minibꝫ operantibꝫ iniquitatē: ⁊ non co-
municabo cū electis eorū. ℣ orripiet
me iustus ī misericordia ⁊ increpabit me:
oleum aūt peccatoris non impinguet
caput meū. ℣ quoniā adhuc ⁊ oratio
mea ī beneplacitis eoꝝ: absorpti sunt
iuncti petre iudices eorū. ℣ audiēt ver-
ba mea quī potuerūt: sicut crassitudo
terre erupta est super terrā. ℣ issipata
sunt ossa nra secus infernū: qꝫ ad te
dñe dñe oculi mei: in te speraui
nō auferas aiam meā. ℣ ustodi me
a laqueo quem statuerunt michi: et a
scandalis operantiū iniquitatē. ℣ adent
in retiaculo eiꝰ peccatores: singlariter
sum ego donec transeam.

Voce mea ad dñm clamaui: vo-
ce mea ad dñm deprecatus sum.
℣ effundo ī conspectu eiꝰ orationē mea-
am: tribulationē meā ante ipm pnun-
cio. ℣ n deficiendo ex me spiritū meū:
et tu cognouisti semitas meas. ℣ n
via hac qua ambulabā: absconderunt
laqueū michi. ℣ onsiderabā ad dexte-
ram ⁊ videbā: ⁊ nō erat ꝙ cognosceret
me: p erijt fuga a me: ⁊ non est qui
requirat aiam meā. ℣ clamaui ad te
dñe: dixi tu es spes mea: portio mea
in terra viuentiū. ℣ ntende ad deprē-
cationē meā: qꝫ humiliatus sū nimis.
℣ ibera me a psequentibꝫ me: qꝫ con-
fortati sunt sup me. ℣ duc de custodia
a aiam meā ad cōfitendū nomini tu-
o: me expectant iusti donec retribuas
michi.

Domine exaudi orationē meam
auribus ripe obsecrationē me-
am: ī veritate tua exaudi me ī tua iu-
stitia. ℣ t nō intres ī iudiciū cū seruo
tuo: qꝫ nō iustificabit ī ospectu tuo
oīs viuēs. ℣ uia psecut⁹ ē inimic⁹
aiam meam: humiliauit in terra vi-
tam meam. ℣ ollocauit me ī obscu-
ris sicut mortuos seculi: ⁊ anxiatus
est sup me spirit⁹ meus: in me turba-
tum est cor meū. ℣ emor fui dierū an-
tiquoꝝ: meditat⁹ sū in oīnibus ope-
ribus tuis: ī factis manuū tuaꝝ me-
ditabar. ℣ xpandi manus meas ad
te: aīa mea sicut terra sine aqua tibi.
℣ elociter exaudi me dñe: defecit spi-
ritus meus. ℣ on auertas faciē tuā
a me: ⁊ similis ero descendentibus ī la-
cum. ℣ udiam fac michi mane mi-
sericordiā tuam: qꝫ in te speraui. ℣ o-
tam fac michi viā in qua ambulem:
quia ad te leuaui aiam meam. ℣ ripe
de inimicis meis dñe ad te confu-
gi: doce me facere voluntatē tuā quia
deus me⁹ es tu. ℣ spiritus tuus bo-
nus deducet me in terrā rectā: ꝓter
nomen tuū dñe viuificabis me ī equi-
tate tua. ℣ duces de tribulatione
aiam meā: ⁊ in misericordia tua dis-
perdes inimicos meos. ℣ t perdes
omnes qui tribulant animam me-
am: quoniam ego seruus tuus sum.

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0661
powered by DWork • Heidelberg University Library

Benedictus dñs deꝰ meꝰ qꝫ docet manꝰ meas ad prelīū: et digitos meos ad bellū. Misericordia mea ⁊ refugiū meū: susceptor meus et liberator meꝰ. Protector meꝰ ⁊ in ipo speraui: qui subdit pplm meū sub me. Domine quid ē homo quia innotuisti ei: aut filius hominis quia reputas eū? Homo vanitati similis factus est: dies eꝰ sicut umbra pretereunt. Domine inclina celos tuos et descende: tange mōtes ⁊ fumigabūt. Fulgura chorusca tionē ⁊ dissipabis eos: emitte sagittas tuas ⁊ conturbabis eos. Emitte manū tuā de alto: eripe me et libera me de aquis multis: ⁊ de manu filiorū alienoꝝ. Quorū os locutum ē vanitatem: ⁊ dextera coꝝ dextera iniquitatis. Deus canticū nouū cantabo tibi: in psalterio decacordo psallām tibi. Qui das salutem regibus: qui redemisti dauid seruū tuū: de gladio maligno eripe me. Et eripe me de manu filioꝝ alienoꝝ quoꝝ os locutū ē vanitatē: ⁊ dextera coꝝ dextera iniquitatis. Quorū filij sicut nouelle plantationes: in iuuentute sua. Filie eorū compositę: circumornate ut similitudo templi. Promptuaria coꝝ plena: eructātia ex hoc in illud. Oues eorū fetose abundātes in egressibꝫ suis: boues coꝝ crasse. Non est ruina maceriē: neq; transit⁹ neq; clamor in plateis coꝝ. Beatum dixerūt populū cui hec sunt: beatus populus cuius dominꝰ deus eius.

Exaltabo te deus meꝰ rex: et benedicam nomini tuo in seculū ⁊ in seculū seculi. Per singulos dies benedicam tibi: ⁊ laudabo nomen tuū in seculū ⁊ in seculū seculi. Magnus dñs et laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis eius nō est finis. Generatio et generatio laudabit opera tua: ⁊ potentiā tuam pronūciabūt. Magnificentiā glorie sanctitatis tue loquent: et mirabilia tua narrabūt. Et virtutem terribiliū tuorū dicent: et magnitudinem tuam narrabunt. Memoriam abūdantie suauitatis tue eructabūt: et iusticia tua exultabūt. Miserator et miserator dñs: patiens et multū misericors. Suauis dñs vniūsis: ⁊ miserationes eius sup oīa opera eius. Confiteant tibi dñe oīa opera tua: et sancti tui benedicāt tibi. Gloriam regni tui dicent: ⁊ potentiā tuā loquentur. Et notam faciāt filijs hominū potentiā tuā: et gl'am magnificentie regni tui. Regnū tuū regnū omniū seculoꝝ: ⁊ dñatio tua in oī generatione et generatione. Fidelis dñs in oīb verbis suis: ⁊ sanct⁹ in oībꝫ operibus suis. Allleuat dñs omnes q̄ corruūt: ⁊ erigit oīes elisos. Oculi omniū in te sperant dñe: ⁊ tu das escam illoꝝ in tempore opportuno. Aperis tu manū tuā: ⁊ imples oīe aial benedictione. Justus dñs in oībus vijs suis: et sanctus in oībus operibus suis. Prope ē dñs oībus invocātibus eū: oībus invocātibus eū in veritate. Voluntatem timentiū se faciet: ⁊ deprecationē coꝝ exaudiet: et saluos faciet eos. Custodit dominus oīes diligentes se: ⁊ oīes peccatores disperdet. Laudationē dñi loquetur os meum: et benedicat omnis caro nomini sancto eius in seculum et in seculum seculi.

Laus anima mea dñm: laudabo dñm in vita mea: psallam deo meo q̄diu fuero. Nolite cōfidere in principibus: in filijs hominū in

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0662
powered by DWork • Heidelberg University Library

quibz non ē salus. ℣ xibit spiritꝰ ei⁹ et reuertē in terrā suā: ī illa die peribūt oñes cogitationes eoꝝ. ℟ eatꝰ cui⁹ deus iacob adiutor eius: spes eius in dño deo ipius: q̄ fecit celū ⁊ terrā mare et oñia que in eis sunt. Qui custodit veritatem ī seclm: facit iudiciū iniuriā patiētibz: dat escam esurientibz. Dominus soluit compeditos: dñs illuminat cecos. Dominus erigit elisos: dñs diligit iustos. Dominus custodit aduenas: pupillū et viduā suscipiet: ⁊ vias peccatorū disperdet. Regnabit dñs ī secla: deꝰ tuꝰ syon ī generationē ⁊ generatiōnē. Alla.

Laudate dñm q̄m bonus est psalmus: deo nr̄o sit iocunda decoraq; laudatio. ℣ dificans ierlm dñe: dispersiones israhelis congregabit. Qui sanat cōtritos corde: ⁊ alligat cōtritiones eoꝝ. Qui numerat multitudinē stellarū: ⁊ oñibz eis nomina vocat. Magnꝰ dñs noster ⁊ magna virtus eius: ⁊ sapiētie eius non ē numerus. ℟ uscipies mansuetos dñs: humilians aūt peccatores usq; ad terram. Procinite dño ī confessione: psallite deo nostro in cythara. Qui operit celum nubibz: ⁊ parat terre pluuiam. Qui producit ī montibz fenum: et herbam seruituti hominū. Qui dat iumentis escam ipoꝝ: ⁊ pullis coruoꝝ invocātibus eū. Non ī fortitudine equi voluntatē habebit: nec ī tibijs viri beneplacitum erit ei. ℣ eneplacitum est domino super timentes eum: ⁊ in eis qui sperant super misericordia eius. Alla.

Lauda ierusalē dñm: lauda deū tuū syon. Quoniā confortauit seras portaꝝ tuaꝝ: benedixit filijs tuis in te. Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumenti saciat te. Qui emittit eloquiū suum terre: velociter currit sermo eius. Qui dat niuem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit. Mittit cristallum suā sicut buccellas: ante faciē frigoris eius quis sustinebit? ℣ mittet verbū suū ⁊ liquefaciet ea: flabit spiritus eius et fluent aque. Qui annunciat verbū suum iacob: iustitias ⁊ iudicia sua israhel. Non fecit taliter oñi nationi: ⁊ iudicia sua non manifestauit eis. Alleluia.

Laudate dñm de celis: laudate eū in excelsis. Laudate eū omnes angeli eius: laudate eū oñes virtutes eius. Laudate eū sol ⁊ luna: laudate eum oñes stelle ⁊ lumen. Laudate eum celi celoꝝ: ⁊ aque oñes q̄ super celos sūt laudēt nomen dñi. Quia ipe dixit ⁊ facta sunt: ipe mādauit ⁊ creata sunt. ℟ statuit ea ī seculū ⁊ ī seculū seculi: preceptū posuit ⁊ nō preteribit. Laudate dñm de terra: dracones et oñes abissi. Ignis grando nix glacies spiritus procellarū: q̄ faciūt verbum eius. Montes ⁊ oñes colles: ligna fructifera ⁊ oñes cedri. ℣ estie ⁊ uniuersa pecora: serpētes ⁊ volucres pēnate. Reges ire ⁊ oñes pli: prīcipes ⁊ omnes iudices ire. Iuuenes ⁊ virgines senes cū iunioribz laudēt nomen dñi: qa exaltatū ē nomē ei⁹ soli⁹. Confessio eius sup celū ⁊ terram: ⁊ exaltauit cornu pli sui. Hymnus omnibus sctis eius: filijs isrl' pli appropinquanti sibi. Alleluia.

Cantate dño cāticū nouū: laus eius ī ecclesia sctoꝝ. Letet isrl' in eo qui fecit eū: ⁊ filie syon exultent in rege suo. Laudent nomē ei⁹ in choro: in tympano ⁊ psalterio psallant ei. Quia beneplacitum ē dño ī pplo

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0663
powered by DWork • Heidelberg University Library

suo: ⁊ exaltabit mansuetos i salutem.
Exultabūt sancti in gloria: letabuntur i cubilibꝫ suis. Exultationes dei in gutture eoꝝ: et gladij ancipites in manibus eoꝝ. Ad faciendā vindictā in nationibꝫ: increpationes i populis. Ad alligandos reges eorū i compedibꝫ: ⁊ nobiles eoꝝ i manicis ferreis. Vt faciāt in eis iudiciū adscriptū: gla hec ē oīb⁹ sācts eius. Alleluia.
Laudate dñm i sanctis ei⁹: laudate eū in firmamēto virtutis eius. Laudate eū in virtutibꝫ eius: laudate eū scdm multitudinē magnitudinis eius. Laudate eū in sono tube: laudate eū in psalterio ⁊ cythara. Laudate eū in tympano ⁊ choro: laudate eū in cordis et organo. Laudate eū in cymbalis benesonātibꝫ: laudate eū i cymbalis iubilationis: oīs spīritꝰ laudet dñm. Alla.

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0665
powered by DWork • Heidelberg University Library

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0666
powered by DWork • Heidelberg University Library

Stamp. Barb.
A.A.A. IV.
16

EDITIO

PRINCEPS

MEMBRANAC.

PRIMA

BIBLIORUM

BIBL. APOST. VAT.
LABORATORIO RESTAURO
Registro n. 8
Data 29 GEN. 1999 19

Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED © Biblioteca Apostolica Vaticana

Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0667
powered by DWork • Heidelberg University Library

© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
© Biblioteca Apostolica Vaticana ALL RIGHTS RESERVED
Copyright © Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.vatlib.it/view/Stamp.Barb.AAA.IV.16/0673
powered by DWork • Heidelberg University Library